







திருத்தக்கதேவராயற்றிய

# சீவகசிந்தாமணிமூலமும்

மதுரையாசிரியர் - பாரதிதவாசி

பச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

PRESENTED BY

K. R. SRINIVASA

K. R. SRINIVASA

RETIRED MEMBER OF MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

சேலம் - 11 - 11 - 11

இராமகவாழ்மலையாரவர்கள் விருப்பத்தின்படி

திருக்கலையபரம்புளைத் திருவாவடுதறையாதேவராயற்றிய

புரீ உ புரீ. சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்திகள்

செ. ஆனந்தமஹாவித்தவான்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

ஆசிரிய இவர்கள் மானுக்கரும்

குட்பகோணம் கவரன்மெண்டு காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டி. தருமாகிய

உத்தமநான்புரம்.

வே. சாமிநாதையரால்

பரிசேர்த்து

தேனீ:

த. கோவிந்த ஆசாரியாரது

நிராவதாநாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விலை - ரூபா 4.

1887.

[Copyright Registered.]

MAHAMAHOPADHYAYA  
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY  
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 0

செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய \*காப்பியமைந்தனுள் முந்தியதாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணி என்பது திருத்தங்கடேவர் என்னுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடை கலிட என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்த தமிழாராய்ந்த தெய்வப்புவலவர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள் போன்று செந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் திராணிக் கோபால, எல்லாவருணனைகளுந் தன்பால் அமையப் பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப்பட்டிருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அகிமதுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் பலர்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகுவென அவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓரசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாகவுள்ள கதைகளைக் கூறும்.

இந்நூலில், அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டுமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்விளைக்குமென்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப்படியே எப்பொழுதும் ஒழுக்கல்வேண்டுமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினான் உரியகாலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுத் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் தன்பம்பவரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயலல் வேண்டுமென்பதும், வருத்தம்படி நேரினுந் தனக்கு ஒருவாற்றினும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லாத தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவரிருந்தால் தானெண்ணிய வற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக் கொள்ளலாமென்பதும், தனக்கு இன்பதுன்பங்கள்வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்துதலுமின்றி எல்லாம் ஊழ்வீண்பயனென்றே எண்ணல்வேண்டுமென்பதும், எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல் வேண்டுமென்பதும், சற்பாத்திரமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பதும், தீவழிச்செல்வோரைக் காணின் இரங்கி உடனே அவரை நல்வழிப்படுத்த முயலல்வேண்டுமென்பதும், நன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், இவைபோல்வன பிறவும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இந்நூலாசிரியர் இச்சரிதத்தை இன்னதூலிலிருந்தெடுத்து 'யாம் பாடுகின்றோம்' என்று கூறாமையின், இதற்கு முதலுந் இன்னதென்று இந்நூலைக்கொண்டு நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை. ஆயினும் வடமொழியில் சத்திரஞ்ஞாமணி, கத்தியசிந்தாமணி, சீவந்தரநாடகம், சீவந்தரநாடகம் என நான்குநூல்கள் உள்ளன. அவைகளெல்லாம் இச் சீவகன்சரிதமே கூறுகின்றன. மகாபுராணத்தின் ஓர்பாகத்தும், மணிப்பிரவாளமாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஓர்பாகத்தும் இச்சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்

\* காப்பியமைந்தாவன: சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி என்பன.

† இம் மகாபுராணமும், ஸ்ரீபுராணமும் சைனசமயத்தாரியற்றிய பழைய நூல்கள்.

நிற்கும் இதற்கும் கதையிற் சில வேறுபாடுகளுண்டு. அந்தால்களுள் சத்திரஞ்ஞா மணி என்பதை இதற்கு முதலுலென்று சைனர் கூறுகின்றனர். தமிழிற் சிந்த மணிமாலையென்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது சுத்தத் தமிழ்நடை யுள்ளதன்று.

இந்தால் முதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக் குவதாகிய பதிகமும் முறையே அமையப்பெற்று, பின்னர் நாமகளிலம்பகமுதலி பதின்மூன்று இலம்பகவுறுப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செய்யுட்டொடை ஈகசுரி; திருத்தக்கதேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத் தொழுதுறையென், “முந்நீர்வலம்புரி” என்னுஞ் செய்யுளுரையில் நச்சினர்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், மற்றவைகள் பிறற்ற் செய்யப்பட்டனவென்று தோற்றுவின்றது.

இச் சில அந்தமணியை உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினர்க்கினியருநாயுடன் பலபிரதிருபங்குகள்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த வழக் களைமாற்றி, பலர்க்கும் பயன்படும் வண்ணம் அச்சிடுவிக்க முயலும்படி சிலவருட் திற்குமுன், சேலம் ம - ா - ா - ஸ்ரீ. இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்திக்கூறி, எனக்குத் தம்பாலிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியையுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு செய்தற்கு அநருகளுயினும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவர் கள்சொல்லு மறுத்தற்கஞ்சியும், கல்வீமான்களுக்குக் கருவூலம்போலும் இந்தால் உரையுடனே நின்றிலவருதல்குறித்தும் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுவருகையில், இத் தமிழ்நாட்டுள்ள கல்வியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற விவேகிகள் பலர் இம்முயற்சி இனிதுபயன்படும்வண்ணம் தம்பாலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள். அவையனைத்தையுங் கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி வந்தேன்.

அப்பொழுது என்வேண்டுகோளுக்கிரங்கித் திருக்கையாயபரம்பரைத் திருவாய் நுதை யாதினத்து ஸ்ரீமஹீ சுப்பிரமணிய நேச்சிழந்திகள் தங்கள் புத்தகசாலையி லிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டியவற்றையும், திருநெல்வேலிமுதலிய பிற விடங்களிலிருந்து வருவித்த சிலபிரதிகளையுங் கட்டினையிட்டார்கள். இம்முயற்சியில் யான் மனத்தளராவண்ணம் இடையிடையே அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவிகள் பல.

எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுத்துங் குறைந்தும் பிறழ்த்துந் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டுக் கிலமுற்றிருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிரதிகள் பலவற்றையும் பலகால் ஒப்புநோக்கி இடையறாது பரிசோதினை செய்துவந்த பொழுது, சுவிகளின் சுத்தவடி வத்தையும் உரையின் சுத்தவடிவத்தையுங் கண்டிபிடித்தற்கும், உரையினுள் விசேட வுரையின்னது பொழிப்புரையின்னதென்று பிரித்தறிதற்கும், மேற்கோள்களின் முதலிறதிகளைத் தெரிந்துகோடற்கும், பொழிப்புரையை மூலத்தோடும் இயைத்துப் பார்த்தற்கும், பிழையைப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருள்கோ டற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமும் பல. அப்படியடைந்தும் சிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பாருபாடுகளும், மற்றுஞ் சிலபாகமும் நன்றாக விளங்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் அவ்விசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்நூல் முதலியவைகள் இக்காலத்துக் கிடையாமையே.

இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் பின்னும் இரண்டொருமுறைபரிசோதித்தற்கு விருப்புடையனேனும், இவற்றை வினாவிற் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யும்படி, யாழ்ப்பாணம் ம - ா - ா - ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பலமுறை தூண்டினமையால் வினாந்து அச்சிடுவிக்கத் துணிந்தேன்.

ஆயினும் புராதனமான தமிழ்தூல்களும் உகைகளும் பண்டைவழிவங் குன்றதிருத்தல் வேண்டுமென்பதே எனது நோக்கமாதலின், பிரதிகளில் இல்லாதவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைத்தும் மனம்போனவாறே அஞ்றுது பதிப்பித்தேனல்லேன். ஒருவகையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். யானாக ஒன்றுஞ் செய்திலேன். பிரதிகளிற் சிலவிடத்து நடமொழிப்பதங்கள் கிரந்தவெழுத்தாலே எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாறே பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆருகதசமயக் கோட்பாடுகளை வீரர் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ சந்திரநாத செட்டியாரவர்கள் எனக்குவிளங்கச் செய்தார்கள்.) அடிக்கடி யான் பார்த்துக்கொள்ளும்படி சில சைனநூல்களுங் கொடுத்தார்கள்.,

புலவர்திலக்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் என் றிறற்றிலிற்கு எட்டியமட்டுமே ஒருவாறு பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த வழக்கனைக் களைந்து, இயன்றவனாதிருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பிற் காணப்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும், அவற்றின் திருத்தங்களையுந் தயையசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர்கள் பேருதவிசெய்ததாகவெண்ணி எழுமையுமறவேனாகி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற் பதிப்பித்துப் பலர்க்கும் பயன்படுமபடிசெய்வேன். விளங்காத மேற்கோள்களுள் ஏதாவது இன்னநூலின் இன்னபாகத்துள்ளதென்று காணப்படின், அதனையும் தெரிவிக்குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிக்கும்பொழுது யான் பொருட்சுவலையடைந்து வருந் தாவண்ணம் கும்பசோணம், தஞ்சை, கோட்டூர், திரிசிரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென் னப்பட்டணம், திருநெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களி லுள்ள செல்வப்பொருளோடு கல்விப்பொருளும் ஒருங்குடைய கனவான்கள் பலர் கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள்செய்த அவ்வு தவியை யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்னாற் செய்தற் குரிய பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுகியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சப்பிரதி வேறுபடாவண்ணம், சென் னைத் திராவிடரத்தாகர அச்சுக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் பேருதவிசெய்துவந்த தேரமூர்த்தர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சக்கராவர்த்தி இராஜகோபாலா சாரியனாயும், திருமானூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கிர்ஷ்ணையனாயும் ஒருபொழுதும் மற வேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத கிறியேனை இம்முயற்சியிற் புருத்தி டாடத்தி நிறைவேற்றி யருளிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குருவருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந் திக்கின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினூர்க்கினிய ருளாயோடுகடிய சீவகசிந் தாமணிப் பிரதிகளாவன:—

திருவாவடுதுறையாதீனத்து

ஸ்ரீமூர்த்தி சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள்

பிரதி க.

செ. ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

,, க.

## தீர்ச்சுபுரம்.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்	பிரதி	க.
யாழ்ப்பாணம்.		
„ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	„	உ.
சேன்னை.		
„ ம. மகாலிங்கையரவர்கள்	„	க.
„ அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள்	„	க.
„ திரு. சின்னசாமிபிள்ளையவர்கள்	„	க.
„ தீசா. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்	„	க.
சேலம்.		
„ இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்	„	க.
உடையூர்.		
„ சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்	„	க.
திருநெல்வேலி.		
„ சரலிவாமிசுவரவோதுவாரவர்கள்	„	க.
„ ஈசுவரமூர்த்திக்கவிராயரவர்கள்	„	க.
தூத்துக்குடி.		
„ குமாரசாமிபிள்ளையவர்கள்	„	க.
சிதம்பரம்.		
„ தருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள்	„	க.
தஞ்சை.		
„ மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள்	„	க.
„ விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள்.	„	க.
கூடலூர்.		
„ விசயபாலையினரவர்கள்	„	க.
விடூர்.		
„ சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்	„	க.

ஆக உரைப்பிரதி கக.

இவற்றுள் முழுது மில்லாதனவும் விசேடவுரையில்லாதனவுஞ் சில.

## மூலப்பிரதிகள்.

## இராமநாதபுரம்.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்	பிரதி	க.
சேலம்.		
„ இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்	„	க.
விடூர்.		
„ சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்	„	உ.

ஆக மூலப்பிரதி சு.

வே. சாமிநாதையன்.

## இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.



- க. திருத்தக்கதேவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.
- உ. நச்சினூர்க்கினியர்வரலாறு.
- ங. சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்.
- ச. அபிதாநவிளக்கம்.
- ரு. சீவகசிந்தாமணி நச்சினூர்க்கினியருரை.
- சு. உரைச்சிறப்புட்பாயிரம்.
- எ. மேற்கோள்விளக்கம்.
- அ. விளங்காமேற்கோள்.
- கூ. செய்யுளகராதி.
- க0. பிழைதிருத்தம்.

MAHAMAHOPADHYAYA  
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY  
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.

## திருத்தக்கதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இந்தூலாகிரியராகிய திருத்தக்கதேவர் சோழாசூலத்திலேயுதித்து உரியபிராயத்தே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுச் சிறிதுகல்விகற்றபின்பு, நல்லாகிரியர்பால் அகத்தியம தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணநூல்களையும், பழைய சங்கச் செய்யுள்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மற்றை நூல்களையும் ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்து, இப்படியே வடமொழியிலும் வல்லராய்ப் பின்பு, தாம்புருந்துள்ள ஆருகதசமயத்திற்குரிய நூல்களெல்லாவற்றையுங் கற்று, அவற்றிலே அதிபாண்டித்திய முடையராய், அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களினைத்தும் ஒருங்கேயமையப்பெற்று, ஆண்டினினையராயினும் அறிவின் முதியராய் இளமைப்பருவத்தே துறவறம்பூண்டு, தம்மாகிரியரை விட்டுநீங்காது அவர்கருத்தின்வழி ஒழுகுதலே தமக்குப் பெரும்பயனாக்கொண்டு, அவ்வாறு அன்போடொழுதுவாராயினா, சிலநாட் சென்றபின், ஆசிரியருடன் பாண்டிவனநாட்டிலேயுள்ள மதுராபுரியையடைந்து அவ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனர்.

அங்ஙனம் அமரும்போது, திருத்தக்கதேவர், அம் மதுரைப்பதியிலே ஸ்ரீமத் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளார் சங்கப்பலகைபெற்று அதில் வீற்றிருந்து தமிழ் மொழியை வளர்த்தருளுந் தெய்வப்புலவர்கள் மகிமைகளை உணர்ந்து, அவர்களோடு கூடிப்பழகவிரும்பி, ஆசிரியர்பால் அதுமதிபெற்றுச் சென்று சங்கப்புலவர்களோடு நாடோறும் பயிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய செய்யுள்களின் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை அவர்கள் எடுத்துக்கூறிப் பாராட்டத் தாமின்புற்றும், தாமும் அவ்வாறே எடுத்துமொழிந்து அவர்களை யின்புறுவித்தும் “தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையா - ரிகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழிஇ - நகலினினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத் - தும்ப ருறைவார் பதி” என்றவாறே அவர்களோடும் அளவளாவி அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களால் நன்குமதிக்கப் பட்டிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கு நாட்களிலே ஒருநாள், சங்கப்புலவர்கள் திருத்தக்கதேவரை நோக்கி, “நுஞ்சமயத்தாரிற் பாடிப்புலவர் பலரும் துறவனை வலியுறுத்திப்பாடத் தெரிந்துகொண்டாரேயன்றிக் காமச்சுவையைப் பாராட்டிப் பாடத் தெரிந்துகொண்டாரல்லர். இக் காலத்து வழங்குங் காமச் சுவையையுடைய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் தும்மவா இயற்றியதாகக் காணப் படாமையே அதற்குத் தக்க சான்றும்” என்றுசொல்ல, அதற்குத் திருத்தக்கதேவர், “இன்பச்சுவையைப் பாராட்டுதலில் எம்மவர் வெறுப்புற் றிருந்தாரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்” என்றுகூறி, சங்கப்புலவர்கள், “அப்படியானால் காமச்சுவை முழுதும்விளங்க அமைத்துத் தேவரே! ஞானாவியற்றுக” என்றா.

திருத்தக்கதேவர் அங்கனம் பாடத்தூணிந்து, தம்மாசிரியர்பாற் சென்று வணங்கி, நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற்கண்ணே தம் மாணாக்கர் வல்லுநராயிருத்தலை நன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணாக்கர்கருத்தை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எதிரிலே ஒருநரியானது ஓட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணாக்கரை நோக்கி “இந் நரிச்சாதித்தன் மையை ஆகாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாறே ஓர் சிறிய தூல் இயற்றுதிர்” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆகாரமாகக்கொண்டு, யாக்கை நிலையாமை செல்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளிநிற புலப்படுவண்ணம் வினாவில் நிரிவிருத்தம் என்னும் ஓர் நூலியற்றி ஆசிரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மாணாக்கர்கருத்துத் துறவின்கண்ணே உறுதிபெற்றிருத்தலேநோக்கிக் கழிபேருவகையுற்று மாணாக்கரைப் பார்த்து, “சங்கப்புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்விதம் சேவகன்கதையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுதிர்” என்றுகூறி, “அஃது இடையூறின்றி இனிதுமுடிக” என்று அருகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்துச் “செம்பொன்வரைமேல்” என்னுள் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கடவுளைத் துதித்து, “இச்செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீ நூலியற்றுதிர்” என்று அக்கவியைத் திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையேற்றுச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் “மூவாமுதலா” என்னுங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாநிற்க, அக்கவியை ஆசிரியர்கேட்டு “யான் கூறியகவியினும் நீரீகூறியகவி செவ்வியாருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்துக” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாசிரியர் காட்டையை மறுத்தற்கஞ்சித் தாங்கூறிய சித்தசரணமாகிய “மூவாமுதலா” என்னுங் கவியை முன்னும், ஆசிரியர் கூறிய அருகசரணமாகிய “செம்பொன்வரைமேல்” என்னுங்கவியைப் பின்னுமாக வைத்துப் பாடத்தொடங்கி, இந்நூலை எட்டுநாளில் நிறைவேற்றி ஆசிரியர்க்குக் காட்ட, ஆசிரியர்நோக்கிப் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, “இந்நூல் நின்றுநிலவுக” என்று ஆசிகூறி “மூநீர்வலம்புரி” என்னுங் கவியால் ஓம்படையுரைத்துத் தேவனானோக்கி, “இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றிவருதிர்” என்றனர்.

உடனே திருத்தக்கதேவர் சென்று பாண்டியராசனைவக்களத்திற் சங்கப்புலவர்களை எழுந்தருளுவித்து இந்நூலை வாசித்துக்காட்ட, அவர்கள் கேட்டு, இந்நூல் சொல்லனம் சந்தவின்பம் செய்யுண்டைமுதிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியவும் அலங்காரங்களுமுடைத்தாய், எவ்வெச் சாதியார்க்கும் காலம் இடமுதலியவற்றிற்கும் ஏற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருத்தலைத் தெரிந்து வியப்புற்றுச் சிரந்துளக்கி “இங்கனம் பாடுதல் யாவார்க்கும் அரிதரிது” என்றுபுகழ்ந்து நன்குமதித்து மிகப்பாராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர். அரசனும் அவ்வாறே புகழ்ந்து பெரிதும் பாராட்டினன். மற்றையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, ஆங்குள்ளாரிற் சிலர் சந்தேகித்து “இத்திருத்தக்கதேவர் இளமைப்பருவந்தொடங்கித் துறவுபூண்டிருத்தல் மெய்யம்மையாயின், மற்றச் சுவைகள்போலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப்பாடுதல் இவர்க்கு இயலுவதன்று; இந்நூலின்கண்ணே அச்சுவை அதிகரித்துள்ளது; ஆதலின், இவர் சிற்பினப் அதுபவமுடையராதல் வேண்டும்” என்று தம்முட்பேசிக் கொண்டனர்.

அதனைத் தேவர்தெரிந்து அவ்வனைவருங் காணும்படி, நிரண்ட இரும்பின்கட்டியைத் தழுவிற் பழுக்கக்காய்ச்சி “யான் பாலசந்நியாசியாகவிருத்தல் மெய்யம்மையா



யின், இஃது என்னைச் சுடாதொழிக” என்று குளுநாத்து, அக்கட்டியைத் தங்கையினுற் றழுவியும் நாவாற் பரிசித்தும் தாம் யாதொரு துன்பமும் அடையாது இன்புற்றிருந்தனர்.

தேவர் அங்ஙனமிருத்தலை முன்பு சந்தேகித்துப் பேசினோர்கண்டு அஞ்சி “யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்; யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்” என்று நடுநடுங்கி, அவரை வணங்கி, “யாங்கள் கருதிப்பேசிய பெருங்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க” என்று பன்முறை யிரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவர் அவர்களை நோக்கி “நீவிர் எனது துறவொழுக்கத்தைப் பலரும் அறியச் செய்தீராதலின், எனக்குக் குற்றஞ்செய்தீரல்லீர்; இதுபற்றி நீவிர் அஞ்சன்மீன்” என்று பல இனியமொழிகள் கூறி, அவர்களைச் சமகற்றினர்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாண்டியராசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மற்ற மேம்பாடுகளையும் மிக வியந்து பாராட்டினார்கள்.

பின்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று, தம்மாதிரியரிடத்தே ஆங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி உடனுடையவாராயினர்.

## நச்சினார்க்கினியர்வரலாறு.

இச் சேவகசிந்தாமணி உலாயாகிரியராகிய நச்சினார்க்கினியர் பாண்டிவனநாட்  
 ளெள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்தவாசகோத்திரத்தில் அவதரித்தவா.  
 தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும் அதிபாண்டித்தியமுடை  
 யவர். இவரதுசாமயம் சைவமே. இவர் இன்னராதல் “வண்டிபிர் சோலை மதுரா  
 புரிதனி - லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான் - பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச -  
 னன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய - தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர் - தானே  
 யாகிய தன்மை யாளன்” என்னும் இந்நூல் உரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும்.  
 நச்சினார்க்கினியர் இந்நூலுக்கன்றித் தொல்காப்பியத்திற்கும் கவித்தொகைக்கும்,  
 முருகக்கடவுளை மதுரைக்கணக்காயனாமகனார் நக்கீரனார்பாடிய \*திருமுருகாற்றுப்  
 படைக்கும், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தோனை முடித்தாமக்கண்ணியார் பாடிய  
 தங்கமருநாற்றுப்படைக்கும், ஓய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர்  
 பெருவியாற்பாடிய கறுபாணற்றுப்படைக்கும், தொண்டைமான் கீளந்திரையனைக்  
 நத்தத்தனாபிநவ கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணற்றுப்படைக்கும், நப்பூதனார்பா  
 கடியலூர் உருத்திரமயம் கமய லையாலங்கானத்துச் செவ்வென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்  
 சேழியனை முல்லைப்பாட்டிற்கும், \*செயு மதுரைக்காஞ்  
 செழியனை மாங்குடிமருதனார் பாடியுள், \*என்சூ லவியைப் பட்ட பாண்டியன் நெடுஞ்செ  
 ழியனை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடிய நெடுநல்வாடைக்கும்,  
 ஆரியவரீசன் பிரத்தனைக் கபிலர்பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கும், சோழன் கரிகாற்  
 பெருவளத்தோனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கும்,  
 வேளன்னன் சேய்நன்னனைக் கௌசிகனார் பாடிய தகடத்தராற்றுப்படைக்கும்,  
 மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருச்சிறுநம்பலக்கோவையாருக்கும், திரு  
 வள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்த திருக்குறளுக்கும் உரைசெய்தருளினர். இன்  
 னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்று கேள்வியுண்டு அவை இவை  
 யென்று புலப்படவில்லை.

இந்தச் சேவகசிந்தாமணிக்கு நச்சினார்க்கினியர் முதன்முறை ஒருநாயெழுதி,  
 அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக் காட்டினர்.  
 அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரியாமென்கண்டு, பின்பு ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும்  
 நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையையெழுதி அவர்களுக்குக் காட்ட,  
 அவர்கள் உற்றுநோக்கி வியந்து பின்பு இவ்வுரையை அங்கீகரித்துக் கொண்டார்க  
 ளென்று சைனர் கூறுகின்றனர்.

இந்தச் சேவகசிந்தாமணியுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எட்டுத்தொகை, பத்துப்  
 பாட்டு, பதினென்கீழ்க்கணக்கு முதலிய நூல்கள் பலவற்றிலிருந்து மேற்கோள்கள்  
 எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர்.

\* இந்நூல்முதலியபத்துநூல்களும் பத்துப்பாட்டென்னப்படும்.

† இக்கடத்தராற்றுப்படைக்கு மலைபடுதலம் என்றும் ஒருபெயருண்டு.

எட்டுத்தொகை:—

வெண்பா.

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைக்குறுநா  
றொஞ்சு பதிற்றுப்பத்து கோங்கு பரிபாடல்  
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்  
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.

பத்துப்பாட்டு:—

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை  
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவீனிய  
கோலநெடு நல்லாடை கூர்குறிஞ்சி பட்டினப்  
பாலை படுகடாம் பத்து.

பதினேண்கீழங்கணக்கு:—

நாலடி நான்மணி நானாற்புற நைந்திணைமுப்  
பால்கடுநங் கோவை பழமொழி மாமூலம்  
மெய்நிலைப காஞ்சியோ டேலாறு யென்பவே  
கைநிலைய வாங்கீழ் கணக்கு.

“பாற்கடல்போல” என்றும், “பச்சைமாலணை” என்றும் இந்நூலுளையினீர்  
றில் உரைச்சிறப்புப் பாயிரங்களாக இரண்டுசெய்யுள்கள் உள்ளன. அவை நச்சி  
னர்க்கினியர்காலத்திருந்த ஆன்றோராற் செய்யப்பட்டனவே.

நச்சினர்க்கினியர் இந்நூலுளையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்க  
ளுள் விளங்கிய நூல்களின் பெயரசுராகி:—

தமிழ்நூல்கள்.

அகநானூறு

ஆசாரக்கோவை

எலாதி

கலித்தொகை

களவழிநாற்பது

குறுந்தொகை

சிலப்பதிகாரம்

சிறுபஞ்சமூலம்

சிறுபாணற்றுப்படை

திரிகடுகம்

திருக்குறள்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

திருமுருகாற்றுப்படை

திருவாசகம்

நற்றிணைநானூறு

நாலடியார்

நெடுநல்வாடை

பட்டினப்பாலை

பதிற்றுப்பத்து

பரிபாடல்

பழமொழி

புறநானூறு

பெரும்பாணற்றுப்படை

பொருநராற்றுப்படை

மணிமேகலை

மலைபடுகடாம்

வணியாபதி

—

வடமொழிநூல்

கபர்த்திகாரிகை.

இக்காப்பியத்தலைவனாகிய

## சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்.

[க.—நாமகளிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத்திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமாசன், தன்மாமனும் விதையதே யத்தாசனுமாசிய ஸ்ரீதத்தன்மகன் விசயையை மணந்து அவனது பேரழகுபற்றியெழுந்த வேட்கை மிகுதியால் அவனோடும் அநவரதஞ் சுகித்திருப்பச் சருதி, நிமித்தி கன்முதலிய மந்திரிமார்கூறிய உறுதிமொழியைச் சொள்ளானாய், கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவியைழைத்து, அவனைநோக்கி “நீ இந்நாட்டைக் காத்துவருதி” எனவிதித்து, அந்தப்புரம் புகுத்து, தானெண்ணியவண்ணஞ் சுகித்திருந்தான்.

அரசன் அப்படியிருக்கையில், விசயை சுருப்பமுற்று, ஒருநாளிரவில் மூன்று கணக்கண்டு, அவற்றின்பயனை அரசனாலுணர்ந்த வருத்தமுற்று, அவன் தேற்றத் தேறியிருந்தான்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுமையும் தானே யாளக்கருதி, அறிவுடையோர் சொற்றோளாய், தன் மைத்துனனாகிய மதனனோடு யோசித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனைகளோடும் வளைந்து கொண்டான். அதனை அரசன் வாயில்காப்பாளனா லறிந்து, மனங்கலங்கிப் புலம் பிய விசயையைத் தேற்றி, அவனை முன்னமே தான்செய்வித்த மயிற்பொறிமே லேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருதி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல வடுத்துத் தான் புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன்படைவீரரோடும் போர்செய்து, பின்பு அவனால் மாய்ந்தான். அப்பாற் கட்டியங்காரன் வெற்றிமுரசறைவித்து எல்லா வற்றையுங் கவர்ந்துகொண்டான்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலியேட்டிங் கலங்கித் தான் ஊர் துசெல்லும் மயிற்பொறியை முறுக்கிடத்தமாட்டாது மூர்ச்சித்தமையால், அப் பொறி அப்பாற் செல்லமாட்டாமல் அந்நகரத்தைச்சார்ந்த ஓர்மயானத்திடையே மெல்லவீழ்ந்தது. உடனே அவன் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓராண்மகவைப் பெற்றுக் கவலையொருவாறெழிந்து, அக் குழந்தைக்குப் பாலூட்டி, அரசனிறந்த தற்கிரங்கி, அப் பிள்ளையைநோக்கி, “வேந்தே! அரசன் பலபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்குநீ பாவியேன்காண இங்ஙனப்பிறப்பது தகுதியா? உலகுடையாய்! நீ கிடக் கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது; கினதுபாயல் சுகோடாயிராநின்றது; யா னும் உசாவுதற்கு ஒருதுணையுமில்லாத் தமியேனா யிராநின்றேன்; கிள்ளைக் கொண்டு போகக்கருதில், இக்காலம் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீவளரு மாறும் அறியேனாயிராநின்றேன்; சிந்தாமனியே! நீ ஒன்றுமுளையாமற் கிடவா நின்றாய்; எனதுவருத்தநீக்கப்பிறந்த நீ, என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யான் நீந்துந் தெப்பமாகாசுபொழுது என்னைக் காப்பவாயாவா? உரைக்கின்றிலே” என்று

கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்வ மொன்று மனமிரங்கி, அவள்தோழியாகிய சண்பகமாலே வடிவங்கொண்டு அவள் முன்னேவந்து துயரத்திரும்படி அவளுக்கு இனிய வார்த்தைகள்கூறி, அவளிடத்திருந்த (சச்சந்தன்பெயரெழுதப்பட்டிள்ள) மோகிரத்தைக் குழந்தைக்குச் சேர்த்தி அக் குழந்தையை ஒர்படுக்கைமீதுகிடத்தி, அவனைநோக்கி “இனி இப்பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டுபோதற்கு ஒருவன்வருவான்; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் நலம்” என்றுகூறி, உடனே அவள் விலகிச்சென்று மறைந்து நோக்கிக்கொண்டு நின்றனள்.

அவள் அப்படிநிற்கையில், மரித்த தன்குழந்தையைப் புதைத்தற்கு அங்கே வந்த கந்துக்கடனென்னும் வணிகனொருவன் யாருமின்றித் தனியேகிடந்த அக் குழந்தையைக்கண்ணி மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதின் கையிலிருந்த மோகிரத்தால் இராசபுத்திரனென்றறிந்து, பிறரறிந்துகொள்ளாதபடி அம்மோகிரத்தை மறைத்துக் கொண்டவனாய் அக்குழந்தையை அன்போடெடுப்ப, அது தும்மிற்று. அப் பொழுது தெய்வம் “சீவ” என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்துக்கடன் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு விடைந்துசென்று இராசமாபுரத்துள்ள தன்வீட்டினுள்ளே புகுந்து தன்மனைவியாகிய கந்தையைநோக்கி, “நின்மகன் சாதலிலின்றிற்றுத் தப்பினான்” என்றுகூறித் கொடுப்ப, அவன் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்து வருகாளில், முன்னர் தெய்வம் சீவனென்று வாழ்த்தினமைபற்றி, அறிவுடையோர் அப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்று நாமகரணஞ் செய்தனர். பின்பு கந்தை நந்தட்டனென்னும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள். இதுறிக்க.

மயானத்திருந்த விசயை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடுத் தண்டகாரணியம் புகுந்து, தவவேடம்பூண்டு, மகனுக்கு ஆக்கம் உண்டாகுவென்று நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள். தெய்வம், “இராசமாபுரத்திற்சென்று நின்புதல்வன்செய்கியை அறிந்துவருவேன்” என்றுகூறி, விசையிடத்து விடைபெற்றுப்போய்த் தானுறையும் புறங்காட்டைச்சேர்ந்திருந்தது. சீவகன் \*தோழர்களோடும், தம்பிமாராகிய †நபுலவிபுலர்களோடும், நந்தட்டனோடும் இனிதுவளர்ந்து உரியபருவத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, கந்துக்கடன்கட்டளைப்படி அச்சணந்தி யாகிரியரிடத்து வில் வித்தைமுதலியவற்றை எளிதிலே பயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கதலையினன்.

ஆகிரியர், சீவகனது புத்தியின்றிறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லாத ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முன்பு அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து, பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, தாம் ஓராசனத்திருந்து அவனைநோக்கி “இந் நகரத்தரசனாயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்ண கருப்பினியாகிய தன்மனைவி விசையையை மயிற்பொறிமேற்போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசையை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனெடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய

\* சச்சந்தனிற்தப்பின்பு, அவன் சுற்றத்தைக் கட்டியங்காரன் அழிப்பதுதேறிந்து, அச் சச்சந்தன்தோழர் தம்புதல்வர்களைக் கந்துக்கடனிடத்தே ஒப்புவித்து வளர்த்து வரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொள்ள, கந்துக்கடன் அவர்களைச் சீவகனோடுசேர்த்து அன்போடு வளர்த்துவருவானாயினான். அதனால், அப்பிள்ளைகள் சீவகனுக்குத் தோழராயினர்.

† நபுலவிபுலர் - சச்சந்தனுடைய காமக்கிழத்தியர்புத்திரர்.

சுந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவன் அன்போடு வளர்த்துவருவாளாயினான்” என்று ஓர்கதைமுடித்தாலே, கண்ணன் கண்ணனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, அதுகேட்ட சீவகன் “அப்பிள்ளை யாவன்” என்று வினாவ, ஆசிரியர் “நீதான்” என்றவுடன், சீவகன் பதைபதைத்து மூர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங் காரணிக் கொல்லுதற்குச் சந்தத்தனையெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனைநோக்கி, “மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடன்கு சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது செய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளிப்படுத்தாதொழிக; இதுயான்வேண்டுவது” என்று சொல்ல, சீவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி, “அப்படியே யாகுக” என்று உடன்பட்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனைநோக்கி “யான் முன்னம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணவாசி என்னும் நகரத்தரசன்; உலோகமாபாலனென்னும் பெயருடையேன், தவஞ்செய்தற்கெண்ணி, மகனுக்கு அரசளித்துத் தவவேடம்புனைந்து நோன்புபுரிகையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் எனக்கு யானைத்தீயென்னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவுயர்வருந்தி ஒருவாற்றாநூல் தீர்ப்பெற்றி லேனாய் இங்குவந்து நினைக்கண்டவுடன் அந்நோய் தீர்ப்பெற்றேனாதலின், நின் பாற் பெருவிரும்புற்று, நினக்குக் கல்வியறிவுறுத்தற்கே ஈண்டிருந்தேன். என்னெண்ணம்முற்றியது. இனித் தவஞ்செய்தற்குச்செல்ல என்னுகின்றேன்; விடைகொடு” என்ன, சீவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சிறிதும் கருத்திலனாயினும் அவர் தவஞ்செய்யப் போதலை மறுத்தற்கஞ்சிச் சம்மதிப்ப, அவர் \*இருபத்துநான்காந்தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளுடைய சமவசரணமடைந்து நோன்பியற்றி முத்தியடைந்தனர். சீவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தனன்.

### [உ.—கோவிர்த்தையாரிலப்பகம்.]

சிலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் அரசனதுபசுக்கள் சமீபத்துள்ள ஒருமலையை யடைந்து மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் அவற்றைக் கவர்ந்துகொண்டுசெல்ல, அப்பசுக்களைப் புரக்குரிடையர் அவ்வேடர்களை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது மறுகிச் சுழன்று வினாந்தோடிச் சென்று கட்டியங்காரணித்து முறையிட்டார். உடனே அவன் அவ்வேடரைவென்று நிராமீட்டுவரும்படி தன்புதல்வர் தூற்றுவருக்கும் மதனனுக்குக் கட்டளையிடி, அவர் படையுடனேசென்று, பொருது, அவ்வேடராத் றோல்வியுற்று மீண்டார். இடையர் மீட்டும்வந்து அச்செய்தியைக் கட்டியங் காரனுக்கறிவிப்ப, அவன் வாளாவிருந்தனன். அதனை, அவ்வீடையர்தலைவனாகிய நந்தகோன்றெறிந்து வருத்தமடைந்து, “இந் நிராமீட்டுவருமெந்தர்க்குப் பேரழகுள்ள என்கன்னியாகிய கோவிர்த்தையைத்தருவேன்” என்று வீதிதோறும் முரசுறைவித்தான். அதுகேட்டும் வேடருக்கஞ்சிப் பலரும் சம்மாவிருந்தனர். அதனை யுணர்ந்த சீவகன், குளுனாத்துப் போர்க்கோலங்கொண்டுசென்று யுத்தஞ்செய்து,

\* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர். அவர்கள்பெயர்வருமாறு:—(க) விருஷபர், (உ) அஜிதர், (௩) சம்பவர், (ச) அபிரந்தனர், (௪) சுமதி, (௫) பத்மபரபை, (௬) சுபார்ச்வர், (௭) சந்திரபரபை, (௮) புஷ்பதந்தர், (௯) சீதளர், (௧௦) சிரேயாம்ஸர், (௧௧) வாசுஹ்யர், (௧௨) விமலர், (௧௩) அநந்தர், (௧௪) தருமர், (௧௫) சாந்தி, (௧௬) குந்து, (௧௭) அரர், (௧௮) மல்லி, (௧௯) முனிகுவரதர், (௨௦) நமி, (௨௧) நேமி, (௨௨) பார்சுவர், (௨௩) ஸ்ரீவர்த்தமானர்.

அவ்வேடர் ஐம்பத்தாறுயிரவரும் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரன்மையின் அவர்களைக் கொல்லாது அச்சுறுத்தி நிராமீட்டுவந்து, நந்தகோன் வேண்டுகோளின் படி அவன்மகளைத் தான் அப்பொழுது மணஞ்செய்தல் தன்குலத்திற்குப் பொருந்தாதென்றெண்ணி, தந்தோழனாகிய பதுமுகனுக்கு அவனை மணஞ்செய்வித்தனன்.

### [௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பால் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியாதரராசனாகிய கலுழவேகனென்பவன், தன்மகள் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தில் மணநிகழுமென்பதைச் சோதிடராலறிந்து, அங்ஙனஞ் செய்விக்கத்துணிந்து, அவ் விராசமாபுரத்து வணிகனாகிய ஸ்ரீதத்தனென்பான் ஒருதீவிற்சென்று பெரும்பொருளீட்டி நகரடையவெண்ணிப் பரிசனங்களுடும் மரக்கலமூர்ந்து கடலிற்செல்வதைத் தெரிந்து, அவனை யழைத்து வரும்படி தன்னிடத்துள்ள தாமனெனும் வித்தியாதரனொருவனை யனுப்பினான். அத்தான் போந்து சனங்களுடன் கப்பல்முழுகியதுபோலே தன்வித்தைமனமையால் ஸ்ரீதத்தனுக்குத் தோற்றுவிப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அக் கப்பலினின்றும் முறிந்துவிழுந்த ஒரு மரத்துண்டத்தைத்தழுவி மெல்லமெல்லச்சென்று களாயையடைந்து வருந்தியிருந்தனன்.

அப்பொழுது, தான் ஆறுசெல்வான்போன்று அவனைச்சந்தித்துத் தேற்றி, அவனை யழைத்துக்கொண்டு கலுழவேகனிடஞ்செல்ல, கலுழவேகன் ஸ்ரீதத்தனுக்கு நிரம்ப உபசாரங்கள்செய்து அளவளாவியிருந்து, பின்னர்க் காந்தருவதத்தை யின் வரலாறுகளைக்கூறி, அவனை வீரபுதியென்னுந் தோழியுடன் அவனிடமொப்புவித்துப் பலபொருள்களுமுதவி, அவனைநோக்கி, “இசையிஸ் இவனைவெல்வான் யாவனோ அவனுக்கு இவனை மணம்புரிய” என்று சொல்லி விடுப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அவளோடும் புறப்பட்டு விமானமூர்ந்து போந்து, பரிசனங்களுடன் முழுதிப்போனதாகத் தான் முன்னங்கருகிய கப்பலைத் தரன்காட்டக்கண்டு உவப்புற்று, அதிலுள்ள தனக்கினியவரனைவருந் தன்னைச்சூழ இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையை யடைந்து தன்மனைவியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறிக் காந்தருவதத்தையைக் கன்னிமாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடம்பாடுபெற்று ஒருமண்டபஞ் செய்வித்து, “இக் காந்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்வோரே இவனை மணஞ்செய்தற்குரியர்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத்தாரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடினார்கள். பின்பு ஸ்ரீதத்தன் காந்தருவதத்தையை யழைத்து வந்து, அம் மண்டபத்தேயிருத்தி, அவனை யாழ்வாசிக்கச்செய்தான். அதுகேட்ட பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றுவருணத்தாராளுளே இசையிஸ்வல்ல ஓவ்வொருவரும் தனித்தனியேவந்து பாடியும், யாழ்வாசித்தும் அவனை வெல்லும்வல்லமையிலலாமாய்த் தோல்வியுற்றனர். இப்படி ஆறுதினஞ் சென்றன.

பின்பு இச் செய்தியுணர்ந்த சீவகன் தன்கல்வியைத் தோற்றுவிப்பான் ஆண்டுச் செல்லக்கருதித் தன்றோழனாகிய புத்திசேனனாற் கந்துக்கடனுக்குத் தெரிவித்தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சீவகனிடத்துக் கட்டியங்காரனுக்கு மிக்க கிளமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென்பவளால் அப்பொழுது அறிந்துகொண்டமையால், “படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்க” என்று சொல்லி விடுப்ப, சீவகன் அப்படியேபோந்து, அம் மண்டபமடைந்து, தான் இசையிஸ்வல்லனாதலைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் காந்தருவதத்தையை வென்றனன். உடனே அவன் அவனுக்கு மாலையிட்டனன்.

அதுகண்டு அழுக்காறுற்ற கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக்கும் அரசர்களைநோக்கிப் பொருமைவினைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகளைகூறி, “அரசர்களே! இச் சீவகனைவென்றோரே இக் காந்தருவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியர்” என்று கூற, அரசர் ஒருங்கு திரண்டுவந்து சீவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர். பின்பு சீவகன் காந்தருவதத்தையைத் தன்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனை விதிப்படி மணம்புரிந்து அவனோடும் இன்புற்றிருந்தனன்.

### [சு.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

இப்படிச் சிலநாளாயபின், இளவேனிற்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்புறச்சோலையில் விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினருட் சுரமஞ்சரியும் குணமாலையும் \*சுண்ணங்காரணமாகத் தம்முன் மாறுபட்டுத் தஞ்சுண்ணங்களுள் நல்லதை அறிஞரால் அறிந்துவரும்படி தந் தோழியரிருவரையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே அறிஞர்பலர்க்கும் அவற்றைக்காட்டினர். கண்ட அவர் “இவற்றைச் சீவகனுக்குக் காட்டுங்கள்” என்றனர். அம் மகளிர் அவன்மாட்டுச்சென்று அவற்றைக் காட்ட, அவன் குணமாலையுண்ணத்தை நல்லதென்றான். அவர் மீண்டிசென்று, அச்செய்தியைத் தந் தலைவியர்க்கறிவித்தனர். அதனைச் சுரமஞ்சரிகேட்டு அவலமுற்று, “எனதுசுண்ணத்தை யிகழ்ந்தசீவகன் பின்னர் வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான் நோற்பேன்” என்றுகுறிப்பாலுணர்த்திக் கன்னிமாட்டுச்சென்று மற்றையாடவரொருவராயும் கருதாளாய்ச் சீவகனையே கருதி நோன்பியற்றியிருந்தனன்.

அவன் அப்படியிருக்க, அப் புறநகர்ச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோற்றுக் குவியலை நாயொன்றுதீண்ட அதனை அப் பிராமணர் சடியால் மொத்தினர். அது பயந்து ஒருகுளத்தில்விழுந்து நீங்கி வருந்துந்தருணத்தில், அதனைச் சீவகன்கண்டு மிகவுமிரங்கிப் பஞ்சமஸ்காரமென்னுமந்திரத்தை அதன்செவியில் உபதேசித்தான். உடனே அந்நாய் அவ்வுபதேசத்தால் தன்னுடம்பை ஒழித்துத் தேவனாகி விண்ணிற் சென்றது. யாவருங்கண்டு வியப்புற்றனர்.

பின்பு அத்தேவன் சுதஞ்சுணனென்னும் பெயருடையவனாய் மீண்டுவந்து சீவகனை வணங்கிநிற்ப, சீவகன் “நீயார்” என்றனன். சுதஞ்சுணன், “சங்குமின்றும் நின்னருளாற்சென்று இயக்கர்தலைவனாய்ச் சங்கவெண்மலையிற் சந்திரோதயமென்னுநகரில் இருப்பேனாயினேன்; எனக்குப் பெயர் சுதஞ்சுணனென்பது; நினக்குப் பணிபுரியும் கருத்துடையேன்” என்றுசொல்ல, சீவகன், “எனக்குப் பகைவரார் றுன்பம்வரும்பொழுதுவந்து உதவிசெய்க; இப்பொழுது நின்னிட்டுச்சென்றுறைக” என்று விடுப்ப, சுதஞ்சுணன் விசும்பாறாகச்சென்று தன்னகரமடைந்தனன்.

அவன் சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர்யாவரும் தத்தம் ஊர்திகளிலேறி, நகரிக்குச் செல்லுகையில், அசுனிவேகமென்னும் பட்டத்தையானே செருக்குற்றுச் சங்கிலிபிணித்த கட்டுத்திறையை முறித்துப் பாகனுக்கடங்காமற் குணமாலையென்கிறே சென்று சினந்துகின்று அவனைக் கொல்லத்தொடங்கியது. அதனைச் சீவகன்கண்டு அந்தயானையின் செருக்கடக்கி, அதனை அப்பாற்செலுத்திக் குணமாலையைக் காத்தனன். முன்னரே சீவகன்மாட்டு விருப்புற்றிருந்த குணமலை அவனை நேரிற் கண்டமையால் அவனிடத்தே அதிமோகமுடையவனாய்த் தன்மனையையடைந்து, தோழிமுதலாயினார் நிரம்ப உபசரிக்கவும், உணவுமுதலியவற்றை வேண்டாளாய்ச் சோர்வுற்றுச் சீவகனிடம் தூதுசென்றுவந்த தன்கிளியனால், அவன் தன்னைவிரும்பிய



துதெரிந்து ஒருவாறு துயரந்தீர்ப்பெற்றிருந்தான். அதனை அவனுடைய நற்றயாகிய விரயமாமாலையிற்று, தன்கணவனாகிய குபேரமித்திரனுக்குத் தெரிவித்தான். அவன் சீவகனுக்குக் குணமாலையைக் கொடுத்தலின் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாய்த் தன் சுருத்தைமொழிந்து சிலமுதியோனாகக் கந்துக்கடனிடத்துத் துதுவிடுத்தான். அம் முதியோர் அவனிடம்போப்பேச, அவனுடம்பட்டபின் விவாகத்திற்குரியவை ஈட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு, சீவகன் குணமாலையை மணம்புரிந்து அவனைப்பரியாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சீவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோல்வியுற்ற யானை நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நின்றலைக் கட்டியங்காரனறிந்து, “இதற்குக் கஹரணம் என்ன” என்று வினவினான். பாகன் சீவகனால் நிகழ்ந்ததைக்கூறி, உடனே அவன் சினந்து, தன் மைத்துனனாகிய மதனனையும் சில வீரனாயுநோக்கி, “நீவீர்சென்று சீவகனாகிய செட்டிமகனை வினாவிற் கொணர்க” என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சீவகனிருக்குமிடத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்த சீவகனறிந்து கோபங்கொண்டு யுத்தசந்தத்தையுள் புறம்போந்தும் “இன்னும் ஒருவருடம்வரை கட்டியங்காரனிடத்துக் கோபங்கொள்ளாதிருப்பேன்” என்று முன்னம் ஆசிரியரானைக்கேசயத் தான் கூறியதைநினைந்து கோபந்தணிந்து நின்றவனவிலே, கந்துக்கடனும் சுந்தையும்வந்து, “மைந்தி! அரசனுக்கு அடங்கியொழுதல் ஆண்மை” என்றனர். அதனாலும் சீவகன் தன்வீரத்தை வெளிப்படுத்தாறாய் மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லும்பொழுது, இக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவரயாவரும் பதைப்புற்று வருந்திப்புலம்பி யழுதனர். இச்செய்தியைத் தோழருந் தம்பிரமரூங் கேட்டுச்சினந்து மதனன்முதலியோரை வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்தைக்கேட்டு, தன்கணவனைச் சிறைமீட்கக் கருதித் தன்தெய்வங்களைத் தியானிப்ப, உடனே அத்தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டன. இவற்றைத் தெரிந்த சீவகன் “இனிச் செய்வதென்னை” என்று ஆலோசித்து, காந்தருவதத்தைத் தன் சிறைத்துயர நீக்க முயன்றதற்குநானித் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுதஞ்சனனை நினைத்தான். நினைத்தவுடன் அச் சுதஞ்சனனுக்கு இடக்கண் ஆடியது; ஆடினவனவிலே, அவன் இதனால் எனக்குத் திங்குவருமோவென்று நோக்காது முதலிலேசீவகனைநினைந்தான். நினைந்து அவனுற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து வினாந்துவந்து யுகமுடிவுவந்துபோலத் தோற்றும்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்குவரச்செய்து ஒருவருக்குத் தோற்றாமற் சீவகனையெடுத்து மார்போடணத்து ஏந்திச்சென்று தன்னகரமடைந்து, அவன்பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேருதவியையுந் தன்றேவியர்க்கு விளங்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து, அவனோடும் அவ்விடத்தே யுறைந்தான்.

இங்கே மதனன் சீவகனைக் காணாது திகைத்து, “கட்டியங்காரனிடத்து என்னசொல்லுவோம்” என்றெண்ணி, ஆங்குள்ளாடுறொருவனை வாளாற்பிளந்து உருத் தெரியாமற் புரட்டிவிட்டுக் கட்டியங்காரனிடஞ்சென்று, “நின்கட்டளைப்படியே சீவகனைப் பிடித்துக் கொண்டுவருகையில், மழையுங் காற்றும் அதிகரித்தமையால் ஈண்டுக் கொணர்த்தருத் தடையுற்று, அவ்விடத்தேயே யவனைக் கொன்றுவிட்டேன்” என்றான். கட்டியங்காரன் பெரிதும் வியப்புற்று, “சீவகனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; அவனைக் கொன்றநீ இவற்றைப் பெறுவாயாக” என்று மதனனுக்குப் பல கிறப்புக்களுஞ் செய்து அவனை மகிழ்வித்தான்.

[௫.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சனன் பலதேயங்களையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறுகள் முதலியவற்றையும் காணுதற்குச் சீவகன் விருப்புற்றிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர்க் காமனும் விரும்புவ் கட்டழக மைந்த சரீரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியவரு வைத் தருவதுமாகிய மூன்றாம்திரங்களை அவனுக்குமொழிந்து, அவனையேந்திக் கொண்டு தன்மலையினின்றும் மிதங்கிப் பூமியில்விடுப்ப, சீவகன் அவன் முன்னர்க் கூறிய வழியேபோய், மிருகங்களையும் பறவைகளையும் கொன்று தின்று திரியுங் கொடிய வேடனொருவனைக்கண்டு, அவனை நல்வழிப்படுத்த நினைந்து, அவனுக்கு உறுதிமொழியுரைத்தனன்.

உரைத்து அப்பாற்சென்று காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுின்ற யானைத்திர ளின் வருத்தத்தைக்கீகொன்; நீக்கி அரண்பாதமென்னும் அசலமடைந்து, ஆங்குள்ள அருக்கடவுளையும் சாரணனையும் வழிபட்டேத்தி, அப்பாற் பல்லவதேயத்துள்ள சந்திராபமென்னு நகரைநண்ணி, அந்நகரத் தரசனாகிய தனபதிமகன் உலோகபால னோடு நட்புற்று, அவன்சகோதரியாகிய பதுமையென்பவன் சோலையிற்சென்று பூக் கொய்து வீளையாகுகையிற் பாம்புகடித்தமையால் அவளுக்குண்டான விடவேகத் தைப் போக்கி, அவனை மணம்புரிந்து, அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுமாதத்தங்கி இன்புற்றிருந்து, பின்பு வேறிடஞ்செல்ல விரும்புற்று, ஒருநாளிரவின்மேல் ஒருவ ரோடுஞ்சொல்லாது வேற்றுருக்கொண்டு அந்நகரினின்றும்நீங்கி, அப்புறஞ் செல்வா னாயினன்.

பின்பு பதுமை சீவகன் தன்னைநீங்கியதுதெரிந்து துன்பக்கடலிலழுந்தி, அவ னோடு கூடியிருக்கையில் இன்பம்வீணாத் த ஒவ்வொருபொருளையுங்கண்டு பலவாறு புலம்பித் தன்றோழிமாருள் அறிவுடையாளொருத்திதேற்ற ஒருவாறு தேறியிருந்த னன். இஃதுணர்ந்த தனபதி மிகவுழ்வுவையுற்றுச் சீவகனைநாடிக் கொணரும்வண் ணம் சிலரையனுப்ப, அவர் சீவகனைப் பலவிடத்துந்தேடி யலைந்து பின்பு கண்டு, “நினைப் போன்றொருருகிசிலக் கண்டதுண்டாயிற்குறுக” என்ன, சீவகன் அவரைநோக்கி, “அவனை ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; அதற்குமுன்னர்க் காணீர்; யான்கூறியது பொய்யுரையன்று; இச்செய்தியை நம்மரசனுக்குக் கூறுமின்” என்று விடுப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தனபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் ஒரு வாறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சீவகன் அப்பாற் சென்றான்.

[௬.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சீவகன் பலவிடங்களையுங்கடந்து சித்திரகூடமென்னுந் தவப் பள்ளியைச் சார்ந்து, அதிலிருந்த தீபதர்களோடும் அளவளாவிப் பின்னர்த் தக்க நாட்டிலுள்ள கேமமாபுரத்தை யடைந்தான்.

முன்பு அந்நகரத்துவணிகனாகிய சுபத்திரனென்பவன் தனக்குக் கேமசரி யென்ற ஒருபுத்திரி பிறந்தபொழுது அவளுக்குச் சாடகங்கணித்தற்குப்போந்த கணி தரைநோக்கி, “இவளுக்குக் கணவன்யாவன்” என்ன, அவர் “நின்மகளுக்குக் கண வன்ல்லாதார் ஆடவராகத் தோன்றாதவின், அவன் எவனைக்கண்டு நாணுகின் றானோ அவனை அவளுக்குக் கணவனாவான்” என்றனர். அதுகேட்டவணிகள்

அதுதொடங்கி நாடோறும் வருவோர்பலரையுந் தன்மனைக்கழைத்துச்சென்று உபசரித்து விருந்துட்டி. ஒருவரையுங்கண்டு அவன் நாணமைதெரிந்து “இவளுக்கும் கணவனாவான் வருங்காலம் உளதோ” என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சபத்திரன் சீவகனைச்சந்தித்து அவன்வடிவழகுகண்டு மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சீவகனைக்கண்டு நாணமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்தினான். அதையறிந்த சபத்திரன் சீவகனுக்கு அவனை மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டிதங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ்செல்லக்கருதி, அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்துசென்று, எதிர்ப்பட்டாறொருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை யவனுக்களித்து, அப்பாற் செல்வானாயினான்.

கேமசரி சீவகனைக்காணாது திணைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறுபுலம்பித் தன் நற்றயாகிய ரிப்புதியென்பவன் தேற்ற, ஒருவாறு துயரத்தீர்ந்திருந்தான்.

[௭.—தனகமாலையாரிலப்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இவ்விடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள ஏமமாபுரமென்னு நகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்குள்ள அழகான ஒருபொய்கையைக்கண்டு, அதின்வளங்களைநோக்கிக் காந்தருவத்தையையும், குணமாலையையுநினைந்து பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருத்தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தே யிருந்தான். அப்பொழுது அந்நகரத்தரசனாகிய தடமித்தன்புதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையையடைந்து சீவகனைக்கண்டு, “இவன் இவ்விடத்தானல்லன்” என்றெண்ணி, தேயமுதலியவற்றை வினாவ, சீவகனும் தானின்னென்று புலப்படாவண்ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும் அவ்விசயன் எய்துவீழ்த்தமாட்டாத மாங்கனியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்கனி தன்கையில்வரப்பெற்றுத் தான் வில்வித்தையில்வல்லனாதலை வெளிப்படுத்த, அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சீவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன்நற்றையாகிய தடமித்தனுக்கறிவித்தான். அவன் சீவகனைக்கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன்புத்திரனாவர்க்கும் வில்வித்தைமுதலியன சுற்பிக்கும்படி அவனை நியோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக் கற்பித்துவருகையில், அவர்கள் அவ்வித்தைகளில் மிகவும் வல்லுநராயினர். அதனை அரசனறிந்து அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்னிடத்தே வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன்புத்திரி கனகமாலையை அவனுக்கு மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடுகூடி அவ்விடத்தே யிருந்தான்.

சீவகன் அங்குமிருக்க, நந்தட்டன் சீவகன் இன்னவிடத்திலுள்ளானென்பதையறியானாய் நாடெங்குந்தேடியும் அவனைக்காணாது வருந்திக் காந்தருவத்தைய வினவி, அவன் செய்த வித்தைமகிமையாற் சீவகன் ஏமமாபுரத்திற் கனகமாலையோடிருத்தலை நேரிக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அவனைவணங்கி, “அடியேன் சீவகனையடையும்படி அருள்புரிவாய்” என்றுவேண்ட, காந்தருவத்தைத் தன்வித்தைவிசேடத்தால் நந்தட்டனைச் சீவகனிருக்குமிடத்தை யடையச்செய்தான். அப்படியடைந்த நந்தட்டனைச் சீவகன்கண்டு ஆநந்தமுற்றுத் தழுவி, எல்லாச்செய்திகளையும் வினவி, அவனை மகிழ்வித்து அவனோடும் அந்நகரத்திருந்தான்.

இச்செய்தியையறியாத தோழர்கள் சீவலைமிக்குக் கார்த்தரவத்தையையடைந்து, சீவகன் ஏமமாபுரத்தே இருத்தலையும், நந்தட்டன் அவனிடத்தடைந்ததையும் அவளாற் றெறிந்துகொண்டு திரும்ப சீவகனிடஞ் செல்லக்கருதி அவனுக்குத்தெரிவித்து விடைபெற்றுப் பலவீரர்களோடும் புறப்பட்டு, ஏமமாபுரஞ் செல்வாராய், விசயை தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் தவப்பள்ளியை யடைந்தனர். அப்பொழுது விசயை அவர்களைநோக்கி, “நீங்கள் எங்குள்ளீர்? எங்குச் செல்கின்றீர்” என்று வினவ, தம்வரலாறு சொல்லுகையிற் சீவகன்வரலாறுஞ் சொல்லும்படி நேர, அதனைக் கூறா நின்ற தேவதத்தன், “கட்டியங்காரன் கட்டினையால் மதனன்முதலியோர் சீவகனைக் கொல்லக் கொலைக்களங் குறுகலும் ஓர்செய்வம் வந்துகாத்தது” என்றுசொல்ல வெண்ணி, “சீவகனைக்கொல்ல” என்றவளவில், விசயை பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பின்பு எழுந்து சீவகன்வரலாறுகளை வெளிப்படச்சொல்லிக் கண்ணீர்விட்டுப் பிரலாபித்தமுகையில், தோழர் தம்முள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி மகிழ்ந்து அவனைச் சீவகன் நற்றயென்றும், சீவகனை இராசகுமாரனென்றும் விளங்க அறிந்தவர்களாய் சீவகன் இறவாதிருத்தலை அவனுக்குணர்த்த, விசயை “என்மீதுவைத்த காதலாலே என்னிறை இறந்தபின்பு, யான் மிகுந்ததுன்பமடைந்தேன்; இச்செய்தியை என் ஐயனுக்கு உணர்த்தி அவனை என்னிடத்து அழைத்துவாருங்கள்” என்றுசொல்ல, தோழர்வணங்கி, “நாயே! ஒருமதிக்குள்ளே நும்பாற் சீவகனை அழைத்துவருவேம்; நீவிர் கவலைப்படவேண்டாம்” என்றுசொல்லி விடைபெற்று ஏமமாபுரத்தைச் சார்ந்த ஒருசோலையையடைந்து அங்கிருந்துகொண்டு அந்நகரத்தில் நந்தட்டனோடு சீவகனி ருத்தலை ஒற்றாலறிந்து சீவகனைக் காணுமாறு எங்குமென்று ஆலோசித்து யுத்தஞ்செய்யவந்தவர்களைப்போலவே கோலங்கொண்டு அந்நகராவனைந்து அரசன் பசுக்களைக் கவர்ந்தனர்.

அதனையறிந்து சினந்த அரசன்கூட்டனையாற் பெரும்படைசூழத் தேர்மீதேறிப் போர்செய்தற்கு நந்தட்டனோடுவந்த சீவகனைக்கண்டு, பதுமுகன் “அடியேம் நின்றிருவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன்மகனாகிய நின்னைக் காணவந்தேம்” என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சீவகன் தேர்மீது மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, சீவகன் இக்கலையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தான் பதுமுகனையென்றறிந்து போர்செய்யாதபடி தன்படையை விலக்கிநிற்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேராநந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ்சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன் “இவர்கள் யார்” என்று வினவ, சீவகன் “என் உயிர்த்தோழர்” என்றான். பின்பு சீவகன் தனியேயிருந்து தோழரைநோக்கி, “என்னிலைமையை எங்குணர்ந்தீர்” என்ன, அவர் “சச்சந்தன் தேவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்துகொண்டோம்” என்றார். உடனே சீவகன் கண்ணீர்சொரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, “மகாபாலியாகிய என்னைப் பெற்ற அடிகளும் உளரோ உளரோ” என்று பன்முறைவினவி, அவரிருக்கின்றதிசை எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு, அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கி அங்குச்செல்லும் கருத்துடையவனாகி விடைபெறுதற்பொருட்டுத் தடமித்தன்பாற் சென்றான்.

உடனே அவனும் தோழரார் சீவகன்வரலாற்றனைத்துந் தெரிந்துகொண்டு மகிழ்ந்து விடைகொடுக்க, சீவகன் கனகமாலையை அவ்விடத்தேவைத்துவிட்டு எல்லா ரோடும் புறப்பட்டு வழிக்குண்டு சென்றான்.

## [அ.—விமலைபாரிலம்பகம்.]

சென்ற சீவகன் தோழரோடு தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேராந்தமுற்றான். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன்புறுவாளாயினன். இங்ஙனம் ஆறுதினஞ்சென்றன. பின்பு விசயை தோழமுட் சிலரை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சீவகனை நோக்கி, “நின்மாமனாகிய கோவிந்தனைக் கண்டு, அவனேவலாற் பசையை வெல்லக்கடவை” என்ன, சீவகன், “உமதுகட்டளைப் படியே செய்வேன்” என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளிரோடும் விசயையை முன்னதாகத் தன்மாமனகறிக்கனுப்பிவிட்டுத் தான் குதிரையேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்க தநாட்டைச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒருசோலையிற்றங்கு உண்டிறங்கியபின், மற்றைநாட்காலையிற் றேழுமூலா அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளிர் விரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அந் நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

அப்பொழுது, தான்விளையாடிய பந்தினுள்ளொன்று எழுப்பிச்சென்று சீவகன்முன்னேவிழ அதனை எடுத்தற்குவந்த விமலையென்பவன் சீவகனைக்கண்டு வேட்டையதிகரிக்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி நாணமகன்று வருந்துவாளாயினன். சீவகனும், அவள் பேரழகைநோக்கி அகிகமோகங்கொண்டு அப்பாற்செல்லமாட்டாது அவன்தந்தையாகிய சாகரத்தன்னுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தான்.

சாகரத்தன் தன்னிடத்துப் பலநாளாக விலையாகாதிருந்த சரக்கையெல்லாம் அப்பொழுதுவிற்று மிகவுமகிழ்ச்சியடைந்து சீவகனைச்சந்தித்து, அவனைநோக்கி, “நம்பனே! என்மனைவியாகிய கமலைபெற்ற விமலைக்குச் சாதகஞ்செய்யவந்த சோதிடனைநோக்கி, ‘என்பண்டம் விலையாகாமெக்குக் காரணம்பாது’ என்று வினவினேன்; அச்சோதிடருள் ஒருவன், ‘நின்மகள் விமலைக்குரிய கணவன் நின்கடையில்வந்து தங்குவான்; அப்பொழுது எல்லாம் விலையாகும்’ என்றான். அப்படியே நீவந்து தங்கியவுடன் எல்லாப்பண்டமும் விலையாயின; ஆதலால், நீயே விமலைகணவன்” என்றுகூறிச் சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனுக்கு விமலையை மணஞ்செய்தித்தான். சீவகன் அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதினம் தங்கி மற்றைநாட்காலையில் எழுந்து சோலையிலுள்ள தோழமாயடைந்தான்.

## [க.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.]

அப்பொழுது தோழர், சீவகனது மணக்கோலங்கண்டு மகிழ்ந்து “மீணஞ்செய்ததையலின்பெயர்கூறுக” என்ன, சீவகன் “விமலை” என்றான். கேட்டதோழர் மிகவியப்புற்று “இவனை காமனென்று” கூறினர். அவர் அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட புத்திசேனன் சீவகனைநோக்கி, “இவர்களைப்போல யானும் நினை விப்பேனல்லேன்; இந்நகரத்தின் கண்ணே ஒருமடந்தை சுரமஞ்சரியென்றுள்ளாள்; அவள், ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும் உயிரை விடுவேனெனக் கோபியாநிற்பன்; அவனை மயக்கமுறுத்தி இன்பதாகினி, நினைக்காமதிலகனென்பேன்” என்றுசொல்ல, சீவகன் புத்திசேனைநோக்கி நீகூறிய அவனைக்கொணர்ந்து நானையே காமன்கோட்டத்தில்கிழிப்பேன்; நீ காமன்படிவத்தைச் சார்ந்து மறைந்திரு” என்றுசொல்லி, உடனே அவ்விடம்விட்டுச் சுரமஞ்சரியிடத்து மிகுந்த காதலுடையவனாய் ஒரு வயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டு தன்னுள்ளி மிகவும்மெலிவைப்புலப்படுத்திக்கொண்டு கண்டோரிரங்க நடந்துசென்று, அவளது சுன்னிமாடத்தின் வாயின்முன்போயினன்.

அப்பொழுது சீவகன் தன்முதுமையைக்கண்டு அச்சுறுத்தற்கஞ்சிய அவ்வாயில் காக்கு மகளினானோக்கி, “பசியால் மிக வருந்துகின்றேன்” என்றான். அம்மக ளிர் வினாந்து சுமஞ்சரியை யடைந்து “ஊதப்பறக்குந்தன்மையனும் மிகுந்த பசி யாளனும் ஒரு விருத்தப்பிராமணன் நம் மனைவாயிலில் வந்துநிற்கின்றான்; அவனிடத் து யாஞ் செய்வதறிந்திலேம்; வினாந்துகூறுதி” என்ன, சுமஞ்சரி “அம் மூப் புடையானைப்பார்ப்பின் விரதங் குன்றுவதன்று” என்றெண்ணி மாடத்தினின்று மிறங்கிவந்து, அம்முதியோனைநோக்கி, “நீர்வந்தது என்னகாரியத்தைக்கருதி” என் றுயின்வினன். அவன் “குமரியாட” என்றான். அவன் “அதனாப் பயனென்னை” என்ன, முதியோன் “இம் மூப்புப்போம்” என்றான். சுமஞ்சரிகேட்டுநகைத்து “இவர் பித்தர்போலும்; இதுநிங்க; இவர்பசியைத்தீர்ப்பது பேரறம்” என்றெண்ணி, அம்முதியோனைத் தன்மாடத்தே யழைத்துச்சென்று ஸ்நாநஞ்செய்வித்துப் பொற் கலத்தைப் பரப்பி அழகுவையடிசிலூட்டி முகவாசமீந்து கட்டின்மீதுள்ள பஞ்சனை யிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிதுநேரம் உறங்குவான்போந்திடந்து பின் னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினான். கேட்டமகளிர் விம்மிதழுந்தனர். சுமஞ்சரி நாணி நகைத்துக் கேட்டுக்கொண்டு மின்றனன்.

அங்கனம்நின்ற சுமஞ்சரி, “இப்பாட்டுச் சீவகன்பாட்டை ஒத்ததுது” என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, “நானைச்சென்று காமனைவழிபட்டு ‘இப்பாட்டை யுடைய சீவகனை வினாவிற்றருக்’ என்று வேண்டிக்கொள்வேன்” என்றுகூறி, மற் றைநாளில் தன்னுயிர்த்தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகட மூர்ந்து, ஆடவர்காணம் காமன்கோட்டத்தை யடைந்து, தான்பரவுகின்றது கே ளாதபடி கூடவந்த அந்தணனை ஆங்குள்ள ஓரையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காம னைவணங்கி, “பூமலிமாற்பனை! எனக்குச் சீவகனை வினாவிற்றின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேநீரும், ஊருந் தருவேன்” என்றுவேண்ட, ஒளித் திருந்த புத்திசேனன் “சீவகனை நீபெற்றாய்; இனி வினாவிற்செல்” என்றுசொல்ல, அதனை அவன் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டுவந்து அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண்டுகின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக் கொணக்கண்டு நாணி நைந்துநிப்ப, சீவகன் மிக்க காதலுடையனாய்ச் சுமஞ்சரியைத் தழுவி “நின்னை நானைமணஞ்செய்வேன்” என்றுவிடுப்ப, அவன் தன்மனையை யடைந்தனன்.

தோழர் இச்செய்தியைப் புத்திசேனனாற் றெரிந்துகொண்டு சீவகனைக் “காமதி திலகன்” என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த இச்செய்தியைச் சுமஞ்சரிநாயாகிய சுமதி யும் தந்தையாகிய குபேரத்தனுங்கேட்டு மகிழ்ந்து சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சீவகனுக்குச் சுமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித்தனர். சீவகன் அவளோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்றைநாளெழுந்து தோழர்குழத் தன்மனையை யடை ந்து, தன் குதிநாமுதலியவற்றைநோக்கித் தன்னையேநினைந்து அழுது புலம்பி யுருகிக்கொண்டிருக்கின்ற கநந்தையையும் கந்துக்கடனையுங்கண்டு வணங்கி, அவர் கள் வருத்தத்தைப் போக்கி, மற்றையோரை மகிழ்வித்து, காந்தருவதத்தையைக் கண்டு, குணமாலையைத் தேற்றி, மேல்முடியங் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக் கூறி, விடைபெற்று, குதிநாகொள்ளும்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு, தோழர்குழ ஏமாங்குதநாட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[க0.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அங்ஙனஞ்சென்றசீவகன் விதையநாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர்கொண்டு விரும்பச் சென்று தன்மாமனாகிய கோவிந்தராசனை வணங்கினான். கோவிந்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சீவகனுக்கு மேல் நடத்தவேண்டுவனவற்றை யெண்ணித் தன்மகனாகிய ஸ்ரீதத்தனுக்குச் சுபகாலத்திலே அரசளித்து எல்லாரோடுமிருக்கையில், தன்னை இராசமாபுரத்து வரும்படிவேண்டித் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலே தனக்குக் கட்டியங்காரணனுப்பிய வஞ்சகவோலையை விரிகெனென்பவன் படிப்பவறிந்து, “கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குரிய உபாயம் இதுபோல லேறென்றுமில்லை” என்று சீவகன்கூறக் கேட்டு, நால்வகைச் சேனையோடும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான். அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் துர்நிரித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோவிந்தன் கட்டியங்காரனைக் சுபடமாக வருவிக்கவெண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, “இவ்யந்திரப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தியவனே என்மகள் இலக்கணைக்குக் கணவனுவான்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தான். அதுதெரிந்த கட்டியங்காரனும், பலதேயத்தரசரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடி அந்த யந்திரத்தைநோக்கி வியப்புற்றனர். பின்பு இலக்கணையை விரும்பிய அரசினங்குமரர் தனித்தனியேவந்து வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தமாட்டாதவராய் மெலிவடைந்தனர். அப்பொழுது சீவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட, அவனை இறந்தானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு துணுக்குற்றுப் புலியைக்கண்ட மான்போலே யஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சீவகன் யானையினின்றும்மறிங்கி அவ்யந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை வீழ்த்தினன்.

அப்பொழுது கோவிந்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சீவகனை இன்னொன்று விளங்கக் கூறினான். அதன்பின்பு ஆகாயத்திடத்தே ஓரியக்கன் றோன்றிச் “சீவகனாகியசின்கம் கட்டியங்காரனாகிய கரியினுயினா விழங்கும்” என்று கூறக்கேட்டுக் கட்டியங்காரன் மிகச்சினந்து சீவகனைநோக்கி, “நினைக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேண்டல்லேன்; எனது ஆற்றலை நின்றந்தையறிவன்; நீயறியாய்; நின்னையும் என்னைக் சுபடமாக வருவித்துக்கொல்லத் துணிந்த நின்மாமனையும் வெல்லும் விருப்புடையேன்; போர்செய்தற்கு எழுக” என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நூற்றுவரோடும் மற்றை அரசர்களோடுங்கூடி யுத்தச்சந்தத்தை, சீவகனும் தோழரோடும் தம்பியாரோடும் மற்றை அரசரோடும் புறப்பட, அவ்விருதிருத்தார் சேனையும் எதிர்ந்துநின்று போர்செய்தன. சீவகன்படைவீரரார் கட்டியங்காரன்படைவீரரிற் சிலர் மாய்வுற்றனர்; சிலர் தோற்றேடினர். பின்பு சீவகன் கட்டியங்காரன் புதல்வர் நூற்றுவரையும் பதுமவியூகம்வகுத்து அதனுள்ளேயிருந்த அவனையும் கொன்று விளங்கினான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசையுக்கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

[கக.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இராசமாபுரமடைந்து மாளிகைபுகுந்து, தன்னைக் கண்டிருங்கிய கட்டியங்காரன் பரிசனங்களுக்கு அபயமளித்து, வேண்டும்பொருள்களும் விருத்தியுமுதலி, அவர்விரும்பிப்படி உரியவிடங்களுக்குப் போகச்செய்து, பின்பு எல்லாவிடங்களையும் கண்ணூற்று முத்தினாவைத்துக் காவிவிட்டு, யுத்தவீரர்களை இளைப்

பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்ந்து சுபகாலத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிமுடி, கட்டியங்காரனுற் றுண்பமுற்ற யாவனாயும் இன்பமுறுவித்து, நீநிறைய நடைத்தி அரசியற்றுவானாயினான்.

[௧௨.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளாரை நோக்கிப் “பதுமைமுதலிய தேவியரை அழைத்துவருவீர்” என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்களை யழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சிவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவனால் அங்கேரிக்கப் பட்டுப், பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பாற் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சிவகனுக்கு மணஞ்செய்விக்கக் கருதித் கணிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறைவித்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சிவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்வித்தான். பின்பு சிவகன் எல்லாருங்கண்டு மகிழும்படி நகர்வலமாகப் பவனிவந்து, ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ்செய்து ஏத்தித் தொழுது, அக்கடவுளுக்கு நூறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்தி அரசுபுரிவானாயினான்.

அங்குணம் அரசுபுரின்ற சிவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்னிலலாத அரசரிமையையும் சுநந்தைக்குத் தேவிப்பட்டத்தையுங் கொடுத்தான்; நந்தட்டனை இளவரசாக்கினான்; நடிலவிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளிரை மணஞ்செய்வித்து நாகனையும் நல்கினான்; தன்றேழர்க்கு அரசையும் ஏனாதிமோதிர முதலியவற்றையும் ஈந்தான்; தன்னிரித்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும், நாட்டையுங் கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செவிலித் தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தண்டித்தருரிய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான்; மாமனாகிய கோவிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவினான்; தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சுதஞ்சனனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து, அவன்வழவைப் பொன்னாலியற்றி, ஒருளையும் நிலபெறுத்தி, அவன் சரித்தை ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெருதார் யாரென்று சிந்தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத்திற்கு அதற்கேற்ப மாலையணிந்து பீடஞ்சேர்த்தி ஐந்தாளை அதற்கு இறையிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுவனவெல்லாங் செய்துமுடித்துத் தேவிமாரெண்மரோடுங் கூடி மகிழ்வுற்றுச் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு வருநாளில், உலகஞ் செழிப்புற்றது; யாவரும் இன்புற்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் மகிழ்வடைந்தன.

[௧௩.—முத்தியிலம்பகம்.]

அப்படிநிகழும்பொழுது, ஒருநாள் வீசையை, தவப்பள்ளியினின்றுத் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாரில்லையென்றெண்ணி அருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து, அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தான்; முன்பு சண்பகமாலையால் வந்து தன்னிடனாத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாதுகாத்த தெய்வத்திற்கு அதுதங்கும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்தான்; தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதுங் காணும்படி தானுறையுமாடத்தே யெழுதுவித்தான்; சிவகன்



பிறந்தவிடம் சுகொடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கி, அவ்விடத்து ஐந்தூற்றைந்து பிள்ளைகளுக்கு நாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தான்; சுந்தைக்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தான்; தன்னைவணங்கிய கார்தருவதத் தைமுதலிய எண்மனையும் எடுத்துத்தழுவி, “உலகாளுஞ் சிறுவரைப் பெறக்கடவீர்” என்று பணித்தான்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின்னர்ச் சீவக ணையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவே ண்ணியதைத் தெரிவித்து உடம்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுந்தையோடும், துறக் கவிரும்பிய மற்றைமகளிரோடுஞ் சமீபத்துள்ள ஒரு தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென்பவளைத்தொழுது, “அடிகளே! எம்மை யெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றுங் களாயெற்றுவிர்” என்று பிரார்த்தித்து, அவள் கூறிய அறமொழிகேட்டுத் திகைப்புபெற்று விதிப்படி துறந்து அவ்விடத்தே தவன் செய்துகொண்டிருந்தான்.

அவன் அவ்வாறிருக்க, பின்பு ஒருநாள் சீவகன் அத் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, விசயை, சுந்தை இருவரையுந் தரிசித்துவந்து, தேவமாரெண்மரோடும் நீர்விளையாட்டுகிகழ்த்தி, இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்திலும் அவர்களோடும் இன் பதுகாந்து செல்லாநிற்கையில், தேவியரெண்மரும் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரரைப்பெற்றார். கார்தருவதத்தை, குணமலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கண யென்னுந் தேவியர்புதல்வரெண்மருக் கும் முறையே சச்சந்தன், சுதஞ்சனன், தரணி, சுந்துக்கடன், விசயன், தத்தன், பர தன், கோவிந்தனென்று பெயர்களிடப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தா வது பிராயத்தில் வித்தியாரம்புந் செய்யப்பெற்று, முறையே கலைகள்சற்று, படைக் கலம் பயின்று, ஊர்திகளுந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சீவகனுக்கு நாற்பத்தைந்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமாலையென்பவள்வந்து சீவகனைவணங்கி, “அரசே! சோலை நிறையப்பூத்து அழகெய்தியது; அதனைக் கண்டருள்க” என்ன, சீவகன் தேவி யார்குமு அச் சோலையையடைந்து எல்லாவளங்களையுந் தான்கண்டு தேவியர்க்குக் காட்டி ஒருபலாமரத்தின் நீழலையடைந்து ஒருபக்கத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ் விடத்தே ஓராண்ஞரங்கு தன்னோடுபிணங்கிய தன்சாதன்மந்தியை மடுவிலிக்கும் பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெடுத்துக் கீறிச் சளைகளை அகற்ருக்கொடாநிற்கை யில், அச் சோலைகாப்பாடுகிய ஒருவன்வந்து அக் கணியைக்கவர்ந்து அக்கடுவளை யும் மந்தியையும் ஒட்டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சீவகன் கண்டு செல்வத்தில் மிகவுமருவருப்புற்று, “கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரணையொத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரணைத் துரந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தனன். வலியான் கவரந்துறுகாதற்குரிய இச்செல்வத்தால் அடையுமபயனென்னை” என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையறையத் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்நாநஞ்செய்து அறுசுவையடிசிலுண்டு முகவாசங்கொண்டு தேவிமார்களோடுங் கோயிலைச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாக வந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின்கீழே பனிக்குக்கன்மேலே சாரணரிரு வாரிற்பக்கண்டு, அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி அவரைநோக்கி, “அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்களிலுஞ் செய்துகொண்ட தீவினகெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானந்தையடையுமாறு அருளுமின்” என்று

பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென்பவர், “அரசனே! கேட்பாய்” என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்களையாக்கையையும், அந்தயாக்கை தூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநிலாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நரகத்தி விலங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதியென்கின்ற நரகத்தித்துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந்துணியையும், சிலந்தையும், தானத்தையும், அச்சிலத்தாலுந் தானத்தாலும் பெறப்படும் பயனையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விளங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சீவகன் ஸ்ரீரம்பிக்கேட்டு, “காமீ! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்செய்த பாவத்தையும் அருளிச்செய்க” என்ன, அவர் கூறுவாராயினர்.

“தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னுநகரில் அரசன் பவணமா தேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமகியென்பான்; அவர்புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமமைந்த மகளினா மணஞ்செய்விக்க, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புற்றொழுநாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடும் நீர்வீணியாடுதற்கு ஒருதடாகத்தை அணுகியபொழுது, அவன் மனைவியர் ஆவருள்ள தாமமாமலரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னக்குஞ்சுகளைக்கண்டு. “இவற்றைப் பிடிப்பித்துத்தருக” என்று அவனேவேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேகின்ற ஏவலாளனொருவனைக்கொண்டு, அவற்றொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடுத்தனன். அவர்கள் அதற்குப் பாலுட்டித் தமதுமாற்போடீணத்துப் பாதுகாத்துவந்தார். இதனை ஒருநாட் பவணமாதேவன் கண்டு, நடுநடுங்கி, அசோதரனால் வினைத்தமை தெரிந்து, சினந்து, அவனைவருவித்து, நேரேயிருத்திப் பலவறம்போதித்து, மைந்தனே! பறவைகளையும், மிருகங்களையும் தங்கினாயினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமுந் தங்கினாயினின்றும் கிப்பிற்றார் காவல்செய்யப்படுவர்” என்றுகூற, அசோதரன்கேட்டு மிகவுமஞ்சி, அவ்வன்னப்பார்ப்பைத் தன்மனைவியரிடத்தினின்றும் வீலேத்து, அன்று பிடித்த தடாகத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்பணிந்து, “அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்” என்ன, அரசன், “மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பிண்துறவினையடைதி” என்று வற்புறுத்திக்கூற, அதனை அவன் மனங்கொள்ளாதுத் தந்தையை யுடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்சென்றான். அவ்வசோதரன் நீயே” என்றுகூறி மேற்செய்தி கூறுஞ் சாரணர், “அங்ஙனத் துறவிற்சென்றீ தவஞ்செய்து மறுமையில் ஸகஸ்ராமென்னுங் கற்பத்து இந்நிராய் அரசுபுரிந்து இங்கே அவதரித்தாய்; அன்னப்பார்ப்பைக் கினையினின்றும் பிரித்துச் சிறைவைத்தமையால் நீயுங் கினையினின்றும் பிரிந்து சிறைகொள்ளப் பட்டாய்” என்று கூறக்கேட்டு அஞ்சிப் பதைபதைத்துத் துறக்குஞ்சிந்தையையுஞ் சீவகன் அவரைவணங்கித் துதித்தான். அப்பொழுது அச் சாரணரிருவரும் எழுந்து விசம்பாறாகத் தாங் குறித்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சீவகன் தேவிமாரோடுத் தன்மாளிகையடைந்து தன்கருத்தை யாவருமறியக்கூறி, நத்தட்டினையழைத்து “நீயிவ்வுலகாள்வாய்; நான் துறப்பேன்” என்ன, அவன், “இவ்வறப் வாழ்வைவேண்டேன்; நின்றிருவடிபயை வழிபட்டுவாழும் வாழ்வையன்றோ அடியேன் வேண்டுவது” என்றான். பின்பு தன்புதல்வன் சச்சந்தனையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பலவற்றையுங்கூறி மணிமுடிசூட்டி அவனை யரசாக்கி, தம்பிமாற்புதல்வருக்கும், தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரிவாற்றாது “யாமும் நின்னோடு துறப்பேன்” என்று கூறிய தேவிமாரென்மரையும் விசயைபாற் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெ

ண்ணித் தேயத்தாரும், நகரத்தாரும், மற்றையாரும் விம்மிவிம்மிப் பிரலாபித்தழவுந் தான் ஒருவனாயும் நோக்காணுத்தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிவிகையூர்ந்து சம வசரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளைத் தரிசித்துச் சுதன்மரென்னுங் கணதர ரால் விதிப்படியே துறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமக்ஷயம்பண்ணி யாவருக் குந் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் உச்சியிலுள்ளதாகிய சித்தகேஷத் திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனாற் கருப்பூரவிநாசம்போலே மறைந்தபி ன்பு, எல்லாவுலகத்தாருங்கூடிப் பஞ்சகல்யாணத்துள் ஒன்றாகிய பரிநிர்வாணமென் னுங் கல்யாணத்தை விதிப்படிச் செய்தார்கள்.

தேவிமாரெண்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரராய் இன்புற்றனர். நந் தட்டனும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் நேவராய்ச் சுவர்க்கம்பெற்றனர்.

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்க முற்றிற்று.



# அபிதாநவிளக்கம்.



அச்சணந்தி - சீவகஞ்சிரியன்.

அசலகீர்த்தி-கனகமாலையின் சகோதரரு  
ளொருவன்.

அசலன் - புத்திசேனன்பிதா.

அசனியேகம் - அரசன்பட்டத்துயாலை,

அசோதரன் - சீவகனுடைய பூர்வசன்ம  
நாமதேயம்.

அநங்கமலை - ஓர்நாடகப்பரத்தை.

அநங்கவிலாசினி - கனகமாலையோழி.

அரணபாதம் - சினுலயமுள்ள ஓர்மலை.

அருஞ்சயன் - விசயைபாட்டன்.

அலங்காரமலை - இலக்கணையோழி.

ஆரியநந்தி - சீவகஞ்சிரியன்.

இராசமாபுரம் - சீவகனகர்.

இலக்கணை-சீவகன்மனைவிகளுள்ளொருத்தி

உருத்திரதத்தன் - சச்சந்தன்மந்திரி.

உலோகமாபாலன் - சீவகஞ்சிரியன்; பது  
மைசகோதரன்.

ஐமமாபுரம் - தடமித்தனகர்.

ஐமாங்கதம் - சீவகனாடு.

ஐஞ்ஞாற்றுவர் - சச்சந்தனது அகப்பரிவா  
ரமகளிர்; இவர்கள்புதல்வரும் சீவகன்  
தோழருமாகியவீரர்.

கட்டியங்காரன் - சச்சந்தன்மந்திரி, இவ  
ன் சச்சந்தனைக்கொன்று இராச்சியத்  
தைக் கவர்ந்துகொண்டவன்.

கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதரரு  
ளொருவன்.

கந்துக்கடன் - சீவகனை வளர்த்தவனாக  
ன்; சீவகன்புதல்வருளொருவன்.

கமலை - விமலையாய்.

கலுழவேகன் - காந்தருவதத்தையிதா, இ  
வன் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியா  
தரராசன்.

கனகபதாகை - சுரமஞ்சரிதோழி.

கனகமலை - சீவகன் மனைவிகளுள்ளொரு  
த்தி. \*

கனகமாலையின்சகோதரரைவர்:—

க. விசயன்.

உ. கதம்பன்.

ங. கனகன்.

ச. அசலகீர்த்தி.

ட. சேனன்.

கனகன் - கனகமாலையின் சகோதரி  
லொருவன்.

காந்தருவதத்தை - சீவகன் மனைவிகளு  
ளொருத்தி.

காமினி - ஆகாசகாமினியென்னும் ஓர்  
வித்தை.

குணமலை - சீவகன் மனைவிகளுள்ளொரு  
த்தி.

குபேரதத்தன் - சுரமஞ்சரிபிதா.

குபேரமித்திரன் - குணமாலையதத்தை.

குருகுலம் - சீவகன்பிறந்தகுலம்.

குருதத்தை - ஸ்ரீதத்தன் (சீவகன்தோழ  
ன்) தாய்.

கூனி - சண்பகமலை.

கேமசரி - சீவகன் மனைவிகளுள்ளொருத்தி.

கேமமாபுரம் - சுபத்திரனார்.

கோதாவரி - நந்தகோன்மனைவி.

கோவந்தன் - விசயைசகோதரன்; நந்த  
கோன்; சீவகன் புத்திரருளொருவன்.  
கோவந்தை - நந்தகோன்புதல்வி, இவன்  
பதுமுகன்மனைவி.

சங்கவெண்மலை - சுதஞ்சனன்மலை.

சச்சந்தன் - சீவகன்பிதா; சீவகன்புதல்வ  
ருளொருவன்.

சண்பகமலை-விசயையோழியாகியகூனி.

சந்திராபம் - தனபதிநகர்.

சந்திரோதயம் - சுதஞ்சனனகர்.

சயமதி - பவணமாதேவன்மனைவி.

சலநிதி - சீவகன்றோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவரு  
ளொருவன்.

சாகரதத்தன் - விமலைபிதா.

சாகரன் - ஸ்ரீதத்தன் (சீவகன்றோழன்)  
பிதா

சீதத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஓவணி  
கன், இவன் வெள்ளிமலையிலிருந்து கா  
ந்தருவதத்தையே அழைத்துவந்தவன்,  
சீவகன்றோழருளொருவன், கோவிந்த  
மகாராசன்பிதா; கோவந்தமாராசன்  
புத்திரன்.

சீவகன் - இக்காப்பியத்தலைவன்.

சீவகன் புத்திரரெண்மா:—

க சச்சாதன் (௫). விசயன்

உ. சுதஞ்சனன். ௬ ததத்தன்

௩. தரணி. ௭. பரசன்.

௪. கந்துக்கடன். ௮. பகாபந்தன்.

இவ்வெண்மரும் முறையே காந்தருவ  
தத்தை முதலிய எண்மரி த்தும் பிறந்  
தோ.

சீவகன் மனைவிகளெண்மா:—

க. காந்தருவதத்தை. ௩. கனகமாலை.

உ. குணமாலை ௪ விமலை

௩. பதுமை ௭. சுமஞ்சரி.

௪. கேமசரி. ௮. இலங்கை.

சீவகன் றோழனாஞ்ஞாற்றுநான்வ:—

சீதத்தன், புத்தசேனன், பஞ்முான்,  
தேவதத்தன் ஆகிய இந்நால்வரும், ஐ  
ஞ்ஞாற்றுவரும் [ஐஞ்ஞாற்றுவா - அக  
ப்பரிவாரமசரீர ஐஞ்ஞாற்றுவருடைய  
புத்திரர்.]

சுதஞ்சனன் - சீவகனுபதேசந்தால் நாய்  
ப்பிறப்பொழிந்து இயக்கவடிவம் பெற்  
றோன்; குணமாலையுடல்வன்

சுதன்மர் - பதினொருகணதரிலொருவர்,  
இவர் சீவகன் சரித்திரத்தைச் சேணிக  
மகாராசனுக்கு முதலிற் கூறியவர்.

சுநந்தை - சீவகனை வளர்த்த தாய்

சுபத்திரன் - கேமசரி பிதா.

சுமதி - சுமஞ்சரி தாய்.

சுமஞ்சரி-சீவகன்மனைவிகளுளொருத்தி.

சுரமை - சுமஞ்சரி.

சேணிகமகாராசன் - மகததேயத்தரசன்.

சேனன் - கனகமாலை சகோதரருளொரு  
வன்.

சக்கநாடு - கேமமாபுரதையுடையதேயம்  
சுடமித்தன் - கனகமாலை பிதா.

தத்தன் - சீவகன்புத்திரருளொருவன்.

தரணி - சீவகன் புத்திரருளொருவன்.

தரன் - கலுழவேகனிடத்துள்ள ஓவிக்  
தியாதரன், இவன் சுப்பல் முருகியது  
போல் ஒருமாயன்செய்து ஸ்ரீதத்தனைக்  
கலுழவேகன்பால் அழைத்துச் சென்  
றவன்

தருமதத்தன் - சச்சத்தன் மந்திரி

தனபதி - பதுமை பிதா.

தனபாலன் - பதுமுகன் தந்தை

தாதி - பவணமாதேவன்மேயர்.

தாரணி - கலுழவேகன் மனைவி.

தினோத்தமம் - பதுமைதாய்; புத்திசேன  
ன்றாய்

செய்வம் - விசயனாகு உதவ்செய்தற்குக்  
கனியாகிய சண்பசமாலை வடிவுகொ  
ண்டிருந்த பெய்வம்.

தேவீரப்பாவை - ஓரா பரத்தை.

தேவதத்தன் - சீவகன்றோழர் நால்வரு  
ளொருவன்

நந்தகான் - பசுத்தலைவன்

நந்தகடன் - கந்துக்கடன் புதலவன், இ  
வனைச் சீவகன் தம்பியென்று கூறுவா.  
நபுலவ்புலர் - சீவகன் நம்பிமார, இவர்வி  
சையயின் புதல்வரல்லா,காமக்கிழத்தி  
யரிடத்துசசச்சந்தனுக்குப் பிறந்தோர்

நரபதிதேவன் - கேமமாபுரத்தரசன்

நரதேவன் - சுடமித்தன்

நரினை - கனகமாலைதாய்.

நாகமாலை - சச்சந்தனது அகப்பரிவாரத்  
துள்ளாளொருத்தி.

நிப்புதி - கேமசரி தாய்

நிமித்திகள் - சச்சன்மந்திரி.

நூற்றுவர் - கட்டியங்காரன் புத்திரா.

பஞ்சநமஸ்காரம் - ஐந்துமத்திரம்.

பஞ்சவர் - சந்திர ஆதித்திய கிரக நகரத்

திர தாரகைகள், இவர்களை ஐயோதிஷ்  
கரென்பர்.  
பதுமுகன் - சீவகன்றோழர் நால்வரிலொ  
ருவன்.  
பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனைவி; சீவகன்மனை  
விகளுளொருத்தி.  
பம்மை - ஓர்தவப்பெண்.  
பரதன் - சீவகன்புதல்வரிலொருவன்.  
பல்லவதேயம் - தனபதிநாடு.  
பவணமாதேவன் - அசோதரன்பிதா.  
பவித்திரை - பதுமுகன்றாய்.  
பன்றிப்பொறி - இலக்கணையின் விவாக  
த்தின் பொருட்டுக் கோவிந்தமகாராச  
னாவு இயற்றுவித்த வராகயந்திரம்.  
பாணிமுகம் - உயிர்போமுகங்களிலொன்  
று.  
பிரீதிமதி - தேவதத்தன்றாய்.  
புத்திசேனன் - சீவகன்றோழர் நால்வரு  
ளொருவன்.  
புதவி - கோவிந்தமகாராசன் மனைவி.  
பூமிமாகிலகம் - பவணமாதேவனகர்.  
பூரணசேனன் - சுட்டியங்காரன்படைத்  
தலைவன்.  
மத்திமசேயம் - தடமித்தன் நேயம்.

மதனன் - சுட்டியங்காரன் மைத்துனன்.  
மகிதான் - தனபதி மந்திரி.  
மதிமுகம் - ஒருலித்தை.  
மயிப்பொறி - விசைய ஊர்ந்துசென்ற  
யந்திரமயில்.  
மன்மதன் - மதனன் தம்பி.  
மாலே - குணமாலேதோழி.  
வசந்தரி-தடமித்தன் கோயிலிலுள்ள ஓர்  
வேலைக்காரி.  
வளையசுந்தரம் - தடமித்தன் பட்டத்து  
யானை.  
வனகிரி - சிநாலயமுள்ள ஓர்மலை.  
வாரணவாசி - அச்சனந்தி ஆசிரியனகர்.  
விசயத்தன் - தேவதத்தன் நண்பை.  
விசயன் - கனகமாலே சகோதரருளொரு  
வன்; சீவகன்புத்திரருளொருவன்.  
விசைய - சீவகன் நற்றாய்.  
விநயமாமாலே - குணமாலேதாய்.  
விமலை - சீவகன் மனைவிகளுளொருத்தி.  
விலாசி - இலக்கணேதோழி.  
வீண்பதி - காந்தருவதத்தைதோழி.  
வெள்ளிமலை - கலுழவேகன்மலை.  
யவதத்தன் - ஸ்ரீதத்தன் பிதா.

## இலம்பகவகராதி.

			பக்கம்
அவையடக்கம் ...	...	...	௪
இலக்கணையாரிலம்பகம் ...	...	...	௬௫௧
கடவுள் வாழ்த்து ...	...	...	௭
கனகமாலையாரிலம்பகம் ...	...	...	௪௨௭
காந்தருவதந்தையாரிலம்பகம் ...	...	...	௧௫௯
குணமாலையாரிலம்பகம் ...	...	...	௨௫௭
கேமசரியாரிலம்பகம் ...	...	...	௩௮௯
கோவிந்தையாரிலம்பகம் ...	...	...	௧௧௫
சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் ...	...	...	௫௪௫
நாமகளிலம்பகம் ..	...	...	௧௩
பதிகம் ...	...	...	௫
பதுமையாரிலம்பகம் ...	...	...	௩௨௫
பூமகளிலம்பகம் ..	...	...	௬௩௫
மண்மகளிலம்பகம் ..	...	...	௫௭௫
முத்தியிலம்பகம் ..	...	...	௭௧௩
விமலையாரிலம்பகம் ...	...	...	௩௧௭



“மூவாமுதலா” என்னுங் கவியின் உரையில் எழுதப்பட்டுள்ள அளவியற்சந்தம் முதலியவற்றின் இலக்கணங்களாவன :—

க.—தனித்தனியே நான்கெழுத்துச்சிறுமையும் இருபத்தாறெழுத்துப் பெருமையும்பெற்று, எழுத்தளவொத்து, குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவியற்சந்தம்.

உ.—குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாதனவாய் மற்றவை ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவழிச்சந்தம்.

ஈ.—இருபத்தாறெழுத்துமூதலாக எழுத்தளவொத்து, குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவியற்றாண்டகம்.

ச.—குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாது மற்றவை ஒத்துவருவன அளவழித்தாண்டகம்.

ரு.—சந்தவடியும் தாண்டகவடியும் ஒத்து வழங்குவன சமசந்தித்தாண்டகம்.

ஊ.—சந்தவடிமிக்கும் தாண்டகவடிமிகாதும் வருவன சந்தித்தாண்டகம்.

எ.—தாண்டகவடிமிக்கும் சந்தவடிமிகாதும் வருவன தாண்டகச்சந்தம்.

“ஈரிரண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்  
சாரு மெழுத்தின சந்தமாஞ்—சீரொத்த  
மூவொன்ப தாதியாய் முற்றின தாண்டகமென்  
றேதினார் தொல்லோ ரெடுத்து.”

“சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முள்ள வொத்தலகு  
வந்த முறைமை வழுவாத—முந்தும்  
அளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் றுகில்  
அளவழியா மென்ப ரவர்.”

“சந்த சரணமுந் தாண்டகத்தின் பாதமும்  
வந்து மயங்கி வருவிகந்த—செந்தமிழ்கள்  
ஈண்டு வடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்  
தாண்டக மென்றுரைப்பர் தாம்.”

இவற்றின் விரிவெல்லாம் யுப்பருங்கலவிருத்தியுட் காண்க.



“திங்கண்மும் மாரி பெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ  
னன்குனி தரச னுள்க நாடெலாம் விளைக மற்று  
மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்  
புங்கவன் பயின்ற நன்னூல் புகழொடும் பொலிக மிக்கே.”

# சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

நச்சினூர்க்கினியருரை.

கடவுள் வாழ்த்து.

மூவாமுதலாவுலகமொருமூன்றுமேத்தத்  
தாவாதவின் பந்தலையது தன்னினெய்தி  
யோவாதுநின் மருணத்தொண்ணிதிச்செல்வனென்ப  
தேவாநுதேவனவன்சேவடிசேர்துமன்றே.

இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமு மாதலானும், \* “முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி” என்ற தனால் அகத்தியத்தின் வழிநூல் தொல்காப்பிய மாதலானும், பிற்கூறிய நூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறிய விலக்கணமே இதற்கு இலக்கணமென்றுணர்க. அவ்விலக்கணங்களிற் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பா நான்கென்றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய எட்டுத் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணமென்று கூறுகின்றழி † “இழுமென் மொழியான் விழுமியது தவலினும்” என்பதனால் “மெல்லென்ற சொல்லான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள் பயப்பப் பழையதோர்க்கை மேற் கொச்சகத்தாற் கூறின அதுதோல்” என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங் கனங்கூறிய தோலாமென்றுணர்க. இச்செய்யுள் முன்றோர்கூறிய குறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண் பகுதியாம். இதனானே ‡ “யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதற்குத் தேவபாணியுங் காமமுமேயன்றி வீடும் பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று. முந்து நூல்களிற் காப்பியமென்னும் வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குப் பெயரின்மையும் இதற்குப் பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்மையு முணர்க.

இனி இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அவர் இனமென்று காட்டிய உதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமாகாது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாகத் கேற்றலானும், துறையை விருத்தமாகவுந் தாழிசையைவிருத்தமாகவும் ஒதுதற்கு அவையேற்றமையானும், “மூவாமுதலா” என்னும் கவிமுதலியன தாழும் பட்டவோசையான் விருத்தமாயுந் சீர்வரையறையானும் மிகத்துள்ளியவோசையா னுந் துறையாயுந் கிடத்தலின், இவற்றை விருத்தக்கலித்துறையெனல்வேண்டும்; அதுகூறவே துறையும் விருத்தமுமென்ப பகுத்தோகிய இலக்கணநிரம்பாதாமாகலா னும் இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஒசைவேற்றுமையும் மிக் குங் குறைத்தும் வருவனவுங் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்கிற்று.

\* தொல்காப்பியம் - சிறப்புப்பாயிரம்.

† ,, பொருளதிகாரம், செய்யுளியல் உருக.

‡ ,, ,, ,, கச்சு.

“யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதனால், இக்கவியும் மேலிற்கவியும் முன்னிலையன்றியுந் தேவர்ப்பராயின.

இனி அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அளவழித்தாண்டகம், \*சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்தமென அடக்குவார் ன்கு அவற்றுள்ளுஞ் சிலவன்றி முழுதுமடங்காமை யுணர்க.

மூவா முதலாவென்பன மூத்த முதலியவென்னும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையென்கு. †“எதிர்மறுத்து மொழியினும் \* \* பொருணிலை திரியா” என்பதனால் உலகமென்னும் வினைமுதற்பொருளுடைய முடிந்தன. ‡“முதலாவேன தம்பெயர் முதலும்” என்பதனால் முதலுமென்பதோர்வினை உடம்பாட்டிற்றுளதாம். ஆசிரியர் §“காலமுலகம்” என்றும் பிறாண்டுஞ் சூத்திரஞ்செய்தலின் அதுவடமொழியன்று. ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்க்கிழவனை; ||“உலகமுவப்ப” என்றதுபோல. ஒரு மூன்று மென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு, ¶“முதலீ ரெண்ணினென்று ரகரமாகு, முகரம் வருத லாவயி னான” என்னும் விதியும்பெற்று, ††“அளந்தறி கிளவி” என்னுஞ் சூத்திரத்துத் “சோன்றுங்காலை” என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒரு மூன்றுமேத்த எய்தியென்க. உம்மை ‡‡“இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவி வினைப்படு தொகுதியின்” வந்தது. உலகமென்னும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு அதுதான் ஏத்தவென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகியகுறிப்புணர்த்திய தாவென்னுமரிச்சொல் வினைக்குமுதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெயரெச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடு முடிந்தது. ஏத்தத்தாவாத வென்பது §§“வினையெஞ்சுகிளவியும் \* \* ஞாங்கர்க்கினந்த வல்லெழுத்துமிகுமே” என்பதனால் ஒற்றுமிக்கது. தாவாதவின்பமென்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று. இன்பமென்னும் பெயர் தலையாயது என்னும் குறிப்புப்பெயர் கொண்டது. ||||“அல்வழி யெல்லாமெல்லெழுத்தாகும்” என்பதனால் மகரம் நகரமாயிற்று. தன்னினெய்தியென்ற இன் காரகவெதுப் பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. தன்னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதொளியும் மலரினதுநாற்றமும்போலத் தன்னுள்ளே பெற்றென்க. எய்தியெனனின்ற செய்தெனெச்சங் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடிந்தது அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர்மறையெச்சமும் நின்றவென்பதனொடு முடியும். குணமாவன: தாவாதவின்பமென்பதனாற்பெற்ற அநந்தசுகமொழிந்த ஏழுகுணங்களும். அவை அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுமின்மை, அழியாவியல்பு என்பன. அத்து இரண்டாமுருபின்கண்வந்த சாரியை. ¶¶“அத்தேவற்றையாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய்கெடுதறெற்றென்றற்றே” என்பதனால் மகரங்கெட்டு †††“அத்தி எனக மகரமுனை யில்லை” என்பதனால் அகரங்கெட்டு முடிந்தது. ‡‡‡“குற்றிய லுகரமு மற்று” என்பதனால் வருமொழியிலொகரமேற்றிற்று.

\* அளவுமிகுஞ் சந்தத்தாண்டகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம் - சொல்லகிகாரம் - வேற்றுமைமயங்கியல் உச.

‡ தொல் - எழுத் - மொழிமரபு கூக. § தொல் - சொல் - கிளவியாக்கம் இள.

|| திருமுருகாற்றுப்படை. ¶ தொல் - எழுத் - குற்றியலுகரப் புணரியல் கூக.

†† தொல் - சொல் - குற்றியலுகரப் புணரியல் சக.

‡‡ தொல் - சொல் - கிளவியாக்கம் கூக. §§ தொல் - எழுத் - உயிர்மயங்கியல் உ.

|||| தொல் - எழுத் - புள்ளிமயங்கியல் கக. ¶¶ தொல் - எழுத் - புணரியல் கூக.

††† தொல் - எழுத் - புணரியல் உக. ‡‡‡ தொல் - எழுத் - புணரியல் கூ.

ஒண்ணிதி - பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகியவிளங்கிய நிதியையுடையசெல்வன்; இதரவீற்று வேற்றுமைச்சொல்லாதலின் வல்லெழுத்துமிக்கது. செல்வனென்றார் அழியாதவின்பத்தை நுகர்தலின். என்பவென்னுமுற்றுச்சொல் சாதுக்களென்னும் பெயர் தொக்குறித்தனொருமுடியும்; தோன்றாவெழுவாயுமாம். தேவுந் தெய்வத்துக்கோர்பெயர்; நான்கனுருபு விரிக்க. ஆதியாகியவென்க. சேவடி பண்புமாத்தினாயாய்க்குறைந்த சொல்லாதலின் மருவீன்பாத்தியதாய் நின்றது. சேவடி சேர்துமென ஒற்றடாதுநின்றது, இரண்டாவதற்கோதியதிரிபில்லன \* பிறவால். சேர்தும்-பன்மைத்தன்மை, ஈண்டொருவரைக்கூறும் பன்மை, அன்று-அசை. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(இதன்பொருள்.) தேவர்களுக்காகியாகிய தேவனாவான் கெடாத இன்பந்தனக் கொப்பற்றதனை அந்தமுமாகியில்லாத மூன்றுலகுமேத்தத் தன்னாற்பெறுகையினாலே தன்னையிடிக்ங்காத குணங்களையுடையனாகிய ஒண்ணிதிச்செல்வனென்பர் சாதுக்கள்; ஆதலின் யாமும் இவ்விலக்கியம் இனிதுமுடித்தன்பொருட்டு அவன்திருவடிகளை வணங்குவேமென்றான்க.

இது அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணமென்னு நான்கினுள் சித்தசரணம்.

இனித் தான் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும்; நாம் மூவாமுதலாகவேண்டியென்றும் வீனையெச்சமாக்குவாருமுளர். அதற்கு எய்தி யென்பதனொடு முடிக்க.

மேல்வருஞ்செய்யுட்கும் இவ்வாறுணாப்பின் உரைபெருகுமாதலின் இனி நல்லறிவுடையார் உய்த்துணருமாறு சுருங்கவுரைக்கின்றும்.

செம்பொன்னென்னுங் கவியாற் குருக்கள் அருகனைவணங்குதலிற் றும் சித்தனை வணங்கினார். குருக்கள் கூறுதலானும், அருகனைவணங்குதலானும் அதனை முன்வைக்கவெனின், அவர் இது நன்று இதனை முன்னேவைக்கவென்றலின் முன்னேவைத்தார். (க)

செம்பொன்வரைமேற் பசும்பொன்னெழுத்திட்டதேபோலம்பொற்பிதிர்வின் மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருந்திருமூர்த்திவிண்ணோரம்பொன்முடிமே லடித்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன் - ஐந்தாமுருபு உவம்பொருள். எழுத்திட்டதென்றது ஒற்றுமைப்படக்கிடந்ததற்கும், பிதிர்வென்றது சிறியவும்பெரியவுமாகிய வடுவிற்கும் உவமை. மேல் வெம்புமென எதிர்கால நோக்கிற்று. எல்லாரும் விரும்புஞ்சுடனொன்று இளஞாயிற் றென்றலுமாம். இன் - உறழ்பொருவு. வைத்தவென வருவிக்க.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிதிர்போலஅணிந்து இளஞாயிற்றிலும் விளங்குமூர்த்தியுடைய தேவர்கண்முடிமேல்வைத்தஅடியையாமுஞ் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை தொடைமுரண். ஈண்டு வண்ணவேறுபாடின்று. இது அருகசரணம். (உ)

பன்மாண்குணங்கட்கிடனுய்ப்பகைநண்பொழில்லான்  
ஞென்மாண்பமைந்த புனைநல்லறந்துன்னிரிந்த

சொன்மாண்பமைந்த குழுவின்சரண்சென்றுதொக்க  
நன்மாண்புபெற்றே னிதுநாட்டுதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு - ஆசிரிய உபாத்தியாயசாதுக்கள்.

இ - ன். உறவும் பகையுமில்லாதான்கூறிய நற்குணங்கட்கிருப்பிடனும்ப் பழை  
யதாகிய மாட்சிமையமைந்த அறத்தையும், அதனைப் பொருந்திநின்ற குழுவின்  
யுஞ் சரணாகச் சென்றுசேர்ந்த நல்வினையுடையேனாதலின், இக்கதையை உலகிலே  
நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடையேனெனத் தெளிந்து கூறினாரென்க.

இறைவன் அன்பிலனாயினும் அருஞ்சரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார்க்களித்  
தல் அவற்கியல்பு. இல்லாவென்று பாடமாயின் இல்லாவறமென்க.

இனிக்குணங்கட்கிடனும்ப் பகைநண்பில்லானெனிற்பிறர்க்குள்ளது இவற்  
கின்றென்றாகும்; \*“(குணமென்னுங் குன்றேறிநின்றார்வெகுளி)” என்றலின்.

இது சாதுசரணமும் தன்மசரணமும் கூறிற்று.

(க)

அவையடக்கம்.

கற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா  
னற்பாலழியுந்கைவெண்மதிபோனிறைந்த  
சொற்பாலுமிழ்ந்தமறுவும்தியாற்கழுவலிப்  
பொற்பாவிழைத்துக்கொளற்பாலர்புலமைமிக்கார்.

இ - ன். கல்வின் பகுதியின்ற மணியும் நிறைமதிபோற் கலைகணிறைந்த சொல்  
வின் பகுதியின்ற மறுவுங் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும்; ஆதலிற் சான்றோர்  
தமதறிவாலே கழுவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பாலரா யிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனன்றென்பது சொல்லெச்சம், † “சொல்லொடுங்  
குறிப்பொடுமுடிவுகொளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்சமாகும்.” என்றாராதலின். மறு  
வில்லாமதிக்கு மறுவடுத்தாற்போலக் கலைகணிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வழு  
வமைக்குஞ்சொல்; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்க முணர்ந்  
திற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம்.

(க)

முந்நீர்ப்பிறந்தபவளத்தொடுசங்குமுத்து  
மந்நீருவர்க்கும்மெனின்யாரவைநீக்குகிற்பா  
நிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே  
பொய்ந்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப் படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடை  
மையின் முந்நீர் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். பவளமுஞ் சங்கும் முத்துங் கடலிலே பிறந்தன; அவை பிறந்த அக்  
கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை, அதுபோல மெய்  
யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவே மென்பார் எனது இவ்வாறுவர்க்குந்  
தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற்பொதிந்த பொருளாலே அச்சொ  
ல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறினாரென்க.

(உ)

\*திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை, க. †தொல், பொருள், செய், உ0௭.

## ப தி க ம்.

மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனைவென்றபொற்பிற்  
 றுனேறனையானுளன்சீவகசாமியென்பான்  
 வானேறநீண்டபுகழான்சரிதம்மிதனைத்  
 தேனூற்றின்றுதெருண்டாரவைசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின. \* “கடல்வாழ்சுறவுமேறெனப்படுமே” என்  
 றார். சாமி-பாகதம்.

இ - ள். காமனைவென்ற பொற்பினையுடைய ஏறனையான் றான் ஒருவனுளன்.  
 அவன்யாரெனிற்சீவகசாமியென்பான் அவனது ஒழுக்கங்கேட்டோர் நெஞ்சிடத்தே  
 நின்ற இனிமைமிகும்படி தெளிந்தோர் அவையிலே இத்தொடர்நிலைச் செய்யுளைக்  
 கூறலுற்றேனென்க.

புகழானென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனென்னுஞ் சுட்டுப்  
 பெயர் மாத்தினாயாயிற்று; † “நாணிரின்றோன்” என்றும், † “அணங்கருங் கடவுளன்  
 னோன்” என்றும் அகத்திற் கூறினாற்போல. இது † “பொருளொடு புணராச்சுட்டுப்  
 பெயராயினும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்கெல்லா  
 மொக்கும். சீவகனை முற்கூறினார் கதைக்கு நாயகனாதலின். (க)

கோடாதசெங்கோற்குளிர் வெண்குடைக்கோதைவெள்ளே  
 லோடாததானையுருமுக்குரலோடையானே  
 வாடாதவென்றிமிசுச்சந்தனென்பமன்னன்  
 வீடாதகற்பினவன்றேவிவியையென்பான்.

செங்கோல் - பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடமாயினுங் கோடாதவென்று அடை  
 யடுத்தலிற் கோலென்னுந் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை - இயைபின்மை மாத்தி  
 ரை நீக்கிய விசேடம், உருமுக்குரல்போலுங் குரலையுடைய யானை. விடாத-விகாரம்.

இ - ள். செங்கோன்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாதவென்றிமிசு  
 ச்சந்தனென்பர்; அவன் தேவி விசையையென்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க. (உ)

சேந்தொத்தலர்ந்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்கட்  
 பூந்தொத்தலர்ந்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பி  
 னேந்தொத்திருந்தமுலையின்னமிர்தன்னசாயல்  
 வேந்தற்கமுதாய்வினையாடுதற்கேதுவாமே.

இ - ள். சிவந்து தம்மில்லிணையொத்து அலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணினையும்  
 பொற்பினையுந் தம்மில்லாத்து அடிபரந்த ஏந்தமுலையினையுமுடைய சாயலாள்  
 வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல் ௪௦.

† அகநானூறு, ௧௬.—நாணிரின்றோ ணிலகண் டியானும், பேணினே னல்ல  
 னோ மகிழ்வானத், தணங்கருங் கடவு ளன்னோளென், மகன்ற யாதல் புனாவதா  
 லெனவே.

‡ தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௬௭.

அமிர்தம் கட்கினிதாகிய மென்மையுந் தன்னையுந் தாரப் பிறிது துகராமற்  
றடுக்குமென்மையு முடைமையின், அமிர்தன்னமென்மையென்றார். \*“சாயன்  
மென்மை” என்று பொதுப்படச்சூத்திரஞ்செய்தது ஐம்பொறியால் துகருமென்மை  
யெல்லாமடங்குதற்கு. “மயிலன்னசாயல்,” “சாயன்மாப்பு” என ஒளிக்கும் ஊற்றிற்  
கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க. சாயல்-ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுத  
மும் இவனெனக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்றமீட்டும் அமுதாயென்றார். (க)

கல்லார்மணிப்பூணவன்காமங்களைந்துகன்றிச்  
சொல்லாறுகோளனனிசூழ்ச்சியுட்டோற்றவாறும்  
புல்லாற்புகலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச்  
செல்லாறிழுக்கிச்சுகிடாவள்சேர்ந்தவாறும். \*

நனி - விசேடித்தஉரிச்சொல். பொறி - இயந்திரம். செல்லாறிழுக்குதல் -  
வெற்றிமுரசுகேட்டுக்கலங்குதல். தேவி போகி இழுக்கிச் சேர்ந்தவாறு மெனமுடி-  
வுழி அவனெனவேண்டாமையின், அது தேவியைச் சுட்டாது, அங்ஙனம் அமுதா  
யவன் இங்ஙனமாயினானெனத் தேவிரங்குதலின், முன்னிற்கவியை நோக்கித்  
தகுதிபற்றிவந்தது. இனிச் சாத்தியவன்வந்தா னென்றற்போலத் தேவியவனென  
வினக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுளர்; அது வழக்கிற்கென்று மறுக்க.

இ - ள். பூணவன் வேட்கைசெறிந்து அதிலே அடிபட்டு அமைச்சர் சொல்  
வழியைக் கேளானாய் பகைவர் மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற்றபடியும்,  
தேவிபோகி இழுக்கி அவன் சுகிடாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க. (சு)

நானூற்றுநம்பிபிறந்தான்றிசைபத்துநந்தத்  
தோளுற்றொருதெய்வந்துணையாய்த்துயர்தீர்த்தவாறும்  
கோளுற்றகோல்போலவன்கொண்மவளர்த்தவாறும்  
வானூற்றகண்ணணமகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

தோள் - கை. உற்று - உவமவாசகம்: “செப்புற்றகொங்கை” என்றார் பிறரும்.  
†“ஒழியாது” என்னுமிலேசார் கோளையென்னும் உருபு தொக்கது. அவனென்று  
கந்துக்கடனைச் சுட்டிற்று, கதையை உட்கொண்டு. அரசன் இறத்தற்கேதுவாக  
லின் ஈண்டும் வானூற்றகண்ணென்றார். வாழ்கென - வியங்கோள்விகாரம். நோன்பு-  
வேட்கையுள்ளது.

இ - ள். நம்பி ஒன்பது திங்களும் நிறைந்து, திசைகளிற் பல்லுயிர்களும்  
வளர்தல் காரணமாகப் பிறந்தானாக; ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த் தன்னை  
தனக்குதவுமாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயரந்தீர்த்தபடியும், கொலையுண்ட  
சச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக் கடனுட்கொண்டு வளர்த்தபடியும், கண்ணுள்  
நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நானூற்றென்றுமாம்.

(ரு)

நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீந்தியாங்கே  
வஞ்சம்மறவாரினைவள்ளல்விடுத்தவாறும்  
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்வினையிற்றோற்றவாறு  
நஞ்சற்றகாமநிநாகரிற்றுய்த்தவாறும்.

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம் உரியியல், உக.

† “, , எழுத்ததிகாரம், தொகைமரபு, கரு.

இ - ள். வள்ளல் தனது நெஞ்சு தெப்பமாகக்கலைகளாகிய கடலைக்கடந்து கரையேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டநிராயைமீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப் பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமொத்தகாமத்தை நாகரைப்போல நுகர்ந்த படியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோட லருமையின் ஆங்கேயென்றார். மறவரைக்கொ ல்லாது உயிரைவழங்குதலின் வள்ளலென்றார். விஞ்சை-குணப்பண்பு பண்புடைப் பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகளை வென்றானென்றல் இவன் தலைமைக் கிழிவென்று அவன்செய்தியாகக் கூறினார். நாகரோடுவமை ஒருடம்பாதலும் நீங்கல் வன்மையும் பற்றி.

(௬)

முந்நீர்ப்படுசங்கலறம்முரசார்ப்பழுதூர்ச்  
செந்நீர்க்கடியின்விழவாட்டினுட்டேங்கொள்கண்ண  
மைந்நீர்நெடுங்கண்ணிருமங்கையர்தம்முண்மாரூ  
யிந்நீர்ப்படியாமிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

அலற ஆர்ப்ப வினாயாடுவினையாட்டென்க. கடி - மிகுதி. தேங்கொள்கண்ணம்- ஒளியுநாற்றமும் ஊறுமினிமைகொண்ட சுண்ணம். தோற்றனம் “மோயின நுயிர்த்த காலே” என்றத்போல வினையெச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தது.

இ - ள். மூதூரிற் புதுநீராலுண்டான விழுவெத்தாடும் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையர் சுண்ணத்தாலே மாராய் இச்சுண்ணங்களைத் தோற்று இந்நீரிற்படியே மென்றபடியுமென்க.

(௭)

சுண்ணம்முடைந்துசுரமஞ்சரிசோர்ந்துதோழி  
வண்ணநெடுங்கட்குணமாலையையவைதுமாறிப்  
புண்மேற்புடையிழ்கைந்தாணுருவியாதுநோக்காள்  
கண்ணோக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி சுண்ணந்தோற்றலாலே சோர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக்கண்ணுற்றுச் சீவகனை மழைவள்ளலென்றுவைது நெஞ்சுழன்று அழகுருகெட்டு ஆண்மக்கள் வடிவை ஒவியத்தும் நோக்காளாய்க் கன்னியாமாடத்தை அடைந்த படியுமென்க.

மாறியைதெனமாறிற்று, \* “நிங்களங்கதிர்” † “மாற்றமொன்று” என்னுங் கவினை நோக்கி.

(௮)

பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டினுட்புன்கணெய்தி  
நின்றெஞ்சுகின்றஞமலிக்கமிர்ஜீந்தவாறு  
மன்னைப்பகலேகுணமாலையையச்சுறுத்த  
வென்றிக்களிற்றைவீரிதாரவன்வென்றவாறும்.

அச்சம்-விகாரம். முன்புவெற்றியையுடையகளிறு. மார்பின்விசேடத்தால் உலகு புகழ்ந்த தார்.

இ - ள். திருத்தங்குமார்பன் புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற ஞமலிக்குத் தானும் வருந்திப்பார்த்துநின்று பஞ்சமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்த படியும், அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியுமென்க.

(௯)

\* குணமாலையாரிலம்பகம், ௪௮. † குணமாலையாரிலம்பகம், ௪௯.



தேனாறுதிஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறுங்  
கோனாறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்  
வானுறிழிந்துமழைமின்னெனவந்தொர்தேவ  
னானுறொளிவேலுவோற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

வான் - வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவென நின்றது, “உரற்கால்யானை யொழித்துண்டு” என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினை கொண்டாற்போல. சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச் சிறைசெய்தது. ஒர்தேவன்-விகாரம். மழை-அவனூர்தி. ஆசிரி யன் கூற்றை உட்கோடவின் உரவோன் அறிவுடையோனாயிற்று.

இ - ள். உரவோன் தேனினதினிமை இடைவிடாத இனிய சொல்வையுடைய குணமாலையைச் சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற் றீவினையாகியசிறைவந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமே லேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியு மென்க.

அவனெனச்சுட்டுவருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (க0)

தேங்காதமள்ளர்திரடோளினைக்கப்பாத்த  
பூங்கச்சுநீக்கிப்புனைமாண் கலநல்லசேர்த்தி  
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னுங்  
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கெடாதவீரர்; தோளிணையையுடைய வீரர். இவை இகழ்ச்சி கச்சு-சேலையின் மேற்கட்டினது. சிக்க-அகப்படக்கோல, திசைச்சொல். நீக்கி-அச் சிறையைநீக்கி. பின்னுமென்றது இடர்வரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினை க்கவென்றது.

இ - ள். மள்ளர் சீவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர் த்தி என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய் பின்னு நினைக்கவென்று தனக்குரிய விஞ் சைகளை அவனுக்கு கிறுத்தி அவ்விடத்து நின்று விடுத்தபடியுமென்க.

இது முற்கூறியகவியிற் சிறைப்பாவத்தைத்தொடர்புபடுத்திவிட்டு விரியக் கூறிப் பின் அவற்குச் செய்த சிறப்புக்களுங் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னே யுணர்க. (கக)

பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டு  
கைந்நாகந்துஞ்சுங் கமழ்காந்தளஞ்சாரல்போகி  
மைந்நாகவேலிமலிபல்லவதேநீநண்ணிக்  
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியந்நகர்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புன்னை. மாநகரும்பாடம். காந்தள் வடிவிற்கும் நிறத்திற்கு ரூபமம்.

இ - ள். நாகப்படுக்கையிலே மாயோன்துயிலுமாறுபோலக் காந்தளைப்படுக்கை யாகக்கொண்டு யானைதுயிலு மழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேசத்தைநண்ணி அதிந்நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

அத்தம்மனையகளிற்றநகர்மன்னன்மங்கை  
முத்தம்முரிஞ்சுமுகிழ்மென்முலைமின்னனைப்  
பைத்தங்கொர்நாகம்பனிமாமதியென்றுதிண்டச்  
சித்தங்குழையழ்கவெனத்தீர்த்தவட்சேர்ந்தவாறும்.

அத்தகியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு விகாரமாயிற்று. “அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு” என்றார் பிறரும். அங்கெனக் கதையையுட்கொண்டு சுட்டினார்.

இ - ள். களிற்றையுடைய முத்தூறிய நகரின்மன்னன்மகள் முகத்தைப் பொழிலிடத்தே ஒரு நாகம் மதியென்றுட்கொண்டு படம்விரித்து, அது மறுச்சேர் மதியன்மையின், அவளைக் கையிலே திண்டுதலாலே சித்தம்வருந்தின உலோக பாலனைவருந்தற்கவென்றுகூறி, அச்சொற்கேற்பத்தீர்த்து அவளைச் சேர்ந்தபடியு மென்க.

(கக)

பொழ்பூண்சுமந்தபுணர்மென்முலைக்கோடுபோது  
நழ்பூங்கழலானிருதிங்கலையந்தவாறுங்  
கற்பாடழிந்தகனமா மணித்தூண்செய்தோளான்  
வெழ்பூடறுத்துவினாவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

இ - ள். சுழலான் பூணுகியசிம்புரியைச்சுமந்த முலையாகியகோடுமூறிந்க, அதனை இரண்டுதிங்கன்விரும்பினபடியும், அவன் காரியத்தின்விரைவாலே மலையை யூடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின்பெருமையைக்கெடுத்தகனத்தமணித்தூணையொத்ததோளான். (கச)

தள்ளாதசுமமைமிசு \*தக்கநாடுமிண்ணி  
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கேணுக்க  
முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றொத்துறைந்தவாறுங்  
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்.

விள்ளா - நீங்கா. உள் - மனம். ஆவி - மணம். இன் - நீக்கம்.

இ - ள். இன்ன ஒலியென நீக்கலாகா ஒலிமிசுகின்றதக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரில்வணிகன்மகள் நோக்கம் மனத்தணின்று உயிரைவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருயினாபொத்து உறைந்தபடியும், அவளினின்றும் போனபடியு மென்க.

(கடு)

இன்னீரமிர்தன்னவன் கண்ணினைமாரிகுப்பப்  
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி  
மின்னீரவெள்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்  
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதூர்கொண்டவாறும்.

கண்ணியையுமென்னும்உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஒழின்பொன் கிடக்க நெகிழ்தலின் ஊருமென்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழியப்போனான். காலம் காராயிற்று. மன்னீரவும் பாடம். சிலை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். சுழலான் அமிர்தன்னவன்கண் மாறாது நீர்சொரியப்பழும்படி.

\* இந்த நாட்டிற்குத் தக்க நாடென்பது பெயர். இதனைக் கேமசரியா ரிலம்பகத்தில் உஅ-வது கவியிற்காண்க.

காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின் மன்மையையுடைய வேலவனாகிய தடமித் தன் அச்சம்பரந்த சிலைத்தழுமபைக்கண்டு எதுகொண்டபடியு மெனக. (௧௬)

திண்டேரரசர் திறற்சிங்கங்கள் வில்லும்வாளுங்  
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவடகாத்துமென்று  
கொண்டார்குடங்கையவ வேயுகண்ணினுளைப்  
புண்டாங்கெரிவேலினையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

கொண்டா - ஏற்றா. புனைவா புண்ணைத் தாங்குதுககாரணமானவேல - வினைத்தொகை; ஏதுப்பொருள் கருவிகளை அடங்கும், “மற்றிந்நாடகீருமருந்து” என்றாற்போல. அரசன்றிறலும் பாடம்

இ - ள். அவன் அரசாசங்கங்களினுடைய விறகுநிலையும் வாட்டொழி லையுங்கண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட்டோ காப்பே மென்று உட்கொண்டு கண்ணினுளை இனையொற்குப் புணர்த்தபடியுமென்க. (௧௭)

மதிபங்கெடுத்தவயமினெவையுதம்பிரமாதாந்  
துதிதற்குரியாளபணியாலுடையவாறு  
நிதியின்னெறியினவனேழுநாநிரந்தவாறும்  
பதியின்னகன்றுபயநகாளைப்பணித்தவாறும்.

இ - ள். எந்தட்டன் கிங்களைக்கெடுத்த உரையினையென்னம்பாடி மயங்கி உலகுவீளங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தந்தை யெடலாலே அவனைக்கொண்டபடியும், பொருள்தேடவேண்டிமென்றும் வழியாகலாவனேழுநா அவினைத் தோண்டபடியும், அவன் விசயையெக்கண்டபடியுமென்க.

வயமீன்களெனத் தோழாநிரந்தபடியு மென்றமாம். பதியின்னென்று நீங்கப் பரிபாையைப்பெற்றாளெனவே விசயையாம் பதி - இராசமாபுரமாமாம் (௧௮)

கண்வாளுக்குங் கமழ்தாரவன்றையொடெண்ணி  
விண்வாளுக்குருகா விதிபுகுந்தவாறு  
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறநகாளொள கண்ணிப்  
பெண்ணுரமுதினபெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

பாலையெக்கண்டகளை பிரித்திசெல்லாமையின் வாளறசுகுமென்றா விசை- டெனாலு. மண்ணுக்கு - உருபுமயககம். எண்ணிப்பெண்ணுரமுதின்பெருவாரி - பனசொற்றொகையாயினுங் சங்குனைக்குவனையிதழ்போல இருசொற் றொகையாயினாலு.

இ - ள். தாரவன் விசயையுடனெயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் றெருவினே பாலையடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொருகண்ணிப்பெண்ணாகிய அமரிதனது போக கடவிலே அகப்பட்டபடியுமென்க (௧௯)

துஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமம்  
துஞ்சாயல்பூத்தவகிலாந்துவிலாயபொனல்கு  
லெஞ்சாதவின்பக்கொடிதாழ்த்ததும்பன்றியெய்து  
நஞ்சுதுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாடிய எல்குலையுடைய கொடி, இன்ப

மாகியகொடி. பொன் - ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் விரதத்தை நீக்குத லானுந் தாழ்த்ததென்றார். நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

இ - ள். வேலான் ஒளிமாறாதமணிப்பூணிணையும் நாமத்தினையும் சாயலினையும் பூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன்றபடியு மென்க. (உ-0)

புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேந்துநீண்ட  
கண்போன்றமாமன்மகன் கண்மணிப்பாவையன்ன  
பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ  
மண்பான்மதிதோய்குடைதன்னிழற்பாயவாறும்.

தன்மானுடையமகன்; அவன்கண்போன்றமகன்; அவன் தேவியுடைய வேலெனச் சேந்துநீண்டகண்மணியிற்பாவையன்ன பெண். “உண்கண்மணிவாழ் பாவை” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவளிடத்து அயிர்தையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபடியும், செங்கோல் பொலிவுபெறுநிற்பக் குடை நிழலைப் பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்பெம்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தென்றார். தோய் - உவமவாசகம். குடை - எழுவாய். குடைத்தண்ணிலும் பாடம். (உ-க)

திதைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக்  
குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய  
வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி  
னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்தூந்தவாறும்.

குறைவின்றி - மத்திமதீபம். உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப - கெடாது நிற்ப.

இ - ள். உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படிதேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஓசைகேட்ட பாம்புபோல அரசாட்சியை அஞ்சி, அறிவனடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவன் துறவுகூறவே எல்லார் துறவுமுணர்த்திற்று. (உ-உ)

மோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்குழ்  
வாண்மொய்த்ததானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாரும்  
பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்தூறப்ப  
விணைக்கிழுவன்னிருந்தார்க்கதிசென்றவாறும்.

ஐ - அசை.

இ - ள். மாறுபாட்டினையுடையகளிற்றுமுதலியவற்றைச்சூழ்ந்த காலானையுடைய வனுடைய தம்பியும் தோழர்நால்வரும் தேவியொண்மரும் இந்நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெறத் தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனை யொழிந்தோர்க்கு வீடுபெறநல்வீணயின்னு. “தென்புலமருங்கின வீண்டு நிறைய” என்றற்போலப் புலம் - நிலமாம். \* “ஏகபெண்ணெழித் திந்திரர்களாய்த்- தூயனாமாய்த்துறக்க மெய்தினார்” என்று தேவியரை முற்கூறி, † “ஐவரும் - திரு

\* முத்தியிலம்பகம், தேவிமார்கோற்றுயர்வு, க.

†

,,

நந்தட்டன்ரோழன்மார்கோற்றுயர்வு, க.

வின்றோற்றம்போற் றேவராயினார்” என்றுபிற்கூறுவாராதலான், முலையாருந் தம்பி யுந் தோழன்மாருமெனல்வேண்டுமாயினும், ஆண்பால் சிறப்புடைமையின் முற் கூறினார். பாட்டுக் காமத்தைவினைத்தலின் அதிற்பற்றற்று விராயவீடுபெற்றமை தோன்ற வீணக்கிழவன் விருந்தார்க்கி சென்றானென்றார். (உக)

தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்  
வான்வாய்வணக்குநலத்தார்முலைப்போகம்வேண்டா  
ளேனோருமேத்தவவனெய்தியவிற்பவெள்ள  
‘மீனோர்க்குணாப்பாம்பதிகத்துளியன்மலாறே.

உமிழ்ந்தவமிர்து - நிலம்பூத்தமரம்போனின்றது.

இ - ள். அழியாதசெல்வத்தை யுடையவன் தேனையுமிழ்தற்குக் காரணமாகிய அமிர்தத்தை யுண்டவனை யொத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால்வணக்கும் நலத்தா ருடைய போகத்தைவேண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன் அவ்வீட்டிலே சேவல மடந்தையை நுகர்ந்த பேரின்பத்தையும் பதிகத்தில் நடந்த நெறியே இவ்வுலகி லுள்ளோர்க்குணாப்பா மென்றான்க.

இன்பவெள்ளத்தையுமென்று உம்மையுமுருபும் விரித்துக் “கல்லார்மணி” என்னுங்கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கும் இரண்டாவதுவிரித்து உரைப்பா மென்பதனாடு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டையுட்கொண்டுகூறியதிற்பயனுங் கொண்டுகூறினார்.

ப தி க மு ன் றி ற் று.

அக கவி - உக.



# நா ம க னி ல ம் ப க ம்.

## நா ட் டி வ ன ம்.

நாவீற்றிருந்தபுலமாமகளோடுநன்பொற்  
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள்புல்லநாளும்  
பாவீற்றிருந்தகலைபாரதச்சென்றகோவிக்  
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணிசூறலுற்றேன்.

இ - ள். பாவிலேவீற்றிருந்த கலைகள் தட்டறநடந்த கேள்விக்கோ தன்னை  
நாமகளோடு திருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லம்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக்  
காரணமான நாட்டழகைக் கூறுதலுற்றே நென்றொன்க.

கேள்விக்கோவெனவே, கல்வியுஞ் செல்வமும் பெற்றனவேனும், அவை  
நாடோறும் புதிதாக நிகழ்கின்றமைதோன்றப் பின்னும் புல்லவென்றார்.

இனி அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றுமாம். (க)

காப்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்  
பூமாண்டதீந்தேவ்றொடைகிறிவருக்கைபோழ்ந்து  
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள்சிந்து  
மேமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே.

வீழுவென்னும் எச்சம் காரணகாரியப்பொருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்திற்று.  
ஒழிந்தஎச்சம் ஈண்டுச்செய்வதன் றொழின்மேற்று. பூமாண்ட தீந்தேவ்றொடை -  
பொலிவு மாட்சிமைப்பட்டதேன்போல இனிய நீளையுடைய தாறு. “தகைசெய்  
தீஞ்சோற்றின்னீர்ப்பசங்காய்” என்றார் பிறரும். இனித் தேனுந் தாறுமென உம்மை  
விரித்தலுமாம். வருக்கை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்தும் ஏமாங்கத  
மென்றுபெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலேதிசையெல்லாம்போயதோர்நாடுண்டென்க.

இனி வீழ அப்பழம் கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்விப்பதன்  
தொழிலுமாம்; விண்டென்பதுபோல. (உ)

வேறு.

இலங்கலாழியினன்களிற்றீட்டம்போற்  
கலங்குதெண்டிசைமேய்ந்துகணமழை  
பொலங்கொள்கொன்றையினுன்சடைபோன்மின்னி  
விலங்கல்சேர்ந்துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

மறுகுகின்றதெண்டிசை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். கணமழை சக்கரவர்த்திகளிறீட்டம்போலேதிரையைப்பருகிச்சூன்  
முதிருமளவும் மலையைச்சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச் சடைபோலமின்னி  
வாய்விட்டார்த்தனவென்க. (ங)

தேனினாத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்  
மேனினாத்துவிசும்புறவெள்ளிவெண்

கோணினாத்தனபோற்கொழுந்தானாகள்  
வாணிரைத்துமணந்துசொரிந்தவே.

இ - ள். வான் ஒன்றின்மேலொன்றாகாமல் நிரைத்துத் தம்மிற்குடிக் தே  
னிரூல் நிரைத்துயாந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய கோல்களை  
விசும்பு நிரைத்தாற்போலத் தானாகளை நிரைத்துச்சொரிந்தனவென்க. (சு)

குழுவெண்மதிக்கோழுக்கிண்குதேன்  
முழுவினின்றிற்றொய்வரைச்சென்னியி  
னிழியும்வெள்ளருவித்திரளாயாவையுங்  
குழுவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

இ - ள். வரைத்தலையினின்றியும் வெள்ளருவித்திரள் யாவையும், பிறைத்  
கோழுதலின் இரூல் கிழிந்து வரைத்தலையினின்றியுந் தேன்றிரள் யாவையுந்  
திரட்சியை யுடைய மாடங்களில் துிற்கொடியை யொத்தனவென்க.

முழவுபோல அதிர்நல் இரண்டிற்கு மேற்றுக. “வெண்கெல்” என்றும்  
\* “கோபத தன்ன தோயாப்பூந்துசில்” என்றும் கூறலிற் துகில வெண்மை செம்மை  
இரண்டிற்கும் பொது. (ரு)

இலங்குநீண்முடியிந்திரன் மார்பின்மேல்  
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை  
நலங்கொள்பொன்னெயின்மணிசிந்தலாற்  
கலன்பெய்ப்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவீழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலேபோலேவீழ்தல். கவிழ்த்த - தொழிற்  
பெயர். சிந்துதல் - உள் நிறைதலிற் றெறிதீதல்.

இ - ள். அவ்வருவிகடாமே விழுகின்றபொழுது இந்திரன் மார்பின்மேலே  
வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையு மணியையுந் சிந்துதலின்  
அவனுபரணப் பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங்கனையு மொத்தன வென்க.

இது நீரிற்குவமைகூறிற்று. (சு)

வாளங்கைத்தலமார்தரின்மால்வரைக்  
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை  
யுள்ளமில்லவர்க்காதொழுமுய்த்துராய்  
வெள்ளநாடுமடுத்தவினாந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. உராய் - பெயர்ந்து

இ - ள். வெள்ளமானது வண்மையையுடைய கையினைத் தம்மிடத்தே  
யுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரளை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறும் கொடுப்ப  
தாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து வினாந்ததென்க. (எ)

மையல்லாணையின்மும்மதமார்த்துதே  
ணையபொன்னசும்பாடியுளேந்துராய்ச்  
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாகியா  
நையவாரிநடந்துநன்றரோ.

\* திருமுருகாற்றுப்படை.

இ - ன். அவ்வெள்ளம் மூன்றுமதமுள்ளேநிறைந்து தேனைப்பூசி வியப்பை யுடைய பொன்னசும்பையிடுத்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென்கின்றவை முதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காவிரூந்தும்படிவாரிப் பெரிதாக நடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அனைத்து செருக்கி நாட்டைநோக்கி நடந்ததென்றார், குறிப்பு, ஐய-உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. \*<sup>௧</sup> நன்றுபெரிதாகும். (அ)

வீழிப்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்  
காடுகையரிக்கொண்குவர்ந்துபோய்  
மோடுகொளபுனன்மூரிநெடுங்கட  
னாழ்முறறியதோவெனநண்ணிற்றே.

வீடு - விகாரம்.

இ - ன். புனலானது குடிநீங்குதலில்லாந் பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்ட வேந்தெனத் திரைகளாகியவைகளாலே காட்டையரித்தல் கொண்டு அப்பொருள்களை ஁ளளடக்கிக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டை வளைத்ததோவென்று மக்கள் வருந்துமா றாடி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (க)

வேறு.

திரைபொருகனைகடற்செல்வன்சென்னிமே  
னுரையெனுமாலையையுட்கரச்சூட்டுவான்  
சரவெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்  
குறையுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

சரவெனும் பெயரினையுந் துறைய விரும்பிய முலையினையு முடைய புனலாகிய கன்னி. முலைபோற்குத்தலின் முலையாம் கொள்கன்னி - வினைத் தொகை, கன்னியென்னும் விசேடிககப்படுஞ் சொல்லை நீவிசேடித்து அஃறிணையாக்குதலின் இழிந்ததென்றார். என்ப - அசை. இது புனடையாற்கொள்க.

இவ்விதி மேலுங்கொள்க.

இ - ன். கடலாகிய தன்கணவன் துகாதற்கு முற்கூறியபொருள்களை உள் ளடக்கிக் கொண்ட கன்னி அவனுக்குச் சூட்டுதற்குத் தந்தலைமேல் துறையாகிய மாலையைக் கொண்டிழிந்ததென்க. (க)

பழங்கொடென்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்  
வழங்கமுன்னியற்றியசுதைசெய்வாய்த்தலை  
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெல  
முழங்குநீம்புனலகமுதியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை - நெருக்கத்திற்கு. இலையெனப்பாய புனல் பரந்துவழங்குமாபடி நீர்வரத்தறிந்து முன்னே படுத்தவாய்த்தலை, தழங்குரல்-விகாரம்.

இ - ன். புனலாலே வாய்க்காலுட்கரை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா ளெல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தாா படலிதித்தென்க. (க)

\* தொல்சாப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௪௭.

† „ „ இடையியல், ௪௮.



வெலங்கருங்கஞ்சரம் வேட்டம்பட்டெனத்  
தலைத்தலையவர்கதந் தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்  
குலத்தலைமகளிரா தங்கற்பிற்கோட்டக  
நிலைப்படாநிறைந்தன பிறவுமென்பவே.

இ - ள். முன்பே வெலங்கருங்கஞ்சரம் பின்பு வேட்டம்பட்டால் அதனைப் பரிக்கோற்காரர் குத்திலெக்குமாறுபோல வாய்த்தலையிடந்தொறு மிடந்தொறும் நாட்டினுள்ளார் படவிட வாய்க்கால் தணிந்துபோதலாலே மகளிர் கழிப்போலே கோட்டகமும் பிறவு நிலைப்படாவாய் நிறைந்தனவென்க.

குஞ்சரத்திற்குவாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன (கஉ)

கவ்வையுங்கும்புன லொலியுங்காப்பவர்  
செவ்வனூரூயிரஞ் சிலைக்கும்பம்பையு  
மெவ்வெலாத்திசைகளு மீண்டிக்காரொடு  
பெளவநின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - நேரோ.

இ - ள். படவிட்டதின்னிறுங் குதித்து வழியு புனலொலியும், கணாகாப்பா ருடையகவ்வையும், பறையொலியும், எல்லாம் எல்லாத்திசைகளினும் ஈண்டிக் காருங் கடலும் மாறாமன் முழங்குவதொத்தவென்க. (கங)

மாமனுமருகனும்போ லுமன்பின  
காமனுஞ்சாமனும்போ லுங்காட்சிய  
பூமனுமரிசிப்புல்லார்ந்தமேட்டின  
தாமினமமைந்துத்தொழிலின்மிக்கவே.

இ - ள். தம் உழவுதொழிலிலேமிக்கனவாகிய எருமைமுதலியனதாம் அன்பின காட்சிய பூ, மன்னும் அரிசிப்புல், என்ஈன்றவற்றைத் தின்றவயிற்றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க.

இதற்கோர்சொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படில் வருந்துமென்று அன்புகூறினார். சாமன் - காமன்றம்பி. \* “ஆவயிற்குறிப்பேயாக்கமொவருமே” என்றதனை ஆக்கம் வருவிக்க. (கச)

நெறிமருப்பெருமையினொருத்தனிளினஞ்  
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுநீஇப்  
பொறிவரிவராலினமியப்புக்குடன்  
வெறிகமழ்குமுனியுருமுநர்வெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனநின்ற அறல்பட்ட சொம்பினையுடைய எருமைச்சாதியிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம், என்ஈன்றவற்றைப்பூட்டி வராலிரிய அவற் றுடனே இழிந்து கழியிலே உழுவார் வெள்ளமென்னுமெண்ணுயினு றென்க.

† “ஏற்புடைத்தென்பவெருமைக்கண்ணும்” என்பதனால் ஒருத்தலென்றார். (கரு)

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௩௬.

† “ ” பொருளதிகாரம், மரபியல், ௩௭

சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முனை  
வீற்றொடுவினிகெனத்தொழுதுவித்துவார்  
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்  
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்.

இ - ள். அங்ஙனம் உழுவார் நிலங்களைத்தொழுது சேறுசமைந்தசெய்யிலே முனையை வினிகெனத்து வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வியென்று பறித்து அதிலே நாட்கொண்டெவப்பார், முன்னையாளே எமக்கென்று கூறியவைத்த கடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவாராயினரென்க.

இத்துணைநிலத்திற்குஇத்துணைக் கடைசியரென்று கூறியவென்றுமாம். (௧௬)

முலைத்தடஞ்சேதகம்பொறிப்பமற்றவர்  
குலைத்துடன்பதித்தலிற்றகுதித்தவாட்கயல்  
புலத்திடைக்கவரிகன்றுட்டப்போந்தபா  
ளிலத்திடைப்பாய்ந்தவைபிறழூரீரவே.

மற்று - வினையாற்று. குறிஞ்சிநிலத்தே கவரி தன்கன்றை யூட்டுதலான் அதற்கு மிகுச்சொரிந்த பான் மறைத்த நிலத்திடையென்க. \* “கவரியுங்கராமுரிகரவற்று னுள்ளே” என்றதனும் கன்றென்றார்.

இ - ள். அக்கடைசியர் முலைப்பரப்பிலே சேறுதெறிப்ப முடியைக்குலைத்து எல்லாருநடுதலின் வெருவி நடாதஇடத்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதலிற் பாணி லத்திடத்தே பாய்ந்து அவை அதிலேகிடந்து பிறழூரீர் அந்நிலமென்க. (௧௭)

பாற்குவையறிந்தவைபழனத்தாமரை  
மேற்செலப்பாய்தலின்வெரீஇயவண்டினங்  
கோற்றொழிதுளைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ  
ரேற்றியமலைத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

இ - ள். அக்கயல்கள் உண்டு பாற்குவையை அறிந்து நீரன்மையிற் றாமரை மேலே செல்ப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவியெழுந்த வண்டினம் துளைச்சியர் முத்தைக்கோப்பவர் சூழின மாலையில் தேனினங் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

தெரிந்தனவும் பாடம்.

(௧௮)

இரிந்ததேன்குவலையினெற்றிதைவர  
முரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குமுல்லையி  
னரும்புசேர்ந்தணிநிமிரூர்ப்பவாய்ப்பதம்  
விருந்தெதிர்கொண்மேனத்தழுவிவிழ்ந்தவே.

இ - ள். முல்லையின் அரும்பு போதாய்அவிழ்ந்து தேனைச் சொரியப்படுங் குவலையினெற்றியிலே முன்புஇரிந்த தேனினஞ்சேர்தலாலே அதிலிருந்தநிமிறுகள் முரிந்தார்ப்ப, அத்தேனினம் இவ்வழகிய உணவை நமக்கு விருந்தினென்றேம்; இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறினாற்போல அவற்றைத்தைவர, அஞ்நிமிறு கள் அத்தேனினத்தைத் தழுவி அதிலே வீழ்ந்தனவென்க.

கொண்மின் - விகாரம். இவற்றால் நிலமயக்கங்கூறினார்.

(௧௯)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௭.

வளமுடிநடுபவர்வரம்பில்கம்பலை  
யிளமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கவி  
னளமருகூயிலினமழுங்கிப்பூம்பொழி  
ஹமெலிமகளிரினெடுங்குமென்பவே.

இ - ள். நடுபவர்கம்பலையைக் கார் செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்கென்று உட்கொண்டு மயிலாரவாரித்தலின், அக்கம்பலையை மழையென்றலமருகின்றகூயிலினம் உண்மையென்றுவருந்திப் பிரிந்தமகளிராப்போலே பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க.

மீண்டுநீ நடவுத்தொழின் முதலாகக்கூறுகின்றார்.

(உ௮)

வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவாக்கவிற்  
றிளைத்தவர்பருகியதேறறேங்குழிக்  
களிப்பவண்ணளவனங்கன்னிநாராயைத்  
துளைத்தலிற்பெடைமயிறெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

இ - ள். கடைசியர் கையாலேமதுவவவார்த்தலிற் றெழிலிலே இடைவிடாதுபயின்றவருண்ட தேறன்மிக்குச்செறிந்த இடத்தே காமவின்பம் அறிந்த அன்னம் அதனையுண்ட காமவின்பதுகாந்தறியாத நாராயைப்புணர்தலின் அதனைக் கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டுந்தன்மைத்தென்க.

\* “தினையாவருமருவீ” என்றார் பிறரும். பெடையென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளாண்டு இதுபோன் மயங்கன்மினென்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டாற் கள்ளின்களிப்புத் தீருமென்றலின் இதுதெருட்டிற்றென்றுமாம். (1)

கண்ணெனக்குவளையுங்கட்டலோம்பினார்  
வண்ணவாண்முகமெனமரையினுள்புகார்  
பண்ணெழுந்தியல்படப்பரப்பியிட்டனர்  
தணவயலுழுவர்தந்தன்மையின்னதே.

குவளையும், உம்மை சிறப்பும்மை. ஓம்பினார் - வினையெச்சமுற்று. உள்புகார் - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். காதன்மகளிர் முகமென்றுட்கொண்டு தாமரையாகிய கணையின் அருகு செல்லாதவர் அவர்கள் கண்ணென்றுட்கொண்டு சூடுதற்குப்பறிக்குங் குவளையையுங் களைபறித்தலைப் பரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்வடிவுதோன்றப் பாடினாராதலின் உழவர் தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையைக் “கடவுளொண்புவடைதலோப்பி” எனக் கூறுதலானும் அவர் பறியாராயிற்று. மரையினுள்ளென்னும் உம்மையில்சொல் எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொலன்மையுணர்க. கண்ணும் முகமும் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின் அதற்கேற்கப் பாடினாரென்க.

(உ௯)

நித்திலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி  
யொத்தபூவுடற்றியநாவினிகுநற்  
றத்துநீர்நாராமேலெறியத்தண்கடற்  
பைத்தெழுதினாயெனப்பறவையாலுமே.

நித்திலப்பந்தா-உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர், கந்தருவ வழக்கமென்றாற் போல: என்று உடையவென்க.

இ - ன். தத்துநீர் முத்துப்பந்துபோலுஞ் சிணையைச்சேரவீன்று தனது நாவிற்கொத்த பாறியினது பூவைக்கெடுத்த நாவீனையுடைய நத்தையாலே நானாமேலே எறிய அப்பறவை திரையென மெல்ல வெழுந்து ஆலுமென்க.

இது வேண்டின வளவிலே நீர்பாய்கின்றமை கூறிற்று. (உக)

சொல்லருஞ்சூற்பசும்பாம்பினீரோற்றம்போன்  
மெல்லவேகருவிருந்தீன்றுமேலலார்  
செல்வமேபோற்றலைநிறுவித்தேர்ந்ததூழ்  
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே.

சூலுண்டென்று சொல்கரிய. மெல்ல - ஒழுக. தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. “தாறுபடுநெல்” என்றாற்போலக் காய்த்தவென்றார்.

இ - ன். நெல்லானவை கருத்தங்கி என்று குடிப்பிறவாதார்செல்வமேபோற்றலையை நேரேநிறுத்திக் கல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவும் வளைந்து வளைந்தன வென்க. (உச)

மீன்கணிளளவும்வெற்றிடங்களின்மையாற்  
தேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெலின்  
வான்புகழ்களிறுமாய்கழனிபாக்கமு  
மூன்கணர்க்குரைப்பரிதொல்லென்கம்மைத்தே.

இ - ன். மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நில மின்மையான் மக்கட்குப் புகழ்தல் ரிதாய் வானிலுள்ளார் புகழ்கின்றகழனிவிற்தேனிரூலினது திரட்சியையுடையகரும் புவளர்ந்த காடும் யானை நின்றான் மறையுஞ்செந்நெல்லினது முதிர்ச்சியும் ஒல்லென்கின்ற ஓசையை யுடைத்தாயிற்றென்க.

மூன் விளைவுகூறி இதைல் முற்றினபடி கூறினார். மீன்கண் மிகவும் உருட்சியுடைமையின் இடங்குறித்தலரிது. (உரு)

ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டிதேன்  
வாப்பொழிசுவனைகள்சூழமள்ளர்க  
டேய்பிறையிரும்புதம்வலக்கைசேர்த்தினு  
ராய்செநெல்கன்றகாடரிசுற்றார்களே.

இ - ன். உழவர்கள் பிழியை வண்டை யூட்டிப் பின்பு தாமமுண்டு சுவனையையுடைய பிறைபோலும் அரிவானைத் தங்கையிலே எடுத்தார் ; எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரிய லுற்றாரென்க.

சுவனையை சுண்டுக் களிப்பாற் பறித்துச் சூழினார். காடு பெருமைகூறிற்று. எறிஞற்றரும் பாடம். விருத்துவண்டு \*“வல்லெழுத்திடைமீகும்” என்னுது “ஒற்று” என்ற மிகுதியான் இயல்பு கணத்துக் கண்ணும் மெல்லொற்றுத் திரிந்தது. (உசு)

வலியுடைக்கைகளானமலர்ந்ததாமரை  
மெலிவெய்தக்குவளைகள்வாடக்கம்பலம்

பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ  
மலைபடவரிந்துகூன் குயங்கைமாற்றினார்.

கம்பலம் - உரிச்சொற்றிரிவு. பொய்கை பார்ப்பெழுவென இடத்து நிகழ்பொரு  
ளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. பட - உவமவுருபு.

இ - ள். அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக்  
கம்பலம்பொலிவெய்துதலாற் பார்ப்புமுட்படஆரவாரித்தெழு அரிந்திட்டு வளைந்த அரி  
வாளை மாற்றினாரென்க.

முன் களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினாலரிந்தார். (௨௭)

வானையினினந்தலையிரியவண்டலர்  
தாளுடைத்தாமனாகிழியலண்கமை  
கோளுடையினையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்  
பாளைவாய்க்கமுகினம்பழங்காசிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டலர் - வண்டு துடைத்தலர்ந்த. பாளைவாய்க்கமுகு - மடற்  
கமுகு.

இ - ள். தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இனையவர்குழாம் இரியக் கிழியச்  
சுட்டைச் சுமந்து போதலின் அதுபட்டிக் கமுகினம் பழத்தைச் சிந்துமென்க. (௨௮)

சோர்புயன் முகிழலைவிலங்கித் தூநில  
மார்புகொண்டார்ந்ததூநரலவண்களை  
யார்வுறுபலாப்பழமழிந்தநீள்களம்  
போரினும்மலிந்துடன் பொலிந்தநீரவே.

புயல் - நீர். விலங்கி - விகாரம், விலங்குவென்க. பழம் - களத்திற்கு அடை.  
நிலத்திற்குக் களம் சினையாம்.

இ - ள். முகிலைத் தலைசென்றுதடுக்கும்படி நிலத்தின்மாற்பையெல்லாம் தமக்கு  
இடமாகக்கொண்டுநிற்கையினாலே அந்நிலம் பொறுக்கமாட்டேனென்று வாய்விடும்  
படி களங்களெல்லாம் போரான்மிக்குப்பொலிந்த நீரவென்க.

இனி நிலத்திலே முகிலைவிலங்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல்கொள்கையாலே  
அங்ஙனம் அவைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இடுகின்ற போனாப்பொறெனென்று  
வாய்விடும்படியென்றுமாம். ஆர்வு கொண்டெனவே கூடுகள்பெற்றாம். (௨௯)

ஈடுசால்போரழித்தெருமைப்போத்தினான்  
மாடுறத்தெழித்துவைகளைந்துகாலுறிஇச்  
சேடுறக்கூப்பியசெந்நெற்குப்பைபகள்  
கோடியர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தவே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்தபோனாத் தலையைத்தள்ளிப் போத்தினற்பக்கத்  
தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்களைந்து தூற்றிக்குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தன  
வென்க.

ஈடு - இடுதலுமாம். \* “பெற்ற மெருமை புலிமனா புல்வாய் - மற்றவை  
யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே.” இனிக் கரும்பின்செய்திகூறுகின்றார். (௩0)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪௧.

கரும்புகண்ணுடைப்பவராலேதோறெலாம்  
விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய  
திருந்துசாறமிழிப்பிறந்ததீம்புகை  
பரந்துவிண்புகுதலிற்பரிநுசேந்ததே.

இ - ள். கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலேதோறும் அடைந்துவந்தவ  
ரெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாருசெலுத்துமிடத்துப்பிறந்தபுகை விண்ணிலே  
பரந்துசேறலிற் பரிநுசிவந்ததென்க.

எல்லாமென்ப திருநிணைக்கும் பொது. பருகுதலிற் திருந்திற்று.

இனி இங்ஙனம் ஒருக்கினபண்டங்களைக் கொண்டுபோகின்றனை கூறுகின்  
றார். (௩௧)

க. திணைநிலைப்பொருநர் தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படப்  
பணைநிலையாய்செந்நெற்பகரும்பண்டியுந்  
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியு  
மணநிலைமலர் பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன்றுகவியு மொருதொடர்.

உழவர் திணைப்பொருநரது மிடிதீரக்கொடுத்து மிக்கநெல்லை விற்றற்குக்காரண  
மான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பாருமுதலியன கொண்டுபோம் பண்டியும்,  
மலர்பெய்து போம்பண்டியு மென்க. பண்ணை-விசாரம். நிலை - நிலைபெறுதல். ( )

உ. மல்லலந்தெங்கினரீர்பெய்ப்பண்டியு  
மெல்லிலைப்பண்டியுங்கமுகின்மேதகு  
பல்பழக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு  
மொல்குதீம்பண்டம்பெய்தொழுகும்பண்டியும்.

இளரீர்பெய்த பண்டியும், வெற்றிலை பெய்த பண்டியும், பழக்காய்பெய்த பண்  
டியும், குழையும் இனியபழம்பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியுமென்க. மெல்  
லிலை - வினைத்தொகை. (௩௩)

ங. கருங்கடல்வளந்தரக்களாயும்பண்டியு  
நெருங்குபுமுதிரையினிறைந்தபண்டியும்  
பெருங்கலீப்பண்டிகள்பிறவுஞ்செற்றுபு  
திருந்தியெத்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

கடல்வளமாவன “ ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த - நீர்ப்படு  
முப்பிணை டைந்து.” செற்றுபு என்னுமெச்சம் ஒலியையுடையவென்னும் விரி  
யொடு கூடும். நெருங்குபு - நிகழ்கவலமுணர்த்தும். உம்மை மாறுக.

இ - ள். முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்கும்பண்  
டியும், நெருங்கி முதிரையானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள்செற்றி ஒலியை  
யுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளுஞ் செறிந்தனவென்க.

நகர்க்களாயும் பாடமாயி நகரைதல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டுபோமென்னும்  
பொருள்பயக்கும். (௩௪)

கிளிவளர்பூமுருதணிந்துகேடிலா

வளவயல்வைகலுமின்னதென்பதேன்

றுளியொடுமதுத்துளியறாதசோலைஞ்

மொளியமையிருக்கையூருரைக்கநின்றவே.

கேடு “விட்டில்கிளி நால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட்டம் பெரும்பெயல் கா லெட்டு.” தேன் - வைத்ததேன். மது - பூவின்மது.

இ - ன். மருதணியப்பட்டிக் கேடில்லாதவயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து; இனி யான்குதற்குநின்றன குடியிருப்பையுடைய நாட்டிலுர்களுன்க.

என்ப - அசை.

(௬௫)

வேறு.

சேவலன்னநதாமரையின்றோடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூக்

காவிற்சூட்டுக்கியகவ்விக்கொண்டிருந்தன

தாவில்பொன்விளக்கமாத்தன்குயின்முழுவமாத்

தூவிமஞ்ஞைநன்மணம்புகுத்துந்தும்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. தா - வலி. தூவி - சூட்டு. மணம் - பூவின் மணமுங் கலியாணமும்.

இ - ன். தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக்கவ்வி யிருந்தன; அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முழுவாக மயிலை மணத்தே புகுத்தி விடுமென்க.

தாமரையானுங் குயிலோசையானும் இளவேனிவென்றுகருதி மயில் பூம் பொதும்பரினமறைதலிற் கொம்பு புகுத்துமென்றார். பேடுந் தோகையிலுஞ்சேர விருந்தன வென்றுணர்க.

இனி மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயின்முழுவாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத் தேமணம்புகுத்துமென்றுமாம். கொம்பிலுலாவமயில் விளக்காலுமுழுவாலும் அக் கொம்பினின்றும்போந்தாடுதலின் அக்கொம்பிற்பூவின்மணத்தே தும்பியைப் புகுதவி ட்டதாயிற்று. மெல்லிய ஓசையன்மையிற் குயிலோசையென்றறியாது முழுவாகக் கருகிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல் \* “ஆடமைக்குயின்ற” என்னும் அகப்பா ட்டிற் காண்க.

(௬௬)

கூடினார்கணம்மலர்க்குவனையங்குழியிடை

வாடுவள்ளைமேலெலாம்வாறையேறிப்பாய்வன

பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனொலிப்பப்போந்

தாடுகூத்தியாடல்போன்றநாராகாண்பவொத்தவே.

இ - ன். கண்போலுஞ் செவ்விமலரையுடைய குவனையோடையில் நீர்தாழ் தலிற் சிறிதுவாழின வள்ளைமேலெசெல்ல வாறையின்களெல்லாம் பாய்கின்றவை, கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தினமைந்த கயிற்றிலே குகித்துக் கலனொலிப்ப ஆடுங்கூத்தியது கூத்தையொத்தன; களையிலிருந்தநாராகள் காண்பனபோன்றன வென்க.

குவனைக்குழியில் நாட்டினகழையும் அதிற்படர்ந்தகொடியும் அதிற்பாய்கின்ற மீனும், கழாயும் அதன்கீழிழிந்தாடுங்கயிறும் அக்கூத்தியும் போன்றன. வடிவுந் தொழிலும் உவமம். காண்ப - அகராற்றுப் பலவறிசொல்; தொழிற்பெயராய்நின்றது.

\* அகநானூறு, அஉ.

காவியன்னகண்ணினூர்கயந்தலைக்குடைதலி  
னாவியன்னபூந்துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை  
கோவையுற்றுதிர்ந்தனகொள்நூநீரின்மையின்  
வாவியாவும்பொன்னணிந்துவானம்பூத்தகொத்தவே.

இ - ன். மகளிர் கயத்திடத்தே விளையாடுதலிற் பலகலைகள் வடமற்று உதிர்ந்  
தன; அவற்றை எடுப்பாரின்மையின் வாலிகளெல்லாம் மேகலையையணிந்து, வானம்  
மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தன வென்க.

பொன் - ஆகுபெயர். மேகலைக்குறுப்பானவை அற்றுவீழ்ந்தன. கயந்தலை -  
விகாரம். (ருஅ)

பாசவலிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழ  
மாசினிவருக்கைமாதழந்துதேங்கனியுதிர்ந்  
தூசலாடுபைங்கமுகுருதெங்கினெண்பழம்பரீஇ  
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வான்மலர்கணக்குமே.

இ - ன். உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்ந்து ஆசினி முதலியவற்றை முறித்து /  
அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னுமடைசுகின்ற கமுகின் பழத்தையும் தெங்  
கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலையுஞ் சண்பகத்தின்மலையு நக்குமென்க.

எனவே ஏனையவும் பயன்றருமென நிலநன்மை கூறினார். இத்தனையுஞ் சோ  
லைகளும் அவற்றிற்கு அங்கமான வாலிகளுங் கூறினார். (ருக)

மன்றனாறிலஞ்சிமேயந்துமாழலைசுரந்தபா  
னின்றதானாயானிலநைப்பவேகிநீண்மனைக்  
கன்றருத்திமங்கையர்களுநிறைப்பொழிதர  
நின்றமேதியாற்பொலிந்தநீரமடமாலையே. ஸருக

இலஞ்சி - மடு; ஆகுபெயர். நிறை - சால்; “பீர்வாய் பரந்த நீரறு நிறைமுதல்”  
என்றார் பிறரும். மாலை - ஒழுங்கு.

இ - ன். மடுவை மேய்தலாற் சுரந்தபால் நிலத்தை நனைக்கும்படி மாறுதுநின்ற  
தானாயாலே கன்றை நனைத்துப்போய் அதனைஅருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக்  
கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியுஞ்சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே  
பொலிந்த தன்மைய வென்க. (சு0)

வெள்ளிப்போழ்விலங்கவைத்தனையவாய்மணித்தலைக்  
கொள்பவளங்கோத்தனையகாலஞ்நிச்செங்களை  
வொள்ளகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புருக்  
கிள்ளையோடுபாலுணுங்கேடிப்பூவைபாடவே.

மா - பெருமை. மணி - அழகு.

இ - ன். அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலாக வைத்தன்ன  
வாயினையுந் தலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனை யொக்கு நிறத்தினையுமுடைய  
புருக் காலவாய்க் கண்ணவாய்ப் பூவைபாடாநிற்கக் கிள்ளையோடே பாலுணு மெ  
ன்க.

கொள்ளுதல் - அறுத்துக்கொள்ளுதல். நடுபுலவரையுண்மையிற் கோத்த  
வென்றார். ஒள்ளகில் அதற்கொளி. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள்பாலுண்டாரென்பதற்  
தோன்றிற்று. (சுக)



காடியுண்டபூந்துகில்கமூமலூட்டும்பூம்புகை  
மாடமாலைமேனலார்மணிக்முழலின்மூழ்கலிற்  
கோடியார்ந்தகுன்றின்மேற்சூழ்இயமஞ்ஞைஞைஞ்சிற  
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

இ - ள். காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங்கின் மே  
லிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டும் புகையிலே, அக்குழன் மறைதலின் அவர்  
கள் மலைமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவு மஞ்சினுள்ளே  
விரித்திருந்த தன்மையை யொப்பாரென்க.

காடி - சுஞ்சி. சுட்டி வருவிக்க. அன்னதென்ற பாடத்திற்கு மூழ்குதல் வண்ண  
மென்னது அன்னதென்க. (சஉ)

கண்ணுளார்துங்காதலரொழிககாமமீங்கென  
வுண்ணிலாயவேட்கையாலாடினாயாடவர்  
வண்ணமேகலைகளைப் பற்றவற்றுதிர்ந்தன  
வெண்ணில்பொன்சுடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

இ - ள். நும்மாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர் துங்கண்ணுள்ளார் சங்குக் காமத்தை  
யொழிகவென்றுகூறி உள்ளேநிலபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊடிப்போகின்றவரைக்  
கணவர்கேலைகளைப்பிடிக்க, அவை அற்றுச்சிந்தினவைகிடந்தஇடம் மாற்றற்ற பொ  
ன்னைச் சுடுநெருப்புச்சிந்தின முற்றங்கையொத்தன வென்க.

இமையாதுநோக்கலின் இங்மனம்ஊடினார். சங்குத் தன்மையையுணர்ந்துதல்  
\*“செவலினும் வரலினும்” என்னுஞ்சூத்திரத்திற்கு கூறினும். பொன்னுக்குமணிக்கு  
த் தழுவங்கரியுமுலமை. (சரு)

கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்மலரதோன்றிப்போர்  
சூட்டிடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதிபா  
வேட்டவற்றதுள்ளாரவெருளிமாந்தர்போர்க்கொளீஇக்  
காட்டியார்க்குங்கொளவையுங்கடியுங்கொளவைகொளவையே.

இ - ள். செவல்செருக்கினையுடையமாந்தர் அவற்றினது புண்ணைக்கருதாராய்ப்  
பின்னும்போரைவிரும்பித் தகர்களையுஞ் சூட்டிடையதோணியில்வந்த கோழிமுத  
லாவள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக்கொளுத்தி ஆர்க்குங்  
கொளவையும் விலக்குங் கொளவையுமே அவ்விடத்திற்கு காரவாரமென்க. (சசு)

இறுதுசுப்பினநல்லாரேந் துவள்ளத்தேந்திய  
நறவங்கொப்பளித்தலினொருபுஞ்ஞைபூத்தன  
சிறகர்வண்ணசெவ்வழிபாடமாடத்துடெலா  
யிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

“நாகுபுன்னை” வேற்றுமைத்தொகையாய் †“ஒற்றிடையின் மிகாமொழியும்”  
என்னுஞ்சூத்திரத்தான் ஒற்றடாது நின்றது. ‡“சொல்லியமரபின்” என்னுஞ்சூத்

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஅ.

† „ எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்பணியல், எ.

‡ „ பொருளதிகாரம், மரபியல், உசு.

திரத்திற் “சொல்லங்காலே” என்றதனால் நாகு பெண்மையையன்றி இளமையு முணர்த்திற்று; “நாகுமுதிர் துணவம்” என்றார் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம்பை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். நல்லார் மணிவட்டிலிலே எடுத்தநறவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புண்ணைகள் மாடத்தூடெலாம் வண்டுபாடும்படி மீனெனப்பூத்தன; அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமுகை முலைபோலே இருந்தன வென்க. (சுரு)

விலக்கில்சாலையாவார்க்கும்வெப்பின்முப்பழச்சுனைத்

தலைத்தணிர் மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்பந்தரும்

கொலைத்தலையவேற்கணூர்கூத்துமன்றியைம்பொறி.

நிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புமுர்க்களே.

நோயறுத்தற்குக் கடு நெல்லி தான்றி சூழவளர்ப்பார்கள். தலைய - இரண்டிடத்தும் வினைக்குறிப்பு.

இ - ள். நாட்டிலுள்கள், யாவார்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடிச்சிற்சாலை முதலியனவும், வெம்மையிலலாத சுணையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம்பொறியிலத்திடத்தனவாகிய துகரும்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்துததும்பு மென்க.

இவை அரசனறம்.

(சுசு)

அடிசில்வைகலாயிரமற்புறமுமாயிரங்

கொடியனூர்செய்கோலமும்வைகறோறுமாயிர

மடிவிலக்கம்மியர்க்களோடுமங்கலமுமாயிர

மொடிவிலைவெறாயிரமோம்புவாரினோம்பவே.

வேறாயிரமும் இல்லையும் விகாரம். அறப்புறம் என்பதற்கு ஒதுவிக்குஞ் சாலையென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிர்வு; “ஒடியாவிழா” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவ்வுள்களில் நாடோறுங்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிச்சிற்சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிகிலங்கனும் ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ்செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலியாணமுமாயிரம்; வெவ்வேறாகிய ஆயிரம் பாதுகாப்பாராற் காத்தலிற்றவிர்தலில்லையென்க. (1)

நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்

நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்

வெற்றவின்பம்விழைவிப்பான்விண்ணுவந்துவிழ்ந்தென

மற்றைநாடுவட்டமாகவைகுமற்றநாடரோ.

இ - ள். அவ்வேமாங்கதமென்னும்நாடு, வெற்றியையுடைய தனதின்பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண் மகிழ்ந்துவிழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந்தநாடு தனக்குள்செல்லியாக வையும். அதுவீடுபெறத்தவஞ்செய்வார்க்கு இடம்; மற்றைமகருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற்பார்க்கு இடம்; நிலையாதபொருளைத் தேடுவார்க்கு மிடமென்க.

உழ்மையிரண்டும் - இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. “ஊருணாக்க நின்ற” என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து அவற்றையுடைய நாடு விண்வீழ்ந்தென வையும்; அது இவை செய்வார்க்கிடமென்க.

(சுஅ)

நகர்வளம்.

கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபடுத்  
தொண்ணித்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்  
பெண்வலைப்படாதவர்பீடினோங்கிய  
வண்ணலங்கடிகரமைதிசெப்புலாம்.

இ - ள். கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப்படுத்து நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்பட்டாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம் - சாரியை.

(௪௯)

வீண்புகுவியன்சினேமெலியப்பூத்தன  
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக  
வண்சிதைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகூய்ப்  
கண்சிதைப்பிடுநிழற்காவுசூழ்ந்தவே.

இ - ள். குயில்கள் பூத்தனவாகியசண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக்குடைந்து மயிலோடேமாறாகக்கூவி, நோக்கினுர்கண்கள் மீளாத நிழலைபுடையகா அந்நகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய - வலையு. கார்காலத்துமயிலின்களிப்பைத் தாண்டுகோடலின் மாறென்றார். மயிலொடென மாறுக. செய்தெனெச்சவடுக்கு \*‘‘அம்முக்கிளவி’’ என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவீனகொள்ளுமென்றதனாற் பிறவீனையாகிய உடைய வென்னுங் குறிப்பினைக்கொண்டது. இகரவீறு திரிந்தது. இனி மேலிற்கவிக்஑ும்பொருந்த மயிலை உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளிராக்கி மகளீர் குயிலொடுமாறு கூவினாரென்றுரைப்பதும் பொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தேன்றுளித்தலிற் காரென்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயிலும் கூவிறென்றுமாம். சிறு பான்மை மயில் கூவிறென்றலு மரபு.

(௫௦)

கைபுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மாலையு  
மெய்புனைசண்னமும்புகையுமேவிய  
ரெய்யொடுகுங்குமநிறைந்தராணினுற்  
பொய்கைகளபூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

மேலியரெய்-பூசினபுகு. குங்குமம் - குங்குமமும். இவை குளிப்பாரணிந்தன.

இ - ள். சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நாணத்தாலே பொலிவீனை யுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை யொத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசபட்டதென்னுநாணலே பூவாகியபடாம்போர்த்ததுவுமாம்.

க. கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கழற்றையின்  
பிடிநலந்தழீஇயுடும்பெருங்கைக்குஞ்சர  
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகன்மதிற்  
புடைநிலைவாரிகள்பொலிந்தசூழ்ந்தவே.

(௫௨)

\* தொல்காப்பியம், சொல்லத்காரம், வினையியல், ௩௬.

உ. சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்  
கொலைமருப்பிரட்டைக்ஞளிப்பப்பாய்ந்திரு  
மலைதிளைப்பனவெனநாகமான்றபோர்  
ருலவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநிறைபுடைய கணையமமைந்தவாரி. சலசல-  
முழக்கம். தம்மிற்போர்செய்வன இரண்டுமையென்னும்படி. யானைகள் ஒசைபட  
மும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுமொழிந்தைத்தும்மறையப் போர்செய்தற்கு வளைந்த  
நிலைபெற்றகளம்.

இ - ள். சூழ்ந்த கன்மநிலின் உட்புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்றின்  
நலத்தை விரும்பிவருங் குஞ்சரநிறைபுடைய கூடங்களும் பொலிந்த; அக்குஞ்சரம்  
போர்செய்தற்குச் சமைந்த களங்களுங் கோலமார்ந்தனவென்க. (ருக)

முத்துடைவெண்மருப்பீர்த்துமொய்கொளப்  
பத்தியிற்சூயிற்றியமருங்கிப்பல்வினைச்  
சித்திரக்கிம்புரிவைரஞ்சேர்த்துந  
ரொத்தியலிடங்களுமொழுங்குநீண்டவே.

பத்திமருங்கிலே பலவினைகளைக்குயிற்றிய நல்ல கிம்புரி. இன் - அசை.

இ - ள். மருப்பையறுத்துக் கூர்மையிட்டு அது வலிகொள்ளும்படியிடுங் கிம்  
புரியிலே வைரமிடுவார் தம்மிற்பொருந்திநடக்குந் தெருவுகளு மொழுங்குநீண்டன  
வென்க.

இனிக்கு கிம்புரி வயிரங்கொன்கையுழாம்; ஆகுபெயர். (ருச)

ஒடுதேர்ச்சாரிகையுருபொழ்மியு  
மாடகமாற்றந்தார்ப்புரவிவட்டமுங்  
கேடகவாட்டொழிவிடமுங்கேடிலாக்  
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிவிடமுங்கடின்றே.

ஆடகத்தார் - வேற்றுமைத்தொகை. கோடுகிலை - வினைத்தொகை.

இ - ள். தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய தேரேறுமி  
டமும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில்செய்யுமிடமும், பயிற்று  
தலிற் கெடுத்தலில்லாத விற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூடிற்றென்க. (ருரு)

புடைநகர்த்தொழிவிடங்கடந்துபுக்கபி  
னிடைநகர்ப்புறம்பணையியம்புமோசையோர்  
கடலுடைந்ததுவென்கிலந்ததக்கடன்  
மடைபடைத்தனையதம்மாக்களிட்டுமே.

இ - ள். புறப்படைவீட்டிற் றொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்றுகூறி  
இடைநகரினதுதன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடைநகர்ப்புறமாகிய  
மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கு மிடைநகரினோசை கடலுடைந்த வோசையென்னும்  
படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்திற்குக் காரணமாகிய மாக்களீட்  
டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந்தன்மையையொத்தது; ஆதலாலென  
னற் கூறுதலரிதென்றானென்க.

கடந்தென்றார், கூறுதலருமைபற்றி. புகுதல் - சொல்லப் புகுதல். அடைத்தனை யது - காலமயக்கம். (௫௬)

சிந்துரப்பொடிகளுஞ்செம்பொற்குண்ணமுஞ்  
சந்தனநீரோடுகலந்துதையலார்  
பந்தொடுகிவிறியிந்திதறப்பார்மிசை  
யிந்திரவில்வெனக்கிடந்தவீதியே.

இ - ள். தையலார் சிந்துரப்பொடிகளையுஞ் சுண்ணத்தையுஞ் சந்தனத்தையுங் பணிநீரோடுகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலுஞ்சிதற; அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவில்வென வீதியிலேகிடந்தனவென்க (௫௭)

மாற்றரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்  
றாத்திரலாமணிக்குடரினாத்துத்தோன்றுவ  
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினைந்  
தேத்தருமயிற்குழாமிருந்தபோன்றவே.

இ - ள். மாற்றற்ற பொன்மாடங்களினுச்சியிலே நீலமணிக்குடங்கள் நினாத்துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேகத்தைநினைத்தலான் மேனோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவற்றை யொத்தனவென்க. “எக்கழுத்தம்” என்றார்பிறரும். (௫௮)

நெடுங்கொடிநிழன்மந்நெற்றிதைவர  
வுடம்புவேர்த்தினமழையுறிநோக்கவி  
னடுங்குபுரல்வனாமாடத்துச்சிமே  
லடங்கிவிழ்ந்தருவியினமுவுடோன்றவே.

இ - ள். கொடி மிக்குச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின், நடுவுதிரியு மேகம் உடம்புமுழங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெய்தலி னுளதாயவருவியின் கணத்தால் நடுங்காரின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்துவிழ்ந்து அழுவனபோலே யிருந்தனவென்க.

சிலர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கியழுத்தென்பது போதரும். (௫௯)

பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதக  
நற்சிறுநூர்தலினங்கைமார்விரீஇ  
யுற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை  
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே.

விரீகி - விரீஇ ஆயிற்று. மற்று - அசை.

இ - ள். நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேலெறிந்தகுழை சிறுந் தேர்மிசைப்போதகத்தையூர்தலின் அத்தேரைப் போதல்கொடாத செல்வ நிறைந்தனவென்க. (௬௦)

மாலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்களைக்  
கோலெயுங்குனிசிலைதுதலினாரோடு  
வேலியலடவர்விரவிவிண்ணவ  
ராலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கணை - அலகு.

இ - ள். அவ்விடம் மாலையும் பூனும் மயங்கப்பட்டுச் சிலைபோலு துதலினரோ  
டேயாடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிட மிதுவென் றையந்தருமென்க. (சுக)

கழ்சுண்ணாஞ்செய்ததோன்மைந்தர்காதலா  
னற்சுண்ணப்பட்டுடைபற்றநாணிநூற்  
பொற்சுண்ணத்தால்விளக்கவிப்பப்பொங்கிய  
பொற்சுண்ணம்புறம்பணைதவழும்பொற்பிற்பிறே.

கல் - உலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமனைந்தப்பட்டு. சுண்ணத்தால் - உருபினும்  
பொருளினுமெய்தமொறி ஒன்றனிலைக்களத்தொன்றுசென்றது. மகளிரீ - தோன்ற  
எழுவாய்.

இ - ள். மைந்தர் மகளிர் புலந்துபோவுழித் தங்காதலால் அவருடையைப்பிடி  
க்க அதுநெகிழ்ந்தநாணுலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்கையவிப்ப மிக்கெ  
ழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபரக்கும் பொற்பிறற்றவ்விடமென்க.

சாதலாரும் பாடம்.

(சுஉ)

நலத்தகுநானரின்றிடிக்குநல்லவ  
ருலக்கையாலுதிர்ந்தனதெங்கினொன்பது  
நிலத்தவையசொரிதலின்வெரீஇயமஞ்ஞாபேய்க்  
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கவ்வைத்தே.

நலத்தகு - வியத்தகு வென்றாற்போல நின்றது.

இ - ள். விரும்பத்தகுகின்ற சுண்ணத்தை நின்றிடிக்கு மகளிருலக்கையாற் கழ  
ன்றனவாகிய பழத்தைத் தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தேசொரிதலின் வெரீஇய  
மயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடுங் கெளவைத்து அவ்விடமென்க.

நானம் - ஆகுபெயர் ; அநிலை நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழத்தால் நகர  
ளவுங்கலம்வந்தது. அரசன்வினாயாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம். (சுக)

இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினீண்டிய  
முட்டிலாமூவறுபாடைமாக்களாற்  
புட்பயில்பழுமரப்பொலிவிறற்குரிய  
மட்டுடைவநாகர்வண்ணமின்னதே.

மிலேச்சராதலின் ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயரால் கூறினார்.

இ - ள். போகட்டஎன்ற நிலத்தில்வீழாதொருகூற்றாலே திரண்ட குறை  
வற்ற பதினெட்டிப்பாடைமாக்களாலே பழுமரப்பொலிவிறற்குரிய நகரின்கெய்தி  
எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க

இதனானே நெருக்கமும் ஒசைவேறுபாடும் பயன்கோடலுங்கூறினார்.

“கழநகரமைதிசெப்புவாம்” என்றதுமுதலாக நடுவுகூறிய வினைகளைப் “புடை  
நகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரின் கூறிய  
வினைகளை “இன்னது” என்பதனோடுமுடிக்க.

(சுக)

தங்கொளிரித்திலத்தாமஞ்சூடிய  
வெங்களியிளமுலேவேற்கண்மாதரார்

பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெனுவங்  
கொங்கொளிர் தாமரைக்கிடங்குகூறுவாம்.

சூடியவென்றார் முலைமுடிசூடிற்று என்றற்போல. வெம்மை - விருப்பம்.  
மேல் தாமரைகூறுதலிற் பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

இ-ள். மாதரார் கிளியை முன்கையிலேகொண்டு மாடங்களிலேநின்று பார்ப்பை அக்கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக்காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்றோனாக,  
(சுரு)

கோட்சுருவினத்தோடுமுதலைக்குப்பைக  
கோட்பெறுதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன  
மோட்டிசூப்பனிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழுந்  
தீட்டசூப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

இ - ள். சுருவினத்தோடே முதலைத்திரள் களையிலேவந்த ஆனை எதிர்ப்படப் பெறுவாய் உள்ளேதிரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய்வனவாகிய இறு உழக்குதலின் ஈட்டமரூத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியனைந்தமைபெறுதலிற் சுறவுகூறினார். களையில்அஞ்சி ஆழத்திற்சென்றால் ஆனைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில்.  
(சுசு)

சிறையனப்பெடையினோடிச்சேவல்போ  
யறுபதவண்டினமார்ப்புத்தாமரை  
யுறைவதுகுழுவினினங்கியோகொடு  
கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

இ - ள். அன்னப்பெடையினோடே சேவலாடிப்போய் வண்டினமெழுந்தார்ப்புத் தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றூங்கிக் கறையறத் தீயிடைநின்று யோகத்தோடு தவஞ்செய்வதோர்கடவுளையொத்ததென்க.

கறை - மும்மலமும். யோகம் - திரிந்தது. எழுந்தவண்டு புகைக்கும், பூ நெருப்பிற்கு முவமம்.  
(சுஎ)

அரும்பொனும்வெள்ளியுமணியுமல்லது  
கருங்கலந்தோய்வினாக்காமர்பூந்துறை  
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்  
விருந்துசெய்திடவெறிமேனியேந்ததே.

இ - ள். குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தண்ணீப் புதுமைசெய்தலாலே பொற்குடமுதலியனமுகத்தலல்லது மட்டுடமுகவாத துறை மேனியிவந்ததென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர் அவற்றானியன்றகாரியத்தின்மேனியின்ற ஆகுபெயர். வெறி - மணம்.  
(சுஅ)

பட்டவர் தப்பலிப்பரவையேந்தல்கு  
லட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது  
மட்டுடைமணமகண்மலர்ந்தபோதினாற்  
கட்டுடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

உருக்கி ஒளியையுடைய அரத்தம். மட்டு - காமபானம். கட்டு - சுற்பித்தல்.

இ - ள். அகப்பட்டவனாக் களாயேறாமற்கோறலிற் பரத்தைசையொக்கும்; அதவொழிய மலர்ந்தபூவினான் மணஞ்செய்த குலமகனையொக்கும்; காவலாற் கன்னி யையொக்குமென்க. (சூக)

நிலாகதிர்நித்திலங்கோத்துவைத்தபோல்  
வினாகமழ்கமுகின்மேல்விநிந்தபாளையுந்  
குளாமதுக்குவனே கள்கிடங்கிழ்ப்புத்தவு  
முரையினோரோசனையுலவிநாறுமே

குளாமது - வினைத்தொகை. உரை - புகழ். புகழால் எங்குமுலாவி.

இ - ள். நித்திலத்தைக்கோத்துவைத்தபோற் களாயிற் கமுகின்மேல்விநிந்த வினாகமழ்பாளையும், அகழிழ்ப்புத்தகுவினையும் உலாவி ஓரோசனைநாறுமென்க. (எ0)

தாய்முலைதழுவினகுழவிபோலவு  
மாமலைதழுவினமஞ்சுபோலவு  
மாய்முகிநழீஇயசும்பறாதநெற்றிய  
சேயுயர்மதில்வகைசெப்புகின்றதே.

இ-ள். நீர்சுமந்தினைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அனைத்தலாலே, குழுவியை அனைத்த. தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத்தே அனைத்த பெரியமலை போலவும், அசும்பறாததலையையுடைய மதிலின்கூறுபாடு இனிக்குகின்ற தென்ற ரென்க. (எச)

வேறு.

க. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றி  
ஊற்றுவனாக்கொல்லிபொடுதூக்கியெறிபொறியுந்  
தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்புய்  
கூற்றமனகழுகுநொடர்குந்தமொடுகோண்மா.

இதுமுதலாகக் “சுரும்பொன்” அளவுமொருதொடர்.

ஊற்றுவனாக்கொல்லி - சுதக்கிளி; ஊறுபேரை ஒருகாற் கொல்வதொருபொறி. தூக்கி - தள்ளி. எறிதல் - அடித்தல்; “சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத் தெறிய” என்றற் போல. தோற்றமுறுபேய் - சுட்புலனகியபேய். துற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - துவக்குசங்கிலி. குந்தம் - விட்டேறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு எண்ணுமைவிரிக்க. (எஉ)

உ. விற்பொறிகளவெய்யவிடுகுதினாதொடரயில்வாள்

கற்பொறிகளபாவையனமாடமடுசெந்நீக்

கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை

நற்றிலகடிருக்கும்வலிநெருக்குமரநிலையே.

விடுகுதினா - பகைவர்மேலே விடுங்குதினாப்பொறி. தொடர்வாள் - தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறி - இடங்கணிமுதலியன. பாவையும் அன்னமும் மாடங்களும் அடப்படுத்தியும். மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொற்சாதி. காய்ந்த லிரும்புடன் கொள்ளுதலிற் கொற்புனைசெய்கொள்ளியென்றார். எழில் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. தலைகளைத்திருநிக் கொள்ளும்வலியுடனே நெருக்குமரமாவதையவித்துலாள். இவற்றிற்கும் உம்மைவிரிக்க. (எச)



௩. செம்புருகுவெங்களிகளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும்  
வெம்புருகுவட்டிமிழ்வெந்நெய்முகந்துமிழ்வ  
வம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்  
தம்புலங்களால்யவனர்தாட்படுத்தபொறியே.

எவ்விடத்துந்திரிந்து செம்புருகினரீரை உமிழ்வனவும், பகைவர் வேதற்குக்கார  
ணமான உருகுவட்டை உமிழ்வனவும், நெய்யை உமிழ்வனவுமாக யவனர் இயந்திரித்த  
பொறியும், உம்மை வீரிக்க, ஆகி - ஆக, புலம் - அறிவு. (எசு)

௪. கரும்பொனியல்பன்றிகதநாகம்விடுசகடங்  
கூரங்குபொருதகரினெடுகூர்ந்தரிவதுண்ணூல்  
பரந்தபசும்பொற்கொடிகன்பதாகையொடுகொழிக்குந்  
திரும்புமதிநெல்வர் தலைபணிப்பத்திரந்தின்மே.

இரும்பான் இயன்ற பன்றி. நாகம் - வீடவரவு. நூல் - அரிகயிறு. பதாகை -  
பெருங்கொடி.

இ - ள். பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந் திரும்புமதில், மாற்றவர்  
மறப்படை அகழைக்கடந்து தன்னைப்பற்றின் அத்தெவ்வர் தலைபணிக்கும்படி நூற்று  
வரைக்கொல்லிமுதல் மரநிலையீராகவுள்ளவையும், செம்புருகு களிமுதலியவற்றை  
யுமிழ்வனவாக யவனர்தாட்படுத்த பொறிகளும், பன்றிமுதல் நுண்ணூலீரையுள்ள  
வையுந் திரும்பிற்றென்க.

மதில் இன்னதுமின்னதுந்திரந்திற்றெனச் சினை வினைமுதலொடுமுடிந்தது. பற்  
றிற்பணிப்பவென்க; இத்தொடர்நிலையிற் சொற்களைத்துணித்துப் பலவிடத்தினுமெடுத்  
துக்கட்டியது செய்யுளுறுப்பிருபந்தாறினு மாட்டென்னுமுறுப்பாதலின்.\*“அகன்று  
பொருள்கிடப்பினு மனுடையிலையினு, மியன்று பொருள்முடியத்தந்தனருரைத்தன்,  
மாட்டெனமொழிப்பாட்டியல்வழக்கின்” என்றும், †“மாட்டுமெச்சமு நாட்டலின்றி  
யுடனிலைமொழியினுந் தொடர்நிலைபெறுமே” என்றுந் தொல்காப்பியனார்கூற்றினார்.  
இதனால் நாடுமுதலியகவிகளின் மாட்டின்றி வந்தனவுங்கொள்க. இவ்விதி மேல்  
வருவனவற்றிற்குக்கொள்க. (எடு)

வயிரவரைகண்விழிப்பபோன்றுமழையுளும்  
வயிரமணித்தாழ்கதவுவாயின்முகமாக  
வயிரமணிஞாயின்முலைவான்பொற்கொடிகூந்தல்  
வயிரக்கிடங்காடைமதிர்கன்னியதுகவினே.

வனாகள் கண்விழிப்பனபோன்று கதவுடையவென வினைக்குறிப்பொடு முடிந்  
தது. மழையுளும்வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயில் - எப்புழைக்குருகிவா  
யெய்து மறையுஞ்சூட்டி. கவினது எனமாதாகு அது இடப்பொருளுணர்த்திற்று.

இ - ள். முலைவினையுந் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிர்கன்னி கத  
வினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்தாயிற்றென்க.

இனிஆகவென்பதை எங்குங்கூட்டி மதில்இன்னது இன்னதாகக் கவினிடத்த  
தென்றுமாம். மதிலின்னதின்னதாகையினாலே அம்மதிர்கன்னியதாயிருக்குமழ  
கென்றுமாம். (எசு)

\* பொருள்கிசாரம், செய்யுளியல், உகக.

†

”

”

உகஉ.

செம்பொன்மழைபோன்றடிதொறியிரங்கன்சிந்திப்  
பைம்பொன்விளைதிவினிதிதழந்துபலர்க்கார்த்தி  
யம்பொனிலத்தேகுகுடியகநகரமதுதா  
னும்பருலகொப்பததன்மன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

இ - ள். இனிக் கூறாதுகின்றது பொன்விளைகின்ற நிலில் நிதியைவெட்டிப்  
பொன்மழைபோன்று அடிக்கடிசிந்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக்கொடுத்து நிறை  
வித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லுங்குடியையுடைய உண்ணகரம்;  
அதுதான் நுகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன்மன்மை சிறிதுகூறு  
வாமென்றாரென்க. (என)

வேறு.

துப்புறமுதொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்துநி  
னொப்பவொன்றாகவாயிரத்தோரெட்டெருச்  
செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வனாவின்றிவிந்து  
முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்துமன்றே.

இ - ள். வேட்கையினைவினைவிக்குந் தோழியராகியதூதாலே செம்பொன்ஒன்  
றாகியாக ஆயிரத்தென்கழுஞ்சீராக, வந்தவனுக்கு ஒப்பவிலைசொல்லித் தம்மல்குலை  
விற்கும் உவர்ப்பில்லாத காமநுகர்ச்சியையுடைய பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவா  
மென்க.

தொண்டை - வாய்க்குஅடை. நலம்வனாவின்றி - ஒருவரிடத்தும் அன்புநிலை  
பேறின்றி. “உப்புடைமுந்நீர்” என்றார் உவர்ப்பிற்கு. உப்பு - இனிமையும்பாம்.  
இனி உவமத்தொன்கையாக்கி இதற்கு இதைவென்று உப்பிமொறுபோலக் கொடுக்  
கும் பொருளளவான அன்பென்றுமுரைப்ப. துப்பையொக்கும் தொண்டைபோலுஞ்  
செவ்வாயென இரண்டிவமையுஞ் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்துவரலுவமை  
யன்று. (என)

குங்குமமெழுதிச்சார்வுந்தின்னையுங்குயிற்றியுள்ளாற்  
றங்குமென்சார்த்தத்தோடுதாமமுந்தாழநாற்றி  
யெங்குநற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியொப்பப்  
பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்துவிண்புகற்சியுண்டே.

இ - ள். அச்சேரிப்புறமெங்குஞ் சார்ந்திருக்குமிடத்தையுந் தின்னையையும்  
பண்ணிக்குங்குமுந்தாலேமெழுதி, உள்ளொலாம் மெழுகினசந்தனத்திலே மாலையையுந்  
தாழநாற்றிச் சுவர்கடோறுங் காமக்குறிப்புப்பட நாடகமெழுதிச் சேக்கைபொ  
லிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுதலுடைத்தென்க. (என)

தூசுசூழ்பரவையல்குல்குமக்கலாதென்னவீழ்த்த  
காசுசூழ்கோவைமுத்தங்கதிர்முலைதிமிர்ந்தசார்த்தம்  
வாசநற்பொடிகண்மாலேவண்ணிணவீழ்த்தமுற்ற  
மாசைப்பட்டாசுவைகவருங்கடிகமமுமன்றே.

இ - ள். தூசுசூழ்முலைச்சூழ்த்தகோவை, இவ்வல்குல் நம்மைச் சுமக்கமாட்டா  
தென்று கருதினாற்போல வீழ்த்தகாசுமுத்தம் சார்த்தம் சுண்ணம் மாலை என்கின்றவை  
வீழ்த்தமுற்றம் அரசு விரும்பித் தங்கும்படி கமமுமென்க. (அ0)

அஞ்சிலம்பொலியோடெல்கும்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்  
பஞ்சிமெல்விதரிற்பாணிபண்ணெலேவளச்செவ்வா  
யஞ்சிரெந்நதுயிர்க்குந்நேன்சோர்குழலொலிமுழவினோசை  
துஞ்சவிலோசைதம்மாற்றுறக்கமுநிகர்க்கலாதே.

முன்பு சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சணிந்த விரல், செவ்வாயை முன்னும்பின்  
னுங்கூட்டிக, வாயுறுத்தற்குஅஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின்முடித்தற்கு நேர்ந்தாதுங்  
குழல்.

இ - ள், சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாமொலி பாட்டொலி குழலொலி  
முழவினொலியாகிய ஒழியாவொலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க.

தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகமழவூட்ட  
வானுலாஞ்சுடர்கண்மூடி மாநகரி ரவுசெய்யப்  
பானிலாச்சொரிந்துநல்லாரணிகலம்பகலைச்செய்ய  
வேணிலான்விழைந்தசேரிமேலுலகனைபதொன்றே.

சுடரென்று - ஞாயிற்றினதுசுடரையும் திங்களினதுசுடரையுமாக்கிப் பானி  
லாவைத் திங்களின்குடரிந்கேற்றுக.

இ - ள், கோதையைப்புகைத்தலால்அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களைமறைத்து நக  
ரைப் பகலெஇரவையுண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லாரணிகலத்தின் மாணிக்கங்கெடுத்  
துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பானஇரவிலும் பானிலாச்சொரிந்து வானுலாவந்  
திங்களின்குடர்களை அம்மணிகண்மறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மே  
லுலகை யொப்பதொன்றே யாயிற்றென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம், இரவும்கலுமின்மையிற் துறக்கமொத்தது. இனிப்  
பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியென்று முறைப்ப; “நிலாத்நிலைகமும்பைம்பூண்”, “பணி  
நிலாவீசும்பைம்பொற்கொடி” என்றற்போல. (அஉ)

இட்டதூல்வழாமையோடியோசனையெல்லேநீண்டு  
மட்டுவார்மாலேவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தசும்மைப்  
பட்டமும்பசும்பொற்பூணும்பரந்தொளிபிழற்றுந்திந்தே  
னட்டுந்தாரலங்கன்மார்பராவணங்கிளக்கலுத்தேன்.

இ - ள், வலித்தநாற் செவ்வைதப்பாமற்கிடந்து நீண்டு வேயப்பட்டு நாற்சந்தி  
களிலே மிக்கஒலியினையுடைய அங்காழத்தெருக்கூறுத லுற்றேனென்றாரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்பப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக்காரண  
மான வணிகர் முதலாயினார். (அக)

மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தமாலே  
கணிபுனைபவளத்தின்கால்கம்பலக்கிடுகினூன்றி  
யணிலிலமெழுதிச்சாந்தினகிப்புக்கைத்தம்பொற்போதிற்  
றிணிலிலமணிந்துதேங்குகோளையவிசிதறினாரே.

கணி - தூல்போனவன், அவன்புனைந்தகால், திணிநிலம் - படுத்த நிலம், தேங்  
கோளையவி - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயவி.

இ - ள். மணியழுத்தின பொன்னாற்செய்த கடைமணியையுடையகச்சுத்தாக் கின பவளக்காம்பைக் கம்பலம்வேய்ந்தசட்டத்திலே கொளுத்தியூன்றி மெழுகப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலேபுணந்த கிடுகு.

(அச)

பொன்சொரிகதவுதாழிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை  
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு  
மன்பெரும்பவளக்குப்பைவாலணிகுலஞ்செய்குப்பை  
நன்பகலிரவுசெய்யுநன்கலங்கூப்பினாரே.

இ - ள். பொன் தானேசொரிதற்குக்காரணமானகதவைத்திறந்து பேழையி லிருந்த மணியுடையவற்றைக்குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள்களையும் குறைப்பணி னையும் நீலப்பூண்களையும் குவித்தாரென்க.

ரன்பகல் - கடும்பகல்.

(அடு)

விழுக்கலஞ்சொரியச் சிந்நிவீழ்ந்தவையெழுத்துக்கொள்ளா  
வொழுக்கினரவர்கள்செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா  
பழுக்குலைக்கமுருந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொனாலு  
மெழிற்பொலிமணியினாலுங்கடைதொறுமியற்றினாரே.

இ - ள். கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர் ; அதுவேயன்றி அவர்க்கு நாடோறு நடுத்தகக் கமுகு முதலியன தேடவேண்டா ; அது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னாலு மணியாலுமியற்றினாராதலான். அவர் கள் செல்வமென்னுரைத்தலரிது ; இனி, நீருங்கேட்கவேண்டுமென்னுமவீருப்பத்தை யொழிவீராகவென்க.

இனி உரைப்பரிதுகேட்கவிரும்பவேண்டா ஒழிகவென்றுமாம்.

(அசு)

முகதேனிறுலின்முகமொய்திளையியம்பியாங்கு  
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்  
பூசுசாந்தொருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி  
மாசனமிடம்பெருதுவண்கடைமலிந்ததன்றே.

இருலின்முக தேன்போலமுக. உம்மை - சிறப்பு. ஒரோசையும் பாடம். பூசு சாந்து - நன்குமித்த சாந்து. பூசி - பூச.

இ - ள். மாசனம் போக்கிடம்பெருமல் ஒருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம் பூசம் படிமுக ஆங்குப்பிறந்தவோசையும் மொய்திளாபோல இயம்பி ஓசையென்றுணர்த லன்றி எழுத்தின்வடிவுணர்தலாகாதாய்க் கடையிலேமலிந்ததென்க.

நான்குசாதியும் அதுலோமப்பிரதிலோமருஞ் சங்கராசாதியும்பற்றி எழுவரென் றார்.

(அஎ)

மெய்யணிசெம்பொற்குண்ணமேதருநானநீரி  
னேதுபட்டொழுகியானையுழிமதங்கலந்துசேராய்ச்  
செய்யணிகலன்கள்சிந்திமாலையும்துவுமல்கி  
வெய்தடியிடுதற்காகாதிக்கள்விளம்பலுற்றேன்.

அணிகண்ணம் - உண்டசோறுபோனின்றது. மிச்சில்கவிழ்த்தல் மரபு. செய்  
யணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாலையினுங் கலத்தினுந்திண்டுதற்கு அடிநாணிற்று ;  
தமது நலத்தான்.

இ - ள். அணிந்துமிக்கண்ணம் நானத்தாலும் பணிநீராலும் இளகுதல்பட்டு  
வீதியிலொழுகலின் அதனோடுமதமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேரூய்ச் சிந்தி மல்கி  
வீனாய அடியிதற்காகாவீதிகள் கூறலுற்றேனென் உ.

இவை பீழிகைத்தெருவொழிந்தன. (அஅ)

வேறு.

மூழவணிமுதுநகர்முரசொடுவளைவிம  
விழவணிமகளிர் தம்வினாகமழிளமுலை  
யிழையணியொளியிளவெயில்செயவிடுபுகை  
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால் முழவுநினாத்த கோயில்களிலே முரசும்வளையும் விம்முத  
லால் அவ்விழுவிற் கொப்பித்த மகளிருடைய முலையினணிந்த இழையிலொளி இள  
வெயிலையுண்டாக்கும்படி இட்டபுகை மழையென ஞாயிற்றை மறைத்த பொலிவினை  
யுடைத்தாயிற்றென்க. (அக)

குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர  
வுடைகடலொலியினொடுபுவர்ப்பலிசெல  
முடியொடுமுடியுறமிடைதலின்விடுசுடர்  
கொடியுடைமழைமினிற்சூலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபோலுமொலி.

இ - ள். ஒருபால் அரசனைக்குடையுங்குடையுங் களிறுங்களிறும் பலநெருங்  
கிச் சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிநடத்தலாலே, அதனைச் சேவிக்கும்  
அரசர்முடியு முடியுநெருங்குதலின் விடுசுடர் மழையின்மின்போற் சூலவியதென் உ.

இது செல்வமுண்டாதற்குப் பலிநடக்குமென்றார். இனிப் பலிநடத்தலிற் குடை  
முதலியனநெரிதர முடிநெருங்கிற்றென்றுமாம். (கப)

பூத்தலைவரணப்போர்த்தொழிஸ்னையவர்  
நாத்தலைமடிவிளிக்கூத்தொடுருயிலக்  
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகழகமழ்  
பூத்துகள்கழுமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துதுவற்ற.

இ - ள். ஒருபால் கோழிப்போரினவெற்றியைத் தமதாகவுடைய இனையவர்  
சீழ்க்கைக் கூத்தோடுநெருங்குதலான், அப்பொழுதுகிந்தும் பொற்றுகளும் பூத்துகளு  
மயங்கின பொலிவினதென்க. (கக)

மைந்தரொடியமகளிரையினையவ  
ரந்துகில்பற்றலிற்காழ்சரிந்தணிகிளர்  
சுந்தரலிலமிசைச்சொரிதலின்மின்னணிந்  
திந்திரதிருவிவினெழிலினதொருபால்.

இ - ன். ஒருபால் கனவரோடிமகளினா அவர் துகில்பற்றலிற் காசு கோர் வையற்று நிலத்தே விசையோடேசுந்துதலின் ஒளியையணிந்து வானவில்லினெழி வினதென்க.

சுந்தரம் - நன்மை.

(௧௨)

வனையறுத்தனையனவாலரியமைபத  
மளவறுநறுநெயொடிகுறியமைதுவை  
வினாவமைதமிரோடுமிசைசூழிர்விராயுமி  
னுளவணிகலமெனுமுரையினதொருபால்.

இ - ன். ஒருபால் வனையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலிய அரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யாலட்டகறியையும் முற்றினதயிராலமைத்த துவையினையும் மிசைசூழீராக விராயுங்கோள்? உண்டாற் நகுதற்கு அணிகலமுள வெனுமுரையினதென்க.

ஒடு - என்னெடுவுமாம், வாலவீழும் பாடம்.

(௧௩)

வனாநிரையருவியின்மதமிசைசொரிவன  
புனாநிராகளிரெடுபுனைமணியியறேர்  
வினாநிரையிவுளிபொடினையவர்விரவுபு  
குனாநிராகுளிர்புனல்யாற்றினதொருபால்.

இ - ன். ஒருபால் மலையொழுங்கினருவியைத் தம்மேலேசொரிந்துகொள்வன போல மதத்தைமேலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடைய களிற்றோடுந் தேறிற் பூண்டாற் செலவுவினாந்த இவுளியோடும் இனையவர்விரவி நிரைத்தயாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுளர். மிகையும் பாடம்.

(௧௪)

வரிவனையரவமுமணிமுழவரவமு  
மரிவளர்கண்ணியரணிகலவரவமு  
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவினிய  
திருவிழைகடிமனை திறவிதின்மொழிவாம்.

புரிவளர்குழல் - நரம்பிடத்து இசைவளர்த்தற்குக் காரணமாகியகுழல். “குழல் வழியாமெழிஇத்தன்னனுமைப்பின்னார், முழுவியம்பலாமந்திரிகை.” விருப்பமுமாம்.

இ - ன். குழலொடு வனையரவமும் முழவரவமும் கலவரவமும் கவினியமனை களைச் செவ்விதாகக் கூறுவாமென்றாரென்க.

இது அரசற்குரியவரிருப்பு.

(௧௫)

வேறு.

பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலிற்  
நூவியன்னம்வெரீஇத்துணையென்றுபோய்க்  
கோவைநித்திலமாடக்குழாமிசை  
மேவிவெண்மதிதன்னொடிருக்குமே.

இ - ன். மகளிர் பந்தடித்தலின் அன்னம் அவ்வொசைக்கு வெருவி மதியை இனமென்றுகருதிக் கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதியோடே மேவியிருக்கு மென்க.

மதியியங்குந்தோறுந் தானுரியங்கிற்று.

(௧௬)

திருவநீணகர்ச்செம்பொனினீடிய  
 வருவவொண்கொடியுழிநுடங்குவ  
 பரவைவெங்குநர்ச்செல்வனபைம்மயிர்ப்  
 புரவிபொங்குமலாற்றுலபோல்பேவே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையாலசைவன; செல்வன்புரவியை அமுலாற்றுவுபோன்றனவென்க. (௯௭)

இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்  
 விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை  
 குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிரங்கதிர்  
 மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விருப்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூசிய சந்தனமுதவியவற்றின் ஈரந்தைப்புலர்த்துவார் - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். கணவர்விழைய ஈரமுலர்த்துவாருட்டிய புகைசூழ்முகம் மழையுட்குளிரங் கதிர்மதிபொலுமெனத் தோன்றுமென்க. (௯௮)

செம்பொற்கண்ணிசிறார்களைந்திட்டவு  
 மம்பொன்மாலையவிழ்ந்துடன்வீழ்ந்தவுந்  
 தம்பொன்மேனிநிமிர்ந்ததன்சாந்தமும்  
 வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

இ - ள். மகளிர் தம்மேனிநிமிர்ந்தசாந்தமும் மயிர்குலைந்துசோரவீழ்ந்தமாலையுஞ் சிறார்களைந்த கண்ணியுஞ் சேடியர்மாற்றுந்தூராலென்க.

வண்டுகள் புதுமையையுண்ட பழமாலையைக்குடுதலிற் சேடியராயிற்று. \* “கண்னகை விட்ட மயல்” என்றாற்பிறரும். (௯௯)

வேரியின்மெழுக்காரந்தமென்பூசிலந்  
 தாரியாகவஞ்சாந்தந்தளித்தபின்  
 வாரிநித்திலம்வைப்பபொழுவோடு  
 சேரிதோறிதுசெல்வந்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை; விசாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம்; ஆரியாக - மேலாகவென்றுமாம். மேலும் † “தனித்தகண்ணம்” என்ப. வேரி - இருவேரியுமாம்.

இ - ள். நாற்றமும் தோற்றமும் இனியவுற்றான் மெழுகிய மெழுக்காரந்தவேரியையுடைய பூசிலத்தே ஐதாகத்தொழில்படச் சாந்தைப்பூசினபின்பு பொழுவோடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள்; ஆதலிற் சேரிதோறுஞ் செல்வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (௧௦௦)

கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா  
 ரருமைசான்மவகிற்புகைவாசமுஞ்

\* நாலடியார், தூயதன்மை, ௩.

† பதுமையாரிலம்பகம், ௧௬௫.

செருமிச்சேர்ந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழி  
வூரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்ந்த புகையென வினைத்தொகை; பெயருமாம்.

இ - ள். புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாசப்புகையும் செருமிக்கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாமிருத்தற்குரிய இடமாகக்கொண்டனவென்க.

(௧௦௧)

நறையுநானமுநாறுநுறும்புகை  
விறகின் வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல்  
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமிர்  
துறையுமாந்தர்விருந்தோடுமுண்பரென்க.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - தூவியெரிக்கும்புழுது. நிறைய - மடைதூல் விதியிற்குறையாமல். விருந்து பெறற்கருமையின் உம்மை - சிறப்புமமை.

இ - ள். வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாறும் நறும்புகைவிறகாலாக்கின அமுதை மாந்தர் பொற்கலத்தே விருந்தோடுமுண்பரென்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன.

(௧௦௨)

பாளையென்க முகின்பழமெல்லிலே  
நீள்வெண்மாடத்துநின்றனுகொண்டநல்லா  
ராளிமொய்ம்பர்க்கொடுத்தணிசண்பக  
நாள்செய்மாலையகைமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளை. வெள்ளிலைபாடமாயிற் கொள் பிலேவெனாத்ததாம். நகை முடி - முத்தமாலையையுடையமுடி.

இ - ள். நல்லார் மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக் கொண்டு மொய்ம்பர்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையவாங்கி நாட்கால மன்றாயினும் வேட்சையிகுதியாற் றமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தேசெய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம்.

(௧௦௩)

எழுதுவானெடுங்கண்ணினையநல்லார்  
மெழுதுகுருங்குமமார்பிடைவெம்முலை  
புழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுவந்தவை  
முழுதும்வித்திவினைப்பாதினைப்பவே.

மையெழுதுங்கண். குங்குமமெழுகும். தினைப்பன - கரணங்கள்.

இ - ள். அம்மகளிர் கணவர்மார்பிலே முலையாலே உழுது கோதையையுஞ் சாந்தையும் வித்தித் தினைப்பனவற்றிற் றுங்கள் உவந்தனவற்றைமுழுதும் வினைப்ப ரென்க.

(௧௦௪)

குஞ்சிமேலனிச்சம்மலர்கூட்டுனு  
மஞ்சிலேந்தியரம்மலர்ச்சீறடி.



மஞ்சுதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்  
பஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

இ - ள். ஒதிரருடைய அணிச்சமலர்கூட்டுணுஞ் சேறடி ஆடவர் குஞ்சிமேலும் பனிக்கும் ; பஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க.

கோபத்தாலுங் கரணத்தாலு நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலு முணர்த்திற்று. “கொல்புனற்றளிரினிடுங்குவணின்று” என்றார் பிறரும். நகராதலின் ஊடற்குக்காரணங்கூறாராயினார். \* “எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயிற் - பிற்படக்கிளவார் முற்படக்கிளத்தல்” என்பதனாற்குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடாராயினார். (க0ரு)

தூமமேகமழுந்துகிற்சேக்கைமேற்

காமமேறுகர்வார்தமகாதலால்

யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்

பூமிமாதகர்பொன்னுலகொத்ததே.

ஏகாரம் - தேற்றம். காமமே - ஏகாரம் பிரிநிலை. “யாமத்துமெல்லையும்” என்றார் பிறரும். பூமியின். பூமென்மாதகரும் பாடம். பூ - வடமொழி.

இ - ள். சேக்கைமேணுகர்வார் தம் காதலால் இரவும்பகலு மறியாமையின் அந்நகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (க0சு)

அரவுகான்றிட்டவங்கதிர்மாமணி

புரவுநீர்முத்துமுள்ளுறுத்துள்ளன

விரவன்மாந்தர்க்குமின்னவையீவதோர்

புரவுபுண்டனர்பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை - இழிவுகிறப்பு.

இ - ள். மணியுமுத்தும் உள்ளுறுத்தின்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளன வாதலாற் பொன்னகர்மாந்தரே புரவுபுண்டனரென்க.

இது இகழ்ச்சி. ஏகாரம் - எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கு முள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மாந்தரே புரவுபுண்டாரென்றது - உயிர்உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரே யென்றுமாம். ஏகாரம் - தேற்றம். (க0எ)

முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு

மல்லவர்மாதகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்

செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போ

லெல்லியும்மிமையாரிமையாததே.

இ - ள். இமையார் இமையாதிருந்திருப்பு, நீயிரும்மூன்று செல்வத்தையும் விடாமற்காண்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தங்கண்ணைநோக்கிக் கூறுவாராப் போலே யிருந்ததென்க.

மூன்றாவன போகமுஞ் செல்வமும் வீரமும். என்ப என்பதுபாடமாயின் இமையார் நீயிரிவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரொன்க. ஏகாரம் - ஈற்றைச. (க0அ)

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௩௬.

முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ  
விழவும்வேள்வும்விடுத்தலொன்றின்மையாற்  
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக  
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி - விசேடமான நாள்களில் நிகழ்வன. இது வேள்வென ஈறுகிரிந்தது.

இ - ள். விழவினும் வேள்வியினுமொன்றைக் கைவிடுதலின்மையான் முழவுஞ்  
சங்குமுழங்குவன கடலன்னதோர் சும்மைத்தாதலான் இப்பொன்னகர் புகழலாம்  
படித்தன்றென்க. (க0க)

திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநக  
ரெங்குமெங்குமிடந்தொறுமுண்மையா  
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமறாததோர்  
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பெண்ணையுடைய தொன்றுபட்டநிதியோடே.

இ - ள். ஸ்ரீகோயில் தெருவிடமெங்கு மனையிடமெங்கு முண்டாகையினாலே  
மாநகர்க்கு இடந்தோறும் நிதியோடே அருத்தோராக்கந்தழையாநின்றதென்க.

இனி மாநகருண்மையால் நகர்க்குஆக்கமறாது; அவ்வாக்கம் ஒருசங்கநிதியாலே  
தளிர்க்கின்றதென்று மாம். சங்கநிதி - அரசன். (கக0)

வேறு.

தேன்றலைத்துவலைமலைபைந்துகில்செம்பொன்பூத்து  
நான்நவையிரமலைநருகுகிரிமுத்தமலை  
கான்றமிர்தேந்திரின்மகற்பகச்சோலையார்க்கு  
மீன்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மலைமுதலியவற்றைப்பூத்து நான்நன  
வாகியவயிரமலைமுதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து, அமிர்தையேந்திரின் கற்பகச்  
சோலையென்றாரிற் கோர்பெயர் கூறிற்று; இதற்குமவையுண்மையின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியஊர் யார்க்கும் அருளாயின்று செல்வத்தைச்சுரந்த  
கற்பகச்சோலை; அஃதிராசமாபுரமென்னும்பெயரையுடைத்தாமென்க.

இனித் தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்குமதுமையிற் கற்பகச்சோலையாயின்று  
அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது இராசமாபுரமென்க. என்  
றது: இதில் வாழ்வாரருளைக்கண்டு பிறர்க்கும் அருள்பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவவொன்ற  
வாறு.

இத்துணையும் நகரின்கிறப்புக்கூற்றினார்.

(ககக)

கோயிற்சிறப்பு.

வேறு.

வேகயாணீளீவெல்வெய்யதானையயகோன்  
மாகநீண்மணிம்முடிமாரிவண்கைமாசில்சீ  
ரேகவாணைவெண்குடையிந்நகர்க்குமன்னவ  
னாகநீரநன்னகர்நன்மைதன்னஞ்செப்புவாம்.

தானியென்றது ஒழிந்தமூன்றுபடையை. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவர்புகழு முடியென்று குலநன்மை கூறினார். சீர் - மிக்கபுகழ். ஏகவாணை - பொதுவற வாளுதல்.

இ - ள். யானைமுதலியவற்றையுடையமன்னனது கோயிலின் நன்மையைச் சிறிதுகூறுவாமென்றொன்க. (ககஉ)

நீணிலம்வருத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதரச்  
சேணிலத்தியற்றியசித்திரச்சுருங்கைசேர்  
கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு  
ஆணிலத்துவைத்ததோர்பொற்புனிற்பொலிந்ததே.

இ - ள். நீர் நிரந்துவந்தியும்படி நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்தொட கிப்படுத்த வழிசேர்த்தகிடங்கு நிலமகளுக்குப் பூண்டிடதோ ரழகுபோலப் பொலிந்த தென்க.

சுற \* புறனடையாற்கொள்க. சுருங்கை - கரந்தகற்படை. (ககங)

இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லைகாணவேகலின்  
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டநாகமு  
மஞ்சுநினையென்றலினுண்டிவின்றுநீண்டதன்  
குஞ்சிமாண் கொழிக்கையாற்கூவிவிட்டதொத்ததே.

இ - ள். மதிலானது மாகத்தினடுவைப்பிளந்து நாகத்தின் எல்லையைக்காண ஏகுதலின் அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்றடுத்துப் பின்பு காலைக்கட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்தேயுயர்ந்தநாகமும் நின்னை அஞ்சுமென்றலிற் றான் மேகபதத்தளவிலே நின்று தன்றலையினீண்டகொழிக்கையாலே ஈழமைவந்துகாண்கவென்று கூவிவிட்ட தன்மையையொத்தது அவையைசந்ததன்மையென்க.

குஞ்சி - கொடிநாட்டுங்குழி; கழையுமாம். (ககச)

முத்தமாலேமுப்புரிமுரிமாமணிக்கக  
வொத்தநான்குகோபுரமோங்கிரிள்ளெளர்வன  
சத்திரெற்றிற்கூட்டியதாமநீண்மணிவணன்  
முத்தொளிமணிமுடித்தாமநால்வபோலுமே.

இ - ள். மாமணிக்கதவையுடைய தம்மிலொத்த நீலமணிக்கோபுரநான்கிலும் நின்றெளர்வனவாகிய சூலத்தினெற்றியிற்கூட்டியமுப்புரியாடியமுத்தமலை, தாமத் தையுடைய உலகளந்தமாயோன் முடியில் தாமநால்வனபோலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய சுதவுமாம். தத் துதல் - வீசுதல். (ககடு)

சங்குவிம்முறித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்மூலைக்  
கொங்குவிம்முகோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா  
ரிங்கிதக்களிப்பினாலெய்தியாடும்பூம்பொழில்  
செங்கணித்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்குவிம்முறித்திலம் - சங்குசூன்முற்றியின்றமுத்து. செல்வம் - ஆகுபெயர்.

\* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கூஉ.

இ - ன். நித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையும் கூந்தலினையுமுடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகடியகளிப்பாற்சென்றும்பொழில் இந்திரனகரிற்கற்ப கச்சோலை என்னதன்மைத்து அன்னதன்மைத்தென்க. (ககசு)

வெள்ளியானைமென்பிடிமின்னிலங்குபைம்பொனாற்  
றுள்ளுமாடுருத்தலுஞ்செம்பொன்ம்பொன்மான்பிணை  
யுள்ளுகாமமுள்சுடவேந்தனுங்குறைவதோர்  
பள்ளிமாடமண்டபம்பசங்குநிர்ப்பவணமே.

இ - ன். வெள்ளியாற்செய்தகளிறும் பைம்பொனாற்செய்தபிடியுஞ் செம்பொ  
னாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்தபிணையும் ஒன்றையொன்றுள்ளுங்காமம்  
வேந்தனுள்ளத்தைவேட்கையிக்குப்ப அச்சோலையில் அவனுறைவதோர்மண்டபத்திற்  
பள்ளிமாடம் நாகருலகையொக்குமென்க.

இனி வெள்ளியாலையானையும்பிடியுஞ் செய்தவென்றுமாம். (ககஎ)

கோழமைமணிமடங்கூந்தனெற்றியேந்திய  
மாழையந்திரள்கனிமாமணிமரகதஞ்  
சூழ்சூலைப்பசங்கமுருகுலுபானைவெண் பொன  
லாழ்திரண்மணிக்கயிறாசலாடவிட்டதே.

இ - ன். பொன்னாற்செய்தபழத்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த சூலையினையும்  
வெள்ளியாற்செய்தபானையினையும் ஏந்திய கொழுவிய அனையினையும் நீலமணியாற்  
செய்தமடலையினையுமுடைய கூந்தற்கமுகினெற்றியில் ஊசலாடவிட்டகயிறு முத்துவட  
மென்க. (ககஅ)

மென்றினைப்பிறங்கலுமினிர்ந்துவிழுவியுங்  
குன்றயன்மணிச்சுனைக்குவளை கண்விழிப்பவ  
நின்றுரோக்குமான்பிணைநீலயானைமன்னவன்  
கன்றுகாமம்வெஃகியகாமர்காமபூமிபே.

காமர்காமபூமி - காமனுக்குவிருப்பஞ்செய்கின்றபூமி. \* “காமனாவென்றகண்  
னோன்” போல.

இ - ன். நீலயானைமன்னவன் தழும்பியகாமத்தாலே விரும்பியபூமியிடத்துச்  
செய்குன்றிற் றினையையும், அநினின்றங்குதித்துவழுக்கின்ற அருவியையும், மானும்  
பிணையும், அதனயலிற்சுனைக்குவளை காப்பார்க்கன்போல விழியாநிற்கவும், உண்பதாக  
நின்றுநோக்குமென்க.

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்கங்கமாகிய செய்குன்று  
கூற்றிற்றிலராவர். (ககக)

திங்குயின்மணந்துதேன்றுஞ்சவண்டிபரண்செய  
வேங்கைநின்றுபொன்னுகுக்கும்வெற்புடித்தசக்தன  
மோங்குபிண்டிசனைபகமுழிநாறுநாகமு  
நீங்கநீங்குமின்னுமிர்நினைப்பினின்றினகுமே.

ஊழ் - ஊழியெனத்திரிந்தது. முறைமைபட அலர்ந்துநாறும்.

இ - ள். குயிலாகியகாளங்கடிகத்தேனாகியயாழ்தங்க வண்பொட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கைபொன்னைச்சொரியுமுற்கூறிய செங்குன்றைச் சந்தனமுதலியன சூழ்ந்தன. இக்குன்றையுங்காவையுநீங்க உயிர்நீங்கும்; நினைப்பின் உயிர்தளிர்க்கு மென்க. (சுஉ௦)

முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதூர்ப்பசும்பொனாற்  
சித்திரத்தியற்றியசெல்வமல்குபன்மணி  
பத்தியிற்குயிற்றிவான் பதித்து வைத்தபோல்வன  
வித்திறத்தபந்தெறிந்தினையராடுபூமியே.

இ - ள். இனையர்பந்தாடுபூமி, முத்து விளம்பிலே அழுத்தப்பட்டன; பொன்னு  
லே பண்ணப்பட்டன; மணி பத்தியிற்குயிற்றற்பட்டு வாளை இவ்வுலகிலேயிருத்தி  
னாற்போல்வனவாகிய இத்திறத்தனவென்க. (சுஉ௧)

வைத்தபந்தெடுத்தலுமாலையுட்கரத்தலுங்  
கைத்தலத்தினோட்டலுங்கண்ணிநெற்றிதிட்டலும்  
பத்தியிற்புடைத்தலும்பைபரவினாடலு  
மித்திறத்தபந்தினோடன்பமெல்லையிலையே.

இ - ள். பந்தைக் கையாற்றொடாதேகாலாலேதட்டியெடுத்தலும் கரத்தலும்  
கையிலேகொள்ளலும் செல்லவோட்டுதலும் கண்ணியையுடையநெற்றியிலே திட்டு  
தலும் ஒருகாலேக்கொருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேநின்று  
அரவுபோலப் பரந்துலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலுமாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்  
தினோடுண்டானவின்பம் முடிவில்லையென்க. (சுஉ௨)

கூற்றமன்னகூர்நுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச் செவ்விய  
சீற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன  
வூற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானேபிசொல்  
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகௌவைமல்கினேறே.

கூற்றம் - யானைக்குவமை. சீற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. இருந்த - இடை  
விடாத.

இ - ள். மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி  
தேர் இவைகடிகுலிமிக்கது அவ்விடமென்க.

இவை அரசனேறுவனவாதலின் உண்ணிற்றலியல்பு. (சுஉ௩)

சீவ் கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமுற்  
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு  
மெனவலங்குமுவினார்மணிக்கலம்பெய்மாடமு  
மில்லவந்தவல்லவமிடங்கொல்லையிலையே.

இ - ள். மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீர்திரள் அரசனதுபகையை  
மனத்தானோக்கி யாமந்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும், திறைகிடக்குமாட

மும், கலமிட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூறாதொழிந்த ஆயுதசாஸ்திரவிய இடங்களு முடிவில்லையென்க.

கருவி - தொகுதி; ஈண்டு ஆகுபெயர். இனிப் பகைவர்க்குக் கவ்வையைச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள்கூழ்ந்து நோக்கினார்கண்ணை அகப்படுக்கும் ஆயுதசாஸ்திர மென்ப. (கஉச)

பூத்தகோங்கும்வேங்கையும்பொன்னினர்செய்கொன்றையுங்  
காய்த்துநின்றுகண்டெறாஉங்காமர்வல்லிமாதரார்  
கூத்தரூதபள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய  
ரேத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றவே.

தமதுகண்ணுது இனையோர்மெய்யைவெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலேநின்று சுடு மாதாரொனச் சினை வினைமுதலோடுமுடிந்தது.

இ - ள். மாதரார்நாடகசாஸ்திரம், காவன்மகளிர்அரசற்குவெற்றி நிலைபெறும்படி ஏத்தும் ஸ்ரீகோயிலும், கோங்குமுதலியவற்றை நடுவேயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால் இரண்டாம் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார். மேலே \* “வண்புகழ் மாலடிவந்தனைசெய்தான்.” என்ப. (கஉரு)

கந்துமாமணித்திரள்கடைந்துசெம்பொனீள்குவர்  
சந்துபோழ்ந்துற்றியதட்டுவேய்ந்துவெண்ணொ  
லிந்திரன்றிருநருரிமையோடுமிவ்வழி  
வந்திருந்தவண்ணமேபண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

இ - ள். மாமணித்திரளைத் தூண்ககடையப்படுதலானும், பொற்கவரிலே சந்தனத்தையறுத்துப்பண்ணிவைத்தநெடுங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின்றன்மை, இந்திரனாகர் இவ்வழிவந்திருந்ததன்மையையாயிருந்த தென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம்.

(கஉசு)

ஆடலின்னரவமுமங்கைகொட்டிநெஞ்சுரைப்  
பாடலின்னரவமுமப்பணைமுழவரவமுங்  
கூடுகோலத்திஞ்சுவைக்கோலயாழரவமுங்  
வாடலில்லவோசைபால்வைகளுமவைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்த கருவிகளோடுகூடுமுகையுஞ் சுவையையு முடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

இ - ள். கூத்தினரவமும் பாட்டினரவமும் முழவினரவமும் யாழினரவமுமாகிய குறைதலில்லாதவோசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கடோறு நாள்கழியாநின்ற தென்க.

இனி வைக வாயின், ஓசையோடுசெல்ல நாளுங்கழியாநின்றதென்க. கோயிலி ன்சிறப்புக்கறிஞர். (கஉஎ)

சச்சந்தன்சரித்திரம்.

வேறு.

க. நச்சுநாகத்தினுரழற்சீற்றத்த  
னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன்  
கச்சலாழலையார்க்கணங்காகிய  
சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்குணன்.

இதுமுதல் “கோதை” அளவுமொருதொடர்.

நச்சு - நாகத்திற்கடை. அன்னவன் - தொழிற்பெயர். (கஉஅ)

உ. வன்கையாற்கலிமாற்றிவைவேவினாற்  
றிண்டிறம்மெவ்வர்தேர்த்தொகைமாற்றினா  
னுண்கலைக்கிடனய்த்திருமாமகள்  
கண்களுக்கிடனங்கழமார்பனே.

நோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன். (கஉக)

ங. கோதைநித்திலஞ்சூழ்குளிர்வெண்குடை  
யோதநீருலகொப்பரிழற்றலாற்  
ருதையேயவன்றாணிழற்றங்கிய  
காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

கோதைநித்திலம் - உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொப்ப.

இ - ள். சச்சந்தனென்னுஞ்செங்குணன், அடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமனவுஞ் சென்றுகோபமாதும் நஞ்சுபோலுஞ்சீற்றத்தன், கழமார்பன், கலைக்கிடனுக்கி கையாலே கலியைமாற்றி வேலாலே தேர்த்திரனைமாற்றினான்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்பரிழற்றலால் உலகிற்குத்தாதையேயாதலின், அவன்றாணிழறிவெண்குடை இவ்வுலகம் அவன்மேல்வைத்த காதலாலே களியாரின்ற தென்க.

இனித் தாணிழற்றங்கியவையம் அவனுலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்கின்றதென்றுமாம். இவற்றால் தெறலும் அளியும் அழகும் கொடையும் வீரமும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினார். (ககஉ)

தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால்  
வருணன்சூற்றுயிர்மாற்றலின்வாமனே  
யருமையாலழகிற்கணையந்துடைத்  
திருமகன்றிருமாரிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்குவமையுமுருபும்விளக்க.

இ - ள். அம்மன்னன் அமிர்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமாகிய தண்ணளியாற்றருமன்; கலிமாற்றின கையால் வருணன்; தேர்த்தொகைமாற்றுமிடத் தாலழற்சீற்றத்தையுயிலாமாற்றாதலிற் கூற்றம்; கலைக்கிடனமருமையால் வாமன்; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற் காமனென்றுவமைசூறுதற்குக் கொண்கூறினார் கூறியது கூறலன்றென்க. (ககக)

ஏனே மன்னர்தயின்னுயிர்செற்றவேற்  
 றானே மன்னரிற்றானிமிலேறான்  
 தேனே மாரியன்னுன்றிசைகாவலன்  
 வானந்தோய்புகழான் மலிவெய்தினான்.

இ - ள். ஒழிந்த பகைவருயிசைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரிற் றான் செருக்கி  
 னால் ஏறனையான் மொழியாற் தேன்மாரியனையனாகியகாவலன் சுவர்க்கத்தேசெறி  
 யும்புகழாலே மிகுதல் பெற்றானென்க.

ஐ - அசை.

(௧௬௨)

க. செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றீம்புனன்  
 மல்லனீர்விதைபுத்தரசன்மக  
 ளல்லிசேரணங்கிழ்கணங்கன்னவன்  
 வில்லினீன்புருவத்தெறிவேற்கணன்.

(௧௬௩)

உ. உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுடைப்பதற்  
 சரியவாயினுமவ்வீர்த்தோளிரட்  
 பெருகுதாரிகைபேசுவல்பெண்ணணங்  
 கரியதேவருமேத்தருநீர்மையாள்.

இவை யிரண்டு மொருதொடர்.

புனலினது வளப்பம்பொருந்திய நீர்மையைபுடையவிதையம் ; தண்ணீரும்  
 விளைவிக்குநீருமாம். திருவின்கோர்திருவன்னவன் - இல்பொருள்.

இ - ள். செல்வற்கு இன்னனம் நல்லிணைந்ததலாலே இத்தற்கேற்ப விதையத்  
 தரசன்மகள், இவ்வுலகிற் பெண்ணுலணங்குத்தற்கரிய தேவருமேத்தருநீர்மையைபுடை  
 யாளாயினான்; அவ்வேற்கண்ணாகிய அணங்கன்னவருடையவடிவும் மென்மையும்  
 இத்தன்மையவென்று உவமைகூறுவார்க் கரியவாயினும், அவரிடத்துக் காரிகையைச்  
 சிறிதுகூறுவேனென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௬௪)

வேறு.

எண்ணெயுநானமுமிவைமூழ்கியிருடிருக்கிட்  
 டொண்ணாறுந்துகிற்கிழிபொதிந்துறைகழித்தனபோற்  
 கண்ணிருண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்  
 வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வாறுத்தகையவே.

இருண்டு - இருளாவென்க. குழல் - மயிர்மாத்தினாயாய் ஐவகையையுமுணர்த்  
 தலிற் பன்மைகூறினார்.

இ - ள். எண்ணெயுநானமுமென்கின்ற இவையிற்றிலேமூழ்கிக் குழன்ற சரிய  
 குழல்கள், இருளைப்பிடித்து நீளமுறுக்கிஅறல்படப்பிடித்து உறையிலேபொதிந்து  
 அதனைவாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார்கண்ணிருளும்படி நெறிமல்கிச் சேழயர்  
 போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருந்துந் தன்மையவென்க.

கண் - இடமாக்கிக் கொடியகுழுவென்றுமாம். குழன்றும் பாடம்.

(௧௬௫)



குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்மதியுங்கடிகுனபோ  
லழகுக்கொள்கிறதுதலுமணிவட்டமதிமுகமுந்  
தொழுதாற்குவாங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்துமுறுவ  
லொழுகுபொற்கொடிமுகக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்ற பிறை, இளமை - ஈண்டுக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று. “இளமையுந்தருவ தோ” என்றார்பிறரும். “மாக்கூட னவெ னெண்ணைப் பக்கத்துப், பசுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக், கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுதுதல்” என்றார்பிறரும். வட்டமதி முகம் - வட்டத்தையுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட கண வனுக்கு வரங்கொடுக்கும், வளருகின்ற பொலிவீனையுடையரீண்டமுகும்.

இ - ள். பிறையுமதியுங் கடிகுனபோலழகுகொண்டதுதலும் முகமும் வாயும் முறுவலும் முக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (ககசு)

வண்கிலையைவனப்பழித்துவார்ந்தொழுகிரிலம்பெறா  
துண்கருமைகொண்டொசிந்துதுதலிவார்ந்துபோந்துலாய்க்  
கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்  
பண்பார்ந்தகொடும்புருவம்பழிச்சாணுப்படியவே.

இ - ள். எழுத்தொருமைப்படுத்தத் துகிலிகைக்கோலை உதறிக் கைவல்லா நெழுதியவைபோற் தமக்குரியருணரிதைந்த கொடியபுருவம், வனப்பழித்துத் தாஞ் செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரியகருமைகொண்டுவளைந்து துதலிற் றுஞ்சேற்றக்குரியவளவுஞ்சென்று போந்துபரீந்து தம்மிற்கூடாவாதலிற் பழிச்சுதலமை யாததன்மைய வென்க.

இகந்தொழுகுவென்பதாஉம் பாடம். (ககசு)

சேலனையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம்  
பாலக்த்துப்பதித்தன்னபடியவாய்முனிவராயு  
மாலுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமயிர்தழுமே  
போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்றனவே.

இ - ள். அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையுமுகத்தே வைத்தாற் போன்றதன்மையவாய் மாலுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சியெய்வனவாய்த் துன்பத்தாலுமி ன்பத்தாலு நஞ்சுமமுதும்போலுங் குணத்தவாகியகண், செவியுறநீண்டு அதற்கேற்ப அகன்றனவென்க.

கன்னியாதலின் மாலுறுப்பவென்றார். மகிழ்செய்வ - கணவனுக்குமகிழ்செய்வ. மாண்பிலாநஞ்சு. கயல்போற் பிறமுங்கண். கருமணியைப்பாலிற் பதித்தாற்பாலநிறங் கெடுமென்றுணர்க. (ககஅ)

மயிரெறிகத்திரிகையனையவாய்வள்ளைவா  
மியிர்செகுத்துமுன்னொன்றிப்பின்பேராதுருவமைந்த  
செயிர்மகரகுண்டலமுந்திளைப்பாணுவார்காதும்  
வயிரவின்புகஞ்சுடிவண்ணம்வீற்றிருத்தனவே.

இ - ள். சுத்திரிகையனையவாய் வாடுவன்னையினழகைக்கெடுத்துப் பின்மறி யாது முன்னேபொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமுந்தோடும் அசைதலமையாதகாதும் வயிரத்தினொளியைஇடத்தேகுடி வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின் வாட்டினவென்க. காதுமென்ற உம்மை இம்மத்ததுநீ இயிற்று.

நனாதவிளங்கமுகின்மரகதமணிக்கண்ணு  
மானுதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்ததூஉந்  
தானாகியிருளொடோர்தாமரைப்புச்சுமந்தன்ன  
காணுந்ததிரள்கழுத்துக்கவின்சிறைகொண்டிருந்ததே.

கோட்புகாதகன்னிக்கமுரு வராயிற்குநெய்ப்பிற்கும், மணி நிரட்சிக்குநிறத் திற்கும் உவமம். உதையகிரியிற் சிந்தூரஅருவிவீழ்ந்த சிந்தூராகரத்திற்பிறந்து பதி னாறுசதூரயுகஞ் சிவப்பேறினமுழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின், இருள்பருகு மரு மணியென்றார். இருளந்தாமரையும், மயிர்க்குமுகத்திற்குமுவமம். கான் - மனம்.

இ - ள். கமுகினது மரகதமணிபோலுங்கண்ணும் இருளைக்கெடுக்கு மாணிக்கங் கடைந்ததுவுந்தானாய்ச் சுமந்தன்னகழுத்து அழகுருடிகொண்டிருந்ததென்க. (கசு0)

மணிகமரம்வாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாங்  
கணியரக்கார்செம்பஞ்சியனையனையவாடமைத்தோ  
மிணிகதிர்வளை முன்கைத்தொகுவிர்ல்செங்கார்தன்  
மணியரும்புமலரங்கைகுலிகமார்வனப்பினவே.

துணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை - நிறத்திற்கு மென்மைக்குமுவமம். அமை- திரட்சிக்கு நெய்ப்பிற்குமுவமம்.

இ - ள். அமைத்தோள் மகரம்வாயங்காத்தலாலே ஆங்குவாழுமுத்தஞ்சூழப் பட்டுச் செம்பஞ்சணையையனைய. குவிந்தவிரல்கள் காந்தளினழகையுடைய அரும்பையினைய. அகங்கை தாமரைமலரையனைய. இக்கைகள்குலிகமார்ந்தவனப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வான்முத்தமும் பாடம். (கசுக)

தாமச்செப்பிணைமுகட்டுத்தன்கதிர்விநீல  
மாமணியாபித்தனபோன்மனம்பருகுருங்கண்ண  
வேமுதவடிபரந்திளம்பிறைவடஞ்சூடி  
யாமணங்குசூடியிருந்தஞ்சணங்குபரந்தனவே.

இ - ள். தாமத்தையுடையமுலையிரண்டுந் தந்தலையிலே நீலமணியையழுத்தி னாற்போல நோக்கினுர்மனத்தை யுள்ளீட்க்குங்கரியகண்ணவாய், கண்டார்மயக்கமுற அடிபரந்து, சூடி, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வயிருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சுணங்குபரந்தனவென்க.

தாமச்செப்பெனவேமுலையாம். இனிப் பூஞ்செப்பாக்கில் இக்கவி சினையிற் கூறுமுதலறிகளவியாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆகக்கடவவருத்தமுமாம். (கசஉ)

அங்கையோல்வயிறணிந்தவலஞ்சூழியமைகொப்பூழ்  
கங்கையின்சூழியலைக்குங்கல்கொளாதுடங்கிடையை

யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினூற்றிறரெல்லா  
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

இ - ன். அகங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ் சுழியைவரு  
த்தும். கட்புலனாகாஇடையைத் தமர் பயிற்றலினுண்டென்றுகருதுவர் ; பிறர்அதனை  
நோக்கினுரெல்லாமல்குறுமுலையுமுண்மையினுண்டென்றும் கட்புலனாகாமையினில்  
லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கறிதலரிதென்க.

கங்கை குலந்தாய்மைக்குக் கூறினார்.

(சச/க)

முன்னாகவிணைப்படமுந்தோர்த்தட்டுமதிமயக்கிப்  
பொன்னாலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகல்குல்  
கொன்னிளம்பரிநியுங்குறுமுயலின்குருதியும்போன்  
றின்னரத்தப்பட்டிசைத்திறந்தரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபுறமுமொத்தபடம். கலை - அடை.  
கொன் - விடியற்காலம்; “ கொன்வரல்வாடை” போல. உம்மை - சிறப்பு.

இ - ன். படமுந் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமகன்வல்குல், பரிதி  
யுங் குருதியும்போலே கட்கினியபட்டுக்கப்பட்டு எல்லானாயுமதிமயக்குதலின் இந்  
திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க. (கசச)

வேழவெண்டிரட்டக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கன்னி  
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டுமொலரக்குஞ்செம்பஞ்சி  
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிதுகழ்ந்து  
மாழைகொண்மணிமகரங்குளவிவீற்றிறுந்தனவே.

வெருட்டி - பெயர். மற்று - வினாமற்று. செம்பஞ்சி - பஞ்சிமாத்திரை. பொன்  
தன்னிடத்தே அடக்கினமணி. மகரம் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். ஒழுக நோக்குதலான் அயிராவதத்தின்கையை வெருட்டப்பட்டகுறங்  
குகள், தண்டெனத்திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டுமென்மைபெற்ற  
தெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்குசெறிகவ்வி மேலாயிருந்தன  
வென்க.

திரண்ட பாடமாயிற் பெயராம்.

(கசரு)

பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காப்பாண்டிலா  
வொக்கநன்குணராமெபொருந்தியசந்தினவாய்  
நெக்குப்பின்கூடாதுநிகரமைந்தமுழந்தாளு  
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலீந்தனவே.

இ - ன். மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேராதவட்டமாம்படி.  
உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப்பற்றமுழந்தாளும்  
மாட்சியினுன் மிக்கனவென்க.

நன்மை இதற்கொப்ப வேறொன்றிலுணராதபடி பொருந்தியசந்து.

(கசசு)

ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று

நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்



இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்  
தவ்வுருவுநினைப்பென்னுந்துகிலிகையால்வருத்தித்துக்  
கவ்வியதேனக்கினுற்கண்விதித்துக்காதலீர்  
செவ்விதிற்றெளித்தானுக்காமப்பூச்சிதறினான்.

இ - ள். கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்திலே  
குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்கவெழுதித் தான் கைக்  
கொண்டதியானத்தாலே நயனுமோகூடம் பண்ணி மாமன்மகளாதலின் அன்பென்னு  
நீரைச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத பூவைச் சிதறினானென்க.

இவன் எழுதி ப்ரதிஷ்டித்தான். இருந்திலேகித்தென்பதும் பாடம். இலக்கு-  
குறித்துப்பார்த்தல் (கருக)

மெய்ப்பெறுவெழுத்துயிர்க்குமழலையின்முதுவற்  
றையலானெடுத்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்ச்ச்சந்த  
னை யுருனணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்  
மொய்யயருக்களியானமுழங்கித்தேனியிர் தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இனையவார்த்தையையும் முதுவலையுமுடைய  
தையலாள். மழலை எக்காலத்திற்குங் கூறுப. மொய் - போர்.

இ - ள். அம்வனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன் விசேடித்துத் தையலாள்  
கண்வலையிலேஅகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தன்முதலியன கண்டதெளிந்தும் அணங்  
கென்றேயுட்கொண்டு செல்லாநின்றானென்க. (கருஉ)

வே ழு.

வண்டினமுகபடாமணிந்துவார்மத  
முண்முகத்திகளிறுமுழவன்றன்மகள்  
பெண்டிர்தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்  
விண்டலர்கோதைக்குவிசையென்பவே.

இ - ள். வண்டினமாகிய முகபடாந்தையணிந்து மதத்தைத் தானுண்டு சிந்  
துங்களிறுமுழவன்றன்மகள்பெயர் விசையென்பர்; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்  
டர்நலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர் - பேரெனமருவற்று.

(கருக)

அருமணிமரகத்தங்கணுறிய  
வெரிநிறப்பொன்னிதழேந்துநாமரைத்  
நுருமகளிவளெனத்திலகவெண்குடைப்  
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவையுடே.

இ - ள். இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்னுங்கயத்திற் றேற்றிய  
பொற்றாமரையிற் றிருவென்ன விதையத்தரசன்கோயிலிலே பேதை வவகாநிற்கு  
மென்க.

திலகம் - மேலாதல். திருவவம் - வடிவிற்கும் நல்வினையுடையோனிடத்து  
எகுந்துணையும் பொதுவாயிருத்தற்கும். (கருசு)

கலம்புரியகலஞ்சூற்றாய்தல்வையர்  
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்  
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளை இயதொத்தனன்  
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

இ - ன். குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதோர் நீர்மையாள், மேகலை விரும்பின வல்குலையுடைய ஐகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தைவளைத்ததன்மையையொத்தாளென்க.

சிலம்புபுரி விகாரம்.

(கருநு)

இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீர்ங்குமுன்  
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்வீங்கலின்  
பின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லலே  
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பலே.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின்வடிவுகெடுத்தற்குக் காரணமான இடை நடுக்குறுமென்றும் பாடும்.

இ - ன். குழலையுடைய கோதைதன்முலைகள் இடைமெலிய வீங்குதலாலே அவள் நலம் முதிர்ந்ததென்க. (கருசு)

முந்துநாங்கூறியமுரித்தானையக்  
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்  
பைந்தொடிப்பாசுழைப்பரவையேந்தல்கு  
முந்தைமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

இ - ன். தானையையும் யானையையுமுடைய அச்சச்சந்தன், விசையையுடைய முந்து கூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

அவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம்.

(கருள)

மருமகன்வலந்தது மங்கையாக்கமு  
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய  
கருமமுங்கண்டைக்கலத்தற்பான்மையிற்  
பெருமகற்சேர்த்தினுர்பிணையனையே.

ஆக்கம் - கிளவியாக்கம்போனின்றது. அவன் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோவிந்தனுக்கு இவனுதவியாதல்.

இ - ன். தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கொடையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும்பார்த்து, மைத்துனன்முறையானும் பிணையனைப் பெருமகற்குச் சேர்த்தினரென்க.

பின்னர் நான்கும் பெருங்கிணை பெறுமே” என்பதனானொட்டும்பெருங்கிணைப் பாற்படுங்கந்தருவமாமாறும் பெரும்பொருளானுணர்க. (கருஅ)

\* தொல்காப்பியம், பொருள்கிரகாரம், களவியல், கசு.

வேறு.

பொனங்கொடியமிர்தனும்பொன்னெமிங்குன்றனானு  
மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டழுத்தவிள்ளா  
ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனரென்பமுக்கட்  
சினந்திகழ்விடையினுஞ்செல்வியுஞ்சேர்ந்ததொத்தே.

கொடியென்றார், குன்றுமறையப்படர்ந்து கேடுபிறப்பித்தலின். அழுத்த இலக்  
கமாய்.

இ - ள். குன்றனானு கொடியாகிய அமிர்தனும் முன்பு இலக்காய் நின்று  
பின்பு அவர் விடையினுஞ் செல்வியுஞ் சேர்ந்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயி  
னாரென்க.

காட்சியுநிலையுமுயக்கமுங்கூறி அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். (கருக)

காதலாற்காமபூமிக்கநுரொளியவருமொத்தார்  
மாதருங்களிறனாமாசணமகிழ்ச்சிமன்ற  
லாதரம்பெருகுநின்றவன்பினுலன்னமொத்தார்  
தீதிலார்தீனைப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் துகர்த்துச்செல்லும்வேட்கை. காமபூமி-தான்  
ப்பயனாற் பெறும்போகபூமி. உம்மை - சிறப்பு. ஆதரம் பெருமன்பாவது - புணர்  
வதன்முன்னும் பின்னும் ஒரு தன்மைத்தாய்ச் செயற்கையான் மிகுமன்பு. அன்  
னம் புணர்ச்சியான் மெய்யுருகு மென்மைக்கு உவமம். பலரும் “துணைபுணர்ன்னத்  
தின்னாவீ” என்றுபுணர்ச்சியார் றாவிற்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். “ஒத்தும்”  
என்பதனைமுன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரிற் தீதினமை  
யோடு முடிக்க. தீதிலாத் தீனைப்பிற் பாடமாயின் ஆமானையொத்தார் தீதிலாமாதரும்  
களிறனாமென்க.

இ - ள். மாதரும் களிறனானும் மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தான் மாசண  
ந்தையொத்தும், அன்பாறுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தையொத்தும், கண்முத  
லிய அவயவதுகர்ச்சியான் ஆமானையொத்தும், தீதிலாதவர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு  
முன்னர்ப் போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காத  
லால் அவர்கள் தம்மையுமொத்தாரென்க.

ஆமான் நக்குங்காற்பிறக்கும் இனிமையே ஈண்வெமம். ஏகாரம் - தேற்றம். ( )

தன்னமர்காதலானுந்தையலுமணந்தபோழ்திற்  
பொன்னனாமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருகியிட்டான்  
மின்னவிர்பூணிணைவேற்கணுர்க்கியற்றப்பட்ட  
மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டான்.

மகளிர்க்குச் சமைத்த மது. வாங்கி - அவன் காட்டக்கண்டு. பருகியிடிதல்-  
ஒருசொல்.

இ - ள். காதலானுந்தையலும் முற்கூறியாங்குப் புணர்ந்தபொழுதிலே அவன்  
பொன்னனான அமிர்தமாகப் பருகினான்; அவன் பருகினதன்மையைத் தானுங்கண்டு  
பூணிணை அவளும் மதுப்போலே பருகினுனென்க.

இதனால்த் அதரமானமுமல்குற்பானமுங்கூறி மேலிவற்றிற்குவமை கூறுகின்றார்.

பவளவாய்பரவையல்குலென்றிவையபருகும்வேலான்  
கவளமார் களிறுபோன்றன்காதலிகளும்பையொத்தா  
டவழ்மதுக்கோதைமாதர் தாமரைப்பூவதாக  
வுமிழ்நகைவேலினுனுமொண்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

இவையென்றது - கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை நெருக்கி நீர்  
துகர்த்து. பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது வேறுபாடின  
மையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதமயோனியாம். வேலினுனு  
மென்றது - களிறுபோலவன்மையுடையோனுமென்றவாறு. உம்மை - சிறப்பு.

இ - ள். வாயுமல்குறு மிவையென்றுட்கொண்டு வேலான் பவளவாயைப் பரு  
கிக் களிற்றையொத்தான்; அப்பொழுது அவன் கரும்பையொத்தான். அவ்வேலானு  
மல்குலைப் பருகி மாதர்பூவாயிருக்க துகர்வதோர் வன்டையொத்தானென்க.

செவ்விகுலையதிருக்கதுகர்வதோர் வண்டு - இல் பொருளுவமை. (கசுஉ)

பளிக்கறைப்பவளப்பாவையரிசெனத்திகழுஞ்சாயற்  
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகன்றகண்ணை  
ளொளிக்கவின்னொண்டகாமத் துழுறுகளியையொத்தா  
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

இ - ள், கண்ணைக் களியையொத்தான்; அவனுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுண்டா  
கிக்க அயில்கின்ற வேந்தன் வாவலையொத்தானென்க. (கசுஉ)

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவளப்பாவை இவளது தன்மையெனத்திகழுஞ்  
சாயல் - ஈண்டு ஒளியதுமென்மை; இது செயற்கைநலம். இதற்கடுத்ததுகாட்டும்  
பளிங்கைப் பவளம் தன் தன்மையாக்கினுற்போல அடுத்தமகளிர் தன்மையுமரசனை  
இவளுந்தன் தன்மையையாக்கிக்கொண்டாளெனக் கதைகருதியநயமுமுண்டு. பொரு  
வபோன்று பொருதெனவிளக்க. கொண்டகனி. அயிறல் - உண்டல் \* “உண்டற்  
குரிய வல்லாப் பொருளை - யுண்டன போலக் கூறலு மரபே.” “தோணலமுண்டு துற  
க்கப் பட்டோர்” என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடிப்படதுகர்த்தருவமை.

வேறு.

துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சுண்ணமு

நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசார்தமு

மறுநிலத்தமிர்தமுமகிலுநாவியு

பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினார்.

பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மாலை. சூட்டு - நெற்றிக்கூட்டு. கண்ணி -  
முடிக்குமாலை. அமிர்தம் - அழகிலும்பானமு முதலியன. இனி அறுநிலத்தமிர்தம் -  
அறுகவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரியபானமுமாம்.

இ - ள். பெரியவர் புணர்ச்சியற்றபின் பிணையன் முதலியன தம்மைநுகரு  
மிந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகினாரென்க. (கசுச)

துடித்தலைக்கருங்குழந்தரும்புண்கோதைத  
னடித்தலைச்சிலம்பிடுடைரவமேகலை

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கசு.



வழித்தலைககணமலாவளர்த்தநோக்கமோ  
டடுததுலபபரிதவருநிலின்பமே.

துடி - ஏலம வழித்தலைககண - ஒப்பினுல வடுவகிரிடத்தேநிற்குடகண.

இ - ன் அவரின்பம், கோதைதன்கணமலா ஊடலையுங் கூடலையும்வினைவித்த  
நோக்கத்தானே அவனாடினகாலத்து அடி அவன்றலையிறபடுதலிற் பிறந்தசிலம்பினர  
வத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையாவதோடும் அடுத்து முடிதலரிதாயிரு  
ந்ததென்க.

அவனும பாடம

(ககரு)

இழைவொரிளமுலையெழுதுதுண்ணிடைத  
தழைவளாமதுமலாதயங்குபூளுசிகைக்  
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினன்  
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூணவிளங்குதற்குகாரணமாயமுலை ஒவியமெழுதுவார இதனறன்மைகருதி  
எழுதுதற்குக்காரணமான இடை. தழையிலேவளாந்த சிகை - முடி முலையு  
லியவற்றையுடையகொடி - இல்பொருளுவமை

இ - ன். வேலினன் கொடியோடே மாநிககாலததும்முகில்போலே அருள  
பொழிந்துதங்குமென்க

(ககரு)

படுதிபாபபவளவாபமுதமாந்தியுங்  
கொடிவளாருவிமுலைததடத்துளவைகியு  
மிடியினுங்கொடியினுமயங்கியாவதுநா  
கடிமணக்கிழமையோர்கடலீன்மிககதே.

இ - ன். மிககமணக்கிழமை, அமுதததையுண்டும் வைகியும் மாவிடிபோலவும்  
நுழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கடலின்மிகக்கென்க. ( )

கப்பரபபசுநதிரைகதிரசெய்மாமணிச்  
செப்பொடுசிலதிபரேந்தததீவிய  
துப்புமிழ்ந்தலமருங்காமாவல்லியு  
மொப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

கப்பரம் - பாகதம்

இ - ன். கருப்பூரமுதலியவற்றையுடைய சுருணைச் சேடியா செப்போடேந்த,  
அதனை நுகாந்து ஐம்பொறிகருமினிய நுகர்ச்சிகளைக்கணவனுக்குக்கொடுத்துப் புணா  
தற்கலமரும்வியையும் அவனுக்குக்கொல்லிப்பாவைபோற்றங்குமென்க.

உம்மை - சிறப்பு வேறுகருத்துச்செல்லாமற்றன்னையேகருதுவித்தலிற் பாவை  
யெனரா. இதற்குமுன்பு உலகியன்மணங்கூறி மேற காமமிருகியாறகெடுகின்றமை  
கூறுகின்றா.

(ககரு)

மண்ணாகவகாவலின்வழுககிம்னவன்  
பெண்ணருங்கலத்தொட்பிணைந்தபேரரு  
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி  
யொண்ணிறவுறோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இன் - நீக்கப்பொருட்டு. உரோகிணி - விகாரம். அவ்வரோகிணிகாரணத்தின் இருடிசபித்து மதிதேய்ந்ததோர்கதை.

இ - ள். மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படிகாவலிற்றப்பிப் பெண் களுக்கருங்கலமானவருடனே சேர்ந்தகழிகண்ணோட்டம், மதி விண்ணகமிருள்கொள உரோகிணியோடொளித்த தன்மைமையொத்ததென்க. (கசுக)

வேறு.

குங்குமத்தோளிநுணுங்கொழங்கயங்கண்ணினுநுந்  
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருநாநுட்  
டிங்கள்வெண்குடையினுக்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்  
பைங்கதிர்மதியிற்றெள்ளிப்பகர்ந்தெறித்துநாத்துமன்றே.

இ - ள். தோளிநுணும் கண்ணினுநும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்கமறப்பரு குநாளிலே, அவனுக்குச்செல்வம் மதிபோலொழுகக்குறைந்த தன்மையைத்தெரிந்து கூறிப் பின்புசிவகன்சரித மெறித்துநாக்கலுற்றமென்றரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்டு அங்கமாகியவருணைகள்கூறி அதற்குரிய தலை வணநாட்டுகின்றார் இத்துணையுமவன்தோன்றற்குக்காரணங்கூறி அதற்கு முற்பிறப் பில் அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்ததீவினைவந்த குரவரைப்பிரித்தலுங் கூறவேண்டுதலிற் திருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்றாரென்றணர்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும் அமைச்சர்சொற் கேளாமையும். (கஎ௦)

களிநுணைமச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா  
னொளிறுவாட்டக்கையானுக்குயிரெனவொழுநாநுட்  
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்  
வெளிநிலாக்கேள்வியானேவேறுகொண்டிருந்துசொன்னான்.

இ - ள். களிநுண், அமைச்சரில் வெளிநிலாக்கேள்வியையுடைய நிமித்தி களைத் தனக்கு வேறுகக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத் தனக்குயிரெனக் கொண்டொழுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையானுக்கு முடியங்குடையுமொழிந்த சிறப்புக்களையுண்டாக்கி அதனையுலகிய முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினானென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பாற் றன் அமைச்சர்கூற்றைக்கடத்தனோக்கிக் களிநுணென்றார். நிமித்திகன்கருமமேகூறுத லுங் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கேற்பவொழுதலும் இரண்டற்குங்காரணம். \* “கோதனன்” என்றும், † “கரிமாலெஞ்சினான்” என்றும், ‡ “கல்லாமந்திரி” என்றும் மேற்கூறலிற் கட்டியங்காரனை வெளிநிலாக்கேள்வியானெனலாகாது. இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுள். (கஎ௧)

அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தருஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி  
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையமிர்ந்தமன்னான்

\* நாமகளிலம்பகம், உகக. † நாமகளிலம்பகம், உகரு.

‡ 16௫௬.

விசையையப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனியாகிவைய  
மிசைபடக்காத்தலவேண்டுமில்ங்குபூசுமார்பவென்றான்.

அருஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலான் - வினையெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது - உம்மீற்றான்வந்ததோரேவல்கண்ணியவியங்கோள்; “வாழ்தல்வேண்டுமிவண்வரைந்தவைகல்” என்றார்பிறும்.

இ - ள். பூண்மார்பனே, அமுதன்னான், அருஞ்சயனது அசைவிலாக்குலத்துட் டோன்றி வசையின்றி முற்பலத்திலெனது வேண்டுகோளாலேவந்தான், அவனைப் பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தனாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

அண்ணாறுனுரைப்பக்கேட்டேயடுகளிற்றெருத்தினிட்ட  
வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னைஞமலிமேலிட்டதொக்குங்  
கண்ணகன்ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழுங்கண்ணி  
மண்ணகம்வளருத்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்த்தற்குக்காரணமாகிய தோளான் - அரசன். மண்ணெழுவனையதோள் பாடமாயிற் பண்ணியவெழுவாம். “ஆவுதிமண்ணி” என்றார்போல. தோளாயும் பாடம்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் தான்கருதியிருந்ததனை அரசன்ருனேகூறக்கேட்டு உண்மகிழ்ந்து ஞாலங்காவல் எனக்குத் தவிசை ஞமலிமேலிட்டதொக்குமென்று மறுப்பத் தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழியலென்றானென்க.

வேறேருர்கிகுறதுஞமலியைக்கூறினான், அவனயிராதுகருதற்கு. (௧௭௩)

எழுதருபரிதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலோடும்  
தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னலர்த்தொலைத்தவேலோய்  
கழிபெருங்காதலாங்கட்கழிநலம்பெறுகவையம்  
பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுகும்பூண்பலென்றான்.

ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரும் - ஒருபொருளிருசொற் பிரிவில்லாதது.

இ - ள். அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவிலே கட்டியங்காரன் தொழுதுவணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவனாயெல்லாங்கொன்றவேலோய் நீ நலம்பெறுக யான் பழிபிறவாதபடி. வையத்தைக்காக்கும் பெரியபாரத்தைப் பூண் பேனென்றானென்க.

தன் நினைவை அவன்காரியம்போற் கூறினான். (௧௭௪)

வலம்புரிபொறித்தவண்கைமதவலிவிடுப்பவேகிக்  
கலந்தன்னசேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன  
வுலந்தருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி  
னிலந்திருநீங்குமென்றோநிமித்திகனெறியிற்சொன்னான்.

பொறித்தவெண்ப்பிறவியையாற்கூறினார், அயன்படைத்ததோக்கி. மத - விசேடித்த உரிச்சொல். உலம்வளர்க்குந்தோள்.

இ - ள். மதவலி உபசாரமாகக் கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்காரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலைக்கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு நிமித்திகனென்னுமமைச்

சன் தோளினாய், ஒருவன்மேலுனது கொற்றம்வைப்பின் நிலமுந்திருவுநின்னைநீங்கும்  
இதனைநீயேயொரென்று நீதியாற்கூறினானென்க. (கஎரு)

எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறனாயில்லான்  
முனைத்திறமுருக்கமுன்னேமொய்யமர்பலவும்வென்றான்  
மனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று  
மனத்தினுமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற் பிறனாயில்லான் - என்னையொழியப் பிறனாயில்லாதான். இன்மை  
உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்றானெனவே நடத்  
துதற்குரியனென்றான். நன்மையும் நீமையும்கருகிச் செய்வவனைப் பன்மையாற்  
கூறினான்.

இ - ள். உயிரெனப்பட்டான் பிறனாயில்லான் வென்றான்; அவன்மனக்குயான்  
செய்வனசெய்தேன் அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க; நீ சிறிதும் பொறாமை  
கூறவேண்டா; நீயும் நின்னிலையிலே வாழ்வாயாக; இனி இக்கூற்றினைத்தவிரவாயாக  
வென்றானென்க. (கஎரு)

காவலகுறிப்பன்மேலுங்கருமமீதருளிக்கேண்மோ  
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்கு நன்கலாற்றிங்குவாநா  
பூவலர்கொடியனார்கட்போகமேகழுமிமேலும்  
பாவமும்பழியுமுற்றார்பற்பலர்கேளிடென்றான்.

நாவலர் - அமைச்சர். இது உலகியலாற் கூறினான். கழுமி - மயங்கி.

இ - ள். காவல, நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் திங்குவாரா; ஆதலாற் நிருவுள்  
ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ, ஒருவன்மேற் கொற்றம்வையாதிருக்கின்ற இது  
கருமமென்றான்; அதற்குடம்படாமைநின் நின்னையொழியக் கழுமி முன்னும் இம்  
மையிற்பழியும் மறுமையிற்பாவமுற்றார் மிகப்பலர் இதனைக் கேளென்றானென்க.

மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின், இதுவென ஒருமை  
யாற்கூறினான். (கஎஎ)

பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பீடினும்பெரியநீரா  
னரும்பியமுலையினுன்கணிகுநாநாங்குதோன்ற  
விரும்பியாங்கவளையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன் நித்  
திருந்தினுன்கின்றகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

பெயர் - புகழ். ஏகாரம் - வினா.

இ - ள். பிரமனென்னுந் தவத்தாற் பெரியநீரான் திலோத்தமைபொருட்டு  
நான்குமுகத் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவனைப்பெறாமை விண்ணகமிழ்ந்  
ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவந்தீர்த்தவற்கு இன்றளவும் புறஞ்சொல்லாய் நின்ற  
தல்லவோவென்றானென்க.

முறைசெய்யாமையிற் நன்னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (கஎஅ)

கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையாயன்மங்கை  
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்

கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமலைக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்குப்  
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்ப்பெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலைகளுக்கரசன். மைமலர்க்கோதை - நீலமலராத்  
செய்த கோதை, இறைவி; ஆகுபெயர். மலை - அடையாளப்பூ. கண்ணி - சூழம்பூ;  
\* “கண்ணியுந்தாருமெண்ணிராண்டே” என்றார்.

இ - ள். இடப்பட்டமாலையார்ப்பனே, மலையையன்மனைவி மேனைபெற்ற  
கோதையைப் பாகத்தேவைத்ததே மறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்  
தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுமுடைய அரனுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோ  
வென்றாலென்க. (கஎக)

நீனிமவண்ணனன்றுநெடுந்துகில்கவர்ந்துதம்முன்  
பானிமவண்ணனோக்கிப்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்  
வேனிற்றத்தானேவேந்தேவிரிபுனற்றொழுனையாற்றுட்  
கோனிமவளையினார்க்குக்குருந்தவனொசித்ததென்றான்.

வேனிமம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்சி.

இ - ள். வெந்தே, மாயோன் பலதுகிலைக்கவர்ந்து தம்முனாகிய பானிமவண்  
ணன் நோக்கிப் பழியுடைத்தென்றுகான் தொழுனையாற்றிலே கோவியர்க்குக் குருந்  
தொசித்தது; இது இவ்வனன் தீதென்றென்க. (கஅ௦)

காமமேகன்றிரிந்தகமுதைகண்டருளினாலே  
வாமனாரசென்றுகடிவருந்தினீரென்றுவையத்  
திமஞ்சேர்மாலேபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றே  
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே - தேற்றம். என்று - என்ன. ஈமம் - சுமுகாமி.

இ - ள். வேந்தே, நாமிக்காமத்தைத் தெரியின், காமமேயடிபட்டு நின்ற ஆண்  
கமுதையைக்கண்டு அருளாலே புத்தனார் பெண்கமுதையாய்ச்சென்றுகடி. இக்காம  
த்தாலேவருந்தினீரோயென்ன; அது வையத்திலே ஈமத்துமாலேபோல இழித்திடப்பட்  
டதல்லவோவென்றென்க. (கஅ௧)

படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன்றுபெற்ற  
வடுவுரையாவர்பேர்ப்பார்வாய்ப்பறையறைந்துதூற்றி  
மிடுவதேயன்றிப்பின்னும்முக்குடைத்தம்மகாம  
நடுவுரின்றுலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

இ - ள். கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர்  
ஒருத்தியை மனைவியாக்கலிற்பெற்ற வடுவுரையைப் போக்குவாரியார்? அது தூற்றியிடு  
தலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால் நடுவுநிலையிலே  
நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலுமென்றென்க.

போலும் - ஒப்பில்போலி. (கஅ௨)

ஆரறிவிக்குதல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணனுங்  
கூரறிவுடையநீராற்சொற்பொருள்கொண்டிசெல்லும்

பேரறிவுடையநீயும்பிணையனுட்கவலஞ்செய்யு

மோரறிவுடையயென்றானுருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவுகழ்தல் செல்வா - பெரிய அறிவைப்பிறராலிகழப்படாத. அவலம் - அரசன் கொலையுண்டல்.

இ - ள். அரசன் நிமித்திகன்கூற்றைக்கொள்ளாமைகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன் இத்திரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டிருக்கும்; அவனைப் போல நீயுறிவுடையயாயினும் இப்பொழுது இவன் சொல்லைக் கொள்ளாமையிற் பிணையனுட்கு அவலஞ்செய்யுமோரறிவுடையயானையென்றனென்க. (கஅக)

அளந்துதாங்கொண்கிராத்தவருந்தவமுடையநீராரக்

களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்குற்றைநாளே

யளந்தனவாமுநாளுமதுவெனக்குரையலென்றான்

விளங்கொளிமணிகளவேய்ந்துவிசிடரிமைக்கும்பூணன்.

போகமுமென்னும் உம்மை கூற்றிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக்கிளத்தலின்.

இ - ள். பூணன் வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப்பதினிற்பொழுதே போகமெல்லாமளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதேவாமுநாளுமளந்தன; அது எனக்குரையலென்றனென்க.

“நிலந்திருநீங்கும்” எனநிமித்திகன்கூறிய செல்வநிலையாமையையும் உருத்திரதத்தன்கூறியயாக்கைநிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, அதுவென்றொருமையாற்றினான்.

உரையலென்றான் நிமித்திகளேநோக்கி, அவனுரியதைலின்.

(கஅச)

மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுறுதிரோக்கிப்

பாரித்தேன்மருமதுண்ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே

வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்துனக்காகவின்பம்

பூரித்தேந்திரையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

இ - ள். தாரினாய், நூல்வழக்கு இடித்துக்கூறலமைச்சர்க்கியல்பென்றமைகண்டு உறுதிரோக்கி இத்துணையுமியல்பாக்கூறினென்; இனி மாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும்விருந்தாகக்கொண்டுபுணர்க; நீ என்னேமுனியினும்நின் தவறுகாணுமற் றறவிடத்தே போவேனென்றனென்க.

மூரி - பண்புமாத்நிரமுணர்த்தாது பெயராதலின் வேற்றுமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம்; உம்மை - ஐயம். இனையகொங்கையென்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்முமற் றுனேபோவேனென்றல் நீதியன்மையிற்றுறுவுட்கொளாயிற்று. இதனான் “வெளிநிலாக்கேள்வியான்” என்றார். இத்துணையுமொருதொடர். (கஅரு)

வேறு.

இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெனான்

முனமாகியபான்மைமுனைத்தெழலாற்

புனமாமலர்வேய்நதும்பூங்குழலாண்

மனமாரெந்நியோடியமன்னவனே.

நினதுவேட்கையும் தேவரதமுற்கூறிய வேட்கைத்திரளிலே வைத்தெண்ணுவ  
தோர்வேட்கையாம், குழலாண்மனக்கருத்தாய் நுகருமன்னவன்; நெறியோடியம  
ன்னவன் - அரசரீதிகெட்டமன்னவன்.

இ - ள். குழலாள் மனமாமன்னவன் முற்பிறப்பிற்றீவ்வினை முனைத்துத்தோன்  
றுதலாலே இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுங்கூறினான் தனக்குவரும்எத  
மெண்ணுனாயினென்க. (கஅசு)

கலையார் துகிலேந்தல்குலுங்கதிர்சூழ்  
முலையார்தடமும்முனியாதுபழந்  
துலையாத்திருவின்னமிர்துண்டொளிரே  
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

வியையது கெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.

இ - ள். மார்பன் அவள்குலாகிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத்தினும் வெ  
ருதேபடிந்து உண்டு வேறுமனக்கவற்சியின்றி மகிழ்ந்தானென்க. (கஅஎ)

விரிமாமணிமாலேவிளங்குமுடிந்  
திருமாமணிசிந்துதினைப்பினரா  
பெரிமாமணிமார்பனுமெந்திழையு  
மருமாமணிநாகரினையினரே.

இ - ள். மார்பனும் ஏந்திழையும் மார்பிற்கிடந்த விரிந்தமாமணிமாலையும் மணி  
போலுமயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவுத்தியுஞ் சிந்தந் தினைப்பனராய் நாகரைப்போல்  
ஒன்றாயினரென்க. (கஅஅ)

நறவார்த்ததொர்நாகிளந்தாமரைவா  
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றூரவோ  
னறவாக்கியவிற்பமமர்ந்தவிருட்  
கறைவேற்கணிஞள்கனவுற்றனனே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையுமாறாத தாமரையெனவே பதுமயோனியாம்.  
உரவோனுற - பிள்ளையாரவதரிக்க. அறவு - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். அந்நனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமராவாய்வீழ்ந்த  
தோர் முத்துப்போன்று உரவோனுற; அப்பொழுதே இன்பம் அறுதலையாக்கியகன  
வைக் கறைவேற்கண்ணினுள் கண்டாளென்க. (கஅக)

வேறு.

பஞ்சியடிப்பவளத்துவரவாயவ  
டுஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றலி  
னஞ்சிறுநிங்கினளாயிழையாயிடை  
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

இ - ள். துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக்கண்டகன மூன்று; அவைபின்பு  
மனத்தே தோன்றலின் அவளஞ்சிறுநிங்கினுள்; அக்காலத்தேவிடிந்ததென்க.

எனவே சுடிதிற்பயக்குமாறாயின. இவை பிற்பயக்குங்கனவாதலிற் பின்னும்  
நெஞ்சிற்றோன்றின. (கக௦)

கெழுமெல்விசாலாற்பணைத்தோளின்தன்  
கண்கழுஉச்செய்துகலைநலந்தாங்கி  
வின்பொழிபூமழைவெல்கதிர்நேமிய  
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண் - ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்றவிரலும் ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்து-  
“நல்லமருஉச்செய்து” என்பதுபோல நின்றது. விண் - ஆகுபெயர். வினையை வெல்  
லும் அறவாழி.

இ - ள். பணைத்தோளி கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடியை வணங்  
கினுளென்க.

\* “தெய்வமஞ்சல்” என்னு மெய்ப்பாட்டியற்குத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை  
வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (ககக)

இம்பரிலாநறும்பூவொசொந்துகொண்  
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி  
வெம்பரிமானெடுத்தேர்மிசூதானையத்  
தம்பெருமானடிசார்ந்தனளன்றே.

இ - ள். அவள் இவ்வுலகில் நிகரில்லாதபூவையுஞ் சாந்தையுங்கொண்டு எம்  
பெருமானே நின்னடிக்கு இவைபொருந்துவனவாகவென்றேத்தித் தன்கணவனடி  
யை வணங்கினுளென்க.

அ - உலகறிபொருண்மென்று.

(ககஉ)

தானமர்காதலிதன்முனையாவலி  
வானவர்போன்மகிழ்வுற்றபின்வார்நறும்  
தேனெனப்பாலெனச்சில்லமிர்தூற்றெனக்  
கானமர்கோதைகனாமொழிகின்றான்.

தேவர் நோக்கத்தால் துகர்ந்தாற்போல இவனும் நோக்கத்தான்மகிழ்ச்சியுற்ற  
பின். கனவுமூன்றிற்குந் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம். பிண்டிவீழ்ந்ததென்னு  
மொழி இவள்கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் திங்குவிளைத்தலிற் றேனுவமம்; “ஆர்ந்  
தோர் வாயிற் றேனும் புளிக்கும்” என்றார் பிறரும். “எண் - முத்தணிமாலை” என்ற  
சொல் குலந்தாய்மைகூறுதலிற் பாலுவமம். இவனாக்கத்திற்கு ஊறுமமிர்துஉவமம்;  
இவனாக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காத்தலின்.

இ - ள். மாவலி தான்மேலின காதலிதன்னோடே மகிழ்வுற்றபின்பு அவள்  
தேன்முதலியனவென்னும்படி கனாமொழியாநின்றாளென்க. (ககக)

தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தமீழ்ந்ததென்  
முத்தணிமாலைமுடிக்கிடனாக  
வொத்ததன்றான்வழியேமுனையோங்குபு  
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை - முத்தையொத்தமாலை; அணி - “மின்னணிநுண்ணிடை” போ

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், உசு

MAHAMAHOPADHYAYA

NO 115 RAMANATHA IYER LIBRARY



ஹவமவுருபு; என்றது வெள்ளியமாலையை. இது குலந்தாய்மை கூறிற்று. \* “வெண் டாமமைமலர்த்தடங்கன்போலு - நங்குடி” என்றார்மேலும். முத்தமாலையெனின்மேல் † “நறுமலை” ‡ “என்கோதைத்தொகை” என்றல்பொருந்தாது. வளர்ந்ததை - வினை த்திரிசொல்; உரைத்ததைபோல.

இ - ள். ஒருபிண்டி தாணணிந்தொத்துக்களொழுகக்கெட்டுப் பின்புதானுநோர் கவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுனை அதனையொத்து எட்டுமாலையுடையதொரு முடிக்கிருப்பிடனாக நட்புவைத்தாற்போலே ஒங்காநின்றுவளர்ந்ததெனமொழிந்தா ளென்க.

மேலோடு “துளம்புநலத்தாரொடு” என்றலின், முத்தணிமாலையைக் கனவிற்கண் டாள்; அதுகாரணம், இதுதான் சுற்றங்கெட்டபடியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (ககச)

வார்குழைவில்லிடமாமுடிதூக்குபு  
கார்கெழுஞ்நனையான்கனவின்னியல்  
பார்கெழுநூல்விதியாற்பயன்றான்றெரிந்  
தேர்குழையாமலெடுத்தார்க்கினுள்.

இ - ள். சலியாதவன் கனவின் இயல்பைக் கனதூலின்விதியாலே பயனைத் தெரிந்துதான்பார்த்து முடிதுளக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை யெடுத்து இவளழகுடை டாமற் கூறாநின்றானென்க.

அது அசோகுமுறிந்ததுகூறாமல் மாலையுமுடியையும் இரண்டுகனவாகப் பிரித்தது. (ககடு)

நன்முடிநின்மகளுநறுமாலேக  
ளன்னவனுலமரப்படுந்தேவியர்  
நன்முனைநின்மகளுக்கமதாமெனப்  
பின்னதனுற்பயன்பேசலன்விட்டாள்.

இ - ள். அவன் அவட்கு முடிநின்மகனும்; நரியபூமாலேகள் அந்நல்வினையுடை யோனால் அமரப்படும் தேவிமார்; முனை நின்மகளுக்கமென மூன்றாக்கக்கூறிப் பின்பு இற்றதனுள்ள பயனைப் பேசலனாவிட்டானென்க.

“குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரம்” போல் முத்தமாலையை மாலையென்னும் பெயர் கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுனர்க; மாலையென்னும்பெயர்பொதுவாகலின். ( )

இற்றதனுற்பயனென்னெனவேந்திழை  
யுற்றதின்னேயிடைபூறெனக்கென்றலு  
மற்றுரையாடலளாய்மணிமாரிலத்  
தற்றதொர்கோதையின்பொற்றொடிசோர்ந்தாள்.

உற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்; தெளிவுபற்றி, “இல்லைகனாமுந்துற வினை” என்றலின். இன்னே - உதாசினம்போனின்றது.

\* காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௫௫.

† நாமகளிலம்பகம், ககச.

‡ முத்தியிலம்பகம், விசயமாதேவியார்துறவு, ௬.

§ முத்தியிலம்பகம், பிறவிகளறவுரை, ௪௨.

இ - ள். இற்றதனூற்பயனென்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்திழாய், எனக்கு இங்  
கனே ஓரிடையூறுவந்ததுகாணென்றவளவிலே பின்பு உளாயாடலளாய் மணியிலத்  
தேதங்கியதோர் கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க. (௧௧௭)

காவி கடந்தகண்ணீரோடுகாரிகை  
யாவிநடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்  
பாவி யெனுவவருத்துதியோவெனத்  
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

இ - ள். காரிகை கண்ணீருடனே ஆவிபோனாற்போல அழகுசெய்தலாலே  
ஆண்டகைசென்று பாவி, என்னுடைய ஆவியை வருத்துகின்றயோவெனக்கூறி  
அவனைமெய்யைச்சார்ந்தாளென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டுபும் \* “தெள்ளித்” என்றதனூற்றமுடியும்.()

தண்மலர்மார்புறவேதழீஇனாள்  
கண்மலர்த்தாள்கனவின்னியன்மெய்யெனும்  
பெண்மயமோபெரிதேமடவாட்கெனப்  
பண்ணுளாயாற்பரவித்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். குளிர்ந்த அகன்ற மார்பிலேயுறத் தழீஇனாள்; அதனால் அவள் விழித்  
தாள்; அப்பொழுது நினக்குக் கனவின்றன்மையை மெய்யெனக்கருதும் பெண்டன்  
மை பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துளாயாற்பரவித் துயர்தீர்த்தாளென்க.

ஏகாரம் - ஈற்றைச். ஓ - வியப்பு. (௧௧௯)

காதலன்காதலினும்களித்தாய்மலர்க்  
கோதையங்கொம்பணையார்தங்குழாந்தொழத்  
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய  
போதுகுமெல்லனைப்பூமகன்சேர்ந்தான்.

இ - ள். பூமகள், காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியர் தொழத்  
தாமங்குழந்து அகில் விம்மிய அணையிலே சேர்ந்தாளென்க. (௨00)

பண்கனியப்பருகிப்பயனாடகங்  
கண்கனியக்கவர்ந்துண்டிசின்னாள்செல  
விண்கனியக்கவின்வித்தியவேற்கணி  
மண்கனிப்பான்வளரத்தளர்கின்றான்.

விண் - ஆகுபெயர். வித்திய - பரப்பிய. குழவிப்பருவத்தாலும் அரசநீதியாலும்  
வீடுபேற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

இ - ள். பண்ணைப்பழுக்கக்கேட்டும் நாட்கங்களைக்கண்ணுருகமுகந்துநகர்ந்தும்  
இருவர்க்குமிங்நனஞ் சிலநாள்சென்றவளவிலே, வேற்கண்ணி பிள்ளைவளர்தலாலே  
களராகின்றாளென்க. (௨0௧)

வேறு.

கரும்பார்தோன்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்துக்கண்பசலைபூத்  
தகாமம், விரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்கதிர்கள்பெய்திருந்த

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், ௫.

பொம்செப்பேபோ, லரும்பால்பரந்து நுகுப்புங்கண்ணின்புலனாயிற்றாய்ந் தவனிச்சமாலை, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிதுநைந்துந்கும்சலஞ்சலம்போ னங்கைநலந்தொலைந்தே.

இ - ள். வயாவிற்கு நங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண் பசுலேபுத்தன; பின்பு முதிர்கின்றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்புதற்குக் காரணமான முலைக்கண்கருகிப் பால்பரந்து நுகுப்புங்கண்ணினது நுகர்ச்சிப் பொருளாயிற்று; பின்பு முதிர்ந்தவளவிற்கு அனிச்சமாலை பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல்நைந்து நலந் தொலைந்ததென்க.

உம்மை - சிறப்பு.

(202)

வேறு.

தூம்புடைநெடுங்கைவேழந்துற்றியவெள்ளிலேபோற்  
தேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்மரியனாக  
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாழ்ருமகளொளித்துநீங்க  
வூம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம்-வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய். குருதிக்கோட்டிக் குஞ்சரநகரம்போல வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன்; தேம்புதல்-கெடுதல்; லிகா ரம். “புட்டேம்ப்புயன்மாறி” என்றார் பிறரும். தமிழனாக - அரசவரிமையை நீங்க. ஒம்படையொன்றுஞ்செப்பான் - தான்கிறதும்பரிகாரங்கடனாள். அவன்வஞ்சித்து அரசுவெளவுதலின் ஒளித்து நீங்கவென்றார். ஆம்புடை-பிள்ளையார் பிழைப்பதோர் கூறுபாடு.

இ - ள். திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமிழனாகத் திருமகனீக்கப் பின்பு அவ னுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறினானென்க. (203)

காதுவேன்மன்னர்தங்கன் கண்ணெனவைக்கப்பட்ட  
நீதிமேற்சேறேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து  
கோதியல்காமமென்னுமதுவினுட்குளித்தநூன்றே  
யோதியபுறாயிற்றாயோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

இ - ள். அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனாகிய கண்ணைக் கண் ணென்பாருடனேகாதித் தம்முடைய கண்ணென்றுதுணிந்துவைத்த நீதியிற்செல்லா யாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்ளிலேயுமுந்தின அன்றே நல்வினையற் றாய்; ஆதலால் இனி ஒரெந்திரத்தைப் புனைவியென்றானென்க. (204)

வேறு.

அந்தரத்தார்மயனேயெனவையுறுந்  
தந்திரத்தாற்றமநூல்ககாகண்டவன்  
வெந்திரலான்பெருந்தச்சனைக்கூவியொ  
ரெந்திரவூர்தியியற்றுமினென்னான்.

இ - ள். அரசன், தொழிலோடே நூலைக் கீழாகண்டவனாகிய தச்சனைக்கூவி எந்திரமானதோருந்தியை இயற்றென்றானென்க.

தொழிலால் மயனேயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற்றியின்-  
ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது. (உ0ரு)

பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொமி  
நல்லரக்கும்மெழுகுந்நலஞ்சான்நன  
வல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுநாளினுட்  
செல்வதொர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல்-வெள்ளியதால்.

இ - ள். நலஞ்சான்நனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்றையும்  
கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதொர்மயிலே ஏழுநாளிலேசெய்தானென்க. ( )

பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய  
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்  
ஞாலமெலாமுடையானடிக்கைதொழு  
தாலுமிம்மஞ்ஞையறிந்தருளென்றான்.

இ - ள். மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் கொண்டுசென்றவன் அரசனைவனங்கி  
இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி - இரண்டற்கு மேற்றுக.

(உ0௭)

நன்னெறிநூனயந்தானன்றுநன்றிது  
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென  
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததொர்  
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

மின்னெறி - மின்னைக்கெடுக்கும்.

இ - ள். வெய்யோன் இம்மயில் நூலினுடைய நீதிதானாயிருந்தது; இது மிக  
நன்றெனக்கூறித் தான் கொற்றொழிலிற்பெரியாய், இதுகொள்கவென்று பொன்  
அறையைக் கொடுத்தானென்க.

இன்னாலின் நீதியென்றுமாம்.

(உ0௮)

ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி  
மாடமுங்காவுமடுத்தொர்சின்னஞ்செலப்  
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயத்தானூரர்  
தோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தான்.

இ - ள். ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப்போலே  
பையப்பைய மேன்மேற்றாந்து மாடத்திலுங் காலிலுமடுத்துச் சின்னஞ்சென்றவள  
விலே ஒருநாள் அங்குனங்கற்பித்தவன் விசையுட்டுமும்படி முறுக்கியுணர்த்த அவன்  
அதுவுமுணர்ந்தானென்க. (உ0௯)

வேறு.

பண்டவழுவிரலினைபொறிவலந்திரிப்பப்பொங்கி  
விண்டவழ்மேகம்போழ்ந்துவிசும்பிடைப்பறக்கும்வெய்ய

புண்டவழிவேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை  
1 கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

இ - ள். கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்தேதிரிப்ப  
அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும்; அவளதனை இடத்தேதிரிப்ப அதுவீழ்ந்து கால்கு  
குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புன்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல். கால்பரப்பிற் பொறி  
கெடும். (உக0)

வேறு.

காதிவேல்வலகட்டியங்காரனு  
நீதியானிலங்கொண்டபினீதிநா  
லோதினார் தமைவேறுகொண்டோதினான்  
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனான்.

காதிவேல்வல - பொருதுவேலைவல்ல. உம்மை - இழிவுசிறப்பு. கோதுசெய்  
குணக்கோது - தூல்கள் பயனின்றாகக்கூறியகுணங்களிற் கோது; அஃதாவது செய்ந்  
தன்றிக்கேடு; உட்கோதனான் - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலாதோன். இனிப் பயனின்  
மைசெய்கின்ற குணத்துக்கோதின தீக்குணங்கட்குள்ளாகிய செய்ந்நன்றிக்கேடு  
தன்னை ஒப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கோதனுனாகிய கட்டியங்காரனும், அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை அடிப்  
படுத்தியபின்பு தருமாது லோதினாரெல்லானாயுந் தனக்குமாறாகக்கொண்டு ஒருமொழி  
கூறினானென்க. (உகக)

மன்னவன்பகையாய்தோர் மாதெய்வ  
மென்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகம்  
முன்னினின்றுசெகுத்திடுநீயெனு  
மென்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

இ - ள். மன்னவன்பகையாய்தோர் தெய்வம் என்னை இருப்பிடமாகக்கொண்  
டுவந்து அத்தெய்வம் இரவும்பகலுநெருங்கினின்றும் செகுத்திடு என்னாநிற்கும்; இதற்கு  
யான் செய்யத்தருவன யாவை? அவற்றை நீர் கூறுவீராகவென்று கூறினானென்க.

“என்ன” என்பதனை “உட்கினரா” என மெல்வருகின்றதனோடுமுடிக்க. ()

அருமைமாமணிநாகமமுங்கவே  
நருமுவிழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்  
கருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்முளான்  
நருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினான்.

இ - ள். மணி அழங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இழுவீழ்ந்தாற்போலே அம்மொ  
ழியைக் கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக; அவர்களினுள்ளானாகிய தருமதத்தனென்  
கின்றவன் கண்டு இதனைப் பலரறியக்கூறினானென்க.

மணிஅரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், செகுத்திடென்றசொல் இடிக்குமுல  
மை. காழ்த்தமை - கொல்லத்துணரிந்தமை. ஆய்வென்றபாடத்திற்கு அரசனா  
லாயவனென்க. (உகக)

தூவனேக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீறடிக்க  
குவனையேயளவுள்ளகொழுங்கணு  
ளவனையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலு  
முவளகந்தனதாகவொடுங்கினுன்.

இ - ன். அவ்வண்ணலும் சீறடியையுடையகண்ணாளாகிய அவனையே அமுதா  
கக்கொண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றின் வேட்கையின்  
றிச் சுருங்கினுன்னென்றானென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை - சிறப்பு. உவளகம் - ஒருபக்கமுமாம். ( )

விண்ணினோடமிர்தம்விலைச்செல்வது  
பெண்ணினின்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ  
னெண்ணமின்றியிறங்கியிவ்வையகந்  
தண்ணந்தாமரையாளொடுந்தாழ்ந்ததே.

இ - ன். விண்ணும் அமிர்தும் விலைபெறுவதொன்றாயிருக்கும் பெண்மை;  
அதிலு நினதரசினதின்பம்பெரிதுகாணென்று காரியங்கூறுதலின் நின்னிற்றாழ்ந்த  
நிமித்திகன் செல்வம் வேண்டதெலின்றித் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையகந் திரு  
மகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று; இனி நினக்கு வேறோர் மனக்கவந்தியின்  
றென்றானென்க.

நின்னின்பமென்றது அரசனைநோக்கி நிமித்திகன்கூறியது. பெண்ணினின்ப  
மெனப்பெரிதாழ்ந்தவனென்பதும் பாடம். (உகரு)

தன்னையாக்கியதார்ப்பொலிவேந்தனைப்  
பின்னாவெளவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமக  
ளன்னவன்வழிச்செல்வினிம்மண்மிசைப்  
பின்னேத்தங்குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

இ - ன். தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னேக்கொல்வனாயிற் மன்குலமுந்கிரு  
வும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும்; அவன்வழியேயொழுநிற் மன்குலத்தையுஞ் செ  
ல்வத்தையும் மண்மிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றானென்க.

பூமகள் - திரு. இது உலகியலாற்கூறினான். தார்க்கெழுவேந்தனும் பாடம். ( )

நிலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரு  
முலகமார்தார்கொப்பவென்றோதுப  
குலவுதார்மன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்  
பலவுமிக்கனர்தேவரிப்பார்த்திவர்.

இ - ன். முடிகளுக்கு மேலாயமுடியையுடையதேவரில் அரசர் பலருணங்களா  
லுமிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவரும்வேந்தரு மொப்பபொன்றுகூறுவர்; அவர்  
அறியார்; யான் மன்னர்க்குள்ளதோர் விசேடங்கூறுவேன்; அதனைக் கேளென்றா  
னென்க.

கூறலென்று பாடமாயின் ஒப்புக்கூறென்றானென்க. இதுமுதல் “மன்  
னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வம்” என்றதனைக்குறித்துக்கூறுகின்றன. (உகஎ)

அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்  
வெருளச்சட்டிடும்வேந்தெனுமாதெய்வ  
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு  
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன் - மிகுதி. மருளி இ-பகுதிப்பொருள்விகுதி. மற்று-வினைமாற்று. “தாமி  
னினோயும்” என்றற்போல உம்மைமாற்று. ஆக்கல் அழித்தல் - காலந்தோன்றாத  
வினைப்பெயர். ஆப - எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன்பெறுதுவந்த அகரவீற்  
றுப். பலவறிசொல். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். வேந்தெனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும் ; காயுமேற் சுட்டிடும்.  
மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மையொருவன் வாழ்த்துவனாயின்  
அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும்  
அவைகட்டு அப்பொழுதே ஆகாவேயென்றனென்க. (உகஅ)

உறங்குமாயினுமன்னவன்நன்னொளி  
கறங்குதெண்டினாவையகங்காக்குமா  
லிறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்  
தறங்கள்வெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுலையுந் தேவரென்றது. மேலே  
\* “எல்லேமூ வைந்துநாள்களுளவென விமைக்குங்கண்ணும்” என்பராதலின், கண்  
னிமையார் தேவர்க்கோர் பெயர்.

இ - ள். மன்னவன் உறங்குமாயினும், அவனொளி உலகைக்காவாநிற்கும்;  
தேவர் விழித்தேயிருந்துந் தம்மைநோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அசுரர்  
வெளவ அதனைப்பரிகரிக்க மாட்டாரென்றனென்க. (உகக)

பாவராயினுநால்வரைப்பின்னிழிந்  
தேவரென்பதுதேறுமிவ்வையகங்  
காவன்மன்னவர் காய்வனசிந்தியார்  
நாவினும்முனையார்வையஞ்சுவார்.

இ - ள். இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னேநால்வரைத் திரியச்சொல்லுவரா  
யின், அவரைப்பால்வரைதெய்வமென்னுந்தன்மையை வையகந்தேறுமாதலான்,  
மன்னவர்களானவரும் நவையை அஞ்சுவார் அவர் காய்வனவற்றை உவமைகூறுமி  
டத்துங் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென்றனென்க. (உஉ௦)

திண்டினுந்தமைத்திச்சுமென்னர்தி  
யீண்டுதெங்கிளையோடுமெரித்திடும்  
வேண்டிலின்னமிர் துந்நஞ்சுமாதலான்  
மாண்டதன்றுநிவ்வாய்மொழித்தெய்வமே.

இ - ள். தி திண்டினுளையே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம்  
திங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ்சுடும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்பு  
வாருண்டாயின் அமுதுபோலுறுதியக்கும்; அவரதுதிசுற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு

நஞ்சுபோற் கரந்துநிற்கொல்லும்; அங்ஙனமாதலால் நின்றெய்வம் என்றெய்வம் போல் மாண்டதன்றென்றானென்க.

இதனாற் பகைவனாயும் நட்பானாயும் தீர்ப்பையுங்கூறினான். (உஉக)

வேலின் மன்னனை விண்ணகங்காட்டியிஞ்

ஞாலமாள்வது நன்றெனக்கென்றியேல்

வாலிதன்றெனக்கூறினன் வாண்ஞமற்

கோலையைத் தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.

இ - ள். வாள்வலியாலே ஞமனுக்கு வல்லவனாயின் வந்துபார்க்கவென்று ஓலை வைத்தாற்போன்ற திறலை நடத்துவதுடைய தருமத்தான், மன்னனை வேலினால்விண்ணேற்றி, இவ்வலகையாள்வது எனக்கு நன்றென்றியேல், அது கிணக்கு நன்றன்றென்றானென்க.

இவன் முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி ஆற்றலானென்றார். (உஉஉ)

வேறு.

குழற்சிகைக்கோதைசூட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்

நிழற்றிகழ்வேலினுணைநேடியநெடுங்கணனும்

பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தாணுஞ் குரவரைப்பேணல்செய்யா

திழுக்கினிவர்கள் கண்டாயிடும்பைநோய்க்கிகளாவார்.

இ - ள். இடம்பைநோய்களுக்கிகளாவார் தன்கணவனையொழிய வேறொரு வனைத் தேடியவனும், தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மனத்தாற்கொள்ளாது விட்டவனும், குரவரைப் பேணுதல்செய்யாநே தப்பினருமாகிய இவர்கள்கானென்றானென்க.

தரவு \* “செலவினும் வரவினும்” என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான்முடிக்க. குரவர் அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (உஉ௩)

நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான் பிறர்மனைநலத்தைச் சேர்ந்தான்

கட்டழற்காமத்தியிற் கன்னியைக்கலக்கினாறு

மட்டுமெருடலந்தின்றானமைச்சனாயரசுகொன்றான்

சூட்டநோய்நரகத்தன்னுட்குளிப்பவரிவர்கள் கண்டாய்.

இ - ள். நட்பிடத்துவஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையானைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலங் காமத்தியினற் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வனாயாதவனும், உயிரை அட்டி உடலைத் தின்றவனும், கொன்றானுமாகிய இவர்கள்கான் இம்மையிற்குட்டநோயினும் மறுமையில் நரகத்தினு மழுந்துவொன்றானென்க.

கலக்குதல் - கைக்கிளை வகையாகிய இராக்கதமென்னு மணத்திற்றப்பியதாம்.

பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்பு

குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோ

லிறைவனுத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்று

நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்கழ்வினைக்குமென்றான்.



இ - ள். பிறைவளர அதுதானுமுடனேவளர்ந்துபெருத்துப் பின்பு குறைதலு  
ண்டான மதிதேய்முயலுந்தேயுமாறுபோலத் தன்னை இறைவனாக ஆக்கினவன்வழியி  
லே அவனோடும்பெருகி அவனோடுந்தேய்ந்தொழுவுவனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளை  
யோட்டுமெதிபோலப் பழியையோட்டும்; புகழைவினைக்குமென்றனென்க. (௨௨௫)

கோணிலைதிரிந்துநாழிகுறைபடப்பகல்கண் மிஞ்சி  
நீணிலமாரியின்றிவினைவல்கிப்பசியுநீழிப்  
பூண்முலைமகளிர் பொற்பிற்கற்பழிந்தமங்கண் மாறி  
யாணையிவ்வுலகு கோடாமரசுகோல்கோடினென்றான்.

இ - ள். அரசன் தானடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள்  
நிற்குநிலைகுலைந்து இராநாழிகைகுறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய்  
நிலம்விளைவுசுருங்கிப் பசியிக்கு மகளிர்கற்பழிந்து அறச்சாலைகளுமின்றிக் கெடும்; அரச  
சனானையெயென்றனென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததலும் அரசனிவற்கு அரசளித்ததுவு முட்கொண்டு  
இரண்டுகவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள் செயப்படுபொருளாம். ( )

கார்ப்பொலிதருமதத்தன்மக்கவாறுபாப்பக்குன்றிற்  
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடிகமழ்குவளைப்பைந்தார்  
போர்த்ததன்னகலமெல்லாம்பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி  
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே, கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அகலம்.  
மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

இ - ள். வாகைத்தாராற்பொலிந்ததருமதத்தன் அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்குந்தக்  
கபடியைக் கூறினானை; மதனன் தன் அகலமெல்லாங் கடுகவியர்த்துப் பொங்கி இத்  
னைக் கூறினனென்க. (௨௨௭)

தோளினால்வலியராகித்தொக்கவர்தலைகள் பாற  
வாளினாற்பேசினுல்லால்வாயினாற்பேசேறேற்றேன்  
காளமேகங்கள் சொல்லிக்கருணையாற்குழைக்குங்கைகள்  
வாளமர்நீர்தும்போழ்தின்வழுவுழுத்தொழியுமென்றான்.

இ - ள். பகைவரதுதலைசிதற வாளினால்வஞ்சினமுடித்தலல்லது வாயினாற்  
பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள் போலிங்மனமுழங்கக்கூறுதலாலே, கரு  
ணையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலைநீர்தும்போழ்து மிகவேர்த்து  
வழுவுழுக்குமென்று கூறினனென்க.

தேற்றேன் “தேற்றாய்பெருமின்பொய்யே” என்றும்போனின்றது. இக்கவி  
முன்னிலைப்புறமொழி. (௨௨௮)

துண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்வியர்த்துநொய்தின்  
வண்முத்தநிரைகொணெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்  
கண்ணெரிதவழுவண்கைமணிநகுடகமெற்ற  
வெண்ணகைவெருண்டிருக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் மெய்யெலாமுத்தழுத்திறைப்போலக்கடிதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புநிறைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரிதவழாரிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டிசிரித்து ஒரு வார்த்தைகூறினென்க.

நெடியபுருவம்.

(௨௨௧)

என்னலாற்பிறர்கல்யாரேயின்னைவெப்பாறுக்குநீரா  
ருன்னலாற்பிறர்கல்யாரேயுற்றவற்றகுறாதகுழ்வார்  
மன்னன்போய்த்துறக்கமாண்முவானவர்க்கிறைவகைப்  
பொன்னெலாம்வினைந்துபூமிபொலியயான்காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சந்தன். உறாத - பொன்னுலகாளாமல் மன்னுலகாளுதல். இனி உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். வினைந்துபூமியும் பாடம்.

இ - ள். நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறுயார்? அதற்கியானே; தன்னைச்செறிந்தவற்கு உறாதகாரியங்களைச்சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார்? அதற்குநீயே; இனி அமைக, வேந்தன் தேவர்க்கிறைவகை யான் பூமி யெல்லாம் வினைந்து பொன்பொலியக் காப்பேனென்றென்க. (௨௩௦)

வினைகபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெகுளவேண்டா  
களைகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்  
வளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு  
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றான்.

இ - ள். நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் வினைக; பொன்னும் பொலிக; நினது நினைவேகூறிற்றிலேம்; அவற்றிற்கு நீ வெகுளவேண்டா; இப்பொழுதேகளைவே மாக எழுவேம்; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனைக்கொல்லுங்கூற்றம் நிலமடந்தையாய்க்கொல்லும்; பிழைப்பாய்க்கொல்லும்; நிதியாய்க்கொல்லும்; அருளாய்க்கொல்லும். ஆதலால் அவனுக்கு அக்கொலை அமைவதாகவென்றென்க.

இனி “அஃதேலுணாக்கிலம்” பாடமாயின், நின்கருத்து அதுவாயின் வேறு கூறு கின்றிலேமென்க. இனிச் காவலனாகியகூற்றமும் கயமடந்தைமுதலியனவுங் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்றுக்கொண்டு இனி வார்த்தையமைகவென்றென்பாரு முளர். “வினைகபொலிக” ஒருவழக்கென்பாருமுளர். (௨௩௧)

நிலத்தலைத்திருவனுடன்ப்பருங்காதல்கூரா  
முலைத்தலைப்போகமுழுகிமுகிழ்நிலாமுடி கொள்சென்னி  
வெலங்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்  
குலத்தொடுங்கோறலெண்ணிக்கொடியவன்கடியசூழ்ந்தான்.

இ - ள். திருவனுளிடத்தே தனதுகாதல்கூருதலின் அவளது முலைப்போகத் தேயமுந்தித் தானையநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறுமையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனுகொல்லக்கருதி அதற்குவேண்டுகடியதொழில்களைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

\* நிலத்தலைத்திரு - இல்பொருளுவமை.

(௨௩௨)

கோன்றமர்நிகளமுழுகிக்கோட்டத்துக்குரங்குத்தன்கீ  
மேன்றநன்மார்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்துநல்கி

பூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து

தோன்றினன்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

இ - ள். அரசன்குற்றம் விலங்கிலேழும்கிச்சிறையிலேதாழ்த் தன் கீழ்மையை யேற்றமாந்தர்க்கெல்லாம் நிதியைநல்கி நாட்டையெல்லாங் குடையானீழ்செய்து ஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே பழியாகிய விளக்கையிட்டுத் தோன்றினனென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மாந்தர் - இகழ்ச்சி. ஊன்றிய - பெயரெச்சமுமாம். (1)

பருமித்தகளிறுமாவும்பரந்தியறேரும்பண்ணித்  
திருமிக்கசேனைமுதூர்த்தெருவுதோமெங்குமீண்டி  
யெரிமொய்த்தவாளுமவிலுமிலங்கிலேவேலுமேந்திச்  
செருமிக்கவேலினுன்றன்றிருநகர்வளைந்ததன்றே.

இ - ள். சேனையானது களிறுமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலியவற்றை யேந்தி, தெருவுதோறுமீண்டி, வேலினுனது நகரையெங்கும் வளைந்ததென்க.

உண்ணிற்குமூர்திகளும் உட்படவளைந்து அந்தப்புரத்தினுட்புகுதாதுகின்றது கண்டு வாயிலோனுணர்த்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உருசு)

நீணிமமன்னபோற்றிநெடுமுடிக்குரிசில்போற்றி  
பூணணிமாற்போற்றிபுண்ணியவேந்தேபோற்றி  
கோணினைக்குறித்துவந்தான்கட்டியங்காரனென்று [வ்.  
சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னான் செய்யகோல்வெய்யசொல்லா

போற்றி - பரிகாரம். பூணணிமாற்ப - பகைவர் கவசமணிவதற்குக் காரணமான மாற்ப; \* “அரும்பூணறவெறிந்தாங்கு” என்பர்மேலும். “போற்றி” நான்குகூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்றிரங்கினான்.

இ - ள். வெய்யசொல்லைக்கூறுதலுடைய வாயிலோன் போற்றியென்றுகூறி இறைஞ்சிக் கட்டியங்காரன் நின்னைக்கொலைகுறித்து வந்தானென்று கூறினனென்க.

கோண் எனின் மாறுபாடாம். (உருரு)

திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்திருந்துதாமுறுக்கவல்லே  
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும்படுமதக்களிறுமாவும்  
கண்ணகன்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்  
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

வல்லேயென்று எவ்விடத்துங் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்டாக.

இ - ள். சொல்லான் கதவமெல்லாந்தாழிடுக; தேர்முதலியவற்றைப்பண்ணுக; புரிசையிலே அதுகாக்குங்காவலரடைகவென்றானென்க.

இது இராசத்தந்தாற்கூறினான். (உருசு)

புலிப்பொறிப்போர்வைநீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற  
வொலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வானேரோக்கிக்

கலிக்கிறையாய்நெஞ்சிற்கட்டியங்காரனம்மேல்  
வலித்ததுகாண்டுமென்றுவாஸொயிறிலங்கநக்கான்.

இ - ன். புலியினது வரியையுடையகவுசத்தைத்தவிர்த்து மன்னரஞ்சும்வாளை  
நோக்கி வலித்ததுகாண்டுமென்று மிகச்சிரித்தானென்க.

இது வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தநகை. ஊர்திகளின்மையிற்கவசரீக்கினு  
னென்க. போர்வை - உறையுமென்ப. (உரு௭)

நங்கைநீநடக்கல்வேண்டிநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா  
கங்குனியன்றுகண்டகனவெல்லாம்பினைந்தகென்னக் •  
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவிழ்ந்து  
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தார்.

நன்பொருள் - பிள்ளை. வேண்டுமென்பது ஒருவியங்கோள்; \* “ஒஒதல் வேண்  
டும்” என்றற்போல. எல்லாமென்றான், பிள்ளையாராக்கங்குதியுயிரிற்றற்கு. தெளி  
வுபற்றி வினைந்ததென்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினான்.

இ - ன். நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போவாயாது;  
அது என்னெனின் நீ அன்றுகங்குலிற்கண்டகனவெல்லாம் பயன்பட்டதுகாண்  
என்றுகூற, கயற்கண்ணி கோதைபோலமாழ்கி வீழ்ந்து தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்  
செய்தாளென்க. (உரு௮)

மல்லலைத்தெழுந்துவிங்கிமலைதிரண்டனையதோளா  
னல்லலுற்றமுங்கிவிழ்ந்தவமிர்தமன்னானையெய்திப்  
புல்லிக்கொண்டவலநீக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினுட்குச்  
சொல்லுவானிவைகள்சொன்னுஞ்சூழற்காலினானே.

இ - ன். மற்றொழிலைவருத்தியெழுந்து நீண்டு மலைதிரண்டனையதோளாகைய  
கழற்காலினான், அல்லலுற்றுக்கெட்டுவீழ்ந்த அமிர்தமன்னானைச் சேர்ந்து தழுவி அவ  
லத்தைநீக்கி அவருக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதனகூறுகின்றவன் இப்பொழுது  
அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினானென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நானுநந்தால் அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறுபோல்  
இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றுவித்தலின் அமுதன்னுனென்றார். (உரு௯)

சாதலும்பிறத்தருணந்தம்வினைப்பயத்தினு  
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்  
நோதலும்பரிவுமெல்லாதுண்ணுணர்வினமையன்றே  
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வனாத்தோளியென்றான்.

இ - ன். பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தானும் அழி  
தல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தானுண்டாம்; ஆண்டுச் சாதற்கும் அழிதற்  
கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்குமின்புறுதலும், எல்லாம் அறிவினமையன்றே, நீ  
இங்ஙனமாதலிற் பெரிதும் அறிவிலியாயிருந்தாய், அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு  
இயல்புகாணென்றானென்க. (உரு௧௦)

தொல்லேநம்பிறவியெண்ணிற்றொடுகடன்மணலுமாற்றா  
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேநிலம்பிறந்தூங்கிச்  
செல்லுமக்கடிகடம்முட்சேரலஞ்சேர்ந்துகின்ற  
வில்லினுளிரண்டுநாளைச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

அவற்றுட்பிறந்துமெனமாறுக. இரண்டுநாள் - சிறிதுநாளென்னும்பொருட்டு.

இ - ள். நம்முடைய பழையமானிடப்பிறப்பை எண்ணின் வெண்மணலும் உறை  
யிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுடனெல்லாம்பிறந்தும்வெறுபட்டேம்; இனி  
இவ்வுடம்பைப்பரீங்கிச் செல்லுங்கதியிலுஞ்சேரேம்; ஆதலின் இப்பொழுது சேர்ந்து  
நின்ற இரண்டுநாளையுறவை உறவாகுக்கருதி அதற்கிரங்கவேண்டாவென்றனென்க.()

வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டுவாமனாலவடித்ததுண் ணா  
லுண்டிவைத்தனையநீயுமுணர்விலாநீரையாகி  
விண்டுகண்ணருவிசோரவிம்முயிர்த்துநீனையையாத  
லொண்டொழுதருவதன்றலொழிகரின் கவலையென்றான்.

இறைவனருளால் வண்டுமொய்த்தது. தூல் - ஆகுபெயர். அநீனய - நெஞ்சுறி  
பொருண்மேற்று.

இ - ள். ஒண்டொழு, வாமனஞ்சொல்லப்பட்டதூற்பொருளை உணர்ந்துவைத்து  
அவ்வாறுணர்வுடையநீயும் உணர்வில்லாததன்மையையாய் எனதுமொழியை வேறு  
பட்டுக் கண்ணீர்வீழுவியிழியிர்ந்து இத்தன்மையையாதல் தகாது; இவ்வருத்தத்  
தைத்தவர்கவென்றனென்க. (உசஉ)

உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளிரமுமன்னர்போகார்  
கருமயீதெனக்குழந்தியமைந்ததுகவலவேண்டா  
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்ற  
னெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றிளஞ்சிங்கமன்னன்.

இ - ள். வானைப்பிடித்த கையினையுடைய ஏறுகியசிக்கத்தையொப்பான் நரம்பு  
இரங்குதற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையைமுன்னேபோக்கியல்லது  
தாம்போகார்; ஆதலால் இப்போக்கு எனக்குங்கருமம்; உனக்குங்கருமம்; ஏறுதற்கு  
ஊர்தியுஞ்சுமைந்தது, இனிக்கவலவேண்டா, போவதேகருமமென்றனென்க.

பின்னையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறுவங்கருதி இருவர்க்கும் கருமமென்றான்.  
கவற்சி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்தெறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக்  
கவலுதல். (உசக)

என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசேராயாத்  
வன்புமிக்கவலித்தாற்றுவாருயிர்த்துத்திதன்னை  
யின்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவனதானைகூறித்  
துன்பமில்பறவையூர்திசேர்த்தினன்றுணைவிசேர்ந்தான்.

உருகி - உருக. அநத்தகமிருதலாலே சீர்த்தியையுடைய அருகன். அவனானை  
“ஓம் ணனொகூர்ஹ்-காண்” (ஓம்ணமோஅரஹந்தாணம்) என்னுமொழி. துன்ப  
மில்பறவை - தீதற்பறவை.

இ - ள். என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாகின்றசோரப் பிணித்த அன்புமிருத

லால் ஆற்றாத உயிர்போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சோத்தினான்; அத்துணைவியுஞ் செயலற்று இறைவனது ஆணைகடற்ச் சேர்ந்தாளென்க. (உசச)

வேறு.

நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பனி  
வாருடைம்முலைமுகநனைப்பமாதர்சென்றபின்  
சீருடைக்குரிசிலுஞ்சிவந்தழன்றொத்திரள்  
பாருடைப்பனிக்கடல்கடுவதொத்துலம்பினான்.

\* உடைம்முலை, மகரவொற்றுவண்ணத்திற்கடுத்தது. பாணா அகத்தடக்கினகடலென்றது ஊழிக்காலத்துநீரை. தானுண்டாக்சினபடையைத் தானழிக்கின்றதன்மை பற்றி நெருப்பும் நீருமுவமைகூறினார்.

இ - ள். மாதர், நீராததோர்குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறாதுநின்றகண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தைநனைப்பப் போனபின்பு, குரிசிலும்நெஞ்சுழன்று கோபித்து மடங்கற்றீ கடலைச்சுடுவதொத்துமுழங்கினென்க. (உசரு)

முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்னமள்ளரிந்  
குழைமுகப்புரிசையுட்குரிசிறுனகப்பட  
விழைமுகத்தெறிபுடையிலங்குவாட்கடலிடை  
மழைமுகத்தகுஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமகளிர்காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று. “ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” என்றார்பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல் - தூல்பிளக்கவெறிதல். மழை - மதம்.

இ - ள். முழையிடத்தே அரியைவளைத்தகுஞ்சரத்திரள்போல அந்தப்புரத்தே குரிசிலகப்படும்படி வேலையும்வாணையுமுடைய மள்ளராகியகடலினிடையிற் குஞ்சரங்கள் செண்டுவெளியிலேவளைத்தவென்க.

அரியை யானைவளைத்தல் இல்பொருளுவமம்.

(உசசு)

அயிலினிற்புனைந்தவாளழன்றுருந்துரீஇயுடன்  
பயில்கதிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்  
வெயிலெனத்திரித்துவிண்வழுக்கிவந்துவிழ்ந்ததோர்  
உயிலணிக்கதிர்நடைக்கடவுளொத்துலம்பினான்.

வினையுலந்துவிழ்ந்ததோர்கடவுள் உவமையாயிற்று; இவனுமிங்ஙனநின்றவின். சுயில் - மூட்டுவாய், நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சுழன்றுகோபித்துருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத்திரித்துக் கடவுளையொத்து முழங்கினென்க. (உசஎ)

மாரியிற்கடுங்களைசொரிந்துமள்ளரார்த்தபின்  
வீரியக்குரிசிலும்விடக்கிவெங்களைமழை  
வாரியுட்கடிந்துடனகற்றமற்றவன்படைப்  
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னிவந்தடைந்தவே.

இ - ன். மள்ளர் கணையை மாரியிற்சொரிந்தார்த்தபின்பு, குரிசிலும் அக்கணையைவிலக்கிச் சென்னெவளியினின்று நாற்படையையுஞ் சேரக்கெடுத்துப்போகப் பேரணியினின்றபெருங்குளியுகள் செற்றி வந்துசேர்ந்தனவென்க.

பெரிய இயலுதலையுடையகளிறு.

(௨௪௮)

சீற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தகுஞ்சரந்துதற்  
கூற்றருங்குருநிவாங்கோடுமவழுத்தலி  
ஹாற்றுடைநெடுவரையுருமுடன்றிடித்தென  
மாற்றரும்மதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

கூற்றரும் - சொல்லற்கரிய. ஊற்று - அசம்பு.

இ - ன். சச்சந்தன், கோடுறத்தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் துதலிலே வரைக்கண்உருமிடித்தென வானையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம்பிளந்தனவென்க.

வேன்மிடைந்தவேலியும்பிளந்துவெங்கண்வீரரை  
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவாள்வலையரிந்  
தூனுடைக்குருதியுள் றுழக்குபுதிரிதரத்  
தேன்மிடைந்ததாரினைச்செங்களஞ்சிறந்ததே.

வேலி - ஆடுபெயராதலிற் பிரித்தென்னுது பிளந்தென்றார். தன்னையொறுத்தவரைப் பரிசையாலிடித்து. வலையென்றார், தப்பாமற்குழ்தலின்.

இ - ன். பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலாற் றாரினைகளஞ் சிறந்ததென்க.

இத்துணையு மிவன்வெற்றியாதலின், இவன்களமென்றார். (௨௫௦)

வேறு.

க. உப்புடையமுந்நீருடன் றுகரைகொல்வ  
தொப்புடையதானையுளொருதனியனாகி  
யிப்படியிறைமகளிருங்குளிறுதாற  
வப்படையுளண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி. (௨௫௧)

உ. நீடகமிருந்தநிழனேமிவலனேந்திக்  
கேடகமறுப்பநடுவற்றரவுசேர்ந்தாங்  
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக்  
காடுகவர் தீயின்மிகைசீறுபுவெகுண்டான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

தனக்குவேலியாகியகனையைக் கடல் தானேகொல்லுகின்றாற்போலத் தமக்குக் காவலாகிய அரசனைப் படைதாமேகொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பில்லாத தனி. நீடகமிருந்தநேமி - பகையின்மையின் நெடுநாளுள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாகியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

இ - ன். இறைவனாகியமகன் தானையுள் தனியனாய்நின்று முற்கூறியவாறே களிற்றைதாற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனுங் களிற்றையுந்திச் சக்கரத்தையேந்தி அரவுசேர்தலால் நடுவற்றுவிசும்பிலேயோடுகின்றகதிர்வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச்சீரூகின்று தீப்போலவெகுண்டானென்க. (௨௫௨)

க. நெய்ம்முகமணிந்துநிழறங்கியழல்பொங்கி  
வைம்முகமணிந்துநிவாளழலவீசி  
மைம்முகமணிந்தமதயானைதவநூறிக்  
கைம்முதறுணிந்துகளிறுழுவதுநோனான். (௨௫௩)

உ. மாலைத்திகொண்டுமழையின்னெனவிமைக்கும்  
வேலைவலனேந்நிவிரிதாமமழகழியச்  
சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சங்  
கோலவனாமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

துதி - துணை. கருமையையுடையமுகத்தே பட்டமணிந்தமதயானை. தவ - மிக.  
முதல் - அடி. விரிதாமம் - அழகழிய-இவன்ருடும் வாகைமாலேமேலழகுடைப்போக.  
மயிலின் தன்மையாரென்றபன்மையாற் தேவியர்பலராயிற்று. முலைதுஞ்சுமார்பென  
வேமுன் தனக்கு நிகராக எறிவாரின்மை தோன்றிற்று. “மகளிர் மலைத்த லல்லது  
மள்ளர் - மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு” என்றார் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்  
டுறுவதோர்கூற்றென. யானைவீழாநிற்க எறிந்தான்.

இ - ள். அங்கனம்வெகுண்டு வாணையோச்சி யானையைவெட்டுதலாலே அது  
கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொருளாய் வேலையேந்தி அழகழிய  
அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (௨௫௪)

வேறு.

புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தலிம்பொன்னனார்தங்  
கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்றடாயினகாதுவெள்ளேன்  
மண்ணிடங்கொண்டயானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம  
விண்ணிடமள்ளர்கொள்ளமிறைக்கொளிதிருத்தினுனே.

தடாயினவேல் - பெயரெச்சம். அம்ம - அசை.

இ - ள். மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின் அம்மார்பிலே பொருது  
வளைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்தயானையின்மருப்பிடையிலேயிட்டமள்ளர் விண்ணிடங்  
கொள்ளும்படி அவ்வளைவுக்குண்டாகிய விளக்கத்தைப் போக்கினுனென்க. (௨௫௫)

ஏந்தல்வேறிருத்தயானையிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி  
நாந்தகவுழுவார்கண்ணார்கூற்றெனநடுங்கிமுள்ளர்  
சாய்ந்தபின்னறுகணுண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்  
காய்ந்தனன்கடுகவுந்திக்கப்பணஞ்சிதறினுனே.

இ - ள். ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை  
இரிந்தன; உழவாணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக்காய்ந்தனனாய் வே  
ழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினுனென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணர் - முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆனநெருஞ்சிமுள்  
ளாகப்பண்ணியது. இதனால் இவன்வேரோர்யானையை ஏறினமையுணர்க. (௨௫௬)

குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குடமிமாமஞ்ஞையூர்ந்து  
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்



கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிறிற்பாய்ந்து  
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாநீண்முடியிலக்கமானன்.

ஊர்தல் - ஈண்டுப் போதன்மேற்று; \* “வானூர்மதியம்” போல. மால் புருவம்  
நெரித்தாற்போல. நீண்முடி - ஆகுபெயர்.

இ - ள். வேலாலே குன்றினதுமாற்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டுநின்ற  
முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தின  
வேலாலேகொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றுமோர்களிறிற்பாய்தலாலே மள்ளர்க்கெல்  
லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினுனென்க. (௨௫௭)

வேறு.

நஞ்சுபதுகொண்டவளநாகணையினுன்ற  
நெஞ்சுபதுகொண்டபடைமுழ்கநிலம்வீசு  
மஞ்சுதவழ்குன்றனையதோளொசிந்துமாத்தாட்  
குஞ்சரங்கணூறிக்கொலைவொளொடித்துநின்றான்.

நாகணையினுன் - சச்சந்தன், ஒசிந்து - ஓசிய.

இ - ள். நாகணையினுன்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர்படைகள்  
முழ்காநிற்க; தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியதூறி வானையொடித்துநின்ற  
னென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடுக்குந்தோன் - ஆகுபெயர். இனி மதிகொண்ட பாட  
மாயிற் திருமாலுட்கொண்டசக்கரமென்க. தோளசைந்தும் பாடம். (௨௫௮)

ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்  
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழவிமையானாய்ப்  
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்பேராய்  
பேரமருணின்றவினையோனிற்பொலிவுற்றான்.

வீழும் - விரும்பும்.

இ - ள். ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாறே விரும்பும் வீரரெறிகின்ற  
படைகள்வீழ இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்றபோரிலே  
கன்னனோடேமாறுபட்டுநின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலிவுற்றனென்க.

இனி நீடும் பாடமாயின் நெடும்பொழுதாம். “நீடுகின்றனன்” என்றார்பிறரும்.

போழ்ந்துகதிர்நேய்யொடுவேல்பொருதமுத்தத்  
தாழ்ந்துதறுகண்ணினைகடையழலவிழியா  
வீழ்ந்துநிலமாமகடன்வெம்முலைஞெழுங்க  
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சுடரினுண்டகையவிர்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை - குணப்பண்பு; “ஆண்டகைக்குரவீர்”  
போல. அவிதல் - குறைதல். “கிண்பாடவிய” என்றார்போல. பண்பியாக்கிப்  
பட்டானென்னிற்; “பாலருவி” என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர் முக  
நோக்கி வீழ்ந்தமையிற் பின்னையார் பின்பு பகைவென்றார்.

\* நாலடியார், தீவினையச்சம், ௫.

இ - ள். சக்கரத்தோடே வேலும்போழ்ந்து\*தம்மிற் பொருதழுந்துதலாலே மெய்வலிகுறைந்து ததுகண்மையையுடையகண்கள் அழலவிழித்து முலைஞெழுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமைகுறைந்தாடுனன்க. (உசு0)

வேறு.

தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னுட்டகந்தொழுதுபுலம்பெய்தினும்த் தர்மாழக, வேந்துமுலையாரினைநிரங்கக்கொடுங்கோலிருள் பரப்பவேயென் பாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முனைத்தவறச்செங்கோலாய்க்கிரி னை, வேந்தர்பெருமானைச்சச்சந்தனை மந்திரிமாநாக முடன்விழுங்கிற்ற ன்றே.

கடலாங்குருகுலம் - சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்யுலமம் மந்திரிமாநாகம் - கிழக்கிடுபொருணிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த வினையுலமம் தொல்காப்பியனார் சொல்லும்பொருளு முடனாராய்தலின்உருவகம் உலமையென்றே கூறினார். செங்கோலையுடையகதிர் - இல்பொருளுலமம். உடன்விழுங்கிற்று - அர சவுரிமையெல்லாம் கொண்டான். நாகத்திற்கேற்ப விழுங்கிற்றென்றார்.

இ - ள். மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கதத்தே சான்றோர் மயங்க, ஈற்புடைமகளிரிரங்க, கொடுங்கோலாகிய இருள்பரப்ப, பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலுங் குருகுலத்தே முனைத்த கதிர்போல்வானை நாகம்போலுமந்திரி விழு ங்கினுனென்பாவமென்க.

ஏ - குறிப்புமொழி. இதனால் அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கிரங்கினார்.

பாலருவித்திங்கடோய்முத்தமாலேப்பழிப்பினெடுங்குடைக்கீழ்ப்பாய்ப் பரிமான்மேர்க், கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வாளொடுமணிக்கேடகமுமற முமாழ்றி, லாலருவிவாமனடித்தாமரைமலர்க்குடிமந்திரமென்சாந்துபூசு,வே லுருவிக்கண்ணினார்மெய்காப்போம்பவேந்தன்போய் விண்ணோர்க்குவிருந் தாயினானே.

பாலருவி - பால்போலுங் கிரணம். தோய் - உலமவுருபு; புறனடையாற்கொ ள்க. வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணினார் காவற் றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

இ - ள். குடைநிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையருமல் வழங்குந் சிலையானாகியவேந்தன், அவை உதவாமையின் வாளுங் கேடகமுமறமுந்துணையாகப் பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியையாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரை யொத்த அடியைச்சூடிப் போய்த் தேவர்கள்வழிபதிற்குப் புதியனயினுனென்க.

உயிரீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின் வீடுபெற்றானென்க. சுவ ர்க்கமுமாம். (உசுஉ)

செந்திக்கருந்துளையதிக்குழல்யாழ் தேந்தேமென்னுமணிமுழுவமுந், தந்தாங்குளையார்மெல்லிரல்கடண்டத் தாந்தாமென்றிரங்குந்தன்னுமைக ளு, மந்திங்கிளவியாராஞ்ஞாற்றுவரவைதுறைபோயாடலரம்பையன்னு,

ரெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென் நினைந்நிரங்கிப் பள்ளிபடுத்தார் களே.

செந்தியாற் கருந்துணையானகுழல். தேந்தேம், தாந்தாம்-அதுகரணம். இனையார் - நிருத்தகீதவாச்சியத்திற்குரியமகளிர். கிளவியானாளுநாற்றுவுவரென்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞாற்றுவுரையென்றற்கு. மேலும் நால்வரையொழிந்ததோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவுரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க. தமக்குரியதுறைகள் முற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்னார்.

இ - ள். இனையார், குழல் முதலியவற்றை எமத்தேகொண்டெவந்து வரல்களால் வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞாற்றுவுரும் அரம்பையன்னாரும் இரங்கிப் பள்ளிபடுத்தாரென்க.

“கோன்றமர் நிகளமுழ்கி” எனவே ஆடவரின்மையுணர்க. (உ-காங்)

\* மடையவிழ்ந்த வெள்ளிலேவெலம்புபாய மணிச்செப்பகங்கடைகின்ற வேபோற், றொடையவிழ்ந்தமாலையுமுத்துந்தோய்ந்ததுணைமுலையினுள்ள ரங்கின்முழக்கக்காமன், படையவிழ்ந்தகண்பனிகளவரவிம்மாப்பருமுத்த நாமமுலைக்கின்கணியினார், புடையவிழ்ந்தகூந்தல்புலவுத்தோயப் பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினாரே.

தொடை - முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. காமன்படையவிழ்ந்த - காமனம்பு தோற்ற. முத்தமாகியநா. புலவு - குருதி; ஆகுபெயர்.

இ - ள். கின்கணியினார், மணிச்செப்பை உள்வாயைக்கடைக்கின்றகருவிகள் அதனுள்ளே அமுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்குழன்றவேலும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளேதைத்து அமுந்தும்படிபுரண்டமுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்தோன்றுமாறுபோலக் கூந்தல் மெய்யமறைத்து நிலத்தைத் தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுநாரென்க.

விம்மிப் புலம்பினாரென்க. (உ-காசு)

க. அரிமானோர்மெல்லணைமேன்மன்னுஞ்ஞாழ்க்கிடந்தாங்குவேந்தன்கிடந்தானைத்தான், கரிமாலெஞ்சினுன்கண்டான்கண்டே கைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழ்ந்துகுத்தபி, நெரிமாலையீமத்திழுதார்துடமேனைநூறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெய், பெருமானெயெம்மையொளித்தியோவென்னுப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார். (உ-காரு)

உ. கையார்வளைகள்புடைத் திரங்குவார்கநிர்முலைமே லாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குமுன்மேன்மாலேசுந்நிலத்திலுவாரின்றுதிருவில்வீச, மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்களைந் துடுவார்கையால்வயிறுதுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன்செய்த கொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினார். (உ-காசு)

ங. பானுப்பிறைமருப்பிற் பைங்கண்வேழம்பகுவாயோர் பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத், தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வனாயின்மேற்சிறுபிடிசுள்போ

லத்துயருழந்துதா, மாநாதடியேம்வந்தவ்வுலகினின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினுரெங், கோனாப்பறிப்பநலம்பூத்தனிக்கொடியினிப்பூவாபிறப்பறிப்பவே.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

(க) கலுழந்து-வழிபாட்டிற்படுதெவின் மனந்தன்வழித்தன்றிக் கலங்கி. அழுதது-உவகைக்கலுழச்சி; \* “வீளிவில்கொள்கை” என்றதனை, இதுவும் அமுடைப்பாற்படும். மாலை - இயல்பு. ஈமம் - விறகு. ஏனைதூறு - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யுமெரிதகர்கின்றதோ.

(உ) கதிரையுடைய ஆரம். திருவிலைநின்றுவீசங்குழை. நீலக்கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதோர்ப்பணி. ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது - அரசற்குச் செய்யுநீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி.

(ஈ) வாயையும் பையையும் அணலையுமுடையதோர் நாகம். சிறுபிடியெனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற்பிறந்த பிழகளன்றென்பது பெற்றும். இக்கொடியென்றார், தம்மைப்பிறப்போல. இவர்கள் அரசற்குக் காமமொழிந்த துகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்.

இ - ள். மயில்குழந்துகிடப்ப ஓரரிமான், அணைமேற்கிடந்தாற்போலத் தேவியர் குழந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினையுடைய நெஞ்சினன்றான் கண்டான்; கண்டுகலுழந்து தொழுதான்; தொழுது கண்ணீருகுத்தபின்பு, அவன் செற்றநீக்கினமைகண்டு, கோல்வனையினர், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசற்குப் பொருந்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு, ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இடுவார், களைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வரைமேல் ஓர்நாகம் வேழத்தைவீழ்ப்ப அது காத்தற்குரிய பிழகன் துயருழக்குமாறுபோலத் தாம் துயருழந்து, எங்கோனார் துகர அவர்க்குக் கொடுத்தலங்கள் பிறர்க்குக் கொடும்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவேமென்று ஆனதழுது போயினுரென்க. (உசஎ)

செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்செருத்தாங்கதலிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனைவிறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய்ப், பைங்கட்களிறின்மேற்றன்பெயரினாற் பறையறைந்தான்வேன்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்கணவருமினைநூர்க்கினாரிநுண்மன் த்தான்பூமகளை யெய்தினானே.

இ - ள். நரி, சிங்கிலாத பிங்கவேற்றைச்செருத்து அப்பொழுதே அதற்குரிய இடத்தைச் சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிலைநடத்தாது தன்றொழிலை நடத்துமாறு போல, இருண்மனத்தானுடைய விறலவன், வேந்தனைஎரிவாய்ப்பெய்துபோய்ப்பூமகளை எய்தினான்; அதுவேயன்றித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினான்; அதுகேட்டுவேன் மறைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறுபோல எவ்விடத்தவருமிரங்கினுரென்க.

அவன்கருந்தால் மகளிர்பெய்தவின் அவன்பெய்தானென்றார். விறலவனென்க. இது இகழ்ச்சி. இளைந்து - கெட்டு. (உசஅ)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ௫.

## சிவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

கனிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைந்துசோர  
வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடும்பங்கியிப்பாற்  
சுளிமுகக்களிமனன்நன்சொன்னயநெறியிப்போய  
கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

கனிக்கின்றநெறி. கயில் - ஆகுபெயர். அசைந்துசோர - குலைந்துவீழ். சுளித்  
தல் - கோபித்தல்.

இ - ன். காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழியில்லா மனத்தோடே எரு  
த்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிமனனது வார்த்தையின்பயனை உட்கொண்டு  
போன கிளிபோலுங் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற தீங்கு இத்தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்  
றேனென்க. (உசக)

எஃகெனவிலங்குவாட்கணெறிகடலமிர்தமன்னு  
ளஃகியமதுகைதன்னுலாய்மயிலுருமாங்கண்  
வெஃகியபுகழினுன்நன்வென்றிவெம்முரசுமார்ப்ப  
வெஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்மறந்துசோர்ந்தார்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வழிவென. ஆய்மயில் - விசைசூறந்த மயில்.  
எஃகெறி - எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி-மனமயங்கி. இறுகி - மூர்ச்சித்தது. இது கை  
யாறுதலிற் பொறி இடந்திரித்த லாற்றாமையுணர்க.

இ - ன். அரசனுக்கு வாளின்நன்மையாகிய கண்ணையுடைய அமுதனன், அவ  
னைநீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயிலைச்செலுத்துகின்ற அவ்விசும்பிடத்தே புகழி  
னைது கொடியமுரசார்ப்ப, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தா  
னென்க.

வேந்தாந்தன்மையை விரும்பியபுகழினன். (உஎ0)

மோடுடைநகரின்னிகுமுதுமரந்துவன்றியுள்ளும்  
பீடுடையவருமுட்கப்பினம்பலபிறங்கியெங்கும்  
காடுடையளவையெல்லாங்கழுகிருந்துறங்குநீழ்  
பாடுடைமயிலந்தோகைபயப்பயவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளமுட்க எங்கும் பினம்பெருத்து. துவன்றிப் பிறங்கித் தா  
னுடைய எல்லையெல்லாம் கழுகுறங்குநீழையுடையகாடுடென்க. பாடு - ஈண்டு இட  
ப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலெனவினைத்தொகை. பொறிக்கு "ஒட  
முறுக்கி" என்னும்வாசகம் முன்னர் உளதாகலின் அதற்கேற்பஉடைகின்றதென்றார்.  
கையாலிடந்திரித்தார் கழுகின்வீழ்கின்றது ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் பையப்  
பைய நிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது - நிகழ்காலத்திற்குள்ளே  
றிய இறப்பு.

இ - ன். அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கினவிசை தானே  
கைவிட்டபின் இடத்தேபுகுகின்ற தோகைமயில் அந்நகரின்னின் லுநீங்கிச் சுருகாட்டின்  
நேரே வீழ்ந்ததென்க. (உஎக)

மஞ்சுழுவதனையொத்துப்பிணப்புடைமலிந்துபேயு  
மஞ்சுமம்மயானந்தன் னுளகில்வயிரூர்ந்தகோதை  
பஞ்சிமேல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குமெந்நெற்றிக்  
குஞ்சிமாமஞ்ஞைவீழ்ந்துகால்குவித்திருந்ததன்றே.

பேயும் உம்மை - சிறப்பு. அகில் - ஆகுபெயர். மேகம் - புகைநிறத்திற்குவ  
மம். குஞ்சி - மயிர்.

இ - ள். அங்கனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயுமஞ்சுமயானத்தே  
வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல்லெனவீழ்ந்து காலைக்  
குவித்திருந்ததென்க.

இருக்குமென்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியதுருவாகியதெய்வம்  
மறைத்துக் கட்டியவங்காரனும் கோவிந்தனுந் தேவியைத்தேடாமற்காத்ததென்றுகொ  
ள்க. அது பின்பு \* “கனியார்மொழியாட்குமயிற்குங்காமர்பதிரல்க” எனச்சேரக்  
கூறியவாற்றாணுமுணர்க. (உஎஉ)

வூர்தருதடங்கணீர்தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெரு  
றூர்கடலனையகாட்டுளச்சமொன்றானுமுள்ளா  
ளேர்தருமயிலஞ்சாயலிறைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்  
சோர்துகிறிருத்தமேற்றாடுணைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. ஏல் - மனவெழுச்சி. தானிற்கின்ற நிலையிற்கலக்கத்தா  
லே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வவென்றிரங்கி. ஏங்கி-  
அழுது. தேற்றாள்-தொழிற்பெயர். அன்புமிகுதியாற் கையாறுமுற்படுதலின்இறுகி  
யெனக்கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்ச  
முள்ளாளென அவலங்கூறினார். வருத்தத்தோன்றிரிந்தல்-அவலம். வாய்விட்டமுதல்-  
அரற்று. யாது செய்வவென்றல் - கவலை. மூர்ச்சித்தல் - கையாறு.

இ - ள். மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வுபெற்று  
இறைவனுக்கிரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள்ளாளாய் மகன்றிலை  
யொத்தாளென்க. (உஎக)

உண்டெனவுரையிற்கேட்பாருயிருதுபாவமெல்லாம்  
கண்டினித்தெளிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகி  
விண்டொடநிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகளிற்சென்றாள்.  
வெண்டலையின்றகாட்டுள்விளங்கிழைதமியளானாள்.

இ - ள். விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகள்போல நல்வினையின்வண்  
ணமாய்நடந்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களுத்கரும்பாவமுண்டென்று தூலிலே  
கேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீராகவென்று உலகிற்குக் காட்டு  
வாள்போலத் தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானாளென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றிவருந்துதலிற் காட்டுவாள்போல வாகியெ  
ன்றார். (உஎச)

\* முத்தியிலம்பகம், விசயமாதேவியார்துறவு, ரு.

இருள்கெடவிகழியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தி  
யருளுடைமனத்தவாகியவாங்கெனவணங்கிறிம்பப்  
பொருகடம்பரிதிபோலப்பொன்னனான்பிறந்தபொழுதே  
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைத்ததன்றே.

இ - ள். பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்குகள் வணங்கிறிம்பக் கடலிடத்துப் பரிதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்கமுடைய மாதருற்ற வருத்த நோய் மறைத்ததென்க.

\*“கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந்தாஅங்கு” என்றாற்பிறரும். முன் “வெஞ் சுடரினவந்தான்” எனக்கூறி, அச்சுடர் குழுவியாய்த்தோன்றினமைகூறினர். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்தைக்கெடுக்குமாறுபோல, இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப்போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பதகருத்து. இக்கருத்தாற் “செய்யோன்செழும்பொற்சரம்” என்றும் “மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்” என்றற்கூறினர். இகலி - விளக்கோடிகலி. ஏந்தி - மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவனென்பதாகருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. (உஎரு)

பூங்குழற்சூரிசிற்றதபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்  
தேங்கமழோறுதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்  
வீங்கிளமுலைகள்விம்மித்திறந்துபால்பிழிற்றவாற்றாள்  
வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தாள்.

புதல்வன்பொருட்டு இவனைப்போக்குதலிற் சூரிசிற்றதபுதல்வனென்றார். முலைகள் திங்களின்கதினைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரியும்பருவத்தளவும் பொருளாய்ப் பாலே வலியவாங்கியென்க. என்றது மகப்பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால்சுரவாதாதலால்.

இ - ள். ஒதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிலிற்றுத்துணையும் ஆற்றாளாய் வாங்கித் திருந்ததிலகமிட்டித் திலகனைவைத்தாளென்க. (உஎக)

வேறு.

க. கறைபன்னீராண்டுன்னிமிமின்காமர்சாலேதுநின்றுமின்  
சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினமழுங்க  
வுறையுங்கோட்டமுடன்சீமினென்பொற்குன்றத்தலைநிறந்திட  
முறைவன்சிறுவன்பிறந்தானென்றேற்பார்க்குர்தோறுய்த்தீமின். ( )

உ. மாடமோங்குமவளநகருள்வரம்பில்பண்டர்த்தலைநிறந்திட  
டாடைசெம்பொனணிகலங்கன்யாவுமயாருங்கவர்ந்தெழுநாள்  
வீடவின்றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டாவீழ்ந்தீர்க்குக்  
கோடிமுன்றோடரைச்செம்பொன்கோமானல்குமனவறைமின். ( )

ங. அரும்பொழ்நுணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளகன்கோயி  
லொருங்குதொக்குச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன்போக்கிக்

கருங்கைக்களிறுங்கம்புலமுங்காசுங்கவிகல் கொளவிசி  
விரும்பப்பிறப்பாய்வினை செய்தேன்காணவிலேதோபிறக்குமா. (1)

சு. வெவ்வாயோரிமுழவாகவிளிந்தாரீ மம்விளக்காக  
வொவ்வாச்சுகாட்டுயரரங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட  
வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூடைமுழிப்பாராட்ட  
விவ்வாறுகிப்பிறப்பதோவிதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

(க) கறை - கடமை. பாலக்கிரகாரிட்டம்பன்னீரான்ட ளவுமுண்டாகையினுலே  
இதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீரான்ட கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று  
பன்னீரான்டென்றான். இனி அரசர்க்குப் பதினொன்றிலே உபநயனம்பண்ணிப்  
பன்னீரான்டிலே இல்லறக்கிழமைபூண்டு அரசவுரிமையெய்துதலியல்பாகலின், பன்  
னீரான்டும் உலகத்தார்க்குத் தானமாகவிடுதல் இயல்பென்றலுமொன்று. உடன்-சேர.  
சாலை - அறச்சாலை, தனி - கோயில், கிறுமின் - இவற்றைப்படைமின். மன்னர் கிறை  
செய்கிங்கம்போன் மடங்கிச் சினமமுங்கும்படி. உறையும். சீமின் - இடித்துத்தாய்  
மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற்சிறைவீடுசெய்தல் பிறிரருடையதனிசுநீங்குதலாம்.  
கிறந்திட்டு - கிறந்துபோகட்டு. சிறுவன் பிறந்தானென்றமகிழ்ந்தேற்பார்க்கு, உய்த்து-  
கொண்டுசென்று, இது தானம்.

(உ) நகர்-கோயில். பண்டம்-நெல்லுமுதலியன. யாவும்-பிறவும். ஏழுபிறப்பினு  
முள்ள தீவினை நீங்குதற்கு ஏழுநாள்வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவாரென்றான், ஏழுபிற  
ப்பாவன “மக்கள் விலங்கு பறவையூர்வன, நீருட் டி.ரிவன பருப்பதம் பாதல், மென  
விலை யெழுபிறப் பாகு மென்ப” வீடல் - விகாரம். வீழ்ந்தீர்க்கு - உயர்ந்ததானத்  
தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றாக்கோடிமுயிருளவாகலின் ஒருமயிர்க்  
கொருபொன்கை மூன்றாக்கோடிபொன் நல்குமென்றான். தலைகிறந்தபண்டங்க  
ளையும், ஆடைமுதலியவற்றையும், பிறவற்றையும் கொள்ளுகொள்ளப்பெறுவாரா  
யாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(க) ஒருங்கு-சேர. செய்து-செய்ய. ஓகை-உவகை. கவிகள் - பெருமங்கலம்  
பாடுவார். பிறப்பாய் - பிறக்குநீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஒ - இரக்கக்குறிப்பு.  
பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு. மாறு - மாவெனவிகாரமுமாம்.

(ச) வெவ்வாய்-கொடியவாய். பிறப்பார்க்கொவ்வாச்சுகொடு. மருங்கு-பக்கம். ஓரி  
முழவாக சமம்விளக்காக அரங்கிலேபேயாடவென்க. இவ்வாறென்றது தந்தைவிரும்  
பும்படி நல்வினையுடையதன்மையை. இதுவென்றது செயலின்றித் தாய்வருந்தும்படி.  
தீவினையுடையதன்மையை.

இ - ன். தேவி, புதல்வினோக்கிக் கோமாளுனவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய  
ஓகைபோக்கி வீசிக் கறைவிடுமின், கிறுமின், சீமின், ஈமின், விலக்கல்வேண்டாஎன  
அறைமின், வீழ்ந்தீர்க்குநல்குமென அறைமினென்றுவிரும்பப்பிறக்கு நீ ஒ தீவினை  
செய்தேன்காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; வேந்தே, இவ்விர  
ண்டினும் இவ்வாறுகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? பேயாடக் கூடைபாராட்ட  
இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? கூறயென்றனென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா. என்றெனவுங் கூறயென்றனெனவும் வருவிக்க. ஆகி-  
இரண்டிடத்திற்குங்கூட்டுக.



பற்றாமன்னகர்ப்புறமாற்பாயல்பிணஞ்சூழ்குகிடா  
ஹற்றரில்லாத்தமியேனாலொதுங்கலாகாத்நங்கிருளான்  
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேன  
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலெனின்னுயிரே.

இ - ன். இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராகின்  
றது; நினதுபாயல். சுகிடாடாயிராகின்றது; யானும் உசாவவதற்கு ஓர்துணையும்  
லாத்தமியேனாயிராகின்றேன்; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருதிற் போகவொண்ணாத  
இருளாயிராகின்றது; மேல் நீ வளருமாறுமறியேனாயிராகின்றேனென்று பிள்ளையை  
நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவுமிறந்ததே இச்செய்திகண்டும்போகாதேகொடியவுயிரே  
இராகின்றாய்; இதற்குக்காரணமென்னென்று கூறினனென்க.

மற்று - வினைமாற்று.

(உஅக)

பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிகல்பேரதமும்  
புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலைநீந்தும்புணைமற்றாகாக்காற்  
சிமந்தாருளரே லுரையாயாற்சிந்தாமணியேகிடத்தியான்  
மறங்கூர்நங்கோன்சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல் - ஆகுபெயர். வருந்துகு - வருந்துவேனெனத்தனித்தன்மை.

இ - ன். சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுரையாமற்கிடவாகின்றாய்; இனி எனது  
வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தையுடைய அடிகளும் புறந்தந்து என்னிடத்துப்  
பிறந்ததுயர்க்கடலை யானீந்தும்புணையாகாதபொழுதுமற்றுநின்னினும் அவனினும்  
சிமந்தாருளரேல் உணாக்கின்றிலை; நங்கோன்கூறிய காரியத்தைச் செய்தயான்வருந்  
தக்கடவேனெனவென்று கூறினனென்க.

(உஅஉ)

அந்தோவசியைபட்டனகொண்டகங்கைபுறங்கையானும்போற்  
கந்தார்களிறுத்தந்தகோமன்கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து  
வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்வந்தாடமியேனமரங்கள்  
சிந்தித்திரங்கியமுவனபோற்பலிசேர்கண்ணீர்சொரிந்தனவே.

இ - ன். அகங்கைபோய்ப்புறங்கையானகடுமைபோல விசயை கோமான்படா  
நிற்கப் புறங்காட்டுள்வந்தவன் தனியேபட்ட திங்குகளைஉட்கொண்டு அந்தோவென்ன  
இரங்கிஅழுவனபோல மரங்கள் தமக்கடுத்தபனியாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்தனவே  
ன்க.

(உஅங்)

அடர்பொற்பைம்பூணரசழிவவரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த  
விடர்கொணெஞ்சத்திறைவியுயிருங்கண்ஞாலத்திருன்பருகிச்  
சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்த்  
படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்புணைசெய்கோட்டுப்படாமூலையாள்.

அடர் - தகடு. உம்மை - சிறப்பு. படர்தீர்ந்தஅதுவென்க. அந்தி - சந்தியாதேவி.  
புணைசெய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

இ - ன். உலகிற்றீங்கினைநீக்கின அரசபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமூலை  
யாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்ந்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக்  
குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்த் அந்தி படர்தீர்ந்த அத்தன்மை  
யையொத்தானென்க.

(உஅச)

வேறு.

தேனமர்கோதைமா தர்துருமகன்றிழத்தைதேயாராள  
பானெவன்செய்வென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற்  
ருனமுந்துழையின்காச்சண்பகமாலையென்னுங்  
கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிற்றன்றே.

இ - ள். மாதர், திருமகனல்லினையேயாராளாய் யான் யாதுசெய்வென்று  
வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவனிடத்துநின்ற நீங்காத சண்பக  
மாலையென்னுங் கூனியதுவழுவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவன் அரசன்மகனதலின் ஆண்டறையும் தெய்வம்வந்தது. தெய்வம் வட  
மொழி. (உஅரு)

விம்முறுவிழுமவென்றோயவனுறைதெய்வஞ்சேரக்  
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்கொட்புகவலைநீங்க  
வெம்மனைதமியைபாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்  
செம்மலர்த்திருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றாள்.

இ - ள். அவ்விடத்துறையும் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து  
நெஞ்சிற்கவலைநீங்குதலாலே அக்கூனி அன்னாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்  
லாம் யான்செய்ததீவினையாலே, இனி வருத்தநீங்கென்றாளென்க.

தேவியதுவிழுமத்தாலே நோயையுடையதாகியதெய்வம். இன் - அசை. தெ  
ய்வம் கூனியாய் நின்றலின் உயர்திணையார்கூறினார். (உஅசு)

பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புகுணியனையநம்பி  
நாவினுளுலகமெல்லாநடக்குமொன்றாதுநின்ற  
கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டுபோமொருவனின்னே  
காவியங்கண்ணினுயாமறைவதுகருமமென்றாள்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா - ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவள் கண்ணினாய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாநடக்கும்;  
அங்குநடத்தற்குப் பொருந்தாதுநின்ற கட்டியங்காரனைக்கொல்லும்படி. இவனை  
ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம்; ஆதலால் யாமறைந்துநிற்பது கரும  
மென்றாளென்க. (உஅஎ)

க. சின்மணிமழலைநாவின்கிண்கிண்சிலம்பொடேங்கப்  
பன்மணிவிளக்கிழைநம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி  
மின்மணிமிளிர்ந்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்ற  
ணன்மணியீன்றுமுநீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள். (உஅஅ)

உ. ஏதிலாரிடர்பன்னாறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்  
திதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடுத்துக்  
காதலான்பெயர்சுமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்  
கோதைதாழ்குழலினுளக்கொண்டுபோய்மறையநின்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மணியாகியநா. பன்மணி - உயிரீத்தவர்பூண்டமணி. நிழல் - விகாரம். ஏதிலார் - அயலார். திதிலவாக - நன்றாக்காப்பாக. அவன்முலையைப்பிடித்துக் கூனி கொடுத்தான். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்தற்கு. சேர்த்தவென்க.

இ - ள். கூனி நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் திதிலவாகவென்று முலைப்பாலைமடுத்து ஆழிசேர்த்தினாாக; தேவி, கிண்டினி சிலம்போடேங்க மணியிளிர ஒதுங்குகின்றவன், சலஞ்சலம் மணியையின்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தான்; அங்ஙனம் போகின்ற அக்குழலினுளைக் கூனி கொண்டிப்பாய் மறையநின்றாளென்க.

தெய்வம் ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிரூபித்ததென்றுணர்க. அது வின்பு ஆசிரியன் \*“பூந்தவிசினுச்சி” என்பதனாலும்பெற்றும். (உஅக)

நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிரீதியையாகிக்  
கொல்வினைமாக்கள்சூழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்  
புல்லியகொம்புதானோர்கருவினைபூத்ததேபோ  
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணைக்கிரின்றாள்.

இ - ள். அப்பொழுது அத்தேவி நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து வளர்த்தற்கு நல்வினை செய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடியவிலங்குகள் சூழக் கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப்புல்லிய கருவினைதான் ஒருபூவைப் பூத்ததுபோல ஓர்கொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகண்ணாலே நோக்கிரின்றாளென்க. ( )

வேறு.

நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னொரீர்  
கோளொடுகுளிர்திவந்துவீழ்ந்தெனக்

வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினாள்.

இ - ள். அவளங்ஙனநிற்க, மதி, நாளொடு நடக்கின்றது, அதனைத்தப்பி மின்னோடுசெல்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவீழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கடனும் கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினாய்க் கனையிருளிலே வாளொடுவந்து தோன்றினாள்.

நடப்பது-தொழிப்பெயர். ஊர்கோள் - வினைத்தொகை; ஆகுபெயர். கோள்-பாம்புமாம். இதற்கு உம்மைவிரிக்க. நாமனும் உம்மை - சிறப்பு. (உகக)

வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினார்கடர்  
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன் றாங்கிரு  
ணீள்கடர்நிழன்மணிகிழிப்பநோக்கினு  
ண்கடிந்தலாங்கியவணங்குகாட்டுளே.

அழுத்தியகண் - அழுத்தினாற்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லுதல்வீசேடம். அணங்குகள் ஆனைக்கடிந்து வருத்திய - காடென்றதற்கு அடை.

இ - ள். கண்ணினா்தோளழுத்தியமார்பன், காட்டிலே செறிந்த இருளைச் கடையுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையைநோக்கினுளென்க. (உகஉ)

\* நாமகளிலம்பகம், நருசு.

அருப்பிளமுலையவர்க்கநங்கனாகிய  
மருப்பிளம்பிறைறுதன்மதர்வைவெங்கதிர்  
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை  
விருப்புளமிகுதியின்வினாவினெய்தினான்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு - கோடு. மதர்வை-  
மயக்கம். பரப்பு - கதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாரின்று. கிடந்ததென-  
விகாரம்.

இ - ள். பிறைபோலு துதலையுடைய முலையவர்க்கு அநங்கனாதற்கு இப்பொழுது  
உதயத்தினரூயிறு கிடந்ததெனக்கிடந்தநம்பியை, அவன் விருப்பத்தையுடைய  
மனச்செருக்காலே வினாவோடு சேர்த்தானென்க. (உகங)

புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்  
வனைமலர்த்தாரினான்மறைத்துவண்கையாற்  
றுனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்த்தும்மினான்  
சினைமறைந்தொருகுரல்சீவவென்றதே.

வனைதல் - கைசெய்தல். துனைகதிர் - இருளைக்குதற்கு வினாகின்றகதிர். எல்  
லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின் முகப்பவென்றார். “மன்னெயின்முகவை”  
என்றார் பிறரும். தும்முதல் - நன்னிமித்தம். சீவ - வேண்டுகோளாகிய வியங்கோ  
ட்கண்வந்த வடசொல்.

இ - ள். தாரினான், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவொனமறைத்துக் கையாலே  
இளரூயிற்றை யெடுத்தாற்போல நம்பியையெடுப்ப, அவன்தும்மினான்; அப்பொழுது  
அத்தெய்வஞ் சினையிலேமறைந்துநின்று சீவிப்பாயாக வென்று ஒருகுரல்வாழ்த்திற்  
றென்க.

தேவி அச்சத்தாற் பன்னுள்ளேவாழ்த்துதலின் ஒருகுரலென்றார். (உகச)

என்பெழுந்தருகுபுசோரவீண்டிய  
வன்பெழுந்தரசனுக்கவலித்தையனை  
நுன்பழம்பகைதவநூறுவாயென  
வின்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினான்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரசனுக்குப்  
புத்திரமுகங்காணுநல்வினையின்மைகண்டு வருந்தி. தவ - மிக. கிளையறநூறுவாயெ  
ன்பது கருத்து.

இ - ள். அப்பொழுது தேவி, கந்துகன் பிள்ளையையெடுத்ததுகண்டு பழையஅன்  
புதோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தைவணங்கி, ஐயனைப்பகைதவநூறுவாயென  
வாழ்த்தினாளென்க.

நுன் - திசைச்சொல்.

(உகரு)

ஒழுக்கியுலருந்தவத்துடம்புநீங்கின  
ரழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்ததொப்பலே  
வழுக்கியபுதல்வனங்கொழியமாமணி  
விழுத்தகுமகனெடும்வினாவினேகினான்.

ஒழுக்கத்திலே இயன்ற தவம்.

இ - ள். கந்துகன், அருந்தவத்தேநின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்றநிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேகிடப்ப, மணிபோலவழுத்தக்கமகனைக்கொண்டு வினாவோடே ஏகினுனென்க.

அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினார், அவனாலே சீவகனைப்பெறுதலின். (உகசு)

மின்னகியைநுணர்ந்திமேதரு  
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கடின்  
றன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்  
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினான்.

பொலிய - துன்பநீங்கி இன்பநிகழ. தன்னுடைமதி - பெண்மதி. இன்மொழி \* “புண்ணியற்பெறுதி” என்றது. அருளுடை மொழி \* “பின்றையுநிகழ்வதுண்டு” என்றது. எல்லார்க்கும் அருள்பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளுள்ளார்.

இ - ள். அவன் இருநீர்ந்தித் தன்மனையிலேபுகப்பின் தையலுக்கு முனிவன் கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினென்க. (உகௌ)

க. பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்க்கண்டிய  
வருந்தியகற்றியவாசில்கற்பினாய்  
திருந்தியநின்மகன்றீதுநீங்கினான்  
வருந்தியெம்மனைவருகவென்னவே. (உகாஅ)

உ. கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைத  
னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தர  
வள்ளலைவல்வினாந்தெய்தநம்பியை  
வெள்ளலைவேலினுன்விரகினீட்டினான்.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

உலகிற்பொருந்திய புகழெல்லாங்கூடிய அருந்தகிற்பை அகற்றிய கற்பினாய். ஆசு - குற்றம். திருந்திய - நல்வினைதிருந்திய. வருந்தல் - அல்லீற்றுவியங்கோள். எம்மனை - எம்மில்லாளே. தேன் இதழையலைத்து இழிதற்குக் காரணமானகளிப்பு. உள்ளலைத்து - தன்நெஞ்சிலேதாங்கித்து. † “இதுமகவழியிள்வாமேன்” என்றவனாயினாயு மேற் பொருள்களையுங் கொடுத்தலின் வள்ளலென்றார். விரகு - தேவீசேர்த்தின திலகத்தை மாற்றினது.

இ - ள். கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின்றந்தப்பினுனெனச்செப்பினான்; செப்பி இனி வருந்தல்; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோதை உவகைபரத்தலால் வள்ளலைமிகவினாந்தெய்த, வேலினுன் நம்பியைவிரகால்நீட்டினுனென்க. (1)

சுரிமுகவலம்புரிதுவைத்ததூரியம்  
விரிமுகவிசம்புறவாபிட்டார்த்தன  
வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்  
கரிமுகமுலையினூர்காய்பொன்சிந்தினார்.

\* குணமாலையாரிலம்பகம், உஅ௦.

† “ உஎச,

இ - ள். அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன; நால்வகைவாச்சியங்களும் ஆர்த் தன; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தையுடைய முலையினர் எரிமுகத்தேகாய்ந்த பொன்னைக்கொள்ளையூட்டினாரென்க. (௯௦௦)

அழுஞ்சுரன்மயங்கியவல்லலாவணத்  
தெழுகினைமகிழ்ந்தெமதரசவேண்டினான்  
கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்  
றுழிதருபெருநிதியுவுப்பநல்கினான்.

அரசன் பதிலால் அழுஞ்சுரல். எழுகினைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்புங் கிளையைவிரு ம்பி; வளர்கின்றகிளையுமாம். உழிதரு - ஓரிடத்துநிலிலாது திரியும்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிற்குத் தொடர்ந்த பீடி கைத்தெருவிலே இருந்துங் கந்துகள் எமது அரசாட்சியவிரும்பினதைதலான் மிகக் காதுலையுடையனென்றுகொண்டு, அவனுவுப்ப நிதியைநல்கினென்க. (௯௦௧)

திருமகம்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்  
பெருநலநிதிதலேநிறந்துபிடுடை  
யிருநிலத்திரவலர்க்கார்த்தியின்னணர்ந்  
செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றெனவார்த்தி - எனவெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு; மருந்துகின் றெனப் பிணிரீங்கிற்று என்றற்போல. குன்றெனப்பெரிய. செருநிலம்பயப்புற-அர சன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சீவகனும்போர்செய்து பிறந்தபயனுறவேண்டி.

இ - ள். செல்வன், திருமகனைப்பெறுதலாலே கட்டியங்காரன் நல்கின பின்பு நிதியைப் பிடுடையஇரவலர்க்கு ஆர்த்தி, 'அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்ல வேண்டி. மேலும் இங்ஙனங் கொடைக்கடன்பூண்டொழுகுமென்க.

"அருளிலர்கொடாமைவல்லராகுக" என்றார்பிறரும். ஆழியாற்குலனுணர்தலின் அதற்குரியதொழிலே கருகினான் கந்துகனும். (௯௦௨)

வேறு.

நல்லுயிர்நீங்கலுநன்மாண்புடையதொர்  
புல்லுயிர்தன்னொடுகின் றுழிப்புல்லுயிர்  
கல்லுயிர்காட்டிற்கரப்பக்கலங்கவிழ்த்  
தல்லலுற்றாளுற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சந்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. கரப்ப - செய்விப்பதன்றொழில். கவிழ்த்த அல்லல் - இது காரணகாரியம், கருவிக்கண்டங்கும்; உண்டஎச்சில்போல. உற்றதென்றிறந்தகாலத்தாற்கு-நினர், கதையைபுட்கொண்டு.

இ - ள். தேவி, தனது நல்லுயிர்நீங்குதலாலே புல்லுயிருடனே நின்றவிடத்து, அதனைக்காட்டிலே விதிமறைத்ததாலே ஒருவன் மரக்கலங்கவிழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தேஉற்றவள், மேலுற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பா மெனத்தேவர் கூறினாரென்க. (௯௦௩)

பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி  
வெறியுறுகோதைநெறுநிலமெய்த

விழுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா  
நெறிமுயிற்கூறநினைவினகன்றாள்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. எய்துவதெல்லாமென்றார்; \*“ஒரு  
மை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி-பன்மைக் காரு மிடனுமா ருண்டே.” என்றதனால்.  
நெறிமை மை - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இ - ள். கோதை விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்தி  
லும் ஆதியிலுமெய்துங் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலேகூற, அவள் வருத்தத்தினி  
ன்று நீங்கினாளென்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன்  
தெய்வத்தன்மையான் மேல்வருவனகூறலின், அதனையுட்கொண்டு நினைவினகன்றா  
ளென்க. (௯௦௪)

பெருமகழ்காக்கம்பிறழ்வின் றிக்கேட்டே  
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா  
மொருமனத்தன்னையுரையெனலோடுந்  
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம் - ஈற்றைச். செய்வதை - வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒருமனம்.  
ஓடு - உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த  
தீவினையை உறுகின்றதன்மையைத் தானோக்கி அதற்கு அவனை வேரோரிடத்து  
நீக்கித் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்  
பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புகடனாதலின் அதற்கியைவதோர்கருமம் தேவி  
க்குக்கூறிற்று.

இ - ள். மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வன்றாகக்கேட்டுத் தேவிதான், இனி யான்  
செய்யுங்காரியங்கொல்லாம் அன்னாய், உரையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்  
துசெப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௯௦௫)

மணியறைந்தன்னவரியறலைம்பாற் ,  
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்  
துணியிருட்டோர்வையிற்றுன்னுபுபோகி  
யணிமணம்பேர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

இ - ள். நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஜம்பாவினையும் உலகெல்லாம்  
நினதேவலிலே வருத்தஞ்காரணமான கற்பினையுருடையபடைபோலுங் கண்ணாய்,  
இருளாகிய போர்வையிலேமறைந்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணி  
மணலிலே அயர்வுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்றாளென்க.

பகைநிலத்தை இருளிலே கழிவர்மென்றாள்.

(௯௦௬)

க. அமரிகைக்கோசனையைம்பதுசென்றாய்  
குமரிக்கொழிமதிக்கோபுரமுதூர்

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சுரு.

தமரியலோம்புந்தரணிதிலக

நமர துமற்றதுண்ணலமாகி.

(௩௦௭)

- உ. வண்டார் குவலையவாவியும்பொய்கையுங்  
கண்டார் மனங்கவர்காவும் கருளிய  
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்  
றுண்டாங்குதனுளுநைருவமென்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஒசனை - வடசொற்சிதைவு. குமரிமதில். உலகிடுக்கெல்லாம் தமராமியல்பை  
நடத்தும். தேவி நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டுதலானும், அரசனையமரினித்  
துப் புதல்வனைப்புறங்காட்டினித்துத் தமரிடத்துச்சேறலாகாமையானும், கடனி நண்  
னலமாகியென்றார். வாவி - ஆற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை.  
ஆங்கு - உவமவுருபு.

இ - ள். அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுயோசனைபோனும் நரணிதிலகமென்னு  
மூதார் நமரது, அதனைச்சேரேமாய், மற்றுவாவியும் பொய்கையும் காவடுருங்கிய தண்  
டகாரணியமென்கின்றவனத்தே ஒருதாபதப்பள்ளியுண்டு; அதனிடத்தே அவருநை  
கின்றார்போல உறைருவமென்றாரென்க. (௩௦௮)

- க. பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினள்கூற  
மருளுடைமாதர்மதித்தனளாகி  
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி  
யிருளிடையின்னினிலங்கிழைசென்றார்.

இதுமுதல் “தடங்கொடாமரை” ஈறாக ஐந்துமொருதொடர்.

மருளுடைமாதர் - மயக்கந்தீர்த்தமாதர். கேளினாக்கண்டால் மிகுந்துன்பமாத  
லிற் தமரிடைச்சேறலாகாதென்றும் நோற்பவென்றும் யான்கருதியதனையே கூறினா  
ளென்னுது அவளேகூறினாளாகக் கொண்டமைதோன்ற மதித்தனளாயென்றார். புத  
ல்வற்பயந்தபுனிதுதீராத இராத்திரியிற்சேறலரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்றெய்  
வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்றவினாவுதோன்ற மின்னினென்றார். (௩௦௯)

வேறு.

- உ. உருவமாமதிவாண்முகத்தோடிய  
விருவிலும்மெறிமாமகரக்குழைத்  
திருவிலும்மவைதேமொழிமாதரைப்  
பொருவின்னதர்போக்குவபோன்றவே.

முன்பு நிறைமதிபோலுமுகத்திலொளி; இப்பொழுதுவருத்தத்தாற்கெட்டகரிய  
வொளி; “இருங்கண்யானை” போல. பொருவில் - வெம்மையாலொப்பில்லாத. அதர்  
போக்குவ - விளக்கு; ஆகுபெயர். (௩௧௦)

வேறு.

௩. சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப  
விலங்குபொற்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கவெறிவேற்கண்



மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ்  
சிலம்பிவலந்ததுபோற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றாள்.

வில்லென்னும்பெயர்ப்பற்றி வீற்படை பக்கத்தேகாப்பவென்றார். கண்மலங்க - தனியேபோதற்கஞ்சிச்சமுல; வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத்தவளாதலின். மணியைப்பூத்ததோர் பவளக்கொம்பைச் சிலம்பிசூழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும்போர்வையாலேமறைத்து. (௯௧௧)

ச. பஞ்சியடரணிச்சநெருஞ்சியின் பழமாலென்  
நஞ்சுமலரடிகளாங்கண்டன்னவருங்காட்டுட்  
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா  
வஞ்சியிடைநுடங்கமயில்கைவிசிடந்ததே.

ரன்றவென்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம்-வாளரம். குஞ்சித்து - குந்தி. வெய்துயிராமயில். நடந்ததே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம் - தேற்றம். பஞ்சியடரையும் அணிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருதிக் குஞ்சித்து அசைந்தசைந்து குருதிகான்று அஞ்சுமலரடியென்க. கைவீசியென்று வருந்தாமைகூற்றினார். (௯௧௨)

வேறு.

௩. தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்  
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்ம்பரற்  
கடங்களும்மலையுங்கடந்தார்புன  
விடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்பவே.

புனலிடங்கொண்ட - நீரறது. என்ப - அசை.

இ - ன். கூனி மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர் மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்து அருங்காட்டிலே இடைநுடங்கக் கையைவீசி நடைக்குவருந்தாததோர் மயில்நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லலுற்றாள்; அப்பொழுது இருவிலும் திருவிலும் மாதரை இரவிடை வழிபோக்கும்விளக்குப்போன்றன; அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையிற் கண் அலமருதலாற் சிலம்பிசைப்பத் திருவிற்காப்பக் கிண்கணியுங்கலையும்ஏங்கக் கடங்களுமலையுங்கடந்து அந்த இலங்கைழை மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற தாதுறைதேவியும் அவளுக்கேற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாற்றிடைக்குறையைச் சேர்ந்தாரென்க. (௯௧௩)

எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்  
மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலும்வைகிருட்  
டொல்லைநல்வினைமுற்படத்தோன்றிய  
வல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே;

மல்லல் - மணிமுதலியவளன்.

இ - ன். எய்தின அளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்வினைவந்துதோன்ற, அதற்குமுன்னே தோன்றிநின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப்பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருளகன்றதென்க. (௯௧௪)

துணங்குதுண்கொடியின்னொம்மழமிசை  
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்  
தணங்குதுண்டுகின்மேலசைந்தாள்ரோ  
ரிணங்கொள்வைந்துதிவேனெடுங்கண்ணினாள்.

மிகவும் துண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அனங்கும் - இழைதெரியாதுவருந்தும்.

இ - ள். கண்ணினாள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தாளென்க. (ககரு)

வைகிற்றெம்மனைவாழியபோழ்தெனக்  
கையினுனடிதைவரக்கண்மலர்ந்  
தையவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி  
மொய்கொள்பூமிமுளைப்பதுபோலவே.

தெய்வம் கூனிவடிவாய்கிற்றவிற் றன்றொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது. ஈண்டு அரசனைக் கனவிற்கண்டு அது நனவாகாமையின் ஐயவென்றாள். ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் - அணுச்செறிந்த.

இ - ள். அப்பொழுது கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக பொழுதுவைகிற்றென்று அடியைத்தடவ, கண்ணைவிழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமியிலே முளைத்ததுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்குவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின் \* “அன்னையென்னை” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தாற்கொள்க. (ககசு)

தூவியஞ்சிறையன்முந்தோகையு  
மேவிமென்புனமானினமாதியா  
நாவிநாறெழின்மேனியைக்கண்டுகண்  
டாவித்தாற்றுக்கிலாதமுதிட்டவே.

இ - ள். அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுந்தோகையுமேவி எழின்மேனியைக்கண்டு கொட்டாவிக்கொண்டு ஆற்றாதமுதிட்டனவே; தமக்கு இவை இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம்.

(ககஎ)

கொம்மைவெம்முலைப்போதிற்கொடியு  
ளும்மைநின்றதொருழ்வினையுண்மையா  
லும்மையிவ்விடருற்றனளெய்தினாள்  
செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

இ - ள். அவை வருந்தினபின், பால்சுரத்தற்கு வெவ்விதாகிய முலையினையுடைய திருவனாள், முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ளதாதலால் இப்பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றாள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய்கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தாளென்க.

(ககஅ)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ஐஉ.

வேறு.

வாளுறநெடுங்கணைமாதவமகளிரெல்லாந்  
தோளுறப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டிடுக்குத்  
தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று  
நாளுறத்திங்களுநரநல்லணிநீக்குகின்றார்.

வாளின்றன்மை முன் தங்கியகண்ணை. மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்லலா  
காமையிற் புல்லுவார்போலென்றார். வருத்தம் தேவிக்கின்றென்பதுணராதது இக்  
காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுண்டென்று தாங்கருதி யோம்பினார். மேல் தவத்திற்  
சேறற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்கலுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புத  
ல்வன் வாழ்த்தற்கும் பொருந்தியனோன்பு. நல்லநான் வந்துபொருந்த. நாடோறும்  
திங்கள் ஒருகலையேறுநிற்க.

இ - ள். மகளிரெல்லாந் தொக்குக் கண்ணைப் புல்லுவாரைப்போலெதிர்கொ  
ண்டிடுக்கு ஒம்பி அவள்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ஊரீக்குகின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினார்; ஏவினரைக்கருத்தாவாக, அரச  
ரெடுத்த தேவகுலம்போல. (ககக)

திருந்துதகரச்செந்நெருப்பிற்றேன்றேயுத்தமிர் தங்கொளவுயிர்க்குங்  
கருங்காழுகிலினறும்புகையிற்சுழியிடுகோதைகண்படுக்குந்  
திருந்துநானக்குழல்புலம்பத்தேனும்வண்டிமிசைபுலம்ப  
வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினான்.

தகரவிற்காலாக்கின்றெருப்பிலே தேர்தேயுத்திட்ட அகிலினது இனிமைகொ  
ள்ளநாறும்புகையிலே முழங்கிக் கண்படுக்குங்கோதை.

இ - ள். கோதைபுலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் தாதாதாமையின்  
இசைக்குப்புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையுந் தலைக்கோலமாகியமுத்தும்  
புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்றகற்றினாளென்க. (கஉ௦)

திங்களுகிளிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றினீக்கிப்  
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும்  
வெங்கண்வேந்தற்கமிர்தாகிவேற்கட்பாவைபகையாய  
வங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொழ்நுணுமகற்றினான்.

புழை சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்  
தலிற் நனக்குப்பகையாயமுலை.

இ - ள். பாவைதான், திலகத்தை விரலாலேநீக்கி, குழையையும் குண்ட  
லத்தையும் கழுத்தினணிகலங்களையும் முலையினணிந்தமுத்தையும் பூணையு நீக்கின  
ளென்க. (கஉ௧)

பஞ்சியனையவேய்மென்றோட்பகுவாய்மகரங்கான்றிட்ட  
துஞ்சாக்கதிர்கொடோண்முத்தந்தொழுதேனும்மையெனத்துறந்து  
வஞ்சிவருத்துதுடிப்பினுள்வனாகையுடைத்துமணிக்காந்த  
ளஞ்சச்சிவந்தமெல்விரல்குழறும்பொழியகற்றினான்.

அங்காந்தவாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாதகதியையுடைய பலவடஞ்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக்காரணமாய்த் தன்னைக்கெடுத்தலிற் றொழுதேனென்றான். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி-அழகு.

இ - ள். நுகப்பினன், நும்மைத் தொழுகேனென்று தோளின்முத்தத்தைத் துறந்து, வளையை உடைத்து, பின்பு, விரலைச்சூழ்ந்த ஆழியையகற்றினாளென்க. (1)

பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகுழம்பொன்றராலவட்டமு  
மாக்குமணிசெய்தேர்த்தட்டிமரவின்பையுமடுமல்குல்  
வீக்கிமின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்போகியரம்பையரா  
நோக்கிநும்மைநோக்கானீர்நோவாதொழிமினெனத்துறந்தாள்.

நோக்கியென்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் நுகர்தலின். நும்மை நோக்கான் - நும்மாலுள்ளபயினைநோக்கான். இது இரண்டன்மருங்கின்நோக்ககனோக் கமாதலின் ஏதுவாயிற்று.

இ - ள். தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையராதுகர்தலாலே நும்மைநோக்கா னதலால் நீர் என்னைவெறுதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூந்தட்டையும் ஆல வட்டத்தையுந் தேர்த்தட்டையும் பையையுமடுகின்றவல்குலிலேவீக்கி இன்பத்தை யாக்குங் கலைகளெல்லாவற்றையுந்துறந்தாளென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேருமாம். (௧௨௩)

பிடிக்கைபோலுன்றிரள்குறங்கினணியுநீக்கிப்பிணையன்னு  
ளடிக்கின்னியுமஞ்சிலம்பும்விரன்மோதிரத்தோடகற்றியபின்  
கொடிப்பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியணங்கலற  
வுடித்தாள்கற்றேய்துண்கலிங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்துதிர்ந்த - ஒற்றுமையாற் சினைவினை முதன்மேலேற்றினார். அலற- வருந்த. கல் - நற்செங்கல். உரவோன் - அறிவுடையோன். உயர்கவென்றார், நோன் பின்பயன் அதுவாகலின்.

இ - ள். பிணையன்னான், குறங்கிற்செறிந்த அணியையுநீக்கி, கின்னணியையுஞ் சிலம்பையுங் காலாழியுடனகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற் றோன்றி, கடனிலவருந்தச் சிறுவனுயர்கவென்று கலிங்கத்தையுடுத்தாளென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றார், பகையைவெல்லப்பிறந்தமை கருதி. (௧௨௪)

வேறு.

பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன  
நூலடுகுசுப்பினல்லாரேந்தவுநேர்ந்துநோக்காச்  
சேலடிகண்ணிகார்த்தட்டிருமணித்துடுப்புமுன்கை  
வாஸடகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமானான்.

அமிர்தம் - அடிசில். நேர்ந்தேந்தவும் - இவன் உணவொழிந்தாளென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்ததுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின் நோக்காதவென்றார், முன்பு திருமணியையுடையகை. அருளி - அருள. செய்ய - சிவந்த.

இ-ள். உடுத்தபின், நுகுப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் நேர்ந்து கலத்தே அமிர்தத்தையேந்தவும் நோக்காதகண்ணி, காந்தட்டுடுப்புப்போலுந் தன்கை தானே அடையுருள அதனை நுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதோர் செய்யதெய்வமானுளென்க. (௧௨௫)

மெல்விநன்மெலியக்கொய்தகுளநெல்லும்வினைந்தவாம்ப  
லல்லியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்  
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலு  
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைநினைக்குமன்றே.

மெலியவென்றார், தவமகளிர்கொய்தலின். விளித்திரிய - சுத்திக்கெட. குப்பை போலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

இ-ள். நெல்லும் அல்லியும் உணங்குமுன்றிலிலே அணிலிரியும்படி ஆமான்குழ வியைப்புல்லியகவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவி, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியையினைக்குமென்க.

\* “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” என்றதனுட் கொடையென்றதனான் ஆமான், குழவியுட்கொண்டவாறுணர்க. (௧௨௬)

பெண்மைநாண்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேசி  
நெண்மையினொருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை  
நண்ணியதுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்  
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்கரந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

பெண்மை - அமைதித்தன்மை. மடம் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்டதுவிடாமை. மாது - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமைதித்தன்மை முதலியவற்றைக் கூற நினைத்தோமாயின், அவை தமக்குவிளக்கங்காரணமாகச் சேரக்கூடி ஒருவழவுகொண்டாற்போலுநங்கை. எல்லாநண்ணியதுங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்தியதுமக்கு.

இ - ள். அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை நங்கட்கு அடைக்கலம்; இவனைக் காதல்வேண்டுகொண்டுகூறிப் பின்பு, நாட்டையுங் குலத்தையும் வேறுபெயர்ப்படக் கூறிப் போதற்கொருப்பட்டதென்க. (௧௨௭)

உ ல லு.

உறுதிசூழ்ந்தவனோடலியுயிடை  
மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்  
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்  
குறுகவம்மெனக்கூனியப்போக்கினான்.

ஆயிடை - இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறினான்; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

இ - ள். அங்ஙனம் போதற்கொருப்பட்ட தெய்வத்தினொஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தானுறைகின்ற இடத்தே சேறலான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தனறெய்வத்தன்மையாற் றேவிக்கும் அக்கருத்தேபிறப்பிக்கத் தேவி

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௧.

யும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து இவ்விடத்தே அணித்தாகவம்  
மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க. (௩௨அ)

நெஞ்சினெத்தினியானையென்னீர்மையால்  
வஞ்சித்தேனெனவஞ்சியங்கொம்புனான்  
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனார்ப்பச்சென்  
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னிடமெய்தினான்.

நெஞ்சினெத்து - யான்கருதியதேதானுங்கருதி. வஞ்சித்தல் - அறிந்து வருகின்  
றெனென்றது.

இ - ன். அப்பொழுது கொம்புனான், இனியானை எனதுதெய்வத்தன்மையாலே  
வஞ்சித்தேனென்றுவருந்தி, கலனார்ப்பச்சென்று, இராசமாபுரத்திற் புறங்காட்டைச்  
சேர்ந்தாளென்க. (௩௨க)

தானுந்தன்னுணர்விறநார்ந்தாற்றவு  
மானினோக்கிவரும்வழிநோக்கினின்  
றானியம்பலவாசையிற்செல்லுமே  
தேனியம்புமொர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

மானின் இன், சாரியை.

இ - ன். மானோக்கிதானும், தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவுந்  
தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவன்வரும்வழியை நோக்கினின்று, பலஇரவும்பகலும்  
இன்றுவருமின்றுவருமென்னும் ஆசையிலே நடவாநிற்குமென்க. (௩௩௦)

வேறு.

மட்டவிழ்கோதைவாளனவுண் கண்மயிலனான்  
கட்டழலெவ்வங்கைமிகநீக்கிக்களிகூர  
விட்டகல்லாற்றுவோட்கையினோடும்பொழுதிப்பாற்  
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெவ்வம். அகல்வு - அகற்சி. இன்-சாரியை. பகர்கு - தன்மைச்  
சொல்.

இ - ன். சுநந்தை பிள்ளையையிழந்ததுன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாதபடிபோக்  
கிக் களிப்புமிகுதலாலே ஐழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டுநீங்கமாட்டாத வேட்  
கைநடக்கின்ற இராப்பொழுதிருப்பின்பு பிள்ளையுற்றகாரியங்களையெல்லாம் பலருந்  
கேட்கும்படி கூறுவேனாகத்தொடங்கினெனென்றாரென்க.

என்றது தம்மாற் சரிதங்கூறுதலரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுக்கழி  
யும்பொழுதென்றுமாம். (௩௩௧)

கூற்றம்மஞ்சுங்கொன்னுணையெஃகினிளையானு  
மாற்றம்மஞ்சும்மன்னியகற்பின்மடவாரும்  
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்  
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுணை - வினைத்தொகை. சொல்லப்புகிற் சொல்லும் அஞ்சுங்கற்பு. சீவ  
கன், சீவித்தலையுடையனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின் அப்பெயரேயாவற்று.

இ - ன். இனையானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருட்கூடிச் சேற்றத்துப்பிற்புகழோனைச் சேவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (௩௩௨)

மேகம்மீன்றமின்னையாடன்மிளிர்பைம்பூ  
ணைகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்  
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்  
மாகம்மீன்றமாமதியன்னாவளர்கின்றான்.

முலை - எழுவாய். போகமீன்ற - தான் சத்தியுஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக்கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. புண்ணியனென்றார், திரிபுரத்தையழித்தும் நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையுங்காத்தலின். எய்தகணை - திருமால். கணைவளருமாறு போல வளருமெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்தகோன்மனையிலே மறையவளர்ந்தது உவமையாம்.

இ - ன். மதியன்னான் மின்னையாளது ஆகமீன்றமுலை இனியபாலமுதத்தை யேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனாய்வளருமாறுபோலக் கந்துகன்மகனாய் வளர்கின்றனென்க.

மா ஈண்டு அழகு. மதி - பிறை.

(௩௩௩)

அம்பொற்கொம்பினுயிழையைவர்நலனோம்பப்  
பைம்பொற்பூமிப்பல்கடிர்புத்தார்சகடம்முஞ்  
செம்பொற்றேரும்வேழமுமூர்ந்துநிதிசுந்தி  
ரம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்கே.

ஐவர்: ஆட்டுவான், ஊட்டுவான், ஒலுதுத்துவான், நொடிபயிற்றுவான், கைத்தாய். நிதிசுந்தி, குழவிப்பருவத்துக் கொண்டையின்பு. நாளின் இன் - சாரியை.

இ - ன், ரம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும்பேணுநிற்க, அவ்விடத்தேசகடத்தை யுந் தேனாயும் வேழத்தையுந் தன்கையாற்செலுத்திச் சிந்தி நாடோறுநாடோறு நலமிக்குச் செல்லுமென்க. (௩௩௪)

பல்லும்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பனிவானத்  
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவுளும்மதிபோன்றும்  
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்  
செல்லும்மன்னோசேவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிறந்தமையிற் றுமனையுமவம். வானிடத்துத் தேவர்முதலாயினரிடத்தும் இன்பமுறப்பரக்கின்ற மதியாவது அறிவு; அதுதான் ஒருவவுட்கொண்டார்போன்றும். \*“குட்டியும் பறமூங்குற் றவண் வரையார்” என்றதனுட் கூற்றென்றதனைப் புலிமுதலியவற்றிற்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்கும்கொண்டார். தெய்வப்பகை - வாலசித்திரசையிற் கூறுகின்றதெய்வப்பகை. ஓ - அசை.

இ-ள். சேவகன் பகையைமிகவும்வென்று உலகேத்தும்படி தாமரைமுதலியன போன்று செல்லுமென்க. (௩௩௫)

மணியும்முத்தம்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு  
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநலங்கி

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧0.

தணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனெத்தா  
னிணைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

இ - ன். தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்பொருள் களைப் பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாதகந்துகன், பின்பு, வேண்டியேற் பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற்படர்ந்த காமவல்லியை யொத்தாளென்க.

கார்வேண்டாம்மக்கொடுத்தலுங் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலுமியல்பு. நல்கி இல்லாவென்க. நந்தை - தலைக்குறை. இது செளளத்திற்கு முன்புள்ளகருமங் களிலும் நாடோறுநடத்துங் கருமங்களிலும் கொடைக்கடனமர்ந்தமைகூறினார். ( )

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவித்தகைகுன்ற  
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனீந்திறிறைவெய்திப்  
போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவின  
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனெத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவி - இதனால்நிறம்பிறந்தமைகூறினார். நீதிச் செல்வம் - செளளம். மேன்மேலிறைவெய்தி - முறையேநாமகளைப் புணரும்பருவரி றைந்து. அந்தணன்மகன் - ஸ்வாயம்புமனு; இயல்பான அறிவிற்குவமை. இனித் தீர்த்தகரில் ரிஷபஸ்வாமிகன் பரதராசசக்கரவர்த்தியென்றுமுணாப்ப.

இ - ன். ஒளியைவெளவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின் அறிவாகியசெல்வ த்தைப் பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனெத்தானென்க.

கூடித்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டுமே! செளளத்திற்குமுன்புள்ள கன்மமும் செளளமுங்கூறினமையான் மேலும் உபநயனமுதலியனவும் விரியக்கூறாயினும் அவ்விடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. (௩௩௭)

வேறு.

நனந்தலையுலகின்மிக்கநன்னுதன்மகளிர் தங்கண்  
மனந்தூர்பரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே  
பொனங்கொடியிறைஞ்சிநின்றபூமகன்புலம்பிவைக  
வனங்கனுக்கவலஞ்செய்யுமண்ணன்றாயுனாத்தாள்.

மிக்க மகளிராவார்-விறன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தலை - குவிதல். மன த்தினின்ற தலைபரிய - இவளைப்பெறுமாறு நினைந்துவருந்துகின்ற மனத்தினின்றவருத் தநீங்க. நின்றமையாடுக - முறையேநின்ற மையோலைபிடிக்க.

இ - ன். அண்ணல் நற்றாய், கொடியபோல இறைஞ்சிநின்று, மகளிர் தலைபரியத் திருமகள் சிறிதுநான் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்றுனாத்தாளென்க.

இது தன்றொழிலாதலிற் கூறினாள். தலைபரியமையாடுகவென்றது, பலனூல்க னைக்கற்கவே வெற்றியும்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு கற்றலிற் திருமகள்புலம்பவென்றார். (௩௩௮)

முழுவெனத்திரண்டதின்டோண்மூரிவெஞ்சிலையினு  
மழுவெனக்கனலும்வாட்கணவ்வளைத்தோளினுநாம்



மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையைமயிலஞ்சாயற்  
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றார்.

யாழைமருட்டு மழலைத்தீஞ்சொல், சாயற்குமரி. குழைமுகம் - பூணையுந்தோ  
ற்றுவித்தது. குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுங்குமரி. வேறு தன்  
சுருத்தறிவாரின்றி இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அழியாதிருத்தலிற் குமரியெ  
ன்றார்.

இ - ள். கந்துகனும் சுநந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரியைப்புண  
ர்க்கக் கருதினாரென்க.

சாத்தனைநூலைக் கற்பிக்க லுற்றாரென்றாற்போல.

(நகக)

அரும்பொலுமணியுமுத்துங்காணமுங்குறுணியாகப்  
பரந்தெலாப்பிரப்பும்வைத்துப்பைம்பொன்செய்தவிசினுச்சி  
யிருந்துபொன்னேலைசெம்பொனாசியாலெழுதியேற்பத்  
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினாரே.

பரந்த - விகாரம். வைத்து - வைக்க.

இ - ள். அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப்பரந்த எல்  
லாப்பிரப்பரிசியையும்வைக்க; உவாத்திமுதலியோர் தவிசின்மேலேயிருந்து கண்ணி  
யாற்குச் செல்வியை, மகளினைச்சேர்த்துமாறன்றியே பொன்னேலையிலே அவள்பொ  
ருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தினாரென்க.

(நச0)

நாமகணலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகிரன் னூ  
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்  
காமனுங்கனியவைத்தபுலங்கரைகண்டுகண் ணார்  
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லார் கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு எல்லாமென்றார். பருகியெனவே  
தன்குலத்திற்குரியவேதமுமதிகரிக்கவேண்டுதலின் ஈண்டே உபநயனமுங்கூறினார்.  
இது \* "சாமகீதமற்றுமொன்று சாமிநன்குபாடினான்" என்பதனானும் பிறவாற்றானு  
முணர்க. ஏழுதலாயபடைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத் தொழிலு முற்றியென்க.  
புலம் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். மார்பன், நாமகணலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக்கற்று, தா  
னேதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலியபடைக்கலங்களின் ரெழில்களையும்எல்  
லாத்தொழில்களையு முடித்து, காமனுமனமுருகும்படி. அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டி  
னையுங் கரைகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியிவிட்டதிலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்துமடங்கும். முன் நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களை  
க்கற்ற நென்றார்.

(நசக)

மின்றொளித்தெழுதியன்னவிளங்குதுண்ணுசப்பினெல்லார்  
பொன்றொளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசலைமுழங்கிக்  
குன்றொளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளினாற்குக்  
கன்றொளித்தகலவைத்தகமவையிற்கனிந்துளின்றார்.

மின்னைநிலைபெறிற்கத்தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க. \*“(தெளித்தசொற்-தேறியார்க்கு)” என்றற்போல. இனி மின்னைக்ககாத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம். புறம் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்தொழிய-ஒளித்துப்போக. கன்றைமறைத்து முலையுண்ணுதபடிவைக்கப்பட்ட கறவை.

இ - ன். தோளிணற்குத் தமது பூம்புறத்திற்கேன்றிய பொன்னைக் ககாத்தெழுதியன்ன பசலையிலே நல்லார்முழுக்க கறவைபோல வேட்கைசெறிந்துநின்றென்க.

இதனாற் குலக்கன்னியனைக்கூறினார்.

(௩௪௨)

விலைபகர்ந்தல்குல்விற்கும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்  
முலைமுகந்தினையர்மார்பமுனிவிலரெழுதிவாழுங்  
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாந்  
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சீவகற்காற்றியாற்றார்.

அல்குல்விற்குங்கண் - அல்குலைவற்றற்குக் காரணமானகண்; களவுகுடி கொள்ளுங்கண். இவர்பரத்தை யரிக்கன்னியர். மார்பை முலையாலே முகந்து நீங்காதெழுதிவாழும் இனியசொல்லார் - போகநுகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக்கூடந்து.

இ - ன். சீவகற்குக் கண்ணார் சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலு மாற்றியாற்றாராயினென்க.

இப்பரத்தையரும் சேரிப்பரத்தையருமாம்.

(௩௪௩)

வான்சுவையமிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்  
தான்சுவைக்கொண்டதெல்லாந்தணப்பறக்கொடுத்தபின்றைத்  
தேன்சுவைத்தாற்றும்பைந்தார்ச்சீவகருமரனென்ற  
வூன்சுவைத்தொளிறும்வேலாற்குறுதியொன்றுரைக்கலுற்றான்.

கொண்டதெல்லாம் - ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

இ - ன். சீவகருமரனென்றவேலாற்கு ஆசிரியன் தானாகுந்தகலைகளை யெல்லாம் தட்டறக்கொடுத்தபின்பு, வாணிடத்தமிர்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்னும்படி ஓர் உறுதுகூறலுற்றானென்க.

தொக்கதென்னக் கொடுத்தபின்றையென்றுமாம்.

(௩௪௪)

நானெறிவகையினைக்கிதுண்ணிதினுழைந்துதிமைப்  
பானெறிபலவுநீக்கிப்பரிதியங்கடவுள்ளன  
கோனெறிதழுவிநின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ  
நானெறிவகையினின்றல்லுயிர்த்தமென்றான்.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மைதீமையை ஆராய்ந்து. கூறிய பொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று. தீமைப்பானெறி - துண்மார்க்கம். நிறத்தாலும் இருணைக்கத்தாலும் ஞாயிறுஉவமை. கோன் - அருகன். குணம்-இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன: நன்ஞானம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி - சதுர்க்கி; அவையாவன: நரக்கதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவகதி. நல்லுயிர் - பவ்வியசீவன்.

\* திருக்குறள், பிரிவாற்றுமை, ௪.

இ - ள். அவன் னோக்கி துழைந்து நீக்கிப் புணரின் நல்லுயிர்க்கு ஆக்கமென் றுனென்க. (௩௪௫)

அறிவினாற்பெரியநீராரருவினைகழியநின்ற  
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றார்  
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின் கண்ணே  
வெறிபுலங்கன்றிநின்றார்வேதனைக்கடலுணர்நின்றார்.

தீவினைகழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அநந்தசுகம், நிறை  
க்கடல் பாடமாயின் இன்பப்பெருக்கினையுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்  
சையுடைய உடம்பென்னும்பாம்பிடத்திற் பொறியென்னும் பெயரையுடையவாகிய  
ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்றவீடயங்களிலே அடிபட்டுநின்றார்.

இ - ள். பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார். கன்றிநின்றார் துன்  
பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (௩௪௬)

கூற்றுவன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து  
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாடு  
நோற்றவன்வலையைநீங்குகுதர்ச்சியிலுலகநோக்கி  
யாற்றுறப்போதறேற்றாமளியமோபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வார்கள். வலை - ஆயுக்கன்மம். இதற்கு  
முன்பனுபவியாதவுலகம் - வீடு. ஒது பெரியம் - இகழ்ச்சி.

இ - ள். கூற்றுவன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையைவீசிவைத்தான்; அதனை  
அறியத்தக்களாகும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப்படப்போதலைத்  
தெளிகிலேம்; பெரியேங்காணென்க. (௩௪௭)

தேவியே பேரருளிமெப்பையெல்லாம்பிளந்திமெப்பிழப்புநீக்கு  
மாரமிர்தரிதிற்பெற்றமதன்பயன்கோடறேற்ற  
மோருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்றைக்  
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

இ - ள். இமெப்பையெல்லாநீக்குதற்குக் காரணமான பிறப்பறுக்கு மக்களயாக்  
கையைத் தவப்பயனாற்பெற்றும்; பெற்றுவைத்தும் அதன்பயனைக்கொள்ள அறிகின்  
றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்ளநான்சென்றால் எரிகவ  
ரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடுமோ ஓர்ந்துபாருமென்க. (1)

தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச்  
செழுங்களியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினு  
முழங்குனரகின்முழ்குமுயற்சியராகிரின்ற  
கொழுங்களியுணர்வினாக்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குரல்-விகாரம். செழுங்களி - தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி ஏழும். குண  
வதம் - விரதம்; இது பகுதிப்பொருள்வினா.

இ - ள். எல்லாரும் தத்துவந்தழுவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே முரசிற்  
சாற்றிச் செப்பினுலும் அது கொள்ளாதபடி நாகின்முழ்கும் பாவத்தினை முன்னே  
உடையராகிரின்ற உணர்வினாைக் குணங்கொளுத்தலாமோவென்க. (௩௪௮)

பவளவாய்ச்செறுவுதன் னுணித்திலம்பயிலிவித்திக்  
குழவிநாறெழுந்துகாலைக்கொழுங்கதிரீன்றுபின்னாட்  
கிழவுதான்விளைக்கும்பைங்குழ்கேட்டிரேற்பிணிசெய்பன்மா  
உழவிற்காண்மேயுஞ்சிலவேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

பவளவாய் - கருத்தங்கும்பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

இ - ன். உழவிற்கான், கேட்டிராயிற் பவளவாயாகியசெய்யிலே நித்திலத்தை வித்துதலாலே முனைதோன்றிக் கதினாயின்று பின்னே தான் மூப்பை விளைக்கும் பயிரை நோயைச்செய்யுந் தீவினைகளாகிய விலங்குகள் மேயும்; அவை மேயாதபடி சிலமாகியவேலியைக் கொண்டுசென்றிடுவீராகவென்றானென்க. (௩௫0)

சூழ்கதிரீமநியமன்னசுடர்மணிப்பூணிணனும்  
வீழ்தருகதுழினிங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு  
மூழ்வினை தூரத்தலாணுமுணர்வுசென்றெறித்தலாணு  
மாழ்கடற்புணையினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுயமை, கலைகணிதைதலால். உம்மை - சிறப்பும்மை. வீழ் தருகதி-நரகத்தேவிமுதற்குக் காரணமான தீவழி. பொன்னெயில்வட்டத்திற்செலுத்து மூழ்வினை - சாதுசரணுவதற்கு முன்செய்த நல்வினை. அத்தவத்தேபயின்மையால் உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரத்தலானும்.

இ - ன். அதுகேட்டுப் பூணிணனும், ஊழ்வினைசெலுத்துதலானும் உணர்வெ றித்தலானும் கதியினீங்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்துதற்குத் தெப்பமன்ன அறிவனைச் சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௫௧)

காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப்  
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னும்வயிரத்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா  
மாட்சியில்தகுகளெல்லாமடைத்தபின்வரம்பிலின்பத்  
தாட்சியிலுலகமேறத்திறந்தனலர்ந்தாரான்.

நிலைபேறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக்காத்தற்குலாவுதலிற் கதவு. காட்சி யையும்ஞானத்தையும்விட்டுநீங்காமற் நகைத்தலிற் றாழ். மாட்சியில்லாத பொல்லாத கதி. கதி-பிறவி; கெடுதலில்லாத தீக்கதி; மாட்சிமையுமாம். ஆட்சியிலுலகம்-இதற்கு முன்பு ஆளாதவுலகம் - வீடு. அலர்ந்த - புகழாற்பரந்த.

இ - ன். தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமாகியகதவைச் சேர்த்தி ஒழுக் கமாகிய தாழைக்கொளுவிக்கதிக்கெல்லாமடைத்தபின் வீட்டுலகத்தேசெல்ல வழி திறந்தானென்க. (௩௫௨)

நல்லறத்திறைவனாகிநால்வகைச்சரணமெய்தித்  
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காலினாற்குப்  
புல்லறநெறிக்கணின்னுபொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு  
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம். தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாமுரியவறம். புல்லறநெறிக்கணின்னுபொருள் வயிற்பிழைத்தவாறும் - தீக்கதியினின்றோர்தாம்நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தி

னெறியிலே நிற்றலால் வீடுபேற்றிற் றப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபேறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்துமியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

இ - ள். சரணமெய்திப் பூண்ட காலினுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்துமாறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்கூறினானென்க.

எரிமுயங்கிலங்குவைவேலினையவர்குழாத்தினீங்கித்  
திருமுயங்கலங்கன்மாற்பிற்சீவகற்கொண்டுவேறு  
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகவேய்ந்தபோலுந்  
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இனையவர் - தம்பிமாருந் தோழன்மாரும். கொண்டு - வேறுக்கொண்டு.

இ - ள். ஆசிரியன், குழாத்தினின்றூர்தானிங்கி சீவகனைத் தனியேகொண்டு போய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலுங்காவைச்சேர்ந்து, அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றானென்க. (ஈருசு)

பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி  
யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்தளிர் பிண்டிநீழம்  
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவினோடிருந்தபோழ்தி  
னேவியல்சிலையினையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

இ - ள். ஆசிரியன் பிண்டிநீழலிட்ட தவிசின்மேல் இருந்தவளவிலே பூவையுங்கிளியுருதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ஒற்றாகவிடுஞ்சாதிகளெல்லாம்இல் லாதபடியை ஆராய்ந்து சிலையினுனை இக்கதையைக்கேட்பாயாகவென்றானென்க. ()

வையகமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி  
பைவிரிபசும்பொனல்குற்பைந்தொடிவியையென்பாள்  
செய்கழன்மன்னன்மேற்றந்துதேவியைப்பொறியிற்போக்கி  
மையல்கொணெஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை. தேர்ந்து-கனவிற்குப்பின்பு இவனைப்போகவிடுமாறுதேர்ந்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

இ - ள். இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன்; அவனுக்குத்தேவி வியையை; அவன் தேர்ந்து அவனைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டானென்க. (ஈருசு)

புலம்பொடுதேவிபோகிப்புக்கற்குங்காடுநண்ணி  
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியின் நவண்ண  
மிலங்கிழைசிறுவன்நனைப்பயந்துபூந்தவிசினுச்சி  
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றான்.

வலம்புரியுலகம்உறவேதேவிமறைந்தமையுமுணர்த்தினார். இலங்கிழை-தேவி; இது கூட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனியாகியதெய்வம். வைத்து - வைக்க. அறம் - நோன்பு.

இ - ள். தேவி, போய் நண்ணி, வலம்புரி மணியையின்றூற்போலச் சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத்தெய்வம்தவிசின்மேலேவைக்க, அத்தேவி யான்மேற் செய்கின்ற அறம் நினைக்காக்கவென்றுட்கொண்டானென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவிகருதியதனை ஆசிரிய னுணர்ந்து ஈண்டிக்குறினான். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை சேவகனு ணர்ந்து அது கருமமென்றுக்கொண்டான். பின்பு \**“அடிகளுமுளரோ”* என்றது இதற்குப்பின்பு தீங்கின்றியிருந்தமைகருதி. (௩௫௭)

வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்களுக்கும்  
கானத்திற்கிடந்தேபோற்கடலகமுடையநம்பி  
தானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே  
பூனத்திற்கீர்ந்தசீர்த்தியுத்தரட்டாதியானே.

கொழுந்தென்றார், நாடோறும்வளர்தலின். தானத்துமணி - சுகொட்டமணி.  
ஊனம் - நாளுக்குள்ளதிங்கு.

இ - ள். நம்பி, உத்தரட்டாகிராட்பிறந்தவன், பிறை மீன்குழுக்கிடந்ததுபோலே  
மணியுந் தானு மாறுபடத்தோன்றினானென்க. (௩௫௮)

௧. அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேனாய்கன்சென்று  
பொருந்துபுசிறுவற்கொண்டபொலிவொடுபுகன்றுபோகத்  
திருந்தியநம்பியாரத்தும்மினன்றெய்வம்வாழத்திற் டுள்ள.  
மரும்பொனாய்கொண்டமோவென்றானலைகடல்விருப்பிற் கொண்

உ. கரியவன்கன்னற்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்  
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுஞ்  
சொரிமலர்த்தாரும்பூணுமாசமுங்குழையுஞ்சேராத்  
திருமலர்க்கண்ணிசிறத்தெருமந்துமயங்கிவீழ்ந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துகற்குக்கூறலின் அது தப்பாதென்று  
கருதி. கொண்டு - கொள்ள. திருந்திய - தவந்திருந்திய. பொன்னாய் - திருவையுடை  
யாய். கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோடும் - உடனி  
கழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர்.

இ - ள். நாய்கன் அவ்வொளியோடியவழியேசென்று பொருந்தாநின்று சிறு  
வனையெடுக்க; அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்றுநாய்கன்மகிழ்ந்துபோம்படி  
நிறையத்தும்மினான்; அப்பொழுது தெய்வம்வாழ்த்திற்று; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய்  
அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான்; அவனாங்கொண்டாளென்று, ஓர் கதைமுகத்  
தாலே, கரியவன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினானாக; அதுகேட்ட  
சேவகன் நீகூறியவன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினானாக, தார்முதலியனசேரரச்  
சிற்தக் கலங்கி மூர்ச்சித்துவீழ்ந்தானென்க.

என்றெனவும் உணர்த்தவெனவும் வருவிக்க. அன்புமிகுதியான் மூர்ச்சைமூர்  
சிற்று. (௩௬௦)

கற்பகங்கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்காவைவீழ்ச்  
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலைச்சார்த்துபுல்லி

நம்பலகுழி இயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்  
கம்புனைதிரிணிதிண்டோளான் கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

இ - ன். காளை, கற்பகம்நிலைகுலைந்துவிழுந்ததன்மைபோல விழுதலாலே சொல்  
லைவிரகாற்கூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விரையச்சேர்ந்து தழுவிக் சந்தனாதிக்க  
கூட்டாற்செய்த குழம்பாற்றேற்ற, அத்தோளான்தெளிந்து கையாற்றைவிட்டுச்  
சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (௩௬௬)

இனையைநீயாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ  
நினையனீநம்பியென்றுநெடுங்கணீர் துடைத்துநீவிப்  
புனையிழைமகளிர்போலப்புலம்பனின் பகைவனின்ற  
னினைவெலாநீங்குகென்னநெடுந்தகைதேறினானே.

புலம்பல் - அழுதல்; தொழிற்பெயர்.

இ - ன். நம்பி, நீ இனையாயாதெல்லாம் எம்போல்வார்க்கு செய்தபாவம்; இனி  
நின்பகைவன் நின்றாளுதலின், மகளிர்போலப் புலம்பலை நீ நினைவென்று கண்  
ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத்தடவி நினைவுநீங்குகவென்ன, அவன் தெளி  
ந்தானென்க.

நீர்துடைத்தென்றது அரற்று. நினைவெலாமென்றது அவலம். அவலமுதலிய  
நான்குக்கூறினார். எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகைகாரணமாகவென்றுமாம். ( )

மலைபகவடிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின்முழங்கிமாநீ  
ரலைகடற்றினாயிற்சீறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்  
சிலையொடுபகழியேந்நடுக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று  
மிலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினானே.

இ - ன். அவனுயிரைப்பருகலுற்றுத் தினாயின்முழங்கிக் சிங்கக்குட்டிபோலச்  
சீறி வில்லோடும்பகழியேந்நடுக் கூற்றெனத்தோன்றுங்கண்ணியானை விலக்கினானெ  
ன்க.

தந்தையைக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கலருமையின், மேற்கூறுகின்ற  
கூற்றான் விலக்கினமைதோன்ற இன்னணமென்றார். (௩௬௭)

வேண்டுவெனம்பியானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல  
வாண்டகைக்குரவிர்கொண்மியாதுநீர்கருதிற்றென்ன  
யாண்டுநெரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை  
வேண்டுவெனென்றுசொன்னவிலவலானதனைநேர்ந்தான்.

வேண்டவல் - அல்லற்றுத் தன்மைச்சொல்; சந்தியால் எனகரம்வந்தது. இர்  
ஈறு “கேளிர்வாழியோ” எனநின்றற்போல இயல்பாய்நின்றது. ஆண்டகைமைக-  
ற்றிற்று. கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக்கற்பித்தமுக்கத்தான் அரசனென்று  
ணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான்-செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காயுடன்பா  
டுணர்த்திற்று. இது மேலுங்கொள்க.

இ - ன். நம்பி, யான் ஓரிடம்பெயையுடையதோர்காரியத்தை வேண்டுவெனென்  
றுகூட, குரவிர், நீர்கருதிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன்குலத்தளவில்

ஒர்யான்றிறுதியுளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவென்று விலக்கிச்சொன்னான்; வில்வல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தானென்க.

கூறவும் பாடம்.

(௩௬௪)

வெவ்வினாவெகுண்சொராவிழுந்தியமிர்தமின்னி  
கவ்வியவெஃகினிந்தயக்கமினிலைமைநோக்கி  
யவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுளிக்  
யிவ்வியலொருவற்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றான்.

வினையைத் தான் வெகுளுதலாலே, அது சாரப்படாத அமிர்து - இரத்தினத்திரயம், கயக்கம்-கலக்கம். ஒளவியும்கன்று - மனக்கோட்டமின்றி. இவ்வியலொருவனென்று தன்னைப் பிறன்போற்குறினான், தன்மேலன்பால்வருந்துவனென்று.

இ - ள். ஆசிரியன், சேகனுக்கெழுந்த வெய்தானகோபத்தைப்போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டநீர்போலநின்ற நிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்ததுன்பத்தை இற்றெனச்செப்பாநின்றானென்க.

தான்மெய்யுணர்தலின் என்னைவிலக்கானென்று இக்கதைகூறுகின்றான். ( )

க. வானுறைவெள்ளிவெம்பின்வாரணவாசிமன்ன  
னானுறைபரிதிவெள்வேலுலோகமாபாலனென்பான்  
மேனுறைதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசுநாட்டிப்  
பானிமக்குருகினாய்ந்துபண்ணவர்பழுவங்கொண்டான். (௩௬௫)

உ. வெஞ்சினங்குறைந்துநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கினோற்கும்  
வஞ்சமில்லகொள்கையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்  
குஞ்சரமுழங்குதியிற்கொள்கையின்மெலிந்திழைநூர்  
மஞ்சுதோய்குன்றமன்னமாடவீட்டகம்புகுந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமூரின் மன்னன். பரிதிபோற்பகையாகிய இருளைக்கெடுக்கும்வேல். மா - வியங்கொள்கையன்றி இசைநிறைத்து நின்றது; புறனடையால்வந்தது; “ஒக்கல்வாழ்க்கைதக்குமாகாலே” என்றற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு. கொள்ளைகூலியாகும்.

இ - ள். மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசைநிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொள்கையாற்குப் பாவம்வந்துசேர்ந்ததாக; யானத்தியாலே உணவிடத்தேவருந்நி இவ்வூரின் மாடத்திரளிடத்தேபுகுந்தானென்க. (௩௬௬)

உரைவிளையாமையெமந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி  
வரைவிளையாடுமார்பன்யாரவன்வாழியென்ன  
விரைவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பார்  
நிரைவிளையமிர்தமன்னகட்டுமொசெல்கவென்றான்.

வரைதனக்கு நிகராகக்கருதி விளையாடும். விரைவிளையாடும் - விரையுலாவும்.



இ - ள். மைந்தன், கதைமுடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்துநோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவன்றான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அதுகேட்டுத் தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேற்கேட்பதாகவிரும்பி, அமுதன்னபுனைந்துரை முடிவுபோகநடப்பதாகவென்றானென்க. (1)

பூத்தின்றுபுகன் றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததிம்பா  
னீத்தமச்செல்லவேவித்தட்டவின்னமிர்தமுண்பான்  
பாத்தரும்பசும்பொற்றூலம்பரப்பியபைம்பொழ்மி  
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரோடேறினானே.

சேதா - பண்புத்தொகை. பால்பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து அதிலிட்ட அரிசியைப் பால்செல்லவேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலமுசில். ஒடினபொன்.

இ - ள். கந்துகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம்பரப்பியபூமியிலே தவிசின் மேலே தோழரோடேறினானென்க. (கசுக)

புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்செறிந்தவல்கு  
னடையறிமகளிரேந்தநல்லமிர்துண்ணும்போழ்தி  
னிடைகழிநின்றவெண்ணோக்கிப்போந்தேறுகென்றான்  
கடல்கெழுபரிதியன்னபொற்கலமெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோறிடுமுறைமை.

இ - ள். மகளிர், இருகுழையுமின்னாநிற்க அமுதமேந்த, தான் அதனை யுண் ணங்காலத்தே எண்ணப்பார்த்து இங்கனெபோந்தேறுவீராக வென்றான்; யானேறின வளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்குமுதமிட்டாரென்க. (கசு)

கைகவிந்நுநெய்பெய்துகன்னலங்குடங்கன்கொட்டிப்  
பெய்பெயென்றுரைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்  
பெய்து தூர்க்கின்மவண்ணம்விலாப்புடைபெரிதும்வீங்க  
வையனதருளினாலானந்தணர்தொழிலேனானேன்.

வினாவின்கண் இருகாலடிக்குதல் இக்காலவழக்கு.

இ - ள். இவற்குக் கை கவித்தற்குக் காரணமான நெய்யைப்பெய்து குடங்க ளையுமொன்றோடொன்றுசேர்த்திப் பெய்பெய்யென்று கந்துகன்கூற, அவர்சொரித லின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத்தூர்க்கின்மவண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உன்னருளாலே அறவோர்தொழிலானேனென்க.

திருத்தியை யடைந்தேனென்றான்.

(கசு)

சுரும்புடையலங்கன்மாலைச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானும்  
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பலேழவெந்தியினிங்கி  
யிருந்தனனேமமுந்நீரெறிசுறவுயர்த்ததோன்றம்  
சுரும்புடைக்கானையன்னகானிநின்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மாலை - அசையுமாலை. சுறவுயர்த்த - சுறவைமேம்படுத்தின.

இ - ள். தலைமையையுடைய காமனையொத்தகாளாய், நின்வலைப்படுதலாலே, சுநந்தையுந் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிபட்டுப்பேண, யானைத்தியினின்றுநீங்கி யிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர் பசிதோன்றாதிருத்தலின் நீங்கியென்றான். இவன் நோய்தீர்த்தநிலை  
யை வலியென்றான். இதுவிளக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான். (௧௭௨)

நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொண்ணிதுந்நையிலல்  
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டநான்முகன்மமர்க்குக்கல்லா  
சுருந்தார்முலம்பொறுக்கலாததோளையாதலாலுபுக்கேன்  
கலம்பொறுக்கலாதசாயலவருழைநின்னைக்கண்டேன்.

நிதி - திரள். தன் நலம் தான்பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாமூர்த்தமும் இவரை  
தலின் நான்முகனென்றார். \* “ஆதிவேதம் பயந்தோய்” † “மலரேந்து சேவடிய  
மாலென்ப” என்பமேலும்.

இ - ள். தோளாய், நிதியையுடைய துந்தையிலல் தமராயின துந்தவர்க்கெ  
ல்லா மில்லமாதலான் உள்ளேசென்றேன்; மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்டேனென்  
ருனென்க. (௧௭௩)

ஐயனைக்கண்ணிற்காணவானைத்தியதகங்கண்ட  
பையணனாகம்போலவட்கயான்பெரிதுமுட்கித்  
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்கமிர்துலாய்நிமிர்ந்ததேபோன்  
மொய்குரன்முரசநாணுந்தழங்குரன்முழங்குக்கேட்டேன்.

நாகம் - ஆகுபெயர்.

இ-ள். நின்னைக் கண்ணற்கண்டேனாக; யானைத்தி, மருந்துகண்டநஞ்சுபோலக்  
கெடுதலாலே, யான் அஞ்சித் தெய்வமோவென்றாராய்வேற்கு அமிர்தநிமிர்ந்ததே  
போலுலாவப்பட்டு முரசநாணும் வார்த்தை அவ்வித்தேமுழங்க, அதனைக் கேட்டே  
னென்றனென்க.

ஐயநிற்குன்னென்றும் பாடம். இவனிருக்கின்ற மனையாதலின், இவனைக் காண்ப  
தற்குமுன்னே குறைந்து இவனைக்கண்டபின்பொன்றக்கெட்டது. (௧௭௪)

கோட்டிளந்திங்கள்சூழ்ந்துகுலவியதிருவிற்போல  
மோட்டொளிமுத்தஞ்சூழ்ந்துமுருகுகொப்புளிக்குந்தாரோய்  
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிளரொளிவனப்புநின்னைச்  
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னுய்சாதகஞ்செய்தவென்றான்.

திங்களை வளைத்திட்ட விற்போல முத்தைச்சூழ்ந்து தேன்கொப்புளிக்குந்தார்.  
சேடு - பெருமை.

இ - ள். தாரோய், சிங்கமன்னாய், அங்ஙனங்கேட்டளவிதெற்கரிய வார்த்  
தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றனென்க. (௧௭௫)

கோளியங்குமுலையன்னகொடுஞ்சிலையுழவன்கேட்டே  
தாளியறவங்கடாயாத்நதைநீயாகியென்னை  
வாளியங்குருவப்பூணைய்படைத்தனைவாழியென்ன  
மீளியங்களிறனாயன்மெய்நெறிநிற்பலென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

\* பதுமையாரிலம்பகம், எள. † கனகமாலையாரிலம்பகம், இசு.

இ - ள். சீவகன், அதனைக்கேட்டு ஒளியியங்காநின்ற உருவமாகிய பூணையுடையோய், முயற்சியாற்பிறந்த தவங்கள் தாயாக, நீதந்தையாகி என்னைப்படைத்தனை யென்ன; ஆசிரியன் களிற்றாய், யான் தவநெறியிலே நிற்பேனென்றானென்க.

நல்வினையால் இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான் வேரோற்பிறப்பானமைகூறினான். (1)

மறுவறமனையினிங்கிமா தவஞ்செய்வலென்றும்  
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரார்  
துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றறாடொழுதுநின்ற  
னறவறமலர்ந்தகண்ணிநன்மணிவண்ணென்னான்.

அறமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள். நறவற - நறுநாற்றந்தன்னிடத்தே தங்க.

இ - ள். மணிவண்ணென்னான், அறிவுடையார் இல்லறத்தினின்று நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றும் பிற பேசாருகத்தார்; ஆதலால், யானும் அதுவே கூறுவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று தொழுதுநின்றானென்க.

ஒருவன் துறப்பேனென்றால் அறிவுடையார் விலக்காராதலின், இவனும் அதற்குடம்பட்டானெனத் தேவர்கூற்றுமாம். (கௌ)

கைவரையன்றிநில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்  
றெவ்வரைச்செகுக்குநீறுமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்  
பைவிரியல்குலாட்கும்புகடனிகியின்வைகு  
மைவரைமார்பினற்குமனமுறத்தேற்றியிட்டான்.

கைவரையன்றிநில்லா - ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத. யானையைமாறுபட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோலவிரிந்த. கடல்போனिति.

இ - ள். மடங்கலன்னான், தன்பகைவரைக்கொல்லுமுறைமையை அவன்மனத்தேலிபெறுத்தி, சுநந்தைக்கும் கந்துகனுக்கும் சீவகன்கல்வியையும் திகைகூடியும் தன்னுறவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தானென்க. (கௌ)

அமுலுறுவெண்ணெய்போலவகங்குழைந்துருகியாற்றார்  
குமுலுகிளவிசோர்ந்துருமாணத்தமியகை  
நிழலுறுமதியமன்னாய்நீத்தியோவெனவுநில்லான்  
பழவினைபரியநோற்பான்விஞ்சையர்வேந்தன்சென்றான்.

இ - ள். சுநந்தை, ஆற்றாளாய்ச் சோர்ந்து, கலைகண்ணிறந்தவனே, குமாணத்தமியனும்படி நீத்தியோவென்றுகூறவும் நில்லானாய் வேந்தன் பழவினைகெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்றானென்க.

இது நாமகளைக்கூடின இலம்பகமென்க. இலம்பகம் - வடசொல். (கௌ)

நாமகளிலம்பகமுற்றிற்று.

இ ர ண் ட ா வ து

## கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

ஆர்வவேரிந்தச்சணந்திபோய்  
வீரன்முனிழல்விளங்கநோற்றபின்  
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்டொழிச்  
சோர்வில்கொள்கையான்மேற்றநீங்கினான்.

ஆர்வவேர் - ஆசையென்கிறபிறவிவேர். அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன்முன்  
சிழல் - ஸ்ரீவர்த்தநாநஸ்வாமிகள் ஸமவஸரணத்தே. மொக்குளின்மாய்தல் - வீடு  
பெறுங்கால் திருமேனியுடனே அதிருசியமாகை.

இ - ள். அச்சணந்தி, இவ்விடத்துநின்றும்போய், தாணிழலிலேவிளங்கும்படி  
வேளையரிந்துநோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழி மொக்குளின்மாய்ந்து,  
பிறவிரீங்கினானெனக். (க)

நம்பனிததலைநாகநன்னகர்ப்  
பைம்பொனோடைசூழ்பருமயானையுள்  
செம்பொனீள்கொடித்தேரும்வாசியும்  
வெம்பவூர்ந்துலாம்வேனிலானினே.

இ - ள். நம்பன், இவ்வுலகில் நாகம்போலுமிராசமாபுரத்தே யானைமுதலிய  
வற்றைக் கண்டார்விரும்பவேறி, வேனிலான்போல மகளிர்க்கு வேட்கைவினைத்து  
நடக்குமெனக். (உ)

வேறு.

கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுஞ்  
சிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமு  
மலையினினகலியமார்பனல்லதிவ்  
வுலகினிலியெனவொருவனாயினான்.

இதனால் சீவகற்குப் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்வினையாற்பிறக்கின்ற குணங்  
கள் கூறுகின்றார். கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம்.  
காட்சிக்கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. சிலையினதகலம் - படைக்க  
லம் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை-தாளத்தோடே கண்டத்  
திலுங்கருவியிலும்பிறக்கும் பாட்டு; இசைநாடகம் காமத்தைவினைத்தலின், அவற்றைப்  
பிறக்கும்காமத்தை வீணைச்செல்வமென்றார்.

இ - ள். ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்றன சீவகன்; இவனல்லாது  
இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தானொருவனையாயினானெனக்.

அரசிற்குச்சிறந்தனஇந்நான்கென்றார். இனிக்குலையினதகலம்-நாமகள்; காட்

சிக்கின்பம்-வீற்றுத்தெய்வம்; சிலையினதகலம் - வீரமகள்; வீணச்செல்வம் - மாதங்கி.  
இவர்கள் தாம் இவனல்லது வேறியாங்களென்றில்லையென்னும்படியாயினுனென்று  
மாம். (ங)

வேறு.

நாமவென்றிவேனகைகொண்மார்பனைக்  
காமனையெனக்கன்னிமங்கையர்  
தாமரைக்கணற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்  
கோமகன்றிறத்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். அங்ஙனமொருவனாகியமார்பனை மங்கையர் காமனையென்று தாழ்ந்து  
கண்ணைப் பருகும்படி நடக்குமிவனிடத்துப் பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாமென்ற  
ரென்க. (ச)

சில்லம்போதின்மேற்றினாந்துதேனுலா  
முல்லைகாரெனப்பூப்பமொய்ந்கிரா  
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்படுங்  
கல்லென்சும்மையோர்கடலின்மிக்கதே.

பின்பனிக்கு அழிகின்றமையிற் சிலவான அழகியபோதின்மேலே தேனினம்  
சாய்ந்துலாவுமுல்லையென்று அடைகூறியது. இப்பொழுது காரெனப் பூக்கும்படி  
யாகவென்க. பால்படுஞ்சும்மை - பசுக்கறக்கிறவொலி.

இ - ள். நிரா தான் புல்லுகன்றைநினைத்து, முல்லை காரெனப்பூப்பத் தானே  
பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க. (ரு)

மிக்கநாளினால்வேழமும்மத  
முக்கதேனினோடுநிவார்களை  
யொக்கவாய்நிறைந்தொழுகுஞ்நின்மேன்  
மக்களிண்டினாந்மடங்கன்மொயம்பினார்.

உக்கதேனுடனே மும்மதமுறுதலாலே சுனைகளெல்லாந் தம்மில் ஒக்க வாய்  
நிறைந்தொழுகுஞ்நின்.

இ - ள். இங்ஙனமொலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொயம்பினாராகிய வேட  
ரெல்லாரும்வந்து தங்களிலே திரண்டாரென்க. (சு)

மன்னவன்னிராவந்துகண்ணுறு  
மின்னநாளினாற்கோடுநாமெனச்  
சொன்னவாயுளையொருவன்புட்குரன்  
முன்னங்கூறினாழ்முழுதுணர்வினான்.

இன்னநான் - இளவேனிற்சூரியநான்.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டினவர்கள், இத்தன்மைத்தாகிய நாளிலே நிராவந்து  
சேரும்; அதனை நாம் கொள்ளுதுமெனக்கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய குரலின்  
குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையானொருவன் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௭)

க. அடைதுநாநினாயடைந்தகாலையே  
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை  
யுடையும்பின்னரேயொருவன்றேரின  
லுடைதுஞ்சுமிவிறேனுடைந்ததொப்பவே. (அ)

உ. என்றுகூறலுமேழைவேட்டுவீ  
ரொன்றுதேரினலொருவன் கூற்றமே  
யென்றுகூறினுமொருவனென்செயு  
மின்றுகோமிநாமெழுகென்றேகினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவில் - சுடுவால்; சுடுதலென வினைமேனின்ற  
வினப்பெயரன்றி வினைமாத்திரையுணர்த்துகின்றதுருபேற்றது. தேனினைம்போலக்  
கெடுதுமெனவே தமக்குப் பாடினமைகூறினான்.

இ - ள். நாம் நினாயையடிப்போம், அடித்த பொழுதே அரசன்படைவந்து  
பொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்கெடும்; அதுகேட்டபின்பு  
சுடுதலாற் றேனினைக்கெட்டாற்போல ஒருவன்றோற் கெடுவேமென்று நிமித்திகன்  
கூறினான்; அவன்கூறினவளவிலே அவனை வேட்டுவீரெனஇகழ்ந்து, ஒருவன்கூற்ற  
மேயென்று உலகக்கூறினும், அவ்வொருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யாமாட்டா  
னாகலின், இன்றுகொள்ளக்கடவேம்; எழுந்திருப்பீராகவென்றுகூறி நினாநிற்கி  
இடநோக்கிப் போனாரென்க. (க)

வண்டுமூசுறநறவமார்த்தவர்  
தொண்டகப்பறைதுடியொடார்த்தெழ  
விண்டிதெய்வதம்வணங்கிவெல்கென  
மண்டினார்நிமாமணந்தகாலையே.

மூசுற - விகாரம். தொண்டகப்பறை - ஆகோட்பறை. விண்டு - அரசனுடன்  
பகைத்து.

இ - ள். அங்ஙனமேகினவர், நறவமார்த்து, பறை துடியொடார்த்தெழ முரு  
கனைவணங்கி, விண்டு, நினாவந்துகூடினவளவிலே வெல்கவெனக்கூறி, மிக்ஞ்சு  
சென்றாரென்க. (க0)

க. பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளா  
ராய்த்துயர்நலக்காசெறுணான  
கோத்தரித்திலக்கோதைமார்பினான்  
வாய்த்தவந்நினைவாளுவன்சொனான். (கக)

உ. பிள்ளை யுள்புகுந்தழித்ததாதலா  
லெள்ளன்மின்னினாயின்னுநீரென  
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலார்  
முள்ளுமாயரும்மொய்ம்பொடேகினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

சுமந்திருப்பாராகிய ஆய்த்தியர். கோதை - பூமலை. நித்திலத்தையுடையமார் பிணன் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாத. வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

இ - ள். ஆய்த்தியர் நலஞ்சேர்தற்கு ஆண்குற்றியை யொப்பானாகிய நந்த கோனுடைய அந்நிரையிலே வாய்த்தநிமித்திகள், நிரைக்குள்ளேபுகுந்து காரிஅழித் ததாகலால் இன்று நீர் நிரையைக் காவலிகழாதொழிமினெனச் சொன்னான்; அது கேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொயம்புடனே காத்தற்கேகினுரென்க. ()

காயமினெனக்கலந்துகானிரா  
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்  
பாயுமாரிபோற்பகழிசுந்நு  
ராயர்மத்தெறிதயிரினுயினர்.

இ - ள். ஆகாயமுயினுமென்னும்படி காட்டிலே கலந்து நிராமேய்கிற அள விலே வேடரார்த்துப் பரந்தமழைபோலப் பகழியை உடனேசுந்தினுராக, போரிற் காற்றாய் ஆயர் மத்தாற்கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினுரென்க. (கக)

க. குழலுநவியமுமொழியக்கோவலர்  
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாம்பழித்  
துழலைபாய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுண்  
மழலைத்தீஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார். (கச)

உ. மத்தம்புல்லியகயிற்றின்மற்றவ  
ரத்தலைவிழனித்தலைவிடா  
ருய்த்தனரெனவுடைதயிர்ப்புளி  
மொய்த்ததோணலார்முழுதுமீண்டினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மற்று - அசை.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சிதறினகோவலர், குழலுங்கோடாலியுமங்கேகிடக்கக் காட் டைக்கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று சுழலும்படி, அவ்வேடர் கயிறு போல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிட்டாராதலால், இனி அந்நிரையைக் கொண்டேபோயினுரென வாய்விட்டார், அதுகேட்டுத் தோள்முழு துந் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார் நிரண்டாரென்க.

உய்த்தனரென்றிறந்தகாலத்தாற்குடறினார், தெளிவுபற்றி. (கரு)

வேறு.

வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்  
முலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த  
தலைப்படுதன்மலர்மலைபிலைங்க  
வலைத்தவயிற்றினராயமுதிட்டார்.

இ - ள். அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையானமலைபிணங்கும்படி மயிர்குலைய அலைத்தவயிற்றினராய், வலைப்படுமானென வலைப்படுமயிலெனவருந்தி னுரென்க. (கசு)

எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவீர்  
நும்மனைமார்களைநோவவதுக்கி  
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்  
தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலம்புற்றார்.

இ - ள். அவர், பின்பும் வேட்டுவர் நும்முடையதாய்மாரா நோம்படி அடித்  
துக் கொண்டுபோயினார்; இனி எம்முடையதாய்மார், எங்ஙனமுயிர்வாழ்வீரோ  
வெனக்கூப்பிட்டுக் கன்றோடுபுலம்புதலுற்றாரென்க.

உயர்வீன்கண் அஃறிணையை உயர்நிணையாகக்கூறினார். (கக)

க. பாறைபடுதயிர் பாலொடுநெய்ப்பொரு  
தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக  
மாறுபடமலைந்தாய்ப்படைநெக்கது  
சேறுபடுமலர்சிந்தவிராந்தே. (கஅ)

உ. புறவணிபூவிரிபுன்புலம்போகி  
நறவணிதாமரைநாட்டகநீந்திச்  
சுறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்முதா  
நிறையணிகேட்கவுய்த்திட்டனர்பூசல்.

ஆய் - வேடுபோலச் சாதியையுணர்த்திற்று. சேறு - மது. புறவு - முல்லைநிலம்.

இ - ள். கற்போற்றோய்ந்த தயிரும் பாலும் நெய்யுடனேகலந்து ஆறுண்டாம்  
படி பள்ளியிலே வருத்தநிகழாநிற்க, டெடாதுநின்றஆய்ப்படை மாறுபாடுண்டாகப்  
பொருது கெட்டது; கெட்டபின்பு, அவர், மலர்சிந்தும்படி விரைந்து புன்புலத்தைப்  
போய் நாட்டகத்தைநீந்திமுதுநில் இறையணித்தாகக்கேட்கும்படி நிராயையடித்த  
பூசலைக் கொண்டோய்ப்போகட்டாரென்க.

இட்டனரென்றார், இப்பழியை அரசன்மலையிலே போகடுதலால்; ஒருசொல்  
லுமாம். இதனால் வாயிலோனுக்கிசைத்தமை கூறினார். மூதுரெனவே இது கேட்  
டறியாதென்பதுகருத்து. (கக)

வேறு.

கொடுமரவெயினரீண்டிக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த  
படுமணநிராயைவாரிப்பைந்துகிலருவிநெற்றி  
நெடுமலையத்தஞ்சென்றாரென்றுநெய்ப்பொதிந்தபித்தை  
வடிமலராபர்பூசல்வளநகர்பரப்பினாரே.

துகில்போலருவி. நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலையுடைய ஆயர்.

இ - ள். மறவர் திரண்டு நிராயைச் சேரக்கைக்கொண்டு மலையில் அருஞ்சு  
ரத்தைப்போயினாரென்று பூசலை நகரிலேபரப்பினாரென்க.

“பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும் - பூசல் கேட்டுக் கையதுமாற்றி” என்  
றும் “நிராகோட்கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய” என்றும் துறைகூறுதலின், இவருந்  
கேட்டோரெல்லாஞ் சென்றுமீட்பரெனக்கருதி நகரிக்குணர்த்தினார். (உ௦)



வேறு.

காசிஸ்மாமணிச்சாமனாக்கன்னியர்  
வீசமாமகரக்குழைவில்லிட  
வாசவானகமுநீர்பிடித்தாங்கரி  
யாசனத்திருந்தானடன்மொய்ம்பினுன்.

காசு - குற்றம்.

இ - ன். மொய்ம்பினுன், கன்னியர்வீசந்தோறும் குழைவில்லிடக் கமுநீனாட்  
பிடித்து, 'சச்சந்தனி'ருந்தமண்டபத்தே அவனி'ருந்தகிங்காசனத்தேயிருந்தானென்க.

மொய்ம்பினுன் இகழ்ச்சி. (உக)

கொண்டவாளொடுங்கோலொடுங்குப்பு  
சலன்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை  
யுண்டொர்யூசலென்றற்குளையாயெனக்  
கொண்டனர்நினாபோற்றெனக்கூறினான்.

இ - ன். எடுத்தவாளொடுங் பிரம்பொடுங் கையைக்குவித்துக்கொடியவரசனைத்  
தானைத்தொழுது அக்காட்டிலே ஒருபூசலுண்டென்றுகூறிய அசாரவாசுக்கு அதுயாது  
கூறியென்றரசன்கூற, அவனும் யான்கூறுகின்றதனைத் திருவுளம்பற்று; நிரையை  
அடித்துக்கொண்டாரென்றுகூறினானென்க. (உஉ)

செங்கட்புன்மயிர்த்தோறினாசெம்முக  
வெங்குணைக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனைச்  
செங்கட்டிவிழியாத்தெழித்தான்கையு  
ளங்கட்போதுபிசைந்தகெற்றனான்.

இ - ன். அகெற்றனான், அதனைக்கேட்டுப்பூவைப்பிசைந்து, கண்முதலியவற்றை  
யுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணுலே தீப்புறப்படவிழித்துக் கோபித்தானென்க.

தான் அரசனன்மையிற் கோபம் எளியார்மேற்றாயிற்று. (உங)

வேறு.

கூற்றின்னிடிக்குங்கொலேவேலவன்கோவலர்வாய்  
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்கூர்கடற்றாணைநோக்கிக்  
காற்றின்வினாந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன  
னேற்றையரிமாளிடிபோலவியம்பினுனே.

\* "ஏறுமேற்றையும்" என்றலின் ஏற்றையும் பெயர்.

இ - ன். கூற்றுப்போற் கோபியாநின்றவேலவனாகிய காவன்மன்னன், அக்கோ  
பஞ்சிதிதணிந்து, கோவலளையழைத்து, அவர்கூறியகூற்றிற் பொருளையுணர்ந்து,  
தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்வினாந்துசென்று நிரையைமீட்டீராகவென்று  
அரிமானேறுமிடியும்போலவியம்பினானென்க. (உச)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உ.

வேறு.

கார்விளைமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம் கோவிந்தையார்  
போர்விளையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்  
வார்விளைமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோல்  
நீர்விளைசுரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன்தே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுண்மறைந்த கடாம். போருண்டாதற்குக்  
காரணமான குதினா. வார்விளை - வாருண்டான. யானையும் பரிசையும் முழக்கமு  
முண்மையின் மேகமுவமை, இனி வானுலாப்போந்ததேபோலுநீராவது கடல்; அதில்  
விளைந்தசங்குமாம்.

இ - ன். வேழமுந்தேரும் புரவியுங் காலானும் முரசம்விம்மச் சங்கமார்ப்ப வானு  
லாப்போந்ததேபோல் நிலநெளியப் பரந்தவன்க.

நெளிய - விகாரம்.

(உரு)

காலகம்புடைப்பமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததொப்ப  
வேலகமிடைந்ததானைவெஞ்சினவெயினர்தாக்க  
வால்வளையலறவாய்விட்டிரலையுந்துடியுமார்ப்பப்  
பால்வளைந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைந்ததொத்தார்.

மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முற்கூறிலும்.

இ - ன். காற்று உள்ளேயடித்தலாலே கடலெழுந்ததேபோலக் கிளர்ந்து  
வேன்மிடைந்ததானையும் எயினரும் வளையலற இரலையுந் துடியும் வாய்விட்டார்ப்பத்  
தம்மிற்றாக்குதலாலே கோவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவுப்பகலும்  
மலைவதொத்தாரென்க.

ஒடு - எண்ணெடு. வேடர் அரசர்க்கெதிரிற்றலின் இரவுப்பகலு முவமையா  
யின. வளை தானைக்கும், துத்தரிக்கொம்புந் துடியும் வேடர்க்கும் நிரனிறை. (உசு)

விற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவென்றுனைப்பகழிமைந்தர்  
மற்பழுத்தகன்றமார்பத்திடங்கொண்கவைகச்செந்நாச்  
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மைசொல்லலார்தன்மைத்தன்றிக்  
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார் கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுத்து - குழைத்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்றொழிவிலே  
முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாவிலே சொல்லெல்லாங்கைவந்தவர்கள். கொற்றொழி  
விலே யடிபட்டு. மைந்தரும்வேலாரும் அரசன்படை.

இ - ன். வேடர்கையில்வல் வளைந்துகான்றபகழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குத  
லாலே கவிடாருக்கும் ஆண்மைகூறலார் தன்மைத்தன்றாக எரியும்வேலார்அவ்வேடர்  
வில்லைக்கெடுத்தாரென்க.

இனி வேலார் தமது வில்லைவளைத்தார் அவ்வளவிலே வேடர் மைந்தனாவீட்  
டினாரென்றுமாம்

(உஎ)

வாட்படையனுங்கவேடர்வண்சிலைவணங்கவாங்கிக்  
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார் கொதிதுனைப்பகழி தம்மால்  
விட்டினார்மைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததினையே  
பாட்டரும்பகடுவிழ்ந்தபனிவரைகுனிவதொத்தே.

இ - ள். தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத்துப் புலியினம்போலெகிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீரரானவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மாலீழ்ந்தன; தேர்கவீழ்ந்தன; வரை குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தன வென்க.

மொய்த்தார் - தொழிற்பெயர். பட்டு - விகாரம். (உஅ)

வென்றிராங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தென்றெண்ணியொன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்பொன்றவழ்களிறுபாய்மாபுனைமயிர்க்குஞ்சிபிச்சமின்றவழ்கொடியொடிட்டுவேற்படையுடைந்தவன்மே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கள்.

இ-ள். படாதமைந்தார், வேடரை வெளியிலே புறப்படவிட்டு யாம் இப்பொழுதே வெற்றிகொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி அப்படையுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச்சொல்ல, களிறும் மாவும் வேற்படையும் குச்சத்தையும் பிச்சத்தையுங் கொடியுடனே போகட்டுக் கடலுடைந்துதுபோலுடைந்தவென்க. (உக)

பல்லினாழ்க்கிரந்தநாரிற் பனிமலர்பயிலப்பெய்த  
முல்லையங்கண்ணிசிந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாய  
ரொல்லெனவொலிப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன  
வல்லலுற்றமுங்கிடுஞ்சிந்தடியங்காரணமுந்தான்.

பல்லாழ்கிழித்த நாரிலே பூ நெருங்கவைத்துக் கட்டப்பட்ட முல்லைக்கண்ணி.

இ - ள். படைகெட்டவனவிலே ஆயர், கண்ணிசிந்தும்படி கால் விசையுண்டாக முறுக்கி ஒடி ஒல்லெனவொலிப்பப் படையுடைந்ததென்று கூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஒருவருத்தமுற்றிரங்கி அதிலேயுமுந்தினானென்க.

என்றார்க்குப் பாடமாயின், என்றுவருந்தினார்க்குத் தானுமெகிரேவருந்தினானென்க. (கஉ)

வம்புகொண்டிருந்தமாதர்வனமுலைமாலேத்தேன்சோர்  
கொம்புகொண்டன்னல்லலார்கொழுங்கயற்றடங்கண்போலு  
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்டுமறவார்போனார்  
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செல்வவென்றார்.

செம்பின்றன்மையைக்கொண்டாலொத்த மதில். உலகிற்கன்றி நகரிற்கரசுளைய ஸ்ரீமானேயென்றார், வெகுண்டு.

இ-ள். நிராபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையினது தேனொழுக்குவதோர் கொம்பு, கச்சைத் தன்னிடத்தேகொண்டு அடிபரந்த காதுலையுடையமுலையைத் தனக்குறுப்பாகக் கொண்டாற்போலு நல்லாருடைய கண்போலத் தப்பாத அம்பையே தாங்கொண்டு அரசர்மீண்டார்; மறவர் ஆவைக் கொண்டேபோனாரென்றாரென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும். (கக)

மன்னிநாபெயர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்கட்  
பொன்னிழைகடருமேனிப்பூங்கொடியனையொழிந்தி

கண்ணிபைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி  
நன்னகர்விதிதோறுநந்தகோனமைவித்தானே.

மன்னினை - பெரியநினை. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமானமேனி.

இ-ள். அதுகேட்டு அரசன்வாளாவிருத்தலின் நந்தகோன், கண்முதலியவற்றை  
யுடைய கண்ணியை மைந்தர்நினைமீட்டுவந்தவர் கொள்வாராக; யாழ்ந்தருவேமென  
நகர்விதிதோறு மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

இரண்டுலத்தோருந் தாழ்வுயரங்கருதாதிருத்தற்குக் கொள்கவென்றுந் தருது  
மென்றுங்கூறினான். படைநான்குமிகப்படைத்துப்பல்லுயிர்க்குமருள்புரிந்தோருண்  
மையானும், கண்ணியை விரும்புவாருண்மையானுஞ்சாற்றினான். (கஉ)

வெதிர்ந்குதைச்சாபங்கான்றவெந்துனைப்பகழிமுழ்க  
வுதிர்ந்ததுசேனையீட்டங்கூற்றொடுபொருதுகொள்ளுங்  
கருந்தடங்கண்ணியன்றிக்காயமாறாகவேகு  
மரும்பெலவளுமாகென்றாவதொழுதுவிட்டார்.

மூங்கிலாற்செய்த குதையையுடைய வில்.

இ - ள். ஆடவர், சேனைத்திரள் வேடரதுசாபங்கான்ற பகழிமுழ்குதலாலே  
கெட்டதாதலால், இவளையென்றி ஆகாயமேவழியாகச் செல்வாளொருபெறுதற்கரிய  
தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகியகூற்றோடு பொருதுகொள்ளுங் கொலைவல்லாரில்  
லையென்று தொழுதுவிட்டாரென்க.

இது சொல்லெச்சம்.

(கக)

கார்விரிமின்னனார்மேற்காழகர்நெஞ்சினோடு  
தேர்பரிகடாவித்தேந்தார்ச்சீவகனுருளிப்போகித்  
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டுகின்ற  
கூர்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினனே.

இ - ள். சீவகன், மின்னையொக்குமகளிர்மேலே காழகர் நெஞ்சு ஒடுமாறு  
போல ஒடுத்தோர் செலவிலேகடாவிப் பின்பு, புரவியை வட்டத்தேசெல்லக்  
காட்டுகின்றவனுக்கு, அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்து ஊர் பரிவுற்றதெல்லா  
முணர்த்தினனென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி ஒருமகன் தேர்பரிகடாவிப் போய் வந்தென்றுமாம்.  
இதன்பின், \*“என்றவன்” +“சேட்டிளம்” எனவிரண்டுகவிசூறுவாருமுளர்; அவை  
பயிலவழங்கா. (கச)

\* எவ்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரிமணிக்கடகக்கையா  
லொன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந்துநக்குணர்வின்மிக்கால்  
சென்றவழ்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சுநி  
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமீட்டுமென்றான்.

† சேட்டிளம்பருதிபோலுந்திருமகிழ்மலைமார்பன்  
கேட்டலுங்கனன்றுவல்லேகிளரொளிநந்ததிண்டேர்  
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனநினைந்துசொன்னான்  
நீட்டரும்பருதியன்னசீவகசாமியன்றே.

வேறு.

தன்பான்மனையாளயலான்றலைக்கண்டுபின்னு  
மின்பாலடிசுந்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா  
நன்பால்பசுவேதுறந்தார்பெண்டிப்பாலர்பார்ப்பா  
ரென்பாரையோம்பேனெனியானவனாவனென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகளை. போலாவென்றபாடம் செய்யாவென்னு  
மெச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம். \*“சிலவ  
யினான்” என்றதனாற் றிணைவிராய் எண்ணி உயர்கிணையான் முடிந்தன.

இ - ன். நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பாரென்பா  
னா லும்பேனெனியான், தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆண்  
மகனன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னும்பாலடிசினுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற  
ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனாவெனென்றனென்க.

இது உட்கோள். இனிப் போலாமென மகரவீரக்கிப் பேடிபோலாமவனாக  
வென்றுமாம். போலாவென்றது எச்சப்பொருளுணர்த்தினமையின் ஒப்பில்போலி  
யாகாமையுணர்க. (௩௫)

போர்ப்பண்ணமைத்துதுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்  
தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோலிப்பகழியாய்ந்து  
கார்க்கொண்முமின்னினிமிர்ந்தானகலிமான்குளம்பிற்  
பார்க்கண்ணொழுந்ததுகளாற்பகன்மாய்ந்ததன்றே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல்.

இ - ன். புரவியைப்பண்ணிதுகத்தேபூட்டித் தேரைப்பண்ணமைத்துப் பின்  
தண்ணைப் போருக்கிடாகப்பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மின்போலத்தேரைச்  
செலுத்தினான்; அப்பொழுது குறிஞைக்குரத்தாற் பாரிடத்தெழுந்த புழுதியாலேபகற்  
பொழுதுகெட்டதென்க.

கொண்மூ - விகாரம்.

(௩௬)

இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்களைக்கிற்  
பழுதின்றிழுழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகானை  
முழுதொன்றுதிண்டேர்முகஞ்செய்தவன்முன்னொடேற்கும்  
பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

இ - ன். முன்பு நிமித்தங்கூறினவன் அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன்  
மகனரிற் காழுகரிடத்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றாகத்தைக்கும் அம்  
பாற்செய்யுந் தொழிலவல்லகானை; தேரொன்றே திசைமுழுதும் முகஞ்செய்தற்குக்  
காரணமானவன்முன்னுடனே யாம் இப்பொழுது போரை எதிர்கொள்ளும் பருவ  
மன்று; போகக்கடவேமென்று கூறினென்க. (௩௭)

மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்  
காட்டுண்ணமக்குவலியாராயுங்காண்டிமென்றே

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம்,

௫௧-ம் கு - நச்சினூர்க்கினியருளாயிற் காண்க.

யேட்டைப்பசியினிகைவ்வியநாகமேபோல்

லோட்டந்நிரையைவிடலின்நிவிநாந்ததன்மே.

இ-ள். அப்பொழுது வேட்டுவச்சாதி, முதுநீரிடத்துப் பெரிய முதலைக்கு வலிய தொன்றுண்டாயின் நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாரையும் காண்டுமென்று கூறி, இனாக் கிடைத்தபசியால் இனையைக்கல்லியநாகம்போல் அந்நிரையைக்கைவிடுதலின் ரூய்ப் போரிற்கு வினாந்ததென்க. (கஅ)

வேறு.

கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்  
திடைப்படாதோடிப்போமினுய்யவென்றிரலைவாய்வைத்  
தெடுத்தனர்விரியுஞ்சங்கும்வீளையும்பறையுங்கோடுங்  
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்விரைந்தவர், அரசன்படைகெடும்படி வென்ற வேடரென் னுங் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஒடிப்போங்களென்று வார்த்தை கூறித் துத்தரிக்கொம்பையுதிக்க கொக்கரிப்பையுஞ் சீழ்ப்பையுமெழுப்பினார். அதற் கெதிரே பிள்ளையாருடையசங்கும் பறையும் கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க இரண்டிப டையினொலியும் காராயும் கடலையுமொத்தெழுந்தவென்க.

“வில்லுடை யினாயர் கல்லிடு பெடுத்த” என்றார்பிறரும்.

(கக)

கைவிசைமுறுக்கிவீசுங்கொள்ளியுங்கறங்குமேய்ப்பச்  
செய்கழற்குரிசிறிண்டேர்விசையொடுதிசைகளெல்லா  
மையெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்  
மொய்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்வினையாடினானே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென-விராய. பின்புசெய்யு மொய்யமருக்குமுத லேகாட்கொண்டு என்றது தான்செய்யுந்தொழில் நிகழ்த்துவதற்குமுன்பே அதனைத் தொடங்கிவைத்தல். இது தம்மிற்றும்படைவகுத்துவினையாடுந் தன்மைத்தென்று வினையாடினானென்றார். தனக்கு அவர்நிகரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற் பகை யின்மையானும், தனதருளும் வீரமுமேம்படுத்துதற்குச் சென்றானாகலானும், அவரை யஞ்சப்பண்ணிரினாயிட்டானென்பதே தேவர்கருத்து; அது மேற்காண்க.

இ - ள். அவரெதிர்த்தலிற் குரிசில் தேர் கொள்ளிவட்டத்தையும் காற்றடிவையு மொப்பவிசையோடேவனையாநிற்க, தன்வீரரார்த்தார்; அதுகேட்டு வேடருமார்த்தார்; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து வினையாடினானென்க. (சஉ)

ஆழியா னூர்திப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினாக  
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளமேர்முழக்கினனுஞ்  
சூழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளிருருள்கருங்கிச்சேக்கைக்  
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

இ - ள். திருமாலேற்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினாலே பாம்புமயங் கிப் படமொதுங்கினுற்போல, வள்ளமேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்ந்த துகளின்மயக் கத்தாலும் வேடர், மனவெழுச்சிகருங்கி, வலைப்பட்டகோழிபோலேசெயல்குறைந்து

தமதுநெஞ்சின் அறம்புகுதாமற் கைவிட்டாற்போல ஈண்டு மறத்தையுங்கைவிட்டா ரென்க.

அவருயிராக்கொடுத்தவின் வள்ளலென்றார். பொராதே தேரொலியாலேஅஞ்ச வித்து நிராமீட்கின்றான். (சக)

புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புறத்தலைவேடன் பொய்த்தான் வெள்ளந்தேர்வனைநதநம்மைவென்றியிங்கரிதுவெய்தா வுள்ளம்போற்போதுநாமோரெடுப்பெடுத்துய்யவென்னு வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொகிதறினாரே.

இ-ள். அங்ஙனமறம்விட்டவேடர், ஆந்தை ஒருதேர்வருமென்று சொல்லாநின்ற தென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலைவேடன் நிமித்தத்தைத்தப்பினான்; நம்மைத் தேர் வெள்ளமாகவனைந்தனவாகலான் இவ்விடத்து நிராகோடலரிது; இனி நாங்கழ- தாக ஒருகாலுற்றுப்பொருது தள்ளி உய்யப்போம்படி. ஒருவருள்ளம்போலே எல்லா ருஞ் செல்லக்கடவேமென்றுகூறிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைச் சிதறி னாரென்க.

நீ நினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம். (சஉ)

மால்வனாதொடுத்துவீழ்ந்தமணரிநிறமாரிதன்னைக் காலினாத்தெழுந்துபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோன் மேனினாத்தெழுந்தவேடர்வெந்துனையப்புமாரி கோனினாத்துமிழுமவிலாற்கோமகன்விலக்கினானே.

மால் - பெருமை. மலையிற்றெடுத்தென்றார், காலமழையென்றுணர்த்தரு.

இ - ள். மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இனாத்தெழுந்து சிதறவடித்த தன் மைபோல, தன்மேனினாத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகியமழையை, கோமகன் தன்னைவிலாற் றுன்சொரிகின்ற கோலைதிரேரினாத்து விலக்கினானென்க.

காற்றுத் தான்வேண்டியதிகையே மழையைப்போக்குமாறுபோல, இவனம்பு தன்விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க.

“நாமுறக் கணக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை” என்றாரிற்றும். இத னை கோமகனென்றார். (சக)

கானவரிரியவிலாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு மாரினாபெயர்ந்தவாயார்த்தனர்ணிந்ததினடோ டானென்றுமுடங்கிற்றென்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி போனின்றவென்பமற்றப்பொருவருசிலையினர்க்கே.

அங்ஙனந்தொடுத்த தொடைவிசேடங்கண்டு இனிப்பொரவரிதென்று குறைந்து நிராயைக்கைவிடுதலால், தொடுத்தலோடுகினாபெயர்ந்தவென்றார்.

இ - ள். தனது விலாய்க்கடுங்கணையை அங்ஙனந்தொடுத்ததொடையுடனே நிராமீண்டன; அதுகண்டு ஆயரார்த்தனர்; அதன்பின்பு, நிராயைவிட்டுக் குவிந்த கானவரிரியும்படியாகத் தனதுதினடோடானென்றுமுடங்கிற்று; ஒன்றுநிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் பெய்மாரிபோலத் தாரையாய்நின்றவென்க.

இது நிராமீட்ட பின்பு, அவ்வேடர்திரள் குலைத்துபோம்படியெய்த நிலைமை கூறிற்று. கொல்லாதிருத்தவின் மழைபோலென்றார். (சச)

வேறு.

ஐந்துதுதுதுதலையிட்டவாறாயிரவர்  
மெய்த்நுதுதுதுதுதுவெங்கணைதூவிவேடர்  
கைந்தாறுவில்லுங்கணையும்மதுத்தான்கணத்தின்  
மைந்துவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்தார்.

தலையிட்ட - முதலிலேயிட்ட. வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரவர். அவர்மெய்துந்  
தைதுறவல்லகணையை இப்பொழுது அங்குநாறாதுபடி சொரிந்து. தூவுதல்-மிகச்  
சொரிதல். மையாகியது - அஞ்சனம். இனி மையை அழித்தற்குக்கூரணமான  
வேவென்றுமாம். நிலைநிலைவாதுகெடுதலின் மனம் உவமை.

இ - ள். அங்குனம் பெய்மாரிபோலிற்கும்படி கணையைத்தாவி, வேடர்கையிற்  
பிறைநாறுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப்போகடப்பண்ணினான்; பின்பு,  
அவர் மடவார்மனம்போலே ஒருகணத்திற் காட்டிலே மறைந்தாரென்க.

மாய்தல் - மறைதல்; “களிதுமாய்க்குங்கதிர்க்கழனி” என்றும்போல. தம்  
உயிர்க்கு ஊதுசெய்யாதெய்தமைகண்டு போகடுதலிற் தூவுதலான் அதுப்பித்தானென்  
றார். தூவித் துணித்தானென்றுமாம். (சுரு)

வாள்வாயுமின்றிவடிவெங்கணைவாயுமின்றிக்  
கோள்வாய்மதியநெடியான்விடுத்தாங்குமைந்தன்  
றோள்வாய்கிலையினொலியாற்றொறுமீட்டுமீள்வா  
னாள்வாய்நிறைந்தநகைவெண்மதிசெல்வதொத்தான்.

கோள் - இராகு. சிலையினொலியாலை - எய்கிறகாலத்து விசையிற்றிறந்த ஒலி  
யாலே. இது “கோளினாத்துமீடும்வில்லால்” என்றதனைக்கருதிக்கூறிற்று.

இ - ள். கோள்வாய்மதியத்தைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன், அவ்  
வேடர்மேல் வாட்டமும்புமின்றாக அம்புத்தழும்புமின்றாகச் சிலையினொலியால்நினை  
மீட்டுமீள்வான், மதிபோவதனையொத்தானென்க.

நாடோறு நிறைந்தமதி, உலகறியக் கலைநிரம்பினமை தோற்றுவித்தலின் உவ  
மையாம். மேல் அரசர், தேற்றவுந்தேறாமற்பொருதுபட்டாரேனும், அவர் கட்டி  
யங்காரணப்போற்பகையன்மையிற் கிறிதுபாவமுளதென்று, அதுதீர்த்தற்குப்பொன்  
றாற்பண்ணவனுருவமாக்கி விழவுசெய்து களத்துப்பாவம்போக்கினென்னுகூறிய  
தேவர், ஈண்டு வேடர் எம்முறையானுங்கொல்லத்தகாதவராதலிற் கொலையின்றென்  
பதுதோன்றக் களத்துப்பாவம்போக்கினென்னுகூறாயினுரென்க. (சுசு)

ஆளுற்றமின்றியலந்தாரவன்றோழரோடுங்  
கோளுற்றகோவனினாமீட்டனென்னுகூற  
வாளுற்றபுலன்ஊள்வடிவேலெறிந்திற்றதேபோ  
னாளுற்றலந்தான்வெகுண்டானகரார்த்ததன்மே.

தோழர்க்குப் போரின்றேனும் கூடநின்றநிலையாற்றோழரோடுமென்றார். கோளு  
ற்ற - வேடராற்கொள்ளப்பட்ட. கோவன்-நந்தகோன்; அரசனுமாம். தான்றோற்ற  
தன்மேலிவன்வெற்றிநிலைநின்றது புண்ணிலே வேலாலெறியப்பட்டு அது முறிந்து  
கின்றும்போன்றது. நினைமீட்டற்கு வெகுண்டமையாற்றேவர் நாளுற்றலந்தானென்



மொரு பெயரிட்டார். சீவகனரசவுரிமை எய்துநான்வந்துறுதலிற் றனக்கிழைத்த நானுந் துலந்தவன்.

இ - ள். தாரவன், தோழருடனே இரண்டுபடையிலும் ஓராளுக்குங் குற்ற மின்றாக நிரைமீட்டானென்று கூற; அது கேட்டு நானுந் துலந்தான் இற்றது போல வெருண்டான்; நகர் உவந்தார்த்ததென்க. (௪௭)

வேறு.

இரவிதோப்கொடிகொண்மாடத்திடுபுகைதவழ்ச்சுண்ணம்  
விரவிப்பூந்தாமநாற்றிவினாதெளித்தாரந்தாங்கி  
யரவுயர்கொடியினுன்றனகன்படையனுங்கவென்ற  
புரவித்தேர்க்காணையன்னகாணையப்பொலிகவென்றார்.

இ - ள். சீவகன் செல்லுகின்ற தெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தே சுண்ணத்தோடே கலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாமத்தைநாலப்பண்ணி வினாயெயங்குந் தெளித்து அதனையிங்ஙனங்கொடுத்து, தாரமும் மங்கலமாக ஆரத்தையணிந்து, துரியோதனன்படைகெடும்படிவென்ற அருச்சுனனையொத்த காணையப் பொலிகவென்றாரென்க.

வில்லும் தேரும் நிரைமீட்டலுமாவம்.

(௪௮)

இன்னமிர்தனையசெவ்வாயிளங்கிளிமழலையஞ்சொற்  
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினுர்த  
மின்னிவர்துசப்புநோவவிடலையைக்காணவோடி  
யன்னமுமயிலும்போலவணிநுகர்வீதிக்கொண்டார்.

இ - ள். செவ்வாயினையுஞ் சொல்லினையுமுடைய வளர்கின்ற இனையமுலையினுர், விடலையைக்காண்பதாக துசப்புநோவ ஓடி, அன்னமுமயிலுநின்றாற்போல நகரிற் றெருவைக் கைக்கொண்டுநின்றாரென்க.

இது கற்புடைமகளிரொழிந்தோளாக் கூறிற்று.

(௪௯)

சில்லரிச்சிலம்பின்வள்வார்ச்சிறுபறைகறங்கச்செம்பொ  
னல்குற்றேரணிந்துகொம்மைமுலையெனும்புரவிபூட்டி  
நல்லெழினெடுங்கணம்பாப்புருவவில்லுருவக்கோலிச்  
செல்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மன்மேலெழுந்ததன்றே.

இன் - அசை. புரவியென்றார், புரவியின்பின் தேர்செல்லுமாறுபோல முலை சென்றுவசீதரித்தபின்பல்குற்பயன்கோடலின்.

இ - ள். செல்வத்தேநின்று பொர்செய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகியபறை கறங்காநிற்கவல்குலாகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகியபுரவியைப்பூட்டி, கண் அம்பாகக்கொண்டு, புருவமாகியவிலைமுடியவளைத்து, தலைவன்மேலே மறுப்படையாக் எழுந்ததென்க.

இதனால் அவா வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார்.

(௫0)

தூல்பொரவரியநுண்மைநுசுப்பினையொசியவீங்கிக்  
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்குதிர்முலைகச்சின்வீக்கிக்

கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி  
மேல்வரல்கருதிநின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

நூலெதிர்த்தற்கரிய. இன்னும் ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

இ - ள். இடைதளரும்படிவீங்கி அடிபாந்து தளராதிருந்தழலையைக் கச்சாற்  
கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கி, சீவகன்வரவைக்கருதி, இமையாதேபார்த்து,  
மேனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளிரையொத்தாரென்க. (கரு)

ஆகமுமிடையுமெஃகவடிபாந்தெழுந்துவிங்கிப்

போகமும்பொருளாய்ந்தபுணர்முலைத்தடங்கடோன்றப் •

பாகமேமறையநின்றபடைமலர்த்தடங்கணல்லார்

நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகர்தம்மகளிரொத்தார்.

அஃக - சுருங்கும்படி. பொருள் - சுணங்கு. புணர்முலை - நெருங்கினமுலை.  
வேல்போலுங்கண். எழுந்து - உயர்ந்து.

இ - ள். எழுந்து வீங்கி ஈன்ற முலைத்தடம், ஒருபாகியேதோன்ற ஒருபாதி  
மறைய, ஒருவர்பின்பொருவரின்றநல்லார், நாகருலகத்தைவிட்டுப்போந்த நாகர்மக  
ளியையொத்தாரென்க. (கரு)

வாளரந்துடைத்தவைவேவிரண்டுதம்மலைந்தவேபோ

லாளவழக்கொழியநீண்டவணரிமலர்த்தடங்கணல்லார்

நீளசுடர்நெறியைநோக்குகிறாயிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போம்

காளைதன்மேற்செல்வீதிசுலந்துடவ்றொக்கவவ்றே.

அரம், விசேடம்.

இ - ள். அராவின்வேவிரண்டு தம்மின்மலைந்தனபோல் ஆள்வழக்கமற முலை  
ந்துநீண்டகண்ணெல்லாம், கொடுமைசெய்யமாட்டாது தம்மிற்கலந்து, ஞாயிறுபோ  
நெறியைநோக்கும் பூப்போலே காளைதேர் செல்வீன்ற வீதியிலே சேர்நெருங்கின  
வென்க. (கரு)

வடகமுந்துகிலுந்தோடுமாலையுமணியுமுந்துங்

கடகமுங்குழையும்பூணுங்கதிரொளிகலந்துமுதூ

ரிடவகையெல்லையெல்லாமின்னிரைத்திட்டதேபோற்

படவரவல்குலாரைப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அத்தவாளம், உடைவிசேடம். கதிரொளி - திங்களுநாயிறும்போலு  
மொளி. கலந்து - கலப்ப. வகை - குறுந்தெருவு. நிரைத்திட்டது - ஒருசொல்.

இ - ள். வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற்கலக்கும்படி. சிலமின்னைநிரைத்தாற்  
போல மூதூரிடத்தினது கூறுபாட்டினெல்லையெல்லாவற்றினுமுள்ள மாடமெல்லா  
மல்குலாரைப்பெற்றனவென்க.

இனி, மூதூரெல்லையெல்லாம் வடகமுதலியனவொளி தம்மிற்கலக்கும்படி சில  
மின்னிரைத்தாற்போலவென்றுமாம். (கரு)

க. மாதாகுமயிலினல்லார்மங்கலமரபுகூறிப்

போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்

தோதகமாகவெங்குஞ்சுண்ணாமேற்சொரிந்துதுண்ணென்  
றுதுகுடினையல்வீசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இதுமுதல் “வட்டிடை” அளவுமொருதொடர்.

காதலொழுதுகின்றமயிலிற்காட்டின் நல்லார் - பரத்தையர். போதக - போதுக;  
திருவேபுருதகவென்றற்போல. இவன் அரசனென்றறியாதிருந்தும் உலகங்காத்தற்  
குரியனென்று பூமியும்புணர்கவென்றார். தோதகமாக - வருத்தமாக. நல்லார் மங்  
கலங்கூறி நம்பி, போதுகவென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமுஞ்சொரிந்து  
வீசி எறிந்துநிற்பாரும். (ருடு)

உ. கொடையுருமொருவன்கொல்லுங்கூற்றினங்கொடியவாட்போர்ப்  
படையுருமொருவனென்றுபயங்கெழுபனுவனுண்ணா  
னடையுளார்கொல்லிற்றெல்லாநம்பிசீவகல்கட்கண்டார்  
தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுநிற்பார்.

உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. வாட்போரையுடையபோலென்று போரிற்கு விசே  
டம். பனுவல் - ஆராய்ச்சி. நடை - ஒழுக்கம். தொடையலங்கோதை - கட்டுதலை  
யுடைய அழகியமலை. கோதாய், துண்ணுலவல்லார் கூற்றிற், கொடையிலுமொ  
ருவன்கொடுப்பான்; படையிலுமொருவன் வெல்வான்; இரண்டுமொருவனிடத்தே  
நில்லாவென்றேயாயினும், அவ்விரண்டுஞ் சீவகனிடத்தேதண்டெமென்று தம்மிற்  
கூறி, அவனைத்தொழுதுநிற்பாரும். ஒன்றல்லவெல்லாம் பவ்வாதலின், இரண்டை  
யும் எல்லாமென்றார். இவற்றிற்குக் கண்ணனுருச்சுன்னுங்கொள்க. இனி நிலையா  
மையையுணர்ந்து கொடைக்குறிகரில்லாதவன் அதனுற்படைக்குநிகரிலாவென்று  
சொல்லிற்றுமாம். (ருசு)

ங. செம்மலைப்பயந்தநற்றாய்செய்தவமுடையளென்பா  
ரெம்மலைத்தயஞ்செய்தாள் கொலெய்துவம்யாழமென்பா  
ரம்முலையமுதமன்னாரகம்புலர்ந்தயர்ந்துநோக்கித்  
தம்முதுவிழுமவெந்நோய்தந்துணைக்குரைத்துநிற்பார்.

இவனைப்பயந்தமையாற் தவமுடையளென்பாரும்; இவனைப்பெறவருக்கின்ற  
வன் எம்மலையிலேநின்றதுவஞ்செய்தாள் யாரும் அதனைச் சேர்வேமென்பாரும். தவ  
ஞ்செய்தார்கொலென்றும் பாடம். அகம்புலர்ந்து - நெஞ்சுலர்ந்து. தம்முடைய மிக்க  
சீரிய காமரோயைத் தந்தோழியர்க்குக்கூறிநிற்பாரும். (ருசு)

ச. சினவுநர்க்கடந்தசெல்லவன்செம்மலரகலநாளைக்  
கனவினினைருளிவந்துகாட்டியாங்காணவென்பார்  
மனவிரியல்குலார் தம்மனத்தொடுமயங்கியொன்றும்  
வினவுநரின் நிரின்றுவேளைமிககூறுவாரும்.

நானையென்றார், இற்றைக்குக்காட்சியாலாற்றுவதின். காட்டி - இகரவீற்று  
வியங்கோள். செல்லவனே, எம்மையருளி நானைக்கனவிடத்தேவந்து நின் அகலத்தை  
யாங்காணக்காட்டுவாயாகவென்பாரும். மனவு - மணி. தாங்குதுவன் ஒன்றுங் கேட்  
பாரின்றாகவமயங்கிநின்ற தாம் இவனிடத்துவிரும்பு துகர்ச்சிகளைத் தம்மனத்தோடு  
கூறுவாரும். அல்குலார் - இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (ருஅ)

டு. விண்ணகத்துளர்கொன்மற்றிவ்வென்றிவேற்குரிசிலொப்பார்  
மண்ணகத்திவர்கொவ்வார்மழுகளிற்றையதோன்றல்  
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேண்டி.  
யண்ணலைத்தயத்திறந்தார்பாரகொலோவளியரென்பார்.

மற்று - வினமாற்று. தோன்றலை மண்ணிடத்து இம்மக்கொவ்வாராதலாற்  
பின்னை இக்குரிசிலையொப்பார்விண்ணகத்துளரோ? அஃதறிகின்றிலேமென்பாரும்;  
இவ்வுலகின்மகளிர் ஈங்கில்லாததொருநலத்தைநுகரவேண்டி. இவ்வண்ணலைத் தாஞ்  
செய்த தவத்தாற்றந்தவர் தேவரோ மக்களோ அவர்யாவராயினும் எல்லாராலு  
மளிக்கத்தக்காரென்பாரும். (ருக)

சு. வட்டுடைப்பொலிந்ததானைவள்ளைக்கண்டபோழ்தே  
பட்டுடைசூழ்ந்தகாசபஞ்சிமெல்லடியைச்சூழ  
வட்டரக்களைபசெவ்வாயணிநலங்கருகிக்காமக்  
கட்டழுவெறிப்பநின்றார்கைவளைகழலநின்றார்.

வட்டுடை - முழந்தாளளவாகவீரருக்குமுடைவிசேடம். காச - புறத்தின்  
மேகலை, அட்ட அரக்கு.

இ - ள். மயிலினல்லார், அமுதமன்னார், அல்குலாராகிய இவர்கள் என்பாரு  
மென்பாருமாய், வள்ளலைக்கண்டபொழுதே காமத்தையெரிய வாய்கருகின்றவர்கள்  
பின்பு, மேகலைகழல வளைகழல நின்றாரென்க. (சு0)

வார்செலச்செல்லவிம்முமவரிமுலைமகளிர்நோக்கி  
யோர்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோடுக்கவிப்பாற்  
பார்செலச்செல்லச்சிந்துப்பைந்தொடிசொரிந்தநம்பன்  
றோர்செலச்செல்லுமவீதிபீர்செலச்செல்லுமவீறே

வார்செலச்செல்ல - கச்சமேலேபோகப்போக. இப்பால் - பின்பு. நிலத்திலே  
செல்லும்படி செல்லும்படி சிதழிச் சொரிந்தன; தொடி பலவாதலிற்கூற்றினார்.  
செல்லுமென்பது நிகழ்காலமேயுணர்த்தும்.

இ - ள். நம்பன்றோர்செல்லுதலாலே யிப்பாலுள்ளமகளிர், மறையுமளவுநோக்  
கின்று, அழகுபோகாநிற்கப் போகாநிற்க எத்தித்தொழுது தோனைநாற்ற, அத்தோள்  
கள் செருகிக் காத்தற்குரிய தொழுகளையுஞ்சொரிந்தன. பின்பு அவனதுதேர், செல்  
கின்றவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான்செல்லாநிற்குமென்க.

“நீப்பி னீங்காது வரின்வரை யமைந்து தோட்பழி மறைக்கு முதலிப் போக்  
கில் பொலந்தொழி” என்பார். முன் வளைகழலநின்றார்க்கு வருத்தமிகுதியாற் றொடி  
யுங்கழன்றனவென்க. (சுக)

வான்முகத்தலாந்தபோலுமழைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்  
தோண்முதற்பசுலையீரத்தோன்றலப்பருகுவார்போ  
ணமுதற்பாசந்தடபநடுங்கினாற்புறில்லான்  
கோண்முகப்புவியோடொப்பான் கொழுநிதிப்புரிசைபுக்கான்.

ஒளியையுடையமுகத்தே பூத்தமலர்போலும் குளிர்ந்தகண். புரிசை - தன்மனை  
யைச்சூழ்ந்த மதில்.

இ - ள். அங்ஙனம்பசந்தவர் தந்தோளிற் பசுலேதும்படி தோன்றலைப் பருகு வார்போலே கண்ணுலேவஜாத்துப்பார்த்து நடுக்கினராய் நாணுகியமுதற்றனாதெத்த லாலே செல்லமாட்டாதுநிற்ப, தான் நிலலானாய்க் கொல்லுமுகத்தையுடைய புலி போல்வான் புரிசைக்குள்ளே புக்கானென்க. (௬௨)

பொன்னுகம்புரவிபூட்டிவிட்டுடன்பந்திபுக்க  
மன்னுகவென்றியென்றுமணிவள்ளுநிறையவாக்கி  
யின்மதுப்பலியும்புலுஞ்சார்தமும்விளக்குமேந்தி  
மின்னுகுசெம்பொற்கொட்டில்விளங்குதேர்புக்கதன்றே.

ஏந்தி - ஏந்த.

இ - ள். புரவி துகம்பூட்டுதலவிட்டுப் பந்தியிலேபுக்கன. பின்பு தேருக்கு மதுவை வட்டினிறையவார்த்து, அம்மதுவாகியபலிமுதலியவற்றை வென்றிமன் னுகவென்றேந்த, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க. (௬௩)

இட்டவுத்தரீயமெல்லென்றிடைசுல்லவருத்தவொல்கி  
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மரீண்டிப்  
பட்டமுங்குறையுமின்னப்பல்கலனொலிப்பச்சுழ்ந்து  
மட்டவிழ்கோதைமார்பின்மைந்தனைக்கொண்டிபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

இ - ள். ஆயிரத்தெண்மரீண்டி, எட்டு மங்கலத்தையுமேந்தி, மின்ன ஒலிப்ப உத்தரீயமிடையையும் சுவலையும்வருத்த எதிர்கொண்டு, சூழ்ந்து, மைந்தனை உள் ளைகொண்டிபுக்காரென்க.

“சாமரை தீபத் தமணியப் பொற்குடங் - காமர் கயலி னிணைமுதலாத் - தேமருவு- கண்ணாடி தோட்டி கதலிகை வெண்முரசு - மெண்ணிய மங்கலங்க் ளெட்டி.”

தாயுயர்மிக்கதந்தைவந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்  
காய்கதிர்மணிசெய்வெள்வேழ்காளையைக்காவலோம்பி  
யாய்கதிருமிழம்பைப்பூனையிரச்செங்கணன்றன்  
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதிக்குக் காரணமானதந்தை; “சான்றோ ளுக்குத் தந்தைக் குக் கடனே” என்றார் பிறரும். காய்தல் - எறித்தல்.

இ - ள். தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையையெதிர்கொண்டுபுக்கு, ஆலத்தி முதலிய வற்றாலேபரிகரித்து, உலகைப் பெற்றாலொத்ததோர் செல்வத்தைத் தாமுற்றாரென்க.

க. தகைமதியெழிலைவாட்டுந்தாமரைப்பூவினங்கட்  
புகைறுதியுழவவாட்டிப்பொன்னொப்புல்லரீண்ட  
வகைமலிவரைசெய்மார்பின்வள்ளலைக்கண்டவெண்டார்த்  
தொகைமலிதொதுவையாளுந்தோன்றல்மற்றின்னகூறும். (௬௪)

உ. கேட்டிதுமறக்கநம்பிகேண்முதற்கேடுசூழ்ந்த  
நாட்டிதைவிசையென்னுநாறுபூங்கொம்பொனை

வேட்டிபைபாரசமெல்லாங்கட்டியங்காரன்மனைப்  
பூட்டிமற்றவன்றனலேடொறிமுதலடர்க்கப்பட்டான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

தான்மதிக்குக்கொடே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமையிற்றிருப் பொ  
ருத்தம்படி பெருத்த மாப்பிளையுடைய வள்ளலைக்கண்டு சிலமொழிகளைக்கூறாநிற்கும்  
நினாயையானும் வண்டாயையுடையந்தகோனென்க, மற்று-வீணமாற்று. இன்ன-  
இத்தன்மையவாகியமொழிகளை; இன்னகேளெனமேலேகூட்டுக. பொறிமுதல்-இரு  
வீளையுஞ்செய்தற்குக்காரணமானவயிர்; \*“தொழின்முத னிலையே” என்றற்போல  
நின்றது.

இ - ள். வள்ளலைக்கண்டுகூறுந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டுமறப்பாயாக;  
பின்னை இன்னகேட்பாயாக, அவ்விரண்டும்யாவையெனின், கொம்பனானவிரும்பிப்  
பல்லுயிரைக்காக்கின்றபாரத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரனைப்பூட்டித் தனக்குமுன்  
னோடாட்டிற்குக் கேடுகூழ்ந்த இறை அவனாலே உயிரைப்போக்கப்பட்டானென்க. ( )

கோலிழுக்கும்றொன்றேகொடுமுடிவனாயொன்றேறிக்  
காலிழுக்கும்றுவீழ்ந்தென்கருந்தலேகனையலுற்றேன்  
மால்வழியுளதன்றாயின்வாழ்வினை முடிப்பவென்றே  
யாலமவித்தனையதெண்ணியழிவினுளகல் றுநின்றேன்.

காலோடி வீழ்ந்தேனாக வீழ்ந்தென்றது - கட்டியங்காரன் இவனரசனேமுறந்தா  
னென்று தன் சுற்றத்தையழிப்பனென்றுகருதி.

இ - ள். அவனாலுயிரைப்போக்கப்பட்ட அன்றேவனாயேறிவீழ்ந்து உயிரைப்  
போக்கலுற்றயான், மால்வழி ஆலம்வித்துப்போலத் தெறித்துப்போய் மறைந்து  
பின்னோன்றினதில்லையாயின் உயிரைப்போக்குவவென்றே எண்ணி, வருத்தத்தே  
மிக்குகின்றேனென்றானென்க.

தேவிக்குப் பின்னையுண்மையறிதலிற் கூறினான். இது கேட்டுமறக்கவென்ற  
மொழி. (சுஅ)

சூலத்தொடுமுடிந்தகோன்மன்றமுடிவழிவாராநின்றே  
னலத்தசூதொறுவினுள்ளோனாமங்கோவிர்த்தனென்பே  
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியெனவிசையிற்போந்த  
நலத்தசூமனைவிபெற்றநங்கைகோவிர்த்தையென்பான்.

சூலம் தோன்றுதலருமைபற்றிப் பின்னுமுடிந்தவென்றான். தன்சூலமெல்லாம்  
இப்பொழுதுதானாயிற்றலின் வாராநின்றேனென்றான். நலத்துக்குத்தக்க.

இ - ள். யான், கோன்சூடிவழிவாராநின்றேன்; இடையிடத்தேன்; பெ  
யர்கோவிந்தனென்றுகூறப்படுவேன்; கோதாவரியென்கூறப் புகழாலெங்கும்பரந்த  
இலக்கணமமைந்த என்மனைவிபெற்றநங்கை கோவிர்த்தையென்றுபெயர்கூறப்படுவா  
னென்க. (சுக்)

வம்புடைமுலையினுள்ளென்மடமகண்மதர்வைநோக்க  
மம்படியிருத்திடுஞ்சத்தமுத்தியிட்டனையதொப்பக்

கொம்படுதுகப்பினுளைக்குறையிரந்துழந்துநின்ற  
நம்படாதம்முளெல்லாநகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

இ - ள். முலையினுளாய் என்மகனோக்கம் எல்லார்க்கும் அம்பைத் தோளடியிலேசெல்லவலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையொத்தலாலே, அந்நுகப்பினுளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்திநின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தலின்நம்படையென்றான். சிவகன்விரும்பிக்கோடற்கு மகளை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துக்கூறினான். (௭0)

பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சிலம்பழிப்பரவையல்குற்  
சூடகமணிந்தமுன்னைகச்சுடர்மணிப்பூணிணு  
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன்றருவனைய  
வாடலில்வதுவைகூடிமணமகனாகவென்றான்.

இ - ள். ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோவிந்தையைப் பாவையேழுடனேதருவேன். குறைவற்றமணம்பொருந்திமணமகனாவாகவென்றானென்க.

இது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. என்றானென்பதனை, 'அகன்று நின்றேன்' என்பதனோடுங்கூட்டுக. (௭௧)

வேறு.

க. வெண்ணெய்போன்றுநீரியண்மேம்பால்போற்றிஞ்சொல்ல  
ஞண்ணவுருக்கியவாநெய்போன்மேனியள்  
வண்ணவனமுலைமாதர்மடநோக்கி  
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

இதுமுதல் "குலநினையல்" அளவுமொருதொடர்.

உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுகரமெய்யொடுங்கெட்டது. உண்ண - தீய. உம்மை - சிறப்பும்மை. (௭௨)

உ. சேதாநறுநெய்யுந்தீம்பால்சுமைத்தயிரும்  
பாதாலமெல்லாநிறைத்திவன்பைந்தாரோய்  
போதார்புனைகோதைசூட்டுன்னடித்தியை  
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளிபென்றான்.

சுமைத்தயிர் - ஆடைத்தயிர். யாதாவது - இத்தால்வருந்தீங்கென். (௭௩)

ங. குலநினையனம்பிகொழங்கயற்கண்வள்ளி  
நலனுநீர்தானன்றேநறுந்தார்முருக  
னிலமகட்குக்கேள்வனுநீணிராநப்பின்னை  
யிலவலர்வாயின்னமிர்தமெய்தினுனன்றே.

நப்பின்னை - அவன்பெயர். ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச்சொல், நச்சென்னை, நப்பாலத்தன், நக்கீரன் என்றும்போல. நப்பின்னை - விகாரமாமாம்.

இ - ன். பைந்தாரோய், நம்பி முலையினையுங்காதலினையுமுடையமடனோக்கு, வெண்ணெய்போற்குழைத்தினியன்; சொல்லன்; மேனியன். அவையன்றி அவன் கண்களும்பூவிரண்டேகான்; அவனை வரைந்தால் யாது ஆவது? யாமறிய முருகன் வள்ளிநலதுகாந்தானன்றே, திருமால்பின்னையைப் புணர்ந்தானன்றே, ஆதலாற் குலத்திற்றழவுகருநாதொழிக; இனி யான்கூறினவெல்லாந் திருவுள்ளம்பற்றி நின் னடிச்சியைக் கோதைசூட்டுவாயாக; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறி யேனல்லேன்; நெய்யும்பாலும்,தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பேனென்றானென்க.

மணமகனாகவென்றவீடத்து முகச்செவ்விகாணமையிற் பின் இது கூறி உடம் படுத்தினான். (எசு)

வேறு.

கன்னியர்குலத்தின்மிக்கார்கதிர்முலைக்கன்னிமாற்ப  
முன்னினர் முயங்கினல்லான்முறிமிடைபடலைமலைப்  
பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லா  
ரின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

இ - ன். நங்குலத்தோர், வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடைய மகளினா வரையுமிடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின்மிக்காருடைய அழியாத மார்பத்தை எதிர்ப் பட்டாராய்முயங்கினல்லது, தங்குலத்திற்கொவ்வாதானா முற்படவரையார்; அதுவு மன்றித் தேவனாயொழிய மச்சுக்கு முறைமை இத்தன்மையாயிருந்ததெனக் கரு திப் பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகவெண்ணினானென்க. (எரு)

கோட்டிளங்குளிறுபோல்வான் ந்தகோன்முகத்தைநோக்கி  
மோட்டிளமுலையினுணின்மடமகளெனக்குமாமான்  
சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென் செய்வானிவைகள்சொல்லி  
நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

சூட்டொடு கண்ணியன்றேயென்றது - இடுத்தன்மையன்றிச் சூட்டுந்தன்மை யோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டுங்கண்ணியுமல்லவோவெ ன்றுமிரண்டுபொருளுணர்ந்தும்; உணர்த்தவே மார்பிற்குமாலையிடுகவென்றும், தலைக்கு மாலையூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப் படும் கண்ணியென்றாகை நந்தகோன்கருகினானும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாத தன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்காந்தன்மையும்போல, தன் குலத்திற்காகாமையிற் சூட்டிற்றமையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச் சிறிதுபொருந்துதலிற் கண்ணியின்றன் மையுமுடையனென்று சீவகன்கருகினானும்; கோபாலிலும் வாணிகஞ்செய்வாரு ளராதலின்.

இ - ன். களிறுபோல்வான், நந்தகோன்முகனைப்பார்த்து, முலையினாகிய நீன்மகள் மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவைகள்சொல்லி நீட் டித்தல் செய்வானேன், இதுகுணமோவென்று, நெஞ்சிடங்குளிரும்படிசூறின னென்க.

இனி மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்றது : தனக்காகாமை யிற்புலாலும், பதுமுகந்தகாலிற்பூவுமாகக் கருகினானென்றுமாம். இனி ஆமான்சூட் டிமாம். இனிமா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றுமுறைப்பர். (எசு)



தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவரடையாயர்  
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழம்புக்கு  
மான்கறிகழற்கூழைமௌவல்லுழமயிலைப்பந்தர்க்  
கான்சொரிமுல்லைந்தாரான்கடிவினைமுடிவென்றான்.

துவருட்டினவாடை. தயிர்முழங்க்புகுதல் நன்னிமித்தம். கழிகற்ற - கடித்தல்  
கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசைடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமாவர்த்  
தநம்.

இ - ள். முல்லைத்தாரான்கிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே  
கடிவினை முடிவதாகவென்றனென்க. (எஎ)

கனிவளர்கினவிகாமர்சிஹுதல்புருவங்காமன்  
குனிவளர்சிலையைக்கொன்றருவனைக்கண்கயலைக்கொன்ற  
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பரற்றத்தந்து  
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குனிவு - விகாரம்.

இ - ள். மாதர், கனிந்தமைதோற்றுகின்றகினவியையுடையாளுடையதுதலும்  
புருவமும் சிலையைக்கெடுத்தன; கண்கயலைக்கெடுத்தன. இப்பருவங்கண்டு ஆயர்  
உயிர்கொண்டிருப்பாரல்லரென்று சிலம்பொலியாநிற்கப் பாவையைத்தந்து, பரவி  
வைத்தாரென்க. (எஅ)

நாழியுளிழுதுநாகான்கன்றுதின்றொழிந்தபுற்றேய்த்  
தாழிதோருவுந்தோழும்போன்றுடன்மூக்கவென்று  
தாழிருங்குழலினுனை நெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி  
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

இ - ள். ஆய்ச்சியர், குழலினுனைப் பசுவந்தொழுவும்போலே ஊழிதோறும்  
நீயுமுன்கணவனுஞ் சேரமூப்பிராகவென்று வாழ்த்தி, நாழியுளிருந்த நெய்விழுதை  
நாகாகியபசுவின்கன்றுதின்றொழிந்த புல்லாலேதோய்த்து, அந்நெய்யைத் தலையிலே  
வார்த்து, மூழையாலே நீரைச்சொரிந்தாட்டினாரென்க. (எக)

நெய்விலைப்பசும்பொற்றோடுநிழன்மணிக்குழையுநீவி  
மைவிரிமுழலினுனை மங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்  
பெய்தனர்பிணையன்மாலையோரிலைச்சாந்துபூசிச்  
செய்தனர்சிஹுபுன்கோலந்தொறுத்தியர்திகைத்துநின்றார்.

இ - ள். கருமைவிரிந்தகுழலினுனை, நெய்விலையாலுண்டான பொற்றோட்டை  
யுங்குழையையுநீக்கி மங்கலமானகடிப்பிணையையிட்டு மாலையையிட்டனராய் ஒரிலை  
யிலிடுவித்துவந்தசந்தனத்தையும்பூசிக் கோலஞ்செய்தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர்  
திகைத்துநின்றாரென்க. (அ0)

ஏறங்கோண்முழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிழுதூர்ச்  
சாறெங்குமயரப்புக்குநந்தகோன்றன்கையேந்தி  
வீறுயர்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்  
பாறுகொள்பரிதிவையேற்பதுமுககுமரற்கென்றே.

வீறு - வேறென்றிற்கில்லா அழகு.

இ - ள். ஆயர், ஏறுகோட்பறைமுழங்காரிற் க அலவையெடுத்துக்கொண்டு மூதூ ரெங்குஞ் சாறயர வகிப் பின்பு கந்துகன்மனையிலேபுகுதலின், நந்தகோன் தன் கையிலே கலசத்தையெந்நி ிணாச்சொரிந்தான்; வீரனும் பதுமுசனுக்கென்றுகூறியேற்றானென்க.

மணஞ்செய்தமைகூறினர்.

(அக)

நலத்தகையவட்குநாகானயிரத்திரட்டிநன்பொ

னிலக்கணப்பாவையேழுங்கொடுத்தனன்போகவிப்பா

லலைத்ததுகாமன்சேனையருதுணையம்புமுழ்க

முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முந்துகமுயங்கினுனே.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணம்முலையும்.

இ - ள். கோவிந்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவை ஏழுங் கொ ட்த்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமுகனைக் காமன்சேனை வருத் திற்று; அவ்வளவிலே அவனம்பு தைத்தலாலே ஆற்றானாய் முலைச்சிகரங்களுக்கு நடுவே முத்துகவிழ்ந்து முயங்கினுனென்க.

(அஉ)

வேறு.

கள்வாய்விரிந்தகழுநீர்பிணைந்தன்னவாகி

வெவ்வேன்மிளிர்ந்தநெடுங்கண்வினாநாறுகோதை

முள்வாயெயிறாறமுதம்முனியாதுமாந்திக்

கொள்ளாதவின்பக்கடற்பட்டனன்கோதைவேலான்.

கள்வாய்விரிந்த - தேன் வாயிலேபரந்த.

இ - ள். வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலர்கின்றகழுநீரிரண்டு சேர்ந் தாற்போன்றதன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற்பிறழ்ந்த கண்ணி னையுடைய மணந்தோற்றுக்கின்ற கோதையுடைய எயிற்றின்மாறாத அமுதத்தை வெறாமலுண்டு, கறாபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அழுந்தினுனென்க.

(அக)

திம்பாற்கடலைத்தினாபொங்கக்கடைந்துதேவர்

தாம்பாற்பபித்தவமிர்தோதடமாலேலைய்த்தோ

ளாம்பாற்குடவர்க்களோவென்றிவைவநைய

வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொன்றிலனாயினுனே.

தினா கடைகிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம், ஆம்பால் இரண்டும் விகாரம். இனி ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

இ - ள். இவன் தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த அமுத மோ! அன்றி அழகியபாலையுடைய இடையர்க்களோ! என்று நயப்புணாத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலையினையுந்தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினுனென்க.

இவ்விடம்பகம் வீரமகனைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.

(அச)

கோவிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக கவி சாசுருஉ.

## காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

க. இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினிதுவாழச்  
சங்குதருநீணிநியஞ்சாலவுடைநாய்கள்  
பொங்குதினாமீதுபொருமால்களிற்றுபோன்றோர்  
வங்கமொடுபோகிரிதிவந்துதரவற்றான்.

இவ்விடத்தே பிள்ளையாருஞ் சுற்றமுமிருந்து இனிதாக வாழாநிற்க; நாய்கன் பரிவுதீர்ந்து மட்டவழிகோதையோடே மனையிலே மகிழ்ந்து புக்கானெனக் கூட்டி, \* “கட்டழல்” என்னுங் கவியளவு மொருதொடராக்குக. இதற்குக் காரணமென்னையோவெனின்; ஆசிரியன் † “ஆண்டுநெரெல்லே” என்றுகூறிய பின்பு, சுதஞ்சனனும் ‡ “பன்னிருமதியின்” என்றும் § “ஆறிருமதியின்” என்றுங் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்தூற்றறுபத்தைத்துநாளோர்யாண்டான செளரமானபட்சம் பற்றிக் கூறினென்றும், தேவன் மதியினென்று மதியைக்கருதிக் கூறினமையிற் சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினென்று முணர்க. அங்ஙனங்கூறுகின்ற பொழுது ஆசிரியன் மாசித்திங்களில் முதற்றெய்தியில் அபரபட்சத்துத் தசமியிலே கூறினென்றும், தேவன் பங்குனித்திங்களில் நாலாந்தெய்தியில் அபரபட்சத்துச் சதுர்த்தசியிலே கூறினென்றுங்கொள்க. எனவே ஆசிரியன் யாண்டென்றது முந்தூற்றறுபத்தைத்து நாளாதலானும், தேவன் பன்னிருமதியினென்றது மாசித்திங்களற்றோன்றிய பங்குனிப்பிறைமுதலாக மேல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிருமதியா மாதலானும், இருவரும் இரண்டிங்களிற் கூறினரேனும் ஒரியாண்டென்பது பெற்றும். செளரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாளேறுகின்றதாகலின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாவின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக்கொள்க. இது || “நானக்கிடங்கு” என்னுங் கவியானுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆறாந்தெய்தி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந்தெய்திவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையாலே மண்டபமெடுத்தலும் விவாகங்களுமுரியவாயின. இவ்விடத்தில் செளரமானபட்சத்தான் மாசித்திங்கள் கொள்ளார்; சாந்திரமான பட்சஞ் சிறந்ததாகலின். இங்ஙனமிருவரும் ஆண்டுக் கூறுகின்றநாளிடைவில் நடந்தசரிதமாகிய நினாமீட்டலும், தத்தையையுங் குணமாலையையும் வராதலும், சிறைவழித்தலு நிகழ்ந்தன மாசியிலும் பங்குனியிலே சிறிதுநாளிலு மென்பதுணர்த்தற்கு மேலே ¶ “பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்” என்றார். மேலேதோழர் பிள்ளையார்க்குத் தத்தையதோலே கொடுத்ததிலே \*\* “ஐந்துமதியெல்லையினையாண்டிடையாகு” எனவே இவ்வோலை யெழுதுவதற்கு முன்னே ஏழுதிங்கள்சென்

\* காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௧. † நாமகளிலம்பகம், ௩௬௪.

‡ பதுமையாரிலம்பகம், ௫௫. § பதுமையாரிலம்பகம், ௫௬.

|| காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௮. ¶ குணமாலையாரிலம்பகம், ௧.

\*\* கணகமாலையாரிலம்பகம், ௧௧௭.

மனவென்றாராதலின் இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்துநாளும், \* “இங்ஙன மிரண்டு திங்களேகலும்” என்றும் † “கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்” என்றுங் கூறுதலாற் பது மையாரிடத்துங் கேமசரியாரிடத்தும்பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலை யெழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக ஏழுதிங்களுக்குச் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீ தத்தனுக்கு “அணங்களுரோடறுமதிகழிந்தபின்றை” என்றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன் நிகழ்ந்ததோர் கதை தேவர்கூறுகின்றாரென்று பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றென்று கொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக “மடவார்கள்கடனென்றெழுந்து போந்தான்” இறுதி யொருதொடர்.

உடைநாய்கன் - வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன்மேலே தருகிற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். ‡ “கலத்தினுங் காலினுங் தருவன ரீட்டக் - குலத்திற் குன்றச் செல்வர்” என்று இளங்கோவழகனும் கூறினமையின், பொருளுடையவன்றான் இருந்துபொருள்தேடுதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத் திற்சென்று பொருள்தேடுதலும் வேண்டுதலின், இவனையும் “ஒர்வங்கமொடுபோகி நிதிவந்துதரலுற்றான்” என்றும், “ஊனமெனுமின்றியினிதோடு கவ்தென்றான்” என்றும், ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமையாற் பொருளின்றித் தான் செல்கின் றானென்றுணர்க. பொருமால் களிதுபோன்று பொங்குதினாமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதிதரலுற்றானென்க. (க)

உ. மின்னொழுசுசாயன்மிகுபூட்பதுமைகேள்வன்  
கொன்னொழுசுவேலியவதத்தன்குளிர்தூங்குந்  
தன்வழியகாளைசீதத்தனவன்மன்போற்  
பொன்னொழுசுகுன்றினுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னொழுசுசாயல் - ஒளிபரக்குஞ்சாயல். சாயலினையும் பூணிணையுமுடைய பதுமைகேள்வன். பதுமை - ஸ்ரீ தத்தன்மனையாள். கொன்னொழுசுவேல் - அச்சம்பர க்கின்றவேல். குளிர - திசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத் தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப்புப்போல. இப்பொழுது மனையி டத்திருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீ தத்தன். அ - அசைச்சொல். அவன் மன்போற்காளை - தன்னைதையொக்குங்காளை. பொன் அசும்பரகவொழுசுங் குன்றிலே தங்கும் புலியொடொப்பான். (உ)

ஊ. இம்மியன நுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்  
கடிமியருமூர்வர்களிரோடெதுதல்கூட்டி  
யம்மிமிதந்தாழ்ந்துகனாவீழ்ந்ததறஞ்சால்கென்  
றும்மைவினெனொந்துபுலந் தூடலுணர்வன்றே.

இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; குறைந்ததோரெண்ணுமாம். பிறர் தொழில் செய்வாருஞ் சிறியபொருளைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனுணை களிற்றினுதலி

\* பதுமையாரிலம்பகம், ககசு. † கேமசரியாரிலம்பகம், அரு.

‡ சிலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாதை.

லே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனையேறுவர். இதனால் நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடு  
மாறு கூறினன். ஆழ்தற்குரிய அம்மிமிதந்து மிதத்தற்குரியசுனா ஆழ்ந்து வீழ்ந்த  
தென்றது உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர் வாழ்ந்ததனை. (க)

சு. உள்ளமுடையான் முயற்சிசெய்யவொருநாளே  
வெள்ளநிதிவீழும்வினையாததனினில்லை  
தொள்ளையுணர்வின்னவர்களசொல்லின் மடிகிற்பி  
னெள்ளிவர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

முயலுமுள்ளமுடையான், வருந்தாமலொருநாளே வெள்ளமென்னுமெண்ணை  
யுடைய பெரும்பொருடாரும். இதனால் ஒருநாளே முயற்சியிலும் வருமென்றான்,  
முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி நல்வினைவந்துதவுவதொருநாளிலே யென்  
றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; \* “ஏ பெற்றாகும்” என்றும்போல. (சு)

ரு. செய்க்பொருளையாருஞ்செயுவாரைச்செயுகிற்கு  
மெல்குபிறிதில்லையிருந்தேயுயிரையுண்ணு  
மையமில்லையின்பமறனோடையையுமாக்கும்  
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

செயுவார் - செறப்படுவார். மற்று - அசைநிலை. எவையுமென்றும் பாடம். ()

சு. தூங்குசிறைவாவலுறைதொல்மரங்களென்ன  
வோங்குசுலகையவதனுட்பிறந்தவீரர்  
தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ  
னீங்கன்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமாம் - ஆல். என்ன - ஆல் தான்கெட விழுது தாங்குகுற்தோல.  
தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குலங்கெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காது  
போதல்.

இ-ள். ஸ்ரீதத்தன், காளை, புலியோடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதி  
யங்கெட்டநாய்களுதலால், தான்போய்ப் பொருடரக்கருதினன்; அங்நனங்கருதிக்க  
ம்மியருங் களிநேறுவராதலான்முயற்சியேநன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக்  
காண்டலின் முயற்சிவேண்டா, அறமேயமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் நல்வினை  
செய்யப்பெற்றிலே மென்றுநொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல்  
ஒருவர்க்கறிவன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒரு  
நாளே நிதிதிராரும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளுமுளவாம்; அங்நனமெ  
ல்லாமாகின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புணாபட்ட உணர்வினவர்கள் வருவது இடைத்தங்  
காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகைவர்க்கு ஒரு தலை  
யெடுப்புப் பெற்றும்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்நனம் அவர் தலையெடாதபடி  
எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினும் பகைவரைக்கொல்லும்படை அதனையொ  
ழியில்லை; தான் அவ்விடத்திருந்தேயும் பகைவரைக்கொல்லும், அதுவன்றித் தா  
னுளவாக இன்பத்திற் கையமில்லையாதலின், அறத்தோடே முற்கூறிய வற்றையு  
முண்டாக்கு மெய்யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்கு  
மதிக்கும் பொருளல்லவாதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலகைநிறவளவிலே

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், அ.

ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அதனுட் பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத்தாங்காதுபோதல் பேதையரது கடனாகு மாதலான், யானுமுயன்று பொருள்தேடி என்ருலத்தைத்தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம் தன் பொருட்குறைபாட்டாற் கூறினான். (கூ)

மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி  
மாதபடுநோக்கினவர்வாட்கண்வடுவுற்ற  
தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்  
கோதுபடலில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதபடு - பெருமைபட்ட. வடுவுற்றவாட்கண்டங்குமார்பு - வடுவகினாயொத்த கண் தங்குமார்பு; வரைபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண்ணெளிமழுங்குதற்குக் காரணமானதாருமாம்.

இ - ள். மார்பன் பண்டத்தைப்பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன்முகூர்த்தத் தையுங் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றுங் கடற்கரையேறப் போந்தானென்க. ()

வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள  
ஞானமெனவேண்டுநர்கள்வேண்டிவனநல்கி  
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி  
பூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

மாரிமழை - மாரிகாலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமணங் கமழ்குஞ்சி.

இ - ள். குஞ்சியவனாகியவள்ளல் தானமென்றொரு பெயரையிட்டு வேண்டு வார் வேண்டிவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் தீங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாகவோடுவதாக வென்றானென்க.

எனவே முன்பு பலகலங்களுந் தீங்குற்றனவென்பது பெற்றாம். (அ)

ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்முல்  
நீடுபடச்செய்துளையேர்த்தவிழிமுந்நீர்  
கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா  
வோடுகளிறொப்பவினிகோடியதையன்றே.

இ - ள். கொடியணிகூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகுக்கம்படி குழையக் கட்டுதலாலே முந்நீர்ப்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவளக்கொடியை யறு த்து, ஓடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்படி நன்றாக வோடிற்றென்க.

இதனாற் காற்றுமுகந்த பொழுது ஒடினவிசைகூறினார்.. (கூ)

தினாகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்  
ககாகடலுட்காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்  
வகாகிடந்துகீண்டதெனக்கீறிவளர்தீவி  
னினாயிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதைமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நிலலாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து. இது இல் பொருளுவமை.

இ - ன். அக்கலம் சங்குதன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிறகடவிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவினொழுங்கையிடறிக்குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்புபின்னேவீழக் கிழியப்போயிற்றென்க.

இதனாற் கடுகினவிகைகூறினார்.

(க0)

மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா  
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்  
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க  
நன்மையுடைநன்பொன்விளைதிபமடைந்தஃதே.

இ - ன். விளக்கத்தான் மின்னையும், துடக்கத்தார் கொடியையும், மென்மையான் மலரையுமொப்பார்; நடையுஞ்சாயலுமன்னத்தையுமயிலையுமொப்பார்; இத்தன்மையாரினிதாகவிருக்கிற துப்புரவுகளாலேமிக்கநன்மையுடையதீபத்தை அக்கலஞ்சேர்ந்ததென்க.

(கக)

வேறு.

க. தீவினுளிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரந்  
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுக்கொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற்  
பூவினுள்ளவிலையன்னபொங்கிளமுலையினார்  
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுநாடகநயந்துசின்னார்.

இதுமுதல் “ஆடகம்” அளவுமொருதொடர்.

திருமகள்சேருமாரம்; “கழைபோய்விண்முத்தும்” என்றற்போல. உம்மைத் தொகையுமாம்; முத்தவடமுமாம். சுமந்தென்றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவள்- உண்டானவள்; ஒருசொல்.

(கஉ)

உ. புணர்ந்தவாற்பிரிதலாற்றாப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய  
லணங்கினுக்கணங்கனாரோடறுமதிசுழிந்தபின்றைக்  
கொணர்ந்தனபண்டம்விற்றகொழுநிதிக்குப்பையெல்லா  
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்படித்தூர்க்குமீள்வான்.

தெய்வங்களுக்குத் தாந்தெய்வமன்னார். எல்லாமுணர்ந்தென்றார், சரக்கின்பெருமையாலுணரவரிதாகலின்.

(கக)

ங. அரகனைக்கண்டுகண்ணுற்றவர்களைவிதித்துநன்னா  
ளிரேவதிவியாழவோரையிருஞ்சிலைமுனைப்பவேறிக்  
கரைகடலமுவரீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா  
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லையார்ந்தே.

ஏறி - ஏற. கரைகிறகடலமுவம் - கரையண்ணிதான கடற்பரப்பு. சார்ந்து- சார. இனி இரண்டெச்சமுந் திரியாமன் மரக்கலத்தின்றொழில் மக்கண்மேலேற்றபு; மரக்கலமோடினானென்றற்போல.

(கச)

ச. களித்தலையங்கியிப்பாலிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்  
றுளித்தலைமுகில்களிண்டித்தாங்கிருண்மயங்கிமானு  
விளிப்பதுபோலழின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று  
மொளித்துலைந்தொழியவெம்பியுரறிநின்றிடிப்பராய்கன்.

முற்படக் கூற்றுமுனைந்தொளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கினின்றிப்ப. (கடு)

டு. எண்ணிசைவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்  
கொண்மீமெலெழுவதொப்பக்குளிநிநின்றதிர்த்துமேகங்  
தண்மீளிபளிக்குக்கோல்போற்றாராயாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்  
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.

சொரிந்து - சொரிய.

(கசு)

சு. இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிக்கின்றவிளக்குப்போல  
நடுக்கமொன்றானுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தவ்  
விடுக்கணையரியுமெஃகாமிரும்புதியாவரும்ப்தார்  
வடுப்படுத்தென்னையான்மைவருபவந்துறுங்களன்றே.

எரிகின்ற விளக்குப்போல நடுங்கு நடுக்கம். கள் - அசை.

(கஎ)

எ. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்  
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்தேற்கொல்லும்பவ்வத்  
தூடகம்புக்குமுந்நீரழ்ந்நுமும்பவ்நல்லார்  
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குதிறதெண்ணீர். கூடகங்கொண்ட - உடம்புள்  
ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே போக்கும்  
வரவுமுண்டாற்றப்போலத் தோன்றிக் காலவிடாதே கிடந்தாற்போலப் பழவினை  
யெனவொன்றையாயது நல்வினையினையெனவிரண்டுபோற் றேன்றி இவனைச்  
சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனிப் பாடு பக்கமாக்கி மகளிரிடத்துநெஞ்சுபோலே சூழ்ந்த  
வென்றுமாம். நல்லாரும்பவரென்றுமாம்.

இ - எ. செம்மலும் தீவினுள்ளே யிழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன்  
குறிப்புடனேகண்டு அவன்மலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்தமகளிரது பாட்டைக்  
கேட்டு அவர்களுடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்கடினவர்கள் பலநாளாகப்பிரிய  
வொண்ணாததொருபோகத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்  
வன மாறுதிகள்களென்றபின்பு நிதிக்குப்பை யெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்  
தேயேற்றி அங்குள்ளகாரியத்தை யொருப்படுத்தித் தன்னுர்க்குவரவேண்டி, மீண்டு  
மரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்றாளாகிய இரேவதியிலே வியாழ  
வோரையிலே தது உதயமாக மரக்கலத்தையேற; அஃது அருவத்தைக்கடந்து  
கடுகி ஐஞ்ஞாறென்றே வார்த்தையையுடைய காதத்தையோடித் தான்போனகரை ஓ  
ரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே பொருந்தியிருந்தவளவிலே  
இவ்விடத்திலே இருள்போன்றெங்கும்பாரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்களினடி எத்தி  
சையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னியிடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழி  
கூறும் நாய்கன்: எண்ணிசையிற்காற்றுமீண்டி ஒருகாற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றுக்  
கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழுமூழியிறுதியையொவ்வாநிற்க மேகமும் நின்ற  
திர்த்து துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போ  
லையிருந்தது, இதற்கு நீங்களைசயாதொழிமினென்றுகூறி, பின்னுங் கடபுலனாம்  
படி இடுக்கண்வந்துற்றபொழுது நடுக்கஞ்சிறிதுமின்றித் தாம் நடுவாராக; அங்ஙன



நக்கபொழுது அவ்விடுக்கணையரியும்வாளாம்; அங்ஙனநகாதிருந்தழுது பிழைத்தா  
 ரொருவருமில்லை; ஆதலாலழவேண்டா; வருந்திங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்; அவை  
 வந்துசேருமிடத்தும் பாடசம்போலச் சூழ்ந்த பழவீணயின்னல்வீணப் பயத்தாலே  
 வாழுநாளுலந்ததில்லையாயிற் கடலுக்கு நடுவேபுக்கு அந்நடுக்கடவிலே அழுந்தினும்  
 பிழைப்பர்; தீவீணப்பயத்தாலே வாழுநாளுலந்ததாயின் உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறி  
 துதண்ணீருங் கட்புலனாகாமற் கொல்லுமாதலால் ஈண்டாண்மையை வடுப்படுத்திப்  
 பெறுவதென்னையென்றானென்க.

(கஅ)

வினையதுவினாவின்வந்தவீவருந்துன்பமுன்னீர்க்  
 களைகடலமுலவீந்திக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா  
 நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமுல  
 நினையுமினீவிரெல்லாரீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். தீவீணயின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீனாயுடைய கடற்  
 பரப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவிரெல்லாம் நாதன்பாதமுலத்  
 தை நினைமின்; அச்சநீங்குமினென்றானென்க.

பாதமாகிய துன்பநீங்குதற்குக்காரணமாய்தனை. கலம்படுதலும் அவர்வருத்தமு  
 மாக விவருத்தேதோற்றியதன்றி அவர்க்கிவையின்மை “நாடகநாங்களுற்றது” என்றத  
 னானும் பிறவாற்றானுமுணர்க.

(கக)

பருமித்தகனிற்றானும்பையெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக்  
 குருமித்தாமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந்துவல்லே  
 நிருமித்தவகையினோடிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி  
 னுருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள். பண்ணினகனிற்றானும் மெல்லெனத்தலைசாய்த்துநிற்ப்; மதலை முழங்  
 கிப் பொங்கித் தரனினத்தகூற்றிலே யோடிக்கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து  
 உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தின பொழுதிலே அங்குள்ளவரெல்லாஞ்சேர  
 மறைந்தாரென்க.

(உ0)

வேறு.

ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்  
 வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்கல்விரையாதுரின்றான்  
 கூம்பிற்றதுண்டந்தமுலிக்கிடந்தான்கொழித்துத்  
 தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்தினாயுய்த்ததன்றே.

இ - ள். பாவம்வராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையுங் காதலானாயுமுவர்த்  
 தலுற்ற நீர்விழுங்காநிற்கக் கலங்காமனின்மவன் துண்டந்தமுலிக்கிடந்தான்; அத்தா  
 ரவனைத் தினா கொழித்துக் கரையிலேசெலுத்திற்றென்க.

(உக)

நாவாயிழந்துநடுவாருமிலியாமநீர்க்கிப்  
 போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்  
 வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்  
 பாவாயெனப்போய்ப்படுவெனமணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

இ - ள். வினையே, முன் படைக்கிறபொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொ

ண்டநீ வீவாயெனப்படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுஇயாமத்தேகடலை  
நீந்தித் தனியேபோவாயெனப் படைத்தாய், நீ இனி எத்தைச்செய்யாயென்று கூறிப்  
போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தானென்க.

எனவென்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

(௨௨)

வேறு.

பொரியராளுமுலும்புன்னையும்பூத்து  
வரிதருவண்டொடுதேனினமார்க்குந்  
நுருவிரிபும்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்  
கருவரைமார்பனவளித்திருந்தான்.

இ - ள். மார்பன் ஞாமுலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவன்நித்  
தேனுமார்க்கின்ற பொழிவிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம் - அசை.

(௨௩)

ஒடுந்திகாகளுதைப்பவுருண்டுருண்  
டாடுமலவனையன்னமருள்செய  
நீடியநெய்தலங்கானெடுந்தகை  
வாடியிருந்தான்வருகலநோக்கா.

இ - ள். நெடுந்தகை நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவனைஅன்னம் அருந்த  
லாலே, அது நனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வருங்  
கலமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணமையின் வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னங்கொல்லாதிருந்ததன்மை தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வாராக் காலானு  
தைத்துத் தன்முன்னே தள்ளவும் போக்கற்றுப்பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாரின்  
தென்றுநோக்கி அதற்கருளிற்றபோலே யிருந்ததென்க.

(௨௪)

ஆளியமொய்ம்பனிருந்தவப்பும்பொழிற்  
முள்வலியாறொம்முனைத்தலைப்பட்டுக்  
கேளிரொனக்குற்றகேண் மின்னீரெனத்  
தோள்வலிமிக்காண்றொடர்ந்துணாக்கின்றான்.

இ - ள். ஆளி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான் தானிருந்த அப்பொழி  
லிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்திக் கேளிரே, எனக்குற்றவருந்  
தத்தை நீர் கேண்மினென்றிடைவிடாதுகூறுகின்றானென்க.

அதனை மொழிந்தானென்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப்போவாரைப் போலே  
வந்தான். அ - அசை.

(௨௫)

கருங்கடற்போயிற்றும்காற்றிற்கவிழ்ந்து  
திருந்தியதன்பொருடதுற்றவாறு  
மரும்புணைசார்வாவவனுய்தவாறு  
மிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ - ள். பொருளின்மையி னதுதேதிதற்குக்கடலிற்போனசெய்கியும், நல்வழி  
யாற்றேடிய தன்பொருள் காற்றிற்கலங்கவிழ்தலாலே தீதுற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்

வாகத் தானாய்ந்தபடியு மெல்லார் தானிருந்து அத்தரனுக்கு உயர்த்துக் கூறின  
னென்க. (உசு)

மானுமரனுமிரங்கமதவலி  
தானுற்றதுன்பந்தரனுக்குரைத்தபின்  
மேனுமமிழ்துந்தினோந்தாங்கினியன  
வூனமில்லகட்டுரைக்குள்ளாகுவிர்ந்தான்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் மானுமரனுமிரங்கம்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனம்  
தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன்யானிழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப்பெற்றேனெயென்று  
கூறியவுரைக்கு அத்தரன் உள்ளங்குவிர்ந்தானென்க.

இவனுற்பெறுதல்கருதுதலின் ஊனமிலுரையாயிற்று. தினைத்தல் - அருதொ  
ழுதுதல். உரைத்தலினென்றபாடத்திற்குத் தரன்கூறியதற்கு ஸ்ரீதத்தன் மகிழ்ந்தா  
னென்க. (உ௭)

விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்தநின்றேழுமுறா  
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்  
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுல  
வெஞ்சிற்குழைந்நுநினையன்மினென்றான்.

இ - ள். விஞ்சை பலவும்வல்லேனாதலாற் கெட்டநின்றேழுமுட்டனே நின்னை  
நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்நிரையில் வஞ்சனைசிறிதின்றிராகக்  
கெடுதியைநீக்கித்தருவேன். இனி நீயிர்கெட்டுநெஞ்சிற்பலகானினையாதொழிவீராக  
வென்றானென்க.

நினையன்மின் - ஒருவரைக்கூறும்பண்மை. (உ௮)

உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி  
வரையகமேமவலிமினமென்ன  
வினாசெல்லவெம்பரிமேழகமேற்றிக் குடமொழிந்த  
குறாகழன்மைந்தனைக்கொண்டபறந்தான்.

இ - ள். தருவேனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி. மைந்தனையுணர்த்தின  
னாய் இவ்வரையிடத்தே யேறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித் தானிருமித்தபரிபோ  
லுஞ் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான்கொண்டபறந்தானென்க.

அம் - அசை. (உ௯)

விசும்பிவர்மேகம்வினாவினர்போழ்ந்து  
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநனைப்ப  
நயந்தனர்போகிறுமலர்ச்சோலை  
யசும்பிவர்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

இ - ள். பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனைநயந்தனராய் அம்மேகத்  
தைப்பிளந்து வினாவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையுஞ் சாரலினையுமுடைய மலையை  
ச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொசிவு.

(௬௦)

கண்டாவினியனகாண்டற்கரியன  
தண்டாமரையவடாழுந்தகையன

கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்துங்குவ  
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்தான்.

இ - ன். அவன் அம்மலையிலே உலகிற்காண்டற்கரியனவாய்க் கண்டார் கட்டி  
னியனவாய்த் திருவிரும்புந் தன்மையவாய்க் கோட்டிடையிலே அமிர்தொத்துத்  
துங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்டு உண்டான்; உண்டு உடம்பு  
குளிர்த்தானென்க. (௧௧)

மழைதவழ்ச்சோலைமலையிசைநீண்ட  
குழைதவழ்குங்குமங்கோழரைநாகந்  
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி  
யிழைதவழ்மார்பனிணிதினுவந்தான்.

நான்கடியந் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ன். இழையொளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன் நீண்டஅம்மலையிசை  
யிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையுஞ் சந்தனச்சோலையோடேநோக்கிக் கட்டினிமையி  
னாலே மனமகிழ்த்தானென்க. (௧௨)

கோதையருவிக்குளிர்வரைமேனின்று  
காதங்கடந்தபின்னலிக்கொடிமதி  
தைனுறைவதொர்நன்னகருண்டாங்குப்  
போதுமெழுகென்போயினர்சார்ந்தார்.

இ - ன். மாலையோலுமருவியையுடைய அம்மலையிலே தரன் நின்று இம்மலையி  
லே காதங்கடந்தபின்பு நாதனுறைவதொரு கொடிமதினகருண்டு; ஆங்குப் போகக்  
கடவோம்; அதற்கெழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற; அவரும்போயினராய் அந்நகரைச்  
சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறியெழுகென்றான். நகர் - ஸ்ரீகோ  
யிலென்று கருதினான். (௧௩)

சீ வ று.

மேகமேமிடைந்துதாழவிருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்  
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாமலகுக்கலுற்ற  
னாகந்தான்கரியதொன்றுகிற்றினுநடுங்கக்கவ்விப்  
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

இ - ன். தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்றுபாதியிரு  
ட்கொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தேதோன்றுகின்ற வழகை நாமலகுத்துக்கூறத்  
தொடங்கினால் கரியதொருநாகந்தான் கிழேகின்று அதுவருந்தும்படிமுதற்கவ்விப்  
பின்பு ஒன்றுபாதிவெலிழுங்கப்பட்ட மதிபோன்றதென்கூறலாம் வேறரிதென்க.

ஏகாரம் - தேற்றேகாரம்.

(௧௪)

துளங்குபொன்னகரின்மன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்  
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதுப்புரவிடங்கொல்லா  
மளந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா  
விளங்கதிர்ப்பரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது: பொன்மதிலை “அத்தேர்ப் பரிதி சுமந்த யானை” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். நகரின்மேல் நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙனமென்னின் ஒரு தேவன் அம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிலைச்சூட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடையதாகப்பொருள் களையாராய்ந்து கொண்டு நிறைத்து இங்ஙனஞ்செய்ததோர் நகரியென்று கூறலா மென்றாரென்க.

(கரு)

வேறு.

பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்  
செங்கணயிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்  
கொங்குதோய்குழலா ரொழிங்குன்றின்மேற்  
மங்குகின்றதுபோற்றகைசான்மதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலும் கண்கள்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறலின் அந்நகர் இந்நிரனமரபதி தெய்வமகளிரோடே வந்து வெள்ளிமலைமேற் மங்குமின்றதன்மைபோல அழகமைந்ததென்க. (கசு)

கிடங்குசூழ்மதிந்கேழ்கிளர்பூங்கொடி  
மடங்கேனாக்கியர்வாண்முகம்போலுமென்  
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம  
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டுவபோன்றவே.

இ - ள். மதிலிற்கொடி மதியைத்தீண்டுசின்ற பொழுது இம்மதி மகளிர் முகத் தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுகருதி அவையெல்லாஞ் சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடையகுடங்கைகளாலே நீ முகத்தையொப்பை நல்லையென்று அதுநிறத்தே தட்டுவனபோலே யிருந்தனவென்க. (கஎ)

திருவமேகலைதள்ளரிக்கிண்கிணி  
பரவையாழ்குழம்பண்ணமைமென்முழா  
வுருவம்பாருடையாரென்றொளிரங்க  
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

அ - அசை.

இ - ள். மேகலை கிண்கிணி பேரியாழ் பண்ணையுடையகுழல் முழாவென்கின்ற இவற்றினரவமெங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற்காட்டிலுருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டார்க்குந் தன்மைபோலேயிருந்ததென்க. (கஅ)

செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய  
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்தாவிடிகள்  
வெம்புநீள்சுடர்வீழ்ந்துசுடுதலிற்  
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

ஐய மணித்தாவிடையுடைய மாடங்கள் ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன்ஊருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றனவென்க.

பொன்னுற் நிண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டினதுவி.

(கக)

உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய  
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்  
மருளின்மான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத்  
தருளினுலழலாற்றுவபோன்றவே.

இ - ள். மதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலேயோங்கிய வெருட்செய்யுடைய  
மாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின் றேற்பூண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே அவை  
நல்லார் முகத்திலருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருள் வெருள் இ - பகுதிப்பொருள் விசுதி. சோதிடதுலாரிங்ஙனங்கூறுப. (சு0)

அசும்புபொவ்வரையாய்மணிப்பூண்களும்  
பசும்பொவ்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை  
நயந்துகொள்பவரின்மையினன்னகர்  
விசும்புபூத்ததுபோன்றனவீநியே.

இ - ள். பொன் இடையறாதொழுதுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற்செய்த  
பூண்களும் மாலையும் விழுந்த விடத்தேகிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், அந்  
நகர்வீதி ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தனவென்க. (சுக)

தேக்கணின்னகிறேனெடுக்கட்டமைத்  
தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை  
வீக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே  
பூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே.

இ - ள். நெய்யையிடத்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்தகூட்டை  
யுந்தேனோடேபிசைந்திட்டுண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற்சாரளங்களையடைத்து  
நிறைத்து அவற்றைத்திறக்க; அம்மாடம் புகையைப்பொறுக்கமாட்டாது வலிய வா  
யங்காந்து மெல்லெனக்காலுவனபோன்றனவென்க.

“கூட்டாவன:” நேர்கட்டி. செந்தே நிரியாசங் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போ  
ரைந்து. நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (சு2)

தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வைகிய  
வொப்பின் மாநகரொண்மைமற்றியாதெனிற்  
கற்பத்திந்திரன்காமுறுமாமணிச்  
செப்புவாய்திறத்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ - ள். தானவர்தங்கியநகரின்விளக்கம் பின்னை எங்ஙனமிருந்ததென்னில்  
இக்கற்பத்துக்குரிய இந்நிரன்விரும்பிய பூண்டங்குமணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போ  
லுஞ்செம்மற்றென்க. (சு3)

வேறு.

நன்னகர்நோக்கிநாய்களைக்கொல்புகுந்ததென்னப்  
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு  
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்  
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது தரன்கதியாற்றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும். இனி வெள்ளிமலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனு மேகமெங்குமுள தென்று மழைதங்குமாடமென்றுமாம்.

இ - ள். நாய்கன் நகரானோக்கி நாய்புகுந்தது நாகமோவென்றுகருதும்படி பொன்னகரிலேபுக்குப் பின்பு இருவருமிழிந்து தரனுடையமுனையிலே செல்லுதலாலே அவன்விருந்திட்டிப் பின்பு அத்தரனொருமொழி கூறினானென்க. (சச)

க. மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்  
கேடில்சீர்க்கலுமுனையகலுமேகற்குத்தேவி  
தோடலர்கோதைதொல்சீர்த்தாரணிசுரும்புண்கண்ணி  
யாடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்னுள். (சரு)

உ.. விண்ணகம்விளங்கவெண்கோட்டிளம்பிறைமுளைத்ததேபோற்பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்தவன்றே  
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டெண்டி  
யண்ணலங்களிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையிந்தார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

மாடியம் - உடம்புக்கீடு.

இ - ள். மன்னர்நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகியகலுமேகற்குத்தேவியாகியதாரணி, அணங்கினன்னாளுமாய், இனியசொல்லாளுமாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினம்போல எல்லாரும்வணங்கும்படி பெற்றஅற்றைநாளே எள்ளிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன்னரெல்லாமிண்டித் தங்குதல்கொண்டுகளிற்றினுச்சியிலே கலமாகியசெல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

அன்றே பேசினாரென்க.

(சசு)

மந்திரத்தரசன்வல்லேநிமித்திகன்வருகவென்ன  
வந்தரத்தோடுகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தார்  
னிந்திரதிருவிலேய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்கு  
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். விச்சாதரலோகத்தின்கணரசன், கணி, கடுகச் சாதகஞ்செய்துவருகவென்றவனுக்கு அவனுங் கோளாலேயெண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு நல்வினைப்பயனெல்லாம் மண்மேலிராசமாபுரத்தே வந்தசேருமென்று கூறினானென்க. (சசு)

அவனுடைதெளிந்துவேந்தனாசையுளரசர்நிம்பக்  
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்பிற்காதலுங்கரந்துவைத்தார்  
னவனதேகருதிற்றங்கொலன்றுகொலறியலாகா  
விவண் துமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகுகினே.

இ - ள். அரசர் எமக்குத்தருமென்னுமாசையிலேநிம்ப; கணி தான்கூறியவுரையைத்தெளிந்து அங்கேகொடுக்குமென்று நிம்ப, வேந்தன் இடமும்வலமும் பாய்கின்ற கவிவிசேடத்தைக்கொண்ட குதியாயினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன்காதலையு

மிரண்டிடத்துக்குமேற்பக்கநி மறைத்துவைத்தாநதலால், அவன்கருதியகாரியம் அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டுமிதற் குமுன்னறியமுடியா, இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும்விளங்கவறியக்கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகிணுனென்க.

அதாவும் - விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிநுணுணரலாகாமையின் இவற்கு ஈண்டுமுண்மைகூறாது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது கூறினான். (சஅ)

க. பால்பரந்தனையபட்டார் பூவணைபசும்பொற்கட்டித்  
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்விக்கி  
வேல்பரந்தனையகண்ணார்வெண்மதிக்கதிர்பெய்கற்றை  
போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

“பால்” “என்வரவு” இரண்டுமொருதொடர்.

பாலாவிபரந்தன்னபட்டு. கச்சாற்கட்டி. அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினையுடைய. வேல் கொலையிலேபரந்தாற்போலுங்கண்ணார். மதியின்கதிர்களைச் சொரிந்த போலுங்கவரி. (சக)

உ. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி  
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துமுதுசேந்த  
பொன்னவிர்கமுல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப  
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தானத்தினிருக்கவென்றான்.

என்வரவு - ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டுவந்த வரவு. பிளந்துமுதலாலே சிவந்த.

இ - ள். அங்குனமேகினதான் கண்ணார்கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணையிலே மன்னவனிருந்தவனவிலே, என்வரவிசைக்கவென்ன, வாயிலோனையிசைப்ப, ஸ்ரீதத்தன்போய்ப் பாதத்தைவனங்க, மன்னவனுபசாரங்கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தேயிருக்கவென்றானென்க. (ரு0)

முதிர்பெயன்முரிவானமுழங்குவாய்விட்டதொப்ப  
வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேய்ப்பக்க  
கதிர்விரிபூணிணற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காதன்  
மதுரமாமக்கள்குற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் அச்சத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கினிமைக்கு முவமை.

இ - ள். அங்குனங்கூறியவரசன் ஒப்ப நாண எய்ப்ப அவனுடையதந்தைமுதலியவர்களைவினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(ருக)

இன்றையதன்றுகேண்மையெமர்நுமரெழுவர்காது  
ரின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினாழா  
லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகளையெ  
யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரத்தாற் றலையிலிட்ட எழுத்து. \* “வச்சிரததியினிட்ட - வெழுத்தன” என்ப மேலும்.



இ - ள். கேண்மை இன்றுளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பினீங்காத விதியினாலே எமரெழுவர் துமரெழுவரளவு எழுமுகிழமையும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றது அக் கேண்மை; அன்றியுஞ் சமயமுமொன்றேயாதலின், யானரசன் நீவணிகனென்று இரன்சொதியில்லையான், இது நின்மனைகாணென்றொனென்க.

சிழமை - உரிமையுமாம்.

(இஉ)

க. மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிநின்ற சந்தைந்தளிர்ந்ததேபோற்சீதத்தன்மளிர்ந்துநோக்கி யெந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானென்மென்றுகேட்ட முந்தைதான்கேட்டவாமேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான். (ருங்)

உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்விவிறென்சேடிப்பாலிற் கள்ளவிழ்கைதவேலிக்காசில்கார்தாரநாட்டுப் புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா வெள்ளிவேற்கலுழவேகன்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன். (ருச)

ங். சங்குடைந்தனையவெண்டாமமாமலர்த்தடங்கல்போலு நங்குடித்தெய்வங்கண்மர்நமரங்காளறிமினென்னக் கொங்குடைமூல்லைக்கொய்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப விங்கடிபிழைப்பதன்றலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவையென்று மொருதொடர்.

தடங்களிலே உடைந்ததன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலு நங்குடி. இது தூய்மைக்குவமை; இனிச் சங்கு கெட்டநிலுநிறங்கெடாததுபோலக் கெட்டாலுந் தன் னன்மைகெடாதகுடியுமாம்; \* “நத்தம்போற்கேடும்” என்ப. அரசமுல்லையுங் காவன் முல்லையுங்கருதி இருவடமென்றது.

இ - ள். மாரியின்மையின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்ந்தாற்போல மன்னனதுசொன்னீராலே ஸ்ரீதத்தன்மளிர்ந்து மன்னனைநோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன்நன்னுடையதந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னனமென்று முழுதெடுத்தியம்புகின்றவன், நமரங்காள, வேதண்டமலையில் தென்சேடிக்கூற்றிற் காந்தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரிய னின்நூல்காதகரு டவேகன்வேந்தன், அவன் நங்குடித்தெய்வங்காளும்; அதனையறிந்திருப்பீராகவென் றுசொன்னாதுதலால், மார்பனே! எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடியைப்பிழைப்பதன் றுயிருந்ததென்றுசொன்னென்க.

மன்னனைநோக்கிப் பிழைப்பதன்றலெங்குல மென்றுசொன்னா னெனக்கூட் கெ. தந்தை இயம்புகின்றவன் நமரங்காளறிமினெனச்சொன்னானென்றது, மந்திர மென்னுங்கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை - பாட்டன். (ருரு)

க. பெருந்தகைக்குரிசிறோழன்பெருவிலைக்கடகமுன்கை திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப் பொருந்துபுபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற கருங்கண்ணிதிறத்துவேருக்கட்டுபாபிற்றுக்கின்றான். (ருசு)

\* திருக்குறள், புகழ், ரு.

- உ. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி  
யருமணிக்கொழிகொன்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த  
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்  
றிருமணிக்குடியையோரான்மெருமரமன்னன்சொன்னான்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

திருந்துபு - மனந்திருந்தாநின்று. ஒம்பி - ஒம்ப. திரம் - குலம். கின்றான் - எதிர்  
காலமுனர்ந்திய நிகழ்காலம். வல்லியாகியமணிக்குொடி. இந்திரன் தன்மனத்தே  
எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடங்குக. மணியைப்பூத்த  
கொடி-தத்தை.

இ - ள். அதுகேட்டுக் குரிசில் தோழன்றொழாநிற்க, அவன்முன்கையைப் பிடித்  
துச்சென்று தன்னுரிமையைக்காட்டினானாக, அவளும் மனம்பொருந்தாநின்றுபசரியா  
நிற்ப, நாய்கன் அவ்விடத்துநின்ற மணிக்குொடியை அச்சநிகழ்த்தமையான் மகளென்  
றோரானாய்க் கொடியோ மின்னோ மணியாற்செய்தபாவையொவென்றுசுழலாநிற்க,  
அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே  
மேற்றொட்டுங் கூறுதலைப்பயிற்றுக்கின்றவன் ஒருகாரியஞ்சொன்னானென்க.

அது “நின்மகளிவள்,” “ஆணையிராமின்” என்றவற்றிற்கொன்க. (இள)

- க. தாசலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறமுதொண்டைச்செவ்வாய்  
வாசவான்முழுவின்மின்போல்வருமுலைச்சாந்துநக்கி  
யூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிற்குண்டலமிலங்கநின்றான்  
காசில்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்காந்தர்வதத்தையென்பான். ( )

- உ. லிளங்கினாலகமெல்லாம்வீணையின்வனப்பினாலே  
யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிமுகிழ்த்தவேபோ  
லிளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டபரந்தமின்னிற்  
றுளங்குதுண்ணுசுப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவுண்டே. ( )

- ங. நின்மகளிவனோநீயேநின்பதிகொண்டிபோகி  
யின்னினைசொபொருதுவெல்வான்யாவனையானுமாக  
வன்னவற்குரியபொன்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான்  
றன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றான்.

இவையுன்றுமொருதொடர்.

உலாய் - சூழ்ந்து. நாணலிறைஞ்சிநின்றவிற் குண்டலஞ் சாந்தைத்தீண்டிப் போ  
க்குவரவுடைத்தாயசைந்திவங்கநின்றான். யாழ்விச்சைத்தொகுதி கொண்டதெய்வம் -  
மாத்தகி. குணங்களளந்துணர்வரிய, போகி - போகவெனவியங்கோளுமாம். யாவன்-  
ஸ்ரீன்ருவருணத்திலுமாயவன்; “இறைவராதிமூவகைக்குலத்து ளார்க்கும்” என்றார்  
மேலும். தன்னிலிழிந்தவணிகளாய்கூட்டினான், அக்குலத்திற் றுன்செய்தநல்வீணையி  
னிலைமையெய்து வித்தலின். உரியளென்னவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்  
பணி - விகாரமாம்.

இ - ள். அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணிநின்றவன்  
தெய்வமாகியகாந்தருவதத்தையென்னும்பெயரையுடையான்; அவடான் வீணையாலும்

வனப்பினுமுலகமெல்லாம்விளங்கினான்; அவட்கு அதுவுமன்றி முலையுமணிமுழித்த போற்றேன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரந்தன்; முன்பு மின்போற்றுளங்குறுகப்படும் இப் பெழுது உண்டு இல்லையென்ன ஐயநிகழ உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின் மகளாகியவிலை நீயே நிற்பதியேறக்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்வான் யாவனயினுமாக, அங்ஙனம் வென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினானாக; நாய்க னும்அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவ னுக்கேதக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினானென்க. (சு0)

க. முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுந் தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை கனிபடுகிளவியார்தங்காதலன்கவானிற்றுஞ்சிற் பனியிருவிசும்பிறேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான். (சுக)

உ. நூற்படுபுலவன்சொன்னதுன்பொருணுழைந்தியானும் வேற்கடற்றானேவேந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன் சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்சில்லரித்தடங்கணங்கை பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

வேற்றானே, சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையு முடையகண்.

இ - ன். அதுகேட்டு மன்னன் இனிமைதோன்றினகிளவியார் வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற்பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கிறந்துபடும் வருத்தம்வேறில்லை; அவர் தங்கனவன் குறங்கிலே தஞ்சப்பெறின், அவ்வின்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்து; அதனைஅறிந்துவைத்து நங்கை இந்நாளளவுஞ் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன்பகுதி யிலே படுங்காலம் வாராமையினாலே யானுஞ் சோதிடனாலிலே யுளனாகிய கணிகூறிய பொருளிலே சென்று மன்னரிந்தாலு நேரேனாயினேன்; ஈண்டு அவள் ஒருவன்பாற் படுங்காலம்வந்தால் அவ்விதி யாவரானும் விலக்கலரிதாதலின், அதற்குநேர்த்தே னென்று சொன்னானென்க.

வாராமையினென்றும், ஆதலினதற்கு நேர்த்தேனென்றும் வருவித்துணாக்க. (1)

படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையைப்பரிவுநீக்கிக் கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்சூற்றுமுட்டும் விடைப்பருந்தானேவேந்தன்வேண்டுபவெறுப்பநல்கித் தொடுத்தலர்கோதைவீண்பதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலிற் பிறர்படைத்தற்கரிய கற்பாயிற்று. உரிப் பால - வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரியதானே.

இ - ன். அதுகேட்டதாரணி தத்தையைத் தம்மைநீங்குதலாற் பிறந்த பரிவை நீக்கித் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாங்கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டு வனவெல்லாமிக்கொடுத்து வீண்பதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சுக)

உடம்பினோடியிரிப்பின்னியொருவயின்கல்செல்லா  
நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீரின்  
றடங்கண்ணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாக  
வடங்கலரட்டவேலாணையிராமினென்றான்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும்போலு மரிவாய். ஆக - வியங்கோள்; எச்சமாக்கி  
ஒருமைபன்மைமயக்கமுமென்ப.

இ - ள். உடம்பினோடியிர் பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய்ஒரிடத்துமிவளை  
நீங்காத அரிவாய், நின் தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்ததனிமை போம்படி இவளுக்குத்  
தந்தையுந் தாயுமாவாயாக; அங்ஙனமாய்ப் பின் இருவீருந்முடைய ஆணையைவிட்டு  
பூநீத்தனது ஆணையையுடையீராவீராக வென்றானென்க. (சுசு)

அருமணிவயிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைந்நூ  
றெரிமணிசெம்பொனார்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை  
திருமணிப்பூணிதற்குச்சினந்தலைமுழங்கலின்நிக்  
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததரன்மறங்கொள்கவென்றான்.

பூணிதற்குப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுத்தலின்றாகலின் அவர்முடியின்  
மணியை அவனடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ - ள். மன்னன் அருங்கலம்வைத்தற்குச் சமைத்த மணியாகிய வயிரம்  
வேய்ந்தபெட்டி. ஐஞ்ஞாறும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த யவனதேசத்திற் பெட்டி இர  
ண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றானென்க. (சுரு)

பல்வினைப்பவளப்பாய்காற்புருமணியிழிகைவம்பார்  
நல்லகில்விம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலைக்கண்ணாடி  
மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுநானச்செப்போ  
டல்லவுங்கொள்கவென்றானைங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

இ - ள். வேலான் பரந்தகாலினையும் கைச்சுரிகையினையுமுடைய கச்சார்ந்த  
கட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும் நீகொள்கவென்ற  
னென்க.

ஒடு - எண்ணெடு.

(சுசு)

விளக்கமுலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்திந்தேன்  
றுளக்கறவொழுக்கியன்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோல்  
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணினாத்தனையபோல  
வளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாபிரமமைகவென்றான்.

இ - ள். இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கை யழலைச்சேர்த்திதிற்போ  
லுநிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையுந் தேனசைவற வொழுக்கிற  
போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமு  
டையவாய்க் கோணினாத்தனைய எண்ணாட்டிங்களைப்போல அமைகவென்றானென்க.

கொள்ளினாத்ததிங்கள் பத்தரிற்றோலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்ருவமம். “விளக்  
கமுலுருவின் விசியுறு பச்சை - யுருக்கி யன்ன பொருத்தது போர்வை - கொடித்திரி  
வன்ன கொண்டுபடு திவலிற் - கடிப்பகை யனைத்துங் கெளவிப் போகாது-சூரலோர்த்

துத் தொடுத்தகின்புரி நரம்பின் - றுனைவாய் தூர்ந்த தூர்ப்பமை யானி - எண்ணுட்  
டிங்கள் வழிவற் றுகி” என்றார் பிறரும். (சுஎ)

அரக்கெறிசுவனைவாட்கணவ்வனைத்தோளிணுளைப்  
பரப்பமைகாதற்றாயர்ப்புல்காற்புல்லிக்கொண்டு  
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயில்  
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடிமடிந்ததன்றே.

\* “தொடர லிறுதி தம்முற் றும்வரின், லகரம் நகரவொற் றுகலு முரித்தே”  
என்பதனற் பற்பல்காலென்றார். கொண்டு - கொள்ள.

இ - ள். தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தலின் இங்குலிகழுட்டின குவளைபோ  
லுங் கண்ணையுடைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்காற்றமூலிக்கொள்ள அம்மடந்தை  
போகையினாலே கோயில் திருமகளைப்போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடி  
மடிந்ததென்க.

† “ஒழியாது” என்றதனால் இரண்டாவதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாத  
தாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போகவென்றுமாம். (சுஅ)

காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்ஞடையோடேந்தித்  
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்  
பாம்புபைத்தனைபவல்குற்பல்கலைமிழற்றவேகி  
யாம்பறமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றான்.

ஏந்தி - ஏந்த.

இ - ள். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையாள் பலர்தாம் பிச்சத்  
தையுங் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாயரிடத்துநின்றும்போந்து  
அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின்றாளென்க.

பலர்தாங் கவரியைவீச வென்றுமாம். நாறுதல் - தோற்றுதலுமாம். (சுசு)

அடிக்கலமரற்றவேகியரும்பெற்றற்றதைபாத  
முடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்  
கொடிப்பலதுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்துநிற்  
பவதித்தனன்புல்லிவேந்தனாறுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல்  
இலேசாற்கொள்க. புல்லி - புல்ல.

இ - ள். தத்தை அங்கனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்புமுதலியன  
வொலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியான் முரிந்துணங்கின அளவிலே,  
அவனாறுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவள்போய் மின்னுக்கொடி பலவுதுடங்கியாங்கு  
துடங்குத்தோழியர் திரளிடத்தேநிற்க; வேந்தனொருமொழி கூறினானென்க. (எடு)

வலம்புரியீன்றமுத்தமண்மிசையவர்கட்கல்லால்  
வலம்புரியயத்தையெய்தாதனையேமகளிரென்ன

\* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், சுஉ.

† „ „ „ தொகைமரபு, கரு.

நலம்புரிந்தனையகாதற்றேவிதன்னவையைநீங்கக்  
குலம்புரிந்தனையகுன்றிற்கதிபதிசுநினானே.

குலம் வடிவுகொண்டனைய அதிபதி.

இ - ள். நலம் வடிவுகொண்டனையதேவி தனதுவருத்தத்தை நீங்கும்படி வலம்  
புரியின்றமுத்தம்மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனால்வலம்புரிபயனை  
யெய்தாது; மகளிருந் தாயருக்கு அத்தன்மையரே யென்றுகூறினானென்க. (எக)

இன்சுவையாமொடன்னமிளங்கினிமழலைமஞ்ஞை  
பொன்புனையுமந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்றார்  
மென்புனமருளினோக்கின்மானினமாதியாகத்  
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரியல்விமானம்புக்காள்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூணணிந்த கருங்குரங்கு.  
மந்தி - பெண்பெயர்; \* “குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி.” என்றார். புற - சித்திரப்  
புற. மருண்ட இனியநோக்கு.

இ - ள். தளிரியல் மானினமுதலாக எண்ணிய வெல்லாம் தன்பக்கத்தேசூழ்ந்து  
செல்லப்போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (எஉ)

வேறு.

வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவன்னொருமக  
ளற்றமில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினுள்.

இ - ள். வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற்றவன்  
மகள் இடைவிடாதபடையாகிய சுற்றத்தோடே போயினானென்க.

அதனெல்லை மேற் கூறுகின்றார். (எக)

கண்ணையற்களிப்பன, வண்ணல்யானையாயிரம்  
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

இ - ள். கண்ணருகே மதமுடையனவாகியயானை ஆயிரம்; தேரினுடையஎண்  
இரண்டாயிரமென்க. (எசு)

விற்படைவிலக்குவ, பொற்புடைப்புரவியு  
முற்படக்கிளந்தவற்றி, னற்புடையநாற்றியே.

இ - ள். அம்பைத் தன்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கரையுடைய குதி  
னாயும் முற்கூறியயானையி னுன்மடங்கு நற்பக்கத்தனவென்க. (எடு)

பாறுடைப்பரிதிவேல், வீறுடையினையரு  
மாறிரட்டியாயியர், கூறுதற்கரியரோ.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம்பிறர்க்கின்மை.

இ - ள். பரிதிபோற்பகைவரைக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இனையரும் பன்னி  
ராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கரியரென்க. (எசு)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சுஎ.

மாகநீள்விசும்பிடை, மேகநின்றிடித்தலி  
னாகநின்றிர்ந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு; மஞ்சுமாம். அதிர்ந்து - அதிர்.

இ - ள். விசும்பிலே மேகமழைபெய்தற்குடித்தலின் அதனைத் தன்பகையான  
யாகக்கருதி யானைகள்போகாது நின்றிர்ந்தலாலே அவர்க்குப்போகலாவதோருபாய  
மில்லையாயிற்றென்க. (எ)

வெஞ்சினவெஞ்சியிழி, குஞ்சரமுழங்கலிவர்  
மஞ்சதம்வயிறழிந், தஞ்சிநீருகுத்தவே.

இ - ள். குஞ்சரம் அங்ஙனம் வெஞ்சியோடே முழங்குதலால் அதுகேட்டு  
மேகமஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீளாயுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (எஅ)

வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்து  
னாழ்கடலகம்புறம், வீழ்தரவினாந்தே.

புயல் - ஆகுபெயர். கலந்து - கலக்க.

இ - ள். கடல்நடுவு கலாக்குப்புறம்பேவழும்படி மும்மதங்களோடே புயலு  
குத்தநீருங் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலு நாசத்தாலுந் தகைவின்றி விமா  
னம்படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே வினாந்துசென்றதென்க. (எசு)

மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்  
தல்லலுற்றமுங்கிய, செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

இ - ள். கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்டஹீதத்தன்பெற்ற  
இலாபம் இனிக்குவாமென்க. (அ0)

க. பானிறப்பனிவரை, மேனிமிகுத்தன  
நீனிமநிழன்மணி, தானிறைத்தகமெலாம்.

“பானிற” முதல் “பீழை” அளவுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையிலிறிமிகுத்தனவென்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை. நீலநிறத்தை  
யுடையஒளிமணி. (அக)

உ. வஞ்சமின்மனத்தினு, நெஞ்சகம்புகன்றுக  
விஞ்சையம்பெருமகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினுன்.

மனத்தினுன் - ஹீதத்தன். உவந்து உவகையொழுக. பெருமகன் - தரன். ()

ங. நங்கைதன்னலத்தினுன், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை  
யெங்குமன்னர்ணடினார், சங்குவிம்முதானையார்.

மங்குல் - மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையார் எவ்விடத்துமீண்டினார் ()

ச. ஈரலங்கலேந்துவே, லாரலங்கன்மார்பினுன்  
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினுன்.

ஈரும்வேல், மார்பினுன் - அரசன்.

(அசு)

டு. மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலந்  
தாதவிழ்ந்தமார்பநின், காதலன்கடலுளான்.

அவிழ்தற்குக்காரணமானமார்பு. அழைப்பியென்பது சொல்லெச்சம். (அடு)

சு. என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றேழுனைச்  
சென்றுநீகொணர்கென, வன்றுவந்தவண்ணமே.

அழைப்பியென்றெனமுன்னேகூட்டிக. (அசு)

ஏ. துன்பமுற்றவர்க்கலா, ஸின்பமில்லையாதலி  
னன்பமற்றியானுனைத், துன்பத்தாற்றாடக்கினேன்.

துடக்கினேன் - பிணித்தேன். (அஎ)

அ. பீழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட  
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சுட்டிக்காட்டினான்.

பீழை - துன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்குஆழ்வித்தாளுகப்பண்ணின. சுட்டி - இதுகலம் இவர்தோழரென்றுசுட்டி.

இ - ன். விஞ்சையம்பெருமகன்நங்கைநலத்தாலே மன்னரீண்டினார், அதுகண்டு மார்பினுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்தேயாதலால் அவனைக்கொண்டு போதற்கு மார்பனே, நின்றேழுந் கடலிடத்தான், அவனைஅழைப்பியென்று சீர் கலந்து செப்பினான்; அதுகேட்டு மன்னன் நீ சென்று என்காதற்றேழுனைக் கொண ர்கவென என்னையேநோக்கிக்கூற; யான்அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சனையென்று கூறி, அவ்வஞ்சனையை, அன்பனே, துன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலகுக்கூறலின், யான் நின்னையொழிந்தோர்க்கின்பஞ்செய்து நின்னையொருவனையும் துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்றுணர்த்தினான்; உணர்த்தி யான் அங்ஙனம் பீழை செய்து நின்நட்பைப்பெற்றேன்; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி மறைத்த அம்பியினகமெல்லாம் நிறமிகுத்தனவற்றையுமணிகளையு நிறைத்து, வஞ்ச மின்மனத்தினான் அகம்புகன்றுருகும்படி, அவ்வம்பியையும் தோழராயுங்காட்டினு னென்க.

எனவே இலாபமேகூறினான். காரியங்கடைப்படுத்தலின் ஈண்டு உண்மை கூறினான். “வெற்றிவேல்” முதல் இத்துணையும் குறளடிநான்காய்வந்த கொச்சக வொருபோகு; “செய்யோடுதெய்வாக்கச், செய்யாணச்சேர்வார்க்குப், பொய்யாத வுள் ளமே, மெய்யாதல்வேண்டும்.” என்றற்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அஅ)

வேறு.

தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியுகிளவிதம்மா  
லுன்றருகுருதிவேலானுள்ளகங்குளிர்த்துவிஞ்சைக்  
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிக்கவென்றான்  
கான்றுவில்வயிரம்வீசுங்கனமனிக்ருழையினானே.

தேனைச்சொரிவதோர்மாரி. ஊன்சொரிவதோர்குருதி.

இ - ன். வயிரம் ஒளியைக் கான்றுபரப்புங் குழையினாகியவேலான்றனது இனியமொழியாலே குளிர்த்து, கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மையவானதுன்பம் என் குலமுள்ளளவுடட்பதாகவென்று உவந்துகூறினானென்க. (அக)



தோடலர்தெரியலான்மன்றோழமைக்கண்டுகாத  
லூடலர்ந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்  
பாடிரும்பெனவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு  
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந் துநக்கார்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் தோழமைக்கண்டு காதல்நெஞ்சிலேவிரிந்தெழுந்து மிகு  
தலாலே தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பெளவத்திலே தானுற்றதெல்லாம் கூறியவள  
விலே, நாங்களுக்கண்டதுநாடகம்; இதுகண்டிலேமென்று கைகட்டிச் சிரித்தாரென்க.  
இவர்க்கிங்னநிருமித்தான். (கூ0)

கட்டமுற்கதியுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்  
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்த்தினியர்குழ  
மட்டவிழ்கோதையோடுமெண்ணுமுழவமுதூர்த்  
கட்டவிழ்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். முகையவிழ்ந்ததாரானுகிய நாய்கன் அழலாற் கதுவியுண்ணிலே  
அருவியுமாரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்த்து, தனக்கினியவொல்லாரந் தன்னைச்  
சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்திற் றன்மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய - விகாரம்.

(கக)

பெருமனைசூழுகலோடுமபிறையெனவிலங்கித்தோன்றுந்  
திருநுதன்மனை விசெம்பொற்கொடிடெனவிதைஞ்சிரிந்  
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினயிரியப்புல்லிக்  
கதிர்தகைமுறுவன்மாதர்க்கண்ணுறுகவலைதீர்த்தான்.

இ - ள். தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தவளவிலே அவளிறைஞ்சி  
ரிந்; தன்மேல்வண்டினங்கெடும்படி அவனையனைத்து முலை புடைக்கொள்ளும்படி  
தழுவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிடத்து நின்ற வருத்தத்தைத்  
தீர்த்தானென்க. (ககஉ)

சந்திரகாந்தமென்னுந்தண் மணியிலத்தினங்கண்  
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபளிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக்  
கந்தெரிமணியிற்செய்தகண்ணியாமாடமெய்திப்  
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவினவையென்க.

இ - ள். பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே ஓட  
வைத்து விளங்குகின்ற பொண்ணாற்சுவரமைத்து மணியாற்கந்துநாட்டிப் பளிக்குத்  
கையலகோடே பவனத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி வெள்ளியாலே வேய்ந்துசெய்த கண்  
னியாமாடத்தைச்சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றிவைக்கொன்க. (ககங)

பாசிறைபரவையல்குற்பசுங்கதிர்த்தகலாபம்வீங்கக்  
காசுகண்பரியவைக்கிடன்றலேகழிந்தபின்னத்  
தூசணிபரவையல்குற்றுளங்குதுணைணுகப்பிற்பாவை  
மாசுறுவரவுந்தந்தைவவித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள். பதுமையதல்குற் கலாபம்வீம்முதலால் அதின்மணிகளற்று விரும்புமடி.

புணர்ந்து, அவளிடத்து நிகழ்த்து முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்தேகழிந்தபின்பு, தத்தையது சூற்றமற்றவரவையும் அவடர்தை யாழ்வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறினானென்க. (கச)

வண்ணெமலர்ந்தகோதைவாயொருப்பட்டுநேரத்  
தென்கடலமிர், தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்  
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினோக்  
கண்டவர்மருளநாளைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

செறிந்து - நெருங்கி. மகளிருமுட்படநுகர்த்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி மயங்கு தற்குக் காரணமான முலை.

இ - ன். அது கேட்பதுமை நெஞ்சாலே துணிந்துடன்படுதலாலே ஸ்ரீதத் தனும் நாளை முலையினோக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றானென்க.

கட்டியங்காரனுடன்படவே கடிவினைமுடித்தலின், அவனை நாளையுடன்படுவிப்பே னெனத்துணிந்து கூறினான். (கடு)

மால்வரைவயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிற்றந்த  
பால்வரைமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டுபுக்குக்  
கால்பொருகழலினுன்காவலற்கண்டுசொன்னான்  
வேல்பொருநாணையானுவேண்நிவவிதியினேர்ந்தான்.

இ - ன். ஸ்ரீதத்தனும் நூல்வல்லவர் தமதறிவாலே வரையின் வயிற்றைப் பிளந்துதத்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்துகொண்டமணியும் பொன்னும் பலபல கொண்டுபுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான்; அரசனும் அவன்விரும்பி னவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை - மண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு முதலி யன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டதெனின் விதியானென்றார். (கசு)

வேறு.

மையன்மதயானைநினைமன்னன்மகிழ்ந்தானாப்  
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியினொடுபோகி  
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்  
மொய்கொண்முலைபாயமுனைவிண்டலர்ந்தாரான்.

மையல் - செல்வச்செருக்கு.

இ - ன். பாய்கையினாலலர்ந்ததாரானாகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்தவளவிடே மிக்கஒளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக்கடிதாக்கச்செய்கவென்று கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கசு)

நானக்கிடங்குரைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்  
வானக்கிடமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன  
மீனத்திடைநாள்கிழமைவெள்ளிசயபக்கங்  
காணத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களுன்றே.

இ - ள். நான்க்கிடங்கைஆடையாகவுடைய நகராகியசுவர்க்கத்தினடுவே பொன்னையுடைய வாளைச்சிறித்திடும் ஆழகிணையுடையதோர் மண்டபத்தைச்செய்கவென்று கூறினானாக; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையும் திருதியையும்பெற்ற உத்தரட்டாதிநாள் சிங்கமுதையமாக முகூர்த்தங்குறித்தாரென்க.

நானம் - புழுகு; குளித்தலின்புழுக்குடைத்தாயிற்று. வாளைத்தீண்டுமென்று மாம். பூரட்டாதியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாதியும்இரேவதியு மீனராகியாதலால் உத்தரட்டாதிநொளாதலின் மீனத்திடைநாளொன்றார். திருதியை, அட்டமி, திரயோதசினென்பவற்றிற் திருதியைசிறத்தலிற் சயபக்கமென்றார். மேடத்தின்முற்கூறு மேடராகியின்கூறு; இரண்டாங்கூறு சிங்கராகியின்கூறு; மூன்றாங்கூறு தனுராகியின்கூறு; ஆதலால் மேடத்தினடுக் கூற்றைச் சிங்கத்தின்உதையமாகவித்தார். இது கூறிற்று, சிங்கத்தேபிருகல்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீராகக் கிழமையே முயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல்உரோகணியீராக நான் ஆராயவாறுங்குமொறென்னை யெனின், இத்திங்களிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தளவுஞ் சந்திரன்வர்த்தித்துவருதலின் வியாழக்கிழமைக்கு உரோகணிகூடிற்று. இதனானே மேல் \* “ஒண்ணிறவுரோணியூர்த்தவொளமிதியொன்பொனாட்சி” என்று வியாழக்கிழமையினுஞ் சிறிதுநாழிகை உரோகணியாகக்கூறினார்.

(கஉ)

நட்புப்பகையுட்கிணைநன்பொன்விளைகழனி  
பட்டினெடுபஞ்சகுகில்பைம்பொனெடுகாண  
மட்டசுவைவல்சியிணையாதுமொழியாம  
லொட்டிப்பதினாயிரவருந் முயல்கின்றார்.

பொன்இட்டால்விணையுமென்றுஅக்கழனியின்சிறப்புக்கறிற்று; பொன்உண்டாதற்குக்காரணமானகழனியுமாம். பஞ்ச - புடாம். ஒடு - எண்ணெடு. காணம் - பழங்காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுவிளக்க.

இ - ள். புதினாயிரம்பெயர் கழனிமுதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையும் ஒழியர் மலறுதியிட்டித் தம்மிற்கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கஞ்சுதலுடனே கழனின்முழக்கஞ்கருத்தினராய் முயலாரின்றாரென்க.

(கக)

வண்டுபடுதேறனறவாய்விடுபருகிக்  
கல்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிழத்தாந்  
கெண்டிசையுமேற்பப்படுத்தேற்றியதன்மேலாந்  
கண்டுருருநன்பொனிலங்காமுறுவபுனைந்தார்.

இ - ள். அவர்கள் தேறலையுநறவையும்வாய்விடுதலோடேபருகித் தொழில்செய்தற்கென்றுகண்டகூந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே என்முசையும்பொருந்தும்படி தலமிசைத்துயர்த்தி அதன்மேலே இஃதுயரத்திற்களவென்றறிந்து காறுறுவனவாகியபொன்னுடையிலத்தைப்புனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம்; ஆரவாரமுமாம். ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. (கங்)

பொன்செய்ருடங்கோத்தனையவெருத்திற்பொலிபொற்றூண்  
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவீறுபெறநாட்டி  
மன்பவளமேனவின்றுபளிக்கலகுபரப்பி  
நன்செய்வெளிவேய்ந்துசுவர்தமணியத்தின்மைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவின்று - நவில. வெள்ளி - விகாரம்.

இ - ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கமுத்திற்குடதாழியாலே பொற்குடத்தைக் கோத்தாலொத்ததுணைப் பெருமைபெற நாட்டி, மேலே பவளமாகிய உத்தர முதலியனப்பயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே கைபரப்பி, வெள்ளியாலே வேய்ந்து, சுவரைப்பொன்னுனமைத்தாரென்க.

குடதாடி - தூணுக்கும் உத்தரத்துக்குருடுவேவைக்கப்பட்டது. (௧௦௧)

பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியன்றிக்  
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதைபொடுகொழும்பொன்  
மாலையொடுமலைதலைமணந்துவரநாற்றி  
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ - ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து முத்தினியல்கோவையோடே பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்கமாலேமுதலியனவுந் தம்மிற் றலையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திரகாரர்கட் கிருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மலை. ஒவியங்கட்கும் பாடம். (௧௦௨)

ஆயிதழபொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி  
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழையின்போற்  
சேயவர்க்குந்தோன்றியதொர்திலகமெனூந்தகைத்தாய்ப்  
பாயதினாமுத்தமணற்பரந்துபயின்றவளதே.

இ - ள். அழகியஇதழையுடைய பொன்னாற்செய்த தூக்குமலைகள் காற்றைசுத்தலாலே ஒதுங்கி வளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்போற்றோன்றப் பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந் தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துள தென்க.

இதனாற்புறம்புகுநிறை. (௧௦௩)

காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்  
தாமமாயவாவிகளும்புள்ளுந்தகைநலத்தி  
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிநிலையெழுதி  
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையுமானும். இயக்கநிலையெழுதி - அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலையையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின் இவை இயக்கமுநிலையுமாகவெழுதி யென்க. எழுதி-எழுத.

இ - ள். பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலையெழுத அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெனத் தெரியாததோரையநிகழாநின்றதென்க. (௧௦௪)

உழந்தவருரோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிலாய்ந்து  
விழங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிலங்குமடையா  
முழங்குதினாவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்  
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ - ன். பலநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெ  
றியும்படிஒருவிளக்கம்வாய்ந்து, இதிலேழுதின பறவைக்கும்விலங்குக்கும் பகையாகி  
யபறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவீழங்குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உல  
கினிற் றனக்குகிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும் அம்மண்டபத்தினியல்பு  
இத்தன்மைத்தென்க. (க0டு)

ஒடுமுகில்கீறியொளிர் திங்கள்சிகைவைத்தே  
மாடமதுவார்சடையவள்ளையுமொக்கு  
நாடிமுகநான்கதனிநாண்முகனையொக்கு  
நேடிநிமிர்தன்மையினினே மியையுமொக்கும்.

இன் - அசை.

இ - ன். அந்தமாடமாகிய அது முகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத் தலையிலேவைத்த  
லாலே அரனையொக்கும்; முகநான்காகியஅதனானே எங்குநாடுதலாலே அபனையொக்  
கும்; மேலெல்லையைத்தேடி நிமிர்ந்ததன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமுளர்.

(க0சு)

கண்டவர்கள்காமுறலிற் காமனையுமொக்குங்  
கொண் டிலகமேத்தவினக்கொற்றவனையொக்கும்  
வண்டெரியலாரமுலைமாதர் மகிழமுத  
முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

இ - ன். அது காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்தலிற் சச்சந்த  
னையுமொக்கும்; அதுவன்றி மாதராகியஅமுதத்தைபுண்டவர்கள் எத்தன்மையர் அத்  
தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமைகூறினார்.

(க0எ)

வேறு.

முகிற்றலைமதிபமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட  
வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிசும்பறுத்துநீண்டு  
பகற்கதிர் பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர் விமானமுட்டிப்  
புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயர்வுயிர்த்ததன்றே.

இ - ன். மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலை மாடத்திட்டபுகை  
தவழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தைபூடுருவி நீண்டு பகலைச்செய்கின்றகதிரிடத்தே  
பாத்தலையுடைத்தாய் ஐயோகிஷ்கரதுவிமானத்தைமுட்டி அமரர் கற்பத்தையும்புக்கு  
அயர்வுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தற்குக்கற்பித்தவிடம்.

(க0அ)

வேறு.

க. அரசனதருளினொடகன்மனையவனெய்தி  
புளாசெல்லவகையினொடிலகமுமறிவுற  
முரசுகிரிமிழிசைமுதுநகரறைகென  
விளாசெல்லையனாவியவரின்விடவே.

(க0சு)

உ. விடுகணைவிசையொடுவெருவருக்கையவர்  
படுபனையவருறைபதியதுகுறுகி  
நெடுமதியகடுமரிழறவழ்கொடியுயர்  
கடிகரகரிமுரசுறைமினமெனவே. (௧௧௦)

ங. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன  
புங்கவனறநெறிபொலிவொடுமலிகென  
வங்கதிர்மணிநகையலமருமுலைவளர்  
கொங்கணிசூழலவளகோடனையறைவாம். (௧௧௧)

வேறு.

ச. வரன்றருவளத்ததாகிவையகம்பிணியிற்றீர்க  
தேன்றருகிளவியாருங்கற்பிணிற்றிரிதலின்றி  
பூன்றுகலுழிதோறுமுலகினுண்மார்தரெல்லா  
மீன்றவரவயத்தராகியில்லறம்புணர்கூளும். (௧௧௨)

ரு. தவம்புரிந்தடக்கினோற்குந்தத்துவர்த்தலைப்பட்டோம்பிப்  
பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவீமி  
னவம்புரிந்துடம்புநீங்காதருந்தவமுயன்மியாருஞ்  
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின். (1)

சு. அம்மலரனிச்சத்தம்போதல்லியோடணியினெந்து  
விம்முறுதுசப்புடையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த  
வெம்முலைப்பரவையல்குண்மிடைமணிக்கலாபம்வேய்த்தோட்  
செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழிதத்தையென்பாள். (௧௧௪)

எ. மற்றவடந்தையாகவண்மைச்சித்தெனென்பான்  
கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளிதாரு  
முற்றவமுடையளாகிமுரிநூற்கலைகளெல்லாங்  
கற்றவன்கணங்கொணல்யாழனங்கனைக்கனிக்குநீரான். (௧௧௫)

அ. தீந்தொடைமகரவினைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்  
பூந்தொடியரிவைதன்னிப்புலமிகுத்துடையநம்பிக்  
கீந்திடுமின்றவராதிழுவன்கக்குலத்துளார்க்கும்  
வேந்தடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைதாதையென்றான். (௧௧௬)

க. மண்ணகமடந்தையாகமார்புமுயங்கிரிநின்ற  
வண்ணலையாதியாகவருங்கடிகரகாவாழ்த்தி  
விண்ணகமுழக்கினையப்பவீதிதோறெருக்கியெங்குங்  
கண்ணொளிர்கடிப்பினேச்சிக்கடிமுரசுறைந்தகாலே.

இவையொன்பதுமொருதொடர்.

க. உணர்செல்லவகை - முற்கூறிச்சாற்றுமுறைநீம்; புகழுமாம். கண்ணெங்குத

லால் இமிழ்கின்ற ஒசையையுடையமுரசு. வியவர் - வவல்செய்வார்; வியங்கோள் போல. என்றது - முரசறைவிப்பாரை.

உ. தகையவர் - அவ்லியவர். பதியாகிய அதனை. அம் - அசை.

ங. மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வயிர்க்குத் தண்ணளிசெய்தலின்மதியுவமை. நகை - முத்து. மணியுநகையும். முலைவளர்கின்றதத்தை.

ச. கற்பினின், இன் - அசை.

டு. தவத்திலேமிக்கு ஐம்புலனுமடக்கினோற்குத் தத்துவவுணர்வினோரை எதிர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஓம்பி அவருவப்பனவற்றை நமின். யாவருமடம்பு அவமெபுரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட்டைச் சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

சு. அளிச்சப்போதை அழகியமலர்களின் அல்லியோடே அணியின் நொந்து வருந்து நுகர்ப்புநோம்படி லீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவற்றையுடைய தேமொழி - பெயர்.

எ. மற்று - வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடேபோந்தான். இசை நூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலெகாமீனயுருக்குநீரான்.

அ. தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டி யாழ் என்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்ற தென்பதுதோன்ற மகரவினையென்றார். “ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே - நின்ற பதினறும் பின்னேழும், குன்றாத - நாலவகை யாழுக்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே - மேல்வகைய நூலோர் விதி.” முறையே - உக - கக - கசு - எ - என்க. வளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்னு மூவகைக்குலத்துளாரிலுமென்க; உருபுமயக்கம். இவள்தான் அரசகுலமாதலின் முற் கூறினார்.

க. தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ள். அங்மனமண்டபஞ்சமைத்தவளலிலே ஸ்ரீதத்தன் அவ்விடத்தரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்து உலகமுறியுறும்படி இந்நகரிலே உலாநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முரசை அறைவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னினையரை வியவரிடத்தேவிட; அவ்வியவருங் கண்போலும் விசையுடன் சென்று முரசறைவாருறைபதியுதனைக்குறுகி முரசறைமினெனக்கூற; அது கேட்டு அவருங் குழலவளுடைய யாழ்வாசினையை அறைவாமெனக்கூறி அணியினராய்ப் புன்கவனறநெறிவளர்ச்சியோடேமிசூக; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழை தருவளத்தையுடைத்தாய்ப் பினியினின்றுநீங்குக; கிளவியாரும் கற்பினிற்றிரியாது நிலைபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லறம்புணர்கவென உலகைவாழ்த்திப் பின்பு, கட்டியங்காரன்முதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான்செய்ப்புகின்ற இக்காரியுத்தையுங்கேண்மின்; தேமொழி தத்தையென்பாள்; அவுள்தந்தையாகிய நாய்கள் ஸ்ரீதத்தனென்பான்; குலத்தின்வந்தானுதலால் அவன்கூறியகாரியுதிவாரும்; அஃதியுத்தனின் கற்றவுள் நீரான் விளங்கிழை அவள்தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக்குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்குத் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடையநம்பிக்கு அவனைக்கொடுமென்றுகூறினானென்று

ககஅ

சீவகசிந்தாமணி.

வீதிதோறுங் கடிப்பினோச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரசறைந்தபொழு  
திலே யென்க. (ககஎ)

வணக்கருந்தானை மன்னர் மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த  
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற  
லணைப்பருங்களிகொள்வெழுத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்  
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடையருநி.

இ - ள். மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வானையு  
டைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன் கன்னியைக்  
கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க. (ககஅ)

சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவிக்கி ௩௫௪௪  
மதக்களிறடர்த்துக்குன்றமணிவட்டினுருட்டுமாற்றம்  
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன் மன்னன்  
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமரன்வந்தான்.

கதக்களியாற் பகைக்கஞ்சிப் பதைத்தோதெலரியயானை. பாலமா, மா ~ ஈண்டு  
வியங்கோளன்றி இசை நிறைத்தது.

இ - ள். பகைவராற் சிதைத்தற்கரியதுப்பாலே வீரக்கழலைக்கட்டிக் களிற்றை  
யடர்த்துக்குன்றைவட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையு  
முடைய காம்பிலி நாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன்வந்தானென்க. (ககக)

இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடகமுன்கைச்  
சிலைபொரத்திரண்டநுண்டோட்சில்லரிச்சில்லம்பினூர்த்  
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மெய்யம்மதுத்துளிப்பவந்தான்  
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இ - ள். இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினாற் போன்ற முன்கை  
யினையும், தோளினையும், மலையொத்தற்கரிய மார்பினையுமுடையமன்னன் முலை  
பொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (கௌ௦)

கதிர்முடியமன்னர்சூழ்ந்துகைதொழுதிறைஞ்சிமாலேத்  
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிநிலைப்பவேத்தி  
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன் முரசமார்ப்ப  
வொருபிடிதுசுப்பினுளையுள்ளபுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி - ஏத்த.

இ - ள். மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தினதொளி  
யாலே அவன்சேவடி ஒளிஇடையறாதிருக்கும்படி இறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த  
அவந்தியன் ஆர்ப்ப ஒருபடியினடங்கு துகப்பினுனைக் கொள்ளக்கருதி வந்து விட்டா  
னென்க. (கௌ௧)

வெள்ளணியணிந்தனானேறவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட  
கள்ளணிமாலேமோந்துகனைகழலிலங்குனோன்றாட்



புள்ளனிகொடியினுனிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற  
லள்ளிலையணிந்தவைவேலையோத்தியரிழையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்த நாளிலொப்பின. அள்ளுதல் - செறிதல்.

இ - ள். ஒப்பினையையணிந்தவன்றே மாலையைமோந்து கழலிலங்கு காலினையுங் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆற்றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

நீணினிவணிகரீருநிலமிசையவர்களெல்லாம்  
வீணையிற்பொருதுவெல்லான்வினாவினர் துவன்றிமுதூர்க்  
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநினைத்தம்மார்தர்  
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

இ - ள். கடிமுரசறைந்தகாலையிலே வணிகரீருக நிலமிசையவர்களாகியவீவர் களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணருமெல்லாரும் வீணையிற் பொருதுவெல்ல வேண்டி வினாவினராய் நெருங்கி மூதூறிற் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்தெருவிலும்பாவாற்றியென நினைத்தலாலே, அம்மார்தர் மதுநசையான் மொய்த்த தேனியின் திரட்சியையொத் தாரென்க.

மதுகரம்வருந்தத் தேனை ஒருவன் கொண்டுபோமாறுபோல் இவர்வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉ௩)

க. உருக்கமடந்தெரியுஞ்செம்பொனோரைவில்லகலமாகத்  
திருக்குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்தப்பின்னர்  
வினாத்தருநானீரால்வெண்ணிறப்பொடியையமாற்றிப்  
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம். (கஉ௪)

உ. விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்ணிகிலமிக்துவிதி  
யலர்தலையனிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்  
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர  
நிலவரைத்தன்னனாராநிதியினுல்லவறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்மொருதொடர்.

இ - ள். மடந்தைசெல்லும்படி வீதியிற் நிருநிலத்தை ஒட்டமைந்தெரியும் பொன்னுலே ஓனாந்து வீழ்கிடையகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாதற்கத்திருத் தக்க புழுகாலும் பணிரீராலும் எழுந்தபொடியையமாற்றிப்பக்கமெல்லாம் வண்டார் கும்படி மலரைப்பரப்பினர்; அங்ஙனம்பரப்பிப் பாவையதடியிற் பரிவுதீரும்படி அப்பொன்னிலத்தே வெண்ணிகிலைப் பலபட அடுத்து அதன்மேலே அணிச்சப்பூவை ஐம்முழுவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையிற் தன்னையொப்பானா நிதியாலே மிடியராக்கினென்க.

அடுத்து - சேர்த்து.

(கஉ௫)

மண்டலநிழைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்  
சூண்டலமிலங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி

விண்டலர்கோதைவிம்மும்வினாக்குழறொழுதுநீவிப்  
பண்டியன்மணங்கொல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னான்.

இ - ள். வட்டநிறைந்தமறுவில்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலமில்லங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீண்பதி தொழுதுகுறகி வினாக்குழலைக்கோதி அவட்டுநானால் வரும்பரிவறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்களை யெல்லாந் தாழ்ந்துகூறினானென்க.

வினாக்குழல் - விகாரம்.

(௧௨௬)

எரிமணிரெற்றிவேயந்தவிளம்பிறையி துகொலென்னப்  
புரிமணிசுமந்தபொற்பூண்பொறுக்கலா துசுப்பிற்பாவை  
திருமணிவீணைக்குன்றத்திழிந்ததிம்பாலேநீத்தத்  
தருமுடியரசராழ்வரம்மனைபறிவலென்றான்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை எனவேமும். அம்மனை-தாய்; \* “அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லி னுமெழுத்தினூர், தோன்ற மரபின வென்மனார் புலவர்.” இதுவிதி.

இ - ள். வீண்பதி இது மணியை இரண்டுதலையினுமழுத்தியதோர் பிறையோ வென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டுதலையினு மணியைச்சுமந்த பூணைப்பொறுக்கலா துசுப்பிற்பாவாய், அம்மனாய், நினது மகரயாழாகிய மலையினின்றங் குதித்த பாலை யென்கின்ற பன்னாசிய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசரழுந்துவர்; அதனை யானறிவே னென்றானென்க.

இதனால் வருவதுகூறினான்.

(௧௨௭)

க. மண்ணிடமலியவெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா  
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொண்பொனாட்சித்  
தெண்ணிறவிசும்பினின்றதெளிமதிமுகத்துநங்கை  
கண்ணியவீணைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்டுமென்றே(௧௨௮)

உ. பசங்கதிர்க்கடவுளையோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்  
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விருச்சிகனறிந்துகூற  
வசம்புதேனலங்கலைம்பாலரிவையோடாபந்துநாய்கள்  
விசம்புபோன்மாந்தராரவிழுநிதிசிதறினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஈண்டி - பாடமாயிற் றம்மிற் றிரண்டென்க. கண்ணிய - உலகமதித்த. விருச் சிகன் - கணி; காரணப்பெயர். அசம்புதேன் - இடையறாதொழுருந்தேன்.

இ - ள். சந்திராபரணமென்னுநாலிற் கூடத்துவல்லான் பிரகஸ்பதியையொப் பாணுகியவிருச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகநிறைய எங்குந்தொக்கா ராதலின், உரோகினியூர்ந்த மதியையுடையவியாழக்கிழமையிலே நங்கையது வீணை

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௫௨.

யாகிய வாட்போரினமாறுபாட்டைக் காண்பெழுந்து ஸ்ரீதத்தனுக்குக் கூற; அவனும் பதுமையுடனே இதுநடத்துமுறைமையை ஆராய்ந்து விழுகியை மார்தராரும்படி மழைபோலச்சிதறினானென்க (௧௨௬)

வாசநெய்வண்டுமூசுமார்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்  
பூசுவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்ககாத்தசார்தின்  
காசறுருவளைக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்  
தாசறத்திமிர்ந்துமாதரணநலந்திகழ்வித்தாரே.

இ - ள். மாதர் மெய்யிலே வண்டுமூசு விரல்கிவப்ப நெய்யைப்பூசி, வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவலர் தலையனைத்தருமப்பாலேகுற்றமறத்திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்கினாரென்க.

ருவனையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப்பூசித்திமிர்ந்தென்க. (௧௩௩)

கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்கதிர்மணிக்ருடத்திறந்த  
மங்கலவாசநன்னீர்மணிரிறங்கழீஇயதொப்ப  
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்பினையொயிதுவருஞ்சேர்த்தி  
யங்கரவல்குலாவையாட்டினாரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையன்னார் மணியையொப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் விரையையுந் துவவையுஞ்சேர்த்திப் பின்பு, அவனைக் களிற்றினுச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங்கலமாயே கங்கையினீராலையாட்டினாரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன - “இலவங்கம்பச்சிலைகச்சோலமிருவேரிமலையிருவேரிவருளப்பூச்சுரபுன்னைப்பூ ஏலந்தக்கோலமதர்வரிசொதிக்காய்நாகணமஞ்சட்டிநதும்பிசின் குக்குலமாஞ்சில் கண்டில்வெண்ணெய்தீம்பூ நன்னிரிவேரடவிக்கச்சோலமரத்தைசரளம்புருகுசட்டங்கோட்டமாரியக்கோட்டந்தகரமதிமதரமுத்தக்காசவாய்ந்தவிலாமிச்சஞ்சயிலேகநாகப்பூச்சுண்பகமொட்டென்றுமுதுதுணர்ந்தோரோதியமுப்பத்திரண்டேவிதிவகையோமாலிகை.” நயப்ப - பெயர். “சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி - குங்கும மென்றிவை யைந்தும் விரையே,” “நாற்பான் மரமா நாவ றிரிபலைவன்கருந் காலி பத்துத் துவரே.” எனவ்வை. (௧௩௪)

வெள்ளணிமமழையின்மின்போல்வெண்ணெய்குலாபம்வீக்கிக்  
கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகோட்டித்  
தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப்  
பண்ணிறச்சுரும்புசூழும்பனிமுல்லைச்சூட்டிமேவெய்ந்தார்.

இ - ள். வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போற் றுகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி, கண்ணையுநிறத்தையுமுடைய முலையினுந் தோளினுஞ் சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, சிலம்பையுந் கிண்கணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையுநிறத்தையுமுடைய சுரும்புசூழும்முல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத்தலையிலே சூட்டினாரென்க. (௧௩௨)

எரிமணிக்கண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித்  
திருமணிமுலையினெற்றிச்சிதுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப்

புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதிகொண்டுபூசி  
விரிமணியியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி - பூச.

இ - ள். அவர் வானவிற்போலுமுத்துவடத்தை முலத்தலையிலே சேர்த்தி,  
மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலேசெறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொ  
ண்டு ஐதாசப்பூச மேனி தான் மணியியக்கும்படி விளங்கிற்றென்க. (௧௬௬)

அருங்கயம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலையஞ்சி  
யிருங்கயந்துறந்துதிங்களிடங்கொண்டுகிடந்தநீல  
நெருங்கியமணிவிற்காப்பீண்டுலாய்ப்பிறழ்வசென்கேழ்க்  
கருங்கயலல்லகண்ணையெனக்கரிபோக்கினாரே.

இ - ள். நீண்டுலாய்ப்பிறழ்கின்றவிவை ஆழந்தகயத்தை விசும்பிலேநின்று பார்க்  
த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத்துறந்து நீலமணியாகிய நெருங்கிய  
விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கயலல்ல கண்ணையென்று பிறர்கருதும்  
படி மையையெழுதினான்க.

சான்றுபோலவுந்தோன்ற. கிடந்தென்றும் பாடம்.

(௧௬௭)

பொருந்துபொற்றாண்கணன்கிற்பொலிந்துநூற்புலவர்செந்நா  
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்  
திருந்திளையார்கள்கோலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்  
றிருந்தச்செய்ததற்பினங்கைதிருவிந் கோர்து<sup>வக</sup>மொத்தாள்.

இ - ள். தூண்காற்பொலிந்து நூற்புலவர்புகழ்தலாகாத மணியாற்செய்த ஒப்  
பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகனிநிருந்து கோலத்தை இந்திரன் நிருமி  
த்தாற்போற்செய்தபின் நங்கை திருமகட்கிட்டதோர் திலகத்தையொத்தாளென்க ( )

மண்கணைமுழுவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவள்வார்க்  
கண்கணைந்தடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்ப  
விண்கணிந்துருகுநீர்மைவெள்வளைத்தோளிர்போர்தாள்  
பண்கணிந்துருகுநல்யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுன்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண்முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சருகுதற்குக்  
காரணமான யாழ்.

இ - ள். தேவர் நெஞ்சுகெடுழந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்தோளி  
யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப்படையையுந் கெடுத்தலுற்று முழவுவிம்ம வளை  
யொலிப்ப வள்வார்முரசன் கண்ணொலித்து இடியின்வெம்பிக் கடலெனவார்ப்பப்  
போந்தாளென்க. (௧௬௮)

பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி  
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்  
சூரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டுகொகுத்தபோலும்  
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணடி - விகாரம். ஒளிபரந்து இருளைக்கெடுக்கும்வினக்கு. அமுதைச்சுரந்த மதியைச்சூன்று கிரணங்களைவாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபோலுங் கற்றை; பொற்காம் பாற் கதிராப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் - இரட்டைக்கயல்.

இ - ள். கண்ணடி முதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னேபோந்த னவென்க. (௧௩௭)

வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளி மணிசெய்செப்பி  
னின்றெரிபசும்பொன்மாலேபோந்ததுநெறியிற்பின்ன  
ரொன்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமாலே  
தின்றுதேனிசைகள் பாடத்திருநகர்சுடரவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலே மறைத்துக்கிடத்தலின் அம்மா லையிற் நேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்றென்று மிகுதியாற்கூறுவாருமுள்.

இ - ள். உலருநடக்குநெறியாலே வென்றவனகலத்தேபூட்டிதற்குச் செப்பிலே பொன்மாலேபோந்தது; அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ்போந்தனவென்க.

தின்றுதேன்றிசைகள் பாடவென்றும் பாடம். (௧௩௮)

வேறு.

ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சேர்தர  
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவிசித்  
தேரைநடப்பனபோற்றும்சிந்திநெ  
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

இ - ள். குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில்நெகிழாநிற்க வீரமுண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேரைகள் நடக்குமவைபோல ஒன்டொடி முன்னேநடந்தனவென்க. (௧௩௯)

வட்டச்சூறையர்வார்முலைக்கச்சினர்  
பட்டுவிக்கிபவல்லுர்பல்களை  
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின  
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினர்.

இ - ள். வட்டமானபனிச்சையர் வாராற்கட்டினகச்சினர் சேலைகட்டினவல் ளுலர் தூணியர் வில்லினர் வாளினராய் வஞ்சினங்கூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச் சென்றாரென்க. (௧௪௦)

வம்புவிக்கிவருமுலையுட்கரங்  
தம்பினையவவராணுடைத்தானையர்  
பைம்பொற்கேடகம்வாரொடுபற்றுபு  
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினர்.

இ - ள். ஒங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலையுட்கரந்து கச்சவீக்கி ஆணு டையாக வுடுத்தானையராய்க் கேடகத்தையும் வானையுமிடித்துப் பாவையைச்சே வித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு.

(௧௪௧)

க. ஆணையானையகலுமினீரென  
வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றலி  
ஹையின்மெமதேயென்றணிநகர்  
காணுங்காதலிநகண்ணெருக்கும்மவே. (கசஉ)

உ. கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை  
வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்  
விண்ணுமண்ணுமவிருந்துசெய்தாலொப்ப  
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிருந்திருக்கினார்.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்காமையின் ஆணையே அகன்மினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர் விண்ணில்விச்சாதாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிடவிடமின்றி நெருங்கினார்; காரிகைவண்ணங்காண்டற்கன்றோ, ஆதலான், விசாரித்துப்பார்க்கில் யாமுங் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற் காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின்னும் எங்கட்கு நீர் வருந்துசெய்தாற்போல இன்னுளம் முடைய ஆணையே ஆணையாக்கொண்மினெனவுக்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற் காணுங் கண்கள் நெருக்குற்ற வென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கற்பிளிச்சு. சிலசொல்வருவிக்க. (கசரு)

வேறு.

க. இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வான்  
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லையுட்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும்  
வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுங்கண்மலரும்வனையலாகாக்  
கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள்விட்டுலகங்காணாற்போலும். (கசச)

உ. மின்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற  
மூன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின்களுநாத்தேமென்று  
கான்சேர்கமழ்கோதைகாரொடர்ந்துகைவிடாதரற்றுக்கின்ற  
தேன்சேர்திருவடிமேற்கண்கினிபொன்னுவதற்கேதக்கவென்பார். (கசச)

ங. கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமலைக்கருங்குழல்கள்கண்டார்நைய  
வுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவொண்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகழின்ற  
புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையின்றாள்போலுங்  
கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றின்றாளம்மேவாகொடியவாமே. (கசச)

வேறு.

ச. செய்யதாமனாமேற்றிருவேகொலோ  
வெய்யுடோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ  
மையில்லவானவர்தம்மகளேகொலென்  
றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

௧. முல்லை இனியாருயிரிடத்தறிவைக்கொள்ள வேண்டித் தம்மினத்தைச்சேரவாய்ப் பவனத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலுஞ் செவ்வாயையும் எயிற்றையுங் கண்மலளையும் பண்ணமுடியாதமுலையையுங் காணாதவர்கள் போலேயிருந்தது முன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாரும். இவையிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னே இவையே காண்பார்களென்று கூறினாரென்றுமாம். செவ்வாய் - பெயர்மாத்தினா.

௨. முலையும் உம்மை - சிறப்பு. கூற்றங்கூற்றம்-விரைவு. ஊன்சேருயிர்-மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினைஞ்சேருமடி. ஆகவதற்கே ஏகாரம் - எதிர்ப்பறை.

கோதைபோல் வாளிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம்; நுமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கள்; எம்மேற்றமுடவறவுரைத்தேமென்று மாறாதரற்றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கணியுமல்குலின்மேகலையும் பொன்னாவதற்கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனாவல்லவோவென்பாரும்.

௩. மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்பமாகிய மதுவைவெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டுச்செப்பாவது முலை; மதுப்பெய்தசெப்புமாம். மணியாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல முலைவார்த்தைகூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான்-உயிரைக்கொள்ளுதற்கு.

கேட்பீராக ஆகமீன்றசெப்பினையையுங் கள்வாய்மலை வேயப்பட்டகுழல்களையுங் கண்டார்வருந்தும்படி இக்கொடியையீன்றவள்போலேயிருந்தது முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றுவனையின்றவள்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணுமானுமிவ்வாறுபெறுதலின் ஓவென்றார்.

௪. கொல் - ஐயம். ஓகாரம் - அசை. வெய்ய - கொடிய.

இ - ள். மன்னர் என்பாரும் என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னுந் திருவோவிச்சாதிரியோ மகளோவென்றையுற்றுகூறினாரென்க. (௧௪௪)

வீணைவென்றிவள்வெம்முலைப்பூந்தட  
மாணைதோய்வதல்லாற்பிறன்வெல்லுமேற்  
கோணைப்போருட்குளிக்ருவமன்மெனின்  
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மாரும்.

இ - ள். இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோய்வதன்றி ஒருவன் வலிதிற்கொள்ளக்கருதின் ஆணையே போரிற்றுகுளிக்ருவம்; இவடான்வெல்லின் இவனைப் பெறுதற்கு நல்வீணையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென்பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம்.

(௧௪௫)

குலிகச்செப்பெனக்கொம்மைவருமுலை  
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்  
வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கலே  
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

மெலிய - வீகாரம்.

இ - ள். முலைஎம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; நிரம்பவலித்துக் கண்ணகியஅம்பாலேஎம்மைஎய்தான், அதனாற்றேயந்தஆவிபோமென்பாருமென்க. (1)

ஊட்டியன்னவருக்கரக்காரடி  
நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநின்னலங்  
காட்டியெம்மைக்கொன்றாயெனக்கைதொழு  
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

இ - ள். இயல்பானசிவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந்திய அடி நீட்டப்பொறுத்தனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினாயென்றுகூறித் தொழுது அறைபோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களென்க. (கரு0)

வேறு.

திங்கண்மதிமுகத்தசேலும்பவளமுஞ்சிலையுமுத்துங்  
கொங்குண் குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு  
மங்கைகுழியாவரக்கீந்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு  
மங்கைமலரடியுந்தாமனாயேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி - இல்பொருளுவமை; திங்கண்மதித்த முகமுமாம். முகத்த ஆகத்தவென்னும் பெயர்கள் அவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ - ள். குழலானது முகத்திடத்தனவாகியகண்ணும் புருவமும் வாயும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகியமுலையுஞ் சுணங்கும், அரும்பையும் ஒட்டற்றபொன்னையுமொக்கும்; அகங்கை குழியாவாய்த் தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியுந் தாமனாமலையொக்கும்; இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம்அறியாநிருக்கின்றேமென்பாருமென்க.

இவற்றில்நம்மைவருத்துகின்றது இதுவென்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (கருக)

பொன்மகரம்வாய்போழ்ந்தமுத்தநூறோள்யாப்பிற்பொலிந்தவாறு  
மின்மகரங்கூத்தாடிவில்லீட்டிருங்குழைகீழ்விளங்குமாறு  
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்கால்கொண்டமுலையினுளை  
யென்னரம்பையென்னுவாநென்பாரிமைக்குங்கணியைவையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றேன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியை வீசிவிளங்குகிறபடியும். 'மன்' - பெருமை.

இ - ள். முலையினுளை அரம்பையென்னுதபடி. மாறுபட்டு இம்முத்துவடம் தோட்கட்டிற்பொலிந்தவாறும், இக்குழை காதிலிலங்குமாறு மென்னென்பாரும், கண்ணிமைக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம் எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கந்தருவாச்செய்தனவாகலின், இவள் தெய்வ



மன்மென்று தெளிவித்தவென்றும், கண் இமையாநிற்கவும் மானிடரில் விசேடமுண் டென்றுங் கூறினார். இது \* “வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே” என்னுஞ்சூத்திரவீதி.

கோள்வயிரநீருவிக்குன்றிவரந்தசெஞ்சுடர்போற்கொலைவேன்மன்னர்  
நீர்வயிரவெண்மருப்பனிலக்களிற்றிவ் மேனிரைத்தார்பொங்கக்  
தோள்வயிரந்தோன்மத்தொழுவாரமுதுவைவார்தொக்கோர்கோடி  
வாள்வயிரம்விற்குமடநோக்கியார்கொலோபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் - ஆகுபெயரார் கொள்க. நிரைத் தார் - வாகைத்தார், யாழ்வென்று சூடுதலின். பொங்க - மிகுத்துக்காட்டி. தோள்வ யிரந்தோன் - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க. இவனைப்பெறவே எல்லாவாற்றானுந் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது † “நிருமகளிவனச்சேர்ந்தான்” என்னுங் கவி யானுமுணர்க. தொழுவார்க்கிவரந்த செஞ்சுடரென்க. அமுதுவைவாரென்றது அவ லம். ‡ “இளவே யிழவே” என்னுஞ்சூத்திரத்தில், அசைவாவது பழையதன்மை கெட்டு வேறொருவாராய் வருந்துதலாதலின், இவரும்த்தன்மையெய்தி அவலமுற்ற ரென்க. இது தம் அசைவிற றேன்றிய அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக் கைவிடுத்தற்குக் காரணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினார்.

இ - ள். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கிவரந்தசுடர்போலே இருந்து அமுது வைவாராய்த் தொக்கு ஓர்கோடியாயிருந்தவர்களிலிம்மடநோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரந்தோன்றப்பெறவிற்குகின்ற நல்லிணையுடையார் யாரென்பாருமென்க. ( )

பைம்பொனியிர்கொடிபாவைவனப்பென்னுந்தளிரையீன்று  
செம்பொன்மலர்ந்திளையார்கண்னென்னுஞ்சீர்மணியெனமுழலச்சில்லென்  
றம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ்  
செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வன்முழலும் படி பொன்னையவளர்ந்ததோர் கொடியென்றொருபெயர். ஒடி - எண்ணெடி.

இ - ள். அலர்தார்மன்னர் அங்கனங்கூறிப் பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என் மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாநிற்ப; கொடியையும் பாவையையும் திருவையு மொப்பாள் சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தா ளென்க. (கருசு)

பட்டியல்நகண்டத்தினாவளைத்துப்பன்மலர்நன்மாலையாற்றி  
விட்டகலாச்சார்ந்தினிலமெழுகிமென்மலர்கள்சித்தறித்தாம  
மிட்டிளையேர்த்தவிமையார்மடமகள்போலிருந்துநல்யாழ்  
தொட்டெழீஇப்பண்ணெறிந்தாள்கின்னரருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே  
நாற்றம் விட்டகலாத. தூம் - ஆகுபெயர்.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௪.

† காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௨௫௨.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ௫.

இ - ள். பல்வண்ணத்தினாயைவனைத்து நாற்றி மெழுஞ்சித்தறி அகிலைப்புனைத்து இனையரேத்தாநிற்க; இமையார் மடமகன்போலேஇருந்து யாழையெடுத்துப்பண்ணை யெழுப்பி நரம்பைத்தெறித்தாள்; அப்பொழுது கின்னரருஞ்சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டத்தினா - கண்டமாகியதினா. (கருநு)

வேறு.

புல்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்  
புன்புகொண்டபெடையலம்வந்தாங்ககல்வதனை  
யென்புருகுரலழைஇயிருஞ்சிறகர்குலைத்துநீர்த்துத்  
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்திளவேனில்.

இ - ள். தாதிலே தன்புறம்புதையதலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்ற லம்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்ருரலாலே யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தாதை உதிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க. (கருநு)

தண்காஞ்சித்தாநாடித்தன்னிறங்கரந்ததனைக்  
கண்டானுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல  
நுண்ணியிளஞ்சேவனைக்கோடுவிளியபயிற்றித்  
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்திளவேனில்.

இ - ள். தாதையனைந்து தன்னிறங்கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை கிளியெனக்கருகிக் கைவிட்டுநிங்குதலாலே சேவல் இங்கிதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பல்காணி கழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனில்வ்விடத்தேவந்ததென்க. (கருநு)

குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழங்காஞ்சித்தாதாடி  
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுடரப்பதனை  
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்த்துமகிழ்வானைக்கொளத்தேற்றி  
புறுப்பினுடிபணியயிறுத்தந்திளவேனில்.

இ - ள். சேவல் தாதையாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதேவெ றுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து தேற்றித்தலை யால்வணங்கும்படி வேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குனியிலும் சிறிதுவேனில் தோன்றுதலின் இதுகூறினார். வேட்கைவனை கின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினார். இம்மூன்றும் ஒருபொருண்மேல் மூன்ற டுக்கித் தாழம்பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத் தன்மொழி. இது \* "தரவின்ருகி" என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைரூலோர் முகநிலைமுரிவென்பனவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (கருஅ)

வேறு.

தளையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி  
விளைமதுக்கண்ணிவிணைபுறியெனும்பேடிவேற்க

ணினையவன்பாடவீரரெழால்வகைதொடங்கலன்றேல்  
வீரையவளொழாவினமைந்தர்பாடுகவல்லையென்றான்.

இ - ள். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திரா நிற்க; அவடோழியாகிய வீணுபதியென்னும்பேடி இனையவன்பாட வீரரெல்லாருமதற் கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசித்ததொடங்குக; அதற்கையையிரா யின், வனையவளது யாழ்வாசினையோலே மைந்தர் விளையப் பாடுவீராகவென்றா ளென்க.

தொடங்கல் - அல்லீற்றுவிங்கோள். \* “இற்றெனக்கிளத்தல்” போல. இதற்கு உத்தரங்குடறலாற்றது அவளுடனே நகையாடுகின்றார். (கடுக)

வேறு.

வேயேதுரண்மென்றேள்வில்லேகொடும்புருவம்  
வாயேவளர்பவளமாந்தளிரேமாமேனி  
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா  
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்ற  
ரெரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றார்.

இ - ள். தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி தளிரே; இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலைசுமத்தல் நோயோவெ ன்றையுற்று வினையினார்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகாணமையால் என்னே என்னே இவளொருத்தி பேடியோவென்றையுற்றார்; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தா ளென்று யாங் கேட்டிருந்தபேடி இவளோவென்றாருளென்க. (கசு)

பலிகொண்டுபேராதபாசமிவள்கண்  
னெலிகொண்டியிருண்ணுங்கூற்றமென்றெல்லே  
கலிகொண்டுதேவர்முலைகரந்துவைத்தா  
ரிலைகொண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்ந்தா  
ளிலங்குபொற்கிண்கணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொண்டு - கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல். “ஒலித்தெங்கு” போல. எல்லே- வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ - ள். அவள் அதுகேட்டுப் பூணினீர், பிரமணர் படைக்கின்றபொழுதேஇவ ள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாத காலபாசம்; இவ டான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்றாகருதி எனக்கு முலையை மறை த்துவைத்தா ரென்றுகூறிப்போய்த் திரையைச்சேர்ந்தாள்; அக்கலியையுட்கொண்டு தத்தையுந் நக்கு இருந்தவிடத்தி னின்றும் வந்து திரையைச்சேர்ந்தாளென்க.

“கடாமுங்குருதியுந் கால்வீழ்த்தபச்சைப்படாமும் புலித்தோலுஞ்சாத்தும்பரம- னிடாமுண்ட நெற்றியானெஞ்ஞான்றுங் கங்கை - விடாமுண்டவாரசடையான் வெ ண்ணிறணிந்தோன் - மெய்யுறுநோயில்லை வேரோர்பிறப்பில்லை - யையுறுநெஞ்சில்லை யாகாததொன்றில்லை” “எனநான்கடிச்செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி யிரண்டு மிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்றுகூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும்

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், கக.

வந்துழிக்காண்க” என்றமையின் இக்கவியிரண்டும் ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபட்ட வந்த கொச்சகவொருபோகாம். (௧௧௧)

வேறு.

நாண்டுகிலகலங்குனெசித்தவெம்முலை  
யுண்டிவணுசுப்பெனவுரைப்பினல்லது  
கண்டறிக்கிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்  
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினுள்.

இ - ள். அல்குலுமுலைபு மிவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட் புலனாகாத இடையையுடைய நத்தை யாழையெடுத்துத் தோழியர்குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுங்கினுள்ளென்க.

இதனால் திரையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்றா ளென் னார். நொசித்தமுலை - நோக்கினார் நெஞ்சைவருத்தினமுலை. (௧௧௨)

பளிக்கொளிமணிச்சுவரெழினிபையவே  
கிளிச்சொலினினியவர்க்கக்கிண்கிணி  
யொளிக்குமின்றாடவருயிர்கவென்னநொந்  
தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையினேறினுள்.

இ - ள். அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிங்கா கிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திரையைப் பையவே நீக்காநிற்க, கிண்கிணி இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவையிர ங்க நடந்துசென்று அணையிலே யேறினாளுன்க. (௧௧௩)

உறைகழித்திலங்குவாளுடற்றும்கண்ணினுண்  
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை  
யிறைவளைபாழ்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்  
கறைகெழுவேலினூர்கண்ணிதீந்தவே.

இ - ள். கண்ணினுள் தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச்சுவரை நடுவே யிட்டி வளைந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப; அவளைக்கண்டு புறத்திருந்த வேலினூர்கண்ணி காமத்தியாற்றீந்தனவென்க.

பளிக்கிற்கு இரண்டிபுறத்தோருந் தோன்றுவர். இறை - ஆகுபெயர். “ப்துமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம் - பாத விலக்கண மஞ்சாது மண்டிதம் - விதியுறு பங்கோற் பலஞ்சுக மண்டித - மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே;” இவ்வொன்பதிலும்இவள் ப்துமாசனத்தேயிருந்தாள்; “நேரிருந்து காலடிகண் மாற்றிக் குதிமேலாப் - பாரிருத் தல் பத்மாசனம்.” \* “ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி - நன்பா லமைந்த விருக்கையள்” என்றார் பிறரும். (௧௧௪)

சிலைத்தொழிற்சிறுதுதறெய்வப்பாவைபோற்  
கலைத்தொழில்படவெழீஇப்பாடினார்களின்  
திலைப்பொழில்ருங்கினவீன்ற தூண்டளிர்  
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவிழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிற்போலு துதல். தெய்வத்தாற்செய்த கொல்லிப்பாவை; “பூதம்புணர்த்த புதியில் பாவை” என்றாபிறரும். கலைத்தொழிலாவன: \* “பண்ணல்பரிவட்டணையாராய்த ஹைவரல்-கண்ணிய செலவுவினையாட்டுக் கையூழ்-நண்ணிய குறும்போக்கு” என்றவெட்டும். பண்ணல் - பாடரினைத்த பண்ணுக்கு இணை கினை பகை நட்பானநரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்தினாயறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டினை - அவ்வீக்கினநரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிவது. அதுசுருதியேற்றுதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடரினைத்த வண்ணத்திற்சந்தத்தைவிடுதல், வினையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்காம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செலவுந்துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறும்போக்கு.

இ - ள். சிறுதுதல் பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினாக்க; பொழில் உருகுவனைந்தன; தூண்டளினாயின்றன; கின்னரமிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (கசுடு)

கருங்கொடிப்புருவமேருகயனெடுக்கண் ணுமாடா  
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிற்றுத்தோன்ற  
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினோ  
நரம்பொடுகிணைநாவினவின்றதோவென்றுரைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

இ - ள். அரசர்முதலாயினர் புருவம்ஏறு; கண்ணும்ஆடா; மிடறும் வீங்காது; எயிறுந் தோன்ற; ஆதலான் இவள்வாய்திறந்து பாடினோ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணக்குரிய நாவாலும்பாடிற்றோவென்று வருந்தினாரென்க.

இது பதினொருவகையிலும் உள்ளாளப்பாட்டு. பாடுங்கால் இடை பிங்கலைய இயக்கமுறுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவு மியக்கமாக்கி நடுவுதொழில் வரப்பாடுதலென்றற்க; “உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலியுருட்டுத் - தள்ளாத தூக்கெடுத்த றுன்படுத்தன்-மெள்ளக்-கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல-மொருபதின்மே லொன்றென் றுரை.” “கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிநசையா - பண்ணளவும் வாய்தோன்ற பற்றெரியா - வெண்ணிலிவை - கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனைகந் தருவ - ருள்ளாளப் பாட லுணர்.” (கசுசு)

வேறு.

இசைத்திறத்தநங்கனையனையநீர்மையார்  
வசைத்திறமிலாதவர்வான்பொன்யாழெழீஇ  
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளெலா  
மசிப்பபோன்றிருவிசும்படைந்தவென்பவே.

இ - ள். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தபுள்ளெல்லாம் காமனையொத்த நீராராகிய வசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின், அதற்குவெருவி அவரைச் சிறிப்பனபோல விசும்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப - வடசொற்றிபி.

(கசுஎ)

மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்  
கீதத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்  
போதரப்பாடினுள்புகுந்தபோயின  
தாதலந்தாரினூர்தாங்கன்பாடவே.

இ - ள். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த அறிவையுடைய கின்னரம் மைந் தர் யாழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத் தாற் பாடினுள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினூர் தாம் கண்டத்தாற்பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க. (௧௬௮)

சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ  
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி  
னரம்புறுதென்விளிநவின்நரான்மறை  
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினூர்.

“எழுந்திருந் துண்ணு நறுந்தா தூதும், தும்பிகையாடு வட்டிற்றோன்றும்” என் றூர்பிறரும். வரம் - வேண்டுவேகோடல்.

இ - ள். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்றபின்பு நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலே பயிற்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொருந்தினுரென்க.

சுரும்பெறிந்திருந்தென்றும் பாடம். (௧௬௯)

திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனினமுரல்வதொப்ப  
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீரர்தோற்றூ  
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்  
புரிநரம்பிசைக்கொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னனாட்கே.

இ - ள். கோதை தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக் கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்றூர்; முருக்கிதழ் போலுஞ் செவ்வாயினையுடையாள் நரம்பைத்தடவ மைந்தர் அந்நரம்பினிசையைக் கொண்ட கண்டப்பாடலே அவட்குத்தோற்றூரென்க.

\* “அந்த ணளர்க் கரசு வரைவின்றே.” என்றதனால் வீரரென்றார். (௧௭0)

வாலரக்கெறிந்தகாந்தன்மணியரும்பனையவாகிச்  
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன்மடந்தைவீணை  
நூல்பொரப்புகுந்ததுண்ணூல்வணிநருந்தொலைந்துமாதோ  
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

இ - ள். நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தழும்பின அரும்பையனையவாகிச் சிவந்த வீரையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத்தொடங்கின பூணு நூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்தையொத்தாரென்க. (௧௭௧)

தேனுயர்மகரவீணத்திஞ்சுவையிவளைவெல்வான்  
வானுயர்மதுகைவாட்டிம்வார்சிலையநங்கனாகு

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௮௨.

மூனுயர் துதி கொள்வே லீரொழி மின் கில்லையென்றான்  
காணுயரலங்கண் மாலைக்கட்டியங்கரனன்றே.

தேனின் மிக்கவார்கிலை.

இ - ள். கட்டியங்காரன் இவனைத் தசைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், மகர யாழின் இனிமையைவெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்குங் காம்புநயி ருக்கும்; இவ்வுலகினில்லையல்லவோ, ஆதலின் இவ்வியாழ்வாசியை இனி ஒழிவதாக வென்றனென்க. (௧௭௨)

க. மறுமுயற்கிவர்ந்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட  
நிறைமதிபோன் றுமன்னரொளிகுறைந்துருகிறைய  
வறுபகல்கழிந்தபின்றையநங்கர்க்காதிநாய்கல்  
சிறுவனோர்சிற்கவேற்றைசிவகசாமியென்பான். (௧௭௩)

உ. தம்பியுந்தோழன்மாருந்தா னுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து  
வெம்பியவினைப்போருட்செல்குவம்பா முமின்னே  
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லி துருவற்கென்னக்  
உந்துகழகவனுஞ்சொன்னவனினுவிளம்பினுனே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். முயலைக்காத்தற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பரந்த நிறைமதி தன்னை அடையப்பட்ட மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையு மாறுபோன்று மன்னர் ஒளிகுறைந்துநையாறிக் ஆறுநான்சென்றபின்பு, நாய்கன்சிறுவன் ஏற்றை சிவகசாமியென்பான் அவன் தானுந் தம்பியுந் தோழன்மாருமாகவிருந்து அரசர் முத லாயினார் சூழ்ந்து மாறுபட்டயாழ்ப்போரிலே இத்திரள்சூலுவதற்குமுன்னே யாமுன் செல்வேமென்றெண்ணி இக்காரியத்தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்றனல்லன்; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றனென்று கொள்ளும்படி குரவற்குக் கூறென்றுகூறக் கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனுங் கூறின னாக, கந்துகள் இவ்வார்த்தையைக் கூறினென்க.

அதுமேற் கூறுகின்றார். ஆறுநான் ஒருமரபு. தும்பற - சிம்பற. (௧௭௪)

“ஐயன்” முதல் “இன்னன்” என்னுமளவுமொருதொடர்.

க. ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத்துநால்வரம்பொன்  
வையகத்தமிர்தமன்னர் வாக்கமைபாவையொப்பா  
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்  
கையமைசிலையினாற்குக்குந்துகனிதுவுங்கூறும். (௧௭௫)

உ. மறைவல்லாற்றுகாக்கும்போழ்திற்கோயிலுணரின் றுமலைப்  
பிறைவெல்லுதுதலினுளோர்பெண் கொடிவந்துகூந்த  
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண் மணிக்ருவனை நீட்ட  
நறைவெல்லுநாகமாலேநோக்கொடுக்கொண்டானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அறுபத்துநூல்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையினுள்-சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும். உம்மை - சிறப்பு. மிகுதியாவது உலகமேத்துதலானுங் கல்லேந்தி நீக்குதலானு நிராமீட்டலானு முளதாய மிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொறாததே குறையென்றான். இது மேலே “விலங்கல்” என்னுங் கவிமுதலியவற்றிற்காண்க. துதலினுளாகிய பெண்கொடி. மாலை யென்றதற்கேற்ப நறைகூறினார். நோக்கு - நோக்கவேக்கம்.

இ - ள். இன்பத்தால் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம் பாவையன்னாராய் மூப்பிலாதாராயமைந்தநீரார் அறுபத்துநூல்வரையனுக்கு முன்பேயியைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேற்றக்குக் குறையில்லையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப்பின்னுங் கந்துகன் சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேற்றக்கு உலகங்கூறுமிகுதியார் சிறிது குறையுண்டென்று மறைவல்லார்க்குக் கூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒரு பெண்கொடியவந்து கூந்தலாகிய உறையை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலுங்குவளையையீட்ட அதனை மயிரிலே வைத்த பூவென்றிகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலை குறிப்பாலே ஒருகாரிய முண்டென்று கருதிப் பூவைக்கைக்கொண்டானென்க.

என்றென்பதிரண்டிட்டுத் துங்கூட்டுக.

(கஎசு)

க. நல்லவனோக்கராய்கன்றேர்ந்துபூங்குவளைப்போதி  
னல்லியுட்கிடந்தவோலேதாள துசலாகையாதல்  
சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டுதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி  
வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையைவாசிக்கின்றான். (கஎஎ)

உ. நம்பனைநகரினீக்கிச்சேமத்தால்வைக்கதியுட்  
செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுத்திலுற்றுநின்றான்  
வெம்பினுன்காரியுண்டிக்கடவுளிற்கணந்துவேந்த  
னிம்பரின்றெனக்குச்சொன்னானிதுபட்டதடிகளென்றான். ( )

ங. ஓலையையவட்குநீட்டியொண்மணிக்குழையுமுத்து  
மாலையும்படுசொலொற்றிவம்மெனமறையநல்கி

மேலைநாட்பட்டதொன்றுவிளம்புவல்ல்கேளிதென்றான். (கஎசு)

இவைவழன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். அப்பூவைவாங்கினராய்கன் நாகமாலை குறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனதல்லியுட்கிடந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலச் சொல்லாரின்றதென்றாராய்ந்துகொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகியசலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஓலையவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தியுட்பொன்போலவெம்பினான்; அங்ஙனம் வெம்பி நஞ்சையுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுதெனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தாறாதலாற் செகுத்திலுற்றேநின்றான். இனி நம்பனை நகரினின்றும் போக்கி ஒருசேமத்திட்டதேவைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான் - பெயர். சேமத்தால் - உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்க வியில் “இதுபட்டதடிகளென்றான்” என்னுமிடத்து “அடிகளென்றான்” என்பதனை



மேலைநாட்டத்தொன்று விளம்புவலழகனென்றொன அத்தேடு கூட்டி, ஒலை கொண்டுவிந்தவன் வார்த்தையாக்குக. “கேளிதென்றான்” என்பதனை அது கேட்ட கந்துகன் திங்கள்விரலியபெயரினாரு இவள்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றொன னக. “இன்னன்” என்னுங்கவியிற் சூழ்ச்சிதன்னுளானென்பதன்பின்னே இது பட்டதென்றொன்று ஒலையொண்டுவந்தவன் கந்துகன் சிறைப்புறமாகப் புத்திசேனனுக்குச் செய்திகூறினாக்கி முடித்து “ஒலையை” என்னுங்கவியின் “மறையநல்கி” என்பதனவாக அதன்பின்னே கூட்டிப் “படையமைத்தெழுமின்” என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டிக. “என்றான்” இரண்டிடத்துங்கூட்டிக. இந்நனங்கூறுது “இதுபட்டதழகன்” என்று கந்துகனுக்கவள்கூற அவன்புத்திசேனனுக்குக் கூறினானென்றுகூறிற் புதல்வன் செய்தியைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறுதுஇடக்கார்முதலியகூற்றற்கூறினானாகத் தேவர்கூறரென்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம் பண்ணிய. திங்கள் - மதி; மதியெனவே புத்திசேனனும். “தித்தினை கையார்” என்றது வேங்கையையுணர்த்தினாற்போல.

(கஎக)

கடியரங்கணிந்நுமுதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப

நடையறிபுலவரீண்டிநாடகநயந்நுகாண்பான்

சூடையுடையவீனோடெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்  
தொடையல்கூழ்வேலினுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம்; விளக்கமாவது ஏழுகோலகலத்தினையும், எண்கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டியரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு முடைத்தாதல். அணிந்துபார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி. “கூறிய மரபிற் குறியொடு புணர்ந்த - வாடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை - வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட - வெழுதினரியற்ற லியல்புணர்ந்தோரே.” நடையறிபுலவராவார் இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமைமுதல்வனுமுதலாயினார். ஈண்டு இவர்தன்மை யுணர்ப்பிற்பெருகும். “கூத்தின் வகையுற் குறைவற நோக்கி - நேத்து வகையா னிருவகைப் படுமே.” “அவைதாம் - சாந்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென் - றாய்ந்துற வகுத்தன னகத்தியன்றானே,” “சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப - மேந்திதின் றுடிய லீரிரு நடமவை - சொக்க மெய்யே யவிரய நாடக - மென்றிப்பாற்படு மென்மனார் புலவர்.” சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம்; அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்களம்; இவைமெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவகம், இராசதம், தாமதமென்னு மகச்சுவைபற்றியாடுதலின் அகமார்க்கமெனப்படுமே: “அகத்தொழிற் சுவையா னகமெனப் படுமே.” அவிரயமாவது - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருடோன்றக் கைகாட்டி யவிரயிப்பது. நாடகமாவது - கதைதழுவவருங் கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ - ன். மூதூரில் நடையறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி நாடகங் காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனோடெண்ணுதலாலே சீவகற்கொணர்மினென்ன வேலினுந் தோழருங்காணச்சென்றொன்று ஒலையொண்டுவந்தவன் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறுகின்றொன்க.

இதுமுதல் ஒலைகொண்டெவந்தவள் கூற்று. \* “செலவீனும்” என்னும் பொதுவித்யாற் சென்றாரென்றாள். (கஅ0)

நிலமறிந்தணிகவையன்சீவகனெறியினென்ன  
நலதுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைகுட்டி  
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணஞ்சேர்த்திக்  
குலவியகுருதிப்பட்டிழர்கலைநலங்கொளுத்தியிட்டான்.

இ - ள். நலையறிபுலவர் ஐயனாகியசீவகன், தானெறியால் அணிவாயாகவெனக்கூற; அவனுங் கட்டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலையினலத்தைப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வளர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று. “வட்டணையுந்தாகியுமண்டலமும் பண்ணமைய - வெட்டுட னீரிரண்டான் டெய்தியபின் - கட்டணைய-கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிராச் - சோதித் தரங்கேறச் சூழ்.” குருதிச்சாந்து-குங்குமச்சாந்து. (கஅக)

திருவிலேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனேலை  
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்  
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்தி  
யரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனனநங்கனன்னுன்.

இ - ள். அநங்கனன்னுன் குண்டலத்தையுமோலையையு நிறைமதிபோலுமுகம் விளங்கும்படி யாக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்த்தி, அரம்பைநாண அரிவையையணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவனைத்தண்டலும் வேட்கைங்கழாமையின், அநங்கனென்றார். “சிலைவலான்போலுஞ் செறிந்தவன்” என்றார் பிறரும். அவன்தீண்டெலிற் றனக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்கு வேட்கைநிகழாமையென இவரும் இனிக் கூத்தினுன் இவனைப்பிணிப்பேமென்றுச் சொல்லுகின்றோம். ஈண்டு இவர்கு வேட்கையின்றேல் “ஆடவர்தமன்” என்னுங்கவியிற் றேழியை விட்டாளென்றல் பொருந்தாதாம்; இதனானே இவன் நடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன்மேலே ஒருத்தி வேட்கையுற்றதோர் கதையேயாம். (கஅஉ)

தோற்பொலிமுழவ்யாமூந்துளைபயில்குமுலுமேங்கக்  
காற்கொசிகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கள் காட்டி  
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையைவிட்டிட்டொல்கித்[லாம்.  
தோற்றினுன் முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுன்மனத்தையெல்

மார்க்கணமுதலியவு முளதாய் “இடக்கணினியாய் வலக்கண்குரலாய்-நடப்பது தோலியற் கருவியாகும்” என்ற ஓசையுமுடைத்தாய், கஞ்சத்தாற் செய்த தென்பது தோன்றப் பொலிதல்குறிஞர். “கருங்காலி செங்காலி வேம்புபலாக் கஞ்ச - நெருங்கிய சீர்க்குரா மண்ணம் - பொருந்தவே - யூனமிலவா யுயர் நிலத்திற் றேறென்றிலா-மானிவ்விழிமடவாய்வைப்பு.” துணையில்குழல் - துணையிடத்தே வாச்சியமும்யாழ்ப்பாடலுங்கண்டப்பாடலும்பயில்பட்ட முதல் வங்கியமும்வழிவங்கியமும். “ஒங்கிய

மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமும் - பாங்குடைச்செங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய்-  
கண்ண னுவந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார் - மண்முழுது நூலுணர்ந்தோர் மற்று.”  
ஏங்க-இவைமூன்றுங் கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம். “குழல்வழி யாழெ  
ழித்தன்னனுமைப் பின்னர் - முழுவியம்பலாமந்திரிகை.” போந்து - வலக்கால்முன்  
மிதித்தேறி வலத்துணைச் சேர்ந்து. கைத்தலங்காட்டுதல்-கமலவர்த்தனை. மேற்பட  
வெருவினோக்கி - தெய்வத்தையோக்குதலின் மேலேயெழுவெருவிப்பார்த்து. தானை-  
கரந்துவரவெழினி. “வழுயில் கேள்வி நன்னா லுணர்ந்தோர் - எழினி தானே மூன்  
றென மொழிப.” “அவைதாம்-ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்-கரந்து  
வரவெழினியு மெனமாவகையே;” இராசதானியிலும், அரசனிலும், கோலமறைத்துவ  
ருமிடத்திலு மிட்டதிகைகள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு முகமாகிய தோற்றம்.  
இ - ள். முழவுமுதலியனவேங்கக் கொம்புபோலப்போந்து விட்டிடக்காட்டி  
நோக்கி ஒலக்கி கோலத்தே தோற்றினான்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்  
லார் துளக்கினுள்ளேன்க. (கஅங)

தெண் மட்டுத்துவலைமாலையேதெனெடுதுளிப்பத்திங்க  
ஞண்ணட்டகுவளை போலுமுருவக்கண்வெருவியாட  
விண்ணிட்டிக்கடவுள்விழதுடங்கினபுருவநெஞ்சம்  
பண்விட்டிருந்துகாணும்பன்மணிக்கழலினுர்க்கே.

ஆகிகின்றவசையாலே மாலே மதுத்துவலையைத்தேனினத்தோடேதுளிப்ப. நிங்  
களோடே நடப்பபண்ணினருவளை.

இ - ள். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப்பிறழ்ந்தாட் அதற்கேற்பப் புருவ  
மசைந்தன; அப்பொழுது இருந்துகாண்பாக்கு நெஞ்சு நிலைகுலைந்ததென்க. (கஅச)

செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பக்கோதை  
பொங்கப்பொன்னிலைவட்டம்பொழிந்துமின்னுகுப்பப்போ  
குங்குமச்சாந்துவெய்ந்துகுண்டலந்திருவில்லீச [ர்த்த  
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றான்.

இ - ள். அரிவை சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதைவசையா லெழுந்தாநிற்ப  
ஒலை மின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துகிந்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாந்தைத்  
தீண்டுவீச ஆரம்மின்ன ஆடாநின்றாளென்க. (கஅரு)

மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து  
மிரும்பினையின்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க  
வரங்கின்மேலிவனைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்  
சுரும்புகுழ்கண்ணிசூட்டியவர்கொலோகயவர்கொல்லீர்.

இ - ள். இடையுமொன்றே வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதுமுரிந்தாற் ருய்க்  
குமொருபிள்ளையுமே வேறில்லை, அதனையறிந்தும் அருளின்றாக இரும்பாற் செய்த  
நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோரிருந்து காண்க; இவரிது முடிவுபோகக் காண்டல  
றிந்தும் அரங்கின்மேல் இவனைவிட்ட தாய் கொடியாளோ? அன்றாயிற் கண்ணிசூட்டி  
யவர் கொடியரோ? இருவரினும் கொடியவரைக் கூறிக்காண்பொருமென்க.

இவர்களோ, ஒ - இரக்கக்குறிப்பு.

(கஅசு)

வேறு.

அகிலார்புகையலாற்சாந்தணியாள் பூச்சாரச்செல்லாள் செல்லிற்  
பகலேபகைவளர்த்தபாவைசி றுதுசுப்பொன்றுண்டேபாவ  
மிகலேந்திளமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட  
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றியிதுகண்டுமுள்ளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ - ள். இவள் அகிம்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள்; பூவின் அருகுந்  
செல்லாள்; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய பகையை வெளியாகச்  
சுமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கலை; இத்தன்மையறிந்தும் இவடா  
யானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலைமேற்கொண்டமுலைமேலே எழுதி அணிந்து  
சூட்ட இதனைக்கண்டும் உயிருடனேயிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவ மிருந்தபடி,  
என்னென்பாருமென்க. (கஅஎ)

தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க  
டாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்மேற்றாதார்முல்லைப்  
பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னன்கொ  
யாந்தாமமாமகளையல்லளாயினமராமகளென்பாருமாயினாரே. [ம்பே

பூமலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாமென்று கண்  
டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரிய  
மடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாகக் அவர்களுடைய அரங்கின்மேலே கொம்பு  
போல்வான் ஆடவென்க. தோரியமடந்தையர் - ஒத்துப்பாவொவர்.

இ - ள். மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னன்கொம்பேயாம், திருமகளே  
யாம் அல்லளாகிற் தேவர்களையாமென்பாருமென்க.

என்பாருமென்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. ஆயினாரென்பதனை “நெய்  
பருகி” என்னுங்கவியிற் பின்னேகூட்டுக. முல்லை கற்பிற்குச் சூட்டிற்று. “தானு  
டைமுல்லையெல்லாம்” என்பமேலும். இனிஇவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்  
கும்படி பூமலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையு முல்லைத் தாமத்  
தையுமுடைய கொம்புபோல்வாளாடவென்றுமாம். (கஅஅ)

கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்வானேகுங்குமச்சேரு  
ட்டினார்க, எழசார்ந்துவாழ்வாரையம்முலைகடாமே யுழித்திடுமேற்றாமேய  
ழித்தடுகவென், ரொடியாதமாத்தினாயாலுண்டேதுசுப்பிருந்து காண்பாரு  
முள்ளோசெங்க, னெடியானமகன்சிலையுமம்புமவைத்த நிழன்மதியோவான்  
முகமோநோக்கிக்காணீர்.

இ - ள். நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார் ஆட்டுவதுஞ் செய்தா  
ராதலாற் கொடியாராயிருந்தார்; என்றுந் தங்காற்கீழ்வாழ்வார் சிலரை உலகந் தாமே  
யுழிக்குமாயின் அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையுழிக்கவமையுமென்று கருதித் தான்முறி

யாதமாத்தினாயாலே இடையுமுன்னென்னுமளவாயிருந்தது, இப்பாதகத்தைக்கண்டு வைத்தும் இருந்துகாண்பாருளராயிருந்தாரென்பாரும், காமனதுவில்லுமப்பும் வைத்தொருமதியோ! முகமோ! நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (கஅக)

நெப்பருகிநீண்டவிருட்கற்றைபோலுங் குழந்தைகண்டுநிறைகலங் குவார், மைபருகிநீண்டமதர்த்தவுண்ண்வாளேறுபெற்றுநைவார் மாநாகத் தின், பைபருகும்ல்குலிலயம்பற்றிப் பதனமைத்தபாவைநிருத்தநோக்கி, மெய்யுருகிக்கண்ணுருகி நெஞ்சருகிக்காம வெயில்வெண்ணெய்ப்பாவை போன்மெலிகின்றோ.

கற்றை - பாரம். கண்ணகியவாளேறு. படத்தின்மன்மையைக் கைக்கொள் ளுமல்குல். கூத்திற் றுளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து. கண்ணுருகு தல் - நீர்வார்தல். மெலிதல் - உடம்புதுணுதல். (கக0)

வேறு.

ஆடவர்மனங்கொன்னுமரங்கின்மேலங்கமாலே  
பாடினாண்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண  
வோடரிநெய்க்கொணன்னுமோலையையெழுதினிட்டார்  
வாடியவாறுநோயுமுதாதுவார்கொடியனாளே.

கொடியனாள் - சுட்டு.

இ - ள். அநங்கமாலே மனமென்னுமரங்கின்மேலையாடினாள்; ஆடியவள் தன் மேனிவாடியவாறும் நோயுமுதாத்துக் கண்ணென்னுமோலையை யெழுதி அதனை முறுவலென்னுந்தோழிகையிலே கொடுத்துச் சீவகனைக்காணப்போக விட்டாளென்க.

தன் கூத்தினால் அவற்கு வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு நோக்குகின்ற வள் தான்குறித்தன கொள்வாளுகநோக்கினமையை உருவகமாக்கற்றினார். அதனை அவன்கொள்ளாமைகண்டு நாடகமகளாதலிற் றன்னெஞ்சுவருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாளாக மேலிற்கவிகூறுகின்றார். மாதவி \*‘மாலேவாராராயினுமாயிழை-காலேகாண்குவம்’ என் றற்போல.

(ககக)

க. வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளைநிருத்தப்பெற்றேன்  
களனெனக்கொடியுமல்குல்கையினற்றீண்டப்பெற்றே  
னினமுலைசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின்றுதீர்ந்தே  
னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன். (ககஉ)

உ. என்றவளரசன்மன்னேநோக்கலளிவன்கணர்வஞ்  
சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிநந்தபின்றை  
நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான்  
மன்றலர்மடந்தைதன்னேவலிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

\* சிலப்பதிகாரம், வேணிந்காலை.

நகைமுடிக்கோதைகுட்டுதலின் மலரணியப்பெற்றேனென்றான். வளைதிருத் தல் ஈண்டுக் கூறவே ஆண்டணிதல் பெற்றும். மேகலைக்குக் களனென்னு மோசை யியல்பு. பட்டிற்கலை நலங்கொளுத்துதலின் அல்குறீண்டப்பெற்றேனென்றான். குரு கிச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின் முலைசுமந்து பெற்றவருத்தமுந் தீர்த்தேனென் றான். பரியகமுதலியன பாத்தேசேர்த்துதலிற் றானவிரும்பி ஊடற்காலத்திற் காநீ ண்டி ஊடறீர்த்தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றான்.

இ - ள். தன்னை அவன் விரும்பாமையுணர்ந்தலிற் றான் இவையெல்லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெருத தேதென்றுட்கொண்டு தன்மனத்தை த்தேற்றிப் பின்பும் அவள் அரசன்மன்னைநோக்காளாயினான்; ஆதலாற் கட்டியங்கா ரன் கூத்தெல்லாமுடிந்தபின்னை இவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவ டன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந்தையைவலித்தொண்டுநீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுஞ் செற்ற நின்ற தென்க.

(ககக)

தேனுடைந்தொழுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி  
யூனுடையுருவக்காக்கையிதழுகக்குடைந்திட்டாங்குக்  
கானுடைமாலேதன்னைக்கட்டியங்காரன்குழந்து  
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முனைவிரிந்து தேனொழுகும். ஊனுடைந்தவருவம் - வினைத்தொகை; ஊனை யுடைக்குமுருவமுமாம். மாலைக்கேற்பக் காண்குறிஞர். சீவகனையே கூடுவென்ற வின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகுகுறிஞர்.

இ - ள். அங்ஙனஞ் செற்றநிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற் றடுத்துப்பிணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப்புல்லிக் குடைந்தாற்போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனாற் புணருநெயிறியாமைகுகுறிஞர்.

(ககக)

கலையினிற்கன்னிரீக்கித்தாமரைக்கலங்கடம்மாள்  
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்பயந்ததென்பருகிமுழ்குஞ்  
சிலைவலாய்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோடுவென்  
றலைகடம்புலம்பினோவாதரற்றுமாலணங்கினன்னான்.

சிலைவலாயெனவே இத்துன்ப நீக்குதற்குரியாயென்றான். ஓ - இரக்கக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்புணர்ந்தவளவிலே அணங்கினன்னான் மேகலையிட் தது அழிவினமைநீக்கிக் கண்ணால் முலையிலேயெழுதிப் பருகி இங்ஙனம் முறைமைய றிந்துமுழ்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீ வந்துபுல்லுவாயாகவென்று கடலொலி போல அரற்றுகிறகுமென்க.

உருவுவெளிப்படுதலிற் புல்லென்றான்.

(ககக)

பிறனலமரற்றக்கேட்டும்பிடினாற்கனிந்தகாம  
நறுமலரணிந்தமாலேநாற்றத்தோர்நான்குகாத

முறநடந்தறிதலில்லாணெண்டொடிக்குருகிப்பின்னுந்  
திறனலதமாக்குச்செப்புந்தீயுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

இ - ள். வேலான் பீடினாற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணின பெண்ணாகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியளவும் அணுகவந்தறியாதவன் ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவனன்மையை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டும் பின்னும் அவட்டுருகித் தன் அமைச்சர்க்கு நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவைமேற்கூறுகின்றார்.

(ககக)

வேறு.

விலங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்  
கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந்துகன்மகனென  
நலங்கலந்துளாக்குமாலிநன்னகர்க்குமன்னனே  
வுலங்கலந்ததோளினீருளாமினீவிரென்னவே.

இ - ள். தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலனென்று உலகமெல்லாங்கூடி அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும். இந்நகர்க்கு இவனோபெருமான், நீங்கள் கூறுவீராகவென்னாநிற்கவென்க.

கோபத்தாலிங்ஙனங்கூறினான். மார்பின்மகன்.

(கக௭)

மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்  
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடின  
னெட்டிநாகமோரிநண்டெடுக்கலாதகல்லினை  
விட்டலர்ந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திநீக்கினான்.

தொட்டி - தீண்டி. ஒட்டி - வஞ்சினங்கூறி.

இ - ள். தாரினான் உலமேந்தியாடினான்; பின் அந்தவேந்தல் யானையாலெடுத்த லாற்றாத ஓரிநண்டு கல்வினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி நீக்கினான்.

(ககஅ)

வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளவப்புமாரி தாவலி  
னெஞ்சலின்றிரம்படையிருமுறையுடைந்தபின்  
மஞ்சுசூழ்கணைமழைபொழிந்துமாரிநாபெயர்த்  
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலேசூடினான்.

இ - ள். வேடர் சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின்றாகத்தா வலின் நம்படை இருகாலுடைந்தபின், மஞ்சுசூழ்மழைபோலக் கணையைப்பொழிந்து சினையைப்பெயர்த்துப் புகழ்மாலையைச்சூடினானென்க.

(ககக)

தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினாயிரம்மிடா  
நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட  
மேந்துவித்துநாமிசையவந்துதந்துநீக்கின  
னங்குராம்பகித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

இ - ள். சொல்லின் அவ்வண்ணல் அன்றுஅவ்விடத்தே நாம் பகித்தினைத்தபொழுதிலே பருப்புச்சோறாயிரமிடாவும் நீங்கலாத நறுநெய்வெள்ளமுங் கன்னலும்

ஆயிரமாயிரங் குடும் எந்துவித்துவந்து நாமுண்ணும்படிதந்து பசியைப்போக்கினு  
னென்க. (உ00)

இன்னனென்னவின்புரூனிழந்தனன்னரசென  
வென்னேவெளவும்வாமிரூனென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா  
னன்னதாலரிதபவறிந்துகூத்திகூறின  
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினான்.

இ - ள். அவன்வலியனுமாய் நமக்குதவியுஞ் செய்தானென்றவர் கூற; அதற்கு  
மகிழானாய் இவர்கருத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசுமிழந்தேனல்லனோ  
வென்றுட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதானெங்கனெயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னி  
டத்தேநின்றானென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்தப்படியாயிருத்தலை; ஆதல் - விகாரம். இன்னது-  
இக்காரியமித்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது, தோற்றவர்களுங் கட்டியங்காரனும்  
பகைப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியதியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநால்வரியைந்  
தாராதலிற் றுழுவில்லையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன்அச்சிலையி  
னானுக்கு ஆண்டுச்சேற்றஞ்சு சிறிதுதாழ்வுண்டென்று மறைவல்லாற்கு உணாக்கும்பொ  
ழுதிலே பெண்கொழுவந்துருவளைநீட்ட அதனைக்கொண்டான்; கொண்டு வாசிக்கின்ற  
வன்சேமத்தேவைக்கவென்றுவாசித்தான்; வாசித்து ஒலையொண்டு வந்தவளைப்பார்க்க  
அவன் மேலைநாட்டட்டதொன்று விளம்புவலழகனென்றான்; அதுகேட்ட கந்துகன்  
திங்கள் விரவியபெயரினாற்கு இவள்கூறுகின்ற இதனை நீகேளென்றான்; அப்பொ  
ழுது புத்திசேனை கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றான்; சீவகற்கொண  
ர்மினென்னவேலினானுந் தோழருங்காணச்சென்றார்; அப்பொழுது அவருஞ்சீவகன  
னிகவென்ன; அவனுங் கொளுத்தியிட்டான்; கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்;  
அணிந்தபின்பு அவள் காண்பார் மனத்தையெல்லாம் முற்படத்துளக்கினான். துளக்  
கின்பின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்விட்டது அங்நனம்பண்விடும்படி கூத்தாடாரின்றான்  
அங்நனந் தாமவரங்கின்மேலே கொம்பாடக் கண்டாரெல்லாம் கயவர் சொல்லீரெ  
ன்பாரும் பாவமென்பாரும் அமரர்களே யென்பாரும், காண்பாருமுளரோ யென்  
பாரும், நோக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், நைவாரும், மெலிகின்றரு  
மாயினார்; அங்நனமாம்படி அநங்கமாலே அவர்மனமென்னுமரங்கின்மேலே ஆடி  
னான்; ஆடி ஒலையை ஐயன்காண விட்டான்; விட்டும் அவனுக்கு விருப்பங் காணுமை  
யின் இவைபெற்றேன் யான் பெறாத தேதென்றுட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி  
அரசனைநோக்காளாயினான்; ஆதலாற் றாரான் வலிதிருக்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்  
கான்; புக்கபின்னு மனத்தேசேற்றநின்றது. அதுநிக் மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்தி  
ட்டான்; அங்நனம் பறித்தவளவிலே அவள் ஓவாதரற்றும்; அங்நனம் பிறனலமரற்  
றக்கேட்டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாரிற்கும்; அங்நனஞ் செப்புகின்றவன்  
உணாயின் நீவிரென்றானிந்; அவரும் ஆடினான், நீக்கினான், சூடினான், நீக்கினான்  
தலானின்னென்ன, அதற்கின்புரூனாய் என்னரசுமிழந்தேனென் றுட்கொண்டு  
இவனைக் கொல்லுமாறெங்கனெயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தே நின்றான்; இதுபட்  
டதென்றான்; அதனையுளந் துக்கத்துகனும் ஒலையைநீட்டி அவட்குமாலேக்காலத்திலும்



அங்குப்பிறந்த சொல்லை ஒற்றிவாவெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவனைப்போக்கிப் புத்திசேனனைநோக்கி அவன்கருத்தன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமாலே கூறினான்; அது யான் ஒலே வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியமின் னதாயிருந்ததாதலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினுனென்க.

செய்திகூறுகின்றான் இதுபட்டதென்றானென்க. (உ௦௧)

வேறு.

தாதைதானுரைத்தவெல்லார்தன்னுயிர்த்தோழன் கூறக்  
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன்கூறெயிறிலங்கநக்காங்  
கேதமொன்றில்லேசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்  
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

இ - ள். மார்பன், கந்துகன்கூறியகாரியங்கனையுஞ் சேடி கூறியவற்றையுந் தோழன் கூறக்கேட்டு, நக்கு அவ்விடத்து நமக்கு வருவதோர் தீங்கு சிறிதுமில்லை சேறு மென்ற வளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித்திரள்போலச் சூழ்ந்தா ரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம்- அலமரும். (உ௦௨)

க. கண்ணுதற்கடவுள்சிறக்கனலெரிஞளித்தகாமன்  
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை  
தெண்மணியாரமார்பன்றிருதுதன்மகளிர்நெஞ்சத்  
துண்ணிமைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான். (உ௦௩)

உ. கருநெறிபயின்றகுஞ்சிக்காரகில்கமழவூட்டி  
விரிநிறவண்ணமாலேவலம்படமில்சீசிவாளார்  
திருநிறமுக்கத்திற்கேற்பச்செம்பொனோரோலேசேர்த்தி  
யெரிநிறக்குழையோர்காதிம்கிருளறச்சுடரவைத்தான். (உ௦௪)

ங. தென்வரைப்பொதியிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்  
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி  
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா  
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான். (உ௦௫)

ச. இரும்பறக்கமுவினெய்கினிருளறவடிக்கப்பட்ட  
வரும்பெற்றச்சுரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்  
பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டிபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்  
திருந்திழைமகளிர்வெஃகுந்தேவிளங்குமரனொத்தான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. திருவின்மிக்கான் - பெயருமாம்.

உ. வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடையமாலையைக்குஞ்சி யிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூடி.

க. தெற்கிடத்துவகைகளுக்கு எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில்- இருபெயரொட்டாகாது. மன் - பெருமை. மின்னை அகலவிரித்தன்மையை யொத்தி. நுரைபோலும் கலிங்கம்.

ச. கழுவிய - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சரிகையைக்கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றிலிளங்க வீக்கி யென்க. “சரிகை நுழைந்த சுற்றுவிளங்கு செறிவுடை” என்றார்பிறரும். தேவாகிய குமரன்.

இ - ள். கடவுள்சிறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டுந் தோன்றினு லொத்த அவயவஅழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமுடைய மார்பன், குரிசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையைபூட்டி மாலையைமிலைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஒ ரோலையை ஒருகாதிற் குச் சேர்த்தி ஒருகுழையை யொருகாதின்கிட்டான்; இட்டுக் குழம்பை அகலத்தேயப்பித் தாங்கிக் கலிங்கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான்; உடு த்துச் சரிகையைவீக்கி மகளிர் நெஞ்சினிறையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற் கையமுத்பொருந்தின இச்செல்வத்தான் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தா னென்க. (உ௦சு)

வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்  
வினாவழித்தினையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி  
நுரைகிழித்தனையநொய்ம்மைநுண்மிகின்மருங்குலச்சேர்த்தி  
யுரைகிழித்துணருமொப்பினோவியப்பாவையொத்தார்.

இ - ள். இனையரெல்லாம் மார்பிலே வினையைப்பூசிக் கலங்கனையணிந்து துகி லையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பார் பாவையை யொத்தா ரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அசைவின்கட் பாட்டுச்செய்தலின். பாவை-இரு பார்தும் பொதுவாதல் \* “கைபுனைபாவையெல்லாம் கதிர்முலையாக்கினான்” என்ற தனுனாங்கொள்க. (உ௦௪)

அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன  
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாங்கி  
யுருக்கியுணர்ணும்வேகத்துறுபுலியனையநாக  
மருக்கனோர்குன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணறானேறினானே.

ஊனையுருக்கி.

இ - ள். செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்றமன்ன நாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியன்ன அண்ணறானேறி னானென்க. (உ௦௮)

விடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்  
கடுநடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து  
வடிநுனையொளிறுமாலேவாட்படைமறவர்சூழ  
அடுதிநாச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினானே.

\* குணமாலையாரிலம்பகம், ஐள.

காபந்துவடித்த ழுனையொளிறுகின்ற வாளாகியபடை. கரையை யடுகின்ற தினா. மங்கலத்திற்குச் சங்குகூறினார்.

இ - ள். தேர்முதலியன குழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை யணுகின னென்க. (உ௦௬)

தோற்றனண்மடந்தைநல்லாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிப்பார்  
கோற்றனணங்கைமைந்தனிளநலனுகர்த்தற்கென்பார்  
கோற்றொழிமகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன  
வேற்றனசொல்லிநிப்பாரெங்கனுமாயினோ.

இ - ள். மகளிர்கோதையுங்குழையுமின்னாநிற்க, மடந்தை தோன்றலுக்கு யாழைத்தோற்றாளென்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்த்தற்கு நோற்றாளென்பார்; தம் மனத்துக்கேற்றனசொல்லி நிப்பாராயினரெவ்விடத்துமென்க.

இவன்கல்வி யுணர்தலிற் றெளிவுபற்றித் தோற்றன ளென்று இறப்பாற் கூறினார். (உ௦௭)

வேறு.

சுறாநிறக்கொடுங்குழைசுழன்மெருத்தலைதர  
வறாமலர்த்தெரியலானழன்றுநோக்கியையெனப்  
பொருமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையின  
லறவிவந்துதோன்றினுநங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு - விகாரம்.

இ - ள். செற்றமறாதகட்டியங்காரன் தனது மகரக்குழையசந்து கழுத்தி லேலிமும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற்க, அவனது பொருதமனத்தை அண்ணல் தனதுபொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து வந்து தோன்றினுனென்க.

எனவே பொலிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகையென்ற லின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினார். (உ௦௮)

குனிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரியும்புதானுநிப்  
பனிகொண்மால்வரையெனப்படுமதக்கனிநிரீஇ  
யினிதிழிந்தினையரேத்தவின்கனிகொழும்புகை  
முனியவுண்டகுஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினான்.

குனிவு - விகாரம். பனி கடாத்திற்குவமம். முனிய - வெறுக்க.

இ - ள். குஞ்சியான் வளைவுகொண்டவெண்மதிப்பாகம்போலுந் தோட்டியை யழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இனையரினாதாக வேத்த இழிந்து யாழான் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தே சேர்ந்தானென்க. (உ௦௯)

புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்  
புதிதினிட்டமெல்லணைப்பொலிந்தவண்ணம்போருயர்  
மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய  
வுதயமென்னுமால்வரையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன் - அசை. போகியர் மதி - உயர்ந்தமதி. மலையு மதியமுஞ் சுடரும், மண் பத்திற்கும் அணைக்குஞ் சீவகனுக்குமுவமம்.

இ - ள். அவ்விடத்துப்புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலேநடந்துசென்று புதிதாக விட்ட வட்டஅணைமேற்பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை வெஞ்சுடர் மதியத்தையேறித் தன்னிடத்துமன்னியவெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே உவந்திருந்ததன்மையை யொத்ததென்க. (உகக)

முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்  
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்நக  
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்  
கருதிவந்ததென்றுதங்கல்கள்கொண்டுமேரக்கினார்.

இ - ள். உருவினால் வியப்பையுடையகாமனார் இவணலம்பரந்த இந்த நகர்க்க ண்ணே இவணலத்தை அலங்கலை வண்டுபருகு மாறுபோலப் பருகுவான் கருதி ஐங் கணையையொழித்துவந்த தொருதன்மையென்றுநினைத்துக் கோதையார் தங் கண்க ளைக்கொண்டு அவ்நோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: “அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப்-பைந்தளிர் முல்லை பனிரீல - மைந்துமே-வீரவேன் மைந்தனாயும் வேனெடுங்கண் மாதனாயு-மாரவே னெய்யு மலர்.” இவை திரவிய பாணம். இங்கிதம், மதநம், வசிகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உகச)

க. முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்  
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியை  
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனின்வன்  
கனைத்துவன்முளர்ந்ததார்க்கானேசீவகன்னரோ.

இதுமுதல் “இனைய” அளவுமொருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருடி.கடம்முனைவனாவான் - அயன். இவனென்பதனை மார்போடுகூட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின. (உகரு)

உ. பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினன்

வென்னைபட்டவாறேராவெழுதிநங்கையாட்கொள்வான்  
மன்னும்வந்துபட்டன்மணிசெய்வினைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும்; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி-அகப்படுத் துமிடம். என்றென வருவிக்க. (உகசு)

ஈ. இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற  
வனையலாம்படித்தலாவழிற்றெல்லையாகிய  
கனைவண்டோதிகைகொழுங்குடவுள்கண்ணிற்குண்டவ  
ரெனையதெனையதெய்தினாரனையதனையதாயினார்.

தோழிமாறும், உம்மை-சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாத. ஒதி-தத்  
தை. கடவுள் - காமன்.

இ - ள். அயன், தான்படைத்தவனப்புமிக்கவரெல்லாரினும் வனப்புமிக்குக்  
கட்கினியனாக ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாணினைத்திருந்து நிரு  
மித்ததாலியற்றியமகன் இச்சீவகன்; இவன் வினாசெய்மார்ப மோலையாகக்கொண்டு  
சாயலாளாகிய நங்கைதன் முலைத்தடத்தினாலே யெழுதி அடிமைகொள்ளும்படிவீணை  
வாரியிலே வந்து தப்பாமலகப்பட்டான்; ஈதொருநல்வினையுண்டாயவாழெந்நன் மிரு  
ந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாருமின்புறாநிற்க, ஒழி  
ந்தோருங் காமனைக்கண்ணற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார்  
அவ்வளவ்வளவாகிய வன்பத்தின் வடிவு தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொருநல்வி  
னையெனவும், ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உக௯)

வேறு.

க. குட்டரீர்க்குவனையெல்லாங்கூடி முன்னிற்றலாற்றாக்  
கட்டழகுடையகண்ணணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ  
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை  
விட்டெடுகொருவனின்றொளியுறுமெழுகினின்றான். (உக௮)

உ. நலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்லவையிளமைவாராக்  
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொருத்திக்  
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்தடுகின்றகாளை  
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றாகுகொல்லோ. ( )

ங. திங்கரும்பெருத்திறாங்கியீயின்றியிருந்ததிந்தே  
னுங்கணுற்பருகியிட்டிலலனுணப்பட்டநம்பி  
பூங்குழைமகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றான்  
வீங்கியகாமம்வென்றார்விளைத்தவின்பத்தோடொப்பான். ( )

ச. கண்ணெனும்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்  
பெண்ணெனுமுழலைபாயும்பெருவனப்புடையநம்பி  
யெண்ணின்மற்றியாவனுகொலென்னிதிற்படுத்தவேந்த  
லொண்ணிவருவச்செந்தியுருவுகொண்டனையவேலான். ( )

ஞ. யாவனையானுமாகவருநிறைக்கதவரீக்கிக்  
காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புருந்து  
நோவவென்னுள்ளம்யாததாய்நின்னையுமாலையாலே  
தேவரிற்செறியுயரப்பன்சிறிதூடைப்படுகவென்றான். ( )

கா. கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி  
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்றோழிகூந்த

விழுக்கிவண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லங்கொடியிற்புல்லி  
யெழிற்றகைமாற்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றான்.

இவையாறுமொருதொடர்.

க. குட்டம் - ஆழம். கடலெனத்தரங்கித்தெழுந்த வேட்கையாகிய எரிகொழுந்துபட்டெரியின்றான். இது கைம்மிகலென்னு மெய்ப்பாடு.

உ. தனதுவடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியுமிளமையும் அம்மத்தினதிரண்டு தலையினும் பூட்டும் வாராசுக்கொண்டு ஒப்பினையழகாகிய கடைகயிற்றை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனுந் தந்தைகுலனுமென்கின்ற கைகளாலே காமமென்கின்றகடலைப் பொங்கும்படி கலக்கிக் கடைந்திடிகின்ற காளையது மார்ப்பியையபுநல்வினை எந்நாளிலே யுண்டாவதென்றையமுற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்பதனைத் தனதுஞானத்தாலுணர்ந்தாளென்க. என்றாகுமென்பது விராவென்னுமெய்ப்பாடு.

ங. கரும்பிற்றாங்கியென்றெளிமைகூறினான். இதற்குமுன்பு ஒருமகளிரும் இவனை துகராதிருந்தமையுணர்ந்து ஈயின்றியிருந்த தீந்தெனன்றான்; எனவே பிரமசரியங்கூறினார். நான் கண்ணலேநலத்தை உள்ளடக்கி துகரப்பட்டநம்பி. புலம்பலென்பது - சிதைவுபிறர்க்கினமையென்னுமெய்ப்பாடு. இன்பம்-சுவர்க்கத்தின்பம்.

ச. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவிசக்குலமுதலியவெல்லா நோக்கும்படி அவ்வலையினுள்ளேயிருந்தான். “இருகண்ணும்புகைத்துவைக்கும்” என்றற்போல அஞ்ஞானத்தாலெல்லாமுணர்ந்தலிற் கையகப்பட்டிருந்தா னென்றான். தன்மேல் வேட்கைசெல்லாமையிற் பெண்ணெனுமுழைபாயுமென்றான்; யாழ்வென்ற பின்னல்லது அவற்குவேட்கைநிகழாமை மேலேகாண்க. யாவனாங்கொல் - தேவனோ மகனோ. இதுஐயமென்னுமெய்ப்பாடு. \*‘சிறந்துழியையஞ் சிறந்த தென்ப - விழிந்துழியிழிபே சுட்ட லான’ என்பதனாற் றலைவக்கையநிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானுந் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர்தல்வன்மையானு மையநிகழ்ந்தது. மக்களாற் றன்னை வருத்தலாகாமை முன்னே காண்டலின், என்னை யிவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தின எந்தலென்றான். இதனால் ஐயநிகழ்ந்தது. உருவச்செந்தீ, உருவம்-அடை. தீவேலின் வடிவைக்கொண்டாற்போலும்வேலான்.

ரு. தேவனாயினுமாக, மகனாயினுமாக. இது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக்கதவைத்திறந்து. யாத்தாய் - எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்ப்பாடு. மாலை - எனதியல்பாலே; மேன் மாலையாற் பிணித்தலுந்தோன்ற. தேவநிற் செறியயாப்பன் - தேவனாப்போலே இமையாநாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப் பிணிப்பேன்.

சு. உறைகழித்தவேலென்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப்பினை யென்றார், பரிகாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தெனவே இடுக்கண்மெய்ப்பாடு. நடுங்கி - நடுக்கமெய்ப்பாடு. மெல்லவழுக்கி யென்பது பாடமாயின்அவ்விடத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகுந்தலில் வண்டுகெடும்படி அவனைச்சேர்ந்து. இது கையாறென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகைமாற்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்வியறிதற்குப் பலயாழையுஞ் செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாக வென்றாளென்க.

இ - ள். மிக்க அழகுடைய கண்ணுள்; இன்பத்தோடொப்பான், அவன் வேலான்வனப்புடையநம்பி, யென்னிதிற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய்ந்தால் யாவ னுங்கொலெனவையுற்று யாவனையாயினுமாக நமதுஞானக்கண்ணிடத்தான்; அத னால் யானோக்கின விடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்து கடைந் திடுகின்ற காணையது மார்பு இயைவதென்றாவதுகொல்லோவென்றையுற்று நோக்கி அக்காலஞ்சிறிது நீட்டித்தவின் அதற்காற்றாது கிறையைக் கைபோய் நான்வேலி யைப்பாய்ந்து காமத்தீயொரியநின்றான்; அப்பொழுது எரியுறுமெழுகினின்றான்; அங்ஙனநின்றாமாழ்கி விழித்துஉயிர்த்து நடுங்கி - மெல்லத் தோழிமேலேவீழ்ந்து அவ னைப்புல்லி அங்ஙனங்கையாற்றுவீடத்துத் தன்மனத்துநின்ற தலைவனோநாக்கி நீக்கி மாடம் புருந்து யானோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய் நின்றனையும் பிணிப்பேன் சிறிதுபொழுது கழிக்கவென்றான்; என்றபின்பு தன்னெஞ்சினோக்கி நெஞ்சே, நல னுண்ணப்பட்ட நம்பி ஈயின்றி யிருந்ததீந்தேனதலான் மகளிர்முன்னே புலம்பாதொ ழிக் வென்றாற்றுவித்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழியைநோக்கி இனியயாழிது வுடுத்துக் கொடுமோவென்றானென்க.

(உஉ௬)

வேறு.

க. தடங்கணுள் பணியினுள் நான்வீணையொன்றினை  
நெடுங்கணுள் பணியை நீக்கியுய்த்து நீட்டினான்  
மடங்கலன்னமொய்ம்பினான் வருகவென்று கொண்டுதன்  
கிடந்தொனத்தெல்லையெக்கிக் கலுற்றுநோக்கினான். (உஉ௭)

வேறு.

உ. சுரந்துவானஞ்ஞன்முதிர்ந்துமெய்ந்நொந்தின்றுளியேபோற்  
பரந்தகேள்வித்துறைபோயபைந்தார்மார்பன்பசும்பொன்யாழ்  
நரம்புதேனாத்தெனத்திண்டிநல்லாள்வீணைபொல்லாமை  
யிருந்தமுலையாணின்ருளே நோக்கியிசையினிதுசொன்னான். ( )

ங. நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீரினவந்ததிதுபோக  
வாரிநின்றிளகுமுலையினையவாட்புண்ணுற்றதிதுநடக்க  
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவொண்பொனுகொடியே  
சீர்சால்கணிகைகிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான். ( )

ச. கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தீயால்வெந்தவர்போற்  
கொல்லையுழுவர்சுடப்பட்டிக்குரங்கிவெந்ததிதுகளிறு  
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமார்த்ததுகிலுறையு  
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டுநக்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வீணை - தத்தை முற்கூறிய வீணை. எழி னி - உறை.

உ. வானம் ஞன்முற்றி மெய்ந்நொந்து சுரந்தின்பெருமழை எத்துறையுஞ்செ ன்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்தநாற்கேள்விகளெல்லாம் முற்றக்கற்றுப் பயன்படு மார்பன். எழாதுஉள்ளடங்கியமுலை. பொல்லாமை இதுவென்றானென்க. பொல்

சாங்கு பல்வற்றையுஞ் சாதியொருமையான், இதுவென்றான். நரம்பிணிசையாற் பிறந்தபொல்லாமையாவன: “செம்பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.” “செம்பகை யென்பது பண்ணோளரா - வின்பமி லோசை யென்மனாற்புலவர்.” “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறத் திசைக்கும்.” “கூட மென்பது குறியுற விளங்கின் - வாய்வகின் வாராது மழுங்கியிசைப் பதுவே.” “அதிர்வெனப் படுவ திழுமென லின்றிச் - சிதறியுணர்க்குந ருச்சரிப் பிசையே.” இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும். “நீரிலே நின்ற லழுததல் வேத னிலமயங்கும் - பாரிலே நின்ற விடிவீழ்த னோய்மரப் பாற்பட்டகோ- ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிறல் - சேரினோர் பண்க னிறைம யக் கம்புஞ் சிற்றிடையே.”

ந. இனகிற்று - மெல்கிற்று. கட்டஆதாரமின்மையின் வாரிளகுறுமுலை. புண் ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நிறல். கணிகைசிறுவன்போலென்றது; நிலமயங்கின விடத்தே நிறற்றல்வின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிகவென்றன இகழ்ச்சி.

ச. கல்சேர் முலையாய் - இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்த்து. இதுவென்பதிரண்டற்குங் கூட்டிக. நங்கைநலத்தது - நங்கை குலமுதலிய நல்தைத் தானுமுடைத்து. அந்நலமாவன: “சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு - நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலா - யுத்தம மாண, மரங்க ளிவையென்றார் - வித்தக யாதோர் விதி.” “தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு-முளதா யொருங்குன மின்றி - யளவு - முகிரா தினகாது மூன்றாங்கு றுய - வதுவாகில் வீணாதன் டாம்.” “கோடே பத்த ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகையின தாகும்.” “பதுமங் கழல்குடந் தாடியொ ள்ளரிபண் பூண்டுநின்ற - விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு - மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம்-விதி யமர் பத்தர்ச் குறுப்பென் றுணத்தனர் மின்னிடையே” எனவிலையும் பிறவும்.

இ - ள். தத்தையதேவலாலே அவ்வீணபதிதான் அவ்வெழிநிமையுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக்கொடுத்தான்; அப் பொழுது மொய்ப்பினும் இங்கனேவருகவென்றுகூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவை அறிவிக்கலுற்றுநோக்கினன்; நோக்கி அம் மார்பன் அவற்றின் நரம்பைத் தேனார்த்தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலேஅவள் வீணைகளின் பொல்லாமையிதுவென்று வீணபதி நின்றவனோநோக்கிச் சொன்னான்; எங்ஙனமெனின் முலையினும், இந்தமரம் மெல்கிறுதலின் இவ்வியாழ்வேண்டா; இந்தமரம் அழுகினதாதலால் இவ்வியாழ்போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால் இவ்வியாழ்நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால் இவ்வியாழொழிவதாக; இந்தமரம் சிறப்பின்றதாதலால் இவ்வியாழொழிவதாகவென்று சொன்னான்; அங்ஙனங் கூறிப் பின்னுங் கதிர்முலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால் நல்லயாழை நீட்ட, அதனைவாங்கிக்கொண்டு நங்கைநலத்ததிதுவென்றானென்க. (௨௨௭)

வேறு.

இருநிலமடந்தையீன்றதிருவிசும்பென்னுங்கைத்தாய்  
திருநலமின்னுப்பொன்னுமுகின்முலைமாரித்தீம்பா  
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்நான்ருங்கி  
யருநிலங்கவினிவாள்வாயரிந்திதுவந்ததென்றான்.

ஈன்றது-பெயர்.



இ - ள். மண்மகளீனப்பட்டமரம் விசம்பென்னுஞ் செவிலித்தாய் அழகியசுல  
த்தையுடைய மின்னாகிய பொன்னாணிணையுடைய முகிலாகியமுனியின் மாரியாகிய  
இனியபாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயா  
லரிந்துவந்தது இவ்வியாழென்றனென்க.

சினிவினைமுதலொடு முடிந்தது. நற்றாயன்புசெவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமை  
தோன்ற ஒருநலமென்றார். நான்காவன: வெயிலுங் காற்றுநீருநிலுமிருதல். (௨௨அ)

திந்தொடைநரம்பின்நீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்  
பூந்தொடையரிவைகாணப்புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்  
தேங்கமழோதிதோற்றாள் செல்வனுக்கென்னமைந்தன்  
வாங்குபுநபுலன்கையுள்வாப்புரிநரம்புகொண்டான்.

இ - ள். மைந்தன் நரம்பின்நீமையை நெம்பொழுதெல்லா மாராய்ந்து கூறி  
அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்தமயினாக் காட்டு  
தலின், அவையுள்ளோர் ஒதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றாளென்னுந்நீங்க; அவன்  
நபுலன்கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ்நன்றதலின். கந்  
துகன் பட்டையமைத்தேழுமினென்றதனால் நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினாரும்  
போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்றாரென்பதுதோன்ற நபுலன்கையில் நரம்பிருந்த  
தென்றார். அது மேற் “பண்ணியல்யாணமேலான்பதுமுகன்” என்பதனுணர்நக.  
“கொடும்புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கு - நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப்”  
என்றார். (௨௨க)

பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி  
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தே  
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துறழ்நரம்பினல்யாழ்  
கணிபுகழ்காளை கொண்டு கடலகம்வணக்கலுற்றான்.

வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் - நால்விசுவளவான பாவிகைவழி  
வாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யுங்கருவி. \* “இடக்கை நால்விரன் மாடகந்  
தழிஇ” என்றார்பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கிட்டன.

இ - ள். தூல்போனவன் புகழ்ப்படுங்காளை பத்தர்முதலியவற்றையுடையயா  
ழைக்கொண்டு உலகினை வளைவித்தலுற்றனென்க. (௨௩௦)

குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்மன்  
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடமெனத்தெளிததேற்றார்  
சுரரொடும்மக்களவீழ்ந்தார்சோர்ந்தனமாவும்புள்ளு  
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

இ - ள். குஞ்சியான் செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த

பாட்டைக் கண்டமென்றுகருகிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்க னூந் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசுணமுஞ் சோர்ந்தன; மரமுங் கல்லுமுருகின; அங்மனம் வாசித்தநிலையைக்குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாநின்றானென்க.

“ஆழியு மாறும்போற் கீறி யதனருகே - யூழி யொரோவொன் றுடன்கீறி- வாழி - யெருதாதி கீழ்த்திசைகொண் டொறு மெண்ணிக் - கருதாய் நிலக்கயிற்றைக் கண்டு.” இப்பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல் குர லாமாறுகாண்க. (௨௩௧)

வேறு.

க. கன்னிநாகங்கலங்கமலங்கி  
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்  
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை  
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோயான். (௨௩௨)

௨. க்ருவிவானங்கான்றபுயலி  
னருவியரற்றுமலையென்கோயா  
னருவியரற்றுமலையென்கோயான்.  
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான். (௨௩௩)

௩. வானமீனிளரும்பிமலர்த்து  
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்  
கானம்பூத்தகார்கண்டமுங்குந்  
தேனார்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியுங் கூ-திர்ப்பருவங் குறித்துப் பிரியக்கருதியதலைவர்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின்நன்மையும், அது தலைவியை வருத்தந் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ, நீயேயறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழங்குவித்தனவாக்குக. இளவேனிளிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார்கூறவேண்டிற்று; யாழ்வென்ற பின்னல் லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாததலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன்றிற்றுக் புலப்படுமென்பதுகருதி.

க. இ - ன். யான் கன்னியாகியபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழைமின்ன றிற்கும் இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம்மழையான் மெலியுமென்கோவென்க.

௨. இ - ன். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக் கண்டு மருவதனிறைந்தசாயல் மனமழங்குமென்கோவென்க.

௩. இ - ன். யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வான் பரிந்தழங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக் கின். இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொக்கும். (௨௩௪)

வேறு.

அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்து மணிவிரதவழந்தவாறும்  
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி  
விண்ணவர்விணைவீழ்த்தார்விஞ்சையர்கனிந்துசோர்ந்தார்  
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ - ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பையாய்ந்து வாசித்தபடியும், அதிற் றான் பண் ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுட்கொண்டு கின்னரர் வீணையைக்கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சருகி மெய்சோர்ந்தார்; மக்கள் தாமறி யாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயி ருந்ததென்றுட்கொண்டாரென்க.

இதனான் முன்பியாழ்வாசித்த தன்மையையும், அதற்கேற்பப் பாடினதன்மை யையுங் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௦௩)

வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்துமிதித்துடக்கிழிந்தமாலே  
சூழ்மணிக்கோட்டிவிணைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி  
யூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்  
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

இ - ள். மதுவைவிரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினை யுங் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சீவிமுறுக்கின நரம்பும் நம்பிமிடறுமொன்றாய் எவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு கின்னரர் மேனிவாடினாரென்க.

இதனான் கருவியுங்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௦௪)

விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த  
மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்ம்மறந்துசோர  
வண்ணனாநங்கனாண்ப்பாடினாரசரெல்லாம்  
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணனான், வியப்ப எத்த மகிழ்ச் சோர நாணப் பாடினான்; அது கேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசமைது எழுதப்பட்ட பாவைபோலாயினா ரென்க.

இதனான் கருவியைநீக்கி மிடற்றாற் பாடக்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினார். ( )

வேறு.

௧. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலுந்  
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி  
விருந்தாகயாழ்ப்பண்ணிவிணைதான்னோற்பா  
னிருந்தாளிளமயில்போலேந்திலைவேற்கண்ணாள். (௨௦௫)
௨. கோதைபுறந்தாழ்க்குண்டலமும்பொற்றோடுங்  
காதினொளிரந்திலங்கக்காமர்நுதல்வியர்ப்ப

மாதொருத்தமிடங்கோட்டிமாம்துர

கீதங்கிடையிலாள்பாடத்தொடங்கினாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பருந்து பறக்குமிடத்து முறையேயுயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்றாய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேலுயர்கின்றாற்போலப் பாடவேண்டதெனின், அஃது உவமையாயிற்று. “சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா - முச்சிமிழை நீர்வி முக்கா டொண்பருந்து - பச்சைகிற - வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்ப நவை - யேயுங்கா லோசை யியல்பு” என்றார். விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றாள், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்திலல்லாது இவனிடத்தேகாண்டலின், வீணையென்றது யாழையும்பாட்டையும். மயில் காரினைக்கருகியிருந்தாற்போல இவளும் புணருநா ளினைக்கருகியிருந்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இளமை - குணம்.

உ. உட்கும் நானும் ஒருங்குவருதலின், நுதல்வியர்ப்பவென்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு; அது \*“புருமுகம் புரிதல் பொறி நுதல் வியர்த்தல்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம், கிடை - ஒப்பு.

இ - ள். மயில்போலிருந்தாள், கண்ணாள், அவள்தான் யாழையும் பாட்டையும் யான்றோற்றற்குப் பருந்தும் அதனிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையுஞ் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருகி யாழைப்பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அம்மதுர கீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினாளென்க. (உருக)

யானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும்வருவிக்க.

வேறு.

க. இலையாரொரிமணிப்பூணேந்துமுலையுஞ்  
சிலையார்திருதுதலுஞ்செம்பசலைமுழ்க  
மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னுங்  
கலையார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர். (உச௦)

உ. பிறையார்திருதுதலும்பேரமருண்கண்ணும்  
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமுழ்க  
நிறைவாரிலங்கருவிநீள்வனாமேன்மின்னுங்  
கறைவேலுண் கண்ணினாய்காணார்கொல்கேள்வர். (உச௧)

ங. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளும்  
திருந்தேர்ப்பிறைறுதலுஞ்செம்பசலைமுழ்க  
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வனாமேன்மின்னுங்  
கரும்பார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர்.

இவைமூன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேணிவ்வுருகின்றமைகண்டு ஆற்றாநா டியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாக்ககறினாள், வேட்கையுஞ் சிறிதுபுலப்பட்டிகிற் றலின்.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், கரு.

க. இ - ள். இசைக்கலைநிறைந்தசொல்லினும், முலையும் துதலும் பசலையிலே மூழ்கும்படி ஒளினிறைந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

உ. இ - ள். கண்ணினும், துதன்முதலியன பசலையிலேமூழ்கும்படி ஒளி நிறைந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

க. இ - ள். சொல்லினும், முலையுமதலியன பசலையிலேமூழ்கும்படி மூத்து வடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம்வேனிலாயிற்று. (உசஉ)

வேறு.

பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளைக்கை

மண்ணென்றுமெல்விடலும்வாணரம்பின்மேனடவா

விண்ணின்றியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி

யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

அதுவொன்றென்றது அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மன்னுதல் - பண்ணுதல்; “ஆவுதிமண்ணி” என்றாற்பிறரும். விரலுமென்ற உம்மை எச்சவும்மை யாதலிற் பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரத்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்றவெளியை. நடுநடுங்கியென்றது கம்பி தப்பாட்டை; “எடுத்தல்பாட் டிச்சமா மெண்படுத்தன் மந்தர் - தடுத்து நலிதல் சம மாம் - தொடுத்தியன்ற - தள்ளாத கம்பிதர் தானடுக்க னற்குழல - முள்வாங்கிப் பாட லுணர்.” எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடத்தொடங்கினவள் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்றயா மும் ஒருதிறமாயிருந்தன; அவன்பாடினபாட்டும் யாழும் வேறொத்திறமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப்பொருந்தும் பல்வளைக்கை யின்விரலும் அதற்கேற்கும்பாட்டுக்களும் நரம்புடனநடவாவாயின; பின்பு கருவி யொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாதின்கெடுத்ததேத்திற் சிறிதுகுறைந்து மாதர் இசைதோற்றுகொள்க.

“சிலைத்தொழில்” “கருங்கொடி” என்னுங்கவிகளாற் றெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையுள்ளகூறியவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதானாக் கூறுமாறுபோல “விருந்தாகயாழ்ப்பண்ணி” என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், “பண்ணென்றுபாடலதுவொன்று” என்றதற்கு யாழுமிடறும்வேறுபட்டதென்றும், “விண்ணின்றியங்கி” என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுங்கூறுதல் தேவர்கருத்தன் மையுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவள் தோற்றுகொன்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றி யின்மையுமுணர்க. (உசக)

மையார்நடுங்குகண்ணுண்மாமணியாழ்தானுடைந்து

ரையாநடுங்குகாணினாணமீதுராப்

பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மலை

பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியெந்தினளே.

நைந்துநடுங்குதல் - இழுவென்னுமெய்ப்பாடு, வெற்றியையிழத்தலின். நானுள்ளம் பிறர்க்குவெளிப்படாநிகழ்தலின், நானென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்றமாலையிடுதலின், மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

இ - ள். கண்ணாளாகியபெண்ணரசிதான் அங்ஙனம்யாழ்த்தோற்றலின் நமக்குத் தோல்வியுளதாயிற்றென்றுரைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்லவேண்டுதலின் நானமீதுர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள்போலே குறைந்து பொன்மாலையைக் கழலாற்கேந்தினாளென்க. (உசச)

மெல்லென்சிலம்பரற்றமேகலைகண்மின்னுமிழ

நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி

யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ம்மினுலகத்தி

ரெல்லீருமென்பாள்போலேல்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

இ - ள். அங்ஙனமேந்தினவள் அரற்ற உமிழ நான அடியானடந்துசென்று உலகினுள்ளிரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்கின்ற உயர்தவமே செய்மினென்று கூறுவான்போல எந்தல்கழுத்திலே அதனைவீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப வீழ்த்தனளென்றார். இங்ஙனமெய்துதற்குத் தவஞ்செய்யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவன்பிறப்பித்தலின், என்பாள்போலென்றார். ஒல்லென்-வெளியாகவென்றுமாம். (உசரு)

வேறு.

நாகத்துப்படங்கொள்குனலங்கிளர்செம்பொன்மலை

மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததேபோ

லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதிதைஞ்சுநின்றார்

போகத்துநெறியைக்காட்டிமீடும்புகள்புணர்ந்ததொப்பாள்.

இ - ள். போகத்தின்வழியைக்காட்டுந் திருவந்தகூடிய தன்மையையொப்பாள் அங்குவவள் ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன்மாலையைக் கணவனாகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது நின்றாளென்க.

மலை அவனது முடி கூடாத கருநெறியின்ற குஞ்சி எருத்தத்தலைந்துகிடந்ததன்மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவீழ்ந்தமைதோன்ற மேகமுவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயிற் காலமயக்கம். (உசசு)

செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குணைக்கி

வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுங்குவான்போலவாகி

மைம்மலர்த்தடங்கணங்கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றமையான் விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலேயாய்ப் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயநீக்குதற்குரியகருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயநீங்கியும் துகர்த்தற்குரியமாததைத் திருவென்றேகருதினானென்க.

அவை நிலந்தீண்டியும், ஆடைமாசேறியும், மலைவாடியும், கண்ணிமைத்தும் ஐயநீக்கும். விம்மிதம்-வியப்பு; அஃதாவதுபிறர்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த

மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையிற் றன்கண் மறைந்து நின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையுங்கண்ணினையும் அடிதொட்டுமுடி காறுஞ் செலுத்தினமைகூறிற்று. இவன் இங்ஙனங்கருதி வீணையொழிந்தயர்தலாகிய கையாறுற்றிருந்தமை மேலே “தார்ப்பொலிமார்பனோர்ந்து” என்றதனான ணர்க்.

(உச௭)

கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவில்விச  
மாதரம்பாவைநாணிமழைமினிநெசுந்துநித்பக்  
காதலந்தோழிமார்களுங்கயற்கண்ணினுளை  
யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவிழ்த்தார்.\*

தோட்டினொளி கோதையிலேயெறிப்பறிற்றலிற் கோதையுந்தோடுமின்னவென் றார்.

இ - ள். பாவை அவையிலேநிற்றலினுணி மின்ன வீச நிலநோக்கி மின்போ னுடங்கிநிற்க; தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரும் இறந்துபாடின்றாகச் சூழவீழ்வ தோர்தினாயை வீழ்த்தாநொன்க.

கண்ணினுளை - உருபுமயக்கம்.

(உசஅ)

வெள்ளிலைவேற்கணுளைச் சீவகன் விணைவென்றா  
னொள்ளியனென்றுமார்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பக்  
களளராற்புலியைவேறுகாணியகாவன்மன்ன  
னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

இ - ள். சீவகன் தத்தையை யாமும்பாட்டும்வென்றான் நல்லனென்று மாந் தரார்ப்ப அதுபொறுதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி அரசனாக்கொண்டு சீவ கனைப்போர்கானவேண்டி அரசர்க்கெல்லாஞ் சில தீமொழிகளைக் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன் - திசைச்சொல்.

(உசக)

வடதிசைக்குன்றமன்னவான்குலமாசசெய்தீர்  
விடுகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்  
வடுவுரையென்றுமாயும்வாளமரஞ்சினீரேன்  
முடிதுறந்தளியிர்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

இ - ள். வணிகன்மகளை யரசன்கோடலன்றி அரசன்மகளை வணிகனுக்கு நீங் கள் கொடுக்கின்றமையான், மேருப்போல் நிலைகுலையாத நங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர்; இதுவுமன்றி இவன்முன்னர் நுமதொளியங்குறைந் தீர்; இவ்வடுவுரை ஒருநாலத்தும் மாயாது. இதனை மாய்விக்கும்வாட்போரை யஞ் சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர், அரசைவிட்டுப்போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென் மினென்றானென்க.

கலுழிவேகனும் அரசனாதலான் இவரைநோக்கி நங்குலமென்றான். (உ௫௦)

முல்லைப்பூம்பந்துதன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்  
கொல்லைப்பூங்குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழங்கன்மலை  
மல்லுப்பூத்தகன்மமார்பீர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்  
செல்வப்பூமகளுநாளையவனுழைச்செல்லுமென்றான்.

இ - ன். அதுவேயன்றிப் பின்னும் மார்பினையுடையீர், கையாற்பிசைந்துபோகவுதோர் முல்லைப்பந்தைக் களிற்றைவேலியாகவுடைய கொல்லையிற் குன்றாக்கி னீர், இனி தும்முடைய நிலமகளும் புகழாகிய போர்வைவையப்போர்த்து நாளை அவ னிடத்தே செல்லுமென்றானென்க.

நீர் போரிற்கஞ்சிக் கலுழவேகன்முகனைக்கொடுக்கின்றமையின், யானினைத்ததள வாய் என்கீழ்வாழ்கின்றவனை எனக்கு நிலைகுலைத்தலரிதாக்கினீரென்றானென்க. (1)

திருமகளிவனைச்சேர்ந்தான்மெண்டினாயாடையேலி  
யிருநிலமகட்டுஞ்செம்பொனேமிக்குமிறைவனாகுஞ்  
செருநிலத்திவனைவென்றீர்திருவினுக்குரியீரென்றான்  
கருமனநச்சுவெஞ்சொற்கட்டியங்காரனன்றே.

இ - ன். கொடியமனத்தினையும் நஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமுடைய கட் டியங்காரன், இவளிலக்கணமிருந்தபடியாற் திருமகளாகியவனைச் சேர்ந்தவனொ ருவன் தெண்டிரைவேலியை ஆடையாகவுடைய நிலமகட்டுஞ் சக்கரவாளத்திற்கும் இறைவனாமாதலாற் போரிடத்து இவனைவென்று இவனைப்பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல் வத்தை துகர்த்தருகியீராவீரென்றானென்க. (௨௫௨)

அணிச்சப்பூங்கோதைகுட்டினம்மனையோவென்றஞ்சிப்  
பணிக்குதான் ணுசுப்பிற்பாவையொருத்திராம்பலரென்றெண்ணிக்  
துனித்துநீர்துளங்கல்வேண்டா தூமணிச்சிவிறிநீர்தூய்த்  
தனிக்கயத்துழக்கிவென்றீர்தையலைச்சார்மினென்றான்.

இ - ன். இவனைவென்றாலும் பாவையொருத்திராம் பலராதலால் இவனைப்பெ றுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து மனந்து ளங்கல்வேண்டா, துமதுயிர்போகாதபடி கயத்திலே சிவிறியாலே நீரைத்தூவித் தனித்தனியே பொருது வென்றவர்கள் அவனைச் சேரக்கடவீரென்றானென்க.

துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கறினான். அம்மனையோ - அம்மேயோ. (1)

வெந்திறலாளன்சுடறவேகமோடிரறிமன்னர்  
பந்தணிவிரவினாடன்படாமுலைப்போகம்வேண்டிக்  
கந்தெனத்திரண்டதிண்டோட்கந்துகன்சிறுவன்காயு  
மைந்தலையரவின்சீற்றத்தாரமுல்குளிக்கலுற்றார்.

இ - ன். அங்ஙனங் கட்டியங்காரன்கூற, அதுகேட்டு மன்னர் தத்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிக் கோபத்தோடேமுழங்கிக் கந்துகன்பின்னையாகிய ஐந் தலையாகத்தினது கோபத்தினையுடைய நஞ்சிலே அழுந்துதலுற்றானென்க.

தானும் நந்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகனெழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றத லையும், நபுலனும்விபுலனுமொருதலையுமாகப் படைவகுத்தெழுதலின், ஐந்தலையரவெ ன்றார். அது “சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்க” என்பதனுணர். (௨௫௪)

பண்ணியல்யானைமேலான்பதுமுகன்பரவைத்தானை  
கண்ணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி



னெண்ணியதெண்ணிமன்னிகன்மலைந்தெழுந்தபோழ்திற்  
றண்ணியசிறியவெய்யதழற்சொலாற்சாற்றுக்கின்றான்.

இ - ன். பண்ணிலேபயின்ற யானைமேலானாகிய பதுமுகன் அரசர் தானே போர்குறித்தமையும்றிந்து கட்டியங்காரன் கள்ளரார்புலியை வேறுகாண எண்ணிய தனையுமெண்ணி, அரசர் இகலிலே மாறுபட்டெழுந்தவளவிலே தண்ணிய சிறிய வெய்யவாகியசொற்களாலுந் தழல்போலுஞ்சொல்லாலுஞ் சார்த்துநின்றனென்க.

அவை சாம் பேத தான தண்டம். சாம் - இனிதாகக்கூறல்; அது குளிர்ந்திருத்தலிற் றண்ணியவென்றார். பேதம் - மென்மையானும் வன்மையானுமனத்தினைப்பேதித்தல்; அது பொய்யுமெய்யுங்கூறிப்பேதித்தலிற் சிறியவென்றார். தானம் - பகைவர்மனமகிழக்கொடுத்தல்; அஃது அவர்விரும்பப்படுதலின் வெய்யவெனவிரும்பத்தாற்கூறினார்; “நின்வெய்யனாயினேன்” என்றாற்போல. தண்டம் - பின்பு அவராகாமலுழித்தேவிதெல்; அது தழல்மோலிருத்தலிற் றழலென்றார். (௨௫௫)

இசையினிலிவட்டுத்தோற்றம்யானையால்வேறுமென்னி  
னிசைவதொன்றன் றுகண்டிரிதனையானிரந்துசொன்னேன்  
வசையுடைத்தரசர்க்கெல்லாம்வழிமுறைவந்தவாறே  
திசைமுகம்படர்கவல்லேதித்தொட்டாற்சமுவதன்றே.

இ - ன். இவட்கிசையாற்றேற்றநாம் இசைக்குவணங்கும்யானையால் வெல்லுதுமென்று கருதிற் பொருந்துவதொன்றன்று; அதுவும் வசையுடைத்துக்கண்டிர்; அதுவேயுமன்றித் தீண்டினார்கடுவதன்றே தீயென்பது; இப்பிறர்மனைநயக்கின்ற தீவினையாகியதீ நனைப்பினுஞ் சுவெதொன்றுகண்டிர்; ஆதலால் இந்நகன் பழியும்பாவமுமாய் நீரேயறிதற்குரிய இக்காரியத்தினை நாமக்குமாறாகியயான் இரந்துகொண்டுகூங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனி அடைவே வந்தவழியே திக்கிடங்களிலே கடுகப்போவீராகவென்றனென்க.

விலங்கினதறிவும் நாமக்கின்றென்றான். யானை நாதத்திற் றேற்றுவதலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு. (௨௫௬)

தோளினுன்மிடைந்துபுல்லுந்தொண்டைவாயமிர்தம்புவேட்டோர்  
வாளினுன்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்கதுங்கலையுமாதோ  
கோளுலாஞ்சிங்கமன்னுன்கொடியினை யெய்தப்பெற்றிர்  
தாளினொனையீராகித்தரணிதாவிடுமினென்றான்.

இ - ன். இன்பத்தைவேட்டோர் தேர்ளாற் புல்லிப்பெறுகின்றவமிர்த்தத்தை நீர் வாளாற்பொருது வலிதிற்கொள்ளின் நுங்கலை நூறும்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச் சிங்கமன்னுன் ஒருமகளைப் புணர நுமதுநல்வினையாற் றரணியைப்புணரப்பெற்று நின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியான் நொய்யீராகி அதனுற்பிறக்கின்றவருத்தத்தைக் கைவிடுவீராகவென்றனென்க.

தா-என்னவெருத்தம். இவை இரண்டுகவியுஞ் சாம். வலிந்துகொள்கின்ற இராக்கதம் \* “முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” என்பதனுள் ஒருதலைக்காம்

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், கசு.

மாகிய கைக்கினியாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்திலீராதலின், நீர்கற்ற இயலங் கெடுகெவென்றான். (உரு௭)

நாறுமும்மதத்தினுலேநாகத்தையிரிக்குநாக  
மாரியசினத்ததன்றியதிங்கத்தின்கவளங்கொண்டால்  
வேறுநீர்நினைந்துகாணீர்யாவர்க்கும்விடுக்கலாகா  
தூறித்தேனெழுகுங்கோதைநம்பிக்குமன்னளென்றான்.

இ - ள். தன்மதத்தாலே ஒழிந்தநாகங்களைக் கெடுப்பதொருநாகம் மிக்கசினத் தையுடைத்தாய் அநிமதுரத்தின்குளகைக் கையிலேகொண்டால் அக்குளகை யாவ ர்க்கும் விடுவித்தலரிது; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின்மன்மையன்; இதனைத் தனித்து ஆராய்ந்துகாணீரென்றானென்க.

குளகுபோன் மதத்தைவினைப்பன் இவளுமாதலான், விடுத்தலரிதென்றான். ()

இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுநின்ற  
லுளவளங்கருதியூக்கலுழப்பெருதுடையதாமே  
தளவளமுளகெகொள்பல்லாட்சீவகன்றழுவிரின்றர்  
கொளவுளைந்தெழுவதல்லாற்கூடுதனுங்கட்காமோ.

இ - ள். அழகையுடைய இளநாகைப்புல்லித் தன்னினத்திலே ஏறுநின்றால் அதற்குள்ள அழகைத் தானுகரக்கருதி முயற்சை உழுமெருது உடையதாமோ, அது போலத் தத்தையைச் சீவகன்றழுவிரின்றர் கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது நுங் கட்டுக் கூடுதல்கூடுமோவென்றானென்க.

ஏறுபோல் எருதுதுகராமையின், அதனோடரசனாயுவமித்தான். (உரு௯)

எழுந்துவின்படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேலிவாந்துநின்றான்  
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புவிதனக்குமாமோ  
கொழுங்கயற்கண்ணினுளைச்சீவககுமரன்குழந்தா  
லழுங்கச்சென்றனைதல்பேய்காளநங்கற்குமாவதுண்டோ.

இ - ள். பேய்காள், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேவிநின்றால் மேற்சென்று அதுகெடுப்படிபாய்தல் புலிக்குங்கூடாதாகலின் நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன்றழுவிரின்றர் காமனுக்கும் அவ்விடத்தா வதொருகாரியமில்லையென்றானென்க.

இதனால் உழப்பெருதென்றதற்கு வெறுத்தமைகண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடு வித்தலரிதென்றான். \*“ஒட்டகங் குகிறா கழுதை மலாயிவை-பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய.” இதனுட் கொடையென்றதனும் சிங்கத்துக்கும் பெட் டைகொண்டவாறுகாண்க. தன்மடித்துவிடுக்கவேண்டுதலிற் பேயென்றான். (உ௯0)

மத்திரிப்புளையநாகீம்வாய்வழிகடாத்ததாகி  
யுத்தமப்பிடிக்கணின்ருலுடற் றுதல்களபக்காமே

பத்தினிப்பாவைரம்பிசுவகன் பாலளானு  
லத்திறங்கருதியூக்கலரசிர்காணுங்கட்காமோ.

இ - ன். அரசிர்களள், செற்றத்தையுடைய நாகம் மதத்ததாய்ப் பிடிக்கணின்  
ரூல் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ, அதுபோலப்பாவை சீவ  
கன் பாலளானுல் அவனைப்பெறுந்திறத்தை நீர்கருதிமுயறல் துமக்குக்கூடுமோ  
வென்றானென்க.

அரசராதவின் இவனைப்பெறுதற்குரியராயினுங் கலைகளானும் ஆண்மைமுதலிய  
வற்றானுங் குறைபாடுடைமையிற் பெறலரிதென்றான். (உசுக)

தாமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்  
ரூமத்தாற்கெழீஇயமார்நீனிந்திரன்றனக்குமாகா  
தேமுற்றீரின்னுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று  
காமத்தாற்கழுமினார்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

இ - ன். மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சீவகனைப்பிரித்தல்  
இந்திரனுக்குக்கூடாது; இங்ஙனம் இவனைப்பிரித்தலேயன்றி இன்னமுங்கேண்  
மின், இரதியைக்கூடுவெமென்று வேட்கையாற்பொருந்தினார்க்கு அவனைக் காமனி  
டத்துநின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றானென்க.

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்றுகூறிப் பின் இவடண்ணைப் பிரித்தலுமிரிதென்  
றான். இவையையத்துகவியும் பேதம். (உசுஉ)

எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபினிருந்தவேந்த  
னும்மையும்வேறுசெய்துதும்முளேபொருதுவீந்தால்  
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிட விளைக்குந்தி  
யம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ - ன். நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்ஙனம்  
வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தும்மையும் பகைப்பித்து தும்மிலே நீர் பொருதுபட்  
டால் தும்முலகெல்லாந் தானாத்தற்கோர்முறைமை யுண்டாக்காநிற்கும்; அதனை என்  
னையொழிய வேறேஆராய்ந்துபாரீர். இவன்கருத்துமுன்புமத்தன்மைத்து; காணுங்  
களைன்றானென்க.

அம்ம - அசை. அரசருலகனைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரேபெறும்  
படி கூறினமையாற் றானம். (உசுக)

சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநிற்காண்மினெங்கள்  
விறற்றிலென்றுவிலவாய்வெங்கணைதொடுத்துவாங்கிக்  
கற்றிரள்கழிந்துமன்னுட்கரந்ததுகுளிப்பவெய்திட்  
முற்றெமர்கல்வியென்றானிடியுருமேற்றொடொப்பான்.

இ - ன். உருமேற்றொடொப்பான் மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மையன்றி  
வில்வன்மையுந் திரண்ட நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி வில்வாயிலே கணையைத்தொ  
டுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு கற்றிரளைக்கழிந்து மண்  
னுட்குளிப்பவெய்து எமர்கன்கல்வியெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றானென்க. (1)

ஆழியங்கழனிதன் னுளம்பொடுகணையம்வித்திச்  
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண் மல்கவினைத்தபின்றொழுதிப்பல்பேய்க்  
கூழ்ப்புகுருநிறெய்யினிறைச்சிச்சோறுட்டிவென்றி  
விழ்தரவேட்டுநின்றொய்துபவெகுளல்வேண்டா.

இ - ள். சக்கரயுகமாக வகுத்த படையாகிய விளைநிலத்தே அம்பையுந் தன் டாயுத்தையும் விதையாகவிதைத்துப் பிணமாகியநெல்லை விளைவித்தபின்பு குருதி யாகியநெய்யுடனே இறைச்சியாகிய ஆழ்படுசோற்றைப் பல்பேய்க்கூட்டி விசய மகன்விரும்பும்படி களம்பேட்டுநின்றவர்கள் இவளைப்பெறுகின்றார்கள்; ஒருபய னின்றி வெகுளல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவையிரண்டுந் தண்டம்.

(உசுரு)

போர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட  
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுரயிரார்ப்பத்  
தார்ப்பொலிமார்பனோர்ந்துதன்கையில்வினைநீக்கி  
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாய்திறந்தினைச்சொன்னான்.

இ - ள். காற்றடித்த கடல்போல் எங்கும் பறைமுழங்கிச் சேனையார்ப்ப அதனை மார்பனோர்ந்து நீக்கித் தைத்தெக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறினானென்க.

கலக்கம் - முன்னின்றநிலைகுலைதல். உரறி-முழங்கி. கையாறுற்றிருந்தவன் ஆரவாரமுண்டென்று செவிகொடுத்துணர்ந்தான். வீரத்தார் காமங்கெட்டதென்று இரண்டன்சிறப்புங்கூறினார்.

(உசுகு)

வேறு.

தேய்ந்துறுண்ணிடைநைந்துகச்செப்பினைக்  
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்களபோ  
லாய்ந்தவம்பினுக்காரினாயாகிய  
வேந்தர்வேண்டுகின்றார்விம்மனீயென்றான்.

இ - ள். இடை குறைந்துகெடும்படி செப்பினைக்கெடுத்தமுலையாய், நின்னு டைய கண்கள்போற் றப்பாதென்றாய்ந்த அம்பிற்கு இளையாவதற்கு வேந்தர் விரும் பின்றார்; நீ வருந்தாதொழிக வென்றானென்க.

(உசுஎ)

அண்ணல்கூறலுமம்மனையோவெனாத்  
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை  
கண்ணினீர்முலையாய்க்கலங்கினுள்  
வண்ணமாக்கவின்கொல்லொடுமாய்ந்ததே.

இ - ள். தலைவன் அதனைக்கூறினானாக, ஆயிழை அம்மேயோவெனாத் துணு க்கென்றெஞ்சினளாய் மெய்ந்நடுங்கி அழுது கலங்கினாள்; அப்பொழுது அவளது தவன், அவன் கூறியகூற்றுடனே பொன்றக்கெட்டதென்க.

(உசுஅ)

மேவிநம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய  
பாவினையையிர்ப்பாழுடலுழந்துவிடும்

டாவியோநடவாயென்றமுதுதன்  
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினுள்.

இ - ள். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை வினைவித்த பாவியேனது உயிரே, நீ பாழுடலைக்கைவிட்டுப் போகின்றிலை; இங்ஙனம்போகாதநீயும் ஓராவியோவென்றமுது தன்கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டாளென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம்.

(உசுக்)

பாழிநம்படைமேலதிப்பாரொலா

கூடா நூழிலாட்டிதுடக்கிக்குடித்திடும்  
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கணீர்  
தோழி தூத்துகிறேனாகையினீக்கினுள்.

இ - ள். தோழி நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேநின்றது; இஃது இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல்லாராயுங்கொன்றுகூவித்து ஒன்றாகக்கூடாதுக்குடித்துவிடுங்காணென்றுகூறிக் கண்ணீரை முன்றலையாலே துடைத்தா ளென்க.

(உஎ0)

எங்கள்பெண்மையுமீர்மலர்த்தாரம்மன்னர்  
தங்களாண்மையுஞ்சால்வதுகாண்மென்  
நிற்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்கு  
எங்குகவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்றீண்டகலை.

இ - ள். நங்கைவாட்படை எங்கள்பெண்டன்மையிலும் மன்னராண்டன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுகூறி நங்கையைச் சூழ்ந்ததென்க. ( )

வேறு.

கூன்களுங்குறமுருமஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை  
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ  
தேன்கொள்புமாலேசூடித்தாமமாய்த்திரண்டிநிற்ப  
வான்பளிங்குருவத்தூணைமறைபவமுமாயவன்றே.

இ - ள். படையெழுச்சிகண்டு கூன்களுங் குறமுருஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டி தான் நங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதிஅதனுள்ளே பாய்கைக்குஞ் சார் நிரந்த பரணிகளிலே புகைக்கும் ஒடிச்செல்வனவும், சூடித் திரண்டிநிற்பனவும், உருவத்தைபுடைய பளிக்குத்தூணிலே மறைவனவுமாயினவென்க.

(உஏஉ)

இங்கிதநிலைமையோக்கிமுதுவலித்தெறிபொன்மார்ப  
எங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகாநின்றமொழிந்துபேழ்வாய்ச்  
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சிறிப்  
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கழனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம் - குறிப்பின்றன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கிவை யஞ்சி னமையும். இங்கிதநிலைமையும் பாடம். செழுமை - கொழுப்பு.

இ - ன். பொன்மார்பன் நிலைமனோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப் பதும கன்காப்பானாகத் தான்கருதி அதனை யவளுக்கு நகாநின்றுகூறிக் கடியதோர்செங் கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின்முழக்காலே சீறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நரலப் பதுமுகனிற் கின்றவிடத்தே சென்றானென்க. (உ௭௩)

பதுமுகுமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி  
மதுமுகமாலேநெற்றிமதகளிறுந்திநிற்ப  
றுதிமுகவாளும்கில்லுறுண்ணிலேவேலுமேந்திச்  
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

இ - ன். பதுமுகன் வேராக இப்பாவையைக் காத்தலைப்பேணிக் களிற்றை மண்டபத்தின் வாயிலளவுஞ் செலுத்தி அதிலேநிற்க; நம்முடைய சுற்றத்தார் வாள் முதலியவற்றையெந்தி நஞ்சேனையை நான்குக்கையாக அவர்வகுத்தவிடத்தே நிறுத் துகவென்றானென்க.

பதுமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரு மூன்றுகளையும், நபுலவிபுலரொருகையு மாக நான்குகை. (உ௭௪)

வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையும்வீக்கித்  
தட்டுடைபொலிந்ததினடேர்தனஞ்சயன்போலவேறிக்  
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பவேவி  
யட்டுயிர்பருகங்கூற்றங்கோளெழுந்தனையதொத்தான்.

இ - ன். அவரையங்கனமேலித் தான் சேர்த்தி வீக்கித் தேரையேறிப்பன் ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தேழுந்து கால்காப்பச்சிலரையேவிக் கூற்றங் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள்.

(உ௭௫)

புள்ளிநாப்பன்னபொற்றார்ப்புரவித்தேநிரவிபோலா  
வுள்ளுருத்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவநோக்கி  
முள்ளெயிரிலங்கநக்குமுழக்குமாமன்னர்கேட்பக்  
கள்ளவிலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

புள்ளிநாப்பன்ன - பறவையினொலியையொத்த.

இ - ன். அம்மார்பன் தேநிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்விதாப்மனத் தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச் செலுத்தாநிற்க மன்னனானோக்கி மிகநக்கு அவர் கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினானென்க. (உ௭௬)

முருகுலாமுல்லைமாலேமூப்பிலாமூலையினாநும  
மருகுலாம்புலவிநோக்கத்தமிர்தமின்றுறுப்புகொல்லோ  
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த  
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ்வெஃகமும்புகைந்ததென்றான்.

இ - ன். போர்செய்தலானுண்டாம் 'புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படியதன்றிக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாகியவியையுங் காய்ந்தன; இவ்வெஃகமும்

புகைந்தன; ஆதலான் முலையினர் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்திரென்பதனால் தும்மி  
டத்தேபிறந்த புலவிநோக்கத்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தைப்  
பாழேயுருப்பர்கொல்லோவென்றானென்க.

அமிர்தமென்றுகுப்பவென்றும் பாடம்.

(உஎஎ)

வாணிதமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுங்கேடுவந்தா  
வாணிகந்திட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினெஞ்சத்  
தேணிகந்திலேசுநோக்கியிருமுதல்கொடைமகொள்வர்  
சேணிகந்துய்யப்போரின்செறிதொடியொழியவென்றார்.

இ - ள். ஊணைக்கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்திற்கு மொ  
ருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்சத்துநடக்  
கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதின் முதல்பெறுகையும் ஊதி  
யமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கொடாதபடி அதனைக்கொள்வர் நின்குலத்தோர்;  
நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தெழுதலின் நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்;  
இனி நின்செறிதொடியாகியவூதியத்தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக் கொ  
ண்டு பிழைக்கப்போவென்றானென்க.

தேற்றாய் - “தேற்றாய்பெரும” என்றதுபோனின்றது.

(உஎஅ)

தம்முடைப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட  
லெம்முடையவர்கள்வாழ்க்கையெமக்குமொத்தொக்குமன்றே  
யம்முடையரசிர்க்கெல்லாமென்கையுளம்புதந்து  
தம்முடைத்திருவுந்தேசுநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தம்முடையபண்டத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர்  
களுடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின் அஃதெமக்குமொக்  
கும்ல்லவோ, இனி யான் துங்கட்கெல்லாம் என்கையிலம்பைத்தந்து தம்முடைய  
வீரசூழையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள்வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக்  
காப்பீராகவென்றானென்க.

(உஎக)

மட்டுலாந்தாரினாய்நின்வனப்பினோடிளமைகல்வி  
கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிணகினிமகளிர்கோங்க  
மொட்டுலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்மூழ்கப்  
பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றயென்சொலாய்பாவினென்றார்.

இ - ள். தாரினாய், சீலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்கரும்பு  
தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்குலாய்ப்பாய்கையினாலே  
பட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற பாவி, நீ எதுசொல்லாயென்  
ருரென்க.

இஃது அரசாசுற்று.

(உஎஉ)

எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்  
பொருபடைமன்னர்துங்கல்புறக்கொடைகண்டிமற்றிம்  
முருகுடைக்குழலிடைன்முகிழ்முலைகலப்பலன்றே  
விருசுடர்வழங்கும்வையத்தென்பெயர்கெடுகுவென்றான்.

இ - ன். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்றங்கண்டுபோக நமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினுளை முலையைக்கலப்பேன் ; அதுசெய்திலேறாயின் என்புகழ் ஞாயிறந்திங்களும்வழங்குகின்ற உலகெங்குநடவாது கெடுவதாகவென்ற வெண்க.

இது சீவகன்வஞ்சினம். இது முன் இளமைமுதலியவற்றை அவ்வரசர்கொன்று கூறலின் அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு. இது “நகு தக்கனரோ” என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க. (உஅக)

வேறு.

ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்  
காண்வருகாட்டினக்களிற்றுநீள்வரை  
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்  
பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

இ - ன். ஆளாகியமரத்தையுடைய வாளாகியநிலத்தே அம்புவேலாற்செய்த விடுமுள்ளியுடைய எல்லாருங் காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிறுகியவரைமேலே வேந்தாகியவேழத்திரள் தத்தையென்கின்றபிடிக்கவாயிப் போர்செய்தலுற்றன வென்க.

பூண்முலை - வெளிப்படை.

(உஅஉ)

தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்  
தோழர்தன்றார்களாச்சொரியுமும்மத  
மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசீவக  
வேழயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

இ - ன். இசையேழினுமுயர்ந்த சீவகனாகியயானை, கை நந்தட்டைகை மருப்பு நபுலவிபுலராகத் தோழர்நால்வருந் தாளாக மும்மதந் தேருங் குதிரையுங் காலாந் மாக அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத்தொடங்கிற்றென்க.

தன்னையானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்தமூன்றுபடையுமாம். யானைக்கு உத்தம இலக்கணம் ஏழுமுழுவயரம். இவன்வீணவென்றமை யின், ஏழுயர்போதகமென்றார். (உஅங்).

குடையுடைவேந்தெனங்குழாங்கொணுகமுங்  
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமாவேழமுங்  
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய  
ரிடியுடையினமழநெற்றியேறினார்.

இ - ன். வேந்தாகியயானைகளுந் தத்தையாகியபிடியையுடைய சீவககுமரனாகிய யானையுந் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலுக்காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி - முழக்கமுமாம்.

(உஅசு)

க்காபொருகடலொடுகொர்க்கணுற்றென  
முரசொடுவரிவளைமுழங்கியார்த்தன



வரசருமமர்மலைந்தரணம்வீசினார்  
குறாகடம்முனைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

இ - ன். கடலொலியோடே வான்முழக்கஞ்சேர்ந்ததென்னும்படி முரசும் வளையும் முழங்கி ஆர்த்தன; அப்பொழுது அரசரும் போரை யேறிட்டுக்கொண்டு கவசத்தையணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டனவென்க. (உஅடு)

தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளிட்டு  
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு  
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதாரச்  
செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

இ - ன். சீவகன்றோழருஞ் சீவகன்வாழ்கவென்று கூறநிற்கத் தெய்வத்தை வணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடி தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமழை போலக் கணையைச்சிதறுவதாகப் போரை மேற்கொண்டாரென்க.

சிதறவென்க.

(உஅசு)

கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்மாரிதூ  
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன  
விலங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன  
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

இ - ன். அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தூவி யிதனோடு கலந்தது; அப்பொழுது இரண்டிபடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின; குதிரையும் ஒன்றையொன்றேற்றன; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன; வேழமும் ஒன்றை யொன்றுகாய்ந்தன; இயமரமும் இயம்பின; சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனால் இரண்டிபடையுள் கலந்தபடி கூறினார்.

(உஅ௭)

சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகந்தூவிய  
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புமுழுகலி  
ன்றுவீழ்குழைமுகம்லர்ந்ததாமரை  
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

இ - ன். சிலையாகியமேகந்தூவிய கிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்புமுழுகுத லால் அற்றுவிழ்கின்ற முகமாகியவவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதோர்மாரி யையொத்தனவென்க.

மற்று - அசை.

(உஅ௮)

மறப்படைபசித்தனவயிறின்றூர்கெனக்  
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்  
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்  
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியநூறினார்.

இ - ன். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறு நிறைதவெ ன்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார்; மாவைத்துணித்துத் தேனாயிறக்கினார்; இன் னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகெனத் துணியவீசினாரென்க.

(உஅ௯)

வேறு.

- க. ஆற்றுவிர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇயவென்பா  
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாலிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்  
சூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுமுதகன்றமார்பங்  
கீற்றுப்பட்டழகிதாக்கிடக்கெனக்கொடுத்திநிற்பார். (உக0)
- உ. கழித்துவாண்மாலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தி  
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலினுல்விளக்கிநிற்பார்  
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்  
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார். (உகக)
- ஈ. ஐங்கதிக்கலினப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையிதென்பார்  
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டிநிற்பார்  
நங்கைகல்லியாணநன்றேநமக்கெனநக்குநிற்பார்  
சிங்கமும்புலியும்போன்றார்சீவகன்றேழுமன்மாரே. (உகஉ)
- சு. ஒருங்கவன்பிறந்தனூன்றேபிறந்தவருதயத்துச்சி  
யிரும்பினுற்பின்னியன்னவெறுழவலிமுழவுத்தோளார்  
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுவர்நூற்றுக்கோடி  
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. எம்முடனே நுமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிந்காற்றுவிர் வாருங்  
கனென்பார்; எதிர்ந்தவர்மார்பிலல்லாது எதிராதார்மார்பில் இரும்பினைக் கைவிடாது  
நிற்பார்; யானைக்கோடுமுது கீற்றுப்பட்டிக் கிடக்கவென்று மார்பை யானைகுத்தக்  
கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாடிக்காட்டுவார். செந்திவிழித்து - நெருப்  
புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் போக்கிப் பாகனே,  
நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ஈ. ஐங்கதி: “விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட - மத்திமுஞ் சாரியோ  
டைந்து.” கலினம் - கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது இதனைக் களை. வேந்தனா  
இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்டிநிற்பார். நன்றெ  
ன்றது, பூசல்பெற்றவுவகையால்.

சு. உதயத்துச்சியை யிரும்பினுறக்கி னுலொத்த தோன். ஏறுழவலி-மிக்க  
வலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூற்றுக்கோடிபடைக்குப்  
போர்செய்யவிரும்பும்.

இ-ள். சீவகன்றேழுமன்மார், அவன்பிறந்த அன்றே கூடப்பிறந்தவர், தோளார்,  
விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கடாம் இப்போரில் இன்னணமாயினார்; அஃது  
எங்ஙனையென்னில் என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்துநிற்பார், காட்டுவார், வில

க்கிறிப்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், கனையென்பார், எதிர்கொண்டிற்பார், நக்குநிற்பார்  
ராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தாரென்க.

இவை நான்குகையிலுநின்ற படைத்தலைவரல்லாத தோழர் பொருதபடி-  
கூறின. (உகக)

கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டருயமகன்றிகிரிபோல  
வாட்டிறற்றேவதத்தன்கலினமாமாலேவெள்ளே  
லீட்டம்போழ்ந்தியானெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்  
சூட்டொடுகண்ணிகுளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்குகவியார் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுல  
விபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிரள். உற - அதுவந்து சேருதலாலேமுறுக்கிவிட்ட. “கிரிந்து  
விட்ட பசுமட் குருஉத்திரள்” என்றாற்பிறரும். இனி உசவுறவென்றுமாம்; அது  
கரியுமெண்ணையும். சூட்டு - போர்ப்பூ. குளாமணி - முடியின்மணி.

இ - ள். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியு-  
மென்க. (உகசு)

பாய்ந்ததுகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி  
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமாவியுலரென்பார்  
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர்குளம்பினுற்களிற்றினோடை  
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலைத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா - முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ - ள். நபுலவியுலரென்று கூறுகின்றவர்கள் தம்புரவியினது குளம்பாலே  
பட்டந்தேய்ந்துகும்படி களிற்றினுதலிலே மாவோபறவையோ பாய்ந்ததென்ன  
அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்தவேந்தர் உட்கி வயிறுவேம்படி அவர்  
முடியிற் சூட்டிமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உகரு)

காயத்தின்குழம்புதிட்டிக்காரிரும்பெறியமேகம்  
தோயுமுள்ளிலவின்கூன்காய்சின்தொறுமுதிர்வவேபோன்  
மாயங்கொன்மறவர்மலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்  
சேயனான்றிருவின்பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

இ - ள். இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனாலே யிலவின்  
வெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகையொப்பான் ஸீதத்தன் வில்லிற்றோ  
ன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்வீமாலைத்தலைகளுதிர்ந்தன; இது மாயமோ  
வென்க. (உகசு)

நீனிறப்பெளவமேய்ந்துகுன்முற்றிநீலமேகம்  
வானிறவிசும்பினின்றமாரியின்மறைவலாளன்  
போனிறப்புத்திசேனன்பொன்னணிபகழிசிந்தி  
வேனிறமன்னர்சேனகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம் - போனிறமெனவிகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போரொளியாம். நிறவேலையுடையமன்னர்.

இ - ள். பெளவத்தைமேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே நீலமேகம் விசும்பிலே மாறுதலின்ற காலமழைபோலே அந்தணனாகியபுத்திசேனன் பகழியைச்சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினுனென்க. (௨௬௭)

வேறு.

வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழுவெம்புலால்  
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா  
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டிவைக்கிய  
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

இ - ள். புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்ளேநிற்கின்றமைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டி மேல்வைத்தற்குப் பலவாருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குருடாயினுரென்க.

ஒரும் - அசை.

(௨௬௮)

பொன்னனாள்புணர்முலைப்போகம்பேண்டிய  
மன்னரோடினையவர்மறவிவாளம  
ரின்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்  
கொன்னவில்வேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

இ - ள். தந்தையது முலைப்போகத்தவிரும்பிய மன்னரோடே தோழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேமயங்காநிற்க, ஈண்டொவராது ஆண்டு நின்றவேலினுன்றன்மை யிளிக்கூறுவாமென்க. (௨௬௯)

தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை  
வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திர  
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவீரண்டும்வல்லையாய்  
நம்பிரீமொழிகெனநயந்துகூறினான்.

சாமனாயினையுஞ் செலவீனையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்குமதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

இ - ள். சீவகன் தம்பியைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடுப்படி வீரமந்திர மிரண்டையும் நீகற்று மானினது செவியிலே மொழிவாயாகவென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினென்க. (௭௦௦)

வேறு.

மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புகுவவேபோ  
லந்தரத்திவரந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமாலைச்  
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர்தங்கண்ணுளிட்ட  
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவாள்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - 'காண்டமந்திரம். வான்புலம் - உண்மையறிவு. அதுவே யெல்லா வெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு.

இ - ள். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்கு புரவியும் அந்தரத்தே பாய்ந்தன; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தைவிட்டன; அழகான் மகளிர் தங்கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்டனும் வான்புலத்தை யிரும்பு மொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

காவல் - கவசம்.

(௩௦௧)

வடிகயிறுயர்ந்துமுட்கோல்வலக்கையாற்றாங்கிவென்றி  
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினுன்மொழிதேற்றேன்  
கடுகியவண்ணமாவின்றாரொலிகாமர்பொற்றேர்  
படையதுசெவியுங்கண்ணும்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

இ - ள். குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற்றை யாய்ந்து தாறு கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை அம்முள்ளாலே யுறுத்திச் செலுத்தினான்; அவைகடுகியதன்மையைச் சொல்லுதலறியேன்; மாவின்றாரொலி படையினதுசெவியிலுந் தேர் அதன்கண்ணிலும் விடாதே நின்றவென்க. (1)

அண்ணறேர்பறவையென்பாரருவமேபுருவமென்பார்  
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்ததேமுகத்ததென்பார்  
கண்ணதேசெவியுதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்  
பண்ணியவீதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினுனே.

என்பானா யெங்குங்கூட்டிக. அருவமென்றது, எங்குங்கலத்தலின்.

இ - ள். தலைவன்றேரைச் சிலர் இப்படிக்கூறுவார் இப்படிக்கூறுவாராய்க் கலங்காநிற்க; நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அநிற்பண்ணின வீதியைத்தொடங்கி மண்டல மென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினுனென்க.

(௩௦௩)

அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி  
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி  
பிகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழுங்கியசிறகர்தோற்றிப்  
பகல்கொண்டுபறக்குந்தேரற்காளைதன்பைம்பொற்றேரே.

இ - ள். காளைதன்றேர் அகில தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்டமுங் கால சக்கரமும் மின்னுந் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி மாறுபாடுகொண்ட போரி னைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலெக்கொண்டு பறப்பதோர்தேரா யிருந்ததென்க.

அகில்கூறிற்று, நெய்யாலொளியிருத்தலின். வீதிக்குமின்னும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்குமுவமை.

(௩௦௪)

காலற்றவவிரமாலெவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச  
மேலற்றகவசம்விழ்ந்தசாமமாயற்றவின்னாண்  
மாலுற்றமன்னாதங்கண் மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்  
கோலொற்றங்குனிந்தவாரேசிலைகுனிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுக்கக்கொல்லாதே யவனா யஞ்சுவித்தவின்.

இ - ன். வள்ளல் கோடுறுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்க வளைந்தேறின்தது; அப்பொழுது மாலைவெண்குடைகள் காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமரை லீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩௦௩)

நாங்களை வீணைவென்றநாபுரவடியினுடன்  
வெங்களித்தடங்கல்கண்டூர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்னு  
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்மொகச்  
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுனே.

இ - ன். இவை பசுழியன்று; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண்காணுகள், நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை யெதிர்கொண்மினென்றுகூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்மொகப் பசுழியை விழுக்காடிட்டுத் தரங்களிலே யழுத்தினுனென்க.

விருந்தென்றதற்கு ஊட்டியென்றார். இதனால் மனங்குறைந்தும் போகாது நின்றவர்க்கு அவள்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்லவிலையென்றுகூறி அவரை நோவித்தபடி கூறினார். (௩௦௪)

நன்மனவேந்தர்தங்கணகைமணிமார்பநக்கிப்  
புன்மனவேந்தர்தங்கள்பொன்னணிவசங்கீறி  
யின்னுயிர்கவர்ந்துதிமையினிக்கொள்ளமுடம்பினிலுந்  
துன்னன்மினென்பவேபோற்சுடுசரம்பரந்தவன்றே.

திமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ன். நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனைநயத்தலை இனிக்கொள்ளுமுடம்பிலுந் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுடுசரங்கள் இப்புன்மனவேந்தருடைய கவசத்தைக்கீறி மணிமார்பைத்தீண்டி இன்னுயிராக்கவர்த்து பரந்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு நகையென்றார். இதனால் நொந்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயிரைப்போக்கினமை கூறினார். (௩௦௫)

மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநான்களற்ற  
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ  
மானெறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த  
ருனெறியாழியேந்தியொய்ப்பெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ன். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்றுமறியாநிற்க; அவரேறினவேழங்கள் கச்சை துணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்களையில நாணற்றசிலைகள் தூண்டில்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன்-ஆகுபெயர். இதனைப் பட்டாதுநின்ற அவரை யஞ்சுவிக்க அவர் பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௩௦௬)

ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிநெடுங்குன்றம்போலப்  
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்விற்  
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணமழகான்றதிப்பா  
லீர்த்ததுகுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றாக்கினே.

இ - ன். மாரிபெய்யுங்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசராவாரத்திற்  
கெதிரே சேவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார், அங்ஙனம் இரண்டுமார்த்தவளவிலே  
சேவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின்மழைபோல் அம்பைக்கான்  
றது; அதனற்பிறந்தகுருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றுவிழ்ந்தவற்றைக் களத்திற்குப்  
புறம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவனா யிறைச்சிக்குன்றாக்கி விட்டானென்க.

இதனால் அவர்படை பட்டபடிசுறினார்.

(௩௦௯)

மன்னர்கள்வெகுண்டிவிட்டமறப்படையழுவமாரி  
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிற்பகழிகான்ற  
மின்னவிரிலங்குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழங்கவின்ன  
தன்மையாற்றினேநீந்தித்தான்வினையாடுகின்றான்.

இ - ன். அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட படையாகிய பெருமழையை இமையா  
தே விழித்துப்பார்த்து அம்பினெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்துகான்றபகழி வாள்  
இவையிரண்டுந் தானையினுயினாவிழங்கும்படி தான் இம்முறையானே படைக்கடலை  
நீந்தி வினையாடாநின்றானென்க.

(௩௧௦)

வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா  
லாழநாவழித்துநெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்  
சூழ்குடர்க்கண்ணிசூழநிணத்துகிலுமித்துவெள்ளென்  
பூழ்பெறவணிந்துசூழ்பேயாடக்கண்ணெவந்துநக்கான்.

மெல்கோல் - வினைத்தொகை.

இ - ன். அங்ஙனம் வினையாடுகின்றவன், சூழ்பேய்கள் கோடாகியகோலாலே  
பற்சீவி வளைந்தவாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீரைக்கொப்புளி  
த்துக் குடராகியகண்ணியைச்சூழ நிணமாகியதுகிலையுடுத்து என்பாகியபூனை முறை  
பெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க.

(௩௧௧)

வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளநிலையிதுவென்பவேபோற்  
களிற்றுக்கிரப்பிறழ்பற்பேய்கள்கைக்களையுச்சிக்கூப்பி  
யளித்தவைப்பாடியாடக்குறுநரிநக்குவேழம்  
விளித்தனகமூகும்பாறும்விலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

இ - ன். அவன் நக்கவளவிலே களிற்றுக்கிரப்போல முறைசூலந்தபற்களையுடைய  
பேய்கள் அளிக்கத்தக்கவைப்பாடி யுதிரநீங்கினபிணத்தையுடைய குருதிப்பெருக்கை  
யுதிரிலையென்றுகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தந்தலைமேலே கூப்பியாட, வேழங்க  
ளைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக்கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அத  
னைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த கமூகும்பாறும் அதற்குச்சிரித்து விலாமுறிந்துகிடந்தன  
போன்றனவென்க,

(௩௧௨)

கடல்விளையமிர்தங்கண்டபோழ்தினெய்கனிந்ததிஞ்சோற்  
முடிசிலஞ்சுவைமிக்காங்குமண்ணலங்குமரனென்ன  
ருடவின்மேற்றிரியுந்திண்டேர்காண்டலுமைந்தர்நெஞ்சத்  
தடல்பிளந்திட்டவெஃகஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைசிறை.

இ - ள். உப்பினைக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்காற்போ  
லப் பகைவருடவின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றேரைக்கண்டவளவிலே தோழர் பகை  
வரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோகட்டவேலையெடுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்  
காரென்க.

இதனால் சீவகனைக்கண்டபின் ரோழர்களிப்புமிக்கமை கூறினார். (௩௧௩)

கடாந்திறந்திட்டுவானிற்களகளமுழங்கும்வேழம்  
படாந்திறந்துழித்தியிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்  
றடாம்பிறைமருப்புத்திண்கையபரகாத்திரங்கடம்மாற்  
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்பதனைத்தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதனைக்காலென்றும்  
வடதுலார் கூறுவராதலிற், நேவர் அதனைச்சிதைத்து அபரகாத்திரமென்றார்; ஐரா  
வதம்-ஐராபதமென்றற்போல. எனவே அபரகாத்திரமென்றது கால்களை, இனிப்  
பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற - இடைச்சொல்.

இ - ள். பதுமுகன் வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னு மோ  
சைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக்கொண்டெவந்து காட்டினான்; அது  
வளைந்த பிறைபோலமருப்புக் கை கால்களென்கின்றவற்றுலே தந்தைகாரணத்தாற்  
பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக் கோடேமென்றுகொன்றதென்க.

கன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதற் றத்தையெக்காத்துநின்ற பதுமுகன் பகை  
வர் தலைசாய்ந்தமைகண்டு பொருகின்றமைகூறினார். (௩௧௪)

மருப்பினுல்வேழம்விழாமன்னனாவாலிற்சீரு  
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னுன்முழங்கிப்பாய்மாக்கள்காலி  
னெறித்திடாக்கண்னுட்டியாற்சுட்டிரீருக்கிநெய்த்தோ  
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

இ-ள். அஃது எங்ஙனங்கொன்றதென்னின் மருப்பாலே வேழத்தைவீழ்த்து,  
வாலினான் மன்னாச்சீறி, கையினாற் றேரைமுறித்து, காலான் மாவெநெரித்து, கண்  
ணிற் கோபத்தியான் நெய்த்தோரை நீருக்கிக்கொன்றது; அதன்கொலையோடே யவ  
னுங் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. ( )

வேறு.

க. கொண்டான்பகுழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த  
தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்



வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலும்  
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

(நகக)

உ. பைம்பொற்புளகப்பருமக்களியானையீட்டஞ்  
செப்பொன்னெடுந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்றுணவெள்ள  
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா  
லம்பொன்மணிப்பூணரசுமயிலையென்றுநக்கான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணைமாரி - \* “மன்னர்கள்வெகுண்டு” என்னும் கவியிழ்கூறிய கணைமாரி. புள  
கம் - யானையின்பருமத்திறைத்த கண்ணாடி. மாக்கடல் - புரலிக்கடல்.

இ - ள். வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது அது கால்  
வளைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும், மேலுமழுந்துவ  
தாகச் சொரிந்தான்; அங்குனம் சொரிந்தவன் முன்பொருகின்ற சேவகன் வேறொரு  
முகத்தேறின்றெய்கின்ற கணைமாரிஇதனோடு கலந்ததனைக்கண்டான்; கண்டு இம்மாரி  
யால் யானையீட்டந் தேர்த்தொகை கடல்வெள்ளமென்கின்றவையும் அரசும் நம்பன்  
கணைமிச்சிலல்லால் இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி யெங்ஙனம்பொரு  
வேமென்று கருதி நக்கானென்க.

இனி நான்குபடையிலுந் தான்சொரிந்தான் சொரிந்தபின்பு அவன் கணைமாரி  
முன்பேகலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்பாற்குறைந்தபடை  
மேற்றைத்தஅம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க.

(நகஎ)

வேறு.

ஒருவனேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிற்றின்மேலா  
னருவனாமார்பிற்சென்றதறிந்திலனெஃகமின்னும்  
பொருவரோமன்னரென்றான்பொருசிலைமடக்கியிட்டார்  
வருகளியானையீட்டார்வாட்டபடைவாங்கிக்கொண்டார்.

இ - ள். இங்ஙனநக்கபதுமுகன் றான் றுணையுமில்ன், தனக்குச்சேமவிலு  
மில்லை, ஒருகளிற்றின் மேலான், இவன்றான் பனகவரெறிந்தவேல் மார்பிறறைத்தது  
மறிந்திலன்; பின்னுமேற்சென்று மன்னர்பொருவரோவென்றிகழ்ந்தான்; இவன்  
நொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வாங்கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு  
மேல்வருகின்றயானையை மீட்டார்; அதுகண்டு சேவகனுந் தோழரு மினி இவனா  
யெய்யவேண்டுவதில்லையென்று தங்கையில்வில்லைமடக்கியிட்டாரென்க.

இன்னும் - எல்லாருங் கணைமிச்சிலாய பின்னும்.

(நகஅ)

செங்கண்மாறெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட  
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்றெழித்தலுந்தறுகணுளி  
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பினுற்போற்  
றங்குதார்மன்னரெல்லார்தளர்ந்துகண்சாம்பினுரே.

தருவம் - ஒப்பு.

இ - ன். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கினவலம்புரியின் ஒப்பைக்கொண்டசங்கை வாழ்வைத்து நம்பன்முழக்கினாகை; அதுகேட்டு யாளிமுழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினுற்போல மன்னர்குறைந்துகண்ணெனமிமுழக்கினாரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான். (௩௧௧)

அருவநாநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று  
கருவநாகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்  
திருவநாமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றானென்  
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையவழற்றார்.

கருமை - பெருமை.

இ - ன். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைதலாலே அம்மலை கலக்கினகடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென்றும், அவன்றான் முருகனேயென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாததன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

அவன் பலகைகளார் புடைவழங்கினுற்போல விவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலுமுருகனே. (௩௨௦)

புள்ளிமரக்காடுமேயந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்

றெளிநலக்குமரர்கூற்றிற்றெழித்தனர்பகழிசிறந்தி  
யொளிநலவுப்புக்குன்றமூர்புனற்குடைந்ததேபோற்  
களிநலமன்னர்தமக்கள்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ன். காட்டைமேயந்தவழல்போலப் போரிற் றெளிந்துநின்ற நலத்தை யுடையமைந்தனங் குமரரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப்போல வார்த்தார்; அதுகேட்டு அவர்படையுங் கையிலம்பையும்போகட்டு உப்புமலை ஒளிரீர்க்குடைந்தார்போல வுடைந்ததென்க. (௩௨௧)

உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றானுயிற்றிச்  
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவெண்டா  
செறியெயிற்றாளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே  
யுறுபுலியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ன். சிறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய வரசனா வருந்தித் தமக்கு ஒரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோ வென்று உலகத்தீர்! கருதவேண்டா; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக்கெடுத்ததன்றே! புலியொன்றுதானே கலைத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவிராகவென்றாரென்க.

பின்னிவிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவுமெலிற்கவியும் உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினா. (௩௨௨)

: நல்லவைபுரியுமார்தர்நாதகம்பிழைத்துவிழா  
தல்லவைபுரியுமார்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா  
வெல்லவேகுணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா  
மில்லையேவென்றிதிமையிடங்கொண்டமனத்தினர்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியுள்வாயகாரணங்கூறினார். அல்லவையுரியுமாந் தர்க்கு நல்லவையுரியுமாந்தர்-தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு நன்மைசெய்ய விரும்புவார். என்றது: தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப்பட்டவர்க்குப் பது முகன் உறுதிசூறியதனை; அது “எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்” என்னுங்கவி. குணத் தின்மிக்காரென்று நல்லவையுரிவார்க்குவேறோர்பொய்கூறினார்; அதுகட்டு. தீமை-பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ள். ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீராயின், அல் லவையுரிவார்க்கு நல்லவையுரிவார் கையிலவான் தப்பிவிழாது, அவர்க்கு அதுவு மிகை; வெற்றிலையையினும் அதுதான் வேலாய்விழும். தீமையிடங்கொண்ட மனத்தினார்க்கு அத்திரம்பெற்றினுஞ் சிறிதும் பயன் கொடா; ஆதலால் அத்தீயோர் க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்றாரென்க.

இனி வேறும் பொருடருமெனும் அதற்கையின்று. (௩௨௩)

குழையுடைமுகத்தினுள்கட்கோணைப்போர்செய்தமன்னர்  
மழையிடைமின்னினோய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்  
முழையிடைச்சிங்கமன்னனும்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்  
விழவுடைவீதிமுதூர்விருப்பொடுமலிந்ததல்மே.

இ - ள். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டையுடைய, போரைச்செய்தமன்னர் மின்போலப் புக்கவிடமறியாமற் கடுகப்போனார்; மேகத்தினின்ற விச்சாதரர் சிங்க மன்னனமகா யேத்தியார்த்தார்; மூதூர் இவனைக் காண்டலுருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை - இல்லறம்பூண்டதற்குக்கூறிற்று. (௩௨௪)

பார்மிசையுலகமேத்தும்படுகளங்கண்டுபெற்றார்  
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுமுதசெஞ்சால்கொண்மார்பிற்  
சீர்முகத்தோழர்சூழச்சீவகன்றிருவின்சாயல்  
வார்முகமுலையினோமனைவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

இ - ள். சீவகன், யானைக்கோடுமுத சால்கொண்ட மார்பிற்றோழர் சூழ்ந்து செல்லப் பாரில் உயர்ந்தோரேத்துங் களத்தெக்கண்டு வேள்விமுடித்துத் தத்தை யைத் தன்மனையிலே கொண்டபுக்கானென்க. (௩௨௫)

நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டாரெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்  
புக்குழியெஃகநாடியிரும்பினுற்போழப்பட்டார்  
மைக்கிழிந்தொழுகுங்கண்ணீர்மாரிலத்துருக்கப்பட்டார்  
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ - ள். நெய்வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எஃகம்புக்குழி நாடி யிரும்பாலறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனார் கலம்பல நல்கப்பட்டார்; சுற்றமழும் படி பட்டாரெல்லாருங் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க. (௩௨௬)

முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்  
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்

பதுமுகன்பரவைமார்பினெய்க்கிழியிலச்சேர்த்தி  
துறியிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனேநோக்கினுனே.

வைத்து - வைப்ப.

இ - ள். மரப்பொந்துபோலப் புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர் இதுமருந்தென்று கவனம்வையாநிற்க, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்திக் காற்றுப்படா தபடி யுள்ளே சீலையடைகின் எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த சட்டையிலே புகுகவெ ன்றுகூறிய் பரிகரித்தானென்க.

நல்லானிழுதும் பாடம்.

(௩௨௭)

பார்க்கெழுபைம்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி  
யூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பநல்கிக்  
தார்கெழுமின்னுவிசித்தனிவடந்தினைக்குமார்பன்  
போர்கெழுபைம்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

இ - ள். வடம் மின்னுவிசித் தினைக்குந் தார்கெழுமார்பன் பாரிற் பிறந்த பொன்னுருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும் புலம்பையும் போக்கினுனென்க.

செற்றவர்ச்செருத்தல் அறமேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மையிற் பாவ மென்றார். புலம்பு - என்னகாரியத்தைச்செய்தேமென்னும்வெறுப்பு. (௩௨௮)

செய்தனப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திநீர்த்தீர்த்தன்பாத  
மெய்தியசேடங்கூவித்திறைறஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி  
மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்  
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து-விகாரம். வலம் புரிகையிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். தடக்கையான் தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்புரியத னிற் தீர்த்தநீரையும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்கொண்டானென்க.

வேறு.

கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்  
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை  
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனாள்  
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

இ - ள். நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணியலம் வருமுலையினையுடைய கொம்பனாளிடத்துச் சீவகற்கு முற்பட்டமணமாகின்றவுரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்றாரென்க.

பெருமணமாங்கிழமையென்றுமாறுக, மேல் மணமாதற்குக் காரணமாகின்ற வுரிமையென்றது சமாவர்த்தநத்தை. (௩௩௦)

நான்குதூறியிரங்குடத்துநல்லன  
வான்மயீர்பானேபோடழிகிதாநிறைத்  
தூன்றிகழ்வேலினுன்வேள்விக்கூர்மருள்  
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினுன்.

இதுமுதல் சமாவர்த்தநம் நடவாநிற்கப் பச்சைபுகுந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். இடையனாகியதொறுக்கர்வலன் வேலினுனது ஊர்மருள்வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக் கொண்டு முன்னினுனென்க.

இனி இழந்தேமென்றாரார்மருளுஞ் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம். (நூநக)

வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ  
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியாரந்தன  
பிளவியல்பயறுபெய்ப்பண்டியுப்புநீர்  
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமையுப்பு.

இ - ள். சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டியுநிறைந்தன; பருப்புப்பெய்தபண்டியும் உப்பமைந்தபண்டியோடே செறிந்தது; அம்மனையிலொருபக்கமெல்லாமென்க. (நூநஉ)

சினேத்துணர்முழவனபலவின்நீங்கனி  
களைத்துவண்டுழல்வனவாழைமாங்கனி  
யெனைத்துளகிழங்குகாய்குருகொடேந்திய  
சனத்தினுற்றகைத்திடம்பெருதுதானொர்பால்.

இ - ள். பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழவன்னகனியுஞ் செறிந்து வண்டுழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்கனியுங் கிழங்குங் காயுங் குருகும் எவ்வளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேநெருங்கி யொருபக்கந்தான் இடம்பெற்றதென்க. (நூநந)

மரகதமணிப்பசுங்காய்கொள்வான்குலை  
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனியக்காவுறீஇ  
யிவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய  
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெருதுதானொர்பால்.

இ - ள். பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத்தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக்காவிலந்து சொரிதலாலே வெள்ளமாய் ஒருபக்கந்தான் இடம்பெற்றதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த; வேண்டியவும் பாடம்.

(நூநசு)

சலாபகந்தமங்கந்தமாலமல்லிகை  
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை  
வண்டினமிசைகொளவாசப்பூச்சுமை  
கொண்டவர்குழாம்மொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

இ - ன். சண்பகமூந் தமநகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையுங் கழுநீ  
ருங் குவணியுந் தாமரையுமாகியவாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மேலேமொய்க்கக்  
கொண்டவர்திரள் அவ்விடத்தொருபக்கம் பொலிவுற்றதென்க. (௩௩௩)

ஆர்கெழுதமிழுட்டாழிபோன்றவன்  
சீர்கெழுவளமனைதீளத்துமாசனம் .  
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்  
பார்கெழுபழமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சக்கோக்குங்குறடி மாளிகைக்கும், நடுவுபோக்குமார் அத்தெருவுகளுக்கும்,  
விளிம்பிற்குட்டு மதினுக்குமுவமை.

இ - ன். அவனுடையவுருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே மாசன  
நெருங்கி யொலியாற்கடலெனக்கலந்தன; அஃதொழிந்தும் அம்மாசனம் பயன்கொ  
ள்ள முறைமையாற் பழமரத்திற் பறவையுமொத்தவென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநிறைத்தவின், ஆழிபோன்றென்றுமாம். (௩௩௪)

க. கையுறையெழுதினர்கைந்நொந்தேடறுத்  
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்  
வையகமருங்கினின்வாழ்நர்மற்றிவன்  
செய்தவநமக்கிசைகென்னச்சென்றதே. (௩௩௫)

உ. வாலரி கழுவிவண்ணச்செம்புனல்  
காலியலிவுளியுங்களிறுமாழ்ந்தவட்  
கோலநீர்க்குவலையுமரையும்பூத்துவண்  
டாலிவன்குருகுபாய்தடங்காளானவே. (௩௩௬)

௩. உடுப்பன துகில்களுமுறைக்குநானமுந்  
தொடுத்தனமாலையுங்குழையுஞ்சாந்தமுந்  
கொடுப்பவர்கொள்பவர் வீழ்த்தபல்கல  
மடுத்துவிண்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே. (௩௩௭)

ச. கலங்கமுமரவமுங்கருணையாக்குவார்  
சிலம்பொலியரவமுமிச்சிவ்சிப்பவ  
நிலங்குபொற்கண்கினியிரங்குமோசையு  
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. மற்று - அசை. மற்றிவன்செய்தவம்-வேறுகவிவன்செய்கின்றசமாவர்த்த  
நம்; விரதங்கோடலிற் றவமென்றார்.

உ. வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து - ஆழ.

க. உடுப்பன், தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க. அடுத்த-  
நெருங்கி.

ச. உலம்பு - கடற்கு அடை.

இ - ள். வந்தபச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலைகளைக்  
கூழித்து ஐயெனவிளைப்பாறியிருப்பார்கள்; பச்சை அங்ஙன மிகுதலின், அதற்கேற்  
பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவினகழுநீர் இவளியுங் களிற்றுமழுந்தும்படி. குவளை  
யுந் தாமனாயும்பூத்து வண்டொலிக்கப்பட்டுக் குருகுபாயுந்தடங்கலாயின; அங்ங  
னஞ் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருணையாக்குவார் சிவம்பொலியினரவமும் உண்ட  
ற்குக் கலங்கமுவுகின்றவரவமும் எச்சில்சீப்பார்க்கண்கினியரங்குமோசையுங் கடலொ  
லியினுமிக்கன; இங்ஙனமுண்டபின்பு துகிலு நானமு மாலையுங் குழையுஞ் சந்த  
னமும் அடுத்துக்கொடுப்பார்வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் வின் மீணப்பூத்ததோரழகினு  
மிக்கது; இங்ஙனநிகழாநிற்க இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தநம் உலகில்வாழ்வா  
ரெல்லாம் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி. நடந்ததென்க. (கசு0)

வேறு.

மூழிவாய்முல்லைமாலேமுருகுலாங்குமுலினு  
மூழிவாய்த்தீயொடொக்குமொளிறுவாட்டக்கையானு  
மாழிவாய்விரலிற்சாமனம்பொடுகிலைகையேந்தத்  
தாழிவாய்க்குவளைவாட்கட்டையலார்பரவச்சாரந்தார்.

மூழி வாய் - பூவிடுபட்டி. ஆழி - மோதிரம்; விரற்சாமனம்.

இ - ள். குமுலினுந் தடக்கையானுங் காமன் அம்பொடுகிலையைக் கைவி  
ரலாலெந்தாநிற்கத் தையலார்பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தாரென்க. (கசுக)

இன்னியமுமுங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழுவேதந்  
துன்னினர்பலாசுந்செய்ததுடுப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப  
மின்னியல்கலசநனீனீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்  
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுனைத்தெழமுருகனன்னுன்.

துன்னினர் - தனக்குச்செறிந்தவந்தனர். மின்னியல் - ஒளிவிடுகின்ற.

இ - ள். முருகனன்னுன் இன்னியமாராநிற்க முன்னுநின்ற, துன்னினர் பலா  
சாந்செய்ததுடுப்பின் நெய்யை மிக்கெழுக்கின்ற தீவளரும்படி. வேதமந்திரத்தாற்  
ரூன்சொரிந்து ஓம்பண்ணுநிற்க, வெள்ளிமுனைத்தவளவிலே ஸ்ரீதத்தன் நீராச்சொ  
ரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனையேற்றானென்க.

அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலுந் தந்திரத்திலுஞ் சிறிதுவேறுபாடுளதே  
னுந் தான் இரண்டுகூலத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியதலிற் பிறர்க்குத்  
தெரியாமற். நன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானேநிகழ்த்தினுனென்பதாஉம். பிறர்  
க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினுனென்பதாஉந்தோன்ற முன்  
னுபு என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். (கசுஉ)

இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார  
மட்டவிழ்கோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்று  
நெட்டிருங்குமுலினுடனேர்வனைமுன்கைபற்றிக்  
கட்டமுலவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டினுனேறினானே.

நெட்டிருங்குமல் - நெடுபண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று.  
நேர்வனை - ஒத்தவனை.

இ - ன். உத்தரீயமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாது தத்தையது முன்கையைத்  
தான்பற்றி யழுவலவங்கொண்டு கட்டிலிலேயேறினானென்க. (௩௪௩)

மந்திரத்தரசன்காதன்மாதாம்பாவைதன்னைக்  
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினைநொடியின்மற்றே  
ரந்தரவிசும்பிற்றேவர்க்கதிபதியாயகோமா  
னிந்திரன்நனக்குமாகாதென்பதுநடந்ததன்றே.

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகியவந்தரத்திலு; நடுவாகிய விசும்புமாம்.

இ - ன். கலுழவேகன்மகனைக் கந்துகன்மகன்-வேட்ட மணவினையைக்கூறின்  
இந்திரனுக்குங் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. (௩௪௪)

அடிமனைபவளமாகவரும்பொனாலலகுசேர்த்தி  
முடிமணியமுத்திச்செய்தமுரிக்காழ்நெற்றிமூழ்கக்  
கடிமலர்மாலையாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி  
யிடுபுகைமஞ்சிற்சூழமணவறையியற்றினாரே.

இ - ன். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிறைத்துத் தலையிலே மணியமுத்  
திப்பண்ணின தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கையனைக்கேர்த்தி  
அத்தூணினைற்றிமறையும்படி படாமாகியமேற்கட்டியைக்கட்டி மாலையைநாற்றிப்  
புகை மஞ்சபோலேசூழ மணவறையையியற்றினாரென்க. (௩௪௫)

ஐந்துமூன்றடித்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்  
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்  
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலையெய்த  
விந்திரநீலச்செப்புமினையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயவொன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன: “சிறுபூனை செம்பஞ்சுவெ  
ண்பஞ்சுசேன - முறுதுவி சையையோ னாந்து.” இருவருந்துயில்கோடற்கிரண்டும்  
போகதுகர்த்தற்கொன்றும் வேண்டிதலின், அமளிமூன்றாயின. இனியமுகவாசமா  
வன “தக்கோலந்திம்பூத் தகைசா லிலவங்கங் - கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” இவ  
ற்றோடு சருக்களாயுந் தேனுங்கூட்டுப, இது முதற்கவுட்கொண்டு பின்பு பாகுவுட்  
கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினைப்பெற்றபெயர்.

இ - ன். இனையவர் இயற்றி மசகவரியைவனைத்துச் செப்புக்களை யேந்தின  
ரென்க. (௩௪௬)



க. கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறுதட்டிற்சூழ்ந்து  
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்டிலிமின்னுசாந்தாற்றிபொன்னு  
ரடைந்துவீசாலவட்டமரிவையரேந்தியார்த்தத்  
தடங்கண்கள் குவளைபூப்பத்தையலோடாடுமன்றே. (௩௪௭)

உ. பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பசங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்  
செந்தளிர்க்கோதைசேரர்க்கின்கினிசிலம்போடேங்க  
மைந்தருட்காமனன்னுன்மகனிருட்டிருவனனை  
யந்தரத்தமர்ப்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினுனே. (௩௪௮)

ங. இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்  
கிளைநரம்புணையதிஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோ  
வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான்குழையப்புல்லி  
யளமரலிலாதவின்பக்கடலகத்தழந்தினுனே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

கடைந்திட்டமணிக்கையினையுஞ் செம்பொற்றட்டினையுந் தன்னைச்சூழ்ந்து  
மிடையப்பெய்த லீலியையுமுடைய சாந்தாற்றி - சிற்றலவட்டம். ஆடம் - புண  
ரும். பஞ்சு - ஆகுபெயர். வீங்க - இன்பமிகுதியால் உடம்புபூரித்தவிற் கலாபமிறு  
மகளிரிடத்துக் கண்டார்விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போலவாளை; \*திருவளர்  
தாமரை"போல. பருகுதல்-ரண்டதரபாணமுமல்குற்பானமும். ஏழுதினாலொத்த  
விற்போன்றபுருவம். தேன்சோர்க்கோதையென்று காமச்செவ்விகுறிநீர். அள  
மரல் - அலமரல்.

இ - ள். அங்ஙனம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளை நுகர்ந்து, காமனன்னுன்,  
திருவன்னனை இளமுலைமணிக்கண்சிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோதைதன்னைக்  
கிளையென்னுநரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ வல்குலிற் கலாபம்  
வீங்க, அவ்விரண்டினையும்வாய்விடாறாய் அமிர்தெனப்பருகினுன்; அங்ஙனம்பருகி,  
அத்தையலோடே கோதைசேர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்பஆடும்;  
அங்ஙனமாடுதலிற்றிறந்த வியர்ப்பீங்கும்படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னாலவட்டத்  
தையும் அரிவையரேந்தித் தம்மையடைந்தாற்றும்படி. இன்பக்கடலகத்தேயுமுந்  
தினென்க.

புணர்ச்சியுறுதிக்கண் அவசத்தான் முலையிடைத்துயிலுந்துயிலை இன்பக்கட  
லென்றார். இனிச் சுரணவீசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுணர்ப்பாருமுனர்; அது  
பொருந்தமெனுமுணர்க. (௩௪௯)

இன்னணமொழுஞ்நாளுளினமர்க்காவுகாண்பான்  
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றேறன்றித்  
துன்னியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துநிப்ப  
மன்னியசூரிசில்கொண்டமரபினுனோக்குகின்றான்.

\* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், க.

இ - ள். இவ்வாறு நடக்கின்றநாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழிலைக் காணவேண்டிச் சென்றுபுகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி யணுகி யோலையை நீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டுபொய்நிற்க, அவன் அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழி பாட்டோடே வாசியாநின்றனென்க. (௧௫௦)

வேறு.

உருமுக்கதிர்வேற்கலுழனோலையுலகென்னும்  
பருமைககுருப்பளிக்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த  
திருமிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமிநளிகாண்க  
வருமையறனின்பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிக்கிலே புகழாகியபஞ்சி யோரிடமு மொழியாமற் பரந்த இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பிற் தவமிருதியாலே யுடையனாகிய செல்வன்.

இ - ள். கலுழனோலை செல்வனாகியசாமி காண்பானாக, இது வரவிட்டேன், அறமு மின்பமும் பொருளுந் தனக்கின்னும் மிகவுண்டாகவேண்டுமென்று கருதியென்க.

தேவனாதலிற் கூறினான் விடுத்தேன் - விகாரம்.

(௧௫௧)

தத்தையொடுவீணைமன்னர்தாம்பொருதுதோற்ப  
மொய்ததகலைநம்பிமுகிழ்முலையையிசைவெல்ல  
வைத்தகதிர்வேலின்வலியார்க்குரியனென்னச்  
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவிலேத்தான்.

இ - ள். மன்னர்தார் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத் தான் அவனை யிசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொறுதே சித்தங்கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவளுரியனெனச்சொல்லி யவ்விடத்தே யொரு போராவினைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணரலின்ற வுரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேற் றன் மெய்தமொறிற்று. முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (௧௫௨)

தேன்முழங்குதார்க்குரிசில்செம்பொனெடுத்தேர்மேல்  
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதூவி  
யூன்முழங்குவெங்குருகிவேழமுடன்முழக  
வேன்முழங்குதானைவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ - ள். அவன் வினைத்தபொழுதிலே குரிசில் தேர்மேலேநின்று சிலையாகிய மேகத்தாலே யம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே யுடம்பிற்போன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரவழுந்தும்படி தானையோடெடுத்து வினையாடியது வுந் தரன்கூறக்கேட்டேனென்க.

\* தூவி - தூவ. சிலையெனவாளியும் பாடம்.

(௧௫௩)

வந்துதான் கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி  
முந்துவான்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்  
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே  
ரெந்தைதிறமுன்னமுலர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

வாய்மொழியென்றார், நிமித்திகள் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

இ - ள். எந்தைதிறத்தில் அத்தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன்மொழிந்த காரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பேகுறிப்பாலேநாடிணர்ந்து இனி யாஞ் சேறல் கருமமன்றென்று கருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்தனுடனே வரவிட்டே னென்க.

கலுழவேகன்வந்தார் சீவகசரிதையொன்றுமின்றும்.

(ருசு)

எள்ளுநர்க்களாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி  
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததிகலேத்திக்  
கன்செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்  
யுள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியுன்றியுளவேண்டா.

இ - ள். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி யிகழ்ந்திருக்கும் பகைவர் சாயும்படி தான்பொருதபோனாயேத்தி மலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததாதலாற் மனது வெற்றியுந்தோல்வியு மெனவேயாதலின், இனி மலர்மார்பன் மிக்ககாவலை யிகழ்த லின்றித் தானினைத்திருக்கின்றகாரியங்களும் ஏம்மையறிவித்தல்லது மேனினைக்க லும்வேண்டாவென்க.

(ருரு)

ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணப்  
போம்பொருள்கள்போகுமதுபொறியின்வகைவண்ணந்  
தேம்புனைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே  
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்றொருமையாற்கட்டினார், அழிக்கவொண்ணத்தன்மையைக்கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும் போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண்டும் யார்க்குமழித் தலாகாத் தன்மை யிருவீனையின்கூறுகியவியல்பு. அங்குணமாதலிற் றுணங் கட்டி டியங்காரணக்கத்திற்குஞ் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தாதொழிக்கவென்க. தேம்பு னை நீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றி - உப்புநீராயுடையகடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை. என்றது: தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்யவறியாரென்றவாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமு நமக்குத் தீங்குசெய்வனென்றும், இக்குணத்தாலவனுக்குக் கேடுவீனையுமென்றுங் கூறினான். \* “யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல் - வேரொடு மரம்வெம்ப விரிகிதிர் தெறுதலின்” என்றார் பிறரும். வீங்குபுனல்யாறுமழை வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக் கொடுக்க விரும்பியறியாது;

என்றது : உவர்த்தநீரா நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பேனென்னுங்கருத்தின்மை மேகத்திற்கியல்பென்றவாறு. என்வே நற்குணமுடையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க் கினிமைசெய்வாராதலிற் றான் எக்காலத்தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென் றானும்.

இ - ள். அழிக்கொண்ணாது அது பொறியின்வகைவண்ணம்; அதுவேயுமன் றிக் கடலுந் தரலின்று; மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தானென்க.

இனி “எள்ளுநர்கள்” என்னுங்கவியளவும் ஒலைப்பாகசுரமாக்கி, அதுகேட்ட சீவகன்கூறுகின்றானுக்குவாருமுள். இதற்கு இகலேத்திக் கொடியெடுத்ததென்று அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றானுக்கூறாது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகை யென்றானுக்கு; ஆக்கத்திற்குமழிவிற்கும் ஆற்றிலேயுலமைகொள்க; கடல்வேண் டாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்டும், யாறு மேகத்தைவேண் டாதிருக்கப் புனறானேநிறைகை ஆம்பொருட்டுமுலமை. சென்றுதரல் - போய்க் கொண்டுவருதல். (௩௫௬)

மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி  
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலாந்தகோதைக்  
கின்பநிலத்தியன்றபொருளியவையிவைதுங்கோமான்  
நந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிகொடுத்தானே.

இ - ள். சாமி மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கிவணங்கி அன்பினால் நீங்காதுநின்றதரணைப்போகவிட்டுத் தத்தைக்கு துங்கோமான்நந்த இன்பநிலத்திற்கு நனியியன்றபொருள் இவையிவையெனச்சொல்லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்துறைதூள். அழவீழ்ந்தும் பாடம். (௩௫௭)

குக்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா  
வெங்கணிளமுலையின்பிசையெழுதிவினையாடிச்  
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுரிசில்செல்லும்வழிநா  
ளங்கணகர்ப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

இ - ள். குரிசில் கோதைபுடையமுலைமேலே யெழுதுகொடியாகவெழுதி; அவளோடேவினையாடிச் செல்லும்பின்னுட்களிலே நகரியிழ்பிறந்த நீர்வினையாட்டும், பிள்ளையாரிடத்தாகியதன்மையு மினிக் கூறுவேமென்றாரென்க.

என்றது - அதுகாணத்தாற் பிள்ளையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை. பொருளா கியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௩௫௮)

காந்தருவதத்தையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆ. கவி அருளி.

நா ன் கா வ து

## கு ண மா வு யா ரி ல ம் ப க ம்.

காசறுதுறவின்மிக்ககடவுளர்சிந்தைபோல  
மாசறுவிசும்பின்வெய்யோன்வடதிசையணமுன்னி  
யாசறநடக்குநாளுனங்கணைக்கிழவன்வைகிப்  
பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

அயனமென்னுது அயனமெனப் பாகத்தாற்கூறினார், செய்யுட்சொல்லென்று.  
வைகி - வைக. கூறித்தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற்கண் இன்ப  
நுகர்தற்கு மீள்வராதலிற் பாசறைப்பரிவுதிர்க்குமென்றார்.

இ - ள். வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி யிருடிகள்கிந்தைபோல  
மாசற்றவிசும்பிலே குற்றமறநடக்குநாள்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங்குனித்திங்களிலே  
காமன்றங்கும்படி யிளவேனிலைப்பிறப்பித்தானென்க.

\*“தலைவந்திளவேனில்” என முன் னிகழ்கின்றதாக்கூறியகாலத்தே யீண்டு  
நீர்வீனியாட்டுகிகழ்கின்றதென்பார் அக்காலத்தைச்சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

தோடணிமகளிர்போன்றதுணர்மலர்க்கொம்பர்கொம்பி  
ஓடவர்போலவண்டுமடைந்தனவளியிழர்கொல்கி  
பூமியமகளிர்போலவொசிந்தனஆதீர்க்குஞ்  
சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழீஇயதும்பி.

இ - ள். பூவையணிந்தமகளினாயொத்த கொம்பு; அவரிடத்து ஆடவரடையு  
மாறுபோல அக்கொம்புகளிலேவண்டுகளுமடைந்தன; அவ்வாடவரிடத்தொல்கியுடி  
யமகளினாப்போலே அவ்வண்டின்கனத்திற்கு அக்கொம்புகள் ஒருபக்கத்தேதாழ்ந்  
தன; அவர்சிறுபுறத்தைத்தழுவிய ஊடலைத்தீர்த்து எந்நொகமாக்கும்பெரியோரைப்  
போலத் தும்பிகள்சென்று அங்ஙனமுயர்ந்த சிறுபுறத்தைத்தழுவிய ஒக்கரிதுத்தின  
வென்க.

சிறுபுறம் - உயர்ந்தபக்கம். †“சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு மூரிய” என்ற  
லின், அறிவிற்பெரியோரைச் சேடரென்றார். அளியிற்கு - பிறர்க்கும் இவ்வாறநு  
ளுதாமென்று புலவிதுணுக்கத்திலுழந்துமாம். (உ)

வேறு.

நானமண்ணியநன்மணமங்கையர்  
மேனிபோன்றினிதாய்வினாநாறிய

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், கக.

† காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கடுக.

கானங்காழகிலேகமழ்கண்ணிய

வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

இ - ன். அங்ஙனம்பூத்தலின் மணஞ்செய்த மகளிர்மேனிபோல் இனிதாய்  
வினாநாறியகானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்டதென்க. (௧)

கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்

மும்பிவண்டொடுதூவழியாழ்செய

வெம்புலேட்கைவிரும்பியவேனில்வந்

தும்பர்நீடுமக்கத்தியல்பொத்ததே.

இ - ன். கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாருங் குடைந்துவினாயாடும்வாவியிலே  
தும்பியும்வண்டுந் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிகின்ற  
காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி மேலாகிய துறக்  
கத்தின்றன்மையை யொத்ததென்க.

கூய் - கூவ.

(ச)

நாகநரன்மலர்நாறுகழநக

ரேகவிற்பத்திராசபுரத்தவர்

மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயந்

போகமேவினர்பூமரக்காவினே.

இ - ன். இனையிலாவிற்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார் யாற்ற  
யலின் மாகநந்திய மணங்கமழ்பூமரக்காவிற் போகத்தை மனத்தாலே பொருந்தின  
ரென்க.

பொழிலுள் துகர்ச்சியை முன்புகருகிப் பின்பு நீர்வினையாடக்கருதுகின்றமை  
கூறுகின்றார். (௩)

முழுவங்கண்டியிலாதமுதுநகர்

விழவுநீர்வினையாட்டுவிருப்பினம்

றொழுவிற்றேன்றியதோமறுகேவலக்

கிழவன்முதெயில்போற்கிளர்வுற்றதே.

இ - ன். இவ்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடந்தையையுடைய  
கிழவனது பொன்னெயில்வட்டம்போன் முதியநகரி நீர்விழவாகிய வினையாட்டில்  
விருப்பாலே போகலுற்றதென்க.

இனி மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாராப்போலவென்றுமாம். (௪)

வள்ளநீரமங்கையரங்கையா

லுள்ளங்கூரத்திமிர்ந்துகுத்திட்டசார்

தள்ளலாயடியானையிழுக்கின

வெள்ளநீர்வளைவெள்ளமுரன்றலே.

இ - ள். அரமங்கையணாப்போல்வார் தமதுமனங் களிப்புமிடும்படி அங் கையாலே நிமிர்ந்து உருத்தசாந்து பனிநீர் சேரூய் யானையடியிழுக்கின; கடலிற் பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னு மெண்ணுக் முழங்கினவென்க. (எ)

க. நீந்துநித்திலவூர்நிழிழன்மருப்  
பேந்துகஞ்சிகைவையிளவெயிற்  
போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்  
கூந்தன்மலைக்குமரிப்பிடிக்குழாம். (அ)

உ. ஏறுவாரொலியேற்றுமினோவெனக்  
கூறுவாரொலிதோடுகூலெந்துவிழ்ந்  
தாறினூர்ப்பொலியஞ்சிலம்பின்னொலி  
மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவையிரண்டிமொருதொடர்.

இ - ள். மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்றமுத்தின்பந்தர், மருப்பாற் செய்த உருவுதினாயையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக் கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம், பிடித்திரளென்கின்றவிவற்றைத் தாமேயேறு வாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்கூலெந்து அவர்களைக் கூடுதற்குவிரும்பிநின்று ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப்பொலி, சிலம்பொலி, இவ்வோசை நெறி யாலே கடலோடு மாறுகொண்டதோர் கடலொத்தவென்க.

கடத்தற்கருமையின், நீந்துமென்றார். (க)

பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல  
மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி  
யென்செய்கோவென்றிரிந்ததிழைநிலா  
மன்செய்மாணகர்வட்டமிட்டிட்டுத்தே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த காம்பிடத்திலவட்டக்குடை, வெண்குடை, பீலக் குடை, இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றினொளி இனி யானென்செய்வேனென்று கெட்டது; அப்பொழுது பூண்களினொளி நகரெல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெ றித்ததென்க.

மன் - பெருமை. (க0)

திருந்துசாமரைவீசுவதென்கடன்  
முரிந்தமொய்தினாபோன்றவகிற்புகை  
புரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்  
விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

இ - ள். அகிற்புகை முறுக்கினமலைகளையொவ்வாநிற்கச் சாமரைவீசவன முரிந்ததினாயொத்தன; அப்பொழுது தூவியபூந்துகள் பரந்து வானிலே யொரு மேற்கட்டி கட்டினதன்மையொத்ததென்க. (கக)

சோலைஞழவனாத்தாங்கருவித்திரண்  
மாலையூர்திகளவையமிவற்றிடைச்  
சிலக்கஞ்சிறப்போதகஞ்செல்வன  
நீலமேகநிராத்தனபோன்றவே.

இ - ள். சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போல முத்த மாலையுடைய பீலிவேய்ந்தவூர்திகள் கொல்லாவண்டி. இவற்றிற்குநடுவே பாகன் பயிற்றின நிலைக்குஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிராத்தனபோன்றவென்க. (கஉ)

க. வழங்குவங்கக்கலிங்கக்கடகமு  
மழுங்குமார்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்  
தழங்குவெம்மதுத்தண்டுத்தலைத்தலைக்  
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டுவினாந்தவே. (கங)

உ. வாசவெண்ணெயும்வண்டிமிர்சாந்தமும்  
பூசுகண்ணமுமுண்ணுமடிசிலுங்  
காசிஸ்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்  
மாசின்மாசனம்வாயின்மடித்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மரக்கலத்திலவந்த கலிங்கமும் கலமுமென்க.

இ - ள். மாசனம் பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிக லங்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற மூங்கிற்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறு மிடந்தோறுங் கொண்டு, எண்ணெய்முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையு மிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, வினாந்து அந்நகரின்வாயிலிலே நெருங்கின வென்க. (கச)

பாடலோசையும்பண்ணொலியோசையு  
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு  
மோடையாணையுரற்றொலியோசையு  
முடிபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

இ - ள். அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாடுத்தலாற் பிறந் தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவாரமொலிக்கின்றவோ சையும், யானைபிளிறுகின்ற முழக்கினாற்பிறந்தவோசையுந் தம்மிற்கலந்துபோய் வானுலகைச்சேர்ந்தவென்க. (கரு)

பூக்கணிர்விளையாடியபொன்னுல  
கோக்கநீள்விகம்பூடறுத்தொய்யென  
விக்கமாநகர்வீழ்ந்ததுபோன்றவண்  
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடித்ததே.

இ - ள். பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரிலேவிளையாடலேழ் விசும்பைபூ டறுத்துவந்து நிலத்திலே விளையுழிந்த தன்னம்போலே மாக்களாகியபெரியகடல்



மாநகரில் வாயிலைக்கடந்து செல்கின்ற அவ்விடத்தில் வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ் செய்ததென்க. (கசு)

மின்னுவாட்டடங்கண்ணியர்வெம்முலை  
துன்னுவாட்டந்தணித்தலிற்றாரிமத்  
தன்னவாட்டத்தணிமலர்ப்பூம்பொழி  
லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெய்தினார்.

மின்போலுமிடையை மின்னென்றார். வாட்டமும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ள். வெம்முலைநெருங்குதலாற் றமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடைபொறுத்தலின், அவர் ஊர்திகளினின்று மிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று இஃது அன்னங்களின் விளையாட்டினை யுடையதொரு பொழிலென்றுகூறும்படி அப்பொழிலைச்சேர்ந்தாரென்க.

என்னவெய்தினாரென்க. இனி என்னவாட்டமுமெனக்கூட்டிக் கண்ணியர் தம்முலைநெருங்குதலிற் றமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம்பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவிளையாட்டையுடையதொருபொழிலிலே யெய்தினா ரென்றுமாம். (கசு)

அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய  
கள்ளுடைக்கமுநீர்ப்புனற்பட்டமும்  
புள்ளுடைக்கனியிற்பொலிசோலையு  
முள்ளுடைப்பொலிவிற்பொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம், நீடியபுனற்பட்டம் - நீரறுத ஓடை. கனியாற் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றங்கரை.

இ - ள். அப்பொழிலில் ஒருபாலெல்லாம் கயத்தையும் பட்டத்தையுஞ் சோலையையுமுள்ளேயுடைத்தான பொலிவிற்பென்க. (கசு)

செம்புறக்கனிவாழையுந்தேன்சொரி  
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழரை  
வம்புறக்கனிமாவொடுவார்களைப்  
பைம்புறப்பலவிற்பொருபாலெலாம்.

இ - ள். ஒருபாலெல்லாம் சிவந்தபுறத்தையுடைத்தாய்க் கனிகின்ற வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக்கனிகின்ற மாவினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி சுளையை யிட்டனவாகிய பைம்புறப் பலவினையு முடைத்தென்க. (கசு)

கள்ளவானரமுங்கன்னியூகமுந்  
துள்ளுமாமெடுவேழத்தொகுதியும்  
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேய்ந்தவ  
ணுள்ளு மாந்தகையுள்ளம்புகற்றுமே.

இ - ள். அப்பொழிவிடம், வானரத்தையுங் கருங்குரங்கையும் மாணையும் வேழத்திரனையும் அன்னத்தையும் மயிலையும்ணிந்து, துணையகினைப்பாரா நெஞ் சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (உ௦)

கோக்கணங்கொதித்தேந்தியவேலென  
நோக்கணங்கனையார் துகர்வேய்தலிற்  
ரூக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்  
பூக்கணம்பொழிப்பட்டதுபோன்றதே.

இ - ள். அங்கனம் புகற்றுதலின், வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கினையுடைய அணங்கனையார் கணவரிடத்து துகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்விபெறுதலின், அவ ருறைவிடம் எல்லாரிடத்தினு ஞ்சென்றுசேருந் திருத்தங்குந் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்கால் அணங்கனையாருமாம். (உ௧)

சுடப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக  
முறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மண  
நாறிநாண்மலர்வெண்மணற்றாய்நிழ  
றேறித்தென்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

இ - ள். முற்கூறிய காலினுள்ளாகியவிடம் வைத்ததேனுறித் துளித்துப் பூவி னின்றும் வார்கின்ற மதுமணநாறி மணலதாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (உ௨)

காவிழ்கண்டத்தினாவளைத்தாயிடை  
மேவிவிலின்னவரம்ங்கையர்போன்றுதம்  
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புருந்  
தாவியந்துகிலாரமர்த்தார்களே.

இ - ள். பாலாவிபோலுந் துகிலையுடைய குணமாலையும், சுரமஞ்சரியும், அந்த வுள்ளாகியகாவிலே தினையைவளைத்து அதினுள்ளே மிழற்றப்புருந்து அரமங்கையர் போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (உ௩)

௧. பௌவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்  
மௌவலங்குழலாள்சுரமஞ்சரி  
கொவ்வையங்கனிவாய்க்குணமாலையோ  
டெவ்வந்தீர்த்திருந்தாளிதுகூறினாள். (உ௪)

உ. தாமஞ்சூடிய துகதுகிலைதல்குழ்  
ராமஞ்சூடியவேற்றடங்கண்ணின  
ணாமஞ்சூடியநன் னுதனீட்டினாள்  
காமஞ்சூடியகண்ணொளிர்சுண்ணமே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. எவ்வந்திரந்திருந்தாள் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவள்.

உ. அல்குலிணையுடைய கண்ணினை - குணமலை.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தகாலத்தே குணமலைபெயரைச் சுமந்த மாலையென்னுஞ்சேடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சுண்ணத்தை நீட்டினாள்; அதுகண்டு கொடிபோல்பவள் குழலாள் சுரமஞ்சரி அவள் குணமாலையுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உரு)

சுண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசோர்குழல்  
வண்ணமாலையுசுப்புவருத்துவா  
னெண்ணிவந்தனகூறிவையோவென  
நண்ணிமாலையைநக்கனளென்பவே.

இ - ள். குழலினையும் துசுப்பினையுமுடைய மாலாய்! இவை சுண்ணமென்பதொருபெயராயேறிட்டிக்கொண்டு கிண்ண வருத்துவான்கருதி வந்தனவோவென்றனாகி அவனைத்தான் நக்காள்; நக்குச் சொல்லின் என்னுடையசுண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னாளென்க.

(உசு)

பைம்பொனீளுலகன்றியிப்பார்மிசை  
யிம்பரென்சுண்ணமேய்ப்பவளவெனிற்  
செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநீயெனக்  
கொம்பனுளுங்கொதித்திதுகூறினாள்.

இ - ள். அதுகேட்டகுணமலை பாவையன்னாய், தேவருலகினன்றி இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சுண்ணத்தையொப்பன வேறுசிலசுண்ணமுளவென்றறிவோர்கூறின, நீயும் இப்பொழுது கின் சுண்ணத்தையும் இதற்கொக்குமென்று கூறுவாயாகவென்கூற, அதுபொறுதே சுரமஞ்சரியுங் கொதித்து இதனைக்கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உஎ)

சுண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடல  
மெண்ணில்கோடிபொன்னீதுமவென்றற்கென  
வண்ணவார்குழலேழையர், தம்முளே  
சுண்ணற்றார்கமழ்சுண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம் - வினையெச்சமுற்று.

இ - ள். சுண்ணந்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னு மிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினாள்; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையரிருவருஞ் சுண்ணங்காரணத்தால் நட்புக்குலைந்தாரென்க. ()

வேறு.

மல்லிகைமாலையென்கமழ்வார்குழற்  
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்கூழ்ச்

சொல்லிசைமேம்படுகண்ணவுறழ்ச்சியுள்  
வெல்வதுகுதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - கொற்றொழில்.

இ - ள். மாலைமீனையுங் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடிச் சண்ணத்தினது  
மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும் புகழ்மேம்படும் வெற்றியென்றுஅவ்  
வெற்றியவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போகவிட்டாரென்க. (உக)

இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்  
றட்டிடையந்துகின்முடியதன்பினர்  
நெட்டிடையீந்துபுசென்றனர்தாமரை  
மொட்டனமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குணமாலையும், சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கனகபதாகை  
யும், மாலையும். மொய்குழலார் - சேடியர்.

இ - ள். இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார் சண்ணத்தினைத் தட்டிலேயிட்  
டித் துகிலான்முடிக்கொண்டுசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் இவைகாட்டு  
தற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (ரு0)

வேறு.

சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லிகைமாலேசேர்ந்து  
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த  
ரோர்தங்குசண்ணமியற்றின்னலம்வேண்டிவெம்போர்க்  
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சீவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு - அனீட. செம்பொற்கொடி-கனகபதாகை. மாலையென்னும் பெயர்க்  
கேற்ப மல்லிகையடைகுகிறார்.

இ - ள். கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக்காட்டஅவர்  
கூறுவார்: இவ்விரண்டும் நல்லசண்ணம், இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரி  
னையுங் கையினையுங் குழலினையுமுடைய சீவகனைக் காண்பீராகவேன்றாரென்க. (1)

வாண்மின்னுவண்கைவடிநூற்கடற்கேள்விமைந்தர்  
தாண்மின்னுவிங்குழலான்றனைச்சூழமுற்றப்  
பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான்விசும்பிற்  
கோண்மின்னுமீன்குழ்குளிர்தாமதித்தோற்றமொத்தே.

வாண்மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைந்தர் - தோழரும் நபுலவிபுலரும்.  
வீக்குகழல் - விகாரம். கழலான் - நந்தட்டன். அப்பூண்மின்னு மார்பனென்றது  
முன்னிற்கவியில் அவர்கூறியசீவகனை.

\* இ - ள். அப்பூண்மின்னுமார்பன் அவர்செல்வன்றபொழுது, மைந்தர் கழலான்

இவர்கள் தன்னைக்குழ அப்பொழிலிடத்தே பொலிவுபெற்று விசம்பிலே கோண்மீ  
னும் மின்னுமீனுக்குழப்பட்ட மதித்தோற்ற மொத்திருந்தானென்க.

ஞாயிறுபோல்வானைக் கலேதோற்று விப்பதகச இருத்தலின், ஈண்டு மதியை  
உவமைகூறினார். “பண்மீ னடுவட் பான்மதி போல - வின்னகை யாயமோ டிருந்  
தோற் குறுகி” என்றார் பிறரும். இராகு கேதுக்கையொழிந்த ஏழு கோளுக்குழப்  
பட்ட தொருமதி இல்பொருளுவமை. தோழர்நால்வருந் தம்பிமார்மூவருங் கோண்  
மீனுக்குவமை. இனி ஞாயிறுந்திங்களுந் தனக்குவமையாதலின், ஒழிந்த வேழு கோ  
ளுமாம். மின்னுமீனுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனிக் கழலானாகிய மார்பனென்  
பாருமளர். (௩௨)

வேறு.

க. காளை சீவகன் கட்டியங்கா ரனைத்  
தோளையீர்ந்திடவே துணிவுற்றநல்  
வாளே வவ்விபகண்ணியர்வார்கழற்  
றாளேயேத்துபுதங்குறைசெப்பினார். (௩௩)

உ. சுண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்களுக்  
கண்ணல்கூறடியேங்குறையென்றலுங்  
கண்ணிற்கண்டிவைநல்லகருங்குழல்  
வண்ணமாலையினீரெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

செய்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதலும், பகைவர்செய்த திங்குறித்து  
அவர்க்குத் திங்குசெய்யக்கருதுதலும் அரசநீதியென்பதுதோன்றத் தோளையீர்ந்திட  
வே துணிவுற்றவாளென்றார். \* “ஆகியாயவரும்பகைநாட்டுதல்” என்றார்மேலும்.

இ - ள். கண்ணியர் அவன்றாளை ஏத்தாநின்று அண்ணலே, இச்சுண்ணங்  
களைக்குழந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்குக்கூறென்று தங்குறை செப்  
பினார்; அங்ஙனம் அடியேங்குறையிதுவென்று அவர்கூறினவளவிலே கண்ணுலே  
பார்த்து மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக் கூறினானென்க.

இவைநல்லவென்றது, குணமாலேசுண்ணத்தை. அவர்க்கு இரண்டும் நன்றெ  
ன்றார்போலிருந்தது. பலவுங்கூடவிடித்தலின், இவையெனப்பன்மையாற் கூறி  
னான். (௩௪)

க. மற்றிம்மாநகர்மார்தார்களியாவரு  
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திலை  
பொற்றசண்ணமெனப்புகழ்ந்தார்நம்பி  
கற்றதும்மவர்தங்களுடேகொலோ. (௩௫)

உ. ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்  
பொய்யதன்றிப்புலமைநுணுக்கிநீ

நொய்திற்தேர்ந்துநா நூற்கடலென்றுதம்  
கையினற்றொழுதார் கமழ்கோதையார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். கோதையார் நினைனொழிய மக்களெல்லாநுந் தீண்டியும் மோந்தும்  
நோக்கியுமாராய்ந்து வேறுபாடுகொடுத்து இவை நல்லசண்ணென்று புகழ்ந்துவிட்  
டார்; நீகற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே, ஆதலின் நூற்கடலே, இவற்றின்வேறு  
பாடு சீவகனையறியுமென்று பிற்குறக்கேட்டுவந்தேம், அவர்கூறியவார்த்தை மெய்  
யாம்படி நினைநிலைக் கூறிதாக்கி ஆராய்ந்து கடிதாகவுரையென்றுதொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்தாம்.

(நசு)

நல்லசண்ணமியவையிவற்றிற்கிறி  
தல்லசண்ணமதற்கென்னையென்றிரேற்  
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சண்ண  
மல்லசீதஞ்செய்காலத்தினையவே.

இ - ள். இவை நல்லசண்ணம், இச்சண்ணம் இவற்றிற் சிறிதுநல்லவல்ல;  
அதற்குக் காரணமெங்ஙனையென்று கேட்பீராயின், பொற்புடைச்சண்ணமானவை  
கோடையிலிடித்தவை, நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்தவையென்றானென்க. (1)

வாரம்பட்டுழித்தீயவுநல்லவார்  
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தீயவா  
மோரும்வையத்தியற்கையன்றோவென  
வீரவேனெடுங்கண்ணிவிளம்பினாள்.

இ - ள். கனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யுந் தீங்  
குக்கும் நல்லனவாம்; அன்பின்றியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யுநன்மைகளுந் தீய  
வாம்; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ, இதனை நுமியிலே ஓர்ந்துபாருமென்றுகூறிப்  
பின்னும் ஒருமொழிவிளம்பினாளென்க.

(நஅ)

உள்ளங்கொள்ளவுணர்த்தியபின்னலால்  
வள்ளனிகப்பெரூய்வனைத்தேனெனக்  
கள்ளெய்கோதையினாய்கரிபோக்கினுற்  
றெள்ளிநெஞ்சிற்றெளிகெனச்செப்பினான்.

இ - ள். வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீகூறிய தீங்குகளைக் கைக்கொள்ளும்படி  
யறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெரூய்; நினை யான்றடுத்தேனென்று அவள்  
கூறினாள்; அதுகேட்டு அவனுங் கோதையினாய், சான்றலுணர்த்தினால் நெஞ்சா  
லே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினானென்க.

போக்குதல் “நூலாற்போக்கினுன்” என்றற்போல், உணர்த்தன்மேற்று. (நக)

கண்ணின் மாந்தருங்கண்ணிமையார்களு  
மெண்ணினின் சொலிகந்தறிவாரிலே

நண்ணுதிஞ்சொனவின்மபுள்ளாதியா  
வண்ணனீக்கினஃதொட்டுவல்யானென்றாள்.

இ - ள். அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லே மக்களினுந் தேவரினுங் கடந்தறிவாரில்லை, ஆதலின், அவர்களையொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்றையொன் றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இதனைத் தீதென்றுநீக்கு மாயின், அதனைப்பொருந்துவேனென்றாளுன்க. (சு0)

காவில்வாழ்பவந்நால்வருளர்கரி  
போவர்பொன்னையாயெனக்கைதொழு  
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாமென்றாள்  
கோவைநித்திலமென்முலைக்கொம்பனாள்.

நால்வரென்று உயர்நிலையாற்கூறுதல் \* “ஒருவரைக்கூறும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தி லொன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். அங்குனமுடன்படுதலிற் சேவகனும் பொன்னையாய், காவிலேவாழ் வன நான்குசாதியுள், அவை நடுவாயுணர்ந்துமெனக்கூற, கொம்பனாள் எம்பெரு மானருளிச்செய்தபடியாமென்றாளுன்க.

“ஏவன்முரணும்” என்றும்போல.

(சுக)

க. மங்கைநல்லவர்களுனுமனமும்போன்  
றெங்குமோடியிடறுஞ்சுரும்புகாள்  
வண்ணிகொண்மகிழ்தேனினங்காலாமது  
வுண்மிகேக்கிமொண்மினநீட்டங்காள்.

(சஉ)

உ. சோலையென்குருசுரமைதன்சுண்ணமு  
மாலையென்னுமடமயில்சுண்ணமு  
சாலநல்லனதம்முருமிக்கன  
கோலமாகக்கொண்டிண்மினெனச்சொன்னாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்குங் கடிதாகவோடித் தட்டித்திரியுஞ் சுரும்புகாள் பிழிந்துகொள்க. இது நிரனிறை; இவை எல்லாமணத்திலுஞ்செல் லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்றவண்டிகாள் மதுவுண்டுதேக்கிடுகின்றதேன்கொள்க; இவை நல்லமணத்தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாஷையைச் சேவகனு ணர்ந்திருத்தலின், அதனாலவற்றை யழைத்தானென்றுணர்க; விக்கிரமாதித்தன் ஏறும்பின்பாஷையறிந்தானென்று கதைகூறுகின்றமையின். “தாதுண் டும்பி போது முரன்றாங்கு” என்றும், † “இரங்கிசை ளிமிறெடு தும்பிதாதுத” என் றுங்கூறுதலிற் தும்பியதுகிளையாம் இந்நான்குமென்க. ‡ “நண்டுந் தும்பியு நாள்

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஎ.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, கூஉ.

‡ தொல், பொருளதிகாரம், மரபியல், கூக.

கறி வினவே - பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” என்று தும்பிக்குச் செவிய ன்றெனவே இவற்றிற்குஞ் செவியின்றாமாதலாலே வருத்தமிருதியான் இவற்றை நோக்கி வானாகூறியதன்றி வேறன்று; இவைவந்து கரிபோதலில்; கேள்வியில் லனவருதலென்னே? என்பதுகடா அதற்குவிடை: ஆசிரியர் நண்டுநும்பியுமென்று தும்பியைப்பின்வைத்தது மேல் வருஞ்சுத்திரத்தின் “மாவு மாக்களு மையறி வென்ப” என்ற ஐயறிவு இதற்கு மேறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால் வந்ததுமுடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்கொள்கவென்று ஆண்டு உலாகூறிப்போந் தாம்; அதுவே யாசிரியர்கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே \* “பூத்த பொங் கர்த் துணையொடு வதிந்த - தாதுண பறவை பேதுற லஞ்சி - மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரின்” என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத் தான் இவருஞ் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறினார்.

இ - ள். அவர் அங்நனங்கூறுமளவிற்கும்புகாள், மிஞ்ரிட்டடங்காள், வண் கொள், தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து வந்தபின்னர் அவற்றைநோக்கிச் சுர மஞ்சரிசுண்ணமும் குணமாலசுண்ணமும் மிகவுநல்லனவாயினும் இவற்றில் நல் லனவற்றை நன்றாகக்கொண்டென்மினென்று கூறினானென்க.

இங்நனங்கூறு தான்கற்ற விஞ்சையினுணையார் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித் தானெனின், அவை கரிபோதலாகாவாம்; “எண்ணினின்பொலிகந்தறிவாரிலை” என்றலின். வெறுதிருத்தற்கு இருவளையுமியலென்றான். (சக)

வண்ணவார்சிலைவள்ளல்கொண்டாயிடை

விண்ணிற் றாவிபிட்டான்வந்துவிழ்ந்தன

சுண்ணமங்கைசுரமையமாலைய

வண்ணவண்டொடுதேன்கவாந்துண்டவே.

இ - ள். அங்நனங்கூறியவள்ளல் இரண்டனையுமிரண்டுகையிலுங்கொண்டு ஆகாசத்தே தூவினாகை, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்றசுரும்புமினிறும் இவை தியவென்றுண்ணாதுபோதலின், சுரமைசுண்ணம் நிலத்தேவிழ்ந்தன. மாலே சுண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டுந்தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

தூவியிட்டான் - ஒருசொல். சுரும்புமினிறுமொருகுணத்தவாதலிற் சேர்ந்து ஒருகையைநோக்கின. மற்றையன ஒருகுணத்தவாதலிற் சேர்ந்து மற்றைக்கை யைநோக்கின. உண்ணாமல்வந்தவற்றிற்கு வையாமல் இவையுண்டலிற் கழுதுண் டனவென்பதுதோன்றக் கவாந்தென்றார். (சச)

தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்

வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினீ

ரொத்ததோவெனநோக்கிதுந்நங்கைமார்க்

சுய்த்துணாம்மினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சிலநித்திலத்தைக் கொண்டிவந்து வைத்தாற்போலும் வாயினீரென்க. வேட்கைநிகழாதவிடத்து மகளிராயினொச் சிறப்பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற இருவளையுஞ் சிறப்பித்துக்கூறினான். தானோக்கியநோக்



கந்தானே யான்கூறியநடுவுநிலைமை துமக்குப்பொருந்திற்றோவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

இ - ள். அங்ஙனமவையுண்டின்பு அவன் நோக்கி வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் நேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீரென்றானென்க. (சுரு)

நீலநன்குதெளித்தநிறங்க்கொளீஇக்  
கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்  
நூலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்  
போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றாள்.

இ - ள். நீலமணியைக்ககாத்து நிறங்கொருத்தி எழுதினாற்போல வளைந்து உலகைத் தமக்குவிலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரிகண்போற் றப்பாதவேலவனே, நீதேற்றினமுறைமையை யானுடம்பட்டுப்புகழ்ந்தேனென்ற னென்க.

இஃது இவற்கு வேட்கைநிகழ்வதுகருத்தாகக் கூறினாள்; அது மேல் \*“என் மனத்தினுள்ளன” என்பதனுணர்க. (சுசு)

வேறு.

சோலையஞ்சுரும்பிற்சுண்ணந்தேற்றியதோன்றறன்னை  
வேலையம்படித்தகண்ணாந்தொழுதனர்வினாந்துபோகி  
மாலேக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோர்நாக  
மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றாள்.

சுரும்புண்ணாதுபோகவே அதன்றிற்குவெளிப்படலின், அதனாற்றேற்றியவென் றாள். இது வெகிரேகம். மிஞ்றிற்சுரும்புகிறத்தலின், அதனைக்கூறினாள். முன் னும் அதுநோக்கியன்றே கண்டென்றுதிச்செல்கின்ற மனத்தோடே அதனையுவமித் தது. முன்னர் வண்டுந்தேனுமுண்டவென்றது அந்நுவயம்.

இ - ள். சுரும்பாற்றேற்றியதோன்றலை வேலோவென்றையப்படுத்தினகண் ணாற் தொழுதனராய் வினாந்துபோய்க் குணமாலேக்குவென்றிகூற, அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகமிடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே வருந்துகின்றாற்போல வருத்தமுற்றானென்க.

ஆலயமென்றது கன்னியாமாடத்திருத்தற்கு.

(சுஎ)

வேறு.

திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட  
பங்கயப்படுவொத்துளைபாவாய்  
நங்கையென்னொமிரையாய்நனியொல்லே  
யிங்கெனென்றழவிழ்ந்திரந்திட்டாள்.

இ - ள். திங்களின்கதிருழக்கப்பட்ட தாமநாமமெவையொத்து இவ்விடத்தே மிகவும்வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்புபோலே கைக யாடி யுரையாயென்றிரந்தாள் குணமாலையென்க.

ஒத்துளை - ஒத்தாயென்றாமம்.

(சுஅ)

\* சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம், கஉ.

மாற்றமொன்றுரையாண்மழைவள்ளலென்  
 னேற்றசண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்  
 ரேற்றுவந்தென்சிலம்படிகைதொழ  
 றோற்படுமேற்றனைநீயெனவேகிளுள்.

இ - ள். நின்மேல்விருப்பினால் எனதுநல்லசண்ணத்தைத் தீதென்ற வாசியற்  
 யாதான் இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்காலத்துச் சொல்லுஞ்சொல்  
 லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்படி நோற்பேன்; அவன்  
 நின்னையும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தன்குறிப்புக்கூறும்படி குணமா  
 லையநோக்கி அவனரையாயென்றதற்குத் தானுரையாளாயேகிளுளென்க.

இஃது உட்கோள். \* “பெருமையு முரணு மாடுஉ மேன” என்பதனாற் றன்  
 வேட்கைமறைத்தான். † “திண்டிலேனாயினுய்யேன் - சிறிபரவவந்தேனருளென  
 த்தொழுதுசேர்ந்து” எனமேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்றமுதொழுவென்றுகரு  
 கினுளென்றார். இக்கருத்து அங்ஙனமுடிக்கின்ற ஊழால் இவட்குநிகழ்ந்தது. (சுக)

கன்னிமாநகர்க்ககன்னியர்சூழ்தரக்  
 கன்னிமாடமடையக்கடிமலர்க்  
 கன்னிநீலக்கட்கன்னிநற்றூபக்கவள்  
 கன்னிக்குற்றதுகன்னியர்கூறினார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங்கண்ணினையுடைய கன்னி,  
 கன்னியர் சூழ்ச்சென்று அழிவில்லாதநகரின் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக,  
 அவள் நற்றூயாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங்கேட்டவட்கு அக்கண்  
 னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்துநின்ற அக்கன்னியர்கூறினாரென்க.

அவள்நற்றாய்க்கென்க.

(ரு0)

க. கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்  
 பெண்கள்கொண்டவிடாபிமசெற்றமென்  
 ரெண்கணுளவடாயவடந்தைக்குப்  
 பண்கொடேமொழியாற்பயக்கூறினாள்.

(ருக)

உ. விண்ணிற்றிங்குவினக்கமேயினு  
 ரெண்ணும்கமௌண்ணமற்றியாதெனின்  
 கண்ணினுடவர்க்காணினுங்கேட்பினு  
 முண்ணலேனினியென்றுரையாடினாள்.

(ருஉ)

ங. இன்னுநீர்விளையாட்டினுளேந்திழை  
 தொன்றுசுண்ணத்திறேற்றநியவேறுபா  
 டுன்மெனாவிக்கொர்கூற்றமெனையா  
 நின்றநீலக்கணித்திலஞ்சிந்தினாள்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், எ.

† சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம், சுக.

க. பெண்கள் - சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

உ. மற்று - அசை.

ங. தொன்றுவெறுபாடு - ஊழினால்வந்தவேறுபாடு.

இ - ள். ஒண்களுளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்குறிப்பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்டகலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம்மனத்திற்கொண்ட செற்றங்களைவிடவென்று தானுட்கொண்டு அவடந்தை குபேரத்தனுக்கு நம்மகளைண்ணம் விண்ணிலேதிரியுந்திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலைமேவினாரென்னமாயிருந்தது; அஃது இயாதெனின், ஆடவரைக் கண்ணற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியாற்கேட்பினும் உண்ணெனென்று வஞ்சினங்கூறினாளாதலால். இன்று நீர்வினையாட்டிலே ஏந்திழை சுண்ணத்தாற்றேற்றிய தொன்றுவெறுபாடு இன்று என்னாவிக்குக் கூற்றமென்று நையாநின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள வறிவித்தாள்; அங்ஙனமறிவித்து அழுதாளென்க. (ருக)

வேறு.

பட்டதெனங்கைக்கென்னப்பாசிழைப்பசும்பொனல்குள்  
மட்டவிறுதோதைசுண்ணமாலையோடிகலித்தோற்றாள்  
கட்டவிழுகண்ணிநம்பிசீவகன்றிறத்திற்காய்ந்தா  
ளாட்டுந்தெனலங்கன்மாற்பவது டட்டதறிமோவென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டுநங்கைக்கு இங்ஙனம்வருந்துதற்குப் பிறந்ததென்னென்று குபேரத்தன்கேட்பச் சுமதிகூறுவாள்: அலங்கன்மாற்பனே, சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றாள்; தோற்றவடான் அதனைத்தேற்றின நம்பிசீவகன்றிறத்தாலே ஆடவரைக் காய்ந்தாள்; பிறந்தகாரியமது, அதனையறிவாயாகவென்றாள். (ருச)

வேறு.

பள்ளிகொள்களிறுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை  
யுள்ளியபொருண்மற்றம்தேவோபபரிநுவப்பக்கேட்டேன்  
வள்ளிதழக்கோதைமற்றுநகரொடுங்கடியுமேனும்  
வெள்ளநீணிதியினின்னவேண்டியவிளைப்பலென்றாள்.

மற்று - வினைமாற்று. ஒ - மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இ - ள். அதுகேட்டவன் துயில்கொள்ளும்யாண்போல வருத்தந்தோன்ற வுயிர்த்தனையுள் என்பாவைநினைத்தகாரியம் வேறொன்றன்றி அத்தன்மையாயின் மிகப்பெரிதும் மனமகிழ்க்கேட்டேன்; அக்கோதை தெருவினன்றி நகரினுமுட்பட ஆனைக்கடியினும் வெள்ளமென்னு மெண்ணையுடைய நிதியாலே அவள் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்றானென்க. (ருரு)

இன்னதோர்காலத்தின்னானொருமகளின்னதொன்றிற்  
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுகினுன்போ  
லின்னதோர்நகரினென்றாங்கென்பெயர்நிற்கவேண்டு  
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினுனே.

இதனால் அதுவேயன்றிப் புகழுநிறுத்துவேனென்கின்றான். போல் - ஒப்பில் போலி. \* “ஆங்க வரையசை” † “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” என்றதனால் உரையசையின் பொருளுணர்த்துமாயிற்று. ஆங்கென்றது அரசனிடத்தை.

இ - ள். இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே ஒருவணிகனுடைய ஒப்பில்லாத மகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவீனிடத்தினெல்லையின் ஆடவர் வாராமம் கடிந்தொழுகினுள்போலே இத்தன்மைத்தான நகரிலேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும்; விலையில்லாததோராரத்தைத் தருவாயாகவென்றுகூறி அதனை வாங்கிக்கொண்டு ஆங்கேகிணென்க.

“நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த மின்னன்” என்றார் பிறரும். (ருசு)

வையகமுன் றும்விற்றுகுமாமணியாரமேந்திச்  
செய்கழன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு  
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப  
கைபுனைபாவையெல்லாங்கதிர்முலையாக்கினனே.

இ - ள். ஆரமேந்திக் கொண்டுசென்று மன்னனுக்குக்கொடுத்துத் தன்காரியத் தைச்சொன்னாளுக, அவன் அதுகுறையிலேயென்றுகூறுதலிற் றெருவில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அப்பொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவைகளெல்லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினென்க. (ரு௭)

வேறு.

சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவகல்  
பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திற்பொருந்துக  
வன்றியென்னிறையாரழிப்பாரென  
வொன்றுசுந்தையளாகியொடுங்கினுள்.

இ - ள். வாழ்நாள் தன்னெல்லையைச் சென்றுகுறுகின்றாயினும் என்னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்குமார்பங் கூடுவதாக, அவனையொழிய என்னிறையை யழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தாளென்க. (ருஅ)

இன்பக்காரணமாம்வினையாட்டினுட்  
இன்பக்காரணமாய்த்துறப்பித்திடு  
மென்பதேதரினைந்தீர்மலர்மலைத  
னன்பினுலவலித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது இருவர்மனமும் ஒன்றாய்நடக்கின்ற கடுநட்பினை.

இ - ள். குணமலை, இன்பத்துக்குக்காரணமாவ் கடுநட்புத்தானே பகைக்குங் காரணமாய் ஒருவினையாட்டினால் நட்பினைத்துறப்பிக்குமென்கின்ற பழவார்த்தையையினைந்து வருந்தியழுதாளென்க.

அது கடுநட்புப்பகைகாட்டுமென்னுமொழி. இனி வினையாட்டினுள் அவ்வினையாட்டினே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக்குமென்ற பழமொழியுமாம். அது வினையாட்டேசலமாமென்னும் பழமொழி. (ருக)

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், உக.

தண்ணீர்தீம்புனலாடியதண்மலர்  
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினாழக்  
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை  
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினான்.

இந்நட்பினைப்பிரித்த தீவிரைநீங்கும்வழி யிதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். அங்கனம்வருந்தினவன் புனலாட்டுவேண்டி எண்ணிப் பிண்டியினா  
னாழக்கு ஆயிரம்பொற்றாமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றி வணங்கினானென்க.

புனலாடப்போகின்றவன் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினான். (சு0)

ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென  
மாசைமாக்கடன்மன்னவனாடலின்  
மீசைநீள்விசும்பிற்றலைச்சென்றதோ  
ரோசையாற்சனமொண்ணிதியுண்டதே.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மீசை - மீசையெனவிசாரம். \*“உண்  
டற் றுரிய வல்லாப் பொருளை-யுண்டன போலக் கூறலு மரபே” என்றதனால் உண்  
டதென்றார்; “குணனுணப்பட்டோர்” என்றாற்போல.

இ - ள். மாக்களோடு அந்தணருங் கொள்வாராகவென்று மன்னவன் பெரிய  
தொருகடனாகப் பொன்னிலே பிறத்தலின், அச்சனம் விசும்பிடத்திலே சென்றதோ  
ரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனிப் பொன்னாகிய பெரியகடலை யானுதலினென்றுமாம். ஆளுதல் - தான  
மிடுதல். (சுக)

மகரவெல்கொடியுமைந்தனைவாட்டிய  
சிகரச்செவ்வரைத்திறப்பொன்னெயி  
னிகரினேமிதனீணகர்க்காகென  
நகர்நாலிருகோடியுந்ததே.

இ - ள். நகரிலுள்ளார் காமனைவாட்டிய + நேமிஸ்வாமிகளுடைய பொன்  
மதியையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாகவென்றுசொல்லி  
எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தாரென்க.

இனிக் காமனைவாட்டிய பொன்னையிலையுடைய நேமிசுவரருமாம். அளித்த  
தும் பாடம். (சுஉ)

வேறு.

உவாமுதலிரவலர்க்குடைமையுய்த்தவர்  
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாயையாற்  
றவாவினையடைகராதயங்குசின்தரீ  
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கக.

+ ௨௨ - வது தீர்த்தகார்.

இ - ள். இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதலிய வுடைமைகளை முற்படக்கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாலுண்டாகிய சிந்தாருலமென்னு நீராலே அடைகறையுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப்பட்டதென்க. (சூக)

வேறு.

சீரவச்சிலம்பேந்துமென்சீமடி  
யாரரவக்கழலாடவரோடும்  
போரரவக்களம்போன்றுபொன்னூர்புன  
னீரரவம்வினைத்தார்நிகரில்லார்.

உவமவுருபு வினையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேநின்றலின், போன்று போலவெனத்திரிந்தது. புனவென்றது யாற்றினை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். பொன்னிறைந்தயாறு களத்தையொக்கும்படி நிகரில்லாராகிய சிலம்பேந்தின சீமடியையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுங்கூட நீரரவத்தைவினைத்தாரென்க. (சூச)

கார்வினையாடியமின்னையார்குதிர்  
வார்வினையாடியமென்முலைமைந்தர்  
தார்வினையாட்டொடுதங்குபுபொங்கிய  
நீர்வினையாட்டணிநின்றதையன்றே.

இ - ள். மைந்தாரோடே, காரிலேநுடங்கிய மின்னையொப்பாருடையகச்சளாவிய முலைவினையாட்டு நிலைபெறுகின்ற மிக்க நீர்வினையாட்டினழகு இடைவிடாது நின்றதென்க. (சூடு)

வேறு.

விடாக்களியண்டுணவிரிந்தகோதையர்  
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்  
கடாக்களிற்றெறுழுவலிக்கானேசீவக  
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகினான்.

காளை - நந்தட்டன்.

இ - ள். களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலைபாய்தலால் விண்ட தாரையுடைய சீவகன் ஒழுக்கக்கேடு பண்ணாத களிப்பையுடையவர் வினையாட்டுதொழிலைக் காணும்படியாகக் காளை அவ்விடத்தினின்றும் போனானென்க.

என்றது: சுண்ணத்தேறுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர்வினையாட்டின் வினோதங்காணப்போதற்குத் தானுந் தனக்குக் கூடுமவர்களுமாக வேறுபோயினென்றவாறு. இவன்போகவே வினோதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோருஞ் சீவகனைக் கூடினாராம். இக்கவியை “இவையின்னனவும் பிறவும்” என னுங்கவியோடே முடிக்க. (சூசு)

வேறு.

ஒன்றேபுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவங்க  
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ  
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்  
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவனைக்காண்மின்.

இதுமுதல் அங்ஙனம் வேறுபோயினார் தம்மிற்குடன்கின்றனவாம்.

இ - ள். இவள்கண்ணல்லவோ கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றதாதலாற்  
சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போமினென்றே கலையுஞ்சிலம்புமிரங்க  
வண்டார்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புனலைச்சேர்பவனைக் காண்மினென  
ன்.

(௫௭)

அழல்செய்தததுண்மலர்ந்தவலங்கண்மாலையதனை  
நிழல்செய்நீர்கொண்டார்ப்பெடுங்கண்ணிணையினோக்கி  
குழையும்பூணுநாணுங்கொழுநனுட்பவணிகென்  
நிறைகொள்புனலுக்கியுமினையோணிலைமகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

இ - ள். அழலையுடையதத்திலேமலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரிமலையைத்  
தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின்கொழுநன் நின்னை விரும்பும்  
படி பூண்பாயாகவென்று குழைமுதலியவற்றையும் புனலுக்குக்கொடுக்கும் இளை  
யோள்தன்மையைக் காண்மினென்க.

(௫௮)

கோலநெடுங்கண்மகளிர் கூந்தல்பரப்பியிருப்பப்  
பீலிமஞ்ஞையோர்க்கிப்பேடைமயிலென்மெண்ணி  
யாலிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்  
சோலையோர்க்கிநடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். மகளிர் பீலிமஞ்ஞையினுடலைக்கண்டு தங்குந்தலை உலரும்படி பரப்பி  
யிருப்ப, அதன்பெடை அவரைத் தன்றோகையிலென்று கருதிச் சென்று புல்லி  
அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாநிற்கும்; இங்ஙனமாய்க்கும்படியிருந்த தோகைபோல்  
வாள்வடிவைக் காண்மினென்க.

இதுபுல்லிருத்தலிற் றோகையென்றார். இனி நாணவெனத்திரித்து, மகளிர்  
கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித் தன்பீலிமஞ்ஞையென்  
மெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாண, அதுகண்டு தன்பெடை தன்னை  
யறிந்து புணரும்படி சோலையைநோக்கிப்போகின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக்  
காண்மினென்றுமாம்.

(௫௯)

மின்னொப்புடையபைம்பூணீருள்வீழக்காண  
ளன்னப்பெடையேதொழுதென்னையொடியள்கண்டா  
யென்னையடிமையேவண்டிநாடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்  
பொன்னங்கொம்பினின்றுள்பொலிவினவண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை. அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை-தோழிதாய். என்று - என்ன.

இ - ள். பூண்வீழக்காணாளாய் பெடையே, தொழுதேன் தாய்கொடியளாத லான், என்னையடிமையாக வேண்டின் நீநாடித்தாவென்று அவள்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சினீனாள்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மினென்க.

நீரசைதவிற் கண்டிலன்.

(எ0)

தூமங்கமழுங்கோதைதொடுத்ததுயரிமுலையாத்  
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதிற்றத்தினூட்டிக்  
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணவன்புன லுணீங்கிப்  
பூமென்பொழிலுக்கிவாவான்புகற்சிகாண்மினினிதே.

காமக்குழவி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி; அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றானென்றத்போலவு நின்றது.

இ - ள். கோதைபோல்வான் தொடுத்தநரம்பு முலையாக, அவற்றிற் றோற்றிய கீதம் பாலாகச் சுரந்துட்டிக் காமக்குழவியைவளர்ப்ப, அதுகேட்டுக் கணவன்புனலி னின்றூநீங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்குப்போகின்றான் வருப்பம் இனிது காண்மினென்க.

இதனால் முன்னே குளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக்குறித்து யாழ்வாசித்தமை கூறினார்.

(எ1)

கடலம்பவளம்மனையிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன்  
மடலங்கமுகினூசன்மடந்தையாடதுடங்கி  
நடலைநடுவினமகளிர்நூக்கப்பரிந்தகாசு  
விடலிலவிசும்பின்மின்போன்மின்னிவீழ்வகாண்மின்.

இ - ள். கனத்த பவளப்பலகையிற்கோத்த பொற்கயிற்றூற் கமுகிலிட்டவூசை மடந்தை துடங்கியாடும்படி. பொய்யான இடையினையுடைய மகளிர்நூக்க; அவர் கைதீண்டியற்றகாசு விசும்பினின்றும் விடுதலின்றி வீழ்கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க.

(எ2)

நானநீரிற்கலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப  
மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி  
மானமகளிர்போலமணிமேகலைகள் பேசாத்  
'தானந்தழுவிக்கிடப்பச்செல்வோடன்மைகாண்மின்.

இ - ள். பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே யொடுங்குதலிற் றோன்றவிளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பூட்டதற்குநாணி மானத்தையுடைய மகளிரைப்போல மேகலைகள் பேசாதே யல்லுலுத்தழுவிக்கிடப்பப் போகின்றவள் தன்மையைக் காண்மினென்க.

நனைதலிற் பேசாதபடி. பட்டமூந்திற்று.

(எ3)



திம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கிளித  
னும்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்  
பாம்பாலென்னவெருவிப்பைம்பொற்றோடுகழலக்  
காம்பேர்தோளிடங்கிக்கரைசேர்பவனைக்காண்மின்.

இ - ன். பசியாற் பாலுண்டற்குருந்தகிளி தன்னைப்பரிகரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவனைத் தவிர்க்குந்தன்மையிதுவென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழுவவந்து கரைசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எசு)

துணையிறோகைமஞ்ஞையிபற்கிவரும்வகைபோன்  
மணியார்வளைசேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி  
யிணையிறோழிமார்களிறுமாலிடையென்றிரங்க  
வணியார்கோதையூம்பந்தாடுமவனைக்காண்மின்.

இ - ன். பேடையில்லாதீலிமயில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயலைப்பிடித்தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங்கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரிரங்கும்படி கோதை கையிற் பந்தை இடத்திலும்வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற்சென்றாடும் அவனைக்காண்மினென்க. (எரு)

திருவின்சாயலொருத்திசேர்த்தகோலங்காண்பான்  
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி  
பரவமுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதின்மதிபோன்  
றுருவத்தெண்களுடிகாண்மின்றோன் றும்வகையே.

இ - ன். திருப்போலுஞ் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்டகோலத்தினைக் காணவேண்டிக் கண்ணாடிக்கிட்ட செம்பட்டிறையை விரலாலே நீக்காறிட்க, அக்கண்ணாடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்காலத்து மதியையொத்துத்தோன்றும் வகையைக் காண்மினென்க.

பொன் - ஆழி. நீக்கி - நீக்க.

(எசு)

பலகைசெம்பொனாகப்பனிக்குநாயாப்பரப்பி  
யலவனாடும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளக்  
குலவும்பவளவுழக்கிற்கோதைப்புரளப்பாடி  
யிலவம்போதோர்செவ்வாயிளையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி-தர்யங்குறி; போகட்டென்றுமாம்; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு - பிடித்துப்போகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு.

இ - ன். இளையோர் பொன்னாலேபலகையாகப் பளிங்காலேநாயாகச் செய்தவற்றைப்பரப்பிப் பாடிக்கோதையசையும்படி அவனாடும் வகைபோலே உருண்டகவறு தன்னிடத்தேயுருளும்படியாகப் பண்ணின பவளவுழக்காலே பொருவாணாக்காண்மினென்க. (எஎ)

தீம்பாலடிசிலமிர்தஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழுக்க

லாம்பாலக்காரடலையண்பனீரூறமிர்தந்

தாம்பாலவரைநாடித்தந்தூட்டயர்வார்சொரிய

வோம்பாநறுநெய்வெள்ளமொழுஞ்மவண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்சோறு. ஆம் பால் - இவற்றிற்கெல்லாங் கூடுதற்குரியபால். அக்காரடலை - அக்காரத்தினையடப் பட்டது; அக்காரம் - சுருக்கரை. அடிப்பல் நீரூறமிர்தம் - புளிங்கறி.

இ - ள். ஊட்டயர்வார்தாம் உண்ணும்பகுதியிலுள்ளோரை நாடித்தந்து அவர் களுக்குப் பாலடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின் அவற்றையுண்டற்குவார்த்தநெய் வெள்ளமொழுஞ் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்.

(எஅ)

அள்ளற்சேற்றுளாலவனடைந்தாங்கனையமெய்யிற்

கள்செய்கடலுளினமைக்கூம்பிற்கடிசெய்மாலேத்

துள்ளுதாமக்கயிற்றிற்பாய்செய்துயிரிதிய

முள்ளுகாற்றுவழுவங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கள்செய்கடல் - கள்ளுண்டார் தன்மையைச்செய்கின்ற நீர்விளையாடுகின்றதிரள். கடல் - ஆகுபெயர். \* “அடாக்களியவர்” என்றார் முன்னும்.

இ - ள். இளமையாகிய கூம்பிற்கட்டின மாலையாகிய கயிற்றோடுசேர்ந்த தாமமாகியபாயைவிரித்து அதனையுயர்த்து நிதியமே நினைக்கப்படுகின்றகாற்றாகக் கொண்டு கள்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக்கலத்தையுங் காண்மினென்க.

கலம் - பரத்தை.

(எக)

தாய்தன்கையின்மெல்லத்தண்ணென்முறங்கினெறிய

வாய்பொன்னமளித்துஞ்சுமணியார்முழவிபோலத்

தோயுந்திகைகளைப்பத்தோடார்கமலப்பள்ளி

மேயவகையிற்றுஞ்சும்வெள்ளையன்னங்காண்மின்.

இ - ள். தாய் தன்கையினாலே குறங்கிலே மெல்லத்தட்ட அவ்வசைவால் அமளியிலேதுயிலுங் குழவியைப்போலச் செறியுந்திகைகள்வந்தசைப்பக் கமலப் பள்ளியிலே மனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலுமன்னத்தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு.

(அ0)

நீலத்துகிலிற்கிடந்தநிழலார்தழலம்மணிகள்

கோலச்சுடர்விட்டிமிழக்குமரியன்னங்குறுகிச்

சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன

வாஷிச்சுடர்கள்களவியழுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். நீலத்துகிலிற்கிடந்தமணிகள் சுடலாமிக்காலுதலின் அறியாதவன் னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆவிச்சென்றுகருதி அதன்சுடர்களைக்கவ்வி அவை யதப்படாமையினால் வருந்துந்தன்மையைக் காண்மினென்க.

துகிலுக்கு இலையுமை.

(அக)

வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன்மணிக

ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றணுகிக்

கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பானாவிற்றலவிவளைப்பத்

தொடிக்கட்பூவைநோக்கிநகுமர்மெளிதோகாண்மின்.

இ - ள். மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுடலா விட் டொலுதலின் உழைமான்பிணையானதொன்று அதனை அறுகம்புல்லென்றுகருதி அணுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளையாநிற்க, அதனைத் தொடிபோல் வட்டமான கண்ணையுடையபூவைநோக்கி நகுமாறு எளிதாயிருந்தத னைக் காண்மினென்க.

ஓ - வியப்பு.

(அஉ)

இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்றாமார்பன்

கவிஞர்மதியினகன்றுகாட்சிக்கினியவிழவிற்

சுவையின்மிகுதியுடையசேர்வில்பொருளொன்றதுதா

னவையின்னகலநோக்கிநயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின், இன் - நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - \* பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று - ஒருசேவன். நவையினகல் - நாயுடம்புநீங்க. நோக்கி - நோக்க.

இ - ள். அந்நனம் வெவ்வேறுபோயினுரெல்லாநும் காண்மினென்றுகூறும் படி இத்தன்மையவான இவையும்பிறவும் கவிகளாற்புகழவரியவாய்க் காண்டற்கி னிய நீர்விழவிலே ஆரமார்பன் ஒன்று நவையினகலும்படி சோர்வில்பொருளால் நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக் கூறுவாமென்றாரெ ன்க.

(அக)

வேறு.

க. அத்தணர்க்காக்கியசோற்றுக்குவாலினை  
வந்தொருநாய்கதுவிற்றதுகண்டவ  
ருய்ந்தினிப்போதியெனக்கனன்றோடினார்  
சிந்தையினின்னொளிர்தியனநீரார்

(அச)

உ. கல்லொடுவன்றழகையினர்காற்றினும்  
வல்வினாந்தொடிவளைத்தனராகிக்  
கொல்வதுமேயினர்கொன்றிடுகூற்றினும்  
வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

(அரு)

கூ. வேள்வியினுண்டிலக்கியநீவிர்க  
ளாளெனக்கென்றதறைவதுமோரார்  
தாளிறழர்க்கரதுக்கலிற்றணிமுறை  
நீள்கயம்பாய்ந்ததுநீந்துதலேரமும்.

இவைமூன்றுமொறுதொடர்.

க. ஒடினர் - ஒடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலிற் தம்முடையசிற்தையிலே விடாதுரின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்றநீராரெனக் கொடுமைகூறினார்.

உ. பட்டதை, ஐ - பகுதிப்பொருள்விசுதி.

கூ. ஆளென்றுகதறுகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை விலக்கின நீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றோம்போன்றிருக்கச் சாற்றுகின்றதன்மையையுமோராராய், விலக்கினார் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமையாய்ப் பிறப்பரென்பதுணராராதலின்.

இ - ள். தியனநீராகிய அந்தணர்க்காக்கிய சோற்றுத்திரனை ஒருநாய்வந்து கவ்வற்று; அவரதுகண்டு இனிப் பிழைத்துப்போவையென்றுகூறி ஒடியெடுத்த கலையுந்தடியையுங் கையிலேயுடையராய்க்கனன்று காற்றினுங் கடுகவினாந்தோடி, அது நீள்கயத்தைப் பாய்ந்துநீர்நினவளவிலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அறைவதுமோராராய்த் தாளிறவடித்தலின், அது வல்வினையார்வலையிலே அகப்பட்டே விட்டது; அதனைப் பின்னருங் கொன்றிடுகின்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையை மேவினாரென்க.

(அசு)

வேறு.

மட்குடமல்லனமதியின்வெள்ளிய  
கட்குடக்கன்னியரிருவரோமிடன்  
றுட்கெனயாவருடுங்கத்தூய்மையி  
லுட்குடைக்களிமகனொருவன்றோன்றினான்.

மட்குடமல்லனவாகியகட்குடம்; கள்ளின்கடுமைபொறுத்தற்கு வெள்ளியாற் சமைத்தகுடம்.

இ - ள். களிமகனொருவன் கட்குடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவியரிருவருடனே யாவருந்துணுக்கெனத் தோன்றினனென்க.

(அஎ)

தோன்றியபுன்செய்வேலவற்குத்தாமது  
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை  
யூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டிங்கதிர்  
கான்றிடுகதிர்மதியிரண்டுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றிய அவற்கு மின்னுக்கொடிபோலுமனைவியரிருவரும் வெள்ளிவட்டகையை வாயிலேயழுத்தித் தாமதுவைக்கொடுப்ப, அத்தன்மை ஒருமுழையிலே கதிசாச்சொரிகின்ற மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(அஅ)

வேறு.

அழலம்பூநவார்ந்தழுவார்தரச்  
சுழலுங்கண்ணினன்சோர்தருமாலையன்  
கழலன்காழகம்விக்கியகச்சையன்  
மழலைச்சொற்களின்வைநிவைகூறினான்.

இ - ன். தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்ஙனமருந்துதலாலே வெம்மைபரக்  
கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் கழலனாய் வீக்கினகருங்கச்சைய  
னாய் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக்கூறினானென்க. (1)

புடைத்தென்னுயினைப்பொன்றுவித்தீருயிர்  
கடுக்கப்பேர்த்தனிர் தம்மின்கலாய்க்குறிற்  
மடக்கைமீளிமைதாங்குமினன்மெனி  
னுடைப்பென்கட்டுடமென்றுராயாடினான்.

இ - ன். என்னுயையடித்து உயிரைப்போக்கினீர் அவ்வுயிரை மீட்டனிராய்த்  
தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்கநினைக்கின், என்மையிலவலியைத் தாங்குவீ  
ராக, அவ்விரண்மெல்லவாயின், கட்டுடத்தை யுடைப்பேனென்றுகூறினானென்க.

கட்டுடமுடைத்தல் - சங்கேதம். கடுக, கலாய்க்க - விகாரம். (க0)

வேறு.

நல்வினையொன்றுமிலாதவனும்மறை  
வல்லவர்தம்மைவருத்தலின்வல்லே  
செல்சுடர்வேல்வலசீவகசாமிசென்  
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ன். நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணவைவருத்தலின் அது  
கண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்லசீவகன் வல்லேசென்று அக்களி  
மகன் நாயிழந்தவல்லலை முதற்போக்கிப் பின்பு அந்தணர்படுகின்றதுயரை நீக்கி  
னானென்க. (கக)

மீண்டவரேருதலும்விடையன்னவ  
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி  
மாண்டவெயிற்றெகினம்மறமில்லது  
காண்டலுங்கட்கினியான்கலுழந்திட்டான்.

இ - ன். அவ்விருநிறந்தோரும் மீண்டுபோனவளவிலே கட்கினியானாகிய  
விடையன்னவன் தோழருடனேயனுனினனாய் நாய் நெஞ்சின்மறமில்லாததனைக்  
கண்டவளவிலே அருளான் அழுதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் வினோதமொழிந்துகிறதறிந்  
றோழர்வந்து நிரண்டமைதோன்ற ஈண்டியவென்றார். எனவே தம்பியர்வந்தமையும்  
பெறுதும். (கஉ)

நாயுடம்பிட்டிவணந்தியபேரொளிக்  
காய்கதிர்மண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்  
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர  
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

இ - ள். யான்கூறுகின்றமந்திரத்தை நீயொருப்பட்டு நினைவாயாக; நினைத்  
தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப்போகட்டுச் செல்கதிர்த் திற்கள்போலொளிகால்  
வதோர் பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானென்க. (௧௬)

என்றலுந்தன்செவியோர்க்திருகண்களுஞ்  
சென்றுகுநீரொடுசெம்மலைநோக்கி  
யொன்றுபுவார்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்  
குன்றனையான்பதங்கூறவலித்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே தன்செவியாலேகேட்டுவிசாரித்து இருகண்  
னாலும் வடிந்துவிழ்கின்றநீருடனே தலைவனைநோக்கி மனமொருப்பட்டு அதுதோ  
ன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவளவிலே, சலியாதவன் இது காலமென்றறிந்து மந்  
திரத்தைக் கூறத்துணிர்த்தானென்க. (௧௭)

சீ வ று.

௧. நற்செய்கையொன்றுமில்லார்நாளுலக்கின்றபோழ்தின்  
முற்செய்தவினையினீங்கிரல்வினைவினைக்கும்வித்து  
மற்செய்துவீங்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ  
தற்செய்கைதளிர் ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புகின்றான். (1)

௨. உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினென்றுநெஞ்சின்  
மறுகனிப்பற்றொடர்வம்விட்டிமொணவச்சத்  
தறுகனியிறைவன்சொன்னவைம்பதவமிர்தமுண்டாற்  
பெறுதிநற்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினானே. (௧௯)

௩. மனத்திடைச்செறும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து  
நினைத்திடுநின்கணின்மனீறவினையினீங்கி  
யெனைப்பகரோறும்விள்ளாவின்பமேயக்குமென்றாற்  
கனைப்பதவமிர்தநெஞ்சினயின்னுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

௧. நீங்கி - நீங்க.

௨. மறுகல் - சுழலாதேகொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம் - பெறக்  
கடவதன்மேற்று. விட்டிடு - ஒருசொல். இறுகல் - நிலைபெற்றதேகொள்.

௩. செறும்பு - செற்றம். நீனிறவினை - கரியபாவவினை.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிந்ததோளான் இம்மையில் நற்செய்கையொன்றுமிலாதார் வாழ்நாள்கழிகின்றகாலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினையினின்றுநீங்க முற்செய்த நல்வினையை வினைக்கும்வித்தாகியமந்திரமைந்தையும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புகின்றவன் அம்மந்திரத்தின்செய்கைதழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடைச்செறும்பை முதனீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன்செய்த உறுதியின்றியேயொழுகினேனென்றுமறுகல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும்விட; இறுகலென்று பெருகவையகற்றினான். அங்ஙனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அமுதத்தையுண்டால் நின்கணின்ற நீன்றவினையினிங்கி நற்கதியைப்பெறுதி, அக்கதிதான் உள்ள நாளெல்லாம் நீங்காதவின்பத்தையேதருமாதலான் மறவலையாகி இவ்வைந்தினையும் நீனைத்திடென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்துபதமாகிய அமிர்தத்தை நெஞ்சாலேயுண்டு இவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (கௌ)

வேறு.

பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி  
ளோடியாங்கொருயர்வரையுச்சிமேற்  
கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களைந்  
தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பரமாகமத்திற்கூறப்பட்ட உயிர்போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலேபோகை. பாணி - கை; கைமுகமாவது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுநீங்கினவிடம். அதுபோல முதல் நேரேயோடிப் பின் விலங்கியோடுதலாம்.

இ - ள். ஒழி வரையுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தணாப்போலே கோலமெல்லாங்குயிற்றப்பட்டு வியக்கத்தோன்றினானென்க.

வெள்ளிமலையாதலின், உயர்வரையென்றார். (கௌ)

ஞாயில்சூடியநன்னெடும்பொன்னகர்க்  
கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குசூழ்சூழல்  
வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியந்  
காயினார்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பொன்னகரிற் கோயிலுள்ளவரைப்பெல்லாம் மென்றோளியர்தோன்றித் தேவியராயினார்; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமுஞ்சேர்ந்ததென்க.

பரியாளம் - பாகதம்.

(கக)

மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்  
றடங்கொள்வெம்முலைத்தாமரைவாண்முகத்  
தடைந்தசாயலரம்பையர்தம்முழை  
மடங்கலேறனையான்மகிழ்வெய்தினான்.

இ - ள். சிங்கவேற்றையொப்பான் அல்குலையும் முலையையும் முகத்தையுஞ்சேர்ந்த சாயலையுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்தினானென்க. ()





சுமந்து” என்றும், \* “உரிமைதன்னான் - ஆட்டி” என்றும், † “எரிபொனீன்முடி-  
கவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே” என்றும், ‡ “தாளாரவேத்தி” என்றும், § “களிப்  
புற்றான்” என்றுங்கூறுதலின், இதுவேகருத்தாம். பூசுறுபரிதியின் - கைசெய்த  
பரிதிபோல.

இ - ள். மேனியனது முடிமிடைந்தசீவகன் அப்பொழுது பரிதிபோலத்  
தோன்றினென்க.

விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும், பரிதியுலமை. இனி மேனி  
யனும் மாலையனும் பரிதியிடத்தே தோன்றினென்பாருமுளர். (க0க)

வேறு.

குன்றெனத்திரண்டதோளான்குறுகலுங்குமாறோக்கி  
நின்றவனெடுங்கொன்றுமிமைப்பிலநிழலில்யாக்கை  
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேபென்றுதேறி  
நன்றவன்வரவுகேட்பானம்பிரியானாயென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சனனங்நனங்குறுகினவளவிலே சீவகனோக்கி முன்னின்றவ  
னுடையயாக்கை நிழலில்யாக்கையாயிருந்தது; அன்றியுங் கண்ணுஞ் சிறிதும் இமை  
த்தவில்லை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனுதலத்தேறி, அவன்வரவுநன்றாகக்  
கேட்கவேண்டி; நம்பி, நீயாரென்றென்க.

யாரை, ஐ - அசை. அமரனையாதறேறியும் பாடம். (க0ச)

குங்குமக்குவட்டின்விங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா  
யின்குநின்னருளிற்போகியியக்கருளிறைவனுகிச்  
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி  
யங்கியானுறைவலெந்தையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன் - உவம்பொருள். சங்கவெண்மலை - மலையின்பெயர். மற்று இரண்டும்  
அசை.

இ - ள். தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய் அங்கே  
இயக்கருளிறைவனுகி மலையினுச்சியிற்சந்திரோதயமென்னு நகரிலே யிருப்பேன்.  
அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினென்க. (க0டு)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றற்பு  
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி  
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பெமல்லா  
மின்றெனக்கெதிர்த்ததென்றெனரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

\* பதுமையாரிலம்பகம், ச.

† பூமகரிலம்பகம், ச0.

‡ முத்தியிலம்பகம், சீவகன்றுறவு, உக.

§ ,, கேவலோற்பத்தி, உசு.

இ - ள். என்று அவன்கூடக்கேட்டு, இமயமுமொக்கமாட்டாத பெரியபொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவலனாகியவேலான் விரும்பிப்பார்த்து, சித்திகேஷத்திரத்தைப் பெற்ற சித்தபரமேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றானென்க. (க0க)

சூழிறுகழலினுற்குச்சுதஞ்சணனிதனைச்சொன்னான்  
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவனதிறைமைபோல  
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே  
யாடியுட்பாவைபோனீயணங்கியதணங்குவென்றான்.

இ - ள். பகவத்குடுதலுற்றுங் கழலினுற்குச் சுதஞ்சணன் இதனைச்சொன்னான்; அது யாதெனிற்பகவனதிறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல்லாம் அகப்படுத்தினுற்போலநினதிறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லாமகப்படுத்தி அதிற்பல்லுயிருங் கண்ணாடியிற்பாவைபோல நீவருந்தியதொழிலுக்கு வருந்தும்படியாக நின்னடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னானென்க.

உள் - இடம். “மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சுமமே” என்றாற்பிறநம். (க0எ)

வாளொடுவயவரீண்டுவாரணத்தொழுநின்முற்றி  
மீளிமைசெய்யின்வெய்யநண்பநின்னினைப்பதல்லா  
னொடுபக்கநாந்நுவிழினும்விழ்தலில்லாக்  
கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறைவிலன்பிறவினென்றான்.

இ - ள். நாளோடு பக்கங்களுங்கெட்டுவீழினும் வீழுந்தன்மையிலலாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவரீண்டி யானைத்தொழுவோடே யெண்ணைவளைத்து மீளிமைசெய்தாராயின், யான் விரும்பிய நண்பனை, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றுங்குறைவிலேனென்றானென்க.

அருமைநோக்கிச் செய்யினென்றான். அங்ஙனம் மேல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்துகின்றது. முற்றியெனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (க0அ)

இன்னிழலிவரும்பூணுநிருவிசும்பிவர்தலுற்றுப்  
பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லிக்கொண்டினியகூறி  
நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினைக்கவென்று  
மின்னெழுஉப்பறப்பதொத்துவிசும்பிவர்தமரன்சென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சணன் விசும்பிலேபோகக்கருதிச் சீவகனைப்புல்லிக்கொண்டியான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன் நினக்கு ஒரிடர்வந்ததாகில் என்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்கு நிலைபோலே அவன் விசும்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனானென்க. (க0க)

சொல்லியநன்மையிலலாச்சுணங்கனிஷ்டம்புநீங்கி  
யெல்லொளித்தேவனாகிப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா  
கொல்லுலையகத்திட்டுதிக்கூரிரும்பிரதங்குத்த  
வெல்லையில்லெசம்பொனுகியெயிரிநிறம்பெற்றதன்மே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; என்றது, பொன்னுதற்கு வேண்டுஞ்செய்கைகளை முன்னே யுடைய இரும்பென்றவாறு.

இ - ள். தானுமதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத சுணங்கன் இவ்வுடம்பை நீங்கி இதற்குமுன்னர் நல்வினைவந்துதவி ஒருவனுபதேசித்த மந்திரத்தாற் றேவனுய்ப் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டிது உருகினமுகத்து இரத்ததைக்குத்த, அதுமாற்றற்றபொன்னாய் விளங்குநிறத்தைப் பெற்ற தல்லவோ, இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கருதுகவென்றானென்க.

இது சொல்லெச்சம். முன் “பெருநவையகற்றினுன்” என்றது உருகுகின்ற முகத்திற்குவமை. (கக0)

வேறு.

எரிமாலேவேனுதியினிறக்கிக்காமனடுகணையாற்  
றிருமாலேவெம்முலைமேற்றினைக்குந்தேவர்திருவுறுக  
வருமாலேயெண்வினையுமகற்றியின்பக்கடலாக்கித்  
தருமாலேயல்லதியான்மலையிற்றழந்துபணிவேனோ.

இ - ள். எரியொழுங்குபோலும் வேலின்முனைகளான் இரணியன் இராவணன் முதலாயினாக்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்தகணையாலே முலைமேற்றினைக்குந் தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக; நீக்குதற்கரிய எண்வினைக ளையுநீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகணையல்லது யான் தலையாற்றழந்து வணங்குவேனாவென்றானென்க.

\* எண்வினையாவனவற்றை, † “எண்மர்கவிழ்ந்தனர்” எனத் துறவிற்கூறுவர் விரிய. (ககக)

ஒன்றாயவூக்கவேர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுமுது  
நன்றாயநல்விரதச்செந்நெல்வித்தியொழுக்கநீர்  
குன்றாமற்றாங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்  
வென்றாந்தம்வீட்டின்பம்வினைக்குமவிண்ணோருலகின்றே.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள்.

இ - ள். பகிராத முயற்சியாகிய ஏனாப்பூட்டி, உடம்பாகியசெய்யைத் தவத் தாலேவருந்துவித்து, விரதமாகிய செந்நெல்லை விதைத்து, † சாரித்திரமாகியநீரை வற் றுமற்பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகியவேலியைப் புலனாகியபசுக்கள் பிரியாதபடி காத்துப் பரிகரிப்பின், அந்நிலை முதற் சுவர்க்கத்தினைத்தந்து, பின் வீட்டினைவினைக்குமென்றா னென்க.

இன்-சாரியை. “சொல்லிய” முதலியமூன்றுகவியுஞ் சீவகன் தோழனானோக்கிக் கூறினான். (ககஉ)

\* எண்வினையாவன: ஞானாவரணியம், தரிசனாவரணியம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், ஞாமம், கோத்திரம், அந்தராயமனவிலை.

† முத்தியிலம்பகம், கேவலோற்பத்தி, கடு.

‡ சாரித்திரம் - நல்லொழுக்கம்.

வேறு.

இத்தலையிவர்களைகவிமயநட்டரவுசுற்றி  
யத்தலையலறமுநீர்கடைந்தவரவமொப்ப  
மைத்தலெடுங்கண்ணருமைந்தருமலியாட  
மொய்த்தினவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனிப் பொய்கைகளில் வினாயாடுதல்கூறுகின்றார். அத்தலை - அக்காலத்து.

இ - ள். சீவகனுந் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நகரின்களரி  
ருமைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தையெட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி முநீரலறக்கடைந்த  
வராவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டாடுதற்குப் பொய்கையிலேபுக்காரென்க.

மந்தரத்தின்றொழிவை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையனாயுதலின், \*‘‘இம  
யவிலவாங்கிய’’ என்றாற்பிறரும். (கக௭)

கலந்தெழுதினாதுண்ணடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம  
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குவிருகளைப்பரப்புமாக  
வலர்ந்ததனாகமலத்தம்போதணிதக்கமுகத்திற்கேற்ப  
நலங்கெழுதுவனவாட்கணன்னுதனலத்தையுண்டார்.

இ - ள். இருகளைப்பரப்புமல்குலாக, அதிலேகலந்தெழுதின்ற தினாயாகிய  
நுண்ணிய ஆடையினையும் கமலப்போதாகிய முகத்திற்கேற்ப அழகுதக்க குவனையா  
கிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கயமடந்தையாகிய நன்னுதனலத்தை துகர்ந்தா  
ரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சந் தக்கவென்னும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. (கக௮)

தண்ணுமைமுழவமொந்தைதருணிச்சம்பிறவுமோசை  
யெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்  
திண்ணிதிற்றெறித்துமோவார்கொட்டியுங்குடைந்துமாடி  
யொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியர்மிசையவர்கொளத்தார்.

இ - ள். ஆடவர் ஓவாராய்த் தண்ணுமைமுதலியவற்றினேசைகளையும் பிறவு  
மெண்ணியவாச்சியங்களினேசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கை  
யினாலும் தெறித்துங் கொட்டியுங் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மக  
ளிர்தம்மோடாடித் தேவனையொத்தாரென்க. (கக௯)

சிவிரியின்மாறுதாயுங்குங்குமமெறிந்துந்தேங்கொ  
ளுவறுநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்ணெருக்குத்  
தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருதிறைகொண்டுமின்பத்  
திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்துருத்தி. தருதிறை - இடக்கர்.

இ - ள். ஏத்தருந்தன்மையார் உவறுநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கி ஓட்டி  
முதுகண்ணெருக்கு அஞ்சினையென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின்னுங் காமவெள்ளத்  
தின்பத்தேமிக்காரென்க. (கக௯)

சாந்தகநிறைந்ததோணிதண்மலர்மாலேத்தோணி  
பூந்துகிலார்ந்ததோணிபுனைகலம்பெய்ததோணி  
சுடந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டுகொண்டெறியவோடித்  
தாந்திரைக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

இ - ள். சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருமைந்தருங்கொண்டு ஓடியெறிகையி  
னாலே, அவற்றையுடைய தோணிகடாங் கடலிற்கலங்கள்போலே தம்மிற்றாகித்  
திரியுமென்க. (கக௭)

கலிவளர்களிறுகைநீர்சொரிவபோன்முத்தமாலே  
பொலிவொடுதிவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலம்வந்தாடக்  
குலிகநீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்  
மெலிவுகண்டுவந்துமாதோவிறுப்பொடுமறவினாரே.

பொங்கி - பொங்க.

இ - ள். கொம்பன்னார் களிறு கையாலே நீராச்சொரிவனபோலே முத்தமா  
லேபொங்கப் பின்னிமையிரையைய மட்டத்துருத்தியினையோச்சுதலின் ஆடவர்வரு  
த்தங்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன்மாறுபட்டாரென்க. (கக௮)

வண்ணவொண் சுண்ணப்பட்டிமாலையுஞ்சாந்துமேந்தி  
யெண்ணருந்திறத்துமைந்தரெதிரெதிரெறியவோடி  
விண்ணிடைதுடங்குமின்னுமீன்களும்பொருவபோல  
மண்ணிடையமரர்கொண்டமன்றலொத்திறந்ததன்றே.

ஓடி - இளைத்து.

இ - ள். வண்ணிலே மின்னும் மீன்களுந் தம்மிற்பொருவபோலே மைந்தர்  
மகளிரெதிரெறியெதிரே சுண்ணமுதலியவற்றையேந்தி யெறிய, அவ்விருதிறத்தோரு  
மிளைத்தபின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தையொத்து மணநிகழ்ந்து நீர்  
விளையாட்டுக்கழிந்ததென்க. (கக௯)

வேறு.

உரைத்தவெண்ணெயுமொண்ணறுஞ்சுண்ணமு  
மரைத்தசாந்தமுநானமுமாலையு  
நுரைத்துநோர்சிறைவண்டொடுதேனின  
மிரைத்துநீர்கொழித்தின்பமிறந்ததே.

இ - ள். நீர் சுண்ணமுதலியன நுரைத்து வண்டுந்தேனுமிரைத்துக் கொழித்து  
இனிமைமிக்கதென்க.

எச்சங்கள் செயப்படுபொருளன.

(க௨௦)

வேறு.

கத்திகைக்கண்ணிரெற்றிக்கைதொழுக்கடவுள்ளன  
வித்தகவிலையொல்லாமவிழுமணிக்கலங்கடாங்கி

முத்தணிந்தாவிழுட்டிமுகிழ்முலைகச்சின் வீக்கிப்  
பித்திகைகப்பிணையல்குழந்துபெண்கொடிபொலிந்தவன்றே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி - தாங்க.

இ - ள். குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகையொத்த  
இனையரெல்லாம் கலன்களைத்தாங்கப் பெண்கொடிகளெல்லாம் ஊட்டி அணிந்து வீக்  
கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (க௨௧)

திருந்துபொற்றேருஞ்செம்பொற்சிவிகையுமிடைந்துதெற்றிக்  
கருங்கயக்களிற்றுமாவுங்காலியற்பிடியுமீண்டி  
நெருங்குபுமள்ளார்தொக்குநெடுவரைதொடுத்தவெள்ளங்  
கருங்கடற்கிவரந்தவண்ணங்கடநகர்க்கெழும் தவன்றே.

இ - ள். அவர்களேறுதலின் நெருங்காரின்று மள்ளர்செறிய வரைமுனின்றும்  
இடையறாதுவீழ்கின்றவெள்ளங் கடற்குப்போனாற்போலே. தேருஞ் சிவிகையும்  
பிணங்கிச்செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமீண்டி நகர்க்குப்போயிவென்க.()

வேறு.

கடலெனக்காற்றெனக்கடுங்கட்கூற்றென  
வுட்கினவுருமெனவூழித்தீயெனத்  
தொடர்பிணிவெளின்முதன்முருக்கித்தோன்றிய  
தடலருங்கடாக்களிற்றசனவேகமே.

இ - ள். அவ்வளவிலே கடாக்களிறுகிய அசனிவேகங் கவிற்சங்கிவிபிணித்த  
மரத்தையுங் கம்பத்தையுமடியிலேமுறித்து முழக்காற்கடலெனக் கடுமையாற்காற்  
றெனக் கொடுமையாற்கூற்றெனக் கோபத்தாவிடியெனச் செக்கோறலின் ஊழித்தீ  
யெனத் தோன்றிற்றென்க. (க௨௩)

வேறு.

பொருதிழியருவிபோன்றுபொழிதருகடாத்ததாங்கக்  
குருதிகொண்மருப்பிற்றுகிக்குஞ்சாஞ்சிதைந்ததென்னக்  
கருதியிசைகளெல்லாங்கண்மிசைக்கரந்தமாந்தர்  
பரிதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன்மீன்களொத்தார்.

மிசை - இடம்.

இ - ள். அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்றாய்த் தன்மன்மைகெட்டதென்  
றாக; அதன் கண்கருதியிசைமியையெல்லாந் தோன்றாமற் கரந்தமக்கள் ஞாயிற்  
றின்முன் றேன்றாவாய் மறைந்த மீன்களையொத்தாரென்க.

இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.

(க௨௪)

க. கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காமுகருள்ளம்போல  
விருங்களிற்றெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டிளையரேக

வரும்பெறலவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்

றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிறைஞ்சினின்றான். (கஉரு)

- உ. என்னைக்கொன்றிலங்கேண்டுமெல்லையினொருவன்றோன்றி  
யின்னுயிரிவளைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தாற்  
பின்னைத்தானாவதாகவென்றெண்ணிப்பிணைக்கொணோக்கி  
மின்னுப்போனுடங்கினின்றான் விததைபொற்கொம்பொப்பான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமலை, தன்மேலே காழுகர்நெஞ்  
சோடுமாறுபோலக் களிறனுக்கச்சென்றதாக, இனையர் சிவிகையைவிட்டுப்போக, அப்  
பொழுது அந்தப் பிணைக்கொணோக்கியாகிய பொற்கொம்பொப்பான் அஞ்சி மின்போ  
லேநடுங்கினின்றான்; அதுகண்டு அவட்குத்தோழியாகிய மலை என்னைக்கொன்று  
இவளிடத்தே ஓடுமெல்லையில் ஒருவீரன்றோன்றி இவளையுயிரைக்காக்கும்; காத்தில  
ளையின் யானிறந்தாற் பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலேநினைத்து இரண்டு  
கையினையுந் தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்  
பிட்டுக் களிறு எதிரேசென்றனுகினவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துகின்றாளென்க.

மேல் அங்ஙனம்வருகின்றவழி இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது. ஒருவ  
னென்றது உட்கோளாதலிற் பின்னாடவொன்றான். இக்கருத்தானன்றே மேலும்  
\*“நெடுங்கனூற்கவர்ந்த களிய-யஞ்சனத்துவலையாடி நடுங்கினான்” என்றும், †“நாட்  
டமுநடுக்கமும்” என்றும் கூறுகின்றதென்க. (கஉசு)

மணியிருதலையுஞ்சேர்த்துவான்பொனினியன்றநாணு  
லணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்சூழ்ந்து  
தணிவருந்தோழர்சூழத்தாழ்குழைதிருவில்வீசப்  
பணிவருங்குரிசில்செல்வான்பாவையதிடனாக்கண்டான்.

இ - ள். பிறராற் றுழ்வித்தலரியகுரிசில், இரண்டுதலையினும் மணியழுத்திப்  
பொன்னாற்செய்தகயின்றோலே குழலையேறக்கட்டி அலங்கலையதன்மேலே சூழ்ந்து  
அன்புருறைதலரிய தோழர்சூழ வீசச் செல்கின்றவன் குணமாலையது வருத்தத்தைக்  
கண்டானென்க.

கட்டியிட்டி - ஒருசொல். குழலையேறக்கட்டியும் பாடம். (கஉஎ)

பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்சாத  
லெண்ணினனெண்ணினொய்தாவினமலர்மாலேசுற்ற  
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றானைவீக்கா  
வண்ணலங்களிற்றைவையாவார்த்துமேலோடினானே.

\* குணமாலையாரிலம்பகம், கஎச.

† ,, ,, கருக.

இ - ள். பெருந்தகை பெண்ணுயிர் சாதலைநோக்கி இவ்விடரை நீக்காதுபோய் வாழ்கின்றவாழ்விற்காட்டிற் சாதல் அவலமில்லையென்றெண்ணினான்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனைவைது ஆர்த்து அதன்மேலே ஓடினானென்க.

\*“வேழநாற்குவெல்லுமார்நலன்” ஆதலின் இக்களிறு அடர்க்க வெளிதாயினும் அடர்த்தார் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும் வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின் அவ்வேறுபாடுநன்றென்றெண்ணினானென்க. ()

குண்டலங்குமரன்கொண்டு குன்றின்மேல்விழுமின்போ  
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ  
மண்டலமுத்துந்தாருமாலையுங்குமுலும்பொங்க  
விண்டலர்கண்ணிசிந்தமின்னிற்சென்றெய்தினானென்க.

இ - ள். அங்ஙனமோடினகுமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறிறைஞ் சாதபடி காதிர்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடுஒலித்துவீழும்படி மலைமேலே வீழமின்போலே அதின்மத்தகத்தேயெறிந்து வட்டமானமுத்துவடமுந் தாரும்நெற் றிமாலையுங் குமுலும் பொங்கக் கண்ணிசிந்த மின்போற்சென்றெய்தினானென்க  
எறிந்தவிசையிற் றானேவீழ்ந்ததென்க. (௧௨௧)

படம்விநிராகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுமுன்போல  
மடவரலவளைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சும்போழ்திற்  
குடவனாரெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்  
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரிறியார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவன் வீரிகின்றபடத்தையுடைய நாகத்தைச் செற் றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புநின்ற மாலையென்னுஞ்சேடியைச்செறுத் துக் களிறிறைஞ்சுகின்ற வளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே பாய்ந்தசினங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தினுடல் சினத்தைச்செலுத்தும்படி. அதின்மத்தகத்தினடுவே குதித்ததுடி யென முழங்கியார்த்தானென்க.

குடவனா - புகருக்குவமை.

(௧௩௦)

கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்து  
காற்றெனவுரிறிநாகங்கடாஞ்செய்துகளிறிச்சீறி  
யாற்றலங்குமரன்மன்மேலடுகளிரேடவஞ்சான்  
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கையாலே கூற்றெனப்புடைத்தலின் அக்களிறு காய்ந்து முழங்கிமதஞ்சொரிந்து சீறிஅக்குமரன் மேலே காற்றெனவோட அஞ்சானாய்க் குணமாலையைப் பிழைக்கக் கொண்டு போமினென்றானென்க.

சேடிமேலுங் குணமாலேமேலுஞ் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன் தன்னினோ க்கினமையின் அஞ்சானாயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலையைக் கொண்டுபோமினென்றான். (௧௩௧)



மதியினுக்கிவர்த்தவேகமாடிணிநாகம்வல்லே  
பதியமைபரிதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்  
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருகளிறகன்றுபொற்றூர்க்  
கதியமைதோரினானைக்கையகப்படுத்ததன்றே.

இ - ன். மதியைக் கையகப்படுத்தற்கு விரும்பிய கரும்பாம்பு போகின்றனாயி  
ற்றின்மேலே வினாந்தோடினாற்போலக் குணமலைமேற்சென்ற பொருகளிறு அவ  
னைக்கைவிட்டுச் சீவகனைக் கைக்குள்ளே யகப்படுத்திற்றென்க.

இருப்புத்தவிர்த்தபரிதி; \* “அமைந்ததினிரின்றொழில்” என்றதுபோல. கதிய  
மைதேரினானையும் பாடம். (ககஉ)

கையகப்படுத்தலோடுங்கார்மழையின்னின்றுதா  
மொய்கொளப்பிழந்துமுத்தார்மருப்பிடைக்குளித்துக்காற்கீ  
ழையெனவடங்கிவல்லானாடியமணிவட்டேய்ப்பச்  
செய்கழற்குரிசிலாங்கேகாந்துசேணகற்றினனே.

இ - ன். அங்ஙனங் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவனவிலே அது போர்தொட  
ங்காநிற்கக் குரிசில் மழையின்னின்று கடுக வுடம்பு புரிந்து மருப்பிடையிலே புருந்து  
காற்கீழே வட்டிப்போலவடங்கித் தான்கரந்துபோய்க் களிற்றை அப்பொழுதேசேணி  
லேயகற்றினனென்க.

வல்லான்-பாய்ச்சுக்காட்டுவான். தானகலுதலின், அதனையகற்றினனாயினான்.()

வேறு.

மல்லனீர்மணிவண்ணனைப்பண்டொர்நாட்  
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்  
செல்வன்போன்றனன்சீவகன்றெய்வம்போற்  
பில்குழும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

இ - ன். இக்குஞ்சரம் இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது முன்னொருநாளிலே  
கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது; அப்பொழுது அச்சீவகனும்  
அக்கண்ணனையொத்தான். பின்னர் அக்களிறுகிய தெய்வத்தைக் கண்ணன் கொல்  
லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயினாற்போல இவனுங்கொல்லாது  
விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின் இவ்விவங்கிற்கு முயிரளித்தான். கண்ணன் தனக்குப்பகை  
யாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானாயின் அதுபோலுமென்ப  
பிற்கூறியது இல்பொருளுவமை. தெய்வம் யானையாய் வருதலிற் நெய்வமென்றார்.()

வேறு.

ஒருகையிருமருப்புமும்மதத்தவோங்கெழிற்குன்றனையவேழங்  
திருகுகனைகழற்காற்சீவகன்வென்றினையாட்டுடைந்துதேனார்  
முருகுகமழலங்கன்முத்திலங்குமார்பினனைஞ்ஞாற்றுநால்வ  
ரருகுகழல்பரவத்தனியேபோயுய்யானமடைந்தானன்றே.

\* கலித்தொகை, மூன்றாவது மருதக்கலி, கள.

இ - ள்.. கைமுதலிய்வற்றையுடைய குன்றினையவேழத்தைச் சீவகன்வென்று குணமாலைக்கறிவுமுதலியன தோற்றலின்; ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர் கழல்பரவாநிற்கவுந் தனியேபோய்ப் பொழிலிலேசேர்ந்தானென்க.

தத்தையறியலாகாதென்று பொழிலேசேர்ந்தான்.

(கரு)

வேறு.

மணிசெய்கந்துபோன்மருள்வீங்கிய  
திணிபொற்றோளினுன்செல்லனீக்கிய  
வணிபொற்கொம்பினையழுங்கவென்றுதன்  
மணிவில்காதலார்தாங்கொடேகினார்.

இ - ள். கந்தென்றுமருளும்படி கந்துபோல்வீங்கிய தோளினாலே வருத்த நீக்கப்பட்ட குணமாலையைக் குறைவில்லாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கவென்று கொண்டேகினாரென்க.

இவள்வேட்கை வருத்தத்தை யானைக்குவருந்தினளாக உட்கொண்டாராய் அழுங்கவென்றார்.

(கரு)

முழங்குதெண்டுமூழிரீணிகி  
வழங்கனீண்டகைவணிகர்க்கேறனான்  
விழுங்குகாதலாள்வேற்கட்பாவைதாய்  
குழைந்தகோதையைக்கண்மிகுறினாள்.

பாவையுடையதாய் - வநயமாமாலையென்னுமபெயரையுணர்த்திற்று, பாவை பெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தந்தோன்றக் குழைந்தகோதையென்றார்.

இ - ள். கடல்போல நிதியைவழங்குதலின் நீண்டகையையுடைய குபேரமித் திரன் விழுங்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய வநயமாமலை தன்மகனைக்கண்டு ஒரு மொழிகூறினாளென்க.

(கரு)

நெய்பெய்நீளொரிநெற்றிமூழ்கிய  
கைசெய்மாலேபோற்கரிந்துபொன்னிற  
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்றென  
வுய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினார்.

இ - ள். எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலேபோலப் பொன்னிறங்கரிந்த நையும்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினாள்; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவளறிந்து படாதிருக்கவேண்டதெலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றுரைத்தலையோம்பினாரென்க.

(கரு)

முருகுவிண்மலாமூல்லைக்கத்திகைப்  
பருகிவண்மலாம்பல்குழலினாள்  
வருகவென்றுதாய்வாட்கணீர்துடைத்  
தருகுதுண்ணிடையொசியப்புல்லினாள்.

இ - ள். அவர் கூறாமையின் அதனை யறியாததாய் மூல்லைத்தொடையலர்ந்து  
பரக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டிலாங்குழலினுனை வருகவென்று கண்ணீரைத்துடை  
த்து இடைவருந்தப் புல்லினுள்ளென்க. (கருக)

கடம்புசூடியகன்னிமாலேபோற்  
றொடர்ந்துகைவிடாத்தோழிமாரொடுங்  
குடங்கையுண்கணுள்கொண்டபண்ணையு  
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினாடினாள்.

இவருங் கன்னியராதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலேபாடாமாயிற்  
கட்டினுற்போலுமாலையாம்.

இ - ள். கடம்புபூத்த மாலேபோலே தொடர்ப்பட்டுக் கைவிடாத தோழிமாரு  
டனே உண்கணுள்கொண்ட விளையாட்டின்மிகுதியானவந்த வருத்தமேயென்று தன்  
னறிவாலே நாடினாளுளென்க. (கசு0)

கம்மப்பல்கலங்களைந்துகண்டெறாஉம்  
விம்மப்பல்கலநொய்யமெய்யணிந்  
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்  
கொம்மைமட்டித்தாரகொடியனாலேயே.

இ - ள். தாய் அங்கனமிருந்தவளவிலே கோலஞ்செய்கின்றவர்கள் கொடிய  
னாளை அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணையொளிகெடுக்கு  
நொய்யகலங்களை மெய்யிலே விம்மவணிந்து கழுநீர்மாலையையுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்  
தையும் மூலையிலேபூசினாரென்க.

உடம்புதுணுகுகின்றமையுணர்ந்து விம்மவணிந்தார். புறத்தேகோலஞ்செய்ய  
அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இதுபுறஞ்செயச்சிதைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு. (கசுக)

அம்பொன்வள்ளத்துளமிர்தமேந்துமெங்  
கொம்பினவ்வையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்  
பைம்பொனல்குலைப்பயிரும்பைங்கிளி  
செம்பொற்கொம்பினெம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின்றன்மையையுடையதாய் - குணமாலே. பைம்பொனல்குலை-  
ரினனே; என்றது குணமாலையை.

இ - ள். விரயமாமாலே பொற்கொம்பின்றன்மையுடைய எம்பாவாய், எனக்கு  
வள்ளத்தே பாலையேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்றுகொணர்மினென்றுகூறி நின்  
னைப்பைங்கிளியழையாநிற்கும்; இனி அதுவருந்தாதபடி ஆண்டுச் செல்லென்றுகூறி  
னாளுளென்க. (கசுஉ)

வேறு.

நிறத்தெறிந்துபறித்தநிணங்கொள்வேற்  
நிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினாள்

பிறப்புணர்ந்தவர்போற்றமர்பேச்செலாம்  
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினான்.

சிறிதுபொழுதுநின்ற பறித்தவேல்.

இ - ன். கண்ணினான் பிறப்புத்தென்றறிந்து பற்றற்றாப்போலே தமர்பேச்  
சையெல்லாங் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தாளாயினான்க.

வெறுத்தென்னுந்துணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு, செய்தகோ  
லர் துணையொடு கழியப்பெருதேயழிந்து சுற்றத்திடையுந் தனியேதோற்றுதலின்.  
மேவலளெனவே இன்பத்தைவெறுத்தலும், பசியுடறிற்றலும் மெய்ப்பாடு. (கசுந)

குமரிமாநகர்க்கோதையங்கொம்பனா  
டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமரை  
யமரர்மேவரத்தோன்றியவண்ணல்போற்  
குமரனாக்கியகாதலிந்குறினான்.

இ - ன். கொம்பனாள் கண்ணிமாடத்தே சுற்றத்தைத்தானீங்கியகாலத்தே  
தேவர்வேண்டத் தாமனாயிற்றோன்றியமுருகனைப்போலுங் குமரனுண்டாக்கிய கா  
லாலே சிலசொற்குறினான்க. (கசுச)

கலத்தற்காலங்கல்லூரிநற்கொட்டிலா  
முலைத்தடத்திடைமொய்யெருக்குப்பையா  
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்குமா  
லலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானரோ.

இ - ன். கொடியசரமைந்தும் ஐந்தாகவெய்யவெடுத்தகாமன் என்னைப்பெறுத  
லின் எனதுமுலைத்தடத்திடை எருக்குப்பையாக, எனதுயிர் இலக்காகவெய்து என்னை  
யலையாநிற்கும்; ஆதலால் கல்லூரியையுடைய விற்பயிற்றுந்தானத்தே தான்வற்றொழி  
லைத் தொடங்குகின்றகாலமாகநினைத்துக் கற்கின்றதொழிலை நடத்தாநின்றானென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இதுமடந்தபவுரைத்த  
லென்னுமெய்ப்பாடு, அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே யறிவுதோன்றிற்ற  
லின். (கசுரு)

பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்  
வேமெனெஞ்சமும்வேள்விமுளரிபோற்  
ராமமார்பனைச்சீவகசாமியைக்  
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிர்காள்.

இ - ன். என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூமியுமுட்ப  
டப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவாநிற்கும்; ஆதலான்  
மார்பனைச் சாமியைக் காமனைத் தேவிர்காள், கடிதாகவழைத்துத் தருமினென்று  
ளான்க.

வேமென்னுந்துணையுங் காதல் கைம்மிகல், காமங்கையிசுந்தவழிநிகழுமாதலின்.  
“உள்ளி னுள்ளம் வேமே” என்பது உதாரணம். தம்மினென்பது தூதுமுனி

வின்மைப்பாற்படும். \*“கானலுங் கழறது” என்னும்பாட்டு உதாரணம். அறனளித் துரைத்தலுமாம். (கசக)

க. கையினும்சொலக்கண் களிர்கேட்டிடு  
மொய்கொள்சிந்தையின்மூங்கையுமாயினேன்  
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்களேபோ  
லுய்யலாவதோர்வாயிலுண்டாங்கொலோ. (கசஎ)

உ. கண்ணும்வாளற்றகைவலோசோருமாற்  
புண்ணும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ  
வெண்ணில்லாமமெரிப்பினுமேற்செலாப்  
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே. (கசஅ)

ங. சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளிதன்  
வேலைமாக்கடல்வேட்கைமிக்கூர்,தளி  
லேலைதாழ்பெண்ணைமாமடலூர்தலைக்  
காலேவேற்றடங்கண்ணிகருதினான்.

இவையமூன்றுமொருதொடர்.

க. பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகளெல்லாஞ் செறிதல்கொண்டசிந்தையான்  
மூங்கையாயினேனென்றான். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்தார்க்குப் புலனாகா  
மை நெஞ்சினெறித்தலின். சிறியார் - அறிவிலாதார். வாயில் - கூட்டுவார்.

உ. கண்ணும்வாளற்ற-அவனுருவுவெளிப்படுத்தலின் அதனையேநோக்கி வேரோர்  
பொருளினேநோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றதலின் வாளற்றவென்றான்.  
இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல் - உடம்புநனிகருங்கல். நெஞ்சும் புண்  
போன்றுபுலம்பும். இதுமுதற் கலக்கம், கூறத்தகாதனகூறலின். அதுதலைவிக்கா  
யின், “பிறங்கிரு முந்நீர் வறுமண லாகப்-புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்” என்றாற்  
போல்வனவும், தலைவற்காயின், மடலேறுதன் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா-  
நடக்கமாட்டாத.

\* அகநானூறு, கசக: கானலுங் கழறது கழியுங் கூறது—தேனியிர் நறும  
லர்ப் புண்ணியு மொழியா—தொருதின் னல்லது பிறிதியாது மிலனே—யிருங்கழி  
மலர்ந்த கண்போ னெய்தற்—கமழிதழ் நாற்ற மமிழ்தென நசைஇத்—தண்டா  
துதிய வண்டினங் களிசிறந்து—பறவை கிளருந் துறைவனை நீயே—சொல்லல்  
வேண்டுமா லலவ பல்லகாற்—கைதையம் படுகினை யெவ்வமொ டசாஅங்—கடற்  
சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு—கோட்டுமின் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின்—  
வெள்ளிசூக் களவு நன்னைன் யாமத்து—நின்னுறு விழுமங் களைந்தோள்—தன்னுறு  
விழும நீந்துமோ வெனவே.

என்பது தலைகள் காமமிக்க கழிபடர் கிளவியாற் கூறியது. மதுரைக்கள்ளிற்  
கடையத்தன்வெண்ணாகன்.

க. சோலைவேய் - பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவருருந்தன்மை.

இ - ள். வளைத்தோளி கண்ணி தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப்பரத்தலிற் றவஞ்செய்யாதாபப்போல மூங்கையுமாயினேன்; கண்ணும்வாளற்ற; வளையுஞ்சோ ரும்; நெஞ்சம் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையில்லாதகாமம் முழுக்கநின்று சுட்டா லும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாத பேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமை மிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்ததென்றுகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவ தெரு வாயிலுண்டாமோவென்று கருதினாளென்க.

ஈண்டுக்கூறியது புலனெறிவழக்கமல்லாத கார்தருவமாய் அசுரத்தின்பாற் படுங் கைக்கிளையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற்கூறாது மயங்கக்கூறினா ரென்றுகொள்க. (கசக)

உய்யுமாறுவாயுண்ணையலாலிலேன்  
செய்யவாய்க்கிளியேசிறந்தாயென  
நையனங்கையிர்நாட்டகத்துண்டெனிற  
றையலாய்சமழாதுவையென்றதே.

தாய்தந்தையிலுஞ் சிறந்தாயென்றான், அவர்க்குக்கூறலாகாதவை கூறுதலின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருகினவன் அருகிருந்தகிளியைக்கண்டுகிளியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொருவாயிலை யானுடையேனல்லேன்; இனி யானுய்யும்படி வாயிலையுரையாயென்றாலாக, அக்கிளியும் நங்காய், நீ நையாதேகொள்ளென முற் கூறிப் பின்னுந் தையலாய், அவன் இந்நாட்டிலேயுண்டாயின் வருந்தாதேயுரைப் பாயாகவென்றதென்க. (கசடு)

தெனிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி  
னொளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவள்  
களிகொள்காமத்திற்கையறவெய்தித்தன்  
கிளியைத்தூதுவிட்டாள் கிளந்தென்பவே.

கயம் - பதுமையென்னுங்கயம்.

இ - ள். தேவியிற்காட்டில் ஒளியுஞ்சாயலும் வேறொப்பிலாதவள் காமத் தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன்பின்னையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க.

பூனொடேந்தியவெம்முலைப்பொன்னு  
ணுநுந்தன்குலனுநலங்கீழ்ப்பட -  
வீணைவித்தகற்காணியவிண் படர்ந்  
தாணப்பைங்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.

தானேந்தியபூனுடனே விருப்பஞ்செய்கின்றமுலை.

இ - ள். நேயத்தையுடையபைங்கிளி பொன்னுணுது நானுங் குலனும் நன்மைகுறையும்படி அவன்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்றுகொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி வண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தே பறந்ததென்க. (கசுஉ)

வேறு.

கூட்டினான்மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்  
நீட்டினான்கிழியிசைத்திலகவாணுதல்  
வேட்டமால்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்  
நாட்டமுநடுக்கமுநங்கைவலாணமே.

இ - ள். பலமணிகளையுங் கணாத்துக்கொண்டு பலதிறத்து வண்ணங்களையுங் கூட்டினான்; அங்ஙனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமாலையானையின்முன்னர் அஞ்சி நின்ற நடுக்கத்தையுந் தன்னையோக்கின நோக்கினையும் அவுடன்செயலாகவேதிட்டினானென்க.

இக்கருத்தானன்றே “நீலநெடுங்கணுற்கவர்ந்தகள்வி - நடுங்கினான்” என்கின்றான். (கருக)

நெகிழ்ந்துசோர்ப்பூந்துகிணைக்கிறோக்கியே  
மகிழ்ந்துவிழ்மணிக்குமுன்மாலேகாரொடு  
முகிழ்ந்துவீங்கிள்முலைமுத்தந்தைவரும்  
புகழ்ந்துதன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

நோக்கி-இதுநோக்கணுக்கம். நோக்கியே-இதுபொறியானோக்குநோக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனமெழுதினவன் நெகிழ்ந்துவீழ்கின்ற துகிலொன்றையுந் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்றித்து அதனைப் பார்த்துநின்றேமகிழ்ந்து குழன் முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும்; முகிழ்ந்துவீங்கிள்முலையின்முத்தத்தையுஞ் செவ்வியாக இடத்தொடும்; புகழ்ந்து தன் றோள்களின்மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

வெருவிநின்ற நடுக்கமெழுதலிற் குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற் நிருத்தத்தேடினானென்க. மாலே - அவள்பெயருமாம். மணிக்குரன்மாலையும் பாடம். (கருச)

படைமலர்நெடுங்கணுள்பரவையேந்தல்குண்  
மிடைமணிமேகலேநோற்றவெந்தொழிற்  
புடைதிரள்வனமுலைப்பூணுநோற்றன  
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

இ-ள். படையுமலரும்போன்ற கண்ணாளுடையவல்குலிலே மிடைந்த மேகலே நோற்றன; கொடியதொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களுநோற்றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளுநோற்றன; யானேநோலாதேனென்றானென்க.

இதுகுறிப்பெச்சம். அடிமலர் - ஒருசொல். (கருடு)

மின்னணங்குறுமிடைமேவார்சாயலுக்  
கின்னணபிறைமகன்புலம்பயாவதுந்  
தன்னணங்குறுமொழித்தத்தைதத்தையை  
மன்னணங்குறுமொடுமகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு - விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலியருணங்களை.

இ - ள். இறைமகன் குணமாலைக்கு இன்னணம்புலம்பக்கண்டு அவன் அங்  
வனம் மிகவருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றமகிழ்ந்து தன்னுடைய குண  
மாலையதுவருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கவற்றுகளி அதற்கிடையிடாகக் காந்தரு  
வதத்தை வருகின்றநிலையைக்கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்ததலின், இறைம  
கன்புலம்பவென்றார். (கருசு)

ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்  
சூடியகலைப்புறஞ்சூழ்ந்தபூந்துகி  
லோடியவெரிவளைத்துருவவெண்புகை  
கூடிமற்றதன்புறங்குலாயகொள்கைத்தே.

இ - ள். பாம்பெனவகன்றவல்குன்மேற்கூடியன மேகலையைப் புறத்தேசூழ்ந்த  
துகில் வலையவோடின உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடிவளைத்து அதின்  
புறத்தே நிலைபெற்றதன்மைத்தென்க.

பாம்பு - அல்குற்கேயுலமையாதலின் அடுத்துவரலுமையன்று; \* “அடுக்கிய  
தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே” என்றார். மற்று - அசை. † “மாண்குலாங்குணத்தி  
னூல்” என்றார்பின்னும். (கருஎ)

கொன்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிற்றூழ்ந்தன  
மின்வளர்திரள்வடம்விளங்குபைங்கதி  
ரினவளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன  
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே.

கொன் - பெருமை.

இ - ள். முலைக்கோட்டிலே திரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டனவாகிய  
பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த பிறை பொலிந்  
தனபோன்றவென்க. (கருஅ)

குண்டலமொருபுடைகுலாவிவில்லிட  
விண்டலர்த்தொருபுடைதோடுமின்செய  
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே  
யொண்டொடிதிருமுகத்துருவமாட்சியே.

இ - ள். ஒண்டொடிமுகத்தினுருவத்தினமுது ஒருபுடையிலே குண்டலம் வில்  
லிட, ஒருபுடையிலே தோடு ஒளியைவீச வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின்  
அதனையொக்குமென்க. (கருக)

பூணிறமுலையவள்பொருவில்பூதுதன்  
மாணீர்க்கருங்குழன்மருங்கிற்போக்கிய  
நாணிநருகுகதிர்ப்பட்டநல்லொளி  
வாணிநமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௩௬.

† மண்மகனிலம்பகம், ௧௩௨.



இ - ள். பூணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையானது குழலின்பக்கத் தின் நாடோறும் நிறமிகுகின்ற பிறைபோலுதுதலிலேகட்டிய நல்லொளிப் பட்டமா னது பிறையைச்சேர்ந்தவருளை மின்வளைத்த தன்மையையொத்ததென்க. (கசு0)

கடிக்கம்பூஞ்சிகைக்காமர்மல்லிகை  
வடிவுடைமாலேகாரொடர்ந்துவாய்ந்தது  
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்  
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

இ - ள். மல்லிகைமாலே தன்னிடத்தேகட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந்தது, நடுவு வளைந்துதுடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன்மையை யொத்த தென்க. (கசு1)

சிலம்பொடுமேகலேமிழற்றத்தேனின  
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி.  
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமில்  
விவங்கரித்தடங்கணுளியாவளாங்கொலோ.

இ - ள். இவள் நடை, தேனினமுண்டுபாடும் பொற்பூங்கொடி. சிலம்பும் மேக லையுமொலிப் படநடைகற்றதன்மையையொக்கும்; இவள் யார்கொலென்றையுற்றதுகளி யென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(கசு2)

யாவளேயாயினுமாகமற்றிவண்  
மேவியபொருளொடுமீண்டபின்னலா  
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுபைங்கிளி  
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பவே.

இ - ள். பைங்கிளி இவள் யாவளாயினுமாக இதனாற்பெற்றதென், இவடான் மேவியகாரியத்தைமுடித்து மீண்டபின்னல்லது யான் குணமாலையதேவலாற் சேர்க் கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந்திற்றென்க.

வ வல்லவென்றுமாம்.

(கசு3)

மதுக்களிரெடுங்கணுள்வான்பொற்கிண்கிணி  
யொதுக்கிடைமிழற்றச்சென்றெய்தியூன்கவர்  
கதக்களிவேலினுற்கண்டுகாமநீர்ப்  
புதுத்தளிர்நையவள்புலந்துநோக்கினுள்.

இ - ள். மதுவினதுகளிப்பைத் தன்னிடத்தேயுடையதத்தை கிண்கிணி நடை யிடத்தே யொலிப்பச் சென்றணுகி ஊனைக்கவரும் வேலினுனைக்கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினுலே புதுநீர்ப் பளிளையொக்கநடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

“கொல்புனற் பளிளி நடுங்குவ ணின்றே” என்றாற்போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிர்மாம்.

(கசு4)

க. இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்  
புதிதுபூந்துகில்குழல்கள்சேர்தலான்

மதுவிரிகோதையம்மாலைநின்மன  
மதுமுறையியக்கலினியக்கியாகுமே.

(கசுடு)

- உ. முளைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென  
விளைத்ததுதிருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சிலை  
வுளைத்தனபுருவமுமுரிந்தவல்லையே  
கிளைக்கமுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இயக்கி தெய்வமாதலின் இதுவென்றார். எனவென்பதனைப்பிரித்து முன்னே  
கூட்டுக. கிளைக்கமுநீர் - அலர்ந்தபூவுிற்குக் கிளையாகியகமுநீர்.

இ - ள். இவ்வுருவென்னவுருவென்று தத்தைகேட்ப, அவன் இயக்கியென்ற  
வளவிலே, துகிலுங்குழலுஞ்சோர எழுதலின், இது புதியதோரியக்கி, நீபொய்கூறி  
னாயுமல்லை; அக்குணமாலை நின்மனமாகியவதனை முறையே ஆற்றுமைமிகும்படி இய  
க்குதலின் இயக்கியாமென்றாளாக, மதியம் முத்தையரும்பியாங்கு வல்லே திருமுகம்  
வியர்ப்பைவிளைத்தது; புருவமுமேறிவளைந்தன; கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது சிவப்பி  
னுஞ்சிவந்தனவென்க. (கசுக)

பாவைநீபுலவியுணீடல்பாவியேற்  
காவிபொன்றிரண்டுடம்பல்லதூற்றுநீர்க்  
கூவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே  
மேவிப்பூங்ககையுள்விழந்தவன்னமே.

இ - ள். அதுகண்டு பாவாய், இருவர்க்குமுடம்பிரண்டல்லது பாவியேற்குநின்  
னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும்; இது நந்தன்மை; இனிக் கங்கையிலேமேவி அதனை  
விரும்பிய வன்னம் மணலூற்றுநீரிலே அணுகச்செல்லாதே, அதனை நீயறிதியாதலிற்  
புலவியுணீடலென்றென்க.

கூவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லுமென்பதா  
யிற்று; எனவே குணமாலைமரபுக்கூறி அவனைவரைதலும் முறைமையென்று கூறி  
னானும். (கசுஎ)

பேரினும்பெண்டினைப்பொருதுசீறுவா  
ணைர்முடிப்பாவையைநோக்கிநெய்சொரி  
கூரழல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே  
யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

இ - ள். வேறொருபெண்டினைப் பெயர்சொல்லவும்பொருதே சீறுகின்றவன்  
அங்குநன்கூறியசொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை யெதிர்முகமாகநோக்கி அவன்  
வடிவின்மிகுதிக்கண்டமையாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அழல்போல்வதோர் புல  
யிமிக்கதென்க.

\* அம்பாவை பாடமாயிற் றனக்குமாறுகியபாவையை நேரேநோக்கியென்க.()

\* மரப்பாவையென்றும், மலர்ப்பாவையென்றும், அமர்ப்பாவையென்றும்  
பிரதிவேறுபாடுகளுண்டு.

புலந்தவங்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னரிச்  
சிலம்பொடுமேகலேமிழற்றச்சென்னிமே  
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல  
மிலங்கப்பேர்ந்துனமலர்சிதறியேகிளை.

இ - ள். அங்ஙனம்புலந்தவன் கோபத்தாலே கொடியைப்போலேநடுங்கி அவன்  
றலேமேற்கிடந்த மாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலையுமிழற்றும்படி தன்னடித்தாமரை  
யைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும்பெயர்ந்து பின்பு மலரைச்சிதறித் தன்மனையிலே  
யேகிளைனென்க. (கசக)

துனிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு  
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலிங்கெனக்  
கனிப்புறுசொல்லனை இப்பறந்துகாளை தன்  
பனிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்ந்ததே.

இ - ள். அவன்கூறியவெறுப்புற்றவார்த்தையோடே தத்தையோயினாக,  
கிளி இவளுடனீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை; இனி யிவ்வி  
டத்தினின்றும்மெழுந்திருப்பேனென்று இனிமையுற்றசொல்லைத் தன்னிலேகூறிப்  
பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மதியாகியபகையையுடைய தாமரைபோலும்  
பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (கஎ௦)

வாழ்கநின்கழலடிமைந்தவென்னவே  
தோழியர்சுவாகதம்போதுகீங்கெனச்  
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவில்லிட  
யாழறிவித்தகனங்கைநீட்டினான்.

இ - ள். கிளி அங்ஙனம்வணங்கி மைந்தனே, நின்னடி வாழ்வதாகவென்ன,  
வித்தகன் எந்தோழியர்நல்வரவே? இவ்விடத்தேபோதுகவென்றுகூறி மோதிர  
மொளிவீசும்படி கையைநீட்டினானென்க.

அடிவாழ்கவென்றன்முறைமை. குணமாலையையுஞ் சுரமஞ்சரியையுங்குறித்துத்  
தோழியரென்றான். ஆவென்றுபாடமோதி வியந்து தோழி சுகமேவந்ததேயென்று  
மாம். (கஎ௧)

பொன்னியல்குரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்  
கன்னியர்துடொடுகாமர்பைங்கிளி  
முன்னமேவந்தெனமுறுவனோக்கமோ  
டென்னைகொல்வரவெனவியையசெப்பினான்.

இ - ள். கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு மகிழ்ச்சி  
கொண்டநோக்குடனே என்குறிப்பே நின்வரவு யாதனைக்கருதியோவென்று இனிய  
கூறினானென்க.

என்முன்னமேயென்றான், பின்பும் \*ஆற்றாதேனற்ற - விடுத்தசிறுகிளி” என்  
கின்றமையின், வந்ததென - விகாரம். (கஎ௨)

மையலங்களிற்றொடுபொருதவண்புக  
ழையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்  
பையரவல்குலெம்பானவதுதொடு  
கையிலங்கென்கினாய்காணவந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டு எஃகினாய் எம்பாவை களிற்றொடுபொருதவையனைக் கண்டு அவன்செவ்வியறிந்துவாவெனக்கூறிய வார்த்தையுடனே யான்வந்தது நின் செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென்றறிதல்.

(௧௭௭)

வேறு.

வெஞ்சினவேழமுண்டவெள்ளிலின்வெறியமாக  
நெஞ்சமுநிறையுநீலநெடுங்கணற்கவர்ந்தகல்வி  
யஞ்சனத்துவலையாடிநடுங்கினுணிலைமையென்னை  
பைஞ்சிறைத்தத்தையென்னப்பசங்கிளிமொழியுமன்றே.

இ - ள். தத்தாய், கொடியவேழமென்னுநோயுண்ட விளாம்பழம்போலே வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையுநிறையையும் பிறாறியாமற்கண்ணினற்கவர்ந்தகல்வி நடுங்கினுள்; அவளதுதன்மை எங்ஙனையென்று அவன்கேட்க அக்கிளி அவடன் மையைக்கூறுமென்க.

வேழம் - தேனாபோயிற்றென்றாற்போல்வதோர்நோயென்க. இனி யானையுண்டது வெறுவிதாமென்றுமுறைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநடுக்கமும் வருத்தினமை கூறினான்.

(௧௭௮)

வேறு.

௧. பூவணையமளிமேற்சேக்கும்பொன்செய்துண்  
பாவைதான்பொருந்துபுரித்கும்பற்பல்கா  
லாவினியாவழலெனவுயிர்க்குமையென  
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

(௧௭௯)

௨. பணித்தருகோலமும்பந்தும்பார்ப்புறண்  
மணிக்கழங்காடலண்மாமைதான்விளர்த்  
தணித்தகையாழிதோடமிர்தம்விட்டொரீஇத்  
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுநீங்கினுள்.

(௧௮௦)

௩. திருந்துவேற்சீவகசாமியோவெனுங்  
கருங்கடல்வெள்வனை கழல்பலோவெனுங்  
வருந்தினேன்மார்புமப்புல்லுவந்தெனும்  
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருவின்சாயலே.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

இ - ன். பாவைதான் பிறரைத்தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும்பாரா ளாய் ஆடாளாய், விளர்த்து யானையுமுணவையும்விட்டுநீங்கி உறக்கத்தையுங்கவிட் டான்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீங்குமோவென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே கிடந்துபார்க்கும்; அதினும் உயிரீங்காமையிற் றுணைப்பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தினின்றும்பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கா லாவித்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்ல விருக்கும்;அங்ஙனமிருந்து பிறர்க்குவமைகூறுதற்குரிய சாயலையுடையாள் சேவகசாமி, வளைகழலவமையுமோவென்னும்; நின்னுருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ் சென்றுபுல்லி அதுதன்னெதிர்புல்லாமை யின் யான் புல்லிவருந்தினேன்,இனி நீதான் வந்த மார்புறம்படி புல்லென்னும்; அதுகாணுமையின் ஒவென்று வருந்துமென்க.

உயிணக்காதவருத்தம் இன்றுடம்பைக் காத்தற்கென்றுகருதி வளைகழல்பவோ வென்றாள். அழலெழவும் பாடம். (கஎஎ)

கன்னியருற்றநோய்கண்ணனார்க்குமஃ  
தின்னதென்றுரையலர்நாணிநாதலான்  
மன்னும்பா னுணரலேன்மாதருற்றநோய்  
துன்னிநீயறிநியோதோன்றலென்றதே.

இ - ன். 'அங்ஙனம்பகர்ந்த கிளிதான் கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நானாலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவளுமெனக்குரையாள்; இனி யான் மக்களினன்மையின் மாதருற்றநோயைத் துன்னிமிகவுமறியேன்; தோ ன்றலே, நீ அஃதறிநியோ? கூறென்றதென்க. (கஎஅ)

வேறு.

புள்ளின்வாயுனாகேட்டலும்பொன்செய்வே  
லெள்ளிநீண்டகண்ணாழறத்தின்னுரை  
யுள்ளினாருழைக்கண்டதொத்தானரோ  
வள்ளன்மாத் தடிந்தானல்நமாண்பினான்.

இ - ன். குணமாலேதிருத்தில் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயில் வார்த்தையா லே கேட்டவளவிலே, வள்ளல் முருகனையொத்தமாண்பினான் பெறுதற்கரிதாக நினை த்தார்சிலரைத் தன்னிடத்தே வரக்கண்ட தன்மையை யொத்தானென்க. (கஎக)

சொன்மருந்துதந்தாய்சொல்லுநின்மனத்  
தென்னமர்ந்ததுரைத்துக்கொணியென  
வின்னிமிர்ந்தநின்வீங்கெழிற்றோளவட்  
கின்மருந்திவைவேண்டிவென்றதே.

இ - ன். குணமாலேசொல்லுஞ் சொல்லாகியமருந்தினை யானாற்றும்படி தந்தநீ கின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதாயது? அதனையுரைத்துக்கொள்ளென்றானாக, கிளிகின் னைப்போல வார்த்தையாலாற்றான்; அவட்கு நின்றோளே இனியமருந்து, இவை யான்பரிசிலாகவேண்டிவென்றதென்க. (கஅ0)

பொற்குன்றாழியும்பும்பழனங்களுக்குப்  
நெற்குன்றும்பதிநேரினுந்தன்னையான்  
கற்குன்றேந்தியதோளினைக்கண்ணுறீஇச்  
சொற்குன்றாபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டவன் அவள்குற்றத்தார் பொருளையுமூராயுந் தரவேண்டு  
மென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப்  
புணர்வேன்; இச்சொற் சலியாது, சென்றுசொல், நீபோவென்றானென்க.

கற்குன்றேந்திய தோள், \* “கொடுஞ்சிலையான்” எனத் தன்னையியத்தல் குற்ற  
மெனின், † “கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி - கிழவோன் வினைவயி னுரிய வெ  
ன்ப” என்பதன் கருத்தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொரு  
ளுமூருங்கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னுங் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும்  
ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னுமாள்வினைக்கருத்தாற்  
றன்னைப்புகழ்ந்துரைக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றுவாளென்பது பயனும். இது  
கைக்கிளையாதலின், முன்னரன்றியும்புகழ்ந்தான். புறத்திணையில் ‡ “தலைத்தா னெ  
டுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்” தலைவற்குறித்து. (கஅக)

சேலாவென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி  
தோலையொன்மெழுதிப்பணிநீயென  
மாலையார்பன்கொடுப்பத்தினைக்குர  
லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

இ - ன். அதுகேட்டகிளி கண்ணாவருத்தந்திரும்படி அவட்கு இவையெல்  
லாங் கூறுதலறிது; அதுவுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும்படி திருமுகத்  
தையுந் திருவாரியையுந் தந்தருளென்றுகூற; அவனும் பிறரயிராமற் நினைக்கதிரில்  
வைத்த ஒலையோடே ஆழியையுங் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து  
பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை; மேல் “நாமமோதிரந்தொட்டு” என்பர். (கஅஉ)

திருந்துகோதைச்சிகழிகைச்சீறடி  
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியான்  
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துடன்  
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகினான்.

மருந்து - அழுது; இதற்கு அமிர்தன்னசாயலுக்குரைத்ததுரைக்க.

இ - ன். கோதைமுதலியவற்றையுடையதத்தை அங்ஙனமேகினைவள் பொய்

\* குணமாலையாரிலம்பகம், ககக.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௦.

‡ புறத்திணையில், ௫.

கைவடிவாக எழுதினபடாத்தை மெய்ம்முழுது மறையப்போர்த்துக் கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலும் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம்.

(கஅ௭)

மறங்கொள்வெங்கதிர்வேலவன்வார்சுழல்  
கறங்கவேகித்தன்காதலியூடலை  
யுறநந்தவொண்மலர்ச்சென்னியினீக்கினு  
னினைந்தநுன்பெடுங்கணிக்கென்பவே.

இ - ள். களிபோனபின் வருத்தநீர்ந்து வேலவன் தத்தையதுமனையேறப் போய் அவருடலை மலருறைந்த தன்றலையினாலே வணங்கி நீக்கினுன்; அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பநிறைந்ததென்க.

(கஅ௮)

வேறு.

தன்றுணைவிகோட்டியினிள்கித்தனியிடம்பார்த்  
தின்றுணைவற்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்  
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்துருகு  
மென்றுணைவிமாற்றமிஃதென்றதுகொல்பாவம்.

அக்களி செல்கின்றபொழுது குணமாலை கருகினதன்மை கூறுகின்றார்.

இ - ள். களி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணையுந்தானு மிருக்கின்ற இருப்பினின்றிங்கித் தனியானவிடத்தைப்பார்த்துச் சேரக்கருதியிருந் ததோ, அக்கோட்டியைப்பொறுதே போந்ததோ, பொறுத்துப்போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து கினக்குத் துணைவியாகின்ற குணமாவார்த்தை யிஃது, அவடான் காமத்தியானுருகும், இதற்கு நீசெய்யக்கருதுகின்றதென்னெனக் கூறிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்றுகருதினாளென்க.

என்பின்னையும்யானும்பட்டது என்னென்றாள்.

(கஅ௯)

வேறு.

செந்தார்ப்பசங்கியார்சென்றார்க்கோரின்னுரைதான்  
றந்தாரேற்றந்தாரென்னினுயிர்தார்தாராரே  
லந்தோருணமாலைக்காதகாதென்றுலக  
நொந்தாங்கமுயன்றுநோற்றானுமெய்துவெனே.

செந்தார் - கழுத்திலிட்டவரை. களியார், ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். களியார்போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தையைத்தான் சொன்னாராயிற் களியார்க்குமுகமன்கூற்றிரான்று; என்னுயிரைத்தந்தார்; அவர் அந்தோ! அங்கனங்கூராயின் அவ்விடத்து யான் சுமஞ்சரியைப்போலே முயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பெய்துவேனோ, ஆ! குணமாலைக்கு இவ்விற்றதுபாடு தகா தென்று, உலகநொந்தழும்படி இறந்துபாட்டை யெய்துவேனன்றோவென்று கருதி னாளென்க.

எய்துவெனே, ஏகாரம்-எதிர்மறை. அந்தோ, ஆ இவையிரக்கக்குறிப்பு. (கஅ௯)

சென்றூர்வரையகருமஞ்செருவேலான்  
பொன்றூங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்  
குன்றூதுகூடுகெனவெண்முத்தவார்மணன்மே  
லன்றூங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாளே.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவணியிழையாள் காரியத்தின்முடிவு காரியங்கொள்  
ளப்போனூற்றிவினளவாயிருக்கும்; என்கிளிசேதையென்பது யானறிவேனன்றோ,  
இனி அதன்வரவுபார்த்திராதே கூடலிழைத்துப்பார்ப்பேனென்றகருதி, வேலா  
னகலம் என்னைத் தழுவக்கூடமாயிற் குன்றூதேகூடுவாயாகவென்றுகூறி முத்தாகிய  
மணவிலே அதனைப் போகவிட்ட வன்றே யப்பொழுதே கூடலுக்குவட்டத்தை  
யிழைத்தாளென்க. (கஅஅ)

பாகவார்வாங்கிப்பழுதாகிப்பாவிபேற்  
கேசுமாலாவினெனநினைப்பப்பைங்கிளியார்  
மாகமேனோக்கிமடவாளேயவ்விருந்தா  
ளாகும்யான்சேர்வலெனச்சென்றடைந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனமிழைத்தவன் அவ்வாழியுட்கூறுகின்றகீற்றிலே ஒருகீற்றிற்  
பாதியைக்கீறி இதுகூடாதாயிற், கிளிநல்வரவாய்வந்ததேனும் அதுகேளாதே எனக்  
குயிர்போகாநிற்குமெயென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளியின்வரவைநினைந்திருந்தாளா  
கப் பைங்கிளியடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி மாகமேனோக்கி அவ்விடத்திருந்தாள்யார்? இங்ஙனமிருப்பார்  
வேறின்மையிற் குணமாலையோகும்; இனி யான்சேர்வேனென்றனுகிற்று. தான்  
போனபின்புள்ள வேறுபாட்டாலையுற்று வருத்தமிக்குகிண்டு தெளிந்தது. (கஅஅ)

கண்டாணெழுதுயிர்த்தாள்கைதொழுதாள்கையகத்தே  
கொண்டாடினைக்குரூரூன்சூடினாழ்குமுன்மே  
னுண்டார்ப்பசுங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி  
வண்டாரான்செவ்விவாய்க்கேட்டாடன்மெய்ம்மகிழ்ந்தாள்.

இ - ள். அணுகினவக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது என்கூறுகின்றதோ  
வென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் திணைக்கிணைக்கண்டு அதிலேயோலையுண்டென்ற  
கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்தவாழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்  
கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்திருமுகத்தைத் தலைமேலேசூடினாள்;  
சூடி அக்கிளியை நோப்படி வயிற்றிலேயணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்  
வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிர்ந்தாளென்க.

வயிற்றிலேயணைத்தவியல்பு.

(கஅஅ)

தீம்பாலமிர்தூட்டிச்செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்  
காம்பேர்ப்பணைத்தோளிமென்பறவைகண் படுப்பித்  
தாம்பான்மணிராமமோதிரந்தொட்டையென்னத்  
தேம்பாவெழுத்தோலேசெவ்வனேநோக்கினாள்.



இ - ள். பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்பகுதியினையுடைய சீவகனென்னும்பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர்தூட்டிக் கூட்டிலேதூயில்கொள்ளுவித்து அவன்றனமுத்தையுடையவோலையை விரைய எதிர்ப்புக்கமாகநோக்கி வாசித்தானென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய வோலை. (கக௦)

கொடுஞ்சிலையானோலைகுணமாலையாகாண்க  
வடுந்துயரமுள்சுடவெந்தாற்றாதேனற்ற  
விடுத்தசிறுகிரியால்விம்மனெய்திர்ந்தே  
னெடுங்கனாடாநுநினவகல்வாளாக.

இதற்குப் பொற்குன்றென்னுங்கவியிலேகூறினும். இன்னாரோலை இன்னார் கண்கவென்றல் முறைமை.

இ - ள். சீவகனோலையைக் குணமாலையாண்பாளாக, காமநோய்க்கிடலாலே வெந்து ஆற்றாதயான் ஆற்றும்படி தான்வரவிட்டகிரியாலே மிக்கவருத்தந்தீர்ந்தேன்; நெடுங்கனாடாகியதானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாகவென்க. (கக௧)

சுட்டஞ்சாணினிதியுயிர்ங்குவளைப்பைந்தடஞ்சுழ்  
மோட்டிவளஞ்சுரக்குமுருமுழுதீந்து  
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோட்ட  
பூட்டார்க்கிலைதுதலாட்புல்லாதொழியேனே.

இ - ள். அறத்தான் சுட்டமமைந்த் பெரும்பொருட்டிரனாயும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குமுரினையுங் குரவர்கருதினபடியேகொடுத்து, சிலைதுதலானைத் தோளைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபிங்ஙனம்வருதல் “தெள்ளிது” என்பதனாற் கொள்க. அரிய பொருள்களேவேட்டார்க்கு அவைபெற்றற்போலினிய தோள். (கக௨)

க. குங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்பச்  
செங்கயற்கண்வெம்பனியாற்சிந்தையெரியவித்து  
மங்கைமகிழுவறையேனெல்வாளமருட்  
பங்கப்பட்டார்மேற்படைரினைந்தேனாகென்றான். (கக௩)

உ. தூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர்நுண்வரிகளா  
பான்மடுத்துத்தீந்தேன்பருசுவாள்போனோக்கிச்  
சேல்படுத்தகண்ணீர்சுமந்தனா இமெய்ம்மகிழ்ந்து  
மால்படுத்தான்மார்பின்மணந்தாளேபோன்மகிழ்ந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

வெம்பனியென்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தளவால் உண்ணிறைவெப்ப முழுதற் தீராதென்று, பங்கப்படுதல் - இமைத்தல் முதலியன. ஆகென்றான் - தொழிற்பெயர்.

இ - ன். என்மாலே தன்முலேமேலே வடுவாயமுந்தும்படி யான்முயங்குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்தகாமத்தீயையவித்துத் தான் என்னன் புடைமைக்குமகிழும்படி உறைந்திலேனாயிற் போரில் அஞ்சினார்மேலே படைவிட நினைந்தேனாகக்கடவேனென்றெழுதினவனுடைய நூலெற்றினற்போலச் செவ்வி தாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கள்சேர்ந்த வரிகளைப் பாலிலே தேனெவார்த்துப் பருகுவான் போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவகையனைஇக் கண்ணீர்கமந்து உடம்பு குளிர்த்து மயக்கத்தையுண்டாக்கினவன்மார்பிலே கூடினான்போலே இனிமையுற்ற ளென்க.

சேல்படுத்த - சேலேத்தோற்பித்த.

(ககச)

பாலவியும்பூவும்புகையும்படுசாந்துங்

காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தும்மைக்கைதொழுவேன்

கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றானாகெனவே

நூலவையார்போனீங்கணைக்குமினையென்றான்.

காற்றாலவியாவிளக்கு - மணிவிளக்கு; வெளிப்படை. அம்பு இடைவீடாம லெய்கின்றவில். நீங்களென்றது எழுத்துக்களை; அவற்றின்நன்மையும் வடிவும் ஆகிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலின்விளங்கக்கூற்றிற்றிலரேனுஞ் சமய நூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்கள் தெய்வமென்றேகொள்க.

இ - ன். சிலையான் தும்மை நீங்காதொற்றுமைப்படக்கூறிய சொற்குன்ற னாயினும் நீங்கள் தருமநூலோகிறார்களை நோக்குமாறுபோல அச்சொல் இடையு றின்றி யாகவென்றேகருதி நோக்குயின்; தும்மை யானும் பாலவிழுதலியவற்றைத் தந்து கைதொழுவேனென்றானென்க.

(ககரு)

வேறு.

க. மௌவலங்குமுலினானை மதியுடம்படுக்கலுற்றுச் செவ்வியுட்செவிலிசொல்லுஞ்சிலையிவந்துதலினாயின் னவ்வைக்குமுத்தமாமனொருமகற்கின் னுன்றாதை ழவ்வியம்பிணைகொணைக்கிரகைமுகவிரூந்துசெய்தான். (ககசூ)

உ. பண்டியாற்பண்டிசெம்பொன்பல்வளைபரியமாகக் கொண்விவந்தடிமைசெய்வான்குறையறுகின்றதன்றிக் கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையுருவுதிட்டி வண்டிமிர்கோதையின்னைவழிபடுநாளுமென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுறலுற்று அதற்கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செவிலி, சிலைபோல்விளங்குதலினாய், நோக்கி, நின்றாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனவனுடைய ஒப்பிலாதமகனுக்கு இன்று உன்றாதை நகைமுகமாகிய வீருந்தையிட்டான்; அவ்வுடன்பாட்டாலே வளையையுடைய கோதாய், நின்மைத்துனன் நினக்கு முலைவிலையாக வண்டியாலே ஒருவண்டிப்பொன் கொண்டுவந்து நினக்கு எவல்செய்தற்கு இன்று குறையுற்றுநிற்கின்றதேயன்றிக்

கடக்கலாற்றா நின்னுருவையக் கிழிமிசைத்தீட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென் எடு துயட ருளென்க.

வீருந்துசெய்தானென்பது குறைக்குடன்பட்டானென்பதாம். (கக௭)

மைத்துனன்வனப்பின் மிக்காவ்வளர்நிதிக்கிழுவன்காளை  
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுரைத்ததேற்றா  
னித்திறத்திவன்கணின்னையெண்ணினாரென்னலோடு  
த்தையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னாள்.

இ - ன். என்று பின்னும் நின்னைக்கோடற்குரியன், அழகின்மிக்கான், பொரு ளுடையன், இனையன், நற்குணமுடையன், நிற்பெயரல்லது வேறொருபெயரைக் கூறவறியான், இக்கூறுபாட்டையுடையவனிடத்தே நின்னைக் கொடுக்கவெண்ணினா ரென்றவளவிலே குணமலை கையாலே செவியைப்புகைத்து ஒருவார்த்தைகூறினா ளென்க. (கக௮)

மணிமதக்களிறுவென்றான்வருத்தச்சொற்கூலியாக  
வணிமதக்களிறுனுக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்  
றுணிவதென்கடுசொல்லாளாற்செவிமுதலீரெவன்றாள்  
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பாள்.

இ - ன். பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையையொப்பாள் கட்டுமணி யையுடைய சுளிற்றைவென்றவன் “கொண்டியம்போமின்” என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்த்து எவல்செய்வதன்றி வேறுகொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனஞ் சுடுசொல்லாகிய வாளாலே செவியிடத்தை யீராதேகொள் ளென்றாளுன்க.

அடிச்செருப்பாவதல்லாலென்றும் பாடம். (கக௯)

கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்குவினமாவல்லன்காளைக்  
கெந்தையும்யாயுநேராராய்விடினிறத்தலொன்றோ  
சந்தனைபிறிதொன்றாகிச்செய்தவமுயறலொன்றோ  
வந்ததானையென்றாள்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணாள்.

கந்துகப்புடையில் - பந்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி - ஆக. குரவாரினைவு வேறாய்ப்போகத் தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

இ - ன். பின்னும் வடுப்போலுங்கண்ணாள் காளைக்கு எந்தையும்யாயும் நேராரா யின் இறந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டுனுளொன்று நாளை நமக்கு வந்துற்றதென்றழகுதாளென்க. (உ௦௦)

தேனெய்ப்போன்றிரியசொல்லாளசிறுபூதுக்குறைமைகேட்டே  
யூனைநெந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிறையுவகைபொங்க  
வானெய்ப்பாற்கிவந்தொத்ததேழற்குவென்பாவையென்று  
தானையாற்றடங்கண்ணாத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

ஊனை, ஐ - அசை.

இ - ள். செவ்வி குணமாலையதுகிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக் கேட்டு உவகை யூனைந்துருகிப் பொங்குகையினாலே நின்கருத்துப் பசவினெய் பாற்கு விரும் பியதன்மையையொத்தது. இனிப் பாவாய்! அழைக்கவென்று தானையாலே கண்ணீ ராத்துடைத்துத் தழுவிக் கொண்டாளென்க.

பாற்கவர்ந்ததும் பாடம்.

(௨௦௧)

துகண்மனத்தின்திறோற்றதொல்வினைப்பயத்தினன்றே  
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு  
மகண்மனங்குளிர்ப்பகசூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாம்  
ககண்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாவனருந்தன்கேட்குச்சொன்னார்.

இ - ள். மனத்திலழுக்கின்றயநோற்ற நல்வினைப்பயத்தானன்றே தட்டற்ற கேள்வியானிடத்தே நின்மனத் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லி இருகாலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநின்றான்; அவனருத் தன்கண வனுக்கு அறத்தொடுநின்றாளென்க.

(௨௦௨)

வினையமாமாலேகேள்வன்குபேரமித்திரற்குச்சொல்ல  
வனையதேபட்டதென்றாலையனேநங்கைக்கொத்தான்  
வனையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினுளைப்  
புனைபவேபட்டபொற்றார்ப்புண்ணியற்கீதுமென்றார்.

வினையமாமலை - நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே; பெரியதொருகா ரியமே; ஏகரம் - வினா. என்றால் - ஒருவார்த்தைப்பாடு.

இ - ள். நற்றாய் தன்கேள்வனாகிய குபேரமித்திரற்குக்கூற, அவனும் அவன் மனத்திற்பட்டது அனையதே? என்ற ந் குணமாலைக்கொத்தான் சீவகனே, அவனை அவ னுக்குக் கொடுப்பேமென்றானென்க.

(௨௦௩)

வேறு.

கற்றார்மற்றுங்கட்டுலாவல்லார்கவியென்னு  
நற்றேர்மேலார்நால்வனாவிட்டாற்கவர்சென்றார்  
சுற்றார்வல்விற்றுகுறுசெம்பொற்கழனாய்கள்  
பொற்றார்மார்பீர்போதுமினென்றாங்கெதிர்கொண்டான்.

இம்முன்றுகலையும் வல்லார் நால்வர். என்னும் - என்றுலகங்கூறும். நான்க னுருபு அதற்குடம்படுதற்பாற்படும்.

இ - ள். குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போகவிட்டாற்கு அவரும்போனார்; அப்பொழுது கந்துகன் மார்பீர்! இங்ஙனம் போதுகவென்று வாய் லிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க.

(௨௦௪)

க. சீந்தாநின்றதிமுகவேலான்மணிச்செப்பி  
னீந்தான்கொண்டாரின்முகவாசமெரிசெம்பொன்  
கூந்தாநின்றகற்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்  
சேர்ந்தேனின்றேவீடெனநாய்க்கவர்கொன்னார்.

(௨௦௫)

உ. யாமகளி துநீர்மகட்கொண்மினெனயாருந்  
தாமக்ணேராராயினுந்தண்ணென்வனாமார்பிற்  
பூமகள்வையும்புண்ணியப்பொற்குன்றனையாணுக்  
கியாமகணேரந்தேயின்றெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. சீந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற. வேலான் - கந்துகன். விகாரமாக்கிச் சிந்தா  
நின்றவென்றுமாம். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்தநால்வரும்.

உ. தம்மகள் - விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

இ - ள். வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலேயீந்தான்; அவரும் அதனைக்கொண்  
டார்; கொண்டபின்பு கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனாதலின், இன்றே வீட்டைப்  
பெற்றேனென்று கந்துகன் முகமன்கூற, அதுகேட்டவவர் யாமகளைத்தருவேமென்  
றும், நீர்மகளைக்கொண்மினென்றும் வாய்விட்டுக்கூறி யாவருந் தம்மகளைக் கொடுக்க  
நேராராயினும், இன்று புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேர்ந்தேமென்று  
உமக்குக் குபேரமித்திரர் கூறினாரென்று கந்துகற்குக் கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவர்கூறினார்.

(உ௦௬)

சுற்றாவல்விற்குறுசெம்பொற்கழலாற்குக்  
குற்றேல்செய்துங்காணாயும்யானுங்கொடியானை  
மற்சேர்தோளான்மன்மருமானுக்கருள்செய்யப்  
பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

இ - ள். அதுகேட்டகந்துகன் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவகற்குக்  
கொடுக்கப்பெற்றேனாதலின், அவனுக்குச் சீவகனும்யானுங் குற்றேவல் செய்யக்கட  
வேமென்று தாழ்ந்துகூறினானென்க.

அவன் றானே மகட்கொடைநேர்தலானுங் கொள்வார் தாழவே வேண்டதலானு  
மிங்ஙனங்கூறினான்.

(உ௦௭)

விடைகுழேற்றின்வெல்புகழான்மன்மிருதாதை  
கடல்குழ்வையங்கைப்படுத்தான்போன்றிதுகூறச்  
சுடர்குழுகோட்டகுஞ்சரம்வென்றவகையும்மப்  
படர்குழநெஞ்சிற்பாவைதன்பண்புமவார்சொன்னார்.

விடைகுழேற்றது தோழனைக்கருதி.

இ - ள். ஏற்றினையொத்த சீவகன்றந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான் போல  
மகிழ்ந்து தாழ்ந்து கூறுதலின், வந்தவர்கள் இவன் அக்களிறைவென்றபடியும் அத  
னார் பாவைகொண்ட குணத்தினையும் விளங்கக்கூறினாரென்க.

பண்பு - நேராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென்றது.

(உ௦௮)

மறையார்வேள்விமந்திரச்செந்திக்கொடியேபோற்  
சுறையாக்கற்பிற்சீவகன்றாயுங்கொலேவேற்கட

பொறையொன்றாற்றாப்போதணிபொற்கொம்பனையானை  
நறையார்கோதைநன்றெனவின்புற்றெதிர்கொண்டாள்.

வேதவேள்வியிற்றீ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி-ஒழுங்கு. ஆற்றா-ஈண்டிவினையெச்  
சம். இல்லறமென்கின்ற பொறையொன்றுமே நடத்தியணிந்தகொம்பு - இல்பொரு  
ளுவமை. கொம்பனையாள் - வினையாமாலை. நறையார்கோதை - குணமாலை.

இ - ள், செந்திக்கொடியேபோலுஞ்சுநந்தையும் யான்கருதியவிதனைத் தான்  
முற்படமுடித்ததன்மை நன்றென்றுகூறிக் கொம்பனையானையின்புற்றுப் பின்பு  
கொலைவேற்கண் ணறையார்கோதையை விரும்பினுளென்க. (உகசு)

பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்முலையானை  
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்  
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுமுகென்றார்  
வற்கமிட்டவண்பரிமாவின்னவர்சென்றார்.

இ - ள், அவண்வந்தார் குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படிபூணணி  
னயாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவுபெறும்படிக்கூறிப்  
போவேமென்றார்க்கு அவர்களும் போகவென்றார்; அவரும் பண்முற்றுப்பெற்ற  
மாவின்மேலேசென்றாரென்க.

முகூர்த்தந், தப்பாமன்முடித்தற்குக் கடிதிற்சென்றார். (உகஹ)

வேறு.

மடந்தைத்திறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார்  
விடந்தைத்தேவலாற்குரைத்தார்க்கவன்மெய்ம்மகிழ்ந்தார்  
னுடங்குங்கொடிப்போல்பவ்ணாபுரமார்ப்பவந்து  
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டலுந்தக்கதென்றாள்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. துடங்குகின்றகொடிப்போல்பவன் - சுந்தை.  
அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

இ - ள், குணமாலையிறத்தாலே அவர்களியையும்படி மகனைக்கொடுப்பதாகப்  
பேசிவந்தவர்கள் குபேரமித்திரற்குக்குற்றேவல்செய்துமென்றதனையுரைத்தார்க்கு  
அவன் மகிழ்ந்தான். தூபுரமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவன்கூறியமொழியைச்  
குணமாலையாகேட்டலும் அவளுக்கு அது தக்கதென்றானென்க. (உகசு)

திருவிழ்க்கமைந்தான் நிரைசபத்துமறிந்ததொல்சீ  
ருருவிழ்க்கமைந்தாற்கமைந்தானொனையாருமொட்டப்  
பெருகூங்கணியிழ்கணியேபேசியபேதினொற்  
பருகழ்க்கமைந்தவமிர்தின்படர்தீர்க்கலுற்றார்.

இ - ள், குணமாலையுக்குச் சீவகனமைந்தான்; சீவகனுக்குக் குணமாலையமைத்  
தாளென்று எல்லாருமிசையும்படி பெருகுதுலையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாத  
நாளிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றாரென்க. (உகஉ)

கனாகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டிகல்லென்  
முரசங்கறங்கமுழவிம்மவெண்சங்கமார்ப்பப்  
பிரசங்கலங்கிற்றெனமாந்தர்பிணங்கவேட்டான்  
வினாசென்றடைந்தகுழலாலையவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான்-துதல்விழிக்கழியாதகாமன்.

இ - ள். அவ்வேனிலான் கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்களெல்லாமி  
யம்ப மாந்தர்தேனினங்கலங்கிற்றெனநெருங்கக் குழலானே வேட்டானென்க. (உக௭)

மழைமொக்குளன்னவருமென்முலைமாதர்நல்லா  
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநூற்றுவுர்கோடிசெம்பொன்  
கழைமுற்றுந்தீந்தேன்கரும்பார்வயலைந்துமுதூர்  
குழைமுற்றுக்காதின்மணிக்கொம்பொடுநாய்கனீந்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை; கழை - கோல்; \* “தீங்கட் கரும்பின் கழை  
வாங்கும்” என்ப.

இ - ள். குழைசூழ்ந்தகாதினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்ற  
பொழுதே இனையமகளிரெழுநூற்றுவுளையும் முற்றுமிழையணிந்தா ரெழுநூற்றுவ  
ளையுங் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்துளையுங்கொடுத்தானென்க. (உக௮)

வேறு.

பண்ணார்களிவிப்பவளம்புனாசெவ்வாய்க்  
கண்ணார்கதிர்மென்முலைக்காம்படுமென்றோள்  
விண்ணோருலகின்றொடுமிந்நிலத்திலல்லாப்  
பெண்ணாமிர்தேயவன்பெற்றவமிர்தே.

இ - ள். அவன்பெற்றவமிர்து தேவருலகத்தினும் இந்நிலவுலகத்தினுமில்லா  
ததொரு கிளவிமுதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையார்ந்த அமிர்தேயென்க ( )

தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்  
போதார்முழலாள்புணர்மென்முலைபாயத்  
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டுதுளிப்ப  
வீதாமலுரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர்-தேவர்.

இ - ள். தேன் வரிசெய்ய அவன்றார் மதுத்துளிக்கும்படி குழலான் முலைபாய்ந்  
தெய்திய இந்தவின்பம் அவரெய்தினவின்பமென்க. (உக௯)

முந்நீர்ப்பவளத்துறைரித்திலமுத்த  
மந்நீரமிர்தீன்றுகொடுப்பவமர்தான்  
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்  
பொண்ணாரிக்கிண்கிணியூசலிடவே.

இ - ள். கடலிற் பிறந்த பவளத்தேயுறைகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக் கடலிற் பிறந்தவமிர்த்ததைத் தானீன்கொடுப்பக் கண்கள் புருவங்களிவையிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினுனென்க.

அயின்றான்பாடமாயிற் பானமும் புணர்ச்சியுமுடனி கழ்ச்சியாம். (௨௧௭)

கம்பார்களியானைகலக்கமலங்கி  
யம்பேரரிவாணெடுங்கண் புதைத்தஞ்சிக்  
கொம்பேருழைவாயெனக்கேருழைந்திட்டாய்  
வம்பேயி துவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார் - விகாரம்.

இ - ள். கொம்பே! யானைகலக்குதலிற்கலங்கிக் கண்ணைப்புதைத்து அஞ்சிக் குழைகின்ற நீ பொதுநோக்கத்தான் இவனிறந்துபடுவென்றருநேணக்கினைத்தந்தா யாதலின் எனக்கேவருந்தினும், இங்ஙனஞ்செய்தல் உலகத்தார்வழக்கன்று; புதிய தொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினென்க.

தாம்வளைவார் பிறர்க்குந் தற்கோலாகாரென்பதுலகவழக்கு. நீ செய்தது அது வன்று. “நீலநெடுங்கனூற்கவாந்தகன்வி” என்பது பொதுநோக்கு. (௨௧௮)

பூவார்புனலாட்டி னுட்பூநுஞ்சுண்ணம்  
பாவாய்பனைத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றாள்  
காவாதவள் கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ  
லேவோவமிர்தோவெனக்கின் றிதுசொல்லாய்.

இ - ள். பனைத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில்நுஞ்சுண்ணந்தோற்றவன் வார் த்தைபரிகரியாது அவள் வாளாதே கண்ணறச்சொல்லிய வெவ்வியசொல் இன்று எனக்குத் துன்பமாயிற்றே? இன்பமாயிற்றே? நீயிதனைக்கூறாய், இன்பமேயாயிற் றன்றோவென்றானென்க.

காவாதவார்த்தை “கூறிவையோ” என்றவார்த்தை. அவள்சொல்லியசொல் இன்பமாயிற்றென்றான், “சுண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடலம்” என்றவள்கூறவே வென்றவாற்புனலாடவேவேண்டெலின் இவள்புனலாட்டயர்ந்து வருகின்றநேரத்தத் தான்களிற்றிடையுதவி எதிர்ப்பட்டதனால் இவ்வின்பம்பெறுதலின். தான் “கண் ணிற்கண்டிவைநல்ல” என்றும், “சாலநல்லன்” என்றும், “உய்த்துணாமின்” என்றுங்கூறுதலின், வாய்காவாது கூறினென்றல் பொருந்தாது. ஓவாவமிர் தும் பாடம். (௨௧௯)

க. நற்றோளவள் சுண்ணநலஞ்சொலுவா  
ஹற்றீர்மறந்தீர்மனத்துள்ளுறைகின்றாள்  
செற்றூலரிதாற்சென்மின்போமின்றீண்டா  
தெற்றேயறியாதவொரோழையெனையான். (௨௨0)

உ. தாமங்கமழ்பூந்துகில்சோரவசையாத்  
தாமம்பரிந்தாதெண்சாந்தந்திமிர்ந்தி



டேமன்சிலைவாணுதலேறநெருக்காக்  
காமன்கணையோர்கண்சிவந்துபுலந்தாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

சென்மினெனத் தீண்டலிற் நீண்டாதேபோமினென்றான்: பரிணத்தோளென்  
றதனாலும், தோற்றுளென்றதனாலும் ஊடுகின்றான்.

இ - ள். தும்முடைய நற்றோளவ்ளது சுண்ணத்தையே நலஞ்சொல்லக்கருதி  
னீர், எனதுநல்வினையாலே அதனைமறந்தீர், அவன் தம்மனத்தேயுறையென்றாளாத  
லாற் கோபித்தாற் கோபந்தீர்த்தலரிது; இனி இவ்விடத்தினின்றொஞ் சென்மின்,  
என்னே! யான் துமக்குவருகின்ற ஏதத்திற்கு வருந்தாத ஏழையேனோ, இனி என்  
னையருளித் தீண்டாதேபோமினென்று துகிலையிறுக்கடுத்துப் பரிந்து நிமிர்ந்து ஏவி  
னையுடைய காமன்சிலைபோலும்புருவத்தை அதுவிலையேறநெருக்கிக் கண்சிவந்து  
புலந்தாளென்க. (உஉக)

மின்னோரிடையாடிவீழ்ந்துமிரந்துஞ்  
சொன்னீரவளப்பழுவூட்சொரிந்தாற்ற  
வந்நீரனகண்புடைவிட்டகன்றின்ப  
மன்னூர்துமதர்ப்பொடுநோக்கின்னமாதோ.

இ - ள். அவன் அதுகண்டு குணமாலையடியிலேவீழ்ந்தும் இரந்துகொண்டுஞ்  
சொல்லாகியநீனா அவளன்பாலுண்டாகியதியிலேசொரிந்து அவித்தானாக, இன்பம்  
மனத்தே மிகநிறைதவின், வருத்தத்தைக் கைவிட்டகன்று கண்களின்மதர்ப்போடே  
புடையிலே நோக்கினுனென்க.

கடைக்கணித்துப் பார்த்தாளென்க.

(உஉஉ)

இன்னீரொரிமாமணிப்பூண்கிடந்தீன்ற  
மின்னுரிளமென்முலைவேய்மருண்மென்றோட்  
பொன்னூர்கொடியேபுகழிற்புகழ்ஞால  
நின்வாணெடுங்கண்விலையாகுநிகர்த்தே.

நிகர்த்தே, ஏகாரம்-ஏகிரம்மை.

இ - ள். பூணுண்டாக்கின ஒளியசைகின்ற முலையினையுந் தோளினையுமுடைய  
கொடியே! யான்புகழ்நினக்கின், ஞாலம் நின்கண்ணிற்கு நிகர்த்து விலையாகுமே? ஆ  
காதாதலாற் புகழ்தலரிதென்றானென்க. (உஉங)

தோளாற்றமுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்  
மீளாமணிமேக்லைமின்னின்மிளிர்  
வாளார்மணிப்பூண்வன்மாதரம்பாவைதன்னை  
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

இ - ள். பூணவன் பாவைதன்னைத் தோளாலேதமுவி மேக்லை மின்போற்றிற்  
பாரிற் அவன்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர்தென்னப் பருகினு  
னென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டுவராவமிர்து. நயத்தல் - நீருகுதன் மேற்று. (௨௨௯)

வேறு.

சித்திரமணிக்குழைதினைக்கும்வாண்முகத்  
தொத்தொளிர்வளவாயோவக்கைவினைத்  
தத்தரிநெடுங்குண்டன்னொடாடுநாள்  
வித்தகற்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

இ - ள். குழைதினைக்குமுகத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்குகின்ற வாயினையுஞ் சித்திரம்போன்ற ஒப்பினையுமுடைய குணமாலையினனுடனே இங்ஙனம் புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினையினைக் கூறுகின்றதென்க.

ஒகைவீணையவும் பாடம்.

(௨௨௫)

வேறு.

அரும்பெறற்குரிசிற்கஞ்ஞானேரூழியநாகநாணிக்  
கரும்பெறிகழகையோடுநெய்ம்மலிகவளங்கொள்ளா  
திரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்  
சுரும்பொடுவண்டொடச்சுளிவொடுகின்றதன்றே.

இ - ள். நீர்வீணையாட்டினன்று குரிசிலுக்குத்தோற்றயானை நாணிக் கருப்பங் கழகையுங் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்டஇனையதிங்கன்போலுமருப்பிடையிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தலின், உண்ணப்பெறாதே சுரும்பும்வண்டும்பாடக் கோபத்தோடே கின்றதென்க. (௨௨௬)

பகைபுறக்கொடுத்தவேந்திற்பரிவொடுபகடுநிற்பத்  
தகைநிறக்குழைகடாழ்ந்துசாந்தின்வாயநக்கியின்னப்  
புகைநிறத்துகிலிற்பொண்ணுநெயல்வரப்போந்துவேந்தன்  
மிகைநிறக்களிற்றைநோக்கிவேழமென்னுற்றதென்றான்.

இ - ள். பகடு பகைக்குமுதுகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுகின்றவின், அது கேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே திண்டியின்னத் துகிலிலேபொண்ணுநெயல் குனிந்து களிற்றைநோக்கி யானையுற்றவருத்தமென்னென்று பாகனை வினாவினென்க. (௨௨௭)

கொற்றவன்குறிப்புநோக்கிக்குஞ்சரப்பாகன்கூறு  
மிற்றெனவுரைத்ததேற்றேனிறைவரினன்னுளினுங்கொல்  
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னநாளான்  
மற்றிதற்குடற்சிசெய்யமதமிதுசெறித்ததென்றான்.

குறிப்புநோக்கியவன்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதினவன் அர்சன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதலின்.

இ - ன். அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யாணப்பாகன் இறைவனே! நின்னுடன்பாட்டினாலேயோ, இதனோடே அவ்விடத்துச் செற்றமுடைமையினாலேயோ, சேவகன் நீர்வினையாட்டினன்று இதற்குக் கோபத்தைமிக்குச்செய்ய இது மதஞ் செறித்தது; இதுதான் யானும் விளங்க வுணர் தலைத் தெளியேனென்றானென்க.

மற்று-வினமாற்று; பெண்ணுயிராப்பிழைப்பித்தது இதற்குடற்சியாதலின். ()

ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழுத்திருகினோக்கிக்  
கோண்டருகுறும்பர்வெம்போர்க்கோக்குழாம்வென்றதுள்ளி  
மாண்டதில்செய்கைக்குழந்தவாணிகன்மகனைவல்லே  
யாண்டிழங்களைவெனோடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டவரசன் தீத்திரள்போலக் கோபித்து மதனைநோக்கி, வேடருடனே போர்செய்துவென்றதனையும் காந்தருவதத்தையாழ்வாசினியிலேவந்துகூடின இராசாக்களை வென்றதனையுரினெத்து என்னுடனும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவனாண்மைக்கூற்றைப்போக்குவேன்; ஒழிக்கைக்கொண்டு தாருமென்றானென்க.

அரசனேவல்செய்யவேண்டுதலின், பற்றுபுதம்மினென்றுகூறவே அவர்கட்டினுரென்றில் பொருந்தாமையுணர்க. (உஉசு)

கன்றியவெருளியேந்தன்கால்வலியினை யர்காய்ந்து  
கொன்றுயிர்கொணரவோடுங்கொழுங்குடர்க்கண்ணிமாலே  
யொன்றியவுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானேத்  
தென்றிசைக்கிறைவன் னாதிற்செம்மலேச்சென்றுசேர்ந்தார்.

இ - ன். கொன்றுயிர் கொணரவோடுகின்ற குடராகியகண்ணியையும் மாலையையும் உதிரச்சட்டையையும் நினமாகிய மேலையுடுத்தபுடைவையினையுமுடைய யமன் னாதர்போலே வேந்தனினையர் காய்ந்து சென்று செம்மலேச்சேர்ந்தாரென்க.

அவன்மனையைச் சூழ்ந்தார். (உ௩௦)

சண்பகமாலேவைய்ந்துசந்தனம்பளிதந்திற்றி  
விண்புகநாறுசாந்தின்விழுமுழைக்காமவல்லி  
கொண்டெழுந்துருவுகாட்டிமுகத்திடைக்குளித்துத்தோண்மேல்  
வண்டளிரீன்றுசுட்டிவாணுதல்பூப்பவைத்தான்.

இ - ன். சண்பகமாலையைச்சூட்டிச் சந்தனத்தையும் கருப்பூரத்தையும்வேதித்து நாறுகின்றகுழம்பாலே முலையை அடியாகத்தொடங்கி யெழுந்து காமவல்லி தனது வடிவைக்காட்டித் தோண்மேலேதனினாயின்று முகத்திடையிலே மறைந்துபோய் அதலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தானென்க. (உ௩௧)

பண்ணடிவீழுந்தீஞ்சொற்பாவைநின்வனப்பிற்கெல்லாம்  
கண்ணடிகருங்குணென்னுமம்பரூத்தூணிதன்னும்

புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்  
பெண்ணுடைப்பேதையென்றோர்நாண்முற்றும்பிதற்றினானே.

கண்ணாடி-விகாரம்.

இ - ள். வனப்பிற்கெல்லாங் கண்ணாடியாகியபாவாய்! நின்கண்ணென்னும் அம்புரத்தாணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பினாலே பழையபுண்ணையுடைய நெஞ் சிடத்தே மாறாமலெய்யாரின்றாய், பேதாய்! இங்ஙனம் அம்புமாறாததோர்தூணியை எவ்விடத்தேபெற்றயென்று ஒருநாண்முழுதும் பிதற்றினானென்க.

எல்லார்க்கும் அழகு இத்தன்மைத்தென்றுணர்த்துதலிற் கண்ணாடியுவமையா யிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு உழையைவிரிப்பவே இடப்பொருளு ணர்த்தி அதற்குச் சேர்த்தநெஞ்சினையுணர்த்தும்; “அரசனுழையிருந்தான்” போல. பிதற்றினானென்றது அவசத்தால். (உகஉ)

சிங்களச்சேர்முடியினுஞ்செல்வியும்போன்றுசெம்பொ  
னிற்குவார்கழலினுங்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்  
சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுநரிக்குழாத்திற்கூழ்ந்தா  
ரங்கதுகண்டதாதியையனுக்கின்னதென்றான்.

இ - ள். உருத்திரனுமுமையும்போலே கழலினுங் கோதையும் ஒன்றாயிருந்த வளவிலே சிங்கவேற்றையிகழ்ந்துகூழ்ந்த நரிக்குழாம்போலே அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி. சீவகனுக்கு இங்ஙனஞ்சூழ்ந்தாரென்றானென்க. (உக௩)

என்றவனூரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தீ  
நின்றெரிவதனையொத்துநீண்முழைச்சிங்கவேறு  
தன்னுணைப்பெட்டையோடுதொன்புறப்பட்டதொத்தான்  
குன்றிரண்டிருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

இ - ள். தோளான் என்றவள்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையையொத்து மனைவியோடேமணவறையினின்றும் புறப்பட்டவன் சிங்கவேறு தன்னுணையாகிய பெட்டையோடே முழையினின்றும் புறப்பட்ட தன்மையை யொத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு “எழுந்துவிண்படரும்” என்னும் கவியிலேகூறினும். இவ்விரண்டுகவியிலுஞ் சீவகருக்குச் சிங்கவேறுவமையும், பகைவர்க்கு நரியுவமையு மாகக் கூறினமையின், அவரார் கட்டலாகாமையுணர்க. (உக௪)

பொன்னரிமாலையோழப்போதணிகூந்தலேந்திப்  
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டதையென்கொலென்னாப்  
பின்னருமாலையோராள்பெருநடுக்குற்றுநின்றான்  
மன்னருமாலையாகமழையிடிப்புண்டதொத்தான்.

இ - ள். குணமாலையிவ்வளவிலையையோராளாய் ஆராய்த்தக்கரிய இயல்பினையு டையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்ன யானேமுன்னரின்நகடுக்கமேயன்றிப் பின்னருங் கூந்தலே மாலையோழவேந்திப் பெரியநடுக்குற்றுநின்றவன் மக்கட்டிரளில்

நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையதாகும் இடிப்புண்டு மக்கட்டிராளிலே நின்றதன் மையை யொத்தானென்க. (௨௩௫)

கடுகியவினையர்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி  
யடுகிலையழலவேந்தியாருயிர்பருகற்கொத்த  
விடுகிணைதெரிந்துதானைவிக்கமவிசித்துவெய்தாத்  
தொடுகழனரலவிக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

இ - ன். அரசனேவுதலிற்கடுகிவந்த இனையர்குறிப்பினையும், அவ்வரசன் யானை யைக்கண்டு ஆண்டிடுங்கனையக் கருதிய காரியத்தையுந் தானெண்ணித் தானையை யினி இறுகாதென்னும்படி விசித்துக் கழலைவிக்கச் சிலையையெந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியஞ் சொல்லுமினென்றானென்க. (௨௩௬)

க. அடிநிழற்றருகுவென்றெம்மானைவேந்தருளிச்செய்தான்  
வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருகெனவானினுச்சி  
யிடியுருமேற்றிற்சீறியிருநிலஞ்சுடுதற்கொத்த  
கடிமதினீழமுன்றுமெய்தகடவுளிற்கணன்றுசொன்னான். (௨௩௭)

௨. வாளிழுக்குற்றகண்ணாள்வருமுலைநயந்துவேந்தன்\*  
தோளிழுக்குற்றபின்றைக்கோத்தொழினடாத்துகின்ற  
னாளிழுக்குற்றுவிழுவதின்கொனர்த்துதிண்டேர்  
தோளிழுக்குற்றமொய்ப்பபண்ணெனச்சொல்லினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இனையர் தம்மரசனைக்கடறலின், அடிநிழலென்றார்.

இ - ன். “சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு என்னையொழிய அங்கமாலேமுலையை யும்விரும்பி அரசர்தொழிலையுநடாத்துகின்ற சீவகன்வாழ்நான் மாளுகின்றதின்று போலேயிருந்தது; அவனைக் கைக்கொள்வருக” என்று எம்வேந்தருளிச்செய்தான்; தாரினாய்! நீயவனடிநிழலேறப்போதுகவென்று அவராணையிட்டெக்கூறு அதுகேட்டு இடிக்கின்றவுருமேறுபோலமுழங்கி நிலத்தைப் பறந்துகிரிந்துகடுதற்குப்பொருந்தின முப்புரத்தையுமெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னான். அது யாதெனின், நந்தனே! மொய்ப்பபணே! இனிக் கட்டியங்காரன் தோளிழுக்குற்ற; நீபோய்த் தேவைப்பண்ணென்றுசொன்னானென்க.

வடிமலர்த்தாரினாயெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகவென இரந்துகடறினமையா னும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுணர்க. \* “இந்நகர்க்குமுன்னனே” எனமுற்கூறிய தனை ஈண்டுங்கூறினென்க. பிறர் தோளிழுக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ப்பப வென்றுமாம். இனி ஒருதொடராக்காதே லீசையைமுலையைவிரும்பி வேந்தன்பட்ட பின்பு கோத்தொழிலைநடாத்துகின்றகட்டியங்காரன் நாளிழுக்குறுவீழுவதின்றோ வென்று கண்டார்கூறும்படி இவன்சொன்னானென்றுமாம். (௨௩௮)

வேந்தொடுமாறுகோடல்விளிகுற்றார்தொழிலதாகும்  
காய்ந்திடுவெருளிநீக்கிக்கைகட்டியிவனையுய்த்தா

லாய்ந்தமெழந்திரீங்குமதுபொருளென் றாநல்ல

சாந்துடைமாப்பன்றாததன்மனத்திழைக்கின்றானே.

இ - ன். நந்தட்டன்போனபின்பு கந்துகண் இவன்படைக்கோலத்தைக்கண்டு அரசனுடனேமாறுபடுதல் கெடுதலுற்றத்தொழிலாம்; யாம் அதுசெய்யாது இவன் வெகுளியைநீக்கிக் கையைப்போர்த்தொழில்செய்யாதபடிவிலக்கி இவனை இவர்க ளோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றாயாரய்ந்து இவனைவருத்தும் வெகுளியைத் தானீங்கும்; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே சூழாநின்றானெ ன்க.

கைகட்டுலைப் பாம்பைவாயைக்கட்டிற்றென்றிற்போலக்கொள்க. துறவின்கண் ணே சீவகன் அறங்கேட்டபின்னர்த் \* “தொல்லையெம்பிறவியுந்தொருத்தபாவமும்- வல்லையேபணியினமடிகன்” என்று சாரணனாக்கேட்க, அவரும் பாவங்கூறுகின்ற வர் “தாமரைத்-தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே -வடமுலையெனநடாய்வருடி ப்பாலமீர்-துடனுநீஇயோம்பினார்” என்று முலைமேலேயனைத்துக்கொண்டு வளர்த் தார்களென்றுகூறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதரனைநோக்கிக் கூறுகின்றனா கத் தாங்குறுகின்றகாலத்தும் “கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டுக்கேட்டியேல்” என் றும், “பூவைகிளிதோகைபுணரன்னமொடுபன்மா - யாவையவைதங்கிளையினீங்கியழ வாங்கிக்-காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையினீங்கிப்-போவர்” என்றுங்காவல்செய் துவைத்தாரென்றுங்கூறினமையானும், “மன்றாபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்தத னை-பொன்றாறமாப்பசிறைப்பட்டனைபோலும்” என்றுதாங்கூறினமையானும், சார ணர்பாவங்கூறுகின்றவிடத்து அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டினாரென்றுகூறாமையின், ஈண் டிக் கட்டுண்ணவேண்டும்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறருமிச்சமயத்தார்† “சிறு கா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா” என்றதனானுமுணர்க. அன்றியும், தசகுமார சரித்தர்துள் அன்னப்பார்ப்பை நூலிட்டிக் காலைக்கட்டினபாவத்தார் பின்புபெள்ளி விலங்குகாலிங்கிடந்ததென்று ஆசாரியர்கூறியவாற்றானுமுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டவரச்சொன்னவனை அவரும் அவன்கூறியவாறே கைக்கொண்டுபோயி னாரென்னவேவேண்டதலானும், அவர் அவனை ‡ “வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருகென” ப்புகழ்ந்திரந்துகொண்டமையானும், “சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுகநிக்ஞாத்திற் சூழ்ந்தார்” என்றும், “அடுபலிகண்டமானிறைலவாயினார்” என்றும், “மின்னிலங் கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்து” என்னுங்கவியில் “எண்ணியக்கிருமிகொன் று” என்றுங்கூறியிருத்தலானும், “நாபுரந்திருத்திச்சேந்ததுதிவிரனெந்த” என்ற தற்குத் தோளையன்றி விரலைக்கட்டினாரென்றுங்கூறவேண்டதலானும், ஆசிரியன் கூற்றும் குரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர்செய்யாமற்பிணித்தவின், இளையர் காவல் செய்து கொண்டுபோயினாரென்றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. “ஊன்பிறங் கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாந்-ரூண்புறங்கட்டப்பட்டு” என்றும், “ஈன்றதாய்தந்தைவேண்டவிலவிடருற்றதென்றார்-ரேன்றலுக்காண்மை குன்றதெ ன்றசொல்லிமிழிழ்ப்பூட்டி” என்றுத் தேவர் மனத்தை யிறுகப்பிணித்தமைதோன்றக் கட்டியென்றும்பூட்டியென்றுஞ் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையி

\* இதுமுதலியவற்றை, முத்தியிலம்பகத்திற், பிறவிகளறவுரையிற்காண்க.

† நாலடியார், பழவினை, ௧0.

‡ இதுமுதலியவற்றைக் குணமாலையாரிலம்பகத்திற்காண்க.

டையேபாடியிட்டசெய்யுட்களினும்அப்பொருடரக் கட்டியென்றுசெய்யுள்செய்தாரென்றுணர்க. அன்றியுஞ் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவலிதேலேபொருளா, மென்று தேவர்தாமே காவல்செய்தவைத்தவர்களென்று கூறியவாற்றானும், கட்டலென்னுஞ்சொற்கு மனத்தையிறுகப்பிணித்தலென்று தாமே பொருள்கூறியவாற்றானுமுணர்க. (உ௬௧)

ஊன்பிறங்கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாற்  
ரூன்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்சினந்தணிந்துறிப்பத்  
தேன்பிறங்கலங்கன்மாலேச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானும்  
கோன்புறங்காப்பச்சேறல்குணமெனக்கூறினாரே.

புறந்தான் - புறப்பொருளாகிய வீரந்தான்.

இ - ள். அங்கனங்கொபித்தவேலான் தான் ஆசாரியனுக்குநேர்ந்த நிலைமையையார்ந்து அவன்சொல்லாலே வீரந்தான்பிணிப்புண்ணப்பட்டுத் தன்சினமாறியின்றவளவிலே அவற்கு அங்கனமிழைக்கின்றகந்துகனுஞ் சுநந்தையும் அரசன் காப்பவொழுதுதல் நமக்குக் குணமாவதென்றுகூறினாரென்க.

முன்னர் அகப்பொருளெனிகழ்த்தினவன் பகைவரைக்கண்டு புறப்பொருளிகழ்த்தக்கருதியதினை ஆசிரியன்கூற்றுவிளக்கிற்றென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றனை விளக்கிற்று. (உ௬௦)

ஈன்றதாய்தந்தைவேண்டவிவ்விடருற்றதென்றாற்  
ரோனீறலுக்காண்மைகுன்றாதென்றசொலிமிழிற்சூட்டி  
மூன்றனைத்துலகமெல்லாமுட்டிணுமுருக்குமாற்றல்  
வான்றருமாரிவல்லகைமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

இன்-உவம்பொரு.

இ - ள். மூன்றாகியவுலகமனைத்தும் வந்துமுட்டினும் அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடருற்றது பெற்றதாயுந் தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினால் நினக்காண்மை குன்றாதென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேபூட்டிப் பிணிக்கப்பட்டாணென்க.

அச்சொல் கயிற்றாற்பிணித்தாற்போல் மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்டிற்றிலரெனவே இனையாரன் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (உ௬௧)

வேறு.

குழலுடைச்சிகழிகைக்குமான்ரோவிரனைக்  
கழலுடையினையவர்கச்சின்விக்கலி  
னழலுடைக்கடவுளையரவுசேர்ந்தென்  
விழவுடைமுதநகர்விலாவிக்கின்றதே.

இ - ள். குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய குமான்ரோன்களைக் குரவர் அங்கனங் கச்சிட்டுக்கட்டிஹற்போலப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விளக்கி

ஞர்களாக, அந்தவினையவர் ஞாயிற்றை அரவுசேர்ந்ததென்னச்சேர்தலின், நகரமூர்  
நின்றதென்க.

இன் - பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒளிருறையும்படி மறைத்தாற்போல் இவ  
ரும் இவனொளிரும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டாரென்க. மனத்தையறு  
கப்பிணிக்கவே தோளைப் போர்த்தொழிலைவிலக்கிற்கும். (உசஉ)

வேறு.

தோளார்முத்துந்தொன்முலைக்கோட்டுத்துயன்முத்தும்  
வாளாருண்கண்வந்திழிமுத்துமிவைசின்தக்  
காளாய்நம்பிசீவகசாமியெனநற்றாய்  
மீளாததுன்பநீள்கடன்மின்னின்மிசைவீழ்ந்தாள்.

தொன்மையைத் தோளின்முத்தோடும் முலையின்முத்தோடுங்கூட்டுக. மீளா-  
மீண்டு. துன்பமாகியகடலென்றார், அழுகின்றமக்கட்டொருதியை.

இ - ள். சுநந்தை காரியத்தின்மேற்சென்ற கருத்துமீண்டு அன்புதோற்றுதலிற்  
காளாய்! நம்பி! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமுத்துக்களுங் கண்ணாகிய, கடலிற்  
படுகின்ற புதியமுத்துக்களுமாகியவிலைசின்தக் கடலின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தா  
ளென்க. (உச௩)

பாலாசாவிப்பைந்துகிலெந்திப்படநாகம்  
போலாமல்குற்பொற்றொழிபூங்கட்குணமாலே  
யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிஃதென்னு  
நாலார்கோதைதுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தாள்.

இ - ள். துகிலையேந்தி நாகத்தினதுபடம்போலே வளருமல்குலையுடைய பொற்  
றொழியாகிய குணமாலே என்னுயிரைத்தந்த துமக்கு அதனால் இத்திங்குவருதல் ஏலா  
தேலாதென்றுகூறி மாலே எரியிடத்தே வீழ்ந்தனை யொத்தாளென்க.

துங்குதல் - விழுங்குதல். (உச௪)

வேறு.

எரிதவழ்குன்றத்துச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞ  
யிரிவனபோன்றுமாடத்திலுறைதெய்வமன்னார்  
பரிவுறுமனத்தினோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்று  
ரரியுற்றொயம்பவோவென்றாகுலப்பூசல்செய்தார்.

இ - ள். மஞ்ஞ நெருப்புப்பறக்கின்றமலையிற் கெட்டோடுவனவற்றையொத்  
துத் தெய்வமன்னார் வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி உணர்ந்து மொய்ம்  
பனே! ஒவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச்செய்தாரென்க. (உச௫)

கங்கையின்சுழியிற்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி  
யங்கவர்க்குற்றதுள்ளியவலநீரழந்துகின்ற



குங்குமக்கொடியோடேநீக்கோலம்விற்திருந்தகொம்மைப்  
பொங்கிளமுலையினர்க்குப்புரவலனிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். புரவலன் அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினர்க்குற்ற துயரத்தை  
நினைத்துப் பிணையின்மாழ்கி யவலநீரிலேயழுந்துகின்ற முலையினர்க்கு இதனைக்கூறி  
னனென்க.

முலையினர் - புறத்துமகளிர். வந்தவ்வேயனாக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புரவல  
னென்றார். (உசக)

க. கட்டுயிலனந்தர்போலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறும்  
விட்டுயிர்போகுமாறும்விடுபெற்றுயருமாறு  
முட்படவுணர்ந்தயானேயுள்குழைந்துருகல்செல்லே  
னெட்பகவனைத்துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா. (உசஎ)

உ. நன்மணியிழந்தநாகர்நல்லினம்படியர்போல  
வின்மணியிழந்துசாம்பியிருநிலமிவர்களெய்த  
மின்னணிமதியங்கோள்வாய்விசும்பிடைநடப்பதேபோற்  
கன்மணியுமிழும்பூணுன்கடைபலகடந்துசென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

உ. படியர் - படிவத்தைபுடையார்.

இ - ள். பூணுன் மணியையிழந்த நாகர்மகளினாப்போலே சுற்றத்தார் சிவகளை  
யிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு கண்ணுறக்கமும் உணர்ச்சியும்போலே  
உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியுநெஞ்சிலேயுறம்படி உணர்ந்த  
யான் உருகுதலிற்செல்லேன்; எள்ளில் ஓர் பாதியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்  
கைநிகழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமேசெய்யுமாதலின், அவ்வார்வத்தான் இரங்கல்வேண்டா  
வெனக்கூறிக் கடைபலகடந்து விசும்பிடையிற் கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளி  
யணிந்தமதியம் அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேநடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புமாம். வந்தவர்கள்குழ நடுவேபோவதற்குவமை. பிடி  
யரும் பாடம். (உசஅ)

வேறு.

வெந்தனம்மனம்மெனவெள்ளைநோக்கின்முள்ளெயிற்  
மந்துவர்ப்பவளவாயம்மழலையின்சொலார்  
பந்துபாவைபைங்கழங்குபைம்பொன்முற்றில்சிறிற்றிலுண்  
னெந்துவைத்துநாபுரம்மொலிப்பவோடிநோக்கினார்.

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளேயொன்றுகொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறுகளாகு.

இ - ள். நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார் இவர்  
கன்மனம் வெந்தனவென்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச் சிறிலிலே  
வைத்து ஓடி நோக்கினாரென்க. (உசக)

மல்லிகைம்மலிந்தமாலேசோரவார்த்தகுண்டலம்  
வில்லிலங்கமின்னுக்கோட்டவிணைவிட்டுவெய்துரா  
யொல்லெனச்சிலம்பாற்றநீதிமல்கவோடினார்  
சில்சணங்கிளம்முலைச்செழுமலர்த்தடங்கணர்.

இ - ள். முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணர் மாலேசோரக் குண்டலம்  
ஒளியைவீசக் கோட்டவாகியயாழைக்கைவிட்டுப் பரந்து சிலம்பாற்ற வீதிரிறையும்படி  
யோடினாரென்க. (௨௫௦)

நெய்த்தலைக்கருங்குழனிழன்மெருத்தலைத்தா  
முத்தலைத்தொம்முலைமுகஞ்சிவந்தலம்வரக்  
கைத்தலங்கடுத்தடித்தபந்துநீக்கிவந்தவண்  
மைத்தலைநெடுந்தடங்கண் மங்கையர்மயங்கினார்.

நெய் - புழுகு. கடித்து - கடிக்க.

இ - ள் மங்கையர் குழல்ஒளியைவீசிக் கழுத்திலேயலைய முலைமுகஞ்சிவக்க  
முத்தலைத்தசையக் கைகடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தைநீக்கி அவ்விடத்தேவந்து  
மயங்கினாரென்க. (௨௫௧)

கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்முலை  
மரதுகொண்டசாயலம்மடந்தையர்மனங்ககிந்  
தோதமுத்துகுப்பபோலுண் கண்வெம்பனியுருத்  
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்காற்றினார்.

இ - ள். முடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர்மனமுருகிக் கடலின்முத்து  
ச்சிந்துவனபோலே கண்ணீரையுருத்து, ஐயனே! யாங்கள் யாதுசெய்வேமென்று  
அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (௨௫௨)

செம்பொனோலைவீழவுஞ்செய்கலங்கள்சிந்தவு  
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்ந்துகூந்தல்சோரவு  
நம்பனுற்றதென்னெனாநாடகம்மடந்தையர்  
வெம்பிவீதியோடினார் மின்னினைன்ன நுண்மையார்.

இ - ள். மின்னினையொத்த நுண்மையாராகிய நாடகமடந்தையர், நம்பனுற்ற  
தென்னென வெம்பி வீழவுஞ் சிந்தவுங் கூந்தல் மாலையோடே அவிழந்து அசைந்து  
சோரவும் வீதியிலே யோடினாரென்க. (௨௫௩)

பூவலர்த்தாரினான்பொற்புவாமொயிடிற்  
போவுடம்புவாழியின்பொன்றுநீயுமின்றென  
வீகலந்தமஞ்ஞையோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க  
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறுதுக்கினார்.

இ - ள். கேடிகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர் கண்ணீர்

மல்காநிற்கத் தாரினுன் பொற்புக்கெமாயின், வாழியரே! நீபோவாயாக; உடம்பே! நீயுமின்று பொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே யடித்துக்கொண்டாரென்க, ( )

தேன்மலிந்தகோதைமலைசெய்கலம்முகுத்துராய்க்  
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னவன்னராயரோ  
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்  
நான்மலிந்ததுண்ணுசுப்புநோவவந்துநோக்கினார்.

இ - ள். பாணிறைந்தமுலையினையுந் துகிலினையுமுடையவரிவையர் கோதை நெற்றிமலை கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்து காற்றழிக்க காமவல்லிபோலே அசைந்து தூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான நுசுப்புநோம்படி வந்து நோக்கினாரென்க, (௨௫௫)

மாதரார்கள் கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்  
தீதிலாநூற்பெய்வார்சிதாந்துபோகச்சிந்துவார்  
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய  
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறதுக்கினார்.

இ - ள். முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விக்குத்தோற்ற மாதரார்கள் கையில் ஆரங்களைவாங்கிக் கோப்பாராகிய தெரிவையர் அவற்றைச் சிதறிப்போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ! உனக்கு இதுதகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றிலேயடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௬)

வட்டிகைமணிப்பலகைவண்ணநுண்ணெகிலிகை  
யிட்டிடைநுடங்கநொந்திரியலுற்றமஞ்ஞையிற்  
கட்டமுலையிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதீந்துபொன்னுக  
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயிலப்பற்றினார்.

இ - ள். நொந்துகெடுத்தலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கணத்தவண்ணத்தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டியிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணி தீயப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைநுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க. (௨௫௭)

இது கற்புடைமகளிராக்கூறிற்று.

(௨௫௭)

வேறு.

வினையதுவினையுக்காண்மினென்றுகைவிதித்துநிற்பார்  
நினையனய்த்தெளியச்சென்றாவிடிக்குங்கொலிவனையென்பார்  
புனைநலமழுகல்விபொன்றுமாலின்றுடென்பார்  
வனைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனங்களுள்பார்.

இ - ள். தீவினையினதுவினைவைக் காண்மினென்று கைநடுங்கிநிற்பார்; தன் வீரர்கையிலே இவனகப்பட்டுப்போந்தன்மையனய்த் தன்மனத்தெளியச்சென்றால் இவனைக்கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனோடே செயற்கையழகும்

இயற்கையழகுங் கல்வியுங்கெடுமென்பார்; எம்மனந் திகிரிபோலே மறுகுமென்பா  
ரென்கு. (௨௫௮)

நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டிந்தோள்களென்பார்  
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்பா  
ரேற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தவிக்கொடுமையென்பா  
ராற்றலன்சுநந்தையென்பாராதகாதறையென்பார்.

இ - ள். இவ்வினப்பெற்றவைத்தும் நெடுங்காலதுகர்த்தகு மனைவியிரிருவரும்  
நோற்றிலரென்பார்; யாமுளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்  
கனஞ் சிறைவாய்ப்போவதோசெயலென்று தோள்களுந் தம்மிலே நோங்காணுங்க  
ளென்பார்; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்துத் தன்குலத்தோடுங் கெடுமென்பார்;  
தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்றன்றென்பார்; சுநந்தை ஆற்றுகளென்பார்;  
அறக்கடவுளே! ஆ! இது தகாதென்பாரென்க. (௨௫௯)

தூக்குமின்காளைசிறிற்றுற்றிவனுளனோவென்பார்  
காக்குமால்வையமெல்லாங்காவலனாகியென்பார்  
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதுவுமோர்பான்மையென்பார்  
நோக்கன்மினனுங்கண்டிந்துதிருகொணுகிகளென்பார்.

இ - ள். ஆராய்ந்துபாருங்கள், காளை சிறிதுநெருங்கிச்சிறிற் கொண்டுபோகின்ற  
இம்மதனன் உளனோவென்பார்; இவன் இன்னுங்காவலனாகி வையமெல்லாங் காக்கு  
மென்பார்; நல்லிளையே யிவனுக்குப்பெரிதுகாண், இதுவும் ஒருதீவினப்பயன்கா  
ணென்பார்; கூர்மைகொண்ட பல்சுவைல்லோன் நோக்கின் நானுமாகலின், நோக்  
கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதும், உம்மை - இசைசிறை. நோக்குமின் பாடமாயின், மறைபொருளா  
தலின் நோக்குமினென்றார்; விகாரம். (௨௬௦)

பூவரம்பாயகோதைப்பொன்னொர்புலவிநீக்கி  
தூபுரந்திருத்திச்சேந்ததுதிவிரனெந்தவென்பார்  
யாவரும்புகழுமையனழகுக்கெட்டொழியுமாயிற்  
கோபுரமாடமூதூர்கூற்றுணவிளிகவென்பார்.

பூவரம்பாய - பூக்களுக்கெல்லையான. செம்பஞ்சுபட்டு விரல்சுவந்தன.

இ - ள். விரல், வீரத்திற்குங் காமத்திற்குங் கொடைமுதலியவற்றிற்குந் தோற்  
றியயாம் ஈண்டு இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்குதவியாயிற்றிலேமென்று  
நொந்தனவென்பார். ஐயனழகு கெட்டேவிடுமாயின், மூதூர் விளிகவென்பா  
ரென்க. (௨௬௧)

கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணநிராவிடிக் கவல்ல  
விருஞ்சிலையின்மதிண்டோட்கிதுதகாதென்றுகுன்றிற்  
கருங்கடறுநுப்பிட்டாங்குக் கல்லெனக்கலங்கிக்காம  
ரருங்கடியரணமூதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

இ - ள். என்பார் என்பாராய்க் கொடியவில்லையுடைய மறவர்கொண்ட நிரா

யை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இதனைக் கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே மூதூர் மலையாலே கடலைக்கலக்கினார் போலேகலங்கி யாகுலமயங்கிற்றென்க.

நினாமீட்டதோளென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றார்போல ஈண்டுக் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவனென்பதுகருதி. (௨௬௨)

க. இங்ஙன மிவர்களே கவெரியகம்வினைக்கப்பட்ட வெங்கணைவிடிலை தாதைவியன கரவலமெய்தி யங்கவருகுத்தகண்ணீர் ஈடித்து களவிப்பேநாக்கிப் பொங்கமருழக்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழேற்கவென்றான். ( )

உ. மின்னினை மலையையிர்ந்துவேறிருகூறுசெய்வான் றுன்னினுன்றுளங்கினல்லாற்றுளங்கலம்மலையிற்றுண்டே யன்னதே துணிந்தநீதியருநவைநமனுமாற்று னென்னேநேர்நின் றுவாழ்தலிருநிலத்தாவதுண்டே. (௨௬௪)

௩. வளை கடல்லலையிற்சூழ்ந்துமால்வரைவேலிகோலி யுளையாரிபடுக்கலுற்றுன்படுப்பினும்படுக்கமற்றென் கிளையழுவெண்ணைவாள்வாய்க்கீண்டிடலுற்றுநின்றான் றுளையவிழ்கலண்ணிசிந்தத்தன் றலேநிலத்ததன்மே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. எரியையுள்ளேவிளைத்த வெங்கணை. தாதையினகர் - கந்துகண்வீடு; என வே குணமாலையாயிலினின்றும் போந்தான்.

உ. என்னை, ஐ - இடைச்சொல்.

௩. உளை-கழுத்தின்மயிர். கடலாகியவலையாற்சூழ்ந்து மலையாகியவேலியைக் கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றுநெருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்படுக்க; அவற்றுளும் என்னை யகப்படுத்தலரிது; அதுவுமிவற்கில்லை. இதனாலுந் சிறைசெய்தானென்று உணர்க. அன்றையென்பதே பாடம்.

இ - ள். இப்படியே இவர்கள் போகாரிந்தக் கந்துகண்மனையிலுள்ளார் வருத்த முற்று அவ்விடத்து அவருகுத்தகண்ணீர் போகின்றவரடியிற்றுக்களையவித்தலாலே, வேலான் அவர்களைநோக்கி, என்கிளையழும்படி என்னை வாளாற்கொல்லுதலுற்று முடியாததற்குமுயன்றுநின்றான் றல்லையன்றே சிலநாள்சென்றார் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத் தேவீழ்வதென்றுட்கொண்டு, மலையை மின்னினைலையறுத்து இருகூறுகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன் றுளிலைகூலையலன்றி அம்மலைக்குநிலைகூலையல்லலை; அவன் றுணிந்தநீதியுமன்னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்துநின்ற உயிர்வாழ்தலாற்று னாதலின், நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னேநின்ற உயிர்வாழ்தலுளதாந்தன்மையிலலை. அரியைப்படுப்பினும்படுக்க; யான் அத்தன்மையேனுமல்லேன்; ஆகலான், நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்றானென்க.

சிலநாள்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால்.

(௨௬௫)

நீரகம்பொதிந்தமேகநீனிற்றெடுநெல்யானைப்  
போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுக்குன்றமன்னு  
னர்கலிபாணர்மூதூரமுதுபின்செல்லச்செல்வான்  
சீருதுசிலம்பிநூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொத்தான்.

இ - ள். கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தையுடைய களிற்றையும் வாட்கையி  
னையுமுடைய குன்றமன்னுன் அவர்களை அழைக்கவென்றுகூறி, ஊரிலுள்ளாரமுது  
பின்னேபோக வீரர்க்குடுவோபுகின்றவன் சிவந்திவாய்நீராலுண்டான நூலால்  
அகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கத்தை யொத்தானென்க.

நூல் வீரர்க்குவமை. \*‘புதன்மறைந்து - வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று’ என்  
றூற்போலக் கொள்க. (உசுசு)

மன்னர்தம்வெகுளியெந்தீமணிமுகில்காணமின்னிப்  
பொன்மழைபொழியினந்துமன்மெனிற்புனைந்துபொங்கித்  
துன்னினுர்தம்மையெல்லாஞ்சுட்டிமென்றுசெம்பொன்  
பன்னிருகோடியுய்த்துக்கந்துகன்பணிந்துசொன்னுன்.

இ - ள். இவர்களிங்ஙனம்போகாநிற்கக் கந்துகன், அரசர்வெகுளியாகியதீமணி  
யாகியமுகில் பழங்காசென்கின்றமின்னிமின்னிப் பொன்னாகியமழையைப்பெய்யின்  
வீளியும்; அம்முகில் அங்ஙனம்பெய்யாதாயிற் பொங்கித் தன்னையெருங்கிறுரெல்லா  
ரையுஞ் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிருகோடிபசும்பொன்னைக்குவித்துத் தாழ்ந்து  
கூறினானென்க.

இப்பொழுது வீரத்தைச் சிறிது தாழக்கூறினானென்க. (உசுஎ)

மன்னவவருளிக்கேண்மோமடந்தையோர்கொடியையமூதூர்  
நின்மதக்களிறுகொல்லநினக்கதுவடுவென்மெண்ணி  
யென்மகனதனை நீக்கியின்னுயிரவளைக்காத் தா  
னின்னதேகுற்றமாயிற் குணமினியாதுவேந்தே.

இ - ள். அரசனே! அருள்பண்ணிக்கேட்பாயாக; மடந்தையாகிய கொடி  
போல்வானைப் பெண்கொலைபிறந்தறியா விவ்வுரிலே நின்களிறுகொல்லாநிற்க, நினக்கு  
அதுவடுவாமென்மெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்றவென்மகன் அக்கொலையைநீக்கி அவனை  
யுயிராகக்காத் தான்; இவ்வடுகீக்கியதே குற்றமாய் முடியுமாயின், வேந்தே! இனி  
நன்மையென்கின்றது யாது? கூறுவாயாகவென்றானென்க. (உசுஅ)

க. நாண்மெய்க்கொண்டிட்டப்பட்டார்டுக்குறுநவையைநீக்க  
லாண்மக்கள்தடனென்மெண்ணியறிவின்மைதுணிந்தகுற்றம்  
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்ப்பொறுமதியென்றுபின்னு  
நீண்மைக்கணின் றுவந்தரிதியெலாந்தருவலென்றான். (உசுசு)

உ. வாழியரிதைவதேற்றான்மாரினாபெயர்த்தகாலே  
பீழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கிணரலங்கல்மால்

சூழ்க்கிராரம்விழ்தூல்பரிந்தறியிர்த்துதிண்டோ  
ஞழ்பிணைந்துருமிற்சீறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. ஆண்மக்களென்றது அரசனா, உயிரைக்காத்தனும் அழித்தலுமவர் தொழி  
லாதலின்.

உ. பிழை - விகாரம். வீழ்ந்தமாலே கட்டின நூல்பரிந்து முத்தாரமுமற  
வென்க. னையோடுகை தோளிலேறக் கட்டி. பெயர்த்தமாநிரையென்றெண்ணி  
யென முன்னேகட்டிக். அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு வருவரீக்கிறு; அத்  
தன்மைத்திதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். தான் முற்கூறியதற்குமுதலாகாமையென, மார்பினே! மகளிர்நடுக்கத்  
தைரீக்குதல் ஆண்மக்கள்கடனென்று தேற்றினாய்த் தான்பெயர்த்தமாநிரையென்  
றெண்ணி அறிவின்மையினாலே உயிரைக்காக்கத்துணிந்தருந்ததைப் பொறுப்பா  
யென்றான்; என்று பின்னாறு செவ்வெழுமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டு  
வந்தபொருளெல்லாந்தருவேன்; இறைவனே! காணையதுபிழையை எனக்காகப் பொ  
றுப்பாயாகவென்றானாக; நிராமிட்டதென்றதனால் கோபமிக்குப் பரிந்து அறியிர்த்து  
தோள்பிணைந்து சீறி உடல்சினங்கடவாநிற்க ஒருவார்த்தைகூறினென்க. (உஎ)

ஆய்களிறற்சனிவேகமதன்மருப்பூசியாகச்

சீவகனகன்றமார்பமோலையாத்திசைசுள்கேட்பக்

காப்பவன்கள்வரென்னவெழுதுவித்திடுவலின்னே

நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்புகுநினையவென்றான்.

இ - ள். சீவகன் யான்காயப்படுவதைவின், இவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளி  
மலையுங்கேட்கும்படி. கள்வனாக்கொல்லுமாறுபோலே அவனாவருந்திய அசனி  
வேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவனகன்றமார்பமே ஓலையாக எழுது  
வீப்பேன்; நீவருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தேசெல்; இதனை நினையாதேகொள்  
ளென்றுகூறினென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவீப்பேனென்றான், இதனால் நனக்குப் புகழ்நெடுங்கால  
நிற்குமென்றுகருதி. (உஎ)

நஞ்சனாறுரைப்பக்கேட்டேநாய்கனுநடுங்கியுள்ளம்

வெஞ்சினவேழமுண்டவிளங்குநிபோன்றுநீங்கி

யெஞ்சினன்போலநின்றானேத்தருந்தவத்தின்மிக்

வஞ்சமில்லகொள்கையான்சொலமிர்தினுலவற்புற்றானே.

இ - ள். கட்டியங்காரனங்நங்குறக்கேட்டுக் கந்துகள் உள்ளநடுங்கிக் கனி  
போன்று வெறுவிதாக அறிவுருதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; நின்மவன்  
இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமுதாலே யாற்றினென்க. (உஎ)

மின்னிலங்கெஃகினுனைப்பெறுகலான்றநைதமீண்டு

தன்னிலங்குறுகலோடுந்தாயமுதாற்றுகின்ற

ளெந்நிலையயற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா  
பொன்னலங்கொடியனையோர்பொருளுகைகளிதென்றான்.

இ - ள். கந்துகன் சீவகனை அரசனிடத்துப்பெறாமல் மீண்டு தன்மனை யனுவினவளவிலே, தாய்அரற்றுக்கின்றவன் ஐயற்குநிலையேதென்றுகேட்க, நலத்தை யுடைய பொற்கொடியன்னாய்! நீ சிறிதும்வருந்தவேண்டா, ஈதொருகாரியத்தை யுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றானென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிறையிலேயோவென்றான். (உஎங)

மதுமடைதிமந்துதிந்தேன்வார்தருகோதைநீமுன்  
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனத்தையாகி  
யிதுமகவழியின்வாழேனிறப்பல்யானென்னுமாங்கட்  
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுகங்குறுகவந்தான்.

இ - ள். இனிய தேனினத்துக்கு மடைதிமந்து மதுவொழுக்கின்ற கோதை போல்வாய்! நீ முன்சாபின்னாபலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிகக் மனத்தினையுடையயா யிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யானுயிர்வாழேன்; இறந்துபடுவேனென்றவளவிலே, ஒருகடவுள் கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலைக் குறுகவந்தானென்க. (உஎச)

கறவைகாண் கன்றின்வெஃகிக்கண்டடிபணிந்துகாமர்  
நறவயாவுயிர்க்குமாலேநாற்றியவிடத்துளேற்றி  
யறவியாற்காறுமூன்றுமமைந்தநாலமிர்தமேந்தப்  
பறவைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்த்தான்.

அறவியாற்கு - அறத்திலேநிற்கின்றவற்கு. ஆறுமூன்றுமமைந்தவமிர்து - ஒன் பதுவகையும்மைந்த வமிர்து. ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியக்கிரமம். நாலமிர்தாவன உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

இ - ள். அவனைக் கறவையைக் காண்கின்ற கன்றுபோலே விரும்பிக்கண்டு பணிந்து மாலேநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அமிர்த்ததை யேந்தினோமாக, வண்டு தாதுண்டாற்போலேயுண்டு பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்தைத் தீர்த்தா னென்க. (உஎடு)

ஆய்மணிப்பவளத்தினையுரும்பெறற்காகத்தங்கட்  
மேணியாசநன்னிந்துங்குபொற்கலத்துளேற்று  
வேய்மணித்தோளிரிப்பவிழுத்தவனியமமுற்றி  
வாய்மணிமுறுவளேன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி - முற்ற.

இ - ள். மணியழுத்தின பவளத்தினையிலிருந்து காகத்துநீளா நிலத்தில் வீழாமற் கலத்திலேயேற்றுநீறிக் அவன் நியமங்களைமுற்றினானாக, யான் குறைகூறு தற்கு முத்துப்போலுமுறுவளேன்றும்படி நகைத்து வணங்குமுறையாலே வணங்கி னெனென்றானென்க. (உஎச)



ஆறெலாங்கடலுள்வையுமருந்தவத்திறைவனாலுள்  
வேறெலாப்பொருளும்வையுமவிழுத்தவவற்றினீயே  
பூநிலாவுணர்வினோக்கியுராமதியெவன்கொன்மக்கட்  
பேறிலாஎல்லன்பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

இ - ள். வணங்கி விழுத்தவனே! இவன் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லன்; பெற்ற  
மக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்; இனிப் பிள்ளை யெத்தன்மைத்து;  
அதன்நன்மையை, ஆறெலாங் கடலுள்வையுமாறுபோலே இறைவனாலிலே வேறு  
வேறுபட்ட எல்லாப்பொருளும்வையும்; அப்பொருளெல்லாம் நீயேயறிதியாதலிற்  
கணிதநிலையுந் தெரியாமலில்லை; நின்னுணர்வாலேபார்த்து உடாப்பாயாகவென்றே  
என்றானென்க.

மக்களைப் பின்னுங்கூட்டுக. இறக்குமென்னமாட்டாது கூறினான். (உஎஎ)

வம்பவிழ்கோதைதந்தவான் றுவர்க்காயைவீழ்த்தோர்  
செம்பழுக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்தக்கொண்டாங்  
கம்பழநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்  
கொம்படுதுசுப்பினாய்க்குத்தந்தனென்பேணிக்கொண்டாய்.

வீழ்த்து - வீழ்ப்ப.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான் றந்ததுவர்க்காயை நீவீழ்  
ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே கிடந்ததொரு பழுக்காயை வளைந்து எடுத்து நுகப்பி  
னாய்க்குத் தந்தேன்; நீயத்தைப் பின்பு பேணிக்கொண்டாயென்க. (உஎஅ)

க. பெற்றவந்நிமித்தத்தாலும்பிறந்தசொல்வகையினாலு  
மற்றமின்மணியையங்கைக்கொண்டவர்கண்டொட்டக்  
கற்பகங்காமவல்லியனைநீர்க்கேண்மினென்று  
முற்றுபுகனிந்தசொல்லான்முனிவரன்மொழியுமன்றே. (உஎசு)

உ. ஒன்றுநீர்கவல்லவேண்டாவுலகலாமாளுஞ்சீர்த்திப்  
பொன்றிகழுருவினோர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன  
நின்றநீயுவந்துநீங்கரிகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்  
பின்றையுரிகழ்வதுண்டுபேசவல்கேளினென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

நிமித்தம்-துவர்க்காயைவீழ்ப்பப்பழுக்காயைக்கொடுத்தது. பிறந்தசொல்வகை  
யாவது இறக்குமென்னது சென்றுபிறக்குமென்றதனாற் போமதுவும் பிறக்குமதுவுஞ்  
சொல்லியது. பெறுதிரென்றது சுந்தைக்குப் பிள்ளைபெறுவையென்றாற்போலி  
ருந்தது. அவர்கூறியது வளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

இ - ள். இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன் நிமித்தத்தாலுஞ்  
சொல்லாலுந் தாங்கண்டு நமக்கறிவிக்கவேண்டி நீர்க்கேண்மினென்று காரியமுந்  
றுப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிகளுக்குவானைவன், நீர்கிறிதும்

வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வானொருபுண்ணியனைப்பெறுவீரென்றுகூற, அதுகேட்டு நீ உவந்துபோனாயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் துறவளவுநிகழுநன் ராயபொருள்களை எனக்குக்கூறிய பின்புநிகழ்வதோர்துன்பமுண்டு; அத்துன்பத் தைக் கூறுகின்றேன் கேளென்றானென்க.

கொண்டவாழ்வுவிவரனென்றது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

(உஅ0)

நிலவுழற்பூணிணைநெடுநகரிரங்கக்கையாத்

தலபலசெய்துகொல்லானருளிலான்கொண்டபோழ்திற்

ருலவியபுகழினைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்

சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசுந்தியீதென்றுசொன்னான்.

இ - ள். நீங்கள் அலபலசெய்து பூணிணைக் கையைத் தொழில்செய்யாத படி பண்ணுதலாலே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லக்கருதி நகரிரங்கும்படி கைக் கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கன்கொண்டுபோம்; போனால் எட்டுத்திங்கள் சென்றாற் காண்பை; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தியென்று சொன்னானு தலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றானென்க.

(உஅக)

வசையறநிறைந்தகம்பின்பிழையுமாமிதானுந்

தசையறவுருகிவெந்துதம்முயிரீங்குமாங்க

னெசுதவன்சொற்களென்னுநோன்புணைதழுவிநெஞ்சிற்

கசிவெனுங்கடலைநீந்திக்கரையெனுங்காலேகண்டார்.

இ - ள். குணமாலையுஞ் சுந்தையுமுருகி வெந்து உயிரீங்குகின்றவளவிலே அதுகேட்டு நண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னுநோன்புணையைத் தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்கின்ற காலையாகிய கரையைக் கண்டாரென்க.

(உஅஉ)

திருக்குழன்மகளிர்நையச்சீவகசாமிதிண்டோள்

வரிக்கச்சிற்பிணிக்கப்பட்டான்மன்னனெனக்கேட்டே

தருக்குடைவேழம்வாளார்ஞாட்பினுட்டகைமைசான்ற

மருப்புடனிழந்ததொத்தார்தம்மனையிர்த்தோழன்மாரே.

இ - ள். மன்னவன் கைக்கொண்டுவரச்சொல்லுதலால் சீவகன் தன்றோனை இருமதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணப் பட்டானென்று சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்றோழர் யானை போரிலே மருப்பைச் சேரவிழந்த தன்மையையொத்தாரென்க.

(உஅங)

நட்டவற்குற்றுகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்

குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்

கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய

வொட்டியபிஃதுணரலாமேயுடையல்லையறிகவென்றான்.

இ - ள். தானட்புப்பண்ணிசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கேட்டுப் பதுமுகன் நக்குப் புலி புறத்ததாக அதன்குட்டியைவேறொன்றினற் தின்னலாமோ,

அதுபோல யாமுளேமாக அவனுவென்செய்யலாம்; அதுவெயுமன்றிக் கட்டியங் காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்தற்கு யாமும்பொருந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்றுணர்தலாகாதென்று திரணோக்கிக்குறிப்பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவ னோக்கி ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்தையைக் கடுகவறிவாயாக வென்றானென்க.

மற்று - வினைமாற்று. தான்பாதுகாத்ற்றொழிலுடைமையிற் குட்டியென் றான். அது \*“மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்ன” என்பதனுமுணர்க. இனிப் புலியென்றுது சுதஞ்சனைக் கருதியென்றுமுணர்ப்ப. (உஅச)

சிலையொடுசெல்லவனின்றற்றேவரும்வணக்கலாற்றார்  
முலையுடைத்தாயொடெண்ணித்தந்தையிக்கொடுமைசெய்தான்  
கலைவல்லீரின்னுங்கேண்மினின்வதென்றுநாக்ருமாங்கண்  
வினாவொடுசென்றவொற்றாள்வினோந்தவாபேசுகின்றான்.

இ - ன். அவன்போனபின்பு, பதுமுகன் கலைவல்லீர்! ஆண்டுப் பிறந்தசெய்தி யித்தன்மைத்து; யாதெனிற சீவகன் சிலையொடுகின்றற்றேவரும் அவனைத் தாழ் வித்தலாற்றாராதலின், அவனைத்தாழ்வித்தலரிது; இக்கொடுமைசெய்தான் நற்றா போடுண்ணித் தந்தையே, இன்னமுமொற்றன்வந்தாலுங் கேண்மினென்று உனாக் கின்றவளவிலே ஒடிவந்தவொற்றன் செய்தி சொல்லாநின்றானென்க. (உஅரு)

இட்டிலேவெல்குந்தங்குடர்வாளிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார்  
நெட்டிலைச்சூலம்வெய்யமுனைத்தண்பிறெருங்கவேந்தி  
யெட்டெலாத்திசையுமீண்டியெழாயிரத்திரட்டிமள்ளர்  
கட்டழற்குதிரையூர்கோள்வனைத்தவாவனைத்துக்கொண்டார்.

சுட்டி - விகாரம். இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினையுடைய தண்டாயுதம்.

இ - ன். பதினாலாயிரமள்ளர் சுட்டிமுதலியனவற்றை நெருங்கவேந்தி எட் டாகிய எல்லாத்திசைகளினுமீண்டிக் கதிரைப் பரிவேடிப்புவினைத்தாற்போல வனைத் துக்கொண்டாரென்க. (உஅசு)

பிடியொடுகின்றவேழம்பெருவனைப்புண்டவண்ணம்  
வடிமலர்க்கொதையோடும்வனைத்தலின்மைந்தன்கீறி  
விகுணைசிலையோடேந்திவெருவர்த்தோன்றமேலோடு  
மடுபுலிகண்டமான்போலாறலவாயினாரே.

இ - ன். பிடியோடுகின்ற பெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குணமாலையோடுகூட மனையிடத்தேவனைத்தலாலே மைந்தன்கீறிக் கணையைச் சிலையுடனே யேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்ட மான்போலே வழியல் லா வழிகளிலேபோறாரென்க. (உஅசு)

க. குழ்கழன்மள்ளர்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தைபுல்லி  
வீழற்குண்ணடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்

றோழனாவமிச்செய்திட்டேனென்றுதான் றுளங்கிநின்று  
ஹாழிநாப்பாம்புசேர்ந்தவொளியிகுபரிதியொத்தான். (உஅஅ)

உ. ஹ்மன்வந்துணாப்பக்கேட்டேயொத்ததேயென்சொலென்னுச்  
சுற்றினார்முகத்தைநோக்கிச்சூழிமாலயானையன்னு  
ஹ்மவிவ்விடநாத்தீர்க்குமுபாயநீருநாமினென்றான்  
பொற்றிரட்குன்றம்போலப்பொலிவுகொண்டிருந்ததோளான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. வருத்தத்தாற்கழன்று நீர் வீழ்கின்றகண்ணாளாகிய தம்மோய் - தாய்; சுந்தை. புல்லி - அணுகி.

உ. சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்.

இ - ன். மள்ளர் அங்ஙனங்கெட்டார்களாக, இதுகாரியமன்றென்றுகருதித்  
தந்தைதாயிவர்கள் புல்லி விளங்குதோனைச் சூழ்ச்சியாலே போர்த்தொழில்செய்  
யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக்குவடுவில்லை; என்  
றோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினேனென்று கலங்கிநின்றான்; அப்பொழுது மள்ளர்  
சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பரிதியையொத்தானென்று ஹ்மன்  
வந்துகூறக்கேட்டு என்சொல் ஒத்ததோவென்றுகூறிப் பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்து  
நின்றவர்கண்முகத்தைநோக்கிச் சீவகனுக்குற்ற இவ்விடநாத் தீர்க்குமுபாயத்தை  
நீங்கள் உநாமினென்றானென்க.

ஹாழித்திணைப்பரிதி. இனி மொய்விளங்குதோன்பாடமாயின், தம்மென்பது  
ஒருமைப்பன்மைமயக்கமாம். திணைப்பரப்புச்சேர்ந்தவும் பாடம். (உஅக)

நிறைத்திங்கொளரியொடொப்பான்புத்திசேனினந்துசொல்லு  
மறைத்திங்கணகராவல்லேசுகிதுநாஞ்சுகிதலோடு  
மிறைக்குற்றேல்செய்தலின்றியெரியின்வாய்ச்சனங்கணீங்கச்  
சிறைக்குற்றநீக்கிச்செற்றாற்செகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்றான்.

இ - ன். நிறைந்த திங்கொளரியொடொப்பானாகிய புத்திசேனன் நினைந்து  
சொல்லும்; நாம் இப்பொழுதேமறைந்து ணைச்சுகிவேம்; சுட்டவளவிலே சனங்  
கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையவித்தற்கு நீங்கினார்களாக மத  
னைக்கொன்று சீவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தைநீக்கிக் கொண்டுபோவே  
மென்றானென்க.

இவன் அந்தணனாதலின் முற்கூறினான். (உக0)

காலத்தீநகராமேயக்கடியரண்கடந்தவம்பிற்  
சாலத்தீச்சுவரர்கோலஞ்செய்துநம்மறவரின்றிக்  
கோலத்தீவேலினானைக்கோயிலுள்வளைப்பவிப்பா  
லாலத்தீயிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்றான்.

இக்கவிமுதல் பதுமுகன்கூற்று.

இ - ன். நீகூறியவாறே விரையாஹாழித்தீப்போலுந்தீயால் ஹ்முமுதுஞ்சுடாதே  
முப்புரத்தைக்கடந்த அம்புபோலே சிலஸிடங்களைவிட்டுச்சுட நம்மறவரின்றித் தீய

வேடர்கோலத்தைச்செய்து கட்டியங்காரனைக் கோயிலிலேவளைத்துக்கொள்ள இப் பகுதியிலே ஆலையிற்பாகடுந் தீயையுடையநாடெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றா னென்க.

\*“உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண் - டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீ பற” என்றற்போல. (உகக)

சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனைத்தெருவில்வீழப்  
பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திடுவலிட்டான்  
மறுக்கும்றுமள்ளர்நீங்கமைந்தனைக்கொண்டிடுபாகி  
யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருமிளைபுகுமினென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்செய்தால் யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதுகாத்துத் தெருவிலேசெல்லுமதனைத் தலையை நிலத்தேவீழவிடுவேன்; இட்டால் மறுகுத லுற்று மள்ளர்நீங்கினவளவிலே சிவகனைக்கொண்டிடுபாய்க் கீழறுக்குந்தொழிலுடைய அமைச்சர்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றானென்க.()

மாற்றவர்மலைப்பினுங்கேவாட்கடாக்கொண்டிருந்தா  
வேற்றுலகேற்றிதும்பின்வினாதர்வேனுலகிற்கெல்லா  
மாற்றியநட்புவல்லேவலிப்புறீஇயிடுமினென்றான்  
கூற்றங்கல்பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்கல்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்துக்கூற்றத்தையொப்பான்; “முத்தரக்கூற்றம்” என்றற்போல. தோழரிற் பதுமுகனுக்கு விசேடமுண்டென் றார். இனிக் கூற்றத்தில் உவமைகூறுமிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணின தொரு கூற்றமொப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கூற்றமொப்பான் அங்ஙனஞ்செய்தாற் பகைவர்மலைந்துண்டாயின் வாளாளாலேகடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி தும்பின்னேகடுகவருவேன்; நீங் கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றானென்க. (உகக)

காலனைச்சூழ்ந்தநோய்போனபுலமாவிபுலர்கூழ்  
வேலினையேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு  
மாலையன்றாததானுமக்களும்வந்துகூடிப்  
பாலவர்பிறருமீண்டிப்பாய்புலியினத்திற்கூழ்ந்தார்.

இ - ள். காலன் எவ்வளவிடத்தேசேற்கு அவனைச்சூழ்ந்தநோய்போல மாவின் மேலே நபுலவிபுலர்கூழ்ந்துவர நந்தட்டன்றோன்றினவளவிலே அவனுடனே குபே ரமித்திரனும் அவன்மக்களும் தம்பகுதியினுள்ளாரொழிந்தவரும் ஈண்டிவந்து தோழ ருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பதுமுகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலர் - கபிலபரணர் போலக்கொள்க.

(உகச)

மட்டுவாயவிழ்ந்ததண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன  
கட்டமைநீதிதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிற்பப்  
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபரவையல்கு  
லிட்டுடைப்பவளச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதனைக்கேட்டாள்.

இ - ள். பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள் காவலமைந்து  
நிற்ப, அல்குன் முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தியைக்கேட்டாளென்க.()

மணியியல்பவனச்செப்பின்மங்கலத்துகிலைவாங்கிக்  
கணையுளாகண்ணியேற்பவடுத்தபின்செம்பொற்செப்பிற்  
பிணையலுந்நியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கிக்  
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினுளே.

இ - ள். அதுகேட்டகண்ணி நியானத்துக்கேற்ப வெண்கிலையுடுத்தபின்பு  
நறியமாலைகளையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற வருத்தத்தைத்  
தீர்த்தற்குத் நியானத்தைத் தொடங்கினுளென்க. (உகசு)

பொன்னுணிமணிசெயோடைநீரின்வெண்சாந்துபூசிக்  
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லார்தளிரியலோதலோடு  
மின்னலொளும்வேலுங்கல்லொடுதீயுங்காற்று  
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்தவன்மே.

இ - ள். அங்ஙனந்தொடங்கியதளிரியல் மடலிலிருந்தசாந்தைப் பன்னிருட  
னேபூசிக் தன்னுடையமந்திரங்களெல்லாவற்றையுமோதினவளவிலே இவன்வழி  
பாட்டிற்கு விரும்பிவருந்தெய்வங்கள் வாள் வேல் முதலியவற்றை மிகுதியுடனே  
யேந்திவந்து அவனைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனானும், பின் “விண்ணோர்களைவாழ்த்தி” என்றதனானும் ஈண்டு விஞ்சையர்  
வாராமையுமுணர்க. சாந்துபூத்த - தன்னுடைவிஞ்சையும் பாடம். (உகசு)

வேறு.

ஆரமின்னும்பனைவெம்முலையாடமைத்தோளிஞள்  
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே  
நேரமன்னும்வருகென்றுநின்றாணினைந்தாளரோ  
பாருண்மன்னும்பழிபண்பனுக்கின்ருவினைந்ததே.

இ - ள். முலையினையுடையதோளிஞள், தன்கணவனுக்குற்றதுயரை மின்  
போற் கடிதுமறையும்படிநீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவுமணுகவருவார்களாக  
வென்றுநின்றவள், பண்பனுக்கு இன்றுவினைந்ததொரு பாரிலேமன்னுகின்றபழியை  
மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உகஅ)

மன்னன்செய்தகிறைமாகடலுட்குளித்தாழ்வுழித்  
தன்னையெய்திச்சிசிறைமீட்டனடள்மனையாளொளி

னென்னையாவதிவனற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன்.

கொன்னும்வையங்கொழிக்கும்பழிக்கென்செய்கோதெய்வமே.

சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்க. என்னை, ஐ - அசை. ஆவது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

இ - ள். அரசன்செய்தசிறையிலே தான் முழுகியழுந்துகின்றவளவிலே தன்மனையாள் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையைநீக்கினுள்ளென்றால் இவனற்றலுங் கல்வியும் என்னுக்கடவனவென்றுகூறி உலகமெடுத்துச்சொல்லும்பழிக்குத் தெய்வமே யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தாளென்க. (உகக)

க. செல்வனுற்றசிறைசெய்வவணீக்குமென்றும்பழி  
யில்லையாயின்னவள்யானெனும்வேற்றுமையிலலையே  
சொல்லின்வெள்ளிம்மலையேதோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல  
ரெல்லையாகும்பொதுப்பெண்ணவள்யான்குலமங்கையே. ( )

உ. ஆவதாகப்புகழும்பழியும்மெழுநாளவை  
தேவர்மாட்டுமழுளமக்களுளில்வழித்தீதர்கலே  
னேமெனெஞ்சம்மெனநோக்கிரின்றாள்சிறைப்பட்டதன்  
காவற்கன்றிற்புனிற்றுவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

திருப்பார்க்கத் தீங்கெலாநீங்குமென்று உலகங்கூறுதலிற் றுனும் அதனார்கூறுகின்றாள். ஏகாரம் - தேற்றேகாரம். காவற்கன்று - தன்காவலையுடையகன்று.

இ - ள். செல்வனுற்றசிறையைத் திருமகனீக்குமென்றுகூறியவதனற் பழியில்லையாய்முடியுமாயின், அவனென்றும் யானென்றும்வேறுபாடில்லையே, வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும்; அவளுக்கெல்லை தாமரைப்பொன்மலராகும். அவள் பொதுமகள்; யான்குலமங்கை. அதனாலும்பழியில்லையாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும்பழியுமானதாக; அவை தோன்றுநாட்டேவர்பக்கலுந்தோன்றும்; மக்களில்அவையிலலாதவிடங் கண்டறியேன்; இவையெல்லாம் நினைக்குங்காலமுமன்று; என்னெஞ்சமுநோமெனக்கூறியமயிற்சாயல் ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிற்புனிற்றுவனக்குதலொத்த நோக்கினநோக்கிரின்றாளென்க.

ஆ விடுவிக்கநோக்கிரின்றப்போலேநின்றாள். இது பயனுவம். (கடுக)

வேறு.

க. மாநகர்க்குதலொன்றேருமதனையழித்தலொன்றே  
வானிகரில்லாமைந்தர்கருதியததுவுநிற்க  
வேய்நிகரில்லதோளிவிஞ்சையால்விடுத்துக்கொள்ளப்  
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சீந்திக்கின்றான். ( )

உ. கச்சறநிமிர்ந்துமாந்தர்கடாவிடுகளிறுபோல  
வுச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்பருகிக்கோண்மா

வச்சுறவழன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்

குச்செனநிராத்தயானைக்குழாமிரித்திவெவென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். வானுநிகரில்லாமைந்தர்கருதியது: ஒன்று மாநகரைச்சுடுதல்; ஒன்று மதனனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவுந்தாழ்வில்லை; தத்தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான் பிழைத்துப்போய்ப் பின்பு உயிர்வாழ்தலைவேண்டேனென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்றவன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சறும் படிநிமிர்ந்து மாந்தரை உச்சியையுருங்கையும்பற்றிப்பிளந்து உயிரைக்கடாவிடுகளிறுபோலே மதனனைக்கொன்று புலிசீறி ஆட்டினத்தேபுக்கதொப்பப் பாவாற்றியென்னும்படி. நெருங்குவனைத்த யானைத்திரையுங் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினனென்க.

ஆசிரியற்குநோர்த்தற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரனைக் கொல்லக்கருதினான். ஆய்நிகரும் பாடம். (௩௦௩)

மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டேர்  
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருதிபொங்க  
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லையாள்வந்ததில்லை  
யென்னையிக்குருமிகொன்றென்றோழனைநினைப்பவென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங் கருதினவன் பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேரைப் பொன்னிலங்கு இவுளித்தேராலேபுடைத்து நம்பகைவனுயிரையுண்ணுநாளெல்ல வந்ததில்லை; இக்கிருமிகளைக்கொன்று பெறும் பயன்யாது? என்றோழனைநினைப்பேனென்று நினைத்தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையிற் கிருமியென்றான். (௩௦௪)

தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத்துளான்றுளம்புமுநீர்  
ரேழ்தருபரிதிதன்மேலிளம்பிறைகிடந்ததேபோற்  
ரூழ்தகைபாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை  
யாமெழீஇப்பாட்க்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்ந்திருந்தான்.

எழுதருமிளங்கதிர்மேலே இளம்பிறைகிடந்தாற்போலத் தங்கின முத்தாரமார்பிணையுடைய சீவகன்.

இ - ள். சுதஞ்சணனுந் தேவிமார்திரளிலே யிருக்கின்றவன் ஓரரம்பையைச் சேர்ந்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௩௦௫)

வேறு.

வயிரம்வேய்ந்தமணிநீண்முடிவாலொளிவான்வன்  
செயிரிற்றீர்த்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடனாடலு  
முயிரனானைநினைந்தானுற்றதோதியினேக்கினான்  
மயிலனார்க்குப்படிவைத்தவன்மால்விசும்பேறினான்.



இ - ள். வயிரமணிவெய்ந்தமுடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது குற்றத்தை நீங்கினகண் இடனாடினவளவிலே, இதனாலெனக்குத்தீங்குவருமோ வென்றுநோக்காதே முதற் சீவகனைநினைந்தான்; நினைந்து அவனுற்றதுன்பத்தை யறிந்தான்; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவைநிருமித்துவைத்துத் தன்னுர்கியாகிய மேகத்திலே யேறினானென்க.

ஒதி - அவதினானம். ஒலக்கக்குலையாம்பு படிவம்வைத்தானென்க. படிவம் - விளாரம். (௩௦௬)

இடியுமின்னும்முழக்கும்மிவற்றானுலகந்நிறைந்  
தொடியுமுழியிவணின்னுறுகால்வரைகீழ்ந்தென  
நடலேநோக்கிக்கதிர்நாணுவதொப்பமறைந்தபின்  
கடலையேந்திநிலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து - நிறைய. கீழ்ந்து - கீழ்.

இ - ள். அவ்வூர்தி உறுகால் வரையைப்பிளக்க இடியும் மின்னும் முழக்கு மென்கின்றவற்றாலே தானிறைந்தலின், இந்நடலையைநோக்கி நம்மையொழிய ஊழி நிகழ்ந்ததென்று நாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர்மறைந்தபின்பு உலகமுடியும் ஊழி யின்ற இப்பொழுதென்னும்படி கடலையெடுத்து நிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மழைகலந்ததென்க. (௩௦௭)

விண்ணுமண்ணும்மறியாதுவிலங்கொடுமாந்தர்தங்  
கண்ணும்வாயும்மிழந்தாங்கடல்கொண்டதுகாண்கெனப்  
பெண்ணுமானும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாமியை  
யண்ணலேந்தியகலம்புல்லிக்கொண்டெழுந்தேகினன்.

இழந்து - இழப்ப. ஆங்கடல் - மேல் ஊழிக்காலத்துவரும்கடல். பெருமான் - சச்சந்தன்.

இ - ள். அம்மழையாலே விலங்குமக்களும் விண்ணுமண்ணுமறியாதே கண் ணும்வாயுமிழக்கும்படி ஆங்கடல்கொண்டதனைக் காண்பீராகவெனக்கூறிப் பெண் ணுமானுமிரங்கச் சுதஞ்சணன்வந்து சாமியையெடுத்து மாப்பிலேதழுவிக்கொண்டு மேனோக்கிப் போனானென்க.

விலங்குகள்மேயாமையின், வாயிழந்தன. “மாமேயன்மறப்ப” என்றார் பிறரும். (௩௦௮)

ருந்துண்டோங்குதிரடோள்வற்கொண்டெழுந்தேகலு  
நன்றுண்டாகவெனநன்னுதல்வாழ்த்தினள்வாழ்த்தலு  
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளுழிநோயுறுகாணைய  
யென்றுண்டாங்கொலினிக்கட்டிநாளெனுஞ்சிந்தையே.

இ - ள். சீவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை நன்றுண்டாக வென்று வாழ்த்தினாள்; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்காணுங்காலம் எந்நாளிலேயுண்டாங்கொலென்னும் நினைவாகிய உள்ளுழிநோயொன்றுண்டாயிற் றென்க.

உண்டு - உவமவாசகம். நாளென்றது காலத்தையுளர்த்தும். (௩௦௯)

சந்தமாலேத்தொகைதாழ்ந்துசார்தங்கமழ்பூமியுள்  
வந்தவிண்ணோர்களை வாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலேதூ  
யெந்தைமார்களுமுகென்னவேகவிடுத்தாள்சூரல்  
சிர்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கினிதோற்குமந்திஞ்சொலான்.

சந்தம் - நிறம். சூரலென்னுநரம்பு தான் இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்று கரு  
துஞ் சொல்லான்.

இ - ள். தான்வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்குவந்த தெய்வங்களை  
மாலையைத் தூவிவாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள்! போவீராகவென்று  
போகவிட்டாளென்க.

தான்வழிபட்டதெய்வங்கள் செய்துமுடிக்கின்றசாரியம் பிறரான்முடிதலின்,  
அவரைப் போகவென்றான். (௩௧௦)

வேறு.

க. மலேத்தொகையானைமன்னன்மைத்துனன்மதனென்பான்  
கொலேத்தொகைவேலினுனைக்கொல்லியகொண்டிபோந்தா  
னலத்தகையவனைக்காணாஞ்சுயிர்த்தஞ்சிநோக்கிச்  
சிலேத்தொழிற்மடக்கைமன்னற்கிற்றெனச்செப்புகின்றான். (௩௧௧)

உ. மன்னனாற்சேரப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா  
மென்னினிச்சொல்லிசேசேறுமென்செய்தும்யாங்களெல்லா  
மின்னதுபட்டதென்றாலெரிவிளக்குறுக்குநம்மைத்  
துன்னுபுகுழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மன்னன்மைத்துனனாகிய மதனென்பான், சீவகனை அரசன்கொல்  
லுக்கக்குத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாது அஞ்சி நோக்கி மன்  
னற்கு இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவன், அரசனாற்சேரப்பட்டசீவகனை அவன்கொ  
ல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தநாஞ் சென்று யாங்கள்பட்டதுன்பமெல்லாம் இத்  
தன்மைத்தென்றுகூறின், நம்மை நடைவிளக்கெரிக்கும்; இனி யென்சொல்லிச் செல்  
வேம்; மேலென்செய்யக்கடவேம்; செய்யுங்காரியத்தை எல்லாருநெஞ்சிலேவிசாரித்  
துத் தோன்றச் சொல்லுங்களுள்ளுனென்க. (௩௧௨)

வாழ்வதோருபாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே  
சூழ்வினையாளராக்ஞெருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்  
போழ்படப்பிளந்துவாளிப்புரட்டியிட்டரியுக்கண்டே  
யாழ்கலமார்தர்போலவணிநகரமுங்கிற்தன்றே.

இ - ள். சூழ்வினையாளர் தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தைநாடி மதியொருப்  
பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிர்படப்பிளந்து வடிவுதெரியாத்  
படி புரட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு தாழ்ந்துபடு மரக்கலத்தின்  
மார்த்தரைப்போல நகரமுங்கிற்தென்க. (௩௧௩)

காய்சினவெகுளிவேந்தேகளிற்றொடும்பொருதகாளை  
மாசனம்பெரிதுமொய்த்துமழையினேடிருளுங்காற்றும்  
பேசுற்றூன்பெரிதுந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி  
வாசங்கொடாரினுனைமார்புபோழ்துருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்து - மொய்ப்ப.

இ - ள். அவரங்ஙனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே! யாங்கள் செய்  
திடற்றிற் சீவகன்சுற்றம் பெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழையோடே இருளுங்காற்றும்  
மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவனுய்யப்போதற்கஞ்சி நீயானைக்கிடம்படி  
கொணராதே அவன்மார்பைப் பிளந்து தள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (௩௧௪)

அருள்வலியாண்மைகல்வியழகறிவிளமையூக்கர்  
திருமலியீகைபோகந்திண்புகழ்நண்புகற்ற  
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசீவகனெக்குநீரார்  
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திரு  
மலியீகை - செல்வமிசுகின்றகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் நுகரவல்லதால்.  
யாரே, ஏகாரம் எதிர்மை.

இ - ள். அருண்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குநீரார் ஒருவருமில்லை;  
இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; இத்தன்மையாணக்கொன்  
றநீ இவற்றைப்பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச்செய்தானென்க. (௩௧௫)

குணமாலையாரிலம்பக முற்றிற்று.



ஆடகவி ககசுரு.



ஐந்தாவது.

## பதுமையாரிலம்பகம்.

வீட்டருஞ்சிறையிறேவன்விடுத்துயக்கொள்ளப்பட்ட  
கோட்டமில்லுணத்தினுன்போயென்செய்கின்றன்கொலென்னிற்  
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்சுடியபளிங்கிற்றேனறுந்  
திட்டரும்படிவமன்னுன்றிறங்கிளந்துரைத்துமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியானும் போக்குதலரியசிறை. இந்நிலையினும்  
ஆசிரியனுக்குநேர்த்தமொழிதப்பாமையிற் கோட்டமில்லுணமென்றார். கூட்டரக்கெ  
றிந்தபஞ்சு - செவ்வரக்கூட்டினபஞ்சு; பளிங்கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்  
தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான் - சீவகன்.

இ - ள். தன்னையுய்யக்கொண்டருணத்தினுனைச் சிறையினின்றும்விடுவித்துக்  
கொண்டுபோய்த் தேவன் என்செய்கின்றானோவென்றுகேட்பீராயின், அவன்செய்  
கின்றநிலைமதன்னை முற்படக்கிளந்து பின்னர்ப் படிவமன்னுன்றிறத்தை யுரை  
க்கக்கடவேமென்று தேவர் கூறினாரென்க.

\*“வண்டளிர்” என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினார். (க)

விலங்கிவிலுமிழும்பூணன்விழுச்சிறைப்பட்டபோழ்து  
மலங்கலந்தாரினுன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்  
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற் பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்  
துலங்கலந்துயர்ந்ததோளானூழ்வினையென்றுவிட்டான்.

விழுச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை.

இ - ள். தோளான் கட்டியங்காரன்சிறையிலகப்பட்டபொழுதுந் தேவன்வி  
லித்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வும்நெஞ்சிற்றேன்றுதவின்றி இரண்டையும் ஊழ்  
வீனையென்றே கருதிவிட்டானென்க.

பொலிதலும், உம்மை - சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் இவன் கொண்டு  
போனகாலத்தும் அவன்மனமிருந்தபடிக்கூறினார். இதனானே சாரணரும் “சிறைப்  
பட்டனைபோலும்” என்றார். (உ)

வானரமுகளநாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்  
தேனினாத்தெழுந் துதிங்களிறுலெனச்சென்றுமொய்க்குங்  
கானமர்ருவிக்ஞன்றிற்காய்க்திர்சுமந்தோர்திங்கண்  
மேனிமிர்ந்தேறியாங்குத்தேவன்வெற்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலேநெருங்கித் தேனெழுமும்படி வானரம்பாய்தலின், அவ்விடத்திருந்த தேனிண்மஞ்சிப்போய்த் திங்களை இரூலென்றுகருதி மொய்க்கும்வெற்பு-சந்திரோதயம்.

இ - ள். திங்கள் இளரூயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குன்றிலே யேறினாற் போலே தேவன் சீவகளைக்கொண்டு தன்வேற்பிலே யேறினானென்க. (௯)

திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றினைசெய்தெண்ணீர்  
வெங்கள்விட்டலர்ந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன்னுன்  
மங்கலவகையினுட்டிமணியணிகலங்கள்சேர்த்திப்  
பங்கயநெடுங்கண்ணைப்பவித்திரகுமரனென்றான்.

நீரென்றமையிற் றிளாகு-றினார்.

இ - ள். விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணானைத் தெண்ணீராலே உரிமையோடே கூடநின்றாட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்கனையுஞ்சேர்த்திச் சுத்தகுமரனென்று கூறினானென்க. (௧௦)

சிதைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றிப் பவித்திரகுமரனென்றான்.

பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகதிர்த்திங்கள்போலும்  
பின்னியமுத்தமாலேப்பிணையறுழுகுடையினீழற்  
கன்னியர்கவரிவீசக்கனாமணிக்ஞழைவில்வீச  
விண்ணிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனன்றிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொருதிங்கள் - இல்பொருளுவமை.

இ - ள். திலகமொத்தவன் சல்லியுந் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலையையுடைய திங்கள்போலும் குடைநிழலிலே கவரிவீச அதனெதிரே குழை யொளியையவீச இசையோடுகூடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே யிருந்தா னென்க (௧௧)

இருமலர்க்குவுளையுன்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற  
வரிமலர்த்தாரினுன்றனழுகண்டளியவென்னாத்  
திருமலர்க்கோதையைம்பாற்றேவியர்தொடாபுகேட்ப  
வெரிமணிப்பூணிணுமின்னணமியம்பினானே.

இருமை - கருமை.

இ - ள். தேவியர் எங்கன்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினுன்றன் அழகைக்கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவனுடன் நட்பு எங்ஙனமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப்படிக்கூறினானென்க.

ஞமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், இன்னனெனென்றார். (௧௨)

வேறு.

பிணிக்ஞலததகவயிற்பிறந்தநோய்கெடுத  
தணித்தகையுடம்பெனக்கருளினோர்க்கினான்

கணிப்பருங்குணத்தொகைக்கானையென்மனன்  
மணிக்கலத்தகத்தமிர்தனையமாண்பினான்.

பிணிக்குலம் - நோய்த்திரள்; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென்றது நாயை. \*“எரிநீரவேநரகமநரகத்துன்பத் - தொருநீரவே விலங்கு தானுடைய துன்பம்” என்றார் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமுதென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கவங்காதகுணமுண்டாதவின்.

இ - ன். அமிர்தனையமாண்பினான், விலங்குகளில் நாயாகிய பிறவியிடத்தே பிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினையெனக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக் கானை காணுங்களென்றானென்க. (எ)

கடற்சுறவுயரியகானையன்னை  
னடம்கரும்பகைகெடுத்தகன்றநீணில  
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டிநாங்  
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூறினார்.

இ - ன். காமனையொத்தவன் பகையைக் கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்த கையவளைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர்கூறினானென்க.

ஓடி - உருபுமயக்கம் உம்மை - அசை. நிலமகளொடு திருமகளுமாம். (அ)

செருநிலத்தவனுயிர்செருத்துமற்றெனக்  
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ  
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்  
தருநிலத்தெமக்கெனிறற்றருகுந்தன்மையிர்.

இ - ன். போர்நிலத்தே யானே அவனுயிராப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங் கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையுந் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றால் அங்ஙனம் தரவல்ல தன்மையிர்! எண்ணல்வேண்டுமோ வெனச் சேவகன் கூறினானென்க.

தரும், தருகும் இரண்டும்விகாரம். தருமிடத்து எமக்கே யுரித்தாகவென்று மாம். (க)

க. மண் மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு  
நண்ணுதற்கரியனநாடும்பொய்கையுங்  
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்  
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணியாய். (க0)

உ. ஊற்றுநீர்க்கூவலுளுறையுமீனனார்  
வேற்றுநாட்டதன்சுவைவிடுத்தன்மேயினார்

போற்றுநீபோவல்யானென்றுகூறினும்

காற்றினதமைதியங்கறியக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அரியனவாகிய குளிர்ப்பனவாகியவென்க.

இ - ள். பூணிணம்! நிலத்திடத்தே மலைமூலியனவெல்லாங் கிடந்தன; அவற் றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஓரெண்ணமுண்டு; அவைகாணாதே கூவலில் உறையுமின்போலே தாம்பிறந்த ஊரிலே திரிந்தேவிகின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு நுகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுதலைப்பொருந்தினராதலின், யான் அவற் றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்விடத்தே பேணிக்கொண்டிருவென்று கூறி னவனுக்கு வழியினதுசெய்தியை அவ்விடத்தே தெரியும்படி கூறினானென்க.

அது - நுகர்ச்சி. சுவையதனையென்றுமாம். இவன் கூட வாராதபடி போற் றென்றான். (க௬)

வேறு.

இம்மலைக்கிரண்டுகாதமிற்றந்தபினிருண்டுதோன்று  
மம்மலையரணபாதமென்பதன்றான்வாய்த்தோன்று  
தம்வினைகழுவுகின்றார்சாரணர்தரணிகாவல்  
வெம்மையினகன்றுபோந்துவிழைவறத்துறந்துவிட்டார்.

இ - ள். இம்மலைக்கு இருகாதமிற்றதின் இருண்டுதோன்றுமம்மலையைஅரண பாதமென்றுபெயர்கூறுவர்; அதன்றான்வரையிலே வந்திருந்து தோன்றுகின்ற இரு வினையையுங் கழுவுகின்றாராகிய சாரணர் வீட்டைவிரும்புதலிற் றரணிகாவலைத் துறந்துபோந்து பின் பற்றறத் துறந்துவிட்டவர்களென்க.

அரணபாதம் - \* ஸ்ரீ கோயிலுள்ளமலை. (க௭)

சிந்தையிற் பரிதியன்றார்சேவடியிறைஞ்சலோடும்  
வெந்திறலியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டுபேணித்  
தந்தவளமிர்தமுட்டவுண்டவட்பிரிந்தகாலைச்  
சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்றாய்.

இ - ள். தரணிக்குத்திலகமன்றாய்! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தையாலே இருளகற்றும் பரிதிபோல்வாரடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்கிதோன்றி எதிர் கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி விருந்துட்ட உண்டு, அவனைப் பிரிந்தகாலத் தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வாயாகவென்க.

அமிர்தம் - நுகரப்படுவன. (க௮)

வேறு.

அங்குநின்றகன்றபினையைங்காவதம்  
வெங்களிவிடுமதவேழப்பேரினற்  
தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலை  
கங்கையின்களையதுகடலிறேறூன்றுமே.

இ - ள். அங்குநின்றும்போனபின்பு இருபத்தைங்காதவழி வேழத்திடங்கிய கடல்போற்றோன்றுங்காடு கங்கையின்களையிடத்தது; அதனைத் தனியேபோவாரி ல்லையென்க.

இவ்வியானைகூற்றிற்று, அவனறஞ்செய்தனோக்கி. \*<sup>1</sup>“ பஞ்சவர்போலநின்றபகட் முனப்பரிவுதீர்த்தான்” என்ப. (கசு)

புனலெரிதவழ்ந்தெனப்பூத்ததாமரை  
வனமதுவாளெனவாலைபாய்வன  
மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேகுதி  
யினமலர்த்தாரினுயிரண்டுகாதமே.

இ - ள். தாரினாய்! தாமரையையுடைய வாலைபாய்வனவாகிய தடங்களை வலத் திட்ட அவ்வியானைகிரியும்வனத்தே இருகாதமேருவாயாகவென்க. (கரு)

காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்  
தேந்தனின்றோனெனவிரண்டுஞ்ஞெய்யோய்  
பூந்துகின்மகளிரின்பொலிந்துபோர்த்ததோர்  
பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

எந்தல் - தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும்பேய்.

இ - ள். அங்கனம் இருகாதம்போய் மணிமுதலியவற்றைக் கலந்து ஏந்துதலை யுடைய நின்றோனென்னும்படி வளர்ந்த இரண்டுஞ்ஞெய்யோய், பேய்கள் மக ளிரைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொரு காட்டைக் காண் பையென்க. (கசு)

இளவெயின்மணிவரையெறித்திட்டன்னதோ  
ரளவருகுங்குமத்தகன்மார்பினாய்  
களவினிணைநலங்கவர்ந்தகள்வவென்  
றுளர்மணிக்கொம்பனருருகிறைபவே.

உளர்தல் - அசைதல்.

இ - ள். வெயில் வரையிலே யெறித்த தன்மையைப் போல்வதோர் மார்பினாய்! நினை அவர்கள்கண்டு கள்வனெனெய்னுகூறி உருகி நைவார்களென்க. (கள)

பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென  
முழங்கழல்வேட்கையின்முறுகியூர்தரத்  
தழும்தமிதுவெனச்சார்ந்துபுல்லலும்  
பிழிந்துயிருண்டிழம்பேய்களாபவே.

இ - ள். வேட்கையினாலே, நெகிழ்ந்த பழங்குழைந்தனையதோர் மேனிமெலி வோடே மிக்கணுகுதலின், முயங்குங்காலையிதுவென்று புல்லினவளவிலே பேய்க ளாவர்; அவரைப் புல்லற்கவென்க. (கஅ)



வேறு.

கண்டபேய்நகரினீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்  
வெண்டலைப்புணரிவிசிக்கிடந்தபொற்றீவிறுக்கிக்  
கொண்டிலப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்புடித்தவேளி  
துண்டிகினுழைந்தவல்குற்பவளமொத்தினியதொன்றே.

கடந்து - கடப்ப. தீவிறுக்கி - தீவின் மண்மைத்தாய்.

இ - ள். கண்ட பேய்நகரினின்றும்போய்க் காதங்கடந்தவளவிலே இனிய  
தொரு நாடு தோன்றுமென்க.

ஒழுங்கினையுடைய கரும்புகூழ்ந்த வேலியிடத்து அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய  
செந்நெல் அல்குலிற் துகிலுக்குள்ளே துழைந்துகிடந்த பவளமேகலையையுமொத்து,  
திரைகூழ்ந்துகிடந்ததொரு பொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்றுமென்க. (௧௧)

படுமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்  
தடமலர்க்குவளைப்பட்டந்தழுவியயாணர்நன்னாட்  
டிடைநெறியசைவுதீரவிருந்தவணைகலுற்றற்  
கடநெறிகடத்தற்கின்னாக்கல்லதரத்தமுண்டே.

இ - ள். பல்லவதேயமென்னு நாட்டிடைநகரியிலே வழிவருத்தந்தீர இருதிங்க  
ளிருந்து அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற்  
குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு; அதன்மண்மையைக் கேளென்க.

இதனாற் பதுமையைக்கோடலுங் கூறினான். (௧௨)

வேறு.

௧. நுதுகொண்டனவெம்பரனுண்ணிலவேல்  
பதுகொண்டபரந்தனபோன்றுளவால்  
விதுகண்டவரல்லதுமீதுசெலார்  
வதுகொண்டதொர்வெவ்வழல்வாய்சொலின்வேம். (௧௩)

௨. குழவிப்பிடிசூஞ்சரமாழ்குமெனத்  
தழுவிச்சுகுவெவ்வழற்குவன  
கெழுவிப்பெடையைக்கிளர்சேவறழீஇத்  
தொழுதிச்சிறுகிற்றுயராற்றுவன. (௧௪)

௩. கலையின் பிணைகன்றிடுமென்றுகசிக்  
திலையின்னிழல்வயினின்மையின  
னிலையின்னிழறானதுநின்றுகொடுத்  
துலையும்வெயினின் றுருகும்முரவோம். (௧௫)

சு. கடநாகமதங்கலந்துக்கநிலத்  
துடைநானென மின்னெனவொண் மணியம்  
படநாகமழன்றுபதைத்துவரும்  
மடனாமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

இ - ள். உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்புதிதல்கொண்டு பரந்தனவற்றையொத்து நுதிகொண்டனவாகிய பாலுளவாயிருக்கும்; அது தன்னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மையைச் சொல்லின் வாய்தான் வேம்; ஆயினுஞ் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரங் குழுவீயையுடைய பிடி மயங்குமென்றுகருதி அழலைத்தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப் பொருந்தித் தழுவித் தந்திரட்சியையுடைய சிறகாற் காத்துத் துயராற்றுவனவுமாய் வெயிலிலேநின்று உலையாநிற்கும். கலை பிணை நிழலின்மையின் உருகுமென்று கசிந்து அக்கலை தானின்று தன்னிலையிற்பிறந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்தத் தானுருகாநிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகநினைத்து யானையின்மதம் வெம்மை மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனே கலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்துவிழ்ந்து அதன்வெம்மைபொறுதே முறுக்குவிட்ட கயிறென மின்னெனப் பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கக்கடவையென்று விதியாலே விதித்து விடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற்குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ்வழியின்மனம்வையாதே கொள்ளென்க.

க. வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனர் மேலே யெழப் பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

கூ. இன்பிணை - இனியபிணை.

சு. மதங்கள் கலந்தநிலத்தென்றும் பாடம்.

(உசு)

நெறியிற்றளர்வார்தமநெஞ்சருகிப்  
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார்சடையா  
ரறிமற்றவர்தாபதரவ்வழியார்  
கறைமுற்றியகாமருவேலவனே.

இ - ள். வேலவனே! சிலதாபதர் சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப்பாருமாய்த் தந்நெஞ்சருகி இந்நிரியங்களிற் றளர்வருமாய்ச் சடையாருமாய் அவ்விடத்தேயிருப்பார்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை யறிந்துபோவென்க. (உரு)

க. குலைவாழைபழுத்தகொழும்பழனு  
நிலைமாத்தனதேமுறு திங்களியும்  
பலவீன்மனவள்ளுடைமுள்ளமிர்து  
மலையாற்றயல்லயாவுமடுத்துளவே.

(உசு)

உ. வளர்பைம்பொனும்வாளொளிநீண் மணியு  
மொளிர்கின்றனவோசனைநீணிலமுந்

தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விழையுங்  
குளிர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. குலைவாழை - பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. யாவும் - மரம்  
ஏனையவும்.

உ. வாளொளி - பெரியவொளி. நிலமும், உம்மை முற்றும்மை.

இ - ள். மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மாவிடத்தன  
வாகிய நிலைமையானகனிகளும், பலவீன்றனவாகிய தேமுறுபழமும், ஏனையவும்  
நெருங்கியுளவாதலாற் ருபதர்தாம் உணவிற்களர்வொன்றிலராய் விழையும் ஒளிர்  
கின்றனவாகிய பொன்னுமணியுநீண்ட ஒரோசனையெல்லையாகிய நிலமும் குளிர்ச்சி  
கொள்ளப்பட்டது; அம்மலைதான் சித்திரகூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

தாம்விளையுமென்பதாஊம் பாடம்.

(உஎ)

முழவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி  
கழையின்றினிசந்தொடுகல்லெனவீர்த்  
திழியும்வயிரத்தொடினம்மணிகொண்  
டழியும்புனலஞ்சனமாந்தியே.

இ - ள். கழையின்றினியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணியை  
யுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்றும் இழியுமருவியம்புனல் மிகப்பெருகும்பாறு  
அஞ்சனமாந்தியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும்.

(உஅ)

இதுபள்ளியிடம்பணிமால்வரைதா  
னதுதெள்ளறல்பாறுவைதேமரமாக்  
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ  
மதிதள்ளியிடும்வழைசூழ்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து இதுபள்ளியென்று ஓரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி அதுமுந்  
லாக முன்கூறியவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினான். உவையென்றது ஒழி  
ந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

இ - ள். இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கிடப்பக்கம் அந்தமலைதான்; வலப்பக்கம்  
அந்தயாறு; முன்னும்பின்னுந் தேமாமரமும் வழைசூழ்பொழிலும். இவ்விடம்இன்ப  
த்தாலறிவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத்தவிர்திராதே காரியத்தைக் கடைப் பிடித்  
துப் போவென்றானென்க.

(உக)

வேறு.

வருந்துநீர்மையம்மாதவர்பள்ளியுட்  
குருந்தமேறியகூரரும்பார்முல்லை  
பொருந்துகேள்வரைப்புல்லியபொன்னொர்  
மருங்குபோன்றணிமாக்கவின் கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்கவழகு.

இ - ள். பயனின்றித் தவத்தான் வருந்துந்தன்மையை யுடைய அத்தாபநர் பள்ளியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்திய கணவரைத்தழுவிய மகளிர்வடிவுபோலே மிக்கவழகினைக்கொண்டதென்க.

இது நினைக்க கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௩௦)

குரவநீடியகொன்றையங்கானல்வாய்  
வரகுவாளிற்றொலைச்சுநர்பாடலி  
னாவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்  
பரவைமாரிலம்பன்னிருகாதமே.

இ - ள். அம்மலையை விட்டழிந்தாற் கொன்றைக்காட்டிடத்திற் பரப்பையுடைய வினைநிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளாலறுப்பார் பாடுதலின், அம்மிடற்றுப்பாடலுக்கேற்ப வண்டுந் தேனும் யாழைக் காட்டுகிலமென்க. (௩௧)

ஆங்கவெல்லையிகந்திடுதேறலும்  
பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய  
\* வோங்குகம்பலத்தின்ஓரிசைசூழ்வயற்  
முற்குசீர்த்தக்கநாட்டணிகாண்டியே.

இ - ள். அந்தக் கடத்தினெல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்கநாட்டினழைக்க காண்பாயென்க.

அநெறவும் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே அதனை யுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையீண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வயலினையுஞ் சீறினையு முடையநாடென்க. “ஓங்கியமிடறு” என்றார். கம்பலை - உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது. (௩௨)

வேறு.

பாளையாங்கமுகினெற்றிப்படுபழமுதிரவிண்டு  
நீள்கழைக்கரும்பினெற்றிரெய்முதிர்தொடையல்கீறி  
வாளைவாயுறைப்பநக்கவராலொடுமறலுமென்ப  
காளைநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின்கொண்டே.

இ - ள். காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமந்நாடு கமுகினெற்றியிலுண்டாகிய பழம் விண்டு உதிர்தலின், இரூல்கிழிந்து அதிற்றேன் தம்வாயிலே துளிப்ப அதனை வாளை வராலோடேகூடநக்கித் தம்மின் மாறுபடாநிற்குமென்க.

நெய் - தேன். என்ப - அசை. (௩௩)

வேறு.

அங்கதன்றனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்  
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா

\* எங்குகம்பலத்தென்றும் பாடபேதமுண்டு.

யங்கநாட்டரிவையர்கூந்தனுறித்தே  
னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

இ - ன். அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டினுடைய இடத்தைக் கடந்துபோங்கால  
த்து ஓர்யாறு அங்குத் தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பரந்து அந்நாட்டின்மகளிர் கூந்தல்போலேநாறித் தேன்  
மொய்க்கப்பட்டிழிவதோர் யாறென்க. கடந்தெனவே கேமசரியைக் கொள்கின்  
றதுங் கூறினோம். (௩௪)

க. மின்னுடைமணிபலவரன்றிமேதகு  
தன்னுடைநலம்பகிர்ந்துலகமுட்டலிற்  
பொன்னுடைக்கலையல்கும்கணிகைப்பூம்புனன்  
மன்னுடைவேலினுய்வல்லீந்தினால். (௩௫)

உ. யானைவெண்மருப்பினுலயற்றியாவது  
மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்வேய்ந்தன  
தேனெயுன்கிழங்குகாய்பழங்கல்செற்றிய  
கானவர்குரம்பைபுகூடுதோன்றுமே.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். அரசர்கெடுத்தற்குக் காரணமாகியவேலினும்! மணிகளையரித்துத் தன்னு  
டையநலத்தைக்கூறுபடுத்தி யுலகத்தையுட்டலிற்கணிகையாகிய புனலை விரையநீந்தி  
னால், யானைக்கொம்பாலே கால் வளைமுதலியவெல்லாமியற்றி மானமாவாகிய கவரி  
யின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகள்கூழ்ந்த காடு தோன்றுமென்க.

யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை. (௩௬)

கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கட்குர  
னெடுங்கைமான்சூர்மணியருவிவீழ்குர  
லடும்புலிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய  
விடும்பைமான்சூர்வீளியெங்குமிக்கவே.

இ - ன். அக்காடெங்கும் மிக்கவாகிய ஓசை: துடிக்குரலும், கள் அரிக்குங்  
குரலும், யானையின்குரலும், அருவிவீழ்குரலும், புலிக்குரலாலஞ்சி மயங்கிய மான்கு  
ரலும், சீழ்க்கையுமென்க. (௩௭)

பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்பொற்புடைக்  
கன்னியமகளிரிற் காண்டற்கரியன  
நன்மணிபுரித்தனவாவிநான்குள  
கன்னவிநோளினுய்காட்டுவாயவே.

அ - அசை.

இ - ன். தோளினும்! சக்கரவர்த்தியுடைய கன்னியராகிய மகளிரைப்போலே  
காண்டற்கரியனவாகிய வாவிக்கள் நான்குள; அவற்றின்வேறுபாடு கேளென்க.

புரித்தன - விகாரம். காட்டிடத்தனவாகிய வாவி. (௩௮)

அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவியொன்  
நிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீர்தொன்  
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்  
றரும்பவிழ்குவனைநீர்வாவியாகுமே.

இ - ள். அந்த வாவிகளிற் பொற்றமரைநிறைந்ததொன்று; இரதமாகிய நீர்தொன்று; எல்லாநோயையுந்தீர்ப்பதொன்று; அமிர்தமொன்று. ஆதலிற் குவனை நீர்வாவியல்லது நமக்கு நுகர்த்தகாகாதென்க.

ஏகாரம் - எதிர்மறை. இனி நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று, அல்லதொன்று என்றது நஞ்சினை; நீர்வாவி யமிர்தமல்லாததொன்றென்றது நச்சுப்பொய்கையென்றவாறு. (௩௬)

கையெசிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவார்  
பையுடையாக்கையர்பாவமூர்த்திய  
நாயெனத்தோன்றுவர்தோன்றியாளழித்  
துய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

இ - ள். அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்பையணிந்தயாக்கையராய் விரையத்தோன்றுவர்; அங்ஙனந்தோன்றி அவற்றைக்கோடற் குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆளழித்து உடலைக்கொள்வரென்க.

பையுள் - விகாரம். (௪௦)

அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்  
மண்ணின்மேன்மாந்தர்கண்மொய்க்கும்வாவியை  
பெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிறம்  
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

இ - ள். நின்னிடத்து மகளிர்கண் மொய்க்குமாறுபோல மாந்தர்கள் அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டி அவற்றைக்கொள்ளவேண்டுமென்னு நினைவு சிறிதுமின்றியேபோனால் அச்சிலையவர் இவன் நல்வினையுடையனென்று துணுக்கென மொய்த்துத் தொழுது காண்பரென்க.

இதனால் அவற்றிற்கிடமேபோவென்றான். (௪௧)

பாடல்வண்டியாழ்செயும்பசும்பொற்கிண்கிணித்  
தோடலர்கோதையின்னுளும்புமேகலை  
யாடியகூத்திதனசைந்தசாயல்போன்  
றுடுபோக்கினியதங்கோரைங்காதமே.

இ - ள். அவ்விடத்து வண்டு யாழ்செய்யும் ஓரைங்காதமுங் கிண்கிணிமுதலியவற்றையுடைய கூத்திசாயல்போலே ஊடுபோக்கினியதொன்றாய் அகப்பட்டார் நீங்குதலரிதாயிருக்குமென்க. (௪௨)

கோதைவீழ்ந்ததுவெனமுல்லைகத்திகைப்  
போதுவேய்ந்தினமலர்பொழிந்துகற்புடை  
மாதரார்மனமெனக்கிடந்தசெந்நெறி  
தாதின்மேனடந்ததோர்தன்மைத்தென்பவே.

இ - ள். அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னும்படி முல்லையோடே கத்திகைப்  
போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப்பட்டுக் கற்புடை  
மகளிர் மனமெனக்கிடந்த செவ்வியநெறி நிலத்தினன்றித் தாதின்மேலே நடந்த  
தொரு தன்மைத்தென்க. (௪௩)

மணியியற்பாலிகையணையமாச்சுனை  
யணிமணிரீண்மலரணிந்ததாயிடை  
யிணைமலர்ப்படலிகைபோலுமீர்ப்பொழில்  
சுணையுமிழ்சிலையினுய்கண்டுசேறியே.

இ - ள். சிலையினுய்! பாலிகையொத்தசுனை மலராலணியப்பட்டது; அதனையும்,  
பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும், கண்ணலேகண்டு அவ்வழியைச் செல்வாயாக  
வென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையு முகராதேகொள்ளென்றான். (௪௪)

இலைப்பொலிபூண்முலையெரிபொன்மேகலைக்  
குலத்தலைமகளிர் தங்கற்பிற்பிற்பண்ணிய  
வலைத்துவீழ்நருவிகளார்க்குஞ்சோலைகுழ்  
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றேன்றுமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

இ - ள். முலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போற் நிண்ணிய  
வனகிரி நினக்கு வலத்தது; அருவியாலுங் குளிர்ச்சியாலு மதிபோற்றேன்று  
மென்க. (௪௫)

கரியவன்றிருமுடிகவிழ்த்தசேவடிப்  
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்தலின்றியே  
மரியவருரைதலின்மதனகீதமே  
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிற்பென்பவே.

இ - ள். அஃது இந்திரன் றலையைச்சாய்த்த சேவடியினையுடைய பெரியவ  
னருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அதிலே மருவின இருடிகளுறைதலிற்  
காமனது தேமொன்றுமே அவ்விடத்தினிங்க இயல்பானுள்ள ஒசைகளெல்லாம்  
பிறந்ததொரு பக்கமலையை யுடையதென்க. (௪௬)

ஏற்றருமணியவாயிறந்துபோனபின்  
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே  
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை  
யாற்றல்சாஸ்செந்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றநெஞ்சம்-வசப்படுத்தவொண்ணாதநெஞ்சம். கவர்ப்பு-பலவாதல்; விகாரம்.

இ - ள். ஏறுமிடமரிய இவ்வவையைக் கடந்துபோய்பின்பு புணர்ச்சிநெறியை யுடைய பரத்தையாது நெஞ்சம்போல வழி பலகவர்ப்புக்களுமுண்டாயிற்றதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை யறியக்கூறுவேம்; அதுகே ளென்க. (சுஎ)

சுரும்புகுழ்குவளையோர்குளையுண்டச்சுனை  
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்  
விரும்பிவல்லடிமீர்வதோர்வேங்கையேங்கையின்  
மருங்கிலோர்செந்நெறிவகுக்கப்பட்டதே.

இ - ள். ஒருசுளையுண்டு; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு; அதன் அருகே ஒருவேங்கையுண்டு, அவ்வேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்வியவழியுண்டு, அது யான்கூறப்பட்ட வழியென்க. (சுஅ)

வேறு.

கைம்மலர்த்தனையகாந்தட்டாமலர்நாறுகான  
மொய்ம்மலர்க்குவளைக்கண்ணிமொய்ம்பநீமுழுதுநீந்தி  
வைம்மலர்த்திலங்குவெள்வேன்மத்திமதேயமாளுங்  
கொய்ம்மலர்த்தாரினனைக்கண்ணுறுகுணமதென்றான்.

இ - ள். மொய்ம்பனே! இவ்வடையாளங்களைக் குறிக்கொண்டு கானத்தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூர்மைமிக்குவிளங்கும்வேலையுடைய மத்திமதேயத்தையா னுமரசனை எதிர்ப்படுகி; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாகவுள்ளதொன்றென்று வழிசொன்னென்க.

குணம் - பண்பு.

(சுக)

மண் ணாகங்காவன்மன்னன்மாதரம்பாவைவாசி  
லொண்ணுதல்மகளைத்தந்திங்குறைகெனவொழுநாளுள்  
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்தினின்ற  
வண்ணனின்னீழுநரெல்லாமவ்வழியடைவரென்றான்.

இ - ள். மண்காவலனாகியவேந்தன் பாவையாகியதன்மகளை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுறைகவென்றுகூற, நீயும் அந்நனநடக்குநாளிலே வருந்தினின்ற நந் தட்டனும் நின்றீழுநரும் எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வரென்றா னென்க. (சுஓ)

வேறு.

நெட்டிடைநெறிகளுநிகரில்கானமு  
முட்டுடைமுடுக்கருமொய்கொள்குன்றமு  
நட்புடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு  
முட்படவுணர்த்தன்னுறுதிநோக்கினான்.

இ - ள். தூரிய இடத்தையுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அரு



வழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடும், பொய்கைகளும் முன்  
னேதோன்றக்கூறினாய்ப் பின்பு அவனுக்குமந்திரங்களைக்கூற நினைந்தானென்க.()

செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய  
மல்லலங்குமரனைவாழநாட்டவே  
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்கெனச்  
சொல்லினனவற்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

இ - ள். நற்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பியகுமரனை வாழநாட்  
டவே வல்லவன் அவன் கருத்தன்மையின், அதனைத்தவிரிந்து இம்மந்திரமூன்றை  
யுங் குறிக்கொள்ளென்று அவற்றினுடைய தந்திரமுந் தோன்றக்கூறினென்க. ()

கடிக்தொடைக்கவர்களைக்காமன்காமுறப்  
படுங்குரமுமிதுபாம்புமல்லலங்  
கடுந்திறனேய்களுங்கெடுக்கும்வேண்டிய  
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

இ - ள். இது காமன்விரும்பப்படுஞ் சரீரத்தைத்தரும்; இது பாம்பின்விட்  
தையும், ஒழிந்தமண்டலிமுதலியவற்றின் விடங்களையும், கடுந்திறல்களையும், நோய்  
களையுங்கெடுக்கும்; இது வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடறியக்  
கூறினென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றைக் கடுந்திறலென்றான். (ருசு)

வேறு.

கந்திகளிறுகொல்லுங்கருவனாயுமுனவயன்னை  
மந்திரமூன்றுமோதிவானவிற்புளாயும்பைந்தா  
ரிந்திரன்மண்ணோக்கியியக்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்  
சிந்தையிற்செல்வலென்றான்நேவனுஞ்செலவுநோந்தான்.

இ - ள். புலியன்னை மந்திரமூன்றையும்படித்துச் சுதஞ்சனனையும்பார்த்து  
அவன்றேவியர்திரனையும்பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடிதுசெல்வேனென்  
றான்; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

இதனை றாரகமனமும் கலைகளினென்றதலின், அதுவல்லென்பதும் பெற்  
றும். செல்வமிசையான் இந்திரனென்றார். (ருசு)

மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென்  
றெனைத்தொருமதியினுங்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி  
னினைத்தலுந்தோழனக்குநிழலுமிழ்ந்திலங்குசெம்பொற்  
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிரும்மதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றேன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசிலாத மக்  
டனனை.

இ - ள். தத்தையையுங் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்குமொருநிலங்களிலே

யான்சென்றுகூடத் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவனவிலே, அதனையறிந்து தோழன் நக்கு, தோளாய்! நீ யெய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலேயென்று கூறினனென்க.

கொல் - அசை. இன் ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சீவகன் பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினானெனும் மனக் கவற்சியின்றி நிலைபெறவிரும்புதொழாமையின், அதனைத்தேவன்குறையினான். இனித்தந்தையையேநினைந்தானென்னிற் குணமாலையை வரைந்ததற்குநிகழ்ந்த ஊடறித்த புணராமையின், அவனையேநினைந்தானென்க. (௫௫)

ஆறிருமதியினெய்தியரட்டினையடர்த்துமற்றுள்  
வீறுயர்முடியுஞ் சூழவிழுநிலக்கிழமைபூண்டு  
சாறயர்ந்திறைவம்பேணிச்சார்பறுத்துயர்தியென்று  
கூறினன்கதிர்கள் பொங்குங்குளிர்ப்பணிமுடியினானே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

இ - ன். முடியினான் பின்னும் பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமாபுரத்தைச் சேர்ந்து கட்டியங்காரணையுன்கொன்று உனக்குத் தொன்றுபட்டுவந்த முடியையுஞ் சூழ நிலத்திற்குமுரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி இறைவனை வழிபட்டுப் பிறப்பறுத்து வீடுபெறுவையென்று கூறினனென்க.

இது தேவியர்முன்னதலின், வெளியானகாரியங்கள் கூறினான். (௫௬)

சொற்றிறற்குழ்ச்சிமிக்ககதஞ்சணன்சுருங்கநாடி  
விற்றிறற்குரிசிற்கெல்லாம்வேறுவேறுரைப்பக்கேட்டே  
சுற்றியதே தாழிமாராவிடுத்தனன்றொழுதுநின்றான்  
சுற்பகமரமுஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

இ - ன். சொல்வலியையுடைய சுதஞ்சணன் மறைபொருளல்லாதவற்றை வேறுகநாடி அங்ஙனஞ்சுருங்கக்கூறிப் பின்பு குரிசிலுக்கு மறைபொருளாகிய குழ்ச்சிமிக்கனவெல்லாம் வேறுகக்கொண்டிருந்து கூறக்கேட்டு அவன் பின்பு சுதஞ்சணனைத் தொழுது சூழ்ந்துநின்ற தோழிமாராவிடுத்த நின்றானென்க.

ஆசாரியதைவிற் ரொழுதானென்க. இனிப் போக்கொருப்படுதலின், வழிபடு செய்வத்தைத் தொழுதானென்றலுமாம். (௫௭)

வேறு.

சேட்டிளஞ்செழுங்கயல்காப்பச்செய்துவிற்  
பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக  
உட்டிருந்திருததற்றிலகமேயென  
மோட்டிருங்கதிர்திணைத்ததென்பவே.

இ - ன். அங்ஙனநின்றானைக் கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையுங் கண்ணினையுமுடைய நிலமகள் துதலிலிட்ட திலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேமுனைத்ததென்க. (௫௮)

வேறு.

அழல்பொதிந்தநீளெனினலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்  
கழல்பொதிந்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக்  
குழல்பொதிந்ததிஞ்சொல்லார் குழாத்தினிங்கிக்கொண்டேந்தி  
நிழல்பொதிந்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகிநிலத்திழிந்தான்.

இ - ன். நீண்முடியான் அலர்தார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலைமேற்போக  
முடியாதென்கருதிக் குழாத்தினின்றுநீங்கி ஏங்கிக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய்  
நிலத்தே யிழிந்தானென்க. (௬௧)

வண்டளிர்ச்சந்தனமும்வழையுமாவும்வான்நீண்டி  
விண்டொழுதுநீங்கனிகள்பலவுமார்ந்தவியன்சோலை  
மண்கருதும்வேலானைமறித்துநங்காண்கவெனப்புல்லிக்  
கொண்டெழுந்தான்வாவனனுங்குரிசுறானேசெலவயர்ந்தான்.

இ - ன். அங்ஙனமிழிந்து சந்தனமுதலிய வாணத்திண்டப்பட்டு விரிந்து தே  
னெழுகும் கனிகள்பலவுநின்ற சோலையிலே வேலானைப் பின்புங் காண்பேனாக  
வென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு தேவன்போனான்; குரிசில் தானே போதலைச் செய்  
தானென்க.

முழகுட்டுதற்கும், வீடுபெற்றபடி காண்டற்கும் வருதல்குறித்து மறித்துமென்  
றான். ஈண்டு “மண்கருதும்” என்றதுகுறித்து, மேல் \* “மண்கொண்டவேலான்”  
என்ப. இதற்குமுன் தனியேபோகாமையிற் றேவர் கொந்துகூறினர். (௬௦)

வாளுழலைபாய்ந்தநீயவளநாகிட்டினமென்னுந்  
தாளொழியப்போரேறுதனியேபோந்ததெனவெண்ணி  
நீளருவிக்கண்ணீர்வீழ்த்தலறிவண்ணங்கரிந்துருகிக்  
கோளுழுவையன்னாற்குந்குன்றமுநின்றமுதனவே.

வான் - ஆகுபெயர். இளையவளநாகு - தத்தையுங் குணமாலையும். இனம்-  
தோழர்; இவற்குக் கால்போறலிற் காலென்றார். எறென்னும்பெயர் வரையினுட்  
கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடுமொக்குமென்று புலியென்றார்.

இ - ன். போரேறு தோழரென்கின்றகால் அவ்விடத்தேநிற்கவும்வாடப்படையா  
கிய உழலையையப்பாய்ந்து நாகுகளைக்கைவிட்டுத் தனியேபோந்ததென்கருதி அருவி  
யாகியகண்ணீரைவீழ்த்துக் கூப்பிட்டு மனக்கவற்சியான்மேனிகருகி அசும்புவீழ்  
தலினுள்ளருகிப் புலியையன்றற்கு மலைகளுநின்றமுதனவென்க.

தேவர் தங்குறிப்பை மலைமேலேற்றினார். (௬௧)

மிக்கார்தங்கேட்டின்கண்மேன்மையில்லாச்சிறியார்போ  
னக்காங்கேயெயிறுடைந்தநவமுல்லைநாள்வேங்கை  
தக்கார்போற்கைம்மறித்தகார்தளந்தோதகாதெனவே  
தொக்கார்போற்பன்மாவுமயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

இ - ள். பெரியோர்தங்கேட்டிடித்து அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமாறுபோலே முல்லை வேங்கைக்கண்ணே நின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மை கெட்டன; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே காந்தள், அந்தோ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிடக்கின; அவ்வளவிலே சுற்றத்தானாப்போலே மாவும்யில்களுந் தோன்றி நடுங்கினவென்க. (சுஉ)

கொல்லையகடனைந்துகுறும்புசேர்ந்துதமியாரை  
முல்லைமுறுவலித்துநகுதிர் போலுமினிநும்மைப்  
பல்லையுருத்திடுவமென்றுபைம்போதலர்சிந்தித்  
தொல்லையிறங்கருகித்தும்பிபாய்ந்துதுகைத்தனவே.

இ - ள். தும்பி, முல்லைகள்! நீங்கள் கொல்லையினடுவையனைந்து வேங்கையாகிய அரசனைச்சேர்ந்து தமியாரை நும்முள்ளே சிறிதேநகைத்துப் பின்பு பிறரறியச் சிரியாநின்றீர்போலேயிருந்தீர். இங்ஙனநகுதும்மைப் பல்லையுருத்திடுவமென்று போதினாமலரினுமுள்ள தேனைச்சிந்தித் தாங்கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுகை. இயல்பாகக் கருகின வேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். தும்பியார்த்தென்றும் பாடம். (சுங)

தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேங்கூந்தறொடேலெம்மிற்  
பிடேந்தரிவையரிற்பெயர்கென்றுமிடவார்போற்  
கோடேந்துகுஞ்சரங்கடெருட்டக்கூடா பிடிநிற்குங்  
காடேந்துபூஞ்சாரல்கடந்தான்காலிற் கழலானே.

இ - ள். நீதருகின்ற கோதையை யாங்களவேண்டேம்; ஆதலிற் கூந்தலைத் தீண்டாதேகொள்; வழிமாறினாய்; இஃதெம்முடையவில்லம்; நீசெல்லும் பரத்தைய ரில்லேறப்போவாயாகவென்று ஊடுமடவாரைப்போலே களிறுகளுந்நீர்க்க, ஊடநீராதே பிடி.கள் நிற்குஞ்சாரலைக் காலாலே கழலான் போனென்க.

இதற்குமுன் காலால் வழிநடவாமையிற் நேவர்கூறினார். (சுச)

வேறு.

காமகமூட்டப்பட்டகாரிருட்டுணியுமொப்பா  
னாழையுடும்புபற்றிப்பறித்துமாற்பொங்கியுள்ளான்  
வாழ்மயிர்க்கரடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதலில்லான்  
மேழகக்குரவினானேர்வேட்டுவன்றலைப்பட்டானே.

இ - ள். ஓர்வேட்டுவன் கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டுணியையு மொப்பான்; பறித்தலான் மார்பு உள்ளையொடுங்கியுள்ளான்; கரடியொப்பான்; வெற்றிலை என்றுங்கண்டறியாதவன்; மேழகம்போலும் குரவினனாய் எதிர்ப்பட்டானென்க.

வாண்மயிரும், ஏழகமுமொருவகைப்பாடம்.

(சுரு)

கொடிமுதிர்கிழங்குதிந்தேன்கொழுந்தடிநறவோடேந்திப்  
பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணரினோடுந்

தொடுமறைத்தோலன்வில்லன் மரவுரியுடையன்றோன்ற  
வடிதுணைவேலினுன்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

இ - ன். அவன், கொடிமுதிர்ந்த சிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுடனேயேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினாகிய பிடிபோலுந்தன்பெண்ணுடனே, செருப்பினனாய் வில்லினனாய் உடையினனாய் அணுகத் தோன்றினானாக, வேலினுன்கண்டு இருப்பது எம்மலையினென்றுகேட்டானென்க. (௬௬)

மாலேவெள்ளருவிசூழமற்றிதாதோன்றுகின்ற  
சோலைசூழ்வரையினெற்றிச்சூழ்கிளிசமக்கலாற்ற  
மாலையந்தினைகள் காய்க்கும்வண்புனமதற்குத்தென்மேன்  
மூலையங்குவட்டுள்வாமூங்குறவருட்டலைவென்றான்.

மற்று - அசை. இதா - திசைச்சொல்.

இ - ன். அருவிசூழ \*இதாதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்குபட்ட தினைகள் கிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பதொருபுனம்; அதற்குத் தென்மேலை மூலையிற் குவட்டில் வாழ்வாரில்லைத்து யான்தலைவென்றானென்க. (௬௭)

ஊழினீருண்பதென்னென்றுரைத்தலுமுவந்துநோக்கி  
மோழலம்பன்றியோடுமுளவுமாக்காதியட்ட  
போழ்நிணப்புழுக்கறெனப்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்  
தோழியம்பெரிதுமுண்பிந்தோண்டிக்களிகளையென்றான்.

இ - ன். முறையால் நீர் உண்பதென்னென்றுகேட்டபின், உவந்துபார்த்துத் தோழ! ஆண்பன்றியோடே எய்ப்பன்றியையுங் கொன்றுசமைத்த புழுக்கலைத்தேனை மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாகியவிதனையும் உன்பே மென்றானென்க. (௬௮)

ஊனொடுதேனுங்கள்ருமுண்பியிர்கொன்றபாவத்  
தீனராய்ப்பிறந்ததிந்நனினியிவையொழிமினென்னக்  
கானில்வாழ்குறவன்சொல்லுந்கள்ளொன்றேன்கைவிட்டா  
லேனையெம்முடம்புவாட்டலெவன்பிழைத்துங்கொலென்றான்.

இ - ன். முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையுண்டு உயிராயுங்கொன்ற பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறந்தது; இனியிவற்றைக் கைவிடுமினென்றுகூற, கானக்குறவன் பலருந்நென்றுகூறும் கள்முதலியவற்றைக் கைவிட்டால் யாங்கள் எவ்நனம்பிழைப்பேம்; எம்முடம்பை நீவாட்டவேண்டா, ஒழிந்தவுடம்புகளை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. (௬௯)

ஊன்கலைத்துடம்புவிக்கிநரகத்திலுறைதனன்றோ  
வூன்றினுதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ  
வூன்றியிவ்விசண்டனுள்ளுமுறுதிநீயுரைத்திடென்ன  
வூன்றினுதொழிந்துபுத்தேளாவதேயுறுதியென்றான்.

இ - ன். ஊனைச்சுவைத்து வீக்கி நரகத்திலுறைதல் நன்றோ? ஊனைத்தின்ன

\* இத்தாவென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

தேவாட்டித் தேவராயுறைதலநன்றே? கடைப்பிடித்து இவ்விரண்டனுள்ளும் நல்லது நீகடென்ன, ஊனைத்தவிர்த்து தேவனாதலே யுறுதியென்றனென்க. (எ0)

உறுதிநீயுணர்ந்துசொன்னுயுயர்கதிச்சேறியேயடா  
குறுகினுயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டுளின்றே  
யிறைவனுற்காட்சிகொல்லாவொழுக்கொடுன்றுறத்தல்கண்டா  
யிறுதிக்கணின்பந்தூங்குமிருங்கனியிவைகொளென்றன்.

இ - ள். நீஉறுதியுணர்ந்துகூறியுயாதலின், ஏடா! இனி உயர்கதியிலேபோவை; இறைவனுலிற் காணப்படுவன கொல்லாவிரதத்தோடே ஊன்றுறத்தலுங் காண்; ஆதலிற் காட்டிற் கிழங்கையுண்ணவே இன்றே இன்பவெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய்; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட்பேரின்பஞ்செறியுங் கனியாயிருக்கும்; குறிக்கொளென்றனென்க. (எக)

என்றலுந்தேனுமுணும்பிழியலுமிறுகநீக்கிச்  
சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீள்குன்றமென்று  
குன்றுறைகுறவன்போகக்கூரெரிவளைக்கப்பட்ட  
பஞ்சவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதீர்த்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே, வேடன் தேன்முதலியவற்றைக்கைவட்டிக்குறுகச்சென்றுவணங்கி, என்னுன்றமேசெல்வேளென்றுகூறி அவன்போனானை; அரக்குமாளிகையிலே நெருப்பாலேசூழப்பட்ட தருமன்முதலாயினுரைப்போலே காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திரளின்வருத்தத்தை மழையைப்பெய்வித்து நீக்கினென்க.

தேவன்மலைக்கும், அரண்பாதத்திற்குநடுவே, இவ்விரண்டறமுஞ்செய்தான். (0)

வேறு.

இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி  
கலந்துபொன்னசம்புகான்றொழுகிமானினஞ்  
சிலம்புபாய்வருடையோடுகளுஞ்சென்னிநீள்  
விலங்கல்சென்றெய்தினுள்விலங்கன்மார்பினுள்.

இ - ள். மணிகலந்து அசம்புகாலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுதப்பட்டு, மானினம் மரகதத்தையிட்டு வருடையோடுகளுஞ் சென்னியையுடைய அரண்பாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினுள் எய்தினென்க. (எக)

அந்தரவகடுதொட்டணவுநீள்புகழ்  
வெந்தெரிபுகம்பொனின்விழையும்வெல்லொளி  
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ  
நிந்திரார்தொழுமடியினிதினெய்தினுள்.

இ - ள். விசம்பினடுவைத்தீண்டி மேனோக்கிச்செல்வதோர் பொன்னினொளியை வெல்லும் ஒளியினையும் மந்திரத்தையிழையும், வாய்மொழியினையும், நீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால் தான்வளாயில் இருபுகளை முதலில் வணங்கினுனென்றார். (எசு)

வேறு.

முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்திரியவின்பக்  
கனிகவர்கண்னுமேத்தக்காதுகண்ணிரந்தகாசி  
றனிமுழிகடவுள்கோயிரூன்வலங்கொண்டுசெல்வான்  
குனிதினாமுனீ த்தவெய்யோன்குன்றுசூழ்வதனையொத்தான்.

இ - ள். முனிவரும், வானிடத்துத்தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவிட்டுக்கெடும் படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியைநுகருந் தேவரும், முயன்றேத்தக் காதிகண்ணிரந்த கடவுள்கோயிலை வலங்கொண்டுசெல்கின்றவன் இளஞாயிறு மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை யொத்தானென்க.

காதிகண்ணிரந்த - உபாதிகளைத் தன்னிடத்துநில்லாதபடி வேரறுத்த. (எஞ்)

தண்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினையிளிந்தவீயும்  
வண்கொடிக்கொய்தபூவும்வார்த்துமட்டுயிர்ப்பவேந்தித்  
திண்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்  
பண்புகொள்ளுணங்கொள்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். கயத்திற்பறித்தபோதையுங் கொம்பிலிணங்கின வீயையுங் கொடியிற் கொய்தபூவையும் மதுவியிராநிற்கவேந்திக் கைத்தலத்தாலே பாதத்தேயெற்றி இயல்புகொண்டருணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத் தாளத்தோடேபாடாநின்றனென்க. (எஞ்)

வேறு.

ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீயலர்பெயம்மாரியமைந்தோய்நீ  
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில்காட்சிக்கிறையோய்நீ  
நாதனென்னப்படுவோய்நீநவைசெய்ப்பிறவிக்கடலகத்துன்  
பாதகமலந்தொழுவேங்கள் பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

கொலைமுதலியனவில்லாதவேதம், நீதிநெறி - சன்மார்க்கம். காட்சி - ஞானம்.

இ - ள். இவையெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னடியைத் தொழுவே முடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றுகியதொடர்ச்சிநீங்கும்படி. திருவுள்ளம்பற்றுவென்றனென்க. (எஞ்)

இன்னாப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ  
மன்னாவுலகமறுத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ  
பொன்னிறிஞ்சிப்புகழ்வேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலமுந்தி  
யொன்னாவினையி னுமூல்வேங்களுயப்போம்வண்ணமுரையாயே.

இன்பம் - அந்தசுகம். மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்தல் - அதிற்போகத்தைத் தவிர்த்தல்.

இ - ள். பொன்னெயில்வட்டத்தில்தேவந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயுழந்திப் பொருந்தாததீவினையாலே வருந்துவேம் உயப்போந்தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றனென்க. (எஅ)

உலகமூன்றுமுடையோய்நீயொண்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ  
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ  
யலகையிலலாக்குணக்கடலையாருமறியப்படாயாதி  
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

திறல் - அநந்தவீரியம்.

இ - ள். இவற்றையுடையாகிய நிழலோய்! அறவாழியை வலனுயர்த்த எண்ணிறந்தகுணக்கடலே! நீ எல்லாருமறியப்படுவாயாகவென்றானென்க.

படாய் - செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்கிளவியாய்நின்றது. இத்தேவபாணிக் கொச்சகவொருபோகு மூன்றாலும் இறைவனைப்பாடினான். (எக)

வேறு.

அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதூவ  
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்பாரோ  
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்மூன்று  
கடிமநிலுங்கட்டழித்தகாவலனீயன்றே.

இ - ள். அடியை யுலகமேத்திப் பூமழைபெய்ய முடிந்தவுலகத்தின்மூர்த்தியை யுறம்படி. முத்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்ஙனமடைந்தோன் காமம் வெகுளியைக்கொண்கின்ற மூன்றுமதிலையுங் காவலழித்த நீயேயன்றே யென்றானென்க. (1)

முரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்  
நரணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்றையாரோ  
தரணிமேற்றந்தளித்தான்றண்மதிபோனேமி  
யரணுலகிற்காயவறிவரனீயன்றே.

இ - ள். மூன்றுமதிலையுமிழித்து அங்கபூர்வமாதியென்கின்ற மூன்றாகமத்தாலும் உலகமூன்றின்றண்மையையுந் தரணிமேலே தந்து வெளிப்படக்கூறின தத்துவன் யார்தான்? அங்ஙனங்கூறினவன் மதிபோலும் அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அரணைய அறிவுக்குவரனாயுள்ள நீயேயன்றே யென்றானென்க. (அக)

திராவினைதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து  
வாராக்கதியுணர்த்தவாமன்றையாரோ  
வாராக்கதியுணர்த்தவாமன்மலர்ததைந்  
காரார்பூம்பிண்டிக்கடவுனீயன்றே.

இ - ள். திரிணையப்போக்கி ஆகமத்தையருளிச்செய்து மேல்வருதலில்லாத வீட்டிணையுணர்த்த வாமன்யார்தான்? அங்ஙனமுணர்த்தவாமன் நீயேயன்றேயென்றானென்க.

இவைமூன்றாலும் சாரணரைப்பாடினான். பா முற்கூறியவே; கந்தருவமார்க்கத்தால் இடைமடக்கின. (அஉ)



வேறு.

ஆம்மலைச்சினகரம்வணங்கிப்பண்ணவர்  
பொன்மலர்ச்சேவடிபுகழ்ந்தபின்னோ  
வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்  
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

சினகரம் - ஜி.தமிழ்மூ.

இ - ள். அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீ கோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற் சாரணரு  
டைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கிவிருந்துசெய்தபின்பு, தலைவன் சாரலைப்  
போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினானென்க. (அங்)

அரியலார்ந்தமர்த்தலினனந்தர்நோக்குடைக்  
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்  
வரிவரால்பிறழ்வயற்குவளைகட்பவ  
ரிருவனாவினாய்நகர்நெறியின்முன்னினான்.

இ - ள். மதுவையுண்டிபொருதுதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொடியவாய்  
நெடியகண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவளையைக் களைபறிப்பாரிருவனா வழி  
கேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையணுகினானென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (அச)

அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்  
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்பசும்பொற்பாம்புரிந்  
கன்னிமூதெயில்கடலுமிழ்த்தகாரிகை  
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புறப்படப் படுத்தது.

இ - ள். அங்ஙனம் முன்னின்பொழுது அன்னமும் மகன்றிலுமணியப்பட்  
டிக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடையமூதெயில் கடலை உடையாகவுடுத்த நிலமகள்  
பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்து தோன்றாநிற்குமென்க. (அரு)

அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்  
முகிறலைவிலங்கியமொய்கொணீள்கொடிப்  
பகறலைவிலங்குசந்திராபம்பான்மையி  
னிகறலைவிலங்குவேற்காளேபெய்தினான்.

பொன்னிள்கொடி; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் காரணமான  
கொடி.

இ - ள். அகிலுண்டாக்கின புகையையுடைய மாடத்திற்கொடி பகலையிடத்தே  
சென்றுவிலக்குஞ் சந்திராபமென்னுநகரைக் காளை பான்மையினெய்தினானென்க.  
முகிறலைவிலங்கிய மாடத்திற்கொடியுமாம். (அசு)

மலரணிமணிக்குடமண்ணுநீரொடு  
பலர்நலம்பழிச்சுப்புரவலேகினு

னலர்க்கிர்கரும்பிளை மடுப்பவாங்க  
ருலகளந்தானெனவுள்புக்கானரோ.

அலர்க்கிர் - எழுகின்றஞாயிறு. கரும்பிளை - கரியபிள்ளை. இவன் வடக்கு கோக்கிச்செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்ததொடி ஞாயிற்றின்மேற்செல்லவே கொடி வலமாம்.

இ - ள். கொடிவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரினுள் புக்கவன் தன்னைப் பின்பு அரசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக்ருடத்தின் மண்ணுரீராலே யாட்டிப் பரவும்படி புக்கானென்க.

அது \* “மழுகளிற்தெருத்திறந்த மணிக்ருட மண்ணுரீரா - லழகனைமண்ணுப் பெய்தாங்கு” என்பதனுணைக்க, இந்நிமித்தத்தின்பயன் அது. இனி நாட்டிற்கும் ஊரிற்குநிமித்தமென்று வைத்து இரண்டிமித்தமென்பாருமுளர். (அஎ)

வேறு.

சந்தனக்காவுஞ்ஞாந்துசண்பகமலர்ந்தசோலை  
வந்துவீழ்மாலையாற்றிமணியரங்குணிந்துவானத்  
திந்திரகுமரன்போலவிழைமகளிருந்துகாண  
வந்தரமகளிரன்னாநாடகமியற்றுகின்றார்.

இ - ள். அவன்சென்றவளவிலே மகளிரன்னார் பலருங்கூடிக் காவைச்சூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த சோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையைநாற்றி யணிந்து குமரன்போலே இறைமகளிருந்துகாண நாடகத்தை நடத்தாநின்றாரென்க. (அஅ)

குழலெடுத்தியாத்துமட்டார்கோதையிற்பொலிந்துமின்னு  
மழலவிர்செம்பொற்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி  
நிழலவிரல்குற்காசுகிலம்பொடுகிலம்பநீடோ  
எழுகிசுத்தாடுகின்றாரங்கின்மேலரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையையொப்பாளாகிய அழகி குழலையெடுத்துக்கட்டி மாலையா லேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத்தாங்கிக் காசு கிலம்போடே கிலம்பு அரங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றாளென்க.

“வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி - யாடியன் மகளி ரமைதி கூறி - னெறியி னீங்கிய நெடிய ரல்லோர் - குறியிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர் - பாற்பட லில் லாப் பருமை யில்லோர்” என்னுஞ்ஞாத்திரத்திற்கூறிய நிலைகளுடனே ஆசிரியனிட் டவழகுடைத்தலின், அழகியென்றார். (அக)

தண்ணுமைமுழுவம்வீணுகுழலொடுகுயிலத்தண்பூங்  
கண்ணெடுபுருவங்கைகால்கலையல்குணுசுப்புக்காம  
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றொட்டிமையுருவநோக்கி  
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றாரே.

இ - ள். அங்ஙனமாகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள் தண்ணுமைமுதலியன வாசியாநிற்கக் கண்முதலியவற்றாற்கொண்ட கூத்தின்தொற்றுமைவழிவைநோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தியுற்றாற்போல மெலியாநின்றாரென்க. (க௦)

பாடலொடியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிமூன்றுங்  
கூடுபுசிவணரின்றுகுழைந்திழைந்தமிர்தமுற  
வோடரிநெடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா  
வீடமைபசம்பொற்சாந்தமில்லமாவாடுகின்றார்.

இ - ள். அவள் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தும் வாச்சியமுமாகிய இம்மூன்றுங் கூடிப் பொருந்திநின்ற மெல்கிக் கலந்து இனிமைமிகக் கண்ணுலெய்து இடிதலைமந்த சாந்தமழிய ஆடாநின்றாரென்க.

சாந்தம், அவள்பெயராக்கி அதற்கேற்பவுமுரைப்ப.

(க௧)

வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவில்வீசப்  
பூண்முலைபிறழப்பொற்றேடிடவயினிலங்கவொல்கி  
மாணிழைவளைக்கைதம்மால்வட்டனைபோக்குகின்றார்  
காண்வருகுவளைக்கண்ணாற்காளைமேனோக்கினாளே.

இ - ள். மாணிழை, பட்டமின்னக் குழைவீசப் பூண் முலையிலேபிறழத் தோடு நுடங்க ஒல்கிக் கையாலே வட்டனை போக்குகின்றவள் கண்ணாலே காளைமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டையாவன: அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம். இவை பிறைக்கையாம். “தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம்வரி-னத்தொழி லாகு மபவேட் டிதமே.” “தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர - வுய்த்த லாகு முப வேட் டிதமே.” “கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம்வர - விடுத்த லாகும் வியாவர்த்திதமே.” “கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம்வரப்-படுத்த லாகும் பரிவர்த்திதமே.” “ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட்டிதம் - தோன்றும் வியாவர்த்திதத்தோடு - மூன்றும்-பரிவர்த்திதமு மெனப்பகர்ந்தா ரித்தை - யுரிமைப் பிறைக்கையா லூர்.” (கஉ)

நோக்கினுணைடுங்கணென்னுங்குடங்கையானுணைடுகொண்டு  
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா  
லாக்கியவிலயநீங்கிற்றணங்குணைடுங்கண்பில்கி  
வீக்குவார்முலையினெற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

இ - ள். பார்த்தவள் கண்ணென்னுங் குடங்கையாலே முகந்துகொண்டு கவிசு ளாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத்துக் கண்முதலியவற்றாலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமைநோக்கி நின்றதனாற் கரித்து அவள்கண்கள் சிறுதுவலையைவீசி முலைத்தலையிலே நீரைச் சொரிந்தன வென்க.

இது பெருமைபற்றிய மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழகையென்னு மெய்ப்பாடாகாது. (கக)

செருக்கயனெடுங்குளைத்திருமகன்காண்டலஞ்சி

நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுநிழன்மணரிவடத்தைமாதர்

பொருக்குதூல்பரிந்துகிந்தாப்பூவெலாங்கரிந்துவாடாது  
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தீத்தலைக்கொளச்சாம்பினுளே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. அந்தாலெனச் சுட்டுக.

இ - ள். பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணுள் தன்கண்ணினா உலோகபாலன்  
காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துவடத்தைத் தன்முலையினாலே நெருக்கி அந்  
நூலையறுத்துச்சிந்தி அம்மாதர் பூவெல்லாம் வாழும்படி காமத்தீத் தலைக்கொள்ளுந்  
லாலே தரிக்கிலாளாய்க் கெட்டாளென்க. (கசு)

கன்னிமைகனிந்துமுற்றிக்காமுறக்கமழுங்காமத்  
தினனறுங்கனியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்கனில்லை  
பொன்னினுலுடையுங்கற்பென்றுரைத்தவர்பொய்யைச்சொன்னு  
ரின்னிசையிவற்றகலாலென்னெஞ்சிடமில்லையென்றான்.

இ - ள். இவற்கல்லது என்னெஞ்சு இடமில்லையாயிருந்தது, ஆதலிற் கன்னி  
த்தன்மையோடே முற்றிக்கனிந்து கமழுங் காமமாகியபழத்தை நுகர்வானிவனே,  
வேறிதற்குரியாயில்லை, இத்தன்மை கூறாதே பரத்தையர்க்குக் கற்புப் பொருளான்  
உடையுமென்று கூறினவர் பொய்கூறினாரென்று கருதினொளென்க. (கரு)

கருஞ்சிறைப்பறவையூர்திக்காமருகானைதான்கொ  
லிருஞ்சறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குரிசிறுன்கொ  
லரும்பெற்றகுமரனென்றாங்கறிவயர்வுற்றுநின்ற  
முருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னுள்.

இ - ள். தேசிகப்பாவை அத்தன்மையானவன், குமரன் மயிலுந்தியையுடைய  
முருகனோ? சுறவையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமன்னுனோ? என்று அறிவுவரு  
த்தமுற்று நின்றொளென்க.

தேசிகப்பாவை - அவன்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது - அவள்கல்விமுதலிய  
வற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறியது இவட்குப்  
பெயரன்மையுணர்க. (கசு)

போதெனக்கிடந்தவாட்கண்டபுடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல்லா  
தியாதிவள்கண்டதென்றாகரசனாமமாந்துநோக்கி  
மீதுவண்டாற்றுங்கண்ணிவிடலையைத்தானுங்கண்டான்  
காதலிற்களித்ததுள்ளங்கானையக்கொணர்மினென்னுள்.

இ - ள். இவள்கண்ட புடைபெயர்ந்திமைக்கின்றதில்லை; கண்டவுருவம் யாதெ  
ன்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ்விடலையைக்கண்  
டான்; அப்பொழுதே அவன்மேல்விருப்பத்தாலே நெஞ்சுக்களித்தது; அதனாலே காளை  
யை இங்ஙனங் கொண்டுவாருங்கொன்னொளென்க. (கௌ)

வேறு.

கைவளர்கரும்புடைக்கடவுளாமெனி  
னெய்க்கண்சிலையினோடியன்கணிலையான்

மெய்வகையியக்கருள்வேந்தனாகுமென்  
றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினார்.

கை - ஒழுக்கம்.

இ - ன். இல்லாழ்க்கைவளர்த்தற்குக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனா  
மென்றுகருதிற் கணையும்வில்லுமிவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன்; வடி  
வின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனாகுமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும்  
அப்பொழுது பொருந்திப் பார்த்தாரென்க. (கஅ)

வேறு.

மந்திரமறந்துவிழ்ந்துமாரிலத்தியங்குகின்ற  
வந்தரகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி  
யிந்திரதிறுவற்குய்த்தார்க்கிறைவனுமெதிர்கொண்டோம்பி  
மைந்தனைமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

அந்தரகுமரன் - தேவரினொருசாதி.

இ - ன். அங்ஙனமையமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தைமறத்தலாலே மாரிலத்  
தேவீழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பா  
ர்த்து இங்கிரன்றிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனு  
மெதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீயெனக்கு வினையாடு  
முறைமையையுடைய தோழனென்றனென்க.

இளவரசாதலின், இறைவனென்றார்.

(கக)

போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காவினானுங்  
காதலினொருவராகிக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி  
னாதுவண்டுபுத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்  
போதுகண்டனையவாட்கட்புருவத்தாற்கலக்குகின்றான்.

வண்டுபுத்தமலை - வண்டுபூங்குந்த தேசிகப்பாவை.

இ - ன். உலோகபாலனாஞ் சீவகனுங் காதலாலிருவருமொருவராகி இருந்த  
வளவிலே, அவன் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீங்கின இலயத்தைத்  
தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணாலும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றாளென்க. (க00)

க. தேனாகுக்கின்றகண்ணித்திருமகளாடவிப்பா  
லானாகுக்கின்றவைவேலொருமகனுருயிற்றேன்றி  
வானாகுக்கின்றமீன்போன்மணிபரந்திமைக்குமார்பிற்  
கானாகுக்கின்றபைந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாகப் “பதுமை” என்னுங்கவியளவுமொருதொடர்.

உருயிற்சொன்னானென்க; பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமுவமையாயிற்று. (1)

உ. கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியமுல்லைமெளவல்  
செய்யசந்திமயச்சாரற்கருப்புரக்கனாறுதீமழ்க்

கைதருமணியிற்றெண்ணீர்மதுக்கலந்தூட்டிமாலை

பெய்தொளிமறைத்துநங்கைபிறைபெனவளர்க்கின்றாளே.

கன்றென்பதனை எல்லாவற்றிற்குமேற்றுக. குழவிய, அ - அசை. \*“பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தனைக் - கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே. இரண்டு மலையினும் இவனுனை யறிவித்தற்குக் கூறினார். பிறை - சந்திரன். (௧0௨)

௩. பவளங்கொள்கோடுநாட்டிப்பைம்பொனல்வேலிகோலித் தவழ்கதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன்கையாற்றீண்டிநன்னாட் புகழ்கொடிநங்கைதன்பேர்பொறித்ததோர்கண்ணிமுல்லை யகழ்குடற்றுனைவேந்தேயணியெயிநின்றதன்றே. (௧0௩)

௪. வம்பலர்கோதைசிந்தமயிலெனவொருத்தியோடிக் கொம்பலர்நங்கைகூத்தாள்பொலிகெனக்குணிர்தவிர்கீழ் ம்பலர்கண்ணியாரநிதியறைந்தோகைபோக்கிக் கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள். (௧0௪)

௫. நறவிரிசோலையாடிநாண்மலர்க்குரவம்பாவை நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டுந்தேன்களுநிழன்றுபாட விறைவளைத்தோளிமற்றென்றோழியிதென்றுசேர்ந்து பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோண்டிடுனாளே.

அணிந்து - அணிய, நிழன்று - நிழல்செய்து; “ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை” என்றார் பிறரும். (௧0௫)

௬. நங்கைதன்முகத்தைநோக்கிநகைமதியிதுவென்றெண்ணி யங்குறையரவுதீண்டியவ்வையோவென்றுபோகக் கொங்கலர்கோதைநங்கையடிகளோவென்றுகொம்பேர் செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்த்தாள்.

நகைமதியெனவே மறுவின்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு - வீணத்தொகை; தூ லநீட்டித்தாற் பாம்புகுறைந்து ஒருகோழிப்பறவை நீளம் பறந்து செல்லுமென்று கூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது †“அரிசுரற்கோழி நாமத்தரவிவட்கடித்த தாக” என்றதனுமுணர்க. தடுத்தனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முகத்தை நோக்கிநாம்பு அணுகினகையிலே தீண்டிற்றென்றுணர்க. நங்கையடிகள் - பதுமை தாய். ஏர் - ஒக்கும். (௧0௬)

௭. அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை யடிகளைப்புல்லியாரத்தழுவிக்கொண்டவ்வைமானாக் கொடியனையென்னைநாளுநினையெனத்தழுவிக்கொண்டு மிடையின்னிணிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருளுகென்றான்

அடிகளுக்கு - உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தானிகழ்த்தப்பெறாமையிற் றளக் காக நிகழ்த்தென்றாலாயிற்று. (௧0௭)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௨-௪.

† கனகமாலையாரிலம்பகம், ௧௬௮.

அ. பதுமையைப்பாம்புதிண்டிற்றென்றலும்பையுளெய்திக்  
கொதிதுனேவேலினையிங்கிருக்கெனக்குரிசிலேகிக்  
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கடிதற்கொத்த  
மதிமிகுத்தவலநீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

ஏகி - ஏக.

இ - ன். இங்ஙனந்தேசிகப்பாவையாடாநிற்க, இப்பால் வேலினையுடைய  
ஒருமகன்றோன்றி மார்பினையுந்தாரினையுமுடைய உலோகபாலனைத்தொழுது பது  
மையைப் பாம்புதிண்டிற்றென்று உருயிறசொன்னான், சொன்னவளவிலே உலோ  
கபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலினும்! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவெ  
ன்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற்சின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்  
னையென்று வினாவினாற்கு வேந்தே! நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழவியாகிய  
மூலையினையும் மௌவலினையுஞ் சந்தனத்தையும் இமயச்சாரற் கருப்பூர்த்தையுந்  
தீம்பூவையுந் சந்திரநாதக்கல்லினின்றூந்தோற்றின நீளைத் தேனைக்கலந்தாட்டி  
மாலையை மூட்டாகப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவள், அவற்  
றிலேவிசேடித்துப் பவளத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னாலேவேலிகோலி  
முத்தைமணலாகப்பரப்பித் தன்கையாலேதிண்டி நல்லநாளிலே திலோத்தமைதன்  
பெயரிட்டுவளர்த்ததொரு கன்னியாகியமூலலை எயிறுபோலே அரும்பிற்று; அதனைக்  
கண்டு ஒருத்தி கோதைசிந்தவோடிக் கொம்பே! நங்கை யலர்நூத்தாள்; பொலி  
கவென்றாளாக, அம்பைத்தோற்றுவிக்கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாருமாரும்படி  
சாற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகையைப் பலாக்குஞ்சொல்லப்போகவிட்டுக் காவிலே  
சென்றாள்; அவன்சென்று சோலையிலேவினையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டுந்  
தேன்களுநிழன்றுபாடும்படி நிறையப்பூத்தணிய, அதனைக்கண்டு இஃது என்றோழி  
யென்றுசேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோளைநீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ  
கிய குறைந்தவரவம் அவன்முகத்தைப்பார்த்து நாந்திண்டிதற்குரிய மறுச்சேர்மி  
யன்றி இது நகையினையுடையதோர் மதியாயிருந்தது; நாந்திண்டித்தகாதென்றெ  
ண்ணி அந்தக்கையிலே திண்டிதலாலே அம்மேயோவென்னமிண்டாளாக, அவ  
டோழி கோதாய்! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று வினவிச்சென்று அவனைச்  
சேர்ந்தாள்; சேர்ந்தவனைநோக்கிக் கொடியனும்! தனபதியைவணங்கி யுலோகபா  
லனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாராப்புல்லி ஒழிந்ததாய்மானாத்தழுவிக் கொ  
ண்டு நாளுமென்னை நினையெனக்கூறி மின்னையிடைந்ததோர் மின்போற்றமுலிக்  
கொண்டு பின்பு நிலத்தேவீழ்ந்தாள்; வேந்தனே! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று  
சொன்னான்; அதுகேட்டுக் கடுகச்சென்று பார்த்து விடத்தின்வேகத்தைப்போக்கு  
தற்குப் பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத்  
தீர்த்தற்குரிய பலமருந்துகளைபுஞ் செய்தானென்க.

இங்ஙனம் மாட்டுறுப்பாகக்கூறாது செவ்வனேகூறிற் பாம்புகடித்தமை கடுகக்  
கூறிற்றுகாமையுணாக. (௧௦௮)

வள்ளுன்னவல்லவெல்லாமாட்டி னன்மற்றுமாங்க  
ணுள்ளவரொன்றலாதசெய்ச்செயலுறுகேளா  
தள்ளிலைப்பூணிணாளுக்காவியுண்டில்லையென்ன  
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - வீடத்திற்கு இடையூறாய் மந்திரமும் மருந்தும்.

இ - ள். உலோகபாலன் ழுன்வல்ல விஞ்சைகளெல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தினான்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலவூறுகளையுஞ் செய்யச்செய்ய, அவற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும்படி அரவுகான்ற நஞ்சு மிக்கதென்க. (ககக)

பைங்குதிரிமதியமென்று பகையடுவெருளிராக  
நங்கையைச் செற்றதீங்குததீர்த்துநீர்கொண்மினும்  
வங்கமாநிதியுநல்கிமகட்டருமணிசெய்மான்றே  
ரெங்களுக்கிறைவென்னுங்கிடிமுரசெருக்கினுனே.

இ - ள். மறுச்சேர்மதியாகிய, பகையையடுகின்ற வெருளியையுடையநாகம், இது நாந்திண்மெதன்றி மறுவில்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்றெண்ணுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவாகட்குத் தனபதி நாட்டையுநிதியையுந்தந்து மகையுந்தருமாதவின், இதனைத் தீர்த்து நீர் இவற்றைக்கொண்மினென்று உலோகபாலன் முரசுரைவித்தானென்க. (ககக)

க. மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்  
கொண்டதுநாகமென்பார்குராவளிபித்தோடையிற்  
பின்னித்துப்பெருகிற்றென்பார்பெருநவையறுக்கும்விஞ்சை  
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுகேளாதிதென்பார். (ககக)

உ. சிளையெந்துமவிடுதுமென்பார்தீற்றுதுஞ்சிருங்கியென்பார்  
குரையுனலிடுதுமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பார்  
ரிளையெனவருந்தக்கவியென்புறக்கடித்ததென்பார்  
ருளையன்மினுதிரநீங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. மற்று - வினாமற்று. இது சிதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலையென்பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும், ஐயிற்காட்டிற் நிரண்டுபெருகின; இனி யுயிர்பிளாதென்பார், இவ்விஞ்சை பெரியநவையறுக்குமென்றுகருதி எண்ணிநக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இதுகேட்டதில்லையென்பாொன்க. என்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இராசமாமந்தமும் பாடம்.

உ. சிளையெந்து - கையிரண்டுங் காலிரண்டுங் நெற்றியுமாகவெந்து. தீற்றுதல் - பூசுதல். சிருங்கி - ஒருமருந்து; சுக்குமாம். † சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசிங்கியென்க. புனலிலிடுகின்றது உயிருண்மையறிதற்கும், நஞ்சுநீங்குதற்கும். அழலுறுத்தல் - உயிருண்மையறிதற்கு.

இ - ள். தீர்க்கவந்தவர்கள் என்பார் என்பாராயினுரென்க. (ககஉ)

கையொடுகண்டங்கோப்பார்களைசுடருறுப்பின்வைப்பார்  
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிற்பார்  
ருய்வகையின்றியின்னையுலகுடன்கவிமுமென்பார்  
மையலங்கோயின்மாக்கண்மடைதிறந்திட்டகொத்தார்.



இ - ன். கையையுங்கண்டத்தையுமுழுவிலேகோப்பார், மருமங்கனிலே விளக்கை யெரிப்பார், தொழுதுநிற்பார், இதுகாரணத்தான் அரசனிற்ந்துபடிண் உலகு இன்னே கவிமுமென்பாராய், மாக்கள் ஆரவாரத்தாலே, மடைதிருந்த தன்மையை பொத்தா னென்க.

மக்கட்டுரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று மாக்க ளென்றார். (கக௯)

வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னூலும்பெற்றார்  
மந்திரமறையும்வல்லாரெழாயிரர்மறுவில்லாய்மை  
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரந்தணரங்கைகொட்டிப்  
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிந்தெழுகவென்பார்.

இ - ன். பொன்னாலேபூவுதூலும்பெற்றார், மந்திரமறையும்வல்லார், மறுவ் லாத மந்திரத்தாலே விசும்பிலேபுடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் ஏழாயிரம் பேர் கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத்தந்தீர்த்து எழுவாளாகவென்பா ரென்க. (கக௯)

பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த  
மேம்பிழிகோதைக்கின்றுபிறந்தநாடெளிமினென்று  
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெடுத்தான்பக்கல்லென்  
றும்பழிசூளத்திற்கண்ணீர்துகணிலதழிந்ததன்மே.

பாம்பு - இராசு.

இ - ன். பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதிண்டினால் இறைவற்குந் தீர்த்த லரிது, ஈண்டுக்கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டதின்று; பாம்பு திண்டுகின்ற காலத்துப் பிறந்தநாளுமின்று, உதயாருடக்கவிப்புக்களிற்கவிப்பாகத் தெளியுங்க்ளெ ன்று கணி னூலையெடுத்துக் கூறக்கேட்டுக் கையாறுநீங்கி யழுதாரென்க.

இன்றென்பது மறைப்பொருளுணர்த்திய வீணக்குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம்-கவிப் பிற்குவெளிப்படை. ஞாயிற்றின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலி யாற்செய்யப்படும்பிச்சமென்றார். எனவே ஞாயிறு நடுவே கவிப்பாக நின்றதென்ற வாராயிற்று. இதனாற்பயன்: அக்காலத்திற்கெய்வம் மாயோனாதலின், அவன் கருடனு டனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்பார்வையால் நஞ்சுநீங்குதலாம். (1)

நங்கைக்கின்றிறத்தலில்லைநரபதிநீயுகேண்மோ  
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிமுகிழ்முகட்டினங்கட்  
டங்குதேனரவயாழிற்றாணிநுந்தாரந்தைபாடு  
மிங்குநம்மிடரைத்தீர்ப்பானிளையவனுளன்மற்றென்றான்.

யாழ் - மிதுனராசி. மற்று - அசை.

இ - ன். மிதுனராசியிலே தேனரவந்தங்குங் கொங்கலர்கோங்கினெற்றியின் அரும்பின்றியுடத்தே ஆந்தைதானிருந்துபாடும்; இதனை நரபதி! நீயுக கேட்பா யாக; இதனாலே நம்மிடரைத்தீர்ப்பானோரினையவனிங்குளன்; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லை யென்றென்க. (கக௯)

பன்மணிக்கடஞ்சிந்தப்பருப்புடைப்பவளத்தூண்மேன்  
மன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத்துமாழாந்துசொன்ன  
னின்னுமொன்றுண்டிருப்பியென்னெடங்கிருந்தரம்பி  
தன்னைக்கூய்க்கொணர்மினென்றான்மரவந்தாங்கவனுங்கண்டான்

இ - ள். தனபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடஞ்சிந்தம்படி தூண்மேலே  
கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான்: இன்னுமொருகுழ்ச்சியுண்டு;  
என்னோடங்கிருந்த இளையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாருமினென்றுகூறினான்;  
அவர்களுங் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும் இந்நிலையைக்கண்டா  
னென்க. (கக௭)

பறவைமாநாகம்வீழ்ந்துபலவுடன் பதைப்போன்றுஞ்  
சிறகுறப்பரப்பிமஞ்ஞைஞ்செருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்  
கறவைகன்றிழந்தபோன்றுங்கிடந்தமுகின்மகண்ணை  
ரிறைவளையவனாரோக்கியென்கொடிதற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம்; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூனுங்குறநுழுவ  
ம்பொருள். மயில் தோழியர்க்கும், கறவை செவிலியர்க்குமுமவை.

இ - ள். அங்ஙனங்கண்டவன் நாகங்கள் பதைப்பனபோன்றும், மயில்கள்  
மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றுமுகின்மகண்ணாகிய  
வளையவனாரோக்கி, என்னே! இவருற்றது கொடிதாயிருந்ததென்றானென்க. (கக௮)

ஊறுகொள்சிங்கம்போலவயக்கமோடிருந்தரம்பி  
கூறினான்கொற்றவேந்தன்கொழுநிறநிலத்துமற்றுள்  
வீறுபார்புகழைவித்திக்கேண்மையைவினாத்தியின்னே  
நாறுபூங்கொம்பனானோர்க்கெனம்பிசொன்னான்.

இ - ள். அதுகேட்டு வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன் சேவகனைப்பார்த்  
து, நீ வேந்தனாகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவைவினாக்கவல்லையாதலின், கொம்  
பனானே இன்னே நோக்கெனக்கூறினான்; அதுகேட்டசேவகனும் ஒருவார்த்தைசொன்  
னானென்க.

வினாத்தி - படுத்தலோசயாக்குக.

(கக௯)

புற்றிடைவெகுளிராகம்போக்கறக்கொண்டதேனு  
மற்றிடைபூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும்  
பொற்றொடிக்கிறத்தலில்லைபுலம்புகொண்டமேற்கவென்றான்.  
கற்றடிப்படித்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னான்.

இ - ள். விஞ்சையையுடைய அந்தச்சேவகன் நாகம் மீட்சியில்லையாம்படி கடித்  
ததாயினும், வேறிடைபூறுசெய்தற்குத் தேவர்குழந்தநிலையாயினும், இவட்கு இறந்து  
பாடில்லை; நீயழாதேகொள்ளென்று கூறினானென்க.

காமனன்னானென்றது இவர்கோர்பெயர்.

(க௨௦)

பொழிந்துநஞ்சுக்குத்தலச்சமினாபெருவெருளியேபாகம்

கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினாகும்

பிழிந்துயிருளண்ணுந்தட்டமதட்டமாம்பிளிற்றினும்ப

ரொழிந்தெயிறுளனஞ்செய்யுங்கோளெனமற்றுஞ்சொன்னான்.

உருத்தல் - தன்றாற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக் கௌவி நஞ்சைக் காண்  
றுகுத்தல். இரை - இரையென்றுகருதுதல். போகம் - இழைத்தல். கழிந்துமீதா  
டல் - மனக்களிகூர்ந்துநின்றாடுதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக்  
கருதுதல். இவையெட்டிமதன்னுணம். தட்டம் - ஊட்டம்; இது மேல்வாய்ப்பல்.  
அதட்டம் - ஊட்டம்; இது கீழ்வாய்ப்பல். பிளிற்றல் - பிலிற்றல். உம்பர் -  
மேல். கொள்ளுதல் - கோளெனவிகாரம்.

இ - ள். உருத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அங்ஙனங்  
கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலார் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டான  
நஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்துயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறு  
களிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயின் வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப்  
பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினனென்க.

காலமொழிந்தவேளும் அகாலமாம்.

(கஉக)

அந்தணனுதுமான்பாலவியினையலர்ந்தகாலே

நந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனாயிற்

நந்தியாமுரைப்பிற்றாழைத்தடமலர்வணிகளுறும்

பந்தியாப்பமுப்புநாறிஞ்சுத்திரன்பாலதென்றான்.

இ - ள். \*விஷஹாஹஸமென்னு நூலினைக் கொண்டுவந்துகூறின, ஆன்பாலவி  
யினநாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம்; அலர்ந்தகாலத்தினந்தியாவட்டத்தை  
நாறுமாயின், அஃது அரசன் பாலதாம்; தாழைமலர் நாறுமாயின், அது வணிகன்  
பாலதாம்; மற்றொன்றுங்கூடாத அரிதாரநாறுமாயின், அது சூத்திரன் பாலதா  
மென்று கூறினனென்க.

(கஉஉ)

கன்னியைக்கடித்தநாகங்கன்னியேகல்னினோக்க

மன்னதேயரசர்சாதிமுன்றையிறமுந்தியாழ்ந்த

கொன்னுமாநாகங்கொண்டாற்கொப்புளாம்பவிரலிற்றேய்த்தான்

மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக் கேடில்லையென்றுகருதிக் கன்னியே யென்  
றான்.

இ - ள். கடித்தவாயை விரலாற்றேய்த்தால், அது மாநாகங்கொண்டதாயிற்  
கொப்புள் கொள்ளும்; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்டலிப்பகுதியாம்;  
இது கொப்புள்கோடலின், இவனைக்கடித்தபாம்பு கன்னியே, சாதி அரசர்சாதியே,  
தைத்தமுந்தினபல் யமதுதியொழிந்த காளி, காளாத்திரி, யமனென்னுமூன்றமே,  
உதயமுங் கன்னியே, ஆதலின், இஃது அன்னதேயென்றானென்க.

அன்னதேயென்றது தான் முன்னிறத்தலில்லையென்றதனை.

(கஉக)

\* சித்தராருடமென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

குன்றிரண்டனையதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்  
கொன்றிரண்டுருவமோதியுறக்கிடைமயிலனாடன்  
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழிகையழுத்திச்செல்வ  
னின்றிரண்டுருவமோதிநேர்முகநோக்கினுனே.

மலர் - முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு - உருவ  
மென் ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில்.

இ - ள். தோளான் குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான்சென்று  
மயிலனாடன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்து நின்று பின்னுமிரண்டுருவோதி  
முகத்தை நேரேநோக்கினென்க.

முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துருவோதினமையின், இவன்கடறியமந்திரம்  
பஞ்சநமஸ்காரமாம். (௧௨௪)

நெடுந்தகைநின்றுநோக்கநீன்கடற்பிறந்தகோலக்  
கடுங்கதிர்க்கனலிகோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ  
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றொண்டொடியுருவமார்ந்து  
குடங்கையினெடியகண்ணாற்குமரன்மேனோக்கினுளே.

இ - ள். அந்நெடுந்தகை நின்று தியானித்து நோக்குதலின், கனலியெதிர்க்க  
இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்கிற்று; அதுநீங்கினபின்பு அவன்வடிவை  
அவன் கண்ணுலகராநிற்க, அவ்வொண்டொடி தன்கண்களாலே குமரன்மேலே  
நோக்கினென்க.

ஆர்ந்து - ஆர.

(௧௨௫)

நோக்கினுணிறையுநானுமாமையுங்கவினுரொய்திற்  
போக்கினுள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்றிப்பசலைமுழங்கிற்  
றாக்கினுளநங்கனப்புத்தூணியையமருளாளு  
தோக்கியமுருகன்வைவேலோரிரண்டனையகண்ணாள்.

முருகன் அமருளமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானுலனையகண்; \*“அஞ்  
கடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச் - செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா யீத்த  
னன்” என்றாற்பிறரும்.

இ - ள் அங்நனம்பார்த்தகண்ணாள் நிறைமுதலியவற்றையும் வளையையும்  
முன்பு நொய்திற்போக்கினுள்; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்  
டாள்; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுகின; முழுகினபின்பு அவ்வடி  
வாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்தூணியை யுண்டாக்கினென்க. (௧௨௬)

வேறு.

ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்  
பூட்சிரீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை

வாட்களேக்கெனும்வையெயிற்றாழல்  
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொளப்பட்டான்.

வாட்கண் - உவமத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது பதுமைக்கு ஒருபெயர்.

இ - ள். தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளுதலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறைகின்ற வேட்கையாகியநாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றினஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடையான் மீட்டுங் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடிவளரப்பட்டபுற்றென்க. \* “நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்கு - கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புளாயாகும்” என்றதனால் இருவருமெதிர்நோக்கியவிடத்துக் கூட்டுங் குறிப்புளாகிகழ்ந்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சிநிகழாமையின், அவட்குநிகழ்ந்த முன்னிற்கவியிற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்றறிவிக்க இக்கவியிற்கூறினார். இந்நோக்கமின்றேல் இவட்கு இது நிகழாதென்க. “பெருமையு முரனு மாதே மேன” என்பதனால் இவற்கு வருத்தம் புலப்படாதாயிற்று. (கஉஎ)

மாழ்கிவெய்துயிர்த்தான்மடவாளெனத்  
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்  
சூழியானையன்னுய்தொடினஞ்சறும்  
வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

இ - ள். ‘கோதையாராகிய தோழியருஞ்செவிலியரும், மடவான் மயங்கியுயிர்த்தான். இனி இதுவேட்கையென்றேகருதிச் சேரத்திரண்டு யானையன்னுய்! வாழ்வாயாக; நீதீண்டித் திர்ப்பையாயின், நஞ்சுறுமென்றாரென்க.

அன்னன், † “தொழிலிற் கூறு மானெனிறுகி” யின்கூறாய் ஆயேற்றது. (கஉஇ)

கண்ணிற்காணினுங்கட்டுரைகேட்பினு  
நண்ணித்தீண்டினுநல்லுயிரிற்றிருமென்  
றெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலாந்  
தண்ணென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் காதலித்தோரைக்காணினுங் கேட்பினும் தீண்டினும், நல்லுயிரிற்றும்; அதுநமக்குமொக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினுற்போலே குளிரும்படி ஏந்திழைத்தனை உடம்பெல்லாந் தைவந்தானென்க. (கஉக)

மற்றுமாதர்தன்வாட்டடங்கண்களா  
லுற்றநோக்கமுறாதொர்நோக்கினிற்  
சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாத்திட்டா  
ளற்றமில்லமிர்தாகியவஞ்சொலாள்.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், நு.

† “ சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, கசு.

இ - ள். அமிர்தமாகிய அஞ்சொலாள், தன்கண்களாலே தான் அவற்கண்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அயிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற்கட்டினு ளென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமிலமிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து. (௧௯௦)

வேறு.

௧. விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பார்  
ரொஞ்சியவுயிரைமீட்டானிவனலாலில்லையென்பார்  
மஞ்சுசூழிஞ்சிமுதூர்மாமுடிக்குரிசினுனை  
நஞ்சுசூழ்வேலினுற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வனுயுடைய தனபதி நாளை யிவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க. (௧௯௧)

௨. விளங்கொளிவிசும்பின்வெண்கோட்டிளம்பிறைசூழ்ந்தமின்போ  
வளங்கெழுவடத்தைச்சூழ்ந்துவான்பொனாண்டினை ப்பச்சேந்தல்  
விளங்கதிர்முலைகடம்மாலிவனை மார்பெழுதிவைகிற்  
றுளங்குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

விசும்பிலே இளையபிறையைச் சூழ்ந்தமின்போலே முத்துவடத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னுணைசதலாலே சிவந்த இளையமுலைகளாலே இவனைமார்பையெழுதி வைகப் பெறின், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லி நிற்பாரென்க.

இவனைமார்பெழுதிவென்றார், கொடிதென்றதனால். (௧௯௨)

௩. அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிர்யார்கொல்  
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்குரீரார்  
கருங்கணின்யாமுங்கண்டாங்காமனை யென்றுசொல்லித்  
திருந்தொளிமுறுவற்செவ்வாய்த்திஞ்சொலார்மயங்கினுரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். திஞ்சொலார் என்பார், என்பார், சொல்லிநிற்பாராய், யாமுங் காம னைக்கண்ணாலே கண்டேம்; இங்ஙனமன்றி இவன்மார்பிலே தங்கிப் பிணிக்குரீரா ராய் அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொலென்றுசொல்லி மயங்கினுரென்க. ( )

பன்மலர்ப்பட்டலைக்கண்ணிக்குமரனைப்பாவைநல்லார்  
மன்னவன்பணியின்வாழ்த்திவாசநெய்ப்பூசினன்னீர்  
துன்னினரட்டிச்செம்பொற்செப்பினுட்கிணுஞ்சார்து  
மின்னறும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடுமேந்தினுரே.

இ - ள். தனபதியேவலாலே, நல்லார் குமரனைத் துன்னினராய் நெய்ப்பூசி நன் னீராலாட்டி வாழ்த்திக் துகின்றமுதலியவற்றை யேந்தினுரென்க. (௧௯௪)

ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி  
வாய்ந்தபொன்னுயிற்றிச்செய்தமரவழியூர்ந்துபோகி  
யாய்ந்தான்மலைவேய்ந்தவரும்பெற்றங்குடஞ்சேர்ந்தான்  
பூந்தொழுகளிர்போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினாரே.

இ - ள். அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்தமெய்ப்படுத்து மணிக்கொட்டை  
யை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னாற்செய்த மரவழியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்  
தைச்சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினாரென்க. (௧௩௫)

கன்னியர்கரகநீராற்றாமாசுழீஇயதொப்பப்  
பொன்னடிசுழீஇயபின்பைப்புரிந்துவாய்நன்குபூசி  
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தமிர்தினிதிற்கொண்டான்  
மின்னிரிந்திலங்கும்பைம்பூண்வேற்கணர்வேனிலானே.

இ - ள். கன்னியர் நீராலை பொன்னடியைக் கழுவினபின்பு, வேனிலான்  
விரும்பி வாய்பூசித் தவிசின்மேலிருந்து அடிசிலை முற்பட இனியவற்றோடேயுண்டா  
னென்க.

\* “நீராடிக் கால்கழுவி வாய்பூசி” என்றும், † “கைப்பன வெல்லாங் கடை  
தலை தித்திப்ப” என்றும், ஆசாரக்கோவையிற்கூறினார். (௧௩௬)

வாசநற்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்  
பூசறுத்தங்கைநீராமும்முறைகுடித்துமுக்காற்  
காசறத்துடைத்தபின்பைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டிக்  
தூசினுலங்கைநீவியிருந்தனன்றோற்றமிக்கான்.

இ - ள். மிக்கவன் பொடியையுநீரையும் அவர்கள் காட்டுதலின், அவற்றைக்  
கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலுமுடித்து அங்கையிற்கொண்டநீரா மூக்காற்றமுடித்து  
வாயை மூக்காற்றுடைத்து விரலைக் கண்முதலியவறுப்புக்களிலே திண்டுவித்துத்  
துடைத்திருந்தானென்க.

தூச - ஒலியல். ‡ “முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப் - பொத்த  
வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்” என்றார் பிறரும். (௧௩௭)

சீர்கொளச்செய்தசெம்பொன்டைப்பையுட்பாருசெல்ல  
வார்கமுற்றுகுரிசில்கொண்டுகவுளடுத்திருந்தவாங்கட்  
போர்கொள்வேன்மன்னெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு  
நீர்கொண்மாக்கடலனாற்குரிகுரில்லைநிலத்தினென்றான்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையுஞ்செல்ல,  
குரிசில் அதனைவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி, இவன் கலைகளை  
யெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென்றானென்க. (௧௩௮)

வேறு.

பரிதிபட்டதுபன்மணிநீள்விளக்  
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன  
வரியபொங்குணையம்மெனமனிமேற்  
குரிசிலேறினன்சூர்த்ததுசுந்தையே.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது; மணியும் விளக்கும், எரியும்படியிட்டு  
டனர்; பல்லியங்களுமார்த்தன; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய படுக்கைமேலே  
குரிசிலேறினான்; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க. (கருக)

பூங்கணவ்வயினோக்கம்பொறுதபோல்  
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை  
யீங்கிதென்னெனவிட்டிடைநைந்தது  
பாங்கிலாரிற் பரந்துளதல்குலே.

இ - ள். அவள்கண்கள் அவ்விடத்து யானோக்கின நோக்கத்தைப்பொறுதே  
நிலநோக்கி என்னைவருத்தினும்போலே, முலைகளும் வீங்கிக் கொடுமைகொண்டு ஏந்தி  
வருத்தின; இவ்விடத்திற் பொறுமையென்னெயென்று இடைநைந்தது; பிறரிடிக்  
கண்கண்டு மிகழ்வாராப்போலே அல்குல் பரந்ததென்க.

பரந்துளது - ஒருசொல். இனித் கண்கள்தமக்கு முற்பட்டு வருத்தியதற்குப்  
பொறுதனபோலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றுமாம். (கசு0)

முருகுவாரகுழலாண்முகிழ்மென்முலை  
பெருகுநீர்மையிற் பேதுறவெய்திநின்  
அருகுதுண்ணிடையோவியப்பாவைத  
னருகுநோக்கமெனவியலைக்குமே.

இ - ள். குழலாள் ஓவியப்பாவை, அவள் முலைகளும், அவை பெருகுந்தன்மை  
யாலேவருந்துமிடையும், குறிக்கொண்டுநோக்காதநோக்கமும் வருத்துமளவன்றி  
என்னுவியைக் கெடுக்குமளவாக்காரின் தனவென்க. (கசுக)

புகையவாவியபூந்துகிலேந்தல்குல்  
வகையவாமணிமேகலைவார்மது  
முகையவாவியமொய்குழல்பாவியேன்  
பகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றவே.

இ - ள். முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாள தேத்தல்குலிற் பூந்துகிலும்,  
மேகலையும், பாவியேற்குப் பகையாந்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாநி  
ன்றனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவை பகையாயின.

(கசுஉ)

போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணை  
மாதுலாமொழியோமடநோக்கமோ



யாதுநானறியேனவன்கன்னவன்  
காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

சிலை - காமன்வில்.

இ - ள். அணங்கன்னவளுடைய நுதலோ, கண்ணோ, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தையிகப்பண்ணுகின்றது இவற்றில் இன்னதென்று யான் சிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றானென்க.

இதனால் உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென்றான். மொழியோவென்றதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பது பெற்றும், அன்றி “அடிகளுக்கிறைஞ்சி” என்னுங் கவியிற்கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்றலுமொன்று. (கசக)

க. அண்ணல்லவழியாழ்துயர்நோயுற  
வண்ணமாமலர்க்கோதையுமவ்வழி  
வெண்ணெய்வெங்கனன்மீமிசைவைத்ததொத்  
துண்ணையாவுருகாவுள்ளாயினோ.

இதுமுதலாகப் “பூமென்சேக்கை” அளவுமொருதொடர்.

அழுந்துதலுறுகின்ற வருத்தநோய் உறாநிற்க.

(கசக)

உ. பெயன்மழைப்பிறமுங்கொடிமின்னிடைக்  
கயன்மணிக்கணினல்லவர்கைதொழப்  
பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைந்தொடி  
மயனிழைத்தவம்பாவையின்வைகினோள்.

ஒழுங்குபட்டமின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்லவர்கை தொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி. (கசக)

ஈ. வணங்குநோன்சிலைவார்களைக்காமலோ  
மணங்கொள்பூமிசைமைவலாமைந்தலோ  
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகள்வனை  
யணங்குகாளறியேனாராயீர்களே.

எல்லாரும் மனங்குழைத்தற்குக் காரணமான சிலை, பூமிசைத்தோன்றிய முருகன்; குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வமாகிய முருகன், நிணந்து - பிணித்து. பெரும்பான்மையுந் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென்றிலள். உராயீர்களே, ஏகாரம் - வினா. (கசக)

சு. கடைகந்தன்னதன்காமருவீங்குதோ  
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை  
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ  
னிடையதாருமெனாருமிலாவியே.

ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்ற பசப்புடையம்படிதன்றோளாலே புல்லினன்போ

ன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமணி னுத்துவார் ஒருவருமில்  
லாத வுயிர். (கசௌ)

ரு. இறுதியில்லமிர்தெய்துநீண்டியன்  
நறிவினாடியவம்மலைமத்தமா  
நெறியினின்றுகடைநீதிப்பட்டநீர்  
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

சாதவில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்தத்தை யெய்துந் தேவர்கள் திரண்டு  
தம்மறிவாலே யதனையாராயவேண்டி. அன்று மந்தரமத்தாககின்று நெறியிற்கடைநீதி  
டப்பட்ட நீர்மறுகுக் கடலென்க. (கசஅ)

சு. நகைவெண்டுகளுநார்டல்ன்றிலுந்  
தகைவெள்ளேற்றணற்றூழ்மணியோசையும்  
பகைகொண்மாலையும்பையுள்செய்யாம்பலும்  
புகையின்பொங்குழல்போற்சுகுகின்றவே.

நாரையுடையமடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல்-ஆம்பற்பண்ணையுடைய  
குழல். புகையில்லாவழல் - இல்பொருளுவமை. (கசக)

எ. பூமென்சேக்கையுணற்றியபூந்திரட்  
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பனைஇக்  
காமர்பேதைதன்கண்டருகாமனோ  
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததே.

பூந்தாமம்; திரனையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்டுயிர்ப்புக்கல  
ந்து. யாமம் - இரவு. (கசஉ)

இ - ள். அண்ணல் அங்ஙனனோயுறநிற்க, கோதையும் நல்லவர்கைதொழச்  
சென்று அவ்வழிப் பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்தொடிப்பாவைபோலே  
வைகினான்; அங்ஙனம்வைகினவளவிலே, திங்கண்முதலியன அழல்போற்சுடாரின்  
றன்; அதனால், எனதுநெஞ்சங் கடல்போல மறுகாநின்றது; இங்ஙனமறுகும்படி யெ  
ன்னெஞ்சை நினைந்து நிறையக்கொண்டகன்வனை, யான் காமனோ முருகனோவெ  
ன்றையமுற்று இன்னனென்றறிகின்றிலேன்; இல்லுறைதெய்வங்காள்! நீங்களுமு  
ளாயீர்களோ? உரைத்திலிராயினும், என் ஆருயிலாவி, துயர்மீட்டவன் இன்னுமரு  
ளுவனோவென்று அவனிடத்தேயாகாநின்றதென்று தெய்வத்தைநோக்கிக்கூறி, உயி  
ர்ப்பனைஇ வெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து நெஞ்சுரு  
கிப் பின்னும், அவனவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயினான்; அங்ஙனமிருந்த  
பேதைக்குத் தன்கண்டந்தனோயாலே இராப்பொழுதினெல்லை ஓர் யாண்டையொத்  
துக் கழிந்ததென்க. (கரு0)

க. மாதியாழ்மழலைம்மொழிமாதரா  
டாதியவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்  
போதுவேய்குழற்பொன்னவிர்சாயலுக்  
கியாதுநாஞ்செயற்பாலதென்றெண்ணினார். (கருக)

உ. அழுதுதுண்ணிடைநையவலர்முலை  
முழுதுங்குங்குமுத்தொடணிந்தபின்  
ரொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டின  
ரொழுதுகொம்பனையாரினையானேயே. (கருஉ)

ங. வேந்துகாயினும்வெள்வனையாயமோ  
டேந்துபூம்பொழிலெய்தியங்காடுத  
லாய்ந்ததென்றுகொண்டம்மயில்போற்குழிஇப்  
போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

க. காதலையுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

உ. நுண்ணிடை - பதுமை. இனையாளென்றது அவளென்னுஞ்சூட்டு. கொம  
பனையார் - செவிலியுந்தோழியும்.

ங. நெருந் பாம்புதிண்டினபொழிலிலே போகவிட்டதென்று தனபதி கோ  
பிச்சினும். ஆய்ந்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

இ - ள். அவ்விரா அங்ஙனநீங்கிற்காக, நுண்ணிடையினையுடையாள் அழுது  
நையாநிற்க, அம்மாதரான் தாதியாகிய சாயுந் தோழியும் இவள்வருத்தத்திற்கு யாஞ்செ  
ய்யத்தகுந் காரியம் யாதென்றெண்ணினார்; எண்ணி அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்  
காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறவின், வேந்துகாயினும் இவள் பொழிலிலே  
சென்று அவ்விடத்தே வினையாடுதலே காரியமென்றுட்கொண்டு, கொம்பனையார் அவ்  
வனையானே முலைமுழுதுங் குங்குமத்தையும் முத்தையுமணிந்தபின்பு கோதையையுங்  
கண்ணியையுஞ்சூட்டினார்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆயமும் மயில்  
போற்றிரண்வெந்து தொழுது கூடப்போந்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவு  
பெற்ற தென்க.

அழுதென்றதற்குப் பாம்புகடித்தவிடத்தே போகவிடாநின்றேமென்றழகுதாரெ  
ன்றுமுனைப்ப. (கருங்)

க. அலங்கரூன்றொடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்  
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்குனை  
கலங்கப்பாய்ந்துடனாடுநர்காதலி  
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார். (கருசு)

உ. தூசலாடுநிந்தோகையினல்லவ  
ருசலாடுநரொண்கழங்காடுநர்  
பாசமாகியபந்துகொண்டாடுந்  
ராகியெத்திசையும்மமர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பாவைகளை வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

உ. துதிலேயைசகின்ற கொய்சகத்தையுடைய ஆயத்தார். பாசம் - அன்பு.

இ - ள். அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார், கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்து வார், ஊசன்முதலியனவாடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (கருநி)

முருகுவிம்மியமொய்குழலேழைத  
னுருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்கட  
வரிவையாடியகாவகம் காணிய  
வெரிக்கொள்வேலவனேகினனென்பவே.

இ - ள். வேலவன், பதுமை தனதுநினைவுமிக்கு வருந்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ் சைச்சுதெலின், அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போ றலின், அவளாடிய காவிடத்தைக் காண்டற்கு ஏகினென்க. (கருநி)

மயிலினுடலுமந்தியினுடலுங்  
சூயிலின்பாடலுங்கூடமலிந்தவண்  
வெயிலினீங்கியவெண்மணற்றண்ணிழல்  
பயிலுமாதவிப்பந்தரொன்றெய்தினுன்.

இ - ள். அங்ஙனமேகினவன், அவ்விடத்து மயிலினுடன்முதலியன கூடி மிக்கு வெயிலினின்றூங்கிய வெண்மணற்றண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப்பந்தரொன் றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவி - குருக்கத்தி.

(கருள)

காதுசேர்ந்தகடிப்பிணைகையது  
தாதுமல்கியதல்கழுநீர்மல  
ரோதரித்திலவட்டமொர்பொன்செய்நாண்  
கோதைவெம்முலைமேற்கொண்டகோலமே.

இ - ள். கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கடிப்பிணை; அவள்கையது கழுநீர் மலர்; அவள் முலையிடத்தன முத்துவடமும்பொன்னுணும்; இஃது அவன்மேற்கொ ண்டொப்பினையென்க.

இதனால் அவளொப்பினையைத் தேவரவியந்துகூறினார். காமநோயினால் நொய் தாக வொப்பித்தார். (கருஅ)

விண்புதைப்பனவெண்மலர்வேயந்துளாற்  
கண்புதைப்பனகாரிரும்பும்பொழில்  
சண்பகத்தணிகோதைநின்றாணி  
நண்பனைநினைபாநறுமேனியே.

இ - ள். சண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடையாள், அக் கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்றாளுளென்க.

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில்; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளிடங்கண் ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப்பொழில். அணி-உவ மவுருபு. (கருக)

கறந்தபாலினுட்காசிநிருமணி  
நிறங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண்  
மறைந்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்  
சிமந்தசெல்வனுஞ்சிந்தையிலேக்கினுன்.

கிளர்ந்து - கிளர. மாதவி - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பாலினுள்ளே நீலமணிநிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாற்போ  
லே, அவன் மறைந்துநின்ற மாதவ்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளியிதெலிற் சீவக  
னும் விசாரத்தோடேபார்த்தானென்க.

இவ்வொளி யாதென்று கருதினான்.

(௧௬0)

வரையின்மங்கைகொல்வாங்கிருந்தாங்குநீர்த  
திரையின்செல்விகொழேமலர்ப்பாவைகொ  
லுரையின்சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்  
வினாசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைந்தநீர்; பெரிய அசைகின்றநீர்.

இ - ள். இவ்வளைத்தோளி வரையரமகளோ, நீரரமகளோ, திருமகளோ, இய  
க்கியோ, யார்தானென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும், வேட்கைமிகுதியான் ஐயநிகழ்ந்தது. (1)

மாலேவாடினவாட்கணிமைத்தன  
காலும்பூமியைத்தோய்ந்தனகாரிகைப்  
பாலின்நீஞ்சொற்பதுமையிநின்றவன்  
சோலேவேய்மருளூழ்வளைத்தோளியே.

இ - ள். வாடின, இமைத்தன, தோய்ந்தன; ஆதலால், இவ்விடத்தினின்  
றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்றுதெரிந்து தேறின  
னென்க. (௧௬௨)

தேவர்பண்ணியநீந்தொடையின்சுவை  
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்  
கோவத்தன்னமென்சீறடிக்கொம்புள்ள  
பூவர்சோலைபுகுவலென்றெண்ணினான்.

நீந்தொடை - யாழ். மேவருதமிழ் - நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும்பொரு  
ந்துதல்வரும்அகப்பொருள். மெய்ப்பொருளென்றது முதற்கந்தருவமன்றிச் சுட்டி  
யொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவமாகியஉலகியல்வழக்கான  
இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர், அர் - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இ - ள். அங்ஙனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய இனிய  
மணந் தமிழிற்பொருள்; அதுவும் நமக்காமாதலிற் கொம்புணரிகின்ற பூவை  
யுடைய சோலையிலே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்வேனென்றெண்ணி  
னென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், எண்ணினானென்றா.

(௧௬௩)

அல்லிசேரணங்கன்னவட்காயிடைப்  
புல்லிநின்றமெய்ந்நாண்புறப்பட்டது  
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்  
வெல்லேநீங்கிற்றியைந்தனரென்பவே.

இ - ள். அவன்அங்ஙனமெண்ணிச்சென்றபொழுது அணங்கன்னவட்கு நாணம் நீங்கிற்று; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடந்தது; அப்பொழுது இருவருங் கூடினாரென்க. (ககசு)

களித்தகண்ணிணைகாம்பெனவீங்குதோட்  
டெளித்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமாமையுந்  
தளித்தகண்ணஞ்சிதைந்தனருங்கும  
மளித்தபூம்பட்டணிந்துதிசுழந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது கண்ணிணை களித்தன; தோளில் வளைகளுமொலித்தன; போனமாமைநிறமும் வந்துசேர்ந்தது; பூசினகண்ணமுங் குங்குமமுமழிந்தன; இவ னால் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டிம் அணியப்பட்டு விளங்கிற்றென்க.

இவள் புணர்ச்சியைக்கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், நின்றதென்றார். ( )

சுவளையேயந்தகொடுங்குழைநூந்தலுட்  
டிவளும்வாழியசெம்பொழிவண்டுநா  
ளிவளகூரெயிந்நுந்தகையவோ  
தவளமெல்லிணர்த்தண் கொடிமுல்லையே.

வாழிய - அசை.

இ - ள். இவள்கூந்தலிலே துவளும்வண்டுகாள்! முல்லைகள் இவளுடைய எயி ற்றையினுந் தகைமையையுடையவோ, உளவேந் கூறுமினென்றானென்க. (ககசு)

பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்தபு  
ணின்றிப்பூண்டொளிமுலைச்சாந்தலா  
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே  
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினுன்.

இ - ள். நீதங்கியமாற்பிலே நினதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு உருவிக் கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலையிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டத்தீர்ப்பன வேறொ ண்றுமில்லையென்றுகூறி யேத்தினானென்க.

இவையிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் - நெஞ்சு. இனித் தலைமுன்னாதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னைப்புகழ்தலுமாம். (ககசு)

க. கண்ணிவேய்ந்துகருங்குழல்கைசெய்து  
வண்ணமால்நெடுச்சிகையுள்வளைஇச்  
செண்ணவஞ்சிலம்பேறுதுகளவித்  
தண்ணலின்புறுத்தாற்றலினுற்றினுள்.

(ககசு)

உ. திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது  
நங்களன்பெனநாட்டிவலிப்புறீஇ  
யிங்கொளித்திடுவேனுமரெய்தினார்  
கொங்கொளிக் குழலாயெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. துண்ணிய தொழிலையுடைய சிலம்பினேறின பூந்தாடையுந் துடைத்து.

உ. நங்கள், கள்-அசை. நாட்டி-பிரிவென்பதொன்றுண்டென்று நிலைபெறுத்தி.  
வலிப்புறீஇ - பிரிந்தும் பிரிவிலேமென்று தெளியும்படி. நெஞ்சைவற்புறுத்தி.

இ - ள். அண்ணல் வேய்ந்து, மாலையைக் கொண்டைக்குநடுவே வளையமாக வைத்துக் குழலைக்கைசெய்து, துகளவித்து, இன்புறுத்தி, நம்மன்பு திங்களுமறுவு மென்னும்படி சேர்ந்ததென்றுகூறி நாட்டி, வலிப்புறீஇ ஆற்றுவித்தலின், ஆற்றி னாள்; அங்ஙனம் ஆற்றினபின்பு குழலாய்! துமரெய்தினார்; அவர்காணாதபடி இங்கே யொளிப்பேனென்று கூறினானென்க.

உடன்றேய்ந்து உடன்வளர்த்தலின், மறுவுவமை.

(ககக)

மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வாண்மினிற்  
மழையிடைக்குளித்தான்மகைவேலின  
னிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை  
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினார்.

இ - ள். மழையிடத்தே மறைந்தமின்போற் கடிதாக வேலினான் தழையிடத் தேமறைந்தான்; அப்பொழுது பூண்டத்தே மறைந்தேந்தின முலையினையுடைய மறைந்தவாயத்தார் வந்து தோன்றினாரென்க. (கஎ0)

மின்னொப்பும்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்  
தன்னநாணவசைந்துசிலம்படி.  
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேகின  
ணன்னலம்மவற்கேவைத்தநங்கையே.

இ - ள். அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான் ஏகினு ளென்க.

முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவளென்றுமாம். ஒருபொழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்து, அசைந்து, அன்ன நாண வேகினுளென்க. மென்மெலம்மலர்மேலென்றும் பாடம். (கஎ1)

திங்கள்சூழ்ந்தபன்மீனெனச்சென்றெய்தி  
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுநண்ணின  
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்  
நங்கள்காதலினுற்றகைபாடினார்.

இ - ள். திங்களைச்சூழ்ந்தமீனென்னும்படி சென்றெய்தி அவ்விடத்தே ஆய்

ஏவல்செய்தபின்பு அவள்செவ்வியுந்தோழியுஞ் சென்றனனினார். இங்ஙனம் எல்லா ருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினாரென்க.

தளவை - செவிலிக்கு மூத்தவள். பாம்புதிண்டின பொழிலாதலிற் காவலாக வந்தாரென்க. (௧௭௨)

தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணறுமாலையும்  
விழைவசேர்த்துபுமெல்லெனவேகினார்  
முழையுண்மூரிமுழங்கரியேறனான்  
பழையநண்பனைப்பண்புளியெய்தினான்.

இ - ள். அவர்கள் தழை முதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச்சேர் த்தி அவளைக்கொண்டுபோனார்; போனபின்பு சீவகனும் அவள்குணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினனென்க.

பண்பு - கூட்டத்திற்பெற்ற குணங்கள்.

(௧௭௩)

வேறு.

பூமியையாடற்கொத்தபொறியினன்தலானு  
மாமகளுயினாமீட்டவலத்தினன்தலானு  
நேமியான்சிறுவன்னெநெடுத்தகநேருமாயி  
னமவற்கழுகிகாகநங்கையைக்கொடுத்தமென்றான்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமிருக்கின்றவளவிலே, தன்பதி மதிதரணேகோக்கி, பதுமையையுயிராத்தந்த வெற்றியையுடையனாதலானும், உலகை யாளுதற்குப்பொ ருந்தின உத்தமவிலக்கணத்தையுடையனாதலானும், காமனையொத்த நெடுத்தனைக் யுட் ன்படுவனாயின், நமக்குநன்றாக நாம் பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவேமெ ன்று கூறினனென்க.

(௧௭௪)

மதிதரனென்னுமாசின்மந்திரிசொல்லக்கேட்டே  
யுதிதரவுணர்வல்யானுமொப்பினுமுருவினனும்  
விதிதரவந்ததொன்றேவிளங்குபுண்முலையினுளைக்  
கொதிதருவேலினுற்கேகொடுப்பதுகருமமென்றான்.

ஒப்பு \* “பிறப்பே குடிமையான்மை யாண்டோ - நுருவு நிறுத்த காம வாயி- னிறையே யருளே யுணாவொடு திருவென - முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகை யே” என்பன. உரு - உட்கு. அது விடந்திர்த்தாக்குக் கொடுப்பேமென்ற மொழி பிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

இ - ள். தன்பதி அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன் ஒப்பா னும், உருவானும் பதுமையை வேலினுறகுக் கொடுப்பதேகருமம்; இது யானும் முன் பே நினையாநிற்பேன்; இதுதான் விதிதரவந்ததொன்றே யென்றனென்க. (௧௭௫)

உள்விரித்திதனைபெல்லாமுரைக்கெனமொழிந்துவிட்டான்  
மொளளிதிற்பெரியச்சென்றாங்குரைத்தலுங்குமரன்றேறி

\* தொல்லகர்ப்பியம், பெர்ருளிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், உரு.



வெள்ளிலையணிந்தவேலான்வேண்டியதாகவென்று  
னள்ளிலவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சனஃதமைந்ததென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதனபதி மகிதரணேநோக்கி இக்காரியத்தையெல்லாம் உள்  
விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினுடையபாயாகவென்று கூறியிட்டான்; அவனுஞ்செ  
ன்று அப்படியே தெரியவுரைத்தவளவிலே, சீவகனும் தேறித் தனபதிவிரும்பியகாரி  
யம் அங்கனமாகவென்றான்; அதுகேட்டவமைச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியமப்ப  
டியே முடிந்ததென்றனென்க. (கவுக)

க. பொன்றியவுயிரைமீட்டான்பூஞ்சிகைப்போதுவேயந்தா  
னன்றியுமாமெய்தீண்டியளித்தனனழகின்மிக்கா  
னென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்னு  
வென்றிகொள்வேலினுற்கேபான்மையும்வினாந்ததன்மே. (கவுக)

உ. கோப்பெருந்தேவிகொற்றக்கோமகனிவைகனாழ  
யாப்புடைத்தையற்கின்றேநங்கையையமைக்கவென்னத்  
தூப்புரிமுத்தமால்தொடக்கொடுதூக்கியெங்கும்  
பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்மே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். தனபதியுந் திலோத்தமையும் உலோகபாலனுந் தம்மிட்கூடி, அழகின்  
மிக்கான்; உயிரைமீட்டானாதலான், நாமும் நிதியுந்லகி மகட்டருமென்றவவை தாமே  
வந்தொன்றிய; அன்றியும் போதுவேயந்தானாதலானுந் தீண்டினாதலானும் “உற்  
ரூர்க்குரியர்பொற்றொழுகமகளிர்” என்றுகூறியபான்மையும் வேலினுற்கேவிலைந்தத்  
வலவோவென்று இவைகளைநாடி, பதுமையை யவனுக்கு இப்பொழுதேகொடுத்தலு  
டைத்து; நீர் மணத்திற்குவேண்டுவனவமைக்கவென்று உழையுரைநோக்கிக்கூறினா  
ராக; முத்தமாலையைச் சல்லியுந்துக்குமாகநாற்றி எங்கும் பூவையிரும்பியணிந்து ஒரு  
கோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (கவுக)

கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன்னுண்  
மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி  
யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசேர்முன்கைதன்மேற்  
றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

இ - ள். கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்லார் மங்  
கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்குங் காப்பைக்கட்ட, மகளிர் தொழுது சுற்  
றிப் புறப்படாமற் காத்தாரென்க.

கட்டி - கட்ட.

(கவுக)

மழகளிற்றெருத்திறந்தமணிக்குடமண்ணுநீரா  
லழகனைமண்னுப்பெய்தாங்கருங்கடிக்கொத்தகோலந்,  
தெர்முதகத்தோன்றச்செய்தார் தூமணிப்பாவையன்னார்  
விழுமணிக்கொடியனனும்விண்ணவர்மடந்தையொத்தார்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னவர் அழகனைக் களிற்றினெருத்திற்றந்த நீராலே குளிப்பாட்டி அவ்விடத்தே கலியூணத்திற்கொத்த ஒப்பனையை நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பனையாலே கொடியானைத் தேவர்மகளை யொத்தா ளென்க. (கஅ௦)

வேறு.

கயற்கணையுங்காமனன்னையு  
மியற்றினார்மணமேததருந்தன்மையார்  
மயற்கையிலல்வார்மன்றலின்மன்னிய  
வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்களே. \*

இ - ள். தனபதிமுதலாயினார் பதுமையையுஞ் சேவகளையும் மணத்தைமுடித் தார்; முடித்தபின்பு அவர் தம்மிற்குடினாரென்க.

கந்தருவார்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாலுள்ளவன்பை யுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (கஅ௧)

வாளுமவேலுமலைந்தரியார்ந்தகண்  
ணாளும்வார்கழன்மைந்தனுமாயிடைத்  
தோளுந்தாளும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி  
நாளுநாகர்நுகர்ச்சிநலத்தரோ.

இ - ள். கண்ணாளும் மைந்தனும் அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும், தாளுந்தா ளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாடோறுநுகர்கின்ற நுகர்ச்சியின்பத் தை யுடையராயினாரென்க. (கஅ௨)

க. தணிக்ஞந்தாமரையாணலந்தன்னையும்  
பிணிக்ஞம்பிடினியென்செயும்பேதைதன்  
மணிக்கண்வெம்முலைதாம்பொரவாயவிழ்ந்  
தணிக் கந்தன்னவன்றாங்குடைந்ததே. (கஅ௩)

உ. பரிந்தமலைபறைந்தனஞ்சுருமங்  
கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியு  
ளரிந்தமேகலையார்த்தனவஞ்சிலம்  
பிரிந்தவண்டியோர்வினையாடவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. எல்லாரழகையுந்தோற்பிக்குந் திருவினழகைப் பிணிக்ஞம்பீடு இருவர்க் கும்பொது. வாயவிழ்தல் - அரும்புவாயவிழ்தலும், அவ்விடத்தினின்றிலைகுலைதலு மாம்; தார் - மாலையுந்துகியுமாம்; சிலேடையால்.

உ. கரிந்த - கலவியாற்கரிந்தன. கலத்தல் - முயக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனங் கலந்தமகிழ்ச்சியாலே யினையார் வினையாடாநிற்க, பேதை தன்முலையாகிய யானை போர்ச்செய்தலிங், நிலைகுலையாதவன் தார்நெகிழ்ந்து அவ்விட த்தேயுடைந்தது; அப்பொழுது அவன்மார்பிலே முத்தமாலைகளற்றன; குங்குமமழிந்

தன; தலையிற்கண்ணிகரிந்தன. அவைபொருதுழின்பு அவன்போர்செய்தலான், மேலுலகளற்றன; சிலம்புகளாற்றாதார்த்தன; வண்டுகளிரிந்தன; இனித்திருமகளைப் பிணிக் குழிவார் பீடு மேலென்செய்யும்; அவை நம்மாற்கூறுதற்கரியவென்றொருநக. (கஅச)

கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுமுமென்புகை  
கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்  
தழுவுகாதறணப்பிலர்செல்பவே  
யெழுமையும்மியைந்தெய்தியவன்பினர்.

இ - ள். எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்பினர், தழுவுகாதலாலே நெய்தத அகற்புகைகிரண்டசேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்கமில்லாராய், அங்கு நடைத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - சுட்டி முதலியன. (கஅடு)

நாரியுஞ்சுவைத்துநரம்பின்னிகை  
கூறியுருளிர்நாடகநோக்கியு  
முறினவெம்முலையாலுழப்பட்டுமவ்  
வேறனான்வையும்வைகலுமென்பவே.

இ - ள். அங்குநன் காலையுமாலையுந் திண்தெற்கினிய முலையாலுழப்பட்டிருக்கவும், அவ்வேறனான் பின்னும் வேட்கைவினைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியனநாறப்பட்டும், நாவிற்கினியனநுகார்தும், இசையைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களை நோக்கியும் நாடோறுந் தங்குமென்க. (கஅசு)

வேறு

விரிகதாவிளங்குபன்மீன்கதிரொடுமிடைந்துதிங்கட  
டெரிகதிர்திரட்டிலல்லான்றெரிந்துகோத்தணிந்தபோலுஞ்  
சொரிகதிர்புத்தமின்னுந்துணையுலேத்தடத்திலவீழ்ந்தான்  
புரிகதிர்ப்பொன்செய்மாலேப்புகைதுதிப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து - மிடைப. அணிந்த - பெயர். புரிகதிர் - மிக்ககதிர். கதிர்விளங்கு மீன்களின்கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிரைத் திரட்டி வல்லவன் கோத்தணிந்தனவற்றை யொக்குந் கதிரையுடைய முத்தமின்னு முலையென்க.

இ - ள். வேலான், அங்குநன் துப்புரவுகளெல்லாநுகார்த்தபின்னும் முலைத் தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க. (கஅள)

வேறு.

எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்துணையேமுலையிற்றுகிசு  
குழன்மாலேக்கொம்பாகிக்கூரையிறுநாப்போழ்தலஞ்சியஞ்சி  
யுழன்மாலேத்திங்கிளவியொன்றிரண்டொன்மிழற்றுமொருநாட்கூறு  
நிழன்மாலேவேணுணீண்டகண்ணேநெய்தோய்த்ததளிரேமேனி:  
எழின்மாலையென்னுயிர் - அழகையில்பாகவுடைய வென்னுயிர்.

இ - ன். யாவருங்காணுதலுயிரை யான்கண்டேன்; அதன்மன்னுமத-றுமளவில் இவ்வளவே கூறலாவது: முலையினையுடைத்தாய், நீண்டகண்ணினையுந் தளினாயொக் குமேனியையுந் குழலையுமாலையையுமுடையதோர் கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்தற்கு அஞ்சி யஞ்சி யுதலுமியல்பையுடைய தனதுநாத்தான் ஒருநாளளவும் ஒன்றிரண்டு களவியை மிழற்றமென்க.

சினைவினையோடு முடிந்தது. இது நயப்பு. (கஅஅ)

மாநீரமணிமுகிலின்மின்னுக்கொடிநுகப்பின்மயிலஞ்சாய  
லேநீரிருபுருவமேறியிடைமுரிந்துதுடங்கப்புல்லித்  
தூநீர்மலர்மார்பன்றொன்னலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேறத்  
தேனீர்மலர்மாலேதேன்றுளித்துமட்டுயிர்ப்பச்சுட்டினுளே.

இன் - ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொன்க. ஏநீரிருபுருவம் - மேற் றன்னைப் புணர்ச்சியிலே எவுகின்ற புருவம். மட்டுத்தேறலெனமாறிக் காமபானத்தின் றெளிவென்க. தேனினத்தையுடைய நீர்ப்பூவாற்செய்த மாலே.

இ - ன். முகிலிடத்து மின்போலு நுகப்பினையுடைய சாயல், துளும்புமட்டுத் தேறலைப்பருகுதலாலே தூயநீரமையையுடைய மலர்ந்தமார்பன்றான் அவுடொன்ன லத்தைப் புருவமேறிதுடங்கும்படிபுல்லி, பின்னும் மாலையைத் தேன்றுளித்துயிரக் கும்படி சூட்டினுனென்க.

உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல. (கஅக)

வேறு.

தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தென் மட்டுத்துலலேமாலே  
பூனடைந்திருந்தவேற்கண்ணெண்டொடியுருவவீணை  
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான்  
கூனடைந்திருந்தகிங்குளிர்புத்தமுலையினுளே.

இ - ன். கண்ணியையும் மாலையையும் கண்ணினையுந் தொடியையுமுடைய தேசிகப்பாவை, தான் பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர்தற்கு வீணையைப் பாடினானென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு. (கக௦)

வார்தளிர்ந்தைந்துபோதுமல்கிவண்டுறங்குகாவிற்  
சோகெழுருளிரிசில்புககான்றேசிகப்பாவையென்னுங்  
காரகெழுமின்னுவென்றதுடங்கிடைக்கமழ்தண்கோதை  
யேர்கெழுமயிலினையிடைவயினைதிர்ப்பட்டானே.

இ - ன். குரிசில் காவிலே புக்கான்; புக்கவன் தேசிகப்பாவையென்றுபெயர் கூறுமிடையினையுந் கோதையினையுமுடைய பரத்தையை அவ்விடத்தே கண்டா னென்க. (கக௧)

சிலம்பெணும்வண்டிபாடமேகலைத்தேன்குளார்ப்ப  
கலங்கவின்போதுபூத்தபூங்கொடிநடுகிருணக்

கலந்தனர்காமமாலையினதியல்பிற்சூட்டப்  
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிரீன்றதன்றே.

இ - ன். அவயவவழகுஞ் சமுதாயசோபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங்கொடி  
நாணும்படி சென்றுசேர்ந்தான்; சேர்ந்தவன் காமமாகியமாலையைக் கந்தருவமணங்  
கூறிய தூவினியல்பாலே, பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினானாக; அக்கொடி தனிமைநீங்கித்  
தளிராயின்றதென்க. (ககஉ)

சாந்திடைக்குளித்தவெங்கட்பணைமுலைத்தாமமாலேப்  
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளினையபொற்பின்  
வேந்திகுருதுவேற்கண்வளங்கிழையிவர்களுளு  
மாய்ந்தடிபரவவைகுமரிவையர்க்கநங்கனன்னான்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளினையபொற்பினையு  
முடைய வரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண்ணையுடைய  
விளங்கிழை - திலோத்தமை.

இ - ன். அநங்கனன்னான் வேந்து, விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நானாமாய்ந்து  
தன்னைப்பரவதலாலே தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்குமென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணர்க. (ககங)

இங்கனமிரண்டுதிங்களுகலுமேகவேலா  
னங்கனம்புணர்த்தவன்பினவண்முலைப்போகநீக்கி  
யெங்கனமெழுந்ததுள்ளமிருளிடையேகலுற்றான்  
நங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தேராகநின்றான்.

இ - ன். இங்கனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான் தங்கிய நல்  
வினையினுக்கந் தேராகநின்றவன், அங்கனமுழுவலானவந்த அன்பினையுடையவன்  
முலைப்போகத்தைநீக்கி இருளிடையேகலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்கனமெழுந்த  
தென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்வினை தேராயிற்று. பிரிவிற்குத் தேவர்வருந்தினார். (1)

தயங்கினர்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனவைத்தமென்றோள்  
வயங்கினர்மலிந்தாரான்வருந்துருவகையினீக்கி  
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ  
லியங்கிடையறுத்தகங்குலிருளிடையேகினானே.

வகை - அவனை. யவசமாக்குதல். நல்லுயிர் - ஆன்மா; அது கனவிடைப்போய்  
துகாந்து மீண்டும் அவ்வுடம்பின்கண்வருமாறுபோல, இவனும் பலரையுதுகாந்து  
பின்பு கூடுவென்றுணர்க. இனி உடம்பு நல்லுயிரை நீங்கிஊற்போலென்று  
முனாப்ப.

இ - ன். தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்தகையை அவள்வருந்தாதபடிநீக்  
கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தைநடுவறுத்த இருளிடத்தே  
யேகினானென்க. (ககடு)

வேறு.

நீனிமக்குழனேர்வனே ததோளியைத்  
தானுமக்கிடையீர்த்தலுந்தன்பினே  
வேனிமக்கண்விழித்தனனென்பவே  
பானிமத்துகிற்பைப்பரவல்குலாள்.

இ - ள். பதுமையைச் சீவகன் உறககத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான்பிரிந்த  
பின்னே அவள் கண்விழித்தாளென்க. (கக௬)

ஆக்கையுள் றுறையாவிடுகடித்தவண்  
யாக்கைநாடியபர்வதுபோலவுஞ்  
சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய  
பூக்கணுடுமொர்புள்ளுமொத்தாளரோ.

யாக்கைநாடி - பிணித்தலைத்தேடி.

இ - ள். அங்கனம்விழித்தவன் முயங்குதலைத்தேடிக்காணுமையின், உடம்பு  
தான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயினைக்கெடுத்து வருந்துவதொன்றுண்டாயின்,  
அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்றபொழுது தன்சேவ  
லைக்காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காணுமையின், அதுதங்கும் பூக்களைத்  
தேடுமென்னத்தையும் ஒத்தாளென்க. (கக௭)

புல்லம்போழிநும்பூணுறினோமென  
மல்லற்காளையவைதுமிழற்றுவா  
யில்லினீக்கமுரைத்திலையெனச்  
செல்வப்பைங்கிளிதன்னையுஞ்சீறினாள்.

இ - ள். நீ எனக்கன்புடையாரைப்போலே, என்னை யவன் விரும்பிப் புல்லு  
கின்றகாலத்தே நும்முயக்கயிறுகில் இவட்குநோமெனக் காணையவைது எனது  
மென்மையின் வளப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இல்லினின்றும் அவனீங்கு  
கின்றநீக்கத்தை எனக்குரைத்திலையென்று தன் கிளிதன்னையுஞ்சீறினாள்.

பூணழுத்திலென்றுமாம்.

(கக௮)

ஒவியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்  
பாவைபேதுறப்பாயலினீங்கிநீ  
போவதோபொருளென்றிலையெனப்  
பூவையோடும்புலம்பிமிழற்றினாள்.

பாயலினின்றும்மென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்குலரிக்க.

இ - ள். எம்பாவை பேதுறம்படி நீ பாயலினின்றும்நீங்கிப்போவது காரியமோ  
வென்று கூறிற்றிலையென்று ஒப்பருந்தன்மையையுடைய ஒவியக்கொடி பூவை  
யோடு வருந்திக் கூறினாள்.

பாவையென்றது - பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; \*அம்பலம்போற் - கோலத்  
தினாள்பொருட்டாக" என்றற்போல. (கக௯)

\* இருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், உள.

தன்னொப்பரையில்லாணைத்தலைச்சென்றெம்  
பொன்னொப்பரொடும்போகெனப்போகடாய்  
துன்னித்தந்திலைநீயெனத் தூச்சிறை  
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினாள்.

போகவிடாய் - விகாரம்.

இ - ள். நீ அவனிடத்தே சென்று எம்பொன்னொப்பரொடும் கூடப்போவாயாக வென்றுகூறி ஒப்பிலாணைப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொண்டுவந்திலேயென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினாள் என்க. (௨00)

மையில்வாணெடுக்கண்வளராதன  
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டிநீ  
யையன்சென்றுழிக்குகென்றாய்மையில்  
கையினொற்றொழுதாள் கயற்கண்ணினாள்.

கண் - பீலிக்கண், கண்ணென்பதற்கேற்ப வானொள அடைகூற்றினாள்.

இ - ள். துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய்; நீபுண்மைகாண்ப; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணாள் கையாற்றொழுதாளென்க.

தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களுடைமையின், அவளைக் காட்டுமென்று தொழுதாள். (௨0௧)

வளர்த்தசெம்மையைவாலியைவான்பொருள்  
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ  
ணளித்தகாதலொடாடுமென்றாயி  
ரொளித்ததெங்கெனவொண்குடர்நண்ணினாள்.

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கங்காவலாகவிடுதலின், எங்களைவளர்த்த மனக்கோட்டமின்மையுடையென்றாள். வாலியை - தூயை.

இ - ள். விளக்கே! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீதான் செம்மையை, வாலியையாதலான், நடந்துதியுமென்னாயிர் எவ்விடத்தே யொளித்தது; அதனை யெனக்குவிளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தாளென்க. (௨0௨)

பருகிப்பாயிருணிற் பிணாறுதெனக்  
கருகியவ்விருள்கான்றுநின்மெய்யெலா  
மெரியநின்றுநடுங்குகின்றாயெனக்  
குரியதொன்றுநாக்கிற்றியென்றுமுன்னாள்.

விளக்கமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றாள்.

இ - ள். அவாவின்மிகுதியால் அருதென்றுபாராதே இருளைப்பருகி, அவ்விருள் வயிற்றிலேநிற்கின் அருதென்றுகருகி, அதனை முகங்கருகிக்கான்று பின்னுந் தங்கிற்றுநீதேல் அதுவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல்லாமெரியாநிற்க' நடுங்குகின்ற நீ எனக்குரியதோர் காரியத்தை யுடையென்று வெறுத்தாளென்க.

உணக்கிற்றி - இகழ்ச்சி.

(௨0௩)

கோடிநுண்டுகெழுங்குழையுந்நினக்  
காடுசொந்தமுமல்லவுநல்குவேன்  
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்  
நாடிநண்பனைநண்ணுகநன்றோ.

மாடத்திற் கொடிகளிலே கோடியும், அவைநாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துளைகளும், சுதையுமென்க. கோடிப்புடைவையும், மகரக்குழையும், சந்தனமும்போல் ஒரு பொருள் தோன்றிற்று.

இ - ள். மாடமே! எப்பொருள்களையுங்காணவல்லாய், ஈரமுடையாய், நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நணுகுவாயாக; அது நினக்கு நன்றென்று னென்க.

அவனும் பலதருவனென்றாள்.

(௨௦௪)

ஆடக்கொழும்பொன்வரைமார்பனைக்  
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென  
நீடெரித்திரணீண்மணித்தூடுனெடு  
சூடகத்திரீடோளணிவாட்டினாள்.

இ - ள். பொன்வரைபோலுமார்பனைக் கூடம்படி தழுவியவயாதகுற்றம் துமக் குண்டென்றுகூறி எரித்திரள்போலு மணித்தூடுனெடையெற்றிச் சூடகத்தையுந் தோ ளணியையும் போக்கினுனென்க.

(௨௦௫)

கொலைகொள்வேலவன்கூடலனேகினு  
னிலைகொள்பூணுமக்கென்செயுமீங்கென  
மலைகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்  
முலைகொள்பேரணிமுற்றிழைசிந்தினாள்.

இ - ள். முற்றிழை, வேலவன் கூடலனாகையினுன்; இப்பூண் இவ்விடத்து துமக்கு என்னபயனைத்தருமென்றுகூறித் தன்முலைகொண்ட பேரணிகளைச் சிந்தினு னென்க.

(௨௦௬)

அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினு  
னிருந்திவ்வாகத்தெவன்செய்விரீரென  
மருங்குனோவவளர்த்தவனமுலைக்  
கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினாள்.

இ - ள். துமக்கு அருங்கலத்தையும், எழுதுகொடியையுமொத்து நீங்காதவ னேகினுன்; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய்வீரென்று அழ கிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண்டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினுளென்றுமாம். அதற்கு அன்னவன்சுட்டாம்.(௨௦௭)

மஞ்சுசூழ்வரைமார்பனைக்காணிய  
துஞ்சலோம்புமினென்னவுந்துஞ்சினி



ரஞ்சனத்தொடுமையணிமின்னென  
நெஞ்சினீண்ணெடுக்கண்மலர்சிறினான்.

இ - ள். வராமார்பனை நீர் எப்பொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதேகொள்ள  
மென்று யான்கூறவுந் துயின்றீர்; இனி ரஞ்சனத்தையும் மையையும் அணிமினனி  
மினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சிறினாளென்க.

அணிமின் - குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகளாமற்  
சிறினாள். (௨௦௮)

அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்  
விருத்திமாதர்விலக்கவொர் இக்கொலோ  
வருத்தமுற்றனளென்றுகொண்டேழகலை  
குரற்கொடாதுகுலங்கிக்குறைந்ததே.

விருத்தி - சீவதம்.

இ - ள். மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரினஞ்சனத்தையும் மையயும்விலக்  
குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவெருவியோ, இவடான் வருந்தினாளென்றே,  
மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.

குலங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபடிசூறினார். (௨௦௯)

வே ளு.

துனிவாயினதுன்னுபுசெய்தறியேன்  
றனியேனொருபெண்ணுயிரென்னெடுதா  
னினியானிவனேயுளனேயுளாயிர்  
பனியார்மலர்மேற்படுவண்டினமே.

இ - ள். மெல்லியவண்டினமே! யான் தும்மைப்போற் றனித்தறியேன்; அவ  
னைப்பொருந்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன், ஆதலிற் றான்  
என்றோடினியவன்; ஆதலான், உரைத்திரென்று தும்மைவெறுன்; நீட்டித்தனாப்  
பிற் போகின்றவுயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர், இதுகண்டிருத்தல் பாதகம்; இதுபோ  
வதற்கு முன்பே, இவ்விடங்களிலேயுளனோ? ஊறியினான், அவ்விடத்தை யுளையீ  
ரென்றாளென்க.

உளனே, ஏகாரம் - வினா. (௨௧௦)

நிராவீழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்  
வனாயேபுனலேவழையேதழையே  
வினாயார்பொழிலேவிரிவெண்ணிலவே  
யுளாயீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவிநிரையையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வனா - செய்குன்று.

இ - ள். வனாமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின்றவிடத்தை  
உளையீரென்றாளென்க. (௨௧௧)

எரிபொன்னுலகின்னுறைவீரிதனைத்  
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடரிற்  
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா  
லரிதாலுயிர்காப்பமீரருளீர்.

இ - ன். அமரீர்! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதவின், அவன்போனவழியைத் தெரிந்திருப்பீர்; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவன் தெரிவில்லாத மானீட்டைப்போலே அரு ளிலிராயிராநின்றீர்; எனக்கு நோய்மிகாநின்றது; அதனால் உயிர்காத்தல் இனியரிது; இதனைக் காக்கும்படி அவனை யருளீரென்றொளன்க. (௨௧௨)

புணர்வின்னினியபுலவிப்பொழுதுங்  
கணவன்னகலின்னுயிர்கையகழ  
லுணர்வீரமரர்மகளீரருளிக்  
கொணர்வீர்கொடியேனுயிரைக்கொணர்வீர்.

இ - ன். அமரர்மகளீர்! கொடியேனுயிரைத்தருவீராக; அதுதருமாறெங்ஙனே யென்னின், புணர்ச்சியிற்காட்டிலினிய புலவிக்காலத்துங் கணவன்கில் உயிர்நீங் குதலையறிவீராதவின், அருளி அவனைக் கொண்டுவாருங் கொன்றொளன்க. (௨௧௩)

நகைமாமணிமாலேநடைக்கொழிந்  
வகைமாமணிமேகலையாயினதே  
லகையாதெனதாவிதழைக்குமெனத்  
தகைபாவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

இதுமுதல் எதிர்பெய்துபரிதல்.

இ - ன். மாலையினையுடைய நடந்துதிரியுங்கொடியே! எனதாவி நின்மேகலை யாயிற்றாயின், தாழாதே தளர்க்குமென்று நலத்தைப்பாராட்டவல்லவனே! தளர்கோ தளர்கோவென்றொளன்க.

ஓகாரம் - எதிர்பறை. இறந்துபடுவேனென்பதுகருத்து. தளர்கு - தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச்சொல். வல்லாய் - பொய்யுரைக்க வல்லாய். (௨௧௪)

புனைதார்பொருநொந்துபொதுர்த்தவென  
வினையாரொரிபூண்முலைகண்ஞளிர  
வுனகண்மலராலுழுதோம்பவலாய்  
நினையாதுநெடுந்தகைநீத்தனையே.

இ - ன். மாலையுடைய அதுபொருதே நொந்து வீங்கினவென்றுகூறி, முலை தமதுகண்ஞளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேயுழுது பொய்யை மெய்யாகப் பரிகரிக்கவல்லவனே! நெடுந்தகை! இதனை மெய்யென்றுகருதினவன் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றொன்று நினையாதே நீத்தாய்; இனி ஆற்றும்வகை கூறென்றொளன்க.

வகுத்த தூசிப்படைபொருதவின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்றுகருதிங் கண்ஞளிர ஒம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (௨௧௫)

அருடேர்வழிநின்றநேமொழிவாய்  
பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா

யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா

யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துனனே.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

இ - ன். கழலாய்! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிருக்கும் படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெறவேண்டி நின்ற அவர்க்கு அறனெமோழிகின்றநீ இருன்செறிந்தவிடத்தேநின்று வருந்துகின்றவெனக் கு அருளுகின்றிலை; ஆதலான், நினக்கு முற்படச் சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லிய வண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்ததென்றானென்க. (உக௯)

மிகவாயதொர்மீளிமைசெய்தனனே

வுகவாவுனதுள்ளமுவர்த்ததுவோ

விகவாவிடரென்வயினித்திடநீ

தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

\* “உகப்பே யுயர்தல்” நீத்திட - பெருக்கிட.

இ - ன். இடர்தான் பிறரிடத்துச்செல்லாதே என்னிடத்தேமிகுத்திடுதற்கு யான் அறிவின்மையின் மிகவுமாயதொர் வன்மைசெய்தேனோ? அன்றி நின்னுள்ளத் தான் ஒருகாலன்புமிக்குப் பின்பு உவர்த்ததோ? கூறுவாயாகவென்றான். அவ்வெளிப் பட்டவுருவங் கூறுதாநின்றவின், அதனைநோக்கி, நீ தகவல்லாததுசெய்துநின்றாய்; இனித் தகுமபடி வந்து முயங்குவாயாக வென்றானென்க.

விடந்தீர்த்து உயிரைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கந்தராதா இறந்துபடுவித்த லைத் தகவல்லதென்றான். தகவா - பெயருமாம். (உ௧௭)

குளிர்நுன்னியபொன்னிலமேகுதலாற்

றளரன்னடையவடாங்கலளா

யொளிர்பொன்னரிமாலையொசிந்திநனே

மிளிர்மின்னெனமின்னிலமெய்தினனே.

பொன்னரிமலை - பெயர்.

இ - ன். பொன்னரிமலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதுநின்றவிற் றன்மேனி யிற் காமத்தியாறிக் குளிர்ச்சிநெருங்கவேண்டி. முயங்குதற்குப் பொன்னிலத்தே அவ டான்சேறலின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்தவன்மன்போலுநடையைத் தாங்க மாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தே பிறமுமின்னென நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

மீநிலமும் பாடம்.

(உ௧௮)

தழுமாவலிமைந்தவெனத்தளரா

வெழுமேழடியூக்கிடந்துசெலா

விழுமீநிலமெய்திமிளிர்ந்துருகா

வழுமாலவலிததவணங்கிழையே.

அங்ஙனம்வீழுவந் தழுவாமையின், மாவலிமைந்தவென்றான். ஏழடிச்சென்றதி ஓருமரபு.

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௯.

இ - ன். அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத் தளராவெ  
ளும்; எழுந்து ஏழடியளவு நடந்துசெல்லா, மாவலிமைந்தனை! என்றுகூறித் தழுவும்;  
ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்; வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப்  
புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீரிலம் - மேலாநிலம்.

(உகக)

வேறு.

கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்கடிமலர்க்கமலப்பள்ளித்  
திருத்தகுதிராகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்  
பரற்றலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட  
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தாள்.

கங்கைக்குருவிற் பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம்.

இ - ன். தான்சேவலைக்கூடுதலாலே முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற்குணையிற்  
பற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய கமலப்பள்ளியி  
லே தினாகளலைத்துத்துயிற்றச் சேவலோடுதயில்கின்றவளவிலே, அதுநீங்குதலால்  
அச்சுணையில் இருந்தழுவதுண்டாயின், அதனையொத்தாளென்க.

அவனைக்கூடியபின்பு தந்தையில்லங்கங்கையாய், அவனைங்குதலால் அச்சுணையி  
ன்றன்மைத்தாயிற்று. அன்னஞ்சுனையிற்றங்குதல் - இல்பொருளுவமை. (உஉ0)

மெழுகினுற்புனைந்தபாவைவெய்துறுத்தாங்குமோவா  
தழுதுரைந்துருகின்றவாயிடைத்தோழி துன்னிக்  
கெழீஇயினான்கேள்விரல்பாழ்க்கினை நரம்பனையசொல்லாள்  
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீரசொன்னாள்.

ஆங்கும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ன். அங்ஙனம் ஓவாதழுது மெழுகாற்செய்தபாவையைத் தீயுறுத்தாற்  
போல ரைந்துருகின்ற அக்காலத்தே, கெழீஇயினானாகிய தோழி துன்னி, நரம்  
பனையசொல்லாள் கவலைநீங்கியிருக்கும்படி, காரணமான தன்மையையுடையனவற்

காமமும், இருவினைநிலையாமையுமுதலியவற்றைக் காரணநீரவென்றார். பிரிவு  
ணர்த்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமையின், இங்ஙனமாற்றுவிக்கின்றாள். (உஉக)

தெள்ளறல்யாறுபாய்ந்ததினாதவழ்கடலின்வெஃகி  
யள்ளுறவளிந்தகாமமகமுறப்பிணித்ததேனு  
முள்ளுறவெந்தசெம்பொனுற்றநீர்ப்புள்ளியற்றாற்  
கள்ளுறமலர்ந்தகோதாய்காதலர்காதலென்றாள்.

இ - ன். கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்கும்படிசேன்; நுகருந்தன்  
மையுறும்படி பழுத்தகாமம் கடலிற்காட்டினமிக்கு ஆடவர்களுக்கையிறுக்கப்பிணித்த  
தேனுந் தோன்றுகிருக்கவேண்டினால் உருகினபொன்னிலுற்ற நீர்ப்புள்ளிபோலத்  
தோன்றாதாமென்றானென்க.

அற்று - அத்தன்மைத்து.

(உஉஉ)

ஓடரியொழுக்கிரீண்டவொளிமலர்நெடுங்கணாக்க  
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைக்குமுழயப்புல்லி  
யாடவரமுந்திவீழ்ந்தும்பிரிவிடையமுங்கல்செல்லார்  
பீடழிந்துருகும்பெண்ணிற்பேதையரில்லையென்றான்.

இ-ள். அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணா முயக்கி  
டத்தே வருந்தும்படி புல்லி அழுந்திவீழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியுமுழுவையும் போலே  
வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்து வருந்தும் பெண்ணிற்காட்டிப் பேதை  
யார் உலகத்து இல்லைகாணென்றாளென்க.

இப்பேதைமைவினைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றான். கூடுதல் - பெடையோடு  
கூடுதல். (௨௨௩)

பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகளென்னும்  
வேதனைமரங்கணறிவேட்கைவோவீழ்த்துமுற்றிக்  
காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து  
மாதூயரிடும்பைகாய்த்துமரணமேகனியுமென்றான்.

இ-ள். அறியாமையென்கின்ற வித்திடமாகத் தீவீனையென்னும் வேதனை  
மரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்றவேளை வீழ்விட்டு, தான்முற்றி, பெரு  
தன்மேற்செல்லுங்காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லங் களிப்புமென்னுங் கவடுகளை  
விட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மரணத்தைத்தருகின்ற கையாற்  
றினை இவ்வுடம்புதரும்படி பழுத்துத்தந்து, பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்ம  
ரந்தான் நிற்குமென்றாளென்க.

பழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினைநிற்றலின், நிற்குமென்றது. ஏகாரம் -  
தேற்றம். (௨௨௪)

தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதிளைப்போர்வைபோர்த்து  
மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்ற  
மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்கள்யாக்கை  
யூன்சென்றுதேயச்சிந்தித்துருவதோதருவதென்றான்.

நிமைப்பவர் - மக்கள். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

இ-ள். மாதே! மக்கள்யாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மீன்போனவழியும்  
போலப் போனவழியுமக்கட்குத்தோன்றாவாய் மாய்ந்துபோம்; அங்ஙனம்போவதனை  
வேதனையாற் றேயவருத்திக் கெடுவது நமக்குத் தகாதென்றாளென்க. (௨௨௫)

க.. பிரிந்தவற்கிரங்கிப்பேதுற்றழுதநங்கலன்னினீர்கள்  
சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றொடுகடல்வெள்ளமாற்ற  
முரிந்தநம்பிறவிமேனாண்முற்றிழையின்னுநோக்காய்  
பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய். (௨௨௬)

உ. அன்பினினவலித்தாற்றாதழுவதுமெளிதுநங்க  
னென்பினினுவிநீங்கவிதுவதுமெளிதுசேர்ந்த

துன்பத்தாற்றுகைக்கப்பட்டார் துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி  
யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதில்லுலகிலென்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்,

இ - ள். முற்றியாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலேநோக்காய்;  
மேனாளிற்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனேகணவனாக, அவற்கே  
யமுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தனவற்றைக் குவித்துப்பார்த்தார் கடலினீர் உறையிடவு  
மாற்றாது; அங்ஙனங்கழிந்தநாளையன்றிப் பாவாய்! இது மேலும் அமுதற்குத்தொ  
டங்கின்பழகான்; ஆதலின், அங்ஙனமமுதலுமெளிது; நம்முடம்பின் உயிர்போம்பழி  
யிறத்தலுமெளிது; தங்காதலர் சேர்ந்துபிரிந்ததனாற்பிறந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்  
பட்டமகளிர் அங்ஙனம்வருத்தின அவ்வருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கின்பமெ  
ன்று கருதியிருத்தல்போலே இவ்வுலகில் அரியகாரியமில்லை; இதனை நீயுநிகழ்த்த  
வேண்டாவோவென்றொள்க.

கள் - அசை. போலும் - ஒப்பில்போலி.

(௨௨௭)

க. மயற்கையிம்மக்கள்யோனிப்பிறத்தலும்பிறந்துவந்திங்  
கியற்கையேபிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்படாததொன்றார்  
கயற்கணினைவுங்கொள்ளார்கவற்சியுட்கவற்சிகொண்டார்  
செயற்கையம்பிறவிநச்சுக்கடலகத்தமுந்துகின்றார்.

(௨௨௮)

உ. இளமையின்பூப்புஞ்செல்வத்திடும்பையும்புணர்ச்சிப்போழ்திற  
கிளைநிரிப்பிரிவுநோயில்காலத்துநோயுநோக்கி  
விளைமதுக்கமழுங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணாய்  
களைதுயரவலம்வேண்டாகண்ணிமைப்பளவுமென்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மயற்கை - தூரால். கயற்கணினைவும் - கயல்போலுங் கண்ணிற்கேன்றும்  
ஒருமாத்தினாயளவும்.

இ - ள். அங்ஙனமாற்றவேண்டெலிற் பலபிறப்பிலும்பிறந்துவந்து இம்மக்கள்  
யோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை; அப்பிறவிக்குப் பிரிவுஞ்சாதலும் இமைப்பளவும்  
இடையீடுபடாததொன்றாதலான், ஒருமாத்தினாயுங் கவற்சிகொள்ளார்; இயற்கை  
யேயென்றுகொள்வார். அன்றி உள்ளேகவற்சிகொண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம்  
பிறவியாகிய நச்சுக்கடலிலே யமுந்தாநின்றார்; ஆதலால் கண்ணாய்! நீ இளமையிலே  
மூப்புவருமென்றும், செல்வத்தே மிடிவருமென்றும், புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவரு  
மென்றும், நோயில்காலத்தே நோய்வருமென்றுநோக்கி, உயிருடன்றற்குமளவுந் துய  
ரைக்களைவாயாக; இவ்வவலம் வேண்டாவென்றொள்க.

(௨௨௯)

க. முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்ம்மலர்த்தாரினுங்  
கைத்தலத்தகன்றபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா  
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துரைக்கும்பொன்னே  
நித்திலமுறுவலுண்டானீங்கினுனல்லன்கண்டாய்.

(௨௩௦)

உ. வழமலர்க்காவினன்றுவண்டளிப்பிண்டிநீழன்  
முடிபொருள்பறவைகடமுற்றிழைநின்னோர்க்கிக்  
கடியதோர்க்கெளவைசெய்யுங்குட்டெயிற்றரவினென்றேன் [ள்  
கொடியனாய்பிழைப்புக்கடேன்குழையலென்றெடுத்துக்கொண்டா  
இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். பொன்னே! யான் நெடுநாள் எங்ஙனமாற்றுவேனென்று கவலவேண்டா; சித்திலமுறுவலுண்டான் நம்மைத்துறந்தானல்லன்; காரியத்தால் நீங்கினான்; அதற்குக்காரணமென்னெனின், பொந்தாகிய இல்லிலேயுறையும் ஆந்தை பேடுஞ் சேவலுங்கூடியிருந்து அவன்வரவைக்கூறாநிற்கும். அதனால் அவன் நங்கையிலகன்ற பந்து நங்கையிலே வருமாறுபோலே அகப்படுவன்; முற்றிழாய்! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கடேன்; அது நீயேயறிவாய்; அன்று காவிலே பிண்டிநீழலிலே அப்பறவை முடியுங்காரியத்தைக்கூறுதலின், நின்னைநோக்கி, இஃது அரவினாலே கெளவைசெய்யுமென்று கூறினேனாதலால். கொடியனாய்! இத்தனையுநீதெளிந்து இனிக்குழையாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவனை யெடுத்துக்கொண்டாளென்க. (உ௩௬)

அலங்கலுங்குழலுந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்  
பொலங்கலக்கொடியனுடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்  
கலந்தகிணறுமல்குநகவான்மிசைக்கொண்டிருந்தான்  
புலர்ந்ததுபொழுதுநல்லானெஞ்சமும்புலர்ந்ததன்றே.

இ - ன். அங்ஙனமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியன்னாள் அலங்கலையுங் குழலையுஞ்சொருகிக் கண்ணையுந்துடைத்து அல்குலையுங்குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது இரவும்விடிந்தது; அவள் நெஞ்சந் தெளிந்ததென்க. (உ௩௭)

பண்கனிந்தினியபாடம்படுநரம்பிளகியாங்குக்  
கண்கனிந்தினியகாமச்செவ்வியுட்காளைநீங்கத்  
தெண்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லாந்  
தண்பனிமுருக்கப்பட்டதாமணாக்காடுபோன்றார்.

இ - ன். பண்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றநரம்பு பாடந் கண்ணே நெகிழ்ந்தார்போலே மெய்யிடங்குழைந்து இனிய காமச்செவ்வியிலே சேயிழையைக் காளைநீங்கினாதலின், அவுந்தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கினதாமணாக்காடுபோலே முகங்கருகினரென்க. (உ௩௮)

க. சில்லரிச்சிலம்புகுழந்தசீமடித்திருவின்றறாய்  
முல்லையங்குமுலினய்நின்முலைமுதற்கொழுநன்மேனாட்  
சொல்லியுமறிவதுண்போவெனக்குழைந்துருகினநந்து  
மெல்லியல்கங்குற்சொல்லிற்றிற்பெனமிழற்றுக்கின்றாள். (உ௩௯)

வேறு.

உ. வினைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சுர  
வினைத்துநீங்குதலாண்கடனீங்கினும்

களைத்துவண்டுணுங்கோதையர்தங்கடன்  
மலைக்கண்வைகுதன்மான்பொடெனச்சொனான்.

(௨௧௫)

௩. விராசெய்தாமரைமேல்வினையாடிய  
வரைசவன்னமமர்ந்துவாயினு  
விராசெய்நீலவினைப்பிலவென்றனன்  
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மார்பினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். பதுமையுடையநற்றாய், குழலினும்! நின்முலைக்கு முதல்வனாகியகண்  
வன் முன்னாட் பிரிவுதோன்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று வினாவ; அவன்  
நெகிழ்ந்துருகிக்கெட்டு, கங்குலில் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்  
றவன், தம்மனைவியைநினைந்து வருந்தியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும்  
வெஞ்சுரத்தைப்போதல் ஆண்மக்கள் தொழில்; அவர் அங்ஙனநீங்கினால் மனைவியர்  
தந்தொழில் இறந்துபடாதே மனையிடத்திலிருத்தலென்றுகூறினான்; அங்ஙனங்கூறி,  
வரைபோலுமார்பினான், தாமரைமேல் வினையாடியவன்மாம் ஆண்டு நீலம்பயின்றுள  
வாயினும் அந்நீலத்தை நினையாவென்றுங் கூறினானென்றொளன்க.

நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளிரையே இனிதுகர்வெனென்றான். அரச  
வன்னம் - அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்துச் செய்கைசெய்து,  
\*“அம்மரபொழுகும்,, என்றமிகையான்முடிக்க.

(௨௩௬)

பொன்வினைத்தபுணர்முலையாள்சொல  
வின்னளிக்ஞரல்கேட்டவசுணமா  
வன்னளாய்மகிழ்வெய்துவித்தாளரோ  
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அசுணமா - இசையறிவதோர்விலங்கு. “அசுணங் கொல்  
பவர் கைபோன்றும்” என்றார்.

இ - ள். திலோத்தமம், பதுமையங்நனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க  
குரல்நரம்பைக்கேட்ட அசுணமாப்போலே தான்மகிழ்ச்சியுற்று அவளை மகிழ்ச்சி  
யெய்துவித்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௩௭)

அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ  
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா  
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொனான்  
மன்னனாருயிர்மாபெருந்தேவியே.

இ - ள். தனபதியதுயிராகியதேவீ, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது;  
எங்ஙனையென்னின், அன்னமவன்; தாமரைப்பூநீ; நின்னைக்காரியமிருந்தபடியால்

\* தொல்காப்பியம், எழுத்தகிகாரம், குற்றியலுகரப்புணரியல், ௧௨.



இப்பொழுது நீங்கினான்; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்காணென மகிழ்வெய்தக் கூறினானென்க.

இவளிறந்துபடுவனென்று நீலங்கூற்றிற்றிலள். நின்னினைக்கினனென்றும் பாடம்.

வேறு.

சொரிபணிமுருக்ககைந்நுகடர்முகம்பெற்றபோதே  
பரிவுறுநலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்  
வரிவளைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவலித்தசொல்லாற்  
றிருநலம்பிறந்துசொன்னுடேனினுமினியசொல்லாள்.

இ - ன். பங்கயம், பணிகெடுத்தலிற்கெட்டு, ஞாயிறுதோன்று நிலைமையைப் பெற்றபொழுதே அன்புறுநலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாநாகிய வளைத்தோளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகூற்றாலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினானென்க. (௨௩௯)

நஞ்சினையமிர்தமென்றுநக்கினுமமுதமாகா  
தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையணங்கரவட்டதேனு  
மஞ்சிறைக்கலுமுஞ்ஞைமாட்சியொன்றானுமின்றே  
வஞ்சனுக்கினைபரீரேன்வாடுவதென்னையென்றாள்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் றன்னை நஞ்சென்றாள்; நீக்கமிலின்பத் தருதலிற் பிறரை அமுதென்றாள். அட்டதென்றது பாம்பு பல்லுயிரையும் வருத்துந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவித்ததனை; \*“செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு, என்றற்போல.

இ - ன். அவன் தனக்குக் கட்கினிமைமாத்திரையால் நஞ்சை அமுதமென்று உட்கொண்டு துகர்ந்தானுமும், அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தளக்குள்ளையாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவித்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையினு நினைப்பித்து அஞ்சுவிக்கவல்லமாட்சி சிறித மதற்கில்லை; வஞ்சனுக்கு நஞ்சுமயிலும்போலு நீர்மையையுடைய யான், அமுதமும் கருடனும் போலு மகளினைப்போலே வருந்துவதென்னென்றாளுன்க.

இதனை நன்வீறின்மையையும், பிரிவின்கண் வருத்துந்தன்மையின்மையையும் கூறினாள். (௨௪௦)

வேறு.

பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளெனுமுரசுமார்ப்ப  
வெய்யவன்கதிர்களுன்னும்விளங்கொளித்தடக்கைநீட்டி  
மையிருட்போர்வைவரீக்கிமண்ணகமடந்தைகோலம்  
பையவேபரந்துநோக்கிப்பணிவனாடுநற்றிசேர்ந்தான்.

இ - ன். அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பரந்து மண்ணகமடந்தைகோலத்தை மனத்தாலேநோக்கிக் கமலத்திலே வண்டுகளென்னும் பள்ளியெழுச்சிமுரசு

ஆரவாரியாரிப்பத் தன்கிர்களைன்னுங் கையைநீட்டி அம்மன்மடந்தையதிருளாகிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றியிலே சேர்ந்தானென்க. (உசக)

செவ்வழியாழிநூறுந்திஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா  
மவ்வழியரசற்குய்த்தார்க்கரசனுமவலமெய்து  
யெவ்வழியானாடியிமைப்பினதெல்லையுள்ளே  
யிவ்வழித்தம்மினென்றானிவுளித்தேர்த்தானையானே.

இ - ன். மகரயாழைப்போல் இனிமையுறுஞ் சொல்லாளாகிய பதுமைக்குப் பிறந்த வருத்தமெல்லார் தானையானாகிய தனபதிக்கறிவித்தார்க்கு அவனும் வருந்தி, எவ்விடத்தேயாயினும் அவனைத்தேடி ஒருகணத்தெல்லைக்குள்ளே இவ்விடத்தே தாருங்க ளென்றனென்க. (உசஉ)

வேறு.

மின்னுளேபிறந்ததோர்மின்னின்மேதகத்  
தன்னுளேபிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு  
முன்னினைவடதிசைமுகஞ்செய்தென்பவே  
பொன்னுளேபிறந்தபொன்னையெப்பாற்பினான்.

பொன்னிலே பிறந்தபொன் - ஓடவைத்தபொன்.

இ - ன். பொற்பினான், தன்னைத்தேடிவந்தா ரறியாதபடி, மின்மேகமார்க் அதற்குள்ளேபிறந்த மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதோர் புதுவடிவைத் தான் ருங்கி வடதிசையைநோக்கிப் போகக் கருதினென்க.

கடுமைக்கும், வடிவிற்கும் மின் உவமை. இஃது இல்பொருளுவமை. இதனால் தாரகமனங் கூறினர். (உச௩)

வீக்கினுன்பைங்கழனரலவெண்முகி  
லாக்கினுனிருதுணியணிந்தபல்கல  
னீக்கினுனெருமகற்கருளிரீனெறி  
யூக்கினுவவவுறுமதியினெண்மையான்.

இ - ன். மதிபோன்றைந்த கலைகளைபுடையான் முன்பு ஒலிக்கும்படி. கழலைக் கட்டினவன், இப்பொழுது கடிதிற்போவதற்கு நொய்தாகத் துணிலே இருதுணியாக்கி னான்; ஆக்கிப் பூனை எதிர்த்தானெருவற்கு அருளிக்கொடுத்தான்; கொடுத்து நெறியைப்போதற்கு முயன்றனென்க. (உச௪)

வேறு.

வேந்தனுல்விடுக்கப்பட்டார்விடலையைக்கண்டுசொன்ன  
சேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே  
பூந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்  
யாந்தலைப்படுதுமையனறியினிங்குரைக்கவென்றார்.

இ - ள். அரசனாற்போக விடப்பட்டவர்கள் சீவகனைக்கண்டு ஒருவார்த்தை கூறினர்: இளமையும்வடிவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்னையே யவன்பெரிது மொக்கும்; போந்ததும் போனவிரவிலே, போகின்றவிடத்து யாங்களவனைக் கண்ட துண்டாகில் அப்பொழுதேசென்று தலைப்படுவேம்; அதுபெற்றிலேமாதலின், ஐயன் இவ்விடத்தே அவனைக்கண்டறியின் உரைப்பாயாக வென்றாரென்க. (உச௫)

நெய்குனிந்திருண்டவைம்பானெடுங்கணுள்காதலானை

யையிருதிங்கொல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்

பொய்யுரையன்றுகாணீர்போமினம்போகநங்கண்

மையலங்களிற்றுவேந்தன்மயந்தனுக்குராமினென்றான்.

அவர் கூறாதொழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவானாப்போலே, நெடுங்கணுள்காதலான என்றான்.

இ - ள். காதலான ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; இப்பாற்காணீர்; யான் கூறியது பொய்யுரையன்று; இனிப்போமின்; போய் துங்கள்வேந்தனுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராக வென்றானென்க.

யான்கூறிய நாளுக்குள்ளே காண்பீமென்க. அம் - அசை. ஐயிருதிங்கொல்லையகப்படவென்றது - பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றது. எனவே, ஒன்பதாந் திங்களாயிற்று. (உச௬)

பதுமையாரிலம்பக முற்றிற்று.



அ. ந. வி. க. ச. க. ந.

## ஆ ரு வ து

# கே ம ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

வானின்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமார்பிற்  
நேனும்வழங்கும்பைந்தார்விசயைசிறுவன்றேங்கொ  
ணுனம்வழங்குங்கோதைநயவெய்யவாய  
கானம்வழங்கன்மேவிக்காலின்னேகினுனே.

தேனும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ள். கையினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய சிறுவன், பதுமைவருந்தக்  
கானத்தே போதலைப்பொருந்தி, ஊர்திகளின்றிக் காலாலேகினுனென்க.

அருஞ்சயன்குலத்தில் விசயைசிறுவன் இங்ஙனம் போவதெயென்றிரங்கி, விச  
யைசிறுவனென்றார். (க)

சிலைகொணணிற்றீராத்திருந்துகற்பின்னவர்தம்  
மிலைகொள்பூந்தாருமுதவின் பவருத்தநீங்க  
முலைகொள்கண் கள்கண்ணின்னெழுதிமூழ்கும்மொய்ம்பன்  
மலைகொள்கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுகின்றான்.

நாணிற்றீராக்கற்பு - நான் தான்கெழுமளவும் ஒருவாக்கிற்றிருந்த முறுக்குடையா  
மையின், அதுபோலுந் தீராக்கற்பு.

இ - ள். கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்க  
ளைத் தன்கண்ணினாலெழுதி மூழ்குமொய்ம்பன் கானத்தைப்பொருந்தி வெறுப்பற்றுப்  
போகாநின்றனென்க.

வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசம். (உ)

கனிகொள்வாழைக்காட்டுட்கருமைமெழுகியவைபோன்  
றினியவல்லாமுகத்தமுசவுங்குரங்குமிரியத்  
துணிவுதீரநோக்கித்தோன்றல்செல்லுமுன்னாறு  
பனிலெண்ணொருகுழ்கடல்போற்பழுவந்தோன்றிற்றவனே

கரியமையை மெழுகுவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முசு. முன்னால், ஆல்-  
அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

இ - ள். வாழைக்காட்டின் முசவுங்குரங்குந் தன்னைக்கண்டு இரிதலின், அஸை  
துணிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்போம் அவ்விடத்தின் முன்னே கடல்  
போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (ங)

பருகுவாரிற் புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கும்  
முருகுவிம்முழுமலார்போலமொய்கொம்பி  
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி  
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

இ - ள். நீரைப் பருகுவாரிப்போலே புல்லிக் கைப்பொருளறுதலாலே அவ  
ரைத்துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தும்பி தேனுள்ளகாலத்துக் கொம்பொ  
சியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத் தூற்றுவனபோல  
ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற் போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க. (ச)

செல்வர்மனத்தினோங்கித்திருவின்மார்தர்நெஞ்சி  
னெல்லையிருளிற்றுகிப்பூந்தாதினிதினொழுகிக்  
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியர்கொண்டதொடர்பிற்  
செல்லச்செல்லவொகுநெறிசேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

இ - ள். திருமிக்கார்மனம்போலே மேனோக்கி, செல்வமில்லாதார் நெஞ்சு  
போலே பகலேஇருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதுபோலே ஒழுகி, பாம்புபோ  
லேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நட்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறையும் வழிபொ  
ருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

“யானைக்கயிற்றிற் புறத்தன்” என்றும், “எடுத்துநிறுத்தன்” என்றுங்கூறுத  
லின், வழியை யோங்கியென்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயுணர்த்திற்று.  
\* “மண்பக லீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச், சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்,  
பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக், கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்  
டும்” என்றார்பிறரும். மாவின்மயங்கியென்றுபாடமோகிப் புலிமுதலியவற்றான்  
மயங்கியென்றுமுரைப்ப. (ரு)

சுனைகள் கண்களாகச் சூழ்ந்த குவளை யிமையா  
வனையலாகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி  
யினைவபோலும்வரையின்னருவியினிதினடி  
நனைகொள்போதுவேயந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். தன்னைச்சூழ்ந்த குவளை கண்களாகவழித்து மைந்தனுருவத்தைநோ  
க்கி அவற்கிரங்கி யருவனபோலும் அருவியையுடையவரையிற் சுனைகளிலே யாடி  
நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிகளைமறைத்து நாதனைப்  
பாடாநின்றானென்கீ. (சு)

வேறு.

செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்மென்றி  
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனேதுய்த்தலியல்பென்றி  
கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர் பூம்பிண்டிக்குகோமானே  
யிஃதேநின்சொலியல்பென்றாலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

\* சிலப்பதிகாரம், நாடகாண்காதை.

இ - ள். இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனை அனுபவிக்குஞ் சென்மென்று கூறாநின்றாய்: ஆன்மாவொன்றாதலின், அவனனுபவிப்பனென்றாய்; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தவனாய்நின்று எய்தான், பிறனுமாய்த் துய்ப்பனென்றாய். கோமானே! நின்வார்த்தை இரண்டுபட்டிருத்தலின், நினக்கஞ்சித் தொழுதேனென்றானென்க.

(௭)

உண்டேதனதரியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி  
யுண்டாயவவ்யுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்தி  
வண்டார்த்துநாற்காதம்வண்ணமாலேசமந்தொசிந்து  
கொண்டேந்துபூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். உணருங்காலத்து உயிர் தனதரியல்பால் உண்டேயென்றுகூறாநின்றாய், உண்டாய அந்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லையெனவுரையாநின்றாய், ஆதலிற் கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

ஒருபொருளிலே யுண்டமில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு, தூணிலில்லை. தூணிலில்லாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றுக. இதனால் உயிர் தனக்கே உண்டு மில்லையுந்தகுக. இத்தன்மைவேறுபாட்டால் அங்கில்லை.

(அ)

காதலாலெண்வினையுங்கழிபவென்றியக்காத  
லாதலாலெண்வினையுமழியாவென்றுமறைதியாற்  
போதுலாய்த்தேன்றுளித்துப்பொழிந்துவண்டுதிவண்மொலாங்  
கோதைதாழ்ப்பூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்வினையுங் கழிவனவென்று கூறாநின்றாய், அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியங்களிலேவைத்தால், எண்வினையுநீங்காவென்றுஞ் சாற்றாநின்றாய்; ஆதலாற் கோமானே! நின்னைத்தொழுதேனென்றானென்க.

இவை இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே “எண்மர்கவிழ்த்தனர்” என்பதனாலுணர்க. இவை தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு.

(க)

வேறு.

இனிதினிக்நனமேத்திவலங்கொண்டு  
முனிவர்சித்திரகூடமுன்னுதெனத்  
தனிதினேகுபுதாபதர்வாழ்வதோர்  
பனிகொள்ளும்பொழிப்பள்ளிகண்டானரோ.

இ - ள். இங்நனம் மிடற்றினினிமையோடே யேத்தி வலஞ்செய்துவிட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்தென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து - விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை.

(௧௦)

புல்லுமல்லியும்போருயர்நீர்க்கழை  
நெல்லுநீர்விளேகேழலுந்தோனாயு

மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா  
நல்லவேறுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போருயர்நீன்கழைநெல் - வளர்ந்தழங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலேவினைந்த  
கேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

இ - ன். ஊனைதுகராதே புன் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய  
பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே துகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணின  
னென்க. (கக)

க. அரியகொள்கையராரழலைந்திடை  
மருவிவீடுவேளைக்குறுமாட்சியர்  
விரியவேதம்விளம்பியநாவினர்  
தெரிவீர்த்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார். (கஉ)

உ. வள்ளியின்னமிர்தும்வகாவாழையின்  
மெள்ளுதிங்கனியுஞ்சிலதந்தபின்  
வெள்ளமாரியனுய்விருந்தார்கென  
வுள்ளமாட்சியினருவந்தோம்பினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கிற்குபதபக்கம்; “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்  
தசைஇத் தோலுடையாச் - சோர்ச்சடை தாழச் சுடரோம்பி - பூரடையார்-கானகத்த  
கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல் - வானகத் துய்க்கும் வழி.” என்பனவும், நின்ற  
னவுமாம்.

இ - ன். கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குநடுவே மருவி மாட்சியையுடைய  
யராய் நாவினராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர்,  
வள்ளிக்கிழங்கையுந் கனியையுந்கொடுத்த பின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே!  
இனி யுண்பாயாகவென்றுகூறி நெஞ்சுழகையுடையவர்கள் உவந்து பேணிநா  
னென்க. (கங)

பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்  
வீங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய  
னாங்குநாமுமளக்குவமென்றுதம்  
மோங்குகட்டுவையொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லவிடம். “பாங்கர்ப்பல்லி” என்ப.

இ - ன். அங்கனம்பேணினபின்பு மாதவர் இவன்மதிபோலேஎல்லாக்கலையு  
நிறைந்தகல்வியன், தத்துவத்தின்கேள்வியன், அப்படியானஅவ்விடத்து நாமும் இவ  
னையறியக்கடவேமென்று தங்கட்டுவோ ஒன்றிரண்டைக் கூறினாரென்க. (கசு)

ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்  
சையம்பூண்டிசமுத்திரநீந்துவா  
னய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டிலுங்கியாவையு  
மெய்தினார்களுமுப்பவென்றோதினான்.

இ - ள். அவர்கூறுகின்றவளவிலே சேவகனுங்கூறுகின்றவன், கல்லைக்கழுத்தி  
லேகட்டிக் கடலைநீந்துகின்றவன் பிழைப்பனாயிற் காமநுகர்ச்சியோடே இவ்விடத்து  
விரதங்களை யெய்தினவர்களும் பிழைப்பவரென்று நூல்களையெடுத்தோதினனென்க.

இவர் மனைவியரோடே துறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான். (கடு)

விடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்  
மூடுகூறையின்மூடுதல்வெண்டலை  
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை  
பிழலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனமோகின்னவன் வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைக்கட்டுதல், சீவரம்  
பொர்த்தல், கபாலமேந்துதல், வேதாந்தியாதலென்றுகூறிய இத்தன்மையன பிறவிக்கு  
வித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவவரென்றுமோகின்னனென்க. (கசு)

ஏமங்ன்னெறியெந்நெறியன்னெறி  
தூய்மையின்னெறியாமூந்துணிகுவங்  
காமன்றாதநெறியின்கட்காளீநீ  
திமையுண்டெனிற்செப்பெனச்செப்பினான்.

இ - ள். யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி; இஃதொழிந்தன நீகூறியவாறே தூய்  
மையிலலாதவழி; அது யாமூந்தெளிந்திருப்பேம்; திருமால்கூறிய இவ்வழியிடத்திற்  
நிற்குண்டாயிற் காளாய்! நீசொல்லென்றுஅவர்கூற, அவனுஞ்சொன்னனென்க. (க)

வேறு.

க. தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பநில்லா  
பாங்கலாவினைகளென்றார்பகவனொரெங்குட்கென்னி  
னோங்குநீண்மரத்திற் தூங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவல்  
பாங்கரிற்பழங்கியிப்பப்பழவினைபரியுமன்றே. (கஅ)

உ. அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழலைந்தினின்று  
சொல்லியவகையினோற்பத்துணியும்வெவ்வினைகளென்னிற்  
கல்லுண்டிகடியவெம்புங்கானுறைபுறவமெல்லாம்  
புல்லியவினைகள்வென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே. (கசு)

௩. நீட்டியசடையமாகிநீர்மூழ்கிரிலத்திற்சேர்ந்து  
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவினைத்துமென்னிற்  
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கபழுக்கிக்காட்டினின்று  
வீட்டினைவினைக்கவேண்டிம்வெளிற்றுவாவிடுமினென்றான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். எங்களுக்குப் பகவனார் உறியிலேகிடந்து இவற்றைநுகரத் தீவ்னைகள்  
நில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின்; மரத்திற் பக்கத்தே தூங்கும்வாவல்



பழங்களை நுகர அதற்கும் இருவினைகழியுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அமுலிடை யிலேகின்று பகவனாகூறிய வகையிலேநோற்க வெவ்வினைகள் அறுமென்னின்; கல்லை யுண்டு வெம்புந் கடியகாளிலே உறைபுறவுகளெல்லாம் இருவினையை வென்ற முதுகு காணாமல்லவோ. அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே யாங்கள் மேலானகதியை வினைப்போமென்னின்; காட்டிற், கரடிகாட்டினின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால் நம்ப யனில்லாதவுரையைத் தவிர்வீராகவென்றானென்க. (௨௦)

க. கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி  
யிலைவளர்கூரம்பையங்கணி ருநிலஞ்சேக்கையாக  
முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்  
மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினை கருமாயுமன்றே. (௨௧)

உ. வெண்ணிறத்துகிலினங்கண் வீழ்ந்து மாசாகிநின்ற  
வொண்ணிறவுதிரந்தன்னையுதிரத்தாலொழிக்கலாமே  
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினற்பிறந்தபாவங்  
கண்ணிறமுலையினர்தங்கலவியாற்சுழிக்கலாமே. (௨௨)

ஈ. நுண்மிகில்வேதலஞ்சிறெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்  
கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற் கொந்தழல்கடா துமாமே  
கண்டத்தினுவியார்தங்கடிமனை துறந்துகாட்டி  
பண்டைச்செய்தொழிலிற் பாவம்பறைக்குற்றப் பறைக்கலாமே. ( )

ச. நோய்முதிர்கூரங்குபோலதுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா  
காய்முதிர்கனியினூழ்த்துவீழும்விவியாக்கையின்னே  
வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுகிளங்கநோற்றுப்  
போய்முதிர்ந்துறக்கத்தின்பம்பருகுதல்புரிமினென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

ந. சுடாதும், உம்மை-இசைநிறை, கண்டத்திலேபுழுகையுடையார். இனிக்குண்டத்தினுவியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையை யுடையாரென்று முறைப்ப. “பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை” என்றார் வலையாபதி யினும்.

இ - ன். சேக்கையினின்றூநீங்கிக் குரம்பையிலே நிலஞ்சேக்கையாகக் கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாயின், குறவர்க்கும் அந்தப் பெரிய வினைகளுக்கெடுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, வெண்மிகிலே வீழ்ந்து மாசாகிநின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுபோலக் கிளவியார்தம் பற்றினாலே பிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுவுமன்றி, துகில் வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் நெருப்பை உள்ளேபொதிந்து வைத்தால் அதுசுடுமல்லவோ. அதுபோல நாவியார்தம் மனையைத்துறந்து அகல அவரை நஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டுபோய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற் பிறந்த பாவத்தைப் போக்க வுற்றற் போக்கவொண்ணாது. ஆதலால் நீர் குரங்குபோலே காமதுகர்ச்சியைநோக்

கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியினுழ்த்தவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ்வனத்தே காமனைவென்றான் வேடத்தோடேகின்று நோந்துப் போய்ச் சுவர்க்கத்தின்பத்தை நுகர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை. கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை. (உச)

மெய்வகைதெரிதன்ஞானம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்  
பொய்வகையின்றித்தேமல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி  
யுய்வகையுரினாதேயாதொழுதுதலொழுக்கமுன்று  
மிவ்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

இ - ள். ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அங்ஙனமறிந்தபொருள் களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற்கெடுத்து உயிரைக்கொடாதே அவ்வுயிருய்யும்வகை யொழுதுதல். இம்மூ ன்றும் இப்படி நிறைந்தபொழுதே இருவ்னையும் கெடுமென்றானென்க. (உரு)

குன்றனாழைப்பக்கேட்டேபாகத்தார்குடும்பநீக்கி  
யின்றுகண்விடுக்கப்பட்டேம்யாமெனவெழுந்துபோகி  
வென்றவனெறியைச்சேர்ந்துவீட்டுநன்னெறியைப்பெற்றார்  
சென்றதுபரிதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்த்தான்.

இ - ள். சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு நல்லினைவந்தடையும் பருவத்தினையுடையார் தம்மனைவியரைத்துறந்து, யாம் இன்று நினைனாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டே மென்று கூறிப்போய் இறைவன்வழியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழி யைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்ந்தா னென்க.

வட்டமென்றது - நாடோறும் வட்டமாய்வருதலை. (உசு)

வேறு.

அசைவுதீர்த்திருளஃகியகாலையே  
வசையினீங்கியினர்வழிகாட்டலிற்  
நிசையுமாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்  
மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினர், இன் - அசை.

இ - ள். உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த் தேவருலகினு மில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனமினைப்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே குற்றத்தினின்று நீங்கினர் வழிகாட்டலிற் நிசையையும் ஆற்றையுந் தெளிந்துகொண்டு போனானென்க. (உஎ)

வேறு.

படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்  
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநாடது

வடங்கெழுமூலமகளிர் மாமைபோன்  
றிடம்பெரிதினியதனெல்லையெய்தினான்.

இ - ள். புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடர் தழுவப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர் மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதுமினியது; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயராயுடையது. அதனெல்லையைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்  
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு  
மாங்கெலாமகிழ்புகையளாயவாசமுந்  
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே.

இ - ள். இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத்தையும், அகிழ்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலிற் றக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவைதங்குதலிற் றக்கநாடு. (௨௯)

க. சண்பகநறுமலர்மாலேநாறுசாந்  
தொண்பழுக்காயினேடுருவமெல்லிலை  
யுண்பதமியாவர்க்குமுனமில்லது  
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னதே. (௩௦)

உ. கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை  
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ  
லரங்கணிநாடகமகளிராய்துதற்  
சுரும்புகுழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அந்நாட்டுவயலிற் றாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர, அதனுதலிலே கிடந்த செந்நெல், மகளிர் துதலிற் றலைக்கோலத்தை யொத்தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்மைத்தென்க.

அணைந்து - அணைய. சுரும்புகுழ்தாமரையென்க; சுரும்பு - மயிர்க்குவமை. சண்பகமாலேமுதலியன யாவர்க்குங்குறைவின்மையிற் பிறந்தபுகழென்க. (௩௧)

வண்ணவொழுகொடுத்துறைக்கன்னிவாளைமே  
னண்குகுருந்தெனநடுங்குநாணிநூல்  
விண்டொளித்தூண்டிறந்தொடுங்கும்வீழ்புனல்  
கொண்டபூங்கிடங்கணிநகரங்கூறுவாம்.

இ - ள். ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருந்தென நாணத்தாலேநடுங்கி அவ்விடத் தைக்கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துநந்துஒடுங்குமாறுபோலே, வணைந்துறையில்த் வாளை தன்மேலே நண்குகுருந்தென நடுங்கியொடுங்கும் ஆழந்தபுனைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குசூழ்ந்தநகரி இனிக் கூறுவெமென்றொன்க. (௩௨)

அகழ்கிடங்கந்துகிலார்தபாம்புரி  
புகழ்தருடேமகலைஞாயில்பூண்முலை  
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முகஞ்  
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

இ - ள். மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்புரி மே  
கலை; ஞாயில் முலை; கோபுரந் திங்களையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி சிகழிகையென்க.()

நாட்டியமணிவரைகடைந்நூல்லமிர்  
தூட்டினுமதனைவிட்டுறைநரின்மையா  
லீட்டியவளநிதியிறைகொண்மாரநர்  
சூட்டுவைத்தனைபதச்சுடர்பொனிஞ்சியே.

இ - ள். அந்தப்பொன்னிஞ்சி மந்தரமென்று பேர்நாட்டியவரையாலே கட  
லைக்கடைந்து அமிர்த்ததையூட்டினும் அந்நகரைவிட்டுப்போய் உறைவாரின்மையின்,  
இந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்ததென்க.

இனி அகரம் பண்டறிசுட்டாக்கி அம்மணிவரையைநாட்டியென்றும், உறைநரி  
ன்மையின் நிதிதற்குமென்றாமாம். (நச)

எறிசுருவினோயவரேந்துபூங்கொடி  
மறிதிரைவரைபுணாமாடமாக்கலம்  
பெறலருந்திருவரைமீர்தம்பேரொலி  
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

இ - ள். பேரொலிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மறிதிரையாக, மாடம் மரக்  
கலமாக, மகளிர் அமுதாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர் வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம். (நரு)

வேறு.

மதியகடுரிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்  
பொதியவிழ்மலைவீழ்ந்துபொன்செய்நல்கலன்கள்சிந்தி  
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்  
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடிபொலிந்ததன்றே.

மயிர்முடிசுலைதலின், முத்தமலைவீழ்ந்தது.

இ - ள். அந்நகரிற் நெருவெங்கும் மலைவீழ்ந்து பேரணிகலங்கள் சிந்துதலா  
லே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தாலொத்ததோர் தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற்  
புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (நசு)

வேறு.

கேமமாபுரமெனுங்கேடினல்லிசைப்  
பூமிமேற்றிலசம்வைத்தனையபொன்னகர்

தாமநீனெடுங்குடைத்தரணிகாவல  
னாமவேனரபதிதேவனென்பவே.

இ - ள். உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும் பெயரையுடைய பொன்னகரில், இசையையும் குடையையுமுடைய அரசன்பெயர் நரபதி தேவனென்று கூறுவாரென்க. (௩௭)

க. அந்நகர்க்கரசனையனையவாண்டகை  
மெய்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகள்.  
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமழுங்கண்ணியன்  
மைந்நிகர்மழைக்கணூர்மருட்டவைஞுவான். (௩௮)

வேறு.

உ. வார்சிலைவடிப்பவீங்கிவனாயெனத்திரண்டதோளான்  
சோர்புயறொலைத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற  
சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்  
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகினின்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த வாண்டகை வடிவொப்பில்லாதவன், வேதத்தையுடையவாணிகள், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையுந் தாரினையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தேதற்குவான், விலலைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன். அவன்மனைவி நிப்புதிபெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாதன்பெயரையும் அழகையுமெழுதினதொரு பெண்மையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றனென்க.

ஆகியெனவே நுகரும்பருவத்தானென்றார். (௩௯)

மாசிலாள்பிறந்தநூன்றேமதிவலான்விதியினெண்ணிக்  
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்  
நூசலாமல்குலாட்குத்துணைவனும்புணர்மினென்று  
பேசினுன்னுகொண்டிபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

இ - ள். அம்மாசிலான் பிறந்தபொழுதே, கணி நூலாலேயெண்ணி, இவன் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக்கணவனும்; அவற்குக்கொடுக்கென்றது கூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும் இவன் அவனைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திதலைப் பேணுகின்றனென்க.

தன்கணவரல்லாதார் இவட்குஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன்றப் பலரையும் நோக்குகின்றவனை மாசிலாளென்றும், காசிலாளென்றும் பெயர்கூறினார். (௪௦)

தாழ்தருபைம்பொன்மலைத்தடமலர்த்தாமமலை  
வீழ்தருமணிசெய்மலையிவற்றிடைபின்னின்று  
சூழ்வனைத்தோளிசெம்பொற்றாணையேபொருந்தினோக்கு  
மூழ்படுகாதலானையொருபிடிநுகுப்பினுளே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

இ - ள். பூநெகிழ்ந்தபோதே வண்டுதகருமல்லவோ? அத்தன்மையதொன்றே மகளிர்க்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவன்காதலிக்கப் படுவான், இவனை நுகர்த்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் நாளைத் தானேவந்தெதிரப்படும்; இனி நீ சிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தானென்க.

(சடு)

வேறு.

பொன்னிலந்தெழுந்ததோர்பொருவில்பூங்கொடி  
மின்னுவிட்டெரிவதோநலத்தளவீங்கிருள  
பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்கடபேதைபூர  
துன்னினன்றொடுகழற்குரிசிலென்பவே.

இ - ள். அவ்வளவிலே குரிசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழலையுங் கண்ணினையுமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளி வீட்டுவிளங்குவதோ நலத்தினளாகிய பேதையுளாச் சேர்ந்தானென்க.

(சடு)

மல்லிகைமணங்கமழ்மாலேவார் குழற்  
சில்கணங்கிளமுலைச்சிறுமிதந்தையுஞ்  
செல்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ  
பல்கதிர்மணியொளிபரந்தபூணிணன்.

இ - ள். பூணிணாகிய மாலேமுதலியவற்றையுடைய மடந்தைதந்தையும், அவனன் துன்னின சீவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க.

(சஎ)

தென்றிசைமுனைத்ததோரகோலச்செஞ்சுட  
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவகொத்தவண்  
மன்றல்கொண்மார்பினுன்வந்தொரானிழ  
னன்றுவந்திருந்தனனாதற்சிந்தியா.

இ - ள். அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முனைத்ததொருநூயிறு நிலத்தேநடந்து வடகிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மாாபினன், வடக்குநோக்கி வந்து மந்திரத்தியானஞ்செய்து, அவ்விடத்தே ஓரால் நிழலிலே மகிழ்ந்திருந்தானென்க.

சீவகன் வேற்றுநாட்டின் சவைகளை அறிந்து நுகரவேண்டு மென்றதற்குத் தேவனும் இவற்கு ஊழுவகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியை யெய்துமிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேற்கு வழிகடலின், வடகிசையிற் போதல் உளதாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியானாக் கண்டாற பின்பு இராசமாபுரத்தை நோக்குவனென்றுணர்க.)

க. குடைகவித்தனையதுகோலமாபுடி  
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன  
புடைதிரள்விலாவும்விலவளைந்தபொற்பின  
கடிகமழ்தாமமாகண்ணின்வண்ணமே.

(சக)

உ. குறங்கணியமயிரொடுகோலமார்த்தன  
பிறங்கியவுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின

கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டகு  
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே. (௫0)

கூ. வரையகன்மார்பிடைவரையுமுன்றுள  
புணர்தபுபொன்புரைநாவுமுள்நாடைத்  
தருவரைத்தோள்களுமமராகோன்களிற்  
றுருவுகொட்டக்கையின்வடிவுகொண்டவே. (௫௧)

சு. இலங்குபொன்ஃனிருவரையணையேந்தலுக்  
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய  
வலஞ்சுழிந்தமைவரககுழிந்தவாய்ப்பொடு  
நலங்கிளநாபியுமினிதுநாறுமே (௫௨)

ரு. தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றகுற்  
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றேரைய  
கடிப்பகைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர  
லடுததழுக்கருமணிவயிரத்தோட்டியே. (௫௩)

சு. வாரந்திலங்கெயிறணிபவளமாண்டவாய  
ஆர்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை  
தோந்தனன்றிருமகள்கணவனாமெனத  
தீர்த்தனன்சொல்லளைஇத்தேர்கொண்டேறினான்.

இவையாறுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமெதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னாகிய பெரிய மலையையோ  
தத தலைவனுக்கு முடியும் உச்சிசிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத் தாழ்ந்து சுற்றெத்  
தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும், கண் தர்மரையையொக்கும், முகத்திற்குப்பொ  
ருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும், சிறுகி வளைந்திருத்தலின் வாயின்வ  
டியும் புலியின்வாயை யொக்கும்; எயிறணிந்த அவ்வாயதான் வார்த்து நிறத்தாற்  
பவளத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னையொக்குநாவுஞ் சருச்சரையையுடைத்தா  
யிருக்கும், தோட்கட்டிற் குடமுழாவையொக்கும்; ஒழுகநோக்குதலிற் ரேள்களும்  
ஐராவதத்தின் கையையொக்கும், அகங்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்;  
தடித்து இறைதிரண்டு தோரையவாய் வெண்கிறுகுகும் நுழையாதபடி நெருங்கின  
கைவிரலுந் தம்மளவிற்கேற்ற சூறகெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமார்பிலே உத்  
தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரையுமுள்; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த பொற்பி  
னையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக்கொட்டையையொத்  
ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக குழிந்த வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்  
றும்; குறங்குந் தாமணிந்தமயிரோடே கோலமார்ந்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்தஉறுப்பு  
க்களிற் காட்டிற் பெருத்தவழகையுடைய, புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக்  
கொண்டன; உள்ளடியுந் தாமரையையொக்கும். ஆதலான், இவன் நிருமாலா மென்று  
தன்னிலையாராய்ந்தான். அங்ஙனமாராய்ந்து சொல்லளைஇ அவனன்றென்று ஐயந்  
தீர்த்தனாய்த் தேரிலே கொண்டேறினனென்க.

\* இறுவரையென்று பலபிரதிகளிலுமுள்ளது.

“ஆரந் தாழந்த வம்பகட்டு மாபிறீ - செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பு” என்றார் முருகாற்றுப் படையிலும். -தோனா - மூங்கிலரிசி; வரிககுவமை. (௫௪)

தேரிவருந்தனர்செல்லவத்தலைக்  
கூருகிவிடுத்ததோகோலமலையைப்  
பேரிசைவீணையிற்சூட்டிப்பெண்கொடிக்  
காரிகையுலகுணாகடவுட்பாடுமே.

இ - ள் இவாகள் தேரையேறினராய்ச்செல்லாநிறு, மனையிடத்தே பெண்கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலியவலர்த்திக்கட்டின கழுநீர் மாலையை வீணையிலேசூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிறகுமென்க (௫௫)

வேறு.

வீங்கோதவண்ணன்வினாததும்புழம்பிண்டித  
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவாபெருமானே  
தேவாபெருமானேத்தேனாமலாசித்தறி  
நாவினவிறகுதாவிட்டிலகநண்ணாரே

கடல்வண்ணன் - நெமிஸவாமிகள.

இ - ள் கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவாபெருமானை மலரைத்தாவித் துதியாதா வீட்டைச் சேராரென்றொளன்க, (௫௬)

ஆடல்வண்ணவைம்பொறியுமடபொருதாரகோமாவ்  
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்னுணாநதாவ  
காசின்னுணர்ந்தான்மலமலையைய  
மாசின்றிப்பாடாதார்வாணுலகநண்ணாரே

இ - ள் உயிர்க்கிழவனை வருத்துதலியலபாகவுடைய ஐம்பொறியையும்வென்ற இருடிகள்தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுநிருவடியை நெஞ்சிலழகுகின்றித் துதியாதா வீட்டைச்சேராரென்றொளன்க (௫௭)

பூத்தொழியாப்பிண்டிககீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை  
நாத்தமும்பவேத்தாதார்விட்டிலகநண்ணாரே  
விட்டிலகநண்ணர்வினைக்கள்வராறலைப்ப  
வோடடிபெவெண்ணுணங்கோட்பட்டுயிராவே

பூத்தொழியா - பூத்துமாறாத.

இ - ள் கடல்வண்ணனை நாத்தமும்பும்படி ஏதாதா வீட்டைச்சேரா; அவனம் வீடுபெறுதா பின்பு வினையாகியகள்வா வழிபறித்தலாலே எண்குணனும் அவாகைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு ஒழிவென்றொளன்க.

எண்குணம்-அந்நஞானுகிருணங்கள். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகரப்பெறுமையாலுளதாம் பற்று ஒழியின்றியவருவதன்றி நுகாச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல



கூடாதாயிருந்ததென்பது கருத்து. முன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுந்தேறெமென்றான். இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (ருஅ)

வேறு

முததுமிழுமுந்நீமணிவண்ணன்மூன்றுலகும்  
பதறிமையாறபாடப்படுவான்னாபாடகேட்  
டொததரம்பையன்னாளுவந்திவனொடொப்பானோ  
விதகணையின்னேபெறுகவெனவுதாதான்.

இ - ள் நிபபுதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடலபோலும் மணிவண்ணனானாக கேமசரிபாடகேட்டு மகிழ்ந்து அவள்கருத்திற் தன்கருத்து மொத்தவில், தான் ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெறவேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினாளென்க (ருக)

வேறு.

நிலந்தினககிடந்தநனனிதியநீணகாப்  
புலம்பறப்பொலிவொடுபுகுகாலையே  
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோகமு  
முலங்கொடோளுவவினோக்குமொத்தவே

மணடினககிடந்தநிதி

இ - ள். அறத்தாறதேடின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தநீருமபடி சென்று புககவனவிலே, கேமசரிநோக்கமும் பிள்ளையானோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க (ரு௦)

வேறு

கண்ணுறங்காளையைக்காண்டலுமனைவளை  
மண்ணுறத்தோயந்தழிவீழ்ந்தனமாமையு  
முண்ணிறைநாணுமுடைந்தனவேட்கையு  
மொண்ணிறத்திவினைத்தாளுருக்குறாள்.

இ - ள். காளையை அங்கனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, நாற்றின கையில்வளைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுறச் செறிந்து வீழ்ந்தன; மாமையும் நிறையும் நாணுக்கெட்டன, வேட்கையையும் தீப்போல வினைவிததுக்கொண்டான், அததியாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (சுக)

வாககணங்காரமணிவினைவல்லாற்கவ

வேணுக்கணங்காயமனநோய்செயநொந்தவன்  
விககணங்காரமுலேவையெந்நெதோளியொர்  
தாக்கணங்கோமகளோவெனத்தாழந்தான்.

இ - ள். திருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்தஅழகிய யாவைவல்லவனுக்கு அவன் நோக்கம் வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே பவனென்று கச்

சுக்கட்டின வருத்தநிறைந்த முலையினையுந் தோளினையுமுடைய கேமசரியைத்திரு  
வோ மகளோ வென்றையுற்றுக் குறைந்தானென்க. (சுஉ)

நல்வளத்தாமனாநாணியவாண்முகக்  
கொல்வளர்வேற்கணிஞள்குழந்தாளெனச்  
சொல்வளர்த்தாரவடோழியாசோர்குழன்  
மல்வளாமாபனைவந்துவளைந்தாரா.

கொற்றெழிலே கிடந்தவேல்.

இ - ள். சோர்குழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினுள் இவனைக்கண்டு  
வருந்தினுளென்று அவள்தோழிமாா இச்சொல்லைப்பரப்பினா, அதுகேட்டு எல்லா  
ரும்வந்து சீவகனைச் சூழந்தாரென்க (சுங)

நினைப்பருநீணிறைநிப்புநிசோநதாங்  
கினத்திடையேறனையானெழினோக்கிப்  
புனக்கொடிபொற்பொடுபுண்ணியநம்பி  
வனப்பினையேகண்டுவாடகண்கண்ணாள்.

நிப்புதி - நிசீப்ருதி.

இ - ள். நிப்புதி அவவிடத்தேவநது கேமசரியழகோடே ஏறனையானெழிலை  
யும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கிப் பின்பு நம்பியது அழகுமிருதியாலே அதனையே பா  
த்து உடம்பெல்லாவ கண்ணுளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையாள் மீண்டுபோளுளென்றுமாம்.

(சுச)

வள்ளலைவாசநெய்ப்பூசிமணிககுடத்  
தெள்ளநனீர்சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை  
யுள்ளுறவுண்டகலிங்கமுடித்தபின்  
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணரிந்தாரா.

இ - ள். வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீராச்சொரிந்தாட்டினா; பின்பு அவன்றான்  
கலிங்கத்தை யுடுத்தான்; உடுத்த பின்பு, அவர் கண்ணியையுங் கலத்தை யுமணரிந்தா  
ரென்க. (சுரு)

மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்திரத்தபின்  
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி  
யங்கதிர்ப்பொற்கலத்தாரமிர்தேந்தினர்  
செங்கயற்கண்ணியர்சீரினயின்றான்.

இ - ள். கோதையா உண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி முத்தாலே  
கோலமிட்டபின்பு, தண்ணைக்கொண்டு புகுந்து பொற்கலத்திலே அடிசிலேந்தினா;  
தானும் அவர்புகழ்ச்சியுடனே யுண்டானென்க. (சுச)

வேறு.

பத்தியிறகுயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற  
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்பெற

நித்திலமணியுறழ்கரகநீரின  
லத்துறைவிடுத்தனனலர்ந்ததாரினான்.

இ - ள். தாரினானையெல்லவன் அங்ஙனமுண்டபின்பு பொன்றா பத்தியோடு  
செய்த திண்ணையிடத்தே தவசின்மேலே யுறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலு  
நீராலே புகுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்துவிட்டானென்க. (௬௭)

இளிர்தகாய்கமழ்திரைவாசமீனீடியோரா  
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபததியின்  
விளிம்புமுத்தமுத்தியயவனககைவினைத்  
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாகுசென்றவே.

இ - ள். ஒருமுழுப்பளிவகையறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னி  
டப்பட்டனவற்றிலே இணுங்கினகாயுந் திரையுஞ்சென்றன. திரை - வெற்றிலை.  
இன் - அசை. இவை உபகரித்தெடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திறற்சர் பொ  
ன்றாற்செய்து விளிம்பு முத்தமுத்திய கைவினையையுடைய அடைப்பையிலே பாக  
கும் வெற்றிலையு முகவாசமுமீண்டிச்சென்றன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி ஒன்றாக வுடாபாரமுளா (௬௮)

பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்  
தேசிகம்படததுடைததுமிழ்ந்துதேங்கமழ்  
வாசம்வாய்க்கொண்டனம்ணிசெய்குண்டலம்  
வீசிவில்விலங்கிவிட்டுமிழுவென்பவே.

தேச - தேசிகமெனத்திரிந்தது

இ - ள். குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக்காலும்படி வெற்றிலையைச்  
சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்லினை ஒளியுண்டாகத்துடைத்து அதனை  
யுமிழ்ந்தபின்பு வெற்றிலையைத் தின்றனென்க. (௬௯)

க. பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்கூல்  
வண்ணமேகலையிவைவாய்ந்தபூந்துகி  
லுண்ணிலாய்ப்பகங்கிருமிழ்வபாவிதேன்  
கண்ணையுமனத்தையுருகுகளாகொண்டிடவே.

“பண்ணுலாம்” என்பதுமுதல் “கலேததொகை” ஈறாக ஒன்பதுமொருதொடா.

இ - ள். பண்ணுத்த கிளவின்னுடைய வல்கூலும் மேகலையுந் துகிலுமாகிய  
இவை, பாவியேன் கண்ணையும மனத்தையுந் தமக்கிருப்பிடமாகக் கொண்டு விட்டன  
வென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுவின்று ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (௭௦)

உ. கடிக்கமழ்குமுலினுற்கடடிமெய்யெலா  
நடுவொசிநோன்சிலைபபுருவத்தாற்புடைத  
தடுமலாநெடுங்கணலாவிபோழ்ந்திடாக  
கொடியவளியாழுலேசொல்லுங்கொல்லுமே.

இ - ள். சிலையாகிய புருவத்தாலேயடித்து மலரையடுங் கண்ணாகியவாளாலே உயிரைப்போக்காதகொடியவள், என்மெய்யையெல்லார் தன்குழலாகிய கயிற்றாலே கட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லுமென்க.

சிலை ஒற்று; “உயிரும்புள்ளியுயிறுதியாகி” என்னுஞ் சூததிரத்தின். முலைதான வருத்தலுடைமையிற் றானும்வினைமுதலாம். கட்டி - கட்டவென்க. (எக)

ங். கடியனகச்சினுற் கட்டபபட்டன  
கொடியனகுங்குமங்கொட்டபபட்டன  
வடிநிலம்பரந்துமுததணிந்தவெமமுலை  
யிடைநிலஞ்செருபபனவென்னையெனசெயா.

இ - ள் இயலபாகமணமுடையவாய்க் கச்சினுற்கட்டபபட்டனவாய் எழுது கொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத்தணிந்த முலை, தமமைசகமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுபன, என்னைபெற்றால் எல்லாஞ்செய்யுமல்லவோவென்க. .

உலகிற் றொழிலாறகடியவாகள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனங்கொடிய வர்கள் ஒன்றற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. (எஉ)

ச. கரியவுள்வெறியனகட்டபபட்டன  
புரிவொடுபுறத்திடபபட்டபூங்குழல்  
தெரியின்மறறென்செயாசெய்யநீண்டன  
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

இ - ள் கரியனவாய் உள்ளேமணததையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிகபபட்டனவாய்க் கடைகுழலுதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல், செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கணவருத்தமாறுபோலவும் வருத்தாகிற்கும்; ஆராயந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க

கொடியனவாய் உள்ளே களளினமயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்பட்டன வாய் எப்பொழுதுந் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றவ கீழ்ப்போந்துகிடக்கும் படி புறத்திடபபட்டனவாயென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. உள்வெறுவியன வுமாம். (எங்)

டு. கா தன்மைகண்ணுளையடக்கிககண்ணெனநூந்  
தூதினாற்றுணிபொருளுணரத்தித்தான்றமர்க்  
கேதின்மைபடக்கரந்திட்டவாடகேணுக்  
கோதநீரமுதமுமுலகும்விற்குமே

இ - ள். வாட்கண்ணினையுடையாள தன்வேட்கையெல்லாந் தன்கண்ணுள் ளேகிடத்தி அககண்ணென்கின்றதுதாலே தான்றுணிந்தபொருளை எனக்கறிவித் துச் சுற்றத்தார்க்கு அவவேட்கைதோன்றாதபடி மறைத்தநோக்கம் அமுதத்தையு முலகையுந் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

தன்னுளையென்பதூஉம் பாடம்.

(எச)

வேறு

சு. மிகுகொடாமுததஞ்சூட்டி மீளிமைதீர்த்துமின்னு  
நுகுகொடாமணிநணல்வெளித்துக்கொண்டெழுதிநன்பொன்  
முட்படாம்பவபவாட்செற்றமுன்றுகண்கரிந்தமுல்லைத  
தொகுக்காங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

பன்னீரான்ருசென்று முலைமுதிதலிற கண்கருகினவென்றா. மீளிமை -  
கொங்கையினவலி

இ - ள். முல்லைப்பூவினது திரண்ட தேன்பரக்குங்கோதையுடையமுலைகள்  
நாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி  
மின் நம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் கரைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்சச்  
சாகிய முகபடாததையுமவைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேநின்றகொல்ல  
மாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆனைச்செறுத்ததுநோக்கி நெஞ்சமுன்று கண்கருகின  
வென்க. (எடு)

எ. தேன்கறிகற்றகூழைச்செண்பகமாலேவேறக  
ணூன்கறிகழற்காலனெண்மணித்தடக்கைவைவேல்  
கூனபிறைநுதலோரகூற்றங்குவிமுலைநமன்கைப்பாசம்  
யான்பிறனெரியல்வாழ்வாணைசப்படடிருகுகின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற வேறகண - கண்ணென்னுமாததிரா. \* “கருங்கண்  
ணன்” போல. பிணியால உடம்பைவாட்டலின், ஊனைமேயக்கற்றவென்றா

இ - ள். சண்பகமாலேதன்கண காலன்கையில்வேல்; நுதல் நிகரில்லாத  
அவன்றன்; முலை அவன்கையிற்பாசம், இங்ஙனமாகவும் யான் உயிர்வாழத்தற்கு  
ஆசைப்பட்டிராநின்றேனாதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம் மக்களிலலலெனென்பது காலன் - கூற்று. கூற்று, நம  
னென்பன சுட்டுபபெயா. இனிக காலன்-கூற்றத்திற்கு வலசெய்யும்வனுமாம். ( )

வேறு

அ திருவிற்குநகற்பகத்தெரியல்மாலையா  
ருருவிற்குவிளகடாமாமொன்பொறபூங்கொடி  
முருகற்குமநுநற்குமெனக்குமொய்சடை  
யொருவற்குமபகைநதியாலொருத்திவண்ணமே.

† “மெல்லெழுத் துறமு மொழியுமா னுளவே” என்னும் பொதுவிதியாற்  
குளந்தாது குளத்தாதுபோலவனவற்றை முடித்த தன்மையின், அவை குளங்க  
ளை, குளக்களாபோல உறமுமவழக்கினவல்லவென்பதறிவித்தற்குச் “செல்வழி யறி  
தல் வழக்கத் தான” என்றுகூறினமையிற சண்பகயகோடெனமுடித்ததூஉம் பொது  
விதியன்றிச் சிறப்பின்றதலாற் தேவர் அவ்வாறு கற்பகத்தெரியலென்னாமையுணர்க.

\* திருச்சிறம்பலக்கோவையா, டிகு.

† தொல்காப்பியம், எழுத்தக்காரம், புள்ளியியல்கியல, கள

இ - ள். கற்பகத்திற் றெரிதலையுடைய மாலையார்ந்ததோர் உருவிற்கு விளக்க மாம் பூங்கொடி, திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக்கும், இறைவற் கும் பகைத்தியாயிராநின்றான்; ஒருத்தி வடிவிற்கும்படி யென்னென்க.

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங்குதலிற் பகையென்றான். திருவிற்கோரென்பது உம் பாடம். இனிப் பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற்கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின் றாள், எனக்கும் அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றாளென்றுமாம். (எ)

கூ. கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகாரிநா  
னலத்தகையவணலநினைப்பநாய்கனு  
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யாநிமன்னவ  
னிலத்தவாககறிவுறநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தையறிவி த்தான்.

இ - ள். காரிநான், களங்கொண்டிட் டன வென்பது முதலியவற்றையெல்லாங் கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையுடையவன் நலத்தையினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

•கேமசரிவருத்தம் “கண்ணுற” “நல்வள” என்பனவற்றிற் கூறினா. (எஅ)

இடியுமிழ்மெறிதிரைமுழக்கிற் பல்லியங்  
கொடியணிவியனகர்க்குமுயிரார்த்தெழக்  
கடிமணமியற்றினார்கடவுணாளினால்  
வடிமலர்க்கோதையைமைநதற்கென்பவே.

இ - ள். நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவுந் திரைமுழக்குப்போலவும் பல்லியந்திரண்டார்த் தெழாநிற்க, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க் கைப்படுத்தினாரென்க. (எக)

மணிகுடமமுததிவைததனையே தோளினான்  
கணிகுடங்கொடாநலங்கதிராத்தகாரிகை  
யணிக்கிடனாகியவரிவைதன்னொடும்  
பிணித்திடைகொடாதவன்பெற்றவிற்பமே.

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழ்விடங்கொடாத நலம். பிணித்தி-  
பணிகக.

இ - ள். தோளினானலத்தை அரிவையதுகாரிகைதன்னொடும் அவரங்நனம் பிணித்தலின், அவன்பெற்றவிற்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. (அ0)

பூநதுகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை  
யேந்தியமணிவரையிரக்கரீர்த்தரங்  
காய்ந்தவன்றோளினைநாகமாகவைத்  
தீந்ததக்கடலவறகமுதமென்பவே.

இ - ன். துகில் பொருகியாயாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை வரையாக, தனதருள் நீரினசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவைத்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்ததென்க.

இவற்றான் முயக்கமும், அதரபானமும் கூறினா. அவன்காட்டக் காண்டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினா. (அக)

சந்தனச்சேற்றிடைததாமவாருழற  
பைந்தொடிபடாமுலைகுளிர்பப்பாயதலின்  
மைந்தனதார்குழைந்துடையவாயதிறந்  
தஞ்சிலம்பணியல்குறகலையொடாததவே

இ - ன். மைந்தனுடையதார அவன்றன்மார்பிற் சேற்றிடையிலே யுடையும் படி பைந்தொடிமுலை குளிர்பப்பாயதலின், வாயவிட்டுச் சிலம்புங்கலையும் ஆர்த்தன

அவன் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினானவனென்க. யானை பாய்தலின், தாசி சேற்றிலே யுடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்த்தாரென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வே.று.

கோதையுஞ்சூழும்பொங்கக்குவிமுலைக்குழங்கன்மலைப்  
போதுகப்பொருதுநானுமபொருகடன்முத்துமூழ்கக்  
காதலுங்களிபபுமிக்குகங்குலும்பகலும்விளளார்  
சாதலும்பிறப்பிமில்லாததன்மைபெற்றவர்களுததார்.

இ - ன். அவன்றொழில்களைக்கண்ணி அவளுந் தன்கோதையுந் சூழும்பொங்க, முலையின்மாலையிற போதுகிந்த, பொன்னானும முத்தும ஒன்றிலே யொன்றாமூழ்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவருங் காதலுங் களிப்புமிக்கு விளளாராய்த தேவரை யொத்தாரென்க. (அங)

புனைமலர்த்தாரினானும்போதணிகொம்பனாளு  
நனைமலர்ககாவுமந்தண்வாவியுநல்லவாடிச  
கனைமலர்க்குவனோகுறறுச்சூழ்மலாக்கண்ணிகட்டி  
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினன்மிக்கநீரா.

இ - ன். ஊழினால் அன்புமிக்காராகிய தாரினானும் கொம்பனாளுங் காவினும் வாவியினும் ஆடிச் சூறறுக் கட்டி இங்ஙனம் நல்லினையின்பயத்தைநுகர்ந்து செல்லா நிற்பரென்க. (அச)

பொழிந்துகுகாதல்பூண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்  
கழிந்தனவிரண்டுதிங்குகளானையுமற்றோர்நாளாற்  
பிழிந்துகொளவனையபெண்மைப்பெய்வளைத்தோளிதன்னோ  
டழிந்துவீழ்நுவிக்குன்றினாய்மலாக்காவுபுக்கான்.

இ - ன். நிறைநது புறந்தோன்றுகின்ற காதலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக்கத்தைக்  
ருஉ

கைவிடாது ஒருகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள்சென்றன; அவ்வளவிலே,மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காளையும் வடித்துக்கொண்டாற்போலும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காலிலே சென்றுபுக்கானென்க. (அரு)

காஞ்சனக்கமுகுராய்பொற்கனிக்குலைவாழைகுழந்து  
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமரக்கருப்பூர்ச்சோலை  
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்  
தீஞ்சனையருவிக்குன்றஞ்சீர்பெறவேறினானே.

இ - ள். பொன்போலுங் குலைகமுகும், பொன்போலுங் கனியையுடைய வாழையுஞ் சூழப்பட்டுத் தன்னிடத்தே நாகத்தையுந் தீம்பூமரத்தையுமுடைய கருப் பூர்ச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச்சண்பகமலா சிந்தும இனியசுனையை யுடைய குன்றத்தை யேறினானென்க. (அரு)

தினைவிளையேனற்செவ்வாயச்சிறுகிளிமாதரோபபப்  
புனைவளைத்தோளிசொல்லைக்கிளியெனக்கிள்ளைபோகா  
நனைவிளையோகைநாணிப்பொன்னரிமாலையோசசக்  
களைகழறகுரிசினண்ணிக்கவாகிளியோபபினானே.

இ - ள். அம்மலையிற ற்னைவினைந்தபுனத்திற டீளியை மாதரோட்ட, அக்கிளியவள்சொல்லைத் தன்னினத்தின்சொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக, அவள் அதற்கு நாணிப் பொன்னரிமாலையை யோச்சினாளாக, பின்னும்போகாமெகண்டு அவள் தருததுமுடித்தற்குக் குரிசில், அக்கிளியையயணுகி யோட்டினானென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவிகூர்ந்ததனைத் தீர்த்தபடி மேற்கூறுகின்றார்.)

கொந்தழல்வேற்கணுலென்னாவிசூட்டுண்டுகொம்பே  
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே  
னுய்ந்துழைப்பணிசெய்வேனோவுடம்பொழித்தேகுவேனோ  
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பரவினானே.

இ - ள். எரிநின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணாலே என்னுயிரைத் தினை கொண்டகொம்பே! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியையபரவவந்தேன், பாவாய்! இனி உயிருடனிருந்து நின்னெவல்செய்யக்கடவேனோ? இறந்துபடக்கட வேனோ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று பரவினானென்க. (அரு)

வினையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புநதேனும்  
பாணியாழ்கனியும்வென்றபைக்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்  
வாணிகமகளிராதாமேவாணிகமவல்லரென்றாப்  
பூண்முலைபொறிப்ப்புல்லிப்புனைநலம்பருகினானே.

பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனாவென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறிந்ததாதலின், அச் சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்றமகிழந்தான். அம்மொழி கூறலாகாமையிற கூற்றி லிவர்.



இ - ன் வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்வீணையுடைய வாணிகமகளிர்தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்விப பருகினென்க.

முதல - தன்னுயிரா. ஊதியம் - ஊடல. (அக)

திருகனாகுமுதுவிசெவ்வாணிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்  
குங்குமமாபிற்பூண்டகுளிகதிராரமின்ன  
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டுசுண்டுசொன்னான்  
கங்குரூளிககலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

இ - ன். தாரான் பிறை செககாவானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே தனது குங்குமமாபிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படிநீங்கி மங்கையுடனிருந்தவளவிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவாத்தைக்கூறினென்க (க0)

மணிவண்டிம்மாதர்கொங்கைமதுவுணவந்தபோழ்தங்  
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்ருய்த்  
துணைவண்டுஞ்சினீயுந்துஞ்சுவையென்றுநில்கட  
பணிகொண்டதின்மையாறமுன்பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு - அணமைவீனி. இருக்குமே, ஏகாரம் - வினா.

இ - ன். வண்டே! நீமதுவுணவந்தபொழுது, நிற்பெடை அவல்ததே இறந்துபாடிமின்றாய வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்கனையன்றோ: தானிறந்து படிநுணைவண்டாகியநீயும் இறந்துபடுவையென்றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்குமல்லவோவெனச் சொன்னென்க.

பணியென்றது - மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவனதேடி வருதல ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (கக)

குழுவியாய்ப்பிறந்துவையையோன்குமரனுய்முறுகியிப்பால்  
விழைவுதோகிழுவனாகிவிழக்கதிருலந்துவீழ  
மழலைவண்டுமுலநக்கமல்லிகையலங்கல்சூட்டிக்  
குழல்புனாகிவியோடுங்கொழும்புகையுமளிசோந்தான்.

இ - ன். வெய்யோன், முன்புகுழுவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனுய்வெம்மை மீக்கு மீனும்புகுதியிற் கிழவனாய்க் கதிருலந்துபடுதலின், சீவகன் வண்டுமூலம்படியலர்ந்த அலங்கலைசூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சோந்தானென்க.

உம்மை - இசைநிறை. (கஉ)

திருத்துயில்பெற்றமாபன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப  
வருத்தமுற்றசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்  
பொருத்தலும்பொன்னனைபபுறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்  
பருச்சுடர்ப்பவளநோன்றும்பம்மணிக்ககீசோந்தான்.

இ - ன். அம்மாபன் மாலையுழக்குதலாலே இன்புத்தாற்பிறந்த வருத்தத்தை

யுற்று இளைத்தகோதை தன்கண்ணகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவளைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவளத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச்சேர்ந்தா னென்க.

துயிறல் - தங்குதல்.

(க௭)

அல்லியுட்பாவையன்னுளறிவுறாவகையினொற்றி  
மெல்லவேதிறந்துநீக்கமின்னுவிட்டிலங்குபம்பூட்  
கொல்கிளமடங்கலன்னொன்கொழுந்திமாடநீந்திப்  
பல்கதிர்ப்பரிதிபோலப்பாயிருளேகினே.

இ - ள். மடங்கலன்னுள், திருவையொப்பாள் திறக்கின்றவோசை கேட்டறி யாதபடி மூற்பட நிலையோடே கதவைதள்ளி மெல்லத்திறந்து பின்பு முடியத திறந்து நீந்திப் பரிதிபோலே இருளிலேபோனென்க.

(க௮)

தாளுடைத்தடங்கொள்செவ்வித்தாமரைப்போதுபோலும்  
வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைத்தடத்தின்வைகி  
நாளினும்பெருகுகின்றநகைமதியனையகாதற்  
கேள்வனைக்கனவிற்காண்கிளர்மணிப்பூணிணுளே.

இ - ள். அவன் அவ்வனம் போகின்றவளவிலே, பூணிணுகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்தினுள், தன்முலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும்வளருகின்ற பிறை யையொத்த காதலையுடைய கணவன்நன்னைக கனவிலே காணுளாயினென்க.

கனக்காண்கின்றவள் அவன்போகக்கண்டாளென்க.

(க௯)

அரந்தினப்பிறந்தபொய்யாகியபொன் - சுணங்கு.  
கரந்தவன்கங்குனீககக்கதாலவோபணங்குமென்றோள  
வரந்தருதெய்வமன்னுள்வைகிருளானந்தேறிப்  
பரந்தெலாததெய்யுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகியபொன் - சுணங்கு.

இ - ள். முலையினையொளித்தது அவன் அங்கனம்போகாநிற்க, அவன் கள் வாலேவிழித்து அனந்தநீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்தெய்யும் பரந்து பார்த்து முறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

வளைவருந்துந்தோள. கணவற்கு நினைத்தனகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். (1)

திருமணிகுயின்றசெம்பொற்றிருந்துதுங்கொம்பனான்  
கருமணிப்பாவையன்னுள்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா  
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி  
யருமணியிழந்தோர்நாகமலம்ருகின்றதொத்தாள

இ - ள். மணியாற்செய்தகொம்பனான், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையை யொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணுளாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவுந்தேடி, நாகந தன்கண்ணகிய மணியையிழந்து வருந்துவ் தனை யொத்தாளென்க.

(க௭)

வேறு

யாண்டையாயவஞ்சினெனாருயி  
ரீண்டும்பொழித்தேகவலிக்குமா  
னீண்டதோளவனெநிறையானிலேன்  
நீண்டுவந்தெனத்தேனின்மிறற்றினா.

ஒளிக்ககண்கொளென்று முன்பும் வினையாவாராதலின், இப்பொழுதும்  
அதுவாகநினைந்து யாண்டையாயென்றும், அஞ்சினெனென்றுங்கூறினான். நீண்ட  
தோள் - உததமவிலக்கணம்

இ - ள். ஐயனே! நீயெவவிடத்தேநிறங்கூராய், யானஞ்சினேன்; இனிநீதா  
னேவாவென வாராநிறுத்தலின், தோளவனே! உயிர்ப்பொழுது உடம்பினைக்  
கைவிட்டுப்போகத் துணியாரின்றது, ஆதலின், நிறையழிந்தேன், இனித்தீண்டுவந்  
தென மிறற்றினுளென்க.

திணெவந்தென்றான், கண்டேன சீதையை யென்றாற்போல (சுஅ)

கனிகொளகாமங்கலந்துயிரொன்றலி  
னினியாமங்கையென்பதுகூறுவாடி  
பனிகொண்மாமதிபோறபசுபபூரயான்  
மனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய

இ - ள். மங்கையா, அன்புகனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிரா  
ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பா, அத்தன்மையில்லாதவிடத்து இனியரல்ல  
ரென்பது முன்புகூறுகின்றீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றியொழுகுகின்றநாளிலே பனி  
மூடியமதிபோற் பசுக்கும்படி யான்றனிப்பது நினக்குத தக்கதோ? கூறாயென்றா  
ளென்க, (சுக)

கழலுநெஞ்சொடுகைவளைசோருமாற  
சுழலுங்கண்களுஞ்சூடுபொன்னென  
வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ  
நிழலினிப்பருங்காதலுநீத்திபோ

இ - ள். ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும்போகாநின்றது,  
கண்களும் பாராநின்றன, மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென அழலாநின்றது;  
ஆதலின், ஆற்றலேன், யானிங்ஙனமாகவும், நீ நிறல்போல நீததற்கரிய காதலையுந்  
கைவிடுதியோவென்றாளுளென்க.

ஐயவோ, ஒ-இரக்கக்குறிப்பு. நீக்கியோ - ஓகாரம் - வினா. (சுஓ)

திருந்துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்  
புரிநதுகுடினும்பூங்கொடிநுண்ணிடை  
வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சரீ  
கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லையோ.

இ - ள். மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், இடைமுரியுமென்றறி

யாதபேதாய்! நினதுதுண்ணிடை வருந்தாநிறகுமேயென்றுகூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருகி ஸ்தையக் காணுதலும் வல்லையோ? என்றானென்க

ஒகாரம் - வினா.

(க0க)

தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை  
கண்டுதேவர்கனிபவென்றேத்துவாய  
வண்டுகுறியவண்ணமநிந்திலேன  
விண்டுதேன்றுளிக்கும்விராததாரினாய.

இ - ள் வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவளைப்படைத்தபொழுது, அயனார்தாங்கணை, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோமேயென்று வருந்துவரென்று முன்னிலைபுறமொழிகூறிப் புகழாநின்றவனே! தாரினாய்! நீ வணடைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன்; அறியின், இங்ஙனம் விடேனென்றானென்க.

தேவரென்றது ஒருவகைகூறும்பன்மை. \* “மணமேற - தேவரென் றேயிறுமாந்து” என்றாபிறரும இனி இவள்வாயையும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிரவருந்துவரென்றுமாம்

(க0உ)

வேறு

முலைவைத்ததததிடைமுழுகலுறிந்  
முலைவைத்துநிலத்தழிதவருவாய்  
சிலைவித்தகனெதெருளேனருளா  
யுலைவித்தனைபென்னுயிராகாவலனே.

முலைவைத்ததம்-யாம்பிறந்தவிடமுஞ் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று முலைதான் அருள்பண்ணிவைத்த தம். இது கொண்குகூறிற்று; † “எஞ்சுறறமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவாந்திருந்து” என்பமேலும். இருவரும் முன்புஉறாதிருத்தவின்மையின், உறிலெனவே முன்பு ஊடநீர்த்துகூடநினைக்கிலென்பதுபெற்றும். நின்வளைவெல்லாம் வருத்தமாயிறறென்பதுதோன்றச சிலைவித்தகனெயென்றாள். எவனென்னுமவினா என்னெனநின்றது.

இ - ள். சிலைவித்தகனே! உயிராகாவலனே! நீகூறிய ததததிடையிலே ஊடநீர்த்துக் கூடநினைக்கிறிலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவுகின்றநீ இப்பொழுது, சலிப்பித்தாய்; இதற்குக்காரணம் தெளிகின்றிலேன்; இதற்குக்காரணமென்? அருளிச்செய்யாயென்றானென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலெவாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்தைவருவாயென்க.

(க0ங)

கடனித்திலமவைத்தகதிரும்முலையின்  
னிடைமெத்துணையத்துணையும்மெழுதி

\* திருவாசகம், திருச்சதகம், ச.

† இலக்கணியாரிலம்பகம், கஉரு.

யுடனொத்துறைவானுழைவாரலேனென்  
மடனொத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

எழுதி - எழுத.

இ - ள். வடமணிந்தமுலையினுலே தன்மாபிடமெவ்வளவுண்டு அவ்வளவும் யா  
னெழுத, என்னுடனேயொத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தேவாரானுயின், என்  
னுயிர்வாழ்நிலைமை முற்பட்ட அறியாமையையொக்குமென்றொளன்க.

அது வண்டைக்கூறியதனைத் தானறியாதிருந்தது. ஒத்துது-ஒருசொல். முலை  
யெங்குந் தொய்யிலெழுதி யுறைவானென்றாமாம். (க0ச)

பெறுமன்பினளென்பதுபேசினலா  
லறுமன்பினளென்றறிவாரிலையா  
லிறுமென்பொடினைந்துரைவேறகருளி ஆரவ  
நறுமென்கமழ்தாரவனைநணுகாய.

கமழ்தார - பெயாமாத்தினா.

இ - ள். நறிய தாரவனே! நீ நிகழ்தகின் நிலைமைகண்டு, என்சுறத்தார் இவள்  
நாடோறும் பெறுமன்பினளென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பினளென்று கூறுவா  
ரில்லை, உருகுமென்போடு நைவேறகு இன்னுமருளி நணுகாயென்றொளன்க. (க0ரு)

துனசீறத்தோவநடந்துசெலே  
லெனதாவிபகத்துறைவாயெனுநீ  
புனைதாரவனெபொயுரைத்தனையால்  
வினையெனொழியத்தனியேகிளையே.

இ - ள். தாரவனே! இப்பொழுது தீவினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியே  
யேகிளையாதலின், முன்பு எனதாவ்யகத்தேயுறைவாய்! நின்னுடைய சீறத்தோவ  
நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யை யுரைத்தாயென்றொளன்க. (க0சு)

பருமுத்துறையுப்பணுவெம்புலேகின்  
றிருமுத்தகலந்தினையாதமையா  
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுண்  
மருமுத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தவரும் பெருந்த விரும்பியமுலையென்று, அவற்றைப் பின் பிரி  
தல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறாக ஈண்டுக்கூறினான்: முத்து - கண்ணீர், புணை -  
பிழைத்தல், வெமமை - காமத்தியாலேவெவ்விதாதல்; கண்ணீர்தவரும் யான்பிழைக்  
கும் வெவ்வியமுலையென்று

இ - ள். நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய  
முலைகள், தம்முன்னெகின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதேகிறநலின், அதனை  
முயங்காமையாலாற்றுகின்றனவிலலை, ஆகலின், நீமருமத்திடத்து முன்பே தீப்பட்ட  
தொருநுண்ணிலே காய்ந்ததுவல் நின்றெரியுந்தன்மையைச் செய்தாயென்றொளன்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன்னின்றமுயக் கங்கொடாதநிலை வேலிற்குமாவகை. இத்துணையும் எதிர்பெய்துபரிதல் \* “உடம்பு முயிரும வாடியக் காலும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியான், முலையை யிங்னங் கூறினான். (க0௭)

புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே  
வனமாவழையேவனையேதிரையே  
யினமாமணிக்குழெழிபூணவனைத்  
துனயான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

இ - ள். மயின்முதலியவற்றைவினிதது தும்மைத்தொழுதேன்; இனி யான் பூணவனை இன்னுஞ் சேர்ப்பெறுவேனோ? பெறுவேனாயின், அவனிருக்கின்றவிடத்தைக் கூற்றொன்றானென்க (க0௮)

கொடுவெஞ்சிலைவாய்க்கணையிறகொடிதாய்  
நடுநாளிரவினனவைதான்மிகுமா  
னெடுவெண்ணிலவினின்மிராதோபரியா  
தடுமால்வழிநின்றமனையருளாய்.

தோ - நிலவினையுடைய மதி, அது வட்டத்தாற் றேருள்போறவிற் றேரென்றான்.

இ - ள். கணையிலங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தத்தான் மிகாநின்றது, மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானுமடாநின்றது, இவ்வளவுக்கு என்கூற்றிலே நின்று, அறக்கடவுளே! அருளாயென்றானென்க (க0௯)

கயலாலிவையென்றுகவிழ்ந்துகிடந்  
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா  
மியலாததுவோவினியேற்கினியீ  
ருயலாவதுகண்மலர்காளுரையீர்.

கிடந்து - கிடக்க. அவசமாகித் தண்ணைக்கடாமையின், அயலேனென்றான். உரைத்தனைப் பொன்னுரைத்த தென்றற்போல அவன்செய்த தொழிலென்று கொள்க. அது சொல்லிற்செல்லாமென்றற்போலவுகின்றது. இனியீர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று தும்மைப்புகழ்தலின், அதற்கு நீரன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யானறியாமல் துமககுக்கறியதெல்லாம் பிரிவையோ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பில்லையென்று தும்மிடத்து இனியேனாகிய வெண்கு இனியீராயிருந்தீர்; தும்மை அவன் புலால்நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன்பட்டார், யான் கணமலாகாளென்கின்றேன், இனியுயலாம்வழி யுரையீர் (கக0)

நெறிநீரவளையுநிழனித்திலமும்  
பொறிநீரபுனைநெழுதிப்புகழும்

வெறிதாரவனெவ்வழியேகினனீ

ரறிவீருநாயீரமுர்தோளிணைகாள்.

நெறித்தநீ - கடல்.

இ - ள். அவனினைவையமாந்த தோளிணைகாள்! பொறித்தாற்போலுந் தன் மையவாக வளையையுமுததையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்புகழும் மணத் தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான், முயக்கைநெகிழ்ந்துபோகவிட்டநீர் அவன் போனவிடமறிவீர், நுமமை இன்னும் யான்புகழ்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறீ ரென்றானென்க.

(ககக)

இழுதாசுடாவேலிளையானகலத்

துழுதீருடனவெம்முலைகாள்வயிரத்

தொழுவாய்விடையைத்தொடர்கிறிஸிரென்

றழுதாட்டமாகவணங்கிழையே.

ஓரிடத்தும் பற்றினறி யிருத்தலின, விடை முறித்தற்காகாமையின், வயிரத் தொழுவென்றாள்.

இ - ள். அணங்கிழை, முலைகள்! இளையானகலத்தே சேரச் சிலநாளுமுதநீர் அவ்வுழவிய்பயனை முற்றப்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவனைத் தொழுவாய்ப பணித்திலீர், நுமக்கும் அஃதறிதாயிறறு, இனி யான்செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதானென்க.

(ககஉ)

தகைவாடியதன்னிழல்கண ணுகுநீர்

வகைவாடியருந்தியழுவதுகண்

டகையேலமர்தோழியழேலவரோ

பகையாபவரென்றனளபான்மொழியே

இ - ள். பான்மொழி, தானமுத கணணீரிலேதோற்றின தன் அழுகெட்ட நிலில் வாடி வருநதி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்ததோழி! நீவருந்தாதே கொள், அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள், முடிவில் அவா நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவித்தாளென்க

ஓகாரம் - எதிமறை. இனிப் பளிங்கிறோற்றிய நிழலுமாம்.

(ககங்)

வெறிமலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்

பொறிமலைபுனைநிழல்காணலளாய

நெறிநாடியபோயினனீடினளகண்

டெறிவால்வளைகொண்வெரும்மினியே.

பொறிமலை-விதியையியல்பாகவுடையான், பெயர்

இ - ள். தன் தலையின்மலைகள்வீழ்ந்து கணணீரையுடைய நிலமறைதலின், பொறிமலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணுளாய் அவள் அவன்போனவழியைத் தேதெறகுப்போனாள்; நீட்டிப்பதுஞ்செய்தாள்; இனி யவனைக்கண்டு வளையைக் கொண்டு வருவளென்றானென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம்.

(ககசு)

மடமாமயிலேகுயிலேமழலை  
நடைமாணனமேநலமார்க்கினியே  
யுடனாமிமெனையனையென்றுருகாத  
தொடையாழ்மழலைமொழிசோந்தனளே.

நலமா மழலைக்கினி.

இ - ள். யாழ்போலு மழலைமொழியை யுடையான், மயில் முதலியவற்றை விளித்து, என்னுடனேவினையாடும் என்னையனையென்றவளவிலே உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

ஐயனையென்னும் இரண்டாமுருபிற்குத் தேடுமினென்னும் வினைவருவிக். ( )

வேறு

க. மல்லுறையலங்கன் மாரபன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து  
கல்லுறைநாகுவேயத்தோட்கதிாமணிமுறுவறசெவவாய்  
வில்லுறைபுருவமாதா வெந்தனள்கிடப்பயின்னோ  
யில்லுறைதெய்வநோக்கியிரங்கினின்றுரைக்குமன்றே (ககக)

உ. புண்ணவாமபுலவுவாடகைபபொலன்கழறபுனைந்தபைந்தார்க்  
கண்ணவாம்பவனப்பினுனைக்காமனேகண்டோபாழ்தும்  
பண்ணவாம்பவளச்செவவாய்ப்படாமுலைப்பரவையல்குற்  
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பிணையனாடகுயதலுண்டோ. (ககக)

க. கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதுற்றத்  
தடக்கையாற்கொடுத்தாப்புல்லுந்தவழ்மதக்கனிறுநீங்க  
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசுட்டிடு  
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்மைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றுமொருதொடா.

காமனே, ஏகாரம்-பிரிநிலை. புண்ணையவாவும் வாள். பெண்ணவாயும் பாடம்

இ - ள். மலையிடத்தேநின்ற இளைய வேய்போலுந் தோண்முதலியவற்றை யுடைய மாதா கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தனளாய்க் கிடந்த வளவிலே, அவனைநோக்கி வருந்தினின்றுகூறுமில்லுறைதெய்வம், கைமுதலியவற்றை யுடைய கண்ணவாவும்வனப்பினுனைக் காமனேயுட்படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையை மெய்துவதோராசை நெஞ்சிலேநிற்கு மென்றால் இவட்குப் பிழைத்தலுண்டோ, தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்ததலாலே யினியவாகிய கவளத்தைத் துறறும்படி கையாலேகொடுத்தா புல்லுங் கனிறு நீங்கப் பிடிக்குக் கடத்திடை உயயுந்தன்மையுண்டாமோ, அதுபோல ஊடநீர்த் துப் புணரும் கொடைக்கையான பிரிந்தபின்பு கோதையவட்குப் பிழைக்குந்தன் மையுண்டாமோ வெனறுகூற்றிறென்க. (ககக)

முயங்கினுன்சொன்னவண்டாய் முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சோ  
வுயக்குவாளுணர்ந்துகேள்வழ்கூனமும்பரிவுமஞ்சி



யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்  
வயங்குபொன்னின்றநீலமாமணிமுலையினுளே.

ஊனம்-பழி. பரிவு-இறந்துபாடு. பொன்-பசுபடி.

இ - ள் தெய்வம், நினைதிந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பரிவுமாமென்று  
கூறுவனபோலும் முயங்கினுன்கூறிய வண்டாய்ச்சோதலின், முலையினுள், வருந்து  
கின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டுகின்றவாவியைப்  
போகாமற் றாங்கினுளென்க.

அவன் “துணைவனதுஞ்சினீயுந்துஞ்சுவை” என்றதனைநினைந்து ஆற்றினான்.  
தன் றெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வநினைப்பித்தது (ககக)

வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிழுவண்டிகாணீர்

துஞ்சுவேன்றுயரந்திரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர

மஞ்சுதோய்செம்பொனமாடத்தென்மனைதன்னுள்ளென்றாள்

பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சீரழியினுளே.

துணைவனடையும் நெஞ்சாலேகருதி, வண்டிகாளென்றாள்.

இ - ள். சிறழியினுள், காமன்சொன்னவண்டிகாள்! நீங்கள் இறந்துபடுவேனது  
துயரந்திரம்படி. என்மனைதன்னுட் தெய்வமாவீராகவென்றாளுளென்க.

தமமால் இறந்துபாடுநீங்கினேன், இனி இரங்காததும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்  
தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீரென்றாள், “இருக்குமேயிரங்கலின்றாய்” என்  
றானதலின். இது தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (கஉ௦)

நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமுலைதுசுப்பிற்றேயந்தோர்

பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை

வெந்துடன்வெயிலுற்றாற்போன்மெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி

வந்துவானிட்டசுட்டிவனப்பொடுமுனைத்ததன்றே.

வீங்குமுலையை யெடுக்கமாட்டாது நொந்து தெய்ந்து வருந்துதுசுப்பாலே பந்  
தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகுறினார். வருந்துமென வருவிக்க. இனி  
துசுப்புப்போற் தேயந்தென்றுமாம்.

இ - ள். நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனேவெந்தார்  
போலேயுருகாரிந், வானுக்கிட்டசுட்டிபோலே வெள்ளிவந்து முனைத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினான்.

(கஉ௧)

எரிதுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்

புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றமுதலாலே

யரிசூரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித

திருவிரிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசோந்துசொன்னான்.

ஈண்டி. - ஈண்ட.

இ - ள். எரியைச்சோந்த தளிர்போலே மயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போ

சையினின்று நீக்கி வருத்தமுற மழுதலாலே, அவ்வோசை அகத்திலுள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர்கிரண்டவனவிலே அவணற்றாயாகிய ரிபுகியனுக்கி ஒருமொழிகூறி னுள்ளென்க. (கஉஉ)

விழுததிணைப்பிறந்துமிக்கவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்  
றிழுக்கமொன்றானுமின்றியெய்தியதவததின்வந்து  
வழுக்குதலின்றிவிண்ணோன்வச்சிரறுதியினிட்ட  
வெழுத்தனாந்தவன்பமின்னுநீபெறுதியென்றாள்.

அயன் வச்சிரத்தாலிட்டவெழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

இ - ன். உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்கநெறியிற்  
றப்பொன்று மின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேளாயிரந்து நாம முன்செய்த  
தவத்தினாலே யெழுத்தன்னாள்வந்த தந்தவன்பத்தை வழுக்குதலின்றி இன்னும நீ  
யேபெறுவையென்றாளென்க. (கஉ௩)

பிறங்கினகெடுங்கல்யாபுணர்ந்தவாபிரிவாபேசி  
னிற்றக்குபுலீழுமேலாயோங்கியவெண்ணியோனிட  
பிறந்தவாசாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிக்  
கறங்கினசவலாடுபாடுங்கோதைநீகவலலென்றாள்.

இ - ன். கோதாய்! மேலாய்வளாந்தன தாழ்ந்துவிழும், பிறந்தவரெல்லாருஞ்  
சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர், இன்னுங்கூறின், மிக்கவனப்புக்களெல்லாம்  
ஒருகாற்கெடும்; அங்ஙனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவார்களெல்லாரும் புணர்வரேயென்று  
பார்த்து நீ கவலாதேகொள்ளென்றாளென்க.

பிறங்கினகல்யாபுமனவும், பிரிந்தவர்புணாவரெனவுமாறுக. (கஉ௪)

எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநீர்ப்புள்ளியற்றாற்  
பிரிவின்கடபிறந்துன்பம்பெருங்கடலனையதொன்ற  
லுருகிவைந்துடம்புநீங்கினிம்மையோடும்மையின்  
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேடும்மனமே.

இ - ன். காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற் பெறுமின்பம் நீர்த்துளியையொத்  
திருக்கும், பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றாயிருக்கும், ஆதலின்,  
இப்பிரிவாலே பெறுத்தகரிய மக்கள்யாககைநீங்குமாயின், இம்மையினும் மறுமை  
யினுஞ் செய்துகொள்ளுநன்மையின்றி, இரண்டிடத்தப் பெறும்பயனையும் பெறா  
ரென்று உணர்தார்கூறக் கேட்டிருப்போமல்லவோ? ஆதலின், இதுதகாதகாணென  
றாளென்க. (கஉ௫)

மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப  
மின்னினொத்திருக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபனியினிங்கு  
மின்னிசையிரங்கூல்லியாழிளியினுமினியசொல்லா  
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குத்தக்கென்னையென்றாள்.

இ - ள். இனியசொல்லாய்! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளையொக்கும்; அவரின்பம் மின்னொத்துத தோன்றிமாயும், அவாசெல்வம் வெயிலைக்கண்டபனி போல்நீங்கும், ஆதலிற் நீவினையினாககம் அப்படிவலிதாயிருக்கும்; இதற்குவருந்திப் பெறுவதென்னென்று ஆற்றுவதித்தாளென்க.

இசையொலிக்கும்யாழின் இளியென்னுநரமபு

(கஉசு)

பஞ்சிசைகொண்டபைம்பொறகலைபுறஞ்சூழ்ந் துவைத்து

நஞ்சிசைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்குல்

வெஞ்சிசைப்பள்ளியாகவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்

தஞ்சிசைபபடுக்கலாதாரதம்பரிவொழிகவென்றாள்

பஞ்சு - ஆகுபெயர்

இ - ள். நஞ்சுக்குடிகொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய வல்குலாலே புறத்தே காவலிட்டுவைத்து முலைத் தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங்கும்படி தம்பாலே யகப் படுத்தமாட்டாதமகளிரா தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிரவாராகவென்றாள்

இது கேமசரி தன்னிலேகூறியாற்றினான் தாய்கூற்றமென்பா.

(கஉஎ)

வாசமிக்குடையதாரான்வண்ணுக்குரைத்தமாற்றப்ப

பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாவியளல்லதெல்லாம்

பேசினோர்பிணையல்மாலேபிசைந்திடப்பட்டதொத்தா

சேலாம்பரவையல்குற்றாமணிப்பாவையன்னாள்

இ - ள். மணிப்பாவையன்னாள் வாசமுடையதாரான் வண்டினுக்குக்கூறிய வாததையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிககுண்டாக்கப்பட்ட உயிரொன்றையுமு டையவள் அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாஞ்சொல்லிற் பிசைந்துபோகட்ட தொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினை வினைமுதலொடு முடிந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநிறைவு \*‘பல்வழி’ என்றதனைக் கொள்க.

(கஉஅ)

பையரவிழுங்கப்பட்டபசுங்கதிர்மதியமொத்து

மெய்யெரிதுயரின்முழுகவிதிர்த்திதிர்த்துருகிறையு

மையிருங்குழலினுடன்மைந்தனைவலையிற்சூழ்ந்து

கையரிக்கொண்டுங்காணுள்காளையுங்காலிற்சென்றான்.

அரவு - விகாரம்

இ - ள். பாம்புதிண்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்துயரத்திலே

மூழ்கும்படி நடுங்கி நெஞ்சருகி நையங்குழலினான், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டிதேடியும் கணமூலன்; அவனுங் காலாலேநடந்துபோனானென்க.

காற்றுப்போலேயென்றாமாம்

(கஉக)

காழகச்சேற்றுட்டம்பால்கதிமணிக்குடத்தினேந்தி  
வீழ்தாச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்டத்தேள  
சூழிருட்டொழுதிமூழ்கத்தீங்கதிர்சொரிந்துநல்லார்  
மாழைகொண் முகத்திறுளேன்றிவளை கடன்முனைத்ததன்றே.

இ - ள். பாலைப் பளிககுக்குடத்தேயெடுத்தக கருஞ்சேற்றிலேவீழும்படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாகியதெய்வந் தன்கதிரை யிருளிலேருளிகும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசுத்தல்கொண்ட முகம்போலேதோன்றி முனைத்ததென்க.

மாழை - பொன் விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்றாமையின், இங்ஙனங்கூறினா

(கஉ௪)

ஏறனாருளேந்நகக்கைவள்ளக்கேந்தியாகு  
வீறுயர்மதியந்தோன்றவினாவொடுபொயபின்றை  
மாறிலாப்பரிதிவெய்யோன்வருதினா முனைத்தவாங்க  
ஹுசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருள வுற்றான்

இ - ள். ஏறனாருகக் கைவளக்கெடுத்தாற்போல வழி யிருளைகைவிடும்படி மதிதோன்றுதலாலே பொய பின்பு, நிகரிலலாதனாயிற்றினது வட்டங் கடலிலே முனைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு அணிகலங்களைக் கொடுக்க வுற்றானென்க.

(கஉ௫)

வேறு

எவ்வூரீரெபபதிக்குப்போந்தீராதும்மனைவியாதாமெனைவாமகக  
ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவாநீருநாமினென்றும்  
கிவ்வூரேனிப்பதிக்குப்போந்தேனென்மனைவியருநால்வாமக்க  
ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுவாத்தான்சான்றோன்.

இ - ள். எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூக்குவந்தீர், நுமமனைவியாஎத்துணைவர், பின்னாகள் ஒழுக்கமுடையாரொத்துணைவர், ஒழுக்கமில்லாதார் எத்துணைவொன்று வினையினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன், இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்கள் ஒவ்வாதாரிலை, ஒப்பானொருவனுளென்று உணர்வுடையான்கூறினானென்க.

(கஉ௬)

ஒப்பானொருமகனேகால்வரொருவயிற்றுடபிறந்தானென்ன  
நக்கான்பெருஞ்சான்றோர்நம்பிபோல்யாருலகினினியாரென்ன  
மிக்கானுரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பான்  
நக்காய்குறித்ததுநாயென்றான்ருணுரைப்பக்கேட்கின்றானே.

இ - ள். ஒப்பானாகிய அவ்வொருமகன் றானே நான்குதாய்மாரது ஒருவயிறறி  
லே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினானாக, இவனைப்போல் உலகில் இனியாயாவ  
ரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன்றான் நக்கான், நகருப் பின்னும் அறிவுமிக்கவன்கூறிய  
வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது, யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி,  
தக்காய்! நீநினைத்ததனைக்கடென்றான்; அவனுரைப்பத் தான் கேளாநின்றனென்க ( )

நற்றானஞ்சீலநடுங்காதவமறிவாசிறப்பிந்நான்கும்  
மற்றாங்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவரவயிறுட்டோன்றி  
யுற்றானொருமகனேமேற்கதிககுக்கொண்டுபோமுரவோன்றனைப்  
பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதாரபிறர்க்கள்பிறோகண்டீர்

இ - ள். தானஞ் சீலந் தவம் இறைவாபூசனையெனறுசொல்லிய இந்நான்கும்  
முன்கூறியமனைவியர், இந்நால்வாவயிற்பிறந்து பயன்றருவானாகிய நல்வீனை  
யென்கின்றமகனே மேற்கதிககுக் கொண்டுபோமுரவோன், அவனைப்பெற்றாரே  
மகப்பெற்றார், அல்லாதார மகப்பெற்றாரல்லா; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லககண்ட  
ரென்றனென்க (ககச)

படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றுநதுகண்டவர்மெய்பணிப்போற்றிட  
மடனாகவைம்பொறியும்வென்றாக்குவந்தீதருனமாகுந்  
திடனாகத்தீந்தேனுநதெண்மட்டுமுயிராகமுறாமீண்டிரிற்றற்  
கிடனாகமுனுமிவைதுறத்தலேசீலமென்றுதாதாரமிக்கார.

இ - ள் படநாகந் தோலுரித்தாற்போலே அகமுமபுறமுந் தாயவாகத்தறந்து  
நோற்றுத் தமவயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்றாக்கு உவந்துகொடுத்தல்  
தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் திடனாகத்தறத்தல் சீலமாமென்று மிக்கவர்கூறி  
னொன்றனென்க.

நாகந் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சுங்காலும்.

(ககடு)

ஒவாதிரண்லிவவுமட்டமியும்பட்டினிவிடொழுக்கங்காத்த ஒவாது  
றவாததவமென்றார்தண்மதிபோன்முக்குடைகழித்தாதைபாதம்  
பூவேபுகைசாரந்தஞ்சுண்ணம்விளக்கிவற்றற்புனைதனாளு  
மேவாவிலைபிறவும்பூசனையென்றீண்டியநூல்ககைகண்டாரோ.

ஒவா - சொல்லி.

இ - ள். அறமீண்டிய ஆகமத்தைககைகண்ட இருடிகள் தாதைபாதத்தே  
காடோறும் பூமுதலியவற்றற்புனைதலையும், இவையொழிந்த பிறவற்றற்புனைதலையும்  
பூசனையென்றேவி, இரண்டுவாலிலும் அட்டமியிலும் படடினிவிட்டு ஒவாது ஒழுக்  
கங்காத்தலைக் கொடாத தவமென்றாரென்க (ககசு)

இந்நால்வர்துணைவியராககாதன்மகனிவவைடையார்போகிப்  
பொன்னுரமாரபிப்புநகராயப்பூமிமுழுதுமாண்டு

மன்னா முக்குடைக்கீழ்வாமன்சிறப்பியற்றிவரம்பிலின்பம்  
பின்னாவிளேவித்துப்பிறவாவலகெய்தல்பேசலாமே.

இ - ள். இந்நாலவருந் துணையிராக இவன்மகனாகவுடையார் சுவர்க்கத்தே  
போய் இந்திரராய அவ்விடத்தையாண்டு பின்பு சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுதையு  
மாண்டு வாமனுக்குப் பூசகனடைத்தி அருகந்தாவத்தையைவினைவித்துப் பின்பு வீடு  
பெறுதல் உணமையென்றே கூறலாமென்றானென்க. (க௭௭)

மட்டாபூமபிண்டிவளங்கெழுமுகுடைக்கீழ்மாலேகண்டிர்  
முட்டாதவின்பககதிதிறக்குநதாளுடையமூர்திபாத  
மெட்டானும்பததானுமில்லாதார்ககிவ்வுலகிலின்பம்போல  
வெட்டாடேகண்டாவினையவனைத்தேறினாக்குணர்ந்திரன்றே.

பாதம் - அடி

இ - ள். இன்பக்கதியைத்திறக்குந தாளாகியபாதத்தையுடைய மூர்த்தி முக்கு  
டைக்கீழ் மாலே காண, அவனைத்தேறினாக்கு, பொருள் பத்தெட்டுக்கூட இல்லா  
தார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கூடாத வாறுபோல வினைகூடா, இத்தன்மையை யுணர்  
திரல்லவோ வென்றானென்க.

ஆனும், உம்மையும் அசை. உணர்ந்திர்-ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (க௭௮)

வேற்றுவரில்லாதாமருக்கேசெல்லினும்வெகுண்டிர்போல  
வாற்றுணக்கொள்ளாதடிபுறத்துவைப்பிரேயல்விர்போலுங்  
கூற்றங்கொண்டோடத்தமியேகொடுநெறிகடசெல்லும்போழ்தி  
னாற்றுணக்கொள்ளீரமுகலாலறிவொன்றுமிலிரேபோலும்.

ஏகாரம், போலும் அசை. இன்-ஏழனுருபாதல் புறனடையாறகொள்க.

இ - ள். அயலாரில்லாத சுற்றத்தாருக்கே போயினும் அவருடனேவெகுண்டு  
ஆண்டுச் செல்லாதோபோலப் பொகிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓடியிட்டிடா,  
இத்தன்மையீர் கூற்றம் நும்மைக்கட்டிக்கொண்டோட துமரில்லாதவ்வுக்குத் தனி  
யேபோம்பொழுது உண்ணுமூணுக்குப் பொகிசோறு இப்பொழுதே தேடிச் கொள்  
ன்றிலீர்; ஆதலின், அழகன்றி அறிவொன்று முடையீரல்லிர்போலே யிருந்திரென்ற  
னென்க. (க௭௯)

அனைவதுகாமமடுநெய்யொழுதுமுனுமபின்னா  
வினைவதுதீவினையேகண்டிரிவைமுன்னுமவிடுமினென்றாற  
றனையவிழ்கோதையார் தாமஞ்சோவெம்முலைபோல்வினிகுக்கண்சேந்  
துனைவயுறுதியுரைப்பாராயோபாவமுணராரேகான்

இ - ள். அருந்துவதாகிய காமததாலுங் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்புலினைவது  
தீவினையேகாணுங்கள, இவைமுன்றையுங் கைவிடுககொன்று பிறர்க்குக் கூறினால்,  
இங்ஙனம் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரை முலைபோற்பொருமிக் கோபித்து உண்  
ரர்க்காண, ஒ' இஃதொருபாவமிருந்தபடி. பென்னென்றானென்க. (க௮௦)

இழுதன்னவெண்ணிணததசெந்தடிக்கேயேட்டைப்பட்டிரும்பிற்போர்த்த  
பழுதென் னும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவியர்கேளார்பால்போன்  
றொழுகியமுது நுநல்லதத்தையோகிலாருன்செய்கோட்டக்  
கழுகுண்ணவளாளுரமேசுமநதுபுள்ளிந்கேபுறஞ்செய்கின்றாரா.

ஒட்டையென்றா, உட்கொள்ளாமையின் ஊன்செய்கோட்டம் - ஊனாற்செய்  
தவுடம்பு. வள்ளாரம் - ஊன்

இ - ள். நிணத்தவாகிய தசையைப்பெறவேண்டுமென்றேயினைத்து அவ்வள்ளா  
ரமேசுமந்து கோட்டக்குப்புறஞ்செய்கின்றா, ஓகிலராயக கழுகுண்ணும்படி அக்க  
முகிற்கே புறஞ்செய்கின்றா; இதனை யிங்ஙனம் பழுதெண்ணும் இரும்பாற் போர்த்த  
வன்மனத்தாரா ஒட்டைமரச்செவியராய அறத்தைக கேளாரென்றானென்க. (கசக)

கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணாளைதனைக்காட்டா  
ளையாவிளாம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்மென்  
செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கடனொயாற்முறித்தவெல்லாம்  
பொய்யேபொருளுரையாமுன்னேகொடுத்துண்டல்புரிமின்கண்டிர்.

இ - ள் மொழியின்றிக கையாலே பொருட்டிரளினளவைக் காட்டினானை,  
இளையாளாகிய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள்போலே ஐயனே!  
விளாம்பழமே வேண்டுமென்றாகின்றீர்; அதுதருதற்கு விக்குள்வந்தடுத்தலிற் பருவ  
மன்று, என்செயவேனென்றுகூறி, ஆங்கவன் மறுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும்  
அவள்கட்டுளையாலே பொய்யே பொருள் கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்  
துண்டலே விரும்புவீராக வென்றானென்க.

பன்மை - சாதிப்பன்மை.

(கசஉ)

வேறு.

பனிமதிபொழிகதாபருகுமாம்'பலபோள்  
முனிமதிமுகத்தியாமுறுவனம்பினா  
துனிவளர்கதிகளுட்டோன்றிநாடகங்  
கனியரின்றாடுவாகடையில்காலமே.

இ - ள். மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரா உள்ளடக்  
குவதோரம்பல்போலு முறுவலையுடைய வாயை நச்சினார், முடிவில்லாத காலமெல்  
லாந் தீக்கதிகளிலே தோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு முற்றத்திரிவரென்றா  
னென்க. (கசக)

நிழனிமிர்நெடுமதிநிகரிநீங்குகிர்  
பழனவெண்டாமரைபனிக்குமாறுபோற்  
குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினார்  
தொழநிமிர்ந்தமரராய்ததுறக்கமாள்வரே.

இ - ள். ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரையஞ்சுமாறுபோலே கிள

சுஉசு

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

வியார் கோலத்திற்கஞ்சினார் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை  
யாளுவரென்றானென்க. (கசக)

வேறு.

இன்னவாறுறுதிசூறியெரிமணியவிரமார்த்த "  
பொன்னவீர்கலங்களெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்  
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டொழுதுசென்றான்  
உடு வின்மரீ இநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

இ-ள். அங்ஙனம் அணிகலமருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு உறுதி  
யைக்கூறிக் கலன்களைவிரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவனும் வலங்  
கொண்டு தொழுதுபோயினான்; போயினபின்பு, தோளான் கடத்தைப்போகலுற்ற  
னென்க. (கசரு)

கே ம ச ரி ய ரி ல ம் ப க மு ற் றி ற்று.

ஆ கவி கருஞ்சு.

—௦௧௫—



ஏழாவது

கனகமாவஸ்யாரிலம்பகம்.

இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா  
யரங்கக்கூத்திகணன்பின்மனையவட்டுறந்துசெல்பவர்போற்  
பரந்ததீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு  
மரங்கொல்யானையின்மதநாறருஞ்சுரமவன்செலற்கெழுந்தான்.

இ - ள். அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தைமேலன்பாலே மனையானைத்  
துறந்துசெல்வாராப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் நாறுஞ் சுரத்தைப் போ  
தற்கு அவனெழுந்தானென்க

பயின்றபாம்பையும் பாகனையுங்கோறலின், பரத்தைககு, மயிலையும் ஆனையையு  
முடையகாடு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சுரம் - அவன்கூறிய கானவா குரம்பை  
குழ்காடு. (க)

கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா  
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிந்துநின்றவாபோற்  
பலவும்பூத்தனகோங்கம்பைபந்துகின்முடியணிந்தவர்பின்  
னுலவுகாஞ்சுகியவர்போற்பூத்தனமரவமங்கொருங்கே.

இ - ள். காயா மயிலின் கழுத்துப் போலே மலர்விரிந்தன; கோங்கம்பல  
வுஞ் சக்கரவர்த்தி முடிசூடுநாளிலே முடிசூடிச் சேவிக்கும் அரசனாப்போலேபூத்  
தன, மரவம் மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேதிரியுஞ் சட்டையையுடைய  
மிலேச்சனாப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

ஒங்குமால்வனாவனாயாடுழக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்  
ருங்குசந்தனந்தளரத்தழுவிவீழ்வனதகைசா  
லாங்கண்மாலுலகளப்பாழிசங்கமொடேந்தி  
தேங்கொண்மார்பிடைத்தினைக்குஞ்செம்பொனாமொத்தனவே.

இ - ள். வனையாடுழக்குதலின், இராலுடைந்து வனையினின்றொழுகும் பெருந்  
தேன் விழுகின்றபொழுது தம்மைத்தாங்கின சந்தனந்தளரும்படி அம்மலையைத்தழுவி  
வீழ்வன, மால் உலகையெப்பொழுதுமளப்பான் ஆழியைச் சங்குடனேயேந்தி அவன்  
மாபிடத்தே அசையுமாரமொத்தனவென்க.

தேன்வீழ்வன ஒத்தன. அங்கண் - விகாரம், தேம்-கட்கினிமை. வனாதாங்கின  
சந்தனமுமாம். (ஈ)

விழ்ந்துவெண்மழைதவழும்விண்ணுறுபெருவரைபெரும்பாம்  
 பூழ்ந்துதோலுரிப்பனபோலொத்தமற்றவற்றாவி  
 தாழ்ந்துவிழ்ந்தவைமுழுவிற்தும்பினமதுகரம்பாடச்  
 சூழ்ந்துமாமயிலாழநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

இ - ள். மஞ்சபடிந்துதவழமலை, பெரும்பாம்பு ஊழ்ந்து தோலுரிப்பனபோலே  
 யாய், அமமஞ்சபோனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன; அம்மலையில் அருவிவீழ்ந்தவை  
 முழவுபோலேமுழங்கின; அதுகேட்டு மயில்கள், வண்டுகள் பாட வளைந்தாடிப் பிறாடு  
 நாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க. (சு)

கருவிதேனெனத்தூங்குங்கதிரணியிறங்கொடுத்தினைசூழ்  
 பொருவிலையானையின்பழப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை  
 யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதீர்வரகு  
 முருவவெட்பயறுமுந்துமல்லவுமெல்லையின்னுளவே.

இ - ள். கைத்தாளமும், தேனிறுலுமென்னும்படி தூங்குங் கதிரணிந்தவிதுங்  
 கையும், தினையையுஞ் சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலங் காயையுடைத  
 தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்வினைந்த ஐவனெல்லும், கரும்பும்,  
 கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வரகும், என்றும், பயறும், உழுந்தும், ஒழிந்தவுணவுகளும்  
 எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயின், தொகுதித்தேனென்க. (சு)

யானைவெண்மருப்புலக்கையழையுரலேவனமிடித்த  
 தேனெய்வாசவற்குவவீத்தீங்கனிவாழையின்பழனு  
 மூனையுண்டவருருகும்பசுந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே  
 மானினோக்கிபர்நோக்கிவழிதொறுமீவதவ்வழியே.

கனிவாழை - ஓபெயா. ஊனை, ஐ - அசை.

இ - ள். அவனொருப்பட்ட அததன்மையையுடைய அவ்விடம், மானினோக்கி  
 யா, ஐவனெல்லை மருப்புலக்கையாலேபாறையாகியவுரலிலே யிடித்த அவலையும், தே  
 னையும், பழத்தையும், உண்டவருனுருகும் பிண்டியையும் ஒருங்கேகுவித்து இளைத்த  
 வராரோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன்மையையுடைத்தென்க.

பாசவல் - விகாரம். (சு)

க. குறிஞ்சியெல்லையினிங்குகொடி முல்லைமகண்மொழிந்தாடச்  
 செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்கொண்டையஞ்செல்வறகுக்குர்  
 மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பத்தோன்றியஞ்சுடரேந்த [வ  
 ரிதைந்தபூங்குருந்துகுதேனோபெய்தார்த்தனசுரும்பே. (எ)

உ. அரக்குண்பஞ்சிகடிாட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்  
 பரப்பியிட்டனபோலக்கோபங்கள்பயிரமிசைப்பரவ

வுணாத்தமென்றயிர்ப்பித்தைக்கோவலாஜீங்குழலுலவ  
நிணாக்கணாமாமணிசுறங்கநீணிலங்கடந்தன்னெழுயோன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். முல்லைக்கொடி மகட்பேசுசெல்லுதலின், அதனையறிந்து குரவன் தன்  
பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தானாயுடைய கொன்றையாகிய செல்வனுக்குக்  
கொடாநிற்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தினின்றுகுந் தேனாகியநீனா  
வார்த்து ஆரவாரித்தன; அவையாரவாரித்தவளவிலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதப்  
பலகையிலேபரப்பினற்போலே கோபங்கள் பயிரமேலேபரவாநிற்க, தயிலாவார்த்த  
மயிரினையுடைய கோவலருதுங் குழலோசைபரக்க, ஆநிணாக்கண்பூண்ட மணிகறங்க  
நெடியோன் குறிஞ்சி நிலத்தெல்லையினின்றூரீங்கி முல்லைநிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி யிரண்டினும்படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்பெழு,  
அஃதெசைந்து தேனைச்சொரிந்ததனாற் சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்தையாக்கினா.  
கோபம்பரவவெனவே கார்காலமாம் (அ)

வள்ளிவாரியகுழியின்வளாபொன்னும்வயிரமுமிமைக்குரு  
சள்ளிவேலியினிங்கித்துறக்கம்புக்கிடுமெனச்சூழ்ந்து  
வெள்ளிவெண்டிர்வள்ளித்துநிலத்தொடுதறிபுடைத்தவைபோற்  
றுள்ளிவீழ்யாருவிவனகிரிதோன்றியதவனே.

இ - ள். பக்கத்திற்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மராமரத்தின் வேலியினின்  
றுந் தப்பி மேலே துறக்கத்தே போமென்றுநினைத்தது வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையிலே  
சூட்டி வலித்து நிலத்தோடே தறியைப்புடைத்துக் கட்டினாற்போலே நாற்றிசையும்  
வீழும் அருவியையுடைய வனகிரி யவ்விடத்தே தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிக்கிழங்கு அகழ்ந்தகுழியிலே பொன்னும் வயிரமு மிமைக்கும் வனகிரி  
யென்க. (க)

அண்ணாளுசெல்லுமுன்னாலணிமலர்ப்பூமபொழிலதனுள்  
வண்ணமாச்சுனைமாரீர்மணிநெளித்தனையதுததும்பித்  
தன்னென்னுமகைமுநீர்நீலந்தாதுவிழாம்ப  
லெண்ணில்பன்மலர்களுலியினவண்டுபாண்முரன்றுளதே.

ஆல் - அசை

இ - ள். அவ்வனகிரிக்குமுன்னே தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்குள்ளே  
பரிங்கைக்கதைநையதாகிய நீரிறைந்து அதிலே தாமரைமுதலிய பூநெருங்கி  
வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒருகளை யுளதாயிற்றென்க. (க0)

வேறு.

கா ன த் தி னே கு கி ன் று ன் க டி பொ ழி த் த கி ன் க ண் டெ ய் தி த்  
தா ன த் தி லி ரு த் த லோ டி ன் தை ய லா னொ ரு த் தி தா னே  
வா ன த் தி னி ழி த் து வ ன் த வா ன வா ம க னு ட மொ ப் பா  
ண ன மு ம பூ வு ஞ் சா ன து ஞா ற வ ன் த ரு கு ரி ன் று ன்.

கானத்தினேருகின்றனென்று பெயர்கூறவே வனசரிதனென்னும் வடமொழிப்பெயரையும், தானமெனவே இருடிகளுறைவிடமென்பதையுமுணர்த்திற்று.

இ - ன். சீவகன் கடிபொழிலிலேசென்றிருந்தவளவிலே, வானவர்மகளுமொப்பாளாகிய தையலாளொருத்தி, அத்தானத்தினுறைவானோ வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, நானமுதலியநாறத் தானேவந்து அருகேநின்றனென்க.

இங்ஙனங்கூறுது சீவகன்கவினைக்கண்டு அவனெய்தினென்றுகூறின, மேல் இவற்கு இவள்வேட்கைவினைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன் மனமெதிரிந்ததனை இவன் தேற்றினென்றுகூறுவா, அங்ஙனங்கூறவே மனோவாக்குகையமென்னும் மூன்றிணைச்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவஞ் சீவகற்கெய்திற்றாமாதலானும், உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைநிகழாதென்பது இத்தொடரிலைசெய்யுட்குக் கருத்தாதலானும், அது மாறுபடக்கூற்றிற்றமென்றுணாக (கக)

குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமமுலையினுட  
னிறைந்தபொற்கலாபந்தோன்றெடுந்துகில்விளிம்பொன்றேந்திச்  
செறிந்ததோராமலகைகளிளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா  
நறும்புகைத்துதுவிட்டிநகைமுகங்கோட்டிநின்றாள்.

குறிஞ்சிப்பூ - குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற, சிறிதேயுடைநெகிழ்தலாலே, ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மறறைக்கையாலே வினோதந்தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பாத்து. காற்று வாக்கிலேநின்றது புகையைத்துதுவிட்டி. கோட்டி - சாய்த்தது.

இ - ன். முலையினாள், ஏந்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டிநின்றாள். (கஉ)

அணிகலவரவததாலுமமிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்  
பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிப்பணையெருத்துறழநோக்கி  
மணிமலாநாகஞ்சார்நதுவழையொடுமரவரீழ்ந்  
துணிவருஞ்சாயனின்றோடன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

இ - ன். தோன்றல் அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பாத்து வழையோடுகூடிய மரவத்தினிழவிலே நாகத்தைச்சார்ந்து அங்ஙனமின்றாளாகிய அச்சாயலைக் கண்ணுலேகண்டானென்க.

நெஞ்சானோக்கிற்றிலன் துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ அல்லளோவென்று துணிவரியசாயல், (கங)

கண்டவன்கண்ணினோகுகநடுங்கித்தன்காதிற்றழந்த  
குண்டலஞ்சுடரவொல்கிக்கொழிநடுக்குற்றதொப்ப  
துண்டிகிற்போவைசோரதுழைமழையின்னிளிம்ப  
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியியக்கிகொலிவண்மற்றென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனங்கண்டவன் நெஞ்சானன்றிப் பொறியானோக்குதலின், வேட்

கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொப்பநடுக்கி யொல்கி மஞ்சிலே நுழையுமின்  
போலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைநதுநிப்ப, இவளுடன் கூடவந்தாருள்  
ரோவென்று எண்ணசையிடத்தையுநோக்கி, இங்ஙனம் தனியே வருதலின், இவள் ஓர்  
இயக்கிபோலே யிருந்தாளென்று கருதினானென்க. (கசு)

எண்ணத்தினியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாகா  
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாவாணுதற்புருவம்வில்லா  
வுண்ணிறையுடையவெய்வாணுருவச்சாதகததுக்கேறப்ப  
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கனியறின்றாள்.

வடிவுகூறுமிலககணத்திற்கிசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

இ - ன். அவன் மன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்னா  
இவன்றிறைகெடுமபடி கண்களம்பாக துதலிற் புருவம் விலலாகக்கொண்டு எய்யவேண  
டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெற்றின்றாளென்க (கரு)

முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுக்கெடுரித்தனையவுண்கட்  
குறுநெறிபயின்றகூந்தல்குறும்பலகாலாவிக்கொள்ளாச்  
சிறுதுதற்புருவமேற்றஞ்சேர்துகின்றனையோர  
வறியுநரவிபோழுமங்குணங்குணையுமெய்தாளா

இ - ன் அரும்பையலாததினாலொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல், அணுகிப்  
பலகாலாவிக்கொண்டு மேற்போர்த்த துகிலோடே யுடுத்ததானையு நெகிழாநிற்க, அக்கா  
மனனெய்வதற்கு முன்கைச் சிறியவாக முறுவலையுந் தோற்றுவித்துப் புருவமாகிய  
வில்லைவலித்துக் காமனெய்யும் ஐந்தம்பையுந் தானெய்தாளென்க.

அறியுநரவிபோழுமம்பெனவே இவனெஞ்சு தன்மன்மை திரிகின்றமை பெ  
ற்றும் (கசு)

வடுபிளவனையகண்ணா வல்லவெழுதப்பட்ட  
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிநிப்ப  
வடிப்பொலிந்தார்ககுஞ்செம்பொண்ணிமணிக்கமுலினுனம்  
மடத்தகைகுறிப்படுநாக்கிமனத்திதுசிரதிக்கின்றான்.

\* பவதத்தனைக் கமுலினெனென்றொரு பெயராற நேவர்கூற்றினா.

இ - ன். பாவையழியுமளவும் ஒருகருத்தாய்நின்று அழியுமாறுபோலே கண்  
ணை இவனைக்கூடுவதோ கருத்தினளாய்நிப்ப, பவதத்தனுடைய அம்மடத்தகைகரு  
ததை அவ்வனசரிதன்றாறநிறுது மனத்தே இதனை நினையாநின்றானென்க.

என்றது - தன்மன்மைதிரிந்தநெஞ்சினத் தேற்றுகின்றனென்றவாறு. அது  
மேற்கூறுகின்றா (கௌ)

வேறு.

கடிமாலேசூழிக்கருப்பூரமுககித  
தொடைமாலேமென்முலையாதோடோய்ந்தமைந்தா

கடைமாலேமற்றவரேகண்புதைப்பச்செல்லு  
நடைமாலேத்திவ்வுலகநன்றேரோநெஞ்சே.

இ - ள் நெஞ்சே! சூழ முக்கி முலையானாக்கடினமைந்தர், பின்பு சிலநாளி  
லே யவா கண்புதைத்ததுக் கொள்ளும்படி செல்கின்ற ஒழுககத்தை இலவுலகம் இயல்  
பாகவுடைத்து; இவ்வியல்பு நன்றாயிருந்ததென்றெனென்க.

அவரென்றது சாதிபற்றி.

(கஅ)

நாவினகலமெழுதிநறுதுதலா  
ராவிதளிர் பபவவாதோண்மேறறுஞ்சினார்  
துவிழிபுள்ளிற்றேன்றித்துயருழப்பக்  
காவிநெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வார்நெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! புழுகை அகலத்தேபூசி நுதலாராவி தழைக்கும்படி அவா  
தோண்மேலே தங்கினவா, இளமைசென்றபின்பு கடைமயாகழிந்த பறவைபோலே  
தோன்றி வருந்துதலாலே அவா கண்ணைப்புதைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகலவ  
ரென்றெனென்க.

இதனால் இருதலையுமொத்த அன்பின்றிறங்குநினார்.

(கக)

இன்புகையாரந்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே  
லன்புருகுநல்லாரவாதோண்மேறறுஞ்சினார்  
தம்புலன்களாகுன்றித்தளரத்தங்காதலா  
ரன்புருகுகண்புதைத்தாங்ககல்வார்நெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - யிழுதுபோலே மென்மைநிறைந்தபள்ளி; \* “வெண்  
மெய்ப்போன்றுநினியன்” என்றா முன்பும். இழுதாரின்புகையுமாம்.

இ - ள். நெஞ்சே! பள்ளிமேலே அன்பாலுருகு நல்லாராகிய அவர்தோண்மே  
லேதங்கினார், மூப்பாற நம்பலன்கள் குறைந்து தளாதலாலே, அம்மகளிர தங்கண்  
னைப் புதைத்து அகல்வரென்றெனென்க.

இதனால் புலன்குறையுமென்றா. இவன் விரும்பப்பெறநேமேயென்று புணா  
ந்தார்க்குப் பின்புருவது இதுகாணென்றான்.

(உ0)

வேறு.

என்பினேரம்பிற்பின்னியுதிர்ந்தோய்த்திறைச்சிமெத்திப்  
புன்புறந்தோலைப்போர்த்துமயிர்புறம்பொலியவேய்ந்திட்  
டொன்பதுவாயிலாக்கியுனபயில்குரம்பைசெய்தான்  
மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினார்மருளவென்றான்.

இ - ள். நெஞ்சே! தச்சன உதிரத்தைத்தோய்த்து நரம்பாலேயென்பினைக்கட்  
டித் தசையைப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப்புறம் பொலிவுபெறும்

படி. மயிராலேவெய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கி நன்றென்றுமயநகினுர்மருளக் குரம்பை  
செய்தான்; ஆதலான், மிகவும் நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. (உக)

வினைபெருந்தச்சனல்லன்மெயம்மைநானோக்கவழ்ந்  
லெனக்குற்றுக்கிடந்ததென்றாங்கிருகனுமபுதைத்துவைக்கு  
நினைப்பினும்பெரியரென்னுனீந்தினாகலைகளென்னுன்  
மனதையுங்குழையச்செத்துமாண்பினன்மாதோவென்றான்.

இ - ள். நெஞ்சே! படைக்குந்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண்மையை  
நாம பார்க்கத்தேடினால் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்ததென்று பார்க்  
கும்படி. நூனக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்துவையாறிற்கும்; அதுவுமன்றி  
இயல்பானவறியுமிக்காரென்னுறையக் கல்விமிக்காரென்னுறைய எல்லாருள்ளங்களை  
யுந் தளரும்படி செய்தும் மாண்பினனாதலான், நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. ( )

க. என்றவனிருப்பமாதரென்வரவிசைப்பினல்லா  
லொன்றுமறறுருகலசெல்லானென்றெடுததோதுகின்றான்  
மன்றலந்தோழிமாருள்வனத்திடைப்பண்ணையாடக்  
குன்றிடைக்குளிக்குமின்போற்குழாமழைமுகட்டிற்செல்வான். (உக)

உ. மயிளினமியவாங்கோர்டமயிறமுவிக்கொண்ட  
வெயிலிளஞ்செலவன்போலவிஞ்சையனெற்றொண்டேகத்  
துயிலெய்தற்கற்பினாடன்றுணைவிகண்டிவித்திட்டா  
ளயிலியல்காட்டுளவிழ்ந்தேனநங்கமாவீணையென்பேன். (உச)

ங. தாயிலாக்குழவிபோலச்சாதுயரெய்துகின்றேன்  
வேயுலாநதோளிநூர்தம்விழுததுணைக்கேளவறிற்கண்  
டாயினேன்றுறக்கம்பெற்றேனளித்தருளாதுவிட்டாற  
நீயினுளமிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பலென்றான்.  
இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். என்று நெஞ்சினத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதர் யான்வந்த  
படி. கூறினல்லது சிறிதும் அருளானென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறுகின்றவன், தோளி  
நூர்க்குத் துணையாகியகேள்வனே! மலையிடத்தேதங்குமின்போல் மழைமேலேசெல்  
வானாகியவிஞ்சையன், வனத்திடையிலே மணத்தையுடைய என்றோழிமாருள்ளே  
யான்வீணையாடாநிறக, மயிற்றிரள்கெட அதற்குள்ளே ஒருமயிலையெடுத்துக்கொண்ட  
இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டுபோனானாக, தங்கிய கற்பினுளாகிய அவன்  
ணைவி என்னைக்கண்டு போகவிட்டான்; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்ந்தேன்; யான் அந்  
ங்கமாவீணையென்று பெயாகூறப்படுவேன்; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக்குழ  
விபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனாயினேன். இனி  
என்னையருள்பண்ணி நோக்கி அருளாதேவிட்டாற் நீயினுள்ளே அமிர்த்தத்தைப் பெய்  
தாறபோலே என்னுயிரைக் காமத்தியினுள்ளே பெய்து கெடுப்பெனென்றானென்க.

மயிலுவமை - தோழிமாரஞ்சியோடியதற்கு. உலாம்-உவமைச்சொல். சந்நியாசி  
யன்மையிற் றோளிநூர்துணைவவென்றான். (உரு)

மணியெழுவுணையதோளும்வரையென்வகன்மமார்புந்  
தணிவருங்கயத்துட்புகததாமரையனையகண்ணும  
பணிவரும்பரிதியன்னமுகமுமென்றயர்நதுகாமப்  
பிணியெழுந்தவலிக்கின்றபேதைநீகேளிடென்றான்.

தணிவு-வறறுதல். பணிவு-தாழவு.

இ - ள். தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்துமென்று மயங்கிக் காம  
நோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய்' நீ யிவ்வனங்கருகின இவ்வுடம்பினன்றன்மை  
யைக் கேளென்றனென்க. (உசு)

போதொயிரானழுந்கிபூமபுகைதவழ்நதுமுலலைக  
கோதைகண்படுகுங்கூந்தல்குராவளிபித்தோடையே  
யேதஞ்செய்மலங்கணைய்ததோரிறைச்சியென்பீருண்மூளை  
கோதஞ்செய்துடாகாபுன்றோல்வழுமபொயிராமபிதென்றான்.

இ - ள். நானத்தேழுமுகிப் புகைதவழப்பட்டப போதோடே கோதைதூயில்  
கொள்ளங் கூந்தலால் இவ்வுடம்பு ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும், பித்தையும், ஜயை  
யும், பொருந்தினமலங்கணையும், குருதியையும், தசையையும், என்பையும், ஈரலையும்,  
மூஜையையும், பொல்லாங்குசெய்யுங் குடாகணையும், தோலையும், நரம்பையும், வழுமபை  
யுமுடைத்தாயிருக்குமென்று கூறினனென்க.

பூமுதலியவற்றார் கூந்தல் நன்றாயிறென்றான். (உஎ)

விமுககொயிவெண்ணஞ்சல்லாவுகிராமயிருமிழ்கட்பீளை  
புழுப்பயில்யாக்கைபொல்லாததழிதழிகிடந்தபோழ்தின்  
விழித்தியாரோநாக்குகிற்பாரபினையாரகண்ணுட்காக்கை (றான்.  
கொழிப்பரும்பொன்னிற் றோன்றுங்கொள்கைததார் கொடியேயென்

வெண்ணஞ்ச-மூளைவீசேடம், நிணமுமாம். அல்லா-இவையொழிந்த கண்ணு  
மிழ்பீளை. பின்னையா - கரிகுருருவியாரா. கரிகுருவியாரகண்ணுக்குக் காக்கைபொன்  
னெத்துத்தோன்றுமென்னும் பழமொழி.

இ - ள். கொடியே! விழுக்குமுதலியவற்றையுடைய புழுப்பயில்கின்ற இவ  
வுடம்பு வேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்துப்பாரப்பார ஒருவருமில்லை; இஃது  
அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், விளைதன்றகாமத்தாலே காககை கரிகுருவிக்குப்  
பொன்போற்றோன்றுங்கொள்கையுடையதாயிறுக்காணென்றனென்க. (உஅ)

உருவமென்றுணர்ந்தியாயினிறைந்ததோற்றருத்திதன்னைப்  
புருவமுங்கண்ணுமுகமும்புலப்படவெழுதிவைத்தார்  
கருதுவதங்கொன்றுண்டோகாப்பியக்கவிகள்காம  
வெரியெழுவிதற்பித்திடாரிறைச்சிப்போரிதனையென்றான்.

இ - ள். உள்வொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுணர்ந்தியாயின், முற்கூறிய  
வெல்லாம்நிறைந்ததொரு தோற்றருத்தியைப் புருவமுதலியன நன்றாகவெழுதிவைத்  
தால் நன்றென்றுகருதுவதோர் பொருளில்லையே, ஆதலின், இறைச்சித்திரளாகிய



விதனைக காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்குக் காமத்தியெழும்படி வேறுபடுத்தினர்  
கள்காணென்றனென்க

இவை யிவட்குத்தெளிவுநிகழுமென்றுகூறினான். இவாகளிங்நனநிறப்பப் பவதத்  
தன் கூறிவருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (2௬)

வேறு.

- க. காதன்மாமனமடமகளேகருங்குமுன்மேல்வணடிருப்பினு  
• மேதமுற்றுமுரியுறுசுபபென் நுன்னியல்பேத்துவே  
தேதம்போலவுடன் துடன் துநையநீயொண்டாமரைக  
கோதைபோல்வாயொளிததொழிதல்கொம்பேகுணனாகுமே (1)
- உ. வண்ணத்திங்கண் மதிமுகத்தவாளோகருங்கயல்களோ  
வுண்ணுங்கூற்றோவொளியேலோபோதோவுணர்கலேனா  
பண்ணின்நீஞ்சொலாய்ப்பாழுலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி  
னுண்ணுந்தேனையமிந்தேயென்னின்னுயிரோயெங்கனையோ (௩௧)
௩. இலவம்போதேரெழிற்றகையசீறடிகளஞ்சியொலகிப்  
புலவன்சித்திரித்தபொறசிலம்புநகப்பூநிலத்துமே  
லுலவும்போழ்துமென்னுவிமலர்மேன்மிதிததொதுங்குவாய்  
கலவமஞ்ஞையனையாகடகாதலொழிகல்லேனல்.

இவைமுன்றுமொருதொடர்

இ - ள். காதலையுடைய என்மாமன்மகளே! திருவையொப்பாய்! கொம்பே!  
நீஞ்சொல்லாய்! பாவாய்! கொடியே! தேனே! அமிரதே! இனியவுயிரே! சீறடி.  
யொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும் அந்நிலத்திலன்றி என்மனமா  
கிய மலர்மேலேநடப்பாய்! நினது திங்கண்மதித்த முகத்திலுள்ளன வாளோ, கய  
லோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வணடிருப்பினும் இடைமுரியுமென்  
றும் நின்னியல்பையேத்துவேன்; அந்தப்பூவிலே மிதிததுத்திரிகின்றநீ யான் கடல்  
போன் மறுகி நையும்படி மறைந்துநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ, இதற்குக் கா  
ரணமென்? அஃதுணர்கலேன்; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன்; இனி நீ  
யெவ்விடத்தாய்? கூறென்றனென்க.

ஏ-வியப்பு, ஏ-ஒப்பு, புலவன்-பொன்செய்கொல்லன். என்னென்பது வினா. (1)

பணிசெய்யாயத்துப்பநதாடுகின்றாயைக்கண்டுமொழுகிப்  
பிணிசெய்நோயென்யான்கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டலுந்  
துணிகபோதுமெனவிடுத்தாய்போந்தேன் துயருழப்பநீ  
மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

இ - ள். ஆயததே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பணித்தலைச்செய்யு  
நோயேனுய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவளவிலே, யாழுடன்பேர்க்கு  
கடவேம்; அதனைத்தான் துணிகவென்றுகூறிவரவிட்டாய்; அக்கூற்றாலேபோந்தயான்

வருந்தும்படி, மேகலையாப்! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாப் மறைந்து போகின்றாயோ  
வென்றானென்க. (கக)

இயக்கிநின்றோடினையொக்குமென்றுலஞ்செகுப்பான்  
மயக்கிக்கொண்டிபோய்வைத்தாயென்மாதரைத்தந்தருநீ  
நயப்பவெல்லாந்தருவெனத்தொழுதநல்லியானைதன்  
வயப்பிழகெடுத்தமாழாந்ததொத்துமதிமயங்கினான்

இயக்கி - விளி.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, இயக்கி! என்மாதரை நின்றோடினத்தற்கண்னென்ப  
பொன்னுகருகி அவனைத்தைக்கெடுத்தற்கு! அறிவைக் கலக்கிக் கொண்டு போய்  
மறைத்துவைத்தாய்; நீ யவனைத்தந்தருளாயாக; தந்தால் நீவிரும்பினவெல்லாந் தரு  
வேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிழையைக்கெடுத்து மயங்கினும்போல மயங்கி  
னென்க. (கச)

மல்லற்றெல்லவளத்துமத்திமநன்னாட்டுவண்டாமரை  
புல்லும்பேரூர்ப்புகழ்த்தத்தன் காதற்சினதத்தைக்குள்  
செல்வநாமற்குஞ்சித்திரமாமலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு  
மல்லல்செய்தேன்வட்சென்றாலென்னுணைக்கேனென்செய்கேனே

இ - ள். வளப்பத்தை யுடைய செல்வத்தை யுடைத்தாகிய மத்திமதேசத்திற்  
பதுமபுரத்தில், என்றதை கீர்த்தித்தனனாகும், என்றாய் சினதத்தைக்கும், என்மாமன்  
ஸ்ரீமானுக்கும், என்மாயி சித்திரமாமலைக்கும், ஒழிந்தசுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய  
தேன், யான் அவ்விடத்தேசென்றால் என்னுணைப்பேன்; இனி யிவ்விடத்து யான்  
என்செய்வேனென்றானென்க. (கசு)

உண்ணுநீர்வேட்டசைந்தேனெனவுணாப்பக்காட்டுஹை  
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்றாமரையிலையினுட  
பண்ணிநீர்கொண்டுவநதேன்படாமுலைப்பாவாயென்  
றண்ணலாற்றாதமுதமுதுவெந்துருகினகின்றனே.

இ - ள். தலைவன், பாவாய்! நீ தண்ணீர்வேட்டு இனத்தேனெனகூறுதலாலே,  
காட்டிலே பொய்கையைநாழிக் கிடைத்து அதனைநண்ணித் தாமரையிலையைக்கோலி  
அதனுள்ளே தண்ணீர்கொண்டுவந்தேன்; நின்னைக்கண்டிலேனென்றாகூறி யழுது  
உருகி நையாநின்றானென்க. (கசு)

குழைகொள்வான்முகத்துக்கோல்வளையெக்காண்குழைந்தழுகி  
வழகன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண்டுங்கேட்டு (ன்ற  
முழவுதேனாளன்முறுவலித்திங்கேயிருநீயென்  
றிழையச்சொல்லியினையானினையாயினையெய்தினே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச்சொல்லியென்  
றது - தாமுறையிடத்தேவந்தார்க்குத் தாறுகர்வனவற்றைக்கொடுத்துப் பேணிவிடுத்  
தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சீவகன் போக்கொருப்பட்டமைகண்டு, அவ்வனசரித  
னும் யானுகர்வனவற்றை நீயுகாராது வழிவரல்வருத்தந் தீர்த்து ஏகவாயாகவென்

முற்கு, அவனுந் தனக்குவருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்ற வாறு. ஈக்கேயிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத் தே செல்லவிடாதே விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு - உவமவுருபாயினமையின், ஈங்கும் உவமவுருபாம்; புறனடையால். இவவிடத்தேயிருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனையிங்கேயிருவென்று பொருந்தக்கூறல் அவற்கு இயையாயமையுணர்க.

இ - ன். சீவகன், கோல்வனையைக்காணுற அழுகின்ற பவதத்தன்கூறறைக கேட்டும், அநங்கமாவீணை வனசரிதன்மேல் நிகழத்தின காமத்தைக்கண்டும் நகரு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி யவனை யிப்படியே நீ யெக்காலமுமிரு வென்றுகூறி. அவன் பவதத்தனைச் சோந்தானென்க (கூஎ)

என்னைகேள் ரென்னுற்றீரென்னபெயர் ரென்றற்குப்  
பொன்னங்குன்றிற் பொலிந்ததோணம்பியொருபொழுகொடி \*  
யென்னுநீரானையிங்கேகெடுத்தேனென்பாவத்தாற  
பன்னாறகேள்வியுடையென்பவதத்தனென்பேனென்றான்

இராம - ஓகாரம்பெறுதலேயன்றி யீர்பெறுதலும், \*“ ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா” என்பதனாகொள்க.

இ - ன். கேளீ! நீர என்னவருத்தமுற்றீர்? அதற்குக்காரணமென்னை? என்ன பெயரையுடையீர்? என்று கேட்டசீவகற்கு, கம்பி! இவ்விடத்தே யென்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வானாக கெடுத்தேன்; யான் நூறகேள்வியுடையேன், பவதத்தனென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றானென்க. (கூஅ)

வேறு.

கைப்பொருள்கொடுத்தாகுந் துங்குந் தல்கறமபின்கண்ணுமாகு  
மெயப்பொருளவினைக்குருஞ்சின்மெலிவிற்கோதுணையுமாகும்  
பொய்ப்பொருள்பிறகன்பொன்னம்புகமுமாறதுணைவியாக்கு  
மிப்பொருளெய்திநின்றீரிரங்குவதென்னையென்றான்

கற்றல் - அல்லீறுவியங்கோள், “இற்றென்க கிளத்தல்” போல.

இ - ன். தனக்கு இடுக்கணவந்தால் உதவும் பொருளைக்கொடுத்துங் கற்றல்; கற்ற பின்பு ஞானக்கண்ணுமுண்டாகும், அதுதத்துவத்தினைவினைக்கும்; வருத்தத்திற்கு உத வியுமாம், ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல, இதனை மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திகளையுமுண்டாக்கும், இப்பொருளைப் பெற்று நின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றானென்க

புகழந் துணையியுமென்றாமாம்

(கூக)

.அன்பு நூலாகவினசொல்லாதொடுத்தமைந்தகாத  
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திறகைபுனைந்தேற்றமாலே  
நன்பகற்சூட்டிவிள்ளாதொழுகினுந்கைமாராக்குப  
பின்செலும்பிற்கணுளளம்பிணையனாக்கடியதன்றே.

இ - ன். அன்புநூலாக இன்சொல்லாகியபூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவிற்பஞ்செய்கின்ற காமமாலையை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்சூட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவாகருக் கண்ணுமனமும் பிறாபின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்ரோவென்றானென்க.

பகல் - வெளியுமாம.

(சு1)

பெண்ணென்பபடுவகேண்மோபீழிலபிறப்புநோக்கா

வுண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாரு

மெண்ணிப்பததங்கையிட்டாலிந்திரன்மகளுமாவகே

வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றோன்மெலிந்துபின்னிற்சுமன்றே

இ - ன். பெண்ணென்று கூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக, மனவலியுடையவல்ல; குழப்பிறப்புக்கெடுமென்று பாரா, நிறையுடையவல்ல, ஆயிரமுகமாக வெழுமனத்தவாம, பத்துப்பொருளை அகங்கையிலேயிட்டாற் பொருட்குறைபாடில்லா இந்திரன்மகளையாயினும் உருகி அவாபின்னேநிற்குமென்றானென்க. (1)

சாமெனிற்சாதனோதறன்னவன்றணந்தகாலீப்

பூமனும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பவவகிக்

காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்

தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்தவன்செல்லநீர்ப்பார்.

இ - ன். கணவன் சாகிற்சாக; நோவின்நோக; ஆவன் நீங்கினால் மிகவும் பூவும் புனைதலின்றி யழகுடனேதனிப்பத்தங்கிக் காமமென்றுபெயருங்கூராய்க் கணவனையேவணங்கிவாழ்வார், அவனுக்குத் திருவோடொப்பார், செல்லநீர்ப்பாரென்றானென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டபெயரும், \**“பெயர்கொள வருதல்”* என்பதனாற் பயனிலையாயின. ஐ-அசை. இதனாற் கற்புடைமகளிரியல்புகூறினான்.

(சு2)

அன்னனின்றோழியையாவவொன்னைக்கண்டகன்றாற்

பின்னைத்தான்பிறனாரோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை

யென்னையானிழந்துவாழாமாறெனவிரங்கினுணுக

கன்னளோவென்றுநக்கானணிமணிமுழவுத்தோளான்.

இ - ன். ஐயா! நின்றோழி, கணவற்கைதொழுது வாழ்வாரோடொப்பவன்; அவள்தான் என்னைப்பாத்தகண்ணாற் பிறனாப்பாராதமாதா; அவளையிழந்தும யான் வாழாமாறெங்ஙனையென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான் அன்னளோவென்று நக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யான்கூறியவற்றாலுந் தெளிவுநிகழாமல் இவனை வருத்தத்தன்மையளோவென்றவாறு, நகை பிறரினமைப்பற்றிநிகழ்ந்தது. இனி யாம்இவனிகெணுக்கு உதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்றாமாம்.

(சு3)

வேறு.

இனையவேண்டாவும்மந்திரததையோதிநீயொருவில்லெவ்வா  
வனையவெல்லேசென்றாலியக்கிகொணர்ந்தருளுநீ

புனைசெய்கொல்வனையககைப்படுதியென்றாவதவன்போதலு  
மனையமாதகைகண்டாங்கடிபுல்லீவீழ்ந்தரற்றினான்.

மந்திரம் - மகளினாவகிரிப்பதொருமந்திரம்

இ - ள். நீவருந்தவேண்டா, இம்மந்திரததையோதி ஒருவில்லினது அமபு  
சென்றவளவையொத்த எல்லையைப்போனால், அவ்விடத்தே இயக்கிகொண்டெவந்து  
தரும், அவனைக்காண்பையென்றுகூறி அவன்போனவளவிலே, இவனுஞ்சென்று அங்  
னனமெலிந்து பின்னிற்குந் தன்மையையுடைய மாதரை அவ்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து  
அடியையபுல்லி யரற்றினென்க.

தான்கண்டமைகூறிற்றிலன, இவன்றான் நம்மையும் தீவருகருதுவனென்று. (1)

பட்டதெல்லாமபரியாதுரைத்தானவருங்கேட்டாளா

விட்டாளாவமவன்கணிவன்மேன்மைந்துறவினான்

மட்டார்கோதைமனைதுறந்தான்மைந்தனுமங்கைமேலே

யொட்டிவிள்ளாவாவததனாகியுருவமோதினான்.

இ - ள். அவனனமரற்றினமைந்தனுந் தானுறறவெல்லாவறறையும் வருந்தா  
தேகறினான், கோதை, அடியிலே மனையைத்துறந்துபோந்தவன், அவனும் இவன்  
விள்ளாவார்வத்தையு இவனைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி அம்மந்திரத்தைப் பலவரு  
வையோதினான்கையாலே, அவற்றைக்கேட்டான், கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற்  
றபடியாலே, அவவனசரிதன்மேற்சென்ற வேட்கையை விட்டானென்க.

அவன்கணாவமெனமாறுக அம்மந்திரம் அவன்ருஞ்சை இங்ஙனம் பிணித்த  
தென்றுணாக (சுரு)

வேறு.

மெழுகுசெய்படம்வீழ்முகின்மத்தக்கத்

தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைசூழ்ந்

திழுகுபொன்மதத்தினவரைககுஞ்சார

தொழுதுவேயமுதமுதாசங்கொண்டேறினான்

இ - ள். படிந்தமுகிலாகிய மெழுகுசெய்படத்தையும், ஒழுகும் வெள்ளருவித்  
திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்காலச் சூழ்ந்துகிடந்து உரிஞ்சும்  
பொன்னாகிய மத்தகையுமுடைய வரையாகியயானையைத்தொழுது மூங்கில்வேராகிய  
புரோசைக்கயிற்பைப்பிடித்து அம்மூங்கிற்கவையிலே அடியிட்டேறினானென்க.

பூகோயிலத்தொழுதான். யானையேறுவாருந் தொழுதல் இயல்பு. (சுரு)

நினைத்ததினைநீங்கநெடுங்கணார்

வனாக்கணைறலின்வாலரிப்பொறசிலம்

புடைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்  
தகாத்தலத்தகமார்த்ததொபாலெலாம்.

இ - ள். இடைவிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர வளாயிலேறுத  
லாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உணாககப்பட்டு ஒருபாலெல்லாம், மின் இருண்மேற்கிடந்த  
தன்மையையுமொதது, அவரடி ஒக்கமிக்ககப்பட்டு ஒருபாலெல்லாஞ் செம்பஞ்சு  
மார்த்ததென்க.

அனாத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம்

(சஎ)

சாந்துங்கோதையுநதண்ணறுஞ்சுண்ணமு  
மாயந்தபூம்புகையுமமவியுஞ்சுமங்  
தேந்துபொனவிளக்கேந்தியிடம்பெரு  
மாந்தாசுமமைமலிந்ததொர்பாலெலாம்

இ - ள். சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொண்ணுற்செய்த விளக  
கையுமேற்கி இடம்பெருத மக்களாரவாரம ஒருபாலெல்லாமிக்கதென்க (சஅ)

துறந்தமன்னவா தூமுடிதோள்வளை  
நிறங்கொளாரம்பைம்பூணிறுமருடைலம்  
பிறங்குவெங்கதிர்மின்னொடுபின்னவீழ்ந்  
துறங்குகின்றனபோன்றதொர்பாலெலாம்.

இ - ள். துறந்தவரசா தம்முடைய முடிமுதலியனகிடந்தவொருபாலெல்லாம்,  
கதிரும் மின்னும் பின்னவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றதென்க

ரண்டுத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம்.

(சக)

கருவித்தேன்கலைகையுறக்கிண்டிடன்  
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்தழீஇ  
வெருவிநாகம்பிளிற்றவினாந்தூரா  
யருவிநிழைதிரும்மொருபாலெலாம்

இ - ள். கைத்தாளம்போலுந்தேனிரூல, ஆண்முகவிற்கையுறுதலாலே சேரக்  
கிழிந்து வினாந்து பரந்து மிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழுவி நாகம்பெருவிக கூப்  
பிடிப்படி யொருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிரும்மென்க. (இ0)

வெங்கதிர்க்கடவுள வியன்றேர்வதைத்  
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்படடெனப்  
பொங்குமான் குளம்பிறகுடைபொற்றுதகண்  
மனாதுலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

இ - ள். வளாயிற நங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் நேரகப்  
பட்டதாக, அத்தேரிழ்பூண்டமான் தம்மடியையுன்றி அதனைக் கொண்டுபோகின்ற  
பொழுது, குளம்பாலேகுடைந்ததுகள் இசைகளெல்லாம் இருளாகநிறைந்ததென்க.

ஆய - ஆக.

(இத)

சுனையலீலமுஞ்சள்ளியுஞ்சூழ்மலர்  
நனையநாகமுங்கோங்கமுநாறிணர்ச்  
சினையசன் பகம்வேங்கையோடேற்றுபு  
முனைவன்மேற்றுதிமுநறெடுதகோதினன்.

சுனையிடத்தனவாகியலீலம். சூழ்மலாசுகள்ளி - மராமரம். நாறிணர்க்கோங்கம்.

இ - ன். லீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலேயேற்றி முனைவன்மேலுள்ள துதிகளை முழக்கவெடுத்த துதித்தானென்க.

மிடறுள்ளவளவும் 'எடுத்தென்றுமாம் (இஉ)

வேறு.

முனிமைமுகடாயமுவாமுதல்வன்  
மனிமைத்தலைமைதனதுதானென்ப  
தனிமைத்தலைமைதனதுதானென்றும்  
பனிமலா தூயரின் துபழிச்சாவாறென்னே.

முனிமை - குணப்பண்பு.

இ - ன். முனிதன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பிலாதலைமை முதலவன்றனையென்பர், அங்ஙனங்கூறுதலான், அவனை யுலகம் பழிச்சாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (இரு)

மலரேநதுசேவடியமாலென்பமாலா  
லலரேநதியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா  
னலரேநதியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே  
லிலரேமலரெனினுமேத்தாவாறென்னே.

சேவடிய, அ - அசை, சுட்டுமாம்.

இ - ன். மலாதானேந்தின அடியையுடைய மால், இதிரனாவணங்கி மதிக்கப்படுவானென்பா, அங்ஙனமாயின், உலகத்தா மலரிலரெனினும் ஏத்தாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (இரு)

களிசேர்கணையுடையகாமனையுங்காய்ந்த  
வளிசேரறவாழியண்ணலிவனென்ப  
ரளிசேரறவாழியண்ணலிவனேல்  
விளியாக்குணத்துதிநாம்வித்தாவாறென்னே.

இ - ன். காமனைவென்ற அருள்பொருந்திய அறவாழியையுடைய தலைவன் இவனெயென்பா; அங்ஙனங்கூறின், நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல் அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

அரியுமயனும் இவனெயென்பதுகருத்து. பா - முற்கூறியவற்றோடொங்கும். (இரு)

வேறு.

இன்னணமேத்தியிறைவனடிதொழு  
தன்னமுதங்குமணிவனாமேனின்று  
பொன்னங்கழலானிழிந்துபொழிமழை  
மின்னினடந்துமிருசுரஞ்சென்றான்.

இ - ள். கழலான் இப்படியேத்தித் தொழுது வளையிடத்தூநின்றுமிழிந்து  
நடந்து சுரத்தை மின்போலே கடித்துசென்றனென்க

கரம் - பாலை. இதனானும் தூரகமனம் வலலனென்றார். (ருசு)

மாலேககதிராவேன்மவங்கமணிமலாக்  
கோலைவிடுகணுருகுகொடியிடை  
யேலங்கமழ்குழலேழையவரன்ன  
வாலேக்கரும்பினகநாடணைநதான்.

இ - ள். வேல்கெதெவிற றானும் போராவேணடில வருகவென்று மலாகரு  
ஜைவிடுவ கண்ணினையும் இடையினையுங் குழலினையுமுடைய மகளிராப்போலே  
ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருளையுடைய மத்திமதேசத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; “அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவி” யென்றார். (ருசு)

வேறு.

வழைச்சுறுசாடிமட்டயின் றுமளளாதங்  
கழைக்கருமபெறிநதுகண்ணுடைககுமெந்திர  
மழைக்குரலெனமயிலகவவாரசெநெம்  
புழைக்கடைபபுனலலைதொழுதும்பொற்பிற்பே.

இ - ள். மள்ளர் இளமையற்றமட்டையுண்டு கருமபைக்குறுகத்தறித்து மழைக்  
குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளுமாலையிற்சாறு செந்நெற்செறுவிற் கடைமடை  
யாலே புனலையலைத்தொழுகும் பொறியினையுடைத்து அந்நாடென்க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்தினிகழ்பொருளின்னொழிவ இடத்திற்கேற்றின  
வாகுபெயர். (ருசு)

தாமரைமலாதலையிடுத்துத்தண்கமழ்  
தூமலாகருவளைகாலடுததுத்தோலடிக்க  
காமருபெடைதழீஇயனனங்கண்டுநொஞ்  
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைகண்மல்கின்றே.

இ - ள். அந்நாடு, அன்னந் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த்துக் குவளை  
யைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாதவடியையுடையபெடையைத்தழுவிக் கண்  
டுளிக்கொள்ளுந்தடங்கள் திசைகளைல்லாந்தழுவி நீரமல்காநின்றதென்க. (ருசு)

கண்பயிலிளங்கழுகெருத்திற்காய்பரீஇக்  
கொண்டிளமந்துகொறியக்கோட்டிடைத்



திண்கனிமுகக்கலைசிதறுந்தேம்பொழின்  
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வோடேகிணன்.

இ - ள். அமரைக் கடந்தவன் கோட்டிளையிலே மந்திகளிருந்து கமுகின்கா  
யைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றுக் கனியைச் சிதறும் பொழிலை மகிழ்ச்சி  
யோடே போனானென்க.

இஃது அந்நாட்டின் நகராசமுழந்த பொழில் (சு௦)

களிறுமாய்க்தாச்செந்நெழனிநாட்டிடை  
யொளிறுவேனரபதநகரமொய்யெனப்  
பிளிறுவாரிடிமுரசாராபப்பெய்கழல்  
வெளிநிலாக்கேளவியான்விருப்பொடெய்தினன்.

இ - ள். களிறுமறைகின்ற செந்நெறகதிரையுடைத்தாகிய கழனியையுடைய  
நாட்டிடத்தில் நரபதநகரைக் குற்றமற்றகேள்வியான் முரசாக்கின்றகாலத்திலே  
விருப்பத்தோடே சேர்ந்தானென்க.

முரசு - நன்னிமித்தம். (சு௧)

புறநகாமணமகனொருவன்போதர்வா  
னிறைமகன்வினாவினென்னபேரதே  
துறைவளர்நாட்டொடுநகரஞ்சொல்லென  
வறிகவென்றலரிவாய்கமழக்கூறினான்.

இ - ள் இறைமகன், கலமியுய்ந்துறைமிகக் நாடும் நகரமும் என்னபெயரை  
யுடைத்து; சொல்லென்று வாய்விட்டு அலரிப்புகழ் வினாவினான்; அதுகேட்டுப்  
புறநகரின்னும் போதருவானாகிய மணமகனொருவன் அப்பெயர்களை யறிகவென்று  
கூறினானென்க. (சு௨)

க மத்திமதேசமாநாடுமற்றிநாட்  
டெத்திசைநிதியமுமிறைகொண்டில்லவாக  
சூய்த்துமூடொடுப்பவரேமமாபுர  
மித்திசைக்கையநீபுதியைபோன்மென. (சு௩)

உ. அன்னதேயென்றலிசுகிறகாலமா  
லென்னொடுபேசினாய்தவிர்மறநீங்கெனப்  
பொன்னகர்புக்கபினறிவல்போவென்றான்  
வின்மரீஇலாங்கியவீங்குதோளினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். நாடு மத்திமதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; இந்நாட்டில் எத்  
திசைநிதியமு மிறைகொள்ளுதலால் இல்லவாகரு உய்த்துங்கொடுப்பவனா ஏமமா  
புரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; ஐயனே! நீயித்திசைக்குப் புதியைபோலுமென்  
றவன்கூற, அங்ஙனம்புதியேனென்று சீவகன்கூறுதலின், அவன் என்னுடனேவார்த்  
தைகூறினாய்; அதனால் நடப்பிற்குத்தாழ்வில்லை; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது; இவ்விடத்

தே தங்கென்றுகூற, தோளினான் நகரிலேசென்றபின்பு பாப்பேன், இப்பொழுது போவென்றெனென்க.

அறிவல் - மறுத்தற்பொருட்டாய் இறைபயந்தது. லிலலைப் பயின்றுவளைத்த (1)

புணர்மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத  
மணமகளகதுப்பெனநாறுமாநகர்த  
துணைமலாக்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு  
மிணைமலர்ததாரினுனிடறியேகினான்.

இ - ள். தாரினான், பிணையலையும மாலையினையுமிடறி, யானையினது மழை போலுமும்மதங் கதுப்பெனநாறுநகரிலே யேகினெனென்க.

இடறி - நிகழ்காலமுணாத்திற்று.

(சுரு)

வண்டுகொப்புளித்துணுமாலேமார்பினைக்  
கண்மெப்பளிததவர்கடைக்கணைக்கற  
மண்டப்பளிக்குறைமருங்கொமாநிழல்  
கொண்டவற்களித்ததோர்குளிர்கொளபொயகையே

இ - ள். தங்கண்கள் மாலேமார்பினைப்பாத்து மனத்துக்கு மகிழ்ச்சிகொடுக்கப பட்டமகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சியின்றி யேக்கறுமபடி போய் மாநிழலை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவற்கு ஒருபொய்கை வருததத்தைக்கெடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இளைத்திடைய. மண்டபம்போலும பளிக்கறை

(சுசு)

வேறு.

வண்சிறைபபவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடமைகூடர்த்  
தன்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிறிதெனறெண்ணிக்  
கண்டனங்கள்வமற்றுன்காதலிதன்னைநீர்க்கீழ்ப்  
பண்டையமல்லம்வேண்டாபடுக்கவென்றுடிற்றன்றே.

இ - ள். சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அநியாமமிருத லாலே நீரிலேகண்ட தன்னிழலை வேறொபெடையென்றுகருதி, கள்வனே! நின் காதலிதன்னை நீரின்கீழேகண்டேம், இனி முன்புபோற் தேற்றத்தேறேம், அகப் படுக்கவேண்டாவென்று ஊடிற்றென்க.

(சுஎ)

செயிர்ப்பொடுசிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ  
லயிர்ப்பெதனின்னையல்லாலறியலேனன்றிமூக்கி  
னுயிர்ப்பதுன்பணியினாலேயுடனியென்றுபல்காற்  
பயிர்ப்பறச்சிறகாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

இ - ள். அங்கனமுடிய பெடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்கிச் சேவலி னின்றூநீங்க, சேவல், யான் நின்னையன்றி வேறொன்றறியேன்; என்னையாயிப்ப தென்? அதுவுமன்றி யானுயிர்தாங்கியிருப்பது நின்னேவலாலே; ஆதலின், நீயுடாதே

கொள்ளென்று மனங்கொள்ளாநிருக்கின்றமைநீங்கப் பல்காற்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்சி செய்ததென்க. (சுஅ)

கலையுணாமகளிராநெஞ்சிற்காமததிற்கனிந்தவூட  
னிலையுணர்மைந்தாநீக்கிரெறியினாபுணர்ந்ததொப்ப  
வலாமிசைப்பெடையினூடலனபுகொளசேவனீக்கிக  
குலவியபுணாச்சிநோக்கிகுகுன்றனாசிரங்குகின்றான்.

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிறகூறிய \* கலைகள்; கரணமுமாம்.  
கனிந்த - பழுத்த.

இ - ன். மகளிராநெஞ்சில் ஊடலைத்தீக்குமுறைமையையிறந்தமைந்தர் தீர்த்துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல பெடையினூடலைக்கித் தாழ்ந்தபுணாச்சியைநோக்கி முன்புசலியாதவன் இப்பொழுது நினையாகின்றானென்க. (சுக)

தன்னையான்முகத்தைநோக்கிறான்முலைமுகத்தைநோக்கும்  
பின்னையான்பலவுமபேசின்றானெனறுமிழறறும்பைமபூட  
பொன்னவாஞ்சுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினொள்ள  
முன்னையாள்போன்றுதத்தைமுகத்துளேதோனறுகின்றான்.

இ - ன். அவளுடநீர்த்தறகு யான் தன்னையுமுகத்தைப்பார்த்தாறான் என்றிநோக்கின் ஊடநீருமென்றிறைஞ்சிறிற்கும், பின்பு யான் ஊடநீர்ப்பலவுங்கூறின், அவற்றைக்கெடுத்துத் தான் ஒருமொழியை மெல்லக்கூறும், இத்தன்மையையுடைய முலையினொள்கியதத்தை முன்னையாள்போன்று என்முகத்துள்ளே தோன்றுகின்றானென்க.

அவாம் - விருமபும, ஈற்றுமிசையுசரம் மெய்யொடுங்கெட்டது குணமாலையாற்  
றத்தைக்குறிகழந்த வூடநீர்த்ததனை நினைநதான்; ஒழிந்தோக்கு அங்ஙனநிகழ்ந்த  
வூடலின்மையின் முன்னொருநிலைமையாகவே தோற்றுதலின், முன்னையாள்  
ன்றான். (எடு)

வேறு.

க. பரிவுற்றற்பயனின்றியுமபாவைமார்  
முரிவுற்றாரகளின்மூர்ச்சனைசெயபவார்  
பிரிவிற்றேன்றியபேரன்பெனப்படு  
மெரியினமுழ்கியிறந்துபடுகொலோ

இதுமுதல மூன்றுகவியுமொருதொடர்.

பாவைமாரன்புறால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றாபோல நெட்டியிப்புக்கொளவார்கள்; ஈண்டு அதவனறிப பிரிவாதலின், அப்பிரிவாற்றேன்றிய அன்பென்னுநெருப்பிலையமுந்தி யிறந்துபடுமோவென்க. இவ்வாறு அருள் பிறாக்காகுமென்றத்போலக் கருதுதல் பரிவு. (எக)

\* இவற்றை, மணிமேகலையில் இரண்டாவது ஊரலருகாத்த காதையிற் காண்க.

உ. வாளியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன்  
 றேளுமென்முலைப்பாரமுநதொன்னல  
 நாளுநாளினுநைந்துநைந்துள்சுடப்  
 பூனைமெல்லணைமேற்புரளுங்கொலோ.

வாளியம்பு - கயலம்பு பூனைமெல்லணையென்றான், பூனைமுதலியவற்றை சமைத்தலின். தடங்கண்ணி உள்சுடுதலாலே தோளுமுலையுந் தன்றென்னலம நாடோறுநாடோறுங் கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அணைமேறறுயின்றான் இப்பொழுது தியாகியவணையிலே புரளுமோவென்றானென்க. (எஉ)

ங. உருகிவாழியென்னுற்றதுகொல்லெனக்  
 கருகிவாழியகாமருகோதைத  
 னிருகணீருமிடைமுலைசோரந்துகக்  
 குருகுபாய்தடமாகவழுங்கொலோ.

யான்போந்தின்பு அவனுற்றதென்னென்றுநினைந்து உருகிவாதெலாலே கருகிவாழியதோர்கோதைபோல்வான் தன்முலையிடை தடமாம்படி தன்னிரு கணணினீரும் வாடிந்துவீழ அழுமோவென்க. “கருங்கால் வெண்குருகு மேடும் - பெருங்குளமாயிற்றென் னிடைமுலை நிறைந்தே” என்றாற்பிறரும்.

இ - ள். இங்ஙனந்தோன்றின இவன் இறந்துபடுமோ, புரளுமோ, அழுமோ, என்செய்கின்றாளென்றானென்க. (எங)

வண்டிவாழ்பயில்கோதைமணமுதற  
 கண்டஞான்றுதன்கண்ணெனுங்கைகளா  
 னெண்ணிகொண்புருகியநோக்கமொன்  
 றுண்டெனாவிருக்கியிடுவதே.

இ - ள். யான்பயின்றகோதை கூட்டத்திற்குமுன்னே கண்டவன்று தன்கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்புருகிய என்னாவியையுருக்குவதோ நோக்கமுண்டு, அஃதுஇப்பொழுதும் உருக்காரின்றதென்றானென்க.

பருகியநோக்கமென்க. இஃது அவளுடனுடன்றேன்றியதேயன்றித் தலைநாட்டோன்றியவாறுந் தோன்றினமை கூறிற்று. (எச)

காதலாளுடனுள்ளுயிர்கைவிடி  
 னேதமெனனுயிரெய்தியிறக்குமற  
 ருதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉம்  
 மாதர்விஞ்சையும்வல்லளும்வல்லளோ.

இ - ள். யாம் இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேமாதலிற் காதலாளுயிர்நீங்கல் என னுயிரும் ஏதமெய்திநீங்கும்; இதுநீங்காமையின், அவளும் இறந்துபட்டிலள்; இதுவும் அறிதற்கோருபாயம்; அல்லதிலும் விஞ்சையும்வல்லளல்லளோ? அதனற் பன்னிரு மதியினென்று தேவன்கூறியவதனையும் பிறபான்மைகளையுமுணர்ந்து ஆற்றுவனென்றானென்க.

அல்லதிலுமென ஏழனுருபுவிடிக. அல்லதா உமென்றது - முன்வருந்துவனோ வென்றதனைபுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிககவருத்தமின்மை மேல் வரவீடும் ஒலையானும், இவன்சென்றகாலத்துக் குணமாலையிடத்தேபோமென்றதனுமுணர்க. ( )

காதன்மிக்குழிககற்றவுங்கைகொடா  
வாதல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாற  
முதுதுற்றுபுதங்கியவண்டனாக்  
கேதமிற்றெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரோ.

இ - ள் தாதையுண்ணாநின்ற அதிலேதங்கிய வண்டையொகருத் தலைவராயினாக்குக் காதலான்வருமேதம் இவ்வாறுபெருகுமாயிருந்ததென்று அறிவுடையோர் எண்ணியகழந்துகூடும்படி நெஞ்சு எண்ணாநின்றது, இங்ஙனமெண்ணும்படி காதன் மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்றகல்வியும் பிறாகுற்றநீக்குதற்கு உதவுதலன்றி என்குற்றநீக்குதற்கு உதவாதொழிதல கண்ணினுட்கிடந்தவஞ்சனத்தை யொகருமாயிருந்தது, இங்ஙனம் இஃது உதவாதொழிதற்குச்செய்த தீவினயாதென்றனென்க

பவததன்வருத்தத்திற்கு யானாத்தாங்கு என்பருத்தத்திற்கும் உணரவுடையோர் இவ்வாறுகூறுவரென்று அவர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டுகுறினான். எனனுமென்றது-இறந்துபடுமோவென்பது முதலியவற்றை நெஞ்செனவே எனதுநெஞ்சென்பதபடும். என் - \*“என்னென்ப படுங்கொ ரோழி” போனின்றது. கண்ணினுட்கிடந்த அஞ்சனம்அதற்குப்பயன்கொடாத்ததுபோலக் கல்வி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன்றந்ததில்லையென்றான். சச்சந்தனை நந்தகோன்முதலாயினரும் இழித்துக்கூறினமைகண்டு நமக்கு இதுதகாதென்றான். இனி இற்றெனவென்னெஞ்செனனும்; இது வண்டனாக்கு ஏதமென்றுமாம்; இற்றென்றது முற்கூறியவருத்தத்தை. வண்டன்னா - உத்தமர். இனி வண்டன்னா - தபோதனா; பிரமராசனராதலின், அப்பெயராயிற்று. அவர்க்கேவருத்தமிலலாததென்று என்னுமென்றுமாம் இன்று - இற்றெனவிகாரம் (எசு)

நறவெங்கோதையர்நன்னலங்காதலான்  
மறவெங்காமததுவநதுற்றதீவினைப  
பறவைததோநரகத்துப்பதைக்குங்கா  
லறிவன்ல்லதங்காசரனாருவா.

இ - ள். மகளிர் நலத்தினுள்ள காதலானும், அவரைபுணராதலானும்வந்து சென்ற தீவினையாகிய பறததற்றொழிலுடைய தெரிலேபோய் நரகத்தே பதைக்குங்கால் அவ்விடத்தே யறிவன்லலது வேறு சரனாவாரிலையே, ஆதலின், ஈண்டு அவனையன்றே சரனென்றனென்க. (என)

வேட்கையூதரவிம்முறவெயறிய  
மாட்சியுள்ளதைமாற்றிமலாமிடை  
காட்சிக்கின்பொயகைக்காமர்நலனுண்டு  
பீட்டுமங்கிருந்தான்விடையேறான்.

இ - ள். ஏறநான் வேட்கை மேலிடுதலாலே, வருத்தமுற்ற மாய்தலையுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தெறுகாந்து மீட்டும் அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைதோன்ற, மீட்டிமென்றார். (எஅ)

வேறு.

க. நேராரநேருநீணிதிதுஞ்சுந்நிறகோயி  
லாராவெம்போராய் தடமித்தன்னரசற்கு  
நாராரகற்பின்னுகிளவேயுதேதோணாளினைக்குஞ்  
சீராறநேனைற்செசெவவமொடெலலாநதிருத்தக்கான். (எக)

உ. விண்டாததேய்க்கும்வெம்பரிமான்றோவிசயல்னென  
றுண்டாயநினறாநனபுகழழியுலகேதத  
வண்டாசோலேவாரமணநாறபபுகுகின்றன  
கண்டா ன்சேர்ந்தான்கானையைக்கல்விக்கடலானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அரசனாகிய தடமித்தனுக்கும், நசையாந்தகற்பினையுந் தோளினையுமுடைய நளினைக்குந் தலைமையோடேபிறந்து, செலவததோடே கல்விமுதலியன வெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு உலகமெல்லாந் தன்பு கழ் ணுழிககாலமுண்டாக வேததநின்றவன், பகைவர்தரு திறைதங்குவு கோயிலிறசோலையிலே தன் மணநாறசெசெவவெனவன் கல்விக்கடலானாகிய காணையைக் கண்டான், கண்டு சோநானென்க.

மணநாறுதலாற கண்டானென்றுமாம் (அ0)

இந்நாடடிவவூரில்விடமெயதாரிலண்வாழ்வா  
ரெந்நாடெவவூரெப்பெயராயரீயுனாயென்றா  
கந்நாடடிவவூரெப்பெயரல்லாப்பெயாசொன்னான்  
பெயர்நாட்டேயுமபெயரலவாறாறபுகழ்மெய்யோன்.

இவன் - இவ்வுலகிலுள்ளனது தனக்குநடக்குமிடத்தை.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சோந்தவன் இவ்வுலகிலுள்ளநாட்டிலு இவ்வூரில்வாழ்வா இவ்விடத்தைச்சேரா; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்லெனென்று உட்கொண்டு நீ எந்நாட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயரையுடையாய்? உனாயெனறுவியினறாது, புச்சு வெய்யோன்றான் சொல்லாற் பெரியாயகநாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாற் பொய்யல்லாததோ வழியாலே ஏமாங்கதமென்னுநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரையன்றிப் பொருளான் அப்பெயரேயாகக் கூறினென்க.

எனவே மறைநதொழுகுகின்றமை பெறறும். (அ3)

\* த்ருடமித்தனென்னும் வடமொழிப்பெயர் தடமித்தனென்றாயிற்று.

வாமான்நிண்டோவளவூழ்முள்ளம்மிகைகொண்டெங்  
கோமாற்குய்ப்பென்கொல்பயன்மிக்கான்கொலேவேலா  
னேமாறில்லாவிந்திரனேயும்மிகவெனுவான்  
போமாறாயவென்பொறபொடுகும்வகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு - உருபுமயக்கம். இந்நிரனும், உம்மை-  
ஒரப்பு, ஏகாரம் - பிரிநிலை.

இ - ன். ஏததொழிலில் நிகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வாருதலின்,  
இக்கொலேவேலான் யாங்கொள்ளும் பயனமிக்வனென்று வள்ளலுந் தன்னறிவின்  
மிகையாலே குறித்தொண்டு எங்கோமானிடத்தே யிவன் நெஞ்சாலே சென்றுகூடுங்  
கூற்றாலே செலுத்தவேன்; அங்ஙனஞ்செலுத்துதற்கு இவனெஞ்சுபோம்வழியைய  
ஆராய்ந்துபார்ப்பேனென்று கருதினனென்க. (அஉ)

பூங்கழலானைபுண்ணியநம்பிமுககேராக்கி  
யீங்கிதுநின்னாடிப்பதிநின்னாரிதுநின்னில்  
வீங்கியுதிண்டோள்வெல்புகழாய்நின்கிளைபென்றான்  
காங்கதுவெல்லாமண்ணலுநீநந்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிர்ப்படுத்தலின், விசயனைப் புண்ணியநம்பியென்றான்.

இ - ன். விசயன் சேவகன்முகத்தையபார்த்து, வெல்புகழாய்! இங்ஙனநட்புக்  
கொண்டவிடத்து இந்நாடு நின்னுடையநாடு, இவ்வூர் நின்னுடையவூர்; இந்த இல்  
நின்னுடையவில்; யாங்கெல்லாம் நின்னுடையசுற்றமென்று உறவுகூறினானுக்கு,  
அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்  
பொழுது உடன்பட்டு இனி யிவை மொழியற்கவென்றானென்க. (அக)

வேறு.

மன்னவன்சிறுவனாங்கோர்மாங்கனியுண்ணலுறறு  
மின்னவிராகணையிறபல்காற்பிழைப்பெயதுமீண்டுநிற்பப்  
பொன்னவிராகழலினுன்பொருசிலைகணையின்வாங்கி  
யின்னமிரதுறுகின்றவிருங்கனியறவெய்திட்டான்.

இ - ன். விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதியதவருநற்  
குக்கணையாலேபிழைப்பவெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றானாக, சேவகன் விலலை அம்  
புடனேவாவகி அக்கனியை யறும்படியெய்தானென்க. (அச)

எய்தவகணையுமாவினிருங்கனியதுவும்பூமிக்  
கெய்தவச்சிலையினெல்லையனுக்குமேந்தேனாக்கி  
பெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்தடக்கைகொண்டான்  
கெய்தச்சென்றையனாரததழுவிக்கொண்டிதலைச்சொன்னான்.

இ - ன். தானெய்த அவ்வம்பும், மாவினதுகனியாகியவதுவுந் தானெய்த அவ்  
வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கணுகினவளவிலே, ஏந்தல்பார்த்து எய்தவவ்விடத்தே  
டுள

நின்று எய்தவக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழு விக் கொண்டு இதனைக் கூற்றினென்க. (அரு)

வண்கிலைகொண்டவாறும்வார்களைத்தொடுத்தவாறுங்  
கண்களைவைத்தவாறுங்கல்செய்தோளிருந்தவாறுங்  
திண்சரம்பிட்டவாறுஞ்சென்றுகோல்பாய்ந்தவாறுங்  
கண்டெலாம்வியந்துநோக்கிவிலுடைக்கடவுளென்றான்.

இ - ள். முட்டிவிசேடமான படியையும், நிலைவிசேடமாகநின்று கணையைத் தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிறழாமறகிடந்தபடியையும், அம்புவிட்ட நொயம்மையையும், கோல கம்பையறுததுக் கூடவந்தபடியையும் எல்லாங்கண்டு அகிசயிதது அவனைப்பாத்தது நீ விலலைப்படைத்த கடிவுளென்றனென்க. (அசு)

மராமரமேழுமெய்தவாங்குவிற்றடக்கைவல்வி  
விராமனைவல்லென்பதிசையலாறகண்டதிலை  
யொராமனமில்லென்கணியிறியுவகருமாசெய்வென்று  
சூராமலாககாவுநீங்கிக்கோயிலேகொண்டுபுக்கான

இ - ள். விலலைத் தேவிபொருட்டுவனைத்த கையினையுடைய இராமனை மராமரமேழும் உருவவெய்த வலிய விறறொழிலைவல்லென்பது வாராதையனறிக் கண ணற்கண்டதிலை, இதுகண்டேன், இனி நீங்கிப்போமுள்ளம் இவனிடத்தினராக இவனுக்குமாறு செய்வெனென்று உட்கொண்டு, தான் காவினின்றநீங்கி அவனைக் கோயிலிலே கொண்டிபுக்கானென்க. (அசு)

வழிவரல்வருததமோம்பியவிரப்பூண்ணிந்தமார்ப  
னழிகவுளயானேவேந்தற்கவன்நிறமறியச்சொன்னான்  
மொழியெதிர்விரும்பிமன்னமுரிவிற்றடக்கையாங்கு  
கழிபெருமுகமன்கூறிககாதலங்காணென்றான்.

இ - ள். விசயன், வழிவருதலாலுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலியவற்றை லேதீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுபாடெல்லாமறியக்கூறினான்; அவனும் அக் கூற்றையெதிரேவருமபிச சேவகனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய் நின்மேற் காதலையுடையெமென்றனென்க. (அசு)

கிலுத்தங்கூடப்பரங்கொன்னுமிரண்டினுட்கிலுத்தஞ்சார்ந்து  
நலத்தகுவிசைநீந்தினிமபர்முவிநிலீளென  
சிலைத்தழும்பியானைத்தோலினூற்றுநாசிறுமினெத்த  
விலக்கணக்கிடக்கைகண்டேயேவினுக்கரசனென்றான்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து. கூடப்பரம் - முழங்கைக்குமுன். யானைத்தோல் காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அதிலே நூற்றையுரைத்தது வெண்மைக்கும், கிறுமின் தழும்பின்வடிவிற்குமுடிவமை.

இ - ள். அவன் பின்னுங் கிலுத்தங் கூடப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன்கைச்சந் தைச்சேர்ந்து உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரலகளைநிற்கருகே யானைத்தோலின்



தூற்றாயையுஞ் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரலினீளத்தையுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண்டே விறறொழிநுக்கு அரசனென்றானென்க. (1)

அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகவாசானிற் பின்னை  
விண்ணகுருவெளரிவெற்பினவிஞ்சையருலகினல்லான்  
மண்ணகத்திலையென்பாவாயினே மடங்கவந்தான்  
புண்ணகத்துறையுமவேலானென்புகழ்ந்தரசன்சொன்னான்

அமோகவாசான் - தப்பாதஆசாரியன். இன் - உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

இ - ள். பின்னுந் தலைமையையுடைய வில்வலலாரிற் றுரொணுசாரியனுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினலலது மண்ணிடத்து வில்வலலாரிலையென்பா வாய்மடங் கும்படி. வேலான் றோன்றினானென்றுபுகழ்ந்தது, அரசன் பின்னும் ஒருமொழிகூறினா னென்க

அது மேற்கூறுகின்றா

(க0)

விற்றிறனீம்பிதேறநூன்விருந்தினனிவனுமன்றி  
மற்றுமோர்நால்வருள்ளா மாண்பினுல்வளாந்ததில்லை  
கொற்றநீகொடுக்கவேண்டுமுகுறையெனக்குரிசினேர்ந்தா  
னற்றைநாளாதுயாகவவாகளும்பயிற்றுகின்றா.

இ - ள். விசயன் விற்றிறலையறியான; அதற்குப்புகியன், இவனுமன்றி வேறு மொருநால்வருளா; அவருங் கல்விமாட்சியோடு வளாந்ததில்லை, இவர்களுக்குக் கல்வி நீகொடுக்கவேண்டும், இஃது எமக்குக் காரியமெனச்சொன்னானை, அதற்குச் சீவகனு றேர்ந்தான்; நேர்த்தின்பு அற்றைநாள்முதலாக அவாகளும் அக்கல்வியைப் பயிற்றா நின்றாரென்க

(கக)

வேறு

கழலிற்செந்தாமரையடிகளபுல்லித்தவகாதலகூர  
நிழலினீங்காநினைத்தனநினைப்பினமைவானுக்கி  
யழலிற்சாராதகலாதொழுகவொருநாளவன்போகிப்  
பொழிலின்மிக்கதளிற்புக்கான்மணமகளிர்போற்பொலிந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனம் பயிற்றுகின்றவாகள், செருப்புப்போலே யடிகளைப்பொருந் திக் காதல்மிகுதலாலே நிழல்போல் நீங்காராய், அவனினைத்தனவற்றை ஒருகணத் தின்முடித்துத் தீப்போலே யணுகாது அகலாதொழுகாநிற்க, அவன் ஒருநாளிலே போய்ப் பொழில்களில் நன்மைமிக்கதொன்றைச்சேர்ந்தான்; அதுவும் பலமணத் தான் மணமகளிரைப்போலப் பொலிந்ததென்க.

“ஒன்னுதன் மகளிர் கழலொடு மறும் - விண்ணுயர் தோங்கிய கடற்றவும்” என்றா பிறரும்.

(கஉ)

பாசிப்பாசத்துப்பைமபொன்னிதைதாலிபூத்தவேங்கை  
‘மாசில்வெண்டுகிலைநீர்தோய்த்துமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்  
காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணார்கவின்கொண்டன  
பேசிற்செந்தலையவெல்குறையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

இ - ள். வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே றீனாத்த பொற்றூலிபோலேபூத்தன; அழிஞ்சில் வெண்ணிலை றீனாத்தோய்த்து மேலேபோர்த்தாற்போலே தேனெழுகும படிபூத்தன; புன்கு செந்தலைய வெண்கறையவாகிய பொரிபோலேபூத்தன; இவற றைக்கூறில் இவைதாங் கண்ணிற்கார்ந்ததோர் கவின்கொண்டனவென்க.

வெள்ளைமறுவை யுடையனவென்க. (கூக)

கோடுதையாக்குழிசியோடாரங்கொளக்குயிற்றிய

வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தவகுளமுபாசண்பகங்

கூடுகோழிக்கொழுமுளளரும்பினவங்கோசிக

வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்கடம்புபந்தணிந்தவே.

குறட்டோடே யார்களழுந்தத் தைத்துச்செயத தேருருளை, மேற்கூடுவையாத தேருருளை.

இ - ள். மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன; சண்பகங் கோழியிடத்தேகூடின முள்ளுப்போலேயரும்பின, பாதிரி கோசிகப்பட்டிப்போலே பூத்தன; வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (கூச)

வெருகுவேட்பச்சிரிப்பனபோன்முகைத்தமுல்லைவெய்யவா

ளரவுபைத்தாவித்தாங்கன்னகாநதளவிழ்ந்தலர்ந்தன

குரவங்கொண்டகுறும்பூழ்போறகொழுங்கால்முகைசுமந்தன

குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே.

இ - ள். முல்லை வெருகுவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே யரும்பின; குருதிக்காநதன் பாம்பு படத்தைவிரித்துக் கொட்டால்கொண்டாலன்னவாக முகைநெகிழ்த்து பின்பு அலர்ந்தன; குரவங் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் கால்போலே கொழுவிய முகை யைச்சுமந்தன; \* தளவங் கூத்தியரிடத்துக் கூரெயிறுபோலேயரும்பினவென்க.

கொடுமைதோன்றக் குருதிக்கூறினார் (கூரு)

சொன்னநன்மலருமல்லனவும்விழபலவின்சூழ்சுனைகளு

நன்மைநூலினயந்தோன்றநன்பொன்விரலினுதியினும்

பன்மணியுமுத்தும்பவளமும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொப்ப

வென்னவமரருமருளத்தொடுத்தானினமாலையே

இ - ள். மாலையுடையவாகிய நூலினயந்தோன்றத் தேவருமருள மணிமுதலி யனவற்றைக்கோத்தாற்போலே முற்கூறியமலர்களையும் ஒழிந்தவற்றையுஞ் சுனையை யுங்கொண்டு விரலினுதியாலே ஒருவகைமாலையைக் கட்டினுனென்க. (கூசு)

ஊனுண்சிங்கக்குழவியெயிற்றேரொளியெயிற்றிறினன்

நேனுண்போதிற்பிணையலும்பந்தும்புனைந்துதேனார்ந்த

நானந்தோய்த்துநறுங்கலவைநாறுமதநதெளிததபின்

பானுண்டஞ்சொல்லாரோர்படுவிவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சினன்.

இ - ள். சிங்கக்குழவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினன், அவ்வகைமாலே

\* தளவம் - செம்புமலை இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுமொயிற்காண்க.

யொழியப் போதாலே ஒருமாலையையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி. யிவற்றை யினி  
மைநிறைந்தபுழுதைத்தோய்த்து அவற்றினரும்புகளுக்குச் சந்தனத்தோடுகூடிய பனி  
நீரையும் புழுக்கையுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்போலத்தீவிதாகிய கூரிய சொல்லையுடை  
யாள் ஒருதொழில்செய்யுகுறளி வந்துவணங்கினுள்ளன.

ஒலைப்பாசரமான மாலையைப் பிறையிராதபடி. யிவையுங் கூடக்கட்டினான்.  
\* “குஞ்சரம் பெறுமே குழலிப் பெயாகுகொடை” என்றதனுட்கொடையென்றதனாற்  
சங்கங் குழலியுங்கொண்டவாறுகாண்க. (கௌ)

நெடியவாட்கண் களவாயாவிமைப்பெனுஞ்சொல்லினமற்றெங்  
கொடியிற்றொத்தவிவையென்றாணம்பியுங்கொள்கவென்றான்  
வெவ்வுவெல்லுமலருங்கயலுமவனப்பழித்தகண்  
ணடியஞ்சிலம்பினுட்குயத்திறைஞ்சிக்காட்டவவள்கொண்டான்.

இ - ன் அப்படுவி தன்கண்கள்வாயாக இமைப்பென்னுஞ்சொல்லாலே இம்  
மாலையும் பந்துங் கனகமாலைக்குப்பொருந்தினவென்றான்; சீவகனுங்கொள்கவென்று  
கொடுத்தான், கொடுத்தபின்பு அவனைவணங்கி அவற்றைக்கொண்டபோய் வெழுத  
லியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலேசிலம்பையுமுடையாளுக்குக் காட்ட,  
அவரும் வாங்கிக்கொண்டானென்க.

படுவிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான். (கௌ)

க. கொண்டுக்கோதைமலரெழுத்துமெல்லிரலின்மேற்றாங்கிரோக்கும்  
வண்டுசேர்த்தகுழலாள்வருமுலைகள்பாயவண்டார்  
விண்டுதேனறுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாடுநாடகங்  
கண்டுவாழாதவாழாழ்க்கையெல்லாஞ்சுவரர்வாழ்க்கையே. (ககௌ)

உ. ஆம்பனாறுமரக்காரபவளவாயார்முதன்னா  
பாம்புபைத்தாங்கனையபவளப்படவரவல்லுலார்  
தாம்பலருமருட்டவகிறவமுந்தண்யுவனைக்  
காம்புமென்றோள்கவின்வளரவைகல்கலப்பென்பவே. (க00)

ங. ஆகந்தானோர்மணிப்பலகையாகமுலைகனையாகப்  
போகக்கேற்றபுனைபவளவல்லுக்குழகமாக  
வேகவின்பக்காமக்கவருடலிசைவதன்றே  
லாகநேற்றிட்டடங்கலாண்மைக்கழகென்பவே

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இ - ன் அம்மாலையவாங்கிக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகியவெழுத்  
தைவாசிக்குங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல நானும்பவளவாயார், அமுதன்னார், பாம்பு  
பின்படமனைய வல்லுலாராகிய மகளிர் தாம் பலருமாடுநாடகங்களைக்கண்டு வாழாதவர்  
வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிற்பிறந்தும் நன்குதுகராத வேடரதுவாழ்வாயிருக்  
கும், அதுவேயன்றி அவரைக்கலக்குமிடத்து வேற்றடங்கண்டாம் பாம்புபைத்தாங்கு  
மருட்ட வளவியதார் தேனறுளிக்கும்படி வருமுலைகள்பாய அவர்தோள் கவின்வளர

அணையிலேதங்குதல் கலப்பென்றுகூறுவா, அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம்பலகையாக அவர்முலைகளநாயாக வல்குல் சூதுபொருமிடமாக இணையில்லாதவின்பத்தையுடைய காமமாகியகவறூடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்படி தவஞ்செய தடங்குதல் ஆணமைக்கழகென்றுகூறுவாரென்று வாசித்தாளென்க.

சூழலாள்வாசித்தாளென்க விடமேறினாபோலேமருட்ட நாடகம்-அவாவரி  
கரிக்கிறிலைமை (க0க)

வேறு.

பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுநிரண்டழகார  
கன்னிக்கலிங்கமகிலார்ந்துகவவிக்கிடந்தகுநங்கினுண்  
மின்னுக்குழையும்பொற்றோடுமிளிரவெருத்தமிடங்கோட்டி  
யென்னுமிமையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தாள

இ - ன். முறைமைப்பட்டுக்கி யிடவெளியின்றி யிருத்தவிற பிடியினு  
டைய சோத்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாந்திரள்வதுஞ்செய்து கணவன்  
நீண்டாத கலிங்கம் விரும்பிக்கிடந்த குறங்கினுள், அங்ஙனம்வாசித்தகக் குழையும்  
தோடும்பிறழக் கழுத்தையிடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையாளாய அவனிடத்துப  
புணர்ச்சியை நினைந்திருந்தவள இயக்கியிருந்த வழகையொத்தாளென்க.

இயக்கியுந் தனக்குமேலாமிறைவனைத் தியானித்து இமையாதிருப்பா ளென்  
றுணர்க. (க0உ)

கொடுவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிநீர்ப்பகழிகொளவாங்கி  
கடுவெங்குறவனெயப்பட்டகன்னிப்பிணையினிலைகலங்கித் [க்  
தொடிதோண்டப்பத்தோடேம்பத்துணைவெம்முலைகளபசப்பூர  
நெடுமாத்தோகைமென்சாயனெஞ்சிற்கிவ்வாறுணர்க்கின்றாள்

இ - ன். அங்ஙனமிருந்த பெரிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள் வில்லைநா  
ணேறிட்டு அம்பைநிரமபவலித்துக் குறவனெயயப்பட்ட கன்னிப்பிணையினிலையைத்  
தப்பித் தொடி தோளில் நின்றும் விழும்படி தோண்மெலியாநிறக, முலைகள பசப்பூரா  
நிற்க நெஞ்சிற்கு இப்படி க கூறாநின்றாளென்க

நிலையைத் தப்புகதல-இறந்துபாடு நீங்குதல. மாலையைத் தன்சேடிக்கொணவெரு  
தலின், அவற்கு நிகழ்ந்தவேட்கைதனனிடத்தேயென்றுகருதி இறந்துபாடுநீங்கினுள்.  
பிணைபோலென்றால் மேல்வருத்தமினறி யிறந்துபாடுதோன்றாமாம். (க0ங்)

ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலகம்விழுங்கவங்காந்து  
நின்றாற்போலநிழலுமிழ்ந்துநெடுவெண்டிங்களெயிறிலங்க  
வின்றேகுருதிவானவாயங்காந்தென்னைவிழுங்குவா  
னன்றேவந்ததிம்மாலையுளியேனுவியாதாங்கொல்.

ஏ - அசை.

இ - ன். ஒரெயிற்றையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்கும்படி  
வாயையங்காந்து நின்றாற்போலே இம்மலை திங்களாகியவெயிறு நிழலுமிழ்ந்திலங்

க்சு செக்கர்வானாகிய வாயையங்காந்து என்னை யின்றேவ்முங்குதறகு வந்துற்றதல்ல  
வோ, இனி யென்னுவி இதன்கண்ணதோ, என்கண்ணதோ, அறிகிலெனென்  
ருளென்க.

வந்ததனை வினாவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தார் கூறினான். (௧௦௪)

வருந்தியின்றாண்மறந்தொழிந்தாள் வளாததாள்சொற்கேட்டில்கடிந்தா  
முருந்தின்காறுங்கூழையைமுனிவாரினையெனமுனிவார [ண்  
பொருந்திறமன்றாவி துவெனனாய்பொன் றுமளித்திவ்வுயிரென்னாய்  
திருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவிருந்துகூவுதியால்.

இ - ள். நல்ல சோலையிறகுயிலே! நீயருள்செய்து மாலையருகின்றகாலத்தே  
யாங்கூவுதல் பிரிந்தவிவாக்குப பொருந்திற மன்றெனறுங் கருதாயாய் இவரு  
யாதான போமென்றுங் கருதாயாய முழங்கவிருந்து கூவாரின்றாய், இத்தன்மை  
யையுடைய நினைவு வருந்திப்பெற்றவள அவ்வருத்தத்தையுமறந்து உறவைக்கைவிட்  
டாள, எடுத்துவளாததவரும் நினசொல்லின்கடுமையால் இல்லினின்றறுங் கடிந்தாள்;  
நீதான் என்பவளஞ்செல்லும் மயிரப்பாடுமுடையை, ஆதலின், இனி நினைவெறு  
ப்பார நின்பிறப்பையோ, வளாப்பையோ, வடிவையோ வெறுப்பாரென்றாளுளென்க.

கருங்குயிலேயென்றது சோலைக்கு மறுவேயெனறதன்மைதது இது சொல்லின்  
கட்டிணைமையகம (௧௦௫)

பெருவெண்டிங்கண்மாலகப்பூமலைந்துபெட்டநருகின்ற  
துருவுகொண்டருசலன்றிலுயிராமேலாமபலுலாய்நிமிரு  
மொருபெண் பாலேன்யானாகவுலகமெல்லாம்பகையாகி  
யெரிகொன்றின்றவிலைபலிபோலிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

அகப்பூ - இதயகமலம்.

இ - ள். அன்றில்கள் தவருலாலே வடிவைக்கொண்டன, திங்கள் அகப்பூ  
வோடே மலைந்து அதன்கேடுகண்டு மிகவும் நகரின்றது; ஆம்பலென்னும்பண் சுற்றி  
லேயுலாவி இவ்வுயிரின்கேடுகண்டு இதனமேலே நடவாரின்றது; இங்கனம் உலகிலு  
ள்ள பொருளெல்லாம் பகையாகுதற்குப் பற்றாதே யானொரு பெண்பாலேனா யிருந்  
தேனென்றுட்கொண்டு யானிங்ஙனமாகவுங் கொடியவுயிரே! நீ தீமெய்ந்து வேரோர்  
வடிவாகவீன்ற இலேசசாமப்போலே யிராரின்றாய், நீயிருகருமளவன்றால்; நினக்கு  
நினைவு என்னென்றாளுளென்க.

உலகு - ஆகுபெயர் ஆகி - ஆக பின்னும் இலை போதலின், ஈன்றவென்றார்.  
இது தொழிலுவமம் (௧௦௬)

வேமென்னெஞ்சமெய்வெதும்புமிகுமாவிலெய்துயிர்க்கும்  
பூமென்குமுலாபுறநோக்கிநருவார்நருவதாயினேன்  
றாமமார்பன்றான்புனைந்ததண்ணென்மலைபுணையாக  
யாமக்கடலைநீந்துவேன்யாருமில்லாத்கமியேனே

ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். சாமத்தியால் நெஞ்சவேகலின், மெய் வெதும்பாரின்றது; உடம்பைக்  
கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதே நின்று நெட்டியாப்புக் கொள்ளாரின்றது; யானும்

மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவா நகப்படும் பொல்லாங்கின் வழுவாயி னேன்; இங்ஙனமாகியதமியேன் மாலைபுணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன்; நீந துதலரிதென்றனென்க.

அவன்சையாற் புனைதலின் அதுகொண்டநீந்தலாமோவென நினைத்து அதனை மறுத்தாள். (க௦௭)

செம்பொற்கடம்பன்செவவே லுங்காமன்சிலையிறறொடுத்தலாந்த  
வம்புமவென்றவரிநெடுங்கண்மாமதிவாண்முகத்தினுள்  
கொம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளிததுநின்றதோ  
வெம்புவெந்தியிடைப்பட்டதொத்தாளவினாசெய்கோதையே.

இ - ள். முருகன்வேலையுங் காமனமபையும்வென்ற கண்ணினையுடைய முகத் தினுளாகிய கோதை, பூத்தலான் மணநதங்கித் தேனைகொப்புளித்து நின்றதோ கொம்பு தியிடைப்பட்ட தொத்தாளென்க. (க௦௮)

வேறு

மணிநிறமாமைசாயலவளை யொடுவண்டுமுக  
மணிநிறம்போரவையாயவருமபெறனாணும்விறறுப்  
பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலாமாலைகொண்டேன்  
பிணிநிறப்பிறஞ்சொலென்னும்பெருமினிரூர்ப்பவெனறாள்.

இ - ள். சீமணிபோலும் மாயையினையும், மென்மையையும், வளையையும், மக ளிர்க்குப் போரவையாகிய நாணையுங்கொடுத்து எல்லாருந்தாழ்கின்ற என்னலத்தைப் புதுமையையுண்டானது வண்டுமுகமாலையை, நோயைநிறமாகவுடைய புறஞ்சொ லென்னும் மினிரூர்ப்பக் கொண்டேனென்றனென்க. (க௦௯)

காதலாங்காதல்போலவகன்றுநீண்டலாந்தவாட்கட்  
போதுலாங்கோதைமாதர்புனைந்தலாந்தொடுத்தமலை  
யாதலாலலரதாகாதொழியுமேயமுங்கலென்று  
மாதுலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கிளிமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். நின்கணவனது காதலபோலே அகன்று நீண்டு மலாந்த கண்ணையுங் கோதையையுமுடைய மாதரே! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்த மாலையாதலின், அலரிடத்தாகாதேபோமோ, இனி வருந்தாதொழியென்று கிளி யாற்றுவதித் தென்க. (க௧௦)

வேறு

என்னையுளளம்பிணித்தென்னலங்கவாந்தவீரந்தாரினுள்  
றன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தணமணிச்செப்பினுண்  
மன்னுமாலேகொடுத்தவனுக்குத்ததியெனத்தொழுதுகொண்  
டன்னமென்னவொதுங்கிச்சிலம்பரம்மச்சென்றனுகினுள்.

இ - ள். என்மனத்தை யிறுகப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்ட தாரினுள் றன்னையானும் அங்ஙனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மறைநாள் தன்செப்பின

மாலையை யநங்கவிலாசினி கையிலேகொடுத்துக் கொண்டுபோய் அவனுக்குக்கொடு  
வென, அவளுந் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையணுகினுளென்க. (ககக)

அணுகிமுன்னின்றவநங்கவிலாசினியங்கைகூப்பிப

பிணையனீட்டப்பெருந்தகையஃதேலான்முகநேரககலுந

துணையிறோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கறொடுப்பாயுநீ

மணிசெய்மென்றேரண்மருந்துநீயாருயிருநீயேயென்றான்.

இ - ன். அந்நகனமணுடி முன்னேநின்ற அநங்கவிலாசினி தொழுது மாலையைக்கொடுக்க, அதனை யவன்வாங்காதே அவனைப்பார்த்தவளவிலே, அவளும் ஒப்பில்லாதமயிலாகிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல தொடுப்பாயுநீயே, தோண்மெலிவுகருமருந்தும்நீயே; உயிருநீயே, ஆதலின், இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்றாளுளென்க. (ககஉ)

வேறு.

மன்னர்கேயிலுறைவாரபொறிசெறித்தமால்பினரே

யென்னவஞ்சினுயென்றவனைக்காட்கஃதன்றுகோதா

யின்னகொளகையெறகேலாதெனவிவங்கெயிறறினா

ளன்னமன்னலடையினுடான்வருநதுமெனநோந்தான

இ - ன். அதுகேட்டவன் அரசாகோயிலிற்றங்குவார ஐம்பொறியையு மடக்குவாரே, இதுதகாதுகொணென்றாக, நீயஞ்சினுயென்று அவனையிகழ்ந்தவளுக்கு, அவன் பின்னும் கோதாய்! அதுவன்று; ஆசிரியனாய் நிற்கின்ற தன்மையேனுக்கு இதுபொருந்தாதுகொணென்றாக, அவளுந் கனகமாலை யிறந்துபடும் இதுவாங்காதொழியினென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நோந்தானென்க (ககக)

குலிகமார்ந்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி

யொலியலேற்றாணிஃதுழ்வினையாலுள்ளஞ்சடுமாலென்ன

விலைகொள்பைம்பூணிளமுலையாளபோகிக்கனகமாலை

மெலியமெம்பினைநகின்றாளுய்யும்வகைதொடங்கினுள்.

இ - ன். அந்நகனநோந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையைவாங்கினுள்; வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றதென்றாக, அது கேட்டபின், அநங்கவிலாசினிபோய், கனகமாலைவருந்துகின்றவள் பிழைக்கு முபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினு ளென்க (ககச)

நீர்செய்காந்தமணிகூந்தளம்பாவைநீண்டழகிய

வோசெய்சாந்திற்கழுநீர்வினாகமழுப்பூக்கள்கோத்த

வார்செய்தண்டாமரைவளையமையையின்வெள்ளருவிநீர்

சீர்செய்கோமகளைச்சேர்த்தினுள்சீதஞ்செய்யாதுடைந்தனவே.

இ - ன். சாந்தோடே சந்திரகாந்தகல்லையும், நீண்டு அழகிய கூந்தளம்பாவையையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், கோத்த நெடிய தாமரைவளையத்தையும், அருவி நீரையும் கோமகனையணிவித்தாள்; அவை குளிர்ச்சிசெய்யாதே கொதித்தனவென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம்.

(ககரு)

பவ்வத்தங்கட்பிறநதுபுனிபெயாக்குநதண் ணூற்றதாசி  
யெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்றுமருமணியினைச்  
செவ்வனூலிற்சித்திரிக்கப்பட்டதனைச்சேர்த்துப்பின்னு  
மவ்வனூறுங்குழலாட்குமற்றழிவைகளுமுளை.

ஊறு - பரிசம்.

இ - ள். கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெடுக்குற குளிரந்த ஊறறையுடையதாய்  
மன்னர் வருத்தமுறும்படி உலகைவிற்றமுததை நூலிற் கோக்கப்பட்டதனைப் பின்னு  
மணிந்து குழலாட்கு வேறும் இப்பரிகாரங்களை நாடினாளுென்க. (ககசு)

களிசெய்கோசிகளீர்விழக்கடிமாலேமேறறொடர்ந்துகீழ்  
களிசெய்தண்பூஞ்சலசயனமாக்கிளன்னீர்பிலிற்றும்வாய்  
குளிரகொள்சாந்தாற்றிபொன்னுலவட்டங்கொண்டேந்துவிசச  
சளிகொள்சந்திற்கொழுஞ்சாந்தமாகமுழுதுமெழுகினை.

இ - ள். மேலேகட்டி நீராததாவகிளின்ற கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்டினீர்  
மாலையாலே வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவுசெய்த பூவை  
பைய நீரிலே படுக்கையாக்கி நீராபிலிற்றும்வாயையுடைய சாந்தாற்றி ஆலவட்ட  
மென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநிற்க, குளிரகொண்ட சந்தனக்குழம்பை  
பூசினாளுென்க. (ககசு)

கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிரசெயாதாவிவாட்ட  
லம்மென்மாலேமுககரியநீர்துளும்பரின்றுநீடி  
வெம்மைமிககதுவீரன்றெடுத்தவிளங்குமாலே  
பொம்மலோதிக்குததானே துணையாம்புணையாயிறறே.

இ - ள். இனையமுலையிற் சந்தனங் கொதித்தது உயிலாக்கெடுக்க, சுற்றினமாலே  
கருக, கீழ்கின்றநீர் வெம்மையாறகொதித்தெழ நீட்டித்துநின்று வெம்மைமிக்கது,  
அப்பொழுது வீரன்கட்டி நமாலேதானே ஒதிக்குத் துணையாவதோ தெப்பமாயிற்  
றென்க. (ககஅ)

வாசநீலங்கழுநீராகுவளைபடைசாற்றிவந்  
தோசனைக்கணுடையுடுவடுகடகனகமாலே  
தாசிதூதாக்கத்தாமம்புணையாகச்செல்லுநாளுட  
காசில்கல்விக்கடலைக்ககாண்டார்கானேமாரே.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியன போர்கூறிவந்து ஒரோசனைநீளத்தே யுடையும்  
நெடுங்கண்ணையுடைய கனகமாலே, தனக்கு அநங்கலிலாசினிதூதாக, மாலேதெய்  
மாக நடக்கின்றநாளிலே, விசயன்முதலாயினர் கல்விக்கடலைக் கனாகண்டாருென்க.)

வேறு.

பொருசரஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர் துரக்குமாரும்  
வருகணைவிலக்குமாரும்வளரமர்நீந்துமாறுங்  
கருவியுட்கரக்குமாரும்வருகணைபுறங்காணுமாரும்  
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவீற்றிருந்தவருங்கற்றா.



இ - ள். வெய்யசரத்தையும் இருபடிநாரசத்தையும் விரும்பியெய்யுமாரும், தம் மேல்வரும்பை அம்பாலேவிலக்குமாரும், அமரிலே கொள்ளுநிலமறிந்துகொள்ளுமாரும், எய்தாற் கருவியாலேமறைத்துச் சேமஞ்செய்யுமாரும், சேர்ந்தாற் பகைவாகிண புறமாகித் தங்கிணசெலுத்தாமாரும் அவர்க்குவிரியக்காட்ட, அவரும் வருத்தமின்றிக் கற்றாரென்க.

எனவே “தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந் - தவித்தவினை செயலுமெனவை வினையாம்” இவற்றை வடநூலார்பஞ்சகிருததியமென்பர்; இவை தலைமைபற்றி வில்லையேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம் பொது (கஉ௦)

வேலுடைத்தடக்கையாராகள்வேழமேற்சென்றபோழ்திற்  
காலிடைக்கரக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும  
வாலிடைமறியுமாறுமருப்பிடைக்குளிக்ருமாறு  
நூலிடைக்கிடந்தவாரேதுனித்தவன்கொடுக்கக்கொண்டாரா.

இ - ள். தம்மேலே வேழஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலேபுகுந்து மறைபுன்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்கைக்கு நடுவே புடம்பு பிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அதுபடாதபடி போய் அதன்காலிடையிற்புகுதுமபடியையும், அது கோற்றுகிறவகிணற் கொம்பிரண்டிற்குநடுவே யாம்படியையுந் கூறிகாக்கற்றவன், அத்தொழிலை அந்நூலிந்நிடந்தபடியேகற்பிக, அததடக்கையார்களுந் கற்றாரென்க.

இது தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூற்றறு. (கஉ௧)

கொடிநெடுந்தேரின்போருங்குஞ்சரங்குறித்தபோருங்  
கடுடைப்புரவிப்போருங்கரப்பறக்கற்றுமுற்றி  
யிடனறிந்திலங்கும்வைவாளிருளுசிலைகுந்தமுன்று  
முடனறிந்தும்பராரக்குமுரைப்பருந்தகையரானா.

இ - ள். தேரார் பொரக்கருகினபோனாயும், குஞ்சரத்தாற் பொரக்கருகின போனாயும், புரவியாற்பொரக்கருகின போனாயும் வெளியாகக்கற்றுத் தழும்பியிருந்து, இவ்வூர்திகளிலிருந்தால்ஒன்றற்கொன்றுமாறறிந்து வினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது இலங்கும வில்லும், ஏறிகோலும், வாளுமென்கின்ற மூன்றை யுஞ்சேரவறிந்து, மேலாயநிலத்திறேவாக்கும்புகழ்த்தற்கரிய தகையராயினென்க.()

தானையுள்ளநிறின்றதனியிடமொற்றிமன்னா  
தானேமேறசென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றளர்தலின்றித்  
தானையுடைக்கும்வெம்போர்ததருக்கினாமைந்ததொன்று  
தானேசூழ்மன்னற்குய்த்தார்தமன்னனுந்தருகவென்றான்.

இ - ள். தாம் படையினுள்ளறித் தனியேநின்றவிடத்தையெய்துப் பகைவர் படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றளருந்தன்மையின்றி அப்படையைக்கெடுக்கும் போர்த்தொழிவிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று தடமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாங்காணும்படி அவனாகக் கொணாகவென்றாரென்க. (கஉ௧)

மழையொடுகுழந்துகொண்டமான்றுதல்சிலையினீக்கி  
குழைமுகநெற்றிடுக்கக்கோலவிற்பகழிவாங்கி  
யிழைபகவிமைப்பினெய்திட்டெறிந் துமின்றிரிவவேபோல்  
விழைவுறுகுமரர்புக்குச்சாரியைவியத்தராநார்.

குழந்துகொண்ட மழையையுந் தூளியையும் வில்லாலேநீக்குதல் - சரகூடங்  
கட்டி அதனால் விலக்கிக்காட்டுதல். அத்திரங்கற்றதன்மையையும், பயன்கொண்ட  
தன்மையையும் இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளுட் கூறாமையின், நெருப்புநீருமாகிய  
அத்திரங்களைவிட்டானென்றல் பொருந்தாது. விசயன் காண்டாவனமெரித்ததுந்  
சரகூடங்கட்டியென்றுணர்க

இ - ன். குமரர், சரகூடங்கட்டிப் பின்பு குழையைநக்கும்படி அவ்வில்லாவலித்  
துப் பகழியாலே தூல்பிளக்கவெயது வாளாலேதூலபிளக்கவெட்டி வேலாலேதூல்  
பிளக்கவெறிந்து பின்னும் மின்றிரியுமாறுபோலச் சாரியைதிரியுந் தொழிலிலேபுக்கு  
வியக்கத்தக்காராயினாரென்க.

மழைகூறவே புயமுட்டியும், துகள்கூறவே சிரோமுட்டியும், குழைநெற்றிநக  
வாங்கியெனவே கந்தரமுட்டியுங்கூறினா; மேனோக்கியுங் கீழ்நோக்கியும் நேருமே  
பெய்தலாம். (கஉச)

விசயனேவிசயனவிற்போர்க்கதம்பனேமுருகன்வேறபோர்த்  
திசையெல்லாம்வணக்கும்வாட்போர்க்கந்தணன்செம்பொனாம  
னசைவிலான்யானைத்தேர்ப்போரகசலனையசலகீர்த்தி  
வசையிலன்புரவிச்சேனென்றியாவரும்புகழப்பட்டார்.

இ - ன். விற்போருக்கு விசயன் அருச்சுனனே, வேற்போருக்கு கதம்பன்  
முருகனே, வாட்போருக்குத் திசையெல்லாம்வணக்கும் கனகன் பரசராமனே,  
யானைப்போருக்குந் தேர்ப்போருக்கும் அசலகீர்த்தி அசைவிலானாகிய அசலனென்  
னும்வீரனே, புரவிக்குச் சேனன வசையில்லாதவனெனென்று இவ்வவரும் எல்  
லாராலும் புகழப்பட்டாரென்க

வசையிலனென்றது நகுலனை.

(கஉரு)

காவலன்மககளாக்குகுதண்டுகண்ருளிந் துநோக்கி  
யேவலானரசனென்றேவிருபிழப்பானல்லார்க்  
காவதன் நின்னமாட்சியவனையானிகளம்பெய்து  
காவல்செய்திலெல்லவல்லேகானை யைக்கொணாமினென்றான்.

இ - ன். அரசன் மக்கள்கல்வியைக்கண்டு மகிழ்ந்துநோக்கி, அந்தவேலான்  
ஒன்று அரசனாதல், ஒன்று அந்தணனாதலாம்; இரண்டுமொழிந்த சாதியிலுள்ளார்க்கு  
இககல்வியுண்டாகாது; ஆதலால் அவனை யான் நீங்காததோ தனையையிட்டிச் சிறை  
செய்வேன்; இப்பொழுதே யவனைக் கொணாமினென்றானென்க.

நிகளம் - மகட்கொடுத்தல்.

(கஉசு)

கல்வியுங்கொழுதுபோலுங்காவலன்கானை தன்னை  
யொல்லல்லன்சிறைசெய்கின்றானென்றவன்கருகிறதோரார்

பல்சனம்பரிந்துநிற்பபபார்த்திபருமர்ச்சேர்தான்  
விலவலாற்கொண்டேவந்தனவேறிருந்தினைச்சொன்னான்.

இ - ன் அரசன் இக்கல்வியுடையகாளைதன்னைப் பொருளாய்ச் சிறைசெய்யா  
நின்றானாதலாம் கல்வியுங் கொடிதுபோலேயிருந்ததென்றுகருதி, அவனைத்தந்தரி  
யாராய், பலரும் வருந்திநிற்கின்றவளவிலே, சீவகன் சென்றான்; அங்ஙனஞ்சென்ற  
வவனை அவ்வரசன் வேறேகொண்டிருந்து இவ்வாற்றையைக் கூறினென்க. (1)

புண்முழுதிறைஞ்சங்கோடப்பொருகளிறனையதோன்றன்  
மண்முழுதன்றிவானும்வந்துகைகூட்டத்தந்தாய்  
கண்முழுதுடம்பிற்பெற்றேன்காளைகைம்மாறுகாணேன்  
பண்முழுதுடற்றுந்திஞ்சொற்பாவைநின்பாலளென்றான்

பறவைகளெல்லாம்படியுங் கோட்டையுடைய களிறு. இவர்களு நீகொற்றங்  
கொடுத்தலின், மண்முழுதும்வந்துகைகூடுதலன்றி மறுமையின் வானும்வந்து கை  
கூடும்படி ஞானநெறியையுந்தந்தாய்; நல்வினைசெய்தாருடம்பிற்கண்முழுதும் யான்  
பெற்றேனென்றது - இவர்போத்தொழில் காண்பபெறுதலின் ஊனக்கண்ணும், இவ  
ரை நன்னெறியைச் சோவித்தலின் ஞானக்கண்ணும் பெற்றேனென்றவாறு

இ - ன். தோன்றல் தந்தாய்; யானும்பெற்றேன், ஆதலின் காளாய்! கைம்மாறு  
காணேன்; என்பாவை நின்பாலளாகின்ற இவ்வளவே கைம்மாறென்றானென்க

இனி வியந்துகூறுகின்றவன் மண்ணும்விண்ணும் கைகூட்டத்தந்தாய்; யானும்  
உடம்பெல்லாங் கண்பெற்றேனென்றுமாம். இந்திரானேனென்றுமாம். (௧௨அ)

முடிசெழுமன்னன்சொல்லமொய்கொள்வேற்குரிசிறெற்றான்  
வடிவமைமனனென்றாகவாயொன்றாமறுததலோடுந்  
தடிசுவைத்தொளிறும்வேலான்மன்கையான்முன்கைபற்றி  
யிடிமுரசனையசொல்லாவிற்றெனவிளம்புகின்றான்.

இ - ன் அங்ஙனமரசன்கூற, குரிசில், தனகருத்தைத் தெளிவியானாய் அவன்  
வடிவுபெற்றித்துக்கிடக்கின்ற மனம் வேட்கைசெல்லாநிற்க வார்த்தை வேட்கையின்  
றாக மறுத்தவளவிலே, அவ்வரசன் மன்கையாலே அவன்கையைப்பிடித்து இத்  
தன்மைத்தென்று ஒருமொழிகூறாநின்றானென்க

வடிவமை பாடமாயின், ஆராய்ச்சியமைந்தவென்க (௧௨க)

பூவியல்கோயில்கொண்டபொன்னனானையங்ங்கை  
காவியங்கண்ணிவந்துபிறத்தலுங்கணிகளீண்டி  
மூவியறிநிதலின்றிச்சாதகமுறையிற்செய்தா  
ரேவியல்கிலையினுயக்கேயுரியளென்றுரைப்பநேர்தான்.

இ - ன். அவ்வரசன் திருவையொத்த நங்கையாகிய கண்ணி பிறந்தவளவிலே,  
கணிகளீண்டி யுதயாருடக்கவிட்புகளிறு நப்பின்றாகுச் சாதகத்தை நினக்கேயுரிய  
முறைமையாற் செய்தாராதலின், நினக்கேயினுரியளென்றுகூற, அவனும் நோர்  
தானென்க.

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனெருவனென்றலின், இவனேயா யிற்று. (௧௯௦)

வாருலாமுலையினுட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்  
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினார்வதுவைகன்ருட  
பாரெலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவேட்  
டேருலாங்கோதையின்பத்தினாலம்பருகுகின்றான்.

இ - ள். முலையினுட்குந் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யு நாட் செப்பினார்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஒலியவியா முரசார்ப்பத் தீயிலே யாகுதிபண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகுகின்றனென்க. (௧௯௧)

மோட்டிளங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிற்றுமுததஞ்  
சூட்டியவோடைபொங்கநாணெனுந்தோட்டிமாற்றி  
யாட்டியசார்த்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ  
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருழக்கியிட்டிவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை வடிவிற்குவமை.

இ - ள். அவன் பருகுகின்றபொழுது அவன்முலையாகியயானைகள், சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாநிற்க நானென்னுந் தோட்டியைக்கெடுத்துச் சாந்த மென்னு முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில் உறுதவிடமில்லையென்னும் படி மாபிடமெங்குமுதுவித்து மாலையையுழக்கிப்போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை யினிக்கேடில்லையென்னும்படி கெடுத்துத் தூசியையுழக்கி யென்றுங் கொள்க. (௧௯௨)

ஒண்மணிக்குழைவில்விசுவொளிரந்துபொன்னோலைமின்ன  
வண்ணமேகலைகளார்ப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுததுங்  
கண்ணியும்பசும்பொன்னுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம  
ரண்ணலங்குமரன்றன்னோடாயிழைபாடினாளே.

குமரனோடு ஆயிழையாடினாளெனவே \* ஒருவினையொடுச்சொலுயர்பின்வழித் தாய் இருவருமாடினாரென்பதுபடநின்றது. எனவே யவன் மேகலையார்ப்பச் சிலம் பொலிப்பவாடினானென்றும், அவள்வீச மின்னப்புடைப்ப வாடினாளென்றுங்கொள்க; இவன்காட்டக் கண்டானெனவேண்டிதலின். (௧௯௩)

முகசுதேன்வாரியல்குற்பட்டபின்புமூலகனென்னு  
மாசறுகந்தின்மென்றேணமணித்தொடர்கொளுத்திவாடக  
சைறுவயிரத்தோட்டிதுதலணிந்தமுதச்செவ்வாய்  
காசறுகவளமாகக்களிற்றுக்கோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற் கண்டோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப துதலணிந்தென்றா. கூடநிமிராமைக்கு வயிரமென்றார்.

\* ஒருவினையொடுச்சொலுயர்பின் வதித்தே. இது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், அ.

இ - ள். சீவனாகியவனிறு, செவ்வாய்கவனமாக வல்ருளாகியகூடத்தே அகப் பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பந்திலே தோளாகியசங்கிலியாலேபூட்டிக் கண்ணாகியதோட்டியை துதலிலேயணிந்து இங்ஙனம் தப்பாமற் பிணிக்கப்பட்ட தென்க.

(க௭ச)

ஒப்பிணை தனக்கிலாநானுறுவவாயகலமுழுகிச்  
செப்பிணைபனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்  
கற்பகமரத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத்  
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்றேற்றமொத்தாள்.

இ - ள். தனக்கு இணைக்குமொப்பிலாதானகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி பொருதுமுழுகப்பட்டித் தான் வல்லியின்றேற்றத்தையொத்தானென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைகொடுப்பதோர் வல்லி - இல்பொருளுவமை.

(க௭டு)

காய்வுறுவேட்கைதன்னுற்கறலும்பகலும்விளளாள்  
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்தினாயமுதமென்று  
சேய்நலங்கடந்தசெல்வன்றிருநலநெளித்திட்டாற்ற  
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லாள்.

வேய்தானெவ்வாமையான், வெறுத்துமாறினதோள்.

இ - ள். செல்வன் எரிகின்ற காமத்தாலே விள்ளாறையத் தோளானையமீர் தென்றுகருதி அவளுடலாற் கலங்காதபடி நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றுவததலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினென்க.

(க௭சு)

தினாபிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு  
முரையுடைக்கோதைமாதரொளியலதுகர்ந்துநாளும்  
வரையுடைமார்பனங்குவைகினென்பமாதோ  
ககாகடலனையதானைக்காவலன்காதலானே.

உயிர் - சீவகன்.

இ - ள். வனாதோற்கின்றமார்பன், அமிரதுதனக்கோருயிடைபெற்றதென்று உலகங்கூறுமுனையை யிப்பொழுதுடையமாதரது நலத்தை நாளுதுகர்ந்து அரசனது காதலாலே அவ்விடத்தே சிலநான் தங்கினென்க.

(க௭சு)

வாளினுன்மிடைந்தனன்னாவருமுலைத்தடத்துள்வைகித்  
தோளினுன்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாங்கிக்  
காளை செல்கினறநாளுட்கட்டியங்காரன்முதூர்  
மீளவேற்குரிசிற்குற்றர்க்குறந்துவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து - மிடைய.

இ - ள். காளை முற்கூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணுறு முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமாபுரத்திலிருக் கின்ற அக்காளைக்குற்றர்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

(1)

வெண்மதியிழந்தமீன்போல்விடலைக்குததம்பிமாழார்  
தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்கானுள்ளுழியுணாதேற்றான்  
புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்டுபொழுதுநுண்ட்  
மெண்மதிவருந்தநாடியொளிககரெய்தினுனே.

இ - ள். சீவகநகையான் மதியையிழந்த உரோகினிபோலேமயங்கி மதியாற  
சூழ்ச்சிமிக்கானிருப்பிடமறியாளும் நாட்டின்கண்ணே யறிவுவருந்தத்தேடிப் பின்பு  
குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (ககக)

வெள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகளவேற்கட்பாவை  
யொள்ளிழையவளைககேட்பாணுறுவலிசெல்லுமாங்கண்  
வள்ளிதழ்க்கோதைதானேயிட்டதோர்வண்ணந்தன்னைக  
கொள்ளாதான்முரலலுற்றுக்கோலமைவினைகொண்டாள்.

இ - ள் ஆனுககாணுதே, கலுழவேகன்மகள் பாவை ஒள்ளிழையவளைக  
கேட்டற்கு அவன்செல்கின்ற வளவிலே, அக்கோதை தானே புணாத்ததோர்  
புணர்ப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப் பாடலுற்று வீணையக கைக  
கொண்டானென்க. (கச0)

ஆடகச்செம்பொண்ணியானெய்வார்ந்தனையதின்கோவ்  
மாடகநொண்டுகொண்டுமாதநிரைநிறையன்ககிச்  
சூடகமணிந்தமுனகைததொருவிரல்சிவப்பவெறறித  
தோடலர்கோதைகீதந்துணிவினிற்பாடுகின்றாள்

மாடகம் - பாலிகைவடிவான வீக்குங்கருவி.

இ - ள். கோதை பொண்ணியிறகட்டின நெய்யொழுகிறபோன்ற நரம்  
பினை மாடகத்தாலேமுருந்துகொண்டு நிறையவீக்கித் குவிந்தவிரல் சிவக்கும்படி  
தெறித்துப்பார்த்துக் கீதத்தைத் தெளிவோடே பாடாநின்றாளென்க (கசக)

வேறு.

க. இறுமருங்குல்போதணியினென்றினைந்துகையி  
னறுமலாகள்சிந்துவார்நண்ணாதுறந்தார்  
நண்ணாதுறப்பவனிலையுந்தோடுறப்பக்  
கண்ணோவாமுத்துமைப்பதநோழிகழிவேனே.

இக்கவிமுதல் நான்குமொருதொடா.

தோழி! அவர்துறப்ப, வளையுந் துறப்ப, கண மாறாதேயழ, இங்குநன் கழிவே  
னோ! கழியாததொரு நாளும் வருமோவென்றாளென்க. ஓகாரம வினா. ஒழிந்தவற்றி  
ற்குமிவ்வாறுகூறுக (கசஉ)

உ. பூமாலேசூழற்பொறையாற்றாதுண்மருங்கு  
லேமாராதென்றினைவாரெண்ணாதுறந்தார்  
ரெண்ணாதுறப்பவனிலையுந்தோடுறப்ப  
மண்ணாவேற்கண்மியிலாதோழிமருளவேனே.

முலைப்பாரத்தைச் சுமத்தலாற்றாதமருங்குன் மாலைசூழின் முறியும். மண்ணு  
தல - மஞ்சனமாடுதல்; கடைதலுமாம். துயிலாவாவென்க. (கசுரு)

க. வண்டேதலமமருங்குளோமென்றுபூமாலை  
கொண்டோச்சுககாதலராகுடாதுறந்தார்  
கூடாதவாதுறப்பக்கோல்வளைபுரதோடுறப்பத்  
தோடாபூங்கலையிலாதோழிதுயாவேனே.

வண்டே - வண்டு இயல்பான மணத்தைபூத ஒப்பனைகருப பூவுமாலையும் வந்த  
வளவிலே, பூவை யவளகையினின் துஞ்சிந் தி மாலையை யவள்கூடா தபடி தன்கைக  
கொண்டு, இலெதெத்திலேனாயின் மருங்குன் முறியுமென்றுகூறி, படிந்தவண்டை  
அதனோட்டினுனென்றுணாக பா முற்கூறியவையாம். (கசுசு)

வேறு.

ச. ஊன்றகாத்தனையபோன்றுமுடெரிமுளைப்பபோன்றுந்  
தோன்றுபூவிலவத்தககட்டொகையணிலனையபைக்காய  
கான்றமென்பஞ்சியார்த்தமெல்லனையாழ்கைநீக்கித்  
தேன்றயங்கிணர்பெய்கோதைசிற்தையினீட்டினுளே.

தகாககப்பட்ட பூவையொத்த ஆன்போன்றும், எரி பலவாய்முளைப்பனபோன்றுந்  
தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடதது அணிலனைய காய்கான்றபஞ்சென்க

இ - ள். அங்ஙனம்பாடுகின்றவன் கழிவேனோ? மருள்வேனோ? துயர்வேனோ?  
என்று பாடி யாழைவைத்து அணியிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே நீட்டித்தா  
ளென்க. (கசுரு)

வேறு.

நுண்ணியவரியொடுதிரண்டுநோக்குநா  
கண்மனங்கவற்றியகாமாதொண்டைவா  
யண்ணலைநினைந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்  
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினாள்.

நுண்ணியவரியோடேதிரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

இ - ள் வாட்கண்ணி நோக்குநா கண்மனங்கவற்றியவண்ணலை அங்ஙனநினைந்து  
வெய்துயிர்த்தலாலே வாயினதாய்நலம் பழையவண்ணத்தினின் றநீங்கப்பட்டு மேனி  
யும் வாடினானென்க (கசுசு)

மின்றவழ்மணிவரைமாலையார்பனைப்  
பொன்றவழிந்முலைபொருதுபுல்லுநா  
ளென்றுகொலெனநினைந்திருந்தசெவ்வியுட்  
சென்றனன்சீவகற்கிளையசெல்வனே.

பொருது - பொர.

இ - ள். அங்ஙனம்வாடினவன் வரைபொலுமாபனை இப்பசலைபரந்த முலைகள்  
நூக

புல்லநாள் என்றுதானென்று சென்றநாளொழிந்தநாளித் தன்னானத்தால் நினைந்  
திருந்தகாலத்திலே நந்தட்டன் சென்றானென்க (௧௪௭)

வேறு.

ஐவிலினகலரின்றங்கடிதொழ்திறைஞ்சிறைக்கு  
மைவிலைபெற்றகண்ணாண்மைந்தனை மருண்டுநோக்கிக்  
கைவிலுங்கணையுமில்லாககாமன்போந்திருக்கவென்ன  
மொயவெல்லுங்குருதிவேலான்மூவிற்கணிநைஞ்சிறின்றான்.

இ - ள். ஐந்துவிற்கிடையிலுள்ளதேநின்று அவ்விடத்தேவணங்கிக் கவிழ்ந்துநின்று  
வணங்கு மை விலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணாள் அவனை மருண்டுபார்த்து வே  
லான்! இங்ஙனேபோந்திருக்கவென்றுகூற, அககாமனும் பின்னை மூன்றுவிற்கிடையிலு  
ள்ளதேவந்து வணங்கி நின்றானென்க.

மொய்-பகை. யிறைஞ்சிறைக்குக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்குமருண்டான்.  
வேலான்போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக காமனிறைஞ்சிறின்றானென்று தேவா  
கூற்றாக்குக. இனிப் பிள்ளையை யுவந்துகூறுமாறே கூறினானென்று அவள்கூறலு  
மாம். (௧௪௮)

திங்களவாண்முகமுநோக்கான் றிருமுலைத்தடமுநோக்கா  
னங்கதிர்க்கலாபமின்னுமணியல்குற்பரப்புநோக்கான்  
செங்கயற்கண்ணினுடன்சேரடிச்சிலம்புநோக்கி  
யெங்குளாரடிகளென்னாவினனமியம்பினானே.

இ - ள். கயற்கண்ணினுடைய முன்பு திங்களையொக்குமுகத்தில் இப்பொ  
ழுதுநிகழ்கின்ற வாட்டதையுநோக்கானாய், முன்புநன்றியமுலை இப்பொழுது  
பசந்தபசப்பையுநோக்கானாய், முன்பு கலாபமின்னுமல்குலிலாடை மாசுண்டதன்மை  
யையுநோக்கானாய்த் தானிறைஞ்சிறிறவின் அடியிறசிலம்பொன்றையுமேநோக்கி,  
எங்குளாரடிகளென்று இப்படியொருவார்த்தைகூறினானென்க

உம்மைகள் வருத்தத்தின்பிறப்புணர்த்தின. அவன்வாடியிருந்த வருத்தமிருநி  
யைத் தானுணராதே அவட்குப்பொருந்தாததோர மொழி மேற்கூறுகின்றானென்  
பார், இன்னமியம்பினானென்றார் (௧௪௯)

பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணியன்பொன்றினானேல்  
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலேவெள்வளை முத்தநீக்கி  
நெறியினானேற்றலொன்றோநீளெரிபுகுதலொன்றோ  
வறியலென்கொழுநன்மாய்ந்தாலனிகமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரை.

இ - ள். புண்ணியன்பொன்றிவட்டானாயின், நீ நோற்றலொருகாரியம்; அல்  
தன்றிஎரியிலேபுகுதலொருகாரியம், இவ்விரண்டுமன்றிக் கணவனிறந்தால் அணிசுமந்  
திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றானென்க. (௧௫௦)

காய்தழல்கவரப்பட்டகற்பகமரத்திற்கல் றி  
யாய்கழற்குரிசில்வாடியற்புத்தியழனுணிற்



வாய்மொழித்துகாககலுற்றாள்வனைமுறகற்றைவண்டிர்ந்த  
தோய்பிழிதுளிக்குகண்ணிச்சுரும்புகுழ்கொம்பனுளே.

இ - ள் அங்ஙனங்கூறிக் குரிசில் தீமேயந்தகற்பகம்போலே யன்பாகிய தீயின்  
வெமமையிலே வாழிக ஈன்றிகின்றானாக, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழற்பற்றத்தை  
யும், வளவியதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிகருக கண்ணியினையுமுடையதோரா  
கொம்பனுள, முறபட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறி  
விட்டுப் பின் செய்திகூறுதலுற்றானென்க. (கருக)

மதுமுகத்தலாந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பாள  
கொதிமுகககுருதிவைவேற்றுகரிசிலோநம்மையுள்ளான்  
விதிமுடிமணங்களய்திவீற்றிருந்தின்புயப்ப  
மதிமுகமறியுநாமேவாடுவதென்னையென்றான்.

இ - ள். கோதை நந்தட்டனுக்கு வார்த்தைகூறுகின்றவன், குரிசிலோ நம்மை  
நினையானுய ஊழிந்முகத்தாலே யுளவாய மணங்களைச்செய்து இன்பத்தைநிகழ்த்த,  
மதிமுகமென்னும் விஞ்சையைநிந்திருக்கின்ற நாமே யிதற்குப்புலப்பதன்றி அவற்கு  
ஏதமுண்டாமென்று வாடுவது என்னென்றானென்க.

நாமெனத் தன்னையுயர்த்துகூறினான். இதனால் அவனசெய்திகூறினான் (கருஉ)

வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய்துமையனாக  
காண்டியென்றுரைப்பக்காளையெழுமையுமடிமைநேர  
மாண்டதோரவிஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா  
னீண்டதுபெரிதுமன்றிநினைத்துழிவிளக்கிறமன்றே.

இ - ள். வில்வல்லாய்! யாமவேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்குநே  
ரின் தம்முடையதமையனாக காண்பையென்று தததை யசதியாழிக்கூற, அவனும்  
இம்மையேயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று நோந்தானாக, அவன்  
ஒருவிஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவினான்; அவ்விஞ்சை அவனிருந்தவிடத்  
தை இவனுக்கு விளக்கிறதென்க.

நீண்டதென்றது - இவனுக்கு மிகவும் அரியகாட்சியை. அரிதன்றாகவிளக்கிற  
தென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித தூரியலூர் தூரிதன்றாகவென்றலுமாம். ( )

பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற  
கற்பகமாலேவையந்துகருககுழற்கைசெய்வானே  
முறபடகண்டுநோக்கிமுறுவல்கொண்முகத்தனாகி  
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான்றொழுதுமெய்குளிர்ந்துநின்றான்.

அழகிய கண்ணையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமளியென விசே  
டித்துநின்ற இருபெயரொட்டு. கற்பகம்; அரசா தமதானையால் இவ்வுலகிற்  
கொணர்ந்தகற்பகம் தேவரதாசபத்தாற நன்னிலையன்றிப் பூவளவே யுண்டாயிற்  
தென்க. மந்தாரமும் அவ்வாரும்; கவிரமும் அவ்வாரும். இனி யுத்தரகுருவினுள்ள  
கற்பகம் ஈண்டிக்கொணாந்தாரென்றுமாம். கனகமாலேக்குக் கற்பகமாலையென்றொரு  
பெயருமாம்.

இ - ள். அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வானை நந்தட்டன் எதிரா முகமாகக்கண்டு மகிழ்ந்தமுகத்தனய்த் தொழுது குனிர்ந்துநின்றனென்க.

நோக்கியென்றது - தத்தை அவன் வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்றுக்-  
வதனை மனத்தானோக்கியென்றவாறு (கருசு)

வேறு.

செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழி மாறறலு  
மையனெஞ்சொடுவனாடிமிர்தாரினானை  
பொய்யதன்மையிற்பூங்குழலானடிக்  
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்.

அடிகு - உருபுமயக்கம்

இ - ள். தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாறறினவளவிலே, தாரினான், “வீற்றிருந்தின்பமுயப்ப” என்றது பொய்யன்மையாலே, யான் சீவகனடியைச்சார வேன்; அதற்கருளென்று மையல்நெஞ்சினேடு இறைஞ்சினனென்க. (கருநு)

மதுக்கைமாலையும்வண்டிமிர்சார்தமும்  
புதுக்கச்சாரந்தபொன்வாளுஞ்சாரிகையும்  
கதுப்பினுமுகாமர்கலங்களும்  
பதிக்கட்டம்மெனப்பாவையுமேவினா

கையையுடையமதுமலை மயிருக்கினியபுழுசு.

இ - ள். பாவையும் மலைமுதலியவற்றை யானிருக்கின்றவிடத்தே தாருங்க  
னென்று ஏவல்செய்வாக்குக்கறி அவர்கொணவெந்தவற்றை நீயனியென்று இவனை  
யேவினானென்க. (கருசு)

மணியின்மேற்புறம்போர்த்தன்னமாககதிநா  
துணியவீசுந்துளமகொளிமேனியன  
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபின்  
னணிசெய்கோதையங்காமினியோதினா.

இ - ள். பளிகருமணியின்மேலே இனையகதினாப்போர்த்தன்னவாகத் தத்தை  
யதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே யிருணையவீசும் ஒளிமேனியை  
யுடையனாய்க் கலங்கையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்றபின்பு, அவள் அழகிய  
வாகாசகாமினியை யோதினனென்க

கலமெனவே படைக்கலங்களுமடங்கின. பணியென்றது - இப்பொழுது சீவகன்  
கொண்டுநிற்கிற நிறமும் வடிவும் அவனைக்காணுமளவும் இவனுக்குநிற்கவென்று நிரு  
மித்தனை. இங்ஙனமிருமித்தது, நந்தட்டனாவடிவுடனே கொண்டபொய் அரசன்  
கோயிலில் \* ஆடவர்குறுகாவருங்கடிவணாபபினுள்ளே வைத்தாற் சீவகனறிவதற்கு

\* நெடுநல்வாடை:—பீடுகெழு நெற்பிற பெருந்தகை யல்ல - தாடவர்  
குறுகா வருங்கடி வணாப்பின். பெருந்தகை=பாண்டியன்.

முன்னே தீங்குபிறக்குமென்றுகருதியும், புறம்பேவிட்டாற சீவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல் அப்பொருடருவதோபெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்கு அறிந்துகொயிலுட்சேறலரிதென்கருதியுமென்றுணாக அஃது “அந்நாட்டவ்வூர்ப் பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான்” என்பதனுணாக இதனானே சுதஞ்சணைநீங்கின பின்பு தன்னைமறைத்தறகு வடிவுமபெயரும் வேறாகவேனிகழ்த்துகின்ற நென்ப தூஉம் பெற்றும், வடிவுமறையாக்கால இவைமறைத்ததனாபயனின்றும், இவ்விலம் பகங்களிற்சீவகனென்றபெயர் தேவாகூறறு பொருளுநாககுமிடத்தும் அப்பெயரே கூறிப் பொருளுநாக்கவேனெனதலின் வந்தது. அந்நிலத்தார் அப்பெயரறியாரென்றுணாக இனி இவ்வாறன்றி யரசாகுலத்திலும் வணிகாகுலத்திலும் பிறந்தவாகட்குச் சிறிதுவடிவொப்பன்றி ஒருவடிவேயென்றுமேற்கூறுதல பொருந்தாது. அது தேவாக்குக்கருத்தாயின, ஈனடன்றிப் பிறுனடமிருவாக்குமொருவடிவென்றேகூறுவா, அதுகூறாமையானும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணாக. (கருள)

சாந்தினால்மெழுகித்தடமாமல  
ராயந்ததாமங்கணற்றியகிற்புகை  
பேந்தியிடமுளையாரொடுநீங்கினுள்  
காந்நிவண்டுணுவகற்பகக்கோதையே.

இ - ள் கோதை, அதனையோகி யிவன்கிடக்கின்றவீடத்தைமெழுகி நாற்றிப் புகைத்து ஆயத்தோடே போந்தானென்க.

காந்தி - பசித்து.

(கருஅ)

தூமமாநததுகிலனைப்பள்ளிமேற  
காமனறம்பியிற்காளைகிடந்தபி  
னேமமாபுரத்திட்டதோமாதெய்வ  
நாமரல்லொளிந்தனையென்பவே

இ - ள் நத்தட்டன் சாமனைப்போலே யப்பள்ளிமேலேகிடந்தபின்பு ஒருதெய்வமஅவனைக்கொண்டுபோய ஏமமாபுரத்தே அரசன்கொயிலுக்குள்ளே யிட்டிலைத்த தென்க.

நாமம் - அச்சம், உரிசொசால் சுறுகிரிந்தது. அச்சமகூடலாலும் கிருமித்தவடிவாயிற்று. (கருக)

மின்னும்பூணும்மிளிக்கிராரமும்  
பொன்னும்பூத்ததொகற்பகப்பொன்மர  
மன்னகாளையமாதுயிமேறினான்  
மன்னும்வெஞ்சுடாமாக்கலிவாநததே

இ - ள். விளங்கும் பூண்முதலியவற்றைப் பூத்ததோர் கற்பகமரத்தையொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான், அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியிலே வந்து பரந்த தென்க (கக0)

வேறு.

செய்யவாயநெடியகண்ணுளசெல்குனவிடுக்கப்பட்ட  
வெய்யவாட்டடக்கைவீரனிருத்தலும்விசயனென்பான்

கையவாஞ்சிலையினுனைக்கண்டுவந்தருகுசேர்ந்தான்  
பையவாய்ப்பரந்தவல்குற்பாவையாக்கமிர்தமன்னான்.

கையில் அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினுனைவே காமமும்.

இ - ள் தத்தையாலே போவென்றுவிடப்பட்ட நத்தட்டனிருந்தவளவிலே,  
அமிர்தமன்னாகிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து அருகேசோந்தா  
னென்க. (கசுச)

தெய்வமேகமழுமேனிதறிருவொளிகலந்தமாரபி  
னையநீயாராயென்றற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்  
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பனிமலர்க்கோதைமாரபின்  
மையலங்களிறுபோலுமைத்துனற்கிதனைச்சொன்னான்.

சீவன்கொண்ட வடிவுகொண்டு நின்றதொருதெய்வமாதலின், தெய்வமேகமழு  
மேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றேயாகவுந் தெய்வத்தன்மையைத  
தன்னுணர்வுமிகுதியா னுணராதலின், இவற்குச் சிறிதுவேறுபாடுமுண்டெனறந்து  
நீயாராயென்றான்

இ - ள். மேனியையும் மார்பினையுமுடையவைய<sup>1</sup> நீயாரென்று வினவினாற்கு  
அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே யவன் மீண்டுபோய்க் கோதை  
மார்பினையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக்கூறினானென்க.

வசந்தரியவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை யிதனையென்றார். ஐ - அசை  
இவ்விடத்திருந்து உரைகொடாதிருந்ததுவும், அவன்வெறாதபழகாத்ததுவும் இவன்  
மேற்றங்கிய தெய்வமென்றுணர்க (கசுஉ)

க. சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியககுடத்துணர்நுந்  
கெந்தநாறகிலுமுத்துங்கிரொளியினக்குமேநந்தி  
யநதில்விற்பயிற்றுநாதானமவழிபடவாங்குச்சென்றான்  
மந்திரமடந்தையன்னான்வசந்தரிவந்துசொன்னான். (கசுங)

உ. ஆரகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தழகடாமே  
நீரிதிருங்கிடந்ததென்கொலென்றியானினேந்துபோகிச  
சேர்துணைகழறசசென்றேன்செல்வியோடாங்குககண்டேன்  
போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றான். (கசுச)

ங. கணைகழகண்ணிசொல்லக்காணியயா னுஞ்சென்றேன்  
மணியிலங்கொண்பொன்வைவாளகேடகமருங்குல்லைத்த  
விணைகழசீயமன்னானிளமையும்வனப்புமேருந்  
துணையமைவடிவுஞ்சொல்லினிற்பொறியொற்றிக்கொண்டான்.

ச. நீண்டதோனெடியசெங்கணிலமாய்ச்சுரிந்தகுஞ்சி  
பூண்டதோராரமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டகொக்குங்

காண்டுகாதிற்றூழ்ந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தா  
ராண்டகையழகன்யாகொலறியலனவனையென்றான்.

இவைவநான்குமொருதொடா.

அந்தில் - அசை.

இ - ள். மந்திரமாகிய மடந்தையை யொப்பாளாகிய வசந்தரி விற்பயிற்றுந்  
தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றை யேந்தி யவ்விடத்தேசென்  
றவள் வந்து எனக்கு ஒருவாத்தைகூறினாள், அவள்கூறினபடி அடிக்கடாஞ் சேக  
கையைநீங்கி வெறுநிலத்தே நீர்மையோடேகிடந்த காரணமென்னென்று நினைத்துப்  
போய்க் கனகமாலையைக் கோபித்தற்குச்சென்றேன், சென்றநான் அவளுடனே யவ்  
விடத்தேசண்டேன்; ஆதலின், வேலோய்! அவாசெய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்  
நிலைமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினாள், அவள் அங்ஙனங்கூறுதலின்,  
யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றுயான்கண்ட ஒப்பில்லாத  
சீயமன்னுந்நன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தோற்றப்பொலிவையு  
யும், ஒப்பில்லாதவடிவையும்கூறில், நின்னுத்தமஇலக்கணத்தை யொற்றிக்கொண்  
டிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்த தோளையுங் கண்ணையுங் குஞ்சியையுங் கல்லிலேபொன்  
னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியையுங் குண்டலத்தையுமுடைய வழகன் யார்? அவனை  
யானறிகின்றிலேனென்றானென்க

வசந்தரி யடிகளவெறுநிலத்தே கிடந்தாரென்று கழற்சென்றேனென்றமை  
யானும், விசயன் நிற்பொறியொற்றிக்கொண்டானென்றமையானும், உவமைகூறுத  
லின்றி இருவரும் இருவாக்குமொருவடிவென்றே கூறினார். உவமையாவது சிறி  
தொத்து இரண்டிற்கும்வேறுபாடுணர்த்துவது; இஃதுஅதுவன்மையுணர்க. பொறியும்  
ஒன்றிலழுத்தினால்ஒப்பன்றி யதுவேயாயிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிரு  
மித்தமையேகூறிற்றும். வசந்தரிமகடேஉவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணராதிலன். (1)

இனத்திடையேறுபோலுமெறுழ்வலியுரைத்தமாற்ற  
மனத்திடைமகிழ்ந்துகேட்டுமைந்தனந்தட்டனையாம்  
புனத்திடையிலிணைற்பொருளுரைபெற்றுவந்தா  
னெனத்தவிராதுசென்றாங்குய்தினனென்பவன்றே

யாமென்றேபாடம். மைந்தன்யாமென்பவெனக்கூட்டுக. பொருளுரை - மந்  
திரம்

இ - ள். விசயன்கூறியகூற்றை யிவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்டமைந்  
தனை நாமென்பர்கள், அதற்குக்காரணம் தந்தைபொருளுரையாலே யான்கொண்ட  
விவ்வுடவைப்பெற்று நந்தட்டனேவந்தானென்று கருதி மனத்திடைமகிழ்ந்து தங்கா  
தே யப்பொழுதே யவ்விடத்தேசென்றனாகினென்க.

என்ப எனப பன்மையாறகூறிற்று, வசந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன்றே-அப்  
பொழுதே. (சுஎஎ)

கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோனகடலிடைநடப்பதேபோற்  
றிருமுகஞ்சுடரோக்கிச்சீவகன்சென்றுசேர்ந்தான்  
றருமனையரிதிற்கண்டதனஞ்சயன்போலத்தம்பி  
திருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சேவடிதொழுதுவீழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின விளங்குகிர் கருமுகிவிடத்தே விடாதுநடப்பதேபோலு முகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன் முகத்திற்குமுவமை \* “கடற் - ரோற்றுஞ் செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே” என்றாயினும்

இ - ள். சீவகன் நன்முக்கூடரநோக்கிச் சென்றுசோந்தான்; அப்பொழுது தருமனையரிதாகக்கண்ட விசயனைப்போலே தமபி தொழுதுவீழ்ந்தானென்க. (கசுஅ)

தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தாண்முதற்கிடந்ததம்பி  
தாமரைத்தடதையொத்தாண்மம்முனுமபரிதியொத்தான்  
ராமரைக்குணத்தினுனேமுமமுறைதழுவிக்கொண்டு  
தாமரைச்செங்குணுந்தன்னுறுபரிவுதீரந்தான்.

இ - ள். அவனன்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடதையொத்தான், தமைய னும் அவன்முகமுதலியவற்றையலாததலிற் பரிதியையொத்தான், அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடைய குணத்தினுனை அன்பின்மிருதியான் முக் காற்றழுவீக்கொண்டு பின்பு சீவகனுந் தனக்குற்றவருத்தமெல்லாந்தீரந்தானென்க.

என்றது - யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருற்றதென்னென்று தனக்குற்றுக கிடந்தபரிவும் இவன்வாய்க்கேட்டுத்தீரந்தானென்க. (கசுசு)

என்னுறுநிலைமையோராதெரியுறுதளிரின்வாடிப  
பொன்னுறுமேனிகன்றிப்போயினீர்பொறியிலாதே,தன்  
முன்னுறவிதனையோரேன்முரிபபேரொககலெல்லாம்  
பின்னுறுபரிவுசெய்தேன்பேதையென்கவலலென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை யோராதென்றது - தேவன்கொண்டுபோந்த நிலைமையைநிற்கும், உண்மையென்றுணராதே யென்றவாறு. “கொண்டிபோயிக்கன்” என்று இருபுகுறியகூற்றைக் கந்துகன்கூறக்கேட்டும் இவாவருந்தவரென்று இந்நனங்கூறினான். பொறியிலாதேனென்றது - இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டிருக்கும் நல்வினயில்லாதேனென்றவாறு.

இ - ள். பொறியிலாதேன் கட்டியங்காரனாற் சிறைசெய்வித்துப் பிரிவிப்ப தோர் தீவினைவந்துமுன்னிறதலாற் குணமாயினது ஒருயிர்க்காகப் பல்லுயிர்க்குந் தீங்குவருகின்றவதினை யோரேனாய்ப் பேதையேனாகியயான் மதனன்மேலேவாமை யின், மேனிகன்றிப்போனகீவகனும் ஒக்கலும் எல்லாம் என்னுறுநிலைமையோராதே வாடிப பின்பு முடியவனுபவிக்குந்தன்பத்தைச் செய்தேன், இனி நீவருந்தாதே கொள்ளென்றானென்க

இதனையென்றது-களிற்றிடையுதவியதனை. முன்னும் “ஊழ்வீனையென்றுவிட் டான்” என்றா. இனி முன்னுறவென்றதனை அச்சணந்தியாசாரியர்க்கு நேருகின்ற பொழுதென்னின், அதுபொருந்தாது; என்னை? தான்மேல்வருகின்றதறியாததலா னும், ஆசிரியன்கூற்றாலே ஓயாண்டு அவனிருப்பனென்றுணர்ந்து “இன்னுயிரவனை யுன்னுமெல்லோளாவந்ததில்லை” என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (கஎ0)

ஆக்கமுங்கேடுமுறநீரடிக்களையல்லீர்மேலைப்  
 பூக்குலாமலங்கன்மலைப்புட்கொடியாறகுமுண்டே  
 வீக்குவார்முலையினர்போல்வெந்துவெந்துருகிநட  
 நோக்கினீரென்னையென்றானுதியழற்குட்டமொப்பான்.

இ - ள். நந்தட்டன், ஆக்கமுங்கேடுமுறநீர் நீரேயல்லீர்; முன்னுள்ள இராம  
 னுக்குமுண்டு, அவன் இவனனுஞ்செய்யாதே கேட்டிற்குத் தம்பியையுமுதவியாகக்  
 கொண்டான்; நீர் உடன்பிறந்தமகளிரைப்போலே உதவாதேயிருந்து வருந்தும்படி  
 யென்னைப் பார்த்தீரென்றனென்க

நோக்கினீரென்றது - தோபண்ணிவந்துகண்டவனை மதனன்மேலே செல்லென்  
 னுதே நில்லென்று நோக்கியதனை. (சுஎந)

சூரவரைப்பேணலின் றிக்குறிப்பிகநதாயபாவர்  
 தரவந்தபயத்தினுலிததாமரைப்பாதநீங்கிப்  
 பருவருந்துன்பமுறமேன்பாவியேனென்றுசென்னி  
 திருவடிமிசையின்வைத்துசசிலம்பநொநமுதிட்டானே

இ - ள். அவன், முறநிறப்பிற சூரவரைப்பேணலின் றி யவாகருத்தைக்கடத்த  
 லானுண்டாய பாவந்தருதலான் வந்தபயனாலே, இப்பாதத்தைநீங்கி மிகவருத்த  
 முற்றேனென்று சென்னி மிசையிலே அடியைவைத்து நொந்தமுதானென்க. (சுஎஉ)

பரிந்தழுகின்றதம்பிபங்கயமனையசென்கண்  
 பொருந்துதுதுடைத்துவேண்டாபுலம்புதல்காளையென்று  
 மருந்தனொருறையுங்கோயின்மடித்துடன்கொண்டுபுக்கா  
 னருந்ததிக்கற்பினுளையடிபணிந்தவனுங்கண்டான்.

இ - ள். காளை! வருந்துதலவேண்டாவென்றுகூறித் தம்பிகண்ணத்துடைத்து  
 அமுதனொருக்குங்கோயிலிலே வலிதிற்கொண்டேபுகான்; அவனும் அவனை வணங்கிக்  
 கண்டானென்க. (சுஎந)

கொழுநனைக்குறிப்பினுலேகுமரன்யாரென்றுநோக்கக்  
 கழுமியகற்பினுய்நின்மைத்துனனையனென்ன  
 வெழுமையும்பெறுகவின்னவிளங்கினைச்சுற்றமென்றோ  
 கொழுமலர்த்தடங்கட்செவ்வாய்க்குவிழுலைக்கொம்பனுவோ.

இ - ள். கொம்பனாள், தன்கணவனைக் குறிப்பினாலே யீவன்யாரென்றுகேட்ப,  
 கற்பினும்! ஐயன் நின்மைத்துனனென்றானாக, அவளும் இத்தன்மைத்தான இளங்  
 கனையாய்குற்றம் எழுபிறபும் பெறுவேனாகவென்றாளென்க (சுஎசு)

குடவரையனையமார்பிற்குங்குமமெழுதிக்கோல  
 வடவனாவைவச்சாதிவாலொளிகலந்தபைம்பூண்  
 டடவனாமார்பின்மின்னத்தம்பியோடமிர்தமுண்டான்  
 படவரவல்லுலாளும்பான்மைபால்விருந்துசெய்தான்.

இ - ன். குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன் மார்பிலே யணிந்த சாதிகவரத்தின் ஒளிகலந்தபூண் சீவகனது வரைபோலுமார்பிலேமின்னும படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான், அல்குலாரும் விருந்திடுகற்றாலே விருந்து செய்தாளென்க, (கஎரு)

விருந்தவள்செய்தபின்றைத்தம்பியுந்தானும்வேறா  
விருந்துழியென்னைக்காணுதுற்றதையெவன்கொலென்று  
பொருந்தினர்செய்தவெல்லாம்புனாவிடுத்தனாமோவென்னக்  
கருங்கழற்செங்கட்பைந்தாக்காளையீ துணைக்கின்றனே.

இ - ன். அவன் விருந்துசெய்தபின்பு தம்பியுந்தானும் தனித்திருந்தவிடத்து, என்னைக் காணுமையினாற் குரவர்முதலாயினா ஊற்ற வருத்தமென்னென்று அத்தனை முத்தேகேட்டுப் பின்பு தோழன்மார்செய்த கூறுபாடெல்லாம் வேறுபடுத்திச் சொல்லியென்று சீவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக் கூறாநின்றனென்க

உணாக்கின்றவன் இடுவித்திட்டாளென்றுரைத்தானெனச் “சொல்லிய” என்னுங்கவியோடுமுடிக்க. கருங்கழல் - கொடியகழல் புரை - கூறுபாடு. சீவகன், தான் முன்பு அவர்செய்திகண்டுபோந்தபின்பு அவர்செய்தபடிக்கேட்கின்றான், குணமாலையாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன் ரோழன்மார்க்குதெற்குமுன்பு அவர்தம்மிற்கூறிய வாறு இவனறியாதுதலின், தானும் அவருங்கூடினபின்பு பிறந்தசெய்தியிவன்கூறுகின்றான். இதனால் அதற்கிது வேறுபாடாயிற்று. (கஎஎ)

புண்ணுமிழ்குருதிபோர்த்தபோர்க்களம்போன்றுதோன்றி  
யண்ணலங்கதிரும்பத்தமடைந்துசெவ்வான்கொளந்தித்  
துன்னெனக்களத்துநீங்கித்தொன்னகர்ப்புறத்துத்தொக்கே  
யெண்ணுமின்செய்வதென்றன்புதுமுகனெரியும்வேலான்.

இ - ன். கதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குருதிபோர்த்த களம்போலே தோன்றிச் செக்கர்வான்கொண்டவந்தியிலே எல்லாரும் மழையின்மிகுதியாற் றுணக்கென்றவளவிலே, பின்பு நின்னைக்காணுமையின், அவ்விடத்துநின்றநீங்கி நகரிடத் தேருவிந்து யாம் மேற்செய்யுங்காரியத்தை யெண்ணுமின்னென்றான் வேலானாகியபதுமகனென்க. (கஎஎ)

மின்னெனமிளிரும்பைம்பூட்டித்திசேன்வெகுணடுவெய்ய  
கன்னவிரோளிணைககாண்கலேமாயினினேன  
மன்னனைவாளினானேவானகங்காடிழுதூரா  
தன்னையுஞ்சுவடடிப்போகிச்சாயியைச்சாந்துமென்றான்.

இ - ன். அப்பொழுது புத்திசேனன்வெகுணடு தோளிணைக்காணுமாயின், இப்பொழுதே கட்டியங்காரணக்கொன்று ஊரையும்ழித்துப்போய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றனென்க. (கஎஅ)

சிலையொடுதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தென்பான்  
மலையுடைபுருமிநீழிமார்ந்தலனுயினாயுண்ட



லிலையுடைக்கண்ணியீர்க்கிஃதெளிதுநங்குரிசிலுண்மை  
யுலேவிலேழுன்மையாராய்ந்தொறுப்பதேதுணிமினென்றான்.

தேவமாதத்தன் - உலோகமாபாலன்போற் கொள்க.

இ - ள். உலக்கல்லாலேதிரண்ட தோளையுடைய தேவதத்தன் மலையையுடைக்  
கின்ற வருமுப்போலேசிறிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளி  
தாதலின், நங்குரிசிலுண்மையும் இன்மையும் வருததத்தோடேநின்றாராயந்து பின்  
பகையைக்கோறலே துணிமினென்றானென்க

அவன்சிறையாயிருக்கிலுஃதாக்காதென்றான்.

(கஎக)

பவ்வத்துப்பிறந்தவெய்யபரிதிபோற்றிறலினாற்குத  
தெவ்வரைக்கிழங்கினோடுநீன்றுநீசொன்னவாறே  
யெவ்வத்தைத்தணித்துமென்றான்சீகத்தனென்னலோடு  
மவ்வலமணந்ததண்டார்ப்பதுமுகனிதனைச்சொன்னான்.

பரிதி யிருளையகற்றமாறுபோலே தன்னைசமுந்த பகையைநீக்குதற்குரியதை  
லின், அவற்குத்திகுருவாராதென்றான். திறலினாற்கு, கு - பகைப்பொருட்கண்வநத  
நான்காமுருபு. மக்கள் நூற்றுறுவரையுஞ் சேரக்கோற்றகுக் கிழங்கினோடுமென்றான்.

இ - ள் ஸ்ரீதத்தன் புத்திசேனன்கூறியவாறே திறலினாற்குப் பகைவரைக்  
கொன்று எவ்வத்தைத்தீர்ப்பேமென்றான்; என்றவளவிலே பதுமுகன் இதனைக்  
கூறினானென்க.

அம் - அசை.

(கஅ௦)

நம்பிநந்தட்டன்கேட்கநங்கட்குக்குரவருள்ளார  
தம்பரிவகற்றியோம்பிநீர்க்கடன்மாபுதாங்கிக  
கம்பஞ்செய்பரிவுநீங்கிக்கற்பிப்பார்க்குவாத்துச்சொல்லா  
ரிம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கெண்ணையானுணர்ப்பதென்றான்.

இ - ள். தம்மைக்கற்பித்தறகுரியார்க்குத் தாம் உவாத்துச்சொல்லாராதலான்,  
இவ்விடத்து இவ்வுலகொழுககந்தன்னையொகரு நினக்கு இனி யான் கூறுவதை  
வன்? ஆயினுங் கூறுகின்றேன், நந்தட்டன்! இதனைக் கேட்பாயாக; இந்நடுககஞ்செ  
ய்கின்ற வருத்தத்தினின்றும் நீ நீங்கி நமகருக் குரவரையுள்ளார் வருத்தத்தையு நீக்கி  
அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பேணி அவரிற்றதால் நீர்க்கடனாகிய முறைமையைச்  
செய்வாயாக வென்று கூறினானென்க.

நீர்க்கடன் - உதகக்கிரியை. எவன் என்னையெனின்றது. ஐ-அசை. (கஅ௧)

ஓம்படைசாற்றற்பாலதுள்ளவர்க்காகுமன்றே  
யாம்புடையென்கணில்லையங்கையென்கண்களாகத்  
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்குஞ்செய்வசெய்தேன்  
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்சென்றுடனெழுகவென்றேன்.

இ - ள். உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளென்று

கூறுவது; உயர்வாரும் பக்கம் என்னிடத்திலே; ஆதலின், இது கூறவேண்டா; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே நுமக்குஞ் செல்வனுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மரபெல்லாஞ் செய்துவிட்டேன்; இனிக் காட்டுத்தீப்போலே சேரவெழுகவென்றே நென்றனென்க.

அழுதது-இழுவென்னுமெய்ப்பாடு. நுமக்கெனவே சுற்றமெல்லாமடங்கும் (1)

கோட்டிள்ளிருமுவித்திவகளிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே  
வேட்டதோரசிங்கஞ்சூழ்ந்தவேங்கையினினத்தினவெய்ய  
வாட்படையெழுந்துவாழ்கசீவகனென்னுமாங்கட்  
பாட்டினையொருவனென்கள்பரிவறப்பாடினானே

கோடு - வளைவு.

இ - ள். முன்பு சிங்கத்தைச்சூழ்ந்த புலித்திரள்போலே வெய்யவாகிய நமது வாட்படை அச்சிவகத்தினேதந்தீரத்தற்கு யான் அங்நனங்கூறக்கேட்டு எழுந்திருந்து சீவகன் வாழ்கவென்றவளவிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர ஒருத்தன் பாட்டினைப்பாடினானென்க.

நீயும் யாங்களுஞ் சிங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றான் (கஅக)

வருவார்ங்கேளவரின்னேவாணுதற்பசுலேதீர  
வுருகிறுந்துடன்முன்கைவளையுமெலியவேண்டா  
வருவிழும்மதத்தயானையதீர்ந்துழிக்காரென்றெண்ணித்  
தெரிவிலபேதைமுல்லேபூத்தனதெளியிதென்றான்.

இ - ள். யானே மதத்தவாய் அதிர்த்துழி அவறறைக்காரென்றெண்ணி ஆராயாதே முல்லை பூத்தன, இதனைப் பருவமன்றென்று தெளிநீ; இன்னேமெலியவேண்டா; யானவரிடத்தேசென்றாற் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தாராயின் மெலியவமையும்; யான்சென்றபொழுதே நிற்பசுலேதீரக கேள்வாவருவரென்றனென்க.

இது பருவமன்றென்று தலைவியையாறறுவித்துத் தூதுசெல்கின்ற பாணன் கூற்று. \* “நிலம்பெயார் துறைதல் வரைநிலை யுணர்த்தல் - கூத்தர்க்கும் பாணாகும் யாத்தவை யுரிய” என்னுங் கற்பியறகுத்திரத்தானும், † “அரக்கத்தன்ன \* \* \* தேரே” என்னுமகப்பாட்டில், “யாங்கா குவங்கொல் பாண வென்ற - மனையோள் சொல்லெகா சொல்லல் செல்வென்-செவ்வழி நல்லியாழிசையினென் பையெனக்-கடவுள் வாழ்த்திப் பையுன் மெய்ந்கிறுத்- தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே” என்பதனுங்கொள்க. எனவே சீவகன் இப்பொழுதுவாரானென்பதூஉம், யாஞ்சென்று பின்புகொண்டவருவோமென்பதூஉம், இதற்குக்கருத்தென்று தேறிப் போர்த்தொழில்தவிர்த்தல் பயனும்: இனி என்றானென்று பாடமோதித் தோழி யாற்றுவித்தாளென்றல் ஈண்டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னேவருவரெனக்கூட்டிஇப்பொழுதே வருவரென்றால் இவனும் இப்பொழுதே வருவனென்பதுகருத்தாமாதலிற் பொருந்தாது. (கஅச)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், உஅ.

† அகநானூறு, கச.

பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே  
யோட்டியுங்கோறுமனறேநம்பிரானுண்மைபெற்றா  
னுட்டிடம்பரந்துபோகிநாடுதுநாங்களென்னு  
விட்டமும்தேவமுமாகவிலைப்புணாகினைத்திட்டேமே.

ஆமே, ஏகாரம் - எதிமறை.

இ - ள். பாட்டினைக் கேட்டவளவிலே, அதன் பொருளைக்கருதிச் சீவகன்  
பிழைத்த படியையறிந்தாற் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வேமன்றோ!  
அஃதென்னெனில், \**“பழம்பகை நட்பாத லில்”* என்னும் பழையமொழியுமுளதன்  
றே, இனி யாம் பரந்துபோய நாட்டிடமெல்லாம் நாடுதுமென்றுகருதித் தனித்தந்  
திரண்டும் எவவிடமுந்தேடினோமென்க

இலைப்புணாகினைததல் - ஒருபழமொழி. நாடு-நானிலத்திற்குமபொதுப்பெயர். ( )

க. மணிபொதிதுகிலிறேறோன் றுமஞ்சுசூழ்வவாகனாடி  
யணிநகர்யான்சென்றெய்திமாலேதன்மனையைச்சோநதேன்  
றுணைமலாக்காந்தனாழ்த்துச்சொரிவபோற்றேறோன் றிமுன்கை  
யணிவிரைநலத்தோடேகவங்கனமிருந்துரைவாள். (கஅசு)

உ. என்னைக்கண்டடிசிலாக்கவைபயர்க்கென தவலநீங்கப்  
பொன்னைக்கண்டையசாயலவாபுரிந்தடிசிலேந்தத  
துன்னையுற்றமஞ்ஞைத்தேரற்றம்போலிருநதநங்கை  
பின்னை நாட்குவினைநீர்விழ்பெற்றியகண்ணளாகி. (கஅஎ)

ங. அழகனையின்றிநீரேயுண்ணவும்வல்லீரானீர்  
கொடியிரீரையயிரேயெனக்கசிற்துருகிககாய்பொற  
கொடிதுகளார்நதவண்ணங்குழைந்துமாரிலத்தின்வீழ்ந்த  
பெடைமயிறசாயலாடல்பேதுகண்டாங்குமிண்டேவ.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். யான்சென்று வகைகளைநாடி நகரையயதிக குணமாலே மனையைச்  
சேர்ந்தேன்; அப்பொழுது காந்தட்பூப் பழகி யுதிர்வனபோலேதோன்றி வளை நலத்  
தோடே யேகவிருந்து அகநனநைகின்றவன் என்னைக்கண்டு எனதவலநீங்கும்படி  
ஐயர்க்கு அடிசிலாக்குகவென, அவருமாக்கி அடிசிலையேந்தினாராக, நோயுற்றமயில்  
போலிருந்த நங்கையணுகிச் செவவியழிந்தகுவினை நீர்வீழ்ந்தன்மையையுடைய கண்  
ணளாய், ஐயரே! அழகனையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லீராயினீர், நீர்கொடியீ  
ரென்று கசிற்துருசிப் பொற்கொடி துகளார்த்தாற்போலே நிலத்தேவிழுந்த சாயலா  
டன் வருத்தவகண்டு அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டேனென்க.

ஆக்குக - விகாரம். என்று - என்ன. பொன் - திரு. பின்னை, ஐ - அசை. பின்  
னான்-மற்றைநான். பெடைமயிலென்றார், பொலிவழிதலின். (கஅஅ)

செல்வனையின்றுநாடிச்சேவடிதொழுதலொன்றோ  
வல்லதிவ்வுடம்புநீங்கிவேற்றுலகடைதலொன்றோ

யெல்லையிலிவிரண்டினுன்றேயிப்பகன்முடிப்பலென்னு  
மல்லிகைக்கோதையைம்பான்மலைமகன்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டு செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது  
கூடாதாயின், இறத்தலொருகாரியம்; இவ்விரண்டினுன்றை யின்றைப்பகற்பொ  
முதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்தைமனையைச் சேர்ந்தேனென்க. ( )

மணியொலிவீணைபண்ணிமாண்டகோறடவமாத  
ரணிமுலைத்தடத்தினுற்றிவெப்பராற்றடபமாற்றிப்  
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதுற்  
றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளிவருகிளவிசொன்னேன்.

இ - ள். கோதையையுடையவம்மாதா அழகிய ஓசையையுடைய யாழைப்  
பண்ணி அதனரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே  
அதன்குளிர்ச்சியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவனுக்குப்பொருநநாத கிளவி  
யைக்கூறினேனென்க.

இளிவருகிளவி - “பொறிசுலாய்” என்னுங்கவி (கக0)

சொல்லியவெண்ணேநோக்கித்துளங்கனும்மழுகள்பாதம்  
புல்லயான்புணர்ப்பலென்றுபொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை  
யெல்லிநுள்விஞ்சையோதியிவ்வழியிடுவித்திட்டாள்  
சொல்லுமினமுகனீரும்போந்தவாறெனக்குமென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய வெண்ணேநோக்கி வருந்தாதேகொள்; நுமமழுகள்  
பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவேனென்றுகூறி ஞாயிறுபட்டபின்ப விஞ்சை  
யையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தாளென்று உரைத்தான்,  
அங்ஙனமுரைத்தபின்பு, அழகனே! நீரும் போந்தவாறு எனக்குக் கூறுமினென்று  
னென்க.

காணீயீதுரைக்கின்றவன் இடுவித்திட்டாளென்றுரைத்தானெனக்கூட்டுக. (ககக)

தாதையாருவப்பச்செய்வான்ருழ்கச்சிற்பிணிப்புண்டைய  
போதராநின்றபோழ்திற்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சீறிக்  
காதனஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃகமேந்திச்  
சாதலேபுரிந்துதோன்றுந்தன்மையந்நகரிற்கண்டேன்.

இ - ள். ஐயனே! தாதையா மனமகிழ அவரேவல்செய்தறகாக விடாமற  
றவருவதோர் கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு போதுகின்ற  
காலத்தே, நஞ்சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போலேசீறிச் சாதற்கொரு  
ப்பட்டித்தோன்றுமியல்பை அந்நகரிற்கண்டேனென்க.

கச்சின், இன் - உவமப்பொரு.

(ககஉ)

கண்டபிணின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்பிப்பல்கால்  
விண்மெழுமடையவாழின்வெழுததுராய்வெருண்டுநோக்கி

யெண்டிசையோருமெளக்கஞ்சரமிரியப்பாயு  
மொண்டிறற்சிங்கமன்னகதழொளியுடற்சிண்டேன்.

கருவராயிற்சிகரமுமஞ்சியுடையும்படி வாலினாலே பங்காலும்வீசி வெகுண்டு  
பரந்துநோக்கி எண்டிசையோருமச்சங்கடும்படி குஞ்சரத்தைக் கெடப்பாயுஞ் சிங்க  
மென்க; “பழிவந்து மூடுமென் றெள்குதும்” என்றாறபோல. அஃகவும்பாடம். கத  
மொளி - மிக்கவொளி.

இ - ள். அவனாககண்டபின்பு நின்னைக்காணுகின்றயான் சிங்கமன்ன நின்  
னுடற்சியைக் கண்டேனென்க

முன்பு அவன் சிங்கத்தையின்றி யெழுந்தேமென்றதற்கு நீ யப்புவித்திரனுக்குச்  
சிங்கமென்றானென்க. விண்டு - விகாரம். (கக௯)

சினந்தலைப்பெருக்கிதீக்கோளுறுபினைச்சுருக்கித்தீப்போ  
லனன் றுநிலலாதகண்ணாறுததினசெவியிறறகி  
முனம்புகவடக்கிப்பின்போநதிருந்துபாப்வானமைநத  
வினநதலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நின்னிடத்திற்கண்டேன்.

இ - ள். அதன்பின் சினத்தை யிடத்தேபெருக்கித் தீக்கோட்பாட்டையுடைய  
உறுப்புக்களைச்சுருக்கி யழன்று சுழல்கின்றகண்ணேடே நேரநிறுத்தினசெவியிறறாய்  
உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்போந்திருந்து முன்னேசெல்லப்பாய்தற்கிருந்த திரட்சி  
யை யிடத்தேயுடைய புலியோடொககுந்தோழரை நின்னிடத்தேகண்டேனென்க.()

கூடநீர்நின்றபெற்றிகண்டிப்பானோக்குவேற்கோ  
கேடகம்வாளொடேந்திக்கெடுகவிநகரமென்ன  
மாடத்தினுச்சிநின்றமலைமகடன்மைகண்டே  
யாடவாக்குமுனையொப்பாயஞ்சினேனதன்கணென்றான்.

இ - ள். நீர் அங்மனனாசேரநின்றதன்மைகண்டு தானையார்கருத்தன்மையின்,  
நம்மையேவாதே யிப்பக்கத்தைப்பாரப்பேன்பொருட்டுக் கெடுகவிநகரென்று ஏந்தி  
நின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, புலியொப்பாய்! அந்நிலையிலே யஞ்சினேனென்ற  
னென்க.

“தாதை” முதல் இதனளவுமொருதொடர் (கக௯)

பெண்ணிடர்விடுப்பவாழ்விற்சாதலேபெரிதுநன்றென்  
றெண்ணினேனமகளவியுமியல்பினுனருங்கப்பட்டுக்  
கணணிநுலையுந்நன்றனைச்சிந்தித்தேன்கடவுள்வாழ்த்தி  
யண்ணல்வந்தமுங்கதேதோன்றியாங்கென்னைக்கொண்டுபோந்தான்.

இ - ள். தன்மனையான் தன்னிடனாகக்க உயிர்வாழ்தலின், இறத்தல் மிகநன்  
றென்றெண்ணினேன்; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின்றாகுகி நஞ்சுற்றமும் வீயும்வகை  
யோடே முன்செய்த தீவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இந்நிலைக்கு இறைவனல்லது  
வேறொருவரின்றென்றுகருதி யிறைவினைவாழ்த்தி இயக்கனுக்கு யான்கூறியநிலை  
யைக்கைவிட்டுப் பின்னும் இயக்கன்றன்னையேநினைத்தேன்; அவன் வந்துதோன்றி  
அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டுபோந்தானென்க.

\*“வாரணத்தொழுவின்றமுறறி-மீளிமைசெய்யின்” என்றநிலையைவிட்டு வாழ்து தல் - ஓம்ணமோஅரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க - சூழந்தவாவருந்த (ககசு)

மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்விடுப்பச்செல்வேற  
கந்திரதிறுவிற்சூழ்தவின்மழைக்குழாததின்வேழந  
கொந்தழற்காட்டுத்தீயால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்  
சிரந்திததுகவன்றுநிற்பத்திருமழைபொழிந்ததன்றே.

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை †“இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற்  
கிளவிக்கு - வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்” என்னுமும்மையன்றி, மூன்  
றமந்திரமும், வழிமுதலியனவுமென எசசவுமமை செல்வேற்குக் கவன்றென்க.  
எண்ணிறந்த இனக்களிற்றின்றியுரை நீக்குதற்குரியபான் நீக்காதொழியின், ‡மூவகை  
ப்பாவத்திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருந சுற்றமும் யானுமுற்றதுன்பம்  
போல் இதுவும்பின்புலமுமென்று எனக்குகவன்றென்றான். முன்பு “வேழப்பேரி  
னந் - தங்கியகாடு” என்றா. சிந்தித்து நிற்ப - தெய்வத்தைப்பாத்து நிற்ப. அன்  
றே - அப்பொழுதே. இங்கிரவில்லும், மேகமுந திக்குழந்தயானைக்குவமம்.

இ - ள். தேவன்விடுபடக் குழாத்தைநோக்கிச் செல்வேற்குகவன்று சிந்தித்து  
நிற்ப, மழை யன்றே பெய்த்தென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியினிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறது இதனையேகூறியதென்னே  
யெனின், “யாண்டுநேரெல்ல” என்றமொழி நந்தட்டனறியானாதலின், இன்னும்  
இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்தனபமுளதாமோவென்றுகருதினும் அதுகருதாத  
படி மற்றைநாளே அத்தீயினையுள்ளதுநீங்கவேண்டும் பேரறஞ்செய்தேனென்றான்.  
இனிச் செல்வேற்குமழைபொழிந்ததெனக்கூட்டித் தேவன் “பாம்புமல்லவும்-கெடுக  
கும்” என்ற மந்திரத்தைக்கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே இம்மழையைப்பெய்  
வித்ததென்றுமாம். இதற்கு நெருந சுற்றமுற்றதுயரை இவையுமுற்றனவென்று  
கவன்றென்க. இம்மந்திரங்களின்பெருமையால் இனி நமக்கு எவ்விடத்தும் ஒரேத  
மின்றென்பதறிவித்தல் பயனாகவிதுகூறற்றாம். (ககஎ)

க. வெல்களிற்றச்சீக்கிவினாவொடுவனத்தினேகிப  
பல்லவதேசநண்ணித்தனபதியென்னுமன்ன  
னல்லவன்புடையதேவிதிலோத்தமைபெற்றநம்பி  
செல்வன்மற்றுலோகபாலன்றிருமகளபதுமையென்பான். (ககஅ)

உ. அரிசுரற்கோழிநாமத்தரவவட்கழத்ததாகத்  
திருவிழையவளைத்திர்த்தேன்றிரவிலாநணபுவேண்டிப்  
பொருகளியானைமன்னன்புனைநிறையவளைத்தந்தா  
னிருமதிசுழிந்தபின்றையிடைபிராப்பொழுதிற்போநதேன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

\* குணமாலையாரிலம்பகம், ௧0௮.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், க்ளவியாககம், ௩௩.

‡ மூவகைப்பாவம். செய்தல், செய்வித்தல், உடன்பாடுஎனவ்வை. இவற்  
றைவடதுலார முறையே கிருகம் காரிதம் அதுமோதமென்பர்.

இ - ள். அங்ஙனம் அக்களிற்றினச்சததைநீக்கி யேகிப பல்லவதேச நண்ணி அதற்குரிய செல்வனாகிய தன்பதியென்னு மனைனுடைய தேவி திலோத்தமை பெறப்பிள்ளை உலோகபாலன், மகள் பதுமை, அவனைக் குக்குட்சாபபங் கடித்ததாக, அவனைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே என்னோடுறவுவேணடி அவ்வரசன் அவனைத்தந்தான், தந்து இரண்டிங்கன் சென்றபின்பு போந்தேனென்க

களிற்றினச்ச நீக்கவே தன்சுறத்திற்கு மச்சமின்றும். (ககக)

வாவிப்புண்ணடையினுவைஞ்சித்துத் தக்கநாட்டை  
மேவியான்காண லுற்றுசசாரதலுயிப்பருளாளன்  
தூவிப்பொன்மாடமுதூரசுபத்திரனென்னைக்கண்டே  
யாவிக்கணறிவுபேரலவளவளாயன்புபட்டான்.

\* வணிகர் இப்பா, கவிப்பா, பெருங்குடியரெனறுமூன்றுபாலா தூவிப்பொன்-  
கிளிச்சிறை; தூவியுமாம

இ - ள். யான் அங்ஙனம் அவனையொளித்துப்போந்து தக்கநாட்டை மேவி  
மூதூனாககாணலுற்றுச சாரந்தவளவிலே, இப்பருள்ளானாகிய சுபத்திரன்கண்டு ஆவி  
யிட்டது அறிவுகலந்தார்போலக கலந்து அன்புற்றனென்க. (உ00)

பண்ணமைதேரினேறியவனெடியானிருந்துபேர்கி  
வின்னுயாசெம்பொன்மாடத்திழிந்தவண்விளங்கப்புகேன்  
வெண்ணிலாமுததஞ்சூழ்ந்தவெம்முலைத்தடங்கணை  
மண்லொலாஞ்செல்லநின்றமகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவன்விளங்க - அவன்நானுதலின், மனைவிளங்கிறு. உலகந் தன்னிடத்தி  
லே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவரிமை. இன - பொரு

இ - ள் அவன் அங்ஙனம் அன்புறதுக் கொண்டிபோதுதலின், யான் அவனுட  
னே தேரிலேயேறியிருந்து போய இழிந்து மாடத்தே புகேன, புக்கபின் தன்மகனை  
மகிழ்ந்துதந்தானென்க (உ0க)

அவ்வழியிரண்டுதினங்களழிந்தபினவளினீங்கி  
யிவ்வழிநாடுகாண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே  
செவ்வழிபாடராகிச்சிலைத்தொழில்சிறுவர்கம்ப  
மைவழிநெடுங்கணைத்தந்தனமதலையென்றான்

இ - ள். மதலாய்! அவவிடத்தே யிரண்டுதின்கள போனவளவிலே, அவளில்லி  
னின்ற ரீங்கி இவ்விடத்து இந்நாடுகாண்டறகுவந்தேன், வந்தவளவிலே, இறைவன்  
சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராகி விறறொழிலை கற்ப, அதனை அவன்கண்டு கருமை  
மிகக கண்ணைத் தந்தானென்றனென்க

\* வணிகா மூவகைய ரென்பதும், அவாகளிலக்கணமும் பின்னுள்ள வெண  
பாவாலுணர்க சேவசம்போதரை, ஆரவது உலோகாதிசாரம், சஉ:—இப்பர் கவிப்  
பர் பெருங்குடி வாணிகரென், ரொப்புடைய மூவ ருணாக்குங்காற், நப்பில், மிதியடி  
யே ருணமிசை நோக்கினாகள் காண, நிதியுடைய ராவா நிலத்து. இஃது எதிர்  
நிரளிறை.

ஏனைப்படைக்கலங்களின்றொழிலும், யானைமுதலிய வேற்றுத்தொழிலும் கற்று ரேனும் அவைகூறாது விற்றொழிலேகூறினார், அதன்சிறப்புநோக்கி.

“பெண்ணிடர்” என்னுங்கவிமுதல் இவ்வளவு மொருதொடராக்கி என்றானெ னமுடிக்க. (உ0உ)

தானுழந்துற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்  
தேனுழந்தாற்றுந்தாரான்ருரவரைச் சிந்தித்தாற்கு  
வானிழிந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகநனைப்பக்கையர்  
லானுமிழந்திலங்கும்வேலாநொற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். சீவகன் தானுற்றனவெல்லாவறறையும் தம்பியையறியக்கூறித் ருர வரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நினைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனமுதானாக, சீவ கன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னானென்க.

இனிக கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப் பெற்றிலமே யென்று சிந்தித்தநந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் மாாபிடத்தேநனைப்பவென்றுமாம் (1)

நின்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செருக்கலாகு  
நன்பொடுபெண்டிர்மக்களையாவையுநண்ணலாகு  
மொன்பொருளாவதையாவுடன்பிறப்பாககலாகா  
வெம்பியையீங்குப்பெற்றேனென்னெனக்கரியதென்றான்.

எம்பி - முன்னிலைப்படாக்கை

இ - ள். ஐயனே! எய்தலாம், செருக்கலாம், நண்ணலாம், ஆக்கலாகாவொண பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மைத்தாகியநின்னை இவ்விடத்தேபெற்றேன், எனக்கு இனி யரியதில்லையென்றானென்க (உ0ச)

வேறு.

தேனிப்பாலெனச்செல்வன்றம்பியோ  
டானியம்பலகழியவாயிடை  
வேனிற்குன்றெனத்தோழாவெந்துமெய்  
பூனினைகின்றாசெய்வதுன்னினா.

இ - ள். சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போல இனிதாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்தை நினைத்தாரென்க.

ஊனின், இன் - அசை.

(உ0இ)

க. நாடுமின்னினிநாங்குளசெய்வதென்  
நீடினாநிருந்தெண்ணிநால்வரு  
மாடுமஞ்ஞையஞ்சாயற்றத்தைமெய்  
வாடலொன்றிலளவஞ்சமாங்கொலோ.



உ. களமுண்டெனிறகாண்டிநாமென  
மெள்ளவெய்தினார்வினவகூறினாள்  
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்  
வெள்ளிவெண்மலைவேந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். தோழன்மாநாலவரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்நவனமெண்ணி  
இனி நாஞ்செய்யுங்காரியத்தைத் துணியினென்றுகூறி, தத்தை வருத்தமில்லாளாத  
வின் அவன்கரந்துறைகின்றானே அங்நவனங் கரந்துறைதலுண்டாயின் நாங் காண்  
பேமென்றுதுணிந்து மெல்லசசென்று அவாகேட்ப, அவன் அவன்கரந்திருக்கிறபடி  
யையும், அவனுக்கு அவ்விடத்துற்றநன்மைகளையுங் கூறினாளுன்க

நாங்கள், கள் - பகுதிப்பொருள்விகுதி

(20௭)

மறறவள்சொலக்கேட்டமைந்தாக  
ளிற்றதம்முயிரியல்பிற்பேர்த்தவட்  
பெற்றமார்தரிற்பெரிதுமெய்குளிரந்  
தறழமின்மையினவலநீங்கினா.

இ - ள். அவள்கூறக்கேட்ட மைந்தர்கள், பின்னைப் போனவுயிரை முறையான்  
மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிரந்து அக்கூற்றுப் பொய்ய  
னமையின், வருத்த நீங்கினாரென்க

(20௮)

திருவின்சாயறன்சீறடிச்சிலம்  
புருவக்குஞ்சிவாபுறுததியொய்ப்பென  
வுருகுமுள்ளத்தினுடம்புவிங்கினார்  
பருகுகாதலிற்பாடியாடினா.

இன் - பொரு. சிலம்பு - ஆகுபெயர்; அடியையேநோக்கிவணங்கி.

இ - ள். அங்நவன் அவர்வருத்த நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத்தன்பால்  
உருகுமுள்ளத்தால் உடம்புபூரித்தார், அவனைக் காண்பேமென்னுங் காதலாற் பாடி  
யாடினாரென்க.

(20௯)

வேறு.

பைததரவத்தினாசிந்தியபல்கதிர்  
மொய்த்தெரிநிகுதிலம்வைத்தனபல்லின  
ளித்திருவின்னுருவந்தொழுதார்தம  
தெத்துயரங்கெடுமென்றினசொன்னார்.

இ - ள். அரவத்திரை பொங்கிச் சிங்கிய விளங்குகின்ற நித்திலத்தை வைத்  
தாற்போலும் பல்லினளாகிய இத்திருவிண்வடிவைத் தொழுதாருடைய எல்லாத்துய  
ருங் கெடுமென்று இத்தன்மையன கூறினாரென்க.

(2௧0)

ஐயனையாமவனெய்துவமாயிழை  
நொய்தினுனாபொருளுண்டெனியெய்தா

மைவெழுததுசியின்மாண்டதொர்ந்தோட்டிடைக்  
கைவளாகோதைககர்ந்தெழுத்திட்டாள.

இ - ன். ஆயிழாய் யாம அவவிடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம, சேர்ந்தாற  
கூறுங்காரிய முளதேற கடிதிறகறென, அவன் மையைத் தோய்த்தெழுதும் எழுத  
தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுததைககர்ந்து கடிதாகவெ  
ழுதினனென்க.

மை - மஷி அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறாவாசியாதபடி. வெழுதினான் கை-  
கற்பொழுககம். (உகக)

ஆங்குருககாரரக்கிட்டதன்மீமிசைப்  
பூங்குழையாறபொறியொற்றுபுரீட்டத்  
தேங்குமலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்  
பாங்கரங்குப்படாகுற்றனரன்றே

இ - ன். தேங்குமலாள் அங்ஙனமெழுதி அரக்கிட்டி அதன்மேலே காதிற்குழை  
யாலே யிலச்சினையிட்டி இஃது அவனிருக்கின்ற திசையெசெல்கவெனத் தெய்வத்  
தைத்தொழுதாள், தொழுது அதனைநீட்ட, தோழன்மா அவ்விடத்தே போகலுற்ற  
ரென்க.

நடபுலரும் விபுலரும், குரவனாநோக்கிச் சிலபிள்ளைகளிற்செவெண்டுமென்றலின்,  
கின்றா. (உகஉ)

வேந்திரியககணைவிததியவெஞ்சிலே  
காயந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய  
ராயந்தரிக்குந்நவம்மலாமாலையை  
வேயந்தரிக்கும்மிஞ்ஞாபபவிடுத்தாள்

இ - ன். வேந்திரிய வித்துதற்குக் காயந்து சிலையிறங்குங்கணையைக் கெடுக்  
கும் புருவத்தட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து தீமணங்களைந்து தொடுக்குமாலே  
யைச சூழ்ந்து மேயுமிஞ்ஞாபப விடுத்தாளென்க.

தன்றலையைச்சாயத்துப் போமென்றலின், மீஞ்ஞாத்தது (உக௩)

வேறு

க. அலங்குவெணமதியைபபசியடையப்பகலே  
நிலங்கொண்டோங்கினநிரம்பியபுகாசுழியுடைய  
வுலம்புமுன்னிருதாள்களுமுமிழ்வனபோல்வ  
விலங்குபாவ்வனவிடுகணைவிலக்குவாழிமா (உ௮ச)

உ. அளளற்சேறருமணல்புனலருவரைபபடினு  
முளளம்போற்செல்வவுரனசைவில்லனவமருட்  
கொள்ளிமண்டலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திடுவ  
வெளளிமால்வரைத்தாழ்வரைமேம்படப்பிறந்த, (உ௮டு)

கூ. ஈனாஞ்ஞாறநினையிருபதினமுரணியதொகைய  
வீரரேறினவிளங்கொளிபபக்கரையமைந்த  
தாரும்புட்டிலுமரற்றுவுசாமரையணிந்த  
வோருங்கூடனமள்ளருமொலித்தெழுந்தனரோ.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இ - ள். மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அறறைநாளிலே பிறந்துவளர்ந்தன; புகனாயுஞ் சுழியையுமுடையன, காலை கால்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்தவம்பை பின்னிடுவன; சேறுமுதலியவற்றைச் செல்வன; உரன் கெடாதன, கொள்ளிவட்டம்போல இடையறாமற்றிரிவன; பிறந்தன; அமையப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன, அணியப்பட்டனவாய் இருபதினாயிரமென்னுந் தொகையையுடைய கலிமா வீரரேறப்பட்டன வந்துகூடின. மற்றுள்ள வீரருமெழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் - கெசசை

(உகசு)

வேறு.

வடித்தபோத்தொடுவண்செலலத்திரி  
கடுத்தவொட்டகங்காற்செல்வயாவையு  
நொடிப்பின்மாததிராநூற்றுவில்லேகுல  
வெடுத்தபண்டமியைநதுடனென்பவே

வடித்தபோதது - பண்ணினவெருது. அததிரி - கோவேறுகமுதை கடுத்தகாலகடிய. இன் - அசை

இ - ள். ஒருநொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய விறகிடைபோவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம்பொருந்திச் சேரப் பண்டத்தைச்சுமந்தனவென்க

(உகஎ)

ஞாலம்விறபனபைங்கிளநன்னிறத்  
தாலுமாவளக்குளம்பார்த்தன  
காலினொய்யனகண்வவவுகாட்சிய  
நால்குபண்ணினர்நால்வருமேறினார்.

இ - ள். விறபன; ஆர்ந்தன; நொய்யன; காட்சியனவாகிய கிளநிறத்தாலுமா நான்குபண்ணினார், அவற்றிலே நால்வருமேறினாரென்க.

“நால்கு - இதுபெயர்த்திரிசொல்,” \* “பால்புறா புரவி நால்குடன் பூட்டி” என்றாரபிறரும்.

(உகஅ)

நாளும்புள்ளுநயத்தருநன்னிலைக்  
கோளுமோரையுங்கொண்டரிமித்தமு  
மாளுமார்த்தரினய்த்துகொண்டாயிடைத்  
தாளினூக்குபுசாத்தினெழுந்தவே

\* பொருநராற்றுப்படை:—கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி கெடுந்தோர், ஊட்டுநீன துயல்வர வோரி துடங்கப், பால்புறா புரவி நால்குடன் பூட்டி. கோடுயானைக் கொம்பு. ஓரி - கழுத்தின்மயிர்.

கொண்டநிமித்தம்-பறவையொழிந்தன கொண்டநிமித்தம். கொண்டு-கொள்ள.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நாண்முதலியவற்றை எப்பொழுது மாளுமாந்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாரிற், எழுதுமுதலியன காலாலேமூயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற \*சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டின்றுநாட்கேட்டது போக்கின்விராவால். (உகக)

பறையுஞ்சங்கும்பசந்தொலித்தார்த்தெழ  
வுறைகொள்வாளினொடொண்குடர்வேன்மினச்  
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ  
ணைகடற்படையார்ப்பொடெழுந்ததே

இ - ள். பறையொலிக்க, சங்கார்த்தெழ, வானும்வேலுமின்னக் கடற்படை  
களையுடைந்தநீர்போல விரைந்து ஆர்ப்போடெழுந்ததென்க.

உறைதல்கொண்டவாள் (உஉஉ)

காய்த்தசெநநெலின்முழுகுகிர்நெற்றிமேற்  
பூத்தமுல்லையின்போதுபொழிந்து  
நீத்தநீர்வயலன்னமுநாயு  
மேததல்சான்முருடார்ப்பவிரிந்தவே

இ - ள். முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் நாயுமிரிந்தனவென்க.  
தங்கால்பட்டு நெற்குகிரின்றலையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந்தும்படி  
யென்க. இது நிலமயக்கம். (உஉஉ)

அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை  
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறாஉஞ்  
சளகுவார்செவிதனாங்குக்கைக்குஞ்சர  
மிளகுதாடிளகப்பரிகொண்டதே.

இளகுகாடி - தழைத்தகாடி.

இ-ள். கூகைப்பெடை சேவலோடேபுணர்ந்து மிளகுகொடியாகிய வூசலைவரும்  
புங்காடி அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செலவுகொண்டனவென்க

அளகு-காட்டுக்கோழியுமாம். இனிக் குஞ்சரமிளகுங் காடி இளகும்படி படை  
பரிகொண்டதென்றுமாம். † “கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை - குழங் காலை  
யளகென லமையா.” (உஉஉ)

அருவிககுன்றமுமைவனச்சாரலுந்  
குருவியார்ததெழுகெர்ப்புனக்கானமுந்  
திருவிற்றீரந்தவர்தேயமுந்தோந்துபோயப்  
பரிவினமாதவர் பளளியுள்விட்டதே.

திருவிற்றீரந்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

\* சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்கிரள். “சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப  
பெருவழி” என்றார் பெரும்பாணற்றுப் படையிலும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், குறு

இ - ன். படை குன்றமுதலியவற்றை எதிரவருகின்றோனென்று தேர்ந்து போய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (உஉ௬)

வேறு.

வண்மீதுயில்கொண்டுருயிலாமிலகவி  
விண்மீதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்  
கொண்டுதிரிர்வேய்ந்துசின்தாழ்ந்தாணையார்த்தொன்  
றுண்டுபொழிலிமையவர்களுலகமுறுவதுவே.

இ - ன். துயில்கொண்டு ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுசொரிதலாலே மழை யென்றமயிலகவித் தளிரைக்கொண்டுவேய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து தேவருலகையொப் பதோபொழில் ஆண்டுண்டென்க

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக. (உஉ௭)

காவிக்குநீர்குவளையாம்பலொடுகமலந  
தூவிமடநாராதுணையன்னம்பயினமுதுமீன்  
மேவியுறைவண்டினெடுமல்கிவிழைதகைய  
வாவியொடுகாவினிடையாநதர்புகொண்டார்

இ - ன். மாந்தா காவிமுதலியபூக்களும், நாராயும், அன்னமும், மீனும் வண்டோடேநிறைந்து விரும்புந்தகைமையையுடைய வாவியோடுகூடிய காவினிடத்தே பதிதல்கொண்டாடென்க. (உஉ௮)

ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகாகாணச்  
செய்கழலாதாரவரெங்குந்திரிகின்றார்  
கொய்தகையபூம்பொதுமபாகுளிருமரப்பலகை  
செய்பவளிற்சிறிது\*மிகைசேயவளைக்கண்டார்.

இ - ன். அழகா அவ்விடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளியிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவா பூம்பொதும்பரின் மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசையையுக்கண்டாரென்க.

செய்யவளிர்காட்டினமிகுதி இப்பொழுதுசிறிது தூரியவள் குளிரும - நிசைச் சொல். மலாபலகையும் பாடம். (உஉ௯)

க. அந்நுண்டுகிற்கல்லரத்தமல்குலதுவருத்தச்  
செந்நுண்டுகிலுத்தரியம்புதைந்துசுவல்லருதத  
மைந்நுண்குழற்சிறுவனமனம்வருத்தவடிவேற்கண்  
கைந்நொண்டனகவறசிறனிவருத்தகலுழ்ந்தாற்றார். (உஉ௭)

உ. மாசொடுமிடைந்துமணிநூற்றணையவைம்பாற  
பூசுதலுமின்றிப்பிண்கொண்டுபுறந்தாழ  
வாசமலாமறைந்தவழிவாமனடிக்கேற்றித்  
தோசமறததுதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

\* சிறிதுமிகு செய்யவளை யென்றும் பாடபேதமுண்டு.

இ - ன். துலிவறேழுத்தவரத்தம்போலுங்கல தன்வெம்மையால் அல்குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துலிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச் சுவலைவருத்துதலானும், சீவகன்மனத்தைவருத்துதலானும், ஆரசீனையிழக்கும்படி நிகழ்த்தின ஒழுகத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவற்சிவருத்துதலானும் கணகலுழந்து ஆற்றாளாய் மாசோடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பியாக்கினாலொத்தமயிர் கழுவதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ மலரை வாமனடியிலேயேறறிக குற்றமறத் தோததிரங்கனையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறைந்தவழியிலே யிருந்தாளென்க.

கருத்து சீவகன்வாழ்வேகருதுதலின், மறைதலாயிற்று.

(உஉஅ)

சிந்திப்பலென்சிறுவன்றிறமினியென நெழினெடுங்கண்  
வந்துபனிவார்ந்து முலைக்கலிங்கமதுநனைப்ப  
வந்திலிருந்தாளவருக்கடைநதுமனநடுங்கி  
வந்தித்திருந்தாமகிழந்துகாதன் மிசமாதோ.

இ - ன். அங்ஙனமிருந்தவன் இப்பொழுது என்பினைநிறுத்ததைச் சிந்திப்பேனென்றுசிந்தித்துக் கண்ணிற்பனிவந்து வீழ்ந்து முலையிற்கலிங்கமாகிய வதனைநனைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தான; இருந்தவட்கு நம்பிள்ளைகளென்று ஓர்காதனமிகும்படி யவாகன் மனநடுங்கி வணங்கிச் சோந்து மகிழ்ந்திருந்தாரென்க.

இவரான் அழுகைமாற்றினான்.

(உஉக)

க வரையுடுத்தபள்ளிவிட மாகவதின்மேயோள  
விரையுடுத்தபோதுறையும்வேனெடுங்கொளகொ  
லுரையுடுத்தநாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன்றித்  
திரையுடுத்ததேமொழிகொலென்றுதெரிகல்லார.

(உஉ௦)

உ. மங்கலமடிந்ததிருமாமனையொப்பி  
ரிங்குவரவென்னைகுலமயாதழகடகென்ன  
வெங்குலமுமெம்வரவும்வேண்டிலெளிதன்றே  
நங்குலமுதமவரவுமீருளாமினென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

உடுத்த - சூழ்ந்த

இ - ன். பள்ளி இருபிடமாக அதனுள்ளேமேவின்வன் திருமகளோ! நாமகளோ! மண்மகளோவென்றுதெரியாராய், மங்கலங்கெட்டிருவையொப்பிர்! இங்குவந்தவரெவ்வளவே? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்றுகேட்ட, எங்குலமுமெம்வரவும்கேட்கவேண்டிற் கூறுதலெளிதாயினும் இவ்வேடத்தாற் கூறலாகாது. இனி நங்குலத்தை யும், தம்வரவையுநீர்கூறுமினென்றானென்க

(உ௨௧)

மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவிளவானே  
பூட்டுசிலையிறவினெடுபொருதுதாயின்மடியு  
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசுபுரமென்னு  
நாட்டமுடைநகரமெமதாருமுறைபடியே.

மோட்டுநீரின் மலவகும், வாணையும், பூட்டினவிற்போலுமிறவோடே பொருது  
துயிலும் இராசமாபுரம்.

இ - ள். பொருட்டிராளுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய  
நகர் எமதுறைபதியாமென்க. (உகஉ)

பொன்னுடையமாரிப்புக்குழந்திரிபொலந்தார்த்  
தன்னுடையதுண்ணுணர்விற்காகாற்குததக்காள்  
கொன்னெடியவாட்கட்குருதத்தைச்சீதததன்  
மன்னடுங்கவிற்குதிருடோண்மடங்கலன்னன்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன்மந்திரநூலிற்கூறியவுணர்வு.

இ - ள். இம்மடங்கலன்னன், அந்நகரில் மந்திரியாகிய சாகரருகுத்தக்க மனைவி  
யாகிய குருதத்தைமகன் ஸ்ரீதத்தனென்க. (உகக)

அளப்பரியநான்மறையினுனசலன்றேந்தா  
தினோக்குந்திருவொப்புடையதிலோததமைதன்சிறுவன  
வினோத்திரும்புமேயந்தொழிந்தமிச்சிவ்வரைமார்ப  
னினோபபலிவன்றேசுரைப்பிறப்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

வினோத்து - தனக்குஒருபோரையுண்டாக்கிகொள்ளுதலாலே. இரும்புகளெல்  
லாமேய்ந்து குறைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனாவான் - சச்சந்தன், வினோத்துப் பாடமா  
யிற குழந்தென்க.

இ - ள். இவ்விடத்திருந்தவன் சச்சந்தனுடைய அந்தணனாகிய அசலன்மனைவி  
திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன்; இவன்புகழைக்கூறில் இளைப்பே  
னென்க.

நான்மறையினுன் - சேனாபதி.

(உகச)

செட்டிதனபாலன்மனையாட்சினவுவாட்கட்  
பட்டநுதன்மின்னினகுபவித்திரைக்குததோன்றி  
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுமுதாங்  
கிட்டகுறிதார்திவளப்பதுமுகனிவ்விருந்தோன்.

இ - ள். அரசறகுரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பலித்திரை  
குப்பிறந்து தன்மார்பிலே தழும்புந்தாரும்விளங்க இவ்விடத்திருந்தான் பதுமுக  
னென்க.

நான்கனுருபு-அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே மின்போல  
நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பலித்திரையென்னு நிலப்பெயர்கொண்டது; “அரவஞ்  
சடைமிடைந்தமின்னையான்” போல. (உகடு)

பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றான்  
வின்மரியதோள்விசயத்ததனுயிர்க்கவசம்  
பின்னரியகற்பினவன்பிரீதிமதிகாதற்  
நன்மகனென்பாராடிகுடேவதத்தனென்பேன்.

ஒருபெயரையெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர் கூறினார்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அடிகளே! அந்நகரிலே அரசன்பெயராத் பெயரும்பெற்றவன்; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம்; விசயத்தனென்னு மியற்பெயராயு முடையவன்; அவன் மனைவி மகளிரான்மலைத்தற்கரிய கற்பினையுடைய பிரீதமதி; அவடன் காதன்மகனேனாகியயான் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடையேனென்க.

நால்வர்க்குந்தாயனாக்கூறி அவாபுதல்வரென்றது, மகடேவர குலத் தூய்மை பெறுதலானும் மகடேவிற்குக் கூறுதலானுமென்றுணாக (௨௩௬)

எங்களவினையா லிறைவன்விடியவஞ்ஞானே  
யெங்களுயிராமப்பியொயொங்களபிறந்தோமா  
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவர்தோழரெனவீந்தா  
ரெங்கெழிலென்ஞாயிறெனவிண்ணம்வளர்ந்தேம்.

இ - ள். அரசன்பட்ட அற்றைநாளிலே யாங்கள் முற்பவத்திற்செய்த நல்வினையாலே எங்களுயிராபோலுநம்பியோடே கூடவந்துபிறந்தோமாக, எங்கடமா இவர் நம்பிக்குத்தோழரென்று எம்மையிந்தார்; யாரும் எங்கெழிலென்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன்சுற்றத்தையெல்லாவ் கட்டியங்காரனழிகுகின்றமைநோக்கியுங் கந்துக் கடன் மறக்கு இன்றியமையாமையோகியும் இவாகள்தமா தோழரெனவீந்தா. இவ் வுனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினையென்றுணர்க. இனி \* “அழு குரல்” என்னுங்கவியில் “உழிதருபெருநிதி” என்றதனைத் தோழராக்கி இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில் எங்கடமா தோழரெனவீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணாக. (௨௩௭)

யாண்டுநிறைந்தேகியபின்ன்தனவற்கிளையா  
மாண்டருணத்தார்நபுலவிபுலரோடுமன்னு  
மீண்டுவளர்ந்தேந்தவிசினுச்சிமிசையெய்துத்  
திண்டரியவெம்மையொடுதிக்கயங்களெனவே.

ஓராண்டென்பதனையும், மாண்டருணத்தாரென்பதனையும், மூவர்க்குங்கூட்டுக.

இ - ள். யாங்கன்பிறந்து ஓராண்டெழிந்தபின்பு பிறந்த அவனுக்கிளையாராகிய நந்தன் நபுலவிபுலரோடே யாங்களுந் திக்கயங்களென்னும்படி. எனமராய்த் தவிசினேறிப் பகைவர்தீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுந் கடுகுவளர்ந்தேமென்க.

இளையானென்பதுபாடமாயின், அவனுக்கிளையான் நந்தன்; அங்ஙன மாண்டருணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்ஙனமாண்டருணத்தாரெனவே தம்பியரென்னும் பொருடோன்றிற்று. (௨௩௮)

விறுறொழிலும்வாட்டொழிலும்வினைபொருதொழிலு  
மற்றொழிலுந்தேர்த்தொழிலும்வாரணத்திறுறொழிலு



நற்றொழிலவாசியொடுநன்கலைணீந்துக்  
கற்றனங்களையாமுமுடன் கற்பனகனெல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - நூல்கள்.

இ - ள். யாரும் அவருடனேகூடக் கறகப்படும்விஞ்சைகளெல்லாம் முதலநன்  
கலைகள்நீந்திப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப்பின்பு வீணைத்தொழிலையுங்  
கற்றேமென்க.

விறறொழின் முதலியவற்றைக் குதிராயின்றொழிலோடே கற்றேமென்க.  
அ - அசை (உருக)

க. வெஞ்சிலையின்வேடாதொறுமீட்டுவிசும்பேகும்  
விஞ்சையரையன்மகளைவிணைபொருதெய்திக  
குஞ்சரமும்வென்றுகுணமாலையெனனுண்ட  
நம்பியவனாமெதுவென்னினிதுவாமே. (உச0)

உ. கந்துக்கடனென்றநகர்க்காதிமுதுநாய்கன்  
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்மூரிச்சிலைத்தடக்கைச  
சிந்திப்பவரவலமறுசீவகனென்றேழு  
னந்திலொருநாளவணையரசனெருதவற்றால் (உசக)

ந. தொடிகடவழுவிற்குதிரடோளிறுகயாத்துக்  
கடிகடவழுகுழன்மகளிர்க்கிந்துமலங்கரியக்  
கொடிகடவழ்மாடநகர்க்கொல்லவெனமாழ்கி  
யிடுகடவழ்நுதிட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தாளே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இ - ள். அங்கனங்கற்றுப் பின் நிராமீட்டுக் கலுவலகென்மகளை யாழாலேவென்  
றெய்தி யானையையுமென்று குணமாலையெனனுண்டநம்பி என்றேழுமூலம்; அவனும்  
யாதெனிற் சிந்திப்பவா அவலமறுதற்குக்காரணமான சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்  
நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதோர் தவற்றாலேகந்துக்கடனென்றநாய்கன்,  
தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோளைச் சிலைத்  
தொழில்செய்யாமலிறுமபடி மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவனை மகளிர்  
மனங்கரிய நகரிலேகொல்லவென்று தேவதத்தன்கூற, விசையவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்னப் புருகின்றான் கொல்லவென்றவளவி  
லே வீழ்ந்தான். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமெனப்  
பொருளுரைக்க, நாய்கன்பிணிக்கவென்க. இடிகளீ உடம்பங்குந்தவழிந்த நாகமென்  
றது இல்பொருளுவமை. “மோட்டுமுதுநீர்” என்னுங் கவிதொடங்கிக் கொல்ல  
வென்ற சொல்லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணுயினாக் காத்தவனைக்கோறல் அறனன்  
மையின், அரசன்வென்றார். யாத்து - யாக்க. (உசஉ)

வேறு.

மாதவப்பெருமைவண்ணமாநகர் நம்பிக்குற்ற  
வேதத்தைக்கேட்டலோடுமிருகணும்பிழந்துமாழ்கித்  
காதற்றம்மகனுக்குற்றநவையெனக்கலங்கிவிழ்ந்தா  
ராதலானங்கையாரோருளபெரிதுடையொன்றார்.

இ - ள். நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்டவளவிலே தம்மகனுக்  
குற்ற நவையென்றுகூறுமபடி இருகண்ணும் மேலேசொருகி அறிவுழிந்து கலங்கிவிழ்ந்  
தார்; ஆதலாற் றுமேபெரிதும் அருளுடையராயிருந்தார்; இங்ஙனமருளைப்பிறப்பித்த  
தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடி. யென்னென்றொன்க. (உசக)

மாழ்குபுமயங்கிவிழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை  
யாழ்துயாவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடித்  
காழ்பாரிந்ததாத்தசாந்திற்களிதருநீரிற்றேற்றம்  
யாழ்புனாகிளவியாற்றாண்டயங்கிவிழ்ந்தாற்றுகின்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்திதுவென்  
றுநாடி முத்துவடத்தையறுத்துக் கூடவளைத்தசந்தனக்குழம்போடே தந்தபனிரீரா  
லேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி யாற்றாளாய் அழாநின்றாளென்க.

கையாற்றின் நீங்குகின்றாள்.

(உசச)

வேறு.

கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனைபாண்டொழியப்  
பொய்ம்மாமயிலூர்ந்துபோகிப்புறங்காட்டுள்  
விம்மாந்தியான்வீழுவீழ்ந்தேன்றுணையாகி  
பெய்ம்மானேதோன்றினுயென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ - அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

இ - ள். என்பின்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலுடர்ந்துபோய்ப்  
புறங்காட்டிலேவீழ அங்ஙனம்வீழ்ந்தேற்குத் துணையாயத்தோன்றினீ இப்பொழுது  
என்னையொளிக்கின்றாயோவென்க. (உசடு)

கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்  
மொய்யாருவகையனாய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப  
நையாள்வளர்த்தசுநந்தைநவையுறவென்  
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றனையே.

கந்துக்கடன் சுநந்தையென்றது, வருவார்கடற்கேட்டு

இ - ள். கந்துக்கடன், செறிவுநிறைந்தவுவகையனாய் எடுத்துக்கொண்டபொய்ச்  
சுநந்தைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவளர்த்தஅவள் வருந்துமபடி. என்னையா! அகன்  
றையென்க.

வினாசொல்லுககாதலின், மூன்றாயிற்று. என்னையா - விளியன்று; இரக்கக்குறிப்பு, நினை வளர்த்தற்குரியவல்லினையுடையவரும்வருந்த அகன்றாயேயென்றான்.)

மின்னினாத்தபைம்பூண் விளங்கிலேவேல்வேந்தல்

முன்னுரைத்தமுன்றுகனவும்புணையாக

வென்னுமினாததாங்கியிருந்தேன்வலியாகா

தென்னரசேயென்புசல்கேளாதிறந்தனையே

இ - ள். என்னரசே! வேந்தன் மேல்வினையும்படியைக்கூறிய மூன்றுகனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்புசலையுக்கேளாதே யிறந்தா யேயென்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தான் அரசன் நீயுயிரகொண்டிருந்து நின்புதல்வறா பகையைவெல்கென்று போகவிடுத்தலின், என்புசலென்றான். கேளாதே - முடியாதே. (உசஎ)

கோவம்மாவாகிக்குடியோம்பிநின்றுடைக்கீழ்ப

பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கினுந்

போவம்மாவென்றுரைப்பபோவேன்முன்போயினு

யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஒம்பி - ஒம்ப அரசனுடனிறந்திலேன்; இருந்து பகையையும்வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றான். பரிவு - தானினைத்தவைமுடியாதபரிவு. போவம்மா, அம்மை - அம்மாவென விளியேறறது; \* “முறைப்பெயா மருங்கினையெனியுதி - யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே” என்றதனால். என்று - என்ன, முன் - முன்னே. அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவனை, † “கடிசொல்லில்லை” என்பதனாற்கொள்க. அன்றி அம்மவென அகரவீற்றுரிச் சொற் கேட்பித்து உரையசையாயவட்டத்து ‡ “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” என்பதனானீண்டு அதுபின்பு § “அம்ம வென்னு மசைச்சொ ணீட்டம் \* \* \* விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.” என்பதனால், அம்மாகொற்றுவென்ற வழிக் கொற்றனென்றதுஎன்குமகமாகத் தான் கேளாயென்னுமபொருடந்துநின்ற தாதலிற் பிரிந்துநின்று விளியேலாதென்றுணாக. இதனாற் பிள்ளாயெனவிளித்தல் பொருந்தாது.

இ - ள். உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலிற் கோவும் அழதியதிருவுமாய்நின்று நின்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கினுந் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்னப் போவேன்முன்னே போனாய், அங்கனம் போன நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனியகன்றேவிட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஏகாரம் - வினா. ஆ - இரக்கக்குறிப்பு.

(உசஅ)

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, கூ.

† “ எச்சவியல், ரூசு.

‡ எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கடு.

§ சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, கூசு.

கோமான்மகனேகுருகுலத்தார்போரேமே  
யேமாங்கதத்தாரிறைவாவென்னின்னுயிரோ  
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண்ணுணீர்  
பூமாண்புனைதாராய்நோக்காதுபோதியோ.

குருகுலத்தார் பலருளராதலின், ஏமாங்கதத்திற்கிறைவென்றாள். உவப்பின்  
கட்புதல்வனைக்கூறுவதனை ஈண்டெக்கறிக் காமனென்றாள். கலங்கவிழ்த்தது - அர  
சன்பட்டது. கண்ணுணீர்நோக்காதென்றது - நீபகைவென்றால் யான் நின்றந்நை  
யைநோக்கி யழுகின் றநீனாநோக்காதேயென்றவாறு. கண்ணுணீர்யென்றும் பாடம்

இ - ள். மகனே! ஏதே! இறைவா! உயிரே! காமா! தாராய்! என்கண்ணீரை  
நோக்காதே போகின்றயோவென்க. (உசக)

கந்தார்களியாணைக்காவலனார்கான்முனையை  
வந்தார்வாய்த்திதின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து  
நொந்தேன்பலகாலுநோயோடேவீகின்றே  
னந்தோவறனேமற்றற்றேறலாறறேனாள்.

இ - ள். சச்சந்தன்பின்னையைத் தீதின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டுநோன்பிலே  
மறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன்; நொந்தயான் அந்தோ! இனிஆற்றேன்; ஆற்றே  
ன்; ஆதலின், அறனே! இந்நோயுடனே இறவாநின்றேனென்க. (உரு)

முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்  
பின்னொருகாற்காணப்பிழைத்ததென்றேவிர்கா  
ளென்னைப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்றேன்றற்கெக்  
றன்னப்பெடைநடையாளாய்மயில்போல்வீழ்ந்தனளே.

இ - ள். நடையாள், தேவிர்காள்! என்மகனை என்கண்குளிர முன்னொருகாற  
கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டறகுத் தப்பின திவினையாது? அதனைக் கூறுவீர்;  
இனி என்னைப்போற் பாவிகளானமகளிரா தோன்றற்கெவன்று அரற்றி வருந்தினமயில்  
போலே வீழ்ந்தாளென்க.

அரற்றுகின்றவள் இங்ஙனமரற்றினாள் என்று “மாழ்குபு” என்னுங்கவிமுதல,  
ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதர்க்கு குலமுதலியனகூறலாகாதென்றவள் தன்னுணா  
வழிந்து அரற்றினமையிற் குலனையன்றி மறைபொருளெல்லாங்கூறினாள். தோழா  
நல்வனை அங்ஙனநிகழ்த்திற்று. (உருக)

புண்மல்குமத்தகத்தபோரவேழம்பொற்பழிகத  
மண்மல்குதாரானபெருமாட்டிவாய்மொழிகேட்  
டுண்மல்குநெஞ்சினராயொய்யென்னவெய்துயிராக்  
கண்மல்குநீரார்முகமுகங்கணைக்கினரே.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

இ - ள். கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க தாரினை  
புடைய சச்சந்தன்றேவியது வாத்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்டதற்கு வெய்து

யிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிநிறைந்தநெஞ்சினராய்க் கண்மல்குநீராயுடைய  
ராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

“ஆவுதிமண்ணி” என்றாபிறரும. கூற்றின்றிக் குறிப்புநிகழ்ந்தது, வழிபாடு  
தோன்ற. (உருஉ)

கண்டீர்கருமம்வினோந்தவாறென்றாராய  
வல்கடாரார்வண்கடகமின்னத்தங்கைம்மறித்துக்  
கொண்டாங்கடல்வேலிகீழ்மகனைக்கூற்றமா  
யுண்டாமுயிரென்றுறுபபெழுந்தாடினரோ.

இ - ள். தாரா காரியமுடிந்தபடி கண்டிரேயென்று வெளியாகக்கூற்றாராய்  
இவ்வெருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிக் கூற்றமாயக கீழ்மகனுயிராயு  
முண்டோம்; உலகையுங் கொண்டோமென்று கூறி யுடம்பு உவகைமிக்கு ஆடினா  
ரென்க (உருக)

வீழ்ந்துமயில்போல்விசையகிடந்தானைத்  
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாஞ்செய்யவேல்பெற்றுப்  
போழ்ந்தகன்றகண்ணாபுலம்பாவெழுந்திருப்பச்  
சூழ்ந்துதொழுதிறைஞ்சிச்சொன்னாரவனறிற்றே

இ - ள். விசைய மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்து பலகுளிர்ச்சிக்  
கைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனுயிரைப் போழ்ந்தகன்றகண்ணா ளெழுந்திருப்பச்  
கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடிக்கூற்றினாரென்க. (உருச)

வேறு.

கொலைக்களங்குறுகலுங்கொண்டொர்ந்தெய்வத  
நிலைக்களமிதுவெனநீக்கநீங்கின  
னிலக்கணமடப்பிடியியைந்தொர்போதக  
மலைக்கணத்திடைமகிழ்ந்தனைபமைந்தனே.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகுதலுந் தேவன் நீக்கினெனன்று தேவதத்தன் கூற  
ப்புகுந்ததனைத் தாங் கொண்டுகெறுகின்றார்.

இ - ள். போதகம் மடப்பிடியோடு இயைந்து மகிழ்ந்தாற்போலக் குணமலை  
யோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந்தன் தன்னை அரசன்கொல்லுமபடி தான்கொலைக்களத்  
தைக் குறுகினவளவிலே, ஒருதெய்வந் தன்னுணாவாலேபார்த்து இஃது இட  
மென்றுநீக்க, அத்துன்பத்தை நீங்கினெனன்று கூற்றினாரென்க.

மலைக்கணம் - தோழாக்குவமை.

(உருரு)

பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்  
கோவுடைப்பெருமகனாதல்கொண்டனஞ்  
சேவடிசேர்ந்தனந்தொழுதுசென்றென  
மாவடுநோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினாள்.

சென்று - செல்ல.

இ - ன். பாங்கள் நினைத்தொழுதுபோதற்குச் செவடியைச் சோந்தேம்; அங்  
கனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் நன்னை வணிகனென்றுமறைத்த போர்வையைக்  
கைவிட்டுத் தான் அரசனாக்கெனமென்றுகூற, அதுகேட்டு வியையும் மகி  
ழ்ந்து ஒருமொழிகூறினானென்க (உருசு)

வேறு

தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்  
பரணிநாட்பிறந்தானபகையாவையு  
மரணிலானென்கட்டங்கியவன்பினு  
லிரணியன்பட்டதெம்மிறையெய்தினான்.

இ - ன். பரணிநாட்பிறந்தானாகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தாற் பகை  
யெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலல்லாதவன்; என்னிடத்தேதங்கிய அன்பாலே தரணி  
யைக்காவாறாய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டானென்க.

இன்ன நாட்பிறந்த இன்னனென்றல் அரசாக்குமரபு. யானைபிறந்த நாளாத  
லின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றான். இரணியன் பட்டது, - தன்னை  
யிடிக்குந்திணையார் சொற்கொள்ளாதே வேறொருதத்துவமின்றென்றதனற் கேடு  
வினைந்து உதவியின்றி நின்றநிலை. இறைவனுற்றது - அமைச்சர் நிலமுந்நிருவு நீங்  
குமென்றது கொள்ளாதே கட்டியங்காரனே யெனக்குள்ளானென்று பின் உதவி  
யின்றிநின்றநிலை. காவலன் - உண்ணலன்போல் ஈண்டு மறையையுணர்த்திற்று. ( )

விசையெய்ந்துலகோடியவீறிலேன்  
பசையினுற்றுஞ்சியான்பட்டதீதெலா  
மிசையநம்பிக்கெடுத்துரைத்தென்னுழை  
யசைவின்றையனைததம்மினெனச்சொன்னான்.

இ - ன். அங்கனமெய்தியவன், விசையெய்ந்து எங்கும்பரந்த நல்வினையில்  
லாதேன்மேல்வைத்த பற்றாற் றுஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லாவற்றையும் நம்  
பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனால் அவன்வருந்தாதபடி ஐயனை என்னுழைத்தாரு  
மினென்று கூறினானென்க. (உருஅ)

கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்  
யாதுகூறன்மியாரையுநதேறன்மி  
னேதமின்னனவின்னைமெய்தலாற்  
பேதையாரொடும்பெண்ணெடும்பேசன்மின்.

இ - ன். இக்காரியத்திற் சிறிதுஞ் சீவகனுக்கல்லது பிறர்க்குக் கூறன்மின்,  
யாவரையுநதேறன்மின்; இத்தன்மையவாகிய குற்றங்கள் நினைவின்றியும் வருதலின்  
அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றானென்க.

இன்னனவென்றது - தான்பிறப்புணர்த்தியவதனை. இன்னனமென்றது - தன்  
னைவின்றி விலாவீணயிற் கூறியவதனை. (உருக)

பகைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்  
வகைசெய்மேகலைமங்கையாநெஞ்சமு  
மிகைசென்மேகத்துமின்னுஞ்செந்நில்லலா  
புகைசெய்வேலினீபோற்றுபுசென்மினே.

மிகை - மேல்.

இ - ள். வேலினீர்! பகைவாநெஞ்சம், பாம்பின்போகும், மகளிரா நெஞ்சம், மின்னுஞ் செவ்விதாகநில்லாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சையும்பேணி ஒழுகுமினென்றான்க.

(உசு0)

வேறு.

வணக்கருஞ்சிலையினையொருமதியெல்லேநாளுட்  
குணத்தொடமிமலிந்தபாதங்குறுகயாங்கொணர்ந்தபில்லை  
பணித்ததேசெய்துபற்றார்பகைமுதலடர்த்துமென்றா  
மணிக்கொழிமாசுண்டன்னுண்மற்றதேதுணிமினென்றாள்.

இ - ள். யாங்கள் குணத்தொடமிமலிந்தசேவகளை ஒருதிங்களளவாகிய நானுக்குள்ளே நின்றிருவடிவையச்சேரும்படி கொணர்ந்தபின்றை அருளிச்செய்த காரியமே செய்து தழுமபேறிக்கிடந்தநிறைந்த பகையைமுற்படவடர்ப்பேமென்றாள்; அவளும் அதுவே துணிமினென்றான்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை. அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (உசுக)

பொறிதவநெருங்குநோற்றுப்புரறநிறைந்தகொள்கைச்  
செறிதவவிசயையாதஞ்சென்னியின்வணங்கியீண்டு  
வெறிகமழ்சோலைநண்ணிவேண்டியவடிவில்லுகதொட்  
டெறிபடையெழுகவென்றாவளையெழுந்தார்த்தவன்றே.

இ - ள். ஐம்பொறியுடி புலன்களிறசெல்லுகின்ற வேட்கைமிகவுநெருங்கும்படி நோற்றுக் குற்றமறநிறைந்த விரதங்கடையுடையவிசயை பாததைவணங்கி நண்ணி உணடு படையெழுகவென்றாள்; வளையெழுந்தார்த்தவன்க.

தவவிசயை - முற்பவத்திற் தவத்தையுடைய விசயையென்றொருபொய். ()

பைந்துகின்மகளிர் தேன்சோர்பவளவாய்திகழநாணிச்  
சுந்தித்துக்கூட்தல்வாங்கிச்செவ்வணந்துடைப்பதேபோ  
லிந்திரகோபங்கவ்விழிறகுளர்கின்றமஞ்ஞை  
யந்தரத்திவாந்தபாய்மாவரும்பொற்றாராவத்தாலே.

திகழ - இடக்கா.

இ - ள். மகளிரா தமதுவாய்திகழ்தலாலே, அதற்குநாணி அது நீருமுபாயநினைந்து கூந்தலைக்குலைத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத் துடைக்கின்ற தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கவ்வி இறகையுளர்கிறமயில்கள் மாவின்னார்மணியோசையாலே பறந்தனவென்க.

(உசுக)

சாந்தின்மேற்றொடுதததிந்தேன் றண் மதிக்கோடுகீழித் தலாலே  
போந்துமட்டருவிவீழும்பொன்னெடுங்குன் றுமந்த  
ணைந்துபூங்காவுருழந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி  
மாந்தரோமலிந்தநாடுமடுதிதுடன்சென்றதன்றே.

தேன் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். அப்படை, சந்தனத்திலேவைத்த இரூலை மதிக்கோடுகிழித்தலாலே  
அகிண்டி அவ்விரூலினின்றும்போந்து அருவிபோலேவீழும் மாந்தரியங்காதகுன்  
றையும், யாற்றையுங்கடந்து மாந்தரோமலிந்த நாட்டிலேசென்றதென்க. (உசுச)

மதுக்குலாமலங்கன்மாலேமங்கையர்வளாத்தசெந்தீப்  
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொருகலினுரையிற் பொங்கிக்  
கதிராத்துவெண்மாடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி  
னதிக்கவைந்துவிட்டார்நச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

இ - ள். தேனறாத அசைகிறமாலையையுடைய மங்கையர்வளர்த்த தீயாலே  
பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றும்மேழந்த பாற்பொங்கலினுடைய றுறாபோலே இட்  
டிகையாற்செய்த எயிலைக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும் ஏமாபுரத்திற்கு நாற்காத  
த்தளவில் நதிக்கவையிலே, அரவோடொப்பார் சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில் - ஆகுபெயர். வரவு - செவ்வீனையுணர்த்தும்.

(உசுடு)

வேறு.

மானயாநோக்கியாமருங்குல்போல்வதோ  
கானயாற்றடைகரைக்கதிராகண்போழ்கலாத்  
தேனயாம்பூம்பொழிற்றிண்ணைவெண்மணற  
றுண்பாநால்வருந்தணப்பின்பெய்திறா

கான, அ - அசை. கண் - இடம். தேனினநீங்கமாட்டாதுவருந்தும். தானை  
யாநால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

இ - ள். மான்வருந்து நோக்கியரிடைபோலும் துடக்கமும், அழகுமுடைய கா  
ன்யாற்று நீரடைகையிற் பொழிலில் உயர்ந்த மணலிலே நால்வருள் சென்ற  
ரென்க. (உசுசு)

வார்ந்துதேன் றுளித்துமட்டியிற் துவாராமண  
லார்ந்துபோதருந்தவிசடுத்ததொத்துமேற்  
றுார்ந்துதேன்வண்டொடுதுதைந்துள்புக்கவர்  
போந்துபோக்கரியதப்பொழிபின்பெய்தியே.

இ - ள். அப்பொழிலின்றன்மை வைத்ததேன்வார்ந்து னுளித்துப் பூவின் மது  
வொழுதி மணலிலேபோதாரந்து தவிசடுத்ததொத்து மேல்வெளியடங்கித் தேனும்  
வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போதலரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக.

(உசுஎ)



தாதணிகொழுநிலிநுந்துதண்மதுப்  
போதணியலங்கறாழ்பொருவின்மார்பனை  
யாதுநாமடைதிறமுரைமினீரெனக்  
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகுறினான்.

இ-ள். அப்பொழிலினிழலிலேயிருந்து சேவகனை யாமடையுந் திறம் யாது? அதனை நீருரைமினென்றவளவிலே, பதுமுகன் விசாரித்துக் காதலோடே கூறினனென்க. (உசுஅ)

க. திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகா  
பொருக்கொளியினநினாகோடுங்கொண்டபின்  
முருக்கொளிமலரடிமுரிமொய்ம்பனைச  
செருககளத்தெதிர்ப்படச்சிதைவதில்லையே (உசுசு)

உ. சேடகுலாஞ்சிலையொடுதிளைத்தபின்னவர்  
வாட்கலாம்வலித்தமர்தொடங்கிவல்லையே  
மீட்கலாம்விருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்  
னாட்கலாஞ்செப்பினனலாந்ததாரினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலககுப்போல. என்றது - துரியோதனன் விராட புரத்தே நிரையடித்துத் தருமன்முதலாயினானுண்மையுணர்ந்ததற்கு யாரும் இவனுண்மையை யுணர்கின்றதன்மை யொக்கும்படியென்றவாறு.

இ-ள். பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிநிரையை யாமுங்கொள்வேம்; கொண்ட பின்பு, சேவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச் சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம் வளைந்தவில்லுடனே தூரத்தேபொருதபின் அவரணுகி வாட்போரைத்தொடங்கில் நாம படையைக் கடுமீட்கலாம், ஆதலான், இதுவிரும்பமுடைத்து; இனி யெழுகவென்று தன்னையொழிந்தமூவர்க்குங்கூறிய பின்பு அவன் படைக்குங்கூறினனென்க. (உஎ௦)

வேறு.

க. இருங்கடன்மணநிரையெய்திநாங்கொண்டபின்  
னருங்கடியணிககரையனங்கில்லையேற  
பெரும்படைதான்வரிற்பின்றிநீங்கிறபழி  
தரும்படித்தன்றியுஞ்சாற்றுவல்கேண்மினே. (உஎக)

உ. மஞ்சுசூழ்விசும்பிடைமணந்துமின்மிளிர்வபோல்  
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மிளிர்ந்துவாட்குருதியுட்  
குஞ்சரங்குளிப்பதோர்நீத்தமாமாதலா  
லெஞ்சலில்கொள்கையீரெண்ணிச்சூழ்மின்களே. (உஎஉ)

ங. என்றனன்புத்திசேனென்னுநான்மறையின  
ன்றதேபொருளெனநால்வருமிருந்துழி

யொன்றிமுன்விதெதவர்மூவரொற்றூட்கள்வந்  
தின்றிதாம்பட்டதென்றியம்புகின்றூர்களே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். புத்தகிசேனென்னுமந்தணன், யாமெய்தி நிராயைக்கொண்டபின்  
அருங்கடியணிநகரில் ஐயனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவந்தால் அஞ்சின  
ரைப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று பழிதரும்படியாயிருக்கும்,  
அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறுவேன்; அதனைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்  
ரூல் மின்போல மறவர்வாண்மிளிர்தலாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியாலே யா  
னைகுளிப்பதோர்குருதிப்பெருக்குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையோ! இனியித  
னையும்எண்ணிச்சூழும்பென்றான்; என்றபின்னும்பெரிதும் பதுமுகன்கூறியவதுவே  
காரியமென்று நால்வருமிருந்தவனவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேவிடுத்தவராகிய  
ஒற்றாட்கள்மூவர்வந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி யிதுவென்றுகூறாநின்றாரென்க. (உ௭௬)

க. வளைபசுந்தரமெனும்வாரணமால்வரை  
முனையிளந்திங்கள்போன்முததுடைக்கோட்டது  
கிளையிளம்பிடிக்கை ஞ்ஞாற்றிடைக்கேழாக்  
களையவஞ்சனவரையணையதக்களிற்றோ. (உ௭௭)

உ. கடுமதக்களிப்பிழைக்காரெனமுழங்கலில்  
விகெலார்பாகரும்வெருவரக்கொன்றிடப்  
பிடியொடுங்குந்தணைவின்றிநீருருள்பிளந்  
தடுகளிற்றத்தப்போதிகைபரிந்தழன்மதே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள். வளைபசுந்தரமென்னும்வாரணங்கோட்டதாயிருக்கும்; பிடுகளுக்கிடையிலேநின்று நிறத்தைதயுடைய அரக்களாவின அஞ்சனவரையணையதாயிருக்கும்; அக்க  
ளிறுதான் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விகெலராயிருந்தார்; அவ்வடுகளிறு வெரு  
வரும்படி கொன்றிதெற்கு அணைவின்றிப் பிளந்து பரிந்து அழன்மதென்க.

நீருருள் - சுகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியிருந்துவெதொன்று. இனிநருள்பி  
ளந்தென்றோதில், உள்ளீரலைப்பிளந்துகொன்றிடவெனக்கூட்டுக. அந்தப்போதிகை-  
பின்னங்காலிற்சங்கிலி. (உ௭௮)

கண்னுமிழ்தீயிழைக்கடநிறங்கரிந்தபோற்  
பண்னுமிழ்வண்ணிலாய்ப்பரத்தராகின்றசீ  
ரண்ணலங்களிற்றினையடக்கினான்சீவகன்  
வண்ணமேகலையினர்மனமெனமடிந்ததே.

இ - ள். கண்ணிற்றீயாற்சுகடவின் நிறங்கருகினுற்போனும் வண்ணலாவப்பட்  
டுப் பரத்தலைத்தராகின்ற சோயுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்கினான்; அப்பொ  
ழுது அவனிடத்தேமகளிர்மனந் தாழ்ந்தாற்போல வந்து தாழ்ந்ததென்க.

வண்ணலம்பார்த்தரவென்றபாடத்திற்கு வண்ணலாங்களிற்றைப் பார்க்கின்ற  
சீவா நமக்குத்தருத்தற்கு அடக்கினானென்க. (உ௭௯)

இறுவவாய்வாவதோர்லங்கெயிற்றாய்யென  
வுறுவவாமார்பினுறுசங்கொண்டொய்யெனப்  
பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற்றெருஞ்சன  
மறைகடற்றினையொலித்தாங்கெனவார்த்தே.

இ - ன். மிக்கவரைபோலுமார்பினுன் பெரியவவாயிற்றாய்வதோர் அரியென்  
னும்படி படிவித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப் புரோசைக்கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு  
வினாயவேறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கேயொலித்ததென வார்த்ததென்க. ( )

அங்கையந்தலத்தினுலப்புதாதையெனக்  
கொங்கலர்கண்ணியான்கொம்மைதான்கொட்டலும்  
பொங்கியவுவகையிற்றொலிந்துமாக்களிறவன்  
றங்கியபயிர்த்தொழிறடக்கையாற்செய்தே.

இ - ன். கண்ணியான், அப்புதுஅப்புது, அதுஆது, ஐஐஎன்றுகூறி, அங்கையா  
கிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டினவனவிலே, அக்களிறு உவகையாற் பொலி  
ந்து அவன்கட்டங்கியபயிராற் தொழில்களைத் தன்கையாலேசெய்ததென்க.

பயிராவன: பரிபரியென்பனமுதலியன தொழில் - தோட்டி முதலியனவெடுத்  
துக்கொடுத்தல். (உஎஅ)

கொட்டையம்புரோசைதானிருவடங்கொண்டிடன்  
கட்டினுன்கருவலித்தடக்கையாற்றோட்டியு  
மிட்டனனிரண்டுடனிமிழ்க்கொளீஇயிலங்குபொற  
பட்டமும்பனிவவாயின்னெனக்கட்டினுன்.

இ - ன். கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலைவின் மணிமுடியையுடைய  
புரோசைக்கயிற்றை இரண்டெடங்கொண்டு சேரக்கட்டினுன், கட்டி நெடுந்தோட்டி  
யையுங் குறுந்தோட்டியையுந்தம்மிறபிணத்து அதின்கழுத்திலேயிட்டான்; இட்டுக்  
கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தைபுங்கட்டினுனென்க. (உஎக)

கச்சையுமவீக்கினன்கறங்கிருமணியணிந்  
தச்சுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியினை  
யுச்சியும்புரோசையுட்குளிப்பவுய்த்துறுவலி  
மெச்சிமேல்வேந்தனும்விழைதகத்தோன்றினுன்

அச்சுகொழுந்தொடா - விசையாதபடி மரங்களிலே இரும்பைத்தைத்துக்  
கழுத்திலே மாலைபோலேயிடவதொன்று.

இ - ன். உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டுங்கச்சையுங்கட்டினுன்; கட்டி இரண்டுபக்  
கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடரையுங்கட்டவிழ்த்து அடியிரண்டுச்சியையும்  
புரோசைக்குள்ளேயழுந்தச்செலுத்திப் புலிமுகப்பிலிருக்கின்ற நரதேவனும்புகழ்ந்து  
விரும்பும்படிவந்துதோன்றினுனென்க. (உஎ௦)

கோற்றொடிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய  
னேற்றியல்காண்மிராமிவட்டருகென்னலே

காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்  
கூற்றெனக்குஞ்சரங்கொண்டிபுக்கானரோ.

இ - ள். தொழிபோலேவனைத்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்தவந்து நின்று  
நாம் ஏற்றினதியல்பைக் காண்போம்; இவ்விடத்தேகொண்டுவருகவென்ன, அவனும்  
விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால்வரையென, அச்சத்தாலுருமென,  
கொலையாற் கூற்றென அதனை யுள்ளேகொண்டிபுக்கானென்க. (௨௮௧)

குழவியஞ்செல்வனோர்குன்றுகொண்டொய்யென  
வழுகிதாப்பறப்பதேபோலவும்மார்புயன்  
மழையையூர்த்தோடுமோர்வானவன்போலவு  
மெழுதலாகாவணமிருந்தனனென்பவே.

இ - ள். இளஞாயிறு ஓர்குன்றைக் கவானிடைக்கொண்டு கடுகப்பறக்கின்ற  
தொழிலைப்போற் றன்னிடத்தே தொழிலையுடையனாயும், மழையையேறியோடுந் தே  
வனைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க.

வனைகலத்திகிரியும்வாழியாமேற்செலுங்  
கனைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்  
வினைதருவட்டமும்வீதியும்பத்தியு  
மினையவையேமுறவிமைப்பினினியற்றினன்.

கனைகடுங்கதழ்பரி - மிகவுங்கடிதாகிய மிக்கசெவ்வையுடைய.

இ - ள். திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்றக்கவட்டமும்வீதியும் பத்தியுமா  
கிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினுனென்க. (1)

ஒருவனேகளிறுமொன்றோருநூறுயிரந்  
திரிவவேபொன்றனதிசையெலாங்குஞ்சரக  
சூரியவன்னிவனலா லுலகினிஸிலென  
வரிநுணர்வேத்தலையமைகமற்றென்றதே.

ஒரும் - அசை.

இ - ள். அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதானும், ஒருவனே,களிறுமோ  
ன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திசையெல்லாம் எண்ணிந்தையான திரிவனபோலே  
யிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறுதற்கு மற்றொருவனில  
னென்றுகூறி யமைகவென விலக்கிற்றென்க. (௨௮௪)

வளஞகரதுதியுலாவரிதுதலுறுத்தலு  
முள்ளுணர்குஞ்சரம்மொய்யெனநின்றலு  
மொள்ளும்மிருமணிகுணினெனவிசைத்தன  
வெள்ளநீர்ப்பெருஞ்சனம்வியந்துகைவிதிர்த்ததே.

இ - ள். தோட்டிதுதியென்னும் உகிர்துதியால் துதலிலேயழுத்தினவளவிலே

இவன்மனத்தையுணரும்பாணை கடுகின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அகிசயித்துக் கைவிதித்ததென்க.

ஒடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்தவென்க. ( )

க. என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்  
நன்மனத்துளபொருடான்மனக்குரைப்பதொத  
துன்மனமென்மனமென்பதொத்திழந்ததா  
னன்மனக்குஞ்சரநம்பியோடென்மரும். (உஅக)

உ. தேவனேமகனலன்செல்வன்மறமென்மரும்  
பாவையேநோற்றனள்பாரின்மேலென்மருக  
கோவனும்மக்களுங்குளிரந்துதோணோக்கி  
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடா

இ - ன். தன்மனத்தின்பொருளைத் தான் மனக்குரைக்குந்தன்மையையொத்து  
ஏவல்செய்தலாலே என்மனமுன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன்மனக்குஞ்சரம் நம்பி  
யோடொத்துத் தொழிலைச்செய்தது; ஆலால், அகஞ்சரத்திற்கும்நம்பிக்கும் என்மன  
நின்மனமென்று இரண்டில்லையா யிருந்ததென்பாரும், செல்வன் தேவனென்பா  
ரும், பாவையேநோற்றனள்பாருமாய் ஒவென்றவின், ஒசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது  
அரசனும் மக்களுந் தோணோக்கிறாரென்க.

என்பார்என்மருமெனத் திரிந்தது; “உன்மருந்தின்மரும்” என்றும்போல.  
இனி ஆயினாரெனவினைகோடவின், மாரீறு விகாரமாய்நின்றதெனிற மனக்குரிய  
என்கிராமுனர் த்தாமையுணாக. (உஅஎ)

பின்டமுண் ணும்பெருங்களிறுபூட்டியவன்  
வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகரதொழக்  
கொண்டதன்மப்பியுந்தா னுககோயில்புக  
கண்டனங்கண்ணினையெனறுகண்டவர்கொனார்.

இ - ன். பட்டததிரகுரியபாணையைக் கம்பததோடேசோத்துக் கட்டிக் கடி.  
கையாரும் ஏத்தாளரும்புகழ நகரதொழத் தம்பியுந்தானுந் தமக்கென்று கைக்  
கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணாலே கண்டேமென்று ஒற்றர்கூறினாரென்க.

ஏகாரம் - அசை. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றாரென்ற ஒற்றரைச்  
சுட்டிநின்றதோ பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்குநன் கூறினாரென்க. நந்தட்டன்  
கூடநிறமலாற் சீவகனென்றுணர்ந்தார். (உஅஅ)

பாத்தில்சீர்ப்பதுமுகன்படிவவொற்றாளர்சொற்  
கோத்தெனக்கொடுத்தென்கொழுநிதியுயகையிற்  
றாத்திரட்சுறவினந்தொக்கபோன்மறவரு  
மேத்தருஞ்சிலைகவாளிலங்குவேலேநதினார்.

இ - ள். கீழ்க்கில்லாத சீனாயுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங்கொண்ட ஒற்றொருவர்கூறியசொற்கு இருவர்கொல்லுஞ் சேர்ந்ததென்றுகருதி யுவகையால் நிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுருவினம்பலவுந் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வானையும் வேலையுங் கையிலேயேந்தினாரென்க.

ஒத்தது - ஒத்தெனவிசாரம். ஒத்து விதியுமாம். (உஅக)

வேனினாவாண்மதிப்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்  
தேனினாகளிற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ  
வானினாவளைப்பதோர்பொருளெனச்சிரித்துடன்  
மானிராபண்ணினார்வடித்ததுற்கேள்வியாரா.

இ - ள். கேள்வியார் வேலாகிய காவற்காட்டையுடைய வாணமதிலைச் சமத திடையிலேயிளந்து களிற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மானிரா இப்பொழுது நிரா கொள்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேரநக்கு அம்மானிரையைப் பண்ணினாரென்க.()

வேறு.

விடையுடையினினாவிழுங்கன்மேயினார்  
துடிபொடுசிறுபறைதுவைத்தவால்வளை  
முடியுலகுறநிமிர்ந்தாராததமொய்கழ  
லடுபடையினையருமரணம்விசினார்.

இ - ள். அங்ஙனம் நிராகோடலைமேவினாராக, துடியும்பறையுமிசைத்தன, வளை தேவலோகத்தளவுஞ் செல்ல வார்த்தன; இனையருங் கவசத்தை யணிந்தா ரென்க. (உகக)

க. காந்தளங்கழிமலர்க்கண்ணிநெற்றிய  
ராய்ந்தளந்தியறறியவத்துணடையர்  
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தாவெஞ்சுட  
ரேந்தெழினவியமுமேருதுதோளினார் (உகஉ)

உ கோணுடையினினாகாக்குங்கோவலா  
தேனெடுகடிச்சுரும்பரற்றுநதேமலாக  
கானிடையினினாக்காவல்போற்றுமி  
ணனிடையறித்தபுளனென்றுகூறினார்

இவையிரண்டுமொருதொடர்

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைககு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்ணுதல். ஆய்ந்து - வடித்து. அத்து - செம்மண. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி - உறழ்ச்சி; அஃது ணதுங்குழல். ஒளியைத தன்னிடத்தே யேந்தியநடையம் - கோடாலி.

இ - ள். அவர் அங்குனமெழுதின்றவளவிலே, நெற்றியராய் ஆடையராய் புறத்தராய் தோளினராய் அரசனது இனங்கனையுடையநிரையைக் காக்குமாய், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் நிரையைக் காவல்போற்றுமி னென்று கூறினாரென்க. (உகங)

விடுபொறியரவெனவிளங்குவெஞ்சிலே  
யடிகளைசிதறினார்த்தவால்வளை  
கடிகினகாலியலிவுளிகாண்டலு  
முடுகுபுகோவலர்முந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

இ - ன். அவர் சிலையாலே கணையைச்சிதறினார்; வளையார்த்தன; இவளிகடு  
கின. இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் நிரையைக்காத்தற்கு முற்பட்டவோடின  
ரென்க. (உகச)

அளைச்செறியிரும்புலியனையவாடவா  
வளைத்தனர்மணிநிரைவன்களையரும்  
விளைத்தனாவெருவரத்தக்கவெஞ்சொலா  
லுளைத்தனாபூசலிட்டுணர்த்தவோடினார்.

இ - ன். அவ்வளவிலே யாடவா நிரையைவளைத்தார்; ஆயரும் உளைத்தனராய்ப்  
போனாவிளைத்தார்; விளைத்தவா அப்பூசலை கைவிட்டு வெஞ்சொல்லால் உணர்த்த  
வோடினாரென்க. (உகரு)

வேறு.

தோத்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகங்கையநம்பி  
வார்த்தொகைமுழுவமன்னமல்லுறைதோளினை  
நீர்த்தொகைக்கழனிநாடுநெடுநகாப்பெயருதுங்கள்  
சீர்த்தொகைக்குலனுமெல்லாந்தெரிந்தெமக்குரைமோவென்றான்.

இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின்றகாலத்து அரசனிருக்கின்றபடி கூறுகின்றார்.  
தெரிந்து - தெரிய.

இ - ன். நாதேவன் சீவகற்கு இனைய நம்பியாகிய நந்தட்டனை தம்முடைய நாட்  
டின்பெயரையும், நகரின்பெயரையும், குலததையும் எமக்குத் தெரியவுரைப்பாயாக  
வென்றானென்க. (உகசு)

திருக்குறிப்பன்னதாயிறசெப்புலவடிகள்செம்பொ  
னரித்தசும்பொழுகுஞ்நத்தருவியின்வெரீஇயமஞ்ஞை  
பரித்தவைபழனநாரைப்பாப்பொடுமருதிற்சேக்கு  
முரைத்தகுநாடுமுருங்குலத்துடனுணரவென்றான்.

இ - ன். அடிகளே! திருவுள்ளகருத்து அததன்மைத்தாயின், நீயுணரும்படி  
குன்றத்தருவியானவெருவிய மயில்களோடினவை நாரைப்பார்ப்போடே மருதினே  
தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமூரையுங் குலத்தோடே செப்புவேனென்ற  
னென்க. (உக௭)

பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்  
குருகினோடியியச்செந்நெற்கொழுங்குநிர்குவளையெற்ற

முருகுவிண்டிரியத்தீந்தேன்முழுகுநீர்க்கழனிநென்னு  
டெரியுமிழந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினாலே யஞ்சி யன்னமும் குருகுமிரிதலின், அவற்றின்  
மெய்தீண்டிச் செந்நெறகதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநாற்றமவிட்டிலாவ, அதற்குத்  
தேனினமுழங்குநாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

இ - ன். வேலோய்! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.

ஏமாமாங்கதம் - பகுதிப்பொருள்விகுதி (உகஅ)

பூந்துகிற்கொடுத்ததீந்தேனகிற்புகைபொன்னனூர்தங்  
கூந்தலிற்குளித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச  
மாந்தாமேற்றவழ்நதுமாடமிருள்படப்புகையுஞ்செல்வத்  
தேந்துபொன்னிஞ்சிமூதாரிராசமாபுரமதென்றான்

இ - ன். துகிற்குகொடுத்தவகிற்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும் மாந்  
தாமேற்றவழ்ந்து இருள் படுதலாலே மாடம் புகையுஞ் செல்வத்தினையும், இஞ்சி  
யையுமுடைய அம்மூதார் இராசமாபுரமென்றானென்க. (உகக)

எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றலுமெழுந்தோர்பூசல்  
பொங்குளைப்புரவிலெள்ளம்போக்கறவளைத்துமுறறி  
யிங்குளநிரையையெல்லாங்கவாந்ததென்றிட்டபோழ்தே  
திங்களவெண்குடையினுன்றன்றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

இ - ன். அடிகள்! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நந்தட்டன்கூறினவளவிலே,  
நிரையையெல்லாம் புரவிலெள்ளமெழுந்து கோலி வளைத்துக் கவாந்ததென்று ஆயா  
ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவியிடத்தேயிசைத்ததென்க. (௩௦௦)

எரித்திறல்வென்றிவேந்தற்கிறறெனவிசைப்பச்சீறி  
மருப்புமக்கநதுபாய்நதுமுழங்குமால்குளிறுபோலத  
திருக்கிளர்மணியெய்பொழ்றாண்டபபடப்புடைத்துச்செங்க  
ணுருத்தெரிதவழநோக்கியுட்கிணங்கடவச்சொன்னான்.

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி - கொன்று வெல்லின்றவென்றி.

இ - ன். வேந்தற்கு அப்பூசலிசைத்தவளவிலே, சீறி, மருபமுந்தக்குத்திமுழங்  
குக்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே தீப்பிறப்பவடித்து, நோக்கிச் சினம்  
உடலைச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினானென்க. (௩௦௧)

நாற்கடற்பரப்புமவந்துநன்னகர்கண்ணுற்றென்ன  
வேற்கடற்றூண்பாய்மாவிலங்கொளியிவுளித்திண்டேர்  
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்  
பாற்கடற்பரப்பினவல்லேபடுநிளாபெயாக்கவென்றான்.

இ - ன். நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூடினவென்னும்படி குஞ்சரக்குழாத்



தோடே தானையும் மாவந் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்பரப்புப்போலப்  
பாலுண்டானநிலையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறினானென்க. (௧௦௨)

கண்ணகன்கடலங்கோடுமப்பறைகளுமுழங்கிவிடும்  
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குராமெனநிராத்தவேழந்  
திண்ணுகப்புரவித்திண்டோவிராநதநநிரந்தபாய்மா  
மண்ணகமலரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்றே.

இ - ள். சங்கும்பறையுமுழங்கியொலியாநிற்ப வேழமுந் தேரும் வினாந்தன;  
மாப் பரந்தன; காலாட்கடல் மிகெழுந்ததென்க (௧௦௩)

பானிறக்கவரிநெற்றிப்பைங்கிளிநிறத்தபாயமாத்  
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர்தம்பிகோல்கொள்ளவேறிக  
கூனிறக்குழவித்திங்கட்குளிராகிராரமார்பிற்  
றேனிறங்கொண்டகண்ணிச்சீவககுமான்சொன்னான்

பானிறக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு தேனையுடைய ஒளி  
கொண்டமாலே.

இ - ள். சீவகன்றான், மாவைத்தேரிலேயுறும்படிபண்ணித் தம்பிசெலுத்த அத  
தோளையேறி ஒருமொழிகூறினானென்க (௧௦௪)

மன்னவனினாகொண்டாராவளநகர்த்தந்துமன்னன்  
பொன்னவிராகமுழிற்றங்கள்புனைமுடியிடுவியேனே  
வின்னிசையுலகந்தன்னுளென்பெயாசேறலின்றாயக்  
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான.

கன்னிய, அ - அசை.

இ - ள். அரசனினையைக்கவாந்தவனா இந்நகரிலேகொண்டெடுத்து அவ்வரச  
னடியிலே அவாமுடியையிலேயேனாயின், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ்சிற் காமம்  
போலே என்பெயர் உலகில் நடவாதுமறைகவென்றானென்க.

அரசனைக் காணுமற்போந்து வஞ்சினங்கூறினான். (௧௦௫)

பார்மலிபரவைதானைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ  
னீர்மலிகடாத்தகொண்டமுநெற்றிமேன்மின்னினொய்தாத்  
தார்மலிமாபன்றிண்டேர்தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்  
சீர்மலிபகழியேந்திப்பதுமுகன்சிலைதொட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமத்தையுடைய மேகத்தின் றலையிற் றோன்றுவதோர்  
மின்னினுங் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

இ - ள். தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தோ தோன்றினவளவிலே,  
மைநதனாகிய பதுமுகன் பகழியையெந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க, (௧௦௬)

குடைநிழற்கொத்தவேந்தனொருமகன் காண்குன்றா  
வடிநிழலுறையவந்தேமடியம்யாமென்னவெய்த

விகெணைசென்றுதேர்மேற்பின்முனாவிழ்தலோடு

தொடுகழற்குரிசினோக்கித்தூத்துகில்விசினுனே.

விகெணை - ஒருபெயர்.

இ - ள். அடியேமாகியயாம் தன்குன்றாவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச் சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதியெய்த அம்பு சென்று தேர்மேலே மாறிவிழ்ந்தவளவிலே, குரிசில் நோக்கிப் பதுமுகனேயென்றறிந்து மேற்பொராதபடி துகிலைவிசித் தன்படையை விலக்கினுனென்க. (100)

ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவிழ்ச்

சேர்ந்ததன்கண்ணினாலுந்திண்ணெழிற்றேளினாலும்

வாய்ந்தவின்சொல்லினாலுமால்தாழ்முடியினாலும்

மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலநோயவருந்தீர்த்தார்.

இ - ள். அரசனாதலறிந்தமையிற் சீவகனைத் தோழரெல்லோருந் தொழுது அடியிலேவிழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவர்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பிவையென்றாராய்ந்து அத் தரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியாலும் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான்; அவரும் நோய்தீர்த்தாரென்க. (100)

கழலவாய்க்கிடந்தநோன்றாட்காளை தன்காதலாரா

நிழலவாயிறைஞ்சிரீங்காநெடுங்களிற்றெருத்தமேற்றி

யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசிளங்குமரர்குழக்

குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டபுக்கான்.

தன்னிழலைப் பகையென்றவாவித்தாழ்ந்து. கொல்லனுலையைவிருமபினவேல்; \*“கொற்றுறைக் குற்றில” போல. அரசுநடாத்துதற்கு இனியகுமாரர். மொழியை வங்கியம் விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான கண்கமால்

இ - ள். காளை தன்றோழரை யானையிலேயேற்றிக் குமாரர்குழ நரதேவனுரிலேகொண்டபுக்கானென்க.

சீவகனுமரசிளங்குமரருந் தோழநால்வருடனையானையேறினாரென்பது, ஏற்றி என்பதனைப்பெற்றும். (100)

புறநானூறு, 100: இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக், கண்டிர னோன் காழ் திருத்திரெய் யணிந்து, சுடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே, பகைவர்க் குத்திக் கோடுநனி சிதைத்து, கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்று, முண்டாயிற் பதங் கொடுத்தில்லாயி னுடனுண்ணு, மில்லோ ரொசகற் றிலை, னண்ணலெங் கோமான் வைந்துதி வேலே,

தினை - பாடாண்டினை. துறை - வாண்மங்கலம்.

அதியமாளெமொன்வஞ்சி தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சென்ற ஒளவை க்கு அவன் படைக்கலக்கொட்டில் காட்ட அவன் பாடியது.

கொற்றுறைக்குற்றில - கொல்லனது பணிக்களரியிற் குறிய கொட்டிவிடத் தனவாயின.

வேறு.

வானக்கிநின்று துடங்குங்கொடிமாடமுதூர்ப்  
பானக்கதிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன  
மானக்கேநாக்கின்மடவார்தொழமைந்தரேத்த  
யானைக்குழாத்திணிழிந்தாரரிமாடுதொடப்பார்.

நக்கி - திண்டி. நக்க - கெடுத்த.

இ - ள். அரிமாடுதொடப்பார் மூதூரிலே சொல்லையும் நோக்கினையுமுடைய  
பாவையன்னமடவார்தொழமைந்தரேத்த யானைத்திரளினின்றும் இழிந்தாரென்க.

நிறத்தாற் பவளம்புரையுமடவார். சீவகனுமரசிளங்குமரநுந் தோழர்நால்வரும்  
யானையினின்றும் இழிகின்றகாலத்துச் சீவகனையுமரசிளங்குமரரையு மகளிர் தொழ்தா  
ரென்றுணர்க. (நக0)

செம்பொற்புளகத்திளஞாயிறுசெற்றகோயில்  
வம்பிற்றுளும்புமுலைவாணெடுங்கண்மடவார  
நம்பப்புகுந்துநரதேவனருளினெய்திப்  
பைம்பொற்புளகக்களிற்றினடிதாம்பணிந்தார்.

இ - ள். கச்சோடேமாறுபட்டசையுமுலையினையும், கண்ணினையுமுடைய மட  
வார்விரும்பப் பொன்னாற்செய்த கண்ணடியால இளஞாயிற்றைக்கெடுத்த கோயில்  
லேபுகுந்து நரதேவனழைக்கச் சென்றனு கியவனடியைத் தாம் வணங்கினாரென்க.()

வல்லான்புனைந்தவயிரக்குழைவார்த்துவான்பொற்  
பல்புணெருத்திம்பரந்தஞ்சுடர்காலமன்னன்  
மல்லார்திரடோண்மருமான்முககேநாக்கமைந்த  
ரெல்லாமடிகளெனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான்

வாரப்பட்டு வாலிதாசிய பொன்னாற்செய்த பூண்

இ - ள். மன்னன்பூணையுடையவெருத்திலே குழைபார்த்து ஒளிகாலும்படி மரு  
மான்முகத்தை இவர் யாரென்னுங்குறிப்புப்படப்பாக்க, அடிகளே! மைந்தரெல்லா  
ரும் எனக்கு உயிர் போலுந் தோழரென்றானென்க. (நகஉ)

வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேந்தசெல்வத்  
தார்பொன்னடிநூழ்மணியங்கழலானேவேந்தன்  
காராமின்னுடங்குமிடைமங்கையைக்காண்கசென்றென்  
தேர்மின்னுதாரானருளத்தொழுதேகினாரே.

இ - ள். அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையுடைய அடி  
யைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்குழந்த தாராணிய யானை  
யையுடையவேந்தன் கண்கமாலையைச்சென்று காண்கவென்றருளிச்செய்ய, அவரும்  
ஏகினாரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமாம்.

(நகங)

தழுமுற்றும்வாராத் திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்  
முழுமுற்றந்தானேவிளக்காய்மணிக்கொம்பினின்ரு  
ளொழுமுற்றந்தோளார் தொழுதாரின்னரென்றுநோக்கக்  
கழுமிற்றுக்காதல்குதிர்வெள்வளைத்தோளினுட்கே.

முழுதம் - முழுமெனவிகாரம்

இ - ள். முற்றும் தழுவவொண்ணாத தாமந்தாழ்ந்தகோயிலின்முழுதம் தானே  
விளக்காய்ச் சென்றுமுற்றாமணிக்கொம்புபோனின்றவனை எழுப்போலுந்தோளாரா  
தொழுதாரா; அவள் இன்னரென்றுகுறிப்புப்பட்டுநோக்க, அவ்வளவிலே சீவகன் இவா  
எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவனைநோக்க, அவட்குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒருசொல்லாக்கியுமுறைப்ப. (100)

துறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னம்மங்கை  
தொறுக்கொண்டகள்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காங்  
கொறுக்கப்படுவாரிவரென்றங்கசுதியாடி  
வெறுக்கைக்கிழவன்மகனென்னவிருந்துசெய்தான்.

இ - ள். மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு ந்ரையடித்தகள்வரென்றுகூறி நக்கு  
இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று நகையாடி, அப்பொழுதே அளகை  
கோன்மகள் விருந்துசெய்தாளென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. (101)

அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான்மறையவெல்லாம்  
விருந்தாவிரிப்பானவன்சீவகசாமிவேரு  
விருந்தாழ்கொரோலைகொடுத்தானெரிசுண்டலத்தாற்  
பொருந்தாபொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

இ - ள். புத்திசேனை மறைந்தகாரியங்களெல்லாம் புதிதாகப் பின்பு கூற  
வேண்டி யிப்பொழுது சீவகன்றனியேயிருந்தவனுக்கு ஓரோலையைக்கொடுத்தான்;  
அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதனிறைந்தகுழையைப் புறத்து  
நின்றுக்கிவாசியாநின்றானென்க.

பொறி - தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடுசிவனிய ஆகுபெயரிலேயாய்க் குழை  
யையுணர்த்திற்று. (102)

வேறு.

மற்றடிகள் கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்  
சிற்றடிச்சிதத்தையடிவீழ்ச்சிதிருவடிகட்  
குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்  
பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக்காப்பென்க. அரசன் துகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு. அடியி  
லே யுற்றுப்போற்றியென்க. என்றது - சமைக்கின்றபொழுதே யுற்றுக்காக்கப்பட்டு  
டென்றவாறு,

இ - ன். திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும் மற்றுக் காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாகவேண்டுமென்று கற்றடியாளாகிய தத்தை மலரடிக்கீழ்வீழ்ந்தேன், அவ்வடிவீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவென்க.

இவைகாத்தல் தனக்குக்கடனாதலின, முற்கூறினான். (நுகக)

வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநம்மாலே  
யுயிராமதஞ்செய்யுமதுதண்டொடுடையாடை  
செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையமபுமணியயில்வான்  
மயிரெலியின்போர்வைபொடெம்மன்னன்விடுத்தானே.

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருக்குங்குழாய்.

இ - ன். கலுழவேகன் எலிமயிப்போவையோடே கலமுதலியவற்றை வர விட்டானென்க.

உம்மையுமுருபும்விரிகக (நுகக)

வந்தவனையாருமறியாமைமறையாகத்  
தந்துதரன்கேட்பவிதுசாமிவலித்தானு  
வைந்துமதியெல்லையினையாண்டிடையனுதி  
யந்திலகன்றான்றமரொடாங்கனெனச்சொன்னேன்.

இ - ன். தரன்வந்தவனை யாரு மறியாதபடி மறையாகக் கொண்டுவந்து வைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு குறையாகவுடைய னாய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தேயகன்றனென்று இக்காரியஞ் சாமிதானேயருளிச் செய்தானாகக் கூறினென்க

தோழா ஏமமாபுரத்து ஏறப்போவதற்குமுன்பே ஏழுதிங்கள்சென்றமை “இங்கிவாகளிவ்வாறு” என்னுங்கவியிற்கூறினாம். பின்பு தோழா தாபதப்பள்ளி யிறசெல்லவொன்றும், “ஒருமதியெல்லையாளுட் \* \* கொணாந்தபின்றை” எனவே சேவகன்வந்து விசயையைக்காணவொன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போகவொன்றும், மாமனாநிட்டு ஏறப்போகவொன்றும், மீண்டு ஊரேறவரவொன்றும், ஆகஐந்து திங்களுஞ் சென்றவாறுணாக. (நுகக)

பட்டபழிவெள்ளிமலைமேறபரததலஞ்சித்  
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்துதுபிறசொல்லிப்  
பட்டபழிகாத்துபபுகழேபாப்பினல்லால்  
விட்டலாந்தகோதைபவரால்வினாவதுண்டோ.

இ-ன். கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலை யஞ்சி வேறேசிலகாரியங்களைக்கூறி அவனை யென்னைத்தொட்டுச் சூளுறவு கொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியைமறைத்து அரசவுரிமையை யெய்தவதொழிய மகளினா மணஞ்செய்கின்றவதனால் வினைவதொருபுகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலை மேற் பரத்தலஞ்சியெனவே இவன் சிறைப்பட்டமை கறுழ  
வேகனும்பிற்கிலெனப்பதுபெற்றும். ஈண்டு இங்ஙனங்கூறவே \* “பொன்னணி”  
என்னுங்கவியில் “தெய்வமாதனாச்சூழ்ந்த” என்றும், † “சந்தமலை” என்னுங்கவி  
யில் “விண்ணோர்களை” என்றும், அவள்வழிபட்டதெய்வங்கள்வந்து நினைத்தவைமுடித்  
துக்கொடுக்குமென்றதன்றித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுவந்தாரென்னுமையு  
ணர்க; அவ்விஞ்சையரையழைக்குங்கால் “தன்னுடைவிஞ்சை யெல்லாந்தளிரிய  
லோதலோடும்” என்னவேண்டாவாகவின். (௩௨௦)

அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றாள்  
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்  
பல்கதினானோக்கிமுதியேபெரியையென்னு  
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதறிகல்லாள்.

இ - ள். அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஓபழி விளைப்பாள்போன்று எங்கை  
யாகியகுணமலை ஆற்றாளாய் இரவிது பகலிதுவென்பதறியாளாய் அவள் மதியை  
வெம்மையாற் பகலே! சிறியையென்னும்; கதினாத் தன்மையான் மதியே! பெரியை  
யென்னுமென்க (௩௨௧)

அரவுவெகுண்டன்னவகல்குணிலம்புல்லித்  
திருவில்வளைந்தனையதிருமேகலையின்கிப  
புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புணர்முலையு  
முருவமழிந்தடிச்சியுள்ளாங்கொலறிகல்லேன்.

இ - ள். பாம்புகோபித்துப் படம்விரித்தாற்போலு மல்குலையுடையாள் நிலத்  
தேவீழ்ந்து வில்வளைந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்னுநீங்கிப் புருவத்தை  
யுடையதோர் மதிபோலுமுகமுந் தோளும் முலையும் வடிவழிதலாலே அடிச்சி  
பிழைப்பளோ, இறப்பளோ, அறியேனென்க.

திருவின்ன்மை கெட்டாளென்க. (௩௨௨)

நாளே வருகையெனநல்நெனவிரும்பி  
நாளேயெனுநாளாணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேய்ததோ  
நாளையுரையென்றுகிளியோடுகச்சொல்லு  
நாளினுமிந்நகைதுயர்நாளினுமற்றிதுவே.

இ - ள். சீவகன் நாளேவரும், நீநையாதே கொள்ளென்று கிளிகூற, அது நன்  
நென்று விரும்பி, நீகூறிய நாளையென்னு நாள் அணித்தோ? சேய்த்தோ? அந்நாளை  
கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும்; இந்தநகையது துயர் நாளினு நாளி  
னும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று - அசை. (௩௨௩)

\* குணமாலையாரிலம்பகம், ௨௯௭.

†

”

௩௨௦.

வேறு.

நோக்கவேதளிர்ந்துநோக்காதிமைப்பினுநுணுகுநல்லார்  
பூக்கமழமளிசேக்கும்புதுமணவாளனாதா  
நீப்பிலாரெஞ்சினுள்ளாராதலானினைதல்செல்லேன்  
போக்குவல்பொழுதுநதார்தம்பொன்னடிபோற்றுக்கென்றார்.

இ - ள். பார்க்கவே தளிர்ந்துப் பாராதிமைப்பினும் மெலியுநல்லார் அமளி யிலே தங்கும் நித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சிடத்தாராதலால் யான்வருந்தேனாய் பொழுதுபோக்குவேன்; இனித் தான் தம்மைப் பாதுகாப்பாராக வென்றெழுதினனென்க. (கஉச)

இலவம்பூவாக்குண்டன்னபஞ்சிமெல்லடியினுடன  
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலேதிருமுடிதுளக்கினோக்கித்  
தலைவைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபின்றாமஞ்சூழ்ந்து  
கொலைவைத்தகுருதிவேலான்றோழரைக்குறுகினானே.

இ - ள். அங்ஙனம் அவன் புலவிச்சொற்பொறித்தவோலையை வாசித்துத் தலை சாய்த்து ஒலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சையை யுட்கொண் டபின்பு, வெற்றிமாலையுழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட வேலான் தோழரைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும், புதுமணவாளன ரென்றதனைப் புலவிபொறி தததாயிற்று. (கஉரு)

\* வேறு.

எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றற்கெரிமணிப்பூட்  
செங்கோன்மணிநெடுந்தோச்செல்வன்காதற்பெருந்தேவி  
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தலண்டாரணியதது  
எங்காத்திருந்தானைத்தலைப்பட்டையவறிந்தோமே.

இ - ள். நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினாயினற்கு, ஐயனே! சச்சந்தன்றேவி விசையை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தனக்கேலாத் தவ வுருவைத்தாங்கி மனத்தை நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசைபிணிக்கப்பட்டுத் துற வோருதைகின்ற அவ்விடத்தேயிருந்தவனை யெதிர்ப்பட்டு நின்றிறம் அறிந்தோமென் றானென்க.

† “ஆத்தபொறிய” ‡ “ஆத்தவறிவினா” என்றற்போல ஆத்தென்றார். இனி உளங்காத்தென்றும் பாடமோதுப. (கஉசு)

\* அடிசுணீரரசராதலறிந்திலேமேலேநாட்கட்  
டொடியணிதோளுநல்லவாகமும்புல்லிதும்மைக  
குடிவழிவந்ததோலாக்கந்துகனமகனென்றெண்ணி  
யடிசுணுமிகழ்ந்ததெல்லாமருளுகவென்றுநின்றார்.

இது, கூஉரு வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளில் உள்ளது; உரையிலலை.

† நாலடியார், இன்மை, க0.

‡ ,, கயமை, க.

என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிரும்பி  
முன்னேமொழிந்தாறபோன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய  
மன்றாஞ்சிந்துவபோன்மலாந்தசெந்தாமரைக்கல்லாணிர்  
பொன்றாமாபின்மேற்பொழியபுன்கணுற்றானே.

வினாவாதலின், மூன்றடுக்கினா. விசையிருக்கின்றமை ஆசிரியன் கூறக் கேட்டதன்றிச் செய்திவிளங்காமையின், சனநு இங்கனங்கேட்கின்றான்.

இ - ள். தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எங்கனென்றுவினாவ, அவருந் தேவிதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தியெல்லாம் அடைவே சேர்ச்சொல்ல, அதுகேட்டு முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணார் மார்பிலேசொரிய வருந்தினானென்க. (106)

அஃதேயடிகளும்முளரோவென்றாறகருளுமா  
றிஃதாவிருந்தவாறென்றார்க்கென்னைப்பெறவல்லார்க்  
கெய்தாவிடருளவேயெனகென்கென்மத்திசைசேராககி  
வெய்தாவமுதொழுதுவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

இ - ள். பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னை ப்பெறவல்ல தீவீனையையுடையவாக்கு எய்தாதிருப்பன சிலதீவீனை இனிஇல்லை; அத தீவீனையையுற்றவடிகளும் இருக்கின்றாரோவென்று வினாவினாற்கு, அவரும் இப்பொழுது நல்லீனையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறியிருந்தபடி யித்தன்மைத்தாயிருந்த தென்றார்; என்றவாக்கு அவனும் அவரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி அத்திசையைநோக்கி விரையவனங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனானென்க.

இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனெந்தல்குலங்கேட்பார்  
மலைவிரவுபூணமார்பின்மைந்தன்றேழார்முகநோக்கிக்  
கொலைவிரவுகொன்னிலவேற்குமரனென்னக்குருகுலத்தான்  
கலைவிரவுதிஞ்சொல்லாந்நாமனென்றாகமழ்தாரார்.

இ - ள். இவன்சென்றவனவிலே, வேந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கேட்கவே ணடி, அவன்றேழார்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எககுலத்தானென்று வினாதுவறுக் குமரனென்றவனவிலே, தாரா அவனகுறிப்பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானெ ன்றாரென்க.

யரவு - உவமவுருபு

(107)

அண்ணல்குருகுலத்தானென்றல்பான்முன்சுருதியதென்  
றென்னம்வெளிப்பட்டான்சுருதமைந்தனெரிசெம்பொன்  
வண்ணவரைமார்பமுயங்கிதுண்ணுன்மரியாரோ  
டெண்ணிவியநெறியால்விடுததான்கோயில்புக்கானே.

என்றலென்பது - ஓர்சொல்விழுக்காடு. நந்தட்டன் நாகும் னருமுதலியன கூறலின் உணர்ந்தான். வியம் - ஏவலாதலிற் போகுகின்றமேற்று.

இ - ள். தலைவன் குருகுலத்தானென்றால் இது யான் முன்கூறியகுலமே; என் னெண்ணத்திலேவெளியானானென்றுகூறி யெழுந்திருந்து கரந்தமைதன்மார்பிலே



முயங்கி யமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப்போகவிடுநறியாலேபோக விட்டான்; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனகமாலேகோயிலிலேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான்.

(௩௩௦)

விள்ளாவியனெடுநதேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே  
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மனத்தி  
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனகையிற்  
புள்ளாவிச்செங்கமுநீர்க்குவனைசெய்தாளபுனைபூணை.

இ - ள் வியனெடுநதேர்வேந்தன்காதல நீங்காதமடமகளே! கள்ளின்நாற்றத  
தைக கொப்புளிகுங்கோதாய்! நீ என்மனத்தினுள்ளே யுறைகின்றவயிராயுள்ளாய்,  
ஆதலின், நீயென்னையகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணாதத, அதனையுணாந்து பூணை  
தன்கையிலிருந்த வணடிற்சுயிராகிய செங்கமுநீரை நெட்டியிப்பாலே கருங்குவனை  
யாக்கினுளென்க.

இனிக கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிகுமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலினென  
றும், அன்னங்கனையுடையவாவியற்கமுநீரென்றுமுரைப்ப.

(௩௩௧)

வாாமுயங்குமெனமுலையவனைவேயததோளாணமனமகிழ  
நீர்முயங்குகணகுளிரபபுல்லிநீடோளவனீங்கித  
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவாசேடாரகன்மாபந்  
தாமுயங்கிக்கூந்தனமாவிவாந்தான்சங்கமுரன்றவோ.

இ - ள். அதுகண்டு அவனைமனமகிழவுங் கண்குளிரவும்புல்லி, அவன் அங்கு  
நின்றும்போய் நரதேவன்புதல்வராகிய மைத்துனன்மானாத்தழுவிகொண்டு மாவை  
யேறினான், அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச் சங்கமுழங்கினவென்க.

(௩௩௨)

கனகமாலையாரிலம்பக முற்றிறறு.

ஆ கவி கஅஅஅ

எட்டாவது

## விமலயாரிலம்பகம்.

முருகுகொப்புளிகுங்கண்ணிமுறிமிடைபடலைமலைக்  
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்கூந்தன்மாவீவர்துசெல்ல  
வுருவவெஞ்சிலையினறகுத்தம்பியிஃதுரைக்குமொண்பொற  
பருகுபங்கழலினருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

இ - ள். தலையின்மலையினையும், வகைமலையினையும், வேலினையுமுடைய  
சீவகன் மாவையேறிப்போகாநிறக, அவனுடையதம்பியாகியநந்தன் பொன்றா  
செய்த கழலினையுடைய தோழநிற பதுமுகன் கேட்பாயாகவென்று இக்காரியத்தைய  
யுரைக்குமென்க

அதுமேற்கூறுகின்றா. சிலையினறகு-உருபுமயக்கம். காலையகத்திட்டகழல.(க)

விழுமணிமாசுழங்கிக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விற்பக  
கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கதிரொளிமறையக்காபபிற்  
றழுவினீருலகமெல்லாந்தாமரையுறையுஞ்செய்யாள  
வழுவினாத்தம்மைப்புல்லாள்வாழ்கதுங்கண்ணிமாதோ.

இ - ள். பெரியமணிமாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்ததினைக் கடுக  
வெளியாக்கினீர், இதனை ஒருதீங்கின்றி நுங்கண்ணி வாழ்வதாக, இனி முன்பு  
போலே அகப்படப்பொதிந்து மறையக்காப்பீராயின், உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர்,  
காவாது வழுவினீராயின், இங்ஙனம் வழுவினாத்த திருச்சேரானென்றானென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

தொழுததங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர  
வழுதகண்ணீரினுள்ளுமணிகலத்திகத்துமாய்ந்து  
பழுதுகண்ணரிந்துகொல்லும்படையுடனெடுங்கும்பற்ற  
தொழிகயார்கண்னுந்தேற்றந்தெளிசுற்றார்விளிகும்ருரே.

சோர - வார.

இ - ள். கையிலும், முடியிலும், கண்ணிலும், பூணிலும், கொல்லும்படை  
யொடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அககூடாட்புடையோரைத் தம்மிட  
த்துநின்று நீக்கிப் பின்னும் யாவார்களிடத்துந் தெளிதலைப் பற்றுகொழிக; அன்றித்  
தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றானென்க.

அரசர்க்கு ஓர் துன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுதகண்ணீ

ருங் கொலைஞழ்தவின், கண்ணிலும் படையொடுங்கிற்றும். \* “ஒன்றர் - அழுதகண் ணீரு மனைத்து” என்றார் தேவரும் (௧)

தோய்தகைமகளிர் ததோயினமெய்யணிகீக்கித் தூய்நீ ராய்முதுமகளிர் தம்மாலரிறபத்திமிரியாட்டி  
 டேவய்நிறத்தோளி னூர்க்குவெண்மிகின்மாலேசாந்தந்  
 தானலகலங்கள் சேர்த்தித்தடமுலேதோய்கவென்றான்.

இ - ன். கூடுதற்குரிய மகளிரைக் கூடவேண்டின், அவர்பூணீக்கி ஆராய்ந்து தெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்தியிர்ந்து தூயநீராட்டி அவர்க்குத் துகின்முதலிய வற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய்வானாகவென்றானென்க. (௪)

வண்ணப்பூமாலேசாந்தம்வாலணிகலன்களாடை  
 கண்முகத்துறுத்தித் தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா,  
 வண்ணலம்புள்ளோடல்லாவாயிரம்பேடைச்சேவ  
 லுண்ணுநீரமுதங்காக்கபூகமோடாப்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

இ - ன். பூமாலேமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலுஞ் சேவலின்முகத்திலு முறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலுஞ் சோற்றி லுந் தீங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்கவென்றானென்க

அன்னம் கண்குருகிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்குக்கும்; குரங்கு உண்ணாது. (1)

அஞ்சனக்கோலினாற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற்  
 குஞ்சரம்புலம்பிவிழக்கூடாதுதியெயிற்றிற்கொல்லும்  
 பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதென்னவேண்டா  
 வஞ்சித்தற்காக்கவேண்டிமரும்பொருளாகவென்றான்.

இ - ன். அஞ்சனக்கோலால் அடித்தறகுப் பறந்துதோளாகந் தன்னெயிற்று லே அருவிக்குன்றுவிழவபோற குஞ்சரம்புலம்பிவிழக் கொல்லும், ஆதலிற் பஞ்சியிற் காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றுகருதவேண்டா; அதனை யரும் பொருளாகநினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண்டுமென்றானென்க. (௨)

பொருந்தலாற்பல்லிபோன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து  
 மருந்தவாபோன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்  
 திருந்துவேற்றெவ்வாபோலத்தீதறவெறிந்துயின்ப  
 மருந்தினன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இது இவனைக் காக்கும்வண்ணங்கடறுகின்றது.

\* திருக்குறள், கூடாநட்டி, அ.

இ - ள். விடாமலிவனிடத்திருத்தலிற் பல்வியைப்போன்றும், இவறகு வேண்டு வனசெய்துபோற்றலிற் றுயனாயொத்தும், அருந்தவா சீலமுதலியவற்றைத் தப்பா மற்காக்குமாறுபோல இவறகும் அவைதப்பாமற்காததும், ஐம்பொறியுந் தனக்கடங்க லின் ஆமையையொத்தும், இவற்குத் தீதுண்டானால் அதுதீரும்படி பகைவரைப் போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன்விரும்புவனவேதேடி நுகாவித்தலின் மனைவி யையொத்தும் நமக்குப்பற்றுவனைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

\*“வான மூன்றிய மதலை போல” என்றார்பிறரும். தாம் அடங்கியேயிவனையடக் கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங்கூறினானென்க. பலருங்கேட்டலிற் காமினென்றான் (எ)

பூந்துகின்மலைசாந்தம்புனைக் கலம்பஞ்சவாச  
மாயந்தளந்தியுற்றப்பட்டவடிசினீ ரீனனவெல்லா  
மாந்தரின்மடங்கலாறறற்பதுமுகன்காக்கவென்றாங்  
கேந்துபூண்மாரபனைவவின்னணமியற்றினே

இ - ள். அதுகேட்டசீவகன் இவர்களை நெஞ்சாலையாராய்ந்துபார்த்து இவர்க ளிற்றுக்கின்முதலியவித்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலையளந்து பதுமுகன் காப்பானாகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக்காததலை நடத்தினனென்க (அ)

வேறு.

சிறுகண்யானையினஞ்சோநதுசேவகங்கொளத்  
துறுகலென்றுணாகலாத்துள்ளிமந்திம்மக  
நிறியசந்தின்றுணிநாறவெந்தனகொகொண  
டெறியவெள்கிமமயிர்க்கவரிமாவிரியுமே.

இ - ள். யானைத்திரள் \*துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக் கல் லென்றுகருதியானையென்றுணராவாய மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடுவெந்தனவற் றைக்கொணடு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டு கவரிமா துணுகுகென்றிரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க. (க)

புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன  
பவளமேயனையன பன்மயிரப்பேரெலி  
யகழுமிங்குலிகவஞ்சனவரைசொரரிவன  
கவளயானையினுதறவழுக்கச்சொத்தவே.

இ - ள். பவளமேயனையவாகிய மயினாயுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பே ரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழுஞ் சாதிலிங்கந் தாழ்வரையின் றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையினுதலிலேதவழும் பட்டுக்கச்சையொத்தனவென்க.

† “வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றஹம்” என்றார். (க)

\* பெரும்பாணுற்றுப்படை:—வான மூன்றிய மதலை போல, வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, விண்பொர நிறந்த வேயா மாடத்து.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கூஅ.

அண்ணலங்குன்றின் மேல்வருடைபாய்ந்துழக்கலி  
 னெண்மணிபலவுடைந்தொருங்கவை தூளியாய்  
 விலர்ணுநுவுண்டெனவீழுமாநிலமிசைக்  
 கண்ணகன்மரமெலாங்கற்பகமொத்தலே.

இ - ள். குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்துளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி. நிலத்தேவீழாரிற்கும்; அங்ஙனம் விழுதலின் நிலத்தின்மரமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க (கக)

மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றயற்  
 பான்முரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன  
 கானிடைப்பார்தள்கண்படுப்பன துயிலெழு  
 ளுனுடைப்பொன்முழையாளிரின் றுலம்புமே.

முரண் - மாறுபாடு.

இ - ள். மக்கள்வடிவாகப் பழுத்தனவாயிருந்தன கிலுத்தமென்னுமரம பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடையநிலத்திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பார்தள்துயில்வன துயிலெழும்படியாளிரின்று இடிக்குமென்க.

முரட்பரமபும் பாடம்.

(கஉ)

சாரலநதிமிசுடைச்சந்தனத்தழவயின்  
 ஸீரதீம்பூமரந்நிரந்ததக்கோலமும்  
 மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்  
 மோருநாவிசுலர்\*தோசனைகமழுமே

திமிசு - ஒருமாம்.

இ - ள். திமிசுக்கும் சந்தனமரத்திற் றழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையை யுடைய தீம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுகோ டேகூடி நாற்காதவெல்லை நாறுமென்க. (கங)

மைந்தரைப்பார்ப்பனமாமகண்மாக்குழாஞ்  
 சந்தனமேயவனதவழ்மதக்களிற்றினம்  
 மந்தழைக்காடெலாந்தினைப்பவாமானினஞ்  
 சிந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்கும்முள.

ங - ள். பார்ப்பனவாகிய பெரியமகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற் றினமும், தினைப்பனவாகிய ஆமானினமுஞ் சிந்துமபடி வால்வெடிப்பனவாகிய சிங் கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி யிவைநான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம்.

(கசு)

வருக்கையின்கனிதொறும்வானரம்பாய்ந்துராய்ப்  
 பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுகிமேற்றிருவில்லிற்

தொருக்குலாய்நிலமிசைமிளிர்வவொத்தொளிமணி  
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செகுக்குமே.

இ - ள். பொருப்பெலாம் கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினுலே அதிற்றேன்  
பரந்தொழுதிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகியதிருவில் நிலமிசை  
வீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசும்பவெல்லுமென்க.

செய்தெனெச்சுவகளைக் காரணமாக்குக பொருப்புச் செகுக்கும். ஒருங்கு-  
விகாரம். (கடு)

வீழ்பனிப்பாறைகண்ணெறியெலாம்வெவ்வெயிறு  
போழ்தவின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுகுவ  
தாழ்முகில்குழிப்பொழிற்சந்தனக்காற்றைசந்  
தாழ்துயர்செய்யுமவருவரைச்சாரலே.

இ - ள். வீழ்நதபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருகுதலாலே, வெண்ணெய்போலே  
பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுகுவனவாகிய முகில்குழிப்பொழிற் சந்தனக்காற்று  
மறைத்து இப்படி அவருவரைச்சாரலின் நெறியெலாம் ஆழ்துயரைச் செய்யு  
மென்க. (கசு)

கூகையுங்கோட்டமுருங்குமழும்பரந்  
தேகலாகாநிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோயத்  
தோகையுமன்னமுநதொக்குடன்நூர்ப்பதோ  
நாகநன்காவினுணயந்துவிட்டாகளே.

கூகை - ஒருகொடி. \*“கூகை நூரெடு குழிஇயின்” வென்றாற்பிறரும்.

இ - ள். கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரியநிலத்தே தங்கி அவ்  
விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமாப்பதோ காலிலேவிட்டாரென்க.()

வேறு.

பூத்தகிறவழும்போர்வைபூசுசாநதாறநிபொன்னூம்  
கோத்துநீர்பிலிற்றுங்காந்தங்குங்குமவைரப்பொற்கேய  
சாத்துநிபவளக்கன்னல்சந்தனவாலவடட  
நீத்தவரிடததுநாற்றிநிழன்மணியுலகஞ்செய்தா.

இ - ள். அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றையும், சிற்றூ  
லவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வையுக்கும் வைரமழுத்தின குகையையும்,  
பரணிக்கட்டையும், பவளக்கரகத்தையும், சந்தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்  
தையும் தாபதரிடத்தேதுக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவருலகாக்கினாரென்க. (கஅ)

\* மலைபடுகடாம்:—நாவல், காவிற கருங்கனி கல்லறை யுதிர்ந்தன, நீரு  
றுயவை மாறுகொள வொழுகின, கூகை நூரெடு குழிஇயின் தேமாச், சேறுசிறந்  
துண்ணுநர்த் தடுத்தன.

சித்திலமுலையினூர்தநெடுங்கணுனோக்கப்பெற்றுங்  
கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலாந்தகாண்க  
வைத்தலர்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லையென்பார்  
பித்தலராயிற்பேய்களென்றலாற்பேசலாமோ.

இ - ன். மகளிர் கண்ணால் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும், கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையைவைத்து அலர்கொய யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன, காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார் பித்தர்; அல்லராயிற் பேய்களென்றலலது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்குறி னாரென்க. (கக)

பொறிமயிலிழியும்பொற்றார்முருகனிற்பொலிந்துமாவி  
னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையினீக்கி  
வெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதநீரா  
லறிமயிலகவுங்கோயிலடிக்களைச்செவ்வியென்றான்.

வெறுமையினவா - அறிவின்மையை யுடையாரா. வெள்ளிடை - வெள்ளிய விடம்.

இ - ன். மைந்தன் மயிலினினீறிழியுமுருகனைப்போல மாவினின்று இழியு நெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி யறிவிலாதானாச செவ்வியறியப போக விடுத்தார் நேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாகாததோர தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறியென்றானென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனோடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தேசேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் றன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டுதலானுஞ் செவ்வி யறியென்றானென்க. (உ௦)

எல்லிளுட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடனுமின்னே  
பல்லியும்பட்டபாங்கர்வருங்கொலோநம்பியென்னோச்  
சொல்லினேவேலிநிற்ப்பதுமுகன்றொழுதுசேர்ந்து  
நல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனனடிகளென்றான்.

எல் - பகல்.

இ - ன். விடியற்காலத்திருளிலே கணவிலே நம்பிவரக்கண்டேன்; இடக்கண் ஆடும்; நல்லவிடத்தே பல்லியுமிட்டன; ஆதலால் நம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினாளாய்த் தேவிநின்றவளவிலே, பதுமுகன்சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அடிக ளே! நம்பிவந்தானென்றானென்க.

நம்பி - நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

எங்கணுனாபனென்றாட்கடியன்யானடிகளென்றப்  
பொங்கிவிலுமிழ்ந்துமின்னும்புகழ்மணிக்கடகமாரந்த  
தன்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா  
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரலைகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை, அஃதாவது உதிரமுறவறியுமென்னும் பழமொழி.

இ - ள். ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினவினாட்குச் சேவகன்றனும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்குறாமல் அடிகளே! அடியேன் யானென்னாத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான்; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே யிரண்டற்புகடல் கலந்ததன்மையை யொத்தாரென்க.

இதுகருதி முன் வெள்ளிடைப்படாதவென்றார் (௨௨)

திருவடிதழுவிவீழ்ந்தசிறுவனைக்கண்டபோழ்தே  
வருபனிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததீம்பான்  
முருகுடைமாராபிற்பாய்ந்துமுழுமெய்யுநனைப்பமாதர்  
வருகவென்களிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கணசுமந்த பெருகு கிறீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யைநனைத்த லாலே, ஐய! நீயிக்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடையமாராபிறகாட்டிற் றன்மார்பு பாய்ந்து அவனையொடுங்குமபடி தழுவிக்கொண்டாளென்க.

இன் - உறற்பொரு. பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி வாங்கி அவை முருகுடைமார் பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம். (௨௩)

காணையாம்பருவமோராள்காதன்மீக்கூர் தலாலே  
வானையாடுடியகண்ணாண்மகனைமார்பொடுங்கப்புல்லித்  
தானையாமுன்புசெய்ததவதததுவினாவிலாதேன்  
றோனையாததீர்ந்ததென்றாடொழுதகுதெய்வமன்னன்.

இ - ள். அருந்ததிபோல்வாளாகியவிசயை, ஈகிளமைப்பருவம் இனித் தழுவ லாகாதென்றோராளாய்க் காத்தபெருகிபரத்தலாலே மகனைக் குழவிப்பருவம்போ லே தன்மார்பிலையொடுங்கும்படி தழுவ, ஐயனே! முற்பிறப்பின்முயற்சியாற்செய்த தவப்பயனில்லாதேன் றோனில் வருத்தந் தீர்ந்ததென்றாளென்க

அரசனைக்கோறலின், வானையொக்கு நெடியகண்ணாளென்று அவட்குப் பெயராயிற்று. ஐ - அசையுமாம். (௨௪)

வாட்டி. றற்குரிசிறன்னைவாளமரகததுணைத்துக்  
காட்டகத்தும்மைநீத்தகயத்தியேறகாணவந்தீர்  
சேட்டிளம்பரிதிமார்பிற்சேவகசாமியீரே  
பூட்டரக்குண்டசெநதாமரையடிநேவவென்றான்.

இ - ள். பெருமையையுடைய இனைய பரிதிபோலுமாராபினையுடைய சேவக சாமியீரே! தாமனாபோலும் அடிநோம்படி அரசனையமரிலேகைவிட்டு தும்மைச் சுடு காட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர்; இஃதோரன்பின்மிகுதி யிருந்த வாறு என்னென்றாளென்க.

சேவகசாமியென்று மிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை \* "பண்பு கொள்



பெயரு மதனோ ரற்றே” என்றருத்திரத்திற் றன்னினமுடித்தலென்பதனற் சீவகசா  
மியீரேயென ஈரோடு ஏகாசம்பெற்றதெனக் கூறினும். (௨௫)

கெடலருங்குராயகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி  
நடலையுளடிகளவைகடப்புடையவாகணைய  
விடைமகன்கொன்றவின்னாமரத்தினேன் றந்ததுன்பக்  
கடலகததழுந்தவேண்டாகளைகவிக்கவலையென்றான்.

குராய - அசை. கொற்றங்கெட - அரசன்பட. நட்புடையவா - சச்சந்த  
னோடுநட்புக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடைய தந்தையனா.

இ - ள். கொற்றங்கெட நட்புடையவானைய அடிகள் வருத்தத்தேதங்கப் பிறந்  
ததுவுமன்றி யிப்பொழுதும் இடையன்கொன்ற மரத்தின் றன்மையுடையேனாகிய  
யான் றந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்த வேண்டா; இத்துன்பத்தைக் களைகவென்று  
னென்க.

உயிருடனிருந்தேனாய்ப் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரா நீத்தேனுமல  
லேனென்று கருதி மாத்தினேனென்றான் (௨௬)

க. யானலனவ்வையாவா ளசுநந்தையேயையற்கென்றுங்  
கோனலன் றந்தைகநதுக்கடனெனக்குணத்தின்மிகக  
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனையவாயமிர்தமுற  
மானலங்கொண்டோர்க்கிமகன்மனமகிழ்ச்சொன்னான். (௨௭)

உ. எனக்குயிர்ச்சிறுவனுவானந்தனையயனல்லன்  
வனப்புடைகருமரனின்கேவருகெனமருங்குசோத்திப  
புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குழறிருத்திப்பொற்ற  
ரினத்திடையேறனுனுகின்னளிவிருந்துசெய்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

இருமுதுகுரவாக்குந் துன்பஞ்செய்தேனென்றவின், உனக்கு இவரன்றோ இரு  
முதுகுரவரென்கின்றான்.

இ - ள். குணத்தின்மிக்க விசயை, நினக்குத்தாயாவான் சுநந்தையே; யானல  
லேன்; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே, கோனல்லென்று பாலிடத்தே தங்குந்  
தேனையொப்பனவாய் இனிமையுறும்படி வார்த்தைகூறினான்; கூறிப் பின்பு புனக்  
கொடிபோல்வான் சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்போலுஞ் சிறுவனுவான் நந்தட்  
டனே; நீயல்லே; ஆதலாற் குமரன்! இவ்வித்தேவருகவென்றுகூறி அருகே யணத்திற்  
திருத்தி அவனுக்கு இனிய தண்ணளியாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க

அல்லன் - முன்னிலைப்படாக்கை. (௨௮)

க. சிறகராற்பாப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ  
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினுமும்புல்லி  
முறைமுறைகும்மரர்க்கெல்லாமொழியமைமடுகமன்கூறி  
யறுசுவையமிர்தமுட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னான். (௨௯)

வேறு.

உ. மரவநாகமணங்கமழ்ச்சணபகங்

சூரவங்கோங்கங்குடம்புராகாயவழை  
விரவுபூம்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு  
நூருவமாதருகாக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மயில் தன்பராப்புக்களை இரண்டுசிறகாலும் புல்லியிருந்த தன்மைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினாலும் புலவி அமைந்த முகமனாகிய மொழிகளை முறைமுறையே தோழாகக்கல்லாங்கூறி யடிசிலையூட்டி ஆறுநாள்கழிந்தபின்பு, அம் மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரியவரை வேறே கொண்டிருந்து தூங்கண் ஆராயந்த இப்பொருளை உரையாநிற்குமென்க. (௯௦)

நலிவில்குன்றொடுகாடுமைநன்பொருட்  
புலியனாமகட்கோடலும்பூமிமேல்  
வலியின்மிககவா தமமகட்கோடலு  
நிலைகொண் மன்னர்வழக்கெனநோபவே.

இ - ள். அழிததற்கரிய மலையிலுங் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும்பொருளை யுடைய குறுநிலமன்னர் மகளைக் கொள்ளாதலும், வலியவரசர் மகளைக் கொள்ளாதலும் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டிய மன்னாமுறைமையென்று மதிவல லோர் நோவரென்க.

எனவே வலியின்மிககவாமகளை நீகொண்டது நனநென்றான.

(௯௧)

நீதியாலறுததந்நிதியீட்டுத  
லாதியாயவருமபகைநாட்டுதல்  
மோதி \* முள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்  
பேதுசெய்துபிள்ளதிடல்பெட்டதே.

இ - ள். அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக வறுத்திட்டு அப்பொருளை யீட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலே நிலைபெறுததுதல், முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவா யிருப்பவரிருவரைத் தமமிற்பேது செய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிறகூடிவந்து வீனை செய்வாரைப் பிரித்துத் தமமோடே கூட்டிக்கோடல், இவை அரசாவிரும்பப்பட்ட காரியமென்க

(௯௨)

ஒற்றர்தங்களையொற்றரினய்தலுங்  
கற்றமாந்தகைகண்ணெனக்கோடலுந்  
சுற்றஞ்சூழ்நதுபெருக்கலுஞ்சூதரோ  
கொற்றங்கொள்குறிகொற்றவற்கென்பவே.

\* முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடலென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவிற் காண்க. பழமொழி, ௫௯:—தெள்ளியுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக், குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுதுதியே, கள்ளினும் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினன் முட்களையு மாறு.

இ - ள். ஒற்றனா யொற்றனாக்கொண்டாராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமைச்சனாக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையுந் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளுந் கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்க. (௩௩)

க. வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங்  
குன்றினார்களைக்குன்மெனவாக்கலு  
மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்  
பொன்றுஞ்சாகத்தினுப்பொருள்செய்யுமே. (௩௪)

உ. பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை  
தன்னினாகுந்தரணிதரணியிற்  
பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்  
துன்னுங்காலேத்துன்னாதனவிலலையே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

செய்தல் - தேதெல்.

இ - ள். ஆகத்தினும்! அங்கனந்தேதும் பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கலவியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே படையாம், அதனாலே தரணியாம், அதனாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம்; அது கைகூடுமளவில் வீடுந் கிடைக்குமென்க.

என்றவள் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிசக. (௩௫)

நங்கந்நியுநுந்தேயநதுநங்

குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதூஉங்  
கலைக்கணுளருமிங்கில்லகாளைநீ  
வலித்ததென்னெனவள்ளலுங்கூறுவான்.

இ - ள். இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னுங் காளாய்! நிலத்தினின்றூந்நிங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நங்குலத்திற்குழந்த கொள்கையேம்; இந்நிலையையன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை, இந்நிலைக்கு நீதுணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழிகூறினானென்க. (௩௬)

வேறு.

எரியொடுகிகாக்குமாற்றலிடிக்குற்சிங்கமாங்கோர்  
நரியொடுபொருவதென்றற்குழ்ச்சிநந்துணையோடென்னும்  
பரிவொடுகவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழகுந்  
சொரிமலாச்சுரும்புண்கணணிச்சுழ்கழனந்தனென்றான்.

இ - ள். சிங்கந் தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த குழ்ச்சியுந் துணைகளுமென்னாய்முடியும், அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவைவேண்டா; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன்பாம்பும் நந்தட்டன் கருடனுமாயிருக்கும்; ஆதலால் எம்மேல் வைத்தவன்பாலே இதற்குவருந்தவேண்டா வென்றானென்க.

இவனைக்காணக் கெடுமென்றான்.

(௩௭)

கெலுழைநந்தனென்னுக்கிளரொளிவனப்பினுனைக்  
கலுழத்தன்கையிற்றீண்டிக்காதலாற்களித்துநோக்கி  
வலிகெழுவயிரததுண்போற்றிரண்டுநீண்டமைந்ததின்தோட்  
கலிகெழுவிலத்தைக்காவாதொழியுமோகாளைக்கென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி நந்தன்கருடனோவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி  
அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலேநீண்டி. இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்  
கொண்டுதந்து அதனைக்காவாதே யிருக்குமோவென்றானென்க.

தந்தென வருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன் காளை - சீவகன். (௯௮)

க. இடத்தொடுபொழுதுநாடியெவ்வினைக்கண்ணுமஞ்சார  
மடப்படலின்றிசுழுமதிவல்லாக்கரியதுண்டோ  
தடத்திடைக்காக்கையொன்றையிரங்கோழிகூகை  
யிடத்திடையழுங்கச்சென்றாங்கின்னுயிர்செகுத்ததன்றே. (௯௯)

உ. இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைதளரலின்  
குழைநிறமுகத்தினாபோற்குறித்ததேதுணிநதுசெய்யார்  
முழையுறைசிங்கம்பொங்கிமுழுகிமேற்பாய்ந்துமைதோய்  
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைப்பட்டதன்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

மடப்படல் - விகாரம்.

இ - ள். காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற விடத்தே  
அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ; சிங்கம் இடமறியா  
தே செறிந்தவனத்தின் நரிமேலேபாய்ந்து அந்நரியாகியவலையிலே அகப்பட்டதல்ல  
வோ; ஆதலால், யாம வீரமுடையேமென்று மகளிரைப்போலே தாநினைத்ததே  
துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையுமிடத்தையுநாடி ஆண்டசெய்யும் வினையிடத்து  
மஞ்சாராய்ச் சூழுமறிவினையும்வல்லார்க்குப் பின்னை அரியவினையுண்டோவென்று  
ளென்க.

வீரத்தையேகருதாதே காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றாள். \* “பகல்வெல்  
லுங் கூகையைக் காக்கை” என்றும்,† “காலாழ் களரி னரியமும்” என்றுந் தேவருங்  
கூறினா. (௧௦௦)

ஊழிவாய்த்தியொடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்னு  
ராழிவாய்த்துஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிவென்று  
மாழைநீணிதியந்துஞ்சுமாநிலக்கிழமைமெய்யும்  
பாழியாற்பிறாவேண்டேம்பணிப்பதேபாணியென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தியொடொப்பானாகியபதுமுகன் எம்மாற்றலால்நெருங்

\* திருக்குறள், காலமறிதல், க.

† ,, இடனறிதல், க௦.

சிப்பகைவரை யாழிவாயிலேபடும்படிவென்று நிலக்கிழமையையெய்துவேமாதலின், வலியாற்பிறரைவிரும்பேம, அருளிச்செய்யுமதே தாமதமென்றானென்க.

எய்தும் - பன்மைத்தன்மை. பாழியேமென்றும் பாடும்.

(சக)

பொருவருங்குராயமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித  
கிருவிருந்தகன்மமார்பன்சேவடிசோந்தயாங்க  
ளெரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரேற்றதெவ்வா  
வருபனியிருளுமாகமதிக்கவெம்மடிகளென்றா.

பொருதல் - விகாரம்.

இ - ன். ஒழிந்த தோழா கடுமழுங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்தயாங்கள் வெ  
ம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன்மையையுடைய ஞாயி  
றும், எம்முடனெதிர்த்த தெவ்வா பனியும் இருளுமாக, எம்மடிகள் மதித்தருளுகவே  
ன்றாரென்க.

(சஉ)

வேறு

காரதோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்  
தேர்தோன்றவேமலருஞ்செமமனின்மாமன்மற்றுன்  
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லிணோடே  
பாரதோன்றநின்றபகையைச்செறற்பாலையென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டதேவி, செம்மால்! காருந்தேருந் தோன்றினவளவிலே,  
முல்லையுங் கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழுதே, நின்மாமன்  
அகமலா மலரும், ஆதலான் அவனிடத்தே சென்று அவனேவலோடே பகையைக்  
கொல்வாயாக வென்றானென்க.

பார் நின்னாலே விளங்க, நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற.

(சங)

நன்றப்பொருளேவலித்தேன்மற்றடிகணைச  
சென்றப்பதியுளெமாக்கேயெனதுண்மைகாட்டி  
யன்னைப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே  
வென்றிக்களிற்றாணுழைச்செல்வதுவேண்டிமென்றான்.

இ - ன். அடிகளே! கூறியது நன்று, தோழரறிவித்த அன்றைப் பகற்பொழு  
தே அந்தக் காரியமே யானுந்துணிந்தேன்; இனி நாளை யிராசமாபுரத்தே சென்று  
என்கற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை யறிவித்து ஒருநாளிருந்து மற்றைநாளேபோ  
ந்த அடியேனடைவேன்; நீ! என்மாமனிடத்து ஏறச்செல்லு நிலைமையை விரும்பு  
மென்றானென்க.

“இனையவன் மகிழ்வகூறி” என்னுங்கவியானும், “வீட்டகந்தோறும் \* \* எதிர்  
கொள்க” என்றதனனும், “ஊர்தோறு” என்றதனனும் அன்றைப்பகலே வருவே  
னென்றல் பொருந்தாமையுணாக. \* “கிளந்த வல்ல செய்யுளுட் டு.ரிநவும்” என்ற

தனால் தம்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதும் திரியாது மகாநிபத்திரிந்து நீமெனநின்றது. ஏகாரம்-பிரிநிலை. இனி நீமென்று ஒர் திசைச் சொல்லுமாம். ()

வேழ்நைவநதன்னதுதிவெம்பரற்கானமுன்னி  
நூற்றைவரோடுநடந்தானுதிவல்லின்மைந்தன்  
காற்றிற்பரிக்குங்கலிமான்மிசைக்காவலோம்பி  
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதாமுன்னினானே

நுதி - முன்பு; “மகியோ துதலார துதிககோலஞ் செய்து” என்றறபோல.  
ஒம்பி - ஒம்ப.

இ - ள். வல்லின்மைநதன் படையாலே தேவிகுக்காவலிட, அவரும் அவன் போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னிநடந்தான், நடந்தபின்பு அவன் மான்மிசையேறி யதரைப்போகத் தொடங்கினுனென்க.

பகைவாக்கஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவாரா நூற்றைவரோடேபோனாள்; தவஞ்செய்வாரா தனியேபோதன் மரபன்றென்று. இனி வல்லின்மைந்தன் முன்பு படையோடே மானமிசையிலேயேறி அதனாமுன்னினவன் தேவிகுக்காவலோம்ப, அவள் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தா னென்றுமாம். இனி நடந்தானென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர் முன்னினவன் மாமிசையினுள்ளாராத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றைவரோடுமே போனானென்பாருமுளா. (சுரு)

மன்றறகிடனுமணிமால்வரைமார்பன்வான்க  
ணின்றெத்திசையுமருவிபுனனித்தமோவாக்  
குன்றுங்குளிரீர்த்ததடஞ்சூழ்ந்தனகோலயாறுஞ்  
சென்றப்பழனபபடபைபுனனுமீசோந்தான்

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தேமாறுதுபெய்தலின், அருவி நீர்ப்பெருக்கொழியாதகுன்று. படப்பை - தோட்டம்.

இ - ள். மாரபன் குன்றையும், ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (சுக்)

வேறு.

காவின்மேற்கடிமலர்நெகிழ்ந்தநாற்றமும்  
வாவியுளினமலருயிர்த்தவாசமும்  
பூவிரிகோதையர்புனைந்தசாந்தமு  
மேவலாற்கெதிரெதிரிவிருந்துசெய்தவே.

இ - ள். நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வலாற்கு விருந்துசெய்தன வென்க. (சுஎ)

கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்  
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுவைத்தவண்டொடு

கிருந்தியாழ்மூரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்  
பொருந்தினுன்புணைமணிப்பொன்செய்ப்பூணிணன்.

இ - ள். பூணிணன் கரும்பில்லைவத்தேன் கரும்பின்வாய்த்துளித்தலின், அச்  
கரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்ப்போல முரலும்பொழிலைப் பொருந்தினு  
னென்க, (சஅ)

பொறைவிலங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச  
செறிகழலினோளுநஞ்செல்லனீங்கினா  
நறைவிரிகோதையாநாமவேலினற  
கறுசுவைநால்வகையமுதமாக்கினார்

இ - ள். குதிரைமுதலியன சுமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின, இளையரும் வருத்த  
கீங்கினார்; அவ்வளவிலே கோதையா வேலினறகு அடிசில்சமைத்தாரென்க. (சக)

கட்டியினரிசியும்புழுக்குங்காணமும  
புட்டில்வாய்ச்செறித்தனாபுரவிக்கல்லவு  
நெட்டிருங்கரும்பொடுசெந்நென்மேயந்துநீர்  
பட்டனவளநிழற்பாரிவுதீநதவே.

இ - ள். கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்தவரிசியுங் காணமுமிட்டபுட்டிலே நீரிலே  
யலைந்தனவாகியபுரவிக்கு வாயிலேசெறித்தாரா, அவையொழிந்த எருதுமுதலியனவு  
மேயந்து நிழலிலேகிடந்து வருத்தந்தீர்த்தனவென்க (ரு)

குழிமதுக்குவளையங்கண்ணிவாரகுழற்  
பிழிமதுக்கோதையாபேணவின்னமு  
தழிமதக்களிமனையின்றபின்னரே  
சழிமலர்விழித்தகண்கமலம்பட்டவே

குழிமதுக்குவளை - குழியிற்குவளை

இ - ள். களிமனான் கோதையாபேண இன்னமுதையுண்டபின்பு, சுழியின்  
மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலந் துயின்றனவென்க (ருஉ)

எரிமணியிமைத்தனவெழுந்ததீம்புகை  
புரிநரம்பிரங்கின்புகன்றதிக்குழ  
ந்ருமணிமுழுவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிலு  
மருமணியின்குரலரவஞ்செய்தவே.

இ - ள். அவவந்திக்காலத்தின் மணிவிளங்கின; அகிறபுகையெழுந்தன, நரம்பு  
இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழுவமுங் கஞ்சதாளமுங் குதிரைமணி  
யின் குரலோடே யொலித்தனவென்க. (ருஉ)

தெளித்தவின்முறுவலம்பவளஞ்செற்றவாய்க்  
களிகாயன்மழைக்கணாகாமங்காழ்கொளீஇ  
விளித்தவின்னயிர் துறழ்தீதம்பேனலா  
ளளித்தபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினான்.

தெளித்தவின்முறுவல் - விளக்கெய் இளியமுறுவல்.

இ - ள். மகளிராடிய தீதத்தைச் சேவகன் கொண்டாடியபின்பு காமத்தே வயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை யெய்தினுனென்க. (௫௯)

தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள்களும்  
வீங்கெழிற்றோள்களுமிடைந்துவெம்முலை  
பூங்குளிர்தாரொடுபொருதுபொன்னுக  
வீங்கனகனையிருளெல்லேநீந்தினுன்.

இ - ள். கருமபைக்கெடுத்த தோள்களும், எழிறோள்களும் மிடைதலாலே முலை அவன்றாரோடேபொருது பூணகன்சிந்தும்படி இரவெல்லையை யிவ்வளவீந்தினுனென்க.

\* “வியநெறியால்விடுத்தான்” என்றவின், இவன் துகாததருரிய மகளிர்பலரும் வந்தாரென்க. (௫௪)

கனைகதிர்க்கடவுளகண்விழித்தகாலையே  
நனைமலாததாமரைநகவண்கையாற்  
புனைகதிர்த்திருமுகங்கழுவிப்பூமழை  
முனைவனுக்கிறஞ்சினுன்முருகவேளனான்

இ - ள். முருகவேளனான் ஞாயிறனால் உலகங் கணவிழித்தகாலையிலே, தாம னாப்பூவைகெடுத்த கையாலே முகங்கழுவிப் பூமழையைப்பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினுனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். நனை, முதற்கேற்ற அடை. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம், முனைவனென்று (௫௫)

நாட்கடன்கழித்தபிணமவேலினான்  
வாடகடியெழினகாவண்மைகாணிய  
தோட்பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதாரர்  
வேட்பதோர்வடிவொடுவினாவினெய்தினான்.

இ - ள். வேலினான் நாட்காலத்துச்செய்யுங் கடன்களைமுடித்ததபின்பு மகளிரா விரும்புவதோர் வடிவைக்கொண்டு ஒளியின்மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டறகு வினாவோடெய்தினுனென்க. (௫௬)

அலத்தககொழுங்களியிழுக்கியஞ்சொலாரா  
புலத்தலிற்களைந்தபூணரிடறிப்பொன்னிதழ்  
நிலத்தகுமாலேகாற்றாடர்ந்துநீணகர்  
செலக்குறைபடாததோசெல்வமிசுகதே.

இ - ள். அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழுக்கிப் பூணிலையிடறி மாலையுஞ் சேரத்தொடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதோர்செல்வம் நீணகர்க்குமிக்க தென்க. (௫௭)



வேறு.

கத்திகைக்கமுநீர்கமழ்கோதையர்  
பததியிற்படுசாந்தணிமென்முலை  
சித்தியிற்படர்சிந்தையினொயு  
மிற்றிசைப்படர்வித்திடுநீரவே.

கத்திகை - தொடைவிசேடம்.

இ - ள். கோதையருடையமுலை பததியிலேயுண்டாள் சித்தியிலேசெலகின்ற  
துறவோனாயும் இல்லறத்திலே செலுத்தாவித்திடும் தன்மையை யுடையவாயிருக்கு  
மென்க.

(௫௮)

வஞ்சிவாட்டியவாண் மினுசுப்பினா  
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீமடி  
குஞ்சிசூட்டியமைந்தாகுழாமலா  
விஞ்சிவட்டமிடம்பிறிதில்லையே

இ - ள். வட்டமாகிய மதிவினிடமெல்லாம் மகளிரடியைக் குஞ்சியிலேசூட்  
டிய மைந்தாதிரளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க

வாட்டிய - கெடுத்த.

(௫௯)

மின்னினீளகடம்பின்னெடுவேள்கொலோ  
மன்னுமைங்கணைவாசிலைமைந்தனோ  
வென்னனோவறியோமுனாயிரொபை  
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினா.

இ - ள். பொற்கொம்பனையா இவன் மேனியினெனியாலே முருகனோ! காம  
னோ! யார்தானறிதிலம், உனாயிரென்று வருந்தினுரென்க

(௬௦)

விண்ணகத்தினையானன்னமெய்ப்பொறி  
யண்ணலைக்கழியின்கவர்புள்ளென  
வண்ணவாசுழலேழையர்வானெடுங்  
கண்ணெலாங்கவார் துண்டுகின்றவே.

இ - ள். அங்கனம்புலம்பினவேழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தம  
விலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலை நீர்வழந்த கழியின் மீனைக்  
கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டு துகராகின்றனவென்க

தொழிலுவமம்.

(௬௧)

வேறு.

புலாற்றலைத்திகழும்வைவேற்பூங்கழற்காலினனை  
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்  
குலாயத்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க  
கலாயத்தொலைப்பருகுவாழிபாற்கன்னியர்துவன்றினரே.  
புலால்நாற்ற தலையிலேதிகழும்வேல.

இ - ள். சீவகனைக் கலவியிலே வெய்தாய்க்கலாய்த்து அக்கலாந்தீர்த்துத் தம் முலையாய் துகாவாணாப்போலே கன்னியா நெருங்குகொன்க.

நிலாத் தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண தலையிலேகிடநதுமின் னும் ஏந்திகருவிந்த முலையென்க (௬௨)

வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்  
தேநெடுங்கோதைநல்லார்மைத்தனைத்தெருவினெய்ய  
மானெடுமழைக்கணைக்கிவானவாமகளுமொப்பாள்  
பானெடுந்திஞ்சொலாளோர்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

இ - ள். நல்லார் கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத் தெருவி லேயெங்குமெய்யாநிறக, நோக்கினையுடையாள், நெடுவானவர்மகளுமொப்பாள், பால் போலுஞ்சொல்லாள, ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்றாளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(௬௩)

வேறு.

குழன்மலிந்தகோதைமாலேபொருகுவெங்குதாம்முலை  
நிழன்மலிந்தநோவடநிழற்படப்புடைத்தா  
வெழின்மணிக்குழைவில்விசவினொபொலையின்செய  
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே

இ - ள். அவள், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொருக, முத்துவடம் முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவிச, ஓலை ஒளியையுண்டாக்க, கலாபமுஞ் சிலம்பு மொலிபய ஆடுமென்க.

(௬௪)

அங்கையர்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமார்த்தவை  
மங்கையாடமாலேசூழும்வண்டுபோலவந்தான்  
பொங்கிமீதெழுந்துபோய்ப்பிறழ்ந்துபாயதலின்றியே  
செங்கயற்கண்புருவந்தம்முருருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

இ - ள். ஐந்துபந்து, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை முதலாடு தலாலே, அதிலேயமார்த்தவை பின்முறைமைகுலைந்துபோய வீழ்தலின்றி மாலையைச் சூழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனேவந்து கண்ணும்புருவமுங் கூடத்திரிந்து அழகுசெய்யத் திரியுமென்க.

(௬௫)

மாலையுட்காந்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா  
மேலநாற்றிநுங்குழற்புறத்தவாண்முகத்தவா  
நூலினோதுசப்புநோவவுச்சிமாலையுள்ளவா  
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

இ - ள். மாலையின்மறைந்தபந்து கையிடத்தவாம், குழற்புறத்தவாகியபந்து முகத்திடத்தவாம்; துசப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்டும் மாலுக்குள்ளே யாம்; மாலேமேலேபோய உயார்த்தபந்து மீண்டும் விரலிடத்தன, கையிடத்தனவா மென்க.

(௬௬)

கொண்டீங்கல்கோதைவேய்தல்குங்குமம்மணிந்துரா  
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கரிற்றல்பத்தியின்  
மண்டலம்வரப்புடைததன்மயிலிப்பொங்கியின்னணம்  
வண்டிந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றுகுமே.

இ - ள். மாதா, வண்டிந்தேனும் தேனைநுகராதே நின்றுபாட மயில்போற்  
பொங்கி யுராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டிலாவுதல், இடையேகுங்குமமணிந்து  
கோதைவேய்தல், படிமுறையாகவடித்தல், அப்பத்தியோடே தன்னைச்சூழ்ந்துவர  
அடித்தலென்கின்ற நிலைமைகளிலே வலியுற்று இங்ஙனம் \* பந்தாடுமென்க. (௬௭)

பந்துமைந்துற்றுவொள்பணைமுலையிறகுங்குமஞ  
சுந்தரப்பொடிதெளித்தசெம்பொற்சுண்ணம்வாணுதற  
றந்துசுடடியிட்டசார்தம்வேரின்வார்த்திடைம்முலை  
யிந்திரதிருவினெக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனமாகிகின்றவளுடைய துதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டியாக  
விட்டசார்தமும், முலையிலிட்டசூங்குமமும், சிந்தரப்பொடியும், ஓடவைத்த பொற  
சுண்ணமும், வியர்வையினூற்காரத்தொழுதி முலையிடையிலே யிந்திரவில் நெகிழ்ந்  
துருகி யொழுதினற்போலே வீழ்ந்தவென்க. (௬௮)

நன்மணிச்சிலம்பினோடுகிண்கிணிரங்கந்கும்  
மின்மலார்தமுல்லைமலைநக்கிமிக்கிறந்தெழுந்த  
பொன்மலார்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோந்துபாய்ந்து  
மின்மலார்தவேவினான்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்ததே.

இ - ள். சிலம்புந்கிண்கிணியுந்காரிற் பப் பொன்னைமலார்ததோ மின்போல  
நகும் கோதையதொருபந்து, மலார்தமுல்லைமலையை மிககுத்திண்டதொலே தன்  
வரையையிற்று எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதிபுக்கு வேவினான்முன்னே  
வீழ்ந்ததென்க. (௬௯)

வீழ்ந்தபந்தின்மேல்வினாந்துமின்னினுண்ணுசுப்பினுள்  
சூழ்ந்தகாசுதோனவந்துகின்னெகிழ்ந்துபூங்குழ  
றாழ்ந்துகோதைபொருகிவீழ்ந்துவெம்முலையகடைவரப்  
போழ்ந்தகன்றகண்ணிவந்துபூங்கொடியினோக்கினுள்.

இ - ள். துசுப்பினுளாகிய ஆவியைப்போழ்ந்தகன்றகண்ணி, துகில்நெகிழ்தலிற்  
காசுதோன்றக் குழல் தாழ்ந்துவீழ்தலின் அதிற்கோதை முலையைத்தைவர வீழ்ந்த  
பந்தின்மேலே வேட்கைசெலுத்தி வினாந்துவந்து கொடிபோலேநோக்கினுள்ளென்க.()

\* இங்ஙனம் பலவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளை உதயண துமாரன்  
காதையிற்கான்க.

வேறு.

மந்தாரமாலேமலர்வேய்நதுமகிழ்ந்துதிந்தேன்  
கந்தாரஞ்செய்துகளிவண்டுமுரன்றுபாடப்  
பந்தார்வஞ்செய்துருவளைக்கண் பரப்பினின்றான்  
செந்தாமரைமேற்றிருவின்னுருவெய்தினின்றான்.

இ - ள். களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்தது அதிற்மேனையுண்டு  
மகிழ்ந்து கந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி ஆளாபஞ்செய்து பாடும்படி பந்திலே  
யாவஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண்ணைப்பரப்பி. யிமை  
யாதுநின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்தகுறைபாடுதீர்தலிற் திருவின்வடிவை நேரே  
பெறுகின்றாளென்க.

(எக)

நீர்தங்குதிங்கண்மணிநீணிலந்தன்னுளோங்கிச்  
சீர்தங்குகங்கைத்திருநீர்ததண்டிவலைமாந்திக  
காராதகிநின்றகொடிகாணையைக்காண்டலோடும்  
பிர்தங்கிப்பெய்யாமலரிழ்ந்தாயினோ.

ஒடு - உடனிகழ்ச்சி.

இ - ள். கங்கையினையுணடு சந்திரகாந்தக்கலலாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து  
பசுமைதங்கிநின்றதோரொகாடி அவனைக்காண்டலோடே பழம்பூப்போலேவெளுத்து  
வேறாயினாளென்க.

(எஉ)

பெண்பாலவாகட்கணியாயப்பிரியாதநாணுந்  
தின்பானிறையுந்திருமாமையுஞ்சோந்தசாயல்  
கண்பாற்கவினும்வளையுங்கவாந்திட்டகள்வன்  
மண்பாலிழிந்தமலரைங்கணைமைந்தனென்றான்.

இ - ள். மகளிாக்குப்பூணய் நீங்காதநாணும், நிறையும், மாமையுஞ் சோந்த  
சாயல், தன்கண்ணையென்னழகையும் வளையையுங்கவாந்தகள்வன் வடிவுகொண்டு  
உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினாளென்க.

சாயல் - ஆகுபெயர்.

(எசு)

என்றாணினைந்தாளிதுபோலுமிவ்வேட்கைவண்ணஞ்  
சென்றேபடினுஞ்சிறந்தார்க்குமுரைக்கலால்  
தன்றாயிரதாயகத்தேசுட்டுருக்கும்வெந்தீ  
யொன்றேயுலகத்துறையோயமருந்தில்லதென்றான்.

இ - ள். என்றுகருதினவன் தன்னிலேநினைந்தான், நினைந்தபடி. இந்தவேட்  
கையென்று உலகநகடறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான்,  
இறந்துபடனுந் குரவாக்குங்கூடலாவதொன்றாய்ப் பொறுத்தற்குமரிதாய் உள்  
ளேநின்று சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இதுதான் நோய்களிலேவைத்துக்  
கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தா  
ளென்க.

(எசு)

நிறையொன்றுமில்லையெருப்பிற்சுங்காமமுண்டேற்  
குறையாநிறையினொருகுன்றியுங்காமமில்லை  
பறையாயறையும்பசுபபென்றுபரிந்துவாடி  
யறையாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்பநின்றாள்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஓர்குன்றியளவுங் காமம் இல்லையா  
யிருந்தது, காமமுண்டாகில நிறை ஒன்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவுமன்றி அத  
னைமறைத்தாலும் பசுபபுச சாற்றுமாயிருந்ததென்கூறி வாழ்க் கடல்போலே காமம்  
மேன்மேலலைப்பநின்றாளென்க. (எடு)

நெஞ்சங்கலங்கிநிறையாற்றுப்படித்துநின்ற  
ளஞ்செங்கமுநீரலாந்தம்மதிவாண் முகத்தே  
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாதோ  
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தி.

இ - ள் பொய்கூறுதவன் தன்கண்ணாலே இங்ஙனநெஞ்சுகலங்கி நிறையைப்  
போக்கிநின்றவனது கழுநீர்மலர்ந்ததோர் மதிபோலுமுகத்தேநோக்கினானை, அவ  
ளெகிரோக்கினானைகழந்த காமத்தி அவறகு எளிமையை முதற்கொடுத்துப் பின்பு  
பாம்புபோற் நலைக்கொண்டதென்க. (என)

பூவுண்டகண்ணாள்புருவச்சிலைகோலியெய்ய  
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொவென்ன  
மாவுண்டநோக்கின்மடவாளை மறித்துநோக்கிக்  
கோவுண்டவேலான் குழைந்தாறமலையினானே.

உண்ட - உவமவாசகம்

இ - ள் வேலான், பூப்போலுங்கண்ணாள் புருவமாகியவில்லைவளைத்துக் கண்  
னாகிய அம்பாலேயெய்தலின், எவ்வுண்ட என்னெஞ்சிற்புண்ணுக்கு இடுமருந்து யா  
தென்றாய்ந்தது குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்தென்று அவளை  
மீண்டும்பார்த்தது ஆண்டுப்பெற்றற்குக் கூட்டியுரைக்குவ குறிப்புளாயாகிய நோக்காலே  
யுயிரைப்பெற்று ஆற்றாமையிலேநின்றாளென்க.

இதனால் முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின் இறந்துபடுதலுக்கு மருந்  
தென்றுகருகினனாம். (என)

காமக்கடுநோய்க்கனல்குழந்துடம்பென்னுமற்றிவ்  
வீமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்  
றாமத்தினூர்த்ததுகிலேந்தியவல்குறையை  
பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

இ - ள். காமநோயாகிய கனல்குழந்து உடம்பென்னுமவ்விதகுடனே யுயிரை  
முழுகக்கச்சுதலிற் போகலாற்றாது விமலையுடையதாதையாகிய சாகரத்ததனுடைய  
கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (என)

வேறு.

நாவிநோய்செய்தநறுங்குழலாண்ணிலக்  
காவிநோய்செய்தகருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்  
னாவிநோய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்  
மேவிநோய்தீரவினாத்தருவாரிலேயே.

கயற்கண் - ஒருபெயர் குழலாள் - மானிடமாத்

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவன் காவிகுநோய்செய்த கண்ணினையுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதோ தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாக வுணராதே பின்னுமயங்கினேனை மேவி மிக்கவருத்தந்தீரும்படி. என்னுற்றையென்று வினாவாரின்றாயிருந்ததென்றானென்க.

இனிக்குழலாள் கொடிய அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனெனென்றுமாம். (எக)

தெண்ணீர்ப்பணிக்கயததுமட்டலாந்ததேங்குவளைக்  
கண்ணீர்மைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்  
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிறகவாந்த  
பெண்ணீர்மைமேனாட்டிற்றத்துமறியுமோ.

இ - ள். சிறியதொரு குளத்தேயலாந்த குவளைபோலுங் கண்ணின் மன்மையைக் கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளிலறியவையெல்லாங்கவாந்ததொரு பெண்டன்மை முன்னாலும் பிறந்தறியுமோ? இன்று என்னை வருத்ததற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றானென்க. (அ௦)

கருங்குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது  
மரும்பொழுதுமுண்முலையுமாருயிர்க்கேகூற்றம்  
விருந்தினராய்வந்தாராவெற்றுடலாநோக்கும்  
பியார்மகள்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாக நோக்கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவுயிரொன்றினையும் அழித்தற்கே தான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல்வினையுடையோர்மகள்? இவட்குப்பெயர் கூற்றமென்றாமோ, பெண்ணென்றாமோவென்றானென்க. (அ௧)

வாருடுத்தவெம்முலையவண்டார்பூங்கோதையைப்  
போகொடுத்தார்பெண்ணென்னார்கூற்றமேயென்றிட்டாற்  
ருருடுத்ததீண்மார்பாதம்முயிர்தாம்வேண்டுவேர  
னிருடுத்தவிநங்கரைத்திட்டொழியாரோ

வாருடுத்த - வார்பூழந்த.

இ - ள். இவளைப் பெயரிட்டவர்தான் தம்முயிர் தீங்குருதிருத்தல்வேண்டவாராயிற் கூற்றமென்றார்; தாருடுத்ததீண்மார்பார் கூற்றமென்றிவ்வாராயின், இந்நகரைக்

கைவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோரிடத்தே யிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் பெண் ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூறினானென்க.

தந்தையைப் பெயாக்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற்கூறினர். நீண்மாற்பொன்றது - அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறிற்று. (அஉ)

பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடுந்  
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாபெயிநிலங்கக்  
கொங்குண்குழறாழக்கோடெருத்தஞ்செய்தநோக்  
கெங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதோன்முமே.

இ - ள். மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமுந் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழ்ச் சாய்ந்தகழுத்துத்தந்தப்பார்வை பாத்தவிடமெங் குந் தோன்றுகின்றதென்றானென்க.

இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். முன்பெற்ற அருணைக்கீனைவியந்தான். (அங்)

வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடுப்பிளவோ  
தாளார்கழுநீரோநீலமோதாமமாலையோ  
நீள்வேலோவம்போகயலோநெடுங்கண்ணோ  
கோளார்ந்தகூற்றமோகொல்வான்றெடங்கினவே.

இ - ள். இந்த மதிபோலுமுகத்திருக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் அரு ணைக்கழுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடுப்பிளவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமமாலையோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கழுஞ்செய்து கொல்வான் றெடங்கினவாதலிற் கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போவென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தன வென்றானென்க. (அச)

வேறு.

என்றாங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசின்தித்  
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு  
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோழ்  
குன்றாமல்விற்றுகுளிர்சாகரத்தத்தென்பான்.

இ - ள் ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை யெய்துந்தன்மை என்றுகூடுமென்றுநினைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளே ஆண்டுகறையுஞ் சாக ரத்தன் மாற்றமைந்தகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியென்னுமெண்ணிற்குறையாதபடி சாகைகவிற்றானென்க.

குளிர் - திசைச்சொல்.

(அடு)

திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்  
செருமல்குவேலாய்க்கிடமாவிதுவென்றுசெப்ப  
வரிமல்கிவண்டுண்டறைமாமலர்க்கண்ணரிமைந்த  
னெரிமல்குசெம்பொனிலமாமனோடேறினானே.

திருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தா. வனகென் மதுவை யுண்டு வரியென்னுமபண்ணை யறைகின்ற கண்ணி

இ - ள். நாய்கள் எனக்குச்செல்வமிகவந்ததிருவேயென்று சோந்து இனி யிவ் வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்றுசெப்ப, அதுகேட்ட அம்மைந்தன் அம் மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினனென்க. (அசு)

க. நம்பன்சிறிதேயிடைதந்திதுகேடகநாளு  
மம்பொன்னகருளமைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தாள  
கம்பம்மிலாதார்கமலைக்குவிமலையென்பாள்  
செம்பொன்வியகருநிறத்தாள்நினைவன்னீராள். (அஎ)

உ. பூம்பாவைவந்துபிறந்தாளபபிறந்தபோழ்தே  
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன்மெழுதியிட்டா  
தூம்பியாதுமில்லாகளும்போன்றதென்றேமில்பண்டங்  
கூடமாதசெலவக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான். (அஅ)

ங. மங்கைக்குரியான்கடையேறும்வநதேறலோடும்  
வங்கநிதியமுடன்வீழும்மறன்றிவீழா  
தெங்குந்தவைக்குநிகரில்லவனேறமமாப  
நங்கைக்கியனநடும்பூவணைப்பாளியென்றான். (அசு)

ச. ஏழாண்டின்மேலுமிரண்டாண்டிரண்டெய்திரின்றாள  
வீழாநிதியமுடன்வீழ்ததுவேவினாயககே  
யூழாயிற்றொல்குதுசுப்பஃகவுருத்துவீங்கிசு  
சூழாரம்வைத்தமுலையாணலஞ்சுழ்கவென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. கம்பமிலாதாள் - கற்பிலசைவிலாதாள்

உ. தூம்பில்லாகளும்போன்றதென்றான், சரக்கு விலைபோகாமையின், கொடி-  
ஒழுங்கு. “கொடிககடனா” என்றார்பிறரும்

ங. வீழும் - நின்னிடத்தே தாழும். மற்று - அசை.

இ - ள் நம்பன், சிறிதேயிடத்தந்து இதனைக்கேட்க, இந்நகரிலே நாளாமிருந் தேன்; இங்ஙனமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளாகிய கமலைக்கு விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீராள், பாவை, இவள்வந்துபிறந்தாள், பிறந்தவப் பொழுதே மேலாங்காரியங்கனயெல்லா மறியுங்கணிகள் சாதகஞ்செய்தார்; செய்த வன்றே எனது குற்றமற்றபண்டங் தூம்பில்லாத குளத்தை யொத்தது; இதற்குக் காரணம் வினாவினேனாக, அவர்களிலொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வரு மொழுங்கே; அதுவரும்வழியுங்கேளென்றான், என்றவன் இவருக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும், ஏறினவளவிலே நிதியஞ்சேரவீழும்; அல்லதுவீழாது; அங் னனவீழும்படி வந்தவன்மாற்பமே இவட்குப பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதியும் இப்பொழுது வீழ்ந்தது, யாண்டும் பதினொன்றற்றுப் பன்னிரண்



டாயிற்று. ஆதலின், நினக்கே யூழாயிற்று, இனி இவள்நலத்தைத் தழுவுவாயாக வென்றனென்க.

கமலைக்குப்பிறந்தாளென்க கணி சாகரத்ததனை யுவந்து செல்வக்கொடியே பென்றனென்றுமாம். (க௦)

வேறு.

ஏற்றகைதொழுவீழ்ந்தெனவேந்தலேத்  
தேற்றினன்றிருமானிலஞ்செவ்வனே  
தோற்றமாதருந்தோன்றலேக்காண்டலு  
மாற்றினுடனதாவியுந்தாங்கினுள.

வீழ்ந்தது - விகாரம்.

இ - ள். எடுத்தகையிலே ஒருதொழி தானேவந்துவீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலே யிங்ஙனங்கூறித் தேற்றினான், தேற்றினபின் மாதருந் தோன்றலே யுள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தனதாவியையும் போகாமற்றித்தான், தடுத்து நலஞ்சூழுகவென்று தந்தை யவற்குக்கூறியது தானுமபின்புகேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ் செய்தாளென்க (க௧)

அம்பொற்கொம்பனையானையும்வார்கழற்  
செம்பொற்குன்றனையானையுஞ்சீர்பெறப  
பைம்பொனீணகாப்பல்லியமார்த்தெழ  
விம்பரில்லதொரின்பமியற்றினா.

இன்பமென்றது - மணத்தை, ஆகுபெயர்.

இ - ள். நகரிலே பல்லியங்களாராநிறபக் கொம்பனையானையுங் குன்றனை யானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க (க௨)

கட்டிலேறியகாமருகானையும்  
மடவொயவிழ்மாமலாக்கோதையும்  
விட்டுநீங்குதலின்மையின்விவிலா  
ரொட்டியிருடம்போருயிராயினா

இ - ள். பிணிப்பினையுடைய இலவாழகையிலேசென்றகானையுங் கோதையும் தம்மிரண்டுடம்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டுநீங்குதலுமக்களது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்ஙனம் ஒருடம்பாதலேயன்றி மனமுமொன்றாயினாரென்க

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பதுபோதரும். (க௩)

நிலவுவெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகில்  
கலவங்கண் புதையாதுகனற்றலி  
ஊலகமுன்றுமுறுவிலைதென்பவே  
புலவுவேற்கண்ணினுண்முலைப்போகமே.

இ - ள். அவா அந்நனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூந்துகில் மேகலையமறையாதே தானேநெகிழ்ந்து அவனைக்கனந்துதலின், ஆண்டுப்பெற்ற நுகர்ச்சியின்பம் உலகமூன்றுமுறுகின்ற விலையையுடைத்தென்க.

அவன் கொளுத்த அவள்கோடலிற் கனந்துதல் அவன் மேலேற்றறு. முலைப் போகமென்றா, உடமபைப்பற்றி இன்பதுகராநிற்க நிகழ்வதோர் கரணமென்பது தோன்ற. (கச)

தேனவாங்கமழ்கண்ணியுநதெவவாத  
மூனவாங்கதிரவேலுறுகாளையுங்  
கானவாங்கடிநாறுமெனபள்ளிமேல்  
வானவாம்பவகையால்வகிஞாகளே.

இ - ள். கணையுநகாளையுங் கானம்விரும்பும் மணமெல்லாநாறும்பள்ளிமே லே வைகினுரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகாந்தமைசோன்றத் தேவரவாவும்வகையென் றா. இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகாச்சுகுறிற்று. (கடு)

வேறு.

வெண்மதிரெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பீண்ட  
வண்ணனன்மாடத்தங்கணகிழ்புகையமளியேறிப்  
பண்ணமைமகரவிணைநரம்புரி இப்பாவைபாட  
மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினுனே.

இ - ள். மதியின்றலைதேய்த்தவிற நழுமபிருப்பீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவை யாழ்வாசித்துப்பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியி லே மயங்கினுனென்க.

இதுமுதல் மற்றைநானைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறியென் றதனால் நீங்கியிருந்து நாட்கடன்கழித்தெய்தினுரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டு நாள் ஈண்டுச்சென்றமைதோன்ற மேலே \*‘நாளிரண்டுசென்ற’ என்றா. (கசு)

இன்னரிச்சிலம்போடேகுகிக்கின்கிணியிகலியாபபப்  
பொன்னரிமாலைதாழப்பூஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர  
மின்னிருங்கலாபம்விங்கியிளிர்ந்துகண்ணிரங்கவெம்பித  
துன்னருங்களிகொளகாமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளான்.

இ - ள். ஊற்றின்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம்புங் கின்கிணியுமாற்ப்ப, மாலைதாழ, சிகைசோர, கலாபம்வம்மிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக காமமரகியகனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிற்றிலனென்க.

கனி - சாரம் தாழதலானுஞ் சோதலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின கரண மாம். (கஎ)

தொழித்துவண்டியிருங்கோதைதுணைமுலைமூழ்கப்பூம்பட  
டழித்துமட்டொழுநுந்தாரானணிவளளததாய்ந்ததேற

லெழிம்பொலிமாதாக்கேநதவினிதினிஹுகர்ந்துகராமக்  
கொழித்திகாகடலுண்முழ்கிக்கோதைகண்டியின்றவன்றே.

தொழித்த - சிதறி. '.

இ - ள். அக்கரணிகழந்தபின் கோதைமுலைகள் பூமபட்டையழித்து நீங்காமன்  
முயங்கலின், மட்டொழுஞ்ஞாரான் மாதர்க்குத் தேறலைவள்ளத்தேயேந்த, அவள்  
அதனை யினிதாகுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்திகைக்குங்கடலிலே மீண்டுமழுந்துத  
லின், அவன்றுயில்வதற்குமுன்னே யவள்கண் சிறிதுதுயின்றனவென்க. (கஅ)

பாசிலைகருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபரநதுமின்னுந்  
தூசலாமல்குநீண்டத்துயிற்சுண்களவிழித்ததோற்றம்  
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாநின்றதொக்கு  
மேசுவதொன்றுமில்லாவினைவடமுலையினுட்கே

வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற்கென்றது - இடக்கர். புணாசசிக்கண் நான்  
டோன்றலின், தூசநெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமென்றார்.

இ - ள். மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்திண்ட அவட்குக் கண்  
விழித்ததோற்றங் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லெனவலருந்தன்மை  
யை யொக்குமென்க. (கக)

கங்குற்பாற்புகுந்தகனவனிவனெனக்கதுப்பிற்றழந்த  
தொங்கலான்முன்கையாததுச்சொல்லுநீவநதென்ன  
நங்கையான்பசித்துவந்தேனெப்பொருணயப்பதென்றூட்  
கங்கலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலவமிழ்தமென்றான்.

அனந்தராதலிற் றுனறியாமற்புகுந்த கள்வனென்று அசதியாடினான்.

இ - ள். இவன்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி. மாலையாற கையையாத்து  
இனி நீவந்தகாரியங்கூறென்றுகேட்க, யான் பசியான்வந்தேனென்றுகூற, நீவிருமடி  
வனவற்றின் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று வினவினுட்கு அழ  
கொழுங்கின்றமேனியாய்! நின்அழகாகியவமிழதமுழுதுமென்றானென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதுதோன்ற, எப்பொருளென்றான். ( )

செயிர்த்தவளசிவநதுநோக்கிச்சீறடிசென்னிசோத்தி  
யயிர்ப்பதென்பணிசெய்வேனுக்கருநிறறுப்பொருளதென்ன  
வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப  
பயிர்ப்பில்பூம்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றான்.

செயித்து - செயிாக்க. முன்பு நின்னலமென்றதனாற பிறநலமன்றி நின்னல  
மென்பது போதருதலின், அது செயிராம. நோக்கி - நோக்க. பயிர்ப்பு - அரு  
வருப்பு.

இ - ள். தான்குறநங்கூறலின், அவள்கோபித்துப்பார்க்கசு சென்னியை யடியி  
லேசோத்தி என்னை அயிராக்கின்றதன்மையென்னென்றுவினாவ, அதற்கு மறுமொழி

கொடாமையிற் றூன் றெட்டியிப்புக்கொண்டு நினதேவலே செய்வேனுக்கு அருளி  
னதுயாதொன்று அது காரியமென்றாகு, அதற்கு வருந்திப் பயிர்ப்பிலலாதமாப  
னே! நீயித்தன்மையன சிறிதுங்கூறாயாகி இதனாலவரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி  
இப்பள்ளியிலே யினித் தங்கென்றனென்க

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவே தனக்குப்பொரு  
ளென்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலுங்கூடலுங் கூறினாரென்க. (க0க)

உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட  
வெள்ளியிற்புணைந்தகோலவிளக்கொளியெறுவிதாக  
வள்ளிதழ்க்கோதைவல்லான்வட்டிகைதுதியின்வாங்கிப்  
பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினுளே.

இ - ள். வெள்ளியாறசெய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி மிக்கெரிதலின் அரக்  
காம்பலின்வழவைக்கொண்ட ஓளி பின்பு விடியற்காலமாதலின், அவ்வொளிகொடா  
நிற்கக் கோதை புணர்ச்சியவசததாலே பாவைபோலாயினென்க.

எழுதவல்லவன் துகிலிகைதுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழிததுப் பள்ளி  
மேலெழுதினதொருபாவ்வ. வட்டிகையை வாங்குதல் ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று.  
இனிக் “கட்டிலேறிய” என்னுங் கவிமுதலியவற்றை ஒருநாளைக்கூட்டமாக்கியு  
முரைப்ப. (க0உ)

வேறு.

மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்குழ  
னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்றென  
வங்கதற்கிரங்கினவாரும்பேதுறக்  
கங்குல்போய்நாட்கடன் கழிந்ததென்பவே.

இ - ள். புணர்ந்தோரெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றோமேயென்று  
பேதாறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழுகு குழனும் இன்று தாமே  
யருளி, யாம்பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப் பிரியாநிற்குமேயென்று அப்  
பிரிவிற்கு இரங்கினபோலேயிருந்தன. அவை யங்ஙனமிரங்க, கங்குல்அவ்வித்தி  
னின்றும் போக, நாட்கடன்கழிந்ததென்க

மருதம் - காலைப்பண். போய் - போக.

(க0ங்)

ஏந்துபூங்கோதைகடிருத்தியேர்படச்  
சாந்துகொண்டிளமுலையெழுதிதையறன்  
காந்தளமுகிழ்விர்ல்கையினுற்பிடித்  
தாய்ந்தவட்கிதுசொலுமலங்கல்வேலினுன்.

இ - ள். வேலினுன் ஏர்படத்திருத்தியெழுதி அவள்விரலைக்கையாலேபிடித்து  
ஆற்றுவக்குறெறியையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்குமென்க. (க0ச)

பூவினுட்டாழ்குழற்பொன்செயேநதல்குன்  
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்

காவினுட்டோழரைக்கண்டுபோதாவே  
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன் - மேகலை.

இ - ள். குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! ஏத்தொழிலிடத்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழரைக்கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னென்க.

தாழ்சிலையென்றதனும் ஹரிதன்றி அணியவிடத்தே போய்வருவேனென்றென்று அவள்கருதினாள்; தான்கருதியது வலியில்லாதவம்பு இலக்கைப்பட்டெவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்துவாராது மாறிப்போமாறு போலே யானும் நின்னிடத்துவாராது இந்நகரிலே மீண்டுவருவேனென்றான், அதுதமாக்குண்மை காட்ட மெல்வருகின்றமையைநோக்கிக்கூறினான். (௧௦௫)

என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்  
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்துதலின்  
மன்றனாரிவையைமருட்டிமாமணிக்  
குன்றனன்கொடியவள்குழையவேகினான்.

இ - ள். என்று அவன்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய கண்மலரில் ததும்பிவீழாதே நின்றநீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ்வரிவை, யைத்தேற்றியவன் அவள்குழையப் போயினென்க. (௧௦௬)

விமலையாரிலம்பக முற்றிற்று.

அஃ கவி ககககசு

—o-o-o-o—

## சு ர ம ஞ் ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

வாளிரண்டுமாறுவைத்தபோன்மழைக்கண் மாதரார்  
நாளிரண்டுசென்றவென்றுநையமொய்கொளகாவினுட்  
டோளிரண்டுமன்னதோழர்தோன்றலைப்புணர்ந்தபின்  
றாளிரண்டுமேத்திநின்றுதையனாமம்வேண்டினா.

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவா

இ - ன். காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநான் கழிந்தவென்று வருந்தாநிறக, அவ்  
விடத்தே தோழா தோன்றலைசேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோலங்கண்டு ஏத்திநின்று  
நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுகவென்றாரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதராரையுமபடி  
தோழா நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது இவாகேட்டதுகொண்டு சுரமஞ்சரி  
யைச் சீவகன்கூடவேண்டிமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன் மற்றைநாளும் அவனாப்  
பிரிதலின், அவா நாளிரண்டுசென்றவென்று கைதற்குக்காரணமாயிற்று, தோழர்  
நாமம்வேண்டியதென்றவாறு. (க)

பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலையகல்குல்  
வீடுபெற்றவரும்வீழும்வெம்முலைவிமலையென்  
றாடுவானணிந்தசீரமபையன்னவாணுத  
லாடினும்புணர்ந்ததொத்தினியவருளாளரோ.

\*“வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்குல்” என்றாபிறரும். வீடுபெற்றவரும் வீரும்  
பும முலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய அரமபையென்க.

இ - ன். ஊடல் கடித்திறீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையெயொத்து இனியவளாய்  
அரம்பையெயொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயாகூறப்பட்டு உள்ளாயினுனென்  
ருனென்க. (உ)

அம்பொரைந்துடையகாமனையென்னவநதண  
னம்புநீரரல்லர்நன்குரங்குநீரராயினுந்  
தங்குரவாதாங்கொடுப்பினெஞ்சுநொந்து, காழ்வர்தாம்  
பொங்கரவவல்குலாரொனபபுகன்றுசொல்லினுந்.

நம்பு - நகை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

\* பொருநராற்றுப்படை: உண்டென வுணரா வயவு கடுவின் - வண்டிருப்  
பன்ன பல்கா ழல்குன் - இரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குறங்கின்.

இ - ன். அதுகேட்டவாஜயன் காமனென்றேவியந்தாராக, புத்திசேனன் கூறுவான் குடிப்பிறந்தமகளிர்தான் தங்குரவா தம்மைக்கொடுப்பாராயின், அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர்விரும்புரீரல்லராய்ப் பொல்லாராயினுந் தாம அதற்கு நெஞ்சாலே நொந்து அவரை வழிபடுவா; இங்ஙனம் வியக்கவேண்டாவென்று நகையாடலை விரும்பிக்கூறினானென்க.

(௧)

அற்றுமன்று கன்னியம்மடந்தைமாரணியலம்  
முற்றினுநீடுவைப்பின்முள்கும்வந்துபாவமுங்  
குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைசூழ்ந்துகூறினாங்  
குற்றமெத்தயாவுயிர்தொழிதல்யாக்குமொககுமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையும்ன்று.

இ - ன். கன்னியராகிய அம்மகளிரா நலமுதிரந்தவாகனைக் கொடாதே நெடுநாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவமவந்து புகுதும், மற்றுங் குடிப்பழியுமுளதாமென்று கருதிப் பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைசூழ்ந்துகொண்டு சென்றுகொடுத்துத் தம்பாரங்கழித்து இளைப்புத்தீர்த்துவிடுதல் குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம்வந்ததாதலின், நீாவியத்தல் வேண்டாவென்றானென்க.

(சு)

வேறு

க மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்  
புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கவூரெலாம்  
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகா  
மதிக்கிடைமுகத்தியோமடநதையீண்டையாள.

(ரு)

உ. ஆடவாதனதிடத்தருகுபோகினு  
நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்  
வீடுவலுயிரெனவெகுளுமற்றவள்  
சேடியர்வழிபடச் செல்லுஞ்செல்வியே

(சு)

ஈ. காமனெசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்  
வேமெனக்குடம்பெனுமவேயகொடோளியை  
யேமுறுத்தவணலதுகரினெநதையை  
யாமெலாமநங்கமாதிலகனென்றுமே.

இவைமூன்றுமொருதொடா

விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பநூற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகா - வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகையுமுடையவூரென்க.

இ - ன். அவன் பின்னும் நீபுக்கவூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ்செய்வை; ஆயினும் ஓர்மடந்தை நீமணஞ்செய்தவிவ்வூரிடத்தே யிருக்கின்றாள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும், தன்னருகிருந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிராவீடுவேனென வெகுளாநிற்கும்; அச்செல்லிதான் சேடியாவழிபடச் செல்லாநிற்கும்; காமனெசெல்லினும் காணாய் ஏனக்கு உடம்புவெமென்

னிற்கும். அவனாமயகடிமுறுத்தி யவன்நலத்தை நீறுகளின் நின்னை யாங்கள் காம னுகுத்திலகனென்று பெயாகடறுவேமென்றனென்க.

மா - \* “தட்ருமாகாலே” என்றும்போலநின்றது

(எ)

வேறு.

தாசியர்முலையகடாக்கத்தனையவிழந்துடைந்துதன்டாரா  
வாசங்கொண்டிலங்குமுந்நூல்வலம்படக்கிடந்தமார்ப  
பேசியபெயரினோபபேதுறுதொழிவேனுகி  
னசுமன்பிலாதபுனபெண்கூந்தல்யானனைவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசுதியாடி வஞ்சினங்கடறுகின்றான்.

இ - ன். சேடியாமுயககத்தாற் பிணிப்புகெழிந்த விரிந்த வாசங்கொண்டில  
ங்குந்தாரும் தூலங்கிடந்த மாபனே, நீகூறிய பெயரையுடையானை மயக்கமுறுத்தா  
தே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதானை யான் கூடுவேனாகக் கடவேனென்ற  
னென்க

(அ)

வண்டுதேன்கிலைகொண்ணுமாந்தளிர்மலர்களம்பாக  
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்துநீல  
முண்டதுகாற்றியாண்பேருடடுவலுருவக்காமன்  
கண்டபொற்படிவஞ்சாரந்துகரந்திருநானையென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலைகொண்டநானாக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க.  
தளிர்போலு மேனியையுடைய கொடி. இனிச் சிலைகள்பாடமாயிற் சேமவில்லைக்  
கூட்டுக. வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினுற்போல, அவள் புத்தாகக்கொண்ட  
கோட்பாட்டைப்போககி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்குரிய ஆண்பெயரை யூட்டுவே  
னென்றனென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான். வடிவையுடைய  
காமனாகப் பொன்றாதசெய்தவடிவமென்க

இ - ன். காமன்கோட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக் கொண்டது நானைக்கூடு  
வேன்; நீயப்படிவத்தைச்சொந்து கரந்திருவென்றனென்க.

(க)

வேறு.

இழைக்கண்வெமமுலையிடையேநதல்குள்  
மழைக்கண்மாததாமாலுறுநோய்செய்வான்  
முழைக்கண்வாளரியேறனமொயம்பினு  
னுழைக்கணுளாகுதாதெழுந்தானரோ.

இ - ன். மொயம்பினுன் முலேமுதலியவறையுடையமாததா நோய்செய்ய  
வேண்டித் தன்முக்கதிடத்துக் கணபோல ஏவலகொள்ளுந் தன்மையாக்கு அங்க  
னங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க.

(க)

\* புறநானூறு, ககச: அதனெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி - நெருவ னுட்டிம்  
புலவாய் போல - வோடி யுதலுங் கூடும் - நெக்கல் வாழ்க்கை தட்ருமா காலே.



சோருங்காரிகையாள்சுரமஞ்சரி  
யாருஞ்சூடியவம்முலைப்பூந்தடர்  
தாருமாற்பமுந்தண்ணெனத்தோய்வதம்  
கோருமுள்ளமுடன்மெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

இ - ள். அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளங் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத் தடத்தைத் தாருமாற்பமுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்றது, பலருங்கூறக் கேட்டிருந்தலின், அவள்வடிவை இததன்மைத்தென்று ஓராநிற்குமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூடலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்றப் “பணைத்தோட் சுரமஞ்சரி” என்றமையானும், ஈனபடி புத்திசேனன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவையோருமென்றார். தண்ணெனவெனவே வருந்தினான். (கக)

வேறு.

க. கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிராத்துவீங்கின  
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை  
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்தினுள்ளன  
குடங்கையினெடியனகுவளை யுண்கணை. (கஉ)

உ. ஏத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய  
பூத்தலைக்கருங்குழம்புரியிறைபுறம்  
யாத்துவைத்தலைக்குமிவ்வருளிலாணலங்  
காய்த்திபென்மனத்தினைக்கலக்குகின்றதே. (கங)

ங. சில்லரிக்கின்கிண்சிலம்புஞ்சீறடிசு  
செல்விதன்றிருநலஞ்சேரும்வாயிரு  
னல்லலங்கிழவனோரந்தணுளனாய்ச்  
செல்லவ்யான்மெளரிதகவுடைததென்றெண்ணினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இவை ஆராய்கின்றபடியுங் கூடுமுபாயமுங் கூறுகின்றன. மனத்தினுள்ளன வென்றது, \* “நங்கைகள் - போலும் வேலவனே” என்றுசொன்னது உட்கொண்டு.

இ - ள். வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கினபோலேயிருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையினெடியன போலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன்குழலாகிய கயிறறறலேயெனையாதது அலையாரின்றாள்; இவள்நலம் இங்ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்விநலத்தை இனிச் சேரும்வழிதான் ஒரீகிழவனாகிய அந்தணனாய் யான்செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமற் மெளரிதகவுடைத்தென்று கருதினென்க

ஏத்துதல் தரும் - விகாரம். அல்லல் - பசிப்பிணி. (கச)

\* குணமாலையாரிலமபகம், ௪௬.

அணங்கரவுரித்ததோலனையமேனியன்  
வணங்குநோன்சிலையெனவளைந்தயாக்கையன்  
பிணங்குநான்மார்பினன்பெரிதொர்புத்தக  
முணர்ந்துமூபபெழுதினதொப்பததோன்றினன்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவன் பாம்பின்ரோலையொத்த மேனியனாய், வில்லெனவளைந்தயாக்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நான்மார்பினனாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படிக்கூறிய நூலினையுடையதோர் புத்தகத்தையுணர்ந்து, அம்மூப்பையெழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினானென்க (௧௫)

வெண்ணையுடம்பினன்விதிர்ந்தபுள்ளிய  
னுண்ணவிரறுவையனொசிந்தநோக்கினன்  
கண்ணவிற்குடையினன்கைததண்டேன்றினன்  
பெண்ணலங்காதலிற் பேயுமாயினான்.

இ - ள். அவன் நரையுடம்பினனாய்த் தெறித்தபுள்ளியனாய் நுண்ணிதாய்ப்பீறினபுடைவையனாய்த் தலைவளைதலின் வளைந்தநோக்கினனாய்ப் பீறினகுடையினனாய் வலியாகவுடையதோர் தன்டையூன்றிப் பெண்ணலத்தைக்காதலித்து அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின்றன்மையனாயினானென்க.

\*“பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத் - திறைகொண்டு பெயாதி” என்றற் போல. (௧௬)

யாப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியாற்  
றாப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனாய்  
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைந்துமூழ்நிறை  
காப்புடைவளநகர்காணையெய்தினான்.

இ - ள். காணே பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோட்டியாலே ஆடவனார்க்கின தூயநெஞ்சிடத்தையுடையவன் நலத்தைப்பிணிக்கும் பாகனாய் மறைந்து சுரமஞ்சரிமனையை யெய்தினானென்க.

இவனையறியாதபடி மறைத்தலின், முகபடாமென்றார் (௧௭)

† லே வ று.

தண்டிவலியாகநனிதாழ்ந்துதளாந்தேங்கிக  
கண்டிகடைகாவலாகள்கழறமுகநோக்கிப்  
பண்டையிளங்காலுவப்பல்பாலடிசிலிந்நாள்  
கண்டெயந்தார்தருவகாதலிப்பபென்றான்.

\* பதிற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, க.

† நற்றொடி மகளிருநகரமைத்தரு - மெற்றிவன் மூபபெனவிரங்கினோக்கவே - பொற்றொடி வளநகர வாயில்புக்கனன் - பற்றியதண்டொடு பையமெல்லவே. இது ௧௭ - வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது; உரையில்லை.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டுமுற, அவர்முகத்தை நோக்கித் தண்டேபற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளாந்து இளைத்துநின்று பண்டை யிளம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பேன்; இப்பருவத்தில் யான் கண்டிரு ம்ப்பப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாங் காதலிப்பேனென்றனென்க.

இஃது இடக்கா. எனவே செவிகேளாமையிற ம்ப்பிசியையே கூறினாரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார்தரும் உணவுகளை ன்னுமொருபொருடோன்றிற்று .(க௮)

கையிற்றொழுதா கழியமுபபிறசெவிகேளா  
மையலவாபோலமனம்பிறந்தவகைசொன்னா  
பையநடக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவர்விடுததார்  
தொய்யின்முலையவர்களாகடைதோன்றனனிபுக்கான்

இ - ள். இதுகேட்டவவாகள், மூபபாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித்தபாப போலே மனத்திறறோற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியுடையரென்று பசிக்கி ரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய் விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு, தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்றனென்க. (க௯)

கோதையொடுதாழ்ந்துகுழல்பொங்கிநிமிரூபப  
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழுவோடி  
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையீயா  
னூதவுகுதன்மையினொடொல்கியுமரின்ருன்

இ - ள். அம்மகளிர் கோதையுங்குமுறுந்தாழ, ஞிமிறு பொங்கியாப்ப, கடலிற் பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ ஒடிவந்து இவ்வரத்து நுமக்கு ஏதமாயிருக்கும், மீண்டுபோமினென்றுகூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழிகொடாஅம் ஊதப்பறக்குந் தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றனென்க.

தாழ்ந்து - தாழ.

(௨0)

கச்சுவிசித்தியாத்தகதிராமூலையாமணியயிலவா  
ணச்சுநுணையம்புசிலைடுங்கவுடனேந்தி  
யச்சமுறுத்தமுதுபுளித்தாங்குத்தமதிஞ்சொல்  
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவினிகோதையவர்கூழ்ந்தார்

இ - ள். அங்ஙனமுறநின்றவின், அவ்வினிகோதையவர் கச்சுவிசித்தமுலையராய், வாணையும், சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த நுணையினையுடைய அம்பையுமேந்தி, இவ னெங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன்நன்மைகிரிந்தாற்போலத் தஞ்சொல் வெவ்விதாகக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (௨௧)

பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பா  
சாவர்தொடினேகடிதுகண்டவகைவண்ண  
மோவியாதம்பாவையினொடொப்பரியநகை  
யேவல்லகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

இ - ள். அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரை நோவவுரைக்கின்றவிது பாவமா தலின், நோவவுரையன்மின்; தீண்டுமேமாயிற் கடிதுசாவராதலிற் நீண்டன்மின்; ஒலியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாங்கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவரைநீக்குந்தன்மையை யறிவேமென்று கூறினாரென்க. (உஉ)

கையவளைமையகுழலையரியவாட்க  
ணையுமிடையெயமுலைநங்கையொருபார்ப்பா  
னுய்வதிலனாழின்முதுமூப்பினெடுமவந்தான்  
செய்வதுரைநொய்தினெனச்சேறுமெழுகென்றாள்

இ - ள். கையிடத்தனவாகியவளையினையும், கருமையையுடையகுழலினையும், வியக்கத்தக செய்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையினையுமு டையநங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முகியமூப்போடேவந்தான், அவன்றான் உய் யுந்தன்மையிலன், அவனிடத்துச்செய்யுங்காரியத்தை அவனிற் பதற்குமுன்னே கடிதிற்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனாயின், யாஞ் செல்லகடவேம்; நீர் முன்னேசெல்லவென்றாளென்க

ஊழிமுது மூப்பாயிற் காலமாகுக.

(உங)

மாலேபலதாழ்நதுமதுப்பிலிற் றிமிணங்கமமூங்  
கோலவகிறேயவைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுகிப்  
பாலேமணியாழ்மமுலைபசும்பொனிலத்திழிவாள்  
சோலேவரைமேலிழியுந்தோகைமயிலொத்தாள்.

சாந்தமணிநதமுலையையுடைய மமுலையென்க காவிடத்திறகன்னிமாடமாதலிற்

இ - ள். பாலையாழ்போனும் அழகிய மமுலைசொலையுடையாள் அகிற்றேய் வையான் மெழுகப்பட்டு மாலேதாழ்தலின் மதுததுளித்தது மணங்கமமும் பொன்னில தினினின்றமிழிகின்றவன் வரையிடத்தினின்றமிழியும் மயிலையொத்தாளென்க. (உச)

சீறடியகிண்கிண்சிலம்பொடுபுலம்ப  
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லெனமிழற்றச  
சேறுபடுகோதைமிசைவண்டுதிசைபாட  
நாறுமலாக்கொம்புநடைகற்பதெனவந்தாள்.

இ - ள் அடியவாகியகிண்கிணி சிலம்போடேயொலிப்ப, மேகலைகள் மிழற்ற, தேன்விளகின்ற கோதையிடத்துத் தேன் புட்பதூளியிலேகலந்து சேரூகையில் அத் தேனை நுகர்ப்பெறாமையில் வண்டுகள் திசைதோறுமெழுந்துபாட, கொம்பு நடைகற் கின்றதன்மையென்ன வந்தாளென்க.

துகிலுள்ளும்புறமபுங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார்.

(உரு)

வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்  
சிந்தைநலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட

வந்திலதையபயனென்னைமொழிகென்றான்  
முந்திரலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

இ - ள். நீ வந்தவரத்து என்னகாரியததைக்கருதியென்று அவள்வினாவ, மடவாய்! கேள்; சிந்தையிலேநின்று வருத்துகின்ற அழகியநீர்மையையுடைய நின்னைபுணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டுமென்றுநினைத்தலிற் சித்தத்தே நலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆடவந்தேனென்றானாக இவன்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன் எதன்மைதது? அதனைக் கூறென்றான்; அவனுந் தான்வருங்காலத்து வாராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அது இவனைக்கூடின் இம்மூப்புநீக்குதலைக்கருதிகூறினான். மேற் காமன் கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீக்கிற்று, இனிக் கூட்டத்திற்கையமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப்போமென்றும்போலிருந்தது. (உசு)

நறவிரியநாறுகுழலாள்பெரிதுநக்குப்  
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்  
துறையறிந்துசோநதுதொழுதாடுநரிலென்றும்  
கறிதிர்பிறநீவிரெனவையமில்லையென்றான்.

நறவிரிய - பூமணங்களெல்லாநதோற்க

இ - ள். அதுகேட்டு அவன் மிகநகருக் குமரியாடி நின்னையொழிய இளமை பெறுவாரா பிறருமுளரோ? அறிவீராயிற் றெரிந்துகூறுவீரென்றாளாக, நீகொண்ட வீரத்ததைக் கெடுத்துக்கூட்டுதுறை இம்மூப்பாலென்றறிந்து நின்னையணுகிக் கூடுவாரா என்னையொழிய இல்லையென்றவனுக்குச் சேர்துறை யறிந்தாடினார் இல்லையென்றானாக அவள்கருதி, நீர் உலகத்தாரறியுந் துறையன்றியே வேரோர்துறையறிவீரெயென்று இகழ்ந்துகூறினாளாக, அதற்கு ஐயமில்லையென்றானென்க. (உஎ)

செத்தமரமொய்ததமழையாற்பெயருமென்பார  
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி  
யத்தமெனமிக்ககடாங்கதிர்சுருக்கும்  
மொய்ததமணிமாடமிசையத்தகவடைந்தாள்

இ - ள். செத்ததோர்மரம் பெருமழையால் உயினைப்பெறுமெனகின்றவீரார்பித்தர்; இனியிவருற்ற பசியைத்தீர்த்தோமென்றுகருதி அப்பசிதீர்க்கும்படி மாடமிசையேசோந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோநதாளாம். அத்தகியென்று ஞாயிறு கதினாக குவிக்குமாடமென்க. (உஅ)

வடிவமிதுமூப்பளிதுவார்பவளவல்லிக்  
கடிகைதுவாவாய்கமலங்கண்ணொட்டிவண்ணங்  
கொடிதுபசிகூர்நதுளதுகோல்வளையினீரே  
யடிசில்கடிதாக்கியிவனேகொணர்மினென்றான்.

இ - ள். வனையினீர்! வாய் பவளக்கொடி துணித்ததாய்க்கீகண்ணும் அடியுங் கம  
லமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு ! அளிக்கத்தக்கது; இதனை அளியாதிருப்  
பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியுமிக்குளதாயிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்  
கடிதாக்கசமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மினென்றனென்க. (௨௬)

நானமுனாத்தாங்குநறுநீர்வனையாட்டி  
மேனிகிளர்வெண்டுகிலும்விழுப்பொனியல்புணும்  
பானலங்கொடிகிளவிபவித்திரமுநல்கத்  
தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ - ள். தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனை வாசவெண்ணெய்யூட்டுவித்து  
நீராலாட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொறப்புணாலினையும் பவித்திரத்தை  
யுநல்க, அவன் அமாந்து மெப்பபடுத்தி இட்டதவிசின்மேலே யிருந்தானென்க. (௩௦)

தீங்கணலஞ்சூழ்ந்ததிருமீனகளெனசசெம்பொற்  
பொங்குகதிர்மின்னுபுகழ்ககலங்குளபலபரப்பி  
யிங்குசுவையின்னமிர்தமேந்தமிசுசானரே  
னெங்குமிலையின்னசுவையென்றுடனயின்றான்.

இ - ள். மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீனகள் பொங்குகதிரைச்சூழ்ந்ததென்  
னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பககத்தட்டங்கனையும்பரப்பித் தங்கின அறுசுவை  
யடிசிலையேந்த, சான்றோன் எவ்விடத்துமிலலை, இத்தன்மைத்தாய சுவையென்று  
வியந்து, அவ்வியப்புடனே யயின்றனென்க (௩௧)

தமிழ்தழியசாயலவாதகருமலாத்தூநீர்  
ருமிழகரகமேந்தவுரவோனமர்ந்துபூசி  
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த  
கமழ்தினையுங்காட்டவவைகொண்டுகவுளடுத்தான்

இ - ள். இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவா மலர்தங்குந்தூநீரை உமிழ்ங்  
கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக்கூட்டி ஆய்ந்த  
வெற்றிலையையுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு கவுளடுத்தானென்க. (௩௨)

வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா  
னெல்லையெவனென்னபொருளெய்திமுடிசுறுஞ்  
சொல்லுமினுநீவிரகற்றகாலமெனததேன்சொ  
சில்லென்கிளிக்கிளவியதுசிறந்தயிலென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீாவலலதென்னென்று அவள்வினாவ, மடவாய்!  
யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லேனென்றாக, அவள் அதனைவேதத்தைவல்லே  
னென்றாகக்கருதி, அவ்வேதம் அநந்தசாகையதாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வள  
வென்றுவினாவ, அவன் அதற்கு யான் நினைத்தகாரியத்தைப்பெறுமளவுமென்றாக,  
அவள் அதனை வேதந் தான்கருகிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடியுமளவுமென்று

னாகக்கருதி, இக்கலையெல்லாம்நீராகறகாலத்தையின்னுங்கூறுமென்றுவினாவ, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற நினைவி லேனென்றானென்க.

என்றது: மேலும்வினாவுமுத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்குக் கருத தன்மென்றான்; அவன் அதனைநினைந்திருந்திலேனென்றானாகக்கருதினான். (௩௬)

இன்னவா களில்லைநிலததென்றுவியந்தேததி  
யன்னமனமென்னடையினுளமார்துநோக்கப  
பின்னையிவளபோகுதிதம்பேசுமெனவெண்ணித  
தன்னஞ்சிறிதேதுயின்றுதாழுவவணக்காள்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி இந்நிலததில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று ஏத்தி அவன் நோக்கினானாக, அவன் இனி இவன் நம்மைப்போமாறுகூறுவென்று கருதி மிகவுஞ்சிறிதே துயின்று தலைதாழ, அவன் அதுகண்டு நக்காளென்க. (௩௭)

கோலமணிவாய்க்குவனாவாட்கண்மடவானைச்  
சாலமுதுமுப்புடையசாமிமுகநோக்கிக்  
காலுமிகநோஞ்சிறிதுகண்ணுந்துயில்குறறே  
னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செயகுராயென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என்றது முறுவலை இத்திங்கள் கார்த்திகையாம்

இ - ள். சாமி மடவானைப்பார்த்து வாடைசகாறறுமிகுதலாலே நெஞ்சநோம், இதனாலேசிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன்; உராயாயென்றானென்க.

கண்ணிமைப்பளவுமென்றது உயிருடனிருத்தலையுணராததினற்போலக் கண்டிய லுதலும் இறந்துபாடுணர்த்திற்று. அதனைக் காலுநோங் கண்ணுந்தாங்குமென்றானாகக் கருதினான். (௩௮)

மட்டுவிரிகோதைமதுவாரகுழலினுடன்  
பட்டுநிணங்கடடில்பரிவின்றியுறைகென்றா  
ளிட்டவனைமேலினிதுமெல்லெனவசைந்தான்  
கட்டழல்செயகாமக்கடலைககடையலுற்றான்

இ - ள். அங்குனங்கருதினவவன் பட்டுக்கச்சுநிணந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றான்; அதுகேட்டு அழலின்றன்மையைச் செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றிரின்றதனை யலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன வருத்தத்தோன்ற அசைந்தானென்க. (௩௯)

காலையொடுதாழ்ந்துகதிர்பட்டதுகலங்கி  
மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி  
வேலனையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்தின்டோள்  
கோலமுலையாலெழுதக்கூடியதையன்றே.

இ - ன். கதிா பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது; பட்டபின்பு மாலைக்காலத்தோடே மதிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தங்கணவந்தோனை முலையாலேயெழுதும்படி இராக்காலங் கூடிற்றென்க. (௩௭)

ஏந்துமலாச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையும்  
வாய்ந்தமலர்க்கோதையமீர்துயிர்க்குநறும்புகையும்  
கூந்தலகிற்புகையுநதுகிற்கொழுமெனறும்புகையும்  
வாய்ந்தவனாமழையினுயாமாடத்தெழுந்தனவே.

இ - ன். சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையுங் கோதைக்குப்புகைத்த அகிற்புகையுங் கூந்தற்குப்புகைத்தவகிற்புகையுந் துகிறகுப்புகைத்தவகிற்புகையுங் பயனறமுலையின் மழையென, மாடத்தே யெழுந்தனவென்க (௩௮)

ஆசிலடுபாலமிர்தஞ்சிறியவயின்மம்பூந்  
காசில்கடிமாலேகலநொய்யமநிகவற்றஞ்  
துசுநறுஞ்சாந்தினியதோடிவைகடாங்கி  
மாசின்மடவாராகணமணிவினைநரம்புளர்த்தா.

ஆசில் - குறமறமற. கூதிராதலிற பாலடிசில்குறிநர். சிறியவயின்றென்றது - மடவாரா \* அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்யகலம். மதிகவறகும் - அறிவை வறத்தும்.

இ - ன் மடவாரா, அடிசிலையின்றி மாலைமுதலியவற்றைத்தாங்கி யாழைவா சித்தாரென்க. (௩௯)

பூஞ்சதங்கைமாலேபுகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்  
வீங்குதிரடோளுந்தடமாரும்விராமெழுகித்  
திங்கரும்புமென்றனையவன்பவளச்செல்வாய்த  
தேங்கொளமிர்தார்த்துசெழுந்தார்குழையச்சோநதார்.

இ - ன். ஒருபுறமாலையினையுங் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவா தோளிலும் மார் பிலும் விராயைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பைமென்றனைய அமிர் ததையுண்டு மாலேவாடுமபடி முயங்கினுரென்க. (௪௦)

பொன்னறையுளின்னமளிப்பூவணையின்மேலான்  
முன்னியதன்மனறலதுமுநதுமுடிப்பான்  
மன்னுமொருகிதமதுரம்படமுரனாற்  
கின்னமிர்தமாகவிளையாருமதுகேட்டார்.

இ - ன். அணையிடத்தான் அக்காலத்திலே தானினைந்திருந்த காந்தருவமாகிய வதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி நிலைபெற்றதொருகித்ததை இனிமையுண்டாகப் பாடி னாற்கு இனையாரும் அதனை யினிதாகக்கேட்டாரென்க.

நான்காமுருபிறகு இவாகேட்டது கொடைப்பொருட்டாம்.

(௪௧)

\* பதுமினி “அறபவுண்டியாள்” எனக் காமதூலார் கூறினார்.



வேறு.

மன்மதன்மணிகுரன்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வா  
ரினனதன்றியக்கரின்னியக்கவந்தென்றுதம்  
பின்னுமுன்னுநோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்  
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளோராமம்வாழ்த்துவார்.

இ - ள். காமனது அழகியகுரலேயென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்கொள்வா;  
இத்தன்மைதன்று இயக்கரால் நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று நோக்குவார்; எய்து  
வார், இப்பாட்டுடையான் சீவகனேயென்று அவனைவாழ்த்துவாராயினாரென்க. (௪௨)

கொம்பினெத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலேதாங்கியு  
மம்பினெத்தகண்ணினாரடிக்கலம்மரறறவுந்  
நம்பிதந்தகீதமேநயநதுகாணவோடினார்  
வெம்புவேட்கைவேனிலானின்வேறலானுமாயினான்.

இ - ள். அங்ஙனமானவா இடைவருந்தமென்று கலககளரற்றுகவும் ஒதுங்  
கியுந் தாங்கியுந் கீதத்தைவிரும்பிச் செலிப்புலனாகேட்டற்கு ஓடினார், அப்பொழுது  
அவனுங் கடவுலனாகாமையாலும் பாட்டினாலும் காமனேயாயினானென்க

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினாரும் பாடம் (௪௩)

தாமமாலேவார்குழறறடங்கணாக்கிடகாழி  
காமனன்னகாளோதன கருத்தொடொத்ததாகலான்  
மாமலாத் தெரியலான்மணிமிடற்றறிடைக்கிடந்த  
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினான்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நம்வயத்தனாகானென்று தம்மிடத்தினின்று நீக்கப்படுவா  
னாகிய காளே தன்னினையோடு அவாகருத்தமொத்ததாகலிற் கொன்றைமாலையே  
யுடைய இறைவனது நீலமணிபோலு மிடற்றிடத்தேகிடந்தொரு சாமகீதத்தைச்  
சாமி பின்னுநன்றாகப் பாடினானென்க.

தெரியலானைச் சீவகனெனிற் பின்னாச் சாமியென்னும்பெயர்வேண்டாவாம். ( )

களளமூப்பினநணன்கனிந்தகீதவிதியே  
வள்ளிவென்றதுண்ணிடைமழைமலாத்தடங்கரை  
புள்ளுவம்மதிமகன்புணரத்தவோசைமேற்புகன்  
றுள்ளம்வைததமாமயிர்குழாத்தினோடியெய்தினார்.

இ - ள். வேடனாகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாகவழைக்  
கின்றவோசைமேலே விரும்பி மனமவைத்த மயிறிறள் ஓடுமாறுபோலே, தடங்  
கண்ணாரெல்லாம் அந்தணனது முறறுப்பெற்ற கீதத்தின்வழியே யோடிச்சோநா  
ரென்க.

வளனி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளினோசையைத் தன்னிடத்தே யுடைய  
மகன் (௪௪)

வேறு.

இனிச்சிறிதெழுந்துவிங்கியிட்டிடைகோறுநாங்க  
 ளெனக்கொறுகொறுப்போலுமிளமுலைப்பரவையல்குற்  
 கணிப்பொறைமலிந்தகாமாகற்பகமணிக்கொம்பொப்பாள்  
 பனிபபிறைப்பூணினுன்றன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டாள்.

கொறுகொறுத்தல் - குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைகளினவி.

இ - ள். நாங்கள்மேல் இந்நிலையிறுசிறிதெழுந்துவிங்கியிடையைக்கொல்வோ  
 மென்று கோபிப்பனபோலு முலையினையும்ல்குலையுமுடையதொரு பழமாகிய பார  
 மிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பாள் பூணினுனது பாட்டாகியவிலையிலே சென்றுஅகப்  
 பட்டாளென்க. (சசு)

அடிக்கலமர றறவல்குற்கலைகலந்தொலிப்பவந்து  
 முடிப்பதென்பெரி துழத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன  
 வடிக்கணுணக்குநாணித்தோழியைமறைத்துயின்னுக்  
 கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிராமணிக்கொம்பினின்றார்.

முடிப்பது - இடக்கா

இ - ள். அரிவை அரற்ற ஒலிப்ப வந்து, முடிப்பதென்? யான் பெரிதுழத்தே  
 னேயென்ன, அவள் நாணி நகருத் தோழியைமுன்னிட்டிகொண்டு மின்னுக்குழாத்  
 திடையிற கொடிபுபோலே நின்றாளுன்க. (சஎ)

இனையவர்க்காணின்மன்னோவென் செய்வீர்நீவிரென்ன  
 வினாமதுககணணிமைநதர்விளிகெனத்தோழிகூற  
 முனையெயிற்றிவனையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ  
 வுளைவதுபிறிதுமுண்டோவொண்டொழிந்தார்க்கென்றார்.

இ - ள் நீர் என்னையொழிய இனையவரைககண்மராயின், மிகவும் என்செய்வீ  
 ரென்றானாக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று தோழிகூற,  
 இங்ஙனங்கூறியது இவனைப் பேசினரில்லையென்றோ? இவட்குவருந்துங்காரியமாக  
 அவர்செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க (சஅ)

வாய்ந்தவிம்மாதாசுண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்றைக்  
 காய்ந்தனளென்றுகூறக்காளைமற்றிவட்குத்தியான்  
 மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதராரொருங்குவாழ்த்தி  
 யாய்ந்தனமையனுயந்தானறிந்தனமதனையென்றார்.

வாய்ந்த - விகாரம்.

இ - ள். இம்மாதாவாயத்த சுண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு ஆடவனாக்  
 காய்ந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தியானாகியகாளை மாய்ந்தான்போலுமே  
 யென்றானாக, மகளிரெல்லாம் தூறும்புகுவானென்று வாழ்த்தி, ஐயனுய்ந்தான்;  
 அதனையாராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்தேமென்றானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சக)

காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிநங்கை  
மாலுற்றுமயங்கியாங்கண்மடக்கினிதுதுவிட்டேந்  
சேலுற்றநெடுகட்செவ்வாய்த்தத்ததைதன்செல்வங்கண்டே  
பாலுற்றபவளச்செவ்வாய்த்தத்தையாற்பரிவுதிரந்தேம்.

இ - ன். நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக கலங்கிப் பித்தேறியேங்குதலின், யாங்  
கன்தத்தையைக்கண்டறிநதுவாவென்று கிளியைத்துதுவிட்டேம்; அங்நனம்போய்ச்  
சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன்பொலிவக்கண்டு வந்துகூறிய அத்  
தத்தைசொல்லாலே வருத்தந்திரந்தேமென்றாரென்க.

சொல்வருவிக்க , பாலுற்ற - பாலுண்ட

(௫௦)

அன்பொடடியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு  
முன்பட்டதொழிந்துதுங்கண்முகவியாமுனிவுதிரந்தாரா  
பொன்றொட்டேமயாமுதும்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா  
தென்பட்டுவிடினுமென்றாரிலங்குபூங்கொம்பொடொப்பாரா

மூத்தவந்தணதலின், அடித்தியாரென்றா

இ - ன். கொம்பொடொப்பாரா அடித்தியாரும் ஆடவகைகாணெனென்று நெஞ்  
சிறகொண்டதனைத்தவிரந்து தும்மிடத்து முகவியராய முனிவுதிரந்தாராதலின், நீரும்  
எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு ஒருகீதத்தைப்பாடுமின; நீர் என்பட்டு  
விடினும் பாடல்கேளாமல் தும்மைப் போகவொட்டோம், அதற்கு யாரும் இவனை  
யாணையிட்டேமென்றாரென்க

(௫௧)

பாடுதும்பாவைபொற்பேபறநிமறநெமககுநல்கி  
னாடமைத்தோளினீரஃதொட்டுமேழ்கேண்மினென்ன  
நாடியார்பேயைக்காண் பாராநகைகாளிதுவுமாமே  
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்றா.

இ - ன். தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி யொழிந்த  
வறையும் எமக்கு நல்குவளாகில் பாடக்கடவேம், அதனை யொட்டுவாளாயிற்  
கேண்மினென்றாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னாயிருப்பதொரு பேயைப்பிடித்து  
எமக்குத்திற பாடுவேமென்றாகக்கருகிப் பொன்னல்லாத பேய்தன்னைநாடிக்காண்  
பாராயார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பேயென்றுகூறுகின்றது இவவுலகில்  
நிகழ்வதொன்றன்றாதலால் இதுவும் நாமொட்டுதற்காமேயென்றாரென்க.

உலகிலல்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனாற் காட்டமுடியாதாதலின்.  
\* “ஒருபொருளிருசொற் பிரிவிவ வரையாரா” என்னுஞ்சூத்திரத்து வரையாரென்  
றதனாற் பொற்பேயென்னுமேகாரவீற்றுப்பெயர் வேறுமோர் பொருட்துநிற்பிற  
பேயென்று யகரவீறுமாயிரின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்,

\* “அருங்கழி காத மகலுமென் றுமென் றலந்துகண்ணீர் - வருங்கழி காதல வனசங் கள்” என்றவிடத்து அலர்ந்தென்பது அலர்ந்தென்றுவிகாரப்பட்டுின்றற்போல.(௫௨)

பட்டிலாயக்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிமைக்குமல்ரு  
லொட்டினுளதனையோராதுலம்பொருதோளினனும்  
பட்டவாணுதலினாயக்குப்பாடுவல்காமன்றந்த  
தொட்டிமையுடையவினைச்செவிச்சுவையமிாதமென்றான்.

இ - ள். பட்டிச சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையான் அவன் கருதியபொருளை யோராத்தே யில்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றுகருதி யொட்டினான்; ஒட்டினபின் தோளினனும் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவினையாகிய செவிக்கு இனிமைதரு மமிாதத்தை வாணுதலையுடைய நினக்குப்பாடுவேனென்றானென்க

இனிப பொன்னுலேபேயைப்பண்ணிக கொடுப்போமென்று ஒட்டினுள்ளபாரு முளா. காமனைக்கறினான, இவன் வரமவேண்டிப்போதலைக்கருதி. (௫௩)

வயிரவில்லுமிழுமபைம்பூண்வனமுலைமகளிர்தம்மு  
ளுயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோவியப்பாவையொப்பாள்  
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தமுதமுதப்  
பயிரிலாநரம்பிற்கீதம்பாடியதொடங்கினுனே

இ - ள். நின்றமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பாத்தாக கீதத்தைப்பாடுதற்குத் தொடங்கினானென்க

நரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில்லாதகீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றா அமுதம் - இனிமை. நரம்போடேபாடினானென் பாருமுளா (௫௪)

வேறு.

தொடித்தோள்வளைநெகிழ்த்தொய்யின்முலைமேல்  
வடிக்கேழ்மலாநெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்  
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழ்நந்திரத்தா  
லார்வமுறுநெஞ்சமுமுருகுவிக்குமாலே

இ - ள். வட்டமான வளைநெகிழாநிற்க, வடுவகிப்போலு நிறத்தையுடைய கண்ணும் முலைமேலேநீணாக்காலும், அவனனங்காலுதற்கும் நெகிழ்தற்குங்காரண மாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆவமுற்றநெஞ்சினை மாலைவந்து வருத்துவிக்குமென்க. (1)

ஐதேந்தகலக்குலாவித்தழலுயிராக்  
கைசோந்தணலூன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்  
கண்ணீர்கவுளலைப்பககையற்றியாமினையப்  
புண்ணீரும்வேலிற்புகுந்ததான்மாலே.

இ - ன். மெல்லிய காஞ்சியையேந்தியவல்குலையுடையாய், கொட்டாவிக்கொண்டு உயிர்த்துச் சேர்ந்து கையையணலிலேயூன்றித் தலாலே, கண்ணீர் கவுணையலைப் வீழும்; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே யினையும்படி. மாலைவந்த தென்க.

வீழ்மெனவருவிக்க

(௫௬)

அவிழ்ந்தேந்துபூங்கோதையாகத்தலாந்த  
முகிழ்ந்தேந்துபூண்முலைமேற்பொன்பசுலையுப்ப  
பொன்பசுலையுப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப  
வன்புருகுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமலை.

இ - ன். கோதாய் எனதாகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பொன்போலும்பசுலே பொலிவுபெறும்படிதோன்றும்; அங்ஙனம்பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சைமாலே வந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

தோன்றுமெனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாதலைவிதோழிக்குக்கூற்றிருக்கற்றினான். இனித் தலைவன் ஆற்றாதுக கூற்றிறன்பாருமளா. (௫௭)

வேறு.

பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்  
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா  
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்  
மாடம்புக்கங்கற்பேணிவரங்கொளவனானையென்றான்.

இ - ன். பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினானாக, மகளிர் சோர்ந்து மயங்கியமயிலையொத்தா, அப்பொழுது சுரமஞ்சரி அந்தணனைப்புகழ்ந்து நாளைக் கோயிலிலேபுக்கு நமசுருத்தெய்வமாகிய காமனைவழிப்பட்டு இப்பாட்டையுடைய சீவகனைத் தரவேண்டிமென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூற்றினானென்க. (1)

மடலணிபெண்ணையின்மணிமருள்குரும்பைமான  
உடலணியானையையுருத்தெழுமுலையினான  
மடலணிதோழிமாருமாவததிருமூலவிப்பாற்  
கடலணிதிலகம்போலக்கதிர்ந்திரமுளைத்ததன்றே.

வடிவாற் பணியின்மருள்குரும்பையையானத் தோன்றினமுலை; நிறத்தான் மணி மருள் முலை.

இ - ன். சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய், அவனைச்சூழ்ந்த தோழி மாறும் வரம்பேண்டவெண்ணும் வேட்கையின்றிரள, இப்பாற் கடலிடத்தே கதிரவன் நேன்றினானென்க. (௫௮)

பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்  
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்க்கியானெய்பால்வெறுப்பலுத்தி.

மன்னியற்பாஷ்டுல்பண்ணிமடந்தைகோல்கொளவைய  
மின்னியற்பாவையேற்பத்தோழியோடேறினோள்.

இ - ள். நிலைபெற்ற செவ்வீணையுடையஎருததை மணிமுதலியவற்றாற்புனைந்து  
சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள, பாவை தோழி  
யுடனே யாடவகைகொணுமற் போம்போகசிறிகியை வணடியையேறினாள்.()

ஆடவரிரியவேகியஞ்சொலார்சூழக்காமன்  
மாடத்துளிழிந்துமறவ்வளவிலைமறையவைத்துச  
சூடமைமாலேசார்தமவிளக்கொடுதூபமேருச  
சேடியாதொழுதுநிற்பததிருமகளபரவுமனமே

இ - ள். அரசனணையால் ஆடவாபோக மகளிரசூழவேகி யிழிந்து கூடவந்த  
வந்தணைத் தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கடியறையிலே மறையவைத்துச்  
சேடியர் சூடுதலமைந்த மாலைமுதலியவற்றையேந்தித் தணைத்தொழுதுநிற்பத் திரு  
மகள் பரவாநிற்குமென்க (சூக)

பொன்னிலஞ்செனனிபுல்லவிடமுழநதாளையூன்றி  
மினவிமாலைமென்பூங்குழல்வலத்தோளின்வீழக  
கன்னியகழுமின்கண்போற்கலனனியெருத்தங்கோட்டித  
தன்னிருகையுக்கூப்பித்தையலீதுகைக்குமன்றே.

இ - ள். தையல இடமுழந்தாளையூன்றி மாலைபுங்குழலும் வலத்தோளிலே  
வீழுமபடி கழுமின்கண்போலுங்கழுத்தை வலத்தேசாய்த்து நிலத்தைச் சென்னி  
புலலும்படிவணங்கி பெழுந்திருந்து இரண்டுகையிணையுங்குவீததாநின்ற இத்தனைக  
கூறுமென்க (சூஉ)

\*தாமரைச்செநகடசெவ்வாய்தமனிபக்குழையினையோ  
காமமிருகுடையேன்காளைசீவகனகலஞ்சோதநன்  
மாமணிமகரம்புவண்சிலைகரும்புமான்மோ  
பூமலிமாபவிவலூரொடுமபொலியவெனறாள்

இ - ள். கண்ணையும், வாயையுமுடைய குழையியை, இவவிடத்தே யொரு  
வரம வேண்டுதலையுடையேன, அதுயாதென்ற பூமலிமாபனே, எனக்குச் சீவகனைத்  
தருதல்; அங்குனத்தரில் நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்பும், சிலையாகியகரும்பும்,  
தேரும், ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்றாளுளன்க

காமமிகும் பாடம்.

(சூக)

மடடவிழ்கோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானை  
யிட்டிடைநோவநிலலாதெழுமெனவேந்தறேழன்

\* கணவரோடு பிரிவின்றி யின்பதுகர விரும்பியமகளிர் காமவேள்கோட்டஞ்  
சென்று அவனைத்தொழுவர், “சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமூழ்கிக் - காம  
வேள் கோட்டந் தொழுதார் கணவரோடு - தாயின் புதுவ ருலகத்துத் தையலார் -  
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பா” என்றார் சீலப்பநீகாரத்திலும்.

பட்டிமையுரைத்ததோராய்பரவியதெய்வந்தன்வாய்  
விட்டுமொத்திட்டதென்றேவேறகளைபரவியீண்டாள்.

இ - ன். கோதாய்! நின்காதலாண்பெற்றாய்; இனி யிடடநோவ நில்லாதே  
போவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பரவியதெய்வந்  
தன்வாய்வீட்டுககூற்றிறென்றே பின்னும்பரவி வேற்கண்ணீர்மீண்டாளென்க. (௬௪)

அடியிறைகொண்டசெம்பொனாடகச்சிலம்பினாள்  
கடியறைமருங்கினினறமைந்தனைக்கண்மிநாணி  
வடியுறுகடைக்கேணுக்கருக்துடமென்னவார்ப்புற  
கொடியுறவொசிந்துநின்றாள் குழைமுடித்திருவோடொப்பாள்.

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல கொண்ட. ஆடகச்செம்பொனாறு  
செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை

இ - ன். சிலம்பினாகிய திருவோடொப்பாள் அறையிடத்தே பழைய  
வழுவைக்கொண்டுநின்ற சீவகனை நெஞ்சதுணுக்கெனக்கண்டு வடுவகிபோலுங்  
கடைக்கண நோக்காநிறக நாணிக கொடிபோல வளைநதுநின்றாளென்க. (௬௫)

இலங்குபொன்னிலைமின்னவின்முகஞ்சிறியகோடடி  
யலங்கலுங்குழலுந்தாழவருமணிக்குழையோர்காதிந்  
கலந்தொளிகான்றுநின்றுகதாவிடுதிருவில்விச  
நலங்கனிந்துருகிநின்றாணமவேற்காமாகண்ணாள்.

இ - ன். வேல்போலுங்கண்ணாள் அலங்கலுங்குழலுந்தாழ், குழை திருவில்  
வீச, ஓலைமின்ன முகத்தைச்சிறியவாகச்சாயத்தது, அன்புமுற்றி, நெஞ்சருகிநின்றா  
ளென்க.

கதிர்கலந்துநின்று ஒளியைக்கான்றுவிடுமணிக்குழை, அதற்கியல்பு (௬௬)

எரிமணிக்கலாபத்திட்டவிறதிரநீலமென்னு  
மொருமணியுந்நீநேரேயொருகதிரும்புவதேபோ  
லருமணிப்பூணிடைவவயிறணிநதகோலத  
திருமயிரொழுக்கம்வருதென்றின்னிறைகவாந்ததன்றே

இ - ன். அங்கனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலமுத்தின இநதிர  
நீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிராயுமிழாதே உநதிநேரே யொருகதிரை  
உமிழுந்தன்மைபோலப் பூனிணைது வயிறறை யழகுசெய்த அழகுடைய மயிரொ  
ழுக்கம்வந்து என்னிறையைக கவர்ந்ததலலவோ, இனி ஒழிந்தன என்செய்யுமென்று  
தன்னிலேகூறினானென்க. (௬௭)

தேறினேனறெய்வமென்றேதின்கிலேனையினுயயேன்  
சீமடிபரவவந்தேனருளெனதொழுதுசேர்ந்து  
நாற்றியுழைவினாநாகணைவிடையிழப்புல்லிக்  
கோறொடுத்தநவகமெய்யககுழைந்துதாதுவணடதன்றே.

இ - ன். நின்னடியைப் பரவவந்தேன்; வந்தயான் நினைந்த தெய்வமென்றே

கருதிப் பின்பு மாணிடமென்றேதேறினேன், இனித் தீண்டேனாயினுய்யேன்; அருளாயென்று சோந்து அங்கனெய்தலாற் கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி நாகையணிகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தாக்குழைந்து வாடிற்றென்க.

புல்லி - புல்ல.

(சுஅ)

கலைபுறஞ்சூழ்தவல்குறகாமயிற்சாயலாளு  
மலைபுறங்கண்டமாரபின்வாங்குவிற்றடக்கையானு  
மிலைபுறங்கொண்டகண்ணியினமமிழியற்கையின்ப  
நிலைபெற்றெறியிற்றுயத்தாராகாதமக்கிலாதீரார்.

இ - ள். மயிற்சாயலாளும், பச்சிலையை இடததேயுடைததாசிய கண்ணியையுடைய மலேதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானுமாகிய தமக்கொபிலாதீரார் இனியதமிழகூறிய இயற்கைபுணாச்சியாகிய இன்பம் நிலைபெறும்படி. முறைமையின் துகர்த்தாரென்க.

இது சுட்டி யொருவா பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியலவழக்கான கார்தருவமாம்.

(சுசு)

குங்குமங்குயின்றகொமமைகருவிமுலைகுளிர்ப்பத்தைவர்  
தங்கலுழ்மேனியல்கும்காசுடன்றிருத்தியம்பொற்  
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போததபூநதுகளவிததுமாதா  
கொங்கலாகோதைசூட்டிக்குழனலந்திருத்தினுனே.

இ - ள் அங்ஙனதுகர்த்து வேட்கைதீரதுகராமையிற் பிறந்த வெப்பநீங்கும் படி மாதருடைய முலையையும், அழகொழுகிற மேனியையுங் குளிர்த்தடவிப் புணர்ச்சியாற்றுகுலைதலின் அலகுலில் மணிகளையுஞ்சேரத்திருத்திச் சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையுநதுடைததுக கோதையை முன்புபோலேசூட்டிக் குழனலத்தை யுந்திருத்தினுனென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்கிடத்தலிற் பூந்துகளகூறினா.

(எ௦)

வேறு.

வானாகமழ்மதுவுஞ்சாரதுமேன்றிமதுத்துளிததுவண்டுஞ்சரும்புமுசுந், தேனாற்பூங்கோதாய்நினகருக்காமன்சிலையிரண்டுஞ் செவ்வனேகோலிததந்தான், னுனாரப்பண்ணித தடறுநீக்கித்தண்குருதி தோயத்துதகைமைசான்ற, வுனாநதவோரிணையம்புநதநதானென்னையுளாகவேண்டினுனே.

இ - ள் வானின்னணணென்றைநது கமழுகின்றமதுவையுந் சாந்தையும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூசும்வண்டுஞ் சுரும்புந் தேனினமுநுகருங்கோதாய், நின்னைக்கனடுவைத்து நினகருக் காமன் றன்கையில்விலையுஞ் சேமவிலையுநேரே வளைத்துத்தந்தான்; அதுவுமன்றி அவன்றான் தாமுவறப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த்து உறையைநீக்கி யழகுநிறைந்தஔரிணையம்பையுந் தந்தானுதலால் என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டி யிருந்தானென்று இகழ்ந்துகூறினானென்க.

சுரம - தேற்றம். நோக்கியமேனியாவடுதலின், ஊனாந்தவென்றார். (எ௧)



கண்ணக்ககண்ணிக்கமழ்ந்ருமபேர்தீஞ்சொலாங்கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவானுநிலனுமெல்லாம்விலையேமழைமின்னுதுசுப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டிமேலைப் பெரியோபெருமானபடைத்தானென்று, புண்ணக்கவேலான்புகழநாணிப்பூநோக்கிப்பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

இ - ள புளளுமகிழநதவேலான நுகபயினுளை அயன் படைக்கின்றபொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப்படைத்தானாதலின், இவளுடைய முலைகளின்வண்ணத்துக்கு வானும்சிலனுமெல்லாம் விலைபோதாவென்றுபுகழ, நாணிப்பூவுகொசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க

இதுமுன்னிலைப்படாக்கை மதுவைபுறப்படவிட்டகண்ணியையும், குழலையுமுடைய சொல்லாள் - சுட்டுபெயா. (௭௨)

வேறு

இறங்கியமாதாதனையெரிமணிகடகக்கையாற்  
குறங்கின்மேற்றமுவிவைத்துக்கோதையங்குருதிவேலா  
னறந்தலைநீங்கக்காககுமரசன்பானாகநானோச்  
சிநதநிண்ணலத்தைச்சேரேனாய்விழற்செல்கவென்றான.

இ - ள வேலான் அங்குனநாணியமாதனாக கையாறறழுவிக் குறங்கின்மேலேவைத்துக்கொண்டு நானே நினைனலத்தைச்சேரேனாயின், யான் கட்டியங்காரனாககடவேன், நீயினிச செல்வாயாகவென்றானென்க (௭௩)

விலலிடுமணிசெயாழிமெல்விர்வ்விதியிற்கூப்பி  
நல்லடிபணிந்துநிறபங்கைநீடுங்கவேண்டா  
செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணியிழற்றவொலகி  
யல்குறகாசொலிப்பவாயுட்பாவைசென்றெயதினாளே

ஆழி - மோதிரம்

இ - ள் அவளபோதறகொருபட்டுக கணவனைத்தொழுதலவியாதலின் கைகூப்பித்தொழுது வணங்குநிற்ப, நங்காய்' நீடுங்கவேண்டா; செல்கென்று அவனகூற, அவன்சிலம்புங் கிண்கிணியுமிழறற் காசொலிப்ப ஒல்கிசென்று ஆயத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (௭௪)

பருமணிப்படங்கொணுகபபையெனப்பார்த்தவல்து  
லெரிமணிப்பூணிணுக்கினனலமொழியவேகித்  
தருமணிச்சிவிகையேறிச்செம்பொன்னமாடம்புக்காள்  
விரிமணிவிளங்குமாலேவெம்முலைவேற்கணுளே.

இ - ள். பரியமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப் பார்தவல்குலையும், மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணுள் சீவகனிடத்தே யன்புநிறகத தான்போய்ச சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்காளென்க. (௭௫)

க. திருவிற்றான்மாரிகம்பான் திவலைநாட்செய்வதேபோ  
லுருவிற்றயததுளிகருந்தேறலோகருதாமாபன்றோழர்  
பொருவிற்றமபிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற  
செருவிற்றமுதுதலினா கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார். (எசு)

உ. கனைகடலமுதுந்தேனுங்கலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட  
புனைகொடிபூத்ததேபோறபொறுக்கலாதுசப்பிறபாவை  
நனைகுடைந்துள்திடேக்கிநன்மணிவண்டபாடிம  
புனைகடிமாலேமாதாதிற்றத்திதுமொழிந்துவிட்டா

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள் இரதிரவில தான் மழைபெயக்கற்பதற்குத் தவிலையை நாட்கொள்  
வதுபோலே வடிவிறாய்த் தேறலைத்தளிக்ருந்தாயுடைய மாப்பினையுடைய சீவ  
கன்றோழர் யாம் உவமிககின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்றுகூறி யிருந்தவள  
விலே, ஏறிட்டவிறோறுகின்ற துதலினாதிதது இவன் மணஞ்செய்யுநதிறம் இது  
வென்று செப்புகின்றவாகள் அம்மாதருடைய சுறந்ததாரிடத்தே இம்மணத்தைக்  
கூறிவிட்டாரென்க.

திறம் - சுற்றம். எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி, அமுதையுந்  
தேனையுந் தன்னுள்ளேகலந்துகொண்டு, இரண்டுமுகையைப்பூத்த தன்மைபோலிருக்  
கின்ற முலைகளைப்பொறுத்த துசப்பினையுடைய பாவைபோலுமாதரென்க. வண்டு  
குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்துப்பாடும் மாலையையுடைய மாதரென்க ( )

ஐயறகென்றுனாததமாற்றங்கேட்டலுமலங்களுக்கள்  
வெய்யதேனவாய்ககொண்டாற்போல்விழுங்கலோடுமிழ்ததேற்றானு  
செய்வதேறோறிலாதேறோறிலாடிற்றத்தினெனது  
மையல்கொண்டிருப்பவிபபாற்குமரிதன்மதியிறகுழந்தாள்.

இ - ள் சீவகற்கு இவனைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை நாயகன்  
கேடவனவிலே, உடன்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றானு நல்வினையிலாதேன்  
கலவினையிலாதாடிற்றத்திற் செய்வதென்னென்று கலங்கியிருப்ப, குமரி யவ்விடத்தே  
தன்மதியாலே யறத்தொடுகிறபதாகச்சூழந்தாளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெமமையால நஞ்சென்றுவிழுங்கா  
தேயும் இனிமையாலஉமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள விரத்தால் உடன்  
படாதேயுஞ் சீவகனாதலின், மறாதேயுமிருந்தான். (எஅ)

பொறபமைதாமக்கருதுபொருந்தியமின்னுபபோல  
வெற்பகவெரியுமாலேப்பவளத்துண்பொருந்தியின்னீர்க்  
கற்பெனுமாலேவீசிநாணென்னுங்களிவணடோப்பிச்  
சொறபுகரின்றித்தோழிக்கறத்தினோடரிவைநின்றார்.

இ - ள். 'சுரமஞ்சரி தாமததையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போலே  
ஞாயிறுதோற்கவெரியும் மாலையையுடைய துணைச்சேர்ந்துநின்று கற்பாகியமாலையை

வீசி நாணென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத் தோழிக்கு அறத்தொடு  
நின்றாளென்க.

மாலையாலோட்டவே வண்டு மிகவுநீங்காதாம். \*“உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நா  
ணை நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” என்றதனைச் சிறிது நாணை  
விட்டாள். இன் - அசை. (எக)

வழிவளர்மயிலஞ்சாயல்பவளபழம்பாவையன்ன  
கழிவளர்கயற்கணங்கைகறபிணையறிந்துதேழி  
யழிமதுமாலேசோததியடிபணிந்தாரவாழ்த்திப்  
பொழிமதுபயிலைக்கூந்தற்செவிலியைப்பொருநதிச்சொன்னாள்.

இ - ள். ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததோர் மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய பாவை  
யன்ன நங்கையது கறபிணை, மதுவைப்பொழிவதோர் புயல்போன்ற ஐங்கூந்தலை  
யுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சோத்தி வாழ்த்திப்பணிந்துபோய்ச் செவிலியைப்  
பொருந்தி யறத்தொடுகின்றாளென்க

கழியில்வளர்ந்த கயல. (அ0)

நனைவளாகோதைநற்றாயநங்கைக்கீதுள்ளமென்று  
சுனைவளாகுவளையுண்கட்சுமதிகுஞ்ச்செவிலிசெப்பக  
கனையிருட்கனவிறகணடேன்காமாபூம்பொய்கைவற்ற  
வனையதாங்கன்னிரீரின்மற்றதாநங்கைக்கென்றாள்.

இ - ள். அச்செவிலி கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு இது நங்கைக்கு  
நனைவென்று அறத்தொடுகிறப, அவள் இரவு கனவிலே ஒருபொய்கைவற்றகணடே  
னாலால், அப்பொய்கையினோபோன்ற தன்மையதாங் கன்னிரீரும் நங்கைக்கு  
இன்று அறதாயிருந்ததென்றாளென்க. (அ1)

க. கெண்டையுஞ்சிலையுநதிங்களிளமையுங்கிடநதுதேங்கொ  
டொண்டையங்கனியுமுத்துந்தொழுதகவணிநதுதாங்குங்  
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகத்திதாதை  
வண்புகழ்க்குபேரததன்கேட்டனம்மனைவிசொன்னாள். (அ2)

உ. செருவிளைத்தனலும்வேலோய்சிறுமுதுக்குறைவிதானே  
பெருவிளைபபிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையன்  
கரிவிளைத்தாயந்தசுண்ணம்வாட்டினனென்றுகண்டாய்  
திருவிளைதேம்பெயமாரிபாற்கடற்பெயததென்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டதொண்டைக்  
கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதோதிங்கள் - இல்பொரு  
ளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௨௨.

இ - ள். அச்செய்தியை மனைவி வேலோய், சிறியாளாகிய பேரறிவாட்டி தானே பெரியகாவலிட்டுக்காத இதக்கறபுத தனதாயந்தசுண்ணததைச் சேவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றானென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்றுசொன்னாள்; சொல்லி இது நமக்குத் தேன்மாரி பாறகடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றாள். இதனை மதி போலுமுகத்தி தாதையாகி.

இனிப பிரிததுமுடிப்பாருமுளா

(அ௭)

கேட்பதுவிரும்பிராய்க்கினீககெலாமுணாததியார்க்கும்

வேட்பனவாசிலாடைவிழுக்கலன்மாலேசாந்தந

கோட்குறைவின்ரியாக்கிகுமுமியங்கமங்கியாரடபகூட்ட

நாட்கடிமாலையாறகுநங்கையைநலகினுனே.

இ - ள். நாய்கன கேட்கப்படுவதாகியவதனை விரும்பிக் கேட்டுச் சுற்றத்திற்கெல் லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசினமுதலியவற்றை யாகாக்குகொள்ளக் குறைவின்றாகவுண்டாககி இயமாபப நல்லநாளிலே சேவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக் கொடுத்தானென்க.

கேட்டலுமென்றும் பாடம்

(அ௮)

பரியகுஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிணகினியாந்தபாதத் பாதசேனாபென.

தரிவையராடன்மிக்காரருமணிவீணைவல்லா

ருரியதூற்றெண்மாசெம்பொன்னென்றாகக்கோழமுன்றா

ரெரியமுன்முன்னாரோநதேனென்மகட்கென்றுசொன்னான்

இ - ள். நல்கினவன் பரியகமுதலியனவாந்த பாதத்தையுடைய ஆடன்க் காரவீணைவல்லாராகியஉரியஅரிவையா தூற்றெண்மா, பொன் ஒன்றாகக்கோழ, ணாமுன்று, இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்று அழலின்முன்னேநின்று கூறினானென்க

(அ௯)

மாசறுமணியுமுததும்வயிரமுமொளிருமேனி

யாசறுசெம்பொனாராதவலங்கலங்குனறாணா

தாசறுபரவையல்குறறுமணிககொம்பனாநா

காசறககலந்தவின்பககடலகத்தழந்தினுரே

இ - ள். மணிமுதலியனவும், அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேரு வையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனாரும் இன்பககடலிலே யழந்தினு ரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றா.

(அ௧௦)

பொன்வரைபொருதயானைப்புணர்மருப்பனையவாகித்

தென்வரைச்சாந்துமுழுகித்திரள்வடஞ்சுமந்துவிங்கி

மின்வளாமருங்குல்செற்றவெம்முலைமணிக்கண்சேப்பத்

தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுமக்கம்புக்கவர்களுர்த்தான்.

பொன்வரையென்றது - இவன்மார்பை மூழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருங்குலேச் சென்றமுலை.

இ - ள். தோன்றல் மருப்பினையவாய் மாபைப்பொருத முலைகண்களிலுக்கும்படி யுவடொன்னலதைப்பருகித் துறக்கம்புககவாகனையொத்தானென்க. (அள)

வரிக்கழற்குரிசின்மாரபுமடநதைவெம்முலையுநதம்முட்  
செருசசெய்துதினைத்துப்போரிற்சிலம்பொலிகலநதபாணி  
யரிப்பறையனுங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடணடிப  
புரிககுழல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

தினைத்து - தினைக்க ஈண்டி - ஈண்ட.

இ - ள். குரிசிலமாரபும் முலையுந தம்மிலே முறப்படப்போசெய்து பின்புசெய யும்போரிலே தினைத்தலிற் பாணிகலந்த பறைகெடவார்க்கும் மேகலைக்குரலோடே சிலம்பொலியீண்டக் குழல்குலைந்து பூவைத்துளிப்பத தங்கி விடுக்கலானயினென்க.

தினைத்தோரும் பாடம

(அஅ)

மணியியல்வள்ளததேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தாசுர  
வணிமலாககுலவளைபபூம்போதொருகையினருளியம்பொற்  
பிணையுளருகுசேரிம்பேதுறுதுசுப்பென்றெண்ணித்  
துணையமைதேரள்கடம்மாற்றோன்றறன்புல்லினானே

இ - ள். தோன்றறன் பின்னுப்புணரகருதி அதற்குக்களிகூரும்படிமதுவை வள்ளததே யொருகையாலேந்த, அதனைபுண்டு மயக்கமிகுதலின், இப்பிணையுளைப புணரின் இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை யொருகையாலே கொடுத்த மாபுறமுயங்கிற் புணர்ச்சிவேட்கைமிகுமென்று சிறிதுநீங்கித் தோ ளால்நெகிழ்ப்புல்லினானென்க

அஞ்சொற்பிணையுநநறியசோத்தி யெனபது பாடமாயிற் புகழ்மலைகுட்டி யென்க.

(அக)

க. . மல்லலங்கங்கைபோலும்பலர்முயங்காரமாரபிற  
புல்லன்மின்போமின்வேண்டாவென்றவளபுலந்தூங்க  
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலேன்முனியனீயென்  
றல்லலுறறாததமாந்தசீறடிதொழுதிடடானே. (கூ0)

உ. வட்டிகைப்பாவைவரோககிமகிழ்ந்திருந்திவிரோவென்னாத  
தொட்டிமையுருவந்தோன்றச்சுவரையேபொருந்திநின்றாய்  
கட்டிழகுடையங்கைகனீயெனக்கருதிக்கண்ண  
னொட்டியானோக்கிற்றென்றொருநிடி துசப்பினுட்கே. (கூக)

ங. நண்ணிகினெகிழ்ந்தவல்குன்மணிபரந்திமைப்பொந்து  
கண்களையிடுகக்கோட்டிககாமத்திற்செயிராத்துநோக்கிக்

குண்டலமிலங்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசோர  
வொண்டொடிபூநின்றொளொளிர்மணிப்பூங்கொம்பொப்பாள்.

இவைமூன்றுமொருதொடா.

இ - ள். கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மாபுறமுயங்காமை யிற் பிறாமுயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலருங் கங்கைபோல் ஆயிரமுகமாக முயங்குமாப்பினல் இனிப் புல்லன்மின், திண்டவேண்டா, போமினென்று அவன் புலந்துநீங்கிறப, அவளுரும பளிக்குச்சுவரிலே யெறித்ததனை அவளேயென்று கருதிக் கோதாய், யான்பிழைப்பிலேன், நீமுனியலென்று அடியைத்தொழுதான்; அதனான் எம்மையேதொழுதானென்று புலவிதீராது பின்னும் வட்டிகைப்பாவை போல்வான் என்னுரும பளிங்கிலே தோன்றலிற சிறிதுபாடமிக்குத் தோன்ற, அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னாக காமத்தாலேமன நொந்து செயிாத்துக் கண்களை இடுகக்கோட்டி நோக்கி யிமைப்ப இலங்கச சோர ணடிநின்றான், நின்றஅந்துண்ணுகப்பினாட்கு நங்காய், யான் கண்ணால் ஒட்டிநோக் கிறது; நீபளிக்குச்சுவரிலே பொருந்தினின்றாயாதலின், நின்னிழைக்க கட்டழகுடைய நீயென்றுகருதிக்கானென்றானென்க.

நம்மின்மிககவடிவுகண்டு விரும்பினானென்று ஊடினான். என்னவென்றுபாட மாயின், என்றுகூறியுதினானென்க. (௧௨)

கிழவனாய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே  
னெழுதியபாவைநோக்கியிமையவித்திருப்பக்கண்டே  
நெழிகவிக்காமமோருரிரண்டஃகமாயிற்மென்றான்  
கழுதகண்ணீரகண்மைநதனாவிபோழ்ந்திடவன்மே.

இ - ள். அவனனத் தேறவங் கொண்டதுவிடாதகுணமுடைமையிற் கோ ளாய், கிழவனாய் என்காவலிடத்தேவந்துபாடியிருப்ப அதுகண்டேன்; பளிங்கிறோன் றிய பாவையை விரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமையாதுநோக்கியிருப்ப வங் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைநிகழ்ந்ததாதலால் ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுதகண்ணீர்கள் மைந்தனுயினாகக்கெடுத்தவென்க.

நீகளென்றதனை. “என்பாட்டுப்பாலோசில” எனறாற்போலக்கொள்க. (௧௩)

அலங்கராதவிழவஞ்செஞ்சீறடியணிந்தவம்பூஞ்  
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்திச்சிறியவாசெய்ததீமை  
புலம்பலர்பொறுப்பாபொயதீர்பெரியவரென்றுகூறி  
யிலங்குவேறகண்ணியூடலீனையவனீக்கினானே.

இ - ள். இனையவன் இதுதீருமுபாயநாடி வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவாசெய்த தீமையைப் பெரியவர் வெறாராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறிச் சிலம்பின் மேலே தாதவிரும்படி தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினானென்க. (௧௪)

யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவிநீக்கிக்  
காழின்றுதிக்கனிந்தகாமகொழுங்குநிறுகாந்துகாதற்

முழுகின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவிள்ளா  
ஹுழ்சென்றமதியம்வெய்யோடுனாட்டியொன்றயதொத்தான்.

இ - ள். காதலாற்றவருகின்றசேவகன் கிளவியாளது புலவியைநீக்கி அவளோ  
டேகூடி நீங்கானாய விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்ந்து, முறையா  
னிறைந்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி யொன்றானதன்மையை யொத்தா  
னென்க. (கரு)

பச்சிலைப்பட்டிமுததும்பவளமுமிமைக்குமல்கு  
னசசிலைவேற்கண்மாதர்கைமுகமுறுவன்மாந்தி  
யிச்சையுங்குறிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாகக்  
கைச்சிலைகணையோடேந்திக்காமனிககடையெக்காப்பான்.

பச்சிலைபபட்டு - பசியவிலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. மாந்தி - மாந்த:

இ - ள். அல்குலையுக் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன்மாந்துமபடி  
அவனினையையும், அவன்முகத்திற்குறிப்பையுநோக்கி, எய்வதேதனக்குத்தொழிலா  
கக் கையிலே வில்லை யம்புடனேயேந்தி யிவ்வாயிலை யிப்பொழுதுகாப்பான் காமனே,  
வேறொருவனல்லனென்று தேவாகூறினானென்க. (கரு)

கடிப்பிணைகாதுசேர்த்திக்குசிகழிகைக்காதநாறத்  
தொடுத்தலர்மாலேசூடடிக்கிம்புரிமுததமென்றே  
ளடுத்தணிந்தாகஞ்சாந்தினணிபெறவெழுதியலகு  
லுடுத்தபொழ்கலாபந்தைவந்தொளிவளை திருத்தினனே.

இ - ள். பிரியகருகிக் காதிலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மாலையைச்  
சூட்டி, தோளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி யணிந்து, ஆகத்தைச் சார்  
தாலேயெழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து வளையைத்திருத்தின  
னென்க (கரு)

இலங்குவெள்ளாருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகாச்செந்தி  
நலங்கிளரகிலுந்தேனாங்கட்டியுநன்குகூட்டிப்  
புலம்பறவளாத்தவம்மென்பும்புகையமளியங்கண்  
விலங்கரசனைபகாளை வெள்வளைக்கிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். குன்றிலெழுந்த தகரவிறகிறீயிலே அகின்றமுதலியவற்றைக கூட்டி  
யிட்டிக் குற்றமறவளாத்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணையிருந்து சிங்கவேற்றை  
யொத்தகாளை சுரமஞ்சரிசுகு இதனைக்கூறினானென்க. (கஅ)

கருமநீகவலவேண்டாகயற்கணுப்பிரிவல்லிள்ளை  
ளருமைநின்கவினை ததாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்  
பெருமநீவேண்டிற்றல்லால்வேணபெயிற்றிதொன்றுண்டோ  
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றேறனுபபபதேயுவப்பதென்றான்.

இ - ள். கயற்கணணுய், நீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம் யாதெ  
னிற சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவாயாக; அஃது

அருமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும், நீவிரும்புவதன்றி யான் விரும்புவது வேறென்றுண்டோ? யானொருபடிபட்ட நின்னுடைய மனம்போலே யொழுகினேனாதலின், நின்மனமுவபபதேகாண் என்மனமுவபபதென்றானென்க.

தாங்கல் - அல்லீற்றுவியங்கோள் பொருள் - காரியம். வேண்டெ - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். (௧௧)

நாநொடுமிடைநததேகுகொணமிக்குறுகிளவிகேட்டே  
பூண்வடுப்பொறிப்பப்புல்லிப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்  
மேன்மிடைகோதையென்றுதிருமகனெழுநதுபோகி  
வாண்மிடைதோழாசூழ்த்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ன். அவள் அங்ஙனங்கூறிய நாநொடுமிடைநத கிளவியைக் கேட்டுக் கோதாய், நின்னலம்புலம்ப வைகேனென்றுபுல்லிச் சேவகன்போய்த் தோழாசூழ்ச் சென்று தன்மனையிலேபுகுகாணென்க

பிரிவாற சிறிது நடுக்குறறகிளவி.

(௧௦௦)

புரவியுறகளிநுநோக்கிப்பொன்னெடுநதேருநோக்கி  
யிரவினுமபகலுமோவாதெனமகன்யாண்டையானென  
றமுதகண்ணீரினாலேகைகழீஇயவலிககின்ற  
மெழுகெரிமுகந்ததொக்குந்தாயமெலிவகற்றினேன

இ - ன். புரவிமுதலியவறறையோக்கி யிவறறையிட்டு என்மகன் எவ்விடத் திருக்கின்றானென்று இரவும்பகலும் ஓவாது அழுத கண்ணீராலே கைகழவி வருந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்பைமுகந்தாற்போல நெஞ்சருகுகின்ற வருத் தத்தை நீக்கினானென்க

இருமுகூறறைச் சிந்தித்திருத்தலிற் கந்துகன மெலிவை யகற்றினான் எனல் வேண்டாவாயிறறு. (௧௦௧)

ஓற்றறமுணர் தலின்றுயிரையவித்துறுப்பினாலே  
சுற்றத்தார்க்குரைப்பவீண்டித்தொகருடன்முவிக்கொள்வா  
ரெறுவாரினைந்துசோவார்நம்பியோநம்பியென்னு  
வுறுறுடன்முதகண்ணீர்காலிலைத்தொழுகிற்றன்றே

இ - ன். ஓற்றறமும் உணர்தலின்றாக வுரையைத்தவித்து உறுப்பாலே சுற்றத் தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவரீண்டிச் சேரத்தழுவிக்கொள்வாராய், எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு நம்பியோ! நம்பியோ! என்னு அமுதகண்ணீர் காலையிழுத்தோ டிற்றென்க

இஃது உவகைக்கலுழச்சி.

(௧௦௨)

கந்துகனகமுறக்கல்லென்கடறறிரையவிந்தவண்ணம்  
வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி  
யெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு  
மந்தமிலுவகைதன்னுலகவகுளிர்ப்பெய்தினாரே.



இ - ன். இவ்வழுகையால் இம்மறைபுறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்துகன்கழறினா னாக, கடற்றினா கல்லென்கின்ற ஒலியவிந்தாறபோல வந்தசுற்றம் அழுகையைத் தவிர, பின்னரும் அந்தமிலுவகையாலே யஞ்சி நாயனாபோனநாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாருங் கூறி அழுதபின்பு அகமகிழ்ச்சியெய்தினாரென்க. (௧௦௭)

செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்ததத்தையுமகிழ்ந்துதிஞ்சொ  
லெங்கையைச்சென்றுகாண்மினடிகளென்றிரந்துகூற  
மங்கலவகையிற்சேர்நதுமதுத்தனியிராதமாலே  
கொங்கலர்க்கணணிசோத்திக்குங்குமமெழுதினானே

இ - ன். இவ்வினைக்கண்டு தததையுமகிழ்ந்து அடிகளே, சென்று குணமாலையைக்காணமினென்று புலவியில்லாத தீஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற, அவனுஞ் சேர்ந்து மாலையையுங் கண்ணியையும் மங்கலக் கூற்றாலே முதற்சேர்த்திக் குங்குமத்தை யணிந்தானென்க.

தேவன் “பன்னிருமதியின்” எனறதனைத் தானுணாதலிற் றனக்குக்கட்டமின் மையுணாதலானும், அவன் வருத்தமிருதியானும் இங்ஙனமிரந்துகூறினான். குணமாலே கணவனிருத்தலின் மங்கலவணிக்கு உடன்பட்டிப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றான். (௧௦௮)

திவினையுடையவென்னைததிண்டன்மினடிகள்வேண்டா  
பாவியேனென்றுநொந்துபரிந்தழுதுருகிறையக்  
காவியங்கண்ணியொன்றுங்கவல்யாணுய்ந்ததெல்லா  
நாவியேநாறுமேனிரங்கைகின்றவத்தினென்றான்.

இவ்வினைத்திண்டிச் சிவகன்கொலையுணடானென்று உலகங்கூறலிற நீவினையுடைய வென்னையென்றான் தான் விலககவும் இவன்றீண்டலிற் பின்னும் வேண்டாவென்றான். இவ்வினைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனநீக்கிக் கூறவேண்டலிற பாவியேனென்றான்.

இ - ன். அடிகளே, தீண்டன்மின், வேண்டா, பாவியேனென்று அன்புற மறுதுகையாநிற்க, கண்ணி, கவலல்; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது நீசெய்து வைத்த கல்வினையாலேகாணென்றானென்க.

\*“நந்தகிண்டேர் \* \* பண்” என ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்ததனையும், †“பெண்ணிடர்விடுப்ப” வந்ததன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன் ‡ பரிகரத்தைக் கொல் வேமோவென்று நினைத்ததனையுங்கருகி, எல்லாமென்றான். (௧௦௯)

அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு  
மின்னினுண் ணுசுபபுமவெய்யமுலைகளுமுகமுந்தோன்ற

\* குணமாலையாரிலம்பகம், ௨௭௮. † கணமாலையாரிலம்பகம், ௧௧௬

‡ பரிகரம் - நாற்புறத்துந் தொழில்செய்வோர் தொகுதி.

வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகளா  
யுன்னையான்பிரிந்தநாளோருழியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி

இ - ள். என்று பின்னும் அரிவாய், கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்லாம் என்  
மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாயினும் நினை மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றிப்  
பிரிந்தவொருநாள் ஒருழிகாலம்போலேயிருந்ததுகாண, இன்னும் என்னை வருத்தா  
தேகொள்ளென்றனெனக. (௧0௬)

இளை யவண்மகிழ்வகூறியின்றியிலமாநதுபின்னாள்  
விளைபொருளாயவெல்லாந்தாதைதகேவேறுகூறிக்  
கிளை யவர்கூழ்வாமான்வாணிகனாகிகேடி  
றளையவிழ்தாமமாராபன்றன்னகாநீங்கினே.

இ - ள். தாமமாராபன் இங்ஙனம் அவன்மனமகிழ்வனவறறைக்கூறி யவனைக்  
கூடி மறைநாட்டாளைதக்கு மேன்முடியுங்காரியங்களைத் துணிநதுகூறிக் சுற்றஞ்  
சூழத் தாவுங்குதிரையைகசொள்ளும்வாணிகனாய் அதற்கோவேடங்கொண்டு தன்  
மனையினின்றும்போனென்க.

பின்னாளென்று ஈண்டிக கூறலின், “அன்றைப்பகலே வந்தடைவேன” என்றல்  
ஆகாதென்றுணாக. (௧0௭)

சுரமஞ்சரியாரிலம்பக முற்றிற்று.

## ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்.

குடம்புனாசெருததற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிமுலைப்படர்மருப்பெருமை  
நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினிகிலைச்சொரிந்தவந்திம்பா  
றடஞ்சிறையன்னங்குருடுகொடுகாரைபபார்ப்பினமோம்புதண்மருத  
மடங்கல்போற்றிறலாமாமணிகறங்கவளவயறபுள்ளெழுக்கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால - எழுவாய்

இ - ள். திறலா செருததன்முதலியவற்றையுடைய எருமைதான் போனவி  
டமெல்லாந் தாமரையின் இனையவிலையிலே சொரிந்தபால, அன்னமும் குருகும்நானா  
யுமாகிய பாப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணிகறங்குதலிற் புள்ளெழுப்  
போயினரென்க.

இவைபாலுண்டல் நிலப்பண்பு

(க)

புரிவளையலறிப்பூசலிட்டன்றபொழிகதிர்ந்ததிலமுழக்கி  
வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துடசலஞ்சலமேயவனநோக்கி  
யுரிதுணர்னம்பெடையெனத்தழுவினம்மையினலமரலெய்தித்  
திரிதருநோககந்திலாரநோக்கிநெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்

திது - ஈண்டுவேட்கை

இ - ள். திலார், புரிந்தவளை சூன்முதிரச்சியினாலே மெய்நொந்து கூப்பிட்  
டன்ற முத்தையுழக்கியுயிரஞ்சங்குமுத்திரியும் வலம்புரி யாயிரத்துக்குள்ளே சலஞ்  
சலமேயவனவற்றைநோக்கிப் பாலையுந்நாயும்பிரிக்கவல்ல அன்னம் பெடையென்று  
செனறுதழுவி யவையன்மையின் வருந்தி மறித்துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்  
பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின் நெய்தனிலத்தையும் போனரென்க. (உ)

கோட்டிளங்கலையுங்கூடுமென்பிணையுங்கொழுங்கதிர்மணிவிளக்கெறிப்பச்  
சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்பொறிவண்டவற்றயலே  
காட்டிளம்பிடியார்க்கைமுகமபருகுநல்லவாபோன்மலர்பருகு  
மோட்டிளமுல்லெமொய்ம்மலாக்கானமுருகுவந்தெதிரகொளநடந்தார்.

இ - ள் உயர்ந்த கொன்றைநிழ்வுலிலே மணிவிளக்கெறிப்பச் கலையும்பிணையும்  
\* துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலே நின்ற முல்லைமலர்களை மகளிராழகத்  
தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான முருகு எகிர்  
கொள்ள முல்லைமலையுடைய கானத்தைப் போனரென்க (ங)

குழவிவெண்டிங்கட்கோட்டின்மேற்பாயக்குளிர்புனல்சடைவிரித்தேற்கு  
முழலவிரிசூலதண்ணலேபோலவருவிநீர்மருப்பினினெறியக்

\* துஞ்சும்படியென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.



நிலையிலாவுகினின்றவண்புகழைவேட்டவனிதியமேபோன்று  
நிலைகுலாம்பைம்பூணிளமுலைத் தூதினின்கனித்தொண்டையந்துவர்வாய்க்  
கலைவலாரெஞ்சிற் காமமேபோன்றுநகடவுளர்வெகுளியேபோன்று  
முலைவிலாரில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவிரவெஞ்சுரங்கடந்தார்.

இதுவும் அவ்விடத்தே அவர்போனகடுமைகூறிற்று.

இ - ள். கேடிலார் தாழாதே யொருமுகூர்த்தத்தே, புகழைவிரும்பினவன் கை  
யிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதினையுந் தொண்டை  
போலும் வாயினையுமுடைய பரததையாகாமம் போமாறுபோலேயும், இருடிகள்கோ  
பம போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுகப்போனாரென்க.

கனி - முதற்கேற்றவடை. கலைகளாவன \* “வேட்கியல் பொதுவிய லென்றிரு  
திறத்துக்-கூத்தும் பாட்டிற் தூக்குந் துணியும் - பண்ணியாழ்த் தானமும் பாடைப  
பாடலும் - தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழநிங் குழலும் - கந்துகக் கருதது மடைநூற்  
செய்தியுஞ் - சுந்தரச் சுண்ணமும் தூநீ ராடலும் - பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழக்க  
முங் - காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணாதலும் - கட்டுறா வகையுங் கரந்துரை  
கணக்கும் - வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும் - கோலங் கோடலும்  
கோவையின் கோப்புங் - காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு - நாடக மகளிர்க்கு  
நன்கென வகுத்த - வோவியச் செந்து லுரைநூற் கிடக்கையுங் - கற்றுத்துறை போ  
கிய பொற்றொடி நங்கை” என்று மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (சு)

புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலும்பொன்னிணாப்பிண்டியும்பொருந்தி பூ  
மதுக்கலந்தூழ்ததுச்சிலம்பிவீழ்வனபோன்மலர்சொரிவகுளமுமயங்கிக்  
கதிர்ந்ததன் பூணிகம்புடாழ்பிலிக்களை குரணாவண்டான ஁ (௫௭௭)  
மெதிர்ந்ததன்புனல்குழின்னதிக்ககாமேலினையவரயாவியிர்ந்தெழுந்தார்.

இ - ள். வேட்கோவரிடத்ததுப் புதுக்கலத்தையொகும்பொலிவுபெற்றகனியை  
யுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காமபுகழ்  
லுதலிற் சிலம்பிவீழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழ்மயங்கி, பூணியுங் கம்பு  
ளுஞ் சிறுசின்னம்போலுஞ் செறிந்தகுரலையுடைய நாரையும் வண்டானமு மெ  
திர்த்த நகிக்ககாமேலே யினையவா இளைப்பாறிப் போனாரென்க.

பூணி, கம்புள் இறந்தவழக்கு. (௭௭௭) (௭)

அள்ளிலைப்பலவினளிந்துவீழ்சுளையுங் கனிந்துவீழ்வாழையின்பழனு  
ம், புள்ளிவாழலவன்பொறிவரிக்கமனாகுந் நெண்டினுக்குய்ததுநோய்தணி  
ப்பான், பள்ளவாய்நந்துமாமையும்பணித்துப்பன்மலாவழிபடக்குறைக்கும்  
வெள்ளரிப்படப்பைவிதையம்வந்தடைந்தேவேந்தனுக்குரைத்தமுன்விடுத்  
தார்.

இ - ள். செறிந்தஇலையையுடைய பலவன் கனையையும், வாழைப் பழத்தை  
யும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டவாரும் அலவன் கிறைந்த சூலையுடைய பெடைக்  
குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையையுமாமையையு மிதித்து

\* மணிமேகலை, இரண்டாவது ஊரலருரைத்தகாதை.

மலனா வழியாம் படிருகைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவீக்கும் படி முன்னே யாள் விட்டா ரென்க. (அ)

விட்டகந்தோறும் வில்லகவிரல் போற்பொருந்தி நின்றொருங்கெதிர்கொள்கென், தேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்கிறைவனுந்தமர்களைப் பணிப்ப, நாட்டகத்தமிர் துநளிகடலமிர் துநல்வரையமிர் தழுமல்லாக், காட்டகத்தமிர் துந்காண்வரக்குவவிக்கண்ணகன்புறவெதிர்கொண்டார்.

விட்டகம் - விகாரம். \* “வில்லக விரலிற் பொருந்தி” என்றாற்பிறரும.

இ - ள். இறைவனுந் தன்னாட்டவாக்கு விதையுடைய இடங்கடோறும் விந் பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரவெதிர்கொள்கவென்று நினைப்பிட்டுத்திருவெழுத்துச் சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்துக் காரியப்பெயரையுமேவ, அவரும் அமிதகனைக் குவித்து முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண்டாரென்க.

நாட்டிலமிரது: “செந்நெற் சிறுபயறு சேதா நறுநெய்திற் - கன்னந் கதலியோடைந்து.” கடலமிர்து: “ஓககோலை சங்க மொளிர்பவள மொண்முத்த - நீர்ப்படு முப்பிளே டைந்து.” வரையமிர்து: “தககோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கக - கற் பூரஞ் சாதியோடைந்து.” காட்டிலமிரது: “அரக்கிரூல் செந்தே னணிமயிற் பீலி- திருத்தகு நாவியோடைந்து.” அமிர்தென்றது பொருள்களை. (க)

பொருமதயானைப்புணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேந்தியமுலையா ரொரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனூறவேத்துவார்பூக்கையேத்தொழுவார் வருகுலைக்கமுகும்வாழையுநவொர்வரையுமிழாவிபோன்மாடத் தருநுறம்புகையுமேந்நுவாநூதோறமரர்தமுலகமொத்ததுவே

ஆவி - ரெட்டுயிர்ப்பு.

இ - ள். ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்தியமுலையார் ஏத்துவா தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் கண்ணிக்கமுகும் வாழையும் நவொராக, நாடு தேவ ருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி ககரின்கெய்தி கூறுகின்றார்.

(க0)

வேறு.

பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை

மாடநகரத்துவாயிலுங்கோயிலு

மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுஞ்

சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதே.

பாடினருவி - ஒலியினியவருவி. உலகைத் தாங்குமவதைவின், சேட- நென்றார்.

\* துணுந்தோகை, ௩௭0: பொய்கை யாமப லணிநிறக் கொழுமுதை - வண் டவாய் திறக்குந் தன்னிறை யூரளே - டிருப்பி னிருமருந் கினமே கிடப்பின் - வில்லக விரலிற் பொருந்தி யலவ - னல்ல கஞ்சே னெருமருந் கினமே. இது வில்லக விரலினுந் பாடியது.

இ - ள். சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தை யுடைய நகரிடத்து வாயின் முதலியவற்றிலே யூதொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலருங்கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாட்கமாடுமிடம். (௧௧)

பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்  
கொல்சினவெந்தொழிற் கோடேந்திளமுலை  
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்சூட்டிய  
வெல்கதிர்ப்பட்டம்விளங்கிற்றொருபால்.

இ - ள். ஆரத்தையும பூணையும் பலபிரகாரமாக வணிந்து இளமுலையாகிய கோட்டையேங்கிய மங்கையராகிய யானைகளின் துதலிற்கூட்டிய பட்டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க.

சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துகுவார்குழற்நுழையுமிடம்,  
கண்ணிமகாரொடுகாற்சிலம்பார்ததெழ  
வண்ணலைக்காணியவார்வத்திற்போதரும்  
வண்ணமகளிர்வனப்பிற்றொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையுஞ் சூட்டையுங் கண்ணியையுஞ் சொரிந்து குலைகின்றகுழலையுடைய மகாராயெடுத்துக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப்பினை யுடைத்தென்க.

தலையிற்சுண்ணமணிந்தா, மகாராதலின். (௧௩)

எதிர்நலப்பூங்கொடியெள்ளியசாயந்  
கதிர்நலமங்கையர்காரொடர்ந்தோட  
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபொங்க  
வதிரரிக்கிண்கிணியார்க்குமொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், தோற்றினலத்தையுடைய கொடியையிகழ்ந்த சாயலி னையுங் கதிர்ந்தலத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்முலைகள் முத்தோடு கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியுமென்று நடுங்கின கண்கிணி யிங்மனம்போகன்மினென்று காலைக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல் - முத்துவடம்புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (௧௪)

கருங்கணிளமுலைகச்சுறவீக்கி  
மருங்குறளமழைதவழ்மாட உருங்குறள  
நெருங்கவிழைகொண்டநேரிழையார்தம்  
பெருங்கணலம்வரும்பெற்றிதொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாவிழைக்கியிடைதளரவந்து மாடத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்கண்கள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெறுது அலம்வருந் தன்மையை யுடைத்தென்க. (௧௫)

மின்னுகுழையினர்கோதையர்மின்னுயர்  
பொன்வனாமாடம்புதையப்பொறிமயி

துன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்  
மன்னியகோலமலிந்ததொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புறதயும்படி குழையின  
ராய்க் கோதையராய்த் துன்னியதோகையையுடைய பொறிமயிற்சூழாமெனத் தொக்  
கவாகோலம் மிக்கதென்க. (கக)

பாடன்மகளிரும்பல்கலையேந்தல்கு  
லாடன்மகளிருமாவணவீதிதொ  
றோடவுநிரந்தவணிகலமுக்கவை  
நீடிருளபோழுநிலைமைத்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழன்ற  
கலஞ் சிந்தினவை நிலைபெற்ற இரவில் இருளைக் கெடுக்குநிலைமைததாயிருந்ததென்க.  
குடைமுதலியவற்றின் இருளும் ஆடு - வெற்றி. (கக)

கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்  
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய  
வீதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்த  
தாததித்தெங்குநதவிசொத்ததுவே.

இ - ள். மைந்தருமகளிருங் காதலால் இவனைக்காண்டறகுத தம்மாலைகள்  
பிணங்கும்படி வீதியிலும் மேலுமிடைதலின், அமமலரிற்றறுதநெருங்கி யெங்குந்  
தவிசெயொத்ததென்க. (கக)

மானக்கவரிமணிவண்டகற்றவங்  
காணையெருத்தத்தமரகுமரனிற்  
சேனைக்கடலிடைச்செல்வனைக்கண்மவந்  
தேனையவருமெடுத்துரைக்கின்றார்.

மானக்கவரி - \* “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரி,” ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவ்வீதியிடத்திற் சேனைக்கடலிடையிலே யானையெருத்தத்தே தேவ  
குமரனைப்போலே சாமரைவீசவிரந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எதி  
துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (கக)

க. தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக  
மாமலாக்கோதைமணைன்புகுதக  
காமன்புகுதக்காண்புகுதக  
நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக. (உ0)

உ. மின்றோய்வனாகொன்றவேலோன்புகுதக  
வின்றேன்கமழ்தாரியக்கன்புகுதக  
வென்றோன்புகுதகவீரன்புகுதக  
வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.



மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண - மலாபோலுங்கண்ணுமாம். உவப்பின்கட் பான்மயங்கிறறு

இ - ள் திருப் புகுதுக, திருமால புகுதுக, காமன் புகுதுக, காளை புகுதுக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதுக, மேகத்தைத்தீண்டின வரையைப்பிளந்தமுருகன் புகுதுக, இயக்கன்புகுதுக, அருகன்புகுதுக, வீரன் புகுதுகவென அந்நகரி எதிர்கொண்ட தென்க.

கோதை - திரு இலககணையுமாம் புகுதுக - ஒருசொலவ்முக்காடு. (௨௧)

௧. இடிநறுஞ்சுண்ணஞ்சிதறியெச்சாருங்  
கடிசுமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்  
துடியடுதுண்ணிடைத்தொண்டையஞ்செவவாய  
வடியடுகண்ணியாவாழ்த்துபுறிப்பாரா.

இககவிமுதல 'என்னோ' என்னுங்கவியளவுமொருதொடா

இடையினையும், வாயினையுமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும இடித்தசுண்ணத்  
தைச்சிதறி, மாலையையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பாரா (௨௨)

௨. சுரும்பிமாமாலையெழுநவனரீட்டி  
யிருமபிடிநின்னடைகற்றவெமக்கு  
விரும்பினையாபவிரும்பெல்லநடமோ  
கருங்கணிறகாமனைக்காணமற்றென்பார்.

பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையரீட்டி, யிரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக்  
கற்றவெமக்கு அன்புறையாயிற் காமனைக் கண்ணிலேகாணுமபடி மெல்லநடப்பாயாக  
வென்பார்.

இது பிடி கருமுன்னின்மகளிராகுற்று. (௨௩)

௩. மட்டைபெண்மைவனப்பெனபதோராய  
கடுகடைகற்றாய்கணவனிறப்பாய்  
பிடியலைபாவியெனபபூண்பிறழ்ந்து  
புடைமுலைவிம்மப்பலந்தொநிற்பார்.

இது பிடி கருபின்னின்மகளிராகுற்று.

பெண்மைக்குமுது மென்னடையென்பதோராயாக கடியநடையைக் கற்றீர்  
கணவனையழகக்கடவை, பாவி, நீதான் பிடியல்லையென்றுகூறி, அதுபோனவழியை  
மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தவிற பூணும்பிறழ்ந்து முலையுமொருபக்கத்தேவிம்ம  
வெறுததுநிற்பார். (௨௪)

௪. மயிரவாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்நாட்  
செயிர் தீர்திரள்கைச்சிறுபிடி கேள்வ  
\*னியிராவணதொடுகுளுமைமய  
னையிராவலற்கொண்டுவநிலென்பார்.

\* ஐராவணம் - கோவிந்தராஜனதுபட்டத்துயானையின்பெயர்.

மயினாயுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கணவனாகிய ஐரா வணத்தோடே சூளுறுவேம்; இனிச் சூளுறுதபடி ஐயனாகிய உயிர்காவலனைக் கொண்டு அவன் எமக்குதவும்படி நில்லென்பார்.

சூளுறு மென்பது - சேறு மென்றாற்போலப் பன்மை யுணாகுந் தன்மைச் சொல். (௨௫)

௩. கருணைக்கவளந்தருதுங்கமழ்தகா  
ரருமையழுகிற்கரசனைநானேத்  
திருமலிவீதியெஞ்சேரிககொணர்மோ  
யெரிமணிமாலையிளம்பிடியென்பார்.

இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகினையுடைய அரசனாவனை யெஞ்சேரியில வீதியிலே நானேக் கொணர்வாயாக; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவளத்தைத் தருவேமென்பார் (௨௬)

௪. என்னோர்மருங்கினுமேத்தியருமணிப  
பொன்னார்கலையினர்பொற்பூஞ்சிலம்பினா  
மின்னார்குழையினர்கோதையாவீதியுன்  
மன்னகுமரனைவாழ்த்துமகிழ்ந்தார்.

இ - ள் அநநகரில் வீதியிலே சிலமகளிர் வாழ்த்துபுரிற்பார், நடமோவென்பார், புலந்தனாநிற்பார், நில்லென்பார், தருவேமென்பாராய்க் கலையினராய்ச் சிலம்பின ராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்நின்றவெல்லாரும் அரசகுமரனை யேத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க.

ஏத்துதல் - புகழ்தல் வாழ்த்துதல் - பல்லாண்டுமுதலியனகூறல். (௨௭)

வேறு.

விளங்குபாற்கடலிற்பொங்கிவெண்டினாயெழுவபோலத  
துளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிற்கொடிதுடங்கும்வீதி  
யுளங்கழிந்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சேர்ந்தா  
னிளங்கதிர்ப்பரிதிபெளவத்திறுவவாயிருந்ததொத்தான்.

இ - ள். இளங்கதிராயிறு கடவிடத்து உதயகிரியிலேயிருந்த தன்மையை யொத்தவன் பாற்கடலில் வெண்டினாபொங்கி யெழுவனபோல மாடத்துச்சிறு கொடிதுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

இழையொளிபரந்தகோயிலினமலாக்குவனைப்பொற்பூ  
வீழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்ததேபோற்  
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுந்தோன்ற  
மழையின்னுக்குழாத்தின்மாலையெங்கையர்மயங்கினின்றார்.

இ - ள். கோயின்மலகையா கமலப்பூவின்வட்டத்திடையே குவளைவிராய்ப்

பூத்தபோலே முகமுங்கண்ணுந்தோன்ற மெய்மறைந்து மின்றிரள்போலே  
கலந்துின்றாரென்க. (௨௬)

எரிக்குழாஞ்சடரும்வையேவேலந்தலைக்கண்மிகோயிற்  
றிருக்குழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய  
வரிக்குழாநெடுங்கணூரக்கொப்புளித்துமிழவம்பூ  
விராக்குழாமலைத்தேனும்வண்டுமுண்டொழுகின்றார்.

இ - ள். பட்டத்தேவியா ஏந்தலை நெடுங்கண்ணுலேகண்டு இங்ஙனம் ஒரு  
மகனைப்பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேமறைந்துநின்றாரென்க.

பூவில்விரையொழுதுதலாலே தேனும்வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப் பின்னா  
வுண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகியமாலையென்க. உமிழத் திரளுமென்க. (1)

அலங்கறாதமிழ்ந்துசோரவல்குற்பொற்றோரையின்னச்  
சிலம்பின்மேற்பஞ்சியாரந்தசீறடிவலத்த தூன்றி  
நலந்துறைபோயநங்கைகோழியைப்புல்லிநின்று [ள்  
எரிவன்கொளிமணித்தொத்தின்றவேந்துபொற்கொடியொடொப்பா

அவிழ்ந்து - அவிழ்.

இ - ள். மாணிக்கக்கொத்தையின்ற பொற்கொடியொடொப்பாளாகிய அழகின்  
கூறெல்லாநிரம்பியநங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ், அல்குற் பொன்வடமின்ன  
இடக்காவிற்கிலம்பின்மேலே வலத்தாகியதானையுன்றித்தோழியைச் சார்ந்துநின்று  
என்க. (௩௬)

தாமரைப்போதிழ்புகுததண்ணுறுங்குவளைப்பூப்போற்  
காமநுழுகத்திழ்புகுத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்  
றேமலரமாபினுணைநோககினுள்செல்வன்மற்றப  
பூமலர்க்கோதைநெஞ்சமுழுகிப்புகுகொளித்திட்டானே.

இ - ள். தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவளைப் பூப்போலே முகத்திலேபொலிவு  
பெற்றகண்களாலே மாப்பினுணைநோககினுள்; அவனும் அவன் நெஞ்சிலேமறைந்து  
புகு அவிவிடத்தினின்றும்போந்து கட்புலனாகாமையானுனென்க.

மூழ்குவெனத்திரிதது, நெஞ்சிலேபுகு மூழ்க வொளித்தானென்றுமாம். (௩௭)

வேறு.

விண்ணுறுசெல்வார்மனம்வெய்துறப்போந்துவிங்கிப்  
பண்ணுறுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்  
கண்ணுறுசென்றர்களையங்கணைக்காமன்னன்  
புண்ணுறும்வேலான்மனமுழுகினள்பொன்னனானே.

தேவருலகிலே \* சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்றபொழுது அத்தேவர் இவன்போகின்றனென்று மனம்வருந்தும்படி போந்து இவ்வுலகிலே கண்ணர்க்குப்புலனாதலைப் பொருந்தினுனொருகாமனையொத்த சீவகனென்று தேவா இவனைவியந்துகூறினார். புண்டோற்றுதற்குக்காரணமானவேலான்.

இ - ள். வேலான் பண்டோற்றுஞ்சொல்லாணமுலை வீங்கிப்பாரித்தவென்று நோக்கினானாக, அவன்மனத்தே யவன்மறைந்தாளென்க.

இனி அமிதகலசம்போந்தென்றால் முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்தினுரென்றே பொருடருதலிற குற்றமாம் (௩௩)

மைதோய்வரையினிழியும்புலிபோலமைததன்  
பெய்தாமமலைப்பிடியினனிழிந்தேகிமன்னா  
கொய்தாமமலைக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குந்  
செய்யுங்கழலைதொழுதான்சென்னிசோத்தினுனே.

இ - ள். மைந்தன் வரையினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றிழிந்து போய் மாமனை முதற கையாற்றொழுதான்; தொழுது மன்னாமுடிதேயத்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தனசென்னியிலே சோத்தினுனென்க

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடையமன்னா. கழல் - ஆகுபெயர். (௩௪)

பொன்னவருவடடிற்பொலிவெய்தித்திரண்டதினடோண  
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமானேவிடாதுபுல்லித  
தன்னன்புகூர்த்தடரதாமரைச்செங்கண்முத்த  
மின்னும்மணிப்பூணவிராமார்பனைப்பரின்றான்.

இ - ள். மன்னன் மருமானே விடாமற் றோளாற்புல்லியன்புமிருதலிற றான் அழுதகண்ணீர் அவன்மாபைனைக்குமபடி நின்றனென்க. (௩௫)

ஆனாதவேந்தன்கலுழந்தானெனக்கோயிலெல்லார்  
தானியாதுமின்றிமயங்கிததடங்கண் பெய்மாரி  
தேனாமலரீர்தொழுகச்சிலம்பிற்சிலம்புந்  
காணாமயிலின் கணம்போற்கலுழ்வுற்றதன்றே.

இ - ள். வேந்தன் றானென்கின்றதன்மை யாதுமின்றி மயங்கி ஆனாதமுதர்

\* சீவகன், முற்பிறப்பில், பதினாறுகற்பலோகத்தன் ஒன்றாகிய ஸஹஸ்ரார கற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனாதலால் இங்ஙனங்கூறினர். பதினாறுகற்பங்களாவன: (௧) செளதர்மம், (௨) ஈசானம், (௩) சனற்குமாரம், (௪) மாகேந்திரம், (௫) பிரமம், (௬) பிரமோத்தமம், (௭) இலாந்தவம், (௮) காபிஷ்டம், (௯) சுக்கிரம், (௧௦) மகாகுக்கிரம், (௧௧) சதாரம், (௧௨) ஸஹஸ்ராரம், (௧௩) ஆந்தம், (௧௪) பிராணம், (௧௫) ஆரணம், (௧௬) அச்சுதம் என்பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும், மேருநீர் தரத்திலுந் சொல்லப்பட்டன.

னென்றுகருதிக் கோயிலெல்லாம் \* மலையிலழுகின்ற மயிறிறன்போலே கண்பெய்த  
மாரி மலரீர்த்தொழுதும்படி யழுதலுற்றவென்க.

உற்றது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கானாசிலம்பு. (௩௬)

வேறு.

பகைநரம்பிசையுங்கேளாப்பைங்குதிர்ப்பசும்பொற்கோயில்  
வகைநலம்வாடியெங்குமழுஞரன்மயங்கிமுநீர்  
ரகமடைதிறந்ததேபோலலறககோக்கினையநங்கை  
மிகைநலத்தேவிதானே\*விலாவண்ணீக்கினுளே.

இ - ள். நரம்பிசையிற்பகையுங் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளா சச்சந்தன்நன்  
மையைக கேட்டலின, அழகுவாடி யழுஞரலெங்குங்கலந்து கடலிடத்துக கனா  
யைத்திறந்தாறபோல அலறுதலிற் கோவுக்கினையநங்கையாகியவிசைய தானேவந்து  
அழுகையைநீக்கினுளென்க.

மிகையாகிய குணத்தையுடையதேவி (௩௭)

பல்கதிராமணியும்பொன்னும்பவளமுங்குயிறறிச்செய்த  
செல்வப்பொற்கிடுகுசூழ்ந்தசித்திரகூடமெங்கு  
மல்குபூந்தாமந்தாழ்ந்துமணிப்புகைகமழுவேந்தன்  
வெல்புகழ்பரவமாதோவிதியுளியெய்தினுளே.

இ - ள். மணிமுதலியவற்றை யழுத்திச்செய்த கிடுகுகள்கூழ்த்தாக்கின சித்திர  
கூடமெங்குந் தாமந்தாழ்ப்பட்டபுகைகமழாநிற்க, ஏத்தாளிகள் புகழைப்பரவ, வேந்  
தன் முறையாலே அதனைச்சோந்தானென்க. (௩௮)

எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமிலங்குபொன்வாள்  
கருமணிமுகமீவையந்தகஞ்சனைகவரிகொண்ட  
வருமுலைமகளிரவைத்துவான்றவிசடுதநீங்கப்  
பெருமகனெண்ணங்கொளவானமைச்சரோடேறினானே.

படியகம் - படிக்கம் கஞ்சனை - கலசப்பாண. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின்  
பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

இ - ள். அவனெய்தினபின்பு அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர்  
அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன் மாமனுடனே காரியம்விசாரித்  
தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினானென்க. (௩௯)

உலந்தநாளவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்குமின்னுளிக்குங்கற்பிற்  
புலந்தவேனெடுககட்செவ்வாய்ப்புதவிநாடபயந்தநம்பி  
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சித்தத்தற்கரசுநாட்டிக்  
குலந்தருகொற்றவேலான்கொழுகர்காக்கவென்றான்.

இ - ள். அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளந்தவர்க்குத் தோன்றாதேமறையும்  
அருந்தகிதோற்கும் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய

\* விலாவண்ணீ - பிராகிருதம்.

புதலியென்னுந்தேவியபயந்த நம்பியாகிய சேத்தனனுக்கு கல்லநாளிலே அரசைநாட்டி.  
நீயிநகரைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலுறு குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன்  
கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சருடன்படாரென்று அவரை  
வினவாது தானேயரசளித்தான்; \* “வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க் - கருந  
கட னிறுத்த செருப்புகள் முன்ப” என்றற்போல. (ச௦)

மாற்றவனொற்றரொற்றுவகையினின்மறையநம்பிக்  
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை  
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா  
லேற்றுரிமுரசநாணவெறிதினாமுழக்கிற்சொன்னான்.

இ - ன். பகைவனொற்றர் ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சீவகற்குதவிய  
தோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சீவகற்கமைத்தார்போல அமைத்தன  
னாய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்றவற்றினுரிபோர்த்த முரசநாணத்தினா  
முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினானென்க.

வேண்டேட்டடிகில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடையவடிகில்.  
இன்றி - இன்றாக. † “வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த - திண்பிணி முரசம்”  
என்றாற்பிறரும். நீகொன்றசீவகன்றோழர்க்குக் கோவிந்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று  
ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக்கூறினால் மேலுறவாகி யாகுகொள்குழ்கின்றது தவறுமென்  
றுகருதி மறையக்கொடுத்தான். சீவகன்வேறோர் வேடமாதலின், அவனை ஒற்றலா  
காதாம். (ச௧)

கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாக  
வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுளபொருளுநாமினென்னது  
தொட்டுமேற்பொறியைநீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்ற  
விட்டலர்நாகப்பைந்தார்விரிசிகன்கூறுமன்றே.

இ - ன். தன் மைத்துனன் அரசவரிமையைக் கோவிந்தனெய்யத்தக் கருத்தி  
டையனென்று தான்கருதிக் கட்டியங்காரன்றான் கருத்தறிதலே காரியமாகத்துணிந்து  
வரவிட்ட வோலையிலுள்ள காரியத்தை நீருநாமினென்ன, விரிசிகன் அவ்வோலையை  
யெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையைவாங்கி யரசனைத்தொழுதுதோன்றக் கூருநின்  
னானென்க. (ச௨)

விதையததார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரனோலை  
புதையயிப்பொழிலைப்போர்த்தேதார்பொய்ப்பழிபரந்ததென்மேற்  
கதையெனக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான்  
சிதையவென்னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிஞர்யாரோ.

\* பதீற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, ச.

† புறநானூறு, ௨௮௮: மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பின் - அண்ண  
னல்லே நிரண்டிடன் மடுத்து - வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த - திண்பிணி  
முரச மிடைப்புலத் திரங்க.

இ - ன் கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானாக, ஓர் பொய்ப்பழி, உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத் தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச்செய்யானாய் மெய்யென்றுகொண்டான்; இனி என்னுயிராகெடும்படி யென்மனத்தைப்பிளந்துகாட்டித் தெளிவித்தாலும் வேறு தெளிவாரில்லை; ஆயினும் தர்னாதலிற் ரெளிவிக்கின்றேனென்க, (௪௩)

க. படுமணிப்பைம்பொற்கூழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து  
கொடிநெடுந்தேர்கணுறிக்கொய்யுளைமாக்கள்குத்தி  
யிடுகொடியணிந்தமார்பரிருவிசும்பேறச்சீறி  
யடுகளிறசனிவேகமலமரவதனைனோனான். (௪௪)

உ. நூற்றுவார்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு  
மாற்றததைக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிறடக்கிமேறகொண்  
டாற்றலங்கந்துசோததியாப்புறவீக்கும்போழ்திற்  
கூற்றெனமுழங்கிவீழ்த்துக்கொல்லக்கோலினகிற்றன்றே.

இவையிரண்டொருதொடர்.

எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமானமார்பா; வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தன்  
மாபு

இ - ன் அசனிவேகம் பாய்ந்து நூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப்பொரு  
ளாய் பாகறா யேவினாக, அது பாகாநூற்றுவலாக் கொன்றதென்கின்ற வார்த்தை  
யைக்கேட்டுச் சென்று தான் அதனையேறிக் கந்திலேசோத்திக் கட்டுகின்றவளவிலே,  
வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோறலின், அரசன்பட்டானென்க.

கோலினகிற்று - மங்கலமரபு. (௪௫)

தனக்கியானுயிருமீவேன்றான்வரப்பழியுநீக்கு  
மெனக்கினியிறைவன்றானேயிந்நிலக்கிழமைவேண்டி.  
நினைத்துத்தானெடித்தல்செல்லாதென்சொலேதெளிந்துநொய்தாச்  
சினக்களியானைமன்வன்வருகெனச்செப்பினானே.

இ - ன். மன்னன் உலகங்கூறும்பொய்யைநினைத்துத் தான்முழாதே யான்  
தெளித்தசொல்லையேதெளிந்து தான்வந்துதெளியப் பழியுநீங்கும்; தனக்கு யானுயி  
ரையுமுட்பட்டதருவேன்; இனி எனக்கிறைவன் ருனேயாதலின், இந்நிலக்கிழமை  
யை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசுகன்வாசித்தானென்க.

வருகவென்னுமளவும் ஓலைபாகரம். நெடித்தல் - விகாரம். உயிருமீவே  
னென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (௪௬)

ஓலையுட்பொருளைகேட்டேயொள்ளையிநிலங்கநக்குக்  
காலனைபளியன்றானேகையினுல்விளிக்குமென்ன  
நூல்வலீரிவனைக்கொல்லுநுண்மதிச்சூழ்ச்சியீதே  
போல்வதொன்றில்லையென்றன்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புனான்.

இ - ன். அவ்வோலையிறகாரியத்தைச் சேவகன்கேட்டு நக்குத் தானே காலனைக்

கையால்விளிக்குமென்று தன்னிலேகருதி, தூல்வலீர், இவனைக்கொல்லுதற்குக் காரணமான குழ்ச்சி யிதுபோல்வது வேறில்லையென்றானென்க.

மதியாறகுழுஞ்சூழ்ச்சியீதென்றது - நட்பாய்ப்போகின்றதனை. (௪௭)

கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினாழ்ந்தல்னைக்  
கள்ளத்தாலுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு  
முள்ளத்தாலுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட  
வள்ளுவார்முரசமுதாரறைகெனவருளினானே.

இஃது அதுகேட்ட கோவிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார் - பெயர்த்திரிசொல்.

இ - ள். யாவாசிலரும் உள்ளத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கவேண்டா; கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான்; நாமும் அவனை யங்கனங்கருதினோமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடுமபடி சாற்றி யூரிலே முரசறைவிக்க வென்று கோவிந்தனருளிச்செய்தானென்க. (௪௮)

கட்டியங்காரனோடுகாவலனொருவனானான்  
விட்டுநீர்நெல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்வினாவகூறி  
னெட்டலனிறைவன்சொன்னீர்நாதுமவல்லவென்னக  
கொட்டினான்மணிக்கண்வளவாக்குளிறிடிமுரசமன்றே.

மேல்வினையுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாககள் அவற்றைக் கூறின், அந்நா துமமுடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவில்லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினானென்க. இது முரசறைவான்கூறறெனிற்ப பகைமை கூற்றிறையாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

இ - ள். காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானான்; இனி அவ்விறைவன் நெல்லும்பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்படானாதலின், நீர் அவற்றை யிரண்டுநாட்டிலும் ஒக்கவழங்குமினென்று உறவுதோன்ற முதற்சாற்றினானென்க. (௪௯)

விண்டவருடலங்கீறிச்சுவைகதுரினமுறலும்வேழ  
மொண்கொடியுருவத்தின்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி  
வண் கழலணிகநதுமாளாவாளவலம்பிடித்துநானைத்  
தெண்டிணைப்பரப்புநாணத்திருநகாத்தொருகுவென்றான்.

இ - ள். மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி யணிந்து பிடித்து நாளை நாளை நகரிலே தொருவாராகவென்று பின்பு சாற்றினானென்க. (௫௦)

ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடிமுரசறைந்தபின்னாட்  
காற்றெறிகடலிற்சங்குமுழவமுமுரசுமார்ப்பக்  
கூற்றுடன் நன்னதானைகொழுநிலநெளியயிண்பிடிப்  
பாற்கடற்பரபிண்பெவ்வாடகூடரொளிபரந்ததன்றே.



இ - ன். அங்ஙனஞ்சாற்றின மறறைநாட் கடல்போன் முரசமுதலியனவாப் பத் தானியீணதெலிற பாறகடல்போலே வாளொளி நகரிலேபரந்ததென்க. (௫௧)

புதையிருளிரியப்பொங்கிகுங்குமக்கதிகளோக்கி  
யுதையத்தினெற்றிசோந்தலொண்கடாப்பரிதிபோலத  
துதையொளிமாடத்துச்சிவெண்குடைநீழற்றேன்றி  
விதையத்தாவென்றிவேந்தன்விழுப்படைகாணுமன்றே.

இ - ன். வேந்தன், செறிந்தவிருள்கெடும்படிகதிரினைப் புறப்படவிட்டுப் பொங்கி யுதயுகிரியைச்சேர்ந்த பரிதிபோல மாடத்தசுசியிலே குடைநீழலிலே தோன்றிப் படையைக்காணுநிற்குமென்க (௫௨)

வேறு

“அரும்பனை” முதல் “செம்பொனீண்முடி” அளவுமொருதொடா

க. அரும்பனைதடக்கையபரகாதிரமுல்வாலெயிதைநதினுங்கொல்ல  
கருங்கடற்சங்குநகற்தவான்பாலுங்கனற்றியகாலுங்கிருடைய  
பெரும்புலிமுழக்கின்மாறெதிரமுநகிப்பெருவனாகிண்டிந்திறல  
திருந்தியேழுறுபுநதிண்ணிலநதோயவதியுமிழ்தறுகணிநசிறநத. (௫௩)

உ. கவிழ்மணிப்புடையகண்ணிமுனற்றுகனன்றுநதிமுலொடுமலைவ  
வவிழ்புயன்மேகமனையமும்மத்ததுறுபதிற்றறுபதாநாகம  
புகழ்பருந்தாரப்பபழமதம்பொழிவானின்றவீராயிரநகவுளவன்  
டிகழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரததைஞ்ஞாறியவயும்துணைக்களிறே.

இவையிரண்டுமொருதொடா

அபரகாதிரததிறகுக \* “கடாந்திறந்து” என்னுங்கவியிறகூற்றினும்.

இ - ன் கை, கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற ஐந்தாலுங்கொலவன, சங்கையும் பாளையும் வெண்மையாறகெடுத்த உகையுடையன, புலி முழக்கினால் எதிரேமுழங்கியதனைக் காணுமையின், அதுதங்குமலையைக் கீழிக்குநதிறல, ஏழு முழமுந் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுபுமுனறுநிலந்தோயவன, சிறந்தன, புடையன, மலவனவாயச் சொரிகின்றநீரையுடையமேகமனைய மதத்தவாகியநாகம் மூவாயிரத துறுதுறு, புகழும் பருந்துமாற்பப, மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம், கவுளை வண்டிகழும்படி மதமடைத்தன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு; களிறுநக கன்றுகள் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறென்க

ஆக யானை பதினாயிரத்ததுறுதுறு ஏழுதிருந்தியனமுடிக்க. உறுப்புமுன்ற வன. கையும், கோசமும், தாலவட்டமும். இவற்றோடு கால்நாண்குங்கூட்டி ஏழு றப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுளா. (௫௪)

குந்தமேயயில்வாள்குனிசிலேமூன்றுங்குறைவிலார்கூற்றொடும்பொருவா  
நந்தரமாராயானைகொண்டேறப்பறக்கெனிப்பறநதிருந்திறலா

முந்தமர் தம்முண்முழுமெயுயிரும்புமேயந்திடவெஞ்சமம்வினைத்தார்  
கொந்தழவஞ்சாக்குஞ்சரமிவந்தார் கோடியேவிருத்தியாவுடையார்.

இ - ள். தீக்கு அஞ்சாக் குஞ்சரங்களை யேறினவர்கள் எறிகோல், வான், வில்  
வென்கின்ற மூன்றிலுந் தாழ்வற்றவராய்க் கூற்றோடும்பொருவாராய் அந்தரவழியாக  
ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற் பறக்குத்திறலாராய் முற்பட்டபோ  
லே மெய்ம்முழுதும் இரும்புமேயும்படி சமரத்தைவினைத்தவராய்க் கோடிபொன்னைச்  
சீவீதமாகவுடையாராயிருப்பாரென்க. (௫௮)

சூக்குமநூரீர்பந்திரின்ருடுக்குதிரையாரூயிரத்திரட்டி  
பொங்குவெண்மயிர்குழ்பொறபடைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி  
வெங்கணைதவிர்ப்பவெள்ளிவெண்படையவாய்விடினிலவனாரில்லாப்  
பைங்கிதிர்க்கொட்டைக்கவரிசூழ்ந்தணிந்தபகரினத்தொகையனபாய்மா.

இ - ள். புறப்படாமற் பந்தியிலேநின்று சூக்குமங்கலந்த பனிரீனாயாடும் \* நம்  
பிரான் பன்னீராயிரம்; பொற்கலனையாற்பொலிந்த மயிர்குழ்புரவி யறுபதினாயிரம்,  
தம்மேலிருந்தெய்தவம்பைப் பின்னிவென, வெள்ளிக்கல்லணையுடையன, குசையை  
நெகிழவிடிற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரியணிந்த பாய்மாக் கூறின, அறுபதினாயிர  
மென்கின்ற எண்ணையுடையவாயிருக்குமென்க.

ஆகக்குதிரை நூரூயிரத்து முப்பத்திராயிரம். (௫௯)

வேய்நிறக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போன்மிடைந்தொளிர்குந்தமும்  
வாளுந், தோநிலையரவின் றோற்றமேபோலுஞ் சிலைகளும்பிறகளுந் துறை  
போ, யூனமொன்றில்லாருயர்குடிப்பிறந்தாராயிரமடிகளங்கண்டார், பாணி  
லாப்பூண்படைத்தொழிற்கலிமாப்பண்ணுறுத்தேறினரவரே.

இ - ள். மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலுங் குந்தமுதலியவற்றையும்  
ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிறகுறைவற்றார, குடிப்பிறந்தார், களங்கண்டார்,  
பூணாகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணி யேறினாரென்க.

தோம் - குற்றம். இனி யேறினாகியவவர் இத்தன்மையரென்றுமாம். (௬௦)

வேறு.

க. தறுகண்ணம்மையதாமரைநிறத்தனதகைசாள்  
மறுவில்வான்றளம்புடையனமாள்வத்தகத்த  
பறையினாலுலவபடுகினைநாவலின்கனிபோற்  
குறையில்லேகோலத்தகுளிர்புனற்சிந்துவின் களைய. (௬௧)

உ. பாரசூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த  
வீரவாற்றலவினை கடுந்தேறலினிறத்த  
பாரிற்றேர்செலிப்பழிபெரிதுடைத்தெனநாணிச்  
சோரும்வார்புயறுளங்கவின்புகுவனதுரகம்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

\* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதிரையை நம்பிரானென்றல் மரபு. இஃ  
வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

இ - ள். மானவதேசத்திடத்தனவாகிய தூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண் குளம்புடையனவாயிருக்கும்; இந்துவின்களையனவாகிய தூரகம் பறையொலிபோல முழங்குவ, நாவலின்களிபோலுங் கோலத்தவாயிருக்கும், பாரதூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற்றிந்ததூரகம் ஆறறல, நிறத்த, விண்புகுவனவாயிருக்குமென்க.

வீரத்தைகடத்துதலையுடையன.

(௫௯)

பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய

மாலேமாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கிளியே

போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த

கோலநீர்ப்பவளக்குளம்புடையனகுதினா.

மாலே - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடி லாகவோதுக, \* மாரட்டம்.

இ - ள். மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிகைகள் மயிற்கழுத்துப்போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; கலத்தின்வந்திழிந்தனகுதிகைகள் கிளிபோலுநிறத்தனவாய்ப்பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க.

(௬௦)

இன்னபொங்குளைப்புரவிபண்ணுறுத்தனவியற்றேர்

பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்புனைந்துவெண்மதியங்

தன்னையூர்கொண்டகைபனதொகைசொலினறுநா

றென்னுமீறுடையிருபதினாயிரமிறையே

மதி - குறட்டிற்குவமம். † பரிவேடிப்பு - குட்டிற்குவமம்.

இ - ள். தகையனவாய்ப் பொன்முதலியவற்றற்புணையப்பட்டு இத்தன்மைய வாகியபுரவி பண்ணுறுத்தனவாகியதோத்தொகைசொலின், அறுநாறென்னுமெண்ணினை யீற்றிலேயுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இறையே - வளி

(௬௧)

நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவருமுந்நீ

ருச்சிமாக்கதிர்போற்சுடுமொளிகிழியில்வா

ளெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயின்றுதமொன்னா

ரிச்சங்கூற்றினுக்கிடுபவர்தோமிசையவரே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலு நிறத்தனவாய் முந்நீனாமாக்கதிர் உச்சியிறகமோறு போலச் சுடும் ஒளிகிழ்வாளென்க. எச்சதநொடிவருமென்க.

இ - ள். தோரட்கள் தமக்குரிய வல்லொழிந்தவிடத்துக் கற்றற்குரியரென்று கூறுதல்வரும் வாணையும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று தம்பகைவரை ரிச்சங் கூற்றினுக்கு விருந்தாகவிடுபவராயிருப்பாரென்க.

(௬௨)

வேறு.

க. எயிற்றுப்படையாண்மையினினிடிக்கும்புலியொப்பார்

பயிற்றியவில்வாள்பணிக்கும்வேலொடுன்வல்லார்

துயிற்றியபல்கேள்வியினர் தூற்றிக்கொளப்பட்டார்

ரயிற்றுப்படையார்கண்மதயானைகதனறுப்பார்.

(௬௩)

\* மகாராஷ்டிரமென்பது மாரட்டமெனப் பிராகிருத்தத்தில் வழங்குகின்றது.

† பரிவேடிப்பு - பரிவேஷத்திலிருந்துண்டாயது, சுற்றியதென்பது பொருள்.

உ. காலனொடுகுழந்தகமீநோங்குளையுமொப்பா  
ராலுங்கடறுர்த்தன்மலையகழ்தலிவைவல்லார்  
ஞாலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்  
மேலுநுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். தமதாண்மையால் எயிராகிய பட்டையையுடைய புலியையொப்பா, வில்லையும் வாளையும் பிறா தம்பககலிலேகற்கும்படி வேலோடேகூடவல்லார், தம் மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலநூற்கேள்வியினையுடையார், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதுயரணையைக் கதனறுப்பார், வருததிக்கோறலிற காலனையும் பற்றினேராயையுமொப்பார், செருகுகிறா கடல்தூர்த்தன் மலையகழ்த லென்கின்ற இததொழிலைவல்லார், ஆண்டொழிலா, நுமரார் சிறப்புப்பெற்றாராகி யவா நான்குநூறாயிரமெனனும் எண்ணிடத்தாரென்க.

எயிலதுதுபபை யடைகின்றவலியினாலென்றுமாம்

(சூசு)

சிங்கத்துரிபோராததசெழுங்கேடகமும்வானும்  
பொங்குகதிரவேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்பி  
மங்குலிடைமின்னுமதியுஞ்சுடரும்போல  
வெங்கட்டொழிற்கூற்றுமரண்சேரவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திரகு ஞாயிறும், வாளிறகும் வேலிறகுமின்னும், வில்லிறகுப பிறையு முவமை

இ - ள். இக்காலாட்டபடையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்றுந் தனக கோரரண்சேரும்படி விரிந்ததென்க

(சூடு)

வேறு.

செம்பொனீண்முடிதேர்மன்னாமன்னற்குப்  
பைம்பொழுதிதொட்டான்படைகாட்டினு  
னம்பொனெண்கழலானயிராவணம  
வெம்பவேறினன்வெல்கெனவாழ்த்தினார்.

ஆழிதொட்டான் - \* ஏனாகிமோகிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

இ - ள். அங்கனம் படையைககாண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழிதொட் டான், இறையே! மதத்தவாகியநாகம் அறுபதிறறுபது, மதம்பொழிவானின்றன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இளையகளிறும் ஈராயிரத்தைஞ் ஞாறு; இக்குஞ்சரங்களையேறினவாகன் கோடியேவிருத்தியாவுடையராயிருப்பார்; குகிளா யாறாயிரத்திரட்டி, புரலி யறுபதினாயிரம், பாய்மாவும் அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்; பூஞ்சாகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணியேறினார்; மானவத்தகத்தன

\* ஏனாகியென்பது அரசனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டம்: வெண்பா. “போர்க் கட லாற்றும் புரவித்தோப் பல்படைக்குக் - கார்க்கடல் பெற்ற களையன்றோ - போர்க்கெல்லார் - தானாகி யாகிய தார்வேந்தன் மோகிரஞ்சே - ரேனாகிப் பட்டத் திவன்” என்பதனானுணர்க.

வாகியதுரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் களாயுனவாகியதுரகம் ஆலுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரசூரவம்பல்லவமெனும் பதியிப்பிறந்ததுரகம் ஆற்றல, நிறத்தன, விண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தனவாகிய குதிரை மயிர்கழுத்துப்போலு நிறத்தனவாயிருக்கும்; மரக்கலத் தின்வந்திழிந்தகுதிரைகள் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்கும். இப்புரவி பண்ணுறுத்ததேர் இருபதினாயிரத்தறுநூறு. இத்தேராட்கள் கூற்றினுக்கிடுபவராயிருப்பவர்; சிறப்புப்பெற்றாராகியவவர் நான்குநூறாயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையுங் கூற்றும்அரண்சேருமபடி பரந்ததென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினான், அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக கடுகவேறினான், அப்பொழுது வெல்கவென்று வாழ்த்தினுரென்க.

இவ்வியானைக்கு இதுபெயர்.

(௬௬)

சிறுவெண்சங்குமுரன்றனதிண்முர்  
சறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன  
நெறியினல்கிண்புளளுநிமித்தமு  
மிறைவன்கண்வலனாடிற்றிசைந்தரோ.

இ - ள். அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலுங் காருமெனவார்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையேயறிவித்தன, இறைவன்வலக்கண பலகாலும் துடித்ததென்க (௬௭)

மல்லல்பானைக்கதங்குமணியொலி  
யல்லதைங்கதிமானகொழுநதாரொலி  
கல்லெனார்ப்பொலிமிக்கொளிர்வாண்மினிற்  
செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

இ - ள். சேனை இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடே நடப்பதொரு கடலை யொத்ததென்க.

“விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட - மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து.” (௬௮)

மாலேமாமதிவெண்குடைமல்கிய  
கோலக்குஞ்சிநிழற்குளிர்பிச்சமுளு  
சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்  
பாலேபோய்மருதம்பயந்திட்டதே

இ - ள். பாலேநிலம் குடையாலுங் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலுங் குளிர்நிழற் சோலையாய், மதத்தாலே பாலேத்தனமைபோய் மருதத்தன்மையை யுண்டாக்கிற் றென்க. (௬௯)

மன்றன்மாமயிலாத்தெழமானின்  
கன்றினோடுகலங்கினகாற்பெய  
வென்றிவேற்படையஞ்சிவனததொடி  
குன்றெலாங்குடிபாவனபோன்றவே.

இ - ள். பெடையோடுகெடிகின்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மா  
னிளங்களெல்லாவ கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கஞ்சிக் காடுமலையுங்  
குடிபோவனபோலேயிருந்தனவென்க. (௭௦)

வேறு.

படுகண் முழவினிமிழருவிவரையுங்காடும்பலபோகி  
யிடுமண் முழவினிசைபோவாவேமாங்கதநாடெய்தியபி  
னெடுவெண்ணிலவினென்றிதோய்நிழலாரசெம்பொற்புரிசையே  
கடிமண்காவல்கருதினன்கோயிலாகக்கருதினான்

இ - ள். சீவகன்காத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன் காக்குமாறுகருதிய  
கோவிந்தன் அருவியையுடைய பலவரையையுங் காட்டையும்போய ஏமாங்கதந  
தைச்சேர்ந்தின்பு புரிசையின்புறத்தையே தனக்குக்கோயிலாகக்கருதினனென்க.

மதிப்புறத்தே விட்டான்.

(௭௧)

போகமகளிர்வலப்பெருங்கண்மடித்தபொல்லாக்கனாக்கண்டா  
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சுததக்கருரலினாழ்  
கூகைகோயிப்பகற்குழறகொற்றமுரசம்பாடவிந்து  
மாகடுபத்தோர்சொரிந்தெங்குமண்ணும்விண்ணுமதிர்ந்தவே

இ - ள். அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன்தேவிமார் வலக்கண்டிடித்த;  
அவர் கனாக்கண்டார்; அவருமேனி யொளிகெட்டது, அவையேயன்றிக் கூகை  
கோயிலிலே பசுலையிருந்து அஞ்சுததக்கருராலேகுழற, முரசு ஒலியவிய, மாகத்தி  
னின்றும் குருதிசொரிய, மண்ணும்விண்ணுமதிர்ந்தவென்க.

பூகம்பமும், வெள்ளியும்.

(௭௨)

கூற்றம்வந்துபுறத்திருந்ததறியான்கொழும்பொனாலகாள்வான்  
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழமிருதாறுங்  
காற்றிப்பரிக்குந்தோர்நூறுங்கடுங்காலிவுளியாயிரமும்  
போற்றிவிடுத்தான்புனைசெம்பொற்படையேபடுததுப்புனைபூணன்.

இ - ள். பட்டுப்போய்ப் பொன்னாலகை யாளுதற்குரியானாகியபூணன் சீவகன்  
வந்து தன்னைக்கோற்றங்குப் புறத்திருந்ததறியானைய இனிக் கோவிந்தனையுங்கொன்று  
வீற்றிருந்தேனன்றோ வென்றுகருதித் தன்னினைவுமுடிந்ததென்று தன்னைப்போற்றி  
மகிழ்ந்து வேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைகளாலேயணிந்து கோவிந்தனுக்குப்  
பொகவிட்டானென்க.

பொன்னாலகாளுதற்கென்றுமாம்.

(௭௩)

மன்னனாகக்கோர்முதவேழம்வாரிமணாளனென்பதாறு  
மின்னுங்கொடித்தேர்விசயமும்புரவிபவனவேகமும்  
பொன்னிப்புனைந்துதான்போக்கங்கிழவதோரானமகிழ்வெய்தி  
முன்பான்விட்டவினக்காளிற்றினிரட்டிவிடுததானெனமகிழ்ந்தான்.

இ - ள். அவற்றிற்குமிகராகக் கோலந்தன்னுன் வேழங்களில் வாரிமணு  
 னென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேனாயும், புரவிகளிற்  
 பவனவேகமென்னுமபுரவியையும் அவனிடத்தேபோகவிட, மகிழ்ந்து யான்முன்  
 களிறறோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட்டித்தபுடையனவற்றை வரவிட்டா  
 னென்று கட்டியங்காரன் மகிழ்ந்தானென்க.

கின்பெரும்படை யென்கிறபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற 'வரவிட்டா  
 னென்றுணராமையின், நிகழுவதோரானென்றா. (எசு)

வேறு.

விங்குகூவிதையத்தாகோன்கட்டியங்காரன்றன்னே  
 டாங்கவனெருவனுகியன்பெனுமயில்கொள்வாளால்  
 வாங்கிக்கொண்டியிரையுண் பான்வஞ்சத்தாற்சூழ்ந்தவண்ண  
 மோங்குநீரோதவேலிக்குணரயாமுரைததுமன்றே.

இ - ள். கோலந்தன் கட்டியங்காரன்றன்னேடு கட்டியிருந்து அன்பென்னும்  
 கூடாமகொண்டவாளாலே யவனுயிரை யவ்விடத்தே வாங்கிக்கோடற்கு வஞ்சனை  
 யாலே சூழ்ந்தசெய்தியை யாம் உலகிற்கு அறிய வுரைப்பேமென்றாரென்க.

அன்பென்றது சீவகனை, ஆகுபெயா.

(எடு)

பெருமகனகாதற்பாவைபித்திகைபபிணையனமாலே  
 யொருமகனோககினையுயிரொடும்போகடாத  
 திருமகளவடகுப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த  
 வருமகனாகுமென்றங்கணிமுரசறைவித்தானே.

இ - ள். கோலந்தன் அன்புவைத்தபாவையாகிய ஒப்பில்லாதமகள், தன்னை  
 நோக்கினா யுயிராவாகருந்திரு, அவட்குக்கணவனுவான் எய்தற்கரியதிரிபன்றி  
 யெய்த அரியமகனென்று முரசைச்சூறுறுவித்தானென்க. (எசு)

ஆய்மதக்களிறுதிண்டோணியிராப்புரவியம்பொற  
 காங்கதிர்ச்சிவிகைசெற்றிக்கலந்தவைதுரைகளாகத  
 தோய்வரையுலகவெள்ளநொன்னகாததொக்ககேடோ  
 லாய்முடியரசவெள்ளமணிநகரீண்டிறன்றே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

இ - ள். செறிந்த நீரையுடைய யுகாந்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரிலே  
 தொக்குபோலே அரசவெள்ளங் களிறுமுதலியனசெற்றிக் கலந்தவை துரைகளா  
 கக்கொண்டு அணிநகரிலே யீண்டிறன்றென்க (எசு)

நல்லவள்வனப்புலாங்கநகைமணிமாலேமார்பர்  
 வில்லன்றேயுவனிப்பாரும்வெங்கனைதிருதுவாரும்  
 சொல்லுமினெமக்குமாநகோர்சிலைதொடநாளென்பாரும்  
 பல்சரம்வழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமானா.

இ - ள். தம்மை இலக்தீனாயதமு கு மனத்தவனைவித்தலின், அவ்வரசர் அன்றே வில்லையெய்தத்தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட் நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும், இவையுமறியாதே பரிவு கொள்வாருமாயினுரென்க.

வாங்க - இமுககவென்றுமாம்.

(எஅ)

பிறையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாய்ப்பெருமயிாப்பைம்பொற்பன்றி யறையெனத்திரியுமாப்பொழ்பூமியினிறந்துமன்ன ருறுகணையொன்றுமவிலுமுடன்பிடிததுருவநேமிப் பொறிதிரிவதனைநோக்கிபூமுடிதுளக்கிரின்றார்.

அறை - \* பத்திராலாபனம்.

இ - ள். எயிறுமுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி 'யென்னை யாவராலும் எய்யவரிதென்று சாற்றுகின்றதென்னத்திரியுமநிலத்தே மன்னரெல்லாமினிறந்து கணையொன்றையும் வில்லையுஞ் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தினுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித் தலையசைத்துகின்றாரென்க.

(எக)

ஏந்தெழிலாகஞ்சாந்தினிகொடியெழுதிக்காதிற் காய்ந்தெரிசெம்பொற்றேடுங்கனமணிக்ருழையுமின்ன வேந்தருள்வினிதைவேந்தன்வெஞ்சிலைதளரவாங்கி யாய்ந்தபொற்பன்றிரெற்றியருந்துகளாப்பவெய்தான்.

இ - ள். அவ்வரசரில, வினிதையிலரசன் நனதாகத்தே யெழுதுகொடியைச் சாந்தாலெழுதிக்க காதிவே தோடுங்குழையுமின்ன வில்லைவனையவாங்கிப் பன்றியி னென்றியிலே யம்புபட்டுத் துகளெழ வெய்தானென்க.

(அ0)

குடர்தொடர்குருதிக்கோடுக்குஞ்சரசநகரத்தார்தோன் சுடர்கதிர்ப்பட்டமின்னச்சுருமபீமிர்கண்ணிசிந்த வடாகதிர்ப்பைம்பொற்பூணுமாரமுமகலத்தொல்கப் படர்கிலைகுழையவாங்கிப்பன்றியைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடாதொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை. குஞ்சரநகரம் - அஸ்தினபுரம்.

இ - ள். கோன், மின்னச் சிந்த ஒலக வில்லை வனையவாங்கிப் பன்றியைத் துளங்கவெய்தானென்க.

அடா - நெருக்கம்.

(அக)

வாரமதுத்துளிக்குமாலேவாண்முடித்தொடுததுநாலக் கராமதங்கடந்தவண்கைக்காம்பிலிககாவன்மன்ன னோமதக்கேழுலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண் டாரமதக்களிற்றுநீவேந்தர்கருங்கையாகவிழ்ந்தான்.

\* பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதிருந்தலைச்சொல்லுதல். பத்திராலம்பனமென்றும், பத்திராலேபனமென்றும், வச்சிராலம்பனமென்றும், வச்சிராலே பனமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



இ - ள். காரினதுசெருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின்மன்னன் கேழலையெய்யவேண்டி முடியிற்கட்டி மதுத்துளிக்குமாலேநாலும்படி விசையுடனே சக்கரத்தேயேறினவளவிலே யதன்விசையினாலே யேறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒருநகையாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

முலைவட்டப்பூணுமுத்துமுயங்கலிற்கிழிந்துபொல்லா  
விலைவட்டத்தாமமார்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த  
குலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேறபூசலுய்ப்பான்  
சிலைவட்டநீங்கிவிண்மேற்செவ்வளையெழுந்ததன்றே.

முலையிடத்துவளைந்தபூணும் முத்தும்படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதாகியதாமம். இனிப் பொல்லாமுத்தென்று கூட்டித் துளையிடாத நாயகமுத்தென்றாமம். குலை வட்டம் - அம்பிற்குதை.

இ - ள். கோசலநாட்டினிறையவனெய்தவம்பு, வானிடத்தே பூசலைச்செலுத்துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்றூங்கி நேரே யெழுந்ததென்க. (அங்)

ஊடியமடந்தைப்பாலவுறுசிலைவாங்குவாரா  
தாடெழுலையதிண்டோளவந்திபனதனைநோன  
னாடெழுந்தார்ப்பமற்றநன்சிலைமுரித்திடடமபே  
வாடினன்பிடித்துநின்றான்மணமகன்போலநின்றான்

ஆடி - வெற்றி.

இ - ள். அவந்தியில்வேந்தன் நன்சிலை யூடியமடந்தையைப்போலே வளைக்க வளையாதக அதனைப்பொறையும் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி நாடார்ப்ப முரித்து அம்பையேபிடித்து வாடினனாய்கின்றான் ; நின்றவன் மணமகன்போல நின்றானென்க. (அச)

பில்கித்தேனொழுக்குங்கோதைப்பிறர்மனையாங்கட்சென்ற  
வுள்ளத்தைபுணர்வின்மிககாநொழித்திடப்பெயர்ந்ததேபோன்  
மல்லனீர்மகதராசனெய்தகோன்மருளவோடிப்  
புல்லியப்பொறிபைமோந்துபுறங்கொடுத்திட்டதன்றே.

இ - ள். பிறர்மனையாளிடத்துச்சென்றநெஞ்சையறிவான்மீக்கான்மீட்க, அது மீண்டாற்போலே மகததேயத்திலரசன்எய்தகோல் கண்டா இதுபடுமென்றமருளும் படியோடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி மீண்டுபோயிற்றென்க. (அரு)

தென்வரைப்பொதியிலாரமகிலொடுதேயதததேய்வை  
மன்வனாயகலத்தப்பிமணிவடந்திருவில்லீச  
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டமுங்கிவேர்த்துக்  
கன்மலிந்திலங்குதிண்டோட்கலிங்கர்க்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

இ - ள். கலிங்கத்தினரசன் ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பி வடம் மின்னெனவில்லைவீசாநிற எய்தகோலை பொறி விழுங்கக்கண்டு இரங்கிவேர்த்து மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

கன்மழைபொற்குன்றேந்திக்கணநிராயன் றுகாத்து  
மன்னுயிரின் றுகாக்கும்வா ரணவாசிமன்னன்  
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்று ருதாய்  
மன்னுயிர்பெருங்கராணிமண்புக்குமறைந்ததன்மே.

இ - ள். அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிராயைக்காத்து இன்று உயி  
ரைக்காக்கும் வாரணவாசியின்மன்னனெய்தவமபு, அதனிடத்தே யழுந்தநாணிசு  
சிறிதுறறு மிகவுருதாய் மக்கள் தம்மேலேவருமென்று நடுங்கும்படி போய் மண்  
புக்கு மறைந்ததென்க. (அஎ)

எரிகதிாபபைம்பொற்சுண்ண மிலங்கமெயம்முழுதுமப்பிப்  
புரிகழலணிந்தநோன்றாடபோதனபுரதுதுவேந்த  
னரிதினிறநிகிரியேறித்திரிந்துகண்குழன்றுசோர்ந்து  
விரிகதிர்க்கடவுளபோலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

இ - ள். சுண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்தகாலையுடைய போதனபுரத்தின்  
வேந்தன் சுகரததிலே யரிதாகவேறி அது கொள்ளிவட்டம்போற்றிரிதலின், அதில  
நிற்றலாற்றாதே கண்குழன்று சோரந்து பலரும் ஆரவாரிக்கும்படி ஞாயிறு தன  
வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாறபோல வீழ்ந்தானென்க. (அஅ)

மலையசசெஞ்சாந்துமுந்நீாவலம்புரியீன்றமுதது  
மிலைவைத்தகோதைநல்லாரிளமுலைபொறியுமார்து  
சிலைவைத்தமார்பிறென்னன்றிருமணிப்பன்றிநோக்கித்  
தலைவைத்ததம்புநதானுந்தரணிமேற்பாதம்வைத்தான்.

இ - ள். சாந்தம் முததும் முலைதழும்புநிறையப்பட்டு மலையை யொப்பாக  
வைத்த மார்பிறென்னெனையதவம்பும் பன்றியைநோக்கிச் சென்று தலைவைத்தது,  
தானும் நிற்றலாற்றாது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அக)

விற்றிறல்விசயனென்பான்வெங்குணைசெவிட்டி.நோக்கி  
யொறறுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுநேமிசாரந்தான்  
குறறதனசிலையின்வாயப்பெய்துவெமைபகழிவாகக  
விற்றுவிண்முறிந்துபோயிற்றிமைப்பினினிலங்கித்திட்டான்.

இ - ள். விசயன் நன்குணையை யொருக்கடித்துநோக்கி யிடக்கைமேலே  
யருக்கித் திருத்தி யுருட்டாநின்று நேமியிலேகுதித்துத் தனக்குறறவில்லிலேதொ  
டுத்துச் சிறகமைந்த அப்பகழியைவாங்கினானாக, வில் இரண்டாய் முறிந்துபோயிற்று,  
ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (கஊ)

குண்டலமில்ங்கவாகுகிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்  
கொண்டவன்நொழும்பொற்றருமாரமுமிளிரவேறிக்  
கண்டுகோனிறையவாங்கிக்காதுமறிதலோடும்  
விண்ணொணந்தநாய்மேவிசயனுமங்கமற்றான்.

இ - ன். அவன் குண்டலமிலங்கும்படி சேமவில்லைவாங்கிக் கொண்டு உறையினின்றூர்க்கித் தாருமாரமும் பிறழவேறிப் பன்றிமூன்றுங் கூடுங்காலத்தைக்கண்டு கோலைநிறையவாங்குதலாலே, அது காதினிலே செல்லமறிகின்றவளவிலே நாணற்றது, அப்பொழுதே யெய்கின்ற கருததைக் கைவிட்டு விசயனுங் தன்பெருமைகுறைந்தானென்க.

விண்டு - விகாரம் சேவகனிடத்தே கற்றலின், எய்தறகுரியனாகியவிவற்கு ண்டு இங்ஙனஞ் செய்தது (க௧)

உளைவனப்பிருந்தமானறேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்  
வளைவனப்பிருந்ததோளாவருமுலைப்போகம்வேண்டி  
விளை தவப்பெருமையோரார் விற்றிறன்மயங்கியாருங்  
களைகலார்பொறியையாங்கோரானாள் கழிந்தவன்றே.

இ - ன் மன்னர்யாவரும் விற்றிறல்விளைத்தற்குக் காரணமானதவத்தின்பெருமை நமக்கில்லையென்றோராயத தோளாளுடைய முலைப்போகத்தைவிரும்பி யறிவுமுதலியனகலங்குதலிற் பொறியைக்களையாராக இப்படி ஆறுநாள் சென்றவென்க.

மயங்கி - மயங்க.

(க௨)

வேறு.

பனைககையானைமன்னர்பணியபபைம்பொன்முடிமேற்  
கனைக்குஞ்சுருமபாரமாலேதவழிநதுமதுவுந்தேனு  
நனைக்குங்கழலோன்சிறுவனமவெள்வேல்வலவ  
னினைக்கலாகாவகையானேராருயிர்மேலெழுந்தான்.

இ - ன். மன்னாவணங்குதலின், அவர்முடியிற் கனைக்குஞ்சரும்புந் தேனுமார்த மாலையின்மதுத் தவழிந்துநனைக்கும் அடியையுடைய சச்சந்தன்புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர்நினைக்கவொண்ணாத வஞ்சனையாலே பகைவருயிராக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாறுக

(க௩)

காரின்முழங்குங்களிறுகடலின்முழங்குந்தேரும்  
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாடகடலுஞ்  
சீரின்முழங்குமுரசுமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு  
நீரின்முழங்குமுழங்குநீலயானையிவார்தான்

முன்னின்றிரண்டின்னும், உவமப்பொரு. போரின், இன் - ஏது. சீரின் - சீரோடு.

இ - ன். களிறுமுதலியன நீர்மையோடேமுழங்காநிற்கத் தான் கரியயானையை மேற்கொண்டானென்க. (க௪)

கல்லார்மணிப்பூண்மாரபிற்காமனிவனெயென்ன  
வில்லார்கடலநதானேவேந்தர்குழாததுடோன்றப்  
புல்லான் கண்ணினோக்கிப்புலிகாண்கலையிற் புலம்பி  
யொல்லாநெல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ

இ - ள். அவ்வியானியின்மேல்வந்த வேலான் வேந்தர் இவனேகாமனென் னும்படி அவாகுழாத்திலேதோற்றினானாக, தானிறகுமுறைமையினிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணானாகுகிப் புலிகாண்கலைபோல் அறிவு முதலியனபோயிருந்தானென்க. (கரு)

புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்  
வலியாரதிரடோண்மதனன்னிவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு  
நலியுமென்னைநலியுமென்னாக்களிற்றினுச்சி  
யிலையார்கடகத்தடககைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

இ - ள். புலியை யகப்படுத்திக்கொண்டயான் அதனை வாளுருவிவிட்டதபும என்னைநலியாநிற்கும்; மதனனாகியவவனை யிவன் றப்பினதபும என்னைநலியாநிற்கு மென்றுகடகிற் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது - அநங்கமாலேகூத்திற சீவகன் றனியே வந்தமை கருதி. (கக)

மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கணமாழைமானேர்நோக்கிற்  
கொய்ப்பூங்கோதைமடவார்கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்  
பெய்ப்பூங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய  
செய்ப்பூண்கிலைநாணெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கனவே

மாழை - இளமை. குலாய்கிலை, செய்யப்பட்டகிலை; நாண்பூண்டகிலை.

இ - ள். மையழகுபெற்றலர்ந்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவாரேத்தக் கழலான் இழிந்துகின்றது கிலையின் நாணையெறிந்தான், அப்பொழுதே பகைவாநாள உலத்தனவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவனையுஞ் சேரக்கோறலிறசேரா ரென்றார். (கங)

வேறு.

கனிபடுமொழியிடைனகாரிகைகவற்றவந்து  
குனிசிலேதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புகுநீலப  
பனிமலர்க்காடுபோன்றார்படர்கிலைதொடாதவேந்த  
ரினினினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். கனிபோலுமொழியினானது அழகு கேள்வியான்வருத்துதலின், வந்து சிலேதோற்றமன்னா ஞாயிறுபோன்ற, சீவகனைககண்டு நீலத்தினெருக்கத்தையொத் தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்குகொப்புகுநீலத் தாமனாயினெ ருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (கஅ)

போர்த்தகல்விசும்பின்வந்துபொறிநிரிபன்றிமூன்று  
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுத்தகமூன்றுமற்றுச்  
ஞாத்துடன்விழுமோக்கிச்சுகுசராஞ்சிதமவல்லா  
னோர்ததொன்றேபுணர்ப்பநாடியொருபகல்லாறுநின்றான்

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று வலந்  
இரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

இ - ள். நெடுந்தகை பொறியாலே விசம்பிறறிரிகின்ற பன்றிமூன்றும்வந்து  
நீர்மைதகப்புணர்ந்தகாலத்து அவை சேரவற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி யோர்த்துப் பல  
சரத்தைச்சிதறவல்லவன் இப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றாந்தன்மையேகூடுதற்கு  
நாடி ஒருமுகூத்தத்தளவும நோக்கி நின்றானென்க.

இவன் குப்புற்று நேயியில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றாமாதலின், ஒன்  
றேபுணரப்பவென்றா. (௧௧௧)

பொறியின்மேலேமேற்றாணுணறினாபோதலெய்யா  
னெறியின்வில்லுன்றிற்பரிழன்மணிப்பனறியாறு  
மறியுமோவென்றுமுன்னேமணிமுடிசுதறிவிழநத  
செறிகழன்மன்னர்நக்குத்தீயைநதிவினோததுகொண்டார்.

இ - ள் திகிரிமேலேறுதலுமறியாணுயப போகின நகுவென்னுநாணிஹ் போ  
தலைசெய்யானுமாய் வில்லையுன்றிறப, பன்றி யறறுவிழுமோவென்றுகூறி, முன்பு  
வீழ்ந்தமன்னர் நக்குத தீயைக கோபத்தை விளைத்துக்கொண்டாரென்க.

நெறியினென்றா, தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற. சிதறி - சிதற (௧௧௨)

சிரற்றலைமணிகள்வேய்நததிருநதுபொற்றிகிரிசெம்பொ  
ணுரற்றலையுருவப்பன்றியிடமவலந்திரியநம்பன்  
விரற்றலைப்புட்டில்விக்கிவெஞ்சிலைகளைபோடேந்திக்  
குரற்றலைவண்டுபொங்குகுப்புறுநேமிசோந்தான்.

செசிலியின்றலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகளையேயநத உருவப்பன்றி.  
புட்டில் \* விரற்சாடு குரல - மயிர்.

இ - ள். திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரவிடத்தாப பன்றிகள் இடத்திலும்வலத்  
திலுந் திரியாநிற்க, நம்பன் வீக்கி யேந்தி வண்டுபொங்கும்படி குதித்து அத்திகிரி  
யைச் சோந்தானென்க (௧௦௧)

ஒள்ளழல்வரைபழுணுமொளிராமணிக்குழையுமின்ன  
வொள்ளழற்கொள்ளிவட்டம்போறகுராய்ச்சுழலப்பொன்னு  
ணொள்ளழனே மிநக்கமண்டலமாகநினரு  
ணொள்ளழறபரிதிமேலோர்பரிதிநின்றதனையொததான்.

வரைப்பூணும், அழலபோலுமணிக்குழையும், பொன்னுணும் மின்ன நின்ற  
னென்க.

இ - ள். அழலைநகநேமி அவ்வுழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே சுழலா

\* இதனை விரற்சாடென்றுங் கூறுதற்கிடமுண்டு; கைச்சாடென்று சிலபிரதி  
களிலுள்ளது. இப்பெயர் இக்காலத்து வழக்கமின்மையால் இதனுருவம் இன்னது  
தானென்று நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை

நிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாகநின்றவன் தானிருத்தமருரிய மண்டலத்தி னுள்ளிராதே அதன்மேலே யொருஞாயிறுகின்ற தன்மையையொத்தானென்க.

பரிதி-வட்டம், \* “பரிதி போகிய புடைகளை கட்டி.” என்றும்போலக்கொள்க.)

அருந்தவக்கிழமைபோலவிறுதவில்லறாதநாண்வாய்த்  
தருந்தினர்சின்னதபோலுநதிண்சராஞ்சுருக்கிமாற  
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியியற்றும்பொறியுமற்றங்  
கொருங்குடனுதிரவெய்தாணாழித்தீயுருமோடொப்பான்.

தவக்கிழமை இரண்டிற்குமுடிவமை இவ்வவமைகூற்றிற்று, விசயனுக்கு அவை இறையும், அற்றும் போனமைகருதி. திருந்தினர் - இருடிகள்.

இ - ன். உருமேற்றையுந் தீயையுமொப்பான் தவக்கிழமைபோல இறுதவில் லில் அறுதநாண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வல்லினுள்ளையாம்படி. நிரம்பவளைத்துக் கட்டியவகாரன்கல்லினையும் பன்றியாகியபொறியுஞ் சேரவற்று அவ்விடத்தேவிரும் படி பெய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே யவனும்தெவின், உடனென்றா (க0௩)

இலங்கெயிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவீழக்  
கலங்குதெண்டியுடாகாருங்கடுவளிமுழக்குமொப்ப  
வுலம்புமுரசுங்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்  
குலம்பகர்ந்தறைந்துகோமான்கோவிர்தன்கூறினானே.

இ - ன். அப்பன்றி யங்கனமேவுண்டு இடித்து நிலத்தேவிழுதவிற் சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநின்று முரசைக்கொட்டி யாராநிந், கோமா னாகியகோவிர்தன் சீவன்குலத்தைக் கட்டியவகாரனுக்கு முற்படக்கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினானென்க.

இனிக் குலத்தைப்பகாநது நின்றேனக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங்கூறின னென்றுமாம். (க0௪)

வானிடையொருவன்றோன்றிமழையெனமுழங்கிச்சொல்லுந்  
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சீவகனென்னுஞ்சிங்கம்  
காணுடையலங்கன்மாலேக்கட்டியங்காரனென்னும்  
வேன்மிடைசோலைவேழத்தின்னுயிர்விழுங்குமென்றான்.

இ - ன். வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன் சீவகனென்னுஞ்சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நின்ற கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தினுயிரை விழுங்கு மென்று கூறினான்.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(க0௫)

வேறு.

விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டுவந்தாயென  
வஞ்சுவலோவறியாயெனதாழ்மலை

வெஞ்சமமாக்கிடினவீக்கறுததுன்னெடு  
வஞ்சனைவஞ்சமறுத்திடுகென்றான்.

இ - ள். விஞ்சையர்படையைக் கொண்டுவந்தாயென்று யான் அஞ்சுவேனோ? எனதாற்றலை நின்றந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர்செய்திட்டால் நின் னையும், என்னைக் களவாற கொலைசூழந்த கோவிந்தனையும், அக்களவைத்தீர்த்து வீக்கமறுத்திடுவேனென்றானென்க

வீக்கம் - பெருமை.

(௧௦௬)

சூரியற்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமஃ  
தாரமுலெகவனங்கான்றிடுமங்நனம்  
பேரிசையானிசைகேட்டலுமபெயம்புகு  
காரிடிபோனமதனன்கனநிட்டான்.

இ - ள். சூரியகாந்தமாகியவது சூரியனைக்கண்டவனவிலே யழலை எங்நனம் காலும்? அதுபோல மதனன் சேவகன்வெற்றியைக் கேட்டவனவிலே கார்காலத்தின் முகிலிடி போலக் கோபித்தானென்க

(௧௦௭)

காற்படையுநகனிநுங்ஸிமாவொடு  
நூற்படுதேருநொடிப்பினிறபண்ணி  
நாற்படையுநதொகுத்தான்மக்கணச்சிலை  
வேற்படைவீரரொர்நூற்றுவாதொக்கார்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் காலாளாகியபடையுந் கனிநும் மாவும் நூலவழிப் பட்டதேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற்சமைத்துத் தொகுத்தான்; தொகுத்தவனவிலே வேற்படைவீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவருந் தொக்காரென்க.

நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடைய வேல்.

(௧௦௮)

விற்றிறலான்வெய்யதானையும்வீங்குபு  
செற்றெழுந்தான்படையுஞ்சினமொயம்பொடு  
மற்றவர்மணடியவாளமர்நூட்டினு  
ஞற்றவாக்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

இ - ள் சேவகன்றானையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களுமுற்று, மொயம்பொடு மிக்குச் சென்ற வாட்போராகியபோரிலே, அவர்கட்குற்ற செய்திக ளெல்லாம் உணர்க்கலுற்றேனென்றானென்க.

உற்றதெல்லாம் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்

(௧௦௯)

வேறு.

அத்தமாமணிவளையனையதோன்றல  
மத்தகத்தருவியின்மணநதவோடைய  
முத்துடைமருப்பினமுனைக்கண்போழ்வன  
பத்தியிற்பண்ணினபருமயானையே

இ - ள். அத்தகிரியை யொத்த தோன்றல, அதனருவிபோன் மததகத்தே  
மணந்த ஓடைய; மருப்பின; பகைப்புலத்தை யவரெதிராந்தவிடத்தே கொல்வன  
வாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க (கக0)

கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருநிவெம்படை  
மேலவரடக்குபுவேழமேறவின  
மாலிருவிசம்பிடைமணந்தவொண்கொடி  
கால்பொருததலிகைககானமொத்தவே.

இ - ள் மேலாடகன் விலையும், ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின்மேலே  
யடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி. சாறறடித்ததுஇலையிழிந்த கதலிகை  
காட்டையொத்தனவென்க. (ககக)

க குடையுடைநிழலினகோலமாந்தன  
கிடுகுடைக்காப்பினகிளாபொறபீடிகை  
யடிதொடைக்கமைந்தனவரவததேர்த்தொகை  
வடிவுடைததுகின்முடிவலவாபணணிநா (ககஉ)

உ கொயபுளைபுரவிகள்கொளீஇயநுண்ணுகம்  
பெயகயிறமைவாப்பிணிததுமுளாளுமீஇச  
செய்கயிருயந்தனசிலையுமல்லவுக  
கையமைத்தினைருருங்கருவிவிசினா

இவைவியரணமொருதொடா

இ - ள். மேலேநாட்டின குடையினுடைய நிழலின், அம்புபடாபடிநாற்றின்  
கிடுகுடைததாகிய \* சாப்பின், பொறறட்டிக கோலமாந்தன, எய்யுங்காலத்து அடி  
வைத்துநிறற்றும், எய்தற்றொழிற்முமைந்தனவாகிய தோத்திரளிலே தலைக்கட  
டினையுடையபாகா புரவிகளைப்பூட்டின துக்கிறபெய்கயிறமைத்தேருடனேபிணித  
துப் பணணிநா, பணணினபின்னா அவை முளாளுத்துதிய வாயகயிறும ஆயந்து  
பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தோவீரரும் வில்லையும், ஒழிந்தபடைகளையுங் கையி  
லேயமைத்துக் கவசத்தையணிந்தாரென்க (ககங)

க பறந்தியறருக்கிவாபவைஞாடபினுட  
கறங்கொனத்திரிவனகயாரிநெறறிய  
பிறந்தழியறிகெனப்பெரியநூலவா  
குறங்கெழுததுடையனகுதினாயென்பவே. (ககச)

உ கொண்ணுனைக்குருமுஞ்சிலையுங்காறுநி  
மினனிவேவாொடுமிலேச்சரேறலிற்  
பொன்னரிபட்டிலுந்தாருமொங்குபு  
முண்ணுணைத்தாரத்தெழப்புவிமொயத்தவே

இவைவியரணமொருதொடா.

\* இதுதனை தருபதியென்றும், வருந்தமெனறுங் கூறுவா வடநூலா.



இ - ள் பறந்துசெல்லுஞ்செவிலே தருக்கின, பரத்தலையுடைய போரிலே திரிவன; நெற்றிய, தூலவா பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலையெழுதின ஏழுத் தையுடையனவாகிய குதிரைகளை மேலாளாகிய மிலேசசா குந்தத்தோடும் வா னோடும் வில்லோடுமேறலின், அப்புரவிகள் கெச்சையுந் தாருமாபப மொய்த்தன வென்க.

எனப - அஞ்ச

(௧௧௫)

மாலையுங்கலண்ணியுமணந்தசென்னிய  
ராலுபுசெ நிகழலாக்குங்காலினா  
பாலிகையிடையறப்பிடித்தபாணியா  
சாலிகையுடம்பினாதறுகளுளரே

இ - ள். தறுகளுளா ஆலுபு சென்னியா, காலினா, \* வாணமுட்டி யிடை யறம்படிபிடித்த கையினா, கவசமணிந்த வுடம்பினராயிருந்தாரென்க

இவா காலாட்கள்.

(௧௧௬)

போரமயிரகசேடகமபுளகத்தோற்பரம  
வாரமயிரககிடுகொடுவளரிததண்டையு  
நேர்மரப்பலகையுநிராதததானையே  
போரமு கபபுலிக்கடலபுகுந்ததொத்ததே

இ - ள். மயிரபோரத்த பரிசையையும், கண்ணுறதைதக்கடிகளையும், மயிர்க் கிடுகினையும், பிரபங்கொடியாறபணனின் பரிசையினையும், வலியபலகையினையும் நிராத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடலபுகுந்ததன்மையை யொத்ததென்க.

பரந்ததூஉம் பாடம

(௧௧௭)

வேறு.

பாரணைமதத்தபலபேயபருந்தொடுபரவச்செல்லும  
போரமதக்களிற்றுபொற்றோர்நானகரைக்கச்சமாரு  
மோமணிபபுரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி  
காமலிகடலவகாலாசுகறபகத்தாரிணதே

இ - ள். சீவகற்குப் பேயுமபருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிறுந் தேரும் ஒரோவொன்று நான்கரைக்கச்சமாகும், புரவி எழுதூரூயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

(௧௧௮)

நிழன்மணிபபுரவிததிண்டோநிழறுழாயககுனிருதுகுத்து  
மழறிகழுகதத்தயானையைந்தரைக்கச்சமாரு  
மெழின்மணிபபுரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி  
சுழன்மலிநிலங்குங்காலா வகட்டியங்காறறகன்றே

இ - ள். கட்டியங்காறறகுத் தேரும்யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தரைக்கச்ச மாம்; புரவி யெழுதூரூயிரமாம், காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

(௧௧௯)

\* வாணமுட்டி - சுத்திப்பிடி

வேறு.

குலங்கெழுமகளிராதகோலீப்பவ  
மலங்குளைப்புரவியுங்களிறுமாளவு  
நிலமகனெஞ்சுகையெறிந்துநையவும்  
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததெஃகமே.

இ - ள். மகளிரா கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியுங் களிறும்படவும், தன் கணவராகிய மன்னாபதெலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே யடித்துக்கொண்டு வருந்தவும், சீவகன் சீறினான், அவனெஃகமும் புகைந்ததென்க.

புலமகனென்றா, ஓராயாண்டுஞ்சென்றுசீறலின். \* “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” என்றாற்புறத்திலும். (௧௨௦)

குணில்பொரக்குளிறினமுரசம்வெளவளை  
பணைபரந்தார்த்தன பம்பைவெம்பின  
வினையிலவெழுந்ததாழ்பியெங்கணு  
முணையினுற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

இ - ள். பெருங்கடப்பெறிதலின் முரசம் முழங்கின, வளையும்பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை யொலித்தன; சிவசின்னந் தமக்கொப்பின்றியெழுந்தன இவ்வோசைகளின்மிகுதியாலே எவ்விடத்தொலியுங் கடலிடத்துமுழக்கையொத்தன வென்க.

பணை - முரசின்விசேடம் பம்பை - ஒருவாசசியவிசேடம் (௧௨௧)

முடிமனரெழுதருபரிதிமொய்களி  
றுடைதினாமாக்கலமொளிறுவாடபடை  
யடுதிறலெறிகுறவாகக்காய்ந்தன  
கடலிரண்டெதிர்த்ததோர்காலமொத்ததே.

இ - ள். மன்னர் பரிதியாகக் களிறு தினாயாகக் குதிரை மரக்கலமாக வாட்படை சுறவாகத் தமமிற்காய்ந்தனவாகிய வீரண்டெடல் போர்செய்தற்கெதிர்த்தொரு காலமுண்டாகில் அதனை யொத்தது இக்காலமென்க (௧௨௨)

அருங்கணையடக்கியவாவநாழிகை  
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்  
கருங்கழலாடலர்கருவிவாய்க்கொளீஇச்  
சொரிந்தனர்கணைமழவிசும்புதூர்ந்ததே.

இ - ள். கொடிய கழலையுடையவீரர் கட்டினகச்சினராய் அம்பறத்தூணி தம் முதுகிலேயசையும்படி வில்லிடத்தே யம்பைத்தொடுத்து அதனைச்சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசும்பு தூர்ந்ததென்க.

தூணியைப்பிணித்த கச்சுமாம்.

(௧௨௩)

\* புறநானூறு, ௩௬௫: முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும் - விலை வப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற - வுள்ளென வழியா யானெனப் பண்மா - னிலமக ளழுத காஞ்சிய - முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திகி ணோரே.

நிணம்பிறங்ககலமுந்தோளுநெற்றியு  
மணங்கருஞ்சரங்களினழுத்தியையென  
மணங்கமழ்வருபுனன்மறலுமாநதரிற்  
பிணங்கமாமலைந்தனர்பெற்றியினனதே.

இ - ள். சரங்களான் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே யச்சரங்களை யழுத்துதலிற் பெருகினருகியிலே கின்று புதுப்புனலிற் போர்செய்யுமாந்தரைப்போலே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவாநன்மை யின்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றா

(௧௨௪)

கழித்தனர்கனல்வாள்புகைநுதுகண்கட  
விழித்தனதீந்தனவிமைகளகூறறெனநு  
தெழித்தனாநிறந்தனரகலமின்னுயி  
ரழித்தனரயிலொளியரவமிக்கதே.

இ - ள். அவா கூற்றுப்போலே கோபித்தார், கோபித்தலிற் கண்கள்தீப்போல விழித்தன; அதனால் இமைகமந்தன, அக்கோபத்தை முடித்தற்கு வாள்புகைந்து கனலும்படி யுறைகழித்தார்; கழித்து அகலத்தைத்திறந்தார்; திறந்து உயிரைப்போக்கினார்; அதன்பின்பு வேலாறபொருகின்றவா போரரவமிக்கதென்க. (௧௨௫)

பொருங்குளத்தாடவாபொருவிலபைந்தலை  
யருமபெறற்கணணியோடற்றுவிழ்வன  
கருங்கனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர  
விருங்கனிசொரிவனபோன்றவென்பவே

இ - ள். தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வீர்தலைகளற்றுக் களத்தே வீழ்கின்றவை கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின், அப்பழத்தைச்சொரிவனபோன்றனவென்க. (௧௨௬)

இது முதற்கூறிய அமபாலும், வாளாலுந் தலைகளற்றதற்குவமை.

பணைமுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின  
கணைவிசைதவிரப்பனகவரிநெற்றிய  
துணையமையிளமையதோற்றமிக்கன  
விணையமிர்ப்புரவியோடிவுளியேற்றவே.

இ - ள். பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன, தாரின, தவிர்ப்பன; நெற்றியன, போரிற்குதவியாயமைந்த இளமையன, வடிவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியுந் தம்மிற் போரைத்தொடங்கினவென்க. (௧௨௭)

கூருளிமுகம்பொரக்குழிசிமாண்டன  
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்கூட்டின  
காரொளியின்னுமிழ்தகையகாலியற்  
தேரொடுதேர்தமுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

இ - ள். உளியாயாற்றுளைபடுதலின், நடுவுநிற்குங்குருடு மாண்டன; அதனிற

றைத்த ஆரமைந்தன; சூட்டின, காரின் மின்னெனியைக் காலுந் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செல்லுதலை யுடைய தேருந்தேருந் தம்மின்மிக்குப் போணாத்தொடவகினைவென்க. (கஉஅ)

அஞ்சனமெழுநிகவளமாராதன  
குஞ்சரங்கூற்றெடுகொம்மைகொட்டிவ  
வஞ்சனவரைசிறகுடையபோல்வன  
மஞ்சிவர்குன்றெனமலைந்தவேழமே.

இ - ள். எழுதப்பட்டன; ஆர்ந்தன, கூற்றை நன்குமதித்துக் கொமமைகொட்டிவன, ஒடுகின்றவிசையாற் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும்வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க

மஞ்சு - கொடிகருவமை (கஉக)

மாககடற்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்  
டாககியகயிறுந் தோடியெங்கணும்  
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதிப்படத்  
தாக்கினவரசுவாத்தம்முளென்பவே

இ - ள். பெருங்கலங்கள் நவகுரத்திற்கட்டியகயிறு காற்றாலன்று எவவிடத்தினும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறியயானைகள் கோடுங்கோடுஞ் சந்தித்துத் தீப்பிறக்குமபடி தமமிற்பொருதனவென்க. (கஈ0)

விடுசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெயயவன்  
படுகதிராமரைந்நிருளபரந்ததாயிடை  
யடுகதிரயிலொளியரசாமாமுடி  
விடுகதிராமணியொளியெயிலிறகாய்ந்தவே

இ - ள். சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின், வெயயவனகதிராள் மறைந்து இருள்பரந்தது, அப்பொழுது அவ்யிருளைப் படைக்கலங்களினொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க (கஈக)

பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்  
காண்கலென்கடியனகண்ணினுலெனாச்  
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினான்  
மாண்குலாங்குணத்தினான்மறைந்திடாளரோ.

இ - ள். மணமகடான் நனது நற்குணத்தாலே யிங்ஙனங் கடியமறங்களை யென்கண்ணாற் காணமாட்டேனென்று கருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த உதிரமென்கின்ற செய்யதொரு படத்தாலே மறைந்தானென்க.

குணத்தினானும் பாடம் (கஈஉ)

வேறு.

கலைக்கோட்டை கலங்குஞ்சணங்குழையார்கதிர்மணிப்பூண்  
முலைக்கோட்டை லுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பார்

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநூறிமதயானைக்  
கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுடகுளித்தனரே

கலையையுடைய வல்குல். கோடு - பக்கம்

இ - ள். கோட்டவாகிய வலகுலையுடைய மகளிர் மூலக்கோட்டாலுழப்பட்ட  
மார்பர் இப்பொழுது மலைக்குவட்டின்னன்மையை யுடையவாகிய வேழத்தைநூறி  
அதன்கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தாரென்க. (௧௬௬)

மணமாலையுடையதயர் தமெல்விசுரலாற்றொடுத்தணிந்த  
வினர்மாலையிருங்குஞ்சியாகுருதிப்புனலலைப்ப  
நிணமாலையுடையகுடிநெருப்பிமையாநெய்ததோரிற்  
பிணமாலையுடையமகட்குப்பெருவிருந்தயந்தனரே

சர்க்குல் குருதி - விகாரம்

இ - ள். மணஞ்செய்தவியலபையுடைய மகளிரணிந்த மாலையையுடைய குஞ்  
சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்ததோரிலே நெருப்புப்போல விழித்  
துக்கிடநது நிணவொழுங்கையுடைய குடரைச்சுடிப் பிணத்தைத்தின்னுமியல்பையு  
டைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தாரென்க. (௧௬௭)

தோலாப்போமறமன்னாதொடித்தோள்களெடுத்தோச்சி  
மேலாண்மேனெருப்புமிழ்ந்துமின்னிலங்குமயில்வாளாற  
காலாசோடறவெறிந்தகளை கழற்காலலைகடலு  
ணிலீர்ச்சுருவினம்போனெய்த்தோருட்பிறழ்ந்தனவே.

இ - ள். மன்னர்தோளையுயர்த்து வாளாலேயோச்சி மேலாண்மேல் வெட்டுகி  
ன்றகாலத்துச் சந்நாகத்தோடேயுறம்படி வெட்டப்பட்டகழற்கால், கடலினீரிலே  
நீலச்சுருவினம் பிறழ்ந்தார்போலே குருதியிலே பிறழ்ந்தனவென்க. (௧௬௮)

கருவியுடுளங்கழிந்துகளைமொயப்பக்கதஞ்சிறந்து  
குருவிசோவரைபோன்றகுஞ்சராககொடியணிந்த  
வுருவத்தேரிமமுருக்கியுருணைமிகுமந்தெழுந்து  
பரிதிசோவரைபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே

இ - ள். பலகாரத்தினுடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்சரங்கள்  
நினைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன; சிலபகட்டினம் பரிதியெழுந்துசேர்  
ந்த வரைபோலே கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருணையைச்சுமந்து பரந்தனவென்க.

இறமுருக்கி - பொடியாகமுறித்து.

(௧௬௯)

மாலையையுடையதயர் தமெல்விசுரலாற்றொடுத்தணிந்து  
கோலநீள்கொழுங்குருதிக்கொளவிழ்ந்துகிடந்தன  
மேலேநீள்குமபுறையுமெவண்மதியம்விசும்பிழுக்கி  
நீலமாகுணத்தோடுகிலத்திழிந்ததெதததனவே.

\* ஸந்நாஹம் - கவசம்.

இ - ன். யானையின்கோலங் குருதியைக்கொள்ளுமபடி கைகளற்றுக் குடை  
மேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விகம்பிலேயுறையும்தியம் அதனைத்தப்பிக் கரும  
பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்ததன்மையை யொத்தனவென்க.

மேலே, ஐ - அசை

(கரு)

அஞ்சனநிறக்கியரததம்போர்த்தமருழக்கி  
யிங்குலிகவி றுவரைபோன்றினக்களிறிடைமிடைந்த  
குஞ்சரங்களபாய்நகிடலிறகுமிழிவிடமெழுகுருதி  
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவவாயுந்தோன்றினவே.

இ - ன். முற்படவே யஞ்சனநிறத்தைப்போக்கி அரத்தத்தைப்பூசுதலிற் சாதி  
லிகத்தையுடைய பெரியவரையையொத்தது மிடைந்துகிடந்த இனக்களிறுகள், அம  
ரையுழக்கிச்சென்று பகைவாயானகளைப்பாய்தலின், உமிழ்குருதி சாதிவிடகவருவி  
போலே பெங்குந்தோன்றினவென்க.

(கரு)

குஞ்சரந்தலையடுத்துக்கூந்தன்மாககாலணையாச  
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சினவுவாளபிடித்துடுதத  
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்பதைத்திலங்கக்கிடந்தாரா  
யஞ்சிபபோந்தினநரியோடோரிநின்றலுமே

நீங்கி - நீங்க பஞ்சி - ஆகுபெயர்

இ - ன். குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகவடுத்தது மாவைக் காலணையாகவடுத்தது  
வாண்ப்பிடித்தது உடுத்ததுகிலின்மேலே யலலிக்கயிறுகிடந்து துளங்கியிலங்கச் செ  
ஞ்சோறாகுகடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவரை யஞ்சிக் குதித்துப்போய்நின்றது  
இனநரியும் ஓரியும் அலறுமென்க.

(கரு)

காதலர்க்கமிர்தீந்தகடற்பயள்க்கடி கைவா  
யேதிலாப்புளாண்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக்  
காதலரிதன்பொற்றோடுங்குண்டலமுநகநா  
வீததைந்தவரைமார்பர்விஞ்சையர்போறகிடந்தனனோ.

ஏது - காரணம்.

இ - ன். வரைமார்பர் தம்மனைவியர்க்கு அமிர்தீந்தவையை யவ்வமிரதையுண  
டற்குக் காரணமில்லாதபறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றத்போல வாயைமடித்தி,  
தொடுங்குண்டலமும் நகத் தாமுநக்குக் கிடந்தாரென்க.

உயிர் போகாதாராப்போற் கிடத்தலின், விஞ்சையர்போலென்றா. (கசு)

குடாவாங்குருதுநரிகள்கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்  
டொடர்வாங்குகதநாய்போற்றோன்றினதொடித்திண்டோள்  
படர்தீர்க்கொண்டெழுந்தபறவைகள்படநாக  
முடனெகொண்டெழுநின்றவுவணப்புள்ளொத்தனவே.

இ - ள். புலாலநாறத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலேநின்று குடனாவாங்குநரி  
கள் சங்கிலியை வலிக்கும நாய்போற்றேன்றின; இனாதேருநினைவுதீரத் தோனைக்  
கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாகத்தைக் கொண்டெழுகின்ற கருடனையொத்  
தனவென்க. (கசக)

வரையோடுமுருமிடிப்பவனையெயிற்றுக்கொழுங்குருதி  
நிரையுளையரிநன்மாலிலமிசைப்புரளவனபோற்  
புரையறுபொன்மணியோடைப்பொடிப்பொங்கப்பொருதழிந்  
தனாசோடுமரசுவாவிகளததுளாழ்ந்தனவே.

இ - ள். எயிறறினையும் உளையினையுமுடைய அரியாகியமா உருமேறிடித்தலின்,  
வளாகளோடேவீழ்ந்தது குருதியையுடையநிலத்தே புரள்வனபோல அரசுகள் அரசு  
வாக்களோடே களத்தேவீழ்ந்து புரண்டனவென்க

புரையறுமணி - குற்றங்கெட்டமணி பொன்னோடையின்மணி பொடியாய்ப்  
பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்ந்தனவென்க (கசஉ)

தடம்பெருங்குவளை ககட்டாழ்குழலராசாநதணிந்து  
வடந்தினை பப்பபுலலியவனாமார்பமவாள்புல்ல  
நடந்தொழுக்குருதியுண்காககிடந்தவெரிமணிப்பூ  
ணிடம்படுசெவ்வானத்தினம்பிறைபோற்றேன்றினவே.

இ - ள். மகளிர் தாமேசாந்தணிந்து எரிசிறமணிவடந்தினைப்பப புலலியமார்பை  
வாள்புலலுதலின், நடந்துபோகின்றகுருதியிலே விளங்கிக்கிடந்த முத்துவடம் செக்  
காவானிற் பிறைபோற்றேன்றினவென்க.

இததுணையும் இரணபிடைககும்பொது. (கசங)

வேறு

காளமாகிருளை பபோழ்ந்துகதிராசொரிகடவுடிக்கள  
கோளராவிழுங்கமுநரீககொழுந்தகைகருளித்தேதேபோ  
ளீனமருழக்கியானெற்றிமேற்றத்திவெய்ய  
வாளினவாய்மதனபட்டான்விசயனபோரவிசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றா.

இ - ள் கருமைமேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக்கெடுத்துக் கதிராயின்ற  
கிவகள பாம்புவிழுங்குதலின், உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலேயுழந்தியதோர்தன்மை  
போலே, மதனன் அமரையுழக்கி விசயனதுயானெறறியிலேபாய்ந்து அவன்வாளி  
ன்வாயிலே பட்டுப் படைகளுள்ளே வீழ்ந்தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்  
பெற்றானென்க. (கசச)

மண்மதனெவ்னுங்கூலா மணியொளிப்புரவித்தேர்மேல்  
வின்மழைசொரிந்துகூற்றிறொழித்தனன்றலைப்பெய்தார்ப்பக்

கொன்மலிமாபன்பொற்றேர்கொடுஞ்சிலையுப்பச்சீறிப்  
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றோன்றினானே.

இ - ள், அவன்றம்பி மன்மதனென்னுநகாளை விசயனைத்தலைப்பெய்து தோ  
மேலேநின்று வில்லாலே மழையுச்சொரிந்து தெழித்தனனாயார்ப்ப, அவ்விசயன்  
தேரிகயிற்றையும், வில்லையுமறுப்ப, அவன்ேறி வரையினின்றும்பாயும புலிபோலே  
நிலத்திலேபாயந்து தோன்றினனென்க. (கசுரு)

நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்நதழந்தவெயயச்  
சுற்றுபுமலைபோலத்தோன்றறன்னுதலிற்சூழப்  
பொற்றதோர்பவளநதன்மேற்புனைமணியழுத்திபாங்குச்  
செற்றெயிறழந்தச்செவ்வாய்சவவிவா னுரீ இனானே.

இ - ள், அங்நனந்தோன்றின மன்மதன்நெற்றியை மலைபோலே சூழ்ந்து  
சென்று அந்நெற்றியிலேயுழந்தும்படி விசயன் மூன்றம்பையெய்தானாக, அவன்அவ  
ற்றை மலைபோலே தன்னுதலிலேசூழக் கோபித்துப் பவளத்தின்மேலே முத்தை  
யழுத்தினற்போலச் செவ்வாயிலேயெயிறழந்தும்படி வாயைமடித்து வானையுருவின  
னென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது.

(கசுசு)

தோளினிலெஃகமேநதித்துமபிமேலிவரக்கையா  
ளீளமாபுடைடப்ப்பொங்கிலத்தவன்கவிழ்ந்துவிழுக  
கீளிரண்டாகக்குததியெடுத்திடக்கிளாபொன்மாபன்  
வாளிறாற்றிருகிவீசிமருப்பினமேறறுஞ்சினானே

தும்பி - யாணை.

இ - ள், அநதவாளை யவன் கையாலேயேங்கி விசயனேறியிருந்த யாணையின்  
மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியாணை யவன்னூரியனும்படி தன்கையிற் றண  
டாலடிக்கையில அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியாணைசென்று அவனையிரண்டு  
கூறுகக்குத்திக் கொம்பிலேயெடுப்ப, அப்போது உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புகிறி  
துதிருகி வாளாலேவெட்டி யக்கொம்பிலேபட்டானென்க.

இததுணையும் மதன்னும், மன்மதனும் விசயனோடுபொருது பட்டபடி கூற்றது.()

நனைகலந்திழியும்பைந்தாரநான்மறையான்மைப்பொற்  
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி  
வனைகலத்திகிரித்தேர்மேனமன்னரைக்குடுமிகொண்டான்  
கலையெரியழுலம்பெய்தகண்ணுதனமூர்த்தியொத்தான்

நனைகலந்திழியும் பைநதார் - அரும்புசன் இடையிலேகலக்கப்பட்டு அலாநதவ  
ற்றிற நேனிழியுநதார். நனை - தேனுமாம். மா - அசை. எரிகிற அழலாகியவம்பு.

இ - ள், அநதனை, பொன்னிறத்தையொப்பான், புத்திசேனன், அவன்



பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டம்வருந்தேரில் அரசனாவெற்றிகொண்டான்; அப் பொழுது அவன் நிரிபுரமெரித்த இறைவனை யொத்தானென்க. (கசுஅ)

சண்பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா  
விண்புகவுயிராப்பெய்வான்விழ்தருகடாத்தவேழ  
மணபகவிடக்குஞ்சிங்கமெனக்கடாயமகதர்கோமான்  
மெண்கடற்றூனையோடநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

இ - ள். பொன்னணிதலிற சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானாகிய தேவத்தன் பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி. செலுத்தவேண்டி. வேழத்தி ன்மேலே சிங்கமெனவிருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் றூனையோடலின், நாணி மீண்டானென்க. (கசுக)

சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சீதததன்சினவுபொன்வான்  
மனனருட்கலிங்கர்கோமான்மத்தகத்திறப்பமன்னன்  
பொன்னவிராகுழையும்பூனுமாரமுஞ்சடரவீழ்வான்  
மின்னவிராபரிதிமுந்நீர்க்கோளொடும்விழவதொத்தான்

சின்னப்பூ - விடுபூ

இ - ள். சினவுமன்னரித கலிங்காகோமான்றலையிலே ஸ்ரீத்ததன் வான தங்கிற ராக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப படைநடுவேவீழுகின்றவன், பரிதி கோளுடனே கடலில்வீழ்வதனை யொத்தானென்க

கோளிற்சூக் குழைமுதலியனவுவமம்.

(கரு0)

கொடுஞ்சிலையுழவன்மானறோக்கோவிரதனைன்னுஞ்சிங்க  
மடங்கருஞ்சீற்றததுப்பின்மாரடடனென்னும்பொற்குன்  
றிடந்துபொற்றாளிபொங்கக்களிற்றொடுமிநங்கிவிழ  
வடாரதெரிபொன்செயம்பினழன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரும் - விகாரம்

இ-ள். மாரட்டனென்னும் பொனமலை பொற்றாளிபொங்கும்படி. மாபிடநது களிற்றோடுந்தாழ்ந்துவிழும்படி. வல்லுழவனாகிய கோவிரதனைன்னுஞ் சிங்கம் அழ்ந்து அடர்ந்துசென்று அம்பாலேயிடித்ததென்க.

சிங்கமுமலையுமாதலின், இடித்ததென்றார் கோவிரதமகாராசன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினார். (கருக)

கோங்குபூத்துதிரிந்தகுன்றிற்பொன்னணிபுளகம்வேய்ந்த  
பாங்கமைபருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்  
மேங்கமழ்தெரியறறிம்பூந்தாரவனூந்தவேழங்  
காம்பிவிக்கிறைவனூந்தகளிறொடுமிலைந்ததன்றே

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

இ - ன். விபுலன் கழுகையோம்புவதாகிய வாணையுயர்த்து மணகாவலைமகிழாதே யிவ்வுலகுடனேபுகழ்நிற்க என்னோடேபொருது விண்காவலை மிகவும் விரும்பும் கீரான்ளீரோ? உண்டாகில் மேல் என்னோடு பொருதற்குவாருமென்று வினவ, மென்க.

நபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் வினாவிசென்றான் (கருக)

வீரின்மையின்விலங்காமெனமதவேழமுமெறியா  
னேறுண்டவர்நிகராயினும்பிறாமிசகிலென்றெறியான்  
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றினையானாயுமெறியா  
னாறன்மையின்முதியானாயுமெறியானயிலுழவன்.

இ - ன். தனக்கெதிர்ப்பாரின்மையின், வேலுழவன் மதவேழத்தையெறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பரென்றுநினைத்து அதனாலேவெற்றியின்மையினவேழத்தையும் வெட்டாணும், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிறாபடைதீண்டின எச்சிலென்று அவனாயும்வெட்டாணும், தனக்கினையானாயும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டாணும், அறமன்மையிற் தன்னின்மூத்தோராயும்வெட்டாணும் நின்றானென்க. (கசு0)

ஒன்றாயினும்பலவாயினுமோரோச்சினுளெறிய  
வென்றாயினமதவேழமுமுளவோவெனவினவிப்  
பொன்றாழ்வரைப்புலிப்போத்தெனப்புனைதார்மிஞிராப்பச  
சென்றான்பலகளிராயிரமிரியச்சினவேலோன்.

இ - ன் அங்ஙனநின்ற வேலோன் இத்திரளிலேசென்றால் ஒன்றேயாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும்வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டாவென்றுவினவி மேருவிலிருக்கிற புலியே நென்னும்படி ஆயிரங்களிறிய மிஞிராப்ப யானையின்மேலே சென்றானென்க.

‘அயிலுழவன்,’ ‘வேலோன்’ என்றது யானையிலிருந்துபொருமிடத்து வேலவேனடுமென்றுகருகி. (கசுக)

புடைதாழ்குழைபொருவில்லுயாபொன்னோலையொடெரிய  
வுடைநாடுகெழுவட்டிடுகொளிரவாளினொடொருவ  
னடையாநிகரெறிநீயெனவதுவோவெனநக்கான்  
கிடையாயினனிவனையெனக்கிராணமுதையான்

இ - ன். ஒப்பிலலாத வுயர்ந்தவோலையோடே குழைவிளங்க அல்லிக்கயிற்போடும் மிக்கவட்டையோடுக வாளோடுமொருவீரன்வந்து அவனைச்சேர்ந்து நீயெனக்குகீர்; என்னைவெட்டென்றானாக, இவனை யுலகிற்கெல்லாம் ஒப்பாயினென்று கூறும்படிவிளங்கும் ஆணமுனையுடைய விபுலன் நக்கானென்க.

அதுவோவெனநக்கானென்றது - முற்பட மார்க்கொடுத்தானென்னும் புகழை நீயெய்தக்கருதியோ அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானென்க. (கசுஉ)

இன்னீரின திராமேலிரண்டினவெஞ்சுடரிகலி  
மின்னோடவைசுழன்றயிடைவினையாடுகின்றனபோற்  
பொன்னுணினாபொருவில்லுயர்புணைகேடகந்திரியாக்  
கொன்வாளினர்கொழுந்தாரினர்கொடிமாரபினர்திரிந்தார்.

இ - ள். கடலிடத்தனவாகிய திராமேலே யிரண்டினனாயிற்று இருந்து அவை  
தாம் இகலிக் கையிற் பிடித்தமின்னோடே சுழன்று வினையாடுகின்றவைபோலே நாணி  
னர் வாளினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேடகத்தைத் திரித்து யானையைக்கொண்டு  
சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின் - வாளிறகு வமை.

(கசுந)

விருந்தாயினையெறிநீபெனவிரைமார்பகங்கொடுத்தாற  
கரும்புணறவெறிந்தாங்கவனினதூழினியெனவே  
பெரிந்தாரசிலிடைபோழ்தமையுணராதவனின்றான்  
சொரிந்தார் மலராமங்கையாதொழுதார் விசும்படைந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங் களிறோடு திரிதலிற் சோநது வெட்டுதல்கூடாமையின்  
வேற்போகாகருதி, யான்வந்தபின்வந்தமையின் நீயெனக்குவிருந்தாயினையாத  
லின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் நன்மார்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும்  
கவசத்தளவறும்படி யெறிந்து, இனி யெறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விபுலனெந்  
ந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவினபடியை யவன்றான்றியாதே விசும்பைச்சோ  
ரந்தான்; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார், சொரிந்து தொழுதா  
ரென்க.

விண்ணுலகைவிரும்பிய விபுலன் ஈண்டுநிக, நல்வினையால் அவன் விண்ணுலகி  
லேகின்றானென்று தேவாகூறினார். அவன் ஆங்கு நின்றானென்க. நிலைபெற்றிரு  
ந்த நிலையை அவனங்கேளின்றானென்றல உலகவழக்கு. இனி யடைந்தாரென்ற  
பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின்றானென்பதனை யானேமேல்  
நின்றானென்றன் மரபன்மையிற் காலானாய் இருவருகின்றாரெனல்வேண்டும்;  
அது முற்கூறியவுவமங்கட்குப் பொருந்தாதாம். அயிலே வாளாக்குதல் பொருத்த  
மின்று, இத்துணையும் விபுலன்பொருதபடி கூறினார்.

(கசுச)

வேறு.

ரித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்  
பத்திப்பூணணிந்தமாரபிற்பதுமுகன்பைப்பொற்குழி  
மொய்த்தெரியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்  
கைததலத்தெக்கமேநதிக்காமுகற்கண்டிகாய்ந்தான்.

இ - ள். மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணலே ரித்திலத்திரள்  
போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகபடாத்தையும் ஒடை  
நெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எஃகத்தையேநதிக்காமுகனைக்கண்டு  
காய்ந்தானென்க.

(கசுரு)

மாறறவன்சேனைதாக்கித்தளாந்தபின்வன்கண்மள்ள  
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவிழ்ந்தாரா  
காற்றினாற்புடைக்கப்பட்டுக்கடலுடைந்தோடக்காம  
ரேற்றினஞ்சுரூக்களெங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாறறவன் - காமுகன்.

இ - ள். அவன்காய்ந்தனைக்கண்டு காமுகன்சேனைவந்து தாக்குதலிற் பதுமு  
கன்படை கெட்டது; அதன்பின்பு அதனோடுகொடே மீண்டுநின்ற வன்கண்மள்ளா  
ஏருகிய சுரூக்கன்போலே வலியுமாண்மையுந் தோன்றநின்று பொருது பட்டுக்கிடந்  
தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக் கடலுடைந்துபோக அச்சுரூக்கள் நிலமெ  
ங்குங் கிடந்தவற்றை யொத்தாரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதுமுகன்படைக்குமுபவமை. போல ஒத்தா  
ரென்றவிரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனை முன்னே கூட்டுக (கசுக)

தூசலாம்பரவையல்குற்றுணைமுலைமகளிராடு  
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிறையுந்தி  
மாசில்சீர்மழையினெற்றிமாமதிதழைவதேபோற்  
காய்சினக்களிறினெற்றியாழிகொண்டமுத்தினானே.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுதலின், ஊசலோடுவமித்தார்.

இ - ள். தன்முன்னின்ற சேனைகெடுதலிற் பதுமுகன்பொருளாய்க் களிறறைச  
செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டு சென்று மழையினெற்றியிலே டுதி  
றழையுமாறுபோலக் காமுகன்களிறினெற்றியிலே யழுத்தினானென்க. (கசுக)

பெருவலியதனைநோனான்பிண்டிபாலத்தையெய்தி  
யருவனாநெற்றியாய்ந்தவாய்மயிற்றேருகைபோலச்  
சொரிமதக்களிறின்கும்பத்தழுத்தலிற்றேன்மல்கிறிக்  
கருவலித்தடக்கைவாளிற்காளையைவெளவினானே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலேபீலிகட்டப்பட்டு எறிவதோர் படை. யானைசோநத  
மையின், வாளாலேவெட்டினான்.

இ - ள். காமுகன் அதனைப்பொருளாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து மலைத்  
தலையிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிறின்கும்பத்தகத்தே யழுத்த  
தலின் அவன்சேறித் தன்கையில்வாளாலே காமுகனைவெட்டினானென்க.

பீலியாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி - பெரியவலி. (கசுக)

தீமுகத்துமிழும்வேற்கடசில்லரிச்சிலம்பினாநா  
காமுகன்களத்துவிழக்கைவிரனுதியிற்சுட்டிப்  
பூமுகமாலேமாற்பன்பொன்னணிகவசமின்னக்  
கோமுகன்கொலைவல்லயானைகூற்றெனக்கடாயினானே.

மகளிரா தமமிடத்துக் காமுகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் செவ்வி  
கூற்றினார்.

இ - ள். காழகன்பட்டவளவிலே, அவன்றம்பி மாலைமாபனாகியகோமுகன், என்றமையனைக் கொன்றவனிவனென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவசமின்னக் களிற்றைக் கடாவினனென்க (௧௬௬)

சாரிகைதிரியும்யானையுமுகவிற்றரணிதன்மே  
லாகலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகனகமுமியெங்கும்  
வீரியக்காற்றிற்ம்பொங்கிவிசும்புபோத்தெழுதப்பட்ட  
போர்நிலக்களதையொப்பக்குருதிவான்போத்ததன்மே.

களம் - இடம். குருதிவான்போத்தது - செக்காவானிட்டது.

இ - ள். அவன் அங்னனஞ்சேறலிற் போசெய்யுநிலமையெழுதப்பட்ட இடத்தையொப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்போலுங் குருதி வெள்ளத்தை யுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரலியுங்குளிறுமெடுத்த பெருங்காற்றிலே பொங்கி விசும்பெங்கும் போர்த்துச் செக்காவானிட்டதென்க. (1)

சென்றதுதடக்கைதூணிசேந்தகண்புருவங்கோலி  
நின்றவிற்றுகுனிந்ததம்புநிமிர்ந்தனநீங்கிற்றாவி  
வென்றிகொள்சரங்கண்மூழ்கிமெய்மமதைத்ததிடமின்றோய்  
குன்றின்மேற்பவளமேபோற்கோமுகன்றோன்றினனே.

இ - ள். பதுமுகன்கை தூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள்சிவந்தன, புருவங்கள்வளைந்தேநின்றன; வில்வளைந்தது, அம்புகள்நேரேசென்றன; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின, பின்பு அவன்மேலே யம்புகளழுந்தி மெய்யமமதைத்து அதிலே சிலவுருவிப்போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்தமலையிற் பவளம்போலத் தோன்றினனென்க. (௧௬௭)

பனிவனாமுனைததகோலப்பருப்புடைப்பவளம்போலக்  
குனிமருப்புதிரந்தோய்ந்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக்  
கனிபடுகிளவியாதங்கதிர்முலைபொருதுசேந்ந  
துனிவனாமார்பன்சீறிச்சுகிசராஞ்சிதறினனே.

இ - ள். முலைபொருது சிவந்தமாபன் பனிவனாயிலேமுனைதத பருமையை யுடைய பவளம்போலே குருதிசெறிந்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர்கொள்ளுமபடி செலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினனென்க.

வனாவெறுகருமாபன் - கோமுகன். (௧௬௮)

பன்னலம்பஞ்சிகுன்றம்படரொரிமுகந்ததொப்பத்  
தன்னிருகையினாலுந்தடக்கைமாலையானையாலு  
மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரியவோடடிக  
கொண்முரணடோன்றவெம்பிககொலைகளிறுமுவனாததான்.

இ - ள். அவனனஞ்சிதறி எஞ்சுதலையுடைய பஞ்சியாகியமலையை எரிமுகந்த சன்மையையொப்பத் தன்மையாலும் யானையாலும் பதுமுகன்சேனை விசையெடுத்து

தோடும்படிபொருது ஆண்டுப் போகாது நின்றவருயிபாப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகனாந்தானென்க.

இதனைப் பதுமுகன்பொருதானென்பாருமுள். (௧௭௭)

தருக்கொடுமரனார்ப்பத்தன்சிலைவளையவாங்கி  
யொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்துடுவந்தோன்றச்  
சுருக்குக்கொண்டிட்டவண்ணந்தோன்றலெய்திடுதலோடு  
மருப்புறக்களிறுகுத்திவயிரந்தான்கழிந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் கையை வாயிலே வைத்து ஆர்த்தானாக, பதுமுகன் அதுபொருதே தன்விலைவலித்துச் சேர்ச்சருக் குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வரையும்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தை யுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலவம்பையும் எய்கிறவளவிலே, கோமுகன் களிறு தன்மருப்பும்படி பதுமுகன்களிறைக் குத்தலின், அதன்கொள்கை போயிற்றென்க. (௧௭௮)

நித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய  
முதுதுடைமருப்புலல்லேயுடைந்துமுத்தொழுகுருன்றின்  
மத்தகயானைவீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்ததாங்குப்  
பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பதுமுகன்பகடுபோத்தான்.

இ - ள். கோடு \* புயக்கலாதுநின்ற அக்களிறைப் பதுமுகனேறின நித்தில மணிவண்டென்னுங்களிறு திருகிக் குத்துதலின், முன்பு தைத்துநின்ற மருப்பு முரிந்து முத்தொழுகுமலேபோலே அவ்வியானைவீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது, அப்பொழுது பதுமுகன் களிறை மீட்டானென்க

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகியகுதம்பை. இத்துணையும் பதுமுகன் பொருதபடி கூற்றினர் (௧௭௯)

க பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பங்கியைவம்பிற்கட்டிக்  
கொததலர்தும்பைசூழிக்கோவிந்தனவாழ்கவென்னாக்  
கைத்தலத்தெடுக்கமேலுதிக்கானைபோயலேறுநின்றான்  
மத்தகயானைமன்னாவயிரெறிதவழ்ந்ததன்றே. (௧௮௦)

உ மேகலைப்பரவையல்குல்வெண்வளை மகளிர்செஞ்சாந்  
தாகத்தைக்கவாந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துள்வைகிப்  
பாகத்தைப்படாதெஞ்சிற்பல்லவதேசமன்னன்  
சேவகன்சிககடாதன்செருககலங்குறுகினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள். மகளிரது ஆகததை யிடங்கொண்டுபெருத்த சாந்தணிந்த முலைத்தடத் தே தங்காசிறங்கவும் அவர்கள் கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையுடைய உலோகபாலன்

\* புய்த்தல் - பறித்தல், “மைந்துகால் யாத்து மயங்கிய ஞாட்பினுட் - புய்த் துகால் போகிப் புலான்றாகுந்த வெண்குடை” என்றார் முளவழிநாற்பதிலும்: ௩௯

சேவகனாகிய சிங்கநாதன் மயினாக கச்சாலேகட்டிச் சூழ வேலையேந்தி வாழ்க வென்ன மின்ன வேறேநின்றான், ஆண்டுத் தன்னெதிரசென்றோரின்மையின், அக்காளை செருக்களத்தைக் குறுகினான்; அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழ்ந்த தென்க.

வைகி வைக. பாகம் - பங்கமுமாம். குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சீவகற் கும் உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிர்த்தனைவாழ்த்தினான். (௧௭௭)

புனைகதிர்மருப்புத்தாழிமோதிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்  
கனைகதிர்வாளை யேந்திககால்கமுலணிநதுநம்மை  
யினையனபட்டநாளாலிறைவர்கணினைப்பதென்றே  
முனையழன்முளிபுற்கானமேய்ந்தெனநீந்தினுனே.

இ - ன். அங்ஙனங் குறுகினவன் யானைக்கொம்பாற்செய்த வாசின்கண்ணே புனைகதியாயுடைய மோதிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்னிட்டவானையேந் திக் காலேகமுலாலணிந்து நம்மை யிறைவர்கணினைத்துக் கொண்டாடுவது இத்தன் மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலேயென்றுகருதி யுலர்ந்தபுற்கானத்தை யழன்மேய்ந்தாற்போலப் போனாவெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தவின், வானைவாங்கினான். இத்தூணையுஞ் சிங்கநாதன்செயல் கூறினார். (௧௭௮)

தாரணிபரவைமார்பிற்குங்குமமெழுதிததாழ்ந்த  
வாரமுமபூணுமின்னவருவிலைப்பட்டினங்க  
ணைர்படக்கிடந்தபொன்னாணிநுளகெடவிழிப்புவெய்ய  
பூரணசேனன்வண்கைப்பொருசிலையேந்தினுனே.

இ - ன். தாரணிந்தமார்பிலே ஆரமும் பூணுமின்னாநிறக்க் குங்குமத்தையெழு திப பட்டின்கண்ணே யழகுபடக்கிடந்த \* அல்லிக்கயிறுவிளங்கப் பூரணசேனன் விலையேந்தினுனென்க.

இருள் கெடுகெயினுலே விழிப்ப - ஓடவைகெயினுலே விளங்க. (௧௭௯)

ஊனமாசுதமிழேலவிருமபுண்டிமிசுததமாபிற்  
றேனமர்மாலேதாழ்ச்சிலைகுலாய்க்குனிநததாங்கு  
மாமமர்நோகுகினுருமைந்தருங்குழியுயபோருட  
கானமாகாமனெயதகணையெனச்சிதறினுனே

இ - ன். இறைச்சிகொததும் பட்டடைமரம்போல இருமபுமேயநது பசிதீர் நது மிகுத்துவைத்த மாப்பின் மாலேதாழ் மெய்வன்தலாலே சிலைகுனிந்தேநின் றது, அப்பொழுது மகளிருமைந்தருந் திரண்டபோரிலே காமனெய்த கானமர் னணையென்னும்படி கணையைச் சிதறினுனென்க.

காமன் ஒருவனுய்நின்று பலனாயுமெய்தவின், உவமம். (௧௮௦)

வண்டலைமாலேதாழ்மதுவுணடுகிளிததுவண்கைப்  
புண்டலைவேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்க

\* இதற்குக் கொடி, சூத்திரம் என்னும் பெயர்களுண்மையின், வல்லிக்கயி ரென்றதும் பொருந்தும்.

கண்படுகாறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே  
யுண்டொலையார்கவேலென்றுறுவலிதாக்கினுனே.

வண்டலைமலை - மதுவுண்டு களித்து வண்டலைக்கிற மலை, நிகழ்காலமுணர்  
நின்றது. களித்த பாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறுவலியென்க.

இ - ன். அப்பூரணசேனன் விலலைக்கி மாலேதாழக் கையாலே வேலையேந  
திக களத்தைககுறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியளவும் வாழ்வா  
னாகவென்று வாழத்தி யிவேல் உயிரகளைக் கடுகவுண்டு வயிறுநிறைவதாகவென்று  
கூறிப் பொருதானென்க. (கஅக)

கூற்றெனவேழமவிழாகுகொடிநெடுந்தோகணூரு  
வேற்றவாதமமைச்சீருவெந்திரநாழிவெய்யா  
வாற்றலங்குமரன்செல்வானலைகடற்றினாயினெற்றி  
யேற்றுமீனிரியப்பாய்ந்தவெறிகுறவேறுபோன்றான்.

இ - ன். பூரணசேனன் வீழ்த்து நூறிச் சீறி ஒருகணமாயம்போலக் கொன்று  
குவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன் ஏறுகியமீன்களிரியப் பாய்ந்த சுறவேறுபோன்று  
னென்க. (கஅஉ)

மாலேககணும்பல்போலமகளிரதங்குழாத்திற்பட்டா  
கோலவாடபோருட்பட்டாற்குறுமுயற்கூடுகண்டு  
சாலததாம்பனிக்கும்பொய்கைகதாமரைநீரராயின்  
ஞாலத்தாராணமையென்னுமெனநகாவருகின்றனே.

இ - ன். மகளிர்குழாத்தின் மாலேககாலத்து ஆம்பல்போல மனிசசியுறறவா  
கன வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்டுமயங்குந் தாமரையின் நன்மையராயினு  
ராயின், ஞாலத்தார வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னும்முடியுமென்று நக்கு வாரா  
ரின்றனென்க.

இததுணையுங் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல் கூறினா. (1)

முடிச்சடைமுனிவனன்றுவேள்வியிறகொண்டவேறகண்  
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து  
கொடிப்பலவணிந்தமாற்பிறகோவிர்தன்வாழ்கவென்று  
நடததுவானவனைநோக்கிநகாச்சிலைபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன், இறைவன் நன்னைப்போலேபடைத்தவன்,  
அவனை முனிவனென்றா. அன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான்வேண்டியிறை  
வன்றாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலங் கோவிந்தன், வேற்கணம  
ளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணிதற்குக் காரணமான மாபினை  
யுடைய கோவிந்தன்.

இ - ன். கோவிந்தன வாழ்கவென்று நடததுகின்றசிகங்கநாதன் பூரணசேனை  
நோக்கி நக்கு விலைவாளைத்தானென்க. (கஅச)

போர்த்தநெய்ததோரனாகிபுலாற்புருந்தார்ப்பச்செல்வான்  
சோததகையவனைக்கண்டேசினவுவேலின்னுமாரந்தின



தூர்த்துயிருன்னையுண்ணக்குறைவயிருருமென்றும்  
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புபெய்தூணியொத்தான்.

இ - ன். போர்த்தகுருதியளயச் செல்கின்ற பூரணசேனன் சிலைபாரிதத சிங்க  
நாதனைக்கண்டு என்னைகயில்வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்ததில்லை; உன்னுயிரை யூற்றி  
யுண்ணக் குறைவயிறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப்பொழுதேநிறையும்படி சிங்க  
நாதனெய்தான்; அப்பொழுது பூரணசேனன் அம்புபெய்தூணியை யொத்தானென்க.()

மொய்ப்பபிசரங்கண்மூழ்கமுனையெயிற்றாளிபோல  
வப்பணைக்கிடந்தமைந்தனருமணித்திருவில்விசுஞ்  
செப்பிளமுலையினாகண்சென்றுலாய்ப்பிறழ்ச்சிந்திக்  
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

இ - ன். பின்னுஞ் சிங்கநாதனெய்தசரங்கன் சென்றுமூழ்குதலின், ஆளிபோல  
அபபிணயிலேகிடந்த பூரணசேனன் கழலினுடைய காயையுமொத்தானென்க.

பொலஞ்செப்பையொத்த முலையினாரடிகென்க \* “பொற்பே பொலிவு” என்  
றும், † “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட” என்றுஞ் சூத்திரஞ்செய்தமையிற் பொலம்,  
பொலிவாகாமையுணர்க. கண்பிறழ்ப்பரப்பியாடுங்கழலென்க இத்துணையுஞ் சிங்க  
நாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார் (கஅசு)

புனைகதிர்ப்பொன்செய்நாணிற்ருஞ்சியைக்கட்டிநெய்த்தோ  
நனைகதிருக்கமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னநின்ற  
வினையொளிர்காளை வேலைக்கடக்கலாவேந்தர்நின்றார்  
களைகடல்வேலையெல்லேகடக்கலாவண்ணநின்றார்

இ - ன். பொன்றாற்செய்தநாணற் நன்மயிரைக்கட்டிக் குருதியானனைநத வே  
லையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபோரில் விளங்கினகாளை கையில்  
வேலைக்கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்  
கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன் நந்தட்டன் சேவகன் (கஅஎ)

நின்றவப்படையுளானேபொருமகனீலக்குஞ்சி  
மன்றலமாலேநெற்றிமழுகளிறன்றிவீழான் [ன்  
வென்றிலங்கொளிறும்வெள்வேன்மின்னெனவெகுண்டிவிட்டா  
சென்றவேலவிருந்துசெங்கண்மறவனக்கெதிரொண்டானே.

இ - ன். களிறன்றிவீழாளயக் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய்நின்ற நீல  
குஞ்சியையுடைய பொருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னெனவிட்டான்; அங்ஙன  
ஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகிழ்ந்து எதிரொண்டா  
னென்க.

மன்றல, அ - அகசு வென்று புகழ்பார்த்தவொளிறுவேல். (கஅஅ)

\* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், கூ.

† „ எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், கூ.

மான்வயிரூர்ந்துநோக்கும்வெருவுறுமருளிநோக்கிற்  
மேன்வயிரூர்தகோதைத்தீஞ்சொலார் கண்கள் போலு  
மூன்வயிரூர்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்துநக்கான்  
கான்வயிரூர்துதேக்கிக்களிவண்முகனைக்குந்தாரான்.

மணத்தைத்தேக்கி வயிறுநிறைந்து வனடொலிக்குந்தாரான் - நந்தட்டன்  
சேவகன்.

இ - ள். தாரான், மான் வயிறுநிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மரு  
ணைக்கினையுடைய மகளிர் கண்கள் போலும்வேலை விரையப்பறித்து இதுவுமொரு  
வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இன் - அசை.

(௧௮௧)

விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசும்பின்னிழமின்னிநொய்தாக்  
கட்டமுனெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு  
மட்டவிழ்மாலேபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக்  
கட்டமுனெடுக்கஞ்செல்லக்கானெறியாயினானே.

இ - ள். நந்தன்சேவகன் கையிலவேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின்னொய்  
தாகச்செல்ல அவன்கண்கள் சிந்திதுமிமைத்திலன்; அந்நவமிமையாதேறின்று பின  
னும் அவன்விட்டவேல்களையும் மகளிரோச்சுமாலேபோலே மகிழ்ந்து மார்பிலேயேற  
றுச் சாளரமாய்நின்றனென்க.

கட்டியநகரான்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான். காற்றுப  
போம்வழி சாளரமாம்; \* “மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்கனும்” என்றாபிறநும்.()

கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவிற்றிருந்தகண்ணார்  
குவிமுலைநெற்றித்தீநதேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்  
செவிமதக்கடலங்கேள்விச்சீவகன்கழல்கள்வாழ்த்திச்  
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலநிதிதாக்கினானே.

இ - ள். செவ்வத்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலநிதியென்னும்வீரன் புகழுங்  
கவிஞர்கருத்தைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்தலையிலே தேனைக்  
கொப்புளித்ததாரினையுங் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்துவதாகிய கடல்போலுங்  
கேள்வியினையுமுடைய சீவகன்கழலைவாழ்த்திப் போரைத்தொடங்கினென்க.

இவன் சீவகன்கேழுழன்.

(௧௮௨)

க. குஞ்சரங்குணியதுறித்தடாயினருகுதிவாடன்  
னெஞ்சகறுழைந்தவேலைப்பறித்துவான்புண்ணுண்டி  
வெஞ்சமநோக்கினின்றுமிறைக்கொளிஇத்திருத்துவாழ்கண்  
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாத்தொடுமிரிந்திட்டாரோ. (௧௮௩)

உ. தோட்டுவெண்டொலியன்மாலேததுடியிடைமகளிராய்ந்த  
மோட்டுவெண்முத்தமின்னுமுதிழ்முலையுமுதுசார்தம்

\* சிலப்பதிகாரம், புகார் காண்டம், இந்திரன்விழவுரேத்தகாதை: வேறு  
மாடமும் வியன்கல னிருக்கையும் - மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்கனும்.

கோட்டிமண்கொண்டமார்பங்கோதைவாளுக்குளித்துழுழ்க்கித்  
கோட்டிமண்கொள்ளநின்றன்குரிசின்மண்கொள்ளநின்றன.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. துழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கிநின்று-யாஞ் சுவர்க்க  
மெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதிநின்று. நோக்க-  
இது நோக்ககோக்கம்.

உ. தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகொத்த. மகளிர்  
முலையுழுது சாந்தைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலநிதிமாப்பு.

இ - ள். அவன் குஞ்சரங்களை வீழ்வெட்டி வளைந்தவாளைத் தன்னெஞ்சினின்ற  
வேலைப்பறித்து அப்புண்ணிலேசொருகியவ்வாளின்வளைவுக்கு வளக்கத்தைப் போக்கு  
கின்றவளைக் கண்டு அரசாகெட்டார், தெடுத்தலின், நமக்கு இனி வெஞ்சமமில்லை  
யென்று கருதிநின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்பென்னுந்நிலைவிறிக கை அம்  
மாபிற புண்ணிலே யவ்வாளைப் பலகாலஞ்செலுத்துதலின், அவ்வாள் முழுகித்  
தசையைக் குத்தியெடுப்பநின்றவன் சீவகன் மண்பெறநின்றானென்க.

வான் உருவாநிருத்தலிற் றசையைக்குத்தியெடுத்தது. குருதியிலே தான் குளி  
த்துநின்றானென்க. கெட்டவரசர் மீண்டுவந்துவெட்டி-ஹரன்பாக்க குவாளுக்குத்திற்  
றென்றன் மரபன்மையுணர்க. இத்துணையுஞ் சலநிதி பொருதுநின்றபடி கூறினார்.()

எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்  
திருமணிச்செம்பொன்மார்பிற்சீவகன்சிலையையேந்தி  
யருமணியரசராவியழலம்பிற்கொள்ளைசாழ்நி  
விரிமணிவிளங்குமானேர்விண்ணொழுவேறினானே.

செம்பொன் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். மேனியையும், மார்பினையுமுடையசீவகன் சிலையையேந்தி அரசருயி  
ரைத் தன்னம்பினாலே கொள்ளைகொள்ளுந்தன்மையைத் தன்னெஞ்சிலே யமையப்  
பண்ணித் தேறா யேறினானென்க.

பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ.

(ககஉ)

கருவளிமுழக்குங்காருங்களைகடலொலியுங்கூடி  
யருவலிச்சிவகவார்ப்புமொருங்குடன்கூடிற்றென்னச்  
செருவினை கழனிமள்ளார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொன்  
புரிவளைமுரசமார்ப்பப்போர்த்தொழிறொடங்கினானே.

இ - ள். பெருங்காற்றின்முழக்குங் காரின்முழக்குங் கடலினொலியுங் தம்மிற்  
கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கவார்ப்புஞ் சேரக்கூடிற்றென்னும்படி. செருவினைகிற  
கழனியில் வளைமுரசமார்க்கிற ஆர்ப்போடேபொருங்கி வீரருமாராநிற்கப் போர்த்  
தொழிலைத் தொடங்கினானென்க.

(ககரு)

அரசர்தமுடியும்பூணுமாரமும்வரன்றியார்க்கு  
முரசமுங்கொடியுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்  
வினாபரித்தேருமீர்ததுவேழங்கொண்டொழுகிவெள்ளக்  
குறாபுனற்குருதிசெல்லக்குமரன்விறகுனிந்ததன்றே.

அரசருடையவென்பதனை எங்குங் கூட்டுக.

இ - ள். வெள்ளமாகிய நீர்போலுங்குருதி, முடிமுதலியவற்றையரித்து முரசு  
முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையுந்தேனாயுமீர்த்து வேழத்தையும் மெள்ளக்கொண்டொழுகி  
நடக்குமபடி குமரன்வில வளைந்ததென்க.

இது பெருகினமுறைமைகூற்றிற்று

(ககசு)

கேழுகின்றொரிகட்பேழ்வாயக்கிளர்பெரும்பாம்பினோடுஞ்  
சூழுகதிராகமுழவித்திங்கட்டுறுவனாவீழ்வகேபோற்  
முழிருந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்மெற்று  
வீழ்தரப்பரந்தவபுநிழலிற்போமாயங்கினுரே.

இ - ள். அதுகுனிந்தபொழுது பெரும்பாம்போடே இரண்டினம்பிறை மலையி  
னின்றும் வீழுந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்மெற்று யானையினின்றும்  
வீழும்படி பரந்த அம்பினிழலாலே யரசர் மணங்கலங்கிப் போரையறிந்திலரென்க ( )

ஆடவராணமைதோற்றுமணிகிளர்பவளத்தினைகை  
நீடெரிநிலைக்கணாடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைநதர்  
காடெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண  
மோடக்கண்டுருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுனாக்கின்ருனே

இ - ள். ஆடவராண்மைதோற்றும் நிலைக்கணாடியாகிய போர்க்களத்தே  
நெஞ்சடைந்தமைந்தா காட்டை யெரிகவரக் கவரிமாவோடினாற்போல ஓடக்கண்டு  
கட்டியங்காரணமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகுறாநின்றானென்க.

கண்ணாடியில் அழகும்அழகின்மையுந்தோன்றுமாறுபோலக் களத்திலும் ஆண்  
மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்றலின், இதனையுவமித்தார். மிக்கவீரன்மை  
யிற் கவரிமா உவமமாயிற்று. (ககஅ)

மஞ்சிவர்மின்னனார்தமவாலரிச்சிலம்புகுழிந்து  
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீறடிப்பாய்தலுண்ட  
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவரந்துகொள்ள  
வஞ்சியிட்டோடிப்போகினுண்மையார்கண்ணைதம்மா.

இ - ள். அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தீர, மகளிருடைய சீறடியாலே  
பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடையகுமரா தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள ஓடுவராயின்,  
இனி யாண்மை யாரிடத்ததென்றானென்க.

சிலம்புகுழப்பட்டு எழுகினவடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரினும்ஆடவராக  
வேண்டுகொன்றான். குமரர்-முன்னிலைப்படாக்கை. கேட்பிக்குமிடத்தேவருகின்ற

அம்மவென்னுமசைச்சொல் “உடைபொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” என்றதனான், அம்மாவெனநீண்டு அது “விளியொடு கொள்ப” என்றதனான், அம்மாமைநீ ரெனநின்றது. முற்கூறிய மைந்தரை விளித்தானும். \* “அம்மவாழிகேளிர” என்ற றற்போல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. (௧௧௯)

உழையினமுச்சிக்கோடுகலங்குதலுற்றபோதே  
விழைவறவிதிர்த்துவீசிவிட்டெறிந்திவதொப்பக  
கழலவருள்ளமஞ்சிக்கலங்குமேலதனைவலலே  
மழையினினீக்கியிட்டவன்கண்ணராபவல்மே.

கழலவா - எழுவாய், இட்டு - போகட்டு

இ - ன். வீரா தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அதனைக் கை விடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல் உழைமான் றலையிறகோடு கழலவகாலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனங்கலங்குதலுற்றபொழுதே யதனிடத்திலே வேட்கையறும்படி வட்டு அதனையசைத்துவீசிப் போகடுந்தன்மையையொப்ப, அவா அவ்வுடம்பின் மேலே வேட்கையை வல்லேநீக்கி மின்போற றேன்றினவாய் தெரியாமன் மறைத் திட்டு வன்கண்ணராவா; அது நமக்கும் வேண்டுமென்றானென்க. (௨௦௦)

தற்புறந்தந்துவைத்தலைமகற்குதவிவீந்தார்  
கற்பகமாலேசூழக்கடியரசுகளிர்த்தகோய்வர்  
பொற்றசொன்மாலேசூட்டிப்புலவர்கள்புகழக்கன்மே  
னிற்றார்தம்வீரந்தோன்றெடும்புகழ்பரப்பியென்றான்.

இ - ன். வீரந்தாந் தமமைப்பாதுகாத்து இவா இடுககண்வந்தால் உதவுவ ரென்றுவைத்த தந்தலைவற்கு அங்நனமுதவி வீரந்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீந்தால் அவாதாந் சுவாககத்தேசென்று அரமகளினாக்கூடுவா; அதுவன்றி இவ்விடத்தே புலவா சொன்மாலையசூட்டிப்புலவக் கன்மேனிற்பா, ஆதலான், நமக்குமீ இவை வந்தலாமென்றானென்க. (௨௦௧)

பச்சிரும்பெங்கிடாங்குப்படையைககூப்பிடுதலோடுங்  
கச்சையுங்கழலும்வீக்கிக் ட் காஞ்சனத்தளிவம்வாய்க்கிட்டு  
டச்சுமமுழங்கியாராவண்ணலங்குமரன்கையு  
ணச்செயிற்றம்புதின்னநாளினாயாகலுற்றார்.

இ - ன். உருகினவிரும்பிலே யெங்குவைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்நனங் கூர்மையிட்டவனவிலே யவர்க்கி யிட்டு முழங்கி யார்த்துச் சீவகன் கையிலம்புண்ணத் தமதுநான் அதற்கினாயாதலை யுற்றாரென்க

பொற்றளிவம் - பொற்சின்னம். அம் - அசை. (௨௦௨)

\* அகநானூறு, (மணிமிடைபவளம்) ௧௨௯. அம்ம வாழி கேளிரமுன் னின்ற - கண்டனி ராயிற் கழறலிா மன்னே.

† முன்னும் “செம்பொன் வாயுளிட்டி” என்றா. காந்தருவதத்தையாரிலம் பகம், ௨௮௬.

வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராய்மின்னுசுழும்க்  
குடதிசைசேர்ந்துமாரிகுளிறுபுசொரிவதேபோற்  
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குமவிமைப்பினூர்ந்தா  
னடாசிலையப்புமாரிதாராநின்றிட்டதன்றே.

இ - ன். அவர் அங்கனம்வருதலிற் சீவகன் தேனா அழகுபெறவேறினான், அப்பொழுது அப்புமாரி, தாராமாரிசொரியுந்தன்மைபோன் மாறாதுநின்றதென்க.

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்னைச்சுழி முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க. (௨௦௭)

அற்றுவிழ்தலைகளையாணையுடம்பின்மேலழுந்திநின்ற  
பொற்றிண்சரத்திற்கோத்தபொருசரந்தார்களாகத்  
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமராமலாபோன்றசெங்கண்  
மறமத்தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினம்போன்றவன்றே.

இ - ன். அவ்வம்பால் அற்றுவிழ்கின்றதலைகள் பட்டயாணைகளின்மேல் நின்ற பொலிவையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தார்களாகத் திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமராமலையொத்தன; அவற்றின்கண்கள் அப்பூவின் வணமுனத்தை யொத்தனவென்க.

ஏவின்மையிற் சரத்திற்கோக்கவெய்தான். (௨௦௮)

வேறு.

திங்களோடுஎன்குன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்  
சங்கமததகத்தலம்வரத்தரணிமேற்களிற்றழியவும்  
\*பொங்குமானிபுரளவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்  
சிங்கம்போற்றெழித்தார்தவன்சிவவாதோமிசைத்தோற்றினார்.

இ - ன். அதனைக்கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர் சிங்கம்போலே கோபித்து ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவுந் தோன்றினாரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்பட அவாதோன்றினார். திங்களோடேகுன்றுகளெல்ல லாஞ்சேரவீழ்ந்தார்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக் களிதுகள்வீழ்ந்தன. ()

சந்தனஞ்சொரிதண்கதிாத்திங்களந்தொகைநாம்பல  
குங்குமக்கதிர்க்குழவியஞ்செல்வனோடுபொருவபோன்  
மங்குன்மின்னெனவள்ளறேர்மைந்தாதேரோடுமயங்கலின்  
வெங்கண்விலுமிழ்வெஞ்சரமிடைந்துவெங்கதிாமறைந்ததே.

இ - ன். குங்குமம்போலுங் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்தனம்போலும் தண்கதிாச்சொரிநிற பலதிங்களந்தொகைதாஞ் சேரப்பொருவனபோலே வள்ளலு ட்தேரோடே மைந்தர்தேருய்யுங்குதலிற் சரமிடைதலாலே சகிரிமறைந்ததென்க. ()

குருதிவா லொளியரவினா றகொள்ளப்பட்ட வெணழங்குள் போற்  
நிருவநீர்த் திகழ்வலம்புரிவாப் வைத்தாங்கவன் றெழித்தலும்  
பொருவி ல்கீழ்வளி முழக்கினாற் பூமிமேற் சனநடுங்கிற் றே  
யரவெஞ்சிலைவளை நததேயண்ணல்கண்ண முலுமிழ்ந்ததே.

இ - ள். அவன் குருதிபோலுமிக்கவொளியையுடைய செம்பாம்பாலே கொள்  
ளப்பட்ட திங்கள் போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயிடத்தேவைத்து  
முழக்கினவளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்றின் முழக்காலே சனம்  
நடுங்கிற்று, அப்பொழுது வில்லும்வளைந்தது; கண் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ, அ - அசை. திருத்திகழ்ந்த அககடலுமாம் (௨௦௭)

கங்கைமாக்கடற்பாப்வதே போன்றுகாளை தன்காரமுக  
மைந்தரார்த்தவாவாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி  
னெஞ்சம்போழ்நதழலம்புணரீங்கினாருயிராநீன் முழைச்  
சிங்கவேறுகள் கிடந்தபோறசிறுவாதேர் மிசைத்துஞ்சினார்.

இ - ள். சீவகன்வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப்பாயுந் தன்மையை  
யொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக்கான்றபின்பு சில  
அம்புகள் அவர்நெஞ்சைப்பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிராகப்பட்டாராய் முழை  
களிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே சிறுவா தேர் மிசையிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

நீங்கினா - வினையெச்சமுற்று. இத்துணையுங் கட்டியங்காரற்கு உதவியான  
அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், அவன்புதல்வர் தனியேவருத்துவந்தவ  
ருடனும் சீவகன்பொருதபடி கூறினார். (௨௦௮)

நிவந்தவெண்குடைவீழவும் வேந்தாநீள் விசும்பேறவு  
முவந்துபேய்க்கணமாடவுமோரிகொள்ளைகொண்ணெணவுங்  
கவந்தமெங்கணுமாடவுகளிறுமாவொடுகவிழவுஞ்  
சிவந்தசீவகசாமி கண்புருவமும் முரிமுரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதுமவியூகம்வகுத்துநின்ற கட்டியங்காறனுடன்  
சீவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்

இ - ள். குடைவீழவும், அவனைசகுழந்த வேந்தா விசும்பையேறவும், ஆடவும்,  
உண்ணவும், குறைத்தலை யெங்குமாடவும், களிறும் மாவுங்கவிழவுஞ் சீவகசாமி  
கண்கள் சிவந்தன, அவற்றிற்குதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச்செய்தவென்க.

எச்சங்கள் எதிர்காலநோக்கின. குறையாகிய தலையையுடையதனைக் குறைத்  
தலையென்றது ஆகுபெயர். அவன்படைவகுப்பைக்கண்டு சீவகற்குக் கோபம்  
நிகழ்ந்தமைகூறினார். முரிமுரிந்ததனை, \*அணியலுமணிந்தன்று\* என்றாபோலக்  
கொள்க. (௨௦௯)

\* புறநானூறு, முதலாவது வாழ்த்து: கறைமிட நணியலு மணிந்தன் றக்  
கறை - மறைநவி லந்தணா நுவலவும படுமே.

பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்படைபுல்லித  
ழையகொல்களிற் கவிதழரசரல்லிதன்மக்களா  
மையில்கொட்டையம்மன்னனுமலர்ந்ததாமனாவரிசையாற்  
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவிததிரத்தும்பிபறந்ததே.

இ - ள். அவ்வனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ் வாட்  
படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிஞாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ் அரசராக,  
அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலாந்ததோர் பதுமவியுதத்தை முறை  
யாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே துமபிபறந்ததென்க.

குலனுங்குணனுமுதலியன தாயனென்பது தோன்றப் பவித்திரத்துமபியென  
றா. (உக0)

வேறு.

கலைமுத்தங்கொளளுமலகுறகாரமழமின்னனாத  
முலைமுத்தங்கொளளச்சாந்துகிழிந்துதார்முருகுவிமமு  
மலைமுத்தங்கொளளுமராபினமன்னனுக்கண்கொய்ந்தான  
கிலைமுத்தங்கொளளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேந்தான்.

இ - ள். மேகலைபொருந்துதலைகொள்ளும் அலகுலையுடைய மகளிர்தம் முலை  
கன்புல்லுதலிற் சாந்தமழிந்து தாரிற் றேனுமவிம்முமாபினையுடைய மன்னனுஞ் சீவ  
கனைக்கண்கொய்ந்தான்; விற்பொருந்துந் தோளினையுடையசீவகனும்அவனைக்கண்டு  
தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை யுவமிக்கப் பொருந்துமாபு (உகக)

தன்மதத்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுளவேறு  
மின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்  
வென்மதக்களிற்றுலையவசனியேவகத்தின்மேலான்  
மின்னுமிழ்மலைவேந்தன்வீரறகுவிளம்பினானே.

இ - ள். தன்மதத்திலேஇளைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்  
கள்அவற்றினற்றத்தாலேயஞ்சி மதஞ்செறித்துப் பிடியைமறந்து கெட்டுப்போதற்  
ருக் காரணமான களிஞுகிய அசனியேவகத்தின்மேலானுகியவேந்தன் சீவகனுக்கு ஒரு  
மொழிகூற்றினென்க

இதனால் யானையின்வலிகூற்றா (உகஉ)

நல்வினையுடையநீராரநஞ்சுணினமுதமாகு  
மில்லையேலமுதுநஞ்சாமின்னதால்வினையினுக்கங்  
கொல்வல்லயானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று  
மல்லனநினைத்தல்செல்லாரறிவினாற்பெரியநீரார்.

இ - ள். நல்வினையுடையார பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவுங்கொல்



லாது; அந்நல்வினையின்றேற் றுனழியாதிருத்தற்குண்ட அமிர்தங் கொல்லும்; இரு வினையினுக்கும் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது, ஆதலின், அறிவுடையார் யான் இவனைக் கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வனென்றும் பொருளல்லன நினையாராத லின், இது நின்செயலென்று கருதவேண்டா வென்றானென்க.

என்றது. தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும், தனக்கு அரணாகவிட்டவியுக்கும் பட்ட தன்மையையுங் காட்டியபடி. (உக௭)

அகப்படுபொறியினுரையாகருவரியாவரம்மா  
மிகப்படுபொறியினுராவெறியராச்செய்யலாமோ  
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாநடுகச்சுட்டிடுதலுண்டே  
பகைக்கதிர்ப்பரிதிசுந்துமாலியுமபயததலுண்டே.

இ - ன். நீகேளாய, நின்கையிலேயகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினையுடையாரா யாக்குவார்யாரென்று தன்புதல்வா பட்டமைகருதிக் கூறினான். ஆதற்கு வேண்டுகெல்லவினையுடையாரா வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவாகனநூற்றுவ ராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிறேயென்று கூறினான். இங்ஙனம் என்புதல்வா நின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறுந் தன்மன்மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாத லும உலகிலேயுண்டாம் நீயவனாக கோறலின், மகியுந் தன்மைதிரிந்து வெவ்விதா கலும் உலகிலுண்டாமென்று அவரை வியநதுகூறினானென்க

ஏகாரங்கன் தேற்றம் பகை - மதிக்குப்பகை. (உக௮)

புரிமுத்தமாலேப்பொற்கோல்லிளக்கினுட்பெயதநெய்யுந்  
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினல்லா  
லெரிமொய்த்துபபெருகலுண்டோவிருவினைசென்றுதேயந்காற  
பரிவுற்றுக்கெடாமறசெல்வமபற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம. கோல் - தண்டு

இ - ன். நெய்யுந்திரியுமானடபொழுதே அழகியவளக்கு அவிதலன்றி நெருப் புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ? அதுபோலப் பெரிய நல்வினைமானடாற் செல்வங்கெ டாதபடி அதனைப் பிடித்துவைப்பாரா யாவருமில்லை, ஆதலின், இது நின்செயலன்று கானென்றானென்க.

\*“முன்னே - மொய்யமபலவும்வென்றான்” ஆயினும் தன்புதல்வா சூழக்கிடக் கின்றமைகண்டுஞ் செற்றமிக்கு மேறசெல்லாது இங்ஙனங்கூறினான்; அரசுல மன்மையின். (உக௯)

நல்லொளிப்பவளச்செவ்வாய்நம்மணியெயிறுதோலி  
வில்லிடநக்குவினாஞ்சினையென்னவேந்தன்  
வெல்வதுவிதியினாகும்வேல்வரினிமைப்பேனாயிற  
சொல்லிநீநகவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

இ - ன். சிவகன்அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனங் குறைந்தேறிந்பனையிற் கோற லரிதென்றுகருதி அவற்குச் செற்றமிகும்படி பெருகச்சிரித்து நீயஞ்சினாய்காணென்ன,

வேந்தன் கூறுவான்; வெல்லுந்தன்மை விதியாலுண்டாம்; அதுயான்குறேன்; தோன் ஞால்! நின்னையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், ஈண்டு என்னககூறும் அஞ்சினு யென்றசொல்லே யாண்டுக்கூறி நீசிரிக்கவுங்கடவையென்றானென்க.

பெற்றாய - காலமயக்கம்.

(௨௧௬)

க. பஞ்சிமெல்லடியினுர்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து  
நெஞ்சுநொந்தமுதகண்ணீர்துடைத்தலினிறைந்தகோல  
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேரமுடியகடகவண்ணை

வெஞ்சிலைகொண்டிவெய்யவுருமெனமுழங்கிச்சொன்னான். (௨௧௭)

வேறு.

உ. இல்லாளையஞ்சிவிருந்தின்முகங்கொன்றெஞ்சிற  
புல்லாளனாகமறநதோற்கிலெனப்புகைந்து  
வில்லாளமூவம்பிளந்துட்டுவெகுண்டினோக்கி  
கொல்லாளையுந்திகுடைமேலுமோர்கோறெடுத்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின், அஞ்சனமாயிடி கலக்கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்த கோலத்தையுடையனாக.

உ. அமுவம் - பரப்பு

இ - ன். அநவனங்கூறிக் கையிலே விலையெடுத்தது உருமெனமுழங்கி மறநதோற்றேனாயின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முகத்தை மகிழ்ச்சியெய்யாதுவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான், சொல்லிப் புகைந்து பிளந்த நோக்கி யுந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின்மேலே சீவகனைபுகவகொலகருநி ஓரம்பைத்தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடைகவித்தலிற் குடையிட்டிற்பதன்மேலுமெனவே அவனைக்கொன்றமை கூற்றும். இனி வழங்கினுனென்றுபாடமோதிச் சீவகனெய்தமைபொருது கட்டியங்காரன்அமபுதொடுத்தானென்பாருளா. (௨௧௮)

தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கிவிடாதமுன்ன  
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதுணுமற்றுக்  
கடுத்தாங்குவிழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்  
வடித்தாறாவெஸ்வேல்வயிரம்மணிப்பூணிணை.

இ - ன். சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆவகுத்தொடுத்த அவ்வம்பைத் தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுத்தருமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போனப்போல வீழும்படி எய்தானென்க

வடித்தாறா. தொடுத்த, வடித்தவென்பன விகாரம். கடுத்திற் கடுகியென்று மாம். (௨௧௯)

அம்புஞ்சிலையும் தந்தானென்றழன்று பொன்வாள  
வெம்பப்பிடித்து வெஞ்சுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே  
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்று பாய்வான்  
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொராதேவனோததான்.

இ - ன். பொன்முடியான் அம்பையும் விலையும் அவனறுத்தானென்று  
வெஞ்சுண்டி வானையழன்று வெம்புமபிடித்துச் சீவகன் தேரிலே பட்டுக்கிட கரும்படி.  
அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின்றவன் யானையினின்றும் போந்த  
பொழுது, நல்லினையுலந்து பொன்னுலகினின்றும் போதுகின்ற ஒருதேவனை யொத்  
தானென்க. (உஉ௦)

மொய்யாருழலாரமுலைப்போக்களமாயமாபிற  
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றதாவி  
வெய்தாவிழியாவெருவதுவார்வாய்மடியா  
மையார்விசம்பின்மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்.

இ - ள் மகளிர்முலைகுப் போர்க்களமாகியமாபிலே சீவகனமடிகள்சென்  
றனவாக, அவனதுஆவிசென்றது; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டாவெருவ வாயை  
மடித்து விசம்பினின்றும் மதிவீழ்ந்தன்மைபோல வீழ்ந்தானென்க

சச்சந்தனை \* “வெஞ்சுடரினாண்டகையவிந்தான்” என்று ஞாயிற்றினோடுவமை  
கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனையாமாதலின் ஈண்டுஞ் சீவகனைச்செய்யோ  
னென்று ஞாயிராக்கி அஞ்ஞாயிற்றின்முன்னா மதி கில்லாதேகெடுமென்பதுசோன்ற  
மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தானென்றோ மேகம் யானைக்குவமைகூறினா. இத்திற  
சச்சந்தன்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றளவு கட்டியங்காரன கொடுங்கோலிருளபர்ப்ப  
அரசாண்டதன்மையும், அதுதான் இராககாலத்தே இருள்பரந்துநிற மதியாண்ட  
தன்மைத்தென்றுங்கூறினா. (உஉ௧)

வேறு

கட்டியங்காரனென்னுங்கலியரசுழிந்ததிருகுப்  
பட்டவிபகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகுவென்னுக்  
கொட்டினர்முரசுமளராராதனாகுருதிக்கண்ணீர்  
விட்டமுதவன்கணர்வமண்மகணீங்கினுளே

இ - ன். கட்டியங்காரனென்னுங் கலியாகியவரசு பட்டது, இனி மாறுபாடு  
நீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகுவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டினார்; அது  
கேட்டு வீரரார்த்தனர்; அப்பொழுது மண்மகன் குருதியாகியகண்ணீரைச்சொரிந்து  
அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டானென்க. (உஉ௨)

ஒல்லைநுலகம்ஞ்சவொளியுமிழ்பரிதிதன்னைக்  
கல்லெனக்கடலினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டுநாகம்

பல்பகல்கழிந்தபின்பிறைப்பன்மணிநாகத்தன்னை  
வல்லைவாய்போழ்ந்துபோந்தோர்மழகதீர்நின்றதொத்தான்.

இ - ள். நாகம் ஒளியுமிழ்பிதியை உலகமஞ்சும்படி கடலிலே கடுகவிழுங்கு  
கையினாலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாடசென்றபின்பு வாயைப்பிளந்துபோந்து  
அக்கதீர்நின்ற தன்மையையொத்தானென்க.

அது - \* “மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிறது” என்றதனை. இது தந்தை புதலவ  
னாயப்பிறப்பென்னும் விதிப்பற்றிகூற்றினா. (உஉ௬)

கோட்டுமீன்குழாததின்மள்ளீண்டினர்மன்னர்சூழ்ந்தாரா  
மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்தீவிகைமொய்ததமுதத  
மாட்டுநீர்க்கடலினாத்ததணிநகாவென்றிமாலே  
கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்விசையைகண்ணுளிராதவனறே.

கோட்டுமீன் - சுரு. மோட்டுமீன் - உடு முத்தையலைகின்றநீர். இனகை-  
பொரு. கணவுபுணையாக இறநதுபடாதிருததலிற கேடில்விசையென்றார்

இ - ள். மளளீண்டினார், அரசர் சூழ்ந்தாரா, விளக்கு மொய்ததன, நகா ஆர்த  
தது, விசையை வெற்றியொழுங்கைகேட்டு அரசனைநினைத்தலிற கண நீர்நிறைந்து  
பின்பு குளிரந்தனவென்க.

அவன்புதல்வகைகொன்று பின் அவனைகொன்றதனை யொழுங்கென்றார். (1)

அணிமுடியரசர்மாலையழனுதிவாளகளென்னு  
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோரமண் ணுநீர்மருளவாட்டிப்  
பனைமுலைப்பைமபொன்மலைப்பாசிழைபழமிதேவி  
யினைமுலையேகமாகதுகரியவெய்தினுனே.

இ - ள். முடியினையும் மாலையினையும் குருதிதோய்ந்த வாள்களையுமுடைய  
நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசா, சீவகனை மணிபுனைகுடத்தின் மண் ணுநீராலே  
யாட்ட, அவன் நிலமகள்முலையைப் பொதுவறதுகர்த்தரு அவனைப்பொருந்தினு  
னென்க.

ஆட்டி - ஆட்ட. முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நில  
மகள் இது வீராபிடேகம் இனி அரசனாகக்கொண்டு வாள்களென்னுங்குடத்தின்  
நெய்த்தோராகிய மண் ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்து அவனையெய்தினுனென  
பாருமளர் (உஉ௭)

மண்மகளிலம்பக முற்றிற்று.

ஆ. தனி உ, ௩, ௨௬

ப ந ி னொ ர வ து

## பூ ம க னி ல ம் ப க ம்.

கண்ணாடியன்ன கடிமாரபன்சிவநதுநீண்ட  
கண்ணாடிவென்றுகள்ளங்கண்டுநியமமுற்றிக்  
கண்ணாடிவண்பெருங்குமழ்மலைமூதூாக்  
கண்ணாடியானையவாகைதொழச்சென்றுபுக்கால்.

கண்ணாடி தன்னைச்சோந்தவா செயலாயேயிருக்குமாறுபோல, இம்மாப்புந் தன்னைச்சேர்ந்த மகளிர்செயலாயேயிருத்தலிற் கண்ணாடியன்ன மாரபனென்று இன்பசுழிப்புகுகூற்றினா, கடி - வரைவு, \* “கையுங் காலங் தூக்கத் தூங்கு - மா டிப் பாவை போல - மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே.” என்றற்போல. கண்ணாடிபோல முதுகூட்டாத மாரபனென்பாருமுளா. பகைவா வீரத்தினழகை விளக்குமாப்புமாம கண்ணாடிவென்று - கண்ணெல்லாரிடத்து முலாவ்வென்று; † “காலாடுபோழ்தின” என்றறபோல. நியமமுற்றி - களவேள்விமுதலியனமுடி தது முன்னே மஞ்சனமாடுதலிற் பின களவேள்விமுடித்தான். கண்ணாடி - கள் னைத்தேடி மாலையெண்ணிந்த மூதூராககண்ணே. ஆடியானையவா - வெற்றியானையுடையவா

இ - ள் மாரபன் நியமமுற்றி மூதூரிலே சென்றுபுக்கானென்க. (க)

கூடாராபுலியுமுழைக்கோளரியேறுமனன  
கூடாரமெலியக்கொலைவேனினைந்தானையேத்திக  
கூடாரமலைக்குவிமென்முலைக்கோதைநல்லா  
கூடாரமாடமயிலபோலககுழியினுரே.

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையிலரியையுமொத்த பகைவென்றது-சூர பனமனையும், ஒழிந்த அவுணனையும், அவாவருந்தும்படி வேல்வினைந்தானென்றது

\* குறுந்தொகை, அ.—கழனி மரத்து வினைந்துகு தீமபழம் - பழன வாளை தூஉ மூர-னெம்மிற பெருமொழி கூறித் தம்மிற-கையுங் காலங் தூக்கத் தூங்கு-மா டிப் பாவை போல-மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே. என்பது கிழத்தி தன் னைப் புறனுரைத்தாளெனக்கேட்ட காதற்பரததை யவட்குப் பாங்காயினா கேட்பச் சொல்லியது. ஆலங்குடிவங்கனா.

† நாலடியா, மெயம்மை, கூ.

முருகனை, \*“அவுணா நல்வல மடங்கக் கவிழினா-மாமுத நடிந்த” என்றார்; தேவா இவனை முருகனென்று ஒருபெயர்கூறினா, மேலும் † “திருமால்போந்தான” என்பா.

இ - ள். கூடின ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லா சீவகனையேதகிக கூடா ரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போற்றிரண்டாரென்க.

கூடாரம் - நெற்கூடுகள்

(உ)

வேறு

மாலேச்செற்றான் மக்கொடெல்லாமுடனேயிம்  
மாலேச்செற்றான் வைநுனையமபின்னிவனென்பார்  
மாலேக்கின்றான் மாப்ந்நதுமாயாபபழியென்பார்  
மாலேக்கேற்றவார்குழல்வேய்ததோண்மடநல்லார்.

மால - சச்சநதன்

இ - ள் நல்லா, கட்டியவகாரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம்மாலே காலத்தே யம்பாலே யிவன் கொன்றானென்பார்; குணமாலேக்கு மாயாப்பழி யீன் றான் மாய்ந்ததென்பாராயினாரென்க.

இவனைத்தீண்டித் துன்பமுற்றானென்னும்பழி பூமாலேக்கேற்றகுழல். (க)

நாகநெற்றநன் மணிசிந்தும்மருவிபோ  
னாகநெற்றநன் மணியோடைநறவிம்மு  
நாகநெற்றநன் மலர்சிந்தநளிர்செம்பொ  
னாகநெற்றநன் மங்கையரொத்தாமடநல்லார்

இ - ள். மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்துவிழும் அருவிபோலே மணி யோடையையுடைய யானையினெற்றியிலே சுரபுன்னைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச் சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேலநின்ற மடநல்லார், சுவாக்கத்திடத்திற் பூசசொரிநி ன்ற மங்கையரை யொத்தாரென்க (ச)

கோடிககோடுங்கூம்புயர்நாவாய்நெடுமாடங்  
கோடிப்பட்டிற் கொள்கொடிகூடப்பினவாருங்  
கோடித்தானைக்கொற்றவற்காண்பானிழைமின்னக  
கோடிச்செம்பொறகொம்பரினமுன்முன்றொழுவாரும.

இ - ள். கோளாலே திக்குகளிலே யோடுகின்ற நாவாய்தந்த புதியப்பட்டினா றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக கட்டுவாரும், அவன்றனைக் காணவேண்டிக் கொம்புபோலேவளைந்து கொற்றவனைத் தொழுவாருமாயினாரென்க.

இருபதுபட்டிற்குக் கோடியென்று பெயராகியுமுறைப்ப. கோடியென்னும் எண்ணையுடைய படை (ரு)

\* திருமுருகாற்றுப்படை. † பூமகளிலம்பகம, சாந.

அம்புகைவல்லில்லார்கழன்மளளர்திறலேத்த  
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவறகீண்டுநிகராவா  
ரம்புகையார்ந்தவந்துகிலக்குல்லவிற்கோதா  
யம்புகைக்காணுமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

இ - ள். அம்பையுகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகையிவனங் கொண்டால் இனி யிவற்கு ஈண்டு நிகராவா யாரென்பாரும், கோதாய்! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையிலவனையைக் காண்கிலேமென்பாருமாயினுரென்க.

அம்புகுழ்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர். அழகிய புகையார்த்த துகில். (சு)

மைத்துனநீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி  
மைத்துனநீண்டவாட்டடங்கண் ணூர்மலர்தூவ  
மைத்துனமன்னர்மால்சுளிதேறிப்புடைசூழ  
மைத்துனநீண்டமாமணிவண்ணவனவனெத்தான்

மைத்துன்ன-மேகநெருங்க. வாள் மைத்து உன்னநீண்ட கண்-வாள் ஒளிமழுங்க நினைக்கும்படி நீண்டகண், மைத்தல் - ஒளிகெடுதல், \* “மைம்மைப்பின்னறு குருடு” என்றற்போல. மைத துன்ன - சுருமைபொருந்த

இ - ள். மாடத்தையேறி மகளிராமலாதாவ மைத்துனவரசா சூழச் செல்கின்ற அவன் மணிவண்ணை யொத்தானென்க. (௭)

வேறு.

ஊதுவண்டரற்றுமமுயாதாமரைப்  
போதுபூங்கழுநீரோடுபூத்துடன்  
வீதிமல்கினபோன்மிளிர்வேற்கனு  
மாதரார்முகப்பூவுமலாந்தவே.

இ - ள் தாமரைப்பூக கழுநீரோடேபூத்தது மல்கினபோலே மகளிர் முகப் பொலிவுவ கண்ணும் பரந்தனவென்க. (அ)

வீணைவித்தகன்வேந்தடுவீங்குதோள  
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்  
பூணுமாரமுமின்றுபொன்பூத்தலர்ந்  
தியாணநுரமராபடுபோன்றதே.

இ - ள். ஊர் காரிகையாரையும், அவரணிந்த கலங்களைபூந தானீன்று, வேய்ந்த

\* பழமொழி, சுஅஅ:—இம்மைப் பழியு மறுமைக்குப் பாவமுந் - தம்மைப் பரியார் தமரா யடைந்தாரிற் - செம்மைப் பகைகொண்டு சேராதார் தியரோ - மைம்மைப்பி னன்று குருடு. மைம்மைப்பின்னறுகுருடு என்பது - தோன்றிற்றுந் தோன் றுதுமாங் கண்ணின் றன்மையினுங் குருட்டுக்கண்ணின் றன்மையே நன்றென்றவாறு.

பொன்றாபொலிவுபெற்றுப் பரத்தலிற் சீவகனை வந்துகாண்பதோர் அமரபதினை  
ஒத்ததென்க. (க)

தேம்பெய்கற்பகததாரவன்சோதலும  
பூம்பெய்கோதைபுரிசைக்குழாநல  
மோம்புதிங்குநுலந்துகடர்கண்ட  
வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்ததே.

இ - ள். சீவகன் கோயிலைச்சோந்தவளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங்கோதையை  
யுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிபடுதலின் இளஞாயிற்றைக்கண்ட ஆம  
பலினுடைய குவிந்த மலாத்திரையொத்துக் கெட்டதென்க. (க0)

வேறு.

மாகம்முழக்கின் மணிராகம்பதைப்பவேபோ  
லாகம்மறவரகன்கோயில்புக்கம்பொன்மலைத  
தோகைம்மடவார்துவர்வாய்துடித்தஞ்சுவெம்பா  
வேகம்முடைததாய்விழியாததொழித்தேகுக்கென்றா.

இ - ள். மடவார விசும்பில்இடி யோசையாலே பாம்புகள் பதைப்பனபோலே  
யாம்படி, மறவா கோயிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏருகவென்றாரென்க.

அப்பொழுது அவா துடித்தது வெம்பி யஞ்சு, விழித்துக் கோபித்துக் கூறின  
ரென்க. அழாமற்பொருமுதலிற் துடித்தது. (கக)

செய்பாவையன்னார்சிலம்பார்க்குமென்சீறடியாரா  
செய்பூந்தவிசின்பிசையல்லதுசேறலில்லாரா  
மையாரந்தகண்ணீரமணிபபூண் முலைபாயவிம்மா  
வெய்தாமடவாரவெறுவெந்நிலத்தேகினுரே

இ - ள். அதுகேட்டதிருவையொப்பார சீறடியார சேறலில்லாராகிய மடவார,  
கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாகவழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே  
போயினரென்க. (கஉ)

நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்யவாகிப்  
பருக்கென்றகோலம்மரற்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்  
வருத்தம்மிழற்றிப்பசும்பொற்சிலம்போசைசெய்யச  
செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சீறடிநோவச்சென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்ய  
வாகுதலாலே வாடின இலவமலையொத்த சிற்றடியில் மரற்பழம்போன்று கொப்

\* அரக்குருக் கன்ன செந்நில னொதுககலிற் - பரற்பகை யுழந்த நோயொடு  
சிவணி - மரற்பழுத் தன்ன மறுருநீர் மொகருள், என்றார் பொருநராற்றுப்படை  
யிலும்.



புளித்தகொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வழி நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டினவெனவே கொப்புளித்தலாயிற்று.

(க௭)

க. பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்து வெம்போர்  
கற்பானெழுந்தமுலையார்களங்கண்டுநீங்கி  
நற்பூணணிந்தமுலையார்நிலைகாட்சரிந்து  
நெற்றிநிறுத்துவடம்பவைத்தமுலையினரும்

(க௮)

உ. செங்காற்குழவிதழீஇயினுந்திங்களபுக்கா  
ரங்கான்முலையினரும்பால்வரப்பாயினரும்  
பைங்காசுமுததும்பவழத்தொடுபைம்பொனாநத  
பொங்காரமுலையாரதிருமுறநிறைநதுபுக்கார

இவையிரண்டுமொருதொடா

அழித்தென்பது எதிர்காலநோக்கிய இறந்தகாலச்சொல்

இ - ள். பூண்சுமந்து யானைக்கோட்டைக்கெடுத்துப் போரைக்கற்பதாக எழுந்த முலையாரும், நுகர்ந்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், நிலைதளாந்து எந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளஞ்சூலுடையாரும், திங்கட்சென்றவரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்ந்தாருமாகியமகளிர் முற்றத்தே நிறையச் சென்றாரென்க

நிறைந்து - நிறைய சேவகன் இவர்பொறும்புதல்வர் அரசகுலமன்மையிற நன் குலத்திற்குப் பகைவரன்மையுணர்ந்து அருளாற் றிங்குசெய்யாது அவரைப் போக விடுகின்றானென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருளின்மையானும், பகையென்றும், பெண்கொலைபுரிந்தும் குலத்தொடுங்கோறலெண்ணினானென்று ஆண்டுக் கூறினார். எதிர்வந்துபொருதலின், முன்பு அவன் புதல்வனாக கொன்றானெனார்

(கரு)

பெய்யாரபுயலிற் பிறழ்பூங்கொடிமின்னின்மின்னு  
நெய்யார்ந்தகூடதனிழற்பொன்னரிமாலேசோரக்  
கையாரவளையாரபுலிகண் ணுறககண்டுசோரா  
நையாத்துயராரடுங்கும்பிணைமான்களொத்தார.

இ - ள். அவர் சேவகனைக்கண்டு பெய்கின்றமுகிலிற பிறழமின்போலேமின்னிற் குலைந்தகூடத்தலினது மாலேசோரும்படி நைந்து வருந்திச் சோந்து புலியைக் கண்டு நடுங்கும் பிணைமான்களை யொத்தாரென்க.

(க௯)

க. வட்டம்மலர்த்தாரவனாளுள்பெறுவான்பொற்  
பட்டம்மணிந்தாளிவாதங்களுளாயாவனென்ன  
மட்டாரலங்கலவன்மககளுந்தானுமாதோ  
பட்டாரமருட்பசும்பொன்முடிசூழுவென்றார்.

(க௭)

- உ. மாலேறனையானொடுமக்களுக்கோதோவென்ன  
வேலேறுபெற்றபிணைமானெனமாழ்கிவிழ்ந்து  
சேலேறுசின்னீரிடைச்செல்வனபோன்றுசெங்கண்  
மேலேறிமூழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிறநதுபட்டாள.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். உழையனானோக்கிக் கட்டியங்காரனால அருள்பெற்றுப் பட்டமணிந் தவன் இவாகளுள் யாவனென்று சீவகன்கேட்க, நீகேட்டவட்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவா அவன்பொறுக்கும்படிக்கூறாதே முறுகன் சூழ்ந்துகிடக்க கட்டியங்கார ன்றானும் மக்களும் பட்டாரென்றுகூறினா, அதுகேட்டு அவன் ஏறியானொடு மக்க ளுக்குமுற்றது அஃதோவென்ன இறந்துபட்டாள்காணென்றாரென்க.

யாவனென்றுவினாவு இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினா. எனாரென வருவிக்க. வட்டத்தா. மால்-பெருமை. அஃதோவென்றது - \*‘‘மன்னாதி-யினடு தங்கனையோடு மெரித்திடும்’’ என்று அமைச்சர்கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான கேட்டிருந்ததலின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றான். சேல் வற்றின சின்னீறிந கழிற்சேறலின்றி மெல்லச் செல்லுமவைபோற ஈனனும் மெல்லவேறி மறிந்து கீழ்மேலாய் விழ்ந்தன வென்றறிந்து பட்டசெய்திகூறினா (கஅ)

ஐவாயரவினவிராரழல்போன்றுசீறி  
வெப்போனாயிர்ப்பின்விடுத்தேனென்வெகுளிவெநதி  
மையாரணலமணிநாகங்கலுழன்வாய்ப்பட்ட  
மியாவெனநீருடன் லுள்ளமுருநல்வெண்டா

இ - ள். பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவரும் வெகுண்டு, அவ்வுயி ர்போய்பின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானுங் கட்டியங்காரன் உயிர்போய பின்னரே என் வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; இனி நீ, கருமைநிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா, அதுபோல் எமக்கும் இனியுந் லின்றென்றுகருதி யுள்ளவருந்தி யுருகவேண்டாவென்றானென்க. (கக)

மன்கேழ்மணியினுழையுந் துகினூலின்வாய்த்த  
நுண்கேழ்துசுப்பின்மடவீர் நும்மைநோவசெய்யே  
னெண்கேழ்க்குழநீரொளிமுத்தமுமிழ்வதேபோற்  
பண்கேழ்மொழியீர்நெடுங்கன்பனிவிழ்த்தல்வேண்டா

இ - ள். துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல்வாய்த்த மடவீர்! யான் நும்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன்; ஆதலால், மொழியீர்! இனித் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றானென்க.

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. நூலிற்காட்டில் நுண்ணிய நுசுப்பினையுடைய மடவீர், கேழ் - நிறம். (உ0)

என்னுங்கட்குள்ளமிலங்கிர்வளைக்கையினீரே  
மன்னிக்குவாழ்வுதருதும்மவறறானும்வாழ்மின்  
பொன்னிக்குக்கொண்டுபுறமபோகியும்லாழ்மினென்றான்  
வின்னுங்கவிங்கிவிழுக்கந்தெனநீண்டதோளான்.

இ - ள். வில்லைவலிக்கவீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே!  
தும்மன்னன் துமக்குத்தந்த சீவிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தருவேம்; அவற்றைக்  
கொண்டு என்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின்; அன்றி எங்குநின்றும் பொன்னைக்கொண்டு  
நஞ்சீவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின்; இரண்டில் துங்கருத்தியாது? கூறு  
மினென்றானென்க. (உக)

திததும்முவேலான்றிருவாப்மொழிவான்முழக்கம்  
வாய்த்தங்குக்கேடும்மடமஞளுக்குமுத்தினேக  
காய்ததெங்குமுந்தகரும்பார்தமபதிகளபுக்கார்  
சேய்ச்செந்தவிசுநெருப்பென்றெழுஞ்சீரடியா.

இ - ள். மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்றுநீங்குஞ் சேடியா, தீயைப்  
புறப்படவிடும் வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை அவ்விடத்தே  
வாய்ப்பக்கேட்டு, போவேமென்றுகூறி, மயிற்முழம்போலே மகிழ்ந்துபோய்த் தம்  
பதிகளிலே புக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார் (உஉ)

காதார்குழையுங்கடம்சங்கமுங்குங்குமமும  
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்  
காதார்குவளைத்தடங்கண்முத்தரும்பவிம்மா  
மாதாரமயிலன்னவாசன்பகச்சாம்பலொததா.

மாலையாகிய பாரம்.

இ - ள். காதன்மிருந்த மயிலன்னவர், தங்கணவனையிழத்தலிற் குழைமுதலிய  
வற்றைப் பாரமென்றேநீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடலையொத்து நோன்பைமேற்  
கொண்டிருந்தாரென்க. (உ௩)

ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலெல்லாங்  
காய்பொற்கழகைக்கதிர்க்கைவிளக்கேந்திமள்ளர்  
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்வினாந்தாய்ந்தபின்பைச்  
சேய்போற்கமலமகளைகொழுச்சென்றுபுக்கார்.

கழகை - துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தமூங்கிற்முழாயை.

இ - ள். மள்ளர், கழகையோடுகூடிய விளக்கையேந்திப் புரிசைமுத்தகோ  
யிலையும் பொன்னறையையும் பிறவிடங்களையுமெல்லாம் கடுகிச் சோதித்துக் காவலி  
ட்டின்பு திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகனைச் சென்றுபுக்காரென்க ( )

முலையின்றுபெண்ணைத்திரடாமங்கடாழ்ந்துமுற்று  
மலையின்மருஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்

கலையின்ற சொல்லார்கமழ்பூவணைகாவல்கொண்டார்,  
கொலையின்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கண்மே.

தாழ்ந்து - தாழ். முலைபோலுங் காயையின்ற பனைபோலுந்தாமம். மலையின்ற மஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புனகநிறைந்து புறம்போத.

இ - ள். கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார் சீவகற்குப் பள்ளியிடத்தைத் தாழ் விம்மக காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (உரு)

போர்க்கோலநீக்கிப்புகழ்பொன்னினெழுதப்பட்ட  
வார்க்கோலமாலைமுலையார் மண்ணுறுப்பவாழ  
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலையாபன்  
முர்க்கோலமானமேர்த்தகைமாமற்றொழுதுசொன்னான்.

இ - ள். முத்தமாலே நிழல்வீசுமாபன் போரக்கோலத்தைப்போக்கிப் பொன்னாலையெழுதப்பட்ட கச்சையுங் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய முலையார் நீராட்டவாழ அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழகினையுந் தோத்திரனையுமுடைய மாமனைவணங்கி ஒருமொழிகூறினானென்க.

கனவேள்வி முடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலிற பின்னும் மஞ்சனமாடினான். (உசு)

எண்கொண்டஞாடபினிரும்பெச்சிற் படுத்தமாற்பர்  
புண்கொண்டிபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்பநோக்கிப்  
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல  
மண்கொண்டவேலானடிதைவரவைகினானே

ஞாட்பின், இன் - பொரு.

இ - ள். தேவாசுரம், இராமாயணம், மகாபாரதமென்கின்றபோரில் வீரா புண்பொறுபோலப் புண்பட்டவீரா புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராக வென்றுகூறினான், கூறித் தானுங் கூடப்போய்ப் பொற்பநோக்கிப் பின்பு பள்ளி கொண்டானென்க.

பலபுண்களையுமுறிந்து பரிகரித்தமையால அவனைகூறினான். செய்க - வேண்டு கோடறப்பொருட்டுவந்த வியங்கோள். இனி அப்போரோடு எண்ணுதல்கொண்ட போரென்று தேவாகூறுமாம் \* “மணகருதும்வேலான்” என்றதற்கு மண்கொண்டவேலானென்றா. (உஎ)

வேறு

வார்களாலேதுகைப்புணடுவணாபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ  
நீன்கால்விசையேடுமித்தேரிமைத்தாநிலத்திற்காண்கலாத்  
தாள்வல்புர்ஷிபுணைவிழ்த்தயானையாவித்தாந்கன்ன  
கோள்வாயெஃகமிடம்படித்தகொழும்புண்மார்பரயாவுயிர்த்தார்.  
கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

\* பதுமையாரிலம்பகம், சு௦,

இ - ள். வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகியதேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்காளுத புரவியும், பண்ணவிழுத்தயானை கொட்டாவி கொண்டாலனைய வாம்படி வாளிடம்படுத்தின புண்ணையுடைய மார்பரும் இளைப்பாறினாரென்க. (உஅ)

கொழுவாய்விழுப்புண் குரைப்பொலியுங்கூந்தன்மகளிர்குழைசுதறி யழுவாரழுக்கைக்குரலொலியும்தாகண்முரசின்முழக்கொலியுங் குழுவாய்ச்சங்கின் குரலொலியுங்கொலைவல்யானைச் செவிப்புடைய மெழுவார்யாழுமேத்தொலியுமிறைவன்கேளாத்துயிலேற்றான்.

இ - ள். அழகிய இடம்பைதரும் புண்வாய்காற்றைப் புறப்படவிடுகின்ற ஒலியையும், பட்டவாக்கு மகளிர்முகின்ற அழகைக்குரலிற்றிறந்த ஒலியையும், முரசினது நடுக்கினகண் முழங்குதலிற்றிறந்த ஒலியையும், திரண்டவாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஓசையையும், நொந்தயானையது செவிப்புடைய யும், எழுவார்யாழையும், ஏத்துகிறஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தா னென்க. (உக)

தொடித்தோண்மகளிரொருசாராரா துயரக்கடலுளவரீந்த வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிலின்பககடனீந்தப பொடித்தான்ததிரோன்றிறாநெற்றிப்புக்கழமுப்புறநீர்ப்பளிங்களை இக் கடிப்பூமாலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழீஇயினான்.

இ - ள். பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்க, வென்றவாமகளிரொருகூற்றார இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதிரோன் கடலிலே தோன்றினான்; அப்பொழுது அவன் கடு, நெல்லி, தான்றியுறினரீரிலே கருப்பூரத் தைக் கரைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணைக் கழியினென்க. (உ௦)

முனைவற்றொழுதுமுடிதுளகிமுகந்துசெம்பொன்கொளவீசி நினையலாகா நெடுவாழ்க்கைவென்றிக்கோலம்விளக்காகப புனையப்பட்டவஞ்சனதைதப்புக்கழவெழுதிப்புனைபூணன் கனைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேறபததாங்கினான்.

இ - ள். பூணன் பிறரார் பெறலாமென்று கருதலாகாத செவ்வத்திற்கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படிமுனைவனை யஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம் பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி யலங்கலையுங் கலத்தையும் பொரு ள்தத் தாங்கினென்க. (௩௧)

முறிந்தகோலமுகிழமுலையார்பரவமொய்யார்மணிச்செப்பி னுறைந்தவெண்பட்டுதித்தொளிகேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு செறிந்தகழுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசின்கம்போ லுநிற்தார் தமக்குமநங்குயலண்ணல்செம்மார்திருந்தானே.

இ - ள். அண்ணல், தளிர்ந்தகோலத்தையுடைய முகிழ்த்தமுலையார்பரவ உடு த்துக் கவுட்கொண்டு பூவவப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அநிற்தார்க்கும் அநங்கனே

யாய், ஆண்மையினுற் சேக்கையை மரீஇயதோர சிவகம்போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

மெலியவும் பாடம். இது மற்றைநாளிறசமயம்.

(௧௨)

வார்மீதாடிவடஞ்சூழப்பொற்பார்ந்திருந்தவனமுலையா  
ரேர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற்  
கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப்  
போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தாரா.

ஆடி - ஆட -

இ - ள். கச்சையறுததுச் சூடி யாந்து அடிபரந்த முலையாரது அழகு மேலா  
ம்படி சாந்தையுமெழுதிக காராவென்று சங்கநிதிபோற கலத்தையும்பொழியுங் கை  
யினையுடைய கழலோனைப் போனாவென்று பகைவரைப் புறங்கண்ட அரசா சூழ்ந்தா  
ரென்க.

(௧௩)

வேறு

தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தாமணிரெடுந்தேர்  
மல்லற்றம்பியுமாமனுமதுவிரிகமழ்தார்ச்  
செல்வன்றறையுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும  
வல்லைத்தொக்கதுவளங்கெழுதோயிலுளொருங்கே.

இ - ள். தோழருந் தம்பியும் மாமனுந் தாதையும் பழையவரும் நாடுந் கோயி  
லிலே விரையத் திரண்டனவென்க

நத்தட்டன் சிறந்தமையிற கூற்றினா. திணைவிராய் எண்ணி அஃறிணையான்மு  
டிந்தன. பன்மையொருமைமயக்கம்.

(௧௪)

துளங்குவெண்மதியுருத்தவென்கதிர் தொகுத்தமைபோல்  
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியுவந்தெழிலார்  
வளங்கொண் மாநகர்மழகதிர்குழீஇயினபோலக்  
களங்கொண்டிண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலிந்தே.

இ - ள். மதிசொரிந்தகதிராக் குவித்த தன்மைபோல விளங்குமவெள்ளி  
மலையிலே கலுழவேகனிருப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாநகரை யிடங்  
கொண்டு இளங்கதிரா திரண்டாற்போலே மாநகரிலே பொலிந்து சனமிறுநரென்க.

ஒழிய - தகக.

(௧௫)

க. எண்ணமென்னினியெழின் முடியவன்வதுதுணிமிவா  
கண்ணனாரொடுகடிகையும்வருகெனவர லும்  
பண்ணினாமுடிபழிச்சியமணிபொனிற்சூழியறி  
பண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகணகவே

(௧௬)

உ. விரியுமாலையன்விளங்கொளியுடியினன்றுளங்கித  
திருமலையால்வரைக்கலவியதனையெதார்தேந்தா

ரருவிபோல்வதோராரமுமாபிடைநடப்ப

வெரியும்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இனியென்றது-காலங்கழிக்குமதன்றென்றவாறு. என்றதனானே புரோகிதன் முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரா வரித்ததுவும், அங்குராப்பணம் அகிவாஸமுதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்தம் பார்த்திருந்ததுவுந் தோன்றக் கூற்றாரும். கண்ணனார்-உபதிருஷ்டா, என்றது புரோகிதனை; இஃது ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. கழகை - \* முகூர்த்தவிதாநி. பழிச்சிய - புகழ்நத. மணிகளைப் பொன்னிலேயழுத்தி யவற்றின் கதிர்களையுமபடி முடியைய பண்ணினருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

இ - ள். முன்றொக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் துணிமினென்று அமைச்சரானோர்க்குக் கூற, அவரும் முடியைப்பண்ணினாரும், கழகையும், கண்ணனாரும் வருகவென்றழைப்ப, அவாகள்வந்தவளவிலே, திருவிற் றுளங்கி மால்வளையிலே குலவியதன்மையை யொப்பதோதாரும், அருவிபோல்வதோர் முத்தாரமும் மாப்பிலேதுயலாநிற்ப, விளங்கொளியிரியுமியலபினனாய முடியினனாய இமையவனொருவன் வந்திழந்தானென்க

முடியமைத்தறகுக்கூறிய நூலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகள் மகிழ என்றார். நாமகள் நகப் பண்ணினருமென்க. (கங)

கொம்மையாரந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிநத

வம்மையாரந்தனவழகியமணிவடமுடைய

வெம்மைசெய்வனவிழுதகுடூலைத்தடமுடைய

பொம்மெலோகியுபொழிமின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

இ - ள் அவன்தேவியர் பெருமையாரந்தன, எழுதப்பட்டன, குய்ந்தன, அழகிய கருமையிறந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலையையுடைய ஒழுக்கின்ற மின்னொழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கு மெத்தென்றவோந்

(கங)

மையல்யானையின்படுமதங்கெட்ப்பகட்டரசன்

செய்தமுமமதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழந்

தெய்வவாசத்துத்திருநகாவாசங்கொண்டொழிய

வெய்யாதோற்றினாவிசும்ப்டைசசிழப்பொடும்பொலிந்தே.

இ - ள். இழிந்தவர்கள் யானையினமதங்கெடுமபடி. களிற்றரசனுண்டாக்கின மதம்போலே திசைதொறுங்கமழந் தெய்வமணத்தாலே நகரிலுள்ளமணந் கைக்கொள்ளப்படடி அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரிடத்தே தோன்றினாரென்க

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை

(கக)

\* முகூர்த்தவிதாநி - முகூர்த்தமவிதிப்பவன்.

வெருவிமாநகாமாந்தர்கன்வியந்துகைவிதிப்பப்  
பரிதிபோல்வனபாற்கடனூற்றெட்டுக்குடத்தாற்  
பொருவில்பூமழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி  
பெரிபொனீண்முழகவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே.

சொரிந்து - சொரிய.

இ - ன். பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பரிதிபோலும்  
நூற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலேமுகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்துகை  
விதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

பலத்திரனென்றார், நெஞ்சிறுய்மைதோன்ற. ஆசிரியனாதலிற் ரொழு  
தான். (௪௦)

தேவதூந்துபிதேவர்கட்கோகையுய்த்துரைப்பா  
னுவியம்புகையணிகிளர்சுண்ணமோடெழுந்த  
நாவினேத்தினரரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த  
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவதுநிறைத்தார.

தேவதூந்துபி-தெய்வவாச்சியம் அவி-ஆவியெனவிகாரம்; என்றது - ஹோமத்  
தால் வினைந் ஹவிவை. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப்பட்டன; மன்  
னர் கைக்காணியிட்டு வணங்கினா; கடிகையா மங்கலம்பாடினா.

இ - ன். தூந்துபி யுரைத்தற்கு அவியோடும் புகையோடுஞ் சுண்ணத்தோடு  
மெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினா; உளாந்தன; மன்னருங் கடிகையரும் நிறைத்தா  
ரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்தநராகிய அரம்பையரென்க. (௪௧)

திருவமாமணிக்காம்பொடுதிரள்வடந்திளைக்கு  
முருவமாமதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப்  
பரவைமாநிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட்  
பொருவில்பூமகடபுணர்ந்தபினிமையவனெழுந்தான்

திருவமாமணி-அழகியமணி, அ - அசை. காம்பும் வடமுந் திளைக்குமறி - இல  
பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

இ - ன். குடை யோங்கி நிலத்தையளித்தது; அங்ஙனமளித்தலிற் கயல்  
போலங் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன்புணர்ந்தான்; புணர்த்தின் சுதஞ்சனன்  
போயினென்க. (௪௨)

வேறு.

மின்னுங்கடறநிறையின்மாமணிக்கைவெண்கலரிவிரிந்துவிசை [ன்ற  
பொன்னங்குடைநிழற்றப்பொன்மயமாமுழைக்கலங்கள்பொலிந்துதோ  
மன்னர்முழயிறைஞ்சிமாமணியங்கழலேந்தியடியீடேத்தச்  
சின்னமலர்க்கோதைத்திஞ்சொலார்போற்றிசைப்பத்திருமால்போந்தான்



இ - ன். திசாபோற் கவரிவீசத் திருவிண்வடிவாகிய குண்ட யுலகைநிழற்றக் கலங்கத்தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் நன்னிலமிதித்தநகுப் போந்தானென்க.

பொன் - திரு; “நன்பொன் போகிய பொன்றாம்” போல. இது பவனிக்கு டையாதவிற் பொன்னங்குடையாயிற்று கழலையந்தி அடியித்தலை மன்னர் முடியாலேயிறைஞ்சி யேத்த. சின்னமலர் - வீடுபூ. காததரடுழிலாலும். வடிவாலும் திருமாலென்றேகூறினா அடுத்து இரண்டபவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத் திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவாரா ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுகுந்தமைதோ ன்ற அடியீடேத்தவென்றா.

(ச௭)

மந்தாரமாமாலேமெற்றொடர்ந்துதழுவவராததாமமல்கி  
யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கறவின்முனாபோயக்கமுடியாயபொற்  
செந்தாமரைமகளேயல்லதுபென்சாராததிருவிண்மிக்க  
சிந்தாமணியேயந்தசித்திரமாமண்டபத்துச்செல்வன்புககான.

தழுவவாராததாமங்கறிற நேனை யுண்ணப்பெறாதே வண்டுகள் ஏக்கறக்கும்படி புகைபரந்து. திருவல்லது பென்சாராததெனவே சமயமிருக்குமண்டபமாம்.

இ - ன். தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பென் சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் றன்மைபொருநதிய செல்வன் புககானென்க.

மேல் நீனைத்தனகொடுக்கின்றாளுதலிற் சிந்தாமணியென்றா.

(ச௮)

பைங்கணுளையெருத்திற்பன்மணிவானொயிறுப்பவளநாவீற்  
சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றேர்மன்னர்முடிசுளகுழ  
மங்குனமணிநிறவண்ணன்போலவாரகுழைகடிருவில்வீசச்  
செங்கட்கமழ்பைந்தாரச்செஞ்சுடர்போற்றோமன்னனிநுந்தானன்றே.

இ - ன். பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ்சிலகன், முடிகளை யுடைய தேர்மன்னர் சிங்கம்போற்குழக் குழை நிகையொங்கும் வில்லைவீசக் கணமுத வியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிருந்தானென்க.

மங்குல் - திசை. எனவே தந்தையைப்போல இருந்தானென்றார்.

(ச௯)

வேறு

வார்பிணிமுரசநாணவானதாமுழக்கமேயப்பத்  
தார்பிணிநாமமாரபன்றம்பியைமுகத்துணைக்கி  
யூபிணிகோட்டஞ்சீப்பித்துறதவணைடநாட்டைப்  
பார்பிணிகறையிலீங்கப்படா முரசறைவியென்றா.

உள் - உருபுமயக்கம். பாரிர்க்குக் கட்டின கடமையினின் றுநீங்க என் றது-  
ஜிவிலொன்றையுந் தவிரவென்றவாறு.

இ - ன். சிலகன் மமபியை முகத்தைநோக்கி யூகனிலுள்ளாரைப் பிணித்த

சிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுறாதவன் ஆண்டநாட்டைப் பதினூறியாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசுதையென்று முரசநாண் வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினானென்க.

கதையினீங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய் நாட்டை யென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிறறு, ஐ - அசையுமாம். (சக)

கடவுளரிடனுங்காசில்க்ணிபெறுநிலனுங்காமர்  
தடவளாமுழங்குஞ்செந்திரநான்மறையாளாதங்க  
ரிடவியநிலத்தோடெல்லாமிழந்தவாக்கிரட்டியாக  
வுடனவைவிடுமினென்றானெனிரிலாவுமிழம்பூணன்.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சாறறக்கூறிய பூணன் பின்பு அமைச்சனானோக்கி, அந்த ணர்தம்முடைய இறையிலிநிலத்தோடே தேவர்களிறையிலிநிலத்தையுஞ் சோதிட நூலோர் இறையிலிநிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலிநிலங்கனையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விடுமினென்று, பின்னும் அவனானைகாலத்து அவறறையுடனீழந்த வர்க்கு இரட்டியாக விடுமினென்றானென்க

விடுமினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சனானோக்கிக் கூறினமை உணர்க. விடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏறறுக. உடனீழத்தல் - அவன் சேரமாமறுதலின், இழத்தல் (சஎ)

க. என்றலுந்தொழுதுசென்னிலனுநீஇயெழுந்துபோகி  
வென்றதிரமுரசம்யானைவீங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற  
குன்றுகண்டனையகோலக்கொடியணிமாடமுதூர்ச்  
சென்றிறைமுழங்கச்செல்வன்றிருமுரசறைவிக்கின்றான். (சஅ)

உ. ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா  
னின் றுளீருலகத்தென்றுமுடனுளீராகிவாழ்மின்  
பொன்றுகபசியுநோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன  
மன்றலமறுகுதோறுமணிமுரசார்த்ததன்றே. (சக)

கூ. நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்  
பூக்குழம்மகளிர்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டிர்க்கும்  
கோததருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன  
வீக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழங்கரறைவித்தானே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. அறைவிக்கின்றான் - பெயர்.

உ. உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்கூறாநிற்க. என்னமுரசமார்த் ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

கூ. நோக்கொழிந்தா - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளினிற்குவிதல். மகளிர் - பரத்தையர். பரத்தையரிடத்து வேட்டையாலே கொண்டவன்பாதுகாவர்த்

அறிவுடைய மகளிர்க்கும், கோ - பசு கோத்தலை விகாரமாக்கிக் கோத்தலேத்தரு  
நிதியம் - இடையறாத பொருளுன்னுமாம்.

இ - ள். என்று சீவகன்கூறின வனவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது  
வணங்கிப் போய் மூதுரிலே வியாசசென்று முழங்கும்படி முரசறைவிக்கின்றவன்  
முரசறைகின்றவனுக்கு இறைவனருளியமொழியைச் சாற்றென்கூற, அவனும்  
வென்றிராமுரசத்தை யானையெருத்தத்திலேற்றிப் பசியும்நோயும்பகையும் பொன்றுக;  
இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுள்ளீராய் வாழவீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்  
நாட்டைப் பதினாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க முரசமார்த்தது;  
அப்பொழுதே நோக்கொழிந்தீர்க்குஞ் சாம்பினீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கும்  
கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் நிகியதையும் நீர்வாழும்படி தருமென்று  
முரசறைவான் கூறும்படி யவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைக்  
கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறாத தான்கூறிச் சாற்றுவித்தானலன், அவன் அரசாட்சி பெற  
றா செய்யுமறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்றுவித்தானென்று  
கொள்க. (௫௦)

திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த  
ரொருவனுக்கொருத்திபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வைகிப்  
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழிபவிப்பாற்  
பெருவிறல்வேந்தாவேந்தற்குற்றதுபேசலுறமேன்.

இ - ள் இங்ஙனம் அரசன்றான் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெ  
ல்லாம், பகையும் நோயும் பசியுங் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கொருத்திபோல மனம  
கிழந்து ஒளியோடே தங்காநிற்கச் செல்கின்ற நாளிலே, வேந்தற்குற்றதொன்று கூறுத  
லுறமேனென்றாரென்க

வைகி - வைக.

(௫௧)

பூமகளிலம்பக முற்றிற்று.

ஆ. சுவாமி உ, ந. எள.

ப ன் னி ர ண் ட ர வ து

## இ ல க் க வ ண் ன யா ரி ல ம் ப க ம்.

அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவரைமார்பன்  
நலந்தகாரிகையவர்களைத்தருகெனவருள்  
விலங்குமாலேவெள்ளருவியவெழில்வரைமணந்த .  
புலம்புநீள்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங்கொடுத்தார்.

இ - ள். மாலையையேந்திய வரைபோலுமார்பன் தான மணஞ்செய்தமக்களி  
னாத தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும்அவனருளிச்செயலோடே வருத்த  
மிகக் சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வரை.

(க)

மோடுகொண்ணிலர்முனைததெழுபரிதிகண்டறியாப்  
பாடுவண்டொடுபறவையுந்குதுங்காப்பின்  
மாடமாமணிச்சிங்கையின்மயிலெனவிழிந்தார்  
வீடுகண்டவர்போன்றுமின்னிடுகொடியனையார்.

இ - ள். மின்னையும், எழுதுகொடியையும்மீனையார், மதியையும் பரிதியையுங்  
கண்டறியாத மாடத்தின்கண்ணே வண்டும்பறவையுமஞ்சுங் காவலையுடைய சிவி  
கையினின்றும் மயிலிழிந்தாற்போல இழிந்தாரென்க.

துன்பமுறுதற்கு ஓர்சாபம்பெற்று அச்சாபம்வீடுகண்டவரைப்போலே மகிழ்ந்து  
இழிந்தாரென்க. வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்கிறாற்போல இவரும் இனி வருத்த  
நீங்கினாரென்றுமாம்.

(உ)

அன்றுகுடியமாலையராடியசாந்தார்  
பொன்றிவாடியமேனியாபொன்னிறைசுருங்கார்  
சென்றுகாதலன்றிருவிரிமமைமலரடிமே  
லொன்றிவிழிந்தனாகுவனைக்கணுவகைமுத்துகுவே.

இ - ள். இவன்பிரிகின்ற அன்றுகுடிய மாலையராய் ஆடினசாந்தினராய்,  
கெட்டமேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள் கண உவகைமுத்துகும்படி  
சென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க.

(ஈ)

இலங்குபூண்வரைமார்புறவெடுத்தவன்முயங்க  
மலங்கிவாட்கண்கள்வருபனிசுமந்துடன்வெருவிட

கலங்குநீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயல்ணைபோற்  
புலம்பியோடினசெவியுறநெடியனபொலிந்தே.

இ - ள். சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுறற கயலிணைபோலே இவன்பிரி  
விற்குமலங்கிப் புலம்பி ஒடினவாட்கணகள் ஈண்டு அவன்அவரைச் சேரவெடுத்து  
முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயின  
வென்க

வெருவவென்க. ஒடுதல் - கெடுதல், “ஒடியதுணர்தலும்” என்றபோல. (ச)

வேனில்வாய்ப்பட்டுவிரிமுனைதளிரொடுகிரிந்த  
கானக்காரமுல்லைகாரமழைக்கெதுநதனபோல  
மானமங்கையாவாட்டமுமபரிவுந்தகணவன்  
நேனெய்மாரபகநதீண்டலுந்திரந்தொளிரிந்ததார.

இ - ள். முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்தமுல்லை மழையையேற்றுக்  
கொண்டனபோல மங்கையா தங்கணவன்மாரைப் தீண்டினவனவிலே மேனியில  
வாட்டமும், மனத்திலவருந்தமுந் தீர்துபோய ஒளிமிக்காரென்க

மழைக்கு, கு - உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி தேனைப்போன்ற மா  
பென்றார், தேனுக்கு இன்கவைநிகழ்ந்தகாலத்தே பூச்சுகவைநிகழுமாறுபோல, இம்  
மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழத்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்ப  
நிகழ்த்துமெயென்னுங்கருத்தை அவாசுருப் பிறப்பித்தலின் இனித் தூதாய்வந்த  
தேனினம் இளைக்கிறமார்புமாம் (டு)

சேலுண்கண்ணியாசிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி  
மாலேநல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக  
கோலமென்முலைக்குங்குமய்க்கொடியெழுதிச்  
சோலைவேய்மருடோண்முத்துநதொழுதகவணிந்தார.

இ - ள் சேடியா தேவியாக்குச சிலம்பிலேநின்றந் திலகத்தளவுந்திருத்தி  
முடியிலே மதுக்கமழ் தகையனவாகிய மாலேநல்லனவன்றைசூட்டி. முலையிலுந்  
தோளிலுங் குங்குமத்தாலேஎழுதுகொடியெழுதித் கணவன் தொழுதல்தகும்படி. முத்  
துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க (சு)

நஞ்சுமேய்ந்திளங்களிக்கயன்மதாபபனபோல  
வஞ்சிவாட்கலந்தண்மதர்த்தனமலர்ந்துடன்பிறழ்ப  
பஞ்சுசூழ்மணியேகலைபரிந்தவைவொரிய  
வஞ்சிதுண்ணிடைகவின்பெறவைகின்மாதோ.

அவசத்தாற் பிறந்த அனந்தர்நோக்கின நஞ்சென்றார். டுடன் - எல்லாம்  
பஞ்சு - ஆகுபெயர். தனதுதுண்மையான் ஊற்றின்பிரம்பப்பெறாதவிடை \* மெய்

\* அந்நானூறு, ௩௦௪; மெய்ப்பு வன்ன கைகவர் முயக்கத் - தோருயிர் மாக்க  
ளும் புலம்புவா மாதோ.

புருவன்ன முயக்கத்தாலே ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், இடைகலின்பெற என்றார்.

இ - எ. சுயல நஞ்சைமேயதலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் மலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ, மேகலையற்றவை மணியைச்சொரிய, இடை கலின்பெற வைகினென்க. (எ)

அரிபொற்கிண்கிணியணிகளாசிலம்பொடுசிலம்புந  
திருவச்சீரடிச்செழுமலாகனொழுங்கயன்மழைக்க  
ஹருவருண்ணிடைபொளிமணிவருமுலையுருவா  
ரெரிபொன்மேகலையிலக்கணைகடிவினைநொடிவாம.

ஐதாகிய பொன்னுவது க்கடு. திருவ, அ - அசை.

இ - எ. கிண்கிணி சிலம்பொடுசிலம்புந் திருவையுடைய சேறடித்தாமரை முதலியவறையுடைய இலக்கணைபுது மணவீனையைக் கூறுவாமென்றொருநென்க (அ)

ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேளவிகழிறைபோ  
யூழினன்றியுமுறுவியினையோராயின்முடிப்பார்  
சூழியானையுந்துவாகுபொற்சிவிகையுமுடையான  
லேழுவேந்தறகுவிழுப்பெருங்கணியிரித்துனாதநான்

இ - எ. களையையுடைய பெரிய கடல்போன்றதாலே முற்றக்கற்ற யானையுஞ் சிலிகையும் பெற்றானாகியகணி வதியார் றுணைமுடித்தலையன்றி யிநலவீனையை ஓளையானு முடித்தறகுப் பொருந்திய நான்களை யரசனுக்கு விரித்துனாதநானென்க. (க)

ஃ. ஓங்குகொற்றவர்கோதியவுயாபெருநாளால்,  
வீங்குவெளியங்குவ்'நெனவிவங்கொளியுடைய  
தேங்கொண்மாலையுந் திலகமுமணிந்ததிண்குணத்தக  
பாங்கிப்பணனின்றுறதெட்டுப்படுமதக்களிறே.

இதுமுதல் “மாலேவாணமுடி” அளவுமொருதொடர்

கொற்றவற்கோதியநாளென்றதனால் “நவநகூத்தரோநரபதி” என்றது சண்மங்குத் திருமுதலாக ஒன்பதுநாளினதலின், இக்கலயாணத்தாக்கு அநநாளொன்பதிலும் பொருந்துவதொருநாளிலே முரசுசாற்றுகின்றொருநென்க மாலையுந் திலகமுமணியப்பட்டகளிறு. திண்குணம் - மாறுபட்டாதசீலம். குணத்தவாய் மத்ததையுடைய களிறு விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குணநெனப் பண்ணப்பட்டனவெனக் வெள்ளணி யணிந்தனவென்க. (கர)

உ. விளங்குவெண்மிகிலுடுதலுவெண்சாந்துமெய்ப்புசித்

துளங்குமஞ்சினகதுளைச்சிறுகாதினுட்டுவங்கு  
வாங்கொண்மாலையுந் துமுத்தணிந்துவண்முரசங்  
காங்கொளவேழத்தினேற்றிவர்கடிமுரசுறைவான்.

மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசுதையவேண்டி. துளங்காநிறக  
உடுத்துப் பூசிச் சூடி யணிந்து முரசை அவற்றிற் றலையனாகிய வேழத்திலே யேற்றினா  
ரென்க. (கக)

ங. கேண்மின்கேண்மின்களாயாவருமினியனகேண்மின்  
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சாந்தம்  
பாண்டியாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிந்தழகா  
ராணமாகியவருவிவண்ணப்பட்டுமின்.

கேண்மின் - வினாசொல்லடுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. ஆணம், - நேயம். (1)

ச. பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுதுதற்பெரும்பட்டமணிமி  
னுள்ளமேனியுமொளிர்ப்பணிக்கலங்களிற் புனைமின்  
வள்ளல்வாய்மொழியான்படொலமிாதல்லா  
லுள்ளமேவினும்பிறவுணப்பெற்றொழுகாநாம்.

பிள்ளைப்பிறையென்பது \*“பிள்ளைகுழல்” என்னுஞ் சூத்திரத்துமமையை யெச்  
சப்படுத்தி அதனாற்கொன்க. உள்ளமேனி - முன்பு அணியணிந்த இடமொழிய  
உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசனருளிச்செயல். நெஞ்சம்பிறவற்றிலே  
மேவினும். (கக)

ரு. வாழைமல்கியமணிக்குலைகமுகொடுநடுமின்  
முழநாற்றுமின்றாமங்குகிழ்குடம்பரபடி  
யாழின்பாடலுமாடலுமரங்குகோறியற்றிப  
போழுமால்விசும்பெனப்பலபொண்கொடியெடுமின்.

கமுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசும்பைப் போழு  
மென. (கச)

சு. மாலையாண்முடிமன்னவன்மணவினையெழுநாட்  
சீலமில்லனகினக்களிறகற்றுக்கெனமணிந்த  
கோலமாமுரசுடிபுமிழ்தழங்கெனமுழங்க  
நீலமாக்கடனெடுநகாவாழ்கெனவந்தொரா.

மணவினையெழுமெழுநாடும். சீலமில்லனவாகிய கோலக்களிறதையகற்றுக்.

இ - ள். கொற்றவற்கோதியாளிலே முரசுதையதற்குக் களிறுகள் பண்ணின,  
அக்களிற்றிற் றலையனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினா, ஏற்றி நெடுநகாவாழ்க்  
வெனக்கடறி அரசனறிருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றையாவருங்கேண்மின்; இவ்  
வேழுநாடும் இடைவருந்தினும் பூண்மின், பூசுமின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமின்;  
புனைமின், பாலாடிலேயுண்மின்; நடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி யியற்றி யெடுமின்;  
இன்னும் இவ்வேழுநாடும் களிற்றையகற்றுக்கவென்றுகூறி யிடியொலிபோலே முர  
சை முழங்க வந்தொரென்க. (கரு)

வேறு.

முரசமார்த்தபின்புவிருநாள்கள்போய்  
வினாவொடெங்கணும்வெளவீன விம்மின  
புரையில்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை  
யரவவானினதிரந்தவணிமுழா.

ஆர்த்த - விகாரம். போய் - போக. போகாநிற்க இவையுநிகழ்ந்தனவென  
மேல்வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குக. புரா - குற்றம்.

இ - ள். முரசமார்த்தபின் ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் விரைவுடனே  
விரைவிம்மின; யாழ், குழல், தண்ணுமை, முழவு இவை வான்போலே யதிரந்தன  
வென்க. (௧௬)

விண்விளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்  
கண்விளக்கிக்கலந்தவெண்சாந்தினால்  
மண்விளக்கிமலாபபலிசிறந்தினா  
பண்விளக்கியபைங்கிளியின்சொலாரா.

இ - ள். பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லா தேவருலகத்துத் துராலேததுடைக்  
குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள்முதலியவற்றோடேஅககண் கலந்த விரிந்தபூந்துக  
ளைத்துடைத்துச் சாந்தினாலித்தைமெழுகி யில்லுறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலியை  
யுஞ்சிந்தினரென்க

விளக்குதல் - தகுதிபற்றியவழக்கு.

(௧௭)

ஆய்ந்தமோட்டினவான்படுபாலுலை  
போந்துபொங்கியவரவியினற்பொலிர்  
தேந்துமாடங்கடாமிழிநென்பன  
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றலே

இ - ள். இழிநென்னுமோசையை யுடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழகிய  
வயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பாலுலை பாணியின்புறம்பேபோந்து  
பொங்கிய ஆவியினாலேபொலிந்து பூந்துகிலைப் புறம்போர்த்தனபோன்றனவென்க.()

திருவினல்லவாரசெம்மலர்ச்சேறடிப  
பரவியூட்டியபஞ்சரத்தக்களி  
விரவியிலஞ்சோநொளிபூததுராய்க்  
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

இ - ள். திருவினுநல்லவர்தம்மடியைச் சேடியாபரவியூட்டிய செம்பஞ்சின்  
சேறுநிலத்தின்மீதே விரவிச்சோதலின், அவ்வொளி பூத்துப் பரந்து செச்சுவான்  
நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (௧௮)

பால்வெண்டங்கண்மணிக்கைபடுத்தவை  
போலுமாடியுணைக்கிப்பொலங்கலக்



கோலஞ்செப்பவர் கோலவெறிப்பினால்  
மாலையண்டினமாலையகண்கொண்டவே.

இ - ள். திங்கள் மணிக்காம்ப்சேர்த்தினவற்றையொகருங் கண்ணடியில் நோக்  
கிப பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச்செப்பவர் கோலத்தால்வருங் கண்வெறிப  
பாலே யொழுங்கையுடைய வண்டினங்கள் கண டோன்றுவாயினவென்க. (20)

போருமாமழைபோழ்த்துபுத்தொறு  
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண  
மாகநாற்றினதாமமணிக்குட  
மேகமாநகாவிதிரினாத்வே.

இ - ள். தனக்கு நிகரிலலாத நகாவீதியிலே வாயிறோறும் மழையைப்போழ்த்து  
மர்கத்தையேந்துவபோலுந் தோரணங்களிலே தாமங்கள் பொருந்த நாற்றப்பட்டன,  
மணிக்குடங்கள் வைக்கப்பட்டனவென்க. (21)

ஆடன்மங்கையாகிண்கணியாப்பொலி  
பாடலின்னொலிபண்ணமையாமொலி  
மோடுகொண்முழுவின்முழுகிண்டிய  
மாடமாநகாமாக்கடலொத்ததே

“மங்கையா கிண்கணியைசதலிற் பிறந்தவொலி

இ - ள். இவ்வொலிகளாலே நகா கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலிண்டினவொலி.

(22)

சுந்தரத்துகவ்பூந்துகள்பொற்றுக்  
வந்தரத்தெழுமின்புகையாலரோ  
வந்திரன்னகாசாறயர்ந்திவ்வழி  
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

இ - ள் இந்நகா சுந்தரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புணை  
யாலும் அமராபதி சாறயர்ந்து எண்டுவந்திருந்தாறபோலே மிகுதியுற்றதென்க. (23)

வேறு.

நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீந்தப்பெய்  
திரந்துபாலமிர்தெந்ருழுடவொர்  
பரந்துபூந்துகில்பனமணிக்கலஞ்  
சுரந்துகொள்கெனச்சுமக்கநல்குவார்.

இ - ள். எவ்விடமும் பரந்துசென்று நிரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யை  
யுந் தொலைக்கவொண்ணாதபடிபெய்து பாலடிசிலே யூட்டுவார்; துணியையும் கலத்தையும்  
கொண்டுவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (24)

வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி  
திருக்கொண்மாங்கனிதெளித்ததேறலின்  
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து  
புரித்ததெங்கிளநீருமபூரிப்பாரா.

இ - ள் பலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கினதேறலையினிய கருப்புச்சாற்றோடே  
கலந்து சமைத்து அதனையும் விருப்பமிக்க இளநீரையும் பூரிடபாரென்க. (௨௫)

கூந்தலேந்தியகழுநகராயகருலை  
யாயந்தமெல்லிலைபளிதமா தியா கருநீர் பூரிட  
மாந்தர்கொள்ளை கொண்டுண்ணமாநில  
மேந்தலாமபடித்தன்றியீட்டுவாரா

கூந்தல - தலை

இ - ள். கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர் கொள்ளை  
கொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலமுண்ணும்படி யீட்டுவாரென்க.

வெற்றிலையையுண்ணவென்றன் மரபன்மையின், எனடு மாநிலமுண்ணவென  
வே மண்ணுண்ணும்படியென்னும் பொருட்டாம் ஏந்தல்-சுமத்தல். “அடகுபுலால்  
பாகு பாளிதழு முணைஊன்” என்பது பன்மைபற்றிக் கூற்றிறெனவேவேண்டும், பாகு  
பசிப்பிணிதீர துகரும்பொருளன்மையின். இனி மாந்தா முற்கூறிய பாலடிகிலமுத  
லியவற்றையுண்டலின், அவர்தின்றற்குப் பளிதமுதலியவற்றைக் கொள்ளைகொண்டு  
சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவார் என்றமாம். (௨௬)

தூமமார்ந்தனதுப்புரல்வக  
ளேமமாயினவேந்திநிற்றலா  
னாமநன்னகர்நன்பொற்கற்பகந்  
காமவல்லியுங்களங்கொண்டதே.

இ - ள். மெய்க்குறுதியாகிய தூமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர்ந்தனவாகிய  
தகர்பொருள்களையும் ஆடவருமகளிரும் ஏந்திநிற்றலின், இந்தநன்னகரைக் கற்பகமுங்  
காமவல்லியுமிடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கைவிட்டனவென்க.

இட்டது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

(௨௭)

வழுவினமார்தருமாவும்ல்கிய  
தொழுதிதன்னையான்சுமக்கலேனென  
முழுதுமண்மகண்முற்றும்வாய்திறந்  
தழுதிட்டாரெனையும்பாலுமாகவே.

இ - ள். மண்மகள், மாந்தருமாவிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதுஞ்  
சுமத்தலாற்றெனென்று வாய்முற்றந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டாள்  
போலே இருந்ததென்க.

எனவே யாவுங்குறிஞர்.

(௨௮)

வேறு.

கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்  
மடலெழுந்தலமருங்கமுகும்வாழையு  
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணையும  
புடைநிரளபூரணகுடமும்பூத்தவே

இ - ள். கோயில்வாயில்களெல்லாங் கமுகும், வாழையும், மடித்ததுகிலையு  
டைய கண்ணையும, நிறைகுடமும் பொலிவுபற்றனவென்க. (௨௧)

கடிமலாமங்கையர்காயபொற்கிண்கிணி  
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்  
குடைநிழன்மன்னாதங்கோதைத்தாதுவேய்ந்  
தடிநிலம்பெறுததோர்செல்வமாரந்ததே.

இ - ள். மங்கையர்கிண்கினியும், மேகலையும், சிலம்பு ஒலிக்குங் கோயிலிட  
மெல்லாம், மன்னாதங்கோதையிற் றுதுவேய்தலின், அம்மகளிரடி தாதொழிந்து நில  
த்தைத் தீண்டப்பெறுததோர் செலவம் மிகக்கடென்க. (௩௦)

துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சுண்ணமுங்  
கிளர்ந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேடில்சீ  
ரிளங்கதிரெறிமணிப்பூணுமாரமும்  
விளங்கிமேலுலகினைவெறுப்பித்திட்டதே.

இ - ள். இக்கோயில், குழையுந்தோடும் ஒளிகளிரப்பட்டுச் சுண்ணமும் அகிலுஞ்  
சாந்தும் பூவுங் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங்கப்பட்டு மேலுலகையிகழப்  
பண்ணிற்றென்க. (௩௧)

விரிந்துவான் பூத்தெனவிதானித்தாய்க்நி  
ரருங்கலப்பொடியினுலாய்பொறபூமகண  
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரின்மங்கலப்  
பெருந்தவிசடுத்தனர்ஈணையன்மாலையார்.

இ - ள். வான் மீனவிரிந்துபூத்தென விதானித்தது அருங்கலங்கனையிடித்த  
பொடியாலே மண்மகளிடைபோலே துடங்கும்படி கோலமிட்டவிடத்தே யரசாக்கு  
உரியமகளிர் மங்கலமாகிய வாசனத்தை யிட்டாரென்க. (௩௨)

நலங்கிளர்காணமுமணியுநன்பொனும்  
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல  
மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை  
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கலரியேந்தினர்.

காணம் - பழங்காசு.

இ - ள். காணமுதலியனகுவித்தன; அவற்றின்மேலே அட்டமங்கலமிலங்கின்;  
விளக்கெழுந்தன; புகை கலந்தன; ஆயிரத்தெண்மர் கவரிவீசினாரென்க. (௩௩)

மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோனாயான்  
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு  
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி  
மங்கலகருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

இ - ள். மங்கலங்கூற்றிறக, மன்னவன் மங்கலநானைக்கூறுங் கணிவகுத்த முகூர்த்தத்துடனே யாசனத்திலே யேறினவளவிலே மங்கலமாகிய அறுகுமரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சோததினாகை வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி - உறுத்த.

(௩௪)

முழங்கினவினனியமொய்த்ததேததொலி  
கொழுங்கயற்கணணிநூர்கொண்டுபொன்னக  
பிழிந்தனாதிருமயிரேற்பநீரதி  
னிழன்மனசாமரைநிராசங்கார்த்தவே.

இ - ள். இன்னியமுழங்கின, ஏததொலியுஞ்சிறந்தது, சாமரை நீரையோடே நிழன்றன; சங்கு ஆர்த்தன; அப்பொழுது மகளிருந் திருமயிரைப் பொன்னகலிலே பொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின் நிழிந்தாரென்க

(௩௫)

பாற்கடன்முனைத்ததோபவளப்பூங்கொடி  
போற்சுடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை  
நாட்கடிமயிர்வினைநன்பொற்றாமரைப்  
பூக்கடிக்கோயிலாள்புலம்பவாக்கினா

பாற்கடல் கூறினா, குலத்தினுறுயமைக்கு.

இ - ள். பவளக்கொடிபோல் விட்டுவிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வேமெனது வருந்தும்படி நல்லநாளிலே மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை யாக்கினாரென்க.

கடிக்கோயில் பாடம்.

(௩௬)

வேறு.

வினாத்தலைமாலேசூட்டிமின்னனாரைக்கேசப  
வனாத்தசார்த்தணிநககோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ  
நிராததனமண்ணுநீர்க்குமுரசொடுமுழவம்விம்ம  
வனாத்தலைத்துவலைபோன்றுமதநிலநனைப்பவன்றே.

இ - ள். வனாத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தைநனையாநிறக மின்னனார் மாலையைச் சூட்டித் தாமரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள்விம்மா நிற்க மஞ்சனநீர் கொண்டுநுதற்கு நிராக்கப்பட்டனவென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்

(௩௭)

கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவாநதுபொற்குடங்கலார,  
பூன்முகம்புதைத்தவேறகண்ணவாசுநிறுசசியேற்றி

வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டுநோக்கத்  
தேன்முகம்புதைத்தமாலேக்ருடைநிழற்றிருவிழந்தார்தார்.

கான் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். நினைத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமதைத்த நீநா  
முகந்து பொலிவீனையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனுமதியுமென்றுநோக  
கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றிக் குடைநிழலிலே செல்வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப் பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனுமதி  
யமுமுவமையின. தேனின முகத்தைமறைத்த மாலே. (௬௮)

க. இழைத்தபொன்னகரிவெள்ளியிடுமணைமன்னரேத்தக்  
குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்றொற்றவனிருந்தபின்மை  
மழைக்கவின்றெழுந்தவார்கொண்மணிரிறவறுகைநெய்தோய்த  
தெழிற்சுழைநிலைவிசமகளிரெய்யேற்றுக்கின்றார். (௬௯)

உ. மின்னுமிழ்வைரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும்  
பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிவிலவைய  
நின்னடிநிழலினவைகநேமியஞ்செல்வனாகி  
மன்னுவாய்கிருவோடென்றுவாழ்த்திநெய்யேற்றினாரே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே  
யரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கிளைத்தெழுந்தவறுகை நெய்  
யைத்தோய்த்துக் குழை வில்லைவீச நெய்யேற்றுக்கின்றவர்கள், இமவரனைப்போலே  
கிலத்திலேநிலைபெற்று நின்னடிநிழலிலே யுலகம்வைகச் சக்கரவாளசக்கரவாததி  
யாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி நெய்யேற்றினாரென்க ( )

வேறு.

நீடுநீர்மணிநீருமல்லவு

மாடுநீர்வவத்துமலர் குறு

முடிமின்னனாருநிஞ்சியாட்டினா

கூடியின்னியங்குமுடியார்த்தவே.

நீடுநீர் - கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர். மணிநீர் - சந்திரகாந்தக்கலலினீர். அல்ல  
வென்றது - அத்தையுமண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவினாயையும், முப்பத்திருவகை  
ஓமாலிகையையுமாம். அத்து - துவர். பத்துமண்ணென்றும்பாடம். மண்ணாவை:  
“ஆனையே நேனக்கோட்டாற்றங் கணாபுற்று - வானவந்தங் கோயிலெழில் வான்  
கழனி - பானிலவு - முத்தெறியும் வெண்ணினாரீர் மூனார் வட்டநடுவார் - பத்துமிதன்  
மண்ணாகப் பார். ஒழிந்தனவற்றிற்குக் “சங்கையின்களிற்றினுச்சி” என்றகவியிற்  
கூறினும். ஊடு - இடை.

இ - ன். இடை - மின்னையொப்பார், பூகநீரவாசிய அத்தாலும், மண்ணாலும்,

அல்லனவற்றாறுமுரிஞ்சி நீர்களாலேயாட்டினா; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில்  
அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவெனக. (சக)

திருவமன்னவென்சென்னிதேதோமன்னா  
பொருவெண்பொறகுடமுமிழும்பொங்குநீர்  
பரிதிதவ்னொளிமறையப்பான்மதி  
சொரியுநதிங்குதாதேதோறறமொததவே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். சீவகன்சென்னியிலே யுமிழும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக்குடத்துநீர்  
பரிதியொளிமறைய மதிசொரியுந கதினாயொத்தனவெனக

வெண்பொனென்ப வெளளியை

(சஉ)

துளங்குமாடிணிநதூண்கணுகினுல  
விளங்குவெளளியேயந்தாயநதமாலேகுழ்  
வவங்கொண் மாமணிக்கூடஞ்சோததின  
ரிளங்கதிர்கொலோவிருந்ததென்னவே.

மணிதூண்கினுல்விளங்குகூடம், வெள்ளியாலவேயந்து மாலேகுழ்கூடம்.

இ - ள். சதிரிருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணின  
ரென்க. (சங)

ஆயந்தபானிறமாயபொறாமபலம்  
வேயந்தபொங்கணவெண்பொழட்டினமே  
னீந்துரித்துலவிதானநீழலாற  
கேந்தினாரணியேந்துநீர்மையார்.

இ - ள். தெரிந்த பானிறமொளிகெட்ட பொலிவீனையுடைய கம்பலம்வேயந்த  
அணையையுடைய வெள்ளிககட்டிலின்மேலே நித்திலவ்தானத்தின நிழலிலே யிருந்  
தவற்கு ஒப்பனைக்குரியார் அணியை யேந்தினாரென்க.

ஆயதல - உள்ளதனுணுகம் மானிறவாய்பொனும்பாடம்.

(சச)

ஈரங்கொண்டபினனிநுண்மணிச்சுடர்  
நீரவாயநீழலுமிழுங்குஞ்சியை  
யாரகிறபுகைவெறியினுலமைத்  
தேர்ப்படச்செய்தாரெழுதிற்றென்னவே.

இ - ள். நீலமணியினது ஒளியீரவாய் நிழலுமிழுங்குஞ்சியை யாற்றின  
பின்பு அகற்புகையினது மணததாலே யமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகுபட முடித்  
தாரென்க. (சரு)

ஈடிசந்கணமேந்துதாமரைத்  
தோடின்பயில்லினுறபூசித்தாமரை

வீடுபெற்றனவின்றோடென்னவே  
சூழினானரோசுரும்புண்கண்ணியே.

ஈழல்சந்தனம் - விகாரம்; இடிதல் - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு பெற்றன வென்றது - இவன்கூடிய மலர்பெற்றவழகு தாஞ்சூடுங்காலத்திற் பிறவாமைகண்டு எல்லாருந் தம்மைச்சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர் பெற்றனவென்றவாறு.

இ - ள். சந்தனத்தைத் \* தாமரையிதழின்கனத்தோடேபூசி மலா வீடுபெற்றன இன்றோடென்னும்படி யம்மலரையுடைய கண்ணியைச் சூழினானென்க. (ச௬)

மற்பகம்மலாந்தகன்றமாபின்மேல்  
விற்பகக்குலாயாரம்வில்லிடக  
கற்பகம்மலாந்தகன்றதோவெனப்  
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினான்.

இ - ள். மற்றொழிறான் பிறரிடத்துநின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே பரக்கப் பட்டி அகன்ற மாப்பின்மேலே யிந்திரவிறற்றோற்கும்படி குலாவி யாரம்வில்லிடா நிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பை யகத்தேயுடைய பொலிந் தகலங்களை யணிந்தானென்க. (ச௭)

உருவமாரந்தனவுரோமப்பட்டுதி  
தெரியும்வார்குழைசுடரவிந்திர  
திருவிலன்னதார்திளைப்பத்தேங்குழ  
லரிபெய்கண்ணியர்க்கங்கனையினான்.

இ - ள். எலிமயிர்முதலியவற்றற்செய்த பட்டை யுடையாகவுடுத்துக் குழை சுடரத் தார்திளைப்பக் கண்ணியர்க்கு அநங்கனையினென்க.

செயவெனெச்சம் † “ஆன்வந்தியையும் வினைநிலையான்” முடிந்தன. இவனை யொழிந்தோர்க்கு அரியனைய வருத்துதலின், அநங்கனென்றார். (ச௮)

தாவிரூழ்வடந்தயங்கநீருநீஇ  
மேவியச்சுதந்தெளித்துபின்வினார்  
தாவியம்புகைசுழற்றியாடியும்  
வீவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினா.

இ - ள். மகளிர், வடந்தயங்க வினாந்துமேவி யசுசுதத்தை நீரிலேயுறுத்தித் தெளித்தபின்பு தூபத்திரவியம் ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றி விளக்கையும், ஆடியை யும் காட்டினாரென்க.

ஆவியம் புகை - வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (ச௯)

\* “வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்ககாத்தசாந்தின்-காசறுகுவனைக்காம ரகவிதழ் பயிலமட்டித்து” என்றா முன்னும். காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௯0.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௫.

உவரிமாககடலொல்லென்வெண்டினா  
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குமாமயிரக்  
கவரித்தொகைபலவீசங்காவல  
ரிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினா.

உவரிநீராயுடைய கடற்றிரை பரந்தெழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி. மயிர்க்  
கவரி - முதற்கேற்ற அடையடுத்தவாகுபெயர். இத்தொகையர் - விகாரம்.

இ - ன். இவர் இத்தொகையரென்பதின்றாகக் கவரிவீசங் காவலர் திரண்டா  
ரென்க. (௫௦)

அறுகைவெண்மலரளாயவாசநீ  
ரிறைவனசேவடிசுழுவியேந்திய  
மறுவின் மங்கலங்காட்டினார்மனாக  
குறைவில்லைவினைக்கோலமாந்ததே.

இ - ன். அறுகையுமலராயுகலந்த நீராலே யிறைவனடியைக்கழுவீ, எடுத்த  
அட்டமங்கலங்களையுங் காட்டினா; அப்பொழுது குறைவில்லாத கைவினையை  
யுடைய மணக்கோலமாந்ததென்க (௫௧)

வேறு.

ஊனிமிர்கதிர்வெளவேலுறைகழித்தனபோலுந்  
தேனிமிர்குவளைக்கட்டிருமகளனையானைப்  
பானிமிர்கதிர்வெள்ளிமணையிசைப்பலர்வாழ்த்தி  
வானிமிர்கொடியன்னார்மணியணைசேர்த்தினரே.

இ - ன். ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்குங் கண்ணையு  
டைய இலக்கணையை மேகத்திலேபரந்த மின்னுக்கொடியையொப்பபா பலரும் வா  
ழ்த்தி வெள்ளிமணையிலிட்ட அழகியவணையிலே யிருத்தினாரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதிர்.

(௫௨)

வனாவிலை வளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே  
தினாவிலையமிர்தம்மேதிருவிழையெனவேத்தி  
வரிவளை முழவிம்மணிகிளரொலியைம்பா  
லனாவிலை கலைநல்லாறுகைநெய்யணிந்தனரே.

இ - ன். நல்லார், திருவிழையானவள் பொன்னே மணியே யழுதேயென்றே  
த்தி வளையும்முழவும் விமலாநிறக அவனைப்பாலிலே யறுகாலே நெய்யையணிந்தா  
ரென்க.

ஏகாரம் தேற்றம். திருவிழைகென்று பாடமாயின், விளியாக்கி நின்னைத் திரு  
விரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர் அனாயெனப் பண்புமாத்தினா  
விளக்கிற்று. அரகியல்முற்றுப்பெற்ற தூற்கலையை வல்ல நல்லாரென்க. (௫௩)



கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன்றிருமகளை  
வெள்ளிருமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்  
தெள்ளறன்மண்ணுந்நீராட்டினர்தேமலர்மே  
லொள்ளிழையவனொத்தாளுருவதுண்ணுசுப்பினான்.

இ - ள். வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டின்மேலே குடத்தையேற்றிக் காவ  
லன்மகளை நீராட்டினான்; அங்ஙனம் இரண்டினுமாட்டுதலிற் நிருவையொத்தாளவ  
ளென்க. (௫௪)

வான்மலர்நுநாகுடிமணியணிகலன்சிந்தாத்  
தானிளமணலெககாதவழ்குதிமணியார  
மேனையநறுஞ்சுண்ணங்குங்குமமிடுங்களியாத்  
தேனினமிசைபாடத்தீமபுனடைந்தலேதே

இ - ள். அவராட்டினதீம்புனத்தான் மணியுமாரமும் இளமணலாலிடுமெக  
ராக ஏனையவாகிய சுண்ணமுங் குங்குமமும் வண்டலாகக்கொண்டு மலராகிய நுநா  
யைச்சூடி யணிகலங்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தித் தேனினம்பாட நடந்த  
தென்க. (௫௫)

நான்றபொன்மணிமாலேநகுதிப்பவளத்தூ  
ணான்நினவொளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்நிங்கள்  
கான்மனகதிர்காய்த்தும்வட்டணைக்கதிர்முத்த  
மீன்றபொன்விதானத்தின்னீழலுய்த்திரீஇயினோ

இ - ள். பொன்மாலையுமணிமாலையுநான்ற பவளத்தூண்டட்ட முத்தமண்டபத்  
தேயவளையுய்த்துத் திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதிரைத் தானெறிக்குமவட்ட  
வணையிலே யிருத்திருரென்க

விதானத்தின்மீழிலணை.

(௫௬)

மையணிமதயானைமததகவகலங்கு  
னெய்யணிசூழன்மாலேநிழலுமிழ்குழைமங்கை  
மெய்யணிகலன்மாலேமின்னிருநதுகிலேந்திக்  
கையணிசூழன்மாலேக்கதிர்மூலையவர்சூழ்ந்தார்.

இ - ள். கையாலணிந்தசூழலையும், மாலையையும், மூலையையுமுடைய மகளிர்  
அணிகலமுதலியவற்றையெந்தி யஞ்சனமணிந்த யானையின்மத்தகம்போலு மல்லு  
முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கையணி - கைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம்.

(௫௭)

அவ்வனையவிராழிக்கால்பொலிந்தழகார்ந்த  
மைவிளைகமுநீர்க்கண்விலாசியுமணியல்லுந்  
கைவளையலங்காரமாலையுங்கமழ்கோதை  
வைவளமிகுசாயனங்கையப்புனைகின்றார்.

இ - ள். கோதையினையும், நட்டபாடையினுமிக்க மெல்லியமொழியினையுமு  
\*டையங்கையையழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய கால்பொலிவுபெற்று  
அழகார்த்தவிலாசியும், கையில்வளையையும் மணியல்கூலையுமுடைய அலங்காரமாலையு  
ம் ஒப்பியாநின்றாரென்க

மைவிளைகமுநீர் - நீலோற்பலம்

(104)

யானையுள்ளரசன்மன்னணிகளாவலமருப்போந்  
தூனமிலொளிரசெம்பொன்பதித்தொளிமணியழுத்தி  
வான்மணமுணச்செய்தமங்கலமணிச்சீபபுத  
தான்முகில்கழிமதிபோழ்மன்னுறைநீக்கினே.

இ - ள். களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொண்ணப்பதித்து மணிய  
ழுத்தி மணந்தங்கச்செய்தசீபபை விலாசிடான் முகிலினின்றும் கழியுமதிபோலேஅத  
னுறையினின்று நீக்கினுள்ளென்க

(105)

வேறு.

மைந்துற்றனையமாவீழோதுவகுத்துந்தொகுததும்விரித்ததுங் ஸுரீ = ௭  
கைந்துற்றிறத்திற்கலப்பவாரிக்கமமுநானக்கலவை  
யைந்துற்றிறத்தின்களினின்றுவினாந்துகமழவூட்டி  
பெந்துற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேற்றிமிலின்னேற்பமுடித்தாள்.

இ - ள். எந்துற்றிறமுமுணர்வாள் தன்கையாலே யிருநூறுநூற்றைய வண்டு  
வீழோதியைக் கலவையையும் புகையையும் வீயக்கத்தக்க நூல்வழியோடேயனைந்  
துட்டிக் கலக்கவாரி முகத்துக்கேற்ப இமில்போலே முடித்தாளென்க.

கையான்முடித்தாள். குழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்டையைத்  
தொகுத்தும், பணிச்சையை யும் துஞ்சையையும் விரித்தும் நூற்றிறத்தின் முடித்தா  
ளென்க.

(106)

கரும்புந்தேனும்மமிழ்தும்பாலுங்கலந்ததிஞ்சொன்மடவாட்  
கரும்பும்மிலையுமயக்கியாய்ந்தமுல்லைசுருட்டிமிலைச்சிக் கரும்பும்  
திருந்துதிங்கள்சூழந்தமின்னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி  
விரும்பும்முத்தம்மாலேநான்மவிழப்பொன்மகரஞ்செறித்தாள்.

இ - ள். திஞ்சொன்மடவாட்டுத் திங்களைச்சூழந்தமின்போலே பட்டத்தைச்  
சேர்த்தி கரும்புமிலையும் இடையிட்டிக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்புக்குமிலைச்சி  
முத்தமாலேநான் மகரவாயானபணியை யணிந்தாளென்க.

(107)

களுந்தேனும்மொழுகுங்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்  
கிள்ளைவளைவாயுகிரிற் கிள்ளிதிலகந்திகழப்பொறித்துத்  
தெள்ளும்மணிசெய்சுண்ணம்மிலங்கத்திருநீரதுதலின்னப்பி  
யுள்ளம்பருகிமதர்த்தவாட்கண்ணுருவம்மையிற்புனைந்தாள்.

அசு

கள்தும் - களவுகாணும்; \* “கள்துத் தாற கள்வே மெனல்” என்றார் கமழ தேனும் பொடியுமளவன்றி யொழுஞ் குவளைப்புவென்க.

இ - ள் கிள்ளையின்வளைவாய்தான் தன்றன்மையைக் கள்ளும் உகிராலே மயி ளைக்கோத்துவாங்கி யதனுள்ளே குவளைப்புவைப் புறவிதழைக்கின்றி நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீறுதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்தாலே யிலங்கவட பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைநதாளென்க.

பொறித்து - எழுதினாற்போல். கணவனுள்ளத்தைப்பருக (சுஉ)

நாகம்மருப்பினியன்றதோடுநலங்கொளவுக்குழையும்  
போகநீக்கிப்பொருவிஃநிருவில்லுமிழ்ந்துமின்னுப்பொழியு  
மேகமாகியெரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புவாங்கி  
மேகவிசும்பிறேவாவிழையவிளங்கச்சேர்த்தினுளே.

இ - ள். நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக்குழையை யுங் காதினின்றும்போகநீக்கி, மினனானதுசொரியும் பொருவில்லாத திருவிஷுத தானுமிழ்ந்து ஏகமாகியெரியும்மணியினியன்ற குதம்பையை யேந்திரின்றவள்கையி னின்றமவாங்கிக்கொண்டு அவள்விளங்கச்சேர்த்தினுளென்க.

தேவர் - ஈண்டுப் பெண்பன்மை (சுரு)

வேறு.

வில்லங்கரம்பொருதசங்கின்வொவளைதெழிக்குமுன்கை  
நலங்கொளபவாநன்பொன்விரனமணியாழிமின்னக்  
கலநதின்றுபணைத்ததோளுநகவின்வளர்சமுத்துமாநந்த  
வலம்புரியீன்றமுத்தமணியிலாநங்கொளறே.

இ - ள். வளைந்த வாளமறுத்த சங்கவளைபொலிக்குமுன்கையில் நீலங்கொள பவளம்போலும் விரலிலணிந்த நன்பொன்மணியாழி மின்னாநிற்க, தோளிலுங் கழுத் திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத்தனவென்க.

இன் - அசை (சுசு)

மாமணிமுதலேயெய்தமரகதமணிசசெப்பன்ன  
தாமணிமுலைகடம்மைத்தொழுதகக்கமழுஞ்சாந்திற்  
காமருகாமவல்லிக்கொழுகவின் கொண்டுபூதுத்  
தாமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வரவெழுதினாஹே.

மரகதமணியைத் தலையிலேயுழுதகிய பெரிய பவழச்செப்பு. இவன்றிறம் பல முத்தின்றிறமென்றார் பலவிடத்தம்.

\* திருமுறன், கள்ளாமை, உ. உள்ளத்தா ளுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் றெயே மெனல்.

இ - ன். காமவல்லியாகியகொடி முலைகடம்மை யிடங்கொண்டு கவின்பூத்துத்  
தோளிலே கொழுந்தசையும்படி தொழுதகச சாந்தினொழுதினொன்க. (சுரு)

நாண்சுமக்கலாதநங்கைநகையினுதுசப்புநோவப  
பூண்சுமக்கலாதபொன் னாணவடத்தொடுபுரளநோக்கிப்  
பாண்குலாய்வண்டுபாடுமபடுகணைமறந்துகாமன்  
காண்கிலேன்கடியவென்னுவுருகிமெய்கரநதிட்டானே.

இ - ன். பிறரற சுமக்கலாகாத நாணினையுடைய நவகையது தூசப்புநோம்படி  
சுமக்கலாகாத பூணும் நாணும் முத்துவடமும்புரளவணிய, அதனைக் காமனோக்கி  
மலர்க்கணையை யெய்யமறந்து இவ்வகைய கடியனகாண்கிலேனென்றுகருதி யிவடன்  
மெய்யிலேகரந்து வேட்கையை வினைவிதநாளென்க.

அங்கனானுன்

(சுசு)

அவாக்கிடந்தகன்றவலகுலணிகளாந்ருவிமுடிப்பத  
தவாக்கிதிர்ககாசகண்டாராவியைததளரச்சூட்டிக  
கவாய்க்கிடந்தணங்குநாறுகாண்கொளாபபடுதிடுத்தா  
ருவாக்கிதித்திங்குளம்மெனகதிர்விரிததுடுத்ததொத்தாள.

இ - ன். கண்டாராவிதளருமபடி. காசுகள அவாதனைமைகிடந்தகன்றவல்குவி  
லேகுட்டப்பட்டுத் தெய்வததன்மைநாறுமபட்டைத தானுதித்தவன் நிறைமதியின்  
கதினா விரித்துடுத்த தன்மையை யொத்தாளென்க.

திருவிற்போலபபூபபச்சூட்டி ஆவியை, ஐ - அசை கவாய் - கவவி. கண்கொ  
ளா - இழைதெரியாத. அணிந்தாளபாடமாயின், விலாசியாக்குக. (சுசு)

இடைச்செறிமுறங்குகளவிககிம்புரியிளகமின்னும்  
புடைச்சிறுபாடுபுல்லீககிண்கிண்சிலம்போடாபப  
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிநலணிநதுநாகத்  
துடைச்சிறுநாவிற்றோழையிரீஇயினனமாலேசேர்ந்தாள

இ - ன். ஒருகூறு கிம்புரிவடிவான குறங்குசெறி குறங்கைக் கெளவிகெழிப்  
பரட்டைப்புல்லிக் கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமாபவணிநது பாத்திலுமவிரலிலும் அணி  
வனவற்றையுமணிந்து பாம்பினுடைய கிழிய நாப்போலுந் தோகையை விலாசிடாழ்  
இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலே சேர்ந்தாளென்க (சுஅ)

அம்மலரடியுங்கையுமண்கிளாபவளவாயுஞ்  
செம்மலாதுதலுநாவுகதிருந்தொளியுகிரோடவசேழ்  
விம்மிதப்பட்டுவிழுவலததகமெழுதியிட்டா  
ளமமலர்க்கண்டமுளளிட்டரிவையைத்தெரிவைதானே.

இ - ன். அம்மாலேதான் அரிவையை மாலையணிந்த கழுத்தைபுள்ளிட்டு உகி  
ரோடே யடிமுதலியவற்றையெல்லாம் அதிசயித்துவிருமபும்படி யலத்தகத்தை செம்  
எழுதினொன்க.

செம்மலா - நெற்றிமாலே.

(சுசு)

வாண்மதர்மழைக்கணைக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கிக்  
காண்வரவகன்றவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்  
பாணுவண்டரற்றுங்கோலச்சிகழிகைவடிவுநோக்கி  
யாண்விருப்புறறுநின்றூரவ்வலைத்தோளினாரே.

இ - ள். தோளினர் விருப்பமுறறு, தங்கண்ணலே யவள்கண்ணையுநோக்கி,  
முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொலிக்கும் முடியின்  
வடிவையுநோக்கி துகர்த்தருகிய ஆண்மையை விரும்பினின்றாரென்க. (௭௦)

வேறு.

தெருளகலானபடைத்தவன்காணிறசெவ்வளே  
மருளகலாதவர் களுமருளவாமம்மாநோ  
யிருளிலாரெங்ஙனமுய்வரின்னதா  
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

இ - ள். அருளிலாதார அவளழகையணிந்தவண்ணம் இப்படி யாண்மையை  
விரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனி யயனும் காணில் நாமபடைத்தவடிவன்றென்று  
மயங்குவன்; இருடிகளும் நேரேமயங்குவா; இத்தன்மையாயதனைக் கண்டால் மயக்க  
நோயையுடைய இவ்வாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றாரென்க. (௭௧)

அலர்ந்தவந்தாமரையல்லிப்பாவையைப்  
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீபிரிந்  
திலங்கியின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன  
மலர்ந்ததோர்கற்பகமணிககொம்பாயினான்

நீபிரிந்து - கோபித்து.

இ - ள். பூணகள் இலங்கி மின்னுமிழ்ந்துலாம் மேனியையுடையாள திருவை  
நிகராகக்கூற்றற்குப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிகப்பட்டுக் கற்பகக்  
கொம்பாயினானென்க.

மையெழுதுதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல்வீனையுடையாரிடத்தே சென்று  
மீனந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொறுது கோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற  
மாகக் கூற்றற்றும். (௭௨)

மருடகமல்லிகைமாலேவல்லவன்  
பொருடகத்தொடுத்தனபுனைந்தபூஞ்சிகை  
யிருடுணித்திடையிடையிற்பிறெண்ணிலாச்  
சுருடுணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

இ - ள். வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலையைப்  
புனைந்தமுடி, இருளையுந்துணித்து நிலாச்சுருளையுந்துணித்து ஒன்றைவிட்டொன்றாக  
இயற்றி யோரிடத்தேகுவித்த தன்மையையொத்ததென்க. (௭௩)

கோமகளுருவமாய்க்கூறறம்போந்தது  
போமினும்முயிருயக்கொண்டு\*போயினுங்  
காமினமெளக்கலைசிலம்புகிண்கிணி  
தாமனும்வாயினொசாற்றுகின்றவே.

இ - ள். கூறறங் கோமகள்வடிவாய்க் கோற்றுவந்ததாதலின், தும்முயினா  
யுயயக்கொண்டுபோமின், போனாலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலைக்காமினென்று கலை  
முதலியனதார் தம்வாயினாலே மிகவுஞ்சாற்றுகின்றனவென்க.

அம் - அசை.

(எசு)

அருளிலாரிவடமரன்னராயினு  
முரிதிரையுலகெலாமுருளுமின்றெனக்  
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை  
யரிவையைமறைத்தனவாலவட்டமே.

இ - ள். அரிவையை யாணடுக கவரிசாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன, அவை  
யின்று முரிகிறதிரையையுடைய உலகமெல்லாங் கெடுமெனக்கருதி, அணிந்த இவள்  
தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவா அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெடாமல்  
அருளுதுமென்று கருதினபோலே யிருந்தனவென்க.

(எடு)

வேறு

க. கரும்பேதேனையமிரதேகாமாமணியாழே  
யரும்பார்மலாமேலணககேமழலையன்னம்மே  
சுரும்பாரசோலையமிலேருயிலேசுடாவிசும்  
பெருமபூண் மன்னன்பாவாய்பூவாயிணைமானே.

(எசு)

உ. அம்மெல்லனிசசமமலருமன்னதூவியும்  
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத  
பொம்மென்னிலவப்பூம்போதனநின்னடிபொற்றி  
யிம்மென்கலையாரிடுவெனதேத்தவொதுங்கினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலிற் கருமபு நல்லாருதுபபெல்லாங்  
கொண்டு இயற்றலிற் றேன். இவவுலகிலல்லாத மிகக்கவையும், உறுதியுங்கொடுத்த  
லின்அமிரது. காமவேட்கையை விளைவித்து இனிய பண்டோற்றலின், மழலையை  
யுடையதோர்யாழ். கணவற்குச் செலவத்தைக்கொடுத்தலிற் றிரு. நடையால் அன்  
னம். சாயலான் மயில். காலமன்றியுங் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின்,  
ருயில். மன்னன்மகனேயென்றல் புகழ்ன்மையின், மன்னன்பாவாயென்றது அவன்  
கணமணிப்பாவையென்பதுணாத்திறறு. இனி யிவள் கொல்லிப்பாவையன்று, மன்  
னன்பாவையென்றுமாம். செடியாகற்பித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலிற் பூவை.  
நோக்கத்தான் மான்.

இ - ள். இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையாபலருங் கருமபுமுதலிய

\* போய்மனமென்றும் பாடம்.

பெயர்களாலேவிளித்து, அனிசசத்தையுந் தூவியையும் மெல்லமிதித்தாலும் வெம  
மைபிறக்குமென்றஞ்சி யவற்றையமிதியாத நின்னடியைப்பேணி யிடுவாயாகவென்  
றேத்த அவனும் அங்ஙனம் நடந்தாளென்க. (எ)

தூமாண்மேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடாபொற்றூண்  
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்தூனொருநூறாய்த்  
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிப்பந்தர்  
\*வேமாணியாதம்மகளிரின்விரும்பநிசேர்த்தாள்.

இ - ள். தூயமைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற்றூண்  
டாம் ஆயிரமாய்க் குளிர்ந்தபந்தரிலே சமைத்த மணித்தூனொருநூறாய்த் தாமத  
தாற்பொலிந்த வேள்விசசாலையைத் தெய்வமகளிராப்போல விரும்பும்படி. சேர்ந்தா  
ளென்க. (எஅ)

தேனாகாமஞ்சிலையுங்கணையுந்திறைகொண்ட  
வானொமதிவாண்முகமும்மடமான்மதர்நோக்குந்  
கோனார்மகடன்வடிவுநோக்கிகுடைமன்ன  
ரானார்கண்னாடமுல்போயமைபாரானுரே.

காமஞ்சிலையுந் தேனாகணையையுமவென்ற புருவமுங்கண்ணு முகத்திறு  
அடை.

இ - ள். அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பாவையையும், வடிவையுநோக்கி,  
மன்னராயினாரெல்லாங் கண்பொறிபோய அமையாராயினாரென்க (எக)

வேறு

வண்டலாகோதைவாட்கணவனமுல்வளராததநாயர்  
கண்டியிருண்ணுங்கூற்றங்கயிறுரீஇககாட்டியிட்டா  
ருண்டியிர்சிலா களவாழ்கெவ்றுததராசங் கம்வைதாரா  
தெண்டினாவேல்யென்றுநதிநினதாசுமாதோ.

இ - ள். கோதையை வளர்த்ததாயா அவள்கணையுமுலையையுங் கூற்ற  
மென்றேயறிந்து உலகெங்குந் தீதிடத்ததாம்படி. நோற்றுகுக் கயிறுரீஇக காட்டி  
னா; பின்பு அருள்பிறந்து இவற்றுள் வாட்கண சிலருயிர்களையுண்டொழுக, முலைகள்  
அதனையொழிவதாகவென்று உதரீயத்தைவைதநாரென்க. (அ0)

கண்ணினாஸின்றுகண்டாங்கூற்றினைக்காமா செவ்வா  
யொண்ணுதலுருவக்கோலத்தொருபிடி நுகப்பிற்றீஞ்சொல  
வண்ணிதலாவதில்லாவருமுலைமதாவைநோக்கிற்  
பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிறமமா  
வண்ணிததல் - வர்ணிததல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை

இ - ள் இன்று கூற்றினைக் கண்ணுலேகண்டனம், அதன்நன்மைகூற்றிற்  
செவ்வாயமுதலியவற்றை யுடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூற்றினான்க. (அ1)

\* வேமாணியறென்பது விமானத்தாற் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருள்  
தோடாகதச்சிதைவு.

அரத்தகமருளச்செய்ததீறடியளியதம்மாற  
 குரற்சிலம்பொலிபபச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்பநோற்றான்  
 றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனன்களெல்லாம்  
 தரித்திலந்தவத்தையென்றுதாரமன்னரேமுற்றாரே.  
 அரத்தகம் - திரிந்தது.

இ - ள். பிறாமருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளியதீறடிகளாலே சென்னியிற்  
 குஞ்சியிலே சிலம்பொலிக்கும்படி மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்களெல்லாம்  
 அதற்குத் தவஞ்செய்திலேமென்று அரசா மயக்குற்றாரெனக். (அஉ)

கோவிந்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்நின்மேற்பிறந்துகூர்வேற்  
 சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்  
 பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிநடங்கப்போந்து  
 தாவிரிலேவ்விச்சாலையெவினுடாழ்ந்ததனறே.

பூவுந்தி - உவமமும், வேற்றமையுந்தொககன. உந்தி கொப்பூழையும் ஆற்றி  
 டைக்குறையையும், கொடி மருங்குலையும் படாகொடியையுமுணர்த்தும்.

இ - ள் பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகியயாறு கோவிந்தனென்னுமேருவிலே  
 பிறந்து சீவகனென்னுஞ் செந்நீரகடலிலே சேரவேண்டிக் கொடிநடங்கப்போந்து  
 யாகசாலையாகியமெவிலே சிறிதுபொழுதுதங்கிற்றெனக்

செந்நீர் - புதுநீர்

(அ௩)

சாணிடைநெடியவாட்கண்டளையவிழ்குவளைபூப்பப்  
 பூனுடைமுலையின்பாரம்பொறுக்கலாச்சுளிவிண்மேலு  
 நாண்டநடுங்கிககையானைமுகம்புதைத்ததோற்றஞ்  
 சேணிடையரவுசோந்திங்ங்ளையொந்ததன்மே.

இ - ள். முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத வருதத்தின்மேலும் நாண்டு  
 தலாலே நடுங்கி நடுவுசாணளவாக நெடியகனை அலருகின்ற குவளைபோலப் பொலிவு  
 பெறும்படி முகத்தைக் கையாலே மறைத்ததோற்றம், விசம்பிடையில் அரசுசேர்ந்த  
 மதியையொத்ததெனக்.

கையிடையிலே கண்டோன்றுதலின், அலர்கின்றற்போன்றதென்றா. (அ௪)

க. முததுமிழ்திரைகளாகமொய்கொள்பாதாலமுத்தி  
 யொத்தனவேலைவேளவியொலிகடனுஞ்சூரண  
 வைத்தநான்மறையுநீற்றிவாங்குணமென்னுஞ்சாவி  
 வித்திமெலுலகத்தினபம்வினோததுமெய்கண்டீராரா.

(அ௫)

உ. தருமணற்றருப்பையாரந்தசமிதையிம்முன்றினுனும்  
 விரிமலராணிந்தகோலவேதிகையியற்றியானெ  
 யொருமணியருவூட்பெய்தோபொன்னகலாந்ததூப  
 மிருமணியகலுணர்பெய்திடவயினிரீஇயினாரே.  
 இவையிரண்டுமொருதொடா.



௧. மொய்கொள்பாதாலம் - வலிகொண்டபாதாலம், என்றது வடவாமுகாக்கினியை. கடலிடைமீலே பாதாலத்தேசெல்ல நீளாவாங்குதவின், அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினார் குணம் - ஆகுபெயர்.

௨. தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்டிலமாவது அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பரப்புகின்றமணல். தருப்பைதர்ப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூறுமில்க்கணங் குறைவற்றசமிதை, என்றது - பரிதிகளையும், வேண்டிஞ் சமிதைகளையும். வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுதலாவது - வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்டிலத்தைக் கற்பித்து அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையை நான்குவிளிம்பிலுஞ் சூழவைத்துப் பரிதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலேவைத்தல் முதலியன. இருமணியகலென்றது பிரணீதபாத்திரமும், புரோகஷணீபாத்திரமும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலாந்ததாப்பம்பெய்தென்றதுவும், மேலிற்கவியில் “ஆன்பாலவி” என்றதுவும் மதுபாக்கார்த்தமாக வைத்தவை.

\* “ஸௌமதாயவராயஸூர்யூதே ஸ்ரீநாதகூபயந்ஜிதவபிவக்ஸு | ஸ்ரீவ்யுகேவலிவாஹீஹீகலௌ வாவகொவியிவநூயபவக்ஸு ||” என்று விவாகவேதிகையிலே அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து மதுபாக்கங்கூறினார்

இ - ன். தினாகள் அநுகமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தனவாகியகனாகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனமொலிசெய்யுங்கடனான்குநாணும்படிவைத்த நான்மறைகளைநீங்கி நற்றொழிலாகிய சாலிநெல்லவித்திச் சுவர்க்கத்தின்பத்தைவினைத்துவீடுணர்ந்த நீராசாகியவந்தணர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றினாலுமியற்றியிருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியகலிலேநெய்ப்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம்பெய்து வைக்குமிடமாகியவிடங்களிலே வைத்தாரென்க. (அசு)

நெற்பொரிநிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்மூழிக்  
கற்புரிகடவுளான்பாலவியொடுகலப்பவைத்து  
முற்பெரியாணையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமுனறு  
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்ச்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து; பொரி - இலாசனோமார்த்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள்-அச்மாரோபணர்த்தமானவம்மி. ஆன்பாலவி-பாலுசெய்யுங்கலந்தது. முற்பெரியான்-பிரமா. தருப்பையான்முடிந்து-பிரம்முடியாகத்தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரிவரையென்றது தண்டிலத்தை மேற்கேதொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத் தெற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக்கேமுடிய மேற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்விளிம்பிலும் கீறுகின்றதீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றையீண்டுக்கூறினொன்றுணர்ச்சு. முதன்மூன்றுதீறிக் குறுகருமூன்றுகீறுதல் தோன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென்றார். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்ச்சமிதைகளிரண்டாவன: தென்னைமேழக்கோடியிலும், வடக்கேழக்கோடியிலும்வைக்கும் ஆகாரசமிதைகளிரண்டும்.

இ - ள். நிறையப்பெய்து அவியோடு கலப்பக கடவுளையும்வைத்து முடிந்து வரையும் சமிறையிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அஎ)

மந்திரவியின்மாண்டசிறுவிரற்றருப்பைகுழந்து  
முந்துகாமொழிந்தருவையெழுநேமுதிர்த்தருப்பைதன்னான்  
மந்திரித்தமையமுககான்மண்ணிமறழதலைக்கிச  
சுந்தித்துமறையிறசெந்தித்தண்டிலததங்கண்வைத்தாரா.

மந்திரவியின் - வேதோகதமானபடியே. முனையெனறுநறுக்கிறெய்க்குள்  
ளேபோகுகிற தருப்பாக்கிரததை. அமையமநடுகிறது முனையுதிந்தருப்பென்க.

இ - ள். தருப்பைதனியை நறுக்கியிட்டருவயை, விறுவிரலாலே தருப்பை  
யைச்சுழந்து அததருப்பைதன்னாலே யிருகையாலுமிடையறுதபடி முக்கான்மண்  
ணி, அதனைச் செந்தியிலேபோகட்டுத் தண்டிலததும் செந்திகருகேன்வத்தாரென்க.

மறையிற்சிந்தித்து - வேதோகதமானபடியே தியானித்து. தியானித்துவைத்  
தாரென்க. (அஅ)

தண்டிலத்தகத்திறசாண்மேலெண்விரறசமிறைநானுன்  
கெண்டிசையவருமேததத்துடுப்புருய்சொரிதலோடுங்  
கொண்டழற்கடவுள்பொககிவலஞ்சுழன்முழந்ததென்ப  
தெண்டினாவேலியெங்குநிறுவினயாடயாதோ

இ - ள். சமிறைபதிறையும் நெய்ப்பையுஞ்சொரிந்தவளவிலே சாண்மேல்  
எணவிரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திலயில் அழற்கடவுள் அவறறைக்கைக்  
கொண்டு பொங்கி யெண்டிசையவருமேததும்படி நிறு வினயாட வலத்தே சுழன்  
முழந்ததென்க.

என்ப - அசை. துடுப்பு - ௨ருயி

(அக)

கையுடைததுகிலற்றேன்றும்ங்காஞ்சனவடமுன்முந்நீர்த  
நிரையிடைவிராழநதோன்றததின்பிணிமுழவுஞ்சங்கு  
முரசொடுமுழங்கியார்ப்பொயகொள்வேன்மன்னராப்ப  
வரசருளரசனும்பொற்கலசநீரங்கையேற்றான்.

இ - ள். வெண்டுகிலற்றேன்றும் பொன்வட்டுப்போலே, கரையையுடைய முந்  
நீர்தநிரையிலே பிருகஸ்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவுமரசருமாப்ப அரசரிற்  
றலவன் அகங்கையில் நீராயேற்றென்க.

அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுளதாகவின், இங்ஙனங் கூறி  
னார். (அஃ)

குளிர்திகொண்டாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்  
றளிர்வுரைகோதைமாதர்தாமனாமுகத்தைச்சோந்த  
வொளிர்வரைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடக்கைபற்றி  
வளரெரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிறுனேறினானே.

அரு

இ - ள். நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுகின்றூற்போலே கோதைமுகத்  
தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, அவளிடைக்கையைப்பற்றி யெரியைவலங்கொ  
ண்டு கட்டிலிலே யேறினானென்க.

தளிப்புலாமை. விடுத்து - விடுக்க. அந்தரமுள்ள ஓமங்கனையும் பண்ணிப்  
பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கனியை வலங்கொண்டான்; எனவே பொரியா  
லுள்ளவோமமும் அம்மியிற்கால்வைப்பித்ததுவும் பெற்றும். கட்டில் - விவாகம  
பண்ணி யெழுந்திருந்து சாந்தியானகூத்தும், ஆலத்தியுங்கண்டு அருந்ததிகாணப் போ  
மளவுமிருக்குங்கட்டில், இஃது அரசியல். (௬௬)

க. விளங்கொளிவிசும்பிற்றூத்தவருந்ததிகாட்டியான்பால்  
லளங்கொளப்பூததகோலமலரடிகழீஇயபின்றை  
யினங்கதிர்க்கலத்தினேந்தவயினிகண்டமர்ந்திருந்தான்  
அளங்கெயிற்றுமுனைதொல்சீர்ததோகையோடிருந்ததொத்தான். ( )

வேறு

உ. பொன்னங்காம்பிற்பொலிந்தமுத்தவிதானம்புணரந்துதேன்  
மன்னுமாலேபதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிமல்கிய  
வன்னத்தூவியட்பஞ்சியவீர்மயிராதிபாகப்  
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படுத்தார்பாவைமாராகளே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள் அருந்ததியை மனைவிக்குக்காட்டிக் கூறி அறைவாசலிலே பாலாலே  
மலரடியைக்கழுவிய பின்பு பாலாடிசிலேயேந்தக் கண்ணாற்கண்டு பாவைமாப்படுத்த  
படுக்கையிலே யமாந்திருந்தவன் புலி மயிலோடிருந்ததன்மையையொத்தானென்க

உண்ணுதிருத்தல் மரபு. உவமை-இல்பொருளுவமை. பொற்காம்பிலே யிதா  
னம்புணரப்பட்டு மாலைதாழ்ப்பட்டுப் புகைமல்கிய மணவடைபுலே தூவிமுதலியவற்  
றாற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தாரென்க வேண்டினவிடத்தே நடுத்தற்குச்சமைத்த  
முத்துப்பந்தா. (௬௭)

வேறு.

பனிமயிராருளிப்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய  
கனிமயிராருளிப்ப்பனகண்கொளாதன  
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கினா  
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனார்.

இ - ள். தழைத்த மயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனா, பனித்  
தான் மயிர் பிறாக்குக்குளிப்பன; மெல்லியன; நெருப்பின்கண் வேதற்குரியமயி  
னாவேவாமற் குளிரப்பண்ணுவன; . துண்மையாற் கண்கொளாதனவாகிய எலி  
மயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுகினையை விளைத்தாரென்க. (௬௮)

விழுத்தகுமணிச்செவ்வெண்பொற்கைவினை  
யெழிற்பொலிபடியகமிரண்டுபக்கமுங்  
தொழிற்படவைத்தனர்துளும்புமேகலைக்  
கழித்தவேவிரண்டுகண்டனையகண்ணினார்.

இ - ள். கண்ணினா மணியாற்செய்தவனையினையும், வெள்ளியாற்செய்ததொழிலினையுமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்குந் தொழிற்படுமபடி. யிரண்டுபக்கத்தினும் வைத்தாரென்க. (சுரு)

வேறு.

க. அங்கருங்காஸிவியூறவைத்தமைக்கப்பட்ட  
செங்களிவிராயகாயுஞ்செம்பழுக்காயுந்தீந்தே  
னெங்கனுகுளிராதவின்னீரிளம்பசங்காயுமூன்றுந்  
தங்களிசெய்யக்கூட்டித்தையலாகைசெய்தாரே. (சுசு)

உ. கைசெய்துகமழுதுறுங்காழ்க்கும்வெள்ளிலையுங்காம  
மெய்தநனுகுணார்தரீராரின்புகவாசமுட்டிப்  
பெய்தபொற்செப்புமாலேபெருமணிச்செப்புஞ்சுண்ணந்  
தொய்யறப்பெய்ததூரீர்த்தொடிகுடற்பவளச்செப்பும். (சுஎ)

ங. தாமணிநானசெப்புஞ்சலஞ்சலககலன்பெய்செப்புந்  
தாமணித்துகில்காரந்தவலம்புரித்துளங்குசெப்புந்  
காமரீர்த்தாமவலகிகவின்கொண்புவளர்ந்ததேபோ  
முவேவெனெடுங்கட்பாவைநயப்பனவேநடுனாரே.

இவைமூன்றுமொருதொடா.

ச. கருங்காலிமரத்தைச்சீவி யூறவைத்துக் காயத்தினசெங்களியைக் கலந்த  
காயும், பழக்காயும், தேன்போலே மெய்மருமுதையுந் குளிர்ப்பித்த இனியநீரை  
யுடைய பசங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுதலியவற்றைக் கலந்தா  
ரென்க. தங்களி - தமக்கியல்பாகியவள்கள்.

உ. கைசெய்யப்பட்டிகமழுஞ் சுண்ணம்பும் ஊட்டி - கூட்டி. தொய்யற-  
குற்றமற.

ங. தாமணிநத செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடிவாகிய  
விலங்குசெப்பு.

இ - ள். நன்குணர்த்தரீராராகிய ஐதயலார இவாகளுக்குக் சாமவேட்கைபொரு  
ந்தும்படி, கைசெய்த பாக்கினையும், வெற்றிலையினையும், தூற்றையும் இனியமுகவா  
சுத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்புக்களையும், காமவல்லி வளர்ந்த  
தேபோலும் பாவை மற்றும்விருமபுவனவற்றையும் ஏந்தினாரென்க. (சுஅ)

விரிகதிராரமின்னிததாரொணுந்திருவில்லீனிக  
குரிசின்மாமேகம்பெயற்கொழுமபுயற்காமமாரி

யரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன் குளநிறைந்துவாட்கட்  
கரியமைசேறுசிந்திக்கலிங்குகடிற்றந்தவன்றே.

இ - ள். சீவகனுகிய கொழுவிய நீனாயுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய மின்னை மின்னித் தாரொன்னுந் திருவில்லைவீசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியாலே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுங் குளநிறைந்து கண்ணுகிய கலிங்குகள் மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச் சிந்தித் திறந்தனவென்க

என்றது-அவன்வினைவித்த காமவிற்பநிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர் வீழ்ந்தன என்றவாறு. \* “புயலன் தலர்ச்சடையேற்றவன்” என்றா. (கக)

தோக்கையந்துகிலிடைன்றுணைமுலைபொருதுசேந்த  
வேக்கொசிவிலாதவில்லானிடுகொடியகலமின்றேன்  
தேக்கிவண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்றருழக்கரைந்து  
பூக்கொய்துதுவண்டகொம்பின்பொற்பிள்ளாயினுளே.

தோக்கை-கொய்சகம் ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவபபுக் கோபமும், தார் தூசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்துநிற்கும்.

இ - ள். சீவகனது மார்பாகிய மலையுடனே யிலக்கணையுடைய முலைகளாகிய யானைகள் முதற்பொருளாக சிவந்தன; அதுபொருளே அச்செல்வன்றார் பின்புஉழக்க, அக்கோதைநந்து பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின்றன்மையாளாயினுளென்க

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுங்கூறினா. இடுகொடி முலையென்க. (கஃ)

அணித்தகுபவளமேறபக்கடைந்துமுத்தமுத்தியம்பொன்  
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்துத்தொழுதாச்செய்தவண்கை  
மணிச்சிரற்சிறகுநாணவகுத்தசாநதாலவடடம்  
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிரப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே யேறப் முததையழுத்தித் தொழுதல தக்கச் செய்த காம்பிளையுடைய ஆலவடடம்.

இ - ள். பொறறட்டைநறுகள் விளிம்பிலேசேர்த்துப்பீலியிட்டுச் சிசிலியின் சிறகுநாணவகுத்த சந்தனவாலுட்பட்டதாலே வீசுதறமுழிநகுத்தக மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிரப்பித்தாரென்க (கஃ)

உெறு.

சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைககண்களி  
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினெழுதச்  
சாந்தமாகமெழுதித்தடமாமல  
ராய்நதுகுட்டியவனஞ்சலீசெய்தான்

இ - ள். அவன் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர்குளிரப்பித்த நிலையைக்கண்டுதொழும்

\* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரி, உசஃ.

அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே யாகத்தையெழுதி மலரைச்சூட்டிக் குளிர்ப்பித்த நிலையைக் கூட்டத்திற்கிடையீடு செய்தானெனக்கருதி யவனுடியநிலையைக்கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலுங் கண்களாலே யவன்முலைக்கண்களிலே யெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூற்றறு

(க0உ)

மணிசெயவிணைமழலைகருழல்பாண்டிலொ  
டணிசெய்கோதைபவாபாடியகீதம  
பணிவில்சாயல்பருகிப்பவளாகொடி  
மணியுமுததுமலாந்திட்டொத்தாளே

பாண்டில - தாளம்.

இ - ள். கோதையவா வீணை குழல் பாண்டிலெனகின்றவற்றோடே பாடிய கீதத்தைச் சாயல்கேட்டு ஒருபவளக்கொடி மணியையுமுததத்தையும் பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க

மணி - பவளம், வாய்க்குவமை இவா பண்டுசெய்த நிலைமைதோன்றப் பாடிய பாட்டினாற் சிறிதுமுறுவல்கொண்டாளென்றா, அதுபாடுதன்மர்ப் பாட்டுக்குப் பரிசிலகொடுத்தாளென்றாபோலவு நின்றது

(க0க)

எய்த்துநீர்ச்சிலம்பின்குரன்மேகலை  
வித்திமாதர்வருத்தமவிளைத்தாளெனத்  
தகதுநீர்த்தவளைக்குரற்கிண்கிணி  
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டனவன்றே

இ - ள் அவன்புணாதலாற் றவளைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண்கிணியும், நீாமையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன, அப்பொழுதே அந்நிலையை யுணர்ந்து அவளபுணாதலான் இன்குரல்மேகலையுங் காலைவித்தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தாளென்பனபோல அவற்றுடனே பூசலையிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே உயத்து - அவன்புணாச்சியைநீக்கி.

(க0ச)

ஏந்திநாங்களுடனையிடுபூசலை  
வேந்தாவேந்தன்கொடுங்கோலினனாகி  
யாயந்துகேட்டுமருளானென்றவிற்த  
சாந்தமேநதுமுலையாளகலந்தாமே.

ஏந்தி - எடுத்தது.

இ - ள். இருவரும் வேறுவேறாக நிகழ்த்துந் தொழிலைத்தவாதலின், அவளணிந்த கலங்கடாம், இவள்வருந்துமென்று யாங்ஙன சேரவுகின்ற பூசலை வேந்தன்கேட்டுங் கொடுங்கோன்மன்னனுய ஆயந்தருளான், இனி யாம் ஒழிவோமென்று கருகிறாற்போலே யொலியவிர்த்தனவென்க.

கலங்கள் இரண்டொலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவன்கலமென்றே கூறினார். (க0௫)

வேறு

வீடுமலியுலகினவர் போலவினையாடுந்  
தோடுமலிகோதையொடுதுதைநதவரைமின்போ  
லாடுகொடியுணர்ந்தவுயரலங்கல்வரைமார்பன்  
கூடுமயிர்களை யும்வகைகூறலுறுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அரணும அரியும். இவர்களுக்கு நித்தசம்போகமுள்ளது. இனி அதிகாரதேவர்கள் அதிகாரத்தின்முடிவிற்குப் பரமபதியாகவிருந்து முத்தியெய்துவதென்பதனால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றுமாம். இனிப் போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுத்தமிகவுலகமென்றுஞ் சுவர்க்கமாம். கொடியுணர்ந்தற்குக் காரணமானமார்பு. வரையிறுதைத்தலின்போலே மாலையைத் தனக்கென்றே வரைந்தமார்பு.

இ - ள். கோதையுடனே யுலகினவாபோலே வினையாடுமாபன் இலகவினையுடனே கூடுவதொரு மயிகளையுஞ்சுடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனென்றாரென்க.

நாலாநான் அரசர்க்கு மயிகளைத் தன்முறைமையென்றுகூறுதலின், இது கூறுகின்றார். (க0௬)

உச்சிவனாவளர்ந்திவையொழிந்தவுயர்தின்னகா  
ழிச்சவிபவிலையெனவெழுதியவையுன்றிக  
கச்சுவிளிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான  
நச்சுமணிநாகுறைநதகமெனவிரித்தார

இ - ள். வரையுச்சியிலேவளர்ந்து முற்றினகாம்புகள் இப்படி அழகுடையன இல்லையென்னும்படி யெழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதானத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (க0௭)

முத்தநிறைந்தமுனையெயிறுமதயானை  
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவுபடமாநோ  
வொத்தகலமென் முழமென்றே திருகரிழைத்தார  
மொத்தெரிசெம்பொற்றுகளினூன்முடிவுகண்டார்.

மத்தகமும், எயிறுமுடைய யானை.

இ - ள். தான்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்தஅகலம் எனமுழமென்றேதி அதனுள்ளே யிரண்டருகும் யானையும் பொறுகளால் நடுவே திருவுமாகக் கோலஞ்செய்தாரென்க. (க0௮)

உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கள்  
கொழுந்துபடக்கூப்பினியாயிரமரக்கால்  
செழுந்துபடச்செந்நெனிறைத்தந்துண்கொடியறுகின்  
கொழுந்துகுறைந்தணிநதுகொலேலேழ்குணவாவைத்தார்.

இ - ன். வெற்கண்ணவர் உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக்கூப்பி யாயிரமர்க்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்பதிறைத்து அவற்றிலே யறுகையணிந்து இங்ஙனம் வைத்தாரென்க.

செழுந்து, உரிச்சொல் ஈறுகிரிந்தது

(க0க)

செங்கயலிரட்டைதிருவார்சுடர்சனாடி.

பொங்குகொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணாகூப்ப

மங்கலங்கொட்டுமீவைமணியிற்புனைந்தேந்தி

யங்கயற்கணரிவையர்கடென்கிழககினின்றா

இ - ன். அரிவையா, தம்மை மணியாலேபுனைந்து புணாகயல்முதலிய மங்கலங்கடெட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேநின்றாரென்க

திருவார்ந்ததென்று - சாமனையை; விகாரம் இனிக்கும்பததோடே புணர்ந்த மங்கலங்கடெட்டுமெனவே சாமனாகூற்றிறென்றுமாம்.

(கக0)

வெள்ளருவமாலேவடகீழிருவாமின்போ

லொள்ளருவவாளுருவிநின்றனர்நென்மேல்பா

லுள்ளருகேநாக்கியுபருமுத்தகலுமேநற்க

கள்ளுருவமாலேயவாகைதொழுதுநின்றா.

இ - ன். வெள்ளியவடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிரிருவா வாஜாயுருவி வடகிழக்கேநின்றா; கண்ணையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடையமகளிர் உழுத்த கலையுமேந்தி யன்பினனெஞ்சருகத் தெய்வத்தைநோக்கித் தொழுது தென்மேற்கே நின்றாரென்க.

(ககக)

தோமைலாநீரறுகுதுளும்புமணித்தால

மாரவடமேற்றிசைக்கணிநுநதவவிர் பஞ்சிச்

சீர்நிறையவரையகலந்திருத்தததிருநோக்கும

வாரமுறைககருவிவடக்கிருந்தன கணமாதோ

இ - ன். மூங்கிலரிசுமுதலியனதுளும்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றிசையிலே யாசவிருந்தன; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்துதற்குப் பட்சபாதமுறைமை யாகத் திருமகனோக்கும்பொற்கருவி பஞ்சின்மேலே வடதிசைக்கண்ணே யிருந்தன வென்க.

பஞ்சி - வெண்டுகில். உறைகருவி பாடமாயின், வாரமுறைகருவியென்க. ()

பாணாயிரொய்யவணைப்பைங்கதிர்களசிந்தித்

தானிரவிதிங்கொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்

வேணிநாசெய்கண்ணரியொடுமெல்லெனவிரந்தான்

வாணுயரவோங்குருடைமன்னர்பெருமானே.

இ - ன். இரவீதான் பைங்கதிர்களைச்சிந்தித் திங்கனோடேசேர்ந்து அணையிலே



இருந்த தன்மைபோலே மண்ணப்பெருமாளும் இலக்கணையோடே பொருந்தி யிருத் தலின் மென்மைதோன்ற விருந்தானென்க.

செய் - உவமச்சொல்.

(கக௬)

வேறு.

குளநென்முல்நிற்கனிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்மணி  
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகாய்த்துவா  
னுளமையாடியிருக்கும்வனததீர்ஞ்சடைமாமுனி  
கிளையைநீங்கிக்கிளர்சாபத்தினாவிதனாயினான்.

இ - ள். குளநெல்லுணங்கு முன்றிலின்கண்ணே கனி தேனைச்சொரிகின்ற சோலையிடத்தே மணியெரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதிக் கைகாய்த்துதரு உளமையாடியிருக்கும் வனததின்முனி தன்னை யொருவன்சபித்தலின், வந்துதோன றின சாபத்தாலே சுற்றத்தாரீங்கி நாவிதனாயினானென்க

(கக௭)

க. ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முனையாய்வழித்தோன்றினான்  
ரேய்ந்தகேள்வித்துமைபோயலங்காரமுந்தோற்றினான்  
வேந்தன் றன்றாக்கிற்றாதிசிதம்பொடுமெயினான்  
வாய்ந்தகோலமுடையான்பெருமஞ்சிகாககேறனான்.

(கக௮)

வேறு.

உ. நித்திலவடமும்பூணுமாரமுநிழன் றுதாழ  
வொத்தொளிர்குழைகன்காதினான்றுபொன்னாசலாடப்  
பைததரவல்குற்பாவைகரகநீர்சொரியப்பாங்கின்  
வித்தகன்பூசிவெளவேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். கேள்வியையுடைய அமமுனிவழியிலே பிள்ளையாய்ததோன்றினான், தொக்கநூற்கேள்விமுற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதோ நூலங்கண்டான், அரசனா லே வரிசையுடனே யானையும்பெற்றான், அழகுடையான்; தன்றொழின் மிகுகியால நாவிதாக்கேறனான்; வித்தகன், அவன் ஒந்பாவைபோல்வான் நித்திலவடமுதலியன தாழக் குழையுசலாடக் கரகத்தினீனாவாக்கப் பாங்கோடே வாய்ப்பூசி வேந்தனை வணங்கினானென்க.

வேந்தனுக்கு, கு - உருபுமயக்கம்.

(கக௯)

நச்செயிற்றரவினோக்கின்மன்னரைநடுங்கநோக்கி  
வச்சிரவண்ணன்காப்பவாழியருழியென்னு  
வச்சுதற்கொண்மென்னனடிமுடித்தெளித்துரங்கை  
யுச்சிவண்டிமிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினானே.

இ - ள். அரசவினோக்குப்போலே யுண்பகைவரை நடுங்கும்படிநோக்கி வச்சிர வண்ணன்காப்ப ணுழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று அறுகையும் அரிசியையுங் கைக்

கொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றையிலக்கணையுடையமுடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவணனைக்கூறினான். (கக௭)

வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிதியினேந்தி  
யாக்கியபுர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியாரந்த  
தேக்கனின்னகிலினுவிதேக்கிடுங்குழலினுளை  
நோக்கலனுனிததுநொய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினுனை

இ - ள். தூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னாற்சமைத்த மங்கலமான கத்தியையெடுத்து அண்ணலது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி யிலக்கணையைக் குறித்து நோக்காதே சிறிதேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே யுறுத்தினுனென்க.

ஆக்கியமூர்த்தத்து-பொருந்தவிட்டமுகாதத்ததே. நெய்யை யிடத்தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிடுங் குழல் (கக௮)

ஆயந்தபொன்வாளை நீக்கியவீர்மதிப்பாகக்கண்மேற்  
காயந்தவாள் கலப்பத்தேய்ததுப்பூநிறீஇக்காமர்பொன்னாண்  
டோய்ந்ததன்குறங்கின்வைத்துத்துகிலினிற்றுடைத்துததாய்தா  
வாய்ந்தகைப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினுனை.

இ - ள். உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃகும் ஒரு நீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம்போலுங் கல்லிலேதீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலேநிறுத்தித் தன்னுடையிலேவைத்துப் பின்புசீலையிலேதுடைத்துக் கையிலே தூய்தாகப்புரட்டி உற்றதுதெரியாதபடி முகத்தைத் தீண்டினுனென்க

“பூவைநிறுத்தியிட்டு” என்ப. குனிதலிற் பொன்னாண்டோய்ந்த குறங்கென்றார். (கக௯)

வேறு

ஏற்றியும்மிழித்தும்மிடையொற்றியும்  
போற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றானெனக்  
கூற்றனாழ்குங்கோலஞ்செய்தான்கடற  
ரோற்றுஞ்செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே.

இ - ள். ஏறவொதுக்கியும், இழியவொதுக்கியும், நெடுகிறந்தும் கூற்றனாழ்குங்குத்தை யழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க.

சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றானென ஏற்றியும்மிழித்துமென்க (க௨௦)

கப்பாரததினனுந்தன்னாணனு  
மேதிலான்முகநோக்குமிளிவினும்  
பாதநோக்கியபான்மதிவாண்முக  
மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

இ - ள். மாலைபுண்பாரததாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாவிதன் முகத்தைநோக்குகின்ற இளிவரவாலும் கவிழ்ந்தமுகத்தை யேதமின்றாமபடி அவன் மெல்ல வெடுத்தானென்க (கஉக)

உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புவெளி  
யிரியலுற்றனபோன்றிணைக்கண்மலர்  
வெருவியோடவிசும்பிற்குலாவிய  
திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினுன

\* இ - ள். சிசுசிலிக்குவெருவிக் கயல கெடுத்தலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவி யோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினுனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பாக்க விகும்பில்வளைத்த கிருவில் (கஉஉ)

ஆரமின்னவருங்குயந்தான்களைந்  
தோருமொண்டிறற்கததிரிகைத்தொழி  
னீறிற்செய்தடியேத்துபுரீங்கினுன்  
ஈரனமாலேததயங்கிணர்க்கண்ணியான்

தாரன் - சுட்டு.

இ - ள். தாரன் கண்ணியானாகிய அந்நாவிதன் மயிர்க்கத்தியைநீக்கிக் கததிரி கையாற்செய்யுந்தொழிலை நீரமையாற்செய்து வாழத்தி நீங்கினுனென்க (கஉக)

வேறு

அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்துதேற்றநடையாளு  
மன்னாகுடைநடுக்கும்மலைவெளவேன்மறவோனும்  
மின்னுமணிக்குடத்தின்வேந்தரேந்தமண்ணுடிப  
பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

இ - ள். அன்னப்பெடையை யஞ்சலித்து இளைத்து நடக்கின்றனென்று பிற னைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளும், மறவோனும் வேந்தர் மணிக்குடத்தேநீனா யேந்த மஞ்சனமாடி மலாமுதலியவற்றை யணிந்தாரென்க. (கஉச)

எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவாந்திருநது  
தஞ்சுற்றம்வேண்டாதமுலைககீழ்வாழ்வுதளர்கின்ற  
நஞ்சுற்றவேனெடுங்கடபாவைநல்கூர்கிறுதுசுப்பிறு  
கஞ்சுற்றுழிப்புலந்தாங்கணிந்தாரம்மமணிவடமே.

இ - ள். இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவவாகத் தையெல்லாங் கைக்கொண்டு அடிபரந்த தாம் பிறந்தவிடத்தையுட்பட வேண்டா மற் கொடியவாகிய முலையின்கீழேயிருந்து குடிவாழ்க்கைதளருகின்ற நுகப்பிறரு; இவ்விடத்தை விடிவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண்டுமென்று அஞ்சினவிடத்தே விடிந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீங்கினைக் கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சுதோய்ந்தவேல், பாவையதுறுசுப்பு, நல்கூர் - அடை. (கஉஇ)

சுமணன்மிசைமாரிசொரியச்சுழநதுசுமந்தெழுந்து  
 நெடுநன்னிராவிநாறுநெய்தோய்தளிர்மேனி  
 துடிதுண்ணிடைப்பெருந்தோட்வர்வாயேழைமலர்மாபன்  
 கழநன்மலாப்பள்ளிகளிப்பககாமக்கடலாழந்தான்

இ - ள். மாரி நீரைச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்தது உயர்ந்து வெங்கராமண்ணி  
 லேசொரிய நியிர்ந்தவாவிபோலநாறும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை  
 கழமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலாமாபன் காமக்கடலிலே யழுந்தினனென்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(கஉசு)

வேறு.

வழங்குதாரவனமாரபிடைமட்டுகப்  
 புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறம்பேசலாம  
 விழுங்குமேகமவிடாதுதழீஇகுகிடந  
 தொழிந்தமின்னுக்கொடியொதொழிந்திடாள்.

உலகங் கொண்டாடப்படுதலின், வழங்குதாரவனென்றா மட்டு உகாநிற்கவும்  
 பின்னரும் மட்டையுஞ் சத்தற்குப் புழுங்குவதோ கோதையென்று இக்கோதைக்கு  
 விசேடங்கூறினா புழுக்கம் - வேட்கையாற்றேற்றமென்க.

இ - ள். தாரவன் மாரபிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்  
 கூற்றைச் சிறிதுஉவமைகூறலாம் தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகம் உள்ளடக்க  
 மாட்டாதே புறத்தே தழீஇகுகிடத்தலாலே பழையதனமையை யொழிந்ததொரு  
 மின்னையொதுத் தங்கினுனென்க (கஉஎ)

தாமமாரபனுரதையலுமெய்யுணர்  
 வாமிதென்றறியாதுகளித்தவா  
 தூமங்கொப்புளிக்ஞநதுகிறசேககைமேற  
 காமனப்பணைக்களஞகலையினா.

இ - ள் சீவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்றுணருமுணர்வறியாது  
 ஒருவாமெய்யின் ஒருவர்மெய்யமங்கிக் களித்தவாகள பின்னுஞ் சேககைமேலே காம  
 னப்பணையிலே வைகினுரென்க. (கஉஅ)

வேறு

மாதாதனவன்புநோக்கிமகிழநதுகண்ணிமைத்தலசெல்லான்  
 காதலித்திருப்பகண்களாகிரிநதுநீவரககண்டமம்  
 பேதைமைபிறரையுள்ளியழுபலர்ச்சோதவெண்ணா  
 வேதனைபெருகிவேற்கண்மையுமிழ்ந்திடடவன்றே.

இ - ள். அவளாழகைநோக்கி மகிழந்து கண்ணிமையானாய்க் காதலித்திருத்த  
 லால் அவன்கண்கள்கரிந்து கீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிறரானினைந்தழு  
 பவரைச் சேர்தல் அறியாமையானென்றான், அவ்வளவிலே வருத்தமிகுதலிற் கண்  
 கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கி கண்கரிந்தது-ஆக்கம்பற்றிப்பிறந்த மருட்கையென்னு மெயப் பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉக)

நாறுசாந்தழித்துமாலேபரிந்துநனகலன்கள்சிந்திச்  
சீறுபுசெம்பொழுதிமணிவிரனெரித்துவிம்மா  
வேறியுமிழிந்துமுளும்புருவங்கண்முரியநொந்து  
தேனூர்நீரூததசெந்தாமரைமுகம்வியாததுநின்றாள்.

இ - ள் சீறாநின்ற அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரித்து விம்மிப் புருவங்கள் ஏறியுமிழிந்தும் முரியும்படி நொந்து முகமவியர்ந்து நின்றாளென்க. (கங௦)

இற்றதென்னவியென்னவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்  
சிற்றழிப்போதுபுல்லிதருமகன்கிடப்பச்சேந்து  
பொற்றதாமரையிறபோந்துகருமுத்தம்பொழிவவேபோ  
லுற்றுமைகலந்துகண்களவெம்பனியுருத்தவன்மே.

இ - ள். திருமகன் வேறேருபாயததிறகு இவளாற்றாளென்றுணர்ந்து இற்றதென்னவியென்னச் சிற்றழையபுல்லிககிடப்ப, அவளும்துகண்டு ஊடல் தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீளாயுருத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க பொறபென்னுமுரிசசொல் திரிந்தது. தாமரையினின்றும் புறப்பட்டசு சிறிது சரியநீர்மையையுடையமுத்தஞ் சிந்துவனபோலே கண மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுருத்தன; ஊடல் முழுதந்தீராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை. உற்று - ஊடநீர்தலுறவெனத் திரிக்க. \* “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற் றப்பினே - னென்றடி சோதலு முண்டு.” என்றாராகலின், அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதமுதாளென்றல்கற்பிற்குப் பொருந்தாது. “இளியே யிழவே” என்னுஞ்ஞுத்திரத்தில அழுகையாவது அவலமுந் கருணையுமாதலின், † “கயமலருண் கண்ணாய்” என்னுங்கலியில், “தானுற்ற-நோயுரைக் கல்லான் பெயருமன் \*\*\* சேயேன்மன யானுந் துயருழப்பேன்” என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலந்தோன்றிறைபோல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்று கொள்க. வணங்குதல்-அவற்சினிவரவு. அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழுகை கண்டக் கருணை. இதனாற் ஊடநீரக கருதினாளாம் (கஙக)

கொண்டபூணின்னைச்சாரந்துகுலாய்க்கொழுந்தின்றகொம்பே  
கண்டகண்கரிந்துநீராயுருவதுகரக்கலாமே  
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைப்பவ்நேனகாள்  
வண்டிகாளவருடங்கைவார்தரமொழியினென்றாள்.

\* கலித்தொகை, முற்றவதுமருதம், உச.

† இரண்டாவதுநற்சீர், க

இ - ள். அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இடமென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாவிக்கொழுந்தினுதற்குக் காரணமானகொம்பே! நின்னைவிடாமற் பார்த்ததலாலே கண்கரிந்து நீராயுருவதனை நீயறியாது கரக்கலாமெயெனவினாவினான், ஆண்டு அவட்குச் சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவள் உத்தரங்கூறாமையாற் றான் அதனையுணர்ந்து நிறையழிந்து, தேன்கான்! வண்டுகான்! யான் முறப்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்வளைவை நுமக்கன்றி வேறு யார்க்குரைப்பேன், இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலையருடி வரந்தரும்படி கூறுமினென்றானென்க.

சிதைவுபிறர்க்கின்மையாவது-புணரக்கருதி யுள்ளனஞ்சிதைத்து நிறையழிந்துழிப்புறத்தார்க்குப் புலனாகாமெ நெஞ்சினென்றுத்தல். பிறாக்கின்மையெனவே தலைவனுணரும். இது கற்பிறகுமுறித்தென்றோ இமமெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையிலவந்த புள்ளினோக்கி, இனி நுமக்கு எளிது, நீர் ஊடறீர்ப்பீராகவென்றான்; ஊடருக் காரணமின்றியும் இததுணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினாகலின் (ககஉ)

பூவையுங்கிளியுங்கேடடிபபுழைமுகம்வைத்துநோக்கிக்  
காவலன்மடந்தையுள்ளகற்கொலோவிரும்புகொல்லோ  
சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறிலனருளுநங்கை  
பாவையென்றிரததுமெனபறவைகடம்முட்டாமே.

இ - ள் பூவையுங்கிளியும் அவன்வருதக்கூறறைக்கேட்டுக் கூட்டின்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து தம்மிறறும் யாமும் நஞ்சேவல இங்ஙனம் வனங்கு யூடறீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி யிறந்துபடுவேம், இதுகண்டம் அருளாதவிவணமனங் கல்லோ? இரும்போ? அறிகின்றிலமென்றன்; என்றபின்னும் அப்பறவைகடாம், நங்காய்! பாவாய்! இவன் சிறிதும் தவறிலன், இனி நீயருளாயென்று இரக்கக்கடவேமென்றுங் கூறினவென்க

அவை அவனாடறீர்க்கருதியதனமை தாமுணாதேற்றாமையின், இவனிற்றது படுமெனக்கருதி யிங்ஙனங்கூறின. (ககக)

பெற்றகூமுண்டுநாளுமபிணியுழந்திருத்தும்பேதாய

\* முற்றிமைசொல்லினங்கைமூன்றுநாள்சில்காட்டாள்  
பொற்றொடித்ததையீரேபொத்துதும்வாயையென்றே  
கற்பித்தார்பூவையாரதங்காரணக்கிளவிதமமால்.

இ - ள். அங்ஙனம் உசாவினவளவிலே, பூவையார் தமக்கு மேலவருங்காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய! யாம் பெற்றதேசோறையுண்டு நாடோறுங் கூட்டிலேபிணிபுணடு வருந்தியிருப்பேம், இததன்மையேமாகியயாம் முதுககுறைமைகூறின், பொற்றொடியாகிய நங்கை நமக்கு மூன்றுநாள் அடிசிலைகாட்டாள் தலாற ததையீரோ! நம்வாயைப் பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

ததையீரேயென்றது இழிவுசிறப்பு

(ககச)

\* முற்றன்மைபெனும் பாடம்

க. பழியொடுமிடைந்தேனுஞ்சீறடிபரவினற்கு  
வழிபடுதெய்வமாகிவரங்கொடுத்தருள்வேண்டு  
மொழிபடைக்களிதுபோலவுங்கவுமுருகினோக்காப்  
பிழிபடுகோதைபோலம்பெண்டிணாக்கெடப்பிறந்தாள். (கருநு)

உ. ஈன்றதாயானுமாகவிதனைககண்டியிராவாழே  
னன்றியான்சாவலென்றேநலக்கிளிநூலின்யாப்ப  
மான்றவண்மருண்டிங்காளவாழியவரம்பெற்றேனென்  
முன்றவனாரப்புல்லியணிநலம்பரவினானே.  
இவையிரண்டுமொருதொடா

க. பிழிபடுகோதைபோலம்பெண்டி - உபாயத்தாற நேனைவாங்கிக்கொள்ளப்  
படும். கோதைபோலேயாம் பரத்தையர். தமமியலபுகெட்டுப் பொருள்வேட்கை  
யால் அதன்மன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக்கோதையை யுபாயத்தால்  
நெகிழ்த்துவாங்கிறைபோல இவர்க்கும் பொருளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்  
கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்லாராகவென்னுமொருட்டு. ஐ-அசை

உ. இதனை - இவனிற்றுபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும் - இவட்  
குப் பிள்ளையாகியயானும்.

இ - ள் நற்குணத்தையுடையகிளி, பூவையினமொழியைக்கேளாதே வேல  
தைத்துநின்ற களிதுபோற கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சருகாத பரத்தையர் தன்ருழப்  
பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவள், தன்கணவன்செயல் பழியோடே மிடைந்ததா  
யினும் அதுதீர அடிபரவின்வனுக்கு வரங்கொடுக்கவேவேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய  
யாமையின், நிகழ்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயிரைக்கொண்டிரேன், யானும் இங்  
ஙனம் மான்றவனைப்பெற்ற தாயார்தன்மையேனும்படி நான்கொண்டு சாவக்கட  
வேனென்றுகூறி நூலாலே கழுத்தையாப்ப, அவளிதனைக்கண்டு இதன்புடை  
மையாலேமருண்டு நக்காள்; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி  
நலத்தைப் பரவினானென்க

வாழியவென்றது கிளியை தாயார்தன்மையேனென்றது, இங்ஙனங் கொடியவ  
னைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கூறாதி கொடுமை - வலியச்சாதல். (1)

வேறு.

நிறையோதநீர்நின்றூட்டவமேசெய்யினுமவாழிநீல்  
மறையோவரிவைவரிநெடுநெடுணைக்கிலையால்வாழிநீலங்  
கண்டுணைவாயேனுங்களித்துநகுநிநின்  
வண்ணமிதுவேமதுவுன்பார்சேரியையோவாழிநீலம்

வாழி - இகழ்ச்சிகுறிப்படி. களித்துநகுதி - தேனையுட்கொண்டு அலாதி, செ  
ருக்கிச் சிறியாநின்றயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமுஞ் சாதியுந்தோன்றி  
நின்றது.

இ - ள். நீலமே! நீஇவள்கண்ணை யொக்கவேண்டுமென்று கடலிலே யொரு காலாலேநின்று உயாந்தவத்தைச் செய்தியினும் இவள்கண்ணையொவ்வாயாய்கின்றாய்; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீகண்ணையொவ்வா திருக்கவுங் களித்து நகாநின்றாய்; அதற்குத் தாழ்விலை; நின்வண்ணம்யாது? கரும் புறமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தகும், அஃதொழிந்து கள்ளுண்டாரசேரியிலே நிற் பவின், அக்குணமும் பட்டதோவென்றானென்க.

இஃது \* “அறுசீரடி யாசிரியத் தனையொடு-நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன் னே” எனச் செய்யுளியலிற் கவிக்கு அறுசீரடி-விதித்தலின், வாழிநீலமென ஆசிரி யத்தனைபெற்ற அறுசீரடிகள் “கண்ணெவ்வாயேனுங்களித்தாகுதி” என்னும் நேரடி யின்முன்னும்பின்னும்வந்த வகைநிலைக்கொச்சகம். உம்மையான் வெண்டனையும் விரவும். † “பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென - நூனவில் புலவர் நுவன் றறநத் தனரே.” என ‡ வகைநிலைக்கொச்சகத்திற்குவிதிகூறலின், ஒசை துள்ளியி யவாறு முணர்ச்சு. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார்க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கலியிறகூறினோம் (கரு)



திருநிறக்காமவல்லிதிருக்கவீன்கொண்டுபூத்துப்  
பெருநிறங்கவினியார்ந்தகம்பிணைந்தேதேபோ  
லருநிறக்குரிசின்மாரபத்தகைந்தனளலங்கல்வேலு  
நெரிவுற்றதடற்றுவாளுநீலமுநிகர்த்தகண்ணான்.

நெரிவுற்றதடறு - சருச்சொபட்ட புறத்தையுடையவுறை. தடத்துவாமென்ற  
பாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க, வலியவலாத்தின நீலம்.

இ - ன். கண்ணான், காமவல்லி திருவினமுனக்கொண்டுபூத்துக் கற்பகத்தைப்  
பிணைந்தாற்போலே குரிசின்மார்பிலே யவசத்தாலே துயின்றாளென்க. (கசு)

வேறு.

க மணிக்கண்மாமயிற்சாயன்மாதரு  
மணிக்கந்தன்னதோளரசசீயமும  
பிணித்தகாதலாற்பின்னிச்செல்வுழிக்  
கணித்தநாள்களேழ்கழிந்தகாலையே. (கசுக)

உ. சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்துசந்தர  
மோட்டியொண்பொணாலோங்குதாரொடு  
பூட்டிக்ஞுண்டலம்பொறப்பெய்தபின்  
மோட்டுமுத்தொளிரிடம்வளாயினா. (கசுஉ)

ங. பானுரையனபைந்துகிலணிந்  
தானிரையினத்தலங்கலேறான்  
மானிரையினம்மருளுநோக்கின  
ருனாயிருணுமொருவனாயினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

உ. சுந்தரமோட்டி - சிந்தாரப் பொடியைப் பூசி

இ - ன். மாதரும் அரசசீயமும முற்பிறப்பிற் பிணித்தகாதலாலே பிணைந்து  
செல்கின்றவளவிலே யறுதியிட்ட நாள்களேழுங்கழிந்த எட்டாநாளிலே ஒப்பித்தற்  
குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயி  
னார்; அவர் வளைத்ததன்பின், ஏறான் அணிந்து மகளிருயிரையுணனும ஒருவன  
யினானென்க. (கசுங்)

சுந்தைதன்மகன்சுடர்பொற்குழித்தே  
னினங்கவர்ந்துணவிவீற்றுமும்மதத்  
தநந்தன்னகையானையேறினான்  
குனிந்தசாமனாகுளிர்சங்கார்த்தவே.

இ - ன். முன்பு சுந்தைதமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப்பொழுது

சூழியினையுஞ் சொரியுமத்தினையும் அந்தனைபொத்தீநெடிய கையினையுமுடைய யானையையேறினான்; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. ( )

வேறு.

க. இரும்பிடிநூறுசூழவிறுவனாரின்றதேபோற  
கரும்பொடுகாயநெறுயததுக்கருப்புரக்கந்தினின்  
சுரும்புசூழ்மதத்தஞ்ஞாமணியெனுஞ்சூழியானைப்  
பெருந்தகைப்பிணையனமன்னர்முடிமிதித்தேறினானே. (கசடு)

உ. சட்டகம்பொன்னிற்செய்துதணுகதிர்வெள்ளிவேய்ந்து  
வட்டநல்வரைமவாய்ப்பநினைத்துமேன்மணிகலசோத்திச்  
சுட்டுதற்கரியமுததின்னொதுவாய்நாற்றியூர்நீர்ப்  
பட்டவான்பவளக்காமபிள்குடைநிழற்பரிதியொததான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள். கரும்போடே நெல்லைததுத்தது நூறுபிடிசூழ ஒரு பெரியவனாரின்றும் போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சோந்துநின்ற ஞாாமணியென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்தேறினவன், பொன்னாலே சட்டத்தைசெய்து வெள்ளி யாலேவேய்ந்து வரைந்தாலே வட்டத்தைநினைத்து அதன்மேலே மணிகளையழுத்தி விலையிதெற்கரிய முத்துத்தாமத்தைவீளிப்பிலே நாற்றவுமபட்டுப் பவளக்காமபையுடையதோர் குடைநிழலிலிருந்த பரிதியையொத்தானென்க.

ஏறினான் - சொழிற்பெயர்; சுட்டு. யானையின்பெயரும், ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையிற் பிற்கூறினா. (கசக)

மடற்பனைக்குழாத்திற்பிச்சநினைத்தனமன்னாசூழ்ந்து  
புடைக்களிறேற்றித்திங்கடபொழிந்ததிர்க்குப்பையன்ன  
வெடுத்தெறிகவரிவீசவியம்பலமுழங்கியார்ப்பக்  
கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்வீதிசேர்ந்தான்

இ - ள். பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிறைத்தன; அவ்வளவிலே காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலேயேறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச, இயமாப்ப, படைவெ ள்ளஞ்சூழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசஎ)

அடிநிலமுறுதணையருவருத்தமரினாலித்  
திமெயிர்சிறகராகவெழுந்துமேற்பறப்பவேபோற்  
படுமழைத்துளியிற்பாயமாப்பரந்தனநிரந்தபொற்றே  
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமள்ளர்தொக்கா.

அப்படைசூழ்ந்தபடி கூறுகின்றா.

இ - ள். அமரில் ஆவித்து அடிநிலமுறுதலையருவருத்து நாணி இட்டமயிர் சிற குபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்துசெல்கின்ற மாப் பரந்தன; தேர் நிரந்தன; இடைவெளி யின்றமுமடி வேழம் ஈண்டின; வீரருந்தொக்காரென்க.

துளி எண்ணித்தற்குவமை.

(கசஅ)

கொழுமடம்பெண்ணையின்மருமபையுஞ்செப்புகொவ்று  
விழுமுலைதடத்தினுட்கணவனைககாணவேகிக்  
கழுமொலியரவவானங்களைபெயலகடற்பெய்தனன  
குழுமொலியரவமீண்டுகநாழநகாபொலிந்ததன்மே.

இ - ள். மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக காணவேதி ண்டு  
தலின், நகா பொலிந்ததென்க

வானங் கடலிலேபெய்த ஒலியனன நிரண்டவரவதேதோடேயீண்டி கடல  
பழையவொலிகும், பெயல் புதியவொலிகுமுமவம (கசு௧)

ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிகுமுடாக  
கொள்கொடிக்குழாததினாலுங்கொழுநாமபுகையினாலுந்  
தெள்ளுறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலாததுகளினாலும  
புள்ளினம்பொழுதுகாணுபுலம்பிக்கூடடைந்தவன்றே

இ - ள். சூலம் தெளிந்த நீர்ப்பந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கடவுள கொடித்  
திரண்முதலியவற்றாலே கதிாமறைந்து பறவைததிரள் பகற்பொழுதைக காணவாய  
வருந்திக் கூட்டைச் சோந்தனவென்க

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம்.

(கரு0)

பைந்தொடிமுகளிர்பாங்குப்பரிந்துநூலசொரிந்தகாசு  
சிறதினதழலென்றஞ்சிசசிறையனநிலத்தைச்சேரா  
விந்திரகோபமாமென்றிளமயில்குனிந்துகுத்திச்  
சிறதையிறமேம்பததாமேதிருமணரிங்கவன்றே

இ - ள் கணவா ஊழனமகளிராமேகலையைப் பற்ற அதுபரிதலின் நூல்கொ  
ரிந்த மணிகள் சிறதினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி யனனம் நிலத்தைச் சேராவாயின்,  
அவற்றை யிரந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவையன்மையின் நெஞ்சாலே வரு  
ந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற்போன்றிருந்தனவென்க.

இப்பறவைகள் ஆண்டவளாததன.

(கரு௧)

வெள்ளைமைகலந்தநோக்கிற்கண்கிணியிழற்றியாப்பப்  
பிள்ளைமைகாதலகூப்பிழந்துபொற்றேருவீழுக  
துள்ளுபுசெலீஇயதோற்றந்தொடுகுழற்காமன்காமத்  
துள்ளுயிரறியப்பெண்ணாய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தா.

இகவவிமுதலாக வேட்கைபிறவாபபருவததாரும், பிறக்கின்றபருவததாரும், பிற  
ந்த பருவத்தாருமென \*மூன்றுகூருக்கிக் கூறுகின்றார். †“பேதை யல்லே பேதையங்  
குறுமகள்-பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென” என்றவிற பேதை வேட  
கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற

\* இப்படியே வடநூலாரும் மகளிரை மூன்றுகூருக்கி வழங்குவர்.

† அகநானூறு, களிற்றியானைநிகா, ௭.

றும். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும் பெயர்கள் வேட்டைகபிறந்தபருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றி யவையும் பலபருவத்தை யுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அதுமுன்னாலகளிற் கூறாமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுச்செய்தலானுந் தேவர்க்கும் அது கருத்தென்றும் இனி உலாவிற்கங்கமாகப் புதியதூலகளிற் கூறியவிதி இதற்கா காமையுணாக.

இ - ள். வேட்கைபிறவாதமகளிரா தம் பின்னீத்தனமையாலே காண்டற்குக் காதன்மிகக் கிண்கணியாப்பத தோடுவீழத் துள்ளாநின்று நோக்கோடுசென்றதோற நவ காமன் காமத்தினின்பததை மேனுகாந்தறிதற்குப் பெண்ணாய்ப்பிறந்த தோற்றத் தை யொத்தாரென்க

உள்ளொன்றுகொள்ளநோக்காது வெள்ளைமகலந்த நோக்கோடென்க. (1)

தன்னெறிவளரககாமன்றான்புலையிரண்டுமாகி  
முன்னரேவளாகின்றாற்போன்முகிழ்முலைமுததமேந்திப்  
பொன்னெறிமணியிப்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்  
பின்னிற்றிவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பிநின்றா

இ - ள். பெதும்பையா, காமன் தன்னீதி யுலகிலேவளரும்படி மகளிரா முலையிர ணுந்தானாகி வளாகின்றாற்போலே முகிழ்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன் னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கி முதுகிலே புடைக்கும்படி யோடி மனமவைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போலே முகிழ்த்தவென்க எறிதல் - “நிளையெறிதல்” போனின்றது. பின் னுந் தலைநிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது - சேரநிறுத்திநிறைபோல நின் றமை கூறிற்று. இனிக காமன்றாந் தன்னெறிவளர முலையிரண்டுந் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றாற்போலே நின்றாரென்றுமுறைப்ப இது வேட்கைபிறக்கின்றாராக் கூறிற்று. (கடுக)

அணிநிலாவீசுமாலையரங்குபுல்லெனப்போகிது  
துணிநிலாவீசுமாலேப்பறைந்துதற்றோழிசோநது  
மணிநிலாவீசுமாலேமங்கையாமயங்கிநின்றா  
பணிநிலாவீசும்பைப்பொற்கொடிமணிமலர்ந்ததொத்தார்

இ - ள். ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையா தாம் ஆடுகின்ற ஒளி யைவீசும் மாலையையுடையவரங்கு புல்லெனப்போய் நிலாவைவீசும் மாலேக்காலத் துப பிறைபோலுதுதலையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கிநின்றவர்கள் ஒளியைவீ சும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்ததன்மையை யொத்தாரென்க

பணிகொடி - ஒழிந்தகொடிகள தாமுகின்றகொடி. பணி பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்த மயங்கினாரைக் கூறிற்று. (கடுக)

வள்ளுகிவரித்தசாநதிவ்வனமுலேநோக்கினாரை  
புள்ளியிருண் ணுங்கடற்றிணுட லாறு நண்ணிந் துபொங்குக  
கள் னுயிருண் ணுமாலே கதாபொருகையினேந்தி  
நவளிருளாவிவகுகி டு னன்குகுகொடிகலகுகுகி

உகிராலேயெழுதினமுலை-எழுவாய். கரிந்தென்றார், கோபத்தாற் கருகியென் றுற்போலவுந் தோன்ற. மாலையிற்றேனினைது மணத்தையுண்ணுமயிர்.

இ - ன். செறிந்தவிருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலுந் தோற்றப்பொலிவ யுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினோகக் கூறுதப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைந்தகதுப்பை யொருகையாலேயேந்தி நிறைந்தாரென்க

இனிக் கதுப்பையேந்துதலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம். இது முதலாக வேட்கைமிக்காராகக் கூறுகின்றார் (கருரு)

மட்டொளிததுண் ணுமார்தாமாண் புபோன்மறைநதுவண்ணப் பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசங்குதிர்க்கலாபந்தோன்றக் குட்டநீர்க்குவலோக்கண் கவிருந்துணவிரும்பிரின்ற ரட்டுந்தேனணிந்தமாலேபவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார.

மாலையையுடையதோ பவளக்கொம்பை யொப்பித்ததன்மையை யொத்தாரெ ன்றது-முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணமாக்கள் கரக்கவுந்தோன்று மாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே யொளிததுக் கிடவாநிற்கவுஞ் சிறிதுதோன் றவென்க

இ - ன் அவர்கள் மேகலேதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப்புதுமையை மறை ந்ததுகற் விரும்பியேநின்றாரென்க. (கருசு)

பெரும்பொருணி திச்செங்கோற்பெருமகனாக்கம்போலப் பரந்திடமின்றிமேலாறபடாழுலைகுவிந்தகீழா லரும்பொருணிதிகேளாவரசனிற்சுருங்கிநைந்து மருங்குநொந்தொழியவீதிமடந்தையரிடங்கொண்டாரே

பெரியபொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். ஆல்- அசை.

இ - ன். தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாகம்போலே மாபு இடமின்றும்படி. பரந்து குவிந்த படாழுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக்கேளா அரசனைப் போலே நைந்து இடை நோம்படி மடந்தையர்வந்து வீதியையிடமாகக் கொண்டா ரென்க.

இதுமுதலியமூனதுகவி பின்புவந்தோனாக் கூறுகின்றன (கருள)

செல்லாக்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீராமாநதாபோல வல்குறகுழுலைக்குமீந்தாரணிசலமாயவெல்லா ளுல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுறமென்றுதுணனுசுப்புவைய வொல்கிப்போயமாடஞ்சேர்த்தாரொருதடங்குடங்கைக்கண்ணார்

இ - ன் கண்ணா, தமதுதுசுப்பு மிடித்ததாகுஞ் சுற்றமின்றாயிருந்ததென்று வருந்தாநிற்கவுஞ் செலவாகுப பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புகளைச்செய்யும் பொல லாதநீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அலகுறகும் முலைகும் அணிகலமாய யெல்லாம் ஈந்தார, ஈந்தபின்பு பேராய மெனிலத்ததைச் சோந்தாரென்க. (கருஅ)

கார்வளாமின்னுவிசுங்குண்டலங்காய்பொனோலை  
யேர்வளார்பட்டமேற்பவணிந்திருள்கமந்துதிங்க  
ணீர்வளார்நீலம்பூத்துநிராத்தபோனிராத்தமேலால்  
வார்வளார்முலையினுர்தமாழைவாண்முகங்கண்மாதோ.

இ - ள். திங்கன்பலவுங் காரிலேதோன்றிய மினைவிசுங் குண்டலமுதலியவற  
றைப் பொருந்தவணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்தது நிராத்தனபோலே முலை  
யினோதம் இனையமுகங்கள் மேனிலத்தேநிராத்தனவென்க. (கசூக)

குறையணிகொண்டவாதேகோதைகாரொடரவோடிசு  
சிறையழிசெம்பொனுந்துத்தேதம்பொழிந்தொழுகவேந்திப்  
பறையிசைவன்மபாடப்பாகமேமறையநின்றா [தார  
பிறையணிகொண்டவண்ணலபெண்ணொபால்கொண்டதொத்

இ - ள் செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்தவனவிலே பின்னையாவந்தாராக,  
முன்பே யவர்க்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம்மிறபிணங்க  
வோடிச்சென்று சிறையழிந்ததேன செம்பொனுந்தியிலே பொழிந்தொழுக அக்கோ  
தையையேந்திச் செம்பாதிவணியாத நாணத்தாலே யொருபாகமறையநின்றவர்கள்,  
அண்ணல் ஒருபாலிலேகொள்ளப்பட்ட பெண்ணையொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல் (கசூந)

பொன்னரிமாலைபூண்டுபூஞ்சிகைகுலாவிமுன்னை  
மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவினாந்துபோவான்  
கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்டுநாணிப்  
பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெறாதொழிந்துபோனா.

இ - ள் கன்னியா அவனைக்காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே போத  
ற்குவினாந்து பொன்னரிமாலையைக் கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே யதனைவைத்  
தாராகக்கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தொட்டுக் கண்ணுடையைப்  
பார்த்துத் தம்மையதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவையணிந்துசெல்கின்றவர்கள் காண  
டற்கிடம்பெறாதே தவிரந்துபோனாரென்க. (கசூக)

முத்துலாபநடந்தகோலமுலைமுதன்முற்றமெல்லாம்  
விதநியவேங்கைவீயும்விழுப்பொனும்விவாங்கக்காமத  
தொத்துநிலம்நெரிநதுகண்டார்கண்சுடச்சுடர்ந்துநின்ற  
ரொத்தொளிர்காமவல்லியொருநாகுபூத்தலாந்தொத்தார

இ - ள் கண்ணுறங்கண்டவாகளுக்குக் காமததியின்பொத்தது நின்றொரிந்து சுடுத  
லாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் விததியபோலும் பசுலை யுலாவி  
நடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மாபெல்லாம் பசுலை சுடர்ந்து  
விவாங்கநின்றாரென்க

அலாந்த காமவல்லியையொத்தாரென்பது சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனிப் பசந்த  
சம்மனோக்கினாகண சுடும்படிநின்றா, வல்லிபுகுதுப் பொலிவழிந்த தன்மையை

யொத்தாரென்றுமுளைப்ப. இத்துணையும் \*மணநிலைவகையிற்பிறந்த பெண்பாலாரா யும்பரத்தையராயுங் கூற்றினர். இது மக்கள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதி பற்றி முன்னோகூறிய குறிப்புவுகையான்வந்த செந்துறைப் பாடாணபகுதியாம். (௧௬௨)

உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தழுட்டி  
யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்கறாகுகி  
வகிபடுமழைக்கண்சின்னீர்மாக்கயலெதிர்ந்தவேபோன்  
முகில்கிழிமினனிளேக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளினாக் கூறுகின்றார்.

இ - ள் மகளிர் தம்மழுகியகைசுவகைக்கும்படி உகிசைசீலிப் பஞ்சாலேயூட்டி யகில்கமழலங்கலை யணிந்து கயல் சின்னீரை யெதிரந்தாற்போல வருகுகிபோலுங் கண உவகைககணனீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தறகு இவ்வரசனைப்பெற்றேமே யென்று முரிந்து முகில்கிழிமின்னினின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனசுகுழைவின்றென்று கற்புக்கூற்றினார். (1)

முனித்தலைக்கண்ணினெற்றிச்சிறார்முலைமுழாவிற்புல்லிப்  
புனிற்றுப்பால்பிழிற்றிதேதோவடுவிறுத்தாங்குப்பாய  
நுனித்துக்கண்ணைரக்கினோக்காதொசிந்துநின்றார் கான்நே  
கனிப்பொறைமலிநதுநின்றகற்பகப்பூங்கொம்பொத்தார்.

இ - ள் இருடிகள் தலைபோலும் புன்றலையையும், கண்ணினெற்றியையுமுடைய சிறார் முலையிலேசேர்தலாலே யின்றணிப்பாற பாலுறி வருவிதுததாற்போலே பிவிற் றிப்பாயக் கண்ணையமூக்கி யரசனைதுனித்துநோக்காகாதே நாணினின்றவர்கள் கற்ப கத்தை யொத்தாரென்க

கனியாகியபாரமிக்குகின்றதோர் கற்பசமெனவே புதல்வனாகியபயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூற்றினர் கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிகுதியாற் றங்கணவர்ச்சுச் செல்ல மெல்லாங் கொடுப்பாரென்றுசொகி. (௧௬௪)

அவிரிழைசுடரமுல்லையலங்கலங்கூந்தல்சோரத்  
தவிரவெய்யகாமந்தாங்கித்தமுலைக்கால்கலசாய  
விவாதருபிறவியெல்லாமின்னமாமென்றுநின்றார்  
சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்ட நுகிலிகைப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச்சூழினார். தவிரவெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடிய காமத்தையுடையராய். வெய்யகாமம்-அடை. இது "வீதராகா" என்றாற்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறகுமபிறவ்யெல்லாம் நீசாகுகின்றவுலகிலே யிங்நனம் இனிதுறைவேமாக. பாலை, கொண்டநிலை தான்கெடுமளவுங் குலையாத்தன்மை போல, அவர் தாங்கொண்டகற்புங் குலையாதிருத்தலிற் பாவையென்றார்.

\* மணநிலைவகையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு

† வீதராகா-போன ஆசையையுடையவர்.

இ - ன் சுடரசு சோரத தாங்கி சாய இன்னமாகெனறு கூற்றினரார் பாவை  
யையொத்தாரென்க. (சூசூடு)

வேரிநாறலங்கன்மாலேமினனிழைமபங்கியெங்கும்  
பூரித்துப்புதவநதோறுங்குலையுமரையும்பூததுப  
பாரித்துப்பைம்பொனாகுருள்கிவண்வீழ்நததேபோன்  
மாரிமாமயிலனாருமைநதருமயங்கினுரே.

இ - ன். நாகரும், பொன்னுலகிறேவரும் பரகவந்து இவ்விடத்தை விரும்  
பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும், மாலையும், இழையும்பூரித்து மயங்கப  
பட்டு வாயிறோறுங் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனாரு மைந்தரும்  
மயங்கினுரென்க.

தம்மைக்காக்கின்றவரசனாதலின், அன்புமிருதியால இருபாலாருமுடனவந்தார்.

கோதைதாழ்குடையினீழ்மகொற்றவனபரிநியாக  
மாதராமுகங்ங்லென்னுந்தாமலாநததெண்ணீர்க்  
காதலார்க்கன்றபொய்கைக்கடிநகாகுவளேபூத்துப  
பேதுறுகின்றபோன்றபெருமழைக்கண்கணமாதோ.

இ - ன். கட்டியங்காரனென்னும் மதியாற்குவீந்த மாதரார் முகமென்னுந்தாம  
ரை இக்கொற்றவன்பரிதியாக நாறகாதத்தளவும் அகன்ற நகராகியபொய்கையெங்கும்  
மலர்ந்தன; மலார்தபின் அவற்றிற கண்களுங் குவளைபூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்  
றனவென்க.

பேதுறுதல் - இன்மையுறுமயங்குதல் (சூசூடு)

மாநதருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேல்மூந்தநீறு  
தேந்தருகோதையார்தநதெண்மட்டிததுவலைமாற்ற  
வாய்ந்தபொன்னகரமெங்குமணிகலவொளியினுலே  
காய்ந்துகல்கலக்கப்பூததகற்பகமொத்ததன்மே.

முற்கூறிய மயிலனாரும், மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி கூறு  
கின்றார்.

இ - ன். மாந்தருமாவுஞ் செலலுதலாலே மயங்கி யெழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசு  
கின்ற பூவிறேன் மாற்றாநீர்க், ஆய்ந்தகலங்களை அவன்வேண்டாதுருக்கவும் அவன்  
முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்றவிளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக  
கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந்து எதிர்ப்பட்டவளவிலே கொடுத்ததோ கற்பகத்  
தை யொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுத்தல் பூத்ததனற்பயன் கொடையேயாம். (சூசூடு)

பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றார்பிணையனாற்பெரியயாமுந்  
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றாய்மீறெனக்கொந்துழநீர்



மண்பெற்றவாயுள் பெற்று மன்னுவாயமன்னவென் னுப்  
புண்பெற்றவேலினுன்மேற்பூமழை தூவினரே.

மூழ்குறியமகளிர் இவ்வனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்

இ - ள். வீரமகளுந் திருமகளும் நினைவிடாதேயுறைதலிற் றும பெண்டன்  
மையைப் பெற்றதனானுள்ள லாபத்தைப்பெற்றார். அதனால் அவர்கள் நினை  
விடாதுறைவாராகவென்று யாங் கூறவேண்டா; கற்புமிருதியால் அவர்களிற் பெரிய  
யாமுஞ் சச்சந்தன்மகனாகியநினை எமககரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண்  
பெற்றதனானுள்ள இலாபம் பெற்றேமெனறுகூறி யவனது ஆயுளுக்குக்கொந்து, மன்  
னனே! முந்நீரும் மன்னும்பெற்றவாயுனை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்  
த்தி யவன்மேலே பூவைத் தூவினரென்க.

இஃது உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வாழ்வீரென்னும் உலகவழக்கு. உம்மை-  
சிறப்பு. இவ்வனம் நீவொழ்கென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடைமகளிர். ஏனை  
யொர்வாழ்த்துவரேற பயனின்றும் இத்துணையும் உயர்குடிப்பிறந்தோ ருறைகின்ற  
வீதிகூறினார். (௧௬௯)

வேறு.

சுண்ணமேற்சொரிவார்தொழுதுதொங்கல்வீழ்ப்பார்  
தண்ணென்சந்தனநீராந்துதேன்றுளும்பும்  
வண்ணப்பந்தெறிவார்வனையொலிப்பவோச்சிக  
கண்ணியிட்டெறிவார் கலவைநீர்தெளிப்பார்

இ - ள். ஒழிந்தமகளிர் ஓசசிச சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பனிநீரும்  
நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூப்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசுங்  
கூட்டையும் பனிநீராயுங் கூட்டித் துருத்திமுதலியவற்றை நெளிப்பாராயினு  
ரென்க. (௧௭௦)

முநதுஞ்ரதடிந்தமுருகனம்பியென்பா  
ரைந்துருவவம்பினநங்கனென்றயர்வார  
கந்துகன்வளர்த்தசிங்ககங்காண்மினென்பார  
சிந்தையிற் களிப்பாரசேய்நெடியகண்ணார.

இ - ள். சிந்தையார் களிப்பாரந்த மிக்கநெடியகண்ணார, இந்நம்பி முருகனென்  
பார்; காமனென்றுவருந்துவார், சிங்ககங்காணுங்களைன்பாராயினுரென்க. (௧௭௧)

தேசிகமுடியுந்திருந்துபட்டுடையும  
பாசமாகின்றுபன்மலர்க்கருநீர்  
மூசிவண்டி மிரும்மொய்யலங்கருமுக  
காசில்காமஞ்சொல்லிக்கண்ணினுலிரப்பார்.

இ - ள். வண்டி மிருங் கருநீர்மாலைதாமும்படி. சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடி  
யும் உடையுந் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்குங் கயிராகக் கருதிநின்று தங்கண்ணுலே  
காமத்தைச்சொல்லி யிரப்பாராயினுரென்க. (௧௭௨)

வண்டரைந்ததாரான்வண்ணங்கண்டபின்பைற்  
கண்டிலேனென்மாமைகைவளை யொடென்பா  
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்டொழ்வா  
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பா.

ஒண்டொடி! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டொழுகின்ற யாமேகாண பெண்டி  
ராய்ப் பிறந்தேமென்பா. அவாக்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோவென்று வினா  
யுக்கு அவா தவத்தாற் பெரியாகாண, அதனைவிடலாகாதோவென்பா, தம்மைப்  
பிராபோதகறினா.

இ - ன். என்பா, என்பாராயினுரென்க.

(௧௭௭)

வேறு.

கொழித்தினாயோதவேலிகுமரனைப்பயந்தநுகை  
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்விளக்கினின்றிட்டதென்பா  
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிநிற்பெரியநோற்றா  
சுழித்துநின்றறந்தகற்பிறசுநந்தையேயாகவென்பா.

இ - ன். கொழித்தினாகின்றகடலை வேலியாகவுடைய வுலகிற் பெண்டிருள்  
இவனைப்பெற்ற விசயைதவமேகாண் உலகெல்லாமவிளக்கி நிலைபெற்றதென்பார், அது  
வன்று; பெண்டிருட்பெரியவாக நோற்றாள் சுநந்தையேகாணென்பாராயினுரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. ஆகவென்பதனை மாறுக. சுழித்தல்-வேறே  
ரிடத்தின்றி நிற்பல். அறதகற்பு - அருட்கற்பு. (௧௭௮)

க. சாந்தகங்கிழியமாலேத்தடமுலைஞெழுங்கப்புல்லிச்  
சேர்ந்தெழுநங்கைமாரேதிருநங்கைமார்களுல்லார்  
கூந்தலுமுலையுமுத்துங்கோதையுஞ்சுமந்துநைவான்  
போந்தவநங்கைமார்கள்பொய்நங்கைமார்களைன்பா.

இதுமுதல் “நஞ்சுகுடித்தாலும்” என்னுங்கவியளவுமாருதொடராக்குக.

இ - ன். ஆகவகிழியும்படி ஞெழுங்கப்புல்லிப் புணர்ந்தெழு முலையினையுடைய  
நங்கைமாரே நல்வினைசெய்தநங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லாதா கூந்தன்முதலியவற்  
றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்நங்கைமாகளைன்பா.

வடிவுமாத்தினாயேயாய்ப் பயன்பெறாமையிற் பொய்யென்றார்.

(௧௭௯)

உ. இடம்படவகன்றுநீண்டவிருமலர்த்தடங்கணென்னுங்  
குடங்கையினெண்டிகொண்டபருகுவார்குவளைக்கொம்பி  
னுடம்பெலாங்கண்களையினெருவாக்குமின்றியொப்ப  
வடங்கவாய்வைத்திட்டாரப்பருகியிட்டியினென்பார்.

இ - ன். கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டு பருகுவார்; குவளையை  
முழுதும்பூத்ததோ கொம்புபோலே யுடம்பெல்லாம்பொருந்தக் கண்ணுயிற்றாயின்,

அஅ

இவர்களொருவாக்கும் இன்றும்படி யிவன்மேனியடங்க அக்கணகளிடத்தே வந்து நிறைய வதனையிட்டுவைத்து நுகருமின், அல்லது இவ்விரண்டுகண்களாலும் காண முடியாதென்பாரென்க.

இட்டிடுமின் - வினைத்திரிசொல்.

(௧௭௬)

௩. முலைமுதறுநதவன்றேமூரிததாளாளியானைத  
தலைநிலம்புரளவெண்கோடுண்டதேபோன்றுதன்கைச்  
சிலையிடம்பிடித்தஞான்றேதெவ்வரைச்செகுத்தநம்பி  
நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சுகவையமென்பார்

இ - ன். யாளி முலையைத்துறந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தேகிடந்து பதைக  
கும்படி யதன்கோட்டைவாங்கி யுண்டதன்மைபோல, உலகறியத் தன்கையிலே  
விலையெடுத்து நிராமீட்டவன்றே 'தெவ்வரைக்கொன்ற நம்பியது குடைநிழலிலே  
இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரென்றபன்மை - பிள்ளைகள் நூற்றுவரையுங்கருதி. வேடா பகைவரன்  
மைமுன்னர்க்குறினும். யானைக்குக் கோட்டைப்பறித்தபின்னருஞ் சிறிதுபொழுது  
பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிராமீட்டவன்றுதொட்டும் இவன் நமக்குப்பகையாவ  
னென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானென்று தாங்கருதியிருந்தமைகூறினா.  
அவன்பதைத்தமை, \* "வாளுற்ற புணனுள் வடிவே லெறிந் திற்ற தேபோல்"  
என்றதனுணாக.

(௧௭௭)

வேறு.

௪. இந்நகரப்புறங்காட்டிவன்பிறந்தவாறுங்  
தன்னிகரில்வாணிகனிற்றான்வளர்ந்தவாறுங்  
கைந்நிகரில்வேந்தாதொழப்போந்ததுவுங்கண்டா  
லென்னைதவஞ்செய்யாதிசுழந்திருப்பதென்பார்.

இ - ன். இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத்திற்கொத்த  
லில்லாத வாணிகனில்லிலே தான்வளர்ந்தபடியும், தமமொழுக்கத்திற்கொப்பில்லாத  
வரசர்தொழப் போந்ததன்மையுங்கண்டால், நல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாதிருப்  
பது என்னெயென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றாதுவிற பிள்ளையார்குலத்திற்கு ஒவ்வாத  
வாணிகனென்றார்

(௧௭௮)

௫. பெருமுதற்குதிரைவரைகணிந்திப்பினியுறினுந்  
திருமுயங்கலிலையெனினில்லைபொருளீட்ட  
மொருமுதமுஞ்சேரலிலரேனும்பொருளுக்கே  
வரும்வழிவினையுந் துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை - கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

\* கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௪௭.

இ - ள். தினையையும் வரையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவற்கு நல்வினையின் தேற் பொருளீட்டயில்லை; ஒருமுழநீளமுஞ் செல்லுதலிலராயினும் அவர்நல்வினையுடையராயிற் பொருடானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தவுநிலேவரும், ஆதலால் அதற்கேதுவாகியதவம் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையாற் றேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திறமென்றா.()

சூ. நஞ்சுகுழத்தா லுநவையின் றுதவந்நொ  
லஞ்சியொளித்தாலுமரணில்லைதவமுலந்தாழ்  
குஞ்சரத்தின்கோட்டையுமுய்வர்தவமிககா  
ரஞ்சலிலரென்றுமறனேகளைகணென்பா.

தன்னையாக்கிய சச்சந்தனைக்கொன்றபின்னுங் கட்டியங்காரன் அரசாண்டிருந்த மைகருதி, நஞ்சைக்குழத்தாலுந் தவநின்றால் நவையின்றாமாயிருந்ததென்றார். தாம னாவியுக் கம் வகுத்து அதனுள்ளேநின்றும் அவன்பட்டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தா லுந் தவமான்டால் அரணில்லையாயிருந்ததென்றா இவையிரண்டானுங் கட்டியங்கா ரனிருவினையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைசகிறைசெய்து யானைக்கிடக் குறித்தமைகருதித் தவமிககா கோட்டையினுமுட்பட்ட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனைப் பின்னையார்நல்வினையை வியந்தார். ஆதலாற் றவஞ்செய்தார்க்குஞ் சிறிது தீவினையான் இடாவந்தவிடமெங்குங் களைகணுவது அறக்கடவுளேயாயிருந்ததலின், அதனையுடையார் அஞ்சுதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க. களைகண் - முதுக்கணெ ன்றற்போலும்வழக்கு. முன்னிற்றீர்வினை தவஞ்செய்தார்க்கும் இடையே நுகர வேண்டும்.

இ - ள் என்பா, என்பாராயினாரென்க

(கஅ0)

வேறு.

முல்வாயமுதரசங்கமுடமுட்டாழைமுகைவிம்முங்  
கனாவாயமுதநீனறுகானன்மேயுககடற்சோப்ப  
ஹாவாயங்கர்பரவப்போகியொன்பொனெயில்குழந்த  
வினாவாயுட்பிணடிவேந்தன்கோயிறகெழுந்தானே.

வளைந்து நிலத்தேவீழ்ந்த தாழையின்முகை அலருங்கனையை யிடத்தேயுடைய கானவிலே சங்கு முத்தை யீன்று வருத்தயின்றித் தானேபோய் மேயுமெனவே, தன பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முகைவளர்க்குமென்று கருதிறமென்பதும் ஒன்று தோன றியவாறுகானக, சங்கு தாழையின்முகைக்கு உவமையாதலின் உனாயிடத்தனவா னிய நகா, “நிலநாவிற்றிரிதரும்” என்றற்போல. தெய்வத்தன்மையால் வினாயை மாறாமல் இடத்தேயுடையவாகிய பிணடி.

இ - ள். சோபபன், நகரா வலமாகப்போயப் பின்பு வேந்தன்கோயிலுக்குப் போயினென்க

(கஅக)

அருகுமயிலகவவன்னமேக்ககருயிலகவக  
குருகுபொறையுயிரககுஹகொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டு

முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்பூங்காவிற்படைநீக்கித்  
திருதுகனைகழலான்செம்பொற்கோயில்சோந்தானே.

அருகெகின்ற அகவ எங்கக் கூவக் குருகினமீனங் காடுவனவே, அக்குருகின்  
வருத்தத்திற்கு அவையும் வருந்தினவென்பது தோன்றற்று. தாழை தோட்டிற்சுமந்  
திருந்த தேனாடியபாரத்தைச் சொரியுகா.

இ - ள். கழலான் காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலச்சோந்தானென்க.()

திறந்தமணிக்கதவந்திசைககெல்லாமணந்தேக்கி  
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னாமன்னன்வலஞ்செய்து  
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாயைப்பெற்றேனென்  
றிறைஞ்சிமுடிதுளக்கியேத்திக்கையாறறொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறப்புருதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திறத்தலி  
யல்பு. அகிற்புகையான் மணந்தேக்குதலாலே திசைககெல்லாமறைந்தன.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சோந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன; திசைகள் மறைந்தன;  
அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து பிறவாதவிண்ணப் பெற்றேறாதலின், இதற்கு  
முன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனெயென்று முடிதுளக்கி யிறைஞ்சி யேத்தாநின்று  
தொழுதானென்க.

எத்தியென்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று

(கஅங)

வேறு

திருமறுமாரபினைதிலகமுககுடையினை  
யருமறைதாங்கியவந்தணாதாதையை .  
யருமறைதாங்கியவந்தணாதாதையின்  
னெரிபுனாமலரிணையடிதொழுதும்.

இ - ள் மாரபினையுடையை, குடையினையுடையை, ஆகிவேதத்தை முற்றக்  
கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையார் தன்மையையுடையை, நீயங்ஙனமாதலின், நின்ன  
டியைத் தொழுதுமென்றானென்க

யாமென்ற உளப்பாடு ஒழிந்த மக்களையுங்குறிற்று. \* “உம்மொடு வருவகட  
தற” என்கு நிகழ்காலமுணர்த்துதல் காலமயக்கு எரிபுனாயுமடியென்றா; பிறவி  
யைச்சுடுதலின். மலாமேவேறுதலுமாம்

(கஅச)

உலகுணாகடவுளையுருகெழுதிடவினை  
நிலவிரிகதிரணிநிகரறுநெறியினை  
நிலவிரிகதிரணிநிகரறுநெறியைநின்  
னலாகெழுமமாமலரடியினைதொழுதும்.

இ - ள், கடவுட்டன்மையையுடையை; அந்தவீரியுத்தையுடையை; கக்கிலத  
தியானதையுடையை; நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுதுமென்றனென்க.

நிலவின் கதிரையொத்தநெறி. அணி - உவமவுருபு.

(௧௮௫)

மறுவறவுணரந்தனைமலமறுதிகிரியை  
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை  
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வநின்  
னறையிரிமரைமலராகுமடிதொழுதும.

திகிரி - அறவாழி, இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதலவனென்றது - அவற்றிற்கு  
அவ்வருகுபட்டுநிற்கின்ற முதலவனென்றவாறு.

இ - ள் உணரந்தாய்; திகிரியை; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையை  
யுடையை; அத்தன்மையையுடையவனே! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றனென்க.

இவைமூன்றுந் தாழப்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல்  
மூன்றடுக்கிக் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்  
சகவொருபோகு

(௧௮௬)

வேறு.

நந்தாவினக்குபுறமாகெனநான்குகோடி  
நொந்தாக்கடநதாங்கொடுத்தான்பின்னை நூறுமுதூர்  
கந்தாக்கடநதகளிறுகொடித்தோகணாறுஞ்  
செந்தாமரைமேனடநதானடிசேர்த்தினுனே

இ - ள், நொந்தாக்கடந்தோன் இறைவற்கு விளக்குபுறமாகவென்று நூறு  
மூன்றையும், பூசனைக்கு நான்குகோடிபொன்னையுங் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னருளு  
சேவித்தற்கு, நூறுகளிற்றையும், நூறுசேனையும், அவனுக்குச் சோத்தினென்க.()

வாடாதமாலேமணிமாலேபொன்மாலேமுதத  
நீடாரமாலேநிழன்மாண்டபவழமாலே  
மாடார்ந்திழியுமருவிமலாபொறப்பேற்றிக்  
கூடாரக்கடநதான்வலங்கொண்டிஞ்சென்றுபுக்கான்

நீடாரம் - சந்தனம். தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம. மாடு - பக்கம்.

இ - ள், கூடாரக்கடநதான், வாடாதமாலேகளிறுமூட மணிமாலேமுதலியவற  
றையும், மலரையுந் திருவுழைமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த தன்கோயிலிடத்தேபுக  
கானென்க.

(௧௮௭)

வேறு.

உலமருநெஞ்சினுடடாமன்னவருந்தயானே  
வலமருப்போநதுசெய்தமணிகொகடடிவேறி

நிலமகள்கணவன்வேந்தர்குழாத்திடைநிவந்திருந்தான்  
புலமகள்புகழ்ப்பொய்தீர்ப்பூமகட்புணர்ந்துமாதோ.

இ - ன். நிலமகள்கணவன், நாமகள்புகழ்த் திருமகளைப்புணர்ந்து வேந்தாதிர  
ளிலே சிவகாசனத்திலேறி யிருந்தானென்க.

நிவந்தென்றார், அரசரிற் றான் மேலாயிருத்தலின (கஅக)

எத்துணைத்தவஞ்செய்தான்கொலென்மெழூந்துலகமேத்த  
வித்தியபுகழினுற்குவிருந்தரசியற்றிநாடு  
மொத்தனனல்கித்தன்னையுழந்தனள்வளர்த்ததாய்ககுச்  
சித்திராதேவிபட்டந்திருமகனல்கினுனே.

இ - ன். திருமகள், இவன் எவ்வளவுதவஞ்செய்தானென்று உலகமேத்தும்படி  
கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்பில்லாத அரசரிமையை வலியக்கொடுத்து நாட்டையு  
நல்கித் தன்னையருந்தவளர்த்த சுநந்தைக்கு நன்றாகிய தேவியென்னும் பட்டத்தை  
யும் நல்கினுனென்க.

\*“அந்த ணுளர்க் கரசுவரை வின்றே” என்பதனுன் அந்நனரொழிந்தவிறுவாக  
கும் முடியுடைவேந்தராதற்றன்மையின்மையின், ஈண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்  
னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (கக௦)

இனக்களியானைமன்னரிளவுடையானென்றேத்தத  
தனக்கினையானைநாட்டித்தான்மனக்கென்றுகூறிச்  
சினககளியானைமன்னர்மகளிரைச்சேர்த்துநம்பன்  
மனக்கினிதுறைகவென்றுவளங்கெழுநாடுமீந்தான்.

இ - ன். நம்பன், நந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்றேத்தும்  
படியிளவரசாக்கி, யவன்றான், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீங்கள் இக்காரியத்தைச்  
செய்தல்வேண்டுமென்றிரந்துகொண்டுகூறிக் குறுநிலமன்னாமகளிரை நபுலற்கும  
விபுலற்குமணஞ்சேர்த்து யினி நீங்கள் மனத்திற்கினிதாகவுரைவீரென்று கூறி யவா  
க்கு நாடுகளையும் கொடுத்தானென்க.

நபுலனைக் “காமம்போற்காணமீண்டான்” எனவும், விபுலனை “உணராதவ  
னின்றான்” என்றும், அவா படாமைகூறுதலின், அவாக்கு இந்தவரிசைகொடுத்தா  
னென்று கூறுதல் தேவாக்குக்கருத்தாம் அது மன்னாமகளிரையென்ற பன்மையா  
னுமுணர்க. அன்றி விபுலன்பட்டானென்றுகூறுவாரா நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி  
யவனுக்கு மகளிரைச்சேர்த்தியென்க (கக௧)

ஆழ்கடல்வையத்தில்லாவருநிதியரசுநல்ல  
சூழ்மணியாழிசெம்பொறகுடடொடுகண்ணிகாதற்  
றோழாகட்கருளிக்தொல்லையுழந்தவாதம்மைததோன்ற  
வாழ்கெனநிதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அஉ.

† மணமகளிலம்பகம், கருஅ. ‡ மண்மகளிலம்பகம், ககசு.

இ - ன். மன்னவன், காதற்சூழாகட்டு உலகில் வேறுசிலாக்கில்லாத பழைய வரசையும், ஏனெனினோதந்தையும், செம்பொனாற்செய்த பட்டதையும், கண்ணியையும், நியையுமருளி, அவர்களையொழியத் தனக்கு உழந்தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி யமைச்சரைக்கொண்டு நியையும் நாட்டையுங் கொடுப்பித்தா னென்க. (௧௧௨)

வளர்த்தகைத்தாயர் தமமைவருகெனவருளித்தவர்கள  
கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்மருளவைந்தூர்  
விளைத்துளகெடாதவைகலாயிரமிறுப்புத்தண்டக்  
கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

இ - ன். கொற்றவன், தன்னையளர்த்த செவ்வித்தாயரை வருகவென்றழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள்கொள்ளும்படி யுவகில் விளைதற்குள்ளவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னிறுப்புத் தண்டக் கெடாதவர்களைந்தக கேட்டவாமருளக்கொடுத்து இளைப்பாறினானென்க()

கைத்தலமந்திகொண்டகைமமகப்போன்றுதன்கட்  
பத்திமைவிடாதுமேனாட்டைக்கலநவின்றபொற்றேர்  
மைத்துனமன்னர்க்கெல்லாம்வளநிதிமணிசெய்மான்றேர்  
தத்துநீர்மிசைச்சென்மாவுந்தவழ்மதக்களிறுமீந்தான்.

இ - ன் மந்தியைக் கையாலேதழுவிகொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய மகப் போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நவின்றமன்னர்க்கு நிதிமுதலியவற்றை யீந்தா னென்க.

உம்மை விரிகக \* “மகவும் பின்னாயும பறமும் பார்ப்பு - மவையு மன்னவப்பா லான” என்றா (௧௧௪)

கோமகன்கோலமான்தேர்க்கோவிந்தனென்னுங்கொய்தார்  
மாமற்குமடங்கலாற்றற்கட்டியங்காரனென்ற  
திமகனுடையவெல்லாந்தேர்தனன்கொடுத்துச்செல்ல  
னோவலில்கறவையொத்தானுலோகபாலருகுமாதோ.

இ - ன். சீவகன் கோவிந்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொடுத்துச் செல்வனாகிய உலோகபாலனுக்குச் சரபியை யொத்தானென்க. (௧௧௫)

பேரிடர்தன்கணிக்கிப்பெரும்புணையாயதோழற்  
கோரிடஞ்செய்துபொன்னாலவனுருவியற்றியூரும்  
பாரிடம்பரவநாட்டியவனதுசரிதையெல்லாந்  
தாருடைமார்பன்கூத்துத்தான்செய்துநடாயினானே.

இ - ன். தாருடையமார்பன் நன்கணிதனாகீக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்சன



ஊக்கு ஒருகோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னுவியற்றி யோரூனாயும் நிலை பெறுத்தி யவன்சரித்ததைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினுனென்க. (கக௬)

ஊன்வினையாடுமவைவேலு ஹவலிசிந்திதேற்பத்  
தான்வினையாடிமேனாளிருந்தகேராதகைநல்லாலேத்  
தேன்வினையாடுமாலையணிந்துபொற்பிடஞ்சேர்த்தி  
யான்வினையாடுமைந்தூரதன்புறமாக்கினுனே

இ - ள். உறுவலி, இனிப்பெறாதார் யாரென்றழித்தித்து மேனூட் டான்வினையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இதுவென்று அதற்கேற்ப மாலையையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி யைந்துறையதற்கு இறையிலியாக்கினுனென்க.

அதனிழவிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கறமாகுமென்றும், அவற்றின்பால் அதற்குச் சொரிதற்குமாக ஆன்வினையாடு மைந்துரென்றா (கக௭)

வேறு.

கொட்டமேகமழங்குளிர் தாமரை  
மொட்டின்வீங்கியவெம்முலைமொயகுழ  
லட்டுந்தேனழியும்மதுமாலையார  
பட்டமெண்மரும்பார்தொழுவெய்தினார்.

இன் - பெர்ரு. தேனினமொய்க்குங்குழல், அழியும் மதுவைச்சொரிமலை.

இ - ள். முலையினையுங் கொட்டமேகமழங் குழலினையுமுடைய மாலையாரொண்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினுரென்க. (கக௮)

பஞ்சிசூழல்குறபல்வனைவீங்குதோள  
வஞ்சிதுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை  
விஞ்சையன்மகள்சீறடிவீழ்ந்தன  
ரஞ்சிலோதியருமபவிழ்கோதையார்.

இ - ள். அங்குனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமலைமுதலிய வெழுவரும் அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினுரென்க (கக௯)

விடிலைநதகாககோடிருத்திமே  
னடியாயிரநாடொறுநங்கைமராக்  
காடுசாந்தடிசிற்புறமாக்கினான்  
கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றனான்.

கோடுவாலொளி - நுடங்குதி அழகியவொளி.

இ - ள். குன்றனான், நங்கைமாக்கு ஐந்தனாக்கோடிபொன் விடுதலில்லாத நாடுகளைச் சிவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு அண்ணிதாகவேண்டுமென்று நாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு இறையிலியாக்கினுனென்க. (௨௦௦)

ஆனேமும்மதமாடியகாடெலா  
மாணேநோக்கியாவாபமதுவாடின  
வேனன்மல்கிவெண்டோசென்றவெந்நிலம்  
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே.

மாண்நைகின்றநோக்கியா

இ - ள் இவன் நிருத்துதலின், யானைதிரிந்த காடுகளெல்லாங் கணவரோடு  
கூடிய மகளிர் கொப்பளித்த மதுவையாடின, பேய்த்தோபநந்தநிலமெல்லாம் பானல்  
பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பரந்தனவென்க.

\*“புறவே, யொளளிழை மகளிரோடு மள்ளா மேன” என்றாபிற்றும். (௨௦௧)

மாரிமல்கிமணநாகமழ்மண்மகன்  
வாரிமல்கிவரம்பிலளாயின  
ளாரியாவடிசிறதளியாபெய்வார்ந  
தேரியாயினவெங்கணுமென்பவே

இ - ள். இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிகுதியாலே திங்கண்மும்மாரிபெய்து உல  
கம் விளைவுமிக்குத் தன்னெல்லையகடந்தது, அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்  
றும் நெய்யொழுதலாலேயெவ்விடமும் ஏரியாயினவென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பாலபொழிந்தனவென்றா. (௨௦௨)

ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணளி  
மாகமாககடலெல்லைநிழற்றலாற்  
போகபூமியும்பொன்கிளர்ஹுமுடி  
நாகநாகமுநாணியொழித்தவே.

இ - ள் இன்னிழற்குடை மாகத்திலேதிண்டித் தண்ணளியாலே யுலகைநிழற்  
றலால், இதற்கு உத்தராகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாகலோகமும் நாணித்  
தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (௨௦௩)

வண்டிவேய்நதுவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்  
கெண்டைவென்றகண்ணார்களுங்கேள்வரு  
முண்டுமூத்திடையூறிலர்சேறலாற்  
பண்டையூழியிற்பார்மலிவுற்றதே.

இ - ள். மகளிரும் மைந்தருதுகர்ந்து முறையேமுதிர்ந்து மக்கட்குவித்தவாயு  
ளில் இடையூறின் நிச் சேறலாலே பார் பண்டையூழிபோலே மலிவுற்றதென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - கிரேதாயுகம். (௨௦௪)

வேறு.

செருநாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருசெம்பொற்களைகழறகாற்  
 றிருநாடுதேம்பைந்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெறாநொழிந்து  
 பெருநாட்டருங்கலங்குளம்ந்துபேருமிடம்பெறாஅ  
 தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே.

இ - ள். செருவைநாடும் வேலினையும், காலினையும், திருமகனுந் தாரினையு  
 முடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெறுமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றுநாட்  
 டிற்கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறாதே யொருநிலையிலேநின்று அரசுணங்கும்  
 படி யவன்வெற்றி யுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு - நிலை. இனி ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசென்றுமாம். (௨௦௫)

வேறு.

வலையவர்முன்றிற்பொங்கிவாளெனவாளைபாயச்  
 சிலையவர்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப  
 நிலைதிரிந்தாழிநீங்கியுத்தரகுருவுமாகிக்  
 கொலைகடிந்திவறலின்றிக்கோத்தொழினடாத்துமன்றே.

இ - ள். அவன், முன்றிலிலே வாளைபாயக் குரம்பையிலே மானினந்தங்கக்  
 கொலைகடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இவ்வழியிலே யுலகத் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி யுத்தரகுருவுமாகவெனத் திரித்து  
 நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (௨௦௬)

வேறு.

கதங்கனல்யானைநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்  
 மதங்கமழ்கோதையல்குன்மணக்கிடந்திமைத்துக்காமப்  
 பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றநங்கமாலை  
 விதம்படக்கருதிமாதர்வினைத்ததுவிளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே யல்குலிலே மணிக்கிடந்திமைக்கப்பட்டிக்  
 காமத்தையுண்டாக்குஞ் செவ்விபலவறறையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன்.  
 கோதையையுஞ் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்  
 றது தேசிகப்பாவையை. மற்று - வினைமாற்று.

இ - ள். அவர் அநங்கமாலை கூற்றிலே தான்படவே விவற்குக் காதல்வினையு  
 மாக்கருதித் காதலைவினைத்தமை கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

என்றது-பதுமையாருடன்கூடவழைத்துக்கோடும்முறைமையன்மையிற் பின்பு  
 அழைக்கக்கருதியிருந்த தேசிகப்பாவை, சீவகன் றன்னிடத்தன்பின்மையிற் றன்னை  
 மறந்தானுக்கருதித் தானேவந்தவன், சீவகன்கருத்தறியாதே யவன் அநங்கமாலைபை  
 யுட்கொண்டிருப்பானுக்கருதி யவடோழி யோலைகொண்டவந்தாளாக நடித்ததோர்  
 செய்தியைக் கூறுகின்றாரென்றவாறு. \* "தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப் பறித்

திட்டான்” எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றும், அதனாற் பின்னையார் அவனைப் புணர்ந்தாராக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்பதுணாக. (௨௦௭)

வேறு.

• நானதன்கோதையினையாராகுழாத்திடையாளெங்கோனடிசேர்வலென் றுரந்தசெந்தாமரைமுகத்தினுளடிகள்வந்திங்ககன்கடையுளாள் சார்ந்தசாயற்றடமாழிலைத்தையல்லல்லேவருகென்றான் சோநதுமன்னர்முடிவைவறிற்றினோக்குஞ்செம்பொற்செறிகழலினான். மன்னாமுடிசோதலாலே வைரத்தினுளினினைக்குமடியினான்.

இ - ள். அடிகளே! தாமரைமுகத்தினுளாகிய கோதை சேடியா திரளிடத்தா ளாய்வந்து எம்மரசனைக் காண்பேனென்று தலைவாயிலிலே நின்றாளுென்று வாயிலோ னிசைப்ப, அவனும் அவனை விரையவருவாளாக வென்றாளுென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவைவந்தாளென்றுணர்தலின், வல்லே வருகவென்றான். அன்றி யநங்கமாலையை வல்லேவருக வென்றாளுயின், இனி அவன் எக்காலத்துவருவாளென்று அவள்வரவை விரும்பியிருந்தானும், ஆகவே யவ னைத் திண்டி யொப்பித்தலிற் நனக்குறிகழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவனை வலிசிற்றொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தானும்; ஆக லின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந்தற்குமென்றுணர்க (௨௦௮)

அருவிலையநன் கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்கிச்சென் றுருவமொவ்வாதொழியுதுகப்பொல்கக்கோமானடிதொழுதபின் மருவின்சாயல்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலைமரபினீட்ட விரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்குதுநோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் போவை ஒசியும் - முறியும்.

இ - ள். சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையவுருவமொவ்வாதபடி யன்னநாண நடந்துசென்று துசப்புவளையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விர லைக்கூப்பி முறைமையாலே யோலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமி றைவனென்க.

இது பெயரச்சம்.

(௨௦௯)

க. அடிகள் கண்டாங்குவநதருளுகவநங்கமாலையடிவிழ்ச்சிமுன் கொடியிலேலான்கொறுததரங்கினி்க்கிக்கோயிற் றிறைவைத்தபின் கடிசெய்ப்பைந்தா கமழ்மாலேவேற்கந்துகற்குச் சிறுவயானிப படியனல்காய்பசுமணிகள்வேபநநோங்கும்பைம்பொற்செறிகழலினு இதுமுதல் “அறனிழலாய்” என்னுங் கவியளவும் ஒலைபந்சுரம்.

மலை - வேலிற்கடை அனலைகூடியுமணியும், பசுமணியும் வேயநது. (௨௧௦)

௨. என்னநாளுமரற்றப்பொருள்விடுபப்போகியினமழைகள்போத தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடிவினுள்ளன்றியான்கொண்டநாடகத்தனைத்

துன்னிநம்பியுருவுதிட்டித்தொங்கல்வேய்ந்துதொழுதாற்றநீ  
மன்னர்மன்னமதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைநதொழிதியோ.

துன்னி - துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற் புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றாயோ. (உகக)

நட. கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாலுங்கையார்வனைகழலுமாற், பண்கொள் சொல்லீராமாமைநீக்கிப்பைம்பொன்போர்த்தபடாமுலைகளு, மண்கொள் வேன்மன்னர்நண்பின்மையையெயக்கெல்லாமுடனறையவோ, பெண்களா விவிடுதொழிபவோபெரியோர்நண்படைந்தாரபெயர்பவோ.

மன்னர்க்கு நட்பின்மை யுலகுக்கெல்லாஞ் சாற்றவோ. மகளிராவி யவனாக கைவிட்டுப்போகவமையுமோ. நட்பையடைந்தார் காண்கின்ற பெரியார் பெருமை நின்னைவிட்டுநீங்க வமையுமோ. (உகஉ)

சு. அறனிழலாயுலகளிக்குநின்றாமாலையணிவெண்குடைப  
புறனிழலினயலேனோயான்புல்லாமன்னர்நிணம்பொழியும்வேன்  
மறனிழன்மதயானையாப்வந்தவென்றோழிவாமலேகை  
நிறைநியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தாவேந்தனே.

அறனிழலாய் - அறத்தினிழையுடையாய். புறம் - இடம். மறனிழல் - மறத

இ - ன். ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசுகுமிறைவன், அடிகள் அங்கமாலே வணக்கத்தை யாங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்று அவள்வணக்கத்தை நோக்கி, பின்பு கட்டியஙகாரன் கோபித்து அரங்கினின்றூக்கிச் சிறைவைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினாய்! என்று யான் இப்படி நாளுமரற்றப் பொழுதாய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே யிருந்ததன்றி யான் ஆழ்நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றாகைத் தன்னுருவென்னவெழுதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீயொழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிபவோவென்றுகூறி யவ்வுருவைத் தொழுது யான் செல்லாநிற்கவும், என்கண்கள துஞ்சாவாய் நீராயேகாலும்; வளை கழலாநிறகும்; முலைகளும் பசுநதன், இங்குனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து நிழலின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்தவென்றோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற கூறி யினனே விடுத்தருளுவாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன் அங்கமாலையை யுட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி யிவறகு அவனொழுதின ஓலையொரு வந்தாளொருதொழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித்தான். இதனால் நன் வேட்கை யறிவித்தாளாயிற்று. (உகங)

புள்ளும்யாழுகுழலுமேங்கப்பிணைநுவுல்லாநினைந்தியறறிய  
பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேன்மழலைமணியாழ்தான்வெளவிச  
கொளாநூநிஞ்சொல்லாநகரபுலுங்கொடியைப்புல்லமணிகுருவட்டினை  
பெளளிவீங்கித்திரண்டதோண்டோழுகுழலிலிசவிருந்தானே.

புள் - வளை; \*“புட்கை போகிய புன்றலை மகார்” என்றார். யாழ் கருதும் மழ லைத்திஞ்சொல்லையுடைய கொடி. பள்ளி - இடம்.

இ - ள். அங்கனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைநடித்த நிலைக்குமகிழ்ந்து அவ ள்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்காரத்தையுடைய வல்லியையொப்பாளைத் தன்றோள்மேறபுல்லி, வல்லான் நினைந்து கைசெய்கியற்றிய விடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க

தாளத்தைதொற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றா (உகசு)

அங்கைசேப்பக்குருகிரங்கவலங்கலம்பூங்குமுறுயல்வர  
மங்கைநல்லாபவளவமமியரைத்தசாந்தமலாபெயமாலை  
பொங்குதாமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுடகவாசமுந  
தங்குதாமமாபினுற்குந்தையலாட்டுகுகொண்டேந்தினாரே

இ - ள். மங்கை யங்கைசேப்ப வளையிரங்கத் துயலவர அரைத்தசாந்தமுதலிய வறறைச் சீவகற்குத் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினாரென்க

கொண்டு - இவர்கள் கூட்டத்தை யுட்கொண்டு. தூமம் - தூமமுட்டி, ஆகு பெயர். (உகரு)

அருளுமாறென்னையநங்கமாலையடித்திதோழியன்றோவெனத்  
தெருளாலான்செல்வக்களிமயக்கினுற்றிசைக்குமென்னறிவளக்கியகருதி  
மருளிற்சொன்னையமறப்பேனோயானின்னை யென்னமகிழைங்களை  
யுருளுமுத்தாராடுகிழ்முலையினுள்ளுளத்துவகைதோற்றினுளே.

இ - ள். நீயென்னை யருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமாலையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதியாடிக்கூறினானாக, அவனும்அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன் நாற்றிசைக்கும் என்னறிவை யளந்துகாட்டவேண்டி யவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே யென்னைதெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே யிவ்வணங்கூறினாய்; இந்நடிப்புவேண்டா, யான் நின்னை மறப் பேனோ வென்ன, அவள் உள்ளத்தே யுவகைதோற்றினுளென்க

மயக்கின், இன் - ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை யளந்துகாட்டவெனவே குறிப் பான் அறிவின்மையே யீண்டுக் காட்டிற்று. இனி ஆற்றிசைக்குமென்றுபாடமோதி மயக்கினுற் றெருளானென்றுகருதி நன்னெறியிலே யிசைக்குமென்னறிவை யளக் கியவென்றுமாம். துவகைக்குமென்றுபாடமாயின், மயக்கினுற் றிகைக்குந் தெருளா னென்க யான்நின்னை மறப்பேனோவெனவே தேசிகப்பாவையெய்யிறறு. காம னைங்கணையைத் தன்னிடத்தேயுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தானிகழ்த்துவாளாயிற்று தோற்றினுளெனச் சினைவினை முதலோடுமுடிந்தது. ( )

\* மலைபடுகடாம் புட்கை போகிய புன்றலை மகாரொடு - மறகிடை சுழித் லோம்பி யாற்ற - துமலிலபுக கனன கலலனை வகிமி - னறசோந் தலகி யசைத் லோம்பி - வானகண விரிந்ந விடியலேற நெழுந்து - கானகட் பட்ட் செந்நெறிக் கொணமின

முறுவற்றிங்கண்முகவரங்கின்மேன்முரிந்துநீண்டபுருவக்கைக, னெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிறழ்ந்துமாடப், பொறி கொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னியங்களார்ப்பவேந்த, னறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலர்ந்துமாதர்நலங்குழைந்தே.

இ - ள். வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய வின்னியமார்ப்ப முறுவலையுடையதோர் திங்கள்போலு முகமாகியவரங்கிலே புருவமாகிய கைகளைச்சுற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை மீட்டுங்கண்டான்; அப்பொழுது அவணலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

நெறியின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று - செவியுறச் சென்று. அவன்றொழிலாற் சிலம்பும், அவடொழிலான் மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவை யென்பது பெற்றும். (உகஎ)

நான்மருப்பின்மதயானை நறியபைந்தாமரைமடந்தையைத்  
தேன்மதார்ப்பத்தினைத் ததாங்கவன்றிருவின்சாயனலங்கவார்த்தபி  
ஹான்மதார்த்தவொளியேற்கண் ணாபரவவிவ்வாறொழுமுகுமன்றே  
வானகத்துநிலத்துமில்லாவண்ணமிக்கமணிப்பூணிணன்.

நான்மருப்பென்பது யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு - அழகு. தம்மை நோக்கினருடம்பு மதார்த்தற்குக் காரணமான கண. வானிலுநிலத்திலு மில்லாதவ னென்றார், பிறன்றாரநச்சாத குணமுண்மையின்.

இ - ள். பூணிணன், இரண்டானை பக்கத்தேநின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகளைத் தினைத்தாற்போலே யத்தேசிகப்பாவை நலந்தைநுகர்ந்தபின்பு, மகளிர் பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனமொழுகாநிற்குமென்க.

\* “வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப் - புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித் - திருநயந் திருந்தன்ன” என்றாபிறநும. இனி ஜராவதத்தின்மேலே பொய்கையாய்திற் றுமரையிலே யிருக்குந் திருவென்பாருமுளா. (உகஅ)

வேறு.

நரம்புமித்திறத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழவும்யாழ  
மிரங்குதீங்குமுலுமேங்கக்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பப்  
பரந்தவாணெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசிகப்பாவைகோல  
வரங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளே.

இ - ள். அத்தேசிகப்பாவை, புணாச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பினோசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியனவேங்கக் கிண்கிணியுஞ் சிலம்புமாப்ப அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி யரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

“இடக்க ணீளியா வலக்கண குரலா - நடப்பது தோவியற் கருவி யாகும்.” என்றா. (உகக)

\* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, அ.

கடற்படைமன்னர் தம்மைக்காதலின்விடுத்துக்காமன்  
 ரொடுத்தகோன்மார்பிறங்கத்தாமலர்க்கொம்பனானை  
 வடித்தவின்னமிர்திராரப்பருகலின்மழைக்கட்செவ்வாய்  
 துடித்துவண்டுண்ணத்தூங்குஞ்செந்தளிரொத்ததன்றே.

விடுத்து - விடுக்க.

இ - ள். கடலிருந்து நாடகங்கண்டவரசனாக் காதலோடேபோகவிடக் காமன்  
 னம்பு அவனெஞ்சிலே தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை யமிர்துபோலேபருக,  
 அவன் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத் தூங்குஞ் செந்தளிரா யொத்த  
 தென்க.

வண்டு - அதரத்தில் வடுவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையுங்கூத்துங்  
 காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூற்றினா. (உஉ௦)

இளைமையங்கழனிச்சாயலேருமுதெரிபொன்வேலி  
 வளைமுயங்குருவமென்றோள்வரம்புபோய்வனப்புவித்திக்  
 கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்ததெழுந்தீன்றகாம  
 விளைபயனிணிதிறுய்த்துவீணேவேந்துறையுமாதோ.

பொன் - ஆகுபெயா. போய் - போக.

இ - ள். பூணகிய வேலிசூழ்ந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணேவேந்து  
 தன்சாயலாகிய ஏராலேயுமுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே அஃது இசையுங்  
 கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளைவன்பயத்தை யவன்றான்  
 இனிதின் துகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்கவுமுதென்க. தனதுசாயலான் விளைந்த அழ  
 கைக்கண்டவளவில் காமவேட்கைவிளைவித்தற்குக் கூத்தையும்பாட்டையும் நடத்துத  
 லிற்பிறந்தது காமமென்க. (உஉ௧)

இலக்கணையாரிலம்பக முற்றிற்று.



விசயமாதேவியார் துறவு.

இ - ள். நெய் மிதந்தேகிடக்கப்பட்டே கோபத்திநிறைந்து போர்த்தொழிலை  
மேற்கொண்டு நினத்தைவாயினின்றுஞ் சிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணூரீராடிப்பூவ  
க்கொண்டு வழிபடப்பட்டிப் பின்னும் புலவுநாறுதருகக் காரணமான வேலையுடை  
யோன், காரேந்தினவிடிபோலுந்தியாகமுரசு முழங்கப் பூணகளை வரையாமற்கொடித்  
துப் பாரைக்காததுச செல்லுநாளிலே, பிறந்ததோர் செழித் நாம் மேற் கூறுகின்ற  
தென்றரென்க.

\* “வென்ற வளின் மண்ணோ டொன்ற” என்று உழிஞையிலும், † “மாணாச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும்” என்று பாடாணடினையிலும் கூறிய வள்ளை வாகைத் திணையிற் கூறுது, ‡ “பெரும்பகை தாங்கும வேலி னனும்” என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது, காவறறொழில்பூண்ட மாயோனைம்படையும் போலாது அழித்தற்றொழிலோர்க்கேயுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருகனுங் கூற்றுமேந்தி வெற்றிபெறுதற் குச் சிறந்ததெனபுதுபறநியெனப் புறத்திணையிலுட் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினைவியந்து மண்ணுரீராட்டின வெற்றியைக் கண்டோபுகழ்தலிற் புகழ்வே வென்றார். இது சுட்டியங்காரப்பட்டபின் பகையரசரைவென்றமை கூறிற்று. (க)

விண்பாற்சுடர்விலக்கிமேகம்போழ்ந்துவிசும்பேந்தி  
மண்பாற்றிலகமாயவான்சூத்தாகுமணிமல்கிப  
பண் பாவ்வரிவண்டுநீதேனும்பாடும்பொழிந்திணை  
யெண்பாவிகந்துயர்த்தாற்கிசைந்தகோயிலெய்ந்தே.

இ - ள். எட்டுக்கன்மங்களினீங்கி யெட்டுக்குணங்களாலுயர்ந்தாற்குப் பொருள்.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கக.

†                    „                    „                    „                    The Gr.

+                "                "                "                25.

தினகோயில், அரசனேவலாடு மேகத்தைப்பிளந்து இருகடனாயும்விலக்கி வான் மீண்ப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசுமபின்மேலாய் மண்ணிறகோயில் கட்டுத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிணடிக்குள்ளே சமைந்ததென்க

விசும்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு. (உ)

அடிசிற்கலங்குநீ இக்கருணையாரந்தவிளவாளை  
மடுவின்மதர்த்துணராவாழைத்தண்டிறபலதுஞ்சு  
நெடுநீர்க்கழனிசூழ்நியமஞ்சோத்திவிழவயர்ந்து  
வடிநீர்நெடுங்கண்ணார்க்குதும்பாடும்வகுததாரே.

நியமம் - ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

இ - ள். மடுவின்கண்ணே யடிசிலாகுருக கலங்களைக் கழுவதலாலே பொருக கறியை நுகர்ந்தவாளை செருக்கிக் களையேறவறியாவாய வாழைத்தண்டின்மேலே பலவுந்தயிலுங் கழனிசூழ்ந்த ஊரை யிறையிலியாகவிட்டுத் திருநாளையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூததையும் பாட்டையுமுண்டாக்கினுரென்க

அரசனேவலின் அமைச்சர் இயற்றுவித்தாரா (ங)

அல்லியரும்பதமுமடகுங்காயுங்குளநெலலு  
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்துவைதீர்த்தாராக  
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவாக்கீர்த்தாள்  
வில்லோன்பெருமாடடிவிளங்குவேற்கண்விசையையே.

விசையை தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைபற்றி நவைதீர்த்தாரென்றா. கைம்மாறில்லையென்று-அவர்கள் பொருள்கணமேற்பற்றற்றவராதலின், அவர்செய்தவுதவிக்குத் தண்ணாசெய்யலாமுதவி யின்றென்றுகருதி. தான் கோயில் சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவாகுரு நாபெய்து கொடுத்தாள.

இ - ள். சச்சந்தன்றேவியாகிய விசையை, அல்லிமுதலிய உணவைத்தந்து நவை தீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க. (ச)

தனியேதுயருழநதுதாழ்நதுவிழ்ந்தகடுகாட்டி  
ளினியாளிடர்நீக்கியெமஞ்சோத்தியுயக்கொண்ட  
கனியாமொழியாட்குமயிற்சூங்காமாபதூலங்கி  
முனியாதுதான் காணமொய்கொண் மாடத்தெழுதுவித்தாள்.

இ - ள். அருளுடைமையின் எல்லார்க்குமினியாளாகிய விசையை, தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொண்ட தெய்வத்திற்கும் அஃதுறையுஞ் சுடுகாட்டிலே கோயிலியற்றி மயிற்கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தாளென்க.

விசையை தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்குந் தானிருக்கின்ற மாடத்தே தானெப்பொழுதுங் காணும்படி யெழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க. மயிற்குமென்னுநான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தாளென்பதனோடு முடியும். உம்மையிரண்டுஞ் சிறப்பு. (டு)

[விசயமாதேவியார்துறவு]

அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாறறைவாக்களந்தாவ்பால்  
வண்ணச்சுவையமுதமவைகநாளுங்கோவிர்தன  
வெண்ணையுருக்கிரெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்துட்டப்  
பண்ணிப்பரிவகன்றாப்பைந்தாவேநததபயந்தாளே.

தோழா ஜஞனாறறுநாலவாகுஞ் சீவகனுக்குமாக ஜஞ்ஞாறறைந்துபின்னைகளுக்  
குப் பாலளந்து. வண்ணவமுதம் - பருபுச்சோறு. கோவிர்தன் - நந்தகோன்.

இ - ள். விசயை, சீவகன்பிறந்தவிடஞ் சுகோடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்  
கிக் கோவிர்தன் அதற்குரியனம் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலுமளந்து நெய்யை  
ச்சொரிந்து அமுதததையுமுட்டப்பண்ணி அவ்வறம் வைகுளையினாலே பரிவை  
யகன்றாளென்க

பரிவு - இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாஞ் செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று நினை  
த்திருந்த வருத்தம் (சு)

தோடார்புணைகோதைசுநநதைசோந்துதொழுதாளைப்  
பீடார்பெருஞ்சிறுவறபயநதீவம்மினென்புல்லி  
நாடார்புகழாளைநாணமொழிகளபலகூறிக்  
கோடாகுருகுலத்தைவிளக்கிடாளைவிளக்கினான்.

புகழாள் - விசயை, ஐ - அசை. விளக்கிட்டாள் - சுநநதை. இது சுட்டுப்  
பெயராம்.

இ - ள். விசயையைச்சோநது சுநநதை கோதை கையாற்றொழுதாளை யவ்வி  
சயை புல்லிக்கொண்டு பின்னும் அவளைச் சிறுவறப்பயந்தா! அணிததாகவம்மினென  
நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினாளென்க.

உலகம் பெருமைநிறைதற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயநதீராத  
லின் என்னிலு நலவினையுடையீரென்றலின் இதுநாணமொழியாயிற்று. இவளே  
யிவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், விளக்கினாளுமாயிற்று. (எ)

மறையொன்றுபாபபனபோன்மலாந்துநீண்டுசெவியாய்வைத்  
துறைகின்றலோடரிக்கணுருவக்கொம்பினென்மரு  
மிறைவியடிபணியவெடுத்திப்புல்லியுலகாளுஞ்  
சிறுவாப்பயந்திறைவறதெளிவீரென்றாருவன்னாள்.

இ - ள். மலாநது நீண்டு ஒருமறைமொழி கூறுவனபோலச் செவியிடத்தே  
வாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடையவெனமரும் விசயையடியைக் கொம்பு  
பணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவளையெடுத்திக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவரைப்பய  
ந்து தெளிமினென்றாளென்க

எனவே யிருமைக்கும் பயன்கூறினாளென்க இறைவன்-சருவக்கியன். முன்பு  
திருவைவொப்பான் சிறுவரில் நால்வா உலகாளுநாகுரியான்நேனுந் தங்குலத்தொ

சீவகசிந்தாமணி.

பொங்குமணிமுடிமேற்பொலிந்தென்கோதைததொகையாகிக  
கங்குற்கனவகத்தேகண்னுட்டோன்றிவந்திராநீ  
ரெங்கும்பிரியற்பிரேன்னாக்கண்கண்மலர்ந்திருந்து  
கொங்குணறும்பைந்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றான்.

முன்னர் “இறைவற்றெளிவீர்” என்றும், ஈண்டுப் பிரியற்பீரென்றுங்கூறினமை யார் பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பீராக வென்றாளாயிற்று. (க)

பெருமான், னன்காற்றெறு மகடேவுணாததிறு இவளகூறிய வறமெலலாந்  
தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோவென்பதுதோன்ற எங்கோபணி  
யென்றான். (௧0)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல்,	எஅ.
+         ”                ”                ”	எக.
+         ”                ”                அகத்திணையியல்,	நு.

[விசயமாதேவியாஹுவ.]

மிற்தெனவுகாப்பக்கேண்மோவிலங்குபூணலங்கன்மாபிற்  
செறவவர்ச்செகுத்தவைவேற்சீவகசாமியென்றார்.

உணர்ந்தனை என்பவெனமாறுக. ஆயினுமென்புழி, ஆன் - சாரியை.

இ - ன் அங்ஙனமிருந்த மனைநோக்கித் தேவி யொருமொழிகூறினாள்; அஃ  
தியாதெனின், 'சீவகசாமி' தந்தந்தைக்குறந்திங்கு பிறாகூற வறிந்தாயென்று சொல்  
லுவார்களாயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக் கேட்பாயாகவென்று கூறினா  
ளென்க.

சாமியென்னுமொருமை தும்மென்னும் பனமையோமெயங்கிற்று. பூணினையு  
ம், மாபிணையம், கட்டியவகாரணையும் ஒழிந்தோரையும்வென்ற வேலினையுமுடைய  
சீவகசாமியென்க. (கக)

க. நாகததால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்  
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டபுறப்படான்புன்சொன்னா  
னாகத்தானமைச்சர்துண்ணாற்றோட்டியாலழுத்திவெல்லும்  
பாகர்க்குந்தொடக்கநிலாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான். (கஉ)

உ. நுண்மதிபோன்றுதோன்றுதுணுகியதுசப்பினர்தங்  
கண்வலைப்பட்டபோழ்தேகடுவையரவோடொகரும  
பெண்மையைப்பெண்மையென்றோபேருணர்வுடையநீரா  
ரணணலைத்தெருட்டேற்றாதமைச்சருமகன்றுவிட்டார். (கங)

ங. கறசிறையழித்துவெள்ளங்கடற்கவாயாங்குக்கற்றோர்  
சொற்கிறையழித்துவேந்தன்முனைமுலைதுறத்தல்செய்யான்  
விற்சிறைகொண்டபோலுமபுருவததுவிளங்குவேறக  
ணற்சிறைபட்டுநாடுகரமுங்காவல்விட்டான். (கச)

ச. பிளிறுமும்மததயானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்  
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவளம்போற்றகாந்துநில்லா  
தொளிறுவேறசுற்றமெல்லாமுடைந்தபிணைருவனுனை  
வெளிமுமுன்வித்திபிணைவிச்சிரம்வினைதருவாமோ. (கரு)

ரு. வினைஊலக்குயவனுணின்மன்னையறுததுமுறறிக  
கனைகுரலுருமினாப்பக்காலலனின்னைவேண்டி  
வினைமயிறபொறியினென்னைப்போக்கிவிண்விரும்பப்புக்கான்  
புனைமுழுவேறதபோவல்போற்றெனமயங்கியிழந்தான்.

இவையைந்துமொருதொடர்.

இ - ன் அங்ஙனங்கூறுகின்றார், பாம்பாலே தனதொளிமறைக்கப்பட்ட மதி  
யைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளிமறைக்கப்படப்புறப்படானாய்க் காமத்  
தாற் கெட்டானென்று பிறர்க்குமும் புனசொற்குநாணாக, அதுகண்க இத்திங்கைத்

தம்மிந்நவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனதுண்ணியறுகப்பினுந்தம் கணவலைப் பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லுமென்றுகருதி, அணணலைப் பேருணர்வுடையநீரார் பெண்மையைப் பெண்மையென்றார்கொணந்துகூறிப் பின்னும் துண ணூற் றோட்டியாலழுத்தித் தெருட்டித்தலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெ ளிவியாதே வேந்தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானும் வில்லைச சிறைசெயது வைத்தாற்போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கணனாகிய தப்பாதசிறையிலே யகப பட்டுத் தீவினையாலே கூரியவறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையுநகரத்தையுந் தான் காத்தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரண்கையிலே கொடுத்துப் பாகாடுநீட்டக்கவும் அவ ர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அதுகண்டவமைச்சரும் நீங்கிப்போ யினார்; அவர்போக அப்பெருமகன் வெள்ளங்கறசிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாவி யாங்குக் கற்றோ சொற்சிறையழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லானோக்கி அரசனுழநில்லாதே கவளம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயா யினான், அதனைக் கட்டியங்காரணுணர்ந்து குயவனானபோலே மன்னரைக்கீழ்முத்து அவா தன்சுற்றத்தாரானபின் வந்துகுழந்தார்ப்ப, அரசன் நின்னை யான்பெற்றவென்றி யென்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் றுறக்கமபுக்கான். அந்நிலை யவற்குவந்தது, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப்பின்னை நல்வினையாக வினைவிக்கலாமையிற்காண. வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாடிய காமத்தினைப்போற்றுவாயாக; இனி யான் றுறத் தற்குப் போவென்றுகூற, அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

வெளிறுவித்தி வச்சிரம்வினைத்தல் - ஆமணகருகட்டு ஆச்சாவாககலாகாதென் னும் பழமொழி. (கசு)

க. சேதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்தசார்தாற்றிதம்மான் மாதரார்பலரும்வீசவளார்தெழுசிங்கம்போலப் போதொடுகலங்கனசோரவெழுநதுபொன்றாறமார்பன் யாதெலக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான். (கஎ)

உ. பிறந்துநாம்பெற்றவாணுளித்துணையென்பதொன்று மறிநதிலமவாழ்துமென்னுமவாவினுளமுந் துகின்றங் கறந்துகூறறுண் ணுஞான்குண்புதைத்திரங்கினல்லா லிறந்தநாளயாவா மீட்பாரிற்றெனப்பெயாக்கலாமோ. (கஅ)

ங. சுமைத்தயிாவேயந்தசோற்றிற்றுய்த்துனிதாநகம்மை யமைத்தநாளென்னுளாகமவிழுங்கப்பட்டதனதங்க ணிமைத்தகண் விழித்தவினறியிறநதுபாடெய்துகின்ற முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றமுதியம்பெரிதுமபெற்றம். (க)

ச. கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகணமழைக்குழாத்தினுமும் விடுவினைபுடைக்கப்பாறிவீற்றுவிற்றுயினல்லா லுடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தைகாதல் வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவிசொன்னான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

இ - ன். அங்ஙனம்வீழ்ந்த ஆரமார்பன் மாதரார்பலரும் பனிநீரைத்தெளித்துச்

விசயமாதேவியார்துறவு

சாந்தாற்றியால் வீசுதலாலே துயிலகொண்டெழுதின்ற சிங்கமபோலப் போதுங்கல முஞ்சோர வெழுந்து எனக்கு அடிகள் முனபு அருளிச்செய்ததியாது! அதனை இப் பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவனும், வாழ்துமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாரின்றும்; அங்நனமழுந்துகின்றநாம் பிறந்துஅறுதியாகப் பெற்றவாணுள் இவ்வளவென்பது சிறிதுமறிநதிலம், அதனை தம்வாழவு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்றுக் கறந்து உயினாயுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புகுத தவஞ்செய்யப் பெற்றிலேமெயென்று வருநதிவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்குக் கழிந்த நாளை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நமமால் மீட்கலாகாது; அக்கூறு ஏவிய காலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித்தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை யினிதாகவைத்து துகாநது பின்னா ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்றநாம் இப்பொழுது அவ்விற்றத்துபாட்டினுடைய வழகியவிடத்தே யிருந்துமுன்பு செய்த நல்வினையாலே தினவுதின்றவிடத்தே சொறியப் பெற்றாமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்றும், இங்நனமிடம் பெற்றகாலததுத் தவஞ்செய்யாதே நாமுஞ் சுற்றத்தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலைவிரும்புவேமாயின், அக்காதல் வருவுடைத்து; அஃதென்னையெனிக் காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குமுஞ் சிதறுமாறுபோலச் சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான தீவினை சிதறவடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம் வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆதலால் எம்மிடததுக் காதலை நீயுமொழிவாயாகவென்று சொன்னாள்; இங்நனஞ் சொல்லிப் பின்னுந் தேவி சில அறவுரைசொன்னாளென்க.

எண்டு உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றமென்பது-விழுங்குதற்கு வாயக்கொண்ட காலஞ் சிறிதுபொழுது விழுங்குகதிருக்கவும்பெற்றேமாதலின், எண்டுத் தவஞ்செய்து கோடுமெனவெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்ணே யதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப் பெற்றேமென்றவாரும் என்றசொன்னாளெனச் சிதிரேன்ற கவியோடு கூட்டுக. மதி, அத்தை, இரண்மொசை (உ௦)

வேறு

க. முருந்தனைய தாமுறுவண்முற்றிழையாசேரி  
யிருந்தினமைக்களஞன்மடை தெரிதலின்றிக்  
கருந்தலைகளவெண்டலைகளாய்க்கழியாமுன்னே  
யருந்தவமுநதானமுமாற்றுமினேகண்டா. (உ௧)

உ. உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர்பெய்திட  
டடுத்துணர்வுரெய்யாகவாற்றறுவைபாகக்  
குடித்துண்ணுங்கூற்றங்குடல்பிரியாமுன்னே  
கொடுததுண்மின்கண்டார்குணம்புரிமின்கண்டா. (உ௨)

க. உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிடோதேற்று  
திழந்தார்பலராலிடம்பைநீர்யாற்று  
ளமுந்துமாலப்பண்டியச்சிறுமுன்னே  
கொளுஞ்சிலங்கூடியாக்கொண்டேர்மின்பாகீர். (உ௩)

ச. பிறந்தவாகளெல்லாமவாப்பெரியராகித்  
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோதுற்றவிழுமியா  
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரேல்  
வெறும்பொருளதம்மாவிடுததிடுமினென்றா. (௨௪)

வறு.

ரு. முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசினமகளிரேந்த  
நல்லகருணையானாவயுமபொற்கலத்துநயந்துணடர்க  
ளல்லலடையவடகிடுமிடுனோட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டு  
செல்வநமரங்காணினையன்மினசெய்தவமேநினைமின்கண்டா. (௨௫)

சு. அம்பொற்கலதுளபாலமார்துண்ணாவரிவையந்தோ  
வெம்பிப்பசிரலியவெவ்வினையின்வேறையோரகல்கையேநதிக்க  
கொம்பிற்றொளவொசிரதுபிச்சையெனக்கூறிநிறபார்க்கண்டு  
நம்பன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டா. (௨௬)

எ. வண்ணத்துகிலுதிப்பின்வாய்விட்டழுவதுபோல்வருந்துமல்கு  
னண்ணச்சிறுகூறையாகமோர்கையாகமுதித்துநாளு  
மண்ணத்தடருரீஇயந்தோவினையெயன்றழுவார்க்கண்டு  
நண்ணன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டா. (௨௭)

அ. மைதிரண்டவார்குமுன்மேல்வண்டாரபமல்லிகைமென்மாலேசூடி  
கைதிரண்டவேலெந்திக்காமன்போற்காரிகையார்மருளச்சென்றார்க்  
கைதிரண்டுகண்டங்குரைப்பவோர்தண்ணேறியறிவிற்றற்றளி  
நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்நதுநிற்குமிளமையோநிலையாதேகாண்.

இவையெட்டுமொருதொடர்.

க. இ - ள் மகளிர்சேர்த்தவிடத்தேயிருந்து இளமையாகிய கன்னையுண்டு அற  
முதலியவற்றையறிதலின்றிப் பயன்படாமன் மூப்பதற்குமுன்பே யிளமைப்பருவத்  
தே தவமுந் தானமுநிகழ்த்துமினென்றுசொன்னானென்க.

கண்டரென்றது வினாவொடுசிவனானதுநின்றதோரகை.

உ. இ - ள். வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய வுடம்பினுயிரைச் சோ  
றாக முன்னேபெய்துகொண்டு உணாவை நெய்யாகக்கூட்டி ஆற்றலைத் துவவயாகக்  
குடித்து அதனை யுண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைநிறுப்பதற்குமுன்னே கொடுத்துன்  
மின்; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னானென்க.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணாவும், ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

க. இ - ள். உடம்பாகிய சுகடத்தை நடத்தும்பாகீ, அச்சகடம் தொழில்  
செய்தவருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டுவந்திட்டு ஊராத  
லொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ளவளவுஞ்செலுத்திப்



## [விசயமாதேவியாஹுவ]

பின்னரிழந்தார்பலர், இனி யங்மனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயுந் தீவினையிருதியால் உள்ளதாசிய விடும்பையாகிய நீராயுடைய ஆற்றிலே அச்சக டமமுந்தாரிற்கும், அங்மனமுந்நி யஃது உயிராகிய அச்சமுறிவதற்குமுன்னே யதனா கோடமுருகியசீலத்தை நமக்குப் பெறுபயனாகக்கொண்டு அதனைச் செலுத் துமினென்று சொன்னாளுனாக.

ச. இ - ள். பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாபபெரியராய்ப் புகழைவேண்டாராய் அதனைத் துறந்து துறப்படுவதோ அவ்வுழையுமியாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென் பது சிறிதுமறியாராயின், அந்தஅவாப் பயனிலபொருளாம், அதனைக் கையீட்டுப் போகடுமினென்று சொன்னாளுனாக.

அம்மா - ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு

ரு. இ - ள். முல்லைமுகையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய வடிவிலை மகளிரொடுக்க, அதனையுருப்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறுமுண்டவா தீவினைசேர இவ்வோட்டகத்தே யடகையிடுமினென்றுகூறி யிர ந்துண்பாராக கண்டிவைத்துரு செல்வத்தைநினையன்மின், நமரங்காள்! செய்கின்ற தவத்தையே நன்றாக நினைமினென்று சொன்னாளுனாக

அம் - அசை.

சு. இ - ள். அபொலை மனம்பொருநகிப் பொற்கலத்திலுணுணாத வரசன்றேவி, ஐயோ! தீவினையான் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசிவெம்பி நவிகையாலே ஓரகலேக் கையிலேந்திக் கொம்புபோலதுடமகிப் பிச்சையிடுமினென்றுகூறி நிற்பா னைக்கண்டிவைத்துஞ் செல்வத்தை நச்சன்மின், நமரங்காள்! அறத்தையே நச்சுமி னென்னாளுனாக.

எ. இ - ள். துக்கிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல வருந்துமல்குலிலே பிறரணு காது அருவருக்குஞ் சிறுகூறையொருபாகமும் ஒருகை யொருபாகமுமாக வுடுத்து மேனோக்கி யடகையுருவி யதனை யிடுவதொன்றின்மையான, ஐயோ! வினையோ! நீ என்செய்தாயெனறுகூறி நாடோறும் அழுவாளைக் கண்டிவைத்தும், நமரங்காள்! செல் வத்தை நணுகன்மின், தவத்தைநணுகுமினென்றுசொன்னாளுனாக.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினாள்.

அ. இ - ள். தமமை யறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை யார்ப்பசுருடி யேந்திக் காரிகையாமருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐதிரண்டு இருமுதலாலே யுமிழ்நது தண்டையுன்றிநிறற்குக் காரணமானஇளமை நிலையாது காணென்று சொன்னாளுனாக.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கிக்கூறினாள்.

அறவுகாசுறினாள் எங்ஙனங் கூறினாளெனின, இங்ஙனமிங்ஙனங் கூறினாளென எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக

(௨௮)

வேறு.

என்றலுஞ்சுநதைசொல்லுமிறைவிதான் கண்டதையா  
நன்றுமஃதாகவன்றேயாயினுமாகயானு

மொன்றினன்றுறப்பலென்னவொள்ளெரிதவழந்தவெண்ணெய்க்  
குன்றுபோல்யாதுமின்றிககுழைந்துமெயம்மறந்துநின்றாள்.

இ - ள். இறைவியின்வனங்கூனினவளவல்லே, அதனைத் தனக்கு உறுதியாகக்  
கருதி யொருமொழிகூறுஞ்சுந்தை, ஐயனே! இவள்கருகியகாரியம் நன்றியினுமாக;  
தீதாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன், இனித் துறப்பெனென்றுகூற, அது  
கேட்டுச் சீவகன் எரிதவழந்த வெண்ணெய்க்குன்றுபோலவுருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்  
சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலிற் சுந்தையைத் துறவுவிளக்கிக்குறுதல் அற  
னன்றென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென்க, கந்துக்  
கடனிற்றந்தமை இததொடர்நிலைச்செய்யுளுட் டேவர்கூற்றிற்றிலர், தகுதியன்றென்று  
கருகி; துறவால் உய்த்துணரவைத்தார்.

(௨௬)

வேறு.

ஒருயிரொழித்திரண்டெம்புபோவபோ  
லாரியனொழியுவங்கெளவைமார்கடாளு  
சீரியதுறவொடுகிவிகையேறினா  
மாரியின்மடநதைமாரகண்களவார்ந்தவே.

இ - ள். உடம்பையொழித்து உயிர்போமாறன்றி யோருயினைக்கைவட்டு இர  
ண்டெம்புபோந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாநின்ற  
நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே யேறிப்போயினா; அவ  
கிருந்த தேவிமாரகன் கண்கள் மாரிபோல நீர்வழிநதனவென்க.

(௩௦)

நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்  
புன்மையுற்றமூதூன்மயங்கிப்பூப்பரிந்  
திந்நகாகாலபொருகடலினென்கணு  
மன்னனிளாருமயங்கிறறென்பலே

இ - ள். இந்நகரெவ்விடமுஞ் சசுந்தன்பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்மையுற்  
றுப் பூப்பரிந்து காலபொருகடல்போலே யமுகிறதூர்மயங்கிப் பின்னர்ச் சீவகனைப்  
போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க

என்ப - அசை

(௩௧)

அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்  
தொழுதகுசிவிகைகள்சூழப்போயபி  
னிமூதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவ்  
பழுதில்சீர்ப்பம்மைதனபள்ளிநண்ணினாள்.

சுடர்-ஒளி. விளக்கிட்டன்னவளாகிய பம்மை, என்ந்து-பிறப்பாகிய இருளைப்  
போக்கி வீடாகியவொளியைப் பரப்புதற்குஉரியளென்றவாறு.

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

இ - ள். நகர் பின்னையழுதுசெல்லத் தண்ணைத் தொழத்தக்க சிவிகைகள் ஆயிரஞ்சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியையச் சேர்ந்தாளென்க.

ஆயிரஞ் சிவிகையிற்போகிய மகளிருந் துறப்பதற்கு ஒருபட்டிப் போயினு ரென்றுணராக (௩௨)

அருந்தவகொடிக்குழாஞ்சூழவல்லிபோ  
லிருந்தமம்பகர்வுழியிழிநதுகைதொழு  
தொருங்கெமையுயக்கொண்மினடிகளென்றனள்  
கருங்கயனெடுத்தடங்கண்ணியென்பலே

இ - ள். அவள் தவத்தினொழுங்கையுடைய மகளிர்நிரளாகிய புறவிதழ் சூழ்ந் திருப்பத் தான் நடுவே யல்லிபோலவிருந்து அறங்கூறுகின்றவிடத்தே தேவியிழிந்து சென்று கைதொழுது, அடிகளே! எம்மையெல்லாஞ் சேரப் பிறவுக்கடவினின்றிங் களாயேற்றுவிராகவென்றாளென்க

முன்பு கயலபோலுங் கண.

(௩௩)

வேறு.

ஆரமுன்முளரியன்னவருந்தவமரிதுதானஞ்  
சோகெழுநிலததுவித்திச்சிலநீர்கொம்பிறுந்நீர்தேன்  
பார்கெழுநிலத்துணறிபல்புகழீன்றுபின்றை  
ஈர்கெழுதேவரின்பந்தையலாய்வினாககுமெனறாள்.

முளரி - விறகு. தீந்தேனையுடைய தாா.

இ - ள். தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழலபோலக் கொடியவாதலால், நின் க்கு மேற்கோடலரிது, அதனைக் கைவிட்டுத் தானத்தினை யைம்பொறியும்வென்று அவாவற்றவிடத்தேவித்தி யதுமுனைக்கும்படி சிலமாகியநீரை யெப்பொழுதுங் கொ ட்ப்பின், அஃது உத்தரகுருவிலேமுனைத்துப் புகழையின்று பின்பு தேவரின்பந்தை வினைத்துவிடுமென்று கூறினாளென்க

தானப்பயறா போகபூமியிலேபிறந்து ஆண்டுள்ள துகாச்சியையெய்திப் பின் துறக்கம்பெறுவரெனறாள் (௩௪)

அறவுணாபின்னைக்கேட்டிமடிகண்மறமெமக்குவல்லே  
துறவுதந்தருளுகென்னத்தூங்கரிழைத்துமேலா  
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாயந்து  
திறவிதிற்றவிசுதூபநதிருசுகடாவிளக்கிடாரே.

இ - ள். தேவியதனைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுணா பின்னைக்கேட்டும், இப் பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவெனன, ஆங்குள்ள தவமகளிரும் துறவுக்குச் செய்வனவற்றையாராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைசெய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத் தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவிசையுந் தூபததையும், விளக்கையுமிட்டா ரென்க (௩௫)

வேறு.

பாலினாறசீறடிகழுவிப்பைந்துகி  
 னூலினூலியன்மனதுனித்தவெண்மைய  
 காலனைக்கண்புதைத்தாங்குவெம்முலை  
 மேல்வளாய்விக்கினாவிநுயினென்பவே

மெல்லிதாகதூற்ற வெண்மையுடையதூல்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று முன்பு  
 காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை கண்புதைத்ததல் - அவன்கொலைத்  
 தொழிலை மாற்றுவதித்தல்.

இ - ள். அவற்றையிட்டபின் ஆகமவிதியாலே சீறடியைப் பாலாற்கழுவி  
 நூலாலியன் கொடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீசுகின்றென்க

இஃது இருவா தீககையுங் கூறிற்று (௬௯)

தேனுலாமாலையுங்கலனுஞ்சிறதுபு  
 பாணிலாக்கதிரனவம்மென்பைநதுகி  
 றுனுலாய்ததடமுலைமுற்றஞ்சூழ்ந்தரோ  
 வேணிலான்வருநெறிவெண்முள்வித்தினா.

இ - ள். மாலையையுங் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு சிலாப்போன்ற ஒளியி  
 னவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வருமவழியை முள்ளாலடை  
 த்தாரென்க.

வெண்கிலாதலின், வெணமுளென்றா. இஃது ஒழிந்தமகளிருடைய தீக  
 கைகூறிற்று. (௭௦)

முன்னுபுகிபூத்திசைநோக்கிமொய்மமலா  
 நன்னிமத்தவிசின்மேலிருந்தநங்கைமா  
 ரின்மயிருக்குகியவிருந்ததோரைய  
 பன்மயிற்சூழாமொததார்பாவைமாராகளே.

இ - ள் தவிசினப்பொருந்தி யதனமேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த தாயரிரு  
 வரும், அல்லாதமகளிரும் மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிறனை யொத்தாரென்க.

தோகையவாகிய மயில (௭௧)

மணியியல்சேபிபிடச்சிவக்குமவாணுத  
 லணியிருங்கூந்தலையெளவைமார்தடாம்  
 பணிவிஸர்பறித்தனர்பரமன்சொன்னதூம்  
 றுணிபொருள்கிந்தியாத்துறத்தன்மேயினா

மணியாலியன்ற சேபிபிட அதுபொருமற் சிவக்குதலேச சோநதகூந்தல்.

இ - ள் இறைவன்கூறிய ஆகமத்திற றுணியும்பொருளைச் சிந்தித்துத் துறத்த  
 லைசெய்ய மேவினவாகூந்தலை ஆரியாங்களைகடாய ஒன்றிறழுழ்வில்லாராய்ப  
 பறித்தாரென்க (௭௨)

[விசயநாதேவியார்துறவு.]

கன்னியராயிராகாயபொற்கொம்பனா  
பொன்னியற்படலிகையேந்திப்பொன்மயிர்  
நன்னிலம்படாமையேயடக்கிரங்கைமாரா  
தொன்மயிருகுததநன்மயிஷ்நேறென்றனா

இ - ள் அங்ஙனம்பறித்த அழியமயிரினைக் கொம்பனாராகிய கன்னியராயிர வா பள்ளியிலவீழாமற் படலிகையிலே யேந்திக்கொண்டுபோய் அடக்கி, அந்நங்கை மாராபழையுமயிராயுகுத்த மயிலிற்றேறென்றனாக

அடக்கி, இது பிறவின்கொண்டது

(சு0)

பொற்குடநதிருமணிபொழியப்பெய்தபோ  
லெற்புடம்பெண்ணிலாகுணங்கவானிறைத  
துறறுடனுயிராக்கருளபரபபியோமபினா  
முறறுடனுணர்ந்தவனமுதமுன்னினா.

தவம்புரிநது அடங்கத்தக்க நலவினையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு உவமித் தா. பல்லுயிராக்கும்வந்த துன்பங்களைத் தாமும் உடனேயுற்று அவ்வுயிரகளுக்கு அருளைப்பரப்பி.

இ - ள் அங்ஙனம் இறைவனாகமத்தைப் பொருநகினவாசன், பொற்குடத் தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்துவழிய நிரப்பினற்போலே எற்புடம்பை யெண ணிறந்த குணங்களாலே நிறைத்துப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணிநாரென்க (சுக)

புகழ்ந்துரைமகிழ்ச்சியும்பொறபில்பல்சன  
மிகழ்ந்துரைக்கிரகமுமின்றியங்குதா  
லகழ்ந்துகொண்டரும்பொருளபொதிந்தநெஞ்சினா  
திகழ்ந்தெரிவிளக்கெனத்திலகமாயினா.

இ - ள். அங்கத்தையுடைய ஆகமத்தினபொருளைக் கலலியெடுத்துக்கொண்டு கட்டிவைத்த நெஞ்சினையுடையவாகன, தமக்கு மயக்கமினமையின், எரிகின்றவிளக் கெனத்திகழ்ந்து பலசனமும் புகழுமுளாகும் இகழுமுளாகும், மகிழ்ச்சியுமிரக்க முமின்றித் திலகமாயினாரென்க. (சுஉ)

வேறு

ஆலேமணிக்கவரிமான்றேரமிகளியாணைபாயமா  
நிலநெளிகடலந்தானிரநுதுபூச்சுமபபமனன  
சிலமலாதாணுமேந்திச்சென்றுசோபெருகவாழ்த்தி  
யிலமலாபூட்டுஞ்சிப்பாதத்தெழின்முடித்தினே.

இ - ள் நாலவகைப்படையும் பரந்து பூவைச்சுமபப மன்னனருளுஞ் சிலமஸ் தையேந்திச்சென்று வாழ்த்தி மலாபோலும் பாத்தே தன்முடியைச்சேர்த்தினு னென்க. (சுக)

க. கடியவைமுன்புசெய்தேனகண்ணினற்காண்ச்சின்ன  
எடிகளிந்நகரினுள்ளேயுழைமகனவண்ணல்கூற  
முடிசெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாதுதேவி  
படிமம்போன்றிருப்பனோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினோ. (சச)

உ. காதலனல்லீயுங்காவலரினக்கியாமு  
மேதுலமென்றுகண்டாயிருந்ததுநகையென்னத்  
தாதலர்தாமமார்பனுரிமையுந்தானுமாதோ  
போதவிழ்கண்ணியிர்த்துப்புனலவரபுலம்பினோ.

இவையிரண்டுமொருதொடர

இ - ன். அண்ணல், முன்பு தும்மைக்காண்டற்குவேணடும் நல்வினைசெய்யா  
தேன் கண்ணுலே யெப்பொழுதுங்காணும்படி அடிகள் இந்நகரினுள்ளே யுழைவீராக  
வெனக்கூற, அவற்கு விசைய யுத்தராஞ்சொல்லாது பாவைபோன்றிருந்தாளாக, அத்  
தன்மையைநோக்கிச் சொல்லிடத்தாளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாற காதலிக்கப  
படுமவனல்லே; காவல! நினக்கு யாவகளுஞ் சுற்றமல்லமென்றுகாண நங்கையிருந்ததெ  
ன்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் நேவிமாருந்தானுமாக அழுதானென்க (சரு)

எதிலனையினுமிழைவந்தம்மறத்தேநாகக்க  
காதலனடிகளென்னக்கண்களின்துருகிககாசின்  
மாதவமகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியானா  
யேதமொன்றில்லைநமபிக்கின்னுரைகொடுமினென்றா

இ - ன். அவனன்மமுதவரசன், அடிகளே! யான் நேவிக்குச் சுற்றமன்றேனும்  
இறைவரத்ததைத் துணிந்துநினைந் நிலைமையைப்பார்க்க அதனற் காதலிகுந் தன்  
மையை யுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மனமுருகிக் கண்ணோட்டஞ்  
செய்து தேவியானா இனி மறுமொழிகொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று; நம்பிக்கு  
மறுமொழி கொடுமினென்றாரென்க. (சசு)

தினாவளை யிப்பியீன்றதிருமணியாரமார்பின்  
வனாவளர்சாந்தமார்த்தவைரக்குன்றனையதிண்டோள்  
விலாவளர்கோதையேலையவேண்டியவேண்டினெமென  
றுனாவளைத்துரைப்பக்காலையுள்ளகங்குளிராந்துசொன்னான்.

இப்பியின்றவாரம்; மாணிக்கங்கலநது கோத்தவாரம். கோதையையுடைய  
வேல்.

இ - ன். அதுகேட்டதேவி, மார்பினையுந் தோளினையுமுடைய வேலோய்! நீ  
விரும்பினகாரியங்களை யாமும் விரும்பினெமென்று உரையை வலியவெழுப்பிக்கூற,  
அரசன் மனமகிழ்ந்து ஒருமொழி கூறினானென்க.

வேண்டியவென்றபன்மை-உறைகவென்றதும், காதலனென்றதும் (சஎ)

அடிகளோதுமக்கவொன்றுமுற்றவாயாதுமல்லர்  
சுடுதுயரென்கட்டெய்தாய்சுநநதைநீயொவையல்லே

[விசயமாதேவியாஹுவ.]

கொடியைநீகொடியசெய்தாய்கொடியையோகொடியையென்ன  
விடருறறோர்சிக்கந்தாயமுனிருநதழுகின்றதொத்தான்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினெனின், அடிகள் என்னிடத்து ஒன்றும்  
வருத்தமுற்றவரல்லர்; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுந்தாய்! வருந்திவளர்த்தவின்,  
நீயே யெனக்குத்தாய்; இதற்குமுன்னர் யாதுங் கொடியையல்லையாயினும் துறந்தா  
யாதலின், என்கட் சுடுதுயர் செய்தாய்; அங்ஙனஞ்செய்த நீ மிகவுங் கொடியை கொடி  
யையென்று கூறுதலைச்செய்து சிக்கந் துன்பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்தழுகின்றதன்  
மையை யொத்தானென்க. (சஅ)

. சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிருமகளனையநங்நை  
யின்றிவடுறப்பயானின்னரசுவந்திருப்பேனயி  
னென்றெனக்கொழியுமம்மாபழியெனவிலங்குசெம்பொற்  
குன்றனன்குளிரப்பக்கூறிககோயில்புக்கருளுகென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டசுந்தை, தன்கணவனையிழந்து புதல்வனரசை யுவந்திருந்  
தாளென்று இதற்குமுன்னா உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக; இனி நங்கையா  
கிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை யுவந்திருப்பேனயின்,  
கேளாய்; இப்பாற்பிறகும்பழி யென்றுதான் எனக்குப்போவது; போகாமை நீயே  
யறிதியென்று அரசன்மனங் குளிரப்பக்கூறி, இனிக் கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக்  
காப்பாயாகவென்றானென்க (சக)

பந்தட்டவிரலினுர்தம்படாமுலைகிழித்தபைந்தார்  
நந்தட்டன்மன்னைநோக்கிநகையாரடிகள்சொன்னா  
நொந்திட்டிமுனியவேண்டாதுறந்திலதும்மையென்னக்  
கந்தட்டினிதிவோடோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின

இ - ள். சுந்தை யங்ஙனங்கூறினபின்பு, நங்கையாராகியவடிவகரும் நந்தட்ட  
னோக்கி, தும்மையார் துறந்திலம்; அதனாலே நீநொந்து வெறுக்கவேண்டாவென்று  
சொன்னார்; அவனுங்கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (ரு0)

துறந்தவிரநங்கைமார்தந்தாமலரனையபாத  
முறைந்தவென்செனனிப்போதின்மிசையவென்றொப்பவேத்திக்  
கறந்தபாலனையகந்திக்கொம்பித்துருவப்பைம்பூண்.  
பிறங்குதாரமார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கரன்.

இ - ள். அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன் இந்நங்கைமாருடையபாதம் என்சென்  
னியிலுறைந்த போதின்மிசையனவென்று அவருறையின்றதன்மைக்குப் பொருந்த  
வாழ்த்திப் பால்போன் மிகவுந்தாய் கந்தியாகியகொம்பு இவர்களைப்புகர்க்கும்படிசேர்த்  
திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கானென்க. (ருக)

வடிநினாநெடியகண்ணாமாமிமாவிடுப்பவேகிக்  
கடிநினாசிவிகையேறிககதாமணிக்குடைபின்செல்ல  
வுடைதினாப்பரவையன்னவொளிறுவேன்மறவாகாபபக்  
கொடிநினாககோயில்புக்கார்குங்குமக்கொடியனாரே.

கடிச்சிவிகை - வொவினையுடையசிவிகை; என்றது - அரசனும் நேவியர்குலங்  
கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லறகுரியரென்று முன்போதற்கும் பின்போதற்கும் வொ  
யப்பட்ட சிவிகையென்றவாறு; \*“ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணு - முடிமை  
கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற் - பெருமையிற் றிரியா வன்பின் கண்ணும்” என்றா  
தற்பியலின்கண்.

இ - ள் கொடியனாகிய வடுவகாநிராயன்னகண்ணா மாமிமார் விடுபப பள்  
ளியினின்றும்போய் நிராததசிவிகையிலேயேறிக் குடை பின்னேசெல்ல மறவர்காப  
பக் கோயிலிலே புககாரென்க. (௫௨)

வேறு.

முழுதுலகெழிலேகதுமுரிவேற்றானைமன்னன்  
றொழுதகுபெருமாடிதூமணிப்பாவையன்னா  
பொழிதருமழைமொக்குட்போகமவிட்டாசைசீக்கி  
வழிவருதவமெய்திவைகினடெயவமன்னாள்.

பாவையன்னாளென்றார், ஐம்பொறியால் துகாதறகுரியனவற்றை துகராதிருந்  
தமைநோக்கி.

இ - ள். முன்பு அருகத்தியென்றுதொழுகக எழிலை யுலகமுழுதுமேத்து  
சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னாள், தெய்வமன்னாள், அவள் மழைமொக  
போலும் போகத்தைத் தீதென்றுசீக்கி ஆசையையுசீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலே  
வருகின்ற பரமாகமத்திற்குரிய தவத்தையெய்தித் தங்கினுள்ளுக்

எனவே ஒழிந்தோகூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின (௫௩)

விசயமாதேவியார்துறவு முற்றிற்று. கவி, ௫௩.

நீர் வினையாட்டணி.

உடைதினாமுத்தஞ்சிந்தவோசனிக்கின்றவன்னம்  
படர்கதிர்த்திங்களாகப்பரந்துவான்பூதத்தென்ன  
வடர்பினியவிழுமாம்பலிலைகடற்கானற்சோப்பன்  
குண்டகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

இ - ள். முரிகின்றதினா முத்தைச்சிந்துகையாலே யதற்குவெருவிச் சிறை  
யடிக்கொள்கின்றவன்னம் திங்களாகக் கடல் வானாக அதுகின்றமுத்தம் அவ்வான்



[நீர்வினையாட்டணி.]

மீனப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இத்தழிணித்த பினியவிழும் ஆம்பல்கைன்ற  
கடற்கானலையுடைய சோப்பனுகிய வேந்தற்கு இப்பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற  
றேனென்றாரென்க

(௫௪)

க. துறவிற்பாற்படர் தலஞ்சித்தொத்தொளிமுததுத்தாம  
முறைகின்றவுருவக்கோலச்சிகழிகைமகளிரின்பத்  
திறைவனைமகிழ்ச்சிசெய்துமயக்குவானமைச்சரெண்ணி  
நிறையநீரவாவிசாந்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே.

(௫௫)

உ. நீரணிமாடவாவிநீர்ப்புணைநிறைத்துணீர்ப்  
போரணிமாலேசார்தம்புணைமணிச்சிவிறிகண்ணம்  
வாரணிமுலையினாக்குமன்னற்கும்வருததுவாவி  
போரணிகொண்டவிநீரிநிறைவகண்டருளுகென்றா

இவையிரண்டுமொருதொடர்

முத்துத்தாமத்தையுடைய சிகழிகை.

இ - ள். அமைச்சர், இறைவன் துறவிற்பாற்சேறற்கஞ்சி அக்கருத்தைப்  
போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போசெய்தற்குத் தமயிடத்தேகொண்ட அணி  
யின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற  
கெண்ணி, நீரைச் சாந்துடனேகலந்து வாவிறையைப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த  
மாடத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்யதெப்பங்கையுநிறைத்து அழகிய மாலே  
முதலியவற்றையும் மகளிர்க்கும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவி  
யை, இறைவனே! கண்டருளுகவென்றாரென்க.

(௫௬)

கணமலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனாகப்

புணைமுலையுமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக

வினைமலாமாலேசுண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்

புணைபுறந்தழுவிற்துநீர்ப்போத்தொழிறுடங்குகுறே

வேறோபகையரசைத் தாங் கேட்டறியாமையானும், கட்டியங்காரன்கொடு  
மை யிக்காலத்துந் தம்மனத்து நிகழ்தலானுங் கட்டியங்காரனாகவென்றார்.

இ - ள். அவ்வமைச்சர் வாவியைக் காட்டினபின்பு, தேவியரிற் காந்தருவதத்  
தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம் அரசன்படையாகப் படைவகுத்து,  
மாலேமுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழுவி, நீர்க்கண்ணே போர்த்  
தொழிலைத் தொடங்குகுறென்க.

(௫௭)

தாமலர்மாலேவாளாச்சுரும்பெழப்படைத்ததுந்தேன்சோர்

தாமரைச்சதங்கைமாலேசக்கரமென்னவீழ்த்துந்

காமருகணையமாகக்கண்ணிகளொழுகவிட்டுந்

தோமரமாகத்தொங்கல்சிறுபுமயங்குகுறே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

இ - ன். அங்ஙனம் போதொடங்கினமகளீர், கையாலே மாலையை வாளாக  
வோச்சியும், ஒருதலைச் சதவகைமாலையைப் பாறாவனையமாகவெற்றும், கண்ணிக  
ளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலையைத் தண்டாகச் சிதறாநின்  
றுந் தம்மிற் கலந்தாரென்க. (௫௮)

க. அரக்குநீர்ச்சிவிறிபேந்தியாயிரந்தானாசெல்லப்  
பாப்பினுள்பாலைத்தைபைந்தொழமகளிரெல்லார்  
தரிக்கிலராகித்தாழ்ந்துதடமுகிற்குளக்குமின்போற  
செருக்கியடுங்குகளைச்சேப்பச்சிதநீர்முழுகினரே. (௫௯)

உ. தானகமாடமேறித்தையலாரததும்பப்பாய்வார்  
வானகத்திழியுந்தோகைமடமயிற்சுழாங்கினார்த்தார்  
தேனினமியிததெண்ணீர்குளித்தெழுந்திருவினன்னா  
பான்மிசைச்சொரியுநதிங்குபணிக்கடன்முளைத்ததொத்தார். (௬௦)

ங. கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக் காரளாந்தசைநதுசோர்வார்  
சண்ணமுஞ்சாந்தும்வீழத்தொழுதனரிரநதுநிறபா  
ரோண்மலர்மாலேபோச்சவொசிரதுகண்பிறழ்வொல்கி  
வெண்ணெயிற்சுழைந்துநிற்பார்வேறகணாராயினரே.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

க. அரக்குநீர் - இங்குலிகங்காதநீர். வெண்முகிலின்மறையுமின்போல.

உ. தானகமாடம் - விகாரம்; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்கையுடைய மாடம்  
பால் - பால்போலுமொளி.

ங. காரளாந்து அசைந்து - நின்றநிலைகுலைந்து இளைத்து. கண்பிறழ்வொல்கி-  
கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி யொதுங்கி.

இ - ன். அங்ஙனம் இரண்டுபடையுங் கலந்தபின்னாத் தந்தை சிவிறியை  
யேந்தி யாயிரந்தானையை முன்னாநின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டான்; அதனைத்  
தையலாரெல்லாரும் தரிககமாட்டாராய்க் குறைந்து கணகிவப்ப நீரிலேமுழுகினா,  
அங்ஙனமுழுகியதனுட் சிறிதுபொழுது உறைதலாற்றாராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார்,  
மயிற்றிரையொத்தார்; அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைந்தெழுந்திருவினன்னா,  
தமது முகத்தோன்றியபொழுது திங்கள் கடவின்முளைத்த தன்மையொத்தார், இங்  
ஙனமிவர்கள் குறைந்தபின், பின்னேவந்துபொருத வேற்கண்ணார், அவள் அதனை  
கீக்கிக் கணணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; சண்ணமுஞ்சாந்தும் வீழ்வெறிய  
இரந்துநிற்பார்; மாலையையோச்சக் குழைந்துநிற்பாராயினரென்க (௬௧)

கூட்தலையொருகையேந்திக்குங்குமத்தானாபாயப்  
பூந்துகிலொருகைத்தாங்கிப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்  
வேந்தனைச்சரணென்றெய்தவிம்முறுதுயரநோக்கிக்  
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

இ - ன். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தந்தை மீண்டுந் சிவிறியையேந்தி

[நிர்வினாபட்டணி.]

வேந்தனருகே யணிபாகநின்றமகளிர்மேலே விட்ட ருவருமத்தாரா யவாகண்மே  
லேபரக்க, அவர்கள் அதற்காறறாதே கூந்தலை யொருகையாலேயேந்தித் துகிலை  
யொருகையாலேயேந்திப் புகுமிடங்காணாய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவ  
னும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியையேந்திக் கார்தான் மழை  
பொழியுந்தன்மையை யொத்தானென்ஈ. (சுஉ)

வீக்கினுன்றாவெய்தாசசந்தனத்தளிர்நன்மலை  
யோககினுர்ஈண்ணிசுண்ணமுடற்றினுருருவச்சாந்திம்  
பூக்கமழ்துகிலுந்தோடுமாலையுஞ்சொரியப்போதோம்  
ருக்கியவங்கவச்சேனையாறலாறுயிறறன்றே

இ - ள். அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்  
விரவிய மாலையை யோசகினுர், ஒச்சிப் பின்னுங் கண்ணியாலுஞ் சுண்ணத்தாலுஞ்  
சாந்தாலுமெறிந்து அவனை யுடற்றினா, அவனும் பின்னர்ச் சிவிறியிறறாையை வெப்  
தாம்படி முறுக்கினான், அதற்காறறாதே முன் போரையாக்கிய அசசேனை துகிலுந் தோ  
டும் மாலையுஞ்சிந்தக்கெட்டு வழியல்லாவழிகளிலே போயிற்தெனக

மகளிரெல்லாங் காமன்படையாதலின, தத்தைசேனையையுங் காமன்சேனை  
யென்றா. (சுங)

அன்னங்காரகிம்பபூந்தாமமாயல்லிமேயவார  
பொன்மயிலாகிக்கூந்தல்போததனாருனிர்துநிற்பா  
ரினமலாகமலமாகிப்பூழுகம்பொருநதவைபபா  
மினனுமேகலையுந்தோமிங்கொடுத்தமுதொழுதுநிற்பா.

இ - ள். அங்ஙனங் கெட்டவாகள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேயவார, மயி  
லாய் மயிரான் மறைத்துக்கொண்டுநிற்பா, உடம்பைமறைத்துத் தாமரைப்பூவாய்ப்  
பூவுடன் முகத்தைப் பொருந்தவைத்தநிற்பா, திறைகொடுத்துத் தொழுதுநிற்பா  
மாயிறென்க. (சுச)

பண்ணுரைமாளிர்மலைபைநதுகிலகவாநதுகொள்ளக  
கண்ணுரைமகளிர்சோநதுகாரிருடழுவநுமின்போற்  
பெண்ணுரைபிழககைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலேதாழ  
வெண்ணுரையுதித்துநின்றார்வேந்தனோக்குண்ணநின்றார்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது - அரசன்படையை. 'தங்கண்ணி  
றலே யரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்கும்மகளிரென்றது - அரசனைச் சேவித்தற்குரிய  
மகளிராய் ஈண்டுத் தத்தையோடுகூடினபடையை. பிழககைபோலப் பின்னினை  
கூந்தல்

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்னாப் பண்ணுரைமகளிர் கண்ணுரைமகளி  
ருடைய மாலையையுந் துகிலையுங் கவாந்துகொள்ளுதலிற் பொன்னரிமாலேஇருளி  
னுடங்குமின்போற்றாழ்ச சோரநது தமதுபெண்தன்மையைப் பலருங்கூறவேண்டி  
வெண்ணுரையையுதித்துநின்றார், அரசன் தமதழகைதுகரநின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்ந்தாரென்க. பெண்களுக்கு உவ  
மையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (௬௫)

க. தன்படையுடையதத்தைசந்தனத்தானாவீக்கி  
யொன்பதுமுகத்தினேயுறுவலியகலம்பாயப  
பொன்படுசுளைங்குபோததபொங்கிளமுலையிற்றாவான்  
முன்படுகுலிகததானாமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான். (௬௬)

உ. மெய்ப்படுதானாவீழினேமிவட்கென்னவஞ்சிக்  
கைப்படைமன்னனிற் பக்கதுப்பயன்மாலேவாங்கிச்  
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றோலைத் துநின்றான்  
பைப்புடையல்குலானைப்பாழியாற்படுக்கலுற்றான். (௬௭)

ங. அமித்தசாந்தலங்கல்சுண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி  
யுழித்தபட்டொளிப்பவொண்பொன்மேகலையொன்றும்பேசா  
கிடப்பமறறாசனோக்கிக்கெட்டதுன்றுகின்மற்றென்ன  
மடததகைநாணிப்புல்லிமின்னுச்சோபரிதியொத்தான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

க. வீக்கி - வீக்க. முன்படு - ததையைது வலியை யடுகின்ற.

உ. கைப்படை - சிலிறி. செப்பட - செவ்விதாக பைப்புடை - படத்தின்  
பக்கம். பாழி - வலி.

ங. பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெயம்முழுதந தோன்றுமபடி. பட்டு  
ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி - புல்ல.

இ - ள் அவரழகை யங்ஙனதுகாந்தமன்னன், அலகுலானைச் சாந்து அலங்கல  
சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான், உற்றவன் அப்பொருள்கட்கடுத்த  
வலியாலே யவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கஞ்சிநிற்ப, தத்தை தன்படை முன்னாக்  
கெட, அவள்பொருதே யொன்பதுதானாயாகவோடி யுறுவலியகலத்தேபாயுமபடி சந்  
தனத்தானாயைவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகுலிகததானாயை முழுவலியோ  
டேமுறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கைப்படையின் மெய்ப்படுதானா யிளமுலைமேல்  
வீழின், இவட்குநோமென்றஞ்சிச் செவ்விதாகத் தாவானாய்த் தொலைந்துநின்றான்;  
அதுகண்டு அவள் மாலையைவாங்கி முன்கையையாப்ப, ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த  
வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதேகிடக்கும்படி  
யொளிப்ப, பின்னை யரசன் அதனைநோக்கி நினதல்குலிற் துகில்கெட்டுப்போயிற்றுக்  
காணென, அதுகேட்டு அவள் நாணித் தன்னைத்தழுவ, அவன் ஆண்டு மின்னுச  
சேர்ந்த பரிதியையொத்து நின்றனென்க. (௬௮)

விம்மகிற்புகையின்மேவியுடம்பினைவேதுசெய்து  
கொம்மெனநாவிராறுங்கடந்தலையுலர்த்திரொயய

[இருதுதுகர்வு.]

வம்மலருரோம்பூம்பட்டுத்தபினனிச்சமலை  
செம்மலாததிருவினன்னாசுழிகைச்சேர்ததிருரே.

கொம்மென - விரைய. மலாததொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு

இ - ள். அங்ஙனம் போசெய்தபின்னர்த் திருவன்னா விரையத் தமதுகூந்  
தலையுலாத்தி யகிழ்புகையிலேமேவி யுடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையுடுத்தபின்  
அனிச்சமலையை முடியிலே சோததிருரெனக (சுக)

நீர்வியையாட்டணிழற்றிற்று. கவி, கசு.

இருதுதுகர்வு.

கார்கொள்ளுன்றனகண்கவர்தோளின  
னீர்கொணீரணிநின்றுகனறறலின்  
வார்கொண்மெனமுலைவம்பணியோதையா  
ரோகொளசாயல்கொண்டாடுமறறென்பவே.

இ - ள். அததிருவன்னா அங்ஙன மிருந்தபின்னா, அவருடைய நீரமை  
கொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்துதலின், அவரழகு  
கொண்ட மென்மையை யவன் முன்னாக கண்ணாலேதுகாந்து, பின்னா அவரோடு  
மேல் வியையாடுமென்க.

ஆடுமென்றது ஈண்டு எதிரகாலமுணாததிற்று என்றது - மேற்கூறுகின்ற  
முதுவேனினைமுதலிய ஆறுகாலத்திலும் வியையாடுமென்றவாறு. (எ0)

வேனில்வாய்க்கதிர்வெம்பலின்மேனிலைத  
தேனுவலாகுளிரசந்தனச்சேறறிடைத  
தானுலாயத்தடமென்முலைத்தங்கினான்  
பானிலாககதிரபாயதருபவளியே.

இ - ள். முதுவேனிற் காலதது ஞாயிறுகொதித்தலின், அதற்காறறுதே மே  
னிலத்திற நேககிண சந்தனச்சேறறிடையிலே தானுலாவிப் பின்னா நிலாமுற்றத்  
திற பள்ளியிலே அம்மகளிராமுலைத்தடத்தே சோந்நானெனக. (எக)

முழுதுமெயந்நவமுழுகலினீர்சுமந்  
தெழுதுகண்ணிரங்கப்பருவக்கொழ  
தொழுவபோனமுரியச்சொரிபூஞ்சிகை  
யாமுவபோன்றணிந்ததில்முக்கவே.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்நலமாகியதடத்தே முழுது மூழ்குதலின், அதற்குஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்திரங்கூறிந்க, புருவம் நீ வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகையணிந்தரித்திலம் அப்பூஞ்சிகையழுவனபோலே சிந்தினவென்க. (௭௨)

எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை  
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பன  
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக  
கழிக்குமைங்கணைக்காமறகுங்காமனே.

இ - ள். காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையுங்கூடத்தையுங் கேட்டுங் கண்டும் அழப்பட்ட மகளிர் தோண்மிசைக் கூட்டத்தாலே அம்முதுவே னிற்காலத்தைக் கழியாநிறகுமென்க. (௭௩)

நீர்துளுமபுவயிற்றின்னிழன்முகில்  
பார்துளும்புமுழங்கலிற்பல்கலை  
யேர்துளும்புவெரீஇயிறைவற்றழீஇக்  
கார்துளும்புகொம்பிற்கலினெயறினார்.

நிழல் - ஒளி. துளும்புதல்நான்கும் அசைதலாம்

இ - ள். அங்ஙனம் அககாலங்கழிந்தவளவிலே, முகின்முழங்கலின், அது கேட்டு மகளிரஞ்சி யிறைவனைத்தழுவிக் காராத கவன்பெற்றசையுங் கொம்புபோ லக் கவன்பெற்றாரென்க. (௭௪)

இழிந்துகீழ்நிலையின்னகிற்சேக்கைமேற  
கிழிந்துசாந்தழியக்கிளர்மென்முலை  
தொழிந்துமட்டொழுகத்துதைதார்பொர  
வழிநுகமேகலையஞ்சிலம்பாரத்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து; விகாரம் என்றது சிதறியென்றதாம் பூக்கிழிந்து மட்டுச்சிதறி யொழுஞ்முபடி தார்பொர.

இ - ள். அங்ஙனங் கவன்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற்குளிரந்து, கீழ்நிலத்தேயழிந்தீ அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனது தூசிப்படைமுலைச் சாந்தழியப் பொருதலின், அதற்கெதிரே யவரமேகலைகள் பொருதழிந்தன; அது கண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளாரத்தனவென்க.

மகளிர்தொழிலான் மேகலையும், தலைவன்ரொழிலார் சிலம்பும் ஆரத்தன. (௭௫)

தேனிறுலனகீஞ்சுவையின்னடை  
யானறமுலைப்பாலமுதல்லதொள்  
றனுமேவலாச்சுறவெய்திய  
மானறமுடநோக்கியரென்பவே

[இருதுநுநர்வு]

வடிவிலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இரூபையொதகஅடை. எந்நாளும் பாலமுத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம்; என்றது - சினைமேலுங் கறகும்பகவெனப் பசவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால் “பசவி நமுது கொற்றிப் பாலே - காம நுகாவாக குறித்து” என நூலிற்கூறியவாறே கூறினார். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாதநோக்கியா

இ - ள். அங்ஙனங் காமநுகர்கின்றநோக்கியர், இக்காக்காலத்திற்கு உரித்தாகக் கூறிய அடையையும், பாலமுதையுநுகாவதலது, அவ்முபதஞ் சிற்தும் நுகராராயினரென்க. (௭௬)

வேறு.

க. கூதிராவநுலாவலிற்ருவவுமென்புலே  
வேதுசெயசாந்தமுமவெய்யதேறலும்  
போதவிழ்மாலையும்புகைபுஞ்சுண்ணமுங்  
காதலித்தாநருங்குலே காண்ணினா (௭௭)

உ. சுரும்புகின்றறாமலாத்தொங்கலாகவரி  
னருமபுகின்றார்கடலமீயாதமேபென  
விரும்புகின்றானிலேவெனில்வேந்தனைஞ்  
சாங்குள்சென்றமுத்தலிற்றாணிவேந்தனை.

இவையிரண்டுமொருசொடர்.

முலையை வெம்மைசெய்யுஞ் சாந்தம் - அகிறசாந்தம் வெய்யதேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று வரும்பியதேறல்.

இ - ள். கார்கழிந்து கூதிராவநுபரத்தலிற் கண்ணினார் சாந்தமுதலியவற்றைக் காதலித்தார்; அதனை யுட்கொண்டு காமன்அரசன்மேலே சாங்கையமுததலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்றவிடத்தே யப்பொருள்களைக் கொண்டுசென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அமுகரும்புகின்றவர்களை யமுதமென்றேகருதி அக்கூதிராகாலமெல்லாம் நுகராரின்றனென்க. (௭௮)

குழைமுகமிடவயிறகோட்டியேந்திய  
வழனிதத்தேறலுண்மதிகண்டையென  
நிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிரீள்விசும்  
புழலெனோகருவாண்மதிகண்டேடினார்.

இ - ள். அங்ஙனம்நுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாகவேந்தியதேறலைக் குழைமுசத்தை யிடத்தேகோட்டி நோக்குங் குணமலை, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன்றககண்டு அதனைமதியாக்கருகித தன்முகத்திற்குப் பகையாருத்தன்மைகெடும்படி. லீளையப்பருகி யினி நீள்விசும்பிலே யுழல்வாயெனக்கூறியவ்விசும்பிலே யமமதியைக்கண்டு ஊடினானென்க. (௭௯)

க. பருகினேற்கொளித்துநீ பசலேநோயொடு  
முருகிப்போயின்னுமற் றுனையென் றுளகடக்  
குருதிகண் கொள்குணமாலேயுடனா  
நூருவததாருமத்தழிஇயுடற்றீக்குவான். (அ௦)

உ. நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி  
யங்கதோவுள்கறுத்தழகிற்றேய்ந்தது  
மங்கைநின்மனத்தினாலவருந்தலெனமுவர்  
பொங்கிளவனமுலெபொருந்தினுனரோ

இவையிரண்டுமொருதொடர்

பருகினேற்கென்னும தான்கனுருபு இன்னுமுனையென்னும் பகைப்பொருள்  
கொண்டது. தேறலுண்டதறா சிவந்ததனை மதியோடுடிச சிவந்ததாக்கினார்.

இ - ள். அக்குணமாலே யெங்கனனுடனானெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்  
துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னையுள்கடவுடற்றிப் பசலேநோயோடே இன்  
னுமுனையாயினையென்றுகூறிக் கணசிவப்பவனுள்ளுள்; அவ்வுடலேத் தழிஇரீகருகின்ற  
வன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃது உள்ளகறுத்து அழகி  
னின்நூநீங்கித் தேய்நதுவிட்டது, நினக்கேற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனிமங்காய்!  
நின்மனத்தினால் வருந்தாதேகொள்ளென்று ஊடலே ரீக்கினான், ரீக்கிப் பின்னா  
அவன்முலையைப் பொருந்தினுனென்க. (அ௧)

வேறு.

க கொங்குவிம்முழங்கோதைமாதார  
பங்கயப்பகைப்பருவமவந்தென  
வெங்குமில்லனவெலிமயிரத்தொழிற்  
பொங்குபூம்புகைப்போடுவேமேயினார். (அ௨)

உ. கூந்தலின்புகைக்குவவுமென்முலைச்  
சாந்தமேந்தினார்மாலமாலையு  
மாய்ந்துதாங்கினாரவமேகலை  
காயந்துநித்திலங்கடியிசுந்தினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மாதாரா, முன்னர்க் கூடிர்காலத்தே குளிர்நாஅஞ்சி மேகலையையு  
ரீக்கி முத்தையுஞ்சுந்தினவர்கள், பின்னாப் பணிப்பருவம்வந்ததாகத் தொழிலினையும்,  
புகையிண்புமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிரப்போர்வையைமேவினார்; மேவி  
அக்காலத்திற்கேற்கும்படி கடியனவற்றை யாராய்ந்து கூந்தலிலே புகையையும்,  
முன்னர்ச் சாந்தமேந்தியமுலையிலே பச்சிலையாற்றொடுத்த மாலையையுந் தாங்கினா  
ரென்க. (அ௩)



[இருதுங்கூவு]

அளிந்ததீமபழமிஞ்சியாரந்தரீர  
வினோந்தவல்வினாவரிசிவேரியும்  
வனோந்தமின்னனாமகிழந்துசுண்பக  
முனோந்துமல்லிகையொலியல்குடினா

எனுமிச்சம்பழத்தின்ரீரிலே ஆந்தவிஞ்சி, செவ்விஞ்சி. அரிசி வலியவினாவாக  
வினோந்தன; அவை பொரி, அவல்முதலியன, கருப்புக்கட்டி முதலிய பலவுருக்கட்டி  
முறுகப் பொரித்தலின், வலியவினாவாயிற்று வேரி - மது.

இ - ள் துடங்கினமின்னையொப்பா, இஞ்சியையும், வேரியையும், பொரி  
அவல்முதலியவற்றையுதுகாந்து, சிறுசுண்பகததைவெறுத்து மல்லிகைமாலையைச்  
சூடினாருன்க.

இனிப் பழமும் இஞ்சியும், ரீரிலேநின்றவனோந்த வலியவினாதலையுடைய அல்வி  
யரிசியுமென்றுமுனாப்ப. (அச)

க. தொத்துடைம்மலர்ததொங்கல்கண்பொர  
முத்துடைம்முலைக்கண்கணுந்தவென  
றெய்ததடிச்சிலம்பிரங்குமின்றால்  
கைத்தெய்தலிழ்காமந்தாழ்ந்ததே.

(அரு)

உ. பொன்பணிப்புறும்பொற்பினூர்நல  
மன்பணித்தலையணங்கவத்தலை  
முன்பணித்தலைமுழுதுநீங்கிப்போய்ப்  
பின்பணித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. எய்த்தென்றது - எய்யாதென்னும் எதிர்மறைவினைக்கு விதிவினை, அஃது  
அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

இ - ள். திருமகள்வருந்தும்பொற்பினா, அங்ஙனம் கோலஞ்செய்தநலம் அன்  
பிணையிக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனுந் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்  
ணைப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள். நொந்தனவென்று முன்னர்க்கூறிய பின்  
னர்ப் புணாச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரலைச் செலுத்தி யெழுப்  
புதலாலே, காமலின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிறது; அதனோடே முன்பணிக்காலமும்  
முழுக்கநீங்கிப்போய்ப் பின்பணிக்காலம் அவர்களெதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க.()

க. வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்  
கள்செய்மாலையார்கண்கொளாத்துகி  
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா  
ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணிநூர்.

(அள)

உ. செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி  
ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல  
மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கினு  
ரென்னரொப்புமில்லவர்களுள்பவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலராற்செய்த மாலை. அரத்தத்தினது நிறத்தை யள்ளிக்கொண்டு கண்ணாற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந்தியவல்குல். அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது - அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை யியல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று. \* “கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” போல இத்துகிலும் இவர்களுள்ளதென்றா.

உ. நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம், அந்தநெருப்பினளவுமெமைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவ்வேயுடைய தூம்பலம்; உய்ப்பனவாகியகம்பலம் உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

இ - ள். என்னருந் தமக்கு ஒத்தலையல்லாதமகளிர், குளிரீங்குதறகு மாலை யார், அல்குலார், பூணினராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினுரென்க.

இனி அரத்தத்தை யள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுறைப்ப. என்னருப்புமென்று பாடமோதி, எக்குற்றமுமில்லாதாரென்றுமுறைப்ப. (அஅ)

ஆடலின்சுவையமர்ந்துநாடோறும்  
பாடன்மெய்நிறீஇப்பருகிபண்சுவைத்  
தோடுமாமத்யுரிஞ்சுமொண்பொனின்  
மாடக்கீழ்நிலைமகிழ்ந்துவைகினார்.

இ - ள். அவாகள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மிடறறுப்பாட்டைத் தங்கள் 'மெய்யிலேநிறுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின்கீழ் நிலத்தே தங்கினுரென்க. (அக)

வேறு.

புரிக்குமுன்மடநையர்பொம்மல்வெம்முலை  
கிருக்கமுற்குரிசிறுர்தினைக்கும்போரினுட்  
செருங்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்திணி  
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குமல் - நெறிப்பினையுடையகுமல் செருங்குரல் - போரையுண்டாக்குங் குரல்.

இ - ள். அங்ஙனம்வைகின மகளிரிளமுலையும், தலைவன்றாரும் பொருகின்ற போரிலே, சிலம்புங் கிண்கிணியுஞ் சிறுபறையாகி, மேகலை யரிப்பறையாகி யார்த்தனவென்க. (க௦)

[இருதுங்கீவு.]

ஏச்செயாச்சிலைதுதலேழையார்முலைத்  
தூச்செயாக்குங்குமந்துதைந்தவண்டினம்  
வாய்ச்சியாலிட்டிகைசெத்துமார்தர்தம்  
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே

ஏச்செயாச்சிலைதுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறட்டும் அத்தொழில்செய்யாத  
விற்போலுதுதல், இந்திரவில்லுமாம். வண்டினம் துதைந்தருங்கும் - வண்டினம்  
படிதற்குக் காரணமான குங்கும், அவர்கள் கழுவாத குங்கும்

இ - ன். அங்கனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்தருங்  
கும், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமார்தருடைய கழுவாத மேனி  
போற்றேன்றுமென்க.

இனி அவாமுலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த, வண்டினநான் இட்டிகைசெத்தி  
னார் மேனிபோற்றேன்றுமென்றுமுரைப்ப (௯௧)

வேறு

குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்சங்கீர்த்தனுகளேபோன்  
மரவம்பாவைவயிறுரப்பருகிவாடையதுநடப்ப  
விரவித்தென்றல்விடுதூதாவேனிலாற்குவிருந்தேந்தி  
வரவுநோக்கிவயாமரங்கனிலையுழத்தினனீன்றலாந்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின், அததேனைப் பலகாலமுண்டு  
தெவிட்டினமைதோன்றக் கொப்புளித்தென்றா. கொப்புளித்தல் - காற்றுச்சிதற  
வடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர் வாடைகழிகின்றகாலத்தே மரவம்பூத்த  
புதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றா. இதனால் மிகக் காற்றுச்சிதறவடி யா  
மை கூறிற்று. வாடைநடப்ப - வாடைபோகாநிற்கவெனநிகழ்வு தென்றல்விரவி  
வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாநிற்க விரவியருகின்ற வரவைகருதித்து.  
இலையுழத்துவயாமரங்கள் - அதனாலே யிலையுதித்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள்.  
அதுவிடுதூதா - அததென்றல்காமன்விடுத்ததூதாகக்கொண்டு. வேனிலாற்கு விருந்  
தேந்தி யினீன்று அலாந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை யேறட்டுக்கொண்டு  
சுன்று அலாந்து விருந்திட்டன்.

இ - ன். வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவ்வரவுநோக்கி  
அதனாலிலையுழத்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள் பின்னாஅதுதூதாக விருந்தேந்தி  
இனீன்று அலாந்தனவென்க.

இதனால் வாடையுந்தென்றலும் முனைவிரவித் தெனறல் பின்புமுதுநாத  
தென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியெனபனவும், வயாமரமென்பதூஉம், மாற்றருஞ்  
சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின் பம்படவந்த மரபென்று  
மரபியலிற்பாதுகாத்தாம். (௯௨)

இனிவாய்ப்பிரசமயாழாகவீருங்கட்டுமபிசுமுலாகக  
களிவாய்க்குயில்கண்முழுவாகக்கடிபும்பொழில்சுளங்காகத

தளிர்போன்மடவார்தணந்தார்தநதடந்தோள்வளை யுமாமையும்  
விளியாக்கொண்டுகிளவேனில்விருந்தாவாடறொடங்கினான்.

இளி - இளியென்னும்நரம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளைகழன்ற  
படியையும், மாமைநிறம் கெட்டபடியையும், தத்தங் கணவருணாதற்குத் தூது  
சென்றபாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டாகக்கொண்டென்க.  
\*அது \* “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல் - கூத்தார்க்கும் பாணாக்  
கும் யாத்தவை யுரிய” என்பதனுணர்ச்சு; † “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்ட  
லும்” என்றாற்பிறரும்.

இ - ள். இளவேனிலென்னுங்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொண்டு புதி  
தாக ஆடலைத் தொடங்கினென்க. (கூக)

வேனிலாடும்விறுப்பினுல்வியன்காய்நெல்லிச்சாந்ததாத்து  
நானவெண்ணெய்கதுப்புரைத்துநறுநீராடியமிர்துயிராக்குந்,  
தேரைகிலின்புகைசேர்தநிவகுத்துநாவிக்குழம்புநீஇ  
யானுப்பளிதநறுஞ்சண்ணமுகிரினுமுதாங்கணிந்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம்வந்த வேளிற்காலத்தே விளையாடும்விறுப்பினாலே, கதுப்  
பில் எண்ணெயைத்தேப்த்து நெல்லியையதாத்து அச்சாந்தைக்கொண்டு நீராடிப்  
பின்னர் புதைத்து வகிர்ந்து புழுகைவார்த்து உகிராலேக்கி அவ்விடத்தே கருப்  
பூர்ப்பொடியை யணிந்தாரென்க. (கூசு)

முத்தார்மருப்பினிடைவளைத்தமுரண்கொள்யானைத்தடக்கையி  
னெத்தேருடையமல்லிகையினொலியன்மாலையுறுப்படக்கி  
வைத்தார்மணிநூற்றனவைம்பால்வளையமுடித்துவான்கழுநீ  
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவமுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

\* இ - ள். முன்னர் முன்புனிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்தேகற்  
றிய யானைக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகைமாலையையடக்கி யத  
னருகே வகைமாலையையும்வைத்தவர்கள், இவ்விளவேளிற்காலத்து அம்மயிரினைத்  
திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச்செலுத்தி யதுகொள்ளவமுத்தி யாங்  
கே குவளையினது செவ்வித்தாதையமுறுத்தினாரென்க.

மல்லிகையினொலியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மலை உறுப்புமாலையென்க. ( )

புகையார்வண்ணப்பட்டுத்துப்பொன்னகலைகலுபுறஞ்சூழ்ந்து  
நகையார்கவுள்கின்கிணியுஞ்சிலம்பு † நாய்நாச்சீமடிமேற்  
பகைகொண்டார்போற்சுமாயுயக்கண்பின்பருஉக்காம்பனையகணைககா  
தகையார்ந்திலங்கும்பரியாகந்தாமேகவினச்சேர்த்தினார் [ல்சூழ்ந்

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௨௮.

† திரிகடுகம், ௧௧

‡ “வருந்துநாய் நாயிற் பெருந்தஞ்சீமடி” எனப் பொருநராற்றுப்படை  
யிலும், “மத்தபு ஞமலி நாயி னன்ன - துணங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீமடி”  
என மலைபடுகடந்திலும் மகளிரடிசுரு நாய்நாலினை உவமைகூற்றனா.

[இருதுநுகர்வு.]

கண்பின்பருஉக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு. என்றது இரண்டுகண்ணுக்கு நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை. \*“தேனெய்பெய் - வாடாதகாம் பேபோல்” என்றாழ்மூன்னும்.

இ - ள். அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டானாப்போலே தாம் பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கிண்கிணியையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பினைய கணைக்காலிலே பரியாகஞ்சூழ்ந்து கவினச்சேர்த்திருரைன்க.

அகை - கூறுபாடு. சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கசு)

பிடிக்கைவென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்ந்ததிரள்குறங்கு கடித்துக்கிடந்துகவினவளருங்காயபொனமகரங்கதிராமுலைமே லுமிததசாந்தின் மிசைச்செக்ககரொளிகொண்முந்நாட்பிறையேய்ப்பட்துடிக்குங்கதிரசோதுணைமுத்தத்திருவில்லுமிழ்ந்துகடர்ந்தனவே.

ஒருகநோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலுஞ் சருச்சனாயின்மையாலும் பஞ்சியாலுங் கடைந்தனபோற்றிரண்டகுறங்கு

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக்கொளிக்கிடந்து அழகுவளருங் குறங்குசெறியும், செக்காவானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற்பூகின சாந்தின் மேலே கிடந்தசெய்யுங் கதிராயுடைய முத்தமும் வில்லைக்கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க (கௌ)

குழியப்பெரியகோன்முன்கைமணியாகாநதடகுவிவிரன்மேற கழியப்பெரியவருவில்லையசிறியமணிமோதிரங்கனலத தழியப்பெரியதடமென்றோடசலாகைமின்னத்தாழ்ந்திலங்கும விழிகண்மகரகுண்டலமுநதோடுககாதின்மிளிரந்தனவே.

குழியப்பெரியவென்றது ஆகுபெயராத கேவணங்களை அருவிலையவென்றது ஆகு பெயராத பூணினை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனச்சம்.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் நிரண்ட முன்கையிடத்துக் காந்தனைப் பொத்த விரன்மேலே சிறியமணிமோதிரங்கனலப் பெரியதோளிலே கேவணங்குழிந் திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளாரந்த அருவிலையையுடைய அணிகலந்தழுவக் காதிலே மகரகுண்டலமுந் தோடும் மிளிரந்தன வென்க.

மகரத்திற்குங் குண்டலத்திற்குமிடையிலே ஒட்டினசலாகைமினனூற்றகத்தோளி லேதாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம் விழித்த கணையையுடைய மகரம். இனிச் சலாகை, வாகுலையவென்பாருமுளர். (கௌ)

நாணுளளிடஞ்சுடாவிச்சுநன்மாணிக்கநகுதால்

பேணிகல்லாக்கழுத்தணிநதுபெருங்கண்கருமைவிருநதுடடி

நீணீர்முததநிராமுறுவல்கடுச்சுட்டுரிஞ்சக்கதிருமிழந்து

தோணீர்க்கடலுட்பவாவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனலே.

நாணத்தன்னுள்ளேயடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே கிடக்கும் படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலேயணிந்து. கண்ணுக்குக்கரிய மையை விரும்பிட்டு. தோணீர்க்கடல்-தோண்டினகடல், வினைத்தொகை; தோள்-முதனிலை, நீர் இடைக்கிடப்பு.

இ - ள், நல்லார், பேணி யணிந்து ஊட்டிக கடுவைச்சுட்டு முறுவலையுரிஞ்சு, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிகக் கதிரையுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்கனிகடோற்றுத் தொழுதனவென்க. (கக)

மாலையகளிசுணிந்ததற்பின் பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு

சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோக்கைசெம்பொனிலந்துவளக்

காலிற்சிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு

நீலக்குவளைநிராயும்போற்கண்ணுர்காவிலிருந்தாரே.

இ - ள், வேலுந் குவளைநிராயும்போலுந் கண்ணுராகிய அம்மகளிர், ஒப் பனைக்குறைதீர மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற்சிலம்பு முதலியனவேங்கக் கொச்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலையிலே மயிற்றிர ளிருந்தாற்போலக் காவிலே யிருந்தாரென்க. (க00)

மணிவண்டொன்றேநலம்பருகமலாந்தசெந்தாமனாததடம்போ

லணிவேன்மன்னனலம்பருகவலாந்தவம்பாரமழைக்கண்ணார்

பணியார்பண்ணுப்பிடியூர்ந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்குழித்

தணியார்கழனிவிளையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினோ.

இ - ள், ஒருவண்டு பூக்களினலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாமனாத்தடம் போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காவிலேகொடுத்தமகளிர், அணிகல நிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேறிப்போய்க் கழனியிலேவிளையாடிப் பருத்த தாளினையுடைய செந்நெற்கதினைச்சூடியதனாலுந்தணியாராய் அரசன் தமதழகைப் பாராட்ட அக்கழனியிலேதங்கினாரென்க.

இது நகரியினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை நுகாந்து இன்பமுற்றறம் கூறிற்று. சூடியென்றார், தொழ்த்தகுதலின்; “தொழுதுகொண டணை வகாமை நன்கு” என்றார். (க0க)

எண்ணற்கரியகுங்குமச்சேற்றெழுநதுநானீரவளாந்த

வண்ணக்குவளைமலரளைஇமணிககோல்வள்ளத்தவனேந்த

வுண்ணற்கினியமதுமகிழ்ந்தாரொலியன்மாலேபுறந்தாமழக்

கண்ணக்கழநீர்மெல்விசலாற்கிழித்துமோந்தார்கனிவாயார.\*

இ - ள், அங்நனம் விளையாடிய கனிவாயார, அரசன் எழுந்து வளாந்த நிறதையுடையவாகிய குவளைமலராவிரவி யுண்ணற்கினியமதுவை மணியழுத்தி வளி ம்புபிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமாலே முத்தமாலையென்கின்றவை

[புதல்வர்ப்பேறு.]

புறத்தேதாழவுண்டு மகிழந்தார்; மகிழந்தபின், இவாகன்குறிப்பு இன்னவென்று அவன் கருதும்படி கழுநீரை யுகிராகழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நாறறத்தவையாறிறபோல எமமையும் உகிர்முதலியவற்றாற் சிறிது வடுப்படுத்திதுகர்தல எமகரு வருத்தமென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கவின்பமேயாதலின், உனக்குமின்பஞ்செய்யுமென்பதுணாத்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க. இளமைச்செவ்வியக்கமகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்திதுகர்தல் இன்பஞ்செய்யுமென்று காமதூலிறகூறலின், அதனை யிண்டுக் கூறினார். அது \* “காமத்தாழுகுகனியையொத்தான் \* \* \* வேந்தனஞ்சிறைப்பறையொத்தான்” என முன்னாக கூறியவாறானுமுனாக. (க0உ)

இருதுநுகர்வு முற்றிற்று. கவி, ௩௩.

புதல்வர்ப்பேறு.

இவ்வாறெங்குமவ்ளையாடியினையான்மார்பினலம்பருகிச் செவ்வாய்விளாத்துததோண்மெலிநதுசெய்யமுலையின்முகங்கருகி யவ்வாய்வயிறுகால்விங்கியனிச்சமலரும்பொறையாகி யொவ்வாப்பஞ்சிமெலலணைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

இ - ன். அக்கொடியன்னார், தாங்கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்தினுமிருந்து புணர்ந்து, இக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி அவனைப்போலும் புதல்வரைப் பெறவேண்டுமென்று அவன்வடிவழகையெல்லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பந்தக்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயா நோய்செய்துவிகையினாலே பின்பு முலையின்முகங்கருகி வீங்கிப்பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கொவ்வாதபஞ்சனைமேலே தங்கினாரென்க.

மார்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னுஞ் செய்தெனெச்சங் காரணகாரியப் பொருட்டாய்க் கருப்பந்தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகுவென்றுமாம். பூப்பின் புறப்பாடாறுநாளும் நீலாதுறைந்து, நாளாமோனாயும் நன்றயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனேபோலும்புதல்வனை யானுடையே னாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னாப் புணர்தல்வேண்டுமென தூலிற்கூறியவாறே இவருங்கூறினார். கால் - இடம். (க0௩)

தீம்பால்சுமந்துமுலையீங்கித்திருமுத்தின்மவலம்புரிபோற்  
காம்பேர்தோளார்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசுந்  
தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றரணிமன்னன்மகிழ்தூங்கி  
போம்பாடொண்பொன்சொரிமாரியுலகமுண்ணச்சித்திறுண்.

இ - ள். காம்பேர்தோளார், முலைகள் பாலைச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி நலந்தொலைந்தினுமாறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றார்; அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடநின்றொலித்தன; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறிந்து ஒம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்ந்தோரேற்பப் பெய்தா னென்க. (க0ச)

காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுநகன்னன்மணியுந்நெய்யுங்  
கூடச்செம்பொன்கொளத்தேய்த்துக்கொண்மிநாளும்வாயுநீஇப்  
பாடற்கினியபகுவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்  
தேடித்தீந்தேன்றிப்பிலிதேய்த்தண்ணுவிரிஞ்சிமுகஞ்ஞயர்த்தார்.

இ - ள். காடியைவாத்துப் பிரமிச்சாறுங் கண்டசருக்கரைத்தேறும் நறுநெய் யுந் தம்மிற்கூடப் பொன்னுந்நேய்த்துப் பிள்ளைகள்கொள்ளும்படி. மருந்தாகச் சில நாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிலிடயத்தையுந் திப்பிலியை யுந்நேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயுநகண்ணும்பெருகும்படி யுகிரானகறி அண்ணாக கையுரிஞ்சி மூக்கை யுயர்த்தினாரென்க.

தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றுமாம். (க0டு)

யாழங்குமுலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லாம்பரந்தியம்பத்  
தோழன்விண்ணோனவட்டோன்றிவயங்காக்கூத்துவயங்கியபின்  
காழாரவெள்ளிமலைமேலுங்காவன்மன்னர்குநகர்க்கும்  
விழாவோகைபவன்விட்டான்விண்பெற்றாரின்விநுமபினர்.

இ - ள். அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சண்ணேரென்றி யாழ்முதலியன அரங் கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாதகூத்து இவ்வுலகிலேயாடியபின்னா, கலுழ வேதனிடத்திலுந் தன்சுற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலுங் கெடாதவுவகையை யரசன் சொல்லிப் போகவிட்டான், அவர்களும் அதுகேட்டு விண்பெற்றாரப்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை காழாரமணிமுழுவென்க. (க0சு)

தத்திலுனுமுயர்விழிவும்பகையுநடபுந்தந்தசையும்  
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட  
சச்சந்தனனேசுதஞ்சணனேதரணிகந்துக்கடன்விசயன்  
றத்தன்பரதன்கோவிர்தனென்றுநாமந்தரித்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓகைபோக்கியபின்னர், கணிகள்திரண்டு, கோள்கள் தம் முடையதம்முடையகிலங்களிலே நிற்கின்றநிலைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமானநிலை யும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொருத்தினநிலையும், தாநிற கின்றதகைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமுமெழுதியபின்னர்ப் பன்னிரண்டெ ன்னுமெண்ணுந் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாரா முற்கூறியமுறையே அவர்கள்புதல்வர்பெயர்களையும் வைத்தா ரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிகுதியால் உலோகபாலன்பெய



[சோலைநுகர்வு]

ரும், விசயன்பெயருமிட்டான். சததன் - விசயமாதேவியார் தந்தைபெயர். அது கோவிந்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தென்று பெயரிட்டதனுணர். அப்பெயரைத் தத்தென்று குறைத்துவைத்தார்; சாகரத்தன்பெயரென்பாருமுள் பரதன் - அச்சணந்தியாசாரியன்பெயர் (௧௦௭)

ஐயாண்டெய்திமையாடியநிறதாரகலைகளபடைநவின்றா  
கொய்ப்புமலைகுழன்மின்னுகொழும்பொற்றோடுக்குண்டலமு  
மையான்மார்க்காதுளக்கினறியாலுங்கலிமாவெகுணேர்ந்தார்  
மொய்யாரலங்கன்மாரபற்குமுப்பதாகிநிறைந்ததே.

இ - ள். அவ்வையன்மராகள, ஐயாட்டைநாளை யெண்ணுகப்பெற்று மையோலை பிடித்துக் கலைகளற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாவைவெகுணேர்ந்தார்; அங்கனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்ததென்க

மாலையுய குழலுந்தோடு குண்டலமுமசையாமலூதல் ஒழிந்தோர்க்கு அரிதாகலின், அவைகள் துளங்காமலூர்ந்தாரென்றார். வெகுணேர்ந்தார் - அடித்தேறினார். நிறைந்ததென்து - அரசவரிமைநிகழ்த்தினயாண்டுமுப்பதும், முன்னர்க்கழிந்தயாண்டு பதினேறும் ஆக நாற்பத்தைதயாண்டுசென்றமையின், இல்லறத்திறுதியகாலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு இனித் துறவறத்தின்மேல் உள்ளநிகழ்தற்குக் காரணம் மேற்கூறுகின்றார் (௧௦௮)

புதல்வாப்பேறு முற்றிற்று. ௧௧, ௬

சோலை நுகர்வு.

பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புரையுமல்குல  
யீநிறைகொடியனரும்வேந்தனுமிருந்தபோழ்திற  
றாநிறத்துகிலின்முடிப்படலிகைகொண்டுவாழ்த்தி  
மாநிறத்தளிர்நன்மேனிமல்லிகைமாலேசொன்னாள்.

இ - ள். பூநிறைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்குமல்குலையுடைய பூத்த கொடியனரும், அரசனுஞ் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபெட்டியைத் துகிலான்முகக் கையிலேகொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமலை ஒருமொழிகூறினாள்.

வீநிறைகொடியென்றா, புதல்வாப்பயந்தமைதோன்ற (௧௦௯)

தடமுலைமுகங்களசாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமாபிற  
குடவரையனையேகோலக்குங்குமக்குவவுததோளாய  
தொடைமலர்வெறுக்கையெந்தித்துன்னின்வேனில்வேந்த  
னிடைமதுகாண்கவென்றாளிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

இ - ள். அவன் எவ்வளங்கூறினானின், முலைமுகங்கள்சாடிக் கிழிந்த மா

பிணையுடைய வரசனே! காமன் பூவாகிய\*பாகுடத்தையேந்திச் சோலையிலே யணுகி  
றான்; அஃது அவனைக்காண்டற்குஇடம்; நீசென்று காண்பாயாக வென்றுகூறினான்;  
அரசனும் எழுந்திருப்பீராக வென்றானென்க. (கக௦)

முடித்தலை முத்தமின்னுமுகிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்  
பொடித்துப்பொன்பிதிர்த்தவாகத்தினையவாபுசமுந்துகுழக  
கடுதவாலகனலவேந்திககன்னியாகாலவேலாம்ப  
விடிக்குரற்சீயமொப்பானிழையொளிவிளங்குபுக்கான.

முத்தமின்னுமுலை, முகிழ்போலுமுலை. கடுதத - கோபித்த.

இ - ன். அங்குணங்கூறியவரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைபறப்  
பெல்லாஞ் சணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடையதேவியா தன்னைச்சூழ, கன்  
னியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வானையேந்தி, இழைவிளங்க அச்சோலையிலே புக  
காணென்க. (கக௧)

இலங்குபொன்றாரமாரபினிந்திரனுரிமைசூழக்  
கலந்தபொற்காவுகாண்பாண்காமுறப்புககதேபோ  
லலங்குபொற்கொம்பனாருமன்னனுமாடமாதோ  
நலங்கவின் கொண்டகாவுநல்லொளிரந்திறன்றே.

இ - ன். அங்குணம்புகுந்த கொம்பனாருமரசனும், தாம் முன்புபுகுந கற்பகச்  
சோலையைக் காண்டற்கு இந்திரன உரிமைசூழப் புக்கு ஆடினதன்மைபோல  
ஆட, அக்கா ஒளிரிந்ததென்க (கக௨)

புலவியுண்மகளிரகூநதற்போதுருக்கின்றதேபோற  
குலவியசிறகாச்செங்கட்கருங்குயிலகுடையக்கொம்பா  
நிலவியதாதுபொங்குணிலமணலிறபோர்த்துக்  
கலவியிறபடுத்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே

இ - ன். அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிக்கண்ணே தமதுகூந்தலிற  
போதை யுருக்கின்றதன்மைபோலே, சூயில கொம்பிலேயிருந்து தாதுபொருக்க  
குடைய அப்புக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே, கலவிகாரணத  
தாற்படுத்த கம்பலத்தை யொத்ததென்க. (கக௩)

காசுநூல்பரிந்துசிறுக்கம்பலத்துக்கதேபோன்  
முகதேனவண்டுமொய்த்துமுருகுண்டுதுயிலமஞ்ஞா  
மாசில்பூம்பள்ளிவைகிவளர்த்தெழுமகளிரொப்பத்  
தூசுபோற்சிறகரன்னந்தொழுதியோடியுச்சேர்ந்தா.

நூல்பரிந்து - நூலற்று.

இ - ன். மணிகள்கிந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துவிடாத தன்மைபோலே அக்கம்  
பலத்தை யொத்தவிடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாநிற்க, அப்பூம்பள்ளி  
யிலே மயில் கிடந்தெழுக்கின்றது துயில்கொண்டெழுக்கின்ற மகளிளையொவ்வாநிற்க,  
அன்னவகள் கெடாநிற்க, அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. (கக௪)

\* பாகுடமென்பது “பூரஹுக்ஷ” என்னும்வடமொழிச்சிதைவு; கையு  
றை டியன்பது பொருள்.

[சோலைநுகர்வு]

காதிககண்ணரிநதுவென்றவுலகுணர்கடவுளகாலத்  
காதிககண்மரங்குபோன்றவஞ்சொலீரிதனினுங்கன்  
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாகாண்மினென்ற  
னீதிக்கணினறசெங்கோனிலவுவீற்றிருந்தபூணன்.

காதி வினைகளைத் தன்னிடத்தேஇலலாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற.  
அவை ஞானாவரணியமுதலாயின.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சேர்ந்தபின்னா அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்கள்  
\*இவைவன்றோன்றின ஆதிகாலத்திடுத்து மரங்கன்போற் பயன்பட்டுநின்றன, இத  
னாலே நீரதுங்காதலாற் காணவேண்டியவிடங்களெல்லாவற்றையுஞ் சென்று காண்  
பீராக வென்றானென்க. (ககடு)

வானவாமகளிர்போலவாகயிற்றாசலூர்த்துங்  
கானவாமகளிர்போலக்கடிமலாநல்லகொய்துங்  
தேனிமிாகுள் நமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூடியுங்  
கோனமாமகளிராகானிறகுழாமயில்பிரிவதொத்தாங்

இ - ன் அவன அங்ஙனங்கூறியபின்னா, அவன்றேவிமார் ஊர்ந்துங் கொய்  
துங் கூவியும் மயிறகுழாம் வெவ்வேறாகப் பிரியுந்தன்மையை யொத்தாரென்க. ( )

நெடுவனாயருவியாடிச்சந்தனநிவந்தசோலைப்  
படுமதங்கவரும்வண்ணிபநதளிர்கநவரியெய்திப்  
பிழமகிழ்ந்தோப்பாநினைபெருங்களிற்றரசுநோக்கி  
வடிமதாமழைக்கணல்லாமன்னனைமகிழ்ந்துநின்றார்.

இ - ன். அங்ஙனம் பிரிந்தநல்லாரா அததொழில்களால இளைத்தலின், அருவியி  
லேயாடி மிக்கமத்ததைதுகராநின்றவண்டைத் தளிராகியகவரியையெடுத்துப் பிடி  
யோட்டிச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாரும் அங்ஙனங்கூடுதற்கு அரசு  
சனை விரும்பினின்றாரென்க. (ககன)

கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிறசுருளகொண்டோன்றச்  
செழுமலாககாமவல்லிசெருக்கயல்சிப்பமாகக்  
கழுமணிச்செம்பொனாழிக்கைவிரலுகிரிற் கிள்ளி  
விழுமுலைச்சூட்டிநின்றாவிண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

\* இவைவனெனது ரிஷபதீர்த்தங்கரனா, இவா முதல்தீர்த்தங்கரா இவா  
தந்தையும், பதினாண்டுகாமனுஷமாகிய நாபிராசன் காலத்து “மேகங்களெழுந்து மழை  
பொழிந்தன; எல்லாததானியங்களும் உழுது வித்தாமல காலஸ்வபாவத்தால் தாமே  
விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்குள மறைந்தபின், நானாவிதமாகிய விருட்சங்கள் தாமே  
தோன்றிப் பலித்தன” என்று ஸ்ரீபுராணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிகாலத்திடுத்து  
மரங்களென்றது, அக்காலத்துத் தாமே தோன்றிப் பலித்தமரங்களை யென்றறிக்க.

இ - ள். அங்ஙனம்விரும்பினவா, வாழையினது துகில்போலும் வெள்ளிய குருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிறபத்தொழில்தோன்ற உள்ளே கயற்பிணக்கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராறகிள்ளி அதனை முலையிலேகுட்டி யிங்ஙனம் வினோதந்தோன்றநின்றா; அப்பொழுது அவா தெய்வமகளினா யொத்தா ரென்க. (ககஅ)

க கடைதயிர்க்குரலவேகைகண்ணுறச்சென்றுநண்ணி  
மிடைமயிரக்கவரிநல்லாங்கன்றுணக்கண்டுநிற்பார்  
புடைதிரண்டெழுந்தபொமமல்வனமுலைபொறுக்கலாறறார்  
நடைமெலிநதிகலியன்னனன்னடைநயந்துநிற்பார் (ககக)

உ எம்வயின்வருகவேந்தனிகுகெனவிரங்குநல்லியாழ்  
வெம்மையின்விரையபபணணிபெருகுதுண்செவிகள்வீழ்ச்  
செம்மையிற்கனிகொள்காமததுதுவிட்டோதமுத்தம்  
வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொதுமபருளவிதும்பினோசே.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

க. கடைநின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை யெதிர்ப்படுதலாலே சென்றணுகி கவரிக்கன்றும் பசுவின்கன்றுமுண்ண. முன்னா அன்னத்தோடிகலி நடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாறறாய்த தமது நன்னடைதோற்று அவற்றினடையைநயந்து.

உ. எஃகுதுண்செவி - அரசனுடைய கூரியதுண்செவி. அது \* மூவகைச்செவியினுந் தலையானசெவி. தலைமையோடே கனிதலகொண்டகாமம். கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டைக் காமத்துதென்றா முத்தம்விரும்பின முலை. சுற்றுக்கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு. விதும்பினா - நடுங்கினா.

இ - ள். அங்ஙனநின்றமகளிர், கண்டுநிற்பார்; நயந்துநிற்பாராய்ப் பின்னர் பபணாச்சிவ்ருப்பினாலே யிங்குநின்ற எம்வயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி யவன்செவிகள் தாழும்படிபாடி யவனையழைத்துப் பொதும்பிலே கூடுதற்கு விதும்பினாரென்க. (கஉ0)

பிடிமருணடையினுந்தமபெருககவின்சுழையப்புல்லித்  
தொடைமலர்க்கண்ணிசோதநிச்சுரும்புலமலர்ந்தமாலே  
யுடைமதுவொழுகசுகுட்டியுருவத்தாரகுழையவைகிக்  
கடிமலர்மகளிரொத்தாகாவலன்களிவண்டொத்தான்.

இ - ள். அவன், அதுகேட்டு வந்து அவாகவினகெடுகையினாலே கண்ணியைச் சோத்தி மாணையசுகுட்டித் தாரிற்பூ அலரப்புலலி வைக, ஆண்டு அம்மகளிர் கடி மலையொத்தார்; அவன்ருன் களிவண்டையொத்தானென்க.

\* மூவகைச்செவிகளாவன — தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பார், “ஒட்டைமரச்செவியாகேளா” என்றா சேமசரியாரிலம்பகத்திலும். தோற்செவி வந்தவிடத்துக் காண்க

[சோலைநுகர்வு.]

வைகவெனத்திரிச்சு. கடி - ஈண்டு வரைவு. கடியென்னுமுரிச்சொல முத னிலையாய்கின்ற பெயரெச்சம் வினைத்தொகையாய்கின்றது. கடிந்தமலரெனவே, மேற் கூட்டமின்றியுற்று களிவண்டெனவே, மேற் நேனுகருமவிருப்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேற் றறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்ற ராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழந்து அமிரத்ததை நுகருமென்பதுதோன்றக்கூறினார், “தேன்வாயுமிழந்த வமிரதுண்டவன்போன்றுசெல்வன்” என்று பதிகத்துள் அவ்வா ரேகூறலின் (கஉக)

இழைந்தவாநலததையெய்தியினநதிரியேறுபோலக  
குழைந்தாராநெகிழ்ந்ததானைக்கொற்றவன்பெயாநதுபோகி  
வழிநதுதேன்வாந்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான்  
விழைந்தவக் கடுவனாகோமநத்யைவிளித்ததன்றே.

இ - ன். தாரினையும், நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவனனான, கூடின வாகள் நலத்தையெல்லாம் விழைவறநுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாறகைவிட்ட ஏறு போல மீண்டுபோய ஓர் வருக்கையினீழ்சை சோநதான், ஆங்கே களவொழுக்கத் தை விழைந்தகடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை யழைத்ததென்க

தேன் பழத்தின் நின்றும் வடிந்தவீழும் வருக்கை (கஉஉ)

அளித்தினமநதிதன்னையாவதால்விடாதுபுல்லி [து  
யொளித்தொருபொதும்பிற்சேர்ந்தாங்கொருசிறைமகிழ்ச்சியாரந  
தளிததலைப்பொதும்பினீங்கித்தம்மினமிரணிஞ்சோந்த  
களித்தலைக்கூட்டகாதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

இ - ன் அம்மங்கிவந்தபின்னாக கடுவன் சேய்த்தாக வொளித்தபபோய ஒரு பொதுமபரின் ஒருசிறையிலே யம்மங்கியையளித்துப் புல்லுகையிலே யவை யிரண்டும் மகிழ்ச்சியையாநது அப்பொதும்பரினின்றூங்கித் தம்மினங்களைச் சோந் தன, அக்கூட்டத்தினையுக்கடுவனது காதனமந்தி கண்டிருந்ததென்க. (கஉங்)

பரத்தையாததோய்க்தமாரப்பத்தினிமகளிர்தீண்டார்  
திருத்தகைகதன்றுதெண்ணீராடிநீவம்மினென்ன  
புணாததென்மனத்தினில்லையுயாவதைதேனையுண்பா  
வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்பும்வாய்க்கொளவாராயாவர்சொல்லாய்.

இ - ன். அவ்வனங் கண்டிருந்தமநதி, பரத்தையாத தோய்க்தமாரப்பத் திருத் தகைததன்றாகலின், அதுனைப் பத்தினிமகளிர தீண்டார், இனித் தெண்ணீரிலே ருளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன் நீகூறியது யான் மனத்துநினைத்த தில்லை; அன்றியுந் தேனையுண்பா காஞ்சிரததையும வேம்பையுநதின்றோ, யான் அத் தன்மையெனதலை நீயேகூறியெனறதென்க (கஉச)

நுகுகினியென்னைநோக்கியென்செய்தியெனகருவாண  
ணிகுகினியிறிதுநிறிநீதாண்டியானியுமென்னக

தூங்கித் தாண் றுளங்கமந்தித் தொழுத்தையேன் செய்ததென்று  
தாங்குபுதழுவிக்கொண்டிதன்னைத் தான்பழித்ததன்மே.

இ - ன். அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்துநோக்கலின், அககவிவன்றான் தூங்கி, இனி யில்விடத்து என்னை யிங்னனோக்கி யென்செய்வாய்; எனக்குஉயிர்போயிற்று; அதனை யிங்னனஞ் சிறிதுபொழுதுநிற்பின், நீயுங் காண்பாயென்று மந்தியதுமனந் துளங்கச்சொல்ல, அம்மந்தி, இத்தொழுத்தையேன் செய்ததோர் வருத்தமிதனை யொழிகவென்று எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - நினது ஏவாறொழில் செய்தறகுரியேன், \* “இல்லுட்-  
டொழுத்தையாற் கூறப் படும்.” எனராபிறரும். (கஉரு)

கண்ணினாற் குற்றங்கண்டுங்கா தலன்மெளிப்பத்தேறிப்  
பெண்மையானிதழந்தமந்திபெருமகிழுவகைசெய்வான்  
றிண்ணிலைப்பலவின்றேங்கொள்பெருமபழங்கொண்டிகிறிப்  
பண்ணுறுசுனிகளாகையாற்பகுத்துணக்கொடுத்ததன்றே

தேறி - தேற. மனமகிழுகிழ்ச்சி. பகுத்து - கோதுகளைநீக்கி

இ - ன். அவனும் பழித்தமந்தி, குற்றத்தைக் கண்ணாறகணிகெவததுந் தன் கணவனுடையதீர்ப்பத் தன்பெணமையாற் றேறுதலின், அதற்குக் கவிவன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சியெய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தீறிப் பகுத்து ஐராய்தலுற்றசுனிகளை யதுதின்க் கொடுத்ததென்க. (கஉசு)

இன்கணிகவருமந்திகடுவனோடியியலோட்டி  
நன்கணிசிலதனுண்ணரச்சுவேன் மன்னனோகுகி  
யென்பொடுமிடைநதகாமமிழிபொடுவெறுத்துநின்ற  
னன்புடையரிவைகூட்டமபிறனுழைக்கனடதொத்தே.

சிலதன்-அரசனேவலசெய்து அக்காலனைக் காக்கின்றவன். பிறரும்† “பூவிலை மடந்தைய ரேவற சிலதியா” என்றா. என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காம மென்றது - அரசவரிமையெய்திதாகரும் போகத்தின்மேலே நிகழுமார்வத்தை. அது† “செல்வம் புலனே புணர்வுவுளை யாட்டென் - நல்ல னீத்த வுவகை நான்கே.” என்பதனுணர்க. ஈண்டு இழிபென்றது இளிவரலாகிய சுவையையாதலின், அசுவையையுணர்த்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன்னாநின்ற மூப்பினையே கொள்க. அது || “மூப்பே பினியே வருத்த மென்மையோ - டியாப்புற வந்த வ்ளி வர னான்கே” என்பதனுணர்க. இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

\* நாலடியார், புல்லறிவாணமை, சு.

† சிலப்பதிகாரம், புகாரீகாண்டம், இந்நிரன்விழவுரேடுத்தகாதை: சூதா மாகதா வேதா ளிகரொடு - நாழிகைக் கணக்கா நலம்பெறு கண்ணுளா - காவற் கணிகைய ராட்டி கூத்தியா - பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியா - பயிரொழிற குயிலு வா பன்முறைக் கருவியா - நகைவே ழும்பொடு வகைதெரி யிருக்கையும்.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், கக.

[சோலைநகர்வு.]

இ - ள். அங்ஙனங் கனியைக்கவருமந்தியைக் கவனேனோடே கெட்டுப்போம் படியலேத்து அவைதின்கின்றகனியைச் சிலதனுண்ணுநிற்க, அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடையமனைவி தன்னைக்கூடுகின்றகூட்டத்தைப் பிறனிடத்தே கூடக்கண்டதன்மையையொத்து, உடம்புதோன்றுகின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச் செறிந்த ஆவத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப்பையும் வெறுத்துநின்றானென்க (கஉஎ)

கைப்பழமிழந்தமந்திகுடடியங்காரனெத்த  
திப்பழந்துரந்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா  
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று  
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றிமீடதுகூறினானே.

இ - ள். அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனெத்தது, அவறதைத் துரந்துஇப்பழத்தைக்கொண்டசிலதனும் அவனைத்திராந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான, இன்னும் வலியான்வாங்கி துகா தற்குரியவப்பழத்தை துகாந்து இவனெய்துகின்றவின்பம் இன்று யானாகுகின்ற இப்போகத்தின்பதையொக்குமென்று உண்மையாகவுணர்வுதோன்றியதனுமமை யாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத்தன்மைதோன்றக் கூறினானென்க. (கஉஅ)

மெலியவாபெற்றசெல்வமலேரொடுங்கீழ்ந்துவெளவி  
வலியவாகொண்டுமேலைவரம்பிகந்தரம்புசெய்யுந  
கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கினோற்று  
நலிலிலாவுலகமெயதனல்லதேபோலுமென்றானே.

கலியாவது - துகருமபொருள்களின்மையான் அவற்றின்மேறசெல்லும் பறரல் கிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வலியில்லாதவா பெற்றசெல்வத்தை வலியவர் மேலைவரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்ந்து வெளவிகொண்டு குறும்பு செய்யும் பிறவியதுகலியைக் கண்ணற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்செல்வத்தைக்கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தேதுறந்து தவஞ்செய்து ஐம்பொறியுமடங்கி யொன்றானு நலிலிலாத வீட்டுலகத்தை யெய்துதலே நல்லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

மேலைவரம்பிகந்தென்றது - தந்தைதாயததைப் புதல்வன் எய்துதற்குரியனென முன்னர்க்கூறிய வரமபைக்கூட்டுதென்றவாறு. என்றது: சச்சந்தனரசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்திய தன்மை கூறியவாறாயிற்று அரம்பு - குறும்பு. (கஉக)

நல்வினையென்னுந்நன்பொற்கறபகமகளிரென்னும்  
பல்பழமணிக்கொம்பீன்றுபரிசில்வண்டுண்ணப்பூத்துச்  
செல்வப்பொற்கிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற  
தொல்கிப்போமபாவக்காற்றினொழிகவிப்புணர்ச்சியென்றான்.

இ - ள். நல்வினையென்கின்ற கறபகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலராகிய வண்டு

தகரும்படி பரிசிலைப்பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தையீன்று, புதல்வரென்கின்ற மாலைகள் தன்னிடத்தே தங்குகின்றது; இங்ஙனநின்றது தீவினையாகிய காற்று வந்தழித்தலின், நிலைபெற்றிற் சாய்ந்து, விழுந்துபோமாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம் விழுவதற்குமுன்னே யிவ்விலநத்திற்பயிற்சி நம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினனென்க (௧௩௦)

வேட்கைமையென்னுநாவிறகாமவெந்தேறன்மாந்தி  
மாட்சியொன்றானுமின்றிமயங்கினெழ்கிருநீநீங்கக்  
காட்டினார்தேவராவர்கைவிளக்கிதனையென்று  
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டசொரிமதக்களிறின் மீண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுநாவாலே காமமாகிய கள்ளை நிறையவுண்டு வீட்டினத்தரும் நற்செய்கை சிறிதாயிற்றுப் போகத்தே மயங்கினெழ்கு இவ்விருணங்கும்படி வீட்டுநெறியிலே செலுத்துங் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக் காட்டியவிவாகள் தேவராகக்கூடுமென்றுகூறித் தோட்டியைக்கடந்த மதயானைபோலாது தோட்டியாற் றொடக்கப்பட்டதோ மதயானைபோலே போகதுகர்ச்சியினின்றுமீண்டானென்க

ஐ - அசை. காட்டினா - மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இங்ஙனங் காட்டியநல்வினையான், மேலே தேவராவரெனதுமாம் களிறு - இல்பொருளுவமை. (௧௩௧)

கைந்நிறையெஃகமேநதிக்கனமணிக்குழைவில்வீச  
மைந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிரகவரிவீச  
மெய்நெறிகழிந்துநின்றான்வேனில்வாய்க்காமனொத்தான்  
மொய்ந்நிறமாலேவேய்ந்நுழுகுலாழியினுனே

இ - ள். அங்ஙனமீண்டமுடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டைவிருமபி நின்றவன், காமனையொத்தானென்க.

தளிர் கவரிவீசவென்றார், பொதும்பிடைத தனியேநிற்றலின். காமனெடுவமித்தார், மனவேட்கையடங்குதலின் (௧௩௨)

நடுச்சிகைமுத்துததாமம்வாணுதனான் றுநக்கப்  
படுத்தனாபைம்பொற்கட்டில்பாடினர்கீதந்நூப  
மெடுத்தனரெழுந்துதேனொரரிமணிவீணையார்த்த  
கொடிப்பலகூத்துச்சூழ்ந்தருங்குமக்குன்றமொத்தான்.

இ - ள். தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், சிகைநடுவிற றலைப்பாளை நானுநக்கநின்று கட்டிலைப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூபமெழுப்பினார்; சிலர் பாடினார்; அதன்பின்னர் யாழ்மெழுந்தார்த்தன; அவையங்ஙனம் நிகழ் மகளிர்குழலிருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குங்குமமலையை யொத்தானென்க. (1)

மெள்ளவேபுருவங்கோலிலங்கிக்கண் பிறழநோக்கி  
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றுதாநதியாக



கோலேங்குரிவு.

வள்ளிக்கொண்டிணைக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிற்றாழ்த  
வள்ளிதழ்மாலேமாரபன்வச்சிரமனத்தனுண்.

பனியில் - முததுவடம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவனை யம்மகளிர, தம்புருவத்தைவனைத்துக் கண் விலங்  
கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவவாயில் எயிறிலங்க முறுவலிககு முறுவற்றாதுமுதலாக  
ஒழிந்த காமக்குறிப்புகள் நிகழத்துவனவற்றைக கருவியாகக்கொண்டு அவன் காம  
வின்பத்தை யள்ளியுண்ணும்படி பழுப்பிததுப பார்த்தார, பார்த்ததற்கு அவன் மன  
நெகிழாது துறவினகண்ணே வைரமனத்தனாயினனென்க. (க௭௪)

முலைமுகஞ்சுமந்தமுததததொததொளிராமாலையாரு  
மலைமுகந்தலையமாரபின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற  
கொலைமுகக்களிறனாற்குநாழிகைசென்றுகூறக்  
கலைமுகமல்லாபுல்லிக்கமழுநீராட்டினாரே.

முலைத்தலைசுமந்த முத்தததொத்துவிளங்குமலை மலையின்பெருமையைக் கொ  
ள்ளுகொண்டாற்போலு மாரபு. மஞ்சனமாட்டிதற்குகூறிய இலக்கணங்கள்போன  
மல்லா.

இ - ள் அவனும் மகளிருமரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழிகையைக்  
கணிகளகூற, மல்லா உடம்புதடவி மஞ்சனமாட்டினாரென்க. (க௭௫)

வெண்டிகின்மலைசாந்தம்விழக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி  
நுண்டிகிற்றிராகளசேர்த்தநாற்றுலாமண்டபத்துக்  
கண்டிரண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர்போற்றி  
யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினினேறினானே.

இ - ள் துகின்முதலியநான்கினையும் அரசியலிற்கூறியவாற்றாலேசேர்த்தி எண்  
முசையினின்று மகளிர் போற்றியேத்தத திராகளசேரந்த நூறடியுலாவுதலையுடைய  
அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே யேறினனென்க

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னுமெண்ணுப்  
பெயர் எண்ணுடைப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்வின்றது, \* “ஆற்றி யந்தனர்” என்  
றற்போல உண்டால் நூறடியுலாவுதல் வேண்டிமென்று மருத்துவநூல்கூறிய  
தனைக் கூறினார். (க௭௬)

நெய்வளங்கனிந்துவாசநிறைந்துவானவறைகளார்த்து  
குய்வளங்குழமிவெம்மைத்திஞ்சுவைகுன்றலின்றி  
யைவருளொருவனன்னவடிசினூன்மடையனெந்த  
மைவரைமாலேமாரபன்வாசுவையமிர்தமுண்டான்.

இ - ள். கனிந்து, நிறைந்து, ஆர்ந்து, கழுமி, அறுசுவையங்குறைதலின்றி வெம்

\* கலித்தொகை, கடவுள்வாழ்த்து.

மையையுடையவடிசிலே வீமசேனையொத்த மடையனேந்த, அரசன் அவ்வடிசிலே யுண்டானென்க.

குய் - தாளிப்பு. தூன்மடையன் - தூல்போனமடையன். (௧௩௭)

கைப்பொழிசாந்தமேந்திக்கரகரீர்விதியிற் பூசி  
மைப்படுமழைக்கணல்லாமணிச்செப்பின்வாசநீட்டச்  
செப்படுபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழுவாய்க்கொண்  
டொப்புடையுறுவர்கோயில்வணங்குதுமெழுகிவன்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடிமுதலியன.

இ - ள். முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சந்தனத்தையுந் தன்கையிலே வாங்கி நீராலே தூலில்விதித்த விதிப்பாமற்பூசி நல்லா செப்பிலிருந்த முகவாசத் தைநீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவரை யாம் வணங்குதும்; அதற்கு எழுவீ ராகவென்றனென்க.

செப்படுமொப்புடைக்கோயில் - செப்பினத் தன்றோடுவமிக்குமளவில், அதனைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவா - எல்லாத் தேவரினுமிக்கவா. (1)

சோலைநுகர்வுழற்றிற்று கவி, ௯௦.

### அறிவாற்சிறப்பு.

ஒருபகல்பூசினோராண்டொழிவின்றிவிடாதுநாறும்  
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெறற்கரும்வாசவெண்ணெ  
யரிவையர்பூசியாடியகிற்புகையாவியூட்டித்  
திருவிழைதுகிலும்பூணூந்திறப்படத்தாங்கினாரே.

இ - ள். அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொழிவின் றாய் எக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையொக்கும் வாசவெண்ணெ யைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துகிலையும் பூணூன் தாங்கினாரென்க.

ஒராண்டுமென்னுமும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. அஃது எக்காலமுமென்னு மொருட்டு. (௧௩௯)

நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழியந்துநாடும்  
பொற்றதாமனையினுளிற்பூஞ்சிகைமுத்தமின்னக்  
கொற்றவற்றொழுதுசேர்த்தார்கொம்பனார்வாமன்கோயின்  
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுக்குமணிமுடிதுளக்கினானே.

மிகத் தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையார். அவை

[அறிவார்ச்சிறப்பு.]

\*“கல்வி தறுகண ணிசைமை கொடையெனச்-சொல்லப் பட்ட பெருமிக நான்கே” என்பதனுணர்.

இ - ன். அங்ஙனந் தாங்கினகொம்பனா, வீரனாயந்து அவருள்ளவிடத்தை நாமும் பொற்றாமரையினுணைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று முத்தமின்னத் தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னாஅவன் அதற்குமகிழ்ந்து வாமன்கோயிலிலேபுகு வணங்கினுனென்க. (கசு0)

வேறு

கடிமலாப்பிண்டிக்குடவுளாகமலத்  
தடிமலாகுடியவருலகியாரே  
யடிமலாகுடியவருலகமேத்த  
வடிமலர்தூவவருகின்றாரன்றே

எக்காலமும் புதிதாகியமலர், கமலத்தேநடந்த அடியாகியமலா.

இ- ன். கடவுளுடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் சூழ்நவர் இப்பிறப்பில் இவ்வுலகின்கண்யாவராய் துகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமலரைச்சூழ்நவர்கள் என்றே யுலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத்தூவா ணவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்தஇரண்டறகும் இவ்வாறே பொருளுணர்க்க.

(கசுக)

முத்தனிர்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்  
பத்திமையானாளும்பணிகின்றாராரே  
பத்திமையானாளும்பணிவார்பகட்டெருத்தி  
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீங்காதாரன்றே.

பணிவார் - பணிந்துபோவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழே யிருக்கின்ற இருப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கசுஉ)

கருமக்கடல்கடந்தகைவலச்செல்வ  
னெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவாராரே  
யெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வானாரேய்  
நிருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனற்பெற்ற கேவுலமடந்தையை துகருஞ் செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை. ஆழி - வட்டம்; ஆகுபெயர். அங்ஙனமுடி துளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர் கருதும்படி யிம்மன்றுதாழிசையாலுங்கூறித் துதித்தானென்க. (கசுக)

வேறு.

வண்ணமாமலாமாலேவாயநதன  
சுண்ணங்குருகும் தாமத்தாற்புனை

தண்ணல்சேவடியருச்சிததானரோ  
விண்ணிலின்பமேவிழைந்தவேடகையான்.

இ - ள். தேவருலகிலல்லாத வீட்டின்பத்தையே விருமபின வேட்கையை  
யுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலாமுதலியவைந்தின  
னும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை யருச்சித்தானென்க. (கசச)

அறிவீசிறப்புமுற்றிற்று. கவி, சு.

### அ ற வு னா.

இலங்குருங்குமமாபனேந்துசீர  
நலங்கொளசாரணநாதன்கோயிலே  
வலங்கொண்டார்மலாப் பிண்டமாநிழை  
கலந்தகன் மிசைக்கண் டிவாழ்த்தினான்

இ - ள். அங்ஙனமுருச்சித்த குங்குமமாப்பன், ஆகாயத்தேவநது ஸ்ரீநாதன்கோ  
யிலே வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே பளிக்குக்கன்மிசையிலே நலங்கொண்டுநின்ற  
பெரிய மணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவனாககண்டு, வாழ்த்தினனென்க.

மேல் இருகடனா யுவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. (கசரு)

உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீர  
திருமகன்பணிந்துருப்பச்செயதல  
ரிருநிலமன்னறகின்பமேயெனப்  
பெருநிலமன்னனபெரிதுமவாழ்த்தினான்

இ - ள். அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச்சுற்றத்தோடே வலமவந்த  
வணங்கி யிருந்தவளவிலே, சாரணர் மன்னனுக்கு இருநிலமானுதல இன்பமன்றாயிற்  
றேயென்றுகேட்ட, அம்மன்னன்றான் இருநிலத்தைத் துறந்ததன்மையை யுணர்ந்த  
தற்கு யியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம் - எதிமறை.

(கசக)

தெருளலேன்செயததிவினையெனு  
மிருள்விலங்கநினறெரியுநீள்கட  
ரருளுமின்னெனககடிகளென்றான்  
மருள்விலங்கியமன்னா மன்னனே

இ - ள். அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கநொந்தமனனன், அடிகளே!  
பிறப்பறுமாற்றியாதேன் எப்பிறப்புகளிலுஞ் செய்துகொண்ட திவினையென்னும்  
இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாளின்று தவஞ்செய்து பின்னர் எரியுநீள்கடராகிய ஞா  
னத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்றனென்க.

இனி இருள்விலகும்படி என்று எரியுந்கடா - \*இரத்தினத்திரயமுமாம். (கச௭)

[அவுஷா]

வேறு.

பாறகடற்பனிமதிபாஸைதீங்குதி  
மேற்படமிகுனிசொரிவொபபவே  
நூறகடன்மாதவனுனிததலலழ  
கோறகடனமன்னனுக்குரைக்குமென்பவே

இ - ள். அதுகேட்ட நூறகடலாகிய சாரணை, பரவையிற ரேன்றின பனி மதி தனகதிபாப பாறகடலினமேலே யீழ நனிசொரிவொபப, மிகவும் துனித்த வறததை மன்னனுக்கு உரையாநிறகுமெனக்

செங்கோல நடாத்துதலைக் கட னுவுடை

(கசஅ)

வேறு

தேனெய்தோயந்தனதிவ்யதுருமணியனைய  
வானினுப்பனவாகுதிருவனமதியோ  
•ரேனையாவருமுதெனப்பருருவபுகல்வ  
மானமில்லுயாமணிவண்ணனுவலியவலித்தான

உயர்மணிவண்ணன - இருவரிலுமுதவன, இரத்தினப்பிரபையென்னுமவன்.

இ - ள். அங்ஙனமுமாக்கின்ற மணிவண்ணன, பலவகைப்பட்டவறங்களுள், தீவிய தேனெய்யை யொத்தனவாகையாலே, சிலநாட் றெககத்திலே செலுத்துவன வாய் அறிவில்லோர்யாவரும் புகலவனவறையும், பெறுதற்கரிய மணியையொத் தனவாய வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோராவரும் அமுதெனப் பருருவன வறையும் துவலத்துணிந்தானென்க

தேனுக்ரவாகு, அது புளிச்சுவையையுநதருகலின், நிலையிலாத துறக்கந்தரு கின்ற அறத்திறகு உவமையாயிறறு. துறக்கத்தையும், வீட்டையுந் தருகின்ற இரு வகையறமுங் கூறுகின்றது, இவற்கு இன்னுந் துறக்கத்திறசெலலுங் கருத்து உண்டா மோவென்பது உணர்த்தரு. மானம் - ஒப்பு. (கசக)

அருமையினெய்தும்யாககையுமயாககையதழிவுந்  
திருமெயநீங்கியதுன்பமுநதெளிபொருட்டுணியுந்  
குருமையெய்தியகுணநிலைகொடைபெறுபயனும்  
பெருமைவீட்டுடொடுமபேசுவலகேளிதுபெரியோய.

இ - ள் அங்ஙனந் துணிந்தவன, பெரியோய! தவத்தாறபெறுகின்ற மக்களயாக் கையையும், அநதயாககை தனக்கடைத்த நூறியாணமே நிலைபெற்றுநிலை தருப்ப முதலாக அழிகின்றஅழிவையும், நலவீனமெயயினினும் நீங்கப்பட்டனவாகியநா கா விலங்கு மக்கள் தேவரென்கின்ற நாரகதியிறுதுன்பத்தையும், துணியப்படும்பொரு ளையும், அப்பொருளைத் துணியுந்துணியையும், நிறத்தெத்பெற்ற சேலத்தினதுநிலைய யும், தானதையும், அநகானததாலுமசேலத்தாலும காட்சியாலும் பெறும்பயனையும்,

பெருமையையுடைய வீட்டிலக்கனத்தோடுங் கூறுவேன், அவற்றுள் இப்பெறுதற்  
கருமையை முதற்கேளென்றனென்க.

நீங்கிய - தொழிற்பெயர். இதுவென்றது பெறுதற்கருமையை. குருவென்னு  
முரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (கரு0)

அறவுணாழ்நிற்பு கவி, கூ.

### பெறுதற்கருமை.

பரவையெண்முனாவடகடற்படுகத்துளையுட  
முனாசெய்தென்கடலிட்டதோர்நோன்கழிசிவணி  
யரசவததுளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்  
பெரியயோனிகளபிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்

இ - ள். அரசனே! எண்ணுங்கால நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகிய  
யோனிகளைத்தப்பி யிவ்வுலகிலே மக்களயாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போ  
கட்டதோர்கழி வடகடலிலேயுண்டான துகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்  
ளவேயன்றி யத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்ததென்னும்படி யரிதாயிருக்குமென்ற  
னென்க. (கருக)

விண்டிவேய்நரலுன்விளேகானவரிடனுங்  
கொண்டிகூர்ப்பனிசூலைத்திடுகிலைக்களக்குறும்பு  
முண்டிநீரெனவுரையினுமரியனவொருவி  
மண்டுதிம்புனல்வளங்கெழுநாடெய்தலரிதே

ஊனையுணவாகவினையும்.

இ - ள். அங்குனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வாந்தையினுங் கூறு  
தற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு  
சூலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளையுந்நினைந்து லேபிறத்தல் அரிதென்றனென்க.()

வில்லின்மாக்கொன்றுவெண்ணிணத்தடிவிரிம்பபிடுத்  
பலலினாகளும்படுகடற்பரதவர்முதலா  
வெல்லேநீங்கியவிழிதொழிவிழிசூலமொருவி  
நல்லதொல்குலம்பெறுதலுந்ரபதியரிதே

இ - ள். நரபதி! மாகளை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் தகையைத் தின்  
கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிறந்த இழிதொழி  
லால் இழிந்த குலங்களிற்பிறவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலுமிருதென்றனென்க.()

கருவிமாமழைகளைபெயல்பொழிந்தெனவழிநா  
ளருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பிணியழலுட்

[நிலையாமை]

கருவிற்காய்த்தியகட்டளைபபடிமையிற் பிழையா  
துருவின்மிக்கதோருடமபதுபெறுதலுமரிதே.

இ - ள். குலத்திற் பிறக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னாளிலே யருவி யிடையறாதொழுதுமாறுபோலே, உயிர்க்கிழுவனைத்தொடர்ந்து வீடாதன வாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள்ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே யவ்விருவினையின்கட்டளையாற பின்னேன்றும்வடிவத்திற் றீ வினையின்கட்டளையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தபயி நல்வினையின்கட்டளையா லே யுருவான்மிக்கதோருடம்பை அமமக்களயாக்கை பெறுதலுமரிதென்றனென்க.

பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று. கட்டளையென்றா, தத்தம்பயனை நுகாவித் தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையாவிதியினை. (கடுச)

காமனன்னதோர்கழிவனப்பறிவொடுபெற்றினு  
நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி  
வாமனானெறிவழுவறத்தழுவினரொழுக  
லேமவெண்குடையிறைவமற்றிடாவதுமரிதே.

இ - ள். இறைவனே! அங்ஙனம் மிகவழகை யறிவுடனேபெற்றாராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்துங் குற்றத்தைத்தரும் பரசமயங்களைக்கை விட்டு வாமனூல்வழியை யாவதும் வழுவறத் தழுவினராயொழுகுதல் அரிதென்ற னென்க.

இத்துணையும், மக்களியாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும் நன்னில மும் நற்குலமும் நல்வடிவம் நல்வறமும்பெறுதற்கருமையுட்கூறி, இனி யவ்விதாக்கை நிலைபெறாதொழியுந்தன்மைகூறுகின்றா.

(கடுக)

பெறுதற்கருமழற்றிற்று. கவி டு.

நிலையாமை.

க. இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே  
பொன்னும்வெளளியும்புணர்நதெனவயிற்றகம்பொருந்தி  
மின்னுமொக்குளுமெனநனிவீயினும்வீயும்  
பின்னைவெண்ணெயிற்றிரண்டபின்பிழைக்கவும்பெறுமே. (1)

உ. வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகுடன்புறயாமை  
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா  
தொண்ணமவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்  
கண்ணனாரழக்கவிழினுங்கவிழும்ற்றறிீ. (கடுக)

௩. அழிதலின்றியங்கருநிதியிரவலாக்காரத்தி  
முழுதும்போபெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்  
வழுவில்பொய்கையுண்மலரெனவளர்துமையாழிக்  
கெழீஇயினொரொடுங்கிளைபழககெடுதலுங்கெடுமே (௧௫௮)
௪. கெடுதலவவழியில்லென்றகேள்விகடுறைபோய  
• வடிகொள்கண்ணியாமனங்குழைந்தங்கனென்றிரங்கக்  
கொடையுங்கோலமுங்குழைந்தமமழகுங்கண்டேதத  
விடையிற்செல்வுழிவிளியினும்விளியுமற்றறிநீ. (௧௫௯)
௫. எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு  
மரிபொற்கிண்கணியாயிழையரிவையர்ப்புணர்ந்து  
தெரிவில்போகத்துக்கூறுவவன்செருத்திடச்சிதைந்து  
முரியும்பல்சனாகும்குழைததங்குழைந்தழவே (௧௬௦)
௬. கோதைமங்கையர்குவிமுலைத்தடத்திடைக்குளிததுக்  
காதன்மங்களைககணடுவந்தினிதினிற்கழிப்பப்  
பேதுசெயபிணிபபெரும்புலிபாய்ந்திடப்பிணமா  
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருறததுவே. (௧௬௧)
௭. காமம்பைபயக்கழியததங்ாடையிடிசுருங்கி  
யுமர்போலத்தமுரையவிந்துறுப்பினிலுரையாத  
தூய்மையில்குளந்தூம்புவிட்டாமபொருளுணர்ந்தி  
யீமமேறுதலொருதலையிகலமாகடநதோய.

இவையேழுமொருதொடர்.

இ - ள். இகலமர்கடந்தோய! நீ யானினிக்கூறுகின்றதனை யறிவாயாக; அஃ  
தியாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டின் மக்கட்குவித்த ஆயுள்  
நிலைபெறுதலரிதாகையினாலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சக்  
கிலமுங் குருதியும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்கள்யாக்கை யெடுத்தற்கெய்தியபொ  
ழுதிலே மின்னுமொக்குளுந் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்கெடும்; அங்ங  
னங் கெடாது வெண்ணெய்போற் றிரண்டபின்னர்க் கெடவும்பெறும்; அதிறகேடி  
நேல், அது யாமையின் நன்மையைப் பெற்றவளவிலே கெடவும்பெறும், அஃது அந்  
நிலையிற் கெடாதேல், நிறைமதிபோலுங் குறையாவருவுடனேயிறந்து இருமுதுருவா  
முதலாயினாழிக் கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றி யிரவலர்க்கு நிதிமுழுதையுங்கொ  
டுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து  
நட்டோருங்கிளையுமழக கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வழிக்கேடின்றேல் தூல்களை முற்  
றக்கற்று, மகளிர் வடிவையும், இளமையையும், அழகையுங்கண்டு அநங்கனையென்று  
மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையையேத்த விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்  
தே கெடினுங்கெடும், அதிற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேறென்ற  
தெரியாத போகதுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வெளவுதலாலே பல்சனஞ்



[நாககதித்துன்பம்.]

சிறைத்து முகத்தேபுடைத்துக்கொண்டு அழும்படி கெடும், அதிற்கேடின்றேல் மகளி ரிடத்தேயழுந் தி யவாபெறும் புதல்வனாக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே தஞ்சற்றத்தா உடைகின்ற மரககலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தையுறும்படி நோ யாகியபுலிபாயப் பிணமாய்க்கெடும், அதிற்கேடின்றேல் தம்போகநுகர்ச்சி மெல்ல மெல்லக் கழிதலாலே தங்கடைப்பிழிகள் குறைந்து ஊமர்போலே யுறுப்பாலே வார்த் தைக்கூறித் தூய்மையில்லாத உடம்பாகியகுளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளுந் தம் வயத்தனைவாகாமற் சேரத்திறந்துபாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவிலாம்பொருளினுவெ ன்று அறியாதாக்கறிவித்துச் சுகொட்டிலேயேறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ யிதற்கு வேறாகி நிலைபெறும்பொருளை யறிவாயாகவென்றனென்க.

முன்னிருதிங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருதிங்களில் வெ ண்ணெய்போன்றும், ஐந்தாந்திங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆறாந்திங்களிலுருத்தெளி ற்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கூறிய மறறு - வினைமாற்று. பிணமாயெ ன்றும் பாடம். (கசுஉ)

தேங்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோ  
யீங்கிதனறியுமிமையவரமையலர்க்கடந்த  
தாங்குமாவண்கைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்  
யாங்கனாரவருரொடுபேரெமககுராயாய்.

இமையவாக்குப் பகைவராயுள்ளாரா ஆண்டுச்சென்று வென்றபிறர்; திருவை ஒழிந்தவரசர்பாற் செல்லாமற் நமமிடத்தே தாங்கும்பிறர்; முன்னர்ச் செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்குயர்தற்குக் காரணமாகியபிறர். உகில் அரசசெல்லாரும் வணங்க விருத்தலிற் சக்கரவர்த்திகளைப் பிறரென்றார்.

இ - ள். அரசனே! யாம இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையா மையெயன்றியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்க ளுளும்பெயரும் நிலைபெறாமையின், யாமுணர்ந்திலேம், நீ நிலைபெறுணர்ந்தனவுள வேற் கூறென்றனென்க. (கசுக)

நிலையாமைமுற்றிற்று கவி அ.

நாககதித்துன்பம்.

வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரொணுநிலததுவித்தி  
யவ்வினைவினையுளுண்ணுமவ்விடததவர்கமின்ப  
மிவ்வெனவுரைத்துமென்றுநினைப்பினும்பணிக்குமுள்ளஞ்  
செவ்விதிற்சிறிதுகூறககேண்மதிசெல்வவேந்தே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவ்நீனையைச்செய்யுமாந்தர் தமதுயிரென்ஓர் நிலத்தே யததீவினையைவிதைத்து அத்தீவினையின்பயனைதூகரும் அந்நாககதித்துன்பம்

அந்நகர்படுத்தும்பம் இத்தன்மையவென உரைக்கக்கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளாடுங்கும்; ஆயினுஞ் சிறிது அதன்றன்மைகூறச் செவவிதிற கேட்பாயாக வென்றானென்க (௧௬௪)

ஊழ்வினை துரப்பலோடியொன்றுமூழ்த்தத்தினுள்ளே  
சூழ்முலைப்பெண்ணெடுற்றித்தொடுத்ததின்கணிகளுழ்த்து  
வீழ்வனபோலவிழ்ந்துவெருவரத்தக்கதுன்பது  
தாழ்துயருழப்பவனுமருநவநஞ்சுகண்டாய்.

இ - ள். தீவினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே யோடிச்சென்று அதன் பயனையெல்லாம் துகர்தறகுப்பொருந்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணையிறறெடுத்த கணிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றா சேரலிழுவன போலே தலைகீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்துயரையுழப்பா; அவாக்குஅவ்விடத்து ஊனும நஞ்சு காணென்றானென்க.

ஒன்றுமூழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றுமாம் வெருவரத்தக்கதுன்பமென்றது நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயுஞ் சாகார, இத்தீவினையை துகாதற்காக. எதிர்நின்று போர்செய்யாது எனியராயிருப்பாரைச் சேரக்கொன்றார், பின்னா இங்ஙனதுகாவ ரென்றார். (௧௬௫)

இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாளொரிதுனைச்சுரிகைகூட  
நட்டவைநினைத்தபூமிநவையுடைநரகாபொங்கி  
யுட்படவெழுந்துவீழ்ந்தாங்குன்றகர்த்திட்டவண்ண  
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிந்திக்கிடப்பவாலடக்கமில்லா.

இ - ள். முன்னர் ஐம்பொறிகளிலடக்கமில்லாராயத தீவினையையுடையராகியநகர்பொங்கி யெழுந்து ஈட்டிமுதலியனகூடநட்டவை நினைத்துநிற்கின்றபூமியிலே யவை தம்முள்ளேயழுந்தும்படிவீழ்ந்து அவ்விடத்தே யூனைச் சிதறத்தட்டினாற் போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ்சிந்திக் கிடவாரிற்பாகாணென்றானென்க. (௧௬௬)

வெந்தடிதின்றவெந்நோய்வேகத்தான்மீட்டுமாலேப்  
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி  
வந்துடைந்துருகிவீழ்ந்துமாழ்குபுகிடப்பர்கண்டாய  
கந்தடுவெருளிவேகக்கடாமுக்களிற்றுவேந்தே.

இ - ள் வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பியதசைகளைத் தின்றதனற்பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும்பந்தெனத் தீயினின்றும்பொங்கி யெழுந்து வீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்து உருய யுடைந்து மயங்கிக் கிடப்பாகாணென்றானென்க. (௧௬௭)

வயிரமுண்ணினைத்துநீண்டவாசினையிலவமேற்றிச  
செயிரிற்றீமடுப்பர்கீழாற்சென்னுனைக்கமுவினேற்றி  
மயிருக்கொன்றாகவாங்கியகைதததைத்திமவர்மன்ன  
வுயிராப்பேதுறுக்குமாந்தருயினாப்பேதுறுக்குமாறே.

[நாகநிந்துன்பம்.]

இ - ள் அரசனே! ஒன்றனுயினா வருத்தமுறுத்துமாந்தருடைய உயினா வருத்தமுறுத்துமாறதைக் கேளாய்; தாஞ்செய்த தீவினையாலே யுடம்பிற்றைத்தால் முனைமுரியாதபடி வைரமாகியமுள்ளை முழுக்கநினைத்து நீண்ட இலவிலேயேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பா; அதுவேயன்றிக் கழுவிலேயேற்றித் தாங் கொன்ற விலங் குமுதலியவற்றினது ஒருமயிருக்கு ஒருதசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகடுவ ரென்றானென்க.

(கசுஅ)

துடிக்குரற்குரலபேழ்வாயத்தொடாப்பிணியுறுத்தசெந்நாய்  
மடுத்திடவைரவாசுவாளெயிறமுந்தக்கொவிப  
புடைத்திடவலறியாற்றாரபொன்றினுமபொன்றல்செல்லா  
ருகிப்பினம்வேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாறறுன்பமாதோ.

இ - ள். உடுப்பினத்தை வேட்டையாடினவா, துடியின் குரல் போலுங்குரல வாகிய சங்கிலியாற்பிணித்த பெரியவாயையுடைய செந்நாயைக்கொண்டு கடிக்கவிட, அவை வைரவாசிகள் போலுமெயிறுகளமுந்தக்கொவி யுதறிப்போகடுதலாலே யாற் றாராய் அலறி இவ்வாறே யுடம்புபொன்றினும் உயிர்பொன்றுதலசெல்லாராய்த் துன்ப முழப்பரென்றானென்க

இவாகன் துன்பமுறுதற்காக அழிந்தவுடம்பு மேலும் வடிவுகட்டுமென்றுணர்க. ( )

வாளை மீன்றடிக்கடினராவருகெனவுருகவெந்த  
பாளத்தைக்கொடிற்றினேதிப்பகுத்துவாய்ப்புகுத்தலாற்றா  
ருளைக்கொண்டோடுகின்றருளளடியூசிபாயத்  
தாளொற்றித்தப்பிவிழ்ந்தார்தறிவலைமானிதபட்டார்.

இ - ள். நம்முடைய நலவறத்தைத்தப்பிப புலாலுண்ண விரும்பினாப் பின் னா வாளைமீன்றடிக்கடின்றா இங்ஙனேவாருவகளென்று அழைத்து அவாகன் வாயைப் பகுத்து உருகவெந்த செப்புபாளத்தைக் கொடிற்றாலேயெடுத்துப் புகுத்தலைப பொற்றாய்க் கூப்பிட்டோடுகின்றவாகள், அவ்வனமோடாமைக்கு நட்டுவைத்த அடியொட்டி யுள்ளடியிலே பாயகையினாலே, கால நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலைவிலகப்பட்ட மான்போலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றானென்க.

தப்பிவீழ்வாரென்றபாடத்திற்குத் தப்பிவீழ்வாராய்த் தின்றாரென்க. தறிவலை-  
தறியைப்புகைத்து அதனோடேகட்டி நிலத்தில் இட்டுவைத்தலை (கஎடு)

காதலானகரிந்துரையக்கடியவேகனைந்துகண்ரி  
யேதிலான் ராநம்பியெளிறெனவிறந்தபாவத்  
தூதுலையுருகவெந்தவொள்ளுற்றசெப்புபபாவை  
யாதகாதென்னப்புல்லியலறுமால்யானைவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! தன்மனையிவருந்தாறிகத தான் ஏதிலான் ராம எனக் கெளிதென்று உலகியலையிறந்து நச்சிப பலருங் கடிந்துகூருநிற்கவே அதுலேசெறி ந்து சமூம்பிச செய்தபாவத்தாலே, அவையாகள் பின்னா உலையிலொள்ளுமலிலே

உருகவெந்த செப்புப்பாவையைக் கண்டோர், ஆ! தகாதென்னும்படி தழுவி யாற்றாது  
அலறுங்காணென்றானென்க. (௧௭௧)

சிலையினுன்மாக்கள்கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி  
வலையினுன்மீன்கள்வாரிவாழியிர்க்கூற்றமான  
கொலைஞரைக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலழுத்தியிட்டு  
நலிகுவர்நாளுநாளுநரகரைநாமவேலோய்.

இ - ள். நாமவேலோய்! கொன்றும் வாரியும் வேட்டையாடி உடல்வாழ்  
முயிர்கட்குக் கூற்றமானபாவினை நரகத்துள்ள நெருப்பின்கண்ணேயுழத்தி நா  
டோறுநாடோறும் அந்நரகரைச் சுடாநிற்பரென்றானென்க. (௧௭௨)

பாரகங்கழுநர்போலப்பருஉத்தடிபலருமேந்தி  
வீரநோய்வெகுளிதோற்றிவிழுபபறவதுக்கியிட்டுக்  
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணுட்குரிகையைநடுவிர்நெஞ்சிற்  
பாரக்சூர்ந்தறிகண்டிப்பனையெனப்பின்பாமாகேதோ.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளாசெய்த தீவினைகளைத் தாங் கழுவுவா  
போலே நிரையபாலாபலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியநோயைக்கொடுக்குங் கோ  
பமெழுந்து அவாகளுடம்பிற கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி கூடநருக்கியிட்டுச் சில  
கைக்காரகவிலைபொரிப்பர்; சிலரைக் கண்ணிலேசுரிகையைநடுவிர, சிலரை நெஞ்  
சிலேதறிகளைப்புடைத்துப் பின்னாப் பனைபோலப் பிளப்பரென்றானென்க.

பல்லுயிர்களுந் தாஞ்செய்த வினையைத் தாமேதுகரினும் அதனை முயன்றுதுக்  
வித்துக்கழிப்பராதலிற் கழுநர்போலவென்றார். இஃது ஒப்பில்போலி. (௧௭௩)

நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றார்நயந்துநீரேவட்டுநோக்கிப்  
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குநீருண்ணலுற்றார்  
சிப்படுகுழம்பதாகிச்செல்லலுற்றநதோவென்னக்  
கூப்பிடுகுரலாய்நிற்பர்குறைப்பனைக்குழாங்கொளத்தே.

இ - ள். அங்ஙனம் தீவினைப்பயனைதுகருங்காற் றண்ணீரேவட்டுநாவை வறட்சி  
யால அசைத்தலாற்றாராய் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்துநோக்கிப் புக்கு அதிற்  
றண்ணையுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண்டான குழம்பாகையினாலே தாம்  
வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழத்தொடங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குர  
லாராய்த் தலைபோன பனைத்திரையொத்து நிற்பரென்றானென்க.

அணிந்தென்று பாடமாயிற் றேன்றுமென ஒருவினைவருவிக்க. (௧௭௪)

நறுமலர்த்தாமநான்றுநானரீபிஷிறும்பந்தா  
குறுகலுங்குடநெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்  
பறையலகனையவெண்பறபசுங்கழற்குண்டிபைங்க  
ணுறு துயர்நரகா தம்மையுருகச்சுட்டிடுங்குளன்றே.

பறையலகு - இக்காலத்துப் பலகறையெனமருவிறு.

[நாககந்திதுன்பம்.]

இ - ன். பலகறையையொத்த பெரிய பலவினையும், பசங்கழல்போலுங் கண்ணியமுடையநரகா நீர்வேட்டுப் பந்தகாகருகினவனவிலே அப்பந்தர் குடனெய் சொரிந்த நெருப்புபோலப்பொங்கி அவரை யுருகச் சுட்டிடுமென்றனென்க.

கள் - அசை.

(கஎடு)

வெந்துருக்குறறசெம்பின்விதவையுளமுத்தியிட்டு  
மெந்திரவூசலேற்றிபெரியுணமடுநுதுஞ்செக்கிற்  
சுந்தெழுந்ததைத்தும்போகச் சுண்ணமாநுணுக்கியிட்டு  
மந்தரததனையதுன்பம்வைவலுமுழப்பமாதோ.

இ - ன். வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நிராயபாலரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமானவூசலிலேற்றிக் கீழே நெருபையெரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேயிட்டு நீரெழுந்துபோக அளக்கப்பட்டும், சுண்ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற் பெரிய துன்பததிலே நாடோறும் வருந்துவரென்றனென்க.

விதவை - குழம்பு

(கஎசு)

உழுப்பகட்டெருதுபோலவுரனுதாளராகிக்  
கொழங்களியளற்றுளவீழ்நதுகொழம்புகைமடுக்கப்பட்டிடு  
மழுந்துமிந்நரகத்தன்னுடசெல்வவ்யாகொலெனனி  
நெழுந்துவண்டியிரும்பைந்தாரிறைவநீகேண்மோவென்றான்.

பகடு - பெருமை.

இ - ன். இறைவனே! யான் கூறியவாறேயன்றிப் பலருந் தாஞ்செய்த தீவினையாலே சென்று அழுந்தும் இந்நரகத்துள்ளே எருதுபோல வலியற்றகாலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும், ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப் புதைமடுக்கப்பட்டிடுமெனவா; அவனனஞ் சேற்றஞரியார யாரென்று கேட்டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றனென்க.

“துன்னினழுந்துநரகம்” என்ப

(கஎஎ)

கொல்வதேகன்றிநின்றாகொடியவர்கடியநீரா  
ரில்லையேயிம்மையல்லாலுமையுமுயிருமென்பா  
ரல்லதுநதவமுமில்லையானமுமிழுவென்பாருஞ்  
செல்வவந்நரகத்தன்னுட்டிவினைத்தோகளுநாந்தே

இ - ன். கொலைத்தொழிலிலே யடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடியாரும், கடியதொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை; உயிரக்கிழவனுமில்லையென்பாரும், நல்வினையுந் தீவினையுமில்லையென்பாரும், செய்ததானமும் பயன்றாராதென்பாருந் தீவினையாகிய தோயேறி அந்நரகத்தன்னுட்கெல்வரென்றனென்க.

தவமுந் தவமல்லதுமென்க.

(கஎஅ)

நாககந்திதுன்பமுற்றிற்று நவி, ௧௫

## விலங்குகதித்துன்பம்

எரிநீரவேநரகமந்நரகததுன்பத

தொருநீரவேவிலங்குதானுடையதுன்பம்

பெருநீரவாட்டடங்கட்பெண்ணணங்குபூந்தா

ரருநீரவேந்தடாதவச்சணங்குவேலோய்.

இ - ள். பெரிய நீரவாகிய கண்ணையுடைய பெண்களை வருத்துந்தாரினையும், அடர்த்தந்தகரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளையடாததவலியினையும், வருத்தத்தினைச் செய்யும் வேலினையுடையவரசனே! நரகம் ஏக்காலமும் எரியினது தன்மையவே, அந்நரகத்திலே பல்லுயிருமுறந் துன்பத்தோடு ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றனென்க. (க௭௬)

உழைபொதிர்ப்பத்தேன்சொரிந்துகாயத்தினைகளாத்து

மழைதவழுங்குன்றில்வயமாழுழங்க

வுழையளியதாழுறாஉந்துன்பகணின்மேல்

விழைவயராவேந்துறாஉந்துன்பமேகண்டாய்

இ - ள். இரூலிலே மூங்கில்பொதிாப்ப அது தேனைச்சொரிந்து தினைகளை யாத்தவ குன்றிலே புலிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுறந்துன்பங்கள் நின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுறந் துன்பமேகாணென்றனென்க. ( )

நிணம்பிலிறும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணர்

குணனஞ்சர்சூற்றனையகோணுயமடுப்பக்

கணமஞ்ஞையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்

மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

இ - ள். தாரினையுடைய மழைபோன்றகையாய்! வாயராய்க் கண்ணராயத தங்குணத்தால் நஞ்சின்றன்மைமையுடையார, கூற்றினைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கஞ்சித் தங்கழுத்தைச் சிறகிலேமறைப்பன மயில்கள்காணென்றனென்க. (க௭௭)

மண்ணாமஞ்சருநரிஞ்சிமலாசூட்டிக

கண்ணர்மறியறுத்துக்கையாலுதிரந்தா

யுண்ணீரேதேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக

நண்ணர்க்கடந்தோய்நமனுலகினைமடங்கே.

இ - ள். நண்ணர்க்கடந்தோய்! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சருநரிஞ்சி மண்ணு தல் முழிகையினுலே பின்னர் மலரைச்சூட்டி யதனையறுத்துக் கையாலே யுதிரத் தைத்துவி, தேவீர்! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்றகொடுமை நரகத்திலும் நான் மடங்கு கொடியதென்றனென்க. (க௭௮)

மங்கைமனுவனையமெனசூன்மடவுடும்பு

செங்கண்வரிவரால்செந்நீரிளவாலை

[விலங்குகதித்துன்பம்.]

வெங்கருளை புல்லுதற்கு வேறு வேறாக் குறைப்ப  
வங்காந்தழுகின்ற தராகண்ணே நோக்குமோ

மன - வழக்கு. இனி மனவென்னுஞ் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற்றென்று  
மாம்.

இ - ள். உடம்பு வரால வாணியென்கின்றவற்றைப் பொரிகசறியாகச் சமைத்  
தற்கு வேறுவேறுகவறுப்ப, அவை யுயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழுகின்றதிலினை யா  
ரிடத்தேசெல்லுமென்றானென்க

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்துதல்; அஃது அசைவென்னுமெயப்பா  
டாம். யார்கண்ணே நோக்குமென்றது - மேவினவாகண்ணையன்றி யேவினாகண்  
னும், உடம்பட்டாகண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (கஅக)

கடலரணமாகாது கடாரணமாகா

குடலரணமாகாது குவன்றரணமாகா

வடுதுயரமூர்த்தலைப்பவாங்கரணங்காண்ப

படுதுயரத்தாலேபதைத்தளியலேவே.

ஆங்கென்றது தாஞ்செல்கின்ற விலங்குகதியை அரணமென்றது - அதற்குக்  
காவலாகிய நல்வினையை. காணுவளியவென்க.

இ - ள். தாஞ்செல்கின்ற கதிகுருக காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்கு  
கள், தம்மையென்கின்றதிலினை சென்றலைக்கையினாலே கடல் அரணமாகாமற் காடுகள்  
அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற் குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்  
டாந்துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றானென்க.

குடரிந்திடந்தவையும் நோயான்வருந்திலிடுமென்றான் ஆகாவென்றபன்மை  
யை ஆகாவாயெனவிரித்து ஆகாமலெனவுரைக்க. (கஅச)

முழுப்பதகர்தாடுரந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி

யுழப்பெருதுபொன்றபுடைததுழுதுவிட்டாற்

கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்

புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுதுழைதருவழியிலராய், தீவினைசெய்யவாகாதென்பார்க்குப் பதக்கூறு  
வார் முழுப்பதகர். பதிதர் - விகாரமுமாம்.

இ - ள். பதகர் உழுதற்றெழுழிலையுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படியடித்து  
அதற்குப் போகாமையிற் றறறுக்கோலாலேகுத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதூர்த்து  
உழுது கைவிட்டால் என்னைக்கழித்துத் தனையையுண்ணுங் காக்கையை யோட்டு  
வாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றானென்க. ()

நிரம்பாதநீர்யாற்றிடுமணலுளாழ்த்து

பெரும்பாறவாடவர்போற்பெய்ப்பணடந்தாங்கி

மருங்கொற்றிமூச்சுன்றித்தாடவழந்துவாங்கி  
புரங்கெட்டுறுப்பமுகிப்புல்லுண்ணொன்றும்.

இ - ள். சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமணலுள்ளே சகடமழுந்துதலாலே, அதிற்பெய்த பணடத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமந்தவாடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமுந்தாங்கித் தமக்குப் போகலாநிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைநிலத்தேயுன்றி யடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களமுகிப்புல்லுண்ணொன்றாய்ச் சாமென்றானென்க. (௧௮௬)

போழ்மதிபோற்கூரிரும்பிற்பூதுதல்கள்போழ்ந்திடவுந்  
காழ்துதியிற்குத்துண்டுங்கார்மழைபோனின்றதிரந்தும்  
விழ்பிழுகள்சிறித்தும்வெந்நோய்தம்முள்சுடவெந்  
தாழ்த்தகந்திளகயானையலம்வருமே.

இ - ள். யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலுந் தோட்டியாலே மத்தகத்தைப் பிளக்கப்பட்டும், பரிககோலார் குத்துண்டும், அவைபொருமல் அதிர்ந்தும், காமநோய் சுடவெந்து பிழுகளைநிலைத்தும் ஆழநாட்டின கந்திளகச் சுழலுமென்றானென்க. (௧௮௭)

எரிவளைப்பவெம்புகையுண்டின்னுயிர்விட்டேகு  
மரிவளைப்பக்குஞ்சரமுமாலிபோனிராம்  
வரிவளைக்கும்வெண்மயிர்க்குமுத்திற்குமார்தர்  
திருவளைததமார்பசெகுததிவர்தேங்கார்.

இ - ள். திருவைத்தடுத்தமார்பனே! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவளைப்பப் புகையையுண்டையினாலே யுயிரிவிட்டுப்போம்; குஞ்சரங்களுஞ் சிங்கம்வளைப்பவுயிர்விட்டுப்போம்; அவையையுமன்றி மாந்தர் நீரிலேபிறக்குஞ்சங்கை வரிவளைக்கும், இப்பியை ஆவிபோலுமுத்திற்குங் கவரிமாவை மயிர்க்குந் தேங்காராய்க் கொல்வாகாணென்றானென்க. (௧௮௮)

வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவர்கை  
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தினீருரிபோற்  
கோளிமிழ்ப்புநீளவலைவாய்க்கண்படுத்துமின்னணமே  
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

இ - ள். உணர்வின்மாகுகள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த யானையின்பகந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயினுற்போல, கொடியமக்கள் நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருங்கிடுதற்கு வாளின்வாயாற் கொன்றும், வேள்வியிடத்தேகொன்றும், வலையிடத்தேகொன்றும் இப்படியே தமதுவாழ்நாளைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார்; நம்முடைய தமரல்லாதாரெல்லாருமென்றானென்க.

யானையின்பகந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டார் கொல்லுமென்றுணர்க. \*“கொல்லாமைமேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்நாண்மேற்-செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.” என்றார்பிறரும். இனி யவற்றின் வாழ்நாளுமென்ப. இனி வாரணத்துரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்றுமாம். இமிழ்ப்பு - சுட்டு. கோள்வலை. (௧௮௯)



[மக்கட்கதித்துன்பம்.]

கொல்வாருகூட்டுட்செறிப்பாருமாடவா க  
எல்லாருநாய்வேட்டமாடாதமாத்திரையே  
யல்லாதபங்கிளியும்பூவையுமாதியா  
வெல்லாங்கிளைபிரித்திடேமுறுநோய்செயபவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மகளிரு  
மென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நஞ் சமயமல்லாத.

இ - ள். அல்லாதமகளிரும், கருணைபுலனுதற்குக் கொல்வாருங் கிளியும் பூவையு  
முதலாக ஒழிந்தவுயிர்க்களையெல்லாந் தத்தவ கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுளடைப்பாரு  
மாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறுநோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து  
நாய் வேட்டமாடாத மாத்திரையாயிருப்பாருகாணென்றானென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றான் (கக௦)

மல்லன்மலையனையமாதவனாவைதுனாக்கும  
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணப்பாவிகளு  
மல்குல்லிலைபகருமாய்தொடியராதியா  
வில்பொருதோண்மார்பவிலங்காய்ப்பிறப்பவே.

இ - ள். வில்பொருத தோனையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்  
தோரைப் பழித்துனாக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணதாரும், பரத்தையர் முதலாயின  
ரெல்லாரும் விலங்காய்ப் பிறப்பாருகாணென்றானென்க. (கக௧)

விலங்குகதித்துன்பமுற்றிற்று கவி, க/க.

மக்கட்கதித்துன்பம்.

தம்மைநிழனேக்கித்தாங்காமகிழ்தூங்கிச்  
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்தனையார்தோள்  
கொம்மைக்குழகாடுங்கோலவனாமார்பர்  
வெம்மைமிகுதுன்பம்வேந்தேசிலகேளாய.

வனாமார்பர் - இகழ்ச்சி.

இ - ள். வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்  
ணையிலேபாத்துத் தம்மழகைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறிந்து பெரிய இள  
மைச்செவ்வியாலே இனையார்தோளைக்கூடும் வனாமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற  
றைக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (கக௨)

ஈருட்டமுடியீண்டுமலபிண்டப்  
போர்வையுமுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்குடிச

சார்தற்கரிதாகித் தானின்றறாவள்ள  
னீர்வாய்ச்சுரம்போந்தார் தமமைநிலையாரோ.

தமக்கடைத்த காலங்கள்தோறும் உறுப்புக்கள் திரள்கின்ற மலமாகிய தம முடமபைப் போத்த போவையைப் புழுமொய்ப்ப, நீராத்நாய்மைசெய்யாக்காற சேர்தற்கரிதாடிப் பொல்லாதானசுரம; நீர்தானின்றறாதசுரம; அள்ளலை யிடத்தே யுடையசுரம்.

இ - ன். தாம் வயிறுறுளிருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில்புழுத் தாயினுடைய ஈருளாகிய தடியையழுடித் தமது போர்வையையும் மொய்யாநிற்கத் தாங் குடரைசு குடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழியைப் போநதமக்கள் தந்தூய்மையை நினையார்களோ, நினையாமையினன்றே தம்மை வியக்கின்றாரென்றனென்க.

ஓகாரம் - எதிர்ப்பிறை இனி மலபிண்டத்திற்பிறந்தபுழுத் தடியையழுடித் தம் மையும் மொய்ப்பவென்பாரருமுள். (ககக)

அஞ்சொன்மடவார்தமார்வக்களிபொங்க  
நெஞ்சத்தயிலேற்றுநீளவெங்கமுலூர்ந்துங்  
குஞ்சிக்களியானைக்கோட்டாலுழப்பட்டுங்  
துஞ்சிற்றுலகங்கோதுன்பகடலுளளே

குஞ்சி - மத்தகத்தின்மயிர்.

இ - ன். உலகத்தின்மக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற்பிறந்த மயக்கமிருதலின், அவரைப்பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையேற்றும், அவர்க்குப் பொருள்கொடுத்தற்குக் களவுகண்டு கழுவேறியும், அவரைக்களவுகண்டு யானைக்கிடப்பட்டுங் துன்பக்கடலிலே யழுந்தினா; அந்தோ! இத்துன்பத்தை நீரோக்காரின்றுயேயென்றனென்க. (1)

பண்ணார்களிறேபோற்பாயோங்குயாநாவாய்  
கண்ணார்கடள்மண்டிக்காற்றிற்கவிழுங்கான்  
மண்ணார்மணிப்பூணும்மக்களுற்றுந் துன்ப  
நண்ணாரகத்தினுன்காமடியவன்றே.

இ - ன். பூணைச் சமைத்த களிறுபோலப் பாய்விரித்த நாவாய் கடலிலேயேற மிக் காற்றற்கவிழும்போது மக்கள்படுத்துன்பஞ் சென்றுசோதற்கரிய நரகத்துன்பத் திலும் நான்மடங்குகானென்றனென்க

அந்நரகம் - \* நிகோதம்.

(ககக)

க. செந்தீப்புகையுண்டுஞ்சேற்றுணிலைநின்ற  
மந்தோவெனமாற்றலாற்றப்படுடையுண்டு  
தந்திகெழுமுகைவிக்கத்தளாவுற்று  
நொந்தார்குடிச்செல்வாரீரோன்மைதுதமபூண்டா

(ககக)

உ. கண்குன்றிடப்பட்டுங்கால்கைகளைந்தாங்கே  
யண்பல்லிமக்கையாலாற்றத்தகாபெற்று

\* நிகோதம் - இரத்தினப்பிரபைமுதலிய நரகமேழினுக்குங் கீழுள்ளது.

[மக்கட்டித்துன்பம்.]

துண்சாந்தபாபாபோனேவமுழங்கையாற  
புண்செய்திடப்பட்டும்புன்கணுழப்பலோ.

இவையிரண்டுமொருதொடா

நொந்தா - பகைவா தந்திகெனபது வினைத்திரிசொல

இ - ன். சின்பகைவாநாட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாயசெல்வா, நீதேடிய பொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனசொல்லி முன்கையைவிக்க அதனுபத திருத்தளாந்து அதனைப் பொறுக்கின்றதுகததை முன்னர்ப் பூண்டவர், பின்னர் அங்கே சேற்றிலேநிறுத்தசெய்தும், மாற்றா புடையுனடும், சையால் அணபல் லிறத் தகர்பெற்றும், சாந்தபாபாபோல முழங்கையாற புண்செய்யப்பட்டும், கால் கைகளைக் களைந்தும், கண்குன்றிடப்பட்டும், புகையுனடும், துன்பத்தே யமுந்துவர் காணென்றானென்க.

செல்வாபூண்டாரெனக. தந்திகென ஒருமையாற்றிற்று, அவ்வாத தனித் தனியே தண்டித்தலின (4௯௭)

மாலேக்குடைமன்னர்வையமகற்றுவா வா  
காலேக்கதிதுன்பங்காவல்பெருநதுன்புரு  
சோலையிலன்னுர்தோனசேர்விலராயின்  
வேலேக்கடலேபோறதுன்பமவினையுமே

இ - ன். மன்னாக்கு வையத்தை யகற்றுதற்குப் போதற்குரியகாலையிலே போகி னறபோக்குத் துன்பம்; அதனையகற்றிப் பிறாகொள்ளாமறகாததல துன்பம், அவை யேயன்றி அவாதாம் மகளிராதோனசே சேராராயின், அவாக்குக் களையையுடைய கடல்போற் துன்பமபெருகுமென்றானெனக (௧௯௮)

ஊன்சோருடம்பென்னுமோங்குமரச்சோலை  
நான்சோபினியென்னுஞ்செநீக்கொடிதங்கி  
கான்சோகவினென்னுகாமர்மலாவாடத்  
தேன்சோ மலாமாபதித்திடழகருமே

இ - ன். மாபனே! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலேசோந்த பினியென்னுந்தி யொழுங்கு அதனை விட்டுப்போகாமறறங்கிக் கவினென்னுங் காள்சோமலா வாடும் ப.டி. அச்சோலையைச்சுட்டித் தான் போமென்றானெனக. (௧௯௯)

கொட்டுப்பிடிபோலுங்குணங்குநளாமை  
விட்டுநடப்பனபோறசிறதுமவினெந்துசீ  
யடமிமுடிவுநோயல்லாபபிறநோயும்  
படாருதுதுன்பமபன்றிச்சொல்லாமோ.

இ - ன். கொட்டுபிடிபோலுங்குணரும், குறளரும், யாமை கைவிசிடடசுரு மாறுபோலுஞ்சிறதும், சிவினெந்துவடியும் வருநதுநோயையும் பிறநோயையுமுற்ற வர்களும் பதிந்துன்பம் நமமாலாராய்ந்துகூற முடியாதுகாணென்றானென்க. (200)

வேறு.

வேட்டனபெருமை துன்பம்விழைநாப்பிரிததுன்ப  
மோட்டெழிலிளமைநீங்கமுப்புவந்தடைததுன்ப  
மேட்டெழுத்தறிதலின்றியெள்ளற்பாடுள்ளிட்டெல்லாஞ்  
சூட்டணிந்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமாநதர்க்கென்றான்.

இ - ள். மாலையணிந்து இலங்கும்வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொருள்களைப் பெருமை துன்பம்; விரும்பினோப் பிரிதல் துன்பம், மூப்புவந்துசோதல் துன்பம்; இவையேயன்றி ஏட்டிலெழுத்தை யறிதலின்றி யிகழ்தல்முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்சிகளெல்லாம் துன்பமேயாயிருக்குங்காணென்றானென்க (௨௦௧)

மக்கட்கத்திதுன்பமுற்றிற்று. கவி, கப.

தேவகதித்துன்பம்.

திருவிதபோற்றாலாயதேந்தார்த்தேவாதந்தன்மைசெப்பிற்  
கருவத்துச்சென்றுதோன்றார் கானிலந்தோய்தல்செல்லா  
ருருவமேமெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி  
பரிதியினியன்றதொக்கும்பன்மலாக்கண்ணிவாடா.

இ - ள். இனித் தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவற்சென்றுபிறவார்; கால் நிலத்தின்தெல்செல்லா; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுதலாகா; அவர் நிறம் பரிதியினியன்றதொக்கும்; அவாக்குக் கண்ணிவாடாவென்றானென்க.

அவர்க்குயாக்கையும்வடிவுமென்றுணர்ச்ச (௨௦௨)

அங்கையுமடியுநோக்கிற்றாமையலர்ந்ததொக்கும்  
பங்கயமனையசெங்கண்பருவொளிப்பவளஞ்செவ்வாய்  
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்மெளரிநகைதிகழுஞ்செய்யான்  
வெங்கடைமழைக்கணைக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

இ - ள். அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியுந் தாமையலர்ந்த செவ்வியையொக்கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொளியையுடைய பவளத்தையொக்கும்; திகழுமுறுவல் முத்தினொளியையொக்கும்; இவையேயன்றி யவாக்குத் திருமகள் இவரழகைப் பெற்றிரேனென்று தானேக்கி வருந்தும்படி. யொழிந்த அவயவவழகும் வந்துதிரண்டனவென்றானென்க. (௨௦௩)

தானெடுகருவளைக்கண்ணித்தளையுணிழ்கோதைமாலே  
வாண்முடிவைவரவில்லும்வாருழைசுடருமாற்பிற  
பூணிடையிலுமேனியின்னொடுபொலிந்ததேவ  
நுணுணையமிடதம்வோட்டா லுண்பதுமனத்தினுலே.

[தேவகதித்துப்பம்.]

இ - ள். குவணக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றிமாலையினையும், வாண்முடியிலுண்டாகிய வைரவில்லினையும், சுடருங்குழையினையும், மார்பிற் பூணிடத்தில் நிலவினையும், மின்னொப்பொலிந்த நிறத்தினையுமுடைய அத்தேவா உணடற்றொழிலையுடைய அமிரதத்தை யுண்டற்றுவிரும்பினால் மனத்தாலேயுண்பது கையினுலுமுண்ணாகாணென்றானென்க. (உ௦௪)

சிதறரிபொழுகியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட  
மதாரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவம்வில்லாத  
துதைமணிக்கலாபமின்னத்தொனமலர்க்காமனம்பு  
புதைமலர்மாரபகுதெய்யப்பூவணையங்கிவிழ்வார

சிதறரி - சிதறினசெவவரி. மதாரி - கதிர்த்தவழரு. ஒடிப போழ்ந்து நீண்ட கண.

இ - ள். காமன் றொன்மலரம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மலர்ந்த மார்பிலே, தேவியா புருவம் வாங்குவில்லாக கண அம்பாகவெய்ய மயங்கிக் கலாப மின்ன அணையிலே வீழ்வாகாணென்றானென்க.

கலாபமின்னவென்றது புணாசசியை (உ௦௫)

க. ஸூததைகொம்புபோன்றுபொன்னிழைசுடருமேனி  
யேத்தருங்கொடியனூயிருநடுவாகப்புல்லிக்  
காய்த்தியிட்டுள்ளம்வெம்பிக்கடைந்திடுகின்றகாம  
நீத்துநீர்க்கடலைநீந்துப்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார. (உ௦௬)

உ. பொங்கல்வெம்முலைகளென்னும்போதொடுபொருதுபூந்தா  
நங்கலந்தொடையன்மாலேகிழிந்தழகழியவைகிக்  
கொங்கலாகோதைநல்லாரானாகடலமிர்தமாகத்  
தங்கலர்பருகியாராதாழ்ந்துகண்ணிமைததல்செல்லார.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

க. ஏத்தருங்கொடி - வேள அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி. இரு கூவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு

உ. பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையுந் தொடையன்மாலையினையு முடைய முலை. தங்கலா - அமையார.

இ - ள். கொம்பையொத்து இழைசுடருமேனியையுடைய கொடியனனூப புல்லியவருடைய முலைகளென்னுந் தாமனாமுகைகளோடே தமது தார்பொருது தோற்று அழகழியவைகி அதனாலுமமையாராய் அவனா யமிர்தமாகப்பருகி யதனாலு மாராராய விருப்பமிருகியாற கண்ணிமையாமற் ருழந்து உள்ளம்வெம்பிக் காய்த்தி யிட்டுக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துத்தெய்யம் இவர்களையென்றுகருகி யவா களைக கைலிடாகாணென்றானென்க. (உ௦௭)

க. கருவியின்னிசைகளார்ப்பககற்பகமரத்தினீழற்  
பொருதயலனைபகண்ணும்புருவமுமரவஞ்செய்ய  
வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பொடாபபத  
திருவனாராடல்கண்டுத்திருவொடுதினைத்துமாநூர். (௨௦௮)

௨. பனிமுகின்முனைத்தநான்குபசங்குதிர்த்திங்கனொப்பக  
குனிமருப்புமுதுமேகங்குஞ்சரங்குனிந்துகுத்த  
வினிதினிலிளகுபொற்றோடேற்றுமின்குழைகளபொங்கத்  
துனிவிலாகளிற்றோடாடித்தொழுதகக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டுமொருதொடர

க. அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க

௨. பனிமுகில்-பனிமாசு. வெண்மேகத்தேமுனைத்த நான்குபிறையையொப்ப  
வென்றார், வென்னையானை நான்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போரேற்று. தொழுதக-  
விரும்ப.

இ - ள். வேந்தே! அங்குநதுகாந்தவர், சற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்து நால்  
வகைக்கருவிகளுடனே யினிய இசைகளாராகித்தகத் திருவனாராடய மேகலைமுதலி  
யன ஆராரிற் அவாகண்ணும்புருவமும் அரவஞ்செய்யாநிறகக் கூததைக்கண்ணு  
செல்வத்துடனே யொழிந்த வினையாட்டுக்களை வினையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்  
சரம் மேகத்தோடேபோர்த்தொடங்கிக் குனிந்து திங்கனொப்பவனைந்த மருப்பாலு  
குத்தும்படி தமது தோடுங்குழையும்பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிலராய்  
அக்களிற்றோடேவினையாடிப் பொழுதுபோக்குவாகானென்றனென்க. (௨௦௯)

கழகைவாளாரமின்னகற்பகக்காவுகண்டு  
தொழுகவினாறுதமென்றோட்டேவியர்குழவாம  
னழகையிற்றொழுதுபூத்தாயஞ்சலிசெயதுவிடே  
முழகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றிரப்பவன்றே.

கழகை - தோள்வளை.

இ - ள். அவா, போகதுகர்வதற்கு வேண்டுவனதருகின்ற கற்பகக்காலைக  
கண்ணிவைத்தும்இது நிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்குழத் தோள்வளையும்  
ஆரமுமின்னச்சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவவத்தாவி வணங்கி, முனைவனை!  
இப்பிறவியைவிரும்பேம், வீடே பெயர்க்கு முடிவதாகவென்று இரப்பாக்கானென்ற  
னென்க. (௨௧௦)

மலங்குவிததாவிவாட்டிலாய்நிறையமிரதம்பெயுத  
விலங்குபொற்கலசமன்னவெரிமுலைகள்பாயக்  
கலந்தனாசென்றபின்னாடகதிரகழன்றிருந்தவெய்யோன  
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவாபொறுபுகுததிருப்பவன்றே.

பற்று, ஆவம், செற்றமுதலிய மலங்களைத்திரட்டிச் சமககுள்ளவாயுனை அவமே  
போக்கி.

[நங்காட்சி.]

இ - எ. தேவா, வாய்வுநிறைய அமிர்தம்பெய்த நலசமன்ன முலைகள் பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னாளிலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்பு போற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி யிருப்பென்றென்க.

முலைகள் தேவனாமயங்கப்பண்ணி யாவியைவாட்டியென்றுமாம். (உகக)

எல்லேழவைந்துநாள்களுளவெனவிமைக்குங்கண்ணு

நல்லெழின்மலைவாடிகஞ்சுடையமிர்துணடாரிற்

பல்பகற்றுய்த்தவின் பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்

பில்கித்தேனெழுமும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தாவேந்தே.

இ - எ. வேந்தே! அததேவாகட்கு உயிர்போகப் பதினெந்துநாள்களுளவெனக் கண்ணுமிமைக்கும்; மலைவாடிக்; அவந்தாம் நஞ்சையுள்ளேயுடைய அமிர்தையுண்டாடப்போலே யங்ஙனம் பலநாள்துகாந்தவின்பத்தைப் பயனின்றிக் காலம்போ ககினேமேயென்று பின் வருந்தவாகாணென்றென்க. (உகஉ)

தேவனோதாமுமாகித்தேவராற்றெழிககப்பட்டு

மேவல்செய்திறைஞ்சிககேட்டுமணிகமாபபணிகளசெய்து

நோவதுபெரிதுநதுன்பநோயினுட்பிறத்ததுன்பம்

யாவதுநதுன்பமன்னுயர்க்கைகொண்டவர் கட்கென்றன.

இ - எ. மன்ன! தாமுந் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற் கோபிக் கப்பட்டும், அவனாயிறைஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேவலைச்செய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும் நோவது மிக்கதுன்பம்; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்காயும் பிறத்தலுந்துன்பம்; ஆதலால், யாதொரு யாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு அவ்வியாககைகளெல்லாந் துன்பத்தையே செய்யுங்காணென்றென்க.

அணிதிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகளசெய்வார - மயன்முதலியோர்; \*நாவ லொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” என்றாபிறகும். என்றெனப்பதினை முன்னர்க்குநிறுவற்றிருங் கூட்டுக இனி + அணிக - ணாதிகளாகியவற்றிலே யேறிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளா, வாகனதேவதைகளாகியென்பதாம். ()

தேவநகித்துன்பமுற்றிற்று. நவி, கஉ.

நறகாட்சி.

கொங்குவிம்முகுளரிடின்டிக்குழவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்

சிலங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர

\* திருமுருகாற்றுப்படை: நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச் சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிந்தீர் மேனித் - துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதி.

+ “அந்தரம்விளங்கவெவருமணிகழார்ந்தமாரீண்டி” என்பா பின்னும்.

வெங்குமுலகமிருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமா னார்  
தங்குசெந்தாமரையடியென்றலையேபென்றலையே.

இ - ள். பிண்டியின்கீழே அணைமேலே தேவர்சிற்றப்புச்செய்ய ஞாயிற்றெழி  
லேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானுடைய தாமரை  
மேற்றங்கினவடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே யென்றனென்க.

இது வினாவு. இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல். (உகசு)

இலங்குசெம்பொனெயின்மூன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடைமூன்றும்  
வலங்கொண்டலர்தூஉயடியேத்தும்வையமூன்றும்படைமூன்றும்  
கலங்காதுயர்ந்தவதிசயங்கண்மூன்றுங்காமர்தூன்மூன்று  
நலங்கொடம்பாற்குணக்கடலுமுடையாரநம்மையுடையாரே.

எயின்மூன்றாவன: உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம். குடைமூன்றா  
வன: சந்திராதித்தியம், நித்தியயித்னோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்றாவன: நாக  
லோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படைமூன்றாவன: இரத்தினத்திரயம்; அவை:  
நற்காட்சி, நன்னாணம், நல்லொழுக்கம். அதிசயங்கள்மூன்றாவன: சகசாகிசயம்,  
கர்மகூயாகிசயம், தெய்வீகாகிசயம். தூன்மூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம்,  
புகருகியாகமம். குணக்கடல் - அந்தஞானதிருணங்கள்.

இ - ள். இவற்றையுடையார்காண்<sup>1</sup> நம்மை அடிமையாக வுடையாரென்ற  
னென்க. (உகரு)

மன்றனாறுமணிமுடிமேன்மலிந்தகுளாமணிபோலும்  
வென்றோர்பெருமானறவாழிவேந்தன்விரிபூந்தாமரைமேற்  
சென்றதிறுவாரடியேத்தித்தெளியும்பொருள்களோரைந்து  
மன்றியாறுமொன்பானுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோ - இருடிகள். \* ஐந்தாவன. சீவம், புற்கலம், தருமம், அதருமம்,  
ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி. இவற்றோடு காலமுஞ்சேரஆறுமாகும்.  
ஒன்பதாவன: சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சாரை,  
பந்தம், மோகூம்எனவ்வை.

இ - ள். அறவோர் ஞானாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய  
அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதுமென்பரென்ற  
னென்க. (உகசு)

பெரியவிற்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுருங்கு  
முரியசெய்கைவினைப்பயத்தையுண்ணுமெனவேயுணர்ந்தவனை  
யரியரென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது  
மிருசார்வினையுந்தெளிந்தாரேயிறைவனுலுந்தெளிந்தாரே.  
பெட்ட - விரும்பின.

\* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆறினை ஷட்திரவ்யமென்றும், ஒன்  
பதினை நவபதார்த்தமென்றுங்கூறுவர்.



[நங்காட்சி.]

இ - ள். தஞ்சையலாற் றமகஞரியவாகிய இருவினையின்பயினை இங்கிரனுங் குரங்கும் துகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இந்நிலை யெய்துதற்கரியரென்றுவியந்து இங்கிரனை மகிழாதேயும், பிறா இந்நிலை யெய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் குர வகை யிகழாதேயும் நலவினைதீயினையின்றனமை யித்தன்மைத்தென்று தெளிந்த வர்களேகாண இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டு பரமாகமததையுந் தெளிந்தா ரென்றானென்க.

\* அவை பன்னிரண்டும், பதினான்கும் பதினாறும் ஆக நாற்பத்திரண்டு. (உகஎ)

உறுவாப்பேண லுவர்ப்பின்மையுலையாவின் பந், சலேநிற்ற லநிவாசிறப்பிற் கெதிராவிரும் பலழிந்தோரி ழுதலறம்பகர் தல சிறியாரினத் துச்சோவின்மை சினவகைவிடுதலசெருககவித்த லிறைவனறத் துளர்க்கெல்லாமினியராதலி துதெளிவே.

இ - ள் மிககோராவிரும்புதல, வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்தங்கருத்துத் தம்மிடத்தேறிற்றல, அறிவர்க்குசெய்யும் பூசைக்கு எகிரியிருமபுதல, அழிந்தோ னாப் பழையநிலையிலேநிறுத்ததல, அறததைக்கூறுதல, அறிவின்மாமககளைக் கூடா திருத்தல், சினததைப்போக்குதல, செருககைக்கெடுத்தல், இச்சமயத்தாக்கெல்லாம் இனியராதல ஆகியவிததன்மைகாண் பரமாகமப்பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவ தென்றானென்க. (உகஅ)

செறியச்சொன்னபொருடெளிந்தாசேராவிலங்கிற்பெண்ணுகா  
குறுகாரநரகமோரேமுங்கிழமுததேவாகுழாநதிண்டா  
ரறியாதுரைத்தேனதுநிற்கவாதேநரகமாகாத  
பொறியாபோகபூமியுள்ளிலங்குமாவரொருசாரா.

இ - ள். யான் சொன்னபொருளைச் செறியத்தெளிந்தார், விலங்கிறசேரா, பெண்ணுகப்பிறவா, ஏழுநரகத்தையும்ணுகா, மேலான மூன்றுதேவர்கிரள்களைத் தீண்டா, இவற்றுள் நரகமேமென்று அறியாமற்கூற்றேன, அது நின்மனத்தே யே மென்று துணியாமை நிற்பதாக, ஆகாதநரகம் ஆறே, அதற்குக் காரணமயாதெ னின், ஒருசாரா நல்வினைநிறைந்த போகபூமியில் விலங்காய்ப் பிறப்பதுஞ்செய்வா கானென்றானென்க.

நரகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சருக்கராப்பிரபை, வாலுகாப்பிரபை, பங கப்பிரபை, தூமப்பிரபை, தம்பிரபை தமத்தம்பிரபைஎனவிலை. மேழுமுத்தேவ ராவா: பவணா, வியந்தரா, டியோதிஷ்கா. ஆகாதநரகமாதேயென்றது-பூவாயுஷ்

\* அங்காகமம், கஉ; பூர்வாகமம், கச, பஞ்சருதியாகமம், கசு. சீவசம்போ தனை, வெண்பா. “ஆறிரண்டங்கமு மாயநதிரேழு பூவருங் - கூறிரண்டெண் கே ள்விசுளிற் குன்றமுற - தேறி - வரநதருநல் லோத்துகைக்கும் வாய்மையார் பா த - நிரந்தரநான் வந்திப்ப னின்னு” என்பதனாலறிக.

† ஐயோதிஷ்கா சந்திராதித்திய கிரக நக்ஷத்திர டாரகைகள். “சந்திரருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாணமீனும் - வெந்திறல கோட்கரு மெனவ் ளவகி விசும்பாறு- மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவருஞ் - சுந்தரஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர் பவருஞ் சோதிடரே.” எனஞர் சூளாமணியிலும்.

யம் முன்பேநரகாயுத்யங்கட்டினபின்பு † தரிசனங்கொண்டவர், முதல்நரகத்திலே யும் போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்பென்றதென்க. (௨௧௯)

நற்காட்சிமுற்றிற்று. கவி, ௬.

சீ ல ம்.

ஏத்தருந்திருமணியிலங்குநீர்மைய  
கோத்தனபோற்குண நூற்றுக்கேகாடியங்  
காத்தனகாவலபந்நெண்ணுயிரம்  
பாத்தனபண்ணவர்சீலமென்பவே.

இ - ள். காவலனே! இலங்குநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்தனபோ லும் என்பத்துநான்கு தூறாயிரமாகப் பகுக்கப்பட்டனவாகிய குணவிரதங்களும், நூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணுயிரஞ் சீலாசாரமும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றானென்க. (௨௨௦)

மொய்யமாளுட்பினுண்முரல்கொண்மன்னவா  
மெய்புகுபொன்னணிகவசமொபபன  
மையலேம்பொறிமதம்வாட்டிவைகலுஞ்  
செய்வினைநுணுக்குவசீலமென்பவே.

இ - ள். அவற்றுட் சீலமென்றுகூறப்படுவன, வலிமேவின் போரிலே மன்ன வர்மெய் சென்றுமறையும் கவசத்தையொப்பனவாய், நாடோறும் உணனின்னு மயக் கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையுமவாட்டிப் புறத்துச்செய்யுந் தீவினையையுங் குறைப்பனகாணென்றானென்க. (௨௨௧)

மணித்துணரீனையதங்குஞ்சிவன்கையாற  
பணித்தனாபறித்தலிற் பரவைமாநிலந்  
துணித்தொருதுணிசுமந்தனையதிண்பொறை  
யணித்தகுமுடியினையாதிபாகவே.

மணியினையதுணர் - நீலமணியினைய பற்றம்.

இ - ள். முடியினைய்! குஞ்சியைத் தங்கையாற்பறிக்கையினாலே இத்தின்னணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை யிருகூறுக்கி அகில ஒருகூற்றைச்சுமந்து பொறுத்த தன்மையவென்றுகருதி அச்சீலங்களுள் இதனை யாதியாகக்கொண்டு பணித்தாரென் றானென்க.

ஒருதுணியோடுவமரித்தலின், ஏனையவொருகூறும், இஃது ஒருகூறுமாகக் கூறி னான்; அருமையானென்றுணர்க. இது துறவின்பகுதியென்றுணர்க. (௨௨௨)

வேறு.

பெரியவாட்டடங்கடசெவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்  
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி

[தானம்.]

யொருவரவாயுமிழ்ப்பட்டதம்பலமொருவாவாய்க்கொண்  
டரியவைசெய்பவையத்தாண்பிறந்தாகளன்றே.

இ - ன். கண்ணினையுஞ் செய்யவாயினையுமுடைய பிறர்மனையாணை யவாவி யவ  
ளிடத்தேமருவி யொழுகக்கத்தைத் தபபுமாந்தா இமமையிற் புறஞ்சொல்லாகிய கூர்  
முணமத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவனை முனனா நுகாந்தாரொருவா அவன்  
வாய்க்கண்ணே யுமிழ்ப்பட்டதம்பலத்தைப் பின்னா நுகாவாரொருவா தம்வாய்க்  
கண்ணே வாங்கிக்கொண்டுதின்று இங்ஙனம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள்; இத்  
தன்மையா வையத்தில ஆணமக்காராய்ப் பிறந்தவாகளன்றுகாணென்றானென்க.

இக்கவி இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய அவ்விரதங்களுள், இது காததலரிதென்று  
கூறிற்று. (௨௨௩)

ஒழுக்கமேயன்றித்தகளுளுளுணாவழிகுமுடடும்  
புழுப்பயிறேனுமன்றிபபிறவற்றின்புண்ணுமாநநி  
விழுப்பபனிழுகுமாநதாவெறுவிலங்கென்றுமிக்கார  
பழித்தனவொழித்தல்சீலமபாரமிசையவர்கட்கென்றான்.

இ - ன். உலகில அறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலே  
யன்றி யுணர்வையுங்கெடுக்குவ கன்னையும், புழுப்பயின்றதேனையும், பிறவற்றின்  
புண்ணுகிய தகைகளையுமாந்தி வீடுபெற்றறினை யிழுகுமாந்தர் உணர்விலலா விலங்கு  
போலவரென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை நுகாதலைத் தவிரதல்காணென்றானென்க.

சீலமுற்றிற்று. கவி, ௫.

தானம்.

நன்னிலத்திடவித்தினயமவரவினைந்துசெலவம  
பின்னலம்பெருகவீனும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற்  
புன்னிலத்திட்டவித்திற்புறகெனவினைந்துபோக  
மின்னெனத்தூறக்குந்தானத்தியற்கையுமவிரிந்துமன்றே.

இ - ன். நன்னிலத்திலேவிதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வரவினைந்து செல்  
வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகவீனும பெறுதற்கரிய தலையான தானத்தியற்கை  
யையும், சொல்லுமளவிற் பொல்லாநிலத்திலே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லா  
தாகவினைந்து போகமானது கிலநில்லாது மின்போலத் தோன்றியாயும் இடையான  
தானத்தினத்தியற்கையையும், இனி விரிததுக் கூறுதுமென்றானென்க. (௨௨௫)

க. ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்  
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குமின்றெரியவிட்டப  
பொய்கொலைகளவுகாமமவாவிருளபுகாதுபோற்றிச்  
செய்தவநுனித்தசீலக்களைகதிர்த்தியுக்களொபபா. (௨௨௬)

உ. வாய்ச்சிவாயுறுதகிமாந்தாமயிரதொறுஞ்செத்தினலும்  
பூச்சுறுசாந்தமேநதிபுகழ்ந்தடிபணிந்தபோதுந்

தூக்கியிவ்விரண்டுநோக்கித்தொல்லிணையென்றுதேறி  
நாச்செலும்பராவுகொள்ளார்மர்பிறரெனறுமுள்ளார. (உஉஎ)

க. பாற்கதிர்ந்திங்கட்கொட்பிறபருமித்தகளிறுபோல  
தூதகநுகொண்டுகண்ணணுகத்தளவெல்லேநோக்கி  
மேற்கதிககேணியாயவிழுத்தவாமனையில்வந்தாற்  
காற்கொசிகொமபுபோலக்கைதொழுதிறைஞ்சிமாதோ. (உஉஅ)

ச. தொழுககையாற்றொழுதுவாழ்த்தித் தாமணிலிவந்துளேற்றிப்  
பொழிபுனைதுகில்னீக்கப்புகழ்ந்தழகழீஇயபின்பை  
யமித்தசாந்தகிலினையாய்மலரஞ்ச்சித்தானூர்  
கொடுப்பாநாலமிர்தமூன் றிறகுணமபுரிந்தடங்கினூர்க்கே.

இவைநான்குமொருதொடர்

க. மனவெழுச்சியடங்கியாமைபோல ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப் பொய்  
கொலைகளவு காமம் அவாவாசிய இருள் சென்றுபுகாமற் சீவபுத்தலமுதலிய ஐந்தின்  
மெய்வகையினை யாராயுஞ் சிந்தையாகிப் விளக்கை யலியாமல எரியவிட்டுப் போற்  
றிச செய்கின்றதவத்தைக் கூடாககிகழ்த்தின சீலமாகிய கதிரினையுடைய திங்களை  
யொப்பார்

உ. மாந்தா வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி யொருமயிர்க்கு ஒருசெததாகச  
செத்தினாலும், பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையுஞ் சீர்தாகிப்பார்த்துப் பழ  
வினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலதும் பணிந்தகாலதும் பிறரென்றும் நம  
ரென்றுங் கொள்ளாராய வைதலையும் வாழ்த்துதலசெய்தலையுமுள்ளார இதுநிர  
னிறை.

க. \* திங்கை எல்லாமின்களையும் அளித்தற்குச் சுழலுஞ் சுழற்சிபோல எல்  
லாநாயுமளித்ததற்குப் பலதாரணிந்தகளிறு அடங்கி மெத்தென நடக்கமாறுபோலஆக  
மத்திற்கூறியவழியை யுட்கொண்டு துகத்தளவாகிய எல்லையைநோக்கி மனையிடத்து  
வந்தால்.

ச. அடுத்த - பொருந்தின நாலமிதம் உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகு  
வன. மூன்றின் - மனோவாக்குக்காயங்களின் தூய்மையோடே.

இ - ள். திங்கைளொப்பாராய உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய விழுத்தவா  
மனையிலவந்தால், அவனாக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு மணிலிவத்திலேயிருந்  
திப் பின்னாக் கொமபுபோலவிறைஞ்சிக் கைதொழுது அவரடியிற்பொழியைத் துகி  
லாற்றுடைத்து சீராற்கழவினபினனா, அவரைச் சந்தனமுதலியவற்றால் அருசெத்து  
அமையாராய் அவாக்கு நாலவகையமிர்த்ததையும் மூன்றோடே கொடுப்பார்கானென்  
றுனென்க. (உஉக)

ஒன்பதுவகையினோற்றுத்துமாக்காகுமார்ந்த

வினபதமருளியீதலிடையெனமொழிபயராக்குந்

\* “அச்சுவினிமுதலாகிய நகூத்திரங்களுள் கிரமஹானியின் றிச்சுரிகின் றசந  
இரணைப்போலக் கிருகந்தோறும் மெளனியாகி எழுந்தருளுகின்றஸ்வமி” என  
ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதிரத்தவகர்புராணத்துவ் கூறினா.

[தானப்பயன்.]

துன்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறுடடினாக்கு  
நன்பொருளவழங்கினாகுமபயனமகநிறியலாகா.

இ - ள் ஒன்பதுவகையினா கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று யான் முற் கூறிய\*உத்தமராயினாக்காகும், குறைவற்றஇனிய சோறறை யார்க்குமருளிக்கொடுத்தல் இடையாயதானமென்கூறுவா, இவையன்றி விலங்கைத் துன்புறக்கொன்று சோறறையூட்டினாக்கும், அதனையுண்ட பாலிகட்கும், அவர்க்கு நலன்பொருளைக் கொடுத்தாாகும் வினையுந்திவினைப்பயன நமக்கா அறிந்துகூறமுடியாவென்றானென்க.

ஒன்பதாவன “எதிராகொள விடநனி காட்டல கால்கழிஇ, யதிர்ப்பட வருச்சனை யடியின் வீழ்தரன், மதுரநன் மொழியொடு மனமெய தூயரா, யுதிராகநம் வினையென வுண்டி யேந்தினா.” எனவிவை (உக௦)

தானமுற்றிற்று கவி, சு

தானப்பயன்.

கூற்றுநாவலறுவதனையகூடிலை

யேற்றநீர்ததுளமபுவாளிறைவவீங்கினிப

போற்றினேகேண்மதிபொருவில்புண்ணியாக்

காற்றியகொடைபயனறியக்கூறுவாம.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவனைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப பலருங் கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினது நாப பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயிரையுண்ணுமவாள், வடிவுவமையுங்கொள்க துளும்புநீரேற்றவாள்-மணிக்குடங்களிலசையும் மஞ்சனநீரை யரசொரியும் வாள்

இ - ள் இறைவனே! இனி யிவவிடத்து மனைவியுநதானும் மனம்பொருந்திப் புண்ணியாக்குக்கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவேம், அதனைப் போற்றிக்கொள்ளுனென்க. (உக௧)

க கடிப்புவாரங்குள்கொளீஇயதைதூர்ந்

தடுததுவாரமயிர்ததுதயலறவூகலிற

பொடித்ததொற்றாமரையினையொங்கமு

லிடைக்கிடந்தெவ்வளவிரும்புகாயநததே

(உக௨)

உ. காயந்தவவ்வளவினாறகொவூர்தொத

தாயந்தறிகொடையினதாவிறபுண்ணியந

தோய்த்துயிருடம்பிவனெழியத்தொக்ககொள

வீர்த்துபோய்வயிற்றகமவிதியினெயதுமே

இவையிரண்டுமொருதொடா

\* அநுங்கலச்சேப்பு, ககசு குறள்வெண்பா. உத்தமாக் கொன்பது புண்ணியத் தாலீவ - துத்தம தான மெனல்.

விளிம்பிற் பிணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வானா விரல்கோத்துக்கொண்ட கையா லே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியையுதவின, அவ்வழலிடைக்கிடந்த இரும்பு எவ்வளவுகாய்ந்தது; அக்காய்த்தமிகுதியினாலே தானுண்ணுநீர்போல இருப்புயிருந் தோய்த்தென்க. நெடியவாய்மயினாயுடைய துருத்தி. அலற - அதன்வாயொய் விப்ப. உயிரென்றது - மேல் \* “இரும்புபோலவாம் - பிணியுயிரா” என்பதனால், ஈண்டு நரகத்துச் சேற்றருரிய இருப்புயினாக கூறிற்றாம்.

இ - ன். இவ்விருப்புயிர் பலபிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட்கிடந்து காய்த்தே தீவினப்பயனாகிய நீராயுண்ணுதலுக்கெடுத்து என்ஞ்செய்த நற்றானத் தினதளவாலே யுண்டான புண்ணியநீரா யுண்டு போய்ப் போகபூமியிலே ஒருவயிற் றகத்தே யெய்துமென்றானென்க.

தப்பும்வழி யிதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கடைத்த நாளாறுத லின், உடம்பிவனெழியப் போயென்க. (உருக)

க. திங்கணுளொன்பதும்வயிற்றிற்சோந்தபின்  
வங்கவான்றுகில்பொதிமணிசெய்பாவைபோ  
லங்கவாரிரட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ்  
சிங்கினுரிருமுதுகுரவரென்பவே.

(உருச)

உ. †இற்றவர் தேவராயப்பிறப்பவீண்டிடல்  
பற்றியவிசும்பிடைப்பரவுமாழுகி  
றெற்றெனவிந்தெனவீந்துபோகுமான்  
மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

க. வங்கம் - மரக்கலம். சிங்கினா - சிங்கினுரெனவிகாரம்.

உ. இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

இ - ன். அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருநூற்றெழுபதுநாளும் வயிற்றிலேயிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாறப்பொகிந்தபாவை அத் துகிலினின்றும்புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி யிரட்டைப்பிள்ளை ளாய்ப் பிறந்தவளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச்சிங்கிக்கொண்டுநின்ற

\* முத்தியிலம்பகம், பரிதீர்வாணம், ௧0.

† இக்கவியும், இதனுளாயும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட் டுள்ளன.

இற்றவர் தேவராயப்பிறப்பவீண்டிடம் - பற்றமில்பறவைகளடையக்கொண்டு போய்ச்-சுற்றியபாற்கடத்துளும்பவிட்டிடும் - பொற்றிரள்வரையொடுமின்னுப்போல வே.

இ - ன். (சிங்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள்) தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்க ளாய்ப் பிறப்ப, வரையோடுகூடிய மின்னுப்போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைக ளெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாற்கடலிலேபோகடுமென்றானென்க.

[தானப்பயஸ்]

வர்கள், தம்முடம்பைநீத்துப்போய்த் தேவராயப்பிறப்ப, ஈண்டியவுடல் மேகவிநா சம்போலமாய்ந்துபோம்; அம்மக்கவண்ணம் இனிச்செப்புவாமென்றானென்க. ( )

பிறந்தவக்குழவிகள்பிறாகள்யாவரும்  
புறந்தரலின்றியேவளர்நதுசெல்லுநா  
ளறைந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை  
நிறைந்தனர்கலைகுணமுறுப்புநீரவே

இ - ள். பிறந்தவப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே வளர்ந்துசெல்லுநாள் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுகளுள்ளே நீர்மையையுடையவா கிய உறுப்புங் கலையுங் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆகமத்தேயறைந்தா ரென்றா னென்க.

குழலியென்னும விரவுப்பெயரின்பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையை யுணர்த்துதல், \* “சுடி சொல் லில்லை” என்பதனாற் கொள்க (உருசு)

வேறு.

சோலையினரும்பித்திகுக்கட்சுடரொழுகத்தேபோன்  
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகமுந்துகிலுநானறு  
காலையுமிரவுமில்லாக்கற்பகமரத்தினிழற்  
பாலையாழ்மழலைவேறாய்ப்பன்மணிக்கொம்பினின்றூள்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

இ - ள். பாலையாழ்போலுமழலைச்சொல்லாள், அவனைநீங்கிப்போய் ஒருசோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றோடு பூத்ததன்மைபோல ஈன்று நானறு காலையு மிரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழலினே மணிக்கொம்புபோலே நின்றாளென்றா னென்க. (உருசு)

இலங்குபொற்குவகிசாந்தமெழுதியதனையதோண்மே  
னலங்கிளர்குழைகணன்றுசாந்தின்வாயநக்கிமின்னக்  
கலங்கலந்தகன்றமார்பிற்கற்பகமாலேதாழ்  
விவங்கரசனையகாளை வேனில்வேந்தென்னச்சேர்ந்தான்.

இ - ள். கிங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவனா யனை தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நானறு நக்கிமின்ன, மாற்பி லே மாலேதாழ்க் காமெனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தானென்றானென்க. (உருசு)

குண்டலங்குலவியின்னப்பொன்னரிமாலேதாழத்  
தெண்டலமிர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைநிற்ப  
விண்டலர்மாலேமார்பன்விதியினுற்சென்றுமாதோ  
கண்டனன்கலந்தவுள்ளவகாதலினொருவராஊர்.

இ - ன். அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவைபோல மின்னத தாழ அவ்நின்றவளவிலே, ஊழாலே சென்றுகண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ள மும் காதலினும் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினொன்றொனென்க. (௨௩௧)

கொதிநுனைக்காமனம்புகொப்புளிததுமிழ்நதுகாம  
மதுநிறைபெய்துவிம்முமணிக்குடமிரண்டுபோல  
நுதிமுந்முந்தஞ்சூடிநோக்குநராவிவாட்ட  
விதிமுலைவெய்யவாகிததாரொடுமிடைநதவன்றே

காமத்தைக் கொப்புளிதது கொதிநுனையினையுடையவம்பைக் காமன்சொரிய. உமிழ்ந்து - உமிழ். மதுபெய்துநிறைநத மணிக்குடம்.

இ - ன். நோக்குநராவிவாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே முதத்த தைச்சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதியாலே யம்பைக காம னுமிழ அவன்றாரோடு மிடைந்தவன்றொனென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூடின

(௨௪௦)

இமைத்ததுங்கண்களொனையிகழ்நதனிரொன்றுசிற  
வமைத்ததுநின்ன முகுகோலமாரவுண்டறுககலாற்ற  
திமைத்தனவஞ்சியென்னவினையவள்சிலம்பிற்குஞ்சி  
நமைத்தபூந்தாமநதோயநகைமுகவிருந்துபெற்றான்.

இ - ன். நுககண்கள் இமைத்தன, ஆதலாலே நீர் என்னை யிகழ்ந்தீரென்று அவள்சிற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும், ஒப்பனைக்கோலத்தையும் நிறைய வுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல்லாநிற்க, இனையவளது சிலம்பிலே தன்குஞ்சியிறகுட்டிய தாமந்தோயதலாலே யமைத்து நகைத்தமுகத்தில விருந்தைப் பெற்றொனென்றொனென்க.

அமைத்து-பொறுத்து, வழுவமைத்தென்றும்போலநின்றது. கூ. நவும் பாடம். (1)

இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்  
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணியினையோர்த்து  
நன்மலர்நானவாவிநீரணிநயந்துஞ்செல்வத்  
தொன்னலம்பருகிக்காமத்தொங்கலாற்பிணிககப்பட்டா.

இ - ன். அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சோந்துங் காவிலேபுகும் யாழைக்கேட்டும் வாவியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தைவிரும்பியுஞ் செல்வத்தையுடைய தொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாலையாற கட்டப்பட்டாரென்றொனென்க. (௨௪௨)

பூமுற்றநதடங்கணும்பொன்னெடுங்குன்றனுங்  
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாவகற்பகமரங்களேந்தத்  
தாமுற்றுக்கழிப்பாதானமிடையதுசெய்தநீரா  
ரோமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழமைவேந்தே,



[சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.]

இ - ள். வேந்தி! அங்ஙனம் தலையானதானத்தைச் செய்த பூவீன்றன்மை நிரம்பிய கண்ணாளுந் குன்றனாளுந் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாம் \* கற்பகமரங்கள் கொடுக்க, அவற்றைறுகாந்து காலங்கழிப்பா; இடையதாகிய தானத்தைச் செய்தவர்களுந் கருமபூமியிலே யிருநிதிக் கிழமைகளை மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்ப ரென்றானென்க

எழுந்து - “தேரேழுந்து” என்றறபோலின்றது. கடையானதானத்திற்குப் பாவமே யுணமையின், எண்டுக் கூற்றிறலா (உசக)

அடங்கலாககீர்ததானப்பயத்தினுலலுமுந்நீர்த  
தடங்கடனடுவுட்டிவுபலவுளவவற்றுடடோன்றி  
யுடம்பொடுமுகங்கொளவ்வாருழ்கனிமாந்திவாழ்வா  
மடங்கலஞ்சீற்றத்தபபின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முறகூறிய புண்ணியரல்லாதாககீர்த தானத்துக்குப் பயன்கூறுகின்றது.

இ - ள். மன்னரேறே! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடுத்த தானப் பயனலே, கடலிடைத் தீவுகள் பலவுள; அவற்றிலே உடம்பு மக்களுடம்பும், முகம் விலங்கின்முகமுமாய்த் தோன்றிக் கனியைமாந்தி வாழ்வரென்றானென்க. (உசச)

தானப்பயன்முற்றிற்று. கவி, கச.

சீலப்பயன். காட்சிப்பயன்.

செப்பியசீலமென்னுந்ருமணிமாலேகுழந்தா  
கற்பத்துளமரராவர்காட்சியினமிாதமுண்டா  
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்  
கைப்படுததலங்கலாழிககாவலராவர்கோவே.

இ - ள். கோவே! யான முறகூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலையச்சுடி னார், கற்பத்தில் அமரராவா; காட்சிப்பயனை றுகாதார் பின்னா உலகெல்லாமொப் பருகுடையாலேநிழற்றி யின்பத்தை யகப்படுத்திச் சக்கரவாத்திக ளாவரென்றானென்க (உசடு)

சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்முற்றின கவி, க

\* கற்பகமரங்கள், க0.

† இத்தீவுகளை அந்தரத்துவீபமெனவும், குமானுவ்யத்துவீபமெனவும் கூறு வர்; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு; அவற்றை “வாரியுட்டிவுதொண்ணூற்று” என வும், ஈண்டு “உடம்பொடுமுகங்கொளவ்வார்” என்றதை விளக்கி, “ஒன்றதாய் காலர் வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம்-பன்றிமான் குரங்கு கீரி யொட்டகங் கரடி யாதி- யொன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காத மோக்கர் - தின்றிடைப் பழத்தை மண்ணை முழைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர்வர்.” எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

## வீ டி பே ரு.

வீட்டினதியற்கைநாம்விளம்பிற்றீங்கதிர்ப்  
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை  
மோட்டிருங்கொழும்புலர்ப்பிண்டிமூர்த்திநூ  
லீட்டியபொருளகத்தியன்றதென்பவே.

இனைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடை  
மூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

இ - ள். வீட்டினதியற்கையை நாங்குறின், அது மூர்த்தியீட்டிய நூற்பொரு  
ளிடத்தேகூற்றிற்று; அதனை யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

என்ப - அசை.

(உசசு)

உள்பொருளிதுவெனவுணராதன் ஞானமாந்  
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்  
விள்வறவிருமையும்விளங்கத்தன்னுளே  
யொள்ளிதிற்றரித்தலையொழுக்கமென்பவே

இ - ள். பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்,  
அங்ஙனமுணர்ந்த அப்பொருளின்றன்மை இதுவெனத் தெளிந்துவிடுதல் காட்சியாம்,  
அங்ஙனம் தெளிந்தவிரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும்படி தன்மனத்திலே நிலை  
பெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றானென்க.

ஐ, என்ப - அசை.

(உசஎ)

கூடியமும்மையுஞ்சுடாந்தகொந்தழ  
னீடியவினைமரநிறாததுச்சுட்டிட  
வீடெனப்படும்வினைவிடுதல்பெற்றதங்  
காடுழிற்றோளினாயநந்தநான்மையே.

இ - ள். தோளினாய்! இவ்வனங்கூடிய மூன்றுதன்மையும்நின்றெரிந்தநெருப்பு  
மிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நிராத்துச்சுட்டுப்போகட அவ்விருவினை  
தாம் நெடுங்காலமபயின்ற உயிர்க்கிழுவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படும்; \* அங்குப்  
பெற்றபயன் அநந்தசதுட்டயங்கள் காணென்றானென்க.

அவை: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசகம். (உசஅ)

கடையிலாவறிவொடுகாட்சிவீரியங்  
கிடையிலாவின் பமுங்கிளந்தவல்லவு  
முடையதங்குணங்களோடோங்கிவிண்டொழ  
வடைதலான்மேலுலகறியபபட்டேத.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப்பெற்ற அநந்தசதுட்டயமுகூறிப் பின்னா

\* அநங்குலக்சேப்பு, கடுஅ: (குறள்வெண்பா.) எல்லையி வின்ப முணர்வு  
வலிகாட்சி - புல்லும் வினைவென்ற வாக்கு.

[பிறவிகளறவுரை.]

ஏனநான்குங்<sup>1</sup> கூறுகின்றா. கடையிலா - முடிவிலாத. இதனை நான்கினோடுங் கூட்டுக. கிடை - ஒப்பு

இ - ள். அறிவுங் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்லனவுந் தம்முடையகுணங்களாலேமிக்கு விண்ணிலுள்ளார தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு, அஃது யாவராலும் அறியப்பட்ட தென்றனென்க.

அல்லவென்றது, ஏனநான்கையும்

(உசக)

வீடுபேறுமுற்றிற்று கவி, ச

பிறவிகளறவுரை.

மாதவனெனப்பெயர்வராயினவவரை  
யேதமிழலயிறணிபவளவாயுததொடுத  
தாதியிலறவுரையருவிவீழ்ந்தென  
மாதுயாமலங்குடமன்னனுமுனான்.

இ - ள். அழகிய வரைகளையுடைய பவளம்போலும் வாயிறபிறந்த ஏதமில் அறவுரையாகிய அருவி, தொடுத்து மாதவனெனப்பெயர்ப்பெற்ற வராயினின்றும்வீழ்ந்ததாக, துயராசசெய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன் ஆடினானென்க

\* “துண்ணியவரியொடுதிரனடு” என்றா முன்னும். வாய், மேகமாயிற்று. ()

எல்லையிலறவுரையினியகேட்டபின்  
ரெல்லையெய்மபிறவியுருதொகுத்தபாவமும  
வல்லையேபணியினமடிகளெனறனன்  
மல்லையெவன் தகன் துபொன்மலர்ந்தமார்பினான்

மல - மற்றொழில். பொன் - திரு.

இ - ள். அங்குனமாடினமார்பினான், இனியவாகிய எல்லையிலலாத அறவுரையைக் கேட்டபின்னா, அடிகளே! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்பிறப்பில் யாந்தொகுத்த பாவத்தையுங் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றனென்க.

அம - அசை. கடுகததுறத்தற்கு வல்லையென்றான்.

(உருக)

கதிர்விடுதிருமணியங்கைக்கொண்டதொத்  
தெதிர்வதுமிறந்ததுமெய்திரின்றது  
மதிர்வதுதவவிளக்கெறிப்பக்கண்டவன்  
பதாறுதிருமொழிபணிகுமென்பவே

இ - ள். மணியை யங்கையிற்கொண்டால் ஆண்குள்ளவற்றையது விளக்குந்

தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவினக்கு விளக்குதலாலே முக்காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்றாரென்க. (௨௫௨)

வேறு.

முழுநீர்வளைமேய்தலின் முததொழுகிப்  
பொழிநீர்நிலவிண்ணிருள்போழ்ந்தரிசிக்  
கழுநீரொழுக்கமுநீர்மலருந்  
தழுநீரதுதாதகிபெக்துளதே

முழுநீர் - கடல்.

இ - ன். கடலிற்சங்கு நாட்டைத்தழுவின் நீரிடத்தவாயவந்து ஊரிலேஅரிசிக்க முநீரிலே மேய்கையினாலே அவைசொரிந்த முத்து ஒழுவகுபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் போகவொட்டாமற் மறித்தலின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுகநின்று மலருந் தாதகியென்று ஒருநாடுளதென்றானென்க.

இருளைப்போழ்ந்துபொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய நிலவினையுடைய முத்தென்க. முத்தொழுகிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரிய மாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (௨௫௩)

சயலடாய்ந்துகளக்கடிபன்னம்வெரீஇ  
வியநீள்சுடர்வெண் மறுசோவதுபோ  
லயலேயலாதாமனாசேர்ந்துறையும  
வயல்குழிந்தனவூவளமாதனவே

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினாலே மிக்கவன்னம்வெருவி விண்ணில் ஞாயிறறை மதிசென்றுசேருந் தன்மைபோல அயலேயலாத தாமனாயைச் சேர்ந்துறையும வயவென்க.

இ - ன். அந்நாட்டில் வயலருமுந்நனவாகிய வூசன் செலவறிநெந்தனவென்றானென்க. (௨௫௪)

அவணத்தவர்கூந்தல்கிற்புகையைச்  
சிவணிச்சிறுகால்கும்கும்கொழில்சேர்ந்  
துவணுய்தகிடமருசெனநிலி லுலவும்  
பவணத்தொருபாங்கினதால்கிதோ

இ - ன். தென்றறகாற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருட்பா கூந்தலிற்புகையை முதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கமுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அகினமணத்தையுமபொருந்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த, அப்புகை வெண்மேகமென நின்றுலாவும், ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒருகற்றின் றன்மையை யுடையதாயிருக்குமென்றானென்க.

அந்நாடு கேடி.ன்மையின், அளிகச்சுவைண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - காத்தல். ( )

மதியுஞ்சுடரும்வழிகாணலுரு  
பொதியும்மகிலின்புகையுங்கொடியு

[பிறவிகளறவுரை.]

நிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்  
பதிபொன்னகரின்படிக்கொண்டதுவே.

இ - ள். அந்நிதியுடைய கொடியும் திங்களையும் ஞாயிறையும் வழிகாணலுற  
தனவாமபம் மறைக்குமபதி, நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் நன்  
மையைக் கொண்டதெனறனெனக (உருசு)

வேறு.

ஏமமாகியதுபுரவெய்திய  
பூமிமாதிலகம்மெனும்பொன்கிளா  
நாமநன்னகர்வீதிக்கடாமெலாங்  
காமவல்லிகிடந்தனபோன்றவே

காமவல்லியெல்லாங் கிடந்தனவென்றது - காமவல்லியெல்லாங் கிடக்கப்பட்ட  
அமராவதியிற் நெருக்களை.

இ - ள். நுகர்பொருளைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமென்னும் நாமத்  
தையுடைய நன்னகரிற் பொன்கிளாவீதிக்கடாம், அமராவதியிற்நெருக்களை யொத்தன  
வென்றனென்க. (உரு௭)

வேறு.

பைங்குழன்மன்னாமன்னன்பவனமாதேவனென்பான்  
சங்கினுண்முத்தமொப்பாச்சயமதிபயநதநமபி  
பைங்குணைக்காமனனனனசோதரனரச்சியந  
தங்கியகேள்வியாற்குத்தையலாச்சேர்த்தினுரே.

இ - ள். அந்நகரிலுறையும் மன்னாமன்னன் யாரென்னின், பவனமாதேவ  
னென்று பெயர்கூறப்படுவானெருவன, அவனறையாரெனனின், முத்தமொப்பாளா  
கிய சயமதியென்பானொருத்தி, அவாபெற்ற பிள்ளை யாரெனனின், காமனனன  
னாகிய அசோதரன், அவனாரன் அரசுசங்கம், அவனுக்குத் தையலாரசை சேர்த்தினு  
ரென்றனென்க. (உரு௮)

இளமுலைபொருதுதேரதாரொழில்சுழைநதழியவைகிக்  
கிலைநரமபிசையங்குத்துங்கிளாநதவைகள்றறநாளும  
வலைமயங்குருவமென்றோளவாயநலமபருகிமைநதன்  
விலைமதுததேதன்மாநதிவெற்றிப்போரநவகளுனன்

இ - ள். அம்மைந்தன் அததையலா முலைகள் பொருதலினாலே தாரா குழைந்த  
நிய அவாகள்வாய்த்தநலதைபபருகி இசையங்குத்துநதோற்றயவைகள் நாளுங் கா  
மத்தைக்கனற்ற வைகித் தேறலைமாந்தி மென்றோளினையுடைய அம்மகளிக் கு அந  
வகளுயினுனன்றனென்க (உரு௯)

இலங்கரிபரந்தவாடகணினையவாபுலவிநீங்குச்  
சிலம்பெனும்வனாடுபாடச்சீறடிப்போதுபுல்லி

யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கணமல்க  
நலங்கவர்ந்துண்டிணைநாமுறக்கழிக்குமாதோ.

இ - ன். அவன், அவ்வினையவர் புலவிலீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங்கலிடத்  
தேயவா சிறழ்ப்போதை வண்டிபாடச்சேர்த்திப் பின்னர் அவரை யுவகைக்கண்ணீர்  
மல்கப்புல்லி நலத்தைதுகர்ந்து பகைவாஞ்சக் காலம்போக்குமென்றானென்க.

இங்ஙனம் காமதுகரினும் வீரத்தின்மிக்கமைதோன்ற நாமுறவென்றா. (௨௬௦)

வேறு.

மங்கையர்தம்மொடுமடங்கல் மொய்ம்பினுன்  
பங்கயப்பனித்தடஞ்சேர்ப்பார்ப்பனஞ்  
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே  
பொங்கிமேற்பறந்துவிண்புதைந்ததென்பவே

இ - ன். அம்மொய்ம்பினுன், மங்கையருடனே நீர்வினையாடுதற்குப் பங்கயத்  
தடத்தைச் சேர்ந்தானாக, ஆண்டிறைந்த பார்ப்பையுடையவன்னத்திரள், அஞ்சிக் கய  
லிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பறக்கையினுலே விணமறைந்ததென்ற  
னென்க. (௨௬௧)

வேறு

வேய்ப்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோல விசம்பிற்பறக்கின்றவெள்ளீர் யன்ன  
மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாயமென்னுமரிவையசாயற்  
றேய்ந்ததன்காதலன்பற்றவறறுச்சொரிகின்றமேகலைபோல்வீழ்ந்தவாளை  
பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனித்தாமரைசூழ்பபற்கோயிலே.

வாளை துகைத்தலாலேகிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிரிந்ந் தாமரைசூழ்ந்த  
நீராவிமண்டபம். பகற்கோயிலென்றார், பகற்போதில் இருத்தலபற்றி.

இ - ன். கட்டின வெண்டாமரைமலைபோல விசம்பிலேபறக்கின்ற வெள்ளை  
யன்னம், ஆடையினையுங் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னுமரிவையது  
மேகலையை யவடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடநீர்ப்பான்பிழிப்ப அவை  
யற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கணனே வீழ்ந்தனவென்றானென்க.

முததமேகலையென்றுணாக

(௨௬௨)

வேறு.

விரும்புபொறதடடிடைவெள்ளிக்கிண்ணமாரா  
திருந்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பினம்  
பொருந்துபொறமுமையொடுங்கிப்புக்கொளித்  
திருந்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

இ - ன். இளங்கோகளுக்கெல்லாந் தலைவனாகியஅவன், பொறதட்டிலே  
வெள்ளிக்கிண்ணமிருந்தவைபோன்று பறத்தலாற்றாமற் றுமையிலேபுக்கு ஒடுங்கி  
யொளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்றானென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருந்தின. நமபி - ஈனடி இளமைப்பெயரனது. (1)

[பிறவிகளறவுரை.]

உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றூர்களைப்  
பெருமனீகொணர்கெனப்பேசுகாஞ்சுகி  
யொருமகற்கீந்தனன்கோயில்புக்கன  
னெரிமுயங்கிலங்குவேறகாலையென்பவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங்கண்ட வன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையுங்கண்  
டிருந்து, பெரும' ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டு  
நின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள் கூற, அது கேட்டகாளை  
யும் அங்ஙனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்றினைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கீந்தனனாய்க் கோயி  
லிலே புக்கானென்றானென்க

உட்பட்டென்றது-அககாட்சிகருட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றதனை யிரண்  
டிடத்துக்கூட்டுக. பெருமைநீரென்று பாடமோதுவாருமுளர். பலபார்ப்பைப்  
பிடிப்பித்தானென்றது பலகாற்சிறைப்படுதல்வேணமொதலின், அவற்றுள் ஒன்றை  
ன்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உசுசு)

வடமுலைப்பொன்னனார்க்கிழந்துதாமரைத்  
தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்குளல்லவே  
வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமிர்  
துடனுமீஇயோம்பினுர்தேமபெய்கோதையார்.

இ - ள். திருவையொப்பார, அவனீந்ததற்கும்கிழந்து பின்னர் அவாசடாந்  
தாமரைத்தடத்தேயுறையுதமக்கு ஈண்டுறைகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்குளல்லவே,  
வடங்குறறைகின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி  
யெல்லாருஞ்சோந்து பாலமிர்த்ததைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றானென்க.

உறைவீர்க்கென்றது-ஒன்றினைக் கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல்  
கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்றென்பதுதோன்ற முலையிலணைத்தென்றார்.  
அஃது “இளவன்னப்பார்ப்பினம்” என்றதனுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக்  
கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென்றது முலைத்தடத்தே யிணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்  
றமையார் பின்னியாருங் கட்டுண்டாரென்றற்குக் காரணமின்மையறிக. (உசுரு)

வேறு

கண்டானொருநாட்குதிமாமுடிமன்னர்மன்னன்  
முண்டாமரைசூழ்தடத்திற் பிரித்தாராகையாரே  
யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்சூழவல்லவே  
கொண்டங்குலம்மின்கொலைவேலவன்நனையென்றான்.

இ - ள். மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலிணைத்து வளர்க்கின்ற  
தன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்  
றான்; அது கேட்டவுழையார் அசோதரனென்றுகூற, அது கேட்டு அவன் அவனை  
யிங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று கூறினானென்றானென்க.

கொலுவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசரைப்படியாமற் பார்ப்பைப் பிடித்தலின், "பார்ப்பைக் கட்டுதல், கூட்டிலடைத்தல் செய்யாமையால், அரசற்குக் காட்சியானமை யுணாக. (௨௬௬)

க. படுகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாமுமேங்கு  
விடுகுந்துசுபபினவராடவிருந்தநம்பி  
யடிகட்கடிகளாருளிற்றென்றிறைஞ்சவல்லே  
கடிவிமமுதாராரங்குழகையிற்றொழுதுசோந்தான். (௨௬௭)

வேறு

உ. அணிசேரிடக்கைவிரலால்வலத்தோண்  
மணிசோவளைவாயவநின்வைத்துவலத  
தணிமோதிரஞ்சூழ்விரல்வாய்புதைபாப்  
பணியாமுடியாறபணிந்தானினையோன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். அதுகேட்ட உழையர் நம்பியிடத்தேசென்று துமக்கு நம்மரசனது அருள் இதன்மைத்தென்றுகூறியிறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லேசென்று அரசன தடியைக் கையாற்றொழுது பின்னாமுடியாறபணிந்தான், பணிந்தபின்னர் இடக்கை விரலாலே வலத்தோளில் வளையை நன்றாகத்திருத்தி வலகையில்விரலாலே வாயைப்புதையாச் சோந்தானென்றானென்க.

முழவ்யாமுமேங்கு துசுபபினவராட் அதுகண்டிருந்த நம்பியென்க. (௨௬௮)

வேறு.

கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டுங்கேட்டியேல்  
விளைக்கியவிததனாயிருமற்றீங்கெனது  
திளைக்குமாமணிக்குழைசுடர்ச்செப்பினை  
வளைக்கையார்கவரிகொண்டெறியமன்னனே.

கிளைப்பிரிவு - தாயையும் தந்தையையும்பிரித்தல். சிறையாவது - தானினைத்த வாரொழுதுதலின்றிப் பிறாநினைத்தவாரே யொழுதும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக் கிளையைப்பிரித்திருந்து ஆற்றினவருமைநோக்கி யருஞ்சிறையென்றா.

இ - ன். மகளிர் கவரிவீசாநிற்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையுங் கேட்டி யேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் விளைத்தற்கு ஓர்விதையொப்பாய்! இங்கே யிருவென்று குழைசுடர்ச் செப்பினென்றானென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானுமபிரிந்தும், அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்தீவினைதுகார்தானென்று முன்னாப் பொருளுதாத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணாக; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங் கேளென்று அவனைநோக்கி ஈனடி அரசன்கூருமையிள். (௨௬௯)

வேறு.

அறம்பெரியகூற்றின்னலங்கலணியேலோய்  
மறம்புகொணெஞ்சம்வழியாப்புருத்தினைடிச்



[பிறவிகளறவுரை.]

செறும்பெரியதீவினைகள்சென்றுகழ்தோடி  
யுறும்பெரியதுன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

இ - ள். வேலோம்! பெரிய தீவினையின்மையைக்கூறின, அவை மறத்  
தைவிரும்பிய நெஞ்ச வழியாகப்புகுந்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயிரோடே கடி  
தோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரியதுன்பமுறும்; ஆத  
லால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயர்க்கொலையும் நாமக்கு வேண்டா, இஃது  
அறங்களுட் பெரியவறமென்று கூறினானென்றனென்க. (உஎ௦)

மெய்யுரைவிளங்குமணிமேலுலககோபுரங்க  
னையமிலைநின்றபுகழ்வையகத்துமன்னு  
மையல்லினைமாநரககோபுரங்குகண்டா  
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

இ - ள். மெய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தே நிலைநின்றபுகழ்  
மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோயில்மன்னும்;  
பொய்யுரையைக்கூறினால், அதற்கு இமமையிற்பழியும், மறுமையில் நரகத்துக்கோ  
யில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண்டா, ஆதலால், அப்பொய்யுரை  
யையுங் கைவிடுமினென்றுகூறினானென்றனென்க. (உஎ௧)

முளரிமுகநாகமுனைபெயிறுமுதுகீற  
வளவிறுயாசெய்வரிவண்மன்னரதனாலும்  
வினைவரியமாதுயரம்விழ்க்கியுருங்குந்  
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்கூடே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகரையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானையினது  
முனைத்த வெயிறு.

இ - ள். களவின்வினைவினைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக்கொம்பு  
குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நரகத்திலே யரியதுன்பங்களை யது தானேசெலு  
த்தும்; ஆதலால் அக்களவை மேற்கொண்டு கடிதல் உபாயமெனக் கூறினானென்ற  
னென்க. (உஎ௨)

மடத்தகையநல்லார்மனங்கரியமாற்றார்  
பிடர்த்தலையொள்வாள்போற்பிறர்மனைகள்சேரி  
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரினனாக்  
கடுப்புடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

இ - ள். தம்மனைவியர்வருந்தப் பிறர்மனையானிச்சேரிற் றுங்கற்கரிய துன்பத்  
திடையிலேயழுந்துவர்; ஆதலால் நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடெல் றன்  
றென்றுகூறினானென்றனென்க.

மாற்றார் கழுத்திலைவத்த வான்போல் இன்னாத பிறர்மீனயென்றது கொன்றே  
விடுமென்றற்கு. (௨௪௬)

தெருளிற் பொருள்வா னுலகமேறுதற்குச் செம்பொ  
னிருளில் படிக்கால் புகழ்வித்தில்லையெனினெல்லா  
வருளுநகவையநகவைம்பொறியுநையப்  
பொருளுநகவீட்டும்பொருள்யா தும்பொருளன்றே.

ஒருவன் தெளிவானாகில். அருள்கள் பலவாதலின், எல்லாவருளுமென்றார்.  
வையம் - ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்களை நுகரப்பெறுதுவருந்த. பொருளு  
நக - அவ்வைம்பொறியும் நுகர்த்தற்குரியபொருள்களும் எம்மை நுகர்கின்றிலனென்று  
நக.

இ - ள். தெருளில், நக, நக, வைய, நக ஈட்டும்பொருள் சிறிதும் நம்பொரு  
ளன்று; அங்ஙனம் தீதாகவீட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழை  
வினைக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொன்குலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏணியா  
மென்று கூறினானென்றானென்க. (௨௪௭)

பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய  
மைபடும்வினைத்துகள்வழக்குநெறிமாயஞ்  
செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைசுகுடுசெந்திக  
கைதவதுனிதகவருடலொழிடுகென்றான்

இ - ள் பொய்யோடுநெருங்கின பொருளாசையை யுடைய பரத்தையர், மாய  
த்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததோர் கொள்கலம்; அதலின் அது பாவமுண்  
டாந் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அதனை யாடுதலையும், நடு  
நிலையைச்சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூத்த சவருடுதலையும் ஒழிகவென்று கூறினா  
னென்றானென்க.

உருளாயம் - தம்மை நுகர்வார் மனங்கட்கேற்பப் புரளுமாயம் வழக்கு\* “வளி  
வழக் கறுத்த வங்கம்” என்றற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது - நார்பொருட்டு  
முரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. (௨௪௮)

காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாருந்  
தாமமொடுசாந்துபுனைவார்பசியினுண்பா  
ரேமமுடையார்களிவரல்லரிவையிலல்லா  
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

இ - ள். காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையை யுடையாரும், தாமத்

\* புறநானூறு, ௩௬௮: களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே - யொளிறு  
மழை தவிர்க்குந் குன்றம் போலக் - கைம்மா வெல்லாம் கணையிடத் தொலைந்தன -  
கொடிஞ்சி நெடுந்தோ முகக்குவ மெனினே - கடுப்பரி நன்மாண் வாங்குவயி னெல்கி-  
நெடுமீட்டிழிந்து கிலஞ்சேர்ந் தனவே - கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே - மெய்  
சிறைத்த வடுவொடு பேரும் பிறிதாகி - வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக் - குருதி  
யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே.

[பிறவிகளறவுகா.]

தையுஞ் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே யில்லிலேசென்று பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர்; ஆதலின், இத்தீக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாத பிறவடிகளை வணங்கன்மினென்று கூறினனென்றனென்க. (1)

பூவைகிளிதோகைபுணரன்னமொடுபன்மா  
யாவையவைதங்கிளை யினீங்கியழுவாங்கிப்  
காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கிளை யினீங்கிப்  
போவார்புகழ்மபியிதுபொறபிலதுகண்டாய்.

இ - ள். நம்பி! தன்கிளையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவைமுதலியனவும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தன்கிளையினின்றூரீங்கி வருந்தப் பிரித்து இம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையிற் தன்கிளையினின்றூரீங்கித் தாமும் பிறரார் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவாரா; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்த விதுவும் பொலிவில்லாததுகானென்று கூறினனென்றனென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தறகுரியவல்லா இளமைப்பருவத்தவற்றையே யீண்டுக்கூறலிற் காவல்செய்தென்றா. ஈண்டுக் காவல்செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னங் கட்டுண்டானென்றறகு காரணமின்மை யுணர்க. (உஎஎ)

வேறு.

அல்லித்தாளறறபோதுமருதநூல்தனைப்போலத்  
தொல்லைத்தம்முடம்புநீங்குகத்தீவினைதொடாந்துநீங்காப்  
புல்லிக்கொண்டுமினாச்சூழ்ந்துபுகழுழிப்புக்குப்பின்னின்  
தொல்லையிறுன்பவெநதீச்சுடடெரிததிடுககளன்றே.

இ - ள். அல்லிதணடு அறறுவீழ்நதபோதும் நூலருது தொடாநதுநிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்குககிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தையுடைய தநதொல்லைத்தீவினையாகிய வெநதி அவ்வுயிரை நீங்காது தொடாந்துசென்றுசூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிரோய்ப் புககதோமெயயிலே தானும் புக்குப் பின்னே நின்று அதனை யெரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினனென்றனென்க. (உஎஅ)

அறவியமனத்தராகியாருயிராகருளைச்செயயிற  
பறவையுநிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி  
மறவியொன்றானுமின்றிமனத்தேகசர்க்குமபால  
கறவையிற்கறககுந்தம்மாற்காமுறப்படவெல்லாம்.

இ - ள். அறததையுடைய மனத்தராய்ப் பலலுயிராகும் அருளைச்செய்வராயின், அந்நல்லினை பறவையுநிழலும் விடாதுதிரியுமாறுபோல அவ்வுயிரை விடாமற்றிரிந்து சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையுஞ் சுரபியைப் போலக் கொடுக்குமென்று கூறினனென்றனென்க.

மனத்தில் நினைத்ததெகொடுக்கும் பாலவாகியகறவை.

(உஎக)

நெடுமணியூபத்திட்டதவழ்நடையாமைநீணீர்த்  
தொடுமணிக்ஞவளைப்பட்டந் துணையொடுநீரைப்பதேபோற்  
கடுமணிக்கயற்கணல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்  
தடுமணியாவிநீப்பாறறிவினாசிறியநீராரா.

மணி - அழகு. மணிக்ஞவளை - உவமத்தொகை. கடியகண. மணிக்கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவீநீப்பாரென்றது - வீடுபெறுதற்குரிய மணியுயிரைப் பாழேபோக்குவரென்றவாறு.

இ - ன். அறிவில்லாதார், யாகத்திற்குநட்டதறியிலே கட்டினயாமை தான் கிடக்கும்பொய்கையையுந் துணையையுநீனககுமாறுபோல, நல்லினைசெய்யாதிருந்து காமத்தையும் பொருளையுநினைத்து ஆவிநீப்பாரென்று கூறினானென்றானென்க.

\* “அழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை - நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட் டாஅங்கு” என்றாகத்திலும். (உஅ0)

வீறழிவினைசெய்காலன்வைரவாளவலையிற்பட்டார்  
சாறழிஞவளை மாலையவனாயுந்தனமுநீக்கி  
யாறழிவனாயிற்போன்றமறநனிநினைப்பாசெம்பொ  
னேறழினைறியினேறியிருவிசம்பாளுநீராரா.

வீறழிந்த வினையாவது கொலைதொழில். பலகாலும்வெட்டினாற கேழன்றென்றற்கு வைரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையிலகப்பட்டாலென்றது - பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதனம் - விழாக்கொண்டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆறழிகின்றவனாயென்றார், பயன்படுதலும் நிலைஞலையாமையும்பற்றி செம்பொனீராரென்றது - சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொன்னாகிய வுயிரை யுடையாரா. நெறிதவம்.

இ - ன். எழிலேறுபோலே அரிதெனவிசழாது தவத்தாலே விசம்பிலேயேறி அதனையாளுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளினாயும் பொருளையுநீக்கி, மலைபோற்றோன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்பரென்று கூறினானென்றானென்க. (உஅ௧)

\* அகநானூறு, (நிந்திலக்கோவை) ௩௬௦: தாமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண் - மாயிதழ்க் குவளை மலாபிணந் தன்ன - திருமுகத தலமரும பெருமதாமழைக்க - ணணிவளை முன்கை யாயிதழ் மடந்தை - வார்முலை முற்றத்து தூலிடை விலங்கினுங் - கவவுவலந் துறையுங் கழிபெருங் காமத் - தின்புறு துகர்ச்சியிற சிறந்த தொன் நில்லென - வன்பான் மொழிந்த வென்மொழி கொள்ளாய் - பொருளபுரி வுண்ட மருளி னெஞ்சே - கரியாப பூவிற பெரியோ ரார - வழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை - நிழலுடை நெடுங்கயம் புகலவேட் டாஅங் - குள்ளுத லோம்புமகி யினிநீ முன்செயிற்றுச் - சின்மொழி யரிவை தோளே பண்மலை - வெவ்வறை மருங்கின வியன்சுர - மெவ்வங் கூட விறந்தனம் யாமே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாசின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. இப்பாட்டினுள் நித்தியமென்பது லேள்விகுணடம். இயினந்தைமகன் இளங்கீரனாபாடியது.

[பிறவிகளறவுரை.]

துன்னிமற்றறதகைக்கேடேதுகினெருபுற்றதேபோன்  
மின்னுத்தாராமாபன்மெயவெந்தாலியினுருகிப்பெண்பா  
லன்னப்பார்ப்பன்றுகொண்டதடத்திடைவிடுவித்திட்டான்  
பின்னைத்தன்கிளைகளகூட்டம்பெருந்தகைவித்தினுனே.

இ - ள். மின்னுப்போலுந் தானாயுடையமாபன், அங்ஙனம் அறத்தைத்துன்  
னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சுருகிமெயவெந்து பின்னர் உடுத்ததுகிலிலே  
நெருப்புற்றதனை வினாந்து நீக்குமாறுபோல வினாந்து அன்னப்பார்ப்பைப் பெண  
பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்தது அன்று பிடித்த தடத்தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்;  
அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அபபெருந்தகைமுன்னாக் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்  
றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டதையும் வித்தினுனென்றானென்க.

இககாரணத்தாலே விசயையையீங்கிச் சுநநதையிடத்தே வளநதானென்றும்,  
பின்னா அவனைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னாககூறினா (உஅஉ)

மெயப்படுமுதுபுண் டாபபான்மேவியமுயற்சிபோல  
வொப்புடைக்காமநதன்னையுலாபபிடுனொழித்துப்பாவ  
மிப்படித்திதுவென்றஞ்சிபிற்றவிரோப்பெருவினானே  
மைப்படுமதைகணல்லாவாய்க்கொண்டவமிரதமொப்பான்.

இ - ள். மகளிர வாயக்கொண்ட அமுதுபோல அவா நீனைத்தன்மையன  
யிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னா உடம்பிலுண்டாகிய வொடுவைத் தீர்த்தற்குப்  
பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கொப்புடைய காமத்தை வெறுப்பின  
வொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதோ தன்மையையுடைத்தென்  
றஞ்சி யிவற்றையெல்லாமுடைய பிறவ்நோயை வெருவினென்றானென்க. (உஅங்)

ஆளியாறபாயப்பட்டவடுகளியானேபோல  
வாளிவிற்றடகைகமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம  
நாளினுஞ்சுதுய்த்தேனசசறையாகநபொற  
நோளியாததுமதுதூயநாதவஞ்செயவல்லடிகளென்றன்.

இ - ள். அங்ஙனம் வெருவினமைந்தன், நஞ்சிறகு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமா  
கியநஞ்சினை நாடோறுதுகாந்தேனென்று யானேபோலப்புலம்பி மகளிரைத்தூற்றது  
தவத்தைத் தாய்தாகச் செய்வென, அடிகளையெனறு கூறினானென்றானென்க. ( )

சிறுவன்வாயமொழியைக்கேடேதோமன்னன்றானுஞ்சொன்ன  
னுள்களிறறுழுவமறுனொளிமுடித்தாயமெய்தி  
யறைகடல்வேலிகாததுனலங்கலவேற்றாயமெல்லாம  
பெறுதருபுதல்வாகக்கீரதுபின்னைநீதுறத்தியென்றான்

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய அசோதரன்மொழியைக்கேட்டு அரசனுஞ் சொன்

னான்; அஃகியாத்தெனின், உழவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வாக்கீந்து பின்னை நீதுறத்தகியென்று கூறினானென்றானென்க. (௨௮௫)

கொலைச்சிறையுய்ந்துபோகுமொருவனைக்குறுகுவோடி யலைத்தனர்கொண்டுபற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்றார் தொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவரோவடிகளென்ன விலைப்பருமணியைமுந்நீர்நடுக்கடல்வீழ்த்ததொத்தான்.

தொல்லை - விகாரம்.

இ - ன். அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே! சிறையினின்றும் தப்பிப்போ மொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே யழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ? பகைவரோ? என்றுகூற, அதுகேட்டவரசன் பெரு விலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத் தானென்றானென்க.

முந்நீர்க்கு “முந்நீர்ப்பிறந்த” என்ற கவியிற் கூறினாம். (௨௮௬)

காதலமல்லமேனாட்கழிந்தநம்பிறவிதம்மு ளேதிலம்பாங்கொல்லாமினிக்கொளுமுடம்பிணலு மாதலாற்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந் தாதலாமார்பனற்புத்தனையறப்பரிந்துட்டானே.

இ - ன். அத்தன்மையானாகியவரசன், முன்புபோன நம்பிறவிகளில் யாங்க ளெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிக்கண்ணும் யாங்களெல் லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால் ஈண்டுச் சுற்றமென்பதொன்றில்லை; இவற் குப் பட்டவாறும்துவென்றுகருதியன்பாகிய தனைபோம்படியறுத்தானென்றானென்க.

தாய்முதலியோராயுங்கூட்டி யாங்களெல்லாமென்றான். அதுவென்றது, தான் கருகிய கருத்தினே. (௨௮௭)

நற்பொறிகுயிற்றிவல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை பொற்பொறிகுழலவெல்லாப்பொறிகளுங்கழல்வதேபோற் சொற்பொறியோரவெல்லாப்பொறிகளுஞ்சோர்ந்துநம்ப னிற்பொறியின்பநீக்கியிராயிராஞ்சூழச்சென்றான்.

இ - ன். நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை யுள்ளேவகுத்து வல்லவன் செய்தபாவை அந்நற்பொறிகுலைய எல்லாப்பொறியுங் குலையுந்தன்மைபோலே யங் னனத் தனைபரிந்தஅரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்றுகழலுதலாலே, நம்பன் தன் னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலேசெல்லும்வேட்கையும்போக இல்லின்கண் நல் வீணையானுகருமின்பதையுநீக்கி இரண்டாயிரவரசர்கள் சூழ்ந்துசெல்லத் துறவிலே சென்றானென்றானென்க.

சோர்ந்த - சோர.

(௨௮௮)

தணக்குறப்பறித்தபோதுந்தானளை விடுத்தல்செல்லா நின ப்புடையுமீட்பனா யாதினானைக்கவாடி

[பிறவிகளறவுரை.]

மணப்புடைமாலையொருருசொலேயேதுவாகக்  
கணைக்கவினழித்தகண்ணூர்த்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

இ - ன். வாலையுறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்துந் தான் அனையைக்கைவிடாத  
உடம்பையொப்பாணா யாதொருகாரணத்தாலும் இவ்வாழ்க்கையினின்றும் போக்க  
லாகாது; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முற்பிறப்பிலுந் தவஞ்செய்து  
வருதலிற் றந்தைகூறியஒருசொல்லே துறவிற்குக் காரணமாகக்கருதி மகளினைத்  
துறந்துபோய்க் கடவுளாயினென்றனென்க

நிணத்தைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக்கூடுதலையுடையமலை. ஒருசொ  
லென்றது, “வினைக்கியலித்தனாய்” என்றதனை. (உஅக)

தாமமார்ந்தணங்குநாறுஞ்சுரும்புகூழ், தாரினானுந்  
தாமமாரொலியலைம்பாற்சயமதித்திருவுமார்ந்த  
காமமாசுண்டகாதற்கதிர்வளைத்தோளினரு  
நாமநாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு-தெய்வம். தாரினான்-பவணமாகேவன். சயமதியாகியதிரு - அவன்  
நேவி. காமமாகிய மாசிலேதழும்பிய தோளினார் - அசோதரன்நேவிமார.

இ - ன். அவன் கடவுளானபின்னாத் தாரினானுஞ் சயமதியுந் தோளினாரும் நாத்  
கதியிலுஞ் சேறற்கஞ்சி நற்றவத்தின்முடிவைக் கைக்கொண்டாரென்றனென்க. ( )

வேறு.

ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலர்க்கற்பகத்தார்ச  
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவாகோவாய  
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்டிவந்தாய்  
தூசாரந்தவல்கூற்றுளும்புந்நலத்தாரொடென்றான்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். துளும்பும் - ஒழுக்கும்.

இ - ன். அங்ஙனங் கடவுளாகியநீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்  
செய்து அதனாலே கற்பகத்தானாயுடைய சாசாரனென்னும் இந்நிராகுதி ஆண்டு நலத்  
தாரோடு வந்தாயென்றனென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் நுகருமின்பமும் யானுக  
ரப்பெற்றிலேனென்னும் அவாவற்றாலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின்றென்பது உணர்  
தற்கு இந்நிராயும் வந்தாயென்றான். எனவே எல்லாவாவும்ற்றது வீடாயிற்று.  
முற்பிறப்பிற் றேவியரானவரே யிப்பிறப்பிலுந் தேவியராய்வந்தாரென்று ஈண்டுச்  
சாரணர்கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில் என் முத்தணிமாலையுந்நலக் கண்டாளென்  
னான்க. (உகக)

மின்னார்சிலம்பிற்சிலம்புங்குரலன்னமேனான்  
மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்தனார்

பொன்னுரமார்பசிறைப்பட்டனேபோலுமென்ற  
னின்னுப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோலஒலிக்கும்.

இ - ன். மருந்தாயசொல்லான், மன்னு! முற்பிறப்பிலே அன்னப்பார்ப்பைக் கணையினின்றும்பிரித்தாய்; அத்தீவ்ணையாலே கீயும் இப்பிறப்பிற் கணையினின்றும்பிரித் தாய்; பொன்னுரமார்பனே! முன் அதனைக்காவல்செய்துவைத்த நீவினையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க்குத் தோன்றினுயென்றனென்க.

பிறரிடத்துவளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினராதலிற் சுநந்தையைப் பிற ரென்று கூற்றுகூற்றாயினார். போலுமென்பது \* “வேறுபட வந்த வுலமத்தோற் றம்” என்னுஞ் சூத்திரத்தடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்ற மென்ப. சீவகற்குச்சிறைப்பட்டதன்மையின்மை, † “விலங்கிலில்லுமிழும்பூணை” என்னுங்கவியிற்கூறினார். ஈண்டுச் சாரணர், “சிறைவைத்ததனும்\*\*சிறைப்பட்ட னைபோலும்” என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப்போந்த கட் டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறு பொருடருஞ்சொற்களாம்; என்னே? இத்தமிழ்ப்பாடையில் உலகவழக்காகிய இயற்சொற்களில் ஒருவினையை யுணர்ந்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி யிருசொல் வழங்காமையின். சிறையென் பது - தடுத்தக்காத்தலை யுணர்த்தும்; முன்னா “அருஞ்சிறை” என்றதற்குப் பின் னர்க் “காவல்செய்துவைத்தவர்கள்” என்றமையால். அன்றியும், ‡ “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும்” § “சிறைபணி யுடைந்த சேயரி மழைக்கன்” “கொலைச்சிறை யுய்ந்து போகு மொருவனை” என்றற்போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், நீர்ச் சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென் றுற் சிறைக்கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் கொல்லுதல், அகப்படுத் தல், தகைதலென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச் சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனிச் கட்டினென்னுஞ் சொல், உண்டான், வந்தான், போனென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழி லுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறோர்சொல்லின்றிநிற்கும்; இதற்கு லீக்கினென், பிணித் தான், யாத்தானென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந் திரித்துக்கொண்ட வினைத் திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவின்முலையைக்கட்டினென், பாம் பின்வாயைக்கட்டினென்றற்போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும் நிற்கும்; இவ்விரண்டுசொல்லும் வேறுவேறுபொருடருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரி யாயமாகாமையிற் சாரணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ் சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண் டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவாகூறிய பாவம் காரணமும், ஆண்டுச்

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், கூஉ.

† பதுமையாரிலம்பகம், உ.

‡ திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம், ஏ.

§ துறுந்தோகை, அசு: சிறைபணி யுடைந்த சேயரி மழைக்கட் - பொறை யரு நோயொடு புலம்பலைக் கலங்கிப் - பிறருங் கேட்டுரு ருளர்கொல் லுறைசிறந் - து தை துற்றங் கூடிர யாமத் - தானுளம் புழம்புதொ றுழம்பு - நானவில் கொடுமணி லக் கூர் குரவே.



[பிறவிகளறவுரை.

சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவே கோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யா  
ணமும் பொருள்கூறுவதன்றிக்கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமையுணர்க. ( )

வேறு

மஞ்சிவா மணிவளையனையமாதவன்  
வஞ்சமில்லறவுரைபொதிநவாயமொழி  
யஞ்சினனிநுநதுழியமபுவிழநதென  
நஞ்சுமிழ்வேலினுனடுகவிழ்ந்ததே.

பயன்றருதலின், மஞ்சகூற்றினா.

இ - ள். சலிப்பற்றமாதவன் முறகூறிய அறவுளையாலே, வேலினான், அரசாட்சி  
யை யஞ்சியிருந்தவளவிலே, உமிழ்மநஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழியவனடுங்குமபடி  
வீழ்ந்ததென்க

நஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழியெனறது - திலினையாற் சிறைப்பட்டதன்மை  
கூறியதனை. அதுவும் அமபுவிழ்ந்தவிடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறாநடுவகுமாறு  
போலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்ந்ததென்க. (உகக)

வாரணிமணித்துடிமருட்டுதண்ணிடைக்  
காரணிமயிலனார்குழங்காவல  
னேரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்  
சீரணிமாதவர்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராலுண்டானவழகு

இ - ள். அதுகேட்டவளவிலே, காவலன், தேவியா குழுவண்ணங்கிறிற் பாதவர்  
பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சியேத்தினானென்க. (உகச)

நலத்திருமடமகணயந்ததாமரை  
நிலத்திருந்திருகடாநிமிர்நதுசெல்வபோ  
லுலப்பருந்தவத்தினலோங்குசாரணா  
செலத்திருவிசும்பொளிசிதந்ததெனபவே

திரு - தாமரைக்கடை.

இ - ள். தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து ஞாயிறுந்  
திங்களுஞ்செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவாதிருவொளி அவ்விசும்பெங்குஞ்  
சிறந்ததென்க. (உகடு)

பிறவிகளறவுரைமுற்றிற்று. கவி, சசு.

தாயத்தீர்வு

சாரணாபோயபின்சாந்தமேந்திய  
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனா  
போரணிபுலுவேழ்கண்கள்பூததன  
நீரணிசுவனேநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

இ - ள். சாரணரிருவரும் போயபின் தேவ்யா நீரணிகண்கள், பூததனவாங்கு சுவனே நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென்றஞ்சி நீமல்கின. (உகக)

பொன்வனாநிலாக்கதிர் பொழிந்துபோர்த்தபோற்  
மென்வனாச்சந்தனநதனைக்குமாபினான்  
மின்னிவர்துசுப்பினுமெலியமெல்லவே  
யின்னுனாகொடாடாங்கொழிக்கோயிலெய்தினான்.

இ - ள். மேருய்லே நிலாத்தனது கதினாச்சொரிந்து அதனை மறைத்தாற போல மலயத்திற்சந்தனங்கிடந்து பயன்கொண்டமார்பினான், தேவியர்வருந்த இன்னுனாகொடாடாடும் மெல்லக் கோயிலைச்சோந்தானென்க (உகக)

அஞ்சனாபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்  
பஞ்சிமெல்லணையின்மேற்பரவையல்குலா  
மஞ்சிவர்மதிமுகமழுங்கவைகினார்  
நஞ்சுயிர்த்தணிநலங்கரிந்துநையவே.

மடிசொரிந்த பாலெனவே நுனாயுண்மைபெற்றும்.

இ - ள். அப்பொழுது தேவ்யா, நஞ்சுபோல வெய்துயிர்த்து நையமழுங்க அரசன்றோணனைத் துயிலாது நுனாபோலும் பஞ்சனைமேலே வைகினாரென்க. (1)

வேறு.

வெள்ளையிற்றரவுமேய்ந்தமிச்சிலின்மெலிநதுமேகப்  
புள்வயிற்றிறந்தபுட்போலொன்றலாதுரைத்தமேற்றார்  
கள்வயிற்றலர்ந்தகோதைக்கலாபனில்லுமிழுமல்கு  
லொள்ளையிற்றலர்காபொன்பூத்தொளிமணியுருவநீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலேயலாந்த மாலையினையு கலாபத்தினது ஒளியைக்காலுமல்கு வினையுமுடைய எயிற்றலர்கள். மேகப்புள் - வானபாடி.

இ - ள். வானம்பாடிமேகத்துப்பிறந்த துளியையேநச்சிப் பாடுமாறுபோல அரசுனுள்வயிற்றிறந்த அளியொன்றுமல்லாதவைற்றை யுரைத்தலறியாத தேவியர், பாம்புமேய்ந்த குறைமகிபோல் ஒளிகெட்டுப் பசந்து மணிகளினுருவைக் கைவிட்டாரென்க. (உகக)

[நாயந்தீர்வு]

கிளிச்சொலினினியசொல்லார்கிண்கிண்சிலம்போடேங்கக்  
குளித்தநீரிரண்டுகோலகொழுங்கயல்பிறழ்ப்பேலேபோற்  
களித்தநீரசமந்துவாட்கண்கலாயப்பிறழ்ந்தலமந்தாட  
வளித்ததாரலங்கலாழியவன்றுறவுரைத்துமன்றே.

இ - ள். அத்தேவியருடைய கிண்கிணியுஞ் சிலம்பு மேங்க, வாட்கண் ளீட-  
முன்னரளித்த அரசன்றுறவை யினிக் கூறுதுமன்றாரென்க.

இரண்டுகயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்  
கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்சது அலமந்தாடவென்க. அலங்கல் - ஆழிக்  
கடை. (௩௦௦)

புனைமருபமுநதககுத்திபுலியொடுபொருதுவென்ற  
கண்குரலுருமுச்சிறுநக்கதழ்விடையுரிவைபோத்த  
துணைகுரன்முரசுத்தானைத்தேதான்றலைத்தம்மினென்று  
னனைமலரலங்குத்கண்ணிந்தனுந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அத்தகுகின்றவரசனுஞ் சீவினகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருது  
வென்ற உருமுப்போலுஞ் சிறுநதையுடைய ஏற்றினுரியைப்போத்த முரசையுடைத்  
தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவருவீராகவென்றான்; அவனும வந்து  
தொழுது சேர்ந்தானென்க (௩௦௧)

கொடியணியலங்கண்மாபிற்குங்குமக்குன்றமன்னு  
னடிபணிர்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப்  
படுகினவெகுளிநாகபடைத்தலைபனித்துமாழ்க  
விடியுமிழ்முரசுநாணவின்னணியியம்பினுனே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மாபு ஒழுங்குபடவணிந்த அலங்  
கலுமாம். பாம்பின்றலை நடுங்கியங்க இடிக்கும் இடியோசையைப்பிறப்பிக்கும்  
முரசும்.

இ - ள். அங்ஙனத் தொழுதுசேர்ந்தவன பின்னாக குன்றமன்னுடையப்  
பணிந்து, அரசனே! நினைத்தகாரியத்தை யருளிசெய்வாயாகவென்ன, அவனும்  
முரசுநாண இன்னன்னஞ் செப்பினுனென்க.

அது மேற கூறுகின்றா வாழி - அசை.

(௩௦௨)

ஊனுடைக்கோட்டுநாகாட்சரிமுகவேறையூர்ந்து  
தெனுடைக்குவளைச்செங்கேழ்நாகிளந்தேரைபுலங்க  
கானுடைக்குழனிச்செந்நெற்கதிரனைத்துஞ்சுநாடு  
வேன்மிடைதானைத்தாயம்விறுநருநாண்மோவென்றான்.

இ - ள் ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையுஞ் சரிமுகத்தினையுமுடையந்தை  
காம்பிற்றுயின்ற ஆளினசேற்றினையுஞ் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேரையின

பும் புல்லிப்போய்க் குவணக்கழனியிற காட்டின் நன்மையையுடைய செந்நெற்கதி  
ரணையிலேதுயிலும் நாட்டையும், மறறுமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி யாள்  
வாயாகவென்றென்க. (௧௦௬)

கரும்பலாறுகாடொன்றில்லாக்கழனிசூழ்பழனநாடுஞ்  
சுரும்புலாறுகண்கண்ணினின்றோர் துறக்கமும்வீடும்வேண்டே  
னரும்புலாயலாநதவம்மெனறாமரையனையபாதம்  
விரும்பியானவழிபட்டன்றோவாழ்வதென்வாழ்க்கையென்றான்.

பழனம் - நீரிலம். அரும்புலாயலாந்த - அரும்புநெகிழ்ந்தலாந்த.

இ - ன். அதுகேட்டநதன, நாடுந் துறக்கமும் வீடும் எய்திவாழுவவாழ்க்கை  
யான்வேண்டேன், அவையெனகருள்? யான் வேண்டுவது நினபாதத்தைவிரும்பி  
வழிபட்டு வாழுவதன்றோவென்றென்க.

இனி வழிபட்டுவாழுவதன்றோவெனவாழ்க்கை, வேண்டேனென்றுமாம். ( )

சுன்றெனமருண்டு கோலமணிவண்டுநகுழாங்கொட்டேனுஞ்  
சென்றுமொய்ததிமிருமயானைச்சீவகற்கிரையநம்பி  
மன்றல்வீற்றிருந்துமின்னுமணிசுருவடனையதோளா  
னென்றுமற்றரசுவேண்டானுவப்பேரேவேண்டினானே.

மலையென்றுமருண்டு வண்டுநதேனுஞ் சென்றுமொய்த்து இமிரும் யானையை  
யுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

இ - ன். அவனவருடின் நந்தட்டன் அரசாட்சி சிறிதும் வேண்டாறாய்  
அரசனுவகருந் தறவே வரும்பினென்க. (௧௦௭)

பொலிவுடைததாசுமேனும்பொள்ளல்வவுடம்பென்றெண்ணி  
வலியுடைமருப்பினலல்லவாரணந்தடக்கைகையாய்  
தொலியுடையருமுப்போன்றுநிலப்படா தூன்றின்வையேற  
கலிகழந்துலகவகாகுருகாணையககொணாமினென்றான்

இ - ன். அதுகேட்டவரசன், இவவுடம்பின்மேற் றேறநத பொலிவுடைத்தா  
யிருக்குமாயினும் உளருமவயிர்த்திராது, அதனால் இப்பருவத்தே துறத்தமென  
நெண்ணி யாந்துறகருங்காலத்தி, உருமுப்போன்று ஒலியுடையவாரணம் நிலத்து  
வீழாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பினன்றி வேறேரிடத்துக் கையை  
வையாது; அதுபோல யாமும் அரசனைத் தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே யிதினை  
வைத்துமென்றுகருகி அவனைக்கொணர்மினென்றென்க

ஊனைத்தின்னும் வைவெற்காளை

(௧௦௮)

“ கழுமணியாரமாரபிறகாவல்லமக்கா காய்பொ  
வெழுவுளநதனையதிண்டோளினையவர்தம்புணமுநத  
தழுமலாக்கொம்புபோலுந்ததைநாட்பயந்தநம்பி  
வீழுமணிபுணினுனைவீற்றிரீஇவிரிதியிற்சொன்னான்.

[தாயத்தீவு.]

கழுமணி - வினைதொகை நினைடோணமக்களென்க முழுதும் மலரையு  
டையகொம்பு. தந்தை முதனாட்பயந்த நம்பி.

இ - ள் காவலன் தனமக்களில் இனையவர்தனகளில் மூத்தநம்பியாகிய சச்  
சுந்தனை வீற்றிருத்தி தூல்விதியாற் கூற்றினென்க

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்தவதனை வீற்றிரீஇயென இறந்தகாலத்தாற் கூறி  
ஞர், இயற்கைபற்றி. (௩௦௭)

பால்வளைபரந்துமேயும்படுகடலவளாகமெல்லாக  
கோல்வளையாமறநாத்துன்குடைநிறுநறுஞ்சநோகுகி  
தூல்வினைந்தனையதுணசொற்புலவரோடறததையோம்பின  
மேல்வினையாதவின்பமவேந்தமுற்றில்லைகண்டாய

தூல பயன்றந்தாற்போலுஞ் சொல

இ - ள். அவனெங்குநங்குடறினெனின, வேந்தனை! நீ யுலகெல்லாம் நின்  
குடைநிழலிலே தங்கும்படி பாத்தது அதனைக் கோல்வளையாமற்காத்தது அமைச்சரோ  
யும் அறததையும பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு மேலுண்டாகாதவின்பம் வே  
றில்லைகொன்னென்றென்க.

வேந்தவென்றான், மேல் முடிசூட்டக் கந்துதவின் (௩௦௮)

வாய்ப்படுகுகேடுமின்றும்வரிசையினரிந்துநாளுங்  
காயததநெற்கவளந்தீற்றிற்கனிந்துதான் கழனிமேயின்  
வாய்ப்பட்டின்றிப்பொலுமவல்லனும்மன்னன் கொள்ளி  
னீ ததநீராளுமெல்லாநிதிநின்றுசரகருமன்றே.

இ - ள் யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால நாளுமிந்துதீற்றின்,  
அதற்கு உணவுமாம், அழிவுமின்றும், அங்குநந்தீற்றருக்களிறு தானே கழனியிலே  
மேயின், உணவுமினறி யழிந்துவிடும், அதனநமைபோல மன்னனுங் கொள்ளவல்  
லனும் முறைமையாற்கொள்ளின், உலகும் அவனவழிநின்று பயன்படுமென்ற  
னென்க. (௩௦௯)

நெல்லுயிராமாந்தாகடுலலாநீருயிரிரண்டுஞ்செபபிற  
புல்லுயிராபுகைநதுபொங்குபுழங்குமுல்லுக்குவாட்கை  
மல்லலங்குகிறுமாலையெண்குடைமன்னாகண்டாய  
நல்லுயிராளுலத்தன்னுணமவேனம்பியென்றான்.

இ - ள். நம்பி உலகத்துமசுக்கெல்லாம் நெல்லுமுயிரி, நீருமுயிரி, இவ்  
விரண்டும் யான்குதுமளவிற் றெந்தவுயிரல்ல; அவாககுச் றெந்தவுயிர் மன்னர்கா  
னென்றென்க (௩௧௦)

ஆவலஞ்சூழ்நவாழியலைமணத்தேதவாவல்லா  
னோர்நிலைதூருமாயினிபல்காளுஞ்செலு

‘மூர்நிலமறிதேற்றாநூருமேன்முறிந்துவிழுந்  
தார்நிலமார்பவேந்தர்தன்மையுமன்னதாமே.

வலம் - இடம் அலைகின்றமணி.

இ - ள். தாருக்குநிலமாகியமாபனே! ஊரவல்லவன் நேரை ஒத்தநிலத்திலே யூருமாயின் மிகப் பலகாலநடக்கும்; அதனை யூருநிலமிதுவென்று அறியாதாருமாயின், அதுவுமுறிந்து தானுமவீழும்; அத்தன்மைத்தாம வேந்தாதன்மையுமென்றனென்க.

என்றது - வேந்தா அரசை யானுமுறைமையினுளின், அது நீடுநடக்கும்; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வரென்றனாம் (௩௧௧)

காய்ந்தெறிகடுங்கழற்னைக்கவுட்கொண்டகளிற்றுபோல  
வாய்த்தறிவுடையராகியருளொடுவெகுளிமாற்றி  
வேந்தர்தாம்விழைபவெல்லாம்வெளிப்படார்மறைத்தல்கண்டாய்  
நார்தகவுழுவரேநேநன்பொருளாவதென்றான்.

இ - ள். ஏறே! வேந்தா அருளொடு அறிவுடையராகி ஒருவனைக் காய்ந்தெறியுங்கலைக் காலம்வருமளவுங் கவுளிலேமறைத்துவைத்த களிற்றுபோலே பகைவர் மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று அவருட்கொள்ளும்படி யதனைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்புவனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து கொடுத்து அவரை யழிக்கின்றவெண்ணத்தை மறைத்தல்கான் அவர்க்கு நன்பொருளாவதென்றனென்க

\* “களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல-வொளித்த துப்பினை” என்றாற்பிறநும.()

குடிபழியாமையோம்பிறகொற்றவேன்மனனார்மற்று  
னவுபழிப்படுவாகண்டாயருமபுகழ்கெடுதலஞ்சி  
நொடியலோரெழுத்தும்பொய்யைநுண்கலைத்தநீந்திக்  
கொடியெடுத்தவர்க்குரல்குகொழித்ததுணாகுமரவென்றான்.

இ - ள். தீங்கைநீக்கி நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்கெடுதலையஞ்சிப் பொய்யம்பொழியோரெழுத்தையுங்கூறாதேகொள், கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும்ருள்; இவையெயன்றிக்

\* புறநானூறு, ௯௦: செஞ்ஞா யிற்றுச செலவு மஞ்ஞா - யிற்றுப் பரிப்புமப் பரிப்புச் சூழ்ந்த - மண்டில மும்வளி திரிதரு திசையும் - வறிது நிலையு காயமு மென்றவை - சென்றளர் தறிந்தோ போல வென்று - மினைத்தென் போரு முளரே யினைத்து - மறிவறி வாகாச் செறிவ்னை யாகிக் - களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல-வொளித்த துப்பினை யாதலின் வெளிப்பட - யாநங்நம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு-மிசைப்பாய் கனையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது - புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கல் தகாஅ - ரிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியங் - கடற்பெண் றாரத்த நாடுகிழ வோனே.

திணை-பாடாண்டிணை துறை-இயன்மொழி. சோழன்லங்கிள்ளியை உறை யூ முதுகண்ணன் சாத்தனா பாடியது.

[தாயுத்தீவு.]

குடிமக்கள்பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின்னை மன்னா நின்னடியிடத்தே வீழ்  
வர்கானென்றானென்க. (௩௧௩)

சேனடந்தாங்குமோடிச்செனறுலாய்ப்பிறமுமவாடகண்  
மான்மடநோக்கின்மாதர்மலைநாடபயந்தமைந்தன்  
கானடந்தனையமான்மோகநானையக்காவன்மன்னன்  
நுனுடனணிந்துதன்போலிளவரசாகுகினுனே

உம்மை-இசைநிறை. கானடந்தனை-காற்று லிசைகொண்டெந்தாற்போன்ற.  
இனித் தன்காலந்தந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென்றுமாம் கானடந்  
தனையகானை - சுதஞ்சனன்

இ - ள். சேனடந்தாங்குப் பிறமுங் கண்ணினையும், மானபோலுநோக்கினையு  
ம், காதலையுமுடைய குணமாலே முதற்பயந்த மைந்தனாகிய கானையைச் சீவகன்றான்  
சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கந்துகடனாள் இளவரசா  
யிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினென்க.

என்றது - தன்குலத்திற்கேற்ற நுகாசசிமையெய்தும் அரசவரிமையை. (௩௧௪)

கூரெயிறணிந்தகோவைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா  
யேரணியமயிலஞ்சாயலிலக்கணையீன்றசிங்கஞ்  
சீருடைச்செம்பொறகண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி  
பேரழைந்துலகமுண்ணபபெரும்பியாகுவென்றான்.

இ - ள். செவ்வாயினையுஞ் சாயலையுமுடைய இலக்கணையீன்ற சிங்கமாகிய  
சிறுவனை உலகெல்லாம் நின்புகழைச்சாற்றி நீசொரிகின்ற பொன்மழையைநுகரும்  
படி பெரும்பியாயிருப்பாயாகுவென்றானென்க.

என்றது - சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவிந்தனரசானாய்படி யுரிமைகொடுத்தா  
னென்றவாறு. (௩௧௫)

தன்கழறொழாதமன்னாதாளுசுமந்தேநநிநின்ற  
பொன்றிகழுருவிற்றம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி  
மின்றிகழ்முடியுஞ்சூடிவீற்றிரீஇவேநதுசெய்தான்  
குன்றுடன்சூழீஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினுனே

குஞ்சரக்குழாத்தினுன் - சச்சந்தன்

இ - ள். சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னா பின்புவணங்கித் திறை  
யாகுவெடுத்த பொன்னாற்செய்த பூணவிளங்கும்படி வில்லையுடைய நந்தட்டன் புதல்  
வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே யவனிற்சும்படிபோற்றிவீற்  
றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூடி வேந்தாக்கினென்க.

\* “படையுங் கொடியும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசர்க்கே முடிசூறினமையானும், † “வில்லும் லேலும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினோர்க்குமுடிசூறாமையானும், ‡ “அந்தணைர்க் கரசுவரை வின்றே” என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசில்வழி அந்தணரே அரசியல்பூண்பரென்றமையானும், நந்தட்டனபுதல்வனை முடிசூட்டினனென்றல் பொருந்தாமையுணாக (ககக)

நிலஞ்செதினெடுக்குமான்மேர்நித்திலம்வினைந்துமுற்றி  
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மதத்தநாகங்  
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனிதியுநாடு  
முலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டனைபதோளான்.

செதிள் - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தைபுணடாகின. இனித்திறஞ்செய்தென்று பாடமாயிற் கூறுபடுத்தியென்க உலத்தாற் றெழில்செய்ததோள்.

இ - ள் தோளான், தேர்கனையும், கோட்டினையும் மதத்தினையுமுடையவாகிய யானைகளையும், நிதியையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்லாங் கொடுத்தானென்க. (ககக)

தூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விநுண்செவிமண்கொண் ஞாட்பில்  
வேற்கிடங்கொடுத்தமார்பின்வில்வலான்றோழர்மக்கள்  
நாற்கடல்வளாகங்காக்குநம்பிதன்கண்களாகப்  
பாற்கடற்கேள்வியாபாபழிப்பநாட்டினுனே.

தூறகேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொள்ளும் போரிடத்தே வேலுக்கிடங்கொடுத்த மாபிணையுமுடையதோழர்.

இ - ள். வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய தூயதூறகேள்வியை யுடையாசைச் சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினுனென்க.

என்றது-தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை யவர்மக்களு மிவறகுச் செய்கவென்றனென்றவாறு (ககஅ)

காவலரகலமென்னுங்கழனிபுருமுதுகாமர்  
மாவலம்வினைத்தகோடமெழுகளிற்றரசனனனான்  
பூவலர்கொடியனாராவிடுக்கியகோயில்புக்கான  
தூவலரொலியலார்தம்வலக்கண்கடுத்தவன்றே.

மாவலம்வினைத்த - திருத்ததரும் வெற்றியைவினைத்த; மாபெருமையுமாம்.

இ - ள். களிற்றையொப்பான் றன்றேவியரை யில்லறத்திற் பறவைவிடுவித்தற் குக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரண்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடாமின்றிப் பாகன்றோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வாப்பயந்து பயன்கொடுத்தலிற்

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், எக.

† “ ” ” ” அக.

‡ “ ” ” ” அஉ.



[துறவுணர்த்தல்.]

பூவலாந்த கொடியையுமுவமித்தா தூவலரொலியல் - தூய்தாக அலாந்தமாலே.  
இனித்தாவலாகொடியனாரென்று பாடமோகி, அழிகின்றகொடியனையாரென்றுமாம்.  
தூவுதல் - அழிதல்.

(ககக)

நாயநீர்வு முற்றிற்று. கவி, உச.

துறவுணர்த்தல்.

செம்பொனும்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகமிகொண்ட  
வெம்புநீளசுடருஞ்சென்னிவிலங்கியமாடமெய்தி  
யம்பொனும்செய்தபாவையையாவத்தம்மினென்றுன்  
பைம்பொனுவலளாக்கப்பட்டபனைதிரண்டனையதோளான்.

பொன்னாலவேய்ந்து மணியால முகமிகொண்டமாடம், ஞாயிறும் விலங்கிப்போ  
கப்பட்ட சென்னியையுடையமாடம்.

இ - ள். தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து தத்தம் பொருணமிகுதியாற செல்வ  
நன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தமமினெனறானென்க (கஉ௦)

வேறு.

க. தின்பளிதமாலேத்திரடாமாதிகழ்திம்பூ  
நன்கொளிசெய்தாமலுறும்பூநவீன்றதாமம்  
பொன்றெளித்ததாமம்புரிமுததமிளிரதாம  
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்ததிரடாமம் (கஉக)

உ. ஈன்றமயில்போனெடியதாமத்திடையெங்கு  
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கினுனையேபோற  
றோன்றுமணிக்காலமளித்தாவணையின்மேலார்  
முன்றுலகம்விற்றமுழைமுற்றிழையினாரே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள். அவனமழைக்கின்ற அரசனேவலா செல்கின்றகாலத்து, ஈன்றமயில்  
போலு முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூரவொழுங்கார் நிரண்டதாமம்,  
தீம்பூ மிகவுமொளிசெய்ததாமம், பூந்தாமம், பொற்றகட்டை யொப்பஞ்செய்ததாமம்,  
முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணியினது மின்னுத்தங்கியதாமம் ஆகிய  
இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்காலமளியில் விம்மு புகைமல்குகையினாலே  
மணமெங்குமயங்கி துனையேபோற்றோன்றுமணியின்மேலாரா யிருந்தாரென்க. ( )

இனைதருளென்றியையேர்த்தஞ்ஞியிராப்ப  
மினினினிடையோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்  
பொன்னரியகண்கணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க  
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனநின்றார்.

இ - ன். அவா அங்கனமிருந்தவளவிலே, சென்றவனையர், அரசன் நிருவுள் ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேறவருவதாயிருந்ததென்று கூறி யேத்த, அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏங்கச் சோந்து வாழியெனக்கூறி மன்னனடியை வணங்கினின்று ரென்க.

(௩௨௩)

கலவமயில்நாலருவித்தபோலுங்கமழைம்பா  
னிலவுமணிமேகலைநிலாவுமிழம்பைம்பூ  
ணிலவமலர்வாயினணிகூரெயிற்றினீரே  
யுலவுமனவைத்துறுதுகேண்மினமிதென்றான்

இ - ன். மயில் கலாபத்தைக்குவித்தாறபோலும் ஐம்பான்முதலியவற்றையு டைய எயிறறினீர்! தும்முடையமனம் பரந்தமனமாயிருக்கும்; அதனை யொருப்பித் திவைத்து உறுதியாகியகாரியத்தைக் கேட்டீராகவென்றானென்க

அம் - அசை.

(௩௨௪)

வேறு.

வாயழலுயிரக்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி  
வேயழத்திரண்டமென்றோள்வெம்முலைப்பரவையல்கும்  
ரோய்பிழியலங்கலார்தடதொன்னலந்தொலைநதுவாடிக  
காயழற்கொடியைச்சோந்தகற்பகமாலையொத்தார.

வேய்வருந்தத்திரண்டதோள். தோயபிழி - செறிந்தமது.

இ - ன். அதுகேட்ட தோன்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை வாயு யிர்க்குமாழியையுடைய அரசன்றுறவையுட்கொண்டு, தந்நலந்தொலைந்து, வாடி, நெருப்பொழுங்கைச்சோந்த மாலையை யொத்தாரென்க

(௩௨௫)

கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்கலைப்  
பெருங்குளத்தென்றுந்தோன்றாபிறைதுதற்பிணையனீரே  
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்  
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே

இ - ன். பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினலது குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகியதானமும், அருந்தவ மும் ஆராயின், மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்டாந் தன்மை யில்லையென்றானென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம்.

(௩௨௬)

அட்டுநீரருவிக்குன்றத்தல்லதுவைவரந்தோன்று  
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளைபூவா  
விட்டுநீர்வினவிக்கேண்மின்விழுத்தகையவர்கல்லாற்  
பட்டதுபகுதனுன்பாரிப்பார்மிசையிலையன்றே.

இ - ன். நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றவிதனைக் கேட்டீராக; குன்றத்தல்

[துறவுணர்த்தல்.]

லதுவைரந்தோன்ற, குளத்திலலது குவண்பூவா; அதுபோலத் தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வுலகிற பகுத்துண்பாரிலையென்றனென்க. (கஉஎ)

நரம்பொலிபரந்தகோயினன்னுதன்மகளிரா தூவும்  
பெரும்பலிச்சோற்றினிதல்பெரிதரிதாருமேனுந்  
சுரும்பொலிகோதைபார்தமனைவயிறுநாண்டொறாட்டு  
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டா.

இ - ன். அரசன்கோயிலிற் நேவியா பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியாக்கு அரிதாயிருக்குமாயினுந் தத்திலைக்குத்தகும்படி மகளிரா தமனையிற் றுண்களிலுறையும் தெய்வங்கட்குத் தூவும்பலியளவும் ஈவாகளாயின், அத்தானம் பின்பு அவாக்கு மேருவாயிருக்குங் காணுங்கொன்றானென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு.

(கஉஅ)

அற்றவாவருத்தநீக்கியாருயிரொண்டுநிற்குந்  
துற்றவிழிதல்செம்பொற்றுறக்கத்துக்கேணியாகு  
முற்றுயிரோம்பித்தீர்தேனானெடுதுறப்பின்பயாகு  
மற்றுறையிலைமண்ணும்விண்ணுதம்மடியவனறே.

இ - ன். ஆருயிரொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தைநீக்கி யற்றவாக்குத் துற்றுந் சோற்றைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம், அவையெயன்றிக் கொலைகடிந்து தேனையுமூனையுந் துறப்பார்களாயின், அவாசிலாகும் மண்ணும்விண்ணும் வந்து வணங்குதற்கு வேறுசில அறங் கூறவேண்டுவதில்லை; நமக்கு அவவிரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும் துமமடியிடத்தவன்றையென்றனென்க. (கஉக)

வேறு.

மாலேபபநதுமமாலையுமேநதும்துவராபூஞ்  
சோலைம்மருளைஞ்சூழ்வனையார்தோளவினையாடி  
ஞாலங்காக்கும்மன்னாகளாவாரநறவுண்ணச்  
சீலங்காக்குஞ்சிறுபகாரமுடையாரே.

இ - ன். பந்தையும்மாலையையுங் கையுறையாக்கக்கொடுத்துச் சோலையில் மகளிர் தோளிலேவினையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்பாரா, முன்னர்க் க் ஞானஹைமையாகிய சீலத்தைக்காக்குந் சிறியவுதவியை யுடையாரென்றனென்க. (1)

மாசித்திங்கணமாசினசின்னததுணிமுள்ளி  
ஊசிததுனனமுசியவாடையுடையாகப்  
பேசிபடபவாயபிச்சையெனக்கையகலேநதித்  
கூசுக்கூசுநிற்பாக்கொடுத்துண்டறியாதார.

இ - ள். முற்பிறப்பிற பிறாக்கிட்டுணனாதார, பின்பு அழுக்கிணையுடையனவா கிய சிறியசிலைகளை முள்ளாகிய ஊசியாலேதைத்த தையல்மொய்த்தவாடையைக் குளிர்மிக்ககாலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையேந்தி, பாவாய்! பிச்சையிடு கென்றுபேசிச் செல்வார்மனையினுட் சேறறகுக்கூசுக்கூசி நிற்பரென்றானென்க. ( )

வேறு

காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாககலை  
யோட்டுடைத்தாமெனினுய்யுங்களை  
யாட்டியிட்டாருயிரளைந்துகூறறுவ  
னீட்டியநிழன்மதுப்போலவுண்ணுமே

இ - ள். காட்டகத்து ஓட்டவல்லானொருவன் ஓட்டுங்கலை யோடவறறாயின், அவனைத்தப்பியும்போம், அவனவந் தப்பாதபடி கூற்றுவன் நம்மை யோட்டி யுயி னாவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றானென்க. (கூஉ)

புள்ளுவாகையினுமுய்யும்புள்ளுள்  
களளவிழ்கோதையீகாண் மினல்வினை  
யொள்ளியானொருமகனுரைத்ததெனன்மின்  
றெள்ளியீரறத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

இ - ள். கோதையீர் யான்முறகூறியவாரேயன்றி நல்வினையாற புள்ளுவா கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம புட்களுமுள்; அதுபோல யாமும் நல்வினை செய்தால அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று காணமின், அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை யறிவுடையானொருவன் பயனின்றாகவுரைத்த தென்று கொள்ளன்மின; அதன்றிறத்தை யுலகியலபாற றெரிந்துகொண்மினென றுனென்க. (கூகூ)

மாயதலும்பிறததலும்வளாந்துவிங்கலுந்  
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்களசெப்புமால  
வாயபுகப்பெய்யினுமவழுக்கினல்லறங்  
காய்வதுகலதிமைப்பாலதாருமே

இ - ள். திங்கள், சாதலும் பிறத்தலுந் தேயதலும் பெருகலும் யாககைக்குடை மையாதலை யறியாதோராயுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும், அதனைக்கண்டும், நல்ல றத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லுமபடி சொரியினும் அதனைக்கேடும் மனங்கொள ளாதே யவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின கூறுமென்றானென்க (கூகசு)

புள்ளிரீர்வீழ்ந்ததுபெருகிப்புன்புலா  
லுள்வளாந்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற  
முள்குமேன்முழுபுலாந்குரமபையுந் துபோய்  
வெள்ளரீரின்பமேவினைக்குமென்பவே.

இ - ள். சுககிலம் பைக்குள்ளேவீழ்ந்ததுபெருந்ததுப புறகென்றதசைபாந்து கான்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்றுகொள்ளுமா

[துறவுணர்ந்தல்.]

யின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடலபோலப் பெரிய வீட்டின்பத்தை வினைவிக்குமென்றானெனக்.

போகவெனத் திரிகக.

(காநடு)

பாறறுளிபவளநீர்பெருகியுனறிர்  
 டேறுநீர்க்குறும்புழையுநதுபோந்தபின  
 சேறறுநீர்க்குழியுளையழுந்திசெல்கதிக  
 காற்றுணப்பெறாதழுதலறிவீழுமே.

இ - ள். சுககிலமுங் குருகியும் பெருத்தத தசைதிரணடு உய்ந்தது இடையறாது ஊறுநீரையுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின் அறிவையுடைத்தாய் அறத்தை நன் றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கதிககு நலவினயாகிய பொதிசோற்றைப் பெறுதே போய் நரகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட்டும் அகருறும்புழைக்குள்ளே யழுந்து வீழுமென்றானெனக்.

குறும்புழை - இடக்கா பருகியென்றுபாடமாயின, உள்ளடக்கியெனக். ( )

திருந்தியநல்லறச்செம்பொறதம்பகம்  
 பொருந்தியபொருளொடுபோகம்பூததலால  
 வருந்தினுமறத்திறமறத்தலோம்புமில்  
 சுரும்பெனத்திரண்டதோடகாலவேறகணீர்.

இ - ள். வேறகணீர்! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன்றிப் பொரு ளையும்போகத்தையும் பூததலால வருந்தினீராயினும் அறத்தைமறத்தலைப் பாதுகாப் பீராகவென்றானெனக்.

காலத்தைசெய்யும் வேல.

(காநடு)

மந்திரமருந்திவையிலையாயவிடி  
 னேந்தலேயரவினையாவாதிணடுவார  
 சுந்தரச்சுருமபுகுழ்மாலையிலையேன்  
 மைநதருமகளிராமருங்குசோகிலார

இ - ள் உலகத்தில் மந்திரமுமருந்தும் இலையாயிற் பாம்பைத்திணடித் தம் வயத்ததாக்குவாரிலை, அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற்றங்களாற நம்மைச் சுரும்பு குழுவியல்பு தமக்கிலையாயின், மைநதரும் மகளிரருகேசென்று அவரைத் தம்வயத் தராக்குதலிலென்றானெனக்.

(காநடு)

பொனறுலாம்பொன்னீர்தருதும்பாகுநீர்  
 தின்றலாறசிறுவனையானுஞ்சொறசில  
 வின்மெலாமெம்மருங்கிருந்துபேசினுல  
 வென்றுலாமவேறகணீர்விழுத்தக்கோகளை.

இ - ள். பொன்னீர்! வேறகணீர்! நீரெலலாம முன்னர்ப் பாகுதின்று விழு

அகசு

சீ வ க சி ந்தா மணி.

த்தக்கீர்களாயிருத்தலன்றி யின்று எம்மருங்கிருந்து பாகுதின்னமல் சிறுவனாயா  
னுஞ் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்குனம்பேசினால் ஒருதுலாம்பொன் நருவேமென்  
ருளென்க. (ககக)

வேறு.

மெப்ப்பிசொந்தும்பூவுமிகநனிகமழுமேனுங்  
கைப்பிசொந்தும்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா  
வைப்பிபித்துநெய்ததோரசும்புசோரழகம்புன்றோற்  
பொய்ப்படவுரைத்ததுண்டோபொன்னீரங்முனாமால்.

அழகலகம்பு - மலங்கள்.

இ - ன். பொன்னனீர்! நம்முள் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோகூடிய  
பித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினையுமுடைய அழகலகம்புசோருமெய்யிலே  
முன்னையணிந்த சாந்தும் பூவும் கமழாமாயினும் பின்னுங் கைவழியாகிய சாந்தும்  
பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா, அத்தன்மையிற் பொய்யாக யான்கூறியதுண்  
டோ? கூறுமினென்றானென்க (கச0)

அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொடுப்பவேகுழைந்துமாழ்கி  
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனையெண்ணித்  
தனிச்சித்தம்பவைத்தேற்றாந்தளர்த்துகண்பரப்பினோக்கிப்  
பணித்துமென்றுற்றபோழ்தே தபழுதிலாவறிவினென்னும்.

இ - ன். நாம் பிறந்தபொழுதே யினிச் செத்தேமல்லேமோவென்று இதனை  
யுமெண்ணி நூலாறொடுப்பவே மயங்கிவருமனிச்சப்பூப்போலத் தீவினையுற்றபொ  
ழுதே தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுங்குவேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினாண்  
டாந் தனித்தசித்தத்தை நிலைபெறவைத்ததைத் தெனியேய், ஆதலால் யாமுய்யுமாறு  
என்னையென்றானென்க. (கசக)

நீனிறங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்  
பானிறங்கொண்டுமெய்யபடாமுலைபையிற்றாங்கி  
வேனிறமழைக்கண்டாமுமிமைகுறைந்தழுகிமேனி  
தானிறங்கரக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்றே.

இ - ன். தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வுருவ  
நீங்கி வெளுத்து முலையும் பைபோலஞான்று கண்களும் இமையழுதிக்குறைந்து  
மேனியொளிகெடுமுப்பு மேல் தும்மிடத்தேவருமல்லவோ; அதற்குமுன்னே துறப்  
பிராகவென்றானென்க. (கசஉ)

வேறு

குஞ்சரமயாவுயிரத்தனையருயகம  
முஞ்சவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்கடா  
மிஞ்சிமாநகரிடம்பிச்சையென்றலா  
லஞ்சினேனறுமப்பல்யானாவமில்லையே.

[அந்தப்புரவிலாவணை.]

இ - ள். யானையுயிர்த்தாறபோன்ற ஓசையையுடைய தாளிபபுகம்மமும் அழி  
சிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னாப் பிசசையென்றலாற செல்வத்தில் ஆசையெனக்  
கல்லை; அரசாட்சியையயஞ்சினேன், இனி யான் துறப்பேனென்றானென்க. (௩௪௯)

துறவுணர்ந்தல்முற்றிற்று கவி, உச.

அந்தப்புரவிலாவணை.

ஈ. ஒருவர்தம்வலிகெடுமுடன்றுபொங்கிமே  
லிருவர்மற்றியைந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ  
லுருவதுணணுசப்பிறவிருந்தவொண்மணிப  
பரியகட்படாமுலைப்பைம்பொறகொம்பனீர். (௩௪௯)

உ. காதலங்கழிந்தநாளிதனிணிபபுற  
மேதிலமென்றசொறசெவிச்சென்றெயதலு  
மாதராமழைமலர்த்தடங்கண்மல்குநீர்  
போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந்துவீழ்ந்தவே

இவையிரண்டுமொருதொடர

க. நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

இ - ள். ஒருவாமேலே யிருவரியைந்து உடன்று பொங்கி யெழுந்திருப்பின்  
அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிககாட்டுவனபோலே துகபபுவருந்த வீங்கின  
முலைகளையுடைய கொம்பனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தநாளெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற  
காதலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்குப்பால் அதனைக் கைவிட்டதன்மையையுடையேம்;  
என்றசொல்லைத் தேவியாகேட்டவளவிலே யவாகள்கணனீர் இடையறாது  
சொரிந்து மார்பிலே வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௯)

வேறு.

செருக்கிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிசெற்ற  
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட  
பரப்பினைடப்பாய்ந்துகுளமாய்ப்பாலாபடாமுலையை  
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவீழ்ந்தனவே,

இ - ள். னினந்தின்று செருக்கிச் சிவந்து செற்ற வேல்போலுந் கண்ணருடைய  
அங்ஙனமவீழ்ந்த கண்ணீர், பூணகிய களாயுள்ளேபாய்ந்து குளமாய்நிறைந்து தம்  
மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவிவீழாமாறுபோல் அம்முலை  
களினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௯)

அமுலேந்துவெங்குகிஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி  
நிழலேந்துபூங்கொடி கணிலஞ்சேர்ந்தாங்குரிவஞ்சேர்ந்து

கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்  
குழலேங்குமாறேங்கியழுதாரகோதைமடவாரே.

இ - ள். அங்ஙனநின்றமுதமடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்  
சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்ற சொல்லாலே சேவ  
டிக்கீழ்நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப வழிதா  
ரென்க.

குழல் ஏங்கியழுமாறுபோல ஏங்கியழுதாரென்க.

(௩௪௭)

வேறு.

குலிகவஞ்சேற்றுணறிக்குங்குமநீருளோங்கிப்  
பொலிகெனவண்டுபாடப்பூதததாமரைகளபோலு  
மொலிகழலடிகனுங்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுணாமினென்னுப்  
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போருயிராகிநின்றார்

அத்தேவியா அவனடிமுதலாக முடியனவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். குலிகச்சேற்றிலேமுனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிரீரிலேவளர்ந்து  
வண்டாகியபாணா பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்  
போலத் திருவடிகளே! யாங்கள் தும்மிடத்துப் பிழைத்ததியாது? அதனை யுணாமி  
னென்றுகூறிய புலிக்கப்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிரராகி  
நின்றாரென்க.

(௩௪௮)

அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப்  
பெருந்தகுதறங்குகாணீர்பெண்ணுயிரளியதாமே  
வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாடுமாலாவினென்னீர்  
விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

இ - ள். முன்னா எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆருந்  
தன்மையையுடைய குறங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர்தாம் அளி  
யாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வுயிர் வாடுமென்று  
நினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர், இனி வெற்றுடலை காண்பீராக வென்  
பாரென்க.

(௩௪௯)

கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்பூந்  
தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து  
காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியநீரு  
மேதிலராகிக்கோமானெண்ணமேயெண்ணினீரே.

• அளகம் - பனிச்சை

இ - ள். ஏந்தி யெழுதி யப்பித தைவந்து சேர்ந்து காதல்கொண்டிருந்த  
விரலே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாகி யரசனெண்ணியதனை யென  
ணினீர்; இது தகுமோவென்பாரென்க.

செந்தீக்கடவுளைவருஞ்செய்து அதுசான்றாக தும்மைப் பாதுகாப்பேயென்று எங்



[அந்தப்புரவிலாவண.]

கைகளைப் பற்றினநீரென்றலின், உம்மை - சிறப்புமமை. சாந்தங் - காதல்கொண்ட, ணிந்தவும் பாடம். (௩௫௦)

பஞ்சிகொண்டெழுதியாரந்தசீறடிபனித்தலஞ்சிக்  
குஞ்சிமேலேற்றகோமான் கொப்புளித்திட்டவெம்மை  
வஞ்சித்திராமணிசெய்தோளகாள்வாங்குபுதமுவிக்கொள்ளீர்  
நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிற்பிரோநீருமென்பார

இ - ள். தோள்காள்! எழுதியழகுநிறைந்தவடி. ஊடுகின்றகாலத்து உடம் பிற்பட்டால் நொந்துநெடுகுமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றவரசன் இனி துகரேமென்று கைவிட்டவெம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர், இனி நீரும் நெஞ்சம்வலியீராகி நிற்பீரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், தும்முடையகை யெங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்றகாலத்து அதற்குதவியாயிருந்தும் உணமைசெப்பாது வஞ்சித்திரென்பாரென்க.

நெஞ்சினென்ற பாடத்திற்கு நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் உம்மை சிறப்பு. ( )

முட்டிவட்டனையகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன  
மட்டுவிட்டலர்த்தகோதைமதுவொடுமயங்கிநாளு  
மொட்டியிட்டிழையவெங்கட்டுயரணையாயமார்ப  
நட்புவிட்டொழியுமாயினன்மையாகண்ணதம்மா.

இ - ள். ஒன்றோடொன்றுசொந்து அரகருவட்டனையவாய்த் திரண்டுபெருத்த முத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மாபிற்கோதை நின்னிடத்துக்கிடந்த மாலையின் மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையுமபடி எங்கட்கு அணையாமார்பு! கேளாய்; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட்டுநீங்கின், மற்று நற்குணம் யாரிடத்தே யுள்ளது கூறாயென்பாரென்க. (௩௫௨)

மாக்கவின்வளரத்தீனடிமணிநகைகருநாளும்  
பூக்கவினூந்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனோடேந்தித்  
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கினுய்தரணிமன்னி  
னீக்கினுயெம்மைநோக்காய்ந்தியோநீயுமென்பார்.

இ - ள். எம்முடைய பெரியவழகு வளரும்படிதீண்டி மாணிக்கத்தினதொளியை நீதோற்றுவித்து மதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களின முகுநிறைந்த கழுநீர்த்தாரே! நீ யெம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கினுய்; அங்ஙனநெருக்கியநீயுந் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவாயாய்க் கைவிட்டுநின்ற யோவென்பாரென்க. (௩௫௩)

அன்னமேதோகைகல்பாழமுதமேயாய்ந்தநீநதே  
னின்னரேநகைமாரென்றேத்தியபவளச்செந்நா  
வெண்ணைநீகண்டதெம்மையிரண்டிநாவாயினுயே  
மனைன்போலேமீன்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

இ - ள். நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென்கின்ற இத் தன்மையரெயென்று எத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே! நீ மன்னனைப்போல் அரு ளின்றி யெம்மை யழித்துக்கூறத் துணிந்தனை; இங்ஙனங்கூறுதற்கு எம்மிடத்துக் கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம்; அதனைக் கூறு; கூறாயேல் நீ யிரண்டு நாவாயேவிட்டாயென்பாரென்க. (௩௫௪)

பூணிநானெருங்கநொந்துபொதிர் த்தனவெம்பியென்று  
நாணிநூல்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண்கடம்மைப்  
பேணிநீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டுதந்தீர்  
காண்மினோவின் றெம்வண்ணங்கண்ணிலீர்கண்களென்பா

இ - ள் இவை பூனோடேமுயங்குதலாலேவெம்பி நொந்து புடைக்கொண்ட னவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாகவணிந்த பொன்னாணிநூற் பின்னுமுலை கட்டுப்பிறந்த வருத்தத்தைநீக்குதற்குக் கண்களே! நீர் அம்முலைக்கண்களைப்பேணி தும்மணிகளாலேயெழுதிப் பாதுகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்குப் பேரின் பத்தைத்தந்தீர்; இங்ஙனமின்பத்தைத்தந்தீர் துன்பமாககருதி இன்று அருளிலீ ராயினீர்; எம்வண்ணங்கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (௩௫௫)

சென்னிமேன்மிதிதவவஞ்செஞ்சீறடிநுவில்வீச  
மின்னிவாளாரஞ்சிந்தவெறுநிலத்துறைந்துநீயெம்  
மின்னகைமுறுவல்பார்த்தாயின்றெமதாவிபார்த்தாய  
மன்னியமாலேவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்

இ - ள். வண்டார்மாலையினையுடைய நீலமணிபோலும் முடியே! வெறு நிலத்திலே ஆரமின்னிச்சிந்த அரசன் வீழ்ந்துவணங்கவும் அவன்சென்னிமேலே திருவில்வீச மிதித்த சீறடியிலே நீயுறைந்து எம்முகிழ்நகை யெய்துமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எம்மாவிவருந்துதலையும் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய் யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி - அசை. என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினாரெனவருவித்துமுடிக்க. இத் துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூற்றிற்குத் தேவர்கூற்றினா; \* “சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழிஇச் - செய்யா மரபிற் றெழிற்படுத் தடக்கியும்” என்னும் பொரு ளியற்குத்திரத்தாலென்றுணர்க. (௩௫௬)

வீங்குபாற்கடலுநஞ்சாய்வினைந்ததால்விநிர்தவெய்யோன்  
பாங்கிலாவிருளையின் றுபார்மறைத்திட்டதாலோ  
திங்கதிர்த்திங்கள்செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகளெல்லாந்  
தாங்குமாறென்ணையாவிதரிக்கிலெந்தேவிர்காளோ.

இ - ள். அரசன் இங்ஙனத் தன்மன்மைதிரிந்தமையால், இனிப் பாற்கடலும் நஞ்சாய்வினைந்தது; வெய்யோன் மன்னிடத்தில்லாதவிருளையின, அவ்விருள் பாரை மறைத்துவிட்டது; திங்கள் திசைகளெல்லாஞ் செந்தீயைச்சொரிந்தது; ஆதலால்,

[அந்தப்புரவிலாவணை.]

தேவிகாள்! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டிகிலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ங  
னங் கூறுவீராக வென்பாராயினுமெனக.

ஈன்று - ஈன

(௩௫௭)

வேறு.

விண்ணோர்மடமகள்கொல்விஞ்சைமகளேகொல  
கண்ணாகழிவனபபிறகாந்தருவதத்தையென்  
றெண்ணுயவாணெடுககண்மெப்கொள்ளவேமுறறுப்  
பணணற்பயின்நீரினியென்பயிலவீரே.

இனித் தேவியா அரசனைநோக்கி யொருவனாயொருவா காட்டிக் கூறுகின்றார்

இ - ள். உலகம் என்னுந்தன்மையுண்டாயவனப்பிறந்ததையுடைய வான்போ  
லுங்கண் அறிவைக கவர்ந்துகொள்ளுகையினாலே யிவளை விண்ணோர்மகளோ; விஞ்  
சைமகளோவென்று மயக்கமுறறு விஞ்சைமகளேயென்றுதுணிந்து யாழ்வென்று  
உறவுகொண்டநீர் இங்ஙனங் கைவட்டிலையில் என்ன உறவு கொணடராவீ  
ரென்க.

(௩௫௮)

கொல்லேனெடுங்கடகுணமாலேகுஞ்சரததா  
ல்லலையுற்றாளுக்கண்றுகளிறடாத்துப்  
புல்லிப்புணர்முலையின்பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா  
யெல்லேமற்றெம்பெருமாதகின்றிவளுமினனாளோ.

இ - ள். குணமாலே யானையால்வருத்தமுற்ற இவள்பொருட்டு அன்று அவ்  
யானையைவருத்தி யிவளைப் புல்லியுறைந்தாய், அங்ஙனமுறைநதநினக்கு இன்று  
இவளும் வெளியாக இன்னாளாயினாளாவென்க.

(௩௫௯)

தூம்புடையவெளவெயிற்றுததுததியழகைப்  
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவளவாய்  
தேம்புடையவின்னமுதாச்சோந்தாயககினியதுவே  
யாம்புடையநஞ்சடங்கிற்றின்றாற்றுகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால் மேல் வள  
ருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் திராமனின்றது; அதுவே யின்று  
ஊற்றிற்காதோவென்க.

இ - ள். புரையினையுடைய எயிறறினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடைய  
நாகப்பாம்பின் நஞ்சுடையுமபடி நோக்கிப் பதுமைவாய அமுதமாகக்கொண்டு கூடின  
நினக்கு அந்நஞ்சு எதிர்த்ததிலையாகாதோவென்க

(௩௬௦)

தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றண்னாரமவில்விவகைப்  
போழ்ந்தகன்றகண்ணினாலேப்பெற்றுப்போகலாய  
தாழ்ந்தமரரின்னமிரதந்தக்கநாட்டாகாதே  
வீழ்ந்ததெனவிழ்ந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து - போழ்.

இ - ள். முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி யொளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணினுலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்கவய்த ஏவைப்பெற்றுப் போகமாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டுபோகின்றவமுதற் தாழ்ந்துவீழ்ந்தது தக்கநாட்டிலே யாகாதேயென்று கருதி விரும்பினாய்; இன்றுஅவ்விருப்பமும் விட்டாயோவென்க. (௩௬௧)

கண்ணோகயலோகமுநீரோகாவியோ  
பெண்ணோவமுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்  
துண்ணென்சிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றீர்  
புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

இ - ள். இவன்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி யிவனைப் பெற்றபின்னர், இவனைப் பெண்ணே, அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணோ, கயலோ, கமுநீரோ, காவியோ, பிணையோவென்றும் புனைந்துணைத்து முன்பு இன் புற்றநீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சீலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோ வென்க. (௩௬௨)

பொன்னகரவீதிபுகுந்தீர்பொழிமுகிலின்  
மின்னினிடைதுடங்கநின்றாடன்னேனெடுமுகண்  
மன்னனகரெலாம்போர்ப்பவலைப்பட்டாக்க  
கின்னேபொளியிழந்தவின்னாவிடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூற்றிற்று, மிகவிளங்குதற்கு, மன்னன்-சச்சந்தன். இனிமன்ன வென்று பாடமாயின், ஒருமைப்பன்மைமயக்கமாம். போப்பவென்றது, \* “எங் கெககேநோக்கினுமங்குகேதோன்றுமால்” என்றதனை.

இ - ள். இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்தநீர் விமலைகண் சூழ்போத அவ் வலையிலே யகப்பட்டீர்; அவ்வலைப்பட்டவுமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னாவா யொளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க. (௩௬௩)

செங்கச்சிளமுலையார்துண்கறையூர்பல்லினார்  
மங்கையர்க்களாப்பமகிழ்ந்தாளைநீமகிழ்ந்து  
பங்கயமேபோல்வாரிளப்பார்ப்பானாய்ப்பண்ணனைத்துத்  
தங்கினாய்கோவேதுறத்தற்கவாமோ.

முதுமையார் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார், பங்கயமேபோல் வாள் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையே நோக்கிக் கற்புக் கடம்பூண்டவன்.

இ - ள். கோவே! இளையருமுதியருமாகிய மங்கையர்க்காப்ப அக்காவலைமகிழ்ந் தானே நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச்சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக்கூடினாய்; இனி யிங்குனத் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

பண்ணலைத்தென்றபாடத்திற்குப் பண்ணலே யவள்வன்மையை நெகிழ்த்தெ ன்க. (௩௬௪)

[கோயில்விலாவணை.]

புல்லாருயிர் செகுததெபான்னந்திணிதோளாய  
மல்லாரகன்மாபமட்டேந்தியாயமடுததிட  
டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோடாடின  
யல்லாந்தவணடுங்கவன் அனகல்லாயோ

இ - ள். தோளாய! மாபனே! எந்தம் மதுவையெடுத்துக்கொடுத்து இலக  
கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்குணம் புணர்ந்த நீ அவன் அலமந்துகடுங்க அன்பினின்  
றும் அகல்லாயோவென்க (௩௬௩)

அந்தப்புரவிலாவணைமுற்றிற்று கவி; ௨௨.

கோயில்விலாவணை.

க கல்லோமரனுமிரங்ககலுழந்துருகி  
யெல்லாததிசைதோறுமீண்டியிளமயிலபோற்  
சொல்லாததுயாவராதொழுவாரழுவாரா  
யல்லாந்தகன்கோயிலாமுகடல்போலாயிற்றே (௩௬௬)

௨. பூப்பரிவார்பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளையை  
நீப்பிரென்புடைப்பார்நீடாமஞ்சிறதுவா  
ரேப்பெற்றமான்பிணைபோலேங்குவாரின்னுயினாக்  
காப்பதேற்காவலனா காவாரோவின்னென்பார். (௩௬௭)

௩. கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு  
முழுநீர்வேற்கண்ணுமமுகமுழுமுலறிச்  
செழுநீர்மணிக்கொடிகன்காறகஞ்சோகொம்பா  
யழுநீர்வாயலறியலம்வருவெபோன்றாரே

இவைமூன்றுமொருதொடர்

க. சொல்லாவென்றதுடன் என்றிங்ஙனஞ்சொல்லியென முறகூறியவுற்றைக்  
கூட்டியுனாக்க.

௨. காவலனா - காத்தலைவலவலவா

௩. கழுநீரையும் தாமரையைஞ் சேரக்கண்டாற்போலுங் கண்ணுமுகமு  
மென்க.

இ - ள். தேவியர்கலங்கி நெஞ்சருகிக் கல்லோமரமுமிரங்க இங்ஙனஞ்சொல்  
லிப் பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார; புடைப்பார், சிந்துவார்; எங்குவார, என்பாராயுலறி  
மணிக்கொடிகள் கருமைசோந்த கொம்பாயலறி அழுந்தன்மையவாய் அலம்வருவன  
வற்றை யொத்தார், அதுகண்டு எல்லாததிசைகளிலுநின்ற மகளிரும் இளமயில்

போலீண்டித் துயர்வார்; தொழுவார்; அழுவாராய் அலமருகையினாலே கோயில் கடலொலிபோலே யொலியுண்டாயிற்றென்க.

வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளையுங்கருதி. (1)

வேறு.

பண்ணாபணைமுழவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கிப் புணைப்புணைகுழலுமேங்காபுணைபாண்டிலிரங்காவான் பூங்கண்ணொரொலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா மண்ணாவலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்ததன்றே.

மண்ணுர்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்தகோன். இனி மண்ணாவலம் புரி - அரக்கிட்டாடின வலம்புரியென்றுமுறைப்ப.

இ - ள். பூப்போலும் கண்ணருடைய மழலைமொழிபோய் அழங்குரன்மயங்குதலாலே, பெரியமுழவமும் பண்ணாயாழும் ஒலிகெட்டுத் துளையாந்த குழலுமாதாவாய்க் கஞ்சதாளமுமொலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தையுடைய கிண்கிணிமுதலியவொமொலியாவாய் வலம்புரியுமாதொழிந்து அரசன்கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க. (1)

அணியார்மணியரக்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெங்கண்மாத் தாட் பிணியார்பெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறையேர்கோட்ட பணியார்கமழுகடத்தண்ணலரசவாப்பண்ணாபாய்மா விணையாதுமில்லாதகண்ணீர்வீழ்த்துண்ணுநின் நினைந்ததாமே.

இ - ள். அண்ணலுடைய மணியினையுங் கண்ணினையுந் தாளினையும் வண்டு கள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானைகள், யாது மொப்பில்லாத பண்ணுதனிறைந்த குதிகைகள் தாமுண்ணுவாய்அமுது வருந்தின வென்க. (௩௭0)

கழித்தகடிப்பிணையுங்கவளையுமாலையுங்களைந்துமுததுந தொழித்தநறுஞ்சாந்துஞ்சுண்ணமும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி விழித்துவின்கோயில்பன்மீன்பரந்திமைக்கும்பனியாவானம் பழித்துப்பசும்பொன்னுலகுமுபோயிற்றொத்ததன்றே.

சாந்துஞ் சண்ணமுமனைந்த மணியென்க. களைந்துகழித்த சிந்திவிழித்து - வாங்கிப்போடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. களைந்தமுத்தென்றும் பாடம். தொழித்தகலன் - ஆரவாரித்தகலன்.

இ - ள். கோயில் கடிப்பிணைமுதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வாண்ப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேநிறைந் பொன்னுலகு குடிபோன தன்மையையொத்ததென்க. (௩௭௧)

அழலார்கரையெயிற்றுவெஞ்சினவைந்தலைசுமந்தவெகுளிநாக நிழலார்கிருமணியுந்தேவர்கிருமுடிமேனிலவவீசுஞ் சுழலார்கும்பொன்னுமேவயந்துசொரிககிர்மென்பஞ்சியார்ந்த சுழலானகரமுதுகடைகடல்போற்கலங்கிற்றன்றே.

[நகரவிலாவணை.]

அழல் - நஞ்சு. சுரை - பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும்பொன்னும் மேலேவேய்ந்து கதிசைச்சொரிகின்றநகரமென்க. சுழலுதலார்த்த தேவர்முடிமே னிலவவீசுங்கழல் - வலஞ்செய்தனிறைந்த தேவர்வணங்கின முடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவிசுமடியென்க. கழல்-ஆகுபெயர். பஞ்சியார்த்தகழல்-நிறத்தாலும், மென் மையாலுஞ் செம்பஞ்சின் நன்மைநிறைந்தவடி.

இ - ள். மேற நேவாவணங்குங் கழலானகரங் கடல்போற்கலங்கிற்றென்க.

அதுமேல் \* “திருவடிப்போதமராமுடிமேலணிந்தாரே” என்பதனானுணர்க. ( )

கோயில்விலாவணைமுற்றிற்று. கவி, எ

நகரவிலாவணை.

நீரநிறைகுளத்துமாரிசொரிந்தெனறுநெய்துளஞ்  
நோநிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுநிவந்தவாசம்  
பார்நிறையடிசிற்பளனிதளியொடுசாலையெல்லா  
முர்நிறையுயிர்த்தலின் நியுயிர்சென்றபோன்றவன்றே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும் நறுநெய்யாறப்பொரித்த பொரிக்கறி; பலகாயங்கள் குறிகுருநேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய்-தாவிக்குங்கறி, வறைகள் - துவட்டினகறிகள். பாரிலேநிறைந்த புகழினையுடையவூர்.

இ - ள். அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோறிடுஞ்சாலையினுஞ் சமைக்கும்பொரியலுங் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்தவாசம் ஊர் நிறையும்படி தோன்றுதலின்றாய் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றாறபோன்றனவென்க. (௧௭௩)

கோட்புலிச்சுழல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுவைக்கருணைமுல்லை  
மோட்டிளமுனையின்மொய்கொள்கொக்குகிர்நிமிரல்வெண்சோ  
றுட்டுறுகறிகொடேமாங்கனிகவைத்தயிரோடேந்தி  
வேட்டவர்ப்பெறுதுவிதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்றே.

புலிக்கண்போன்ற நிறத்தையுடையகருணைக்கிழங்கு. முல்லைமுனையாற்செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்டசோறு; ஒரோவோரவிழ் கொக்குகிர்போலு நீட்சியையுடையசோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவிற்கொண்டகனி.

இ - ள். முன்பு சோற்றையுங் கருணைமுதலியவற்றையுந் தயிரோடேயேந்தி விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கின்றவீதி, இன்று அரசன்றுறவினாவருந்தி விரும்புவாரின் மையின், அவர்களைப்பெறாமல் வெறுநிலமாய்க் கிடந்தனவென்க. (௧௭௪)

மைந்தர் தம்வண்கையான் முன்மணிவள்ளத்தெடுத்தேறல்  
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசிழைபசும்பொன்மலை  
சிந்தியேகரந்தாசொற்போன்மெயின்கட்டேசுரதலின்றாய்ச்  
சந்தனச்சாந்தொடாரந்தாங்கவினிழந்தவன்றே.

இ - ன். மைந்தர் தங்கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்தேறலே யின்று எடுத்தலைமேவாரா; மகளிர் இழையையும் மாலையையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும் ஆரத்தையுஞ்சிந்தி யவற்றைமேவாரா; அவர் அங்குணமேவாமையின், அவை யழிமுந்தனவென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செலலுதல்செய்யாத் துறவோர்சொல்லுஞ்சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றறநனபோன்றிருக்குமாறுபோல, அவர்களும் பற்றுண்டாயிருக்கவும் அரசன்றுறக்கின்ற வருத்தத்தால இவற்றிற் பற்றில்லாதார்போல மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (௧௭௫)

தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென்றடம்பெருங்குவளைக்கண்ணா  
முழிவாய்முல்லமலைமுலைமுகமுரிந்துகக்க  
யாழின்வாய்முழுவம்விம்மவாட்டொழிந்தயாந்துதீந்தே  
ஹாழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததனறே.

இ - ன். தாழியின்வாயை மறைக்குங் குவளைபோலுங்கண்ணா பெட்டியின் முல்லமலை முலைமேலேநக்க முழுவொலிப்ப முரிந்தாடு மாட்டுமொழிந்து யாழின் வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அவ்வுங் வருந்திற்றென்க.

ஊழ் - ஊழியெனத்திரிந்தது. தேனினந்தான் பாடுமாறொழிந்து முறைமைப் படப் பாட்டினாலொக்கும் பாட்டு (௧௭௬)

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்காறிகழும்பைப்பொற்  
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல  
வொருங்குடனகரமெல்லாமுறங்குவதொத்ததொல்லென்  
கருங்கடல்கலலென்சும்மைகரந்ததுமொத்ததனறே.

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்கால் - \* “மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணி” பவளக்கால். பவளக்கால்திகழங்கிடுகு. கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்காடிகண்ணாகவும், சட்டம் அதற்கிமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

இ - ன். நகா கிடுகென்னுமிமைபொருந்தி யுறங்குவதொத்தது; அதுவேயன்றி யொலியவிந்துகிடத்தலிற் கடல் சும்மையைமறைத்ததுவுமொத்ததென்க.

இதனால் அங்காடியடைத்ததென்றார்.

(௧௭௭)

கலையுலாய்நிமிர்த்தவல்குற்கடல்விளையமுதமன்னார்  
முலையுலாய்நிமிர்த்தமொய்தார்முழவுமுத்துரிஞ்சிமின்னச்

\* நாமகளிலம்பகம், அச.



[நகரவிலாவணை.]

சிலையுலாய்நிமிர்தமார்பன்றிருநகர்தெருள்கலாதாய்  
நிலையிலாவுலகின்றன்மைநீர்மைமீக்கூற்றிற்றன்றே.

அமுதமன்றா முலையுலாய்ப் பாயந்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலுமுத்தம்  
உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவிரிமிரந்த மார்பன்

இ - ள். மார்பன் நகர, பொலிவுழிதலால், இராசமாபுரமென்று தெளியலாகா  
தாய் உலகின்றன்மை நிலையில்லாரீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூற்றிற்றென்க.)

வேறு.

கூந்தலகிற்புகையும்வேளவிகொழும்புகையு  
மேந்துதுகிறபுகையுமாலேக்கிடுமபுகையு  
மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கியாவதிலோப  
மாந்தாபுகழேபோற்றோன்றமுறைந்தனவே.

இ - ள். கூந்தலுக்கிட்டபுகையும், யாகத்திறபுகையும், துகிறகேந்தினபுகை  
யும், மாலேக்கிட்டபுகையும் பொருளையாத உலோபாபுகழ்போல மறைந்தனவென்க.)

புல்லுண்புரவிபுலம்பிவிடுகுரல்போ  
னல்லவளைபோழுவநாராநரல்குரல்போற்  
கல்லாவிளையர்கலங்காச்சிறிப்பொலியுந்  
கொல்பாளைச்சங்கொலியுநகூடாதொழிந்தனவே.

இ - ள். புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்வளிபோலச் சங்கறக்  
கின்றவரவரும், நாராநரலுந் குரல்போல இளைய விடாதுசிறிக்கின்றசிறிப்பொலி  
யும், யானையுந் சங்கும ஒலிக்கின்றவொலியும் அவவிடத்துக் கூடாமல நீங்கின  
வென்க. (௩௮௦)

பொற்புடையபூமாலேசாந்தம்புனைகலன்கள்  
கற்புடையமங்கையிற்காவலவையிழந்த  
நற்புடையதேனாந்நருநயம்புல்லாரா  
சொற்பொருள்போல்வேட்கப்படாச் சொர்ந்தொழிந்தனவே.

இ - ள். மாலையுந் சாந்தமுங் கலன்களும் நறவுந் கற்புடைய மங்கையரைப்  
போலக் காவலிழந்தவை, அறிவிலலார் சொற்பொருள் சொர்ந்து வேட்கப்படாத  
வாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (௩௮௧)

\*தீம்பால்கிளிமறந்துதேவரவிமடங்கித்  
தூம்பார்நெடுகைம்மாத்திங்கரும்புதுற்றுவா  
யாம்பாலுணாமடங்கியாரும்பிற்பிறராய்க்  
காம்பாநடுவிருட்க்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுணாமடங்கியாரும்பிறாபிறராய - அரசன்துறவனைத்தாமுமட்கொண்ட

மையின், மனவேட்கையாலே துரப்பும்பொருள்கள்மேல் நிகழும் பகுதியையுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற்றப்பற்றுதலின்மையின், யாருஞ் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்ற வர்களாய். இடையாமத்திருளிலின்று முள்ளுடைய மூங்கில்கிறைந்த காடேபோலென்றதனுற்பயன்: இவ்வூரிற்பெற்ற செல்வந்தன்னையே துகர்ந்தாற் பின்னும் மயக் கஞ்செய்யும் பிறவியாகியவருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினுற் றெடக் கிக்கோடலும், வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம். துறவுள்ளம்பிறந்தோர்க்கு இத்தன்மைத்தானாகரி காடுபோலாயிற்று; களிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொருள் களினுகாச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

இ - ள், மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றுவாய்நிறறலானும் பிறப்பிறராய் நிறறலானும் அவற்றிற்கும் அவாக்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க. (௩௮௨)

நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்  
தோமுழங்குதாளைத்திருமாலின்முன்றுறுப்பான்  
பார்முழங்குதெண்டினாபோற்செல்வந்தம்பாலாக்கிற்  
தூர்முழுதுநாடுமுரவோன்றாள்சோந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையுந் தேரும் முழங்குந் தானையை யுடையவரசன்.

இ - ள், ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன்முன்னாகத் துறத்தற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுபுதல்வாக்களித்து அறிவுடையோன்றானைச் சேர்ந் தாரென்க. (௩௮௩)

நகரவிலாவணமுற்றிற்று. கவி, கக.

### துறவுவலியுறுத்தல்.

கொல்லுலைப்பொருகமுற்கிடந்தகூடநீல  
மல்லல்லவேலிரண்டொருமதியுளவைத்தபோற  
செல்லநீண்டகன்றகஞ்சுவந்தகண்ணினு  
ரல்லலுற்றமுபவாக்கரசன்சொல்லீனான்.

சொல்லினான் - முற்றுவினைத்திரிசொல்.

இ - ள், அங்ஙனஞ் சேர்ந்தவளவிலே, மதியுள்ளே யிரண்டுவேலைச் சேரவைத் தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சுவந்த கண்ணிராமு பவார்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினானென்க. (௩௮௪)

வேறு.

நற்றவமபரவைஞாலநாமுடனிறுப்பின்வைய  
மற்றமிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்ற  
திற்றெனவுணர்ந்துரிப்பிற்றிருமகளைன்றுநீனகாள்  
பற்றொடேநிற்பினென்றுந்நிருமகள்பற்றல்செல்லாள்.

இ - ள், நாம் தவத்தையுஞாலத்தையுஞ் சேரகிறுப்பின், ஞாலந் தவத்திற்கு

[துறவுவலியுறுத்தல்.]

எந்நாளும் வெண்சிறுகடுகளவும் சிறையாற்றுக, அதனை யிற்தெனவுணர்ந்து அத்தவத் தேநிறிப் பிறருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள், நாம் பற்றேடேநிற்பிற் பிறருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள், ஆதலாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ய்மினென்றா நென்க. (கஅரு).

உப்பிளிபபழுக்கல்காட்டுடபுலமகனுக்குப்பலேகக்  
கைப்பலியுண்டியானுமவொளின்மேறகவிழநீரு  
மைப்பொளிகண்ணினீரானமனையகமெழுகிவாழ  
விப்பொருள்வேண்டுகின்றீர்தனைநீர்க்கேண்மினென்றான்.

இ - ன். யானும் கடுகாட்டிலே பாடைமேலேகிடந்து புலமகன் ஒருகையா  
லே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீராய்குப்ப அவறறையுண்டு கவிழ, நீருங் கண்ணீ  
ரான்மெழுகிவாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாநின்றீர், அதனைவிட்டு இப்பயனு  
டையபொருளைக் கேட்டீராகவென்றானென்க

புலமகனென்றா, புரோகிதனை; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாது அர  
சன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டு சிறுதலின். “புலைய னேவப் புன்மே  
லமர்ந்துண்டு” என்றும், \* “இழிபி நப்பினே னீயப் பெற்று” என்றும் பிறருங்கடறி  
னார், நாவிதனுமாம். கவிழ்தல் - பொன்றக்கெடுதல். (கஅரு)

க. கொல்சினயானை பார்க்குங்கூருகிர்த்ததுகணுளி  
யில்லெலிபாத்துநோக்கியிறப்பின்கீழிருத்தலுண்டே  
பல்வினைவெள்ளநீருதிப்பகாவின் பம்பருகினல்லா  
னல்வினைவினையுளென் னுநஞ்சினுட்குளித்தலுண்டே. (கஅரு)

உ. ஆற்றியம்க்கலென்னுமருந்தவமிலார்களாகிற  
போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னனீரே  
வேற்றுவவென்றுநில்லாவிழுப்பொருள்பரவைஞால  
நோற்பவாக்குரியவாருநோன்மினநீருமென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

\* புறநானூறு, ௩௬௩. இருங்கட லுதித்தலிப் பெருங்கண் மாநில - முடை  
மையி னடுவினைத் திடைபிறாக கின்றித் - தாமே யாண்ட வேமம் காவல - ரிடுகினைச்  
மணலினும் பலரே சுடுபிணக் - காடுபிதி யாகப் போகித் தத்த - நாடு பிறர்கொளச்  
சென்றுமாய்ந் தனரே - அதனால் - நீயுங் கேண்மதி யத்தை வியா - துடம்பொடு  
நின்ற வுயிரு டில்லை - மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே - கள்ளி வேய்ந்த முள்  
ளியம் புறங்காட்டு - வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க - னுப்பிலா வலிப்புழுக்கல்  
கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோக்கா - திழிபி நப்பினே னீயப் பெற்று - நிலங்கல னாக  
விலங்குபலி மிசையு - மின்னா வைகல வாரா முன்னே - செய்நீர் முன்னிய வீண  
யே - முந்நீர் வளைப்பக முழுதுடன் றுநதே.

ஐயாதிச் சிறுவெண்டேனாயார் பாடியது.

க. வினை - இருவினை பகாவின்பம் - நீங்காவீட்டின்பம். நல்வினைவினையுள் - நல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

உ. ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்

இ - ன். பொன்னனா! யானையையுணவாகப் பாக்கும்யாளி எலியை யுணவா தப் பார்த்திருத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகியவமுதைப் பரு குதலன்றிச் செல்வமாகியநஞ்சினைப் பருகி யதனுள்ளேயழுந்துதலில்லை; அத்தன் மையையும் நெஞ்சினுள்ளோக்கி, மக்கள் தேடிவைத்த தவஞ் சிறிதுமுடையரல்லரா யின், அவாகளாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவை யல்லா விழுமியபொருள்களும், ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்து அவா பக்கல் நில்லாவாய் நோற்பவாகரு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரு நோற்பீராகவென்றானென்க.

நோக்கியென்றதனை யிரண்டற்குங்கூட்டுக.

(௩௮௮)

காதலஞ்சேற்றுட்பாய்ந்தமதியெனுங்கலங்கனீரை  
யூதுவல்லமொத்ததாரானுவர்ப்பினினுரிஞ்சித்தேற்ற  
மாதராரநெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார்  
காதலான்காதலென்னுநிகளத்தானெடுங்குணேர.

உவர்ப்பு-வெறுப்பு, அஃதாவது பொருள்கண்மேற்சென்ற பற்றுள்ளத்தை விடு தல். தாரானாகிய காதலான் தன்மனைவியாமேலவைத்த காதலென்னும் பிணிப்பி னாலே தேற்றவென்க ஈண்டுக் காதலென்றது பலபிறப்பிலும் நமக்கு மனைவியராய் வந்தவா இப்பிறப்பிற்செய்யுந்தவத்தாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காத வித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத்தகாதலாற் றற்றந்தாரென்றல் பொருந் தாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றக்குள்ளே பாய்ந்துநின்ற நீர்.

இ - ன். காதலான் மாதரானுடைய அறிவென்னுநீரைக் காதலாகிய பிணிப்பா லே யுரிஞ்சித்தேற்ற அவா நெஞ்சுவெறுப்பினாற் தேறித் தவஞ்செய்துமென்ற ரென்க

(௩௮௯)

தூமஞ்சாஸ்கோதையீரே தொல்வினை நீத்தநீந்தி  
நாமஞ்சால்கதியினிங்குநன்பொன்மேலுலகினுச்சி  
யேமஞ்சாஸின்பம்வேண்டினென்னெடுமவம்பினென்றான்  
காமஞ்சாய்த்தடாத்துவென்றகாமஞ்சனக்குவ்மமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளிநெருக்கின ஏமம் - வீடு.

இ - ன். மேருவையொப்பான், கோதையீரே! காற்கதியினின்றநீங்கி யிரு வினைக்கடலைநீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புவீராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராக வென்றானென்க.

(௩௯௦)

நாடகநயந் துகாண் பார்நலங்கிளர் கண்கள் குன்று  
மாடகக்கலத்துளான்பாலமிாதினையநதுண்பாரா  
நீடகம்வெகுண்டுங்கையாற்றிடித்துநீ மட்டியிடடேங்  
கோடகமணிர்த்தகோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

[தேவிமார்துறவு.]

நாடகமெனவே பாட்டுவகூற்றறு; \* “விளியாதான் கூத்தாட்டிக் காண்டலும்” என்றவின். சூன்றும் - தோண்டியும். உண்பானா நீறட்டியுமென்றது-உண்பானா யுண்ணுமற்றதெதுமென்றவாறு நீடகம்வெகுண்டும்-மிககவன்பிறை புணாகின்றாரா நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண்டும். கையாறபிடித்தும் - நறியநாற்றங்களை நுகர் கின்றாரா நுகராமற் கையாறபிடித்தும். இட்டேமென்றது - யாங்கள்பிறந்ததோ பிறப்பிலே பிறரை இவ்வனம் ஐம்பொறியானுகராமற் றதெது யாமும் நுகர்ச்சியைக் கைவட்டேமாதலின், இனி யெமக்கு நுகர்ச்சியினறெனவாறு. கோடகம் - தா மம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும்† ஐவகையிற் கிகரமாச்செய்த முடி.

இ - ன். அதுகேட்டதேவியா, முடியினாய்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சியின்மை யின், யாமும் நின்னோடு துறத்தலைச்செயவேமென்றாரெனக. (ககக)

புலேறு.

சாந்தவகியியமுயங்கிததடமலராற்  
கூந்தலவழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில  
வாய்ந்தடிபேடம்வந்துவழிபடுநாளின்றேபோற்  
காய்ந்தருளல்கண்டாயெனத்தொழுக்காகாரிகையா.

முயக்கத்தால் வருத்தங்கழந்ததாகக்கருதி மலராற் கூந்தலைவழிபட்டு வருத்தந் தீர்த்த கோவையென்றது - எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம். வாயந்து-வீடுபெறுதற்குரிய தவங்கள் எமக்குவாயத்து

இ - ள். அத்தேவியா, கோவே! நீசெலலும் வீட்டுலகின்கண்ணே யடியேறும் வாய்த்துவந்து நின்னை வழிபடுநாள் இன்றுபோலே முனிந்தருளாதொழிகவென்று தொழுகாரென்க (ககஉ)

துறவுவலியுறுத்தல்முற்றிற்று கவி, கூ.

தேவிமார்துறவு.

தென்டினாரீததநீற்றிதநிகதிர்சுமந்துதிங்கள்  
விண்படர்ந்தனையமாலேவெணருடைவேந்தாவேந்தன்  
கண்டிரண்முத்தமாலேக்கதிர்முலைநவகமாரா  
வெண்டினாவியக்குங்கேளவிவிசயைகண்ணபயம்வைத்தான்.

திங்கள் கடலைநீந்திக் கதினாச்சுமந்து விண்ணிலேசென்றற்போன்ற குடையை யுடையவேந்தன். கண்டிரண்டமுலை கடல்போலு நூற்கேள்வி.

\* திரிகடுகம், கக.

† குடாமணிகளும்: முடியுறுப் பைந்தார் தாம முகுடமே பதுமத் தோடு- நெடியகோடகமே மற்ற நோந்தகிம்புரியென்றாரே.

இ - ள். வேந்தன், தேவியனா விசயையிடத்தே யச்சமின்றாக வைத்தா  
னென்க. (ககக)

கழமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பகக்கொம்புங்காமர்  
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தமமைத்தாமே  
யுடைமலர்கொய்துபோகவுஞ்சுத்திகின்றதொத்தார்  
படைமலர்நெடுங்கணலலாராபாசினழநீகருகின்றார்.

சிறந்தமலா தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு விருப்பம்வடிந்தமலர் மலர்ந்த வல்லி.

இ - ள். தேவியர் தம்மெய்யணிகளைத் தாமேநீகருகின்றவர், கொம்பும் வல்  
லியுந் தம்முடைய மலா தம்மிடத்துவின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்றதன்  
மையை பொத்தாரென்க. (ககச)

தூழமலர்ந்தாமநான்றுசந்தகின்மணந்துவிம்முஞ்  
செழுமணிலிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானீழ  
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிருந்தார்  
கழுமியதுகிவிழ்காமன்கணபுடைத்திரங்கமாதோ.

இ - ள். பருமையாலே தழுவப்படுந் தாமநான்று சந்தனமணந்து அகிறபுகை  
விமமுநிலத்திலே மேற்கட்டியினிழவிலே யவனாயிருத்திக் காமனிரங்கத துகிலான்  
முலைநெற்றியைச் சூழந்தாரென்க.

கணவ்னை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கியதுகில்.  
கழுமல் - மயக்கம். (ககரு)

நறும்புகைநானநாவிக்குழம்பொடுபளிதச்சுண்ண  
மறிந்தலராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாய்பொ  
னிமந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழவவேபோற்  
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினோ.

இ - ள். அங்ஙனஞ் சூழப்பட்டவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்த்திரனைக்  
கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையையுங் கருப்பூர்ப்பொடி  
னையும் மாலையையுணர்ந்த கூந்தலை மனோவாககுக்காயங்களால் அடங்கியிருந்து  
உகுத்து நற்குணதையுடைய செம்பொற்கொடியாயினாரென்க. (ககசு)

தேவிமார்துறவுழ்நீற்றீறு. கவி, ச.

பெரியயாத்திரை.

இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்நிய  
கலஞ்சொரிகாவலன்கடக்கையினை  
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிடி  
வலம்புரிமணியொரிகின்றபோன்றவே.

[பேரியயாத்தினை.]

ஏந்தியகலம் - உயர்ந்தகலம். புலம்புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் - மாற்றற்றபொன்.

இ - ன். பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவாக்குக் காவலன் புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுங்கையிணைகள், உயுந்தனவாகிய இரண்டுசங்கநிதி பொன்னையும் மணியையுஞ் சேரச்சொரிசின்றனவற்றை யொத்தனவென்க. (ககௌ)

என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ளவீண்டிய

வன்பரிந்திடுகலாவுலகமாகென

மினசொரிவெண்கலம்வீசும்வன்கைகள்

பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - எலும்புருகி; எனபு - விகாரம். அன்பரிந்து - அன்பற்று. எரியுந்தன்மையைக் கொள்ளாண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்றன்மையைக் கொள்ளவீண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - முததாற்செய்தகலங்கள். வன்கையும் பாடம். இரப்போர்மேலன்பற்று அவர்க்கிடமாட்டாதவுலகங்கள் - வேற்றரசராண்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும் வன்பாலாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

இ - ன். அரசன், இடுகலாவுலகங்கள் ஆவனவாகவென்று என்பரிந்து கலங்களைவீசுங்கைகள் பதுமநிதியை யொத்தனவென்க (ககௌஅ)

பூந்துகில்புனைகலமாலைபூசுசார்

தாய்ந்துலகுனாவுவநதருளிமாமணி

காந்தியகழபகக்கானமாயின

னேந்தியமணிமுடியிறைவனென்பவே.

மாலை - முத்தமாலை. கானமென்றார், \* பத்துவகைக கற்பகங்கள் கொடுப்பன வெல்லாங்க கொடுத்தலின்

இ - ன். இறைவன், துகின்முதலியனவற்றையுலகதகருமபடி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக் கானமாயினானென்க. (ககௌ)

வேறு.

சேய்பிறையுருவக்கேணித்தேனுநீரமலாநததேனு

ராய்நிறக்குவனையஞ்சுகுருவிழிக்கொளருமவாட்கண்

\* பத்துவகைக்கற்பகங்களாவன: (க) மத்தியாங்கம், (உ) தூரியாங்கம், (க) பூஷணங்கம், (ச) மாலியாங்கம், (ரு) தீபாங்கம், (சு) கிருகாங்கம், (எ) சோதிரங்கம், (அ) போசனங்கம், (க) பாசனங்கம், (க0) வஸதிராங்கம் என்பனவாம். இவை முறையே திவ்யசாரமாகிய நானாவித பானங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்த ரொளியினையடக்குமொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகை யுணவீனையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையுங்கொடுக்கும். இது ஸ்ரீபுராணத்திற் கண்டது.

வேய்நிறையழித்தமென்றோள் விசயையைத்தொழுது வாழ்த்திச்  
சேய்நிறச்சிவிகைசேர்ந்தானேறவர்கொண்டேகினோ.

தேய்பிறையெனவே நுதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டுவிடும்.  
வேய்போலுமென்றோள்.

இ - ள். அங்ஙனங் கொடுத்தபின்னர்ச் சேனையொத்தவன், நுதலையும் கண  
னையும் தோளையும் நிறையாலழித்த விசயையைத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலே  
யேறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டிப்போயினாரென்க.

சச்சந்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள் பொலிந்திருக்கலாகாதென்று உட்  
கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கழிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்தவென்றார். ( )

பெரியயாத்தினைமுற்றிற்று. கவி, ச.

### சமவசரணவருணனை.

நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்ருழல்  
பரந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே  
விருநதுபட்டியம்பினமுழுவம்வீங்கொலி  
சுரந்தனசுடர்மணிப்பாண்டிலென்பவே.

இ - ள். அவனை யவாகொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கிரங்  
கின; குழல் உயிர்த்தன, முழுவம் புதுமையுண்டாய இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிகக்  
வோசையைக் கொடுத்தனவென்க. (ச0க)

மங்குலாயகிழ்புகைமணந்துகறபகப  
பொங்குபூமலைகள்பொலிந்துபூளுகணந்  
தங்கியித்தரணியும்விசும்புந்தாமரோ  
செங்கதிர்ந்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே

இ - ள். அவன்போகின்றபொழுது அகிறபுகைமணந்து இருளாய் மலைகள்  
பொலியப்பட்டுச் சுண்ணந்தங்கப்பட்டுத் தரணியும், விசும்பும் மணியிருக்கின்ற செப  
பையொத்தனவென்க.

மணி - \*சமவசரணம்.

(ச0உ)

\* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிரண்டு  
யோசனை யளவுள்ளதாய்ச் செளதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிககப்பட்ட  
சினுலயும். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம்படிகளுள்ளனவென்பார். இவ்  
வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேருமந்திரபுராணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்  
கூறினர். (கட்டளைக்கலித்துறை.) “என்னெஞ்சு மேயிட மேயுடைத் தேயிர்தி  
ராதிவிண்ணோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மாமணித்தான்-  
மன்னிஞ்சி மூன்றொடு மாறாங் கணமுத லேழ்நிலத்துப் - பொன்னின் சினுலய மா  
யிற்றன் றோவெங்கள் புங்கவந்தே” என்றார் கிருநாற்றந்தாகியிலும்.



[சமவசரணவருணனை.]

வேறு.

திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்  
பலருமேத்தினாபாடினராடினர்  
குலவுபல்லியங்குடிக்குழுமிநின்  
அலகவெள்ளமொழிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம்போகின்றபொழுது, செல்வன்றிருநகர் தோன்றியதனைக் கண்டு தேவருமக்களுமேத்தினர்; பாடினர், ஆடினர்; பின்னா அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்கின்றதன்மையையொத்தன வென்க.

(சு0க)

கானிரைத்தனகாவொழும்பொய்கை  
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதின்  
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி  
வாணுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணிரைத்தனவாகிய சோலைகளுடனே தேனிரைங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளுஞ் சூழ்ந்த மதிலின்மேலே அப்பொழுது கொடிகணிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றாற் தேவருலகைத் தீண்டினவை அதனையுரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கினவென்க.

(சு0ச)

கோலமுற்றியகோடியர் \* தூபையுஞ்  
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு  
ஞாலமுற்றியபொன்வரைநன்றோ  
காலமுற்றுடன்கண்னுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான்சூழ்ந்த.

இ - ள். தூபையின்றொற்றமுங் கோபுரங்களின்றொற்றமுமிருந்தபடி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேரக்கடியவற்றை யொத்தனவென்க.

பலவண்டங்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம்.

(சு0டு)

வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலேதாழ்ந்  
தேயிற்றிந்திரன்பொன்னகரின்புறம்  
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்  
ஞாயிற்றொள்ளொளியைநடந்ததே.

\* சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமியுள் நவஸ்துபாபூமியென்று ஒருபூமி யுளதாதலின், ஈண்டுத்தூபை கூறினர். பதினொருபூமிகளாவன: (க) சைத்தியப் பிராசாதபூமி, (உ) காதிகாபூமி, (ங) வல்லிபூமி, (ச) உத்தியானபூமி, (டு) துவசபூமி, (சு) கற்பகவிரூட்சபூமி, (ஏ) நவஸ்துபாபூமி, (அ) துவாதசகோஷ்டபூமி, (க) பிரதமபீடம், (கர) துவதிபீடம், (கக) திருதியபீடம் என்பனவாம்.

இ - ள். வாயிலினட்டதோரணம், கற்பகமாலைநாழநது அகிலின்புகை பொருந்திற்று; அப்புகைபொருந்திப் பின்னருராய்ப்போர்த்து இந்நிராகரின் புறமபோயிற்று; போயபின்னா ஞாயிற்றினொளிமழுங்க அது நடந்ததென்க. (சுருக)

செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்  
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்  
றையஞ்செய்தம்பானிறப்புள்ளின  
மையிறுமரைமத்தகஞ்சோந்தவே

இ - ள். அரசன்சென்ற ஆரவாரத்தாலே மதிலைச்சூழ்ந்த காக்களிவிருந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்மையை யொத்து ஐயநிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே சோந்தனவென்க.()

மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்குணரி  
தொல்லென்சுமமையபுளொளித்தோங்கிய  
செல்வநீர்த்திருக்கோயிலிம்மணமிசை  
யில்லையேற்றுறக்கம்மினிதென்பவே.

இ - ள். கிடங்குசூழ்ந்து சுமமையவாகிய புள்ளொலிக்கப்பட்டு ஓங்கியகோயில் இவ்வகிலில்லையாயிற் றுறக்கநன்று, இஃது உளதாதலாற் றுறக்கந் தீதாயிற்றென்க.()

வேறு

விளங்கொளிவிசம்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்  
துளங்கொளிமணிவண்ணன்ருழுதுதுன்னினுன்  
வளங்கெழுமணிவரைநெறிப்பாற்கட  
விளங்கதிர்ப்பரிதியொத்திறைவன்ருன்றினுன்

இ - ள். அங்நனந் தேவர் கொண்டிப்போந்தபடியினாலே, சீவகன், விசம்பபையூறுத்து இழிந்து கோயிலேநோக்கித் தொழுது சோந்தான்; அப்பொழுது மணி வரைத்தலையினின்றும் பரிதியையொத்து இறைவன் தோன்றினென்க.

மணி ஈன்மொணிக்கம். பாற்கடலிற் பரிதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் - \* ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (சுருக)

வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்தென்னவே  
வனைகதிர்த்தடக்கைகவைத்திருந்தவாமரை  
கனைகதிர்த்திருமுகமருக்ககைவாய்  
புனைமலர்த்தாமரைபூத்ததொத்தவே.

இ - ள். அங்நனந்தோன்றி இருவினையைக்கெடுத்தவர்வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவதான் கூறும்படியாகவே கையைவைத்திருந்த வாமரை

[சமவசரணவருணனை.]

ருடையமுகம் அருக்கனாகத் தேவாகன்முகங்கள் அலர்ந்தவைதாம் தாமனாபூத்த  
தன்மையை பொத்தனவென்க. (சக0)

இரிந்தனவிருவினையிலாததமெய்ம்மயிர  
சொரிந்தனகண்பணிதுதித்துக்காதலா  
லரிந்ததுமணிமிடறலர்பெய்ம்மாரிதூஉய்த  
திரிந்தனன்வலமுறைதிலகமன்னனை.

இ - ள். அப்பொழுது மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே யிரு  
வினை கெட்டன; மெய்ம்மயிராகள் சிலிர்ந்தன, கண்கள் உவதைநீளாச்சொரிந்தன;  
துதித்து மிடறு அரிந்தது; அவவளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க.()

முத்தொளிர்தாமமுமுருவாமணித  
தொத்தொளிர்தாமமுஞ்சொரிபொற்றாமமுந  
தத்துநீர்த்தண்கடற்பவளததாமமும்  
வைத்தபூந்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

இ - ள். அவன் அங்கனம் வலம்வருகின்றகாலத்தே, ஒளிரும் முததுத்தாமமும்,  
ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவளத்தாமமும்,  
கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாறசெய்த தாமமும் மிககு அவ்விடத்தே தங்  
கினவென்க. (சகஉ)

மணிவரைபெறிதிராமணநதுசூழ்ந்தபோ  
லணிமயிர்க்கவரிகளமரரேந்தினார்  
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததிங்கதிர்  
பணிமணிக்காரிருள்பருகுகின்றதே

இ - ள். அப்பொழுது மாணிக்கமலையைத் திரைகள்சூழ்ந்தாறபோலே அமரர்  
கவரியையேந்தி யிறைவனைச்சூழ்ந்துநின்றவீடுனார், ஆண்டு முக்குடைசொரிந்தகதிர்  
\*நீலமணிகளி னிருளைப் பருகாரின்தென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல்.

(சகந)

முழாததிரண்மொய்ம்மலாத்தாமந்தாழ்ந்துமேல்  
வழாத்திருமலரெலாமலர்ந்துவண்டினங்  
குழாத்தொடுமிறைகொளக்குனிந்துகங்குயில்  
விழாக்கொளவிரிந்ததுவீரன்பிண்டியே.

வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்டதாமம் நான்று

\* சமவசரணத்தை இந்நிரநீலமணிமயத்ததென்று நூல்கள்கூறுதலின், ஈண்டு  
நீலமணிகளைக் கூறப்பட்டன.

மேலால் வாடாத்திருமலர் பூத்து வண்டினங் குழாத்தோடு தங்குதல்கொள்கையினாலே  
பாரமிக்கு வளைந்து \*சூயில்கள்கூடும்படியாகப் பரந்ததென்க. (சகசு)

பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவிநோய்க்கெட  
விண்டலர்களை கதிர்வீரன்றோன்றினு  
ஊண்டிவணமவமிர்துண்மினோவெனக்  
கொண்டனகோடணைகொற்றமுற்றமே.

இ - ன். அப்பொழுது பிறவியாகிய நோய்க்கெடும்படி நிழலிலே யிறைவன்  
ரோன்றினான்; இனி, இவ்விடத்தே யறமாகிய அமிர்தமுண்டு, அதனை யுண்பீராக  
வென்று கோயிலிற் றிருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டனவென்க.

கோடணை - திவ்யத்தொனி.

(சகரு)

வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய  
ஆனிவர் பிறவியையொழிக்குமுததமன்  
மேனிமிர்காமரைகிளைக்குஞ்சேவடி  
கோனமாதேததியகுறுகினாரோ.

இ - ன். தேவர் பூமழைசொரியாரிற் ற அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தம  
னுடைய அடியை யேத்துதற்கு அணுகினென்க.

ஊனிவர் பிறவி - உடம்புகளிலே பரக்கின்ற பிறப்பு இமிருத்தேனினத் தாமரை  
யென்று தினைக்குஞ்சேவடி. (சகசு)

குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர  
மருகலில்காசிபமடிகளவாழியென்  
மெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினான்  
புரிமணிவீணைகள் புலம்பவென்பவே

துறக்கும்பொழுது குடியுங்குலமுங் கேட்டே துறப்பித்தலியுல்பு.

இ - ன். அவனனுகின்வளவிலே, அடிகளே! இவன்குலம் குருகுலம்; இவன்  
பெயர் சீவகன், இவன் கோத்திரங் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லுவார்களென்று  
உழையர்கூற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தானென்க.

வாழி - அசை. என்று - என்ன.

(சகசு)

\* “கோகிலங்கள் - கூட்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டியானை” என்றார் திரு  
நாற்றந்தாதியிலும்.

† திவ்யத்தொனி - அருகனுக்குத் தேவர்கள் செய்யும் என்வகைச் சிறப்பினு  
ள்ளான். என்வகைச்சிறப்பாவன: (திருநாற்றந்தாதி.) கடர்மண் டலஞ்சுர துந்  
துபி தெய்வத் துவனிசிங்கப் - பிடர்மண் டலவணை பிண்டிவெண் சாமரை பெய்ம்  
மலரி-னடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ - மிடர்மண் டலங்  
கெடுப் பாத்கிமை யோர்செயு மென்சிறப்பே.

[சீவகன்றுறுவு.]

மன்னவன்றுறவெனததுறத்தன்மாண்பெனப்  
பொன்வனாவாய்திறந்தாங்குபுங்கவ  
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழ்ந்தது  
மின்னியோவியனமழைமுழங்கிற்றொத்ததே.

இ - ள். அங்ஙனத்துதித்தவரசன் யான்றுறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டபுங்  
கவன், பொன்வனா வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து நின்மனம் துறவில்லீழ்ந்தது;  
இனி நீ துறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்லுமிழக்கூறிய இன்னுரை மழை  
மின்னி முழங்கித்தன்மையை யொத்ததென்க.

எயிறுவில்லுமிழ்ந்தது மினனுக்குவமை.

(சகஅ)

சமவசாரணவருணனைமுற்றிற்று. கவி, சஅ

சீவகன்றுறுவு.

காய்களிறுநினைடைமருப்பிறகவளம்போன்றேமாராக்கதியுடனோன்றி  
யாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புறறஞ்சினேனறிந்தாகோவே  
வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலர்ந்ததாமரையின்வினாசேர்போதின்  
வாபொளியேபெறநடந்தமலரடிபையவலங்கொண்டாவருந்தார்போலும்.

இ - ள். அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவைத்த கவ  
ளம் அதுதுகர்ந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுதர்ந்து கெடு  
கின்ற கணிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவினையாலே வருத்தமுற்று  
இப்பிறவியையஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாவர் தாமரையினது போதிடத்  
தே அதுதான் ஒளிபெறநடந்த நின்றிருவடிகளை வலம்வந்தார்போலே யிருந்த  
தென்றானென்க.

களிப்பினையுடையவாகிய வண்டறையும்படி விரிந்தலர்ந்த தாமரையென்றது-  
முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது. போலுமென்றது \* “ஒப்பில் போலியு  
மப்பொருட் டாகும்” என்றதொற்ற பொருட்கேற்றின்றது. (சகக)

வேறு.

சேடராசெம்பொற்றிருமணியைவரத்தொத்தணிந்துலகோம்பும்  
வாடாமாலேவார்தளிப்பிண்டிவாமநினகுணநாளும்  
பாடாதாரைப்பாடாதுலகம்பண்ணவரநின்னடிப்பூச்  
சூடாதார்தாரசூடாமாலேச்சுடர்மணிகெடுமுடியே.

இ - ள். பெருமைகிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரக்கொத்தையு  
மணிந்து உலகக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின்குணத்தை நாளும்

பாடாதாறா யிறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்பூச் சூடாதாறடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவே னென்றனென்க.

வாடாதமாலையினையுந் தளிரினையுமுடைய பிண்டி.

(சஉ௦)

வேறு.

வையமுன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாளெயிற்  
றையவரிமானணையின்மேலமர்ந்தோய்நின்னையமராதா  
வெய்யவெந்நோய்வினையுகைப்பவிழ்ந்துதுன்பக்கடலமுந்தி  
நெய்கைதுண் ணுனாழிகையினிரம்பாநின்றுசுழல்வோ,

ஐய - உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். உலகமுன்றும் ஒருகாலத்தேயேத்தப் பிறைபோலுமெயிற்றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவனே! நின்னை நெஞ்சாற்பொருந்தாதா, வெய்ய வினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழுந்தி வெந்நோய்நிரம்பாநின்று நெய்தற ரெழிலையுடைய தார்கிடக்குநாடாப்போல மறுகுவரென்றனென்க. (சஉ௧)

தொழுதிப்பன் மீன்முழாஞ்சூழ்த்துளம்பாதிருந்ததிங்கள்போன்  
முழுதுமவையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந்  
தமுதுவினைகளல்லாப்பவறைந்தோய்நின்சொலறைந்தார்கள்  
பழுதினறுநெய்க்கடற்சுடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

இ - ள். தொகுதலையுடைய பன்மீன்றிரள்குழ அசையாதிருந்த திங்கள்போ லே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தேயேத்த முதியவுண்மையால் வெற்றியையுடைய யாயிருந்து இருவினைகளமுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றினவனே! நின்னறத்தைச்சாற் றினவர்கள் நெய்க்கடலிலிட்ட விளக்குப்போலே பலகாலங்கடெல்லாங் கெடா ரென்றனென்க. (சஉ௨)

செழும்பொன்வெய்ந்துமணியழுத்தித்திருவார்வைரநிராத்ததனுட்  
கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக்குலாயசிங்காதனத்தின்மே  
லெழுந்தபரிதியிருந்தாற்போலிருந்தவெந்தைபெருமானே  
யமுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழகிதோ.

இ - ள். வெய்ந்து அழுத்தி நிராத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மலரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியையழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே யிளஞாயி றிருந்தாற்போலவருந்த எந்தையாகியபெருமானே! பிறவிக்கடலில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பறறுப்போதல் நினக்கு நன்றென்று னென்க.

ஒகாரம் - சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம்.

(சஉ௩)

வேறு.

குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருங்குளிர்முத்தும்  
வண்டலம்புமாலையுமணிதொதுதுநிலந்திவள

[சீவகன்றுறவு.]

விண்டலர்பூந்தாமரையின்வினாததும்பமேனடந்த  
வண்டலர்பூந்திருவடியைமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார்-மார்பின்மலை. வண்ணருமலை - முடியின்மலை. அதின் மணிக்கொத்து.

இ - ள். அவன் அந்நகங்கூறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலெகிடந்தசையத்  
திருவடியை முடியால்வணங்கினானென்க.

வினாததும்ப விரிந்தலர்த தாமரையின்மேனடந்தவடி, பூக்களையுடையவடி.)

நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்நதுபசிபகைநோ  
யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி.  
யலகையிலாக்குணக்கடலையகன்ஞானவரம்பனை  
விலையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினான்.

இ - ள். மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவைவிலக்கிப் பல்லுயிரையும்பாதுகாத்த  
மேனோக்கி விளங்கியுலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளுநீங்க விழிக்கும்அறவாழி  
யையுடைய எண்ணிறந்தகுணக்கடலை, ஞானத்துக்கு வரம்பார் தன்மையையுடைய  
வனை யிறைஞ்சினானென்க. (சஉரு).

தூத்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிநதுபொன்னிலக்கப்  
பூத்திரண்மணிமலைப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ  
லேத்தரியுணக்கடலையிகழிபவரம்பனை [தான்.  
தோத்திரத்தாற்றுதித்திறைஞ்சித்துறப்பேனென்றெழுந்திருந்

தூய்தாத்திரண்ட முத்துததாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள  
இன்பங்களுக்கு மாறாகியலின்பம் அஃதாவது வீட்டின்பம்.

இ - ள். மலையையுடையசிங்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு  
வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமநிலக்கப் போதகமி  
றைஞ்சுமாறுபோலயிறைஞ்சி இனி யான்றுறப்பேனென்றுகூறி அவ்விடத்துவின்  
றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னுங் \* கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉசு)

வேறு.

முடியணியமரருமுலைல்லார்களும  
புடைபணிந்திருந்தவபுலவன்பொன்னகர்  
கடிமலர்க்கழ்பகங்காமவல்லியோ  
டிடைவிராயெங்கணும்பூத்ததொத்ததே.

சுண்ணமணிந்து முலைல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்.

\* கணதார்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபுதி, அக்கினியுதி, சுதன்மர்,  
மௌரியர், \*மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

இ - ன். அப்பொழுது தேவரும், அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறிவுடை யோன்கோயில், கற்பகமூங் காமவல்லியுங் கலந்திருந்ததன்மையையொத்ததென்க. ( )

ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்  
வித்தகண்வலஞ்செய்துவிழுப்பொழ்மிபோப்  
மத்தகமயிரெனவளர்த்தகைவினைச்  
சித்திரக்காவகஞ்செவ்வெனய்தினான்.

இ - ன். வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம் வந்து பொற்பூமியைக்கட்டிதுபோய்க் காவிடத்தைச் சோந்தானென்க.

தலைமயிர்போலப் பேணிவளர்த்த கா.

(சஉஅ)

ஏமநீருலகமோரிம்மிப்பாலென  
நாமவேனரபதிநீக்கிநன்கலந்  
தூமமார்மாலையுந்துறக்கின்றானரோ  
காமனார்கலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

இ - ன். நரபதி, உலகத்தையும் தவத்தையும் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஒரிம்மி யென்னுநிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையுங்கழிக்கின்றதன்மை, காமனார் அணிகலன்களைக் கழிக்கின்றதன்மையை யொத்ததென்க. (சஉக)

மணியுறைகழிப்பதுபோலமங்கலப்  
பணிவரும்பைந்துகினீக்கிப்பாற்கட  
லணிபெறவரும்பியவருக்கனுமெனத்  
திணிநிலத்தியன்றதோர்நிலகமாயினான்.

பணிவரும் - குறைகூறுதற்கரிய.

இ - ன். அரசன் மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மைபோலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைநீக்கி ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கவொளியாலே பாற்கடலி லேயரும்பியவருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும்படி. யொருநிலகமாயினா னென்க. (சஉக)

மலிந்தநன்மாலைகள்வண்ணப்பூந்துகி  
னலிந்துமின்னகுமணினன்பொற்பேரிழை  
மெலிந்தனென்கமந்தெனநீக்கிமேனிலைப்  
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினான்.

இ - ன். அரசன் தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான் மாலையும், துகிலும், மணியும், இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்ததெனென்று அவற்றைநீக்கி மேனிற்ற லாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல்அதுபோலத் தோன்றினென்க.

மின்னைநலிந்து நகுமணியென்க.

(சஉக)

திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச்செவ்வனே  
யிருந்ததோரிடக்குரற்சிங்கம்பொங்கிமேற்



[ சீவகன்முறவு ]

சுரிந்ததன்னுனை மயிராதுறப்பதொத்தன  
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமாபினான்.

உனை - கழுத்தின்மயிரா.

இ - ள். ஒளிமிககுத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடாபோல் இலங்கு  
மார்பினான், மயிர்களைத் தருந்தபொழுது, திருநினை கீழ்த்திசையினைநோக்கி நேரே  
யிருந்ததோ சிங்கம் தன்னுனையின மயிரினைத் துறக்குந்தன்மையை யொத்தா  
னென்க.

மேல் - முன்பு. முன்புபொங்கி யிடிக்குங்குரலையுடைய சிங்கமென்க. (சுருஉ)

அஞ்சுடாததாமரைக்கையினான்மணிக  
குஞ்சிவெண் படலிகைக்குமரனீப்பது  
செஞ்சுடாகருங்கதிர்க்கற்றைதேறுநீர்  
மஞ்சடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

இ - ள். குமரன தாமரைபோலுங்கையினாலே நீலமணிபோலுங் குஞ்சியை  
வாங்கி வெள்ளித்தட்டிலையிடுகின்றதன்மை, செஞ்ஞாயிறுநிறத்துண்டாகிய கருங்  
கதிர்க்கற்றையை யஞ்ஞாயிறுதான்வாங்கித் தெளிந்தநீர்மையையுடைய மதியிடத்  
தே யிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சுருங்)

வேலைவாய்மணியிலேயுழ்த்துவீழ்ப்பதோ  
காலேவாய்க்கற்பகமரத்திற்காவலன்  
மாலேவாய்கிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்  
சோலைவாயச்சுரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய ஈலப்பொழுதின்கண்ணே

இ - ள் தன்னுடைய நீலமணிபோலுமிலைகளை முறைமைபபட்டு உதிர்ப்ப  
தொரு காலத்திடத்துக் கற்பகமரம்போலே யரசன் மாலையில் அகிற்புகைதவழுங்  
குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சுரும்பினந் தொழுது சிலமொழி கடறின  
வென்க. (சுருசு)

க. தங்கிடையிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்  
கொங்குடை ந்கோதையுங்கொயதுநீக்கினாய்  
துங்கடைநோக்கிநாமவாமுமவாழ்க்கைய  
மெங்கிடையவரினியெங்குசெல்பவே. (சுருரு)

உ. என்முனைதேனினமிரங்குவண்டொடு  
சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி  
ரின்றொடுதொழுதனதும்மையாமென  
மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டிசென்றவே.

இவ்வியிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அச்சுரும்பினம், யாங்கள் நம்முடையவிடத்தை நோக்கிவாரும் உயிர் வாழ்வீன யுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் தமக்கு ஒப்பில்லாத மயிரினையும் மாலையினையும் வாங்கிப்போக்கினும்; இனி யெம்மையொப்பார் எங்கேபோவவரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செவ்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரின வழி விடுதற்குச்சென்றவை, மஹாலையுண்டு இன்றோடே யுறவுகைவிட்ட நம்மைத் தொழுதேம்; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்றுகூற, இவ்வின அவை வலங்கொண்டு சென்றனவென்க

அவையென்றது மிஞ்ஞுகளை, நீக்கினாய், நம்மென்பன ஒருமைப்பன்மைமயக் கம், (சுருக)

மேற்படுகப்பகமாலேவெய்துபொ  
னேற்புடைப்படலிகையெடுத்துக்கொண்டுபோய்  
நாற்கடல்கடந்தவனமோவென்றிட்டபுட  
பாற்கடற்பனிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே சூழ்ந்தது படலிகையோடே யெடுத்துக்கொண்டுபோய் நூலுகடலைக்கடந்து \* பாற்கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்ததென்க.

\* பொன் - ஈண்டு வெள்ளி

(சுருக)

வேறு.

க. ஏவாவிருந்தவழிகளிவாவாய்ச்சொழ்  
கோவாமணிகொழித்துக்கொண்டாலேபோலுமாழ  
சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே  
மூவாவமரராய்முத்தணிந்துதோன்றுவரே. (சுருக)

உ. தோளாமணிகுவித்தாற்போனநிலவகுதொல்லுலத்துச்  
சூளாமணியாய்ச்சுடரவிருந்தானே  
வாளார்முடிவைவறிற்றிளைத்துவண்டரற்றுந்  
தாளாரவேத்திப்போய்த்தன்கோயில்புககானே.

இவையிரண்டொருதொடர்.

ஏவா-சொல்லி. சாவாகிடந்தார்-உணனாகிடந்தான் போல நிகழ்வுணர்த்திற்று.

இ - ள். துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனைத்துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்தவாய்ச்சொறகள் துணையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டாலொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாநின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட்பராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த்தோன்றுவவரென்று சுதஞ்சணன் தன்னருகுநின்முர்க்குக்கூறித் துணையிடாதமுனியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங்குந் தன்குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒரு

\* “உவரி தணனீர் தேன்குறா - திவரும் பானெ யிக்குவின் - சுவைய நீரின வாரிக் - ளவையு மேழ வாருமே.” என மேருமந்தராபுராணத்திலும் பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறினர்.

\* சுருதஞானம் அக்ஷராநாமகம், அநக்ஷராநாமகமென இருவகைப்படும.

## சேணிகன்வரவு.

மடலாவன மலாப்பிண்டிவாமனங்  
 விட்டலாதாமரைப்பாதம்வீகிரு  
 ளட்டலர்பரிதியினளிக்கச்செல்லுநாட  
 பட்டதோர்பொருளினிப்பழிச்சுகின்றதே.

இ - ன். இருளைக்கொண்டு அலாந்த பரிதிபோல வாமனுடைய திருவடிகள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல்லுநாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று கூறினாரென்க. (சசக)

வேறு

கயலினமுகளிப்பாயமுல்லையம்பொதுமபிற்காமர்  
 புயலினமொக்குளவன்கடகுறுமுயல்புலம்பிக்குறந்த  
 தயல்வளாகின்றவாமான்குழவியோடியிருதுசெந்நெல்  
 வயல்வளர்கரும்பிற்பாயுமகதநாடென்பதுண்டே.

இ - ன். கயலினம் எழுந்தபாய்கையாலே யதற்குவெருவிக் குறியமுயல் தன் இனத்தைநீங்கிக் கரும்பிற்பாயும் மிகதநாடென்பதொரு நாடுண்டென்க.

பொதம்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர், ஆகுபெயர். மொக்குள்போலுங் கண். இரிந்து - இரிய. குன்றத்தயலேவளாகின்ற ஆமான் குழவியோடியும்படி முயல் பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கங் கூறினார் (சசக)

இரும்பிடிதழீஇயயானையிழிமதங்கலந்துசேராய்ச்  
 சுரும்பொடுமணிவண்டாகருந்துகிற்கொடிமாவீதிப  
 பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப  
 ரருங்கடியமரர்கோமானணிநகராயதொன்றே.

இ - ன். யானையின்மதங்கலந்து சேராய் அதனாலே சுரும்பும்வண்டும்ஆரவா ரிக்குங் கொடியையுடைய மாடங்கனையுடைத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டினக ரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர், அதன்நன்மைபேசின், இந்திரனகரை யொப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசரு)

எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்வீசுந்  
 திருமுடியாரமார்பிற்சேணிகனென்பநாம  
 மருமுடிமன்னர்குழவலரணிபிண்டிவேந்தன்  
 றிருவடிவிருந்துசெய்வான் றிரண்முரசுறைவித்தானே.

இ - ன். மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந்நகரியிலர சன்பெயர் \* சேணிகனென்றுகூறுவார்; அவன் அரசர்குழவிருந்து பிண்டிவேந்தன் றிருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசுறைவித்தானென்க.

சேணிகன் - பெருணிகமகாராசன்.

(சசக)

\* சேணிகனை உத்தமபெருநாதர்களுளொருவனென்பார்.

[சேணிக்ஸ்வரவு.]

வேறு.

க. பொன்னுவழியாறபுகழ்நாவழித்தாயநதமெல்கோன்  
மின்னுர்மணிப்பூணவன்மேவிவிண்காறுநாறு  
முன்னோர்வகுத்தமுகவாசமபொதிந்தவெநீர்  
மன்னரவாய்க்கொண்டிமிழந்தான்மணிமாலேவேலோன். (சசௌ)

உ. தீம்பானுரைபோற்றிகழுவெண்பட்டுகதுவண்டா  
தேம்பாயசாந்தமெழுகிககலன்றேறன்மலை  
தாம்பாலதாங்கிபபுகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன  
வாம்பான்மயிரவேயநதயிராவணமேறினோ

இவையிரண்டுமொருதொடர்

க. ஆய்ந்தமெல்கோல் - நூற்களணையாயநத மெல்கோல் மேவி - தின்று.  
பொதிந்த வெநீர் - மருந்துகளிட்டிக் காயநத துவாரீர்.

உ. வண்டார்சாநதம தேம்பாயமலை. தேறுதலையுடையகலம். பால - பா  
லின்றன்மையவாகிய வெள்ளியவறறை ஆம்பான்மயிர் - தானணிந்தவற்றின் பகுதி  
யாகிய வெள்ளியமயிர். ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிதாயிற்று.

இ - ன். அங்ஙனமறைவித்த பூணவனாகிய வேலோன், கோலேததின்று நாவழி  
யால் நாவைவழித்து வெநீரை யுமிழந்தான், உமிழ்ந்தபின் னா முகவாசத்தைவாய்க்  
கொண்டு வெண்பட்டையுடையது சந்தனத்தைமெழுகிப் பாலவாகியகலங்கன்தாம்  
மலைகள்தாம் பலதாங்கி வெணடாமரைபூத சூன்றையொத்த ஐராவணத்தை  
யேறினானென்க (சசசு)

வேறு

க. எறிசுருமபரறுறுமாலையெரிமணிச்செப்புவெள்ளம்  
பொறிவரிவண்டுபாடும்பூஞ்சுண்ணிறைந்தபொற்செப  
பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபனித்தஞ்சஞ்சாந்தஞ்  
செறியிரும்பவாச்செப்புத்தெண்கடற்றினாயினேரே. (சசசு)

உ. வந்துதேன்மயங்கிமுசுமலயச்செஞ்சாந்தமாநத  
சந்தனச்செப்பங்கங்கைதருமராலலகையாறஞ்சு  
சந்தரம்பெய்தயானைத்துமருப்பியன்றவெண்ணெய்  
பந்தரத்தலாந்தபனமினெனைத்துவண்ணத்துமாதேர். (சசு)

கூ. மைபொதிருவனீவாடகண்டல்லைகைக்கோதைநல்லா  
நெய்பொதிருஞ்சின்மனன்நிலமபிறக்கிடுவபோலுங்  
கொய்சுவரபுரவிமான்றோகுழமுணரியோடையானை  
மெய்பொதிருதயாந்தகோமான்விடைபபச்சுமநதவன்றே.

இவையுன்றுமொருதொடர்

பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரேயறிவரிதாய் நானித தலைநெங்கியஞ்சுமெய்ப் பொருளை யுள்ளேபொதிந்து உயாந்தகோமானென மேலேகூட்டிக்; கோமான் - ஸ்ரீ வாத்தமானசுவாமிகள். முன்பிற்சாந்து - அகிறசாந்து. தென்கடற்றிறாயினிலே வந்துகரையிலேசெறிந்த பவளச்செப்பென்க. சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கங்கையினுடைய திராதருமணல் அலகு - எண். சுந்தரம்-சிந்துரம். நெய்பொதி நெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று விகாரமாயிற்று. நெய்பொதி குஞ்சி யென்றபாடத்திற்கு நெய் - நானம்

இ - ள். அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனை செய்தற்கு நல்லாரும், மன்னருமீ, ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவெண்ணுள அவ்வளவெண்ணுண்டாகவெடுத்த மாலையிட்ட மணிச்செப்புவெள்ளமும், சுண்ணரி நைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவளச்செப்பும், சந்தனமிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்துரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும் ஆகிய வினாப்பலிகளைப் புரவியுந் தேரும் யானையுஞ் சுமந்தனவென்க (சருக)

கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாநிறைகோலமாலே  
முடிக்குழாழிவானம்பாற்சொரிகின்றதொக்குங்  
குடைக்குழாயிவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கார்க்கும்  
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது கொடிக்குழாமுங் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்குழாமும் வான் பாலைச்சொரிகின்ற தன்மைபோலுங் கொற்றக்குடைக்குழாமும் இவற்றின் பாங்கர்க் குளித்ததாகிய படைக்குழாமுந் தம்மிந்நகடி, பசியநிறம்விரவிப் பாரிலே நடப்பதோ பாற்கடலுண்டேல் அதனைப் பழித்தவென்க. (சருட)

களைகடல்கவரச்செல்லுங்கணமழைதொழுதிபோலு  
நனைமலாப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்  
புனைமுடிமன்னரீண்டிப்பொன்னெயிற்புறத்துவிட்டார்  
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேடகையானே.

இ - ள். அமமன்னரீண்டி யிருவ்னையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய வெள்ளத தைவிரும்பிய வேடகையாலே நன்றாகியவறத்தைக் கொள்ளைகொள்ளும்படி யறை வித்து எயிற்புறத்துவிட்டார்; அந்நிலைமை கடலை முக்ககச்செல்லும் மழைத்திரளை யொக்குமென்க. (சருக)

வேறு

வண்டுசூழ்ப்புப்பலிசுமந்துதான்வலங்  
கொண்டுசூழ்ந்தெழுமுறையிறைஞ்சிககோனடி  
யெண்டிசையவாகளுமருளவேத்தினுன  
வெண்டலைப்புணரிசூழ்வேஸ்வேந்தனே.

இ - ள் அவர்கள்விட்டபொழுது, சேணிகள், பூப்பலியைத் தான்சுமந்து வலங் கொண்டு மனததாலேசூழ்ந்து இறைவனதடியை யெழுகாலிறைஞ்சி யேத்தினுனென்க.

[சேணிகள்வாவு]

புணரியைச்சூழந்தவேலியென்றது சக்கரவாளகிரியை. அதற்குவேந்தனெனவே  
சேணிகளைச் சக்கரவாத்தியென்றா. (சருச)

வேறு

பகல்வரைப்பவளச்செந்தீபபரிதிமுறப்படதேபோ  
லிகல்வினையெறிந்தகோமானினையடியொளியிறேன்றா  
தகல்விசுமபுறையுந்தேவரொளியவிநதிருப்பமன்ன  
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாநோக்கினுனே.

இ - ள். பவளம்போலுஞ்செந்தீ யுதயகிரியிற பரிதியின்முன்னா ஒளிமழுங்  
கினுற்போல இறைவன்இணையடியொளியிறா நேவரொளிகேன்றாது மழுங்கி  
யிருந்தவளவிலே மகிபோலுமுனித்திரளைச் சேணிகன் நோக்கினுனென்க (சருசு)

கண்வெறிபோகவாங்கோகமந்தவனுருவநோக்கி  
யொண்ணெறியொருவிக்கோமானொளிகிரண்டிருந்ததாங்கொல்  
விண்ணெறிவழுவிவீழ்ந்தவிண்ணவனொருவன்கொல்லென்  
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினானே.

இ - ள். அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்விடத்தையிருந்த கடிய தவததை  
யுடையவனுருவைக் கண்வெறிபோகநோக்கி யிறைவனொளி ஒள்ளியநெறியைத் தப்  
பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி யவன்றான் விண்ணவனொருவனெனவென்று எண்ணு  
நெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொழியைக் கூறினானென்க. ( )

வேறு

விளங்கொளிகிசம்பறுத்திழிந்துவிண்ணவ  
னிலகுகதிரெனததுறந்திருப்பக்கண்டனம்  
வளங்கெழுமுக்குடையடிகள்வாயமொழி  
துளங்கினெனனத்தொழுதிறைஞ்சினானேரோ.

இ - ள். அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்னும்படி  
துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்றான் கூறியவாகமந தப்பினென்று சுதன்ம  
ரென்னுங் கணதரநானோக்கி யவனகூறினான், கூறி யவனாக் கைகூப்பித் தொழுது  
வணங்கினானென்க. (சருள)

மன்னவகேண்மதிவானிலவாழ்வா  
பொன்னியல்கற்பகப்போகபூமியா  
ரென்னதுந்தவலரிறைவன்வாய்மொழி  
சொன்னவாறல்லதுபொருளுந்தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அதுகேட்ட கணதரா, மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூமி யோருள் சிறிதந் துறவா; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப்பொருள்களுந் தோன்றுவென்றாரென்க. (சசுஅ)

அடிகளுக்கிடமருங்கிருந்தவாயமலர்க்  
கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணினினிவன்  
வடிவமேவாய்திறந் துரைக்கும்வானவ  
னெடிவறுபேரொளியுட்குத்தக்கதே.

இ - ள். அதுகேட்ட \*சேணிகள், கணதரானோக்கி, நினக்கு இடப்பக்கத் திருந்த தாமரைக்கண்ணினினிவ இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பே ரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறாநிற்கும், ஆதலால் யான் இங்ஙனங் கூறினேனென்றானென்க (சசுஅ)

சேணிகன்வரவுமுற்றிற்று. கவி, கள

### சேணிகன்வினா.

திருவினா - கன்றமாபிற்சீவாசாமியென்பா  
னுருவினா டொளியுநோக்கினொப்புமையுலகினில்லை  
மருவினா மைத்துநோக்கின்மனம்பிறிதா கிழிப்பா  
ரரிதிவன்புட்குதுநோக்கலழகொளியன்னவென்றான்.

இ - ள். அச்சேணிகளைநோக்கி, இவன் நிருமகளோடுகூடி அகன்றமாயினை யுடைய சீவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங்கூடியபுகழைப்பார்த் தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருக் கும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம் வேறாயநிற்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரர்கூறினா ரென்க. (சசுஅ)

வேறு

மாத்வனசரிதமுந்திறந்தவண்ணமு  
மேதமின்றியம்புமினடிகளோவெனப  
போதலாபுனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்  
காதலிற்கணந்தொழக்காவம்மன்னனே.

இ - ள். அதுகேட்டசேணிகள், சீவகசாமி முறபவங்களிற் செய்த தவங்

\* “மற்றொருநாள், சேணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோகவனத் துள் அசோகவிருட்சமுலத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராகித் தியானாநுடராகி யிருந்த சீவந்தரமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தரவிஸ்மிதனாகிச் சுதன்மரென்னும் கண தரனாயடைந்து, பகவானே! எதிருசலட்சண சகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யா ரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.



[கேவலோற்பத்தி.]

களையும், ஈண்டுப் பறற்றுத் துறந்தசெய்திகளையுந் குறறமின்றாக அடிகளியம்புமி  
னென்று அந்தக் கணதரனாயிறைஞ்சி யேத்தினான், அருகிருந்த முனிகணம் இவற்  
றைக் கேட்கவேணடுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஒகாரம் - சிறப்புணர்த்திற்று.

(சசக)

பாட்டருங்கேவலப்பாவைமாக்கடற்  
கூட்டருங்கொழுந்தினாமுகந்துமாமுனி  
மோட்டிருமணரிமுகின்முழங்கிப்பெய்தல்  
ஊட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

இ - ள். புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தையுடைய  
பெறுதற்கரிய தினையை முனியாகியமுகில் முகந்துகொண்டுள்ளது அறமாகியவமிர்  
தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை யுலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களையுணர்ந்துகூறினா  
ரென்றா. தவங்களைக்கூறவே யறமாயிற்று. இக்காரணங்கூறவே துறந்தவண்ண  
முங் கூறினாயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரும - பிறரையறிவித்தற்கரிய.)

சீவகன்றிருவினமாகயாமென  
நாவகந்தமும்பகின்றேத்திறன்றரோ  
காவலனதுயாக்கணங்களைகைதொழப்  
பாவமில்சுதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

இ - ள். அதுகேட்டு யாங்கனும் பெரிதுஞ் சீவகன்பெற்ற இத்திருவினை யுடைய  
யேமாகவேண்டுமென்று நாத்தமும்புறவேத்திச் சேணிகன்முதலாக முனிகணங்க  
ளுந்தொழுமபடி இவன்சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதரராலே யிப்படிப் பாடப்பட்ட  
தென்றாரென்க.

(சசக)

சேணிகன்வினமுற்றிற்று. கவி, ச.

கேவலோற்பத்தி.

முல்லைசூழ்முல்லைவேலிமுயலொடுகவரிமேயுந்  
கொல்லைசூழ்குன்றத்துச்சிக்குரிசிதினோற்றுயர்ந்தவாறும்  
வில்லுமிழந்திலங்குமேனிவிழுத்தவநங்கைமார்கண்  
மல்லலங்குமார்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுற்றேன்.

முல்லைநிலஞ்சூழ்ந்த குன்று.

இ - ள். குரிசில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த மலை  
யுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், ரந்தட்டனும், தோ  
ழன்மாருங் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவேனென்றாரென்க. ()

வேறு.

முழுதுமுநதிரிகைப்பழச்சோலைத்தே  
நொழுகிரின்றசும்புமுயாசந்தனத்  
தொழுதிக்குன்றந்துளும்பச்சென்றெய்தினான்  
பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

இ - ள். வாய்மொழியையுடையபண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தையுடைய  
சோலையிற் றெநொழுகிரிற்கையினாலே முழுக்கவசம்புங் குன்றிலே சென்றுசேர்ந்  
தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப-ஆண்டையார இவன் இங்ஙனந்துறத்தற்கு  
வருந்த; தவத்தின்கனத்தால இளகுதலுமாம். (சசுரு)

நணிதினெண் ணியின்னவைகண்ணிஇத்  
துணியவீர்த்திமிந்துப்பமைசிறதையான்  
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்  
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

இ - ள். அதனைச்சோந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடையகுற்றங்களை முன்  
னர்நிறுத்தி அவற்றை யற்றுப்போம்படி யறுத்திடுந் துய்மையமைந்த சிந்தையை  
யுடையனாய் அதன்மேனின்றபொழுது அதற்கு நீலமணியின்மேலே மாணிக்கத்தை  
யழுத்திய தன்மையையொத்து ஓர் பூணுமாய் இளஞாயிறுமாயினென்க. (சசுசு)

குன்றின்வீழ்ருவிக்குரல்கோடனைச்  
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை  
நின்றனன்னிறைவம்மினரீரென  
வொன்றிநின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்.

இ - ள். அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே யெலாத்திசைகளிலும் அணைதலைச்  
சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே யிறை வந்துநின்றான், அறங்கேட்  
கும்படி நீாவம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம்அதிருமென்க

கோடு - மரக்கோடுமாம்.

(சசுஎ)

செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்  
வெம்புமுமமதவேழம்விலக்குவார்  
தம்புனத்தெறிமாமணிசநதுபாய்ந  
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொரபாலெல்லாம்.

இ - ள். அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம், பொற்கம்பி பின்னியதுபோலும் முற்  
றிய தினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை யோட்டுகின்றவர்கள், தம்புனத்தேநின்று  
எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றுகிருமென்க. ()

யானைகுங்குமமாடியருவனாத்  
தேனெய்வாசுனையுண்டுதினைத்துடன்

[கேவலோற்பத்தி.]

கானமாபபிழுகன்றொடுநடக

மூனமின்றிநின்றாடுமொடாலெல்லாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலேகிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகியநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்பாலே பிடியோடுங் கன்றோடுஞ் சுழனறுதியாகிறகுமென்க  
(சசுக)

வரியநாகமணிசசுடாமல்கிய

பொருவில்பொன்முழைப்பேராபபுவிபோதக

மரியகின்னராபாடவமாந்துதம

முருவநதோன்றவுறவகுமொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மணியினதொளிறிறைந்த வரிகளை யுடையவாகிய பாம்பும், புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கரிய கின்ன ராகள் அமர்ந்து பாடுதலாலே யதுகேட்டு மணியினதொளியிலே தம்வடிவுதோன்றக் கிடந்து உறவுகாழ்ந்துமென்க.

இவை இருடி. களிஞ்சுத்தலிற் றீவகுசெய்யாவாயின.

(சஎ0)

பழுதததீமபலவின் கனிவாழையின

விழுக்குலைககனிமாங்கனிவிழந்தவை

தொழிததுமந்திதுணங்கையயர்ந்துதே

னழிக்குமஞ்சுனைபாடுமொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மந்திகள் முப்பழம்வீழந்தவற்றைத் தின்று ஆரவாரிததுத் துணங்கையாடிப் பின்னாத தேனாகிய வெள்ளஞ் சென்ற ழிக்குஞ்சுனையிலே யாடுமென்க.  
(சஎக)

வேறு.

நளிசிலம்பதனிணுச்சிநாட்டியபொனசெயகந்தி

னொளியொடுசுடரவெம்பியுருத்தெழுகனலிவட்டங்

தெளிகடல்சுடுவதொத்துத்தீயுமிழ்திங்கணன்கும்

விளிறுநகுனாயநூனவேழமேறகொண்டினின்றவர்.

நூயிற்றினதுவட்டங் கடலைச் சுவறப்பண்ணுந் தன்மையையொத்தது ஒளி யோடே விளங்குமபடி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந்திங்கள்

இ - ள். அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பினுச்சியிலே நூன மாகியவேழத்தையேறி நாட்டின கந்துபோடல் திங்கணன்கும் நின்றனென்க.

குனாய - அசை இதனினாமுதலிய நான்குதிங்கையுங் கூற்றார். (சஎஉ)

க. பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பயின்னி

வார்ப்பிணிமுரசினூத்துமண்பகவிடிததுவான

நீர்த்திரள் பளிக்குத்துணிசொரிந்திடநின்றவென்றான்  
மூர்த்தியாப்முனிவரேத்துமுனிக்களிற்னையகோமான். (சஎ௩)

உ. திங்கணன்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்துதேங்கொள்  
பங்கப்பகைவந்தென்னப்பனிவரையுருவிவீசு  
மங்குலஞ்ஞழ்வாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதித்துமாதோ  
விந்ருநான்காய்திங்களின்னுயிரோம்பினுனே. (சஎ௪)

ஈ. வடிமலாரெடுங்கணருமைந்தரும்வரவுபார்த்தாங்  
கடிமலர்பரவவேறியாரமிர்தரிதிழ்கொள்வான்  
கடிமலராகமலத்தன்னகையினேமறித்துக்கொள்ளான்  
முடிதவக்கடலைநீந்தியின்னமுற்றினுனே.

இவையென்றுமொருதொடர்.

க. மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்

உ. அவையென்றுகட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணன்காகிய காரையுங்கூடினா  
யும். மடிந்து - செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது. தேங்கொள்பங்கப்பகை-  
அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

இ - ள் அங்ஙனநின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக்கடலைப்பரு  
கிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படிமின்னி யாத்து இடித்து நீர்த்திரளைப் பளிக்குக்  
கோல் கிடகருந்துணி யதனைச்சொரியுமாறுபோலச்சொரிய அத்திங்கணன்குநின்று  
அவையும்போனபின்பு, பனிககாலம்வந்ததாசு, பனிமாசைத்தடவிவரும் வாடைக்  
கொல்காணாய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களும் உணவொழிந்து தங்கி யிங்ஙனம  
ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவிலே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்  
மாரும் அவன் சரியைகொள்ளவரும் வரவினைநோக்கி யவ்வரையிலேயேறி யவன்  
\* சரியைகோடற்கு அடிமலாகனைப்பரவ, அவனும்அத்தினையெல்லாம் கொள்ளாது  
வேண்டாவென்று கையினேமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓர்யாண்டாக  
உணவொழிந்துதங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; அவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை  
நீந்திப் பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை யிங்ஙனமுடித்தா  
னென்க.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல் அது முடிந்தபடி மேற்கூறுகின்றார். (சஎ௫)

ஒன்றுதேர்ஞானம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைச்  
களிறுகற்சின்கைகாலா ள்கருணையாங்கவசஞ்சீலம்  
வெளரில்லாள்விளங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்களாகப்  
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதின்முற்றினுனே.

வெளிறு - குற்றம்.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனியவுயிரைப் பாதுகாத்தலே  
மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறுகக் கருணையே காலாளாகச் சீலமே தனக்காம்

\* சரியைகோடல் - பிணைக்கொள்ளுதல்.

[கேவலோற்பத்தி.]

உடம்புக்கீடாக மெய்ப்பொருள்களே வாளுந கேடகமுமாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச் செய்யும் இருவினையாகியபகைவாபெரியமதிலை வளைத்தானென்க. (சுஎஎ)

உறக்கெனுமோடையானையுண்ணுமுருவத்தின்டேர்  
மறப்பெனும்புரவிவெள்ளமவந்தடைபிணிசெய்காலாட்  
முறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாசசிந்தனைவாயில்போந்து  
சுறக்கடலனையதானே துளங்கப்போசெய்த்தன்றே.

இ - ன் அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வருடைய கடலினையதானே, உறக்க மென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதலையுடைய தேரினையும், மறவியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தம் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாவினையும் கூறுபடவணிந்து அசுபபரிணாமமென்கின்ற வாயிலை விட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போசெய்ததென்க. (சுஎஎ)

தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மர்தினோத்துவிழ்ந்தார்  
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே  
பிளிநிவிழ்பேடிபெண்ணேயறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி  
னளிபடுகிர்கையென்னுமாழிவாய்விழ்ந்தவன்றே.

இ - ன். அப்போக்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவா பொருதுவிழ்ந்தார்; சன்மார்க்கமதியென்னுங்களிறு காலாலுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டுவிழ்கின்ற நயஞ்சகவேதமும், திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்புஞ் சொல்லிற நண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டனவென்க.

\*எழுவரென்று: அந்தானுபந்திக்குரோதம், அந்தானுபந்திமானம், அந்தானுபந்திமானம், அந்தானுபந்திலோபம், மித்தியாத்துவம், சம்மியக்கித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவம் என்பனவற்றை. இவைமுறையே கற்பிப்பப்போல்வதூஉம், கற்றுண்போல்வதூஉம், வெதிர்வோமுடங்கல்போல்வதூஉம், உலமூக்கிற்பற்றின கிட்டம்போல்வதூஉம், சேறுபோல்வதூஉம், சேறுநீருங் கலந்தாற்போல்வதூஉம், மண்டியின்மேற்றெளிந்த நீர்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும. “மலைகிலனே மணனீர்க்கீற்றிவைவெகுளிக் குவமமாஞ் - கிலையென்பு திமிசுத்துணை செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா-மூலமாயை முதிர்வெகிற்போர் த்தகாமருப்பு நாவிடைநீர் - உலையுசவு நீர்மஞ்சட் கெலினீ ருலோபக்கே.” அந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சுவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுகஷாயமும் விரித்துக்கொள்க. இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவா: “இருக்கதி நாற்சாதி யீராநு பூர்வி - வெயில்வீளக்கு நிற்ற னுணுகல் பொதுவுடம்பு - நித்தாதி மூன்றோ டிவையபதினென்றுணாப்ப - ரொப்பொருளுந கண்டுணர்ந்தோ ரீண்டு” அவற்றுள், இருக்கதியாவன: நரக்கதி, விலங்குகதி நாற்சாதியாவன: ஏகேந்திரியசாதி, துவீந்திரிய

\* இந்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உவமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னுமநூலிற், பரக்கக்காணலாம்.

சாதி, திரீந்திரியசாதி, சதுரிந்திரியசாதி. ஈரானுபூர்வியாவன: நரகக்கதியாதுபூர்வி, திரியக்கத்தியாதுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை, விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிற்பலென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. துணுகலென்றது, சூக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசீரத்தை அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பலஉயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றாழைமுதலியன; கிளுவைமுதலாகக் கொம்புநட்டாலாவனவுமாம். நித்தாதிமூன்றாவன: நித்திராநித்திரையும், பிரசலாப்பிரசலையும், தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராநித்திரையாவது உறக்கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது-துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். தியானக்கிரந்தியாவது - கனவிற்பெய்தது நனவிலறியாமை. எண்மரென்றது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப்பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தியாக்கியானலோபம் என்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வதூஉம், எலும்புபோல்வதூஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதூஉம், உசவுபோல்வதூஉம், மணங்கீற்றுப்போல்வதூஉம், திமிசுத்தூண்ட்போல்வதூஉம், வாளின்வாய்நாபோல்வதூஉம், நீமஞ்சள்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். பேடியாவது - நபஞ்சகவேதம். பெண்ணையாவது - திரீவேதம். அறுவகைத் துவாப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருச்சை, எனவியை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல். இரதியென்பது-வேண்டதல். அரதியென்பது-வேண்டாமை. சோகமென்பது-அசைவு. பயமென்பது-அச்சம் சுருச்சையென்பது-அருவருப்பு. பிளிறுதல்-அரற்றுதல். (1)

மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண்மந்திரியவரும்வீழ  
வியப்புறுவேதவில்வாய்வேட்கையம்பெடுத்திடெய்யக்  
கலக்கமில்சுபமென்னுங்குந்தத் தாழ்க்கணபெய்மமாரி  
விலககித்திணவெறுப்புலாநால்வினாந்துயிரவளை யுண்டான்.

மயக்கம் - மோகநீயம் முன்பு பட்டவர்களுல்லாம் அவனுடையமூக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது - தோல, இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எனும்பு, மசசை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து

இ - ள். மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டுவீழ்கையினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வல்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கின்ற அம்புகளைத்தொடுத்தெய்ய, அந்தவப்புமாரியைக் கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங்குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே வினாந்து அவனை யுயிரையுண்டானென்க. (சஎக)

கரும்பெறிகழுகைபோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கள்போன்று  
மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துயீர்து  
மருந்தெறிபிணியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ  
வ்ருந்தெறிநெறியுழவார்மேறபடையியற்றினுனே.

இ - ள். அவன் பின்னா ளும்பொறியாகியபகைவனாக் கழுகைபோலேதுணித்தும், போழ்கள்போலேயீர்த்தும், சிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறி

[கேவலோற்பத்தி.]

யும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனையொத்து ஐயும் பித்தம் வளியுமாகிய மூவர் மேலே படையை நிகழ்த்தினென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம்.

(ச.அ0)

செழுமலராவிரீங்குமெலையிற்செறிந்துகாயங்  
கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கரந்துநீங்கக்  
கொழுமலர்க்குவனைக்கண்ணிக்கூறுயிருண்பதேபோல்  
விழுமியதெவ்வாவாணுள்வீழ்ந்துகவெம்பினுனே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

இ - ன். அங்ஙனம் படையைநிகழ்த்தி அவனாயுவென்றவன், உடம்பிலே செறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்தினாயிற் கரந்துபோ மாறுபோல இருவினையுந் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிரகளைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவவிருவினைத் தெவ்வருயிர் குறைந்துகெட வுண்டா னென்க.

(ச.அ1)

குரோதனைமானவ்மாயன்கூடபுடையுலோபனென்பா  
விரோதித்துவிரலிற்சுடடிவெருவரத்தாக்கவீர  
னிரோதனையம்பிறகொன்றானிததநீளபசலைப்பேரோ  
விராகெனும்வேலின்வீழ்வெகுண்டனவரும்வீழ்ந்தார்.

இ - ன். குரோதன்முதலிய நாலவரும் பின்னர் மாறுபட்டு விராலேசுட்டிக் காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னுமப்பாலே கொன்றான்; பின்னர் நித்தினாயும், பிரசலையுமென்னும் பேருடையோராதக்க, அவரை விராகமென்னும் வேலாலே பொருதான், அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது-சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபம் என்பனவற்றை. அவை முறையே நீக்கிற்றுப்போல்வதூஉம் செங்கொழுந்து போல்வதூஉம், விடைநீர்போல்வதூஉம், துகிலினீர்போல்வதூஉ மென்றுகொள்ளப்படும். நிரோதனை-செறிப்பு. விராகமென்பது விராகமாயிற்று. ()

புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபொங்கி  
யுணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்களேற்றா  
ரிணரெரிமுழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னுங்  
கணையெறிந்துகைப்பவீழ்ந்துகாற்படைகுழிப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புலவியகேள்வியையுடையபடையென்றது - நெறியல்லாநெறியொழுஞ்சமயங்களை.

இ - ன். உணர்வொடு காட்சிபேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடையாகவருமா சர் புனைந்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர் கிளைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னு மம்புபட்டுத் தள்ளுகையி னாலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்படை குழிந்துகிடக்கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானுவரணீயம், சுருதஞானுவரணீயம், அவதிஞானுவரணீயம், மனப்பரியயஞானுவரணீயம், கேவலஞானுவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றை, மதிஞானுவரணீயம் - சுவபாவபுத்தியைமறைப்பது. சுருதஞானுவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது. அவதிஞானுவரணீயம் - அதீதகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பை யறியுமறிவைமறைப்பது. மனப்பரியயஞானுவரணீயம் - மனப்பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிறருடைய முற்பிறப்பையும்றியுமறிவை மறைப்பது. கேவலஞானுவரணீயம் - திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது. காட்சியென்றது - சக்குதரிசனுவரணீயம் - அசக்குதரிசனுவரணீயம், அவதிதரிசனுவரணீயம், கேவலதரிசனுவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள் அசக்குதரிசனுவரணீயமென்பது - கண்ணுறியுமறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அசக்குதரிசனுவரணீயமென்பது - கண்ணுழிந்த நான்குத்திரியங்களினுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அவதிதரிசனுவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. கேவலதரிசனுவரணீயமென்பது - கேவலஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானந்தராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், தானந்தராயமாவது - கொடையினைவிலக்குவது. இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது. போகாந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது. உபபோகாந்தராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது. வீரியாந்தராயமாவது - வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவன: பரிசேந்திரியம், நயநேந்திரியம் முதலாயின. (சஅச)

காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ  
 னேதியவகையினொன்றியுலகுச்சிமுனைதததேபோல்  
 வீதிபோயுலகமுன்றும்விழுங்கியிட்டலோகதுங்கி  
 யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திறைமைகொண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டுவீழுமபடி கணையாகியநெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதியகூற்றிலே பொருத்தி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேமுனைத்ததன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமுன்றையும்விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னா ஆதியுமந்தமுமகன்ற நான்கு கூறுகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனாந்தன்மைமையைக் கொண்டானென்க

அந்நான்காவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசகம் எனவிலை. (சஅச)

பசும்பொனினுலகிற்றேவர்பயிர்வளைமுரசுமார்ப்ப  
 வசம்புசேர்களிறுதிண்டேரலைமணிப்புரவிவேங்கை  
 விசும்பியங்கரியோடாளிவிடைமயிலன்னநாக  
 நயந்தவைபிறவுமுர்த்துநாதன்றாளிகோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்றசங்கு.

இ - ள். தேவர்கள், களிற்றுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின பிறவற்றையுமேறி வளையுமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடையதானைக் கோயிலாகக் கொண்டாடென்க. (சஅநி)



[மணியரும்பதம்.]

நறுமலர்மாலேசாந்தம்பரூஉததுளிததுவலைன்னீர்க  
கறைமுகில்சொரியக்காய்பொற்கற்பகமாலேயேந்திச்  
சிறகுறப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவிண்டி  
நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தாரீணிலமன்னாசேர்த்தார்.

இ - ன். விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையேந்தி அன்னம்பறப்பனபோலப்  
பறந்துவந்து எண்டித் தாளைச்சேர்த்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையேந்  
திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடியதுவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்  
தையுடைய பனிரீனாச்சொரியும்படி நிறைகடல்போலவந்து தாளைச்சேர்த்தா  
ரென்க. (சஅக)

விண்ணியங்கருக்கன்வீழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேதேபோன்  
மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலாமழைசொரிந்துவாழ்த்தி  
யெண்ணிலாத்தொழில்கடோற்றியிந்திராமருளவாழ்க்  
கண்முழுதுடம்பிறறேன்றச்சுதஞ்சணன்களிப்புற்றுவே.

இ - ன். அருக்கன்விரும்பி மருளாநிற்க, விசும்பிலே யியங்குமீன்கள் நிலத்தே  
குவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்  
திரா பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள்தோற்றி மருளாநிற்கச் சுதஞ்  
சணன், உடம்புமுழுதினும் கண்டோன்றி யாழிக் களிப்புற்றுவென்க.

தொழில்கடோற்றி - மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. (சஅஎ)

குளித்தெழுமைமுத்தத்தொத்தெரிகொண்டமின்ன  
வளித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு  
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரெனக்கவரிபொங்கத்  
தெளித்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொனானஞ்சேர்த்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும்வரைத்தை  
யும் முதத்தொத்தையுங்கொண்ட குடைமின்னக கவித்தது.

இ - ன் அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி யுளருங்கவரி  
திங்கட்கதிரெனப பொங்காநிற்க ஆசனஞ் சேர்த்தது; அவ்வளவிலே யுலகையளித்  
தோம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

கேவலோற்பத்திமுற்றிற்று, கவி, உரு.

மணியரும்பதம்.

மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவாகிற்புகையும்  
பிணியவிழ்த்தகற்பகமும்பெயாந்தோடக்கமழுமாற்  
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுநாற்றஞ்சொல்லலா  
மணிதிரைமுரசுவாவதன்கடாஞ்சாற்றுவோ.

துணியருவினை - நீகருதற்கரியதென்று துணிந்தவினை.

இ - ன். அரசவாவை அதன்கடாமே அரசவாவென்று சாற்றுகோ? அது போல வினையைக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம் நாற்றமாகியவதனைக் கேசந் தானே புகையுங் கற்பகப்பூவுங் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்கும்; ஆதலால் நமக்கும் அதன்நன்மை சொல்லலாமென்றாரென்க (சஅக)

முழங்குதிருமணிமுறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவளத  
தழங்குரல்வாய்தனையவிழநதமந்தாரந்தவநாறும்  
விழுங்கல்சூழ்வினைவெறுததாந்தநாறமறமறியலாம்  
வழங்குபொன்வவாவளரும்பைங்கண்மாவுரையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வரய; முருக்கிதையும், பவளத்தையும் போன்றவாய்; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

இ - ன். மேருவிலே வளருநாவியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே நாவியென்று கூறுகோ? அதுபோல வீரத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினையை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதானாற்றமாகிய வதனை வாய்தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரங் கெட நாதிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மையறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகூ0)

உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருசுடருங்  
குறையத்தமிழ்க்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்  
வெறுத்திருவினையுதிர்ந்தாற்குணவண்ணம்விளம்பலாங்  
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

இ - ன். இருவினையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாநிறமாகிய வதனை உறுப்பெல்லாம், ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்த்த இரும்பே சான்நன்றோவென்று குன்றுபோன்றுவளங்கிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருசுடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையுமாம். இம்மூன்றுகவியுந் தேவர் மகிழ்ச்சியாலே யெடுத்துக்காட்டிவமையான் உலகிற்கறிவித்தாரா. (சகக)

வேறு.

வானோரேந் துமலர்மாரிவண்ணச்சாந்தம்பூஞ்சுண்ணங்  
காணர்மலரின் கமழ்தாமங்கறையார் முகிலினிறங் காட்டிந்  
தேனாற்புகைகளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திசைக்கண்மணநாறி  
யானாகமுந்திருவடிப்போதமராமுடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை - கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாய் காட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

இ - ன். வானோரேந்துகின்ற பூமழை, சாந்தம், சுண்ணம், புகைகள், பின் டத்தாமமாகியவிலையெல்லாங்கெட் இயல்பாகியமணம் திசைகொள்ளுந்தோன்றி அமையாவாய் நாறும் இருவடித்தாமனையைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க.()

[மணியரும்பதம்]

வேறு.

சுறவுக்கொழுகடவுளொடுகாலநெறலைத்தோயெம்  
பிறவியறுகென்றுபிறசிந்தையிலராகி  
நறவமலாவேயந் துறறுஞ்சாந்துநிலமெழுகித்  
துறவுநெறிக்கடவுளடி தூமமொடுதொழுதார்

இ - ன். விஞ்சையா, வேறோசின்னதையிலராய வேய்ந்து மெழுகி, காமனெடு  
காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி யறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்  
தோடே தொழுதாரென்க. (சகக)

க. பாலனையசிந்தைசுடரப்படாசெய்காதி  
நாலுமுடனேயரிந்துநான்மைவரம்பாகிக  
காலமொருமுன்றுமுடனேயுணர்ந்தகடவுள்  
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டுதொழுதும்பாம். (சகக)

உ. முழங்குகடனெற்றிமுனைத்தெழுந்தகடரேபோ  
லமுங்கல்வினையலறநிமிர்ந்தாங்குலகமுன்றும்  
விழுங்கியுமிழாதுகுணம்வித்தியிருந்தோய்நின்  
னிழுங்கில்குணச்சேவடிகளேத்தித்தொழுதும்பாம். (சகக)

ங. ஏத்தரியபல்குணங்கட்கெல்லைவரம்பாகி  
நீத்தவருளிரந்திரனைநின்றுதொழுதமரா  
நாத்தமுமபலேதுதித்தவநகையவாநண்ணித்  
தோதுதிருககளோதித்துகண்மாசுதுணிக்கின்றா.

இவைமூன்றுமொருதொடா.

க. காதிநான்காவன சக்குதரிசனாவரணீயமுதலியன. அவை “புணரிபோல்”  
என்னுங்கவியிற்கூறப்பட்டன நானமையாவன. அநந்தஞானம்; அநந்ததரிசனம்,  
அநந்தவீரியம், அநந்தசகம்.

உ. அழுங்கல் - இரககம். நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலகமுன்  
றினையுமுணர்ந்து பின்னா அநநிலைங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்  
கில்குணம், இழுங்கு - விகாரம், இழுங்கு - நீங்குதலுமாம்.

ங. எல்லைவரம்பாகி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள் - பெருக்  
கத்தையுடையவருள். இந்நிரன் - முனீந்நிரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே. இது  
பிறவினைகொண்டது.

இ - ன் அமரர், சுககிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினாலே  
அறிந்து வரம்பாய் உணர்ந்த கடவுளே! நின்னடிகளை யுட்கொண்டு யாமுந் தொழுவே  
மென்றும், சுடாபோலிருந்தோய்! நின்னடிகளை யாமுந் தொழுவேமென்றுங் கூறி  
இந்நிரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும்நண்ணி  
ஒதித் துளிகையவழுக்கைத் துணியாநின்றாரென்க. (சகக)

வேறு.

க. செயதவனேவினைசேருமதற்கெனு  
மையமின்றயலர் தாமரைமேலடி  
மொய்ம்மலர் தூய்முனியா துவணங்குது  
மெய்யுலகிற்குவிளம்பியவேந்தே. (சககௌ)

உ. நல்லனவேயெனநாடியோரபுடை  
யல்லனவேயறையென்புன்துதர்கள்  
பல்வினைக்கும்முலைத்தாய்பயந்தாரவா  
சொல்லுவநீசுகதாவுரையாயே (சககஅ)

ங. மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி  
நிதியறைபோனிறைந்தார்நிகரில்லாத  
துதியறையாத் தொழுதார்மலர்சிந்தா  
விதியறியும்படிவீரனைமாதோ.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. என்னும் - சிறிதும்.

உ. நல்லபொருள்களையென்றாய்ந்து ஒருகூற்றிலே தியனவாகிய பொருள்  
களையே சாற்றுகின்றபுல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினைகளையும் வளர்த்தற்  
குச் செவிலித்தாயை யுண்டாக்கிவிட்டார். என்றது - அவர்கூறிய ஆகமங்களிலே  
இருவினைகெடுக்குமாறு கூறிற்றிலரென்றதாம்.

ங. மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணாக் குணத்  
தோன். நிதியறைபோலே பரமாகமங்கள் கேள்வியானிறைந்த தேவியா. ஒப்பி  
லாத் தோத்திரம்.

இ - ன். அங்கனந்துணிகின்றதேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு வின்  
பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் எனவினையை  
மடைவன்; அவற்றிற்குப் புன்னாசர்கள் செவிலியைப்பயந்தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்  
கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம், அவர்கூறுவனவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்  
தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி யவனைத்  
தொழுதாரென்க. (சககௌ)

வேறு.

திவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்  
விவினையின்றிக்காமமுலையுண்டுவளர்ந்துவிக்கித்  
தாவினையின்றிநொந்நோய்க்கதிகளுட்டவமுமென்ற  
கோவினையன்றியெந்நாக்கோதையர்க்கூறுவன்தோ.

வீவினையின்றி - கெடுகின்றதொழிலின்றி; ஒழிதலின்றியென்பாருமுளர். தாவி  
னையின்றி - குதித்துப்போய்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாசிய பொருளையுடை  
யவர்.

[பரிநிர்வாணம்]

இ - ன். அவறறுள், அவன் நீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், தீவினையாகியகுழவி செற்றமென்னுஞ் செவிவிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையை யுண்டு வளாந்து வீங்கி வீவினையின்றி நோயக்கதிகளிலே தவழுமென்று கூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனின்பொருளைக்கூறியவாகளை எந்நாக் கொண்டாடுதலின் மென்று புகழ்ந்தாரென்க (௫00)

நல்வினைக்குழவிநன்னீர்ததயாவெனுஞ்செவிலிநாளும்  
புல்லிக்கொண்டெடுபபபபொம்மென்மணிமுலைகவாந்துவீங்கிச்  
செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருளசுழிந்தசொல்லா  
லல்லிமேனடந்தகோவேயச்சத் துணீங்கினோமே.

இ - ன். பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியா, கோவே! நல்வினையாகியகுழவி அருளென்னுஞ்செவிலி தழுவிக்கொண்டெடுப்ப, அவன்முலையையுண்டு வீங்கி யிந்திரனாய்ச் செலலாகிறகுமென்றுகூறிய இருணீங்கினசொல்லாலே அச்சநீங்கினோமென்றாரென்க.

இக்கவியிரண்டுங் கொண்டுகூட்டென்றுணாக (௫0௧)

வேறு.

மணியினுகொளியகமலாகுமல்கிய  
வணியமைபுகுளிராவாசமல்லதூஉந்  
நுணியிமிலேற்றினுக்கொதுகுகஞ்செலவநின்  
னினைமலர்ச்சேவடிக்கொடுத்தவென்பவே

மணியென்றது - மணியுயிரை; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது - தங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேற்றென்றது-அறத்தினை; தரும்த்திறகு அது வடிவாகவின்.

இ - ன் அததேவியா, பின்னருஞ் செலவனை! நின்சேவடிகள் மணிககு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசததைக் கொடுத்தன; அன்றியுந் தரும்த்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழாநிற்பரென்க. (௫02)

மணியரும்பதழற்றிற்று, கவி, கசு

பரிநிர்வாணம்.

இகலிருணமுழுமுதலுணியவீணடுநீர்ப்  
பகல்கமநதெழுதரும்பரிதியன்னநின்  
னிகலிருமமாமலரளிததசேவடி  
தொகலருங்கருவினைதுணிக்கமுமெஃகமே.

தன்னோடு மாறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரிய வடிவதுணியும்படி ஒளியைச்சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றையொத்தனவாய் இருவினையோடிகலுமடி.

இ - ள். அவர், பின்னரும் பழவ்வேயற்குமுவான் நின்னடியென்று புகழ்ந்  
தாரென்க. (௫௦௬)

வேறு.

மீன்றயங்குதிருகண்முகநெடுங்கண்மெல்லியலார்  
தேன்றயங்குசெந்நாவிற்சின்மென்கிளிக்கிளவி  
வான்றயங்குவாமன்குணம்பாடவாழியரோ  
கான்றயங்குகில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

இ - ள். மீன்றிருளுக்குள்ளே டுடந்தசையுந் திங்கன்போலும் முகத்தையும்,  
கண்ணையுமுடைய தேவியா, தந்நாவிந்நெவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர்  
திவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே யோடினவென்க.

வானிலுள்ளாருமசையும் வாமன்குணம்.

(௫௦௭)

வேறு

மதியம்பொழிதிங்கதிகள்பருகியலரம்பல்  
பொகியவிழ்ந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்  
விதியிற்களித்தாரறிவன்விழுகருணங்களைத்தித்  
துதியிற்றொழுதார்துளங்குமுள்ளமதுநீத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனம் தீவினைகெடுதலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவி  
னையார் துளங்குமுள்ளமாகியவது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னா மதியின்கதினைப்  
பருகி யலர்ந்தவாம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறுபோன்று, அவன்கூற்றினைக்  
கேட்டுக் களித்தார்; களித்து அறிவன்குணங்களையேத்தித் துதிகளோடே யவனைத்  
தொழுதாரென்க. (௫௦௮)

ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமலாகளேததிச்  
சேர்ந்துதவவீரர்திசைசிலம்பத்துதியோதித்  
தூர்ந்தவிருடுணிக்குஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றார்  
கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அவன்டிகளையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளையோதித்  
தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்தவிருளையறுக்குஞ்சுடரை யெமக்கு அருளிச்செய்  
வாயென்றார்; அவனும் அதனை யருளிச்செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகமம் அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார்.

(௫௦௯)

வேறு.

இன்பமற்றென்னும்பேரானெழுந்தபுகற்றைதீற்றித்  
தூன்பத்தைச்சுரக்குநான்குகதியெனுந்தொழுவிற்சேர்ந்து  
நின்றபற்றார்வநீக்கிரிமலன்பாதஞ்சேரி  
னன்புவிற்றுண்டுபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

மற்று - அசை.

[பரிநீர்வாணம்.]

இ - ன். இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்குகதியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைநீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்திலின்ற பற்றையும், ஆவத்தையுநீக்கி மலமற்றவன்றிருவழிகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவழிகளைத் தியானித்துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினானென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புறகற்றை. (௫௦௭)

வாட்கையம்மைந்தராயும்வனமுலைமகளிராயும்  
வேட்கையைமிசுத்ததுவித்திப்பிறவிநோய்வினைததுவியாத்  
தேட்கையிழ்கொண்டதொக்குநிச்சநோயச்செழ்ந்துபுனரேற  
பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னழுதொழுமினென்றான்.

தேனாக கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறுந் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையுஞ் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

இ - ன். அங்ஙனவகூறி, நீர் ஆசையைமிசுத்தது விதைத்து வாளைக் கையிலே யுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயுமவரும் பிறவிநோயை வினைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினானென்க.

வீயாது - விகாரம். (௫௦௮)

வேறு.

க. தன்னுயிர்தான்பரிந்தோம்புமாறுபோன்  
மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே  
லின்னுயிராக்கிறைவனாயின்பழாததியாய்ப்  
பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே. (௫௦௯)

உ. நெருப்புயிர்க்காக்கினாயசெய்யினிச்சமு  
முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவீழ்ந்தபின்  
புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசுடடிட  
விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழுமே. (௫௧௦)

ங. மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற  
பிழைத்ததோருமணிபெற்றதொக்குமாற  
குழைத்தலைப்பிண்டியான்குளிரகொணல்வழந்  
தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பாசாரந்ததே. (௫௧௧)

ச. மல்குபூங்கற்பகமாத்தினீழலா  
னல்குவாடுனருவனைநயநதுநாடுமோ  
பில்குபூம்பிண்டியானயிர்ந்துண்டாரபிறர்  
செல்வங்கண்டதற்கவாசனிந்தசெய்யுமோ. (௫௧௨)

டு. மணியுயிர்பொன்னுயிராமாண்டவெள்ளியி  
னணியுயிர்செம்புயிரிரும்புபோலவாம்  
பிணியுயிரிறுதியாப்பேசினேனினித்  
துணிமினமெனத்தொழுதிதறஞ்சிவாழ்த்தினார்.

இவையைந்துமொருதொடர்.

க. இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூத்தி - சுகரூபி. பொன்னுயிராய்-  
அருகத்தாவத்தையாய்.

உ. உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பையுயிர்க்கின்ற  
அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தள்ளுகையினாலே, அந்தநோய் புரிமேற்கட்டி  
இறுகப்பொதிந்து சட வீழ்ந்தபின்பு தீவினையோய்ந்தவுயிராய்ப்போய் நரகத்துக்கு  
ள்ளே வெந்துவீழும்.

ங. உருமுகூரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப்பொ  
தும்பரிலே பிண்டியானறஞ் சார்த்தனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலேவீழ்ந்த மணி  
யைப் பெற்றதொக்கும்.

ச. கற்பகத்தினிழலிடத்தேதவருவான் வேறோர் உபகாரியைத்தேடான்; அது  
போல இறைவனறங்கேட்டோசிந்தை பிறாசெல்வத்தைககண்டு அதற்கு அவாச்  
செய்யாது.

டு. மணியுயிரா - வீடுபெற்றவுயிர். பொன்னுயிரா - தேவருயிர் வெள்ளியு  
யிரா - மக்களுயிரா. செம்புயிரா - மக்களிறுமீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும். இர  
ம்புபோலவாம்பிணியுயிரா - நரகருயிரா.

இ- ள். அவன் அங்ஙனங் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிராகக்காக்கும்  
றுபோலப் பலவுயிராயுங் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூத்தியாய்ப் பொன்னுயி  
ராய் விசம்பின்னணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நரகத்  
தேவீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிராசுண்டு அறம்பெற்றதன்மை கடலின்கண்ணே  
வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோசிந்தை அவாச்செய்யாது;  
யானுமக்கு இவ்வனம் பிணியுயிரீருகப்பேசினேன்; இனி அவ்வறத்தைத் துணிவீரா  
கவென்றுகூற, அதுகேட்டு அவருமிறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினாரென்க. (ருகங்)

விண்ணின்மேன்மலர்மழைபொழியவீங்குபாற்

நெண்ணிலாத்திருமதிசொரியத்தேமலா

மண்ணின்மேன்மழுகிறீர்நடப்பதொத்தே

யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

நிசைக்கன்பரந்தமண்.

இ- ள். அத்தலைவன் அருளின்கண் மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை \*அளித்த  
தன்மை, இன்னாயிற்று பூமழைபொழிய \*மதிநிலாச்சொரியத் திரியுந்தன்மையை யொ  
த்ததென்க.

\* இதனை ஸ்ரீவிகாரமென்பர்.



[பரிநீர்வாணம்.]

என்றதனற்பயன்: இளனாயிற்று இருளைக்கெடுத்து உலகையளித்தாற்போல,  
இவனும மக்கள்மனத்திருளைக்கெடுத்துத் துறக்கக்கதினாப் பரப்புகின்றனென்பதாம்.  
மதி - முக்குடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதோனாயிற்று - இல்பொருளுவமை.)

வேறு.

பான்மிடையமிர்தம்போன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி  
வானிடைமுழக்கிற்குறிவாலறவமுதழுடடித்  
தேனுடைமலர்கள்சிறத்திசைதொழச்சென்றபின்னாட்  
டானுடையுலகங்கொள்ளச்சாமிநாள்சார்ந்ததன்றே.

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்தம்போன்றென்றது - கேட்போருணாவிற்கும், அவா  
நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறவகனென்றற்கு. வாவிதாய் எல்  
லாருமறியப்படுகின்ற வறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்புசெய்த தவத்தாலே  
தனக்காகிய வீடு

இ - ள். சாமி, அந்நன்ம பருகலாம்பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறி  
யூட்டி யெல்லாருந்தொழும்படி நடந்த பிறகாலத்தே, வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்  
ளும்படியாக நாள்சேர்ந்ததென்க.

என்றது - வீடுபெறக் கறபித்தகாலம் வந்ததென்றவாறும். (ருகடு)

உழவித்தியுறுதிகொள்வார்கொண்டியப்போகல்வேண்டித்  
தொழுவித்தியறத்தைவைத்துத்துளங்கிமிலேறுசேர்ந்த  
குழவித்தண்டிங்களன்னவிருக்கையனாகிகோமான்  
விழவித்தாய்விடுபெற்றானவிளங்கிநால்வினையும்வென்றே.

இ - ள். அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி யுதன்பயனைக் கொள்ளவல்  
லார்கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சமவசரணத்தே அறத்தை  
யுண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லியங்காசனத்தையுடையனாய் விள  
ங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும்வென்று வீடுபெற்றனென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்த்துநிங்கள் - இடபவிராகியைச்சேர்ந்த நிங்கள்.  
நால்வினையாவன: பின்புநின்ற சேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம் என  
விலை. (ருககூ)

துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொழுநுடங்கவேந்தி  
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகழார்ந்தமரரீணடி  
வந்துபொன்மாரிசிந்திமலர்மழைசொரிந்துசாரதும்  
கெந்தநாறகிலுங்கூட்டிக்கிளாமுடியுறுததினாரே.

இ - ள். அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்கவார்த்து நுடங்கக் கொடி  
யையேந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊர்திணையேறிவந்து சிந்திச் சொரிந்து சாந்தை  
யும் அகிற்புகையையுஞ்சோத்தி வணங்கினாரென்க. (ருகவு)

முனைத்தெழுபரிதிமொப்கொண்முழங்கழற்குளித்ததேபோற்  
றினைத்தெழுகொடிகள்செந்தீத்திருமணியுடம்புதுங்க  
வினைத்தபின்விண்ணுமண்னுமங்கலம்வகையிற்செய்து  
வனைப்பொலிகடவினாந்துவலங்கொண்டநடந்தவன்றே.

இ - ன். எழுகின்றனாயிற்று நீக்கெந்ருப்பிலே முழுகிறும்போலச் செந்தீக்  
கொடிகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படியதனைவினைத்தபின்பு, விண்ணிலுள்ளோரும்,  
மண்ணிலுள்ளோரும் பரிநிர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை விதியினாற்செய்து சங்  
காற்பொலிந்த கடல்போலவார்த்து வலஞ்செய்து போனாரென்க. (ருகஅ)

கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்க்கிளர்நெடியவாட்கட்  
பூவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்னொருபாகமாகக்  
காவலன்றொருக்கண்கண்ணிமையாதுபுல்லி  
மூவுலகுச்சியின்பக்கடலினுண்மூழ்கினானே.

இ - ன். கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும் பொன்  
ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி யுச்சியிலேயிருந்து இன்பக்கட  
லிலே அழுந்தினானென்க. (ருகக)

பரிதலும்பிணியுமப்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா  
வரிவையைப்புல்லியம்பொனணிகிளர்மாடத்தின்றேன்  
சொரிமதுமலைசாந்தங்குருகும்ஞ்சுண்ணந்தேம்பாய்  
விரிபுகைவிளக்குவிண்ணோரேந்தமறறுறையுமன்றே.

இ - ன். விண்ணோ மலைமுதலியவற்றை மாடங்களிலே யேந்த நீங்குதல்  
முதலியன வில்லாத அரிவையைப்பருகி யுறையுமென்க. (ருஉ௦)

பரிநிர்வாணமுற்றிற்று. கவி, கஅ.

### தேவிமார்தோற்றுயர்வு.

வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந்துநீண்டகன்றவாட்கண்  
மெல்லவேயுறவியோம்பியொதுங்கியுமிருந்துநின்று  
முல்லைஞ்சூட்டுமேயின்முரிந்துபோதுகப்பினல்லார்  
மல்லற்குன்றேந்தியன்னமாதவமுற்றினாரே.

இ - ன். அவன் அங்குனமுறைகின்றகாலத்தே, நல்லார், தங்கண்ணலே ஏறும்  
பிற்கும் ஒரேதம்வாராமற் பாதுகாத்து நடந்தும், இருந்தும், நின்றும் மலையெத்தாற  
போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (ருஉச)

கேவலம்.

சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய  
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறு

[தேவிமாரீநோற்றுயர்வு.]

மாழைநோக்கினார்மேனிமாசுகொண்  
டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

இ - ள். அந்நோக்கினார், நன்றென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்துதழு  
விய கருஞ்சேற்றையுடைய தேல்போன்று மூன்பு தங்கண்டெறுமேனியெல்லாம்  
மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. (௫௨௨)

ஆசையார்வமோடையமின்றியே  
யோசைபோயுலகுண்ணநோற்றபி  
னோசுபெண்ணெழித்திந்திரர்களாய்த்  
தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது - தரிசனவிசத்தியைக்கூறிற்று.

இ - ள். ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய தேவருல  
கிலுள்ளவற்றை துகரும்படி நோற்றின்பு பொல்லாதென்றுகூடும் பெண்பிறப்பைக்  
கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை யெய்தினாரென்க. (௫௨௩)

காமவல்லிகள்கலந்துபுல்லிய  
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்களபோற்  
ராமவார்குழற்றையலாழுலை  
யேமமாகியவின்பமெய்தினார்.

இ - ள். அங்நனமெய்தினவர், வல்லிதழுவி ய கற்பகமரம்போலே தெய்வ  
மகளிர்முகக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்நனமுயங்கித் தாமெய்தியசெல்வத்தை வியந்துகூறுதலின், அஃது ஊட  
லையும், புலவியையும் விளைத்ததென்பர் மேல். (௫௨௪)

கலவியாகியகாமத்தின்பயன்  
புலவியாதலாற்பொன்னங்கொம்பனா  
ருலவுகணமலநுடற்செவ்வீரோக்  
கிலைகொளபூணிணுரிதயம்போழ்ந்ததே.

இ - ள். கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப்புல  
வியை மேல்விளைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ்சினை வருத்  
தியதென்க. (௫௨௫)

பூவினுள்ளவள்புகுந்துமுள்ளத்தா  
ணுவிற்பெண்பெயரூவிற்றினீரெனக்  
காவிக்கணகடையிடுகக்காற்சிலம்  
பாவித்தார்த்தனலம்மென்குஞ்சியே.

இ - ன். அப்பொழுது, அவர், தம்முள்ளத்தே கிருமகளிருந்தாள்; நாமகளையும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவிவினைத்துக் கண்ணருகினோக்குதலாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்து - வாய்விட்டு.

(௫௨௬)

நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்றுபூம்  
குஞ்சியேற்றதுகுறிக்கொணீயெனப்  
பஞ்சின்மெல்லடிபாவைபூதுதா  
லஞ்சினூர்க்கதோர்தவறதாருமே.

இ - ன். அங்குனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூதுதால்! நின்னடி மார்பிலேபட்டார் பூனூலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது; அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்றுகூறி, பின்னரும், தவறுபிறக்குமென்று அஞ்சினூர்சிலர்க்குத் தவறாகியவது பிறந்தேவிமொயிருந்ததென்றுகூறி அவர்புலவியைத் தீர்த்தா ரென்க.

(௫௨௭)

க. தவளைக்கிண்கிணித்தாமஞ்சேர்த்தியுங்  
குவளைக்கண்மலர்கோலம்வாழ்த்தியு  
மிவளைக்கண்டகண்ணிமைக்குமோவெனாக்  
திவளத்தேமலர்க்கண்ணிசோத்தியும்.

(௫௨௮)

உ. பன்மணிக்கதிரப்பரவைமேகலை  
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்  
பொன்னணிந்துபூஞ்சுண்ணந்தைவரா  
நன்மணிக்குழையிரண்மினக்கவே.

(௫௨௯)

ங். செய்தகீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா  
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபேபான்  
மையவாங்குமுன்மடந்தைகுண்டல  
நையநின்றொலாநாணநக்கவே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

தவளைவாயையுடைய சதங்கைமலை. குவளைக்கண்மலர் நன்மணிக்குழையிரண் டையு நக்கவென்றது - ஊடலீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து நோக்கினனோக்கை. திவள - அசைய. பொன் - அணிகலம். செய்தகீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்பபோலநக்கவென்றது-முற்பிறப்பிற் பிறமைதியாமற் செய்த தன்மையையுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பிற் றம்மைவந்து அவை யெய்துகையினாலே இப்பொழுது பிறரார் பாராமற் செயப்பட்டார்களென்றுகூறுவனபோலக் குண்டல நக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம் இங்ங னாகாதேகின்று நாணுதிக நையாநிற்கத் தாம் நக்கவென்க; என்றது - தேவிமார் முற்பவத்திற் பின்னையார் முடியில்மிதித்த ழினைப்பயத்தாற் றுங்களுந் இப்பவத்து மிதியுண்டாரென்றவாறு.

இ - ன். கண்மலர்நக்க, அதனை யுணர்ந்தவர்கள் தாங் ழ்கோலத்தைவாழ்த்தியுஞ்

[தேவிமாரீநோற்றுயர்வு]

சேர்த்தியுஞ் சேர்த்தியுந் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையுஞ் சுண்ணத்தையு மணிந்தும் இவனைக் கண்டகண் இமைககுமோவெனக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

இவனையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினாரேனும், \* “ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும் - வருவகை தானே வழக்கென மொழிப.” என்னும் பொருளியல் வருவமைதியாற் பன்மைகூற்றென்றுணர்க. (௫௩௦)

க செல்வக்கிண்கிண்சிலம்பத்தேன்சொரி  
முல்லைக்கண்ணிகள்சிந்தமொய்நலம்  
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை  
யல்குல்லாய்திறந்தாவித்தார்ததவே. (௫௩௧)

உ. இலங்குகொம்பனா காமமென்னும்பேர்  
கலந்தகளினைக்கைசெய்தையென  
மலர்துவாய்வைததார்மணிகொள்வளளதே  
நலங்கொளசாயலாநடுங்கிரைபவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பூண்டமேகலையென்க. மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர் கலந்த கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது - முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர்கூறின். கள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்களுென்றவாறு. என்றது - இருதிறத்தோ ரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே யெயிற்றுநீர் மகிழ்ச்சி கொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

இ - ள். அவர்கள் தந்தேவியனா அங்ஙனங்கைசெய்து மலர்ந்து ஐயென, கொம்பனாகிய சாயலார் நடுங்கிரையும்படி யவர்மொய்நலத்தைப்புல்லி வாய் வைத்தாா; அப்பொழுது கண்ணிகள்சிந்தத் தார்புரளக் கிண்கிண்சிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து இன்ப துகர்தலையென்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பதுகர்தலுமுளதென்பது இதனாற்பெற்றும். (௫௩௨)

வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே  
யமமையஞ்சொலாராவுண்டவா  
தம்மைததாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்  
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புவாம்.

வெம்மை - வேண்டிதல் தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உஅ.

இ - ன். அங்ஙனம்புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தையாரா நிற்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழந்துறையாநிற்க, இவ்விடத்து நந்தட்டிற்கும், தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கை கூறுவேமென்றாரென்க. (௫௩௩)

தேவிமார்தோற்றுயர்வுமுற்றிற்று. கவி, கக.

நந்தட்டன்தோழன்மார்தோற்றுயர்வு.

நாள் கண்கூடியநகைவெண்டிழங்கள் போற்  
காலோநந்தனுந்தோழன்மார்களு  
நாளுநாளினுநடுங்குகற்றவந்  
தாளினீட்டினுதம்மைத்தாம்பெற்றார்.

இ - ன். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறுந் தன்னிடத்தே கலைகள் வந்துகூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற்றவத்தைக் கண்டார்நடுங்கும்படி யிட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையுந் தம்வசமாக்கினாரென்க. (௫௩௪)

பாவனைமீஇப்பட்டியுலியொடுந்  
திவினைகழுஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்  
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்  
நாவின்வேட்கையுநஞ்சினஞ்சினார்.

இ - ன். அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே \* சோடசபாவனைகளைமருவி எழுந்

\* சோடசபாவனைகளாவன: (க) தரிசனவிசுத்தி, (உ) விநயசம்பந்நதை, (ங) சீலவ்ரதைஷ் வந்தீசாரம், (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகம், (ரு) சம்வேகம், (ஈ) சக்திதஸ்தியாகம், (எ) சக்திதஸ்தபஸ், (அ) ஸாதுஸமாதி, (ஐ) வையாவிருத்தியம், (கௌ) அருகத்தபக்தி, (கக) ஆசாரியபக்தி, (கஉ) பருசருதபக்தி, (கங) பிரவசனபக்தி, (கச) ஆவசியகாபரிஹாணி, (கரு) மார்க்கப்பிரபாவனை, (கசு) பிரவசனவத்ஸலத்வம் என்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசுத்தியாவது - பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபநிஷ்டமாகிய மோகக்ஷமாக்கத்துச் சங்காதிகளின்றித் தெளிதல். (உ) விநயசம்பந்நதையாவது - குருக்கள் முதலாயினாருள் சந்தாரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (ங) சீலவ்ரதைஷ்வந்தீசாரமாவது - அகிம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணர்த்தமாகிய குரோதாதி நிவர்த்தி முதலாகிய சீலவிரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுருதல். (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகமாவது - தத்துவஞானத்தினி நித்தியமும் அப்பியசுத்தல். (ரு) சம்வேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியுடைமை. (ஈ) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சற்பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல். (எ) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இத்திரியங்களும், மனமும் தன்வசமாத்தப்பொருட்டிக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (அ) ஸாதுஸமாதியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்கு விரோதம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல். (ஐ) வையாவிருத்தியமாவது - சம்பியகத்தரிசனாதி குணங்கனையுடைய ஜனங்கட்குத் துக்கம்வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (கௌ) அருகத் பக்தியாவது - அருகப்பரமேசுவரருள் எழுகின்றபக்தி. (கக) ஆசாரியபக்தியாவது ஆசாரியராயினார்கண் எழுகின்றபக்தி, (கஉ) பருசருதபக்தியாவது-பருசுநீதராகிய

[நந்தீட்டன்தோழன்மாநோற்றுயர்வு.]

திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிர்ப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொட்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டையொத்த நாவிறுந்தொண்டவுணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலவஞ்சிக் கைவிட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளமுனவை. வேட்கை - ஆகுபெயர். (௫௩௫)

கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென  
வருவவென்பிறைக்கோட்டினோங்கிய  
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்  
கிருவின்னோற்றம்போற்றேவராயினா.

உயர்ச்சியாற் நன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே யோங்கிய குன்று.

இ - ள். அங்கனம் உணவைத்துறந்த வைவருங் குன்றிலேநின்று ஏனைத் தவங்களைமுடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தவகுடின்ற காலத்தே யிறத்தற்கு விதித்த காலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினாரென்க.

திவினைநீங்கி நல்வினைவந்தாற் நிருமகள் நினைவின்றித் தோன்றுமாறுபோல, இவரும் இவ்வுடம்பினீக்கித் தேவராயக்கைகடித்திற்பெற்றாரென்றா. (௫௩௬)

வேறு.

அங்களைத்தவஞ்செய்வழன்றுகண்டவர்  
மனங்களைக்கவாந்திடுமணிக்கண்வெம்முலைப்  
பொனங்கொடியிலொப்புல்லமாப்பிடி  
யினம்பயில்கடாக்களிற்றின்பமெய்தினார்.

தான் தவஞ்செய்தற்கு அங்களை யழன்றுநோக்கினவர் - இருடிகள். இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி யழன்று தம்மைக் கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்

இ - ள். அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத் தேவர்புல்லுதலாலே, படியினத்தைப்புல்லிய களிற்றினதிற்பத்தை அவரெய்தினாரென்க.

என்றது - களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கவின்பமாகவின், ஊற்றின்பத்திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (௫௩௭)

முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (௧௩) பிரவசனபக்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்ற பக்தி. (௧௪) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (௧௫) மார்க்கப்பிரபாவனையாவது - ஞானதப்பூஜாதிகளால் ஜினதர்மத்தினைப் பிரகாசித்தல். (௧௬) பிரவசனவத்துஸஸத்துவமாவது-தருமஸ்ததரயினோக் கண்டால் கன்று கண்ட கறவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீபுராணத்திற் கூறப்பட்டன.

வேறு.

காதணிந்ததோடொருபான்மின்னுவீசக்கதிர்மின்னுக்குழையொருபாற்றிருவில்லீசத், தாதணிந்ததாமக்களொருபாற்சோரத்தாமரைக்கண்டாமிரங்கப்புருவமாட, மாதணிந்தநோக்கினொல்குற்காசமணிமழலைக்கண்கணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடையப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள்போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

இ - ன். அத்தேவா, தேவியருடனே அல்குற்காசம், கண்கணியும், சிலம்பு மாரவாரிப்பப் பொருகையினாலே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபாற் றோடு மின்னுவீச, ஒருபான் மகர்க்குழை யொளியையீச, ஒருபாற் றுமங்கள்சோர, கண்கள் உவகைக் கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவமேறிமுரிய, கணவாமாபிற் றுருடையப் போர்க்களத்தைக் கண்டனவென்க.

பொருது - பொர.

(ருகஅ)

முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டினுன்மொய்ம்மாப்பிற்ருங்குமச்சேறிழுக்கிவிழ, வுழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாதுகர்ச்சிவினீத்தலாந்தகற்பகத்தின்கீ, மெழுதார்மணிக்ஞவளைக் கண்வலையுட்பட்டிமையார்களாமமெனுஞ்சுழியுளாழ்ந்திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொங்கவிருவர்பலராகியின்புறுபவே.

இ - ன். அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்துப்பள்ளியிலே தந்தேவியர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மாப்பிற் றுங்குமச்சேற்றைத் தொளியாகவுழுது ஆர்வத்தைவித்தி யின்பத்தைத் தாதுபொங்கவினீத்தலாலே அவர் கண்வலையிற் பட்டுச் சுழியிலேவிழுந்து இன்புறுவவென்க.

இழுதார்பூ - தேனிறைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவருந் தேவியரும் பல பல வேடங்களைக்கொண்டு.

(ருகக)

மண்கணிந்தபொன்முழுவமழையின்விம்மமாமணியாழ்தீங்குழல்களிரங்கப்பாண்டில், பண்கணியப்பாவைமார்பைப்பொற்றோடுங்குண்டலமுந் தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கணியக்கண்கணியுஞ்சிலம்புமார்ப்புரி புருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கணியநாடகங்கண்டமார்காமக் கொழுந்தின்று\*தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரன்றே.

கண்கள் காமமாகியகொழுந்தையின்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

இ - ன். விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவா, முழுவம் விம்ம யாழாங் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாந் தோடுங் குண்டலமும்பதைப்பவிருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய்யக் கண்கணியுஞ் சிலம்பு மார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டு மகிழ்ந்தாரென்க.

(ருச0)

\* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரென்றும் பாடம்.



[நந்தீடன்தோழன்மாநோந்நயர்வு.]

வேறு.

முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா  
 ரொருகுடங்கைக்கண்ணுலுளங்கழியவேவுண்  
 டருகடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்வீழ்ந்தார்  
 திருவடைந்தநீண்மார்பிறநேந்துளிக்குந்தாரார்.

இ - ள். அதேவர், கோதையையும், முததையுமணிந்த தோளாருடைய கண்  
 னாலே ஏவுணமி முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே வீழ்ந்தாரென்க.()

நிலவியொளியுமிழுநீளிலேவற்கண்ணா  
 கலவித்தூதாகியகாமக்கையத்திப்  
 புலவிப்படைபயிலப்பூச்செயத்தோல  
 முலவித்துறக்கமொளிபூத்ததன்றே.

நிலவி - நிலபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனமபுகள் அவாகள்மேறபட்டுச்  
 செய்த கோலம்.

இ - ள். அத்தேவியாபுணாச்சிகருதனாதாகிய காமமென்கின்ற கையாலே புல  
 வியாகிய படையைக்காயத்தி அவாமேலெயகையினாலே காமனம்புசெய்தகோலம்  
 எங்குமபரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது - துறக்கத்துள்ளார இவர்களின்பதுகாச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவா  
 ரும். (ருசஉ)

புருவச்சிலைநுதற்பொன்றுஞ்சுமல்கு  
 லுருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்  
 திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவா  
 பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்றதுதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு-இனிமை.  
 திருவினற்றிகழுங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

இ - ள். அத்தேவா புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியாருடைய யினிமையா  
 கத் தேன்போற்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய கடவிடத்தராயினாரென்க. (ருசங்)

வேறு.

முகமெணியமுத்திமுள்வையமுள்வையத்துமுத்தம்வாய்ச்சுழிந்  
 தகடுபசுமணியார்ந்தங்காந்திருள்பருகியபிபால்விம்மிப்  
 பகடுபடவழிக்கிப்பண்ணவனார் தம்மொளிமேனின்முற்போலுந்  
 தகடுபடுசெம்பொன் முக்குடையான்றாளினையென்றலைவைத்தேனே.

முகமெணியாகவிட்டு. இருளைப்பருகி முத்தம் பால்போன்ற ஒளியைச்சொ  
 ரிந்து. அடுபால் - காயும்பால். முள் - கூர்மை

இ - ன், தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி வீனம்பிலே முத்த மாலைசூழ்ந்து நடுவே நீலமணிநிறைந்து பருகி விமலி மூன்றாகவெக்கி யிறைவனொளி மேலேநின்றாற்போலும் முக்குடையையுடையானது திருவடிசை என்றலேமேலே வைத்தேனென்றாரென்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி யினிதமுடிந்த மஃசுசியான் மீட்டும் வணங்கினார். (ருசச)

நந்தீட்டன்நோழன்மாரீநோற்றயர்வுமுநீறிற்று. கவி, சக.

## ஒ ட் ப டை.

மும்நீர்வலம்புரிசோர்த்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியின்ற மெய்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேகழ்நோததுமிழ்ந்துதிருவில்விசுந் செந்நீர்த்திரளவடம்போறசுந்தாமணியோதியுணர்ந்தார்கேட்டா ரிந்நீராயுயர்வரேந்துபூந்தாமலாயாளகாப்பாளாமே.

சோர்த்தசைந்து - தளர்த்துநடுங்கி, வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினான் மெல்ல விசைத்துப் பின் மிகவுமுழங்கி மெய்நீர்க்குத தனமெய்யிடத்தூர்மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்மையென்றுங் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்த நீர்மையையுடைய மாணிக்கம், ஆகுபெயர். இம்முததையும், மணியையுமீன்ற வலம்புரி - இல்பொருளுவமை.

இ - ன் சோழர்குலமாநிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறா குற்றங்கூறு கின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி யின்ற இருபத்தேழாங்குமுத்தை யும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவிலுமிழ்ந்து வீசுந் சிந் தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஒதியுணர்ந்தாரும், அவாகுறக்கேட்டாரும் இந்திர ராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர், அவரை இப்பவத்துத் திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணாக, தேவா இங்ஙனத் தம்மைப் புனைந் துணாத்தலாகாமையின். முத்துமணியுங் கோத்தாற்போன்றதென்றா; எளிதிற்பொரு ட்த்தும், அரிதிற்பொருட்த்தும் நின்றவின். இருபத்தேழுன்றா, ஒன்றைப் பத தாற்பெருக்கின இருதாற்றெழுபதைப் பததாற பெருக்கின இரண்டாயிரத்தெழு நூற்றை. எனவே தேவராளிச்செய்தசெய்யுள் \*இரண்டாயிரத்தெழுநூற்றை கொள்க. (ருசரு)

## வேறு

செந்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்தகேதங்கொ  
ளந்தாமலாயாளகலத்தவன்பாகமேத்திச்  
சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதாநதேன்றெருண்டா  
ந்தாவிளங்குச்சுடர்நன்மணிநாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமலாயென்று - இறைவன்றிருவடி

\* மற்றை சசு செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச் சோர் கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர், அச்செய்யுட்கள் இன்னவையென்று புலப் படவில்லை.

[ஓம்படை.]

களை. அந்தாமரையை யாளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவனென்றது - சீவகளை. சித்தறினெனன்றது - பரக்ககூறினெனன்றவாறு. அய்யாதவிளககு உள் ளேரின்மெரிகின்ற நன்மணியென்றது - குருக்களை.

இ - ள் குருக்கள் அங்குநாட்டிக்குடற்கேட்டதேவா, சீவகனதுஇனியசரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான நின்பாதமேத்திச் சித்தறினேன், இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ யிங்குநாட்டிப்பெற்று இவ்வுலகத்தோரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (ருசுசு)

வேறு.

செய்வீனையென்னுமுநீரீர்ததனாயிடைமுனைத்துத்தேங்கொண்மைவினைமறுவிலாதமதிபெனுந்திங்கணமாநோ

மொய்வீனையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதம்  
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைகொழுதேத்தினேனே.

செய்வீனே - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு. மொய்வீனையிருள் - செறிந்தவினையாகிய விருள். கைவினைசெய்த - ஆராயந்த.

இ - ள். நல்வினை யென்னுங் கடவிலே முனைத்து இனிமைகொண்ட நல்லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீகைவினைசெய்த செய்யுளாகிய பூவை யான் கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தேதுவித் தொழுது ஏத்தினெனென்று தேவர் குருக்களை நோக்கிக் கூறினாரென்க (ருசுசு)

ஓம்படைமுற்றிற்று. கவி, கூ.

\*“தததைகுணமாலே” என்னுங்கவியும், “பகைமாற்று” என்னுங்கவியுங் கந்தியாகூற்று.

முத்தியிலம்பகமுற்றிற்று.

ஆகவி, கூ, ருசுரு

சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருநா

முற்றுப்பெற்றது.

\* தத்ததைகுண மாலையொடு தாவின்புகழ்ப் பதுமை  
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலே  
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா  
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.

“பகைமாற்று” என்னுங்கவி பிரதிகளில் அகப்படவில்லை

# சீ வ க சி நீ த ர ம ணி

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிகையாசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி  
நூற்படு வானபொரு ணுண்ணிதி ணுணாந்த  
போக்கறு கேள்விப் புலவோரா புலத்தி  
ஞற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்  
தேக்கிய சிந்தைய னுடைய பாற்பட  
வெழுததுஞ் சொல்லும் பொருளு மிம்மூன்று  
மிமூக்கற வாய்ந்த வழுகுகொல் சோததித்  
தொலகாப் பியமெனந் தொடுகடற் பரப்பை  
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்  
கலையி னிறைந்த கதிமதி யென்ன  
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணாக  
கல்லா மாந்தா கற்பது வேண்டியு  
நல்லறி வுடையோரா நயப்பது வேண்டியு  
முரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து  
மானாரோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து  
சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த தெரிய  
லொருபது பாட்டும் \*உணர்பவர்க் கெல்லா  
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து  
மொலித்திரைத் தலத்தி ணுணாந்தோ ருரைக்குங்  
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்  
குள்ளுறையுவுமமு மேனை யுவுமமுந்  
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப  
வுள்ளுறையுவுமத் தொளித்த பொருளைக்  
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி  
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்  
திறப்படத் தெரிந்து சோபெறக் கொளீஇத்  
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி  
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்  
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்  
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த  
நாற்பெயா பெயரா நடப்பக கிடத்திப்

\* உரைப்பவர்க்கென்றும் பாடம்.

போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்  
 வையம் புகழ்நது மணிமுடி சூட்டிய  
 பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்  
 சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்  
 வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்  
 பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்  
 திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப  
 பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடாப படுத்து  
 வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து  
 நல்லறி வுடைய தொலபே ராசான  
 கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்  
 பெர்ருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்  
 கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய  
 விதுபொரு ளென்றதற் கேறப வுரைத்துந்  
 தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்  
 வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி?  
 லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்  
 பயின்ற கேள்விப பாரத்து வாச  
 னன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய  
 தூய \* ஞான நிறைந்த சிவசகடா  
 தானே யாகிய தன்மை யாள  
 னவின்ற வாய்மை நச்சினூர்க் கினிய  
 னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்  
 மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க  
 ஆழி யூழி காலம்  
 வாழி வாழியிம் மணமிசை தானே.

### விருத்தம்

பச்சைமா ஸ்னைய மேகம பௌவநீர் பருகிக் கான்ற  
 வெச்சினாற றிசையு முண்ணு மமிர்தென வெழுநா வெச்சின்  
 மெச்சிநா னுளும் விண்ணோர் மிசைகுவா வேத போத  
 † னச்சினூர்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் கொள்வர் நல்லோர்.

\* ஞானமிறந்தவென்றும் பாடம்.

† நச்சினூர்க்கினியனாவினல்லுரையென்றும் பாடம்.

# சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

\*மேற்கோள் விளக்கம்.

இலம்பகம்  
கவிதோகை.

மேற்கோள்

உள்ளிடும்.

ப தி க ம்.

க. (க) “மயிலன்னசாயல்”

(உ) “சாயன்மாப்பு”

ஏலாகி, உஅ.

கவிததொகை, குறிஞ்சிக்  
கலி, உக.

நு. “செப்புற கொங்கை”

திருச்சிறதம்பலக்கோவை  
யார, நருச.

எ. “மோயின றுயிர்த்த காலை”

அகநானூறு, களிமறியானை  
நினை, நு.

க0. “உரற்காலயானை யொழிததுண்டு”

குறுந்தொகை, உகஉ.

கஎ. “மற்றிந்தோய் திரு மருந்து”

கவிததொகை, குறிஞ்சிக்  
கலி, உச.

உக. “உண்கண் மணிவாழ பாவை”

நற்றிணைநானூறு, கஅச.

உச. “நிலம்பூத்தமரம்”

கவிததொகை, பாலைக்  
கலி, உசு.

நா ம க ளி ல ம் ப க ம்.

நு. “வெண்கில”

பரிபாடல், க0.

உஉ. “கடவு னொண்பூ வடைத லோம்பி”

பெரும்பாணாற்றுப்படை.

ச0 “பீரவாய பரந்த நீரறு நிறைமுதல்”

பதிற்றுப்பத்து, இரண்டா  
ம்பத்து, நு; பீரவாப்புப்  
ந்தவென்றும் பாடம்.

சுநு. “நாகுமுதிா துணவம்”

சிறுபாணாற்றுப்படை.

நுஅ. “எக்கழுத்தம்”

சிறுபஞ்சமூலம், நு.

எஉ. “சேரியம் பெணடிர் நெஞ்சத் தெறிய”

நற்றிணைநானூறு, கஎக.

எஅ. “உப்புடையமுந்நீர்”

நாமகளிலம்பகம், உருக.

அஉ. (க) “நிலாத்தலைக்கழும்பைம்பூண்”

விமலையாரிலம்பகம், சுஉ.

(உ) “பணிநிலாவிசும்பைம்பொறுகொடி”

...இலக்கணையாரிலம்பகம்,  
கருச.

\* இச்சீவகசிந்தாமணி நச்சினாககினியருரை அச்சிடப்பட்டு முடிந்தபின்னர் இம்மேற்கோள்கள் இன்ன இன்ன இடத்தில உள்ளனவென்று தெரிந்தமையால், இங்கே சீதிப்பிக்கப்பட்டன.

இலம்பகக்  
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

உள்ளுடம்.

க00. “கொல்புனற் றளிரி னடுகுவ ணின்று” .பதிற்றுப்பத்து, ஆறம்ப  
ததி, உ.

க0௬. “யாமதது மெல்லையும்” .கலித்தொகை, நெய்தற  
கலி, உஉ.

க௬௬. (க) “இளமைபுந்தருவதோ” ,, பாலைக்கலி,  
க௬.

(உ) “மாக்கடனடுவ ணெண்ணுட் பக்கத்துப்- குறுந்தொகை, கஉக.  
பசுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்கு -  
கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுதுதல்.”

க௬0. “துண்புண ரன்னத்தின் றாவீ” கலித்தொகை, மருதக்கலி,  
௭.

க௬௬. “தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோ” ,, பாலைக்  
கலி, உஉ.

க௭௨. “வாழ்தல் வேண்டி மிவண்வரைந்த வை புறநானூறு, ௬௬௭.  
கல்.”

க௯௧. “நல்ல - மருஉச் செய்து” நாலடியா, அறிவுடை  
மை, ௬.

க௯௬ “ஆர்தோ வாயிற நேனும் புளிக்கும்” குறுந்தொகை, ௬௬௪.

க௯௪. (க) “மின்னணிதுணை” ...திருச்சிற்றம்பலக் கோ  
வையார், ௬௪௨.

(உ) “உரைத்ததை” கலித்தொகை, மருதக்  
கலி, ௧௧.

க௯௬. “குருதிககோட்டுக்குஞ்சரநகரம்” மண்மகளிலம்பகம், ௮௧.

க௯௭. “இல்லை - கனமுநதுறுதவினை” .பழமொழி, உ.

உ0௬. “புட்டேம்ப்புயன்மாறி” பட்டினப்பாலை.

உ௪௬. “ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” நெடுநல்வாடை.

உ௬௪. “மகளிரா மலைத்த லல்லது மள்ளா - மலை. புறநானூறு, ௧0.  
த்தல் போகிய சிலைத்தா மார்ப்.”

உ௬0. “திராபாடவிய” . அகநானூறு (மணிமிடை  
பவளம்), உ௬௯.

உ௬௪. “மன்னையின் முகவை” .. புறநானூறு, ௬௭௬.

௬0௨. “அருளிவா கொடாமை வல்ல ராகுக” . ,, உ௭.

௬௧0. “இருங்கணையனை” .பதிற்றுப்பத்து.

௬௬௪. “கேளிர வாழியோ” .. குறுந்தொகை, உ௮0.

௬௬௭. “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” புறநானூறு, ௧௧௪.

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

௬௬. “வில்லுடை யினையர் கல்லிடு பெடுத்த” . குறுந்தொகை, ௮௭௨.

இலம்பகக்  
கவித்தொகை.

மேற்கோள்

உள்ளுடிக்.

௪௩. “நாமுறக் - கணைக்காற் றெடுத்த கண்ண . புறநா னுறு, ௩௭௩,  
கண் பாசறை.”
௫௫. “திருவே புகுதக” .. மண்மகளிலம்பகம், ௨௦.  
௬௧. “நீப்பி னீங்காது வரின்வரை யமைந்து- நற்றிணைநானுறு, ௧௩௬.  
தோட்பழி மறைககு முதவிப் - போக் நீப்ப நீங்காதென்றும்,  
கில் பொலந்தொடி.” வரையமைத்தென்றும்,  
கோட்பழியென்றும்பா  
டம்.
௬௫. “சான்றோ னுக்குதறந்தைக்குக் கடனே” புறநானுறு, ௩௧௨.  
காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.
௩௫. “அததோப் பரிசி சுமந்தெழுந்த யானை” களவழிநாற்பது, ௪.  
௧௬௧. “ஒலித்தெங்கு” பதிற்றுப்பத்து, இரண்டா  
ம்பத்து, ௩.
௧௬௫. “பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை” நற்றிணைநானுறு, ௧௧௨.  
௧௬௬. “நறுந்தா தூதுந் தும்பி - கையாடு வட்டி அகநானுறு, களிற்றியா  
ற்றேன்றும்” னைநிரை, ௧௦௭.  
௨௦௬. “சரிகை துழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவு பெரும்பாணாறுப்படை.  
டை.”
௨௨௧. “இருகனும் புதைத்துவைக்கும்” கனகமாலையாரிலம்பகம்,  
௨௨.
௨௮௧. “நகுதககனரே” புறநானுறு, ௭௨.  
௨௧௪. “பசுமட் குருஉத்திரன்” ,, ௩௨.

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௩௨. “பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல - வின் சிறுபாணாறுப்படை,  
னகையாயமோ டிருந்தோற் குறுகி”
௧௦௭. “மன்னுயி ரெல்லா நின்னனா சும்மே” புறநானுறு, ௨௦.  
௧௪௬. “உள்ளி னுள்ளம் வேமே” குறுந்தொகை, ௧௦௨.  
௧௬௪. “கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவ ணின்ற” பதிற்றுப்பத்து, ஆறாம்  
த்து, ௨.  
௩௦௮. “மாமேயன் மறப்ப” நெடுநல்வாடை.

பதுமையாரிலம்பகம்.

௧௦௫. “ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோல்னை” சிறுபாணாறுப்படை.

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௫. (௧) “யானைக் கயிற்றிற் புறத்தன” அகநானுறு, (மணிமிடை  
பவளம்) ௧௨௭. கயிற்று  
ப்புறத்தன்ன வென்றும்  
பாடம்.  
(௨) “எடுத்து நிறுத்தன்ன” மலையகடாம்.  
௧௧௧



சு.

## மேற்கோள் விளக்கம்.

இலம்பகக்  
கவித்தொகை,

மேற்கோள்.

உள்ளடும்.

கசு. “பாங்கர்ப் பல்லி”

...அகநானூறு, களிற்றியா  
னைநினை, க.

### கனகமாலையாரிலம்பகம்.

இள. “அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவ்”

..புறநானூறு.

எங. “கருங்கால் வெண்குருகு மேயும் - பெரு ..குழந்தொகை, கூஉரு. இ  
ங்குள மாயிற்றென் னிடைமுலை நிறை டைமுலை நனைந்தேயெ  
ந்தே.”

ன்றும் பாடம்.

கூஉ. “ஒண்ணுதன் மகளிர் சுழலொடு மறுகும்-...பதிற்றுப்பத்து, மூன்றாம்  
விண்ணாயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும்”

பத்து, க0.

ககக. “பழிவந்து மூடுமென் றெள்குதம்” திருச்சிற்றம்பலக் கோ  
வையார், கூஉ.

### விமலையாரிலம்பகம்.

சுரு. “மதியேர்துதலார் துதிககோலஞ்செய்து”.. திருச்சிற்றம்பலக் கோ  
வையார், கூக0.

அ.அ. “கொடிக்கூளை”

.. குழந்தொகை, கூகசு.



## விளங்காமேற்கோள்.

இலம்பகக்  
கவித்தோதை.

மேற்கோள்.

ப தி க ம்.

கா. “அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு”

உக. “தென்புலமருங்கினவீணடுகிறைய” /

நா ம க ளி ல ம் ப க ம்.

உ. “தகைசெய்திஞ்சோற்றின்னீப்பசுங்காய்” /

உச. “தாறுபடுநெல்”

கச. “ஓக்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த - நீர்ப்படு முப்பிணை  
டைந்து.”

சள. “ஒடியாவிழா” /

கா. “வியத்தகு” /

கரு. “குழல்வழி யாமுழிஇத தண்ணுமைப் பின்னர் - முழுவியம்ப லாமம்  
திரிகை.”

கசச. “கொன்வரல் வாடை”

களக. “ஆவுதி மண்ணி” /

உகஅ. “தாமினி நோயும்” /

உஉஅ. “தேற்றாய் பெரும நிற்பொய்யே” /

உருக. “நீடுகின்றனை” /

உசு0. “ஆண்டகைக்குரவீர்.” /

கோ வி ந் தை யா ரி ல ம் ப க ம்.

உ0 (க) “பல்லாக்கொண்டாரொல்லாரென்னும் - பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்றி”

(உ) “நிராகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய” /

சரு. “களிறு மாய்க்குங் கதிர்க்கழனி” /

கச. \* “சாமரை தீபம்—ளெட்டு”

கா ந் த ரு வ த த் தை யா ரி ல ம் ப க ம்.

கஉ. “கழைபோய் விண்முத்தம்”

கச. “மரக்கலமோடினான்.”

சஉ. “நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசங் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போ னாந்து.”

கள. “விளக்கழலுருவின்—வடிவிறுகி” /

அஅ. “நெய்யோடு—வேண்டும்”

\* இச்செய்யுளின் நடுப்பாகமும், இப்படியே பின்னர்க் காட்டப்படுஞ் செய்யுட்களின் நடுப்பாகமும் முன்னர்க் காண்க.

இலம்பகக்  
கவித்தோகை.

மேற்கோள்.

- கசுசு. “ஒன்று மிருபதுமொன்பதும்—தூலோர்விதி”  
கசுசு (க) “இலவங்கம்பச்சிலை—யோமாலிகை”  
(உ) “சந்தனமகிலொடு—யைந்தும் விளாயே”  
(ங) “நாற்பான் மரமாநாவறிரிபலை—துவரே”  
கசுசு. “கடாமுங்குருதியுங்—யாகாததொன்றில்லை”  
கசுசு (க) “பதுமம் வீரஞ்—மெய்யாசனமே.”  
(உ) “நேரிருந்து காலழகண்மாற்றிக்—சனம்”  
கசுசு (க) “உள்ளாளம் விந்துவுட—லொன்றென்றுனா”  
(உ) “கண்ணிழைபாகண்டந்—ருள்ளாளப்பாடலுணர்.”  
கஅ௦ (க) “கூறியமரபிற்—லியல்புணர்ந்தோரே.”  
(உ) “கூத்தின்வகையுங்—னிருவகைப்படுமே.”  
(ங) “அவைதாஞ் - சாந்திக்கூத்தே—றானே.”  
(ச) “சாந்திக் கூத்தே—மென்மனாற்புலவர்.”  
(ரு) “அகத்தொழிற் சுவையானகமெனப்படுமே.”  
கஅக. “வட்டணையுந்து சியு—கும்.”  
கஅஉ. “சிலைவலான் போலுஞ் செறிவினான்.”  
உகசு. “அந்த னைவிந்த மாம்பூ—மலர்.”  
உஉரு. (க) “செம்பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.”  
(உ) “செம்பகையென்பது—யென்மனாற்புலவர்.”  
(ங) “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்”  
(ச) “கூட மென்பது—மழுங்கியிசைப்பதுவே”  
(ரு) “அதிர்வெனப்படுவ—ருச்சரிப்பிசையே.”  
(சு) “நீரிலேநின்றலழுகுதல்—சுற்றிடையே.”  
உஉஎ. (க) “சொல்லிய கொன்றை—யாழோர்விதி.”  
(உ) “தளமாய்ச் சமநிலததுத்தண்காற்று—தண்டாம்.”  
(ங) “கோடே பத்த ராணி—வகையின தாகும்.”  
(ச) “பதுமங் கழல் குடந் தாடி—மின்னிடையே.”  
உஉசு. “கொடும்புரி மயிர் தும்பு—பகையெனமொழிப.”  
உசுசு. “ஆழியு மாறும் போற்கீறி—கண்டு.”  
உசுஅ. “சிச்சிலி பூனை—யியல்பு”  
உசுங. “எடுத்தல்பாட் டிச்சமா—லுணர்.”  
உருரு. “நின்வெய்யனாயினேன்”  
உஎஅ. “தேற்றாய் பெரும”  
உகஉ. “விக்கிதம் வற்கிதம்—டைந்து.”  
கசுசு. (க) “சிறுபூனை செம்பஞ்சு—ரைந்து.”  
(உ) “தக்கோலந்தீம்பூ—டைந்து”

குணமாலையாரிலம்பகம்.

ஙசு. “தூலாற் போக்கினான்”

சங. “தாதுண்டும்பி போதுமுரன்றாங்கு”

இலம்பகக்  
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

- இசு. “நல்லெயிலுழந்தசெல்வந்தமின்னன்.”  
சுக. “குணனுணப்பட்டோர்”  
கசஅ. “பிறங்கிரு முந்நீர் வறுமணலாகப் - புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்”  
உருஉ. “அரசனுழையிருந்தான்”  
உசுரு. “முத்தரக் கூற்றம்.”

ப து ம ய ர ி ல ம் ப க ம்.

- ருஉ. “ஓங்கிய மிடறு”  
அசு. “வாடியவண் டளிரன்ன—யில்லோ”  
உருஎ. “அசுணங்கொல்பவர்கைபோன்றும்”

க ன க ம ர ல ய ர ி ல ம் ப க ம்.

- உருரு. “அரவஞ்சடைமிடைந்தமின்னனையான்”  
உஅஎ. “உண்மருந்தின்மரும்”

சு ர ம ஞ் ச ர ி ய ர ி ல ம் ப க ம்.

- சுரு. “என்பாட்டுப்பாலோசில்”

பூ ம க ளி ல ம் ப க ம்.

- சரு. “நன்பொன் போசிய பொன்னரம்”

இ ல க் க ணை ய ர ி ல ம் ப க ம்.

- சு. “ஓடியதுணர்தலும்”  
உசு. “அடகுபுலால் பாகு பாளிதமுமுண்ணன்.”  
சுக. “ஆனையே நேனக்கோட்—பார்.”  
ககசு. “பூவைநிறுத்தியிட்டு”  
கருசு. “நிளையெறிதல்”  
கஅசு. “நிலநாவிற்றிரிதரும்.”  
உகசு. “இடக்கணிளியா—யாகும்.”

மு த் தி யி ல ம் ப க ம்.

- எசு. “பசுவி னமுது கொற்றிப் பாலே - காமநுகர்வார்க்குரித்து.”  
கருக. “தொழுதுகொண் டின்க வுகாமை நன்கு”  
கஎஎ. “துன்னினமுந்துநகம்”  
உரு0. “எதிர்கொளலிடநனி—யேந்தினார்.”  
உசுரு. “தேரேமுற்று”  
சுஅசு. “புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு”  
சுருஅ. “உண்ணுகிடந்தான்.”

# சீவகசிந்தாமணி.

செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்
அ.		அடிநிலமுறுத	௬௮௬	அம்பொனாந்து	௬௮௬
அஃதேயடிசனும்	௬௮௬	அடிநிழற்றருக	௬௮௬	அம்பொற்கலத்து	௭௨௦
அகப்படுபொறி	௬௮௬	அடிமனைபவள	௭௮௨	அம்பொற்கொம்பனை	௬௮௦
அகழ்கிடங்கந்து	௬௮௭	அடியிறைகொண்	௬௮௨	அம்பொற்கொம்பி	௬௦௨
அகில்கொண்ட	௨௨௬	அடியுலகமேத்தி	௬௮௬	அம்பொன்வள்ளத்	௨௭௬
அகிலார்புகையலாற்	௬௮௮	அடித்தசாந்தல	௭௮௨	அம்மலரடியுங்	௬௮௭
அகிறருகொழும்	௬௮௬	அடைதூநாநினா	௬௮௭	அம்மலரணிச்சத்	௬௮௬
அங்கதன்றன	௬௮௬	அண்ணல்குருகுலத்	௬௮௬	அம்மலைச்சின	௬௮௬
அங்கருங்காலி	௬௮௬	அண்ணல்கூற்றலு	௨௬௨	அம்மெல்லணிச்சம்	௬௮௬
அங்குநின்ற	௬௨௮	அண்ணல்பிறந்	௭௮௬	அமரிகைக்கோசனை	௬௮௬
அங்கைசேப்ப	௭௦௬	அண்ணலங்குன்	௬௨௦	அயிலினிப்புனைந்த	௭௮௭
அங்கைபோல்	௮௬	அண்ணலஞ்சிலை	௮௬௬	அரக்கியல்செங்	௬௮௬
அங்கையந்தலத்தக	௬௮௬	அண்ணலவ்வழி	௬௮௨	அரக்குண்டாமமா	௬௮௮
அங்கையந்தலத்தினு	௬௮௬	அண்ணலியாழ்	௨௦௬	அரக்குண்பஞ்சிக	௮௨௮
அங்கையுமடியு	௭௮௨	அண்ணலுண்டெலு	௮௨௬	அரக்குநீர்ச்சிலி	௭௮௦
அகம்புபொன்வனா	௬௮௮	அண்ணலுணுணாப்ப	௬௮௮	அரக்குநீரெறியப்	௬௮௮
அசைவிலாப்புரவ்	௬௮௮	அண்ணலோபநவை	௨௨௬	அரக்கெற்குவனை	௬௮௮
அசைவுதீர்ந்திரு	௬௮௮	அண்ணன்மே	௬௮௮	அரசர்தமுடியும	௬௮௬
அஞ்சனக்கோலினு	௬௮௮	அணங்கரவுரித்	௬௮௬	அரசனதருளினெ	௬௮௬
அஞ்சனநிறக்கி	௬௮௮	அணிகலவரவத்	௮௬௦	அரசனைக்கண்டு	௬௮௬
அஞ்சனமெழுதின	௬௮௮	அணிசேரிடக்கை	௭௮௨	அரத்தகமருளச்	௬௮௬
அஞ்சிலம்பொலியோ	௬௮௮	அணித்தகுபவள	௬௮௬	அரத்தினப்பிறந்த	௮௬௨
அஞ்சுடர்த்தாமமா	௮௮௬	அணிநிலாவீசு	௬௮௬	அரவுகான்றிட்ட	௮௦
அஞ்சுகாபொ	௮௦௨	அணிமுடியரசர்	௬௮௬	அரவுவெகுண்டன்	௬௮௨
அஞ்சொன்மடவா	௭௮௦	அணியார்மணி	௮௨௨	அரிசுரர்கோழி	௮௮௦
அட்டுநீரருவித்	௮௬௦	அணுகிமுன்	௮௮௮	அரிபொற்கிண	௬௮௬
அடங்கலர்க்கீந்த	௭௮௬	அத்தம்மனைய	௬	அரிமாநோர்மெல்	௮௨
அடர்பொற்பைம்	௮௮௮	அத்தமாமணி	௬௦௬	அரியகொள்கை	௬௮௨
அடல்வண்ண	௮௦௨	அத்தணர்க்காக	௨௬௬	அரியலார்த்த	௬௮௬
அடிக்கலமற்ற	௬௮௮	அத்தணனாறு	௬௮௬	அருகுமயிலகவ	௬௮௬
அடிக்கலமற்றவே	௬௮௮	அத்தரத்தார்மய	௬௮௬	அருங்கணையடக்	௬௮௬
அடிக்கல்கண்டாங்	௭௮௭	அத்தரவகடு	௬௮௬	அருங்கயம்பவிகம்	௭௮௨
அடிக்களுக்கிட	௮௮௮	அத்தோவியை	௮௮௮	அருங்கலக்கொடி	௬௮௭
அடிக்களுக்கிற	௬௮௬	அத்தகர்க்கர	௬௮௮	அருங்கலச்சேயி	௬௮௬
அடிகளையின்றி	௮௮௭	அத்தாண்டுகிற்	௮௮௮	அருங்கலநிறைந்த	௮௨௮
அடிகளோதுறக்க	௭௮௬	அத்தகனைத்	௮௮௬	அருடேர்வழிநின்	௬௮௬
அடிகிலவையகலா	௨௬௮	அம்புகைவல்லில்	௬௮௭	அருந்தவக்கிழமை	௬௦௨
அடிசிற்றலுங்	௭௮௮	அம்புஞ்சிலையு	௬௮௬	அருந்தவக்கொழிக்	௭௮௬

# செய்யுள்காதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அருந்தவஞ்செய்	௩௩௬	அழுவறுவெண்	௧௧௪	ஆங்குருக்காரர்	௪௮௪
அருந்தவன்முந்து	௧௦௧	அழலேந்துவெங்	௮௧௩	ஆசாரநாணத்	௭௧௯
அருந்தவிகாதி	௮௧௬	அழிதலின்றியங்	௭௬௦	ஆசிலிபா	௩௩௩
அருந்தித்தொழிலே	௩௧௦	அழகுராண்மயங்கிய	௧௩௧	ஆசைமரக்க	௨௩௩
அருப்பினமுலை	௧௧௧	அழகுதுபின்னணி	௭௨௨	ஆசையார்வ	௮௬௭
அரும்பனைத்தடக்	௩௮௬	அழகுதுதுண்ணிடை	௩௧௪	ஆட்சியைம்	௩௩௭
அரும்பெறற்	௨௧௮	அள்ளற்சேறறு	௨௩௮	ஆடக்கக்கொழும்	௩௭௭
அரும்பேர்வன	௨௦௪	அள்ளற்சேறரு	௪௮௪	ஆடகச்செம்பொ	௪௬௪
அரும்பொற்புணு	௮௬	அள்ளிலைப்பல	௩௭௭	ஆடகச்செம்பொற்	௧௪௪
அரும்பொனும்	௩௦	அள்ளுடைக்குவளை	௨௪௧	ஆடவின்சலை	௭௧௮
அரும்பொனுமணி	௧௦௪	அளகுசேவலொ	௪௮௬	ஆடவின்னரவமு	௪௩௩
அருமணிமரகதத்	௩௩	அளந்துதாங்கொண	௬௧௧	ஆடவந்தனதிட	௩௪௬
அருமணியவிரம்	௧௩௬	அளப்பரியநான்	௪௮௬	ஆடவாமனங்க	௧௮௬
அருமைமாமணி	௬௮	அளித்தினமந்தி	௭௪௧	ஆடவரண்மை	௬௨௬
அருமையினெய்து	௭௩௭	அளித்திம்பழ	௭௧௭	ஆடவரியவேகி	௩௬௬
அருவனாகாகு	௨௨௬	அனைச்செறியரும்	௩௩௩	ஆடவின்மன்கை	௬௩௬
அருவிகுன்றமு	௪௮௬	அனைவதுகாம	௪௨௪	ஆடியன்மமயி	௬௭
அருவிலயநன்	௭௦௭	அற்றவாவருத	௮௧௧	ஆடிகொடியுச்சி	௧௪௨
அருள்வலி	௩௨௩	அற்றமன்று	௩௪௬	ஆடுதசைபிறங்	௩௦
அருளிவாரிவ	௬௬௬	அற்றவிலுதலைகள்	௬௨௮	ஆடுபாம்பெனப்	௨௮௦
அருளுமாறென்னை	௭௦௬	அறநிலுலாயுல	௭௦௮	ஆண்மரவாணிவத	௨௧௬
அருளுமேலர	௭௦	அறம்பெரியகூறிந்	௭௧௨	ஆணையாணை	௧௭௪
அல்லதுவுமங்கை	௩௧௨	அறவியமனத்த	௭௧௩	ஆகிவேதம்	௩௪௪
அல்லிசேரணங்	௩௬௭	அறவுரைபின்னை	௭௨௩	ஆம்பொறுமரக	௪௩௬
அல்லித்தாளற்ற	௭௧௩	அறிவினாபெரிய	௧௦௬	ஆம்பொருள்களா	௨௩௩
அல்லியம்புல்லு	௩௬௩	அறுகைவெணை	௬௬௬	ஆய்களிற்றசனி	௩௧௧
அல்லியரும்பதமு	௭௧௪	அன்பினினவலி	௩௮௨	ஆய்ந்தகேள்வி	௬௮௦
அல்லியுட்பாவை	௪௧௨	அன்புதூலாக	௬௬௭	ஆய்ந்தபாளிற	௬௬௧
அலங்கலங்குழ	௩௮௪	அன்பொட்டியெ	௩௩௩	ஆய்ந்தபொன்	௬௮௮
அலங்கலேந்தி	௬௩௬	அன்றுகுடிய	௬௩௬	ஆய்ந்தமோட்	௬௩௩
அலங்கராதலிழ்	௩௮௬	அன்னங்களாகி	௭௩௧	ஆய்ப்பிழிவிருத	௧௬
அலங்கராதலிழவஞ்	௩௬௬	அன்னணின்றேழி	௪௩௮	ஆய்பொற்புரி	௬௪௧
அலங்கரூன்றொடு	௩௬௪	அன்னதேயென்	௪௪௬	ஆய்மணிப்பவ	௩௧௨
அலங்குருவெண்	௪௮௪	அன்னந்தானவ	௩௮௩	ஆய்மதக்களிறு	௩௩௩
அலகத்தக்கொழு	௩௬௬	அன்னப்பெடை	௬௮௨	ஆய்த்தபொன்	௧௬௪
அலகத்தவந்தாம	௬௮௮	அன்னமுமகன்றி	௩௬௬	ஆர்கெழுருநடு	௨௩௦
அலைமணிக்கவரி	௭௨௩	அன்னமென்	௩௭௨	ஆர்ந்தகுணச்	௮௬௨
அவ்வழியிரண்டு	௪௮௬	அன்னமேதோனை	௮௬௭	ஆர்ப்பெதிர்மாரி	௨௨௩
அவ்வழியவலி	௬௬௪	அணிச்சத்தம்	௮௬௪	ஆர்வலஞ்சூழ்	௮௩௩
அவணத்தவர்	௭௮௮	அணிச்சப்பூங்	௨௦௮	ஆர்வலேரரிந்	௧௧௩
அவனுடைதெளிந்து	௧௩௬			ஆரகிந்தசேக்கை	௪௭௦
அவாக்கிடத்தகன்ற	௬௬௭	ஆதி		ஆர்த்துயல்வர	௧௭௬
அவிரிபைகடா	௬௬௪			ஆரமருளான்	௮௦
அவிழ்ந்தேத்து	௩௬௦	ஆக்கமுங்கேடு	௪௭௬	ஆரமின்னவருந்	௬௮௨
அழல்செய்தடத்து	௨௩௩	ஆக்கையுள்ளுரை	௩௭௩	ஆரமின்னும்	௩௧௮
அழல்பொகிந்த	௩௬௦	ஆகத்தானோ	௪௩௬	ஆரமுன்னாளி	௭௨௩
அழலம்புகற	௨௬௧	ஆகமுமிடையு	௧௨௬	ஆரநிலிகழ்த்தல்	௬௦
அழலார்சுகா	௮௨௨	ஆக்கவெல்லு	௩௬௩	ஆவதாக்கி	௩௧௬

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆழ்கடல்வைய	௭0௨	இயக்கினினோ	௪௩௬	இழைவளரிளமுலை	௫௬
ஆழிமால்சுட	௬௫௩	இரங்குமேகலை	௪௨௭	இளமுலைபொருது	௭௮௬
ஆழியங்கழனி	௨௧௨	இரவிதோய்கொடி	௧௨௮	இளமுலைமணிக	௨௩௩
ஆழியானாதிப்	௧௨௫	இரிந்ததேன்குவளை	௧௭	இளமையின்மூப்	௩௮௩
ஆளற்றமின்றி	௧௨௭	இரிந்தனவ்ருவளை	௮௩௫	இளவளநாகுபுல்லி	௨௧0
ஆளியமொயம்ப	௧௪௬	இருங்கடன்மணி	௪௯௬	இளவெயின்	௩௨௬
ஆளியாற்பாய்ப்	௭௯௭	இருநிலமடத்தை	௨00	இளிந்தகாய்கமழ	௪0௫
ஆற்றியமக்க	௮௨௭	இரும்பறக்கழுவி	௧௯௩	இளிவாய்ப்பிர	௭௩௯
ஆற்றுவாவம்மி	௨௧௮	இருமபிடிதழீஇய	௮௪௪	இளைமையங்	௭௧௧
ஆற்றமுதி	௩௩௩	இரும்பிடிநூறு	௬௮௯	இளைமையன்மகிழ்	௫௭௩
ஆறெலாங்	௩௧௩	இருமபினீர்மை	௨௬௪	இளைமையாககா	௫௫௭
ஆனாதுவேந்த	௫௮௪	இருமலாக்குவளை	௩௨௬	இறந்தனற்பய	௬௪
ஆனமும்மத	௭0௫	இருளகெடல்கவி	௮௬	இறந்தெனனாவி	௬௮௪
		இல்லாணையஞ்சி	௬௩௨	இற்றவாதேவ	௭௮௨
		இலங்ககிரிபந்த	௭௮௯	இறங்கியமாதா	௫௬௪
		இலங்கலாழியினுள்	௧௩	இறந்தியிலலிரா	௩௬௩
		இலங்குருங்கும	௭௫௬	இறுதுசுப்பினநல்லா	௨௪
		இலங்குகொம்பனார்	௮௬௯	இறுமருங்குல்	௪௬௪
		இலங்குசெம்பொ	௭௭௬	இறுவளாயிவா	௫௦௧
		இலங்குநீணமுடி	௧௪	இன்கனிகவரு	௭௫0
		இலங்குபூண்	௬௫௧	இன்கவையாழோ	௧௫௮
		இலங்குபொற்றவு	௭௮௩	இன்பக்காரணமா	௨௫௨
		இலங்குபொன்	௪0௧	இன்பமற்றென்	௮௬௨
		இலங்குபொன்னா	௭௬௬	இன்புசையாரா	௪௩௨
		இலங்குபொன்னோ	௫௬௨	இன்றிராவளை	௨௫0
		இலங்குவள்ளருயி	௫௭0	இன்றையதன்று	௧௫௨
		இலங்குபெயிறேறன்	௬௦௨	இன்னகிலாவிலும்மு	௭௮௪
		இலங்கொளிமர	௩௬௪	இன்னகிறகொழு	௫௩
		இலம்பெரிதென	௮௩0	இன்னனமேத்தி	௪௪௨
		இலம்பபூவரக்கு	௫௧௩	இன்னனமொழுகு	௨௩௩
		இலம்பபோதே	௪௩௫	இன்னதருளென்	௮0௬
		இலைபொலி	௩௩௬	இன்னதனமை	௭௫௬
		இலைபொரவெழுதி	௧௬௮	இன்னதோகாலத்	௨௫௧
		இலையாரொரிமணி	௨0௪	இன்லபொங்குளை	௫௧௧
		இலைவ்ரபூம்பை	௫௧௪	இன்னமிராதனைய	௧௨௮
		இவவாறெங்கும்	௭௪௩	இன்னரிச்சிலம்	௫௪௧
		இவ்வுருவுநெஞ்செ	௫௨	இன்னவர்களில	௫௫௪
		இவையின்னனவும	௨௫௬	இன்னவாறுறுதி	௪௨௬
		இழுதன்னவெண்ணி	௪௨௫	இன்னனென்ன	௧௧௨
		இழுதார்கடா	௪௧௭	இன்னொபிறவி	௩௪௪
		இழுதொன்றுவாட்	௧௨௪	இன்னியமுழங்கி	௨௩௧
		இழிந்துகீழிலை	௭௩௪	இன்னிழலிவரும்	௨௬௬
		இழைக்கண்டெம்	௭௪௭	இன்னிரமிரதன்ன	௬
		இழைக்கொள்வெம்	௩௮	இன்னிரினதிரா	௬௧௭
		இழைத்தபொன்	௬௬0	இன்னிரொரிமா	௨௬௭
		இழைந்தவாகலத்	௭௪௧	இன்க்களியானை	௭0௨
		இழைப்பொறையற்	௫௨௭	இனஞ்சேரவாங்கு	௧௭௪
		இழையொளிபர	௫௮௨	இனத்திடையேறு	௪௭௧

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இனமாமென்று	சுசு	உருவுமார்த்தன	சுசுஉ	ஊன் தலைப்பொடி	௫௭சு
இனிச்சிறிதெழு	௫௫௭	உருளிமாமதி	க௫௦	ஊனமர்குறடி	சுஉக
இனிதினிங்ஙன	௭௭௭	உரைத்தவெண்	உசு௭	ஊனிமிாகதிர்	சுசு௭
இனையகடும்	௭௭௭	உரையகங்	கச௭	ஊனுடைக்	௮௦௭
இனையவேண்டா	ச௭௭	உரைவினையாமை	க௭௭	ஊனுணசிங்கக்	ச௫உ
இனையையைய	க௭௦	உலகமுன்று	௭௭௫	ஊனொடுதேனுங்	௭௭௭
		உலகுணர்கடவு	௭௦௦		
		உலந்தநாளவர்	௫௮௫		
		உலமருநெஞ்சி	௭௦௭		
		உவரிமாக்கட	சுசு௭	எஃகெனவிலங்கு	௮௭
		உவாமுதலிரவ	உ௫௭	எங்கண்ணைய	௫௭௭
		உழந்தவருநோக்கி	கச௭	எங்கள்பெண்மை	உ௭௭
		உழந்தாலும்	௭௭௭	எங்கனவினையா	ச௭௦
		உழவித்தியுறுகி	௮௭௫	எங்குலமடிகள்	௫௦௭
		உழந்துபயறுப்	ச௭௭	எங்கோமறநென்றி	௫௭௭
		உழம்பகட்டெருது	௭௭௫	எஞ்சுற்றமென்	சு௮௭
		உழையினமுச்சி	சு௭௭	எண்கொண்ட	ச௭௭
		உள்பொருளினு	௭௮௭	என்முனைசெவளியு	க௭௭
		உள்விதித்தினு	௭௭௭	எண்ணத்தி	ச௭௭
		உள்ளங்கொள்ள	உ௭௭	எண்ணமென்றி	ச௭௭
		உள்ளமுடையான்	க௭௭	எண்ணந்தரிய	௭௭௭
		உள்ளிமுதுடைய	௫௭௭	எண்ணெயுநானமு	௭௭
		உளைவனப்பிருந்த	௫௭௭	எத்துணைத்தவங்	௭௦௭
		உறக்கெனுமோடை	௮௫௭	எதுநலப்பூவு	௫௭௭
		உறக்குமாயினு	௭௦	எம்மெனமாரினி	௭௭௭
		உறுதிக்குந்தவ	௭௦௦	எம்மைநீர்வெல்ல	உ௭௭
		உறுகிரியுணர்ந்து	௭௭௭	எம்வயின்வருக	௭௭௮
		உறுதிமுன்செய்த	உ௭௭	எய்துநீர்ச்சிலம்	௭௭௭
		உறுப்பெலா	௮௫௮	எய்தவக்கணையு	ச௭௭
		உறுபடைமன்ன	உ௭௭	எயிறறுப்படை	௫௭௭
		உறுவாப்பேண	௭௭௭	எரிக்குழாஞ்சுடரும்	௫௮௭
		உறைகழித்திலங்கு	௭௮௦	எரிக்கிரப்பைம்	௫௭௮
				எரிசுடர்ப்பரிதி	உ௭௭
				எரித்திறவென்றி	௫௦௭
				எரிதலைக்	௭௭௦
				எரிதவழ்குன்றத்	௭௦௭
				எரிநீர்வேநாக	௭௭௭
				எரிதுதியுற்ற	ச௭௭
				எரிபொன்மேகலை	௭௭௦
				எரிபொன்னுலகி	௭௭௭
				எரிமணிக்கலாபத்	௫௭௭
				எரிமணிக்குப்பை	ச௭௭
				எரிமணிச்சுண்ண	௭௭௭
				எரிமணிநெற்றி	௭௭௦
				எரிமணிப்பளிக்கு	௭௭௭
				எரிமணியடைப்	௫௮௭
				எரிமணியிமைத்	௫௭௦
				எரிமாலேவேணுதி	௭௭௭



செய்யுளகராதி.

⑧

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
எரிமிடைத்தனைய	அச்ச	என்னோமருங்கி	௫௮௨	ஐவகைப்பொறியும்	எஎக
எரிமுயங்கிலங்கு	௧௦௮	எனக்குயாச்சிறு	௫௨௪	ஐவாயரவின்	௬௪௦
எரியொடுநிகாககு	௫௨௬	எனக்குயிரென்ன	௫௧	ஐவிலினகல	௪௬௬
எரிவளைப்ப	௭௬௮				
எல்லிருட்கனவிற	௫௨௨	ஏ		ஐ	
எல்லேழுமைவந்து	௭௭௫	ஏகவெண்குடை	௭௦௫		
எல்லையிலற	௭௮௭	ஏச்செயாச்சிலை	௭௧௧	ஒண்மணிகுழை	௪௬௨
எல்லையெய்திய	௧௬௬	ஏத்தரியபல்குண	௮௫௧	ஒத்தொளிபெருகி	௮௪௦
எவ்வூர்ரெப்பதிகு	௪௨௨	ஏத்தருந்திறுமணி	௭௭௮	ஒப்பானொருமகனே	௪௨௨
எழினிமாலை	௧௭௨	ஏத்தருமலிலைக	௫௨௪	ஒப்பினைதனக்	௪௬௩
எழுத்தின்பாடலு	௭௬௪	ஏதிலனாறு	௭௨௬	ஒருகையிறுமுருப்	௨௭௩
எழுதருபரிதிமார்ப	௫௮	ஏதிலாரிடாபன்	௮௧	ஒருங்குவன்பிற	௨௧௮
எழுதுவாரெனெடுங்	௧௧௧	ஏத்தலவேறிருத்த	௭௧	ஒருபகல்பூசினே	௭௫௪
எழுத்துவின்பட	௨௧௦	ஏத்தலைத்தோழ	௫௦௮	ஒருவர் தம்வலி	௮௧௫
என்றார்கள்சாய	௨௩௫	ஏத்தறன்கண்கள்	௬௧௫	ஒருவனேகளிறு	௫௦௨
எறிகுரும்பரற்று	௮௪௫	ஏத்திராங்குந	௬௭௭	ஒருவனேசிலையு	௨௦௨
எறிகுறவினைய	௧௧௭	ஏத்தியவேற்பத	௧௬௦	ஒலலைநிலகமஞ்ச	௬௧௩
என்பரிந்தெரிதலை	௮௧௧	ஏத்துழங்கோதை	௫௪௩	ஒழுக்கமேயன்றி	௭௭௧
என்பினைநரம்பிற்	௪௩௨	ஏத்துமலாச்சே	௧௫௫	ஒழுக்கியலருந்தவத்	௧௧௧
என்புநெக்குருகி	௭௬	ஏத்தெழிலாகுந்	௫௧௬	ஒளையலவைவர	௬௦௧
என்பெழுந்தருகுபு	௭௧	ஏமநன்னெறி	௧௬௩	ஒள்ளிலைச்சூல	௬௧௦
என்போடெரம்	௧௧௧	ஏமநிலக	௮௪௦	ஒளிறுதேர்ஞான	௮௫௨
என்மனநின்மன	௫௦௩	ஏமமாகியதுப்	௭௮௧	ஒற்றந்தவகளை	௫௨௫
என்வரவிலைசக்க	௧௫௨	ஏவாலிருந்த	௮௪௨	ஒற்றருமுணர்த	௫௭௧
என்றலுஞ்சுநந்	௭௨௧	ஏழாண்டின்மே	௫௧௬	ஒற்றன்வந்து	௧௧௬
என்றலுந்சன்	௨௬௨	ஏற்றகைத்தொழ	௫௪௦	ஒன்பதுவகை	௭௮௦
என்றலுந்தேனு	௧௬௩	ஏற்றருமணிவரை	௧௧௬	ஒன்றையலுக்க	௨௬௭
என்றலுந்தொழு	௬௪௮	ஏற்றியும்மிழித்	௬௮௧	ஒன்றையினுமபல	௬௧௬
என்றவளரசன்	௧௮௧	ஏற்றிறிபோர்த்	௫௮௮	ஒன்றுடைப்பதி	௬௪௮
என்றவருநரைப்ப	௧௦௦	ஏறங்கோணமுழங்	௧௧௬	ஒன்றுரீகவ	௧௧௩
என்றவளிருப்ப	௪௧௩	ஏற்றுகிருகை	௪௨௨	ஒன்றேயுயிரை	௨௫௫
என்றவனுரைத்தலு	௫௪௪	ஏறுவாரொலியேற்று	௨௧௧	ஒன்றேயெயிறற	௪௫௪
என்றவனுரைப்ப	௨௬௫	ஏனைமன்னா	௪௭		
என்றனதேனின	௮௪௧			ஐ	
என்றனன்புத்தி	௪௬௧	ஐ			
என்றாங்கொன்	௫௧௮	ஐங்கதிக்கவினாப	௨௧௮	ஐங்குகொற்றவர்	௬௫௩
என்றாணினைத்தாரி	௫௧௫	ஐதேந்தகலல	௫௧௧	ஐங்குமாலவரை	௪௨௭
என்றுகூறலுமேழை	௧௧௭	ஐந்துமூன்றிதேத	௨௧௨	ஐச்சினைநுழை	௨௬௪
என்றுகூறவென்	௬௬௦	ஐந்தாறுநூறுதலை	௧௨௭	ஐத்திரியோழுதி	௧௮௨
என்னகாளுமாற்	௭௦௭	ஐயாகூறலு	௧௧௨	ஐத்திரச்சாரிகை	௨௭
என்னலாற்பிறி	௭௧	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬
என்னுங்கட்குள்	௬௪௧	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬
என்னுறுநிலை	௪௭௨	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬
என்னேமற்றென்	௫௧௪	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬
எண்ணைக்கண்ட	௪௭௭	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬
எண்ணைக்கொன்றி	௨௭௧	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬
எண்ணையேகை	௪௬௭	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬
எண்ணையுள்ளம்	௪௫௬	ஐயருநறபள்ளி	௪௮௭	ஐத்திரகர்கு	௧௬௬

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஓவியக்கொடி	௩௭௫	கடுவளரிபுடைக்	௭௧௮	கந்துகளிறு	௩௩௮
க		கடைகந்தனன	௩௩௨	கந்தார்களியா	௪௯௪
கங்குரபாற்புகு	௫௪௨	கடைதயிர்க்குர	௭௪௮	கந்துககடனென்ற	௪௯௧
கங்கைமாக்கடற்	௬௨௯	கடைந்தபொற்செ	௫௪௮	கந்துகப்புடையி	௨௯௧
கங்கையின்களிறறி	௧௭௧	கடைந்துபெய்மணி	௨௩௩	கந்துகன்கழற்க	௫௭௧
கங்கையின்சு	௩௦௪	கடையிலாவறி	௭௮௬	கந்துமாமணித	௪௫௫
கச்சுறநிமிர்ந்து	௩௧௯	கண்கடுஞ்சாக்திா	௭௦௮	கப்புரப்பசந்தினா	௫௬
கச்சுவிசுத்தி	௫௫௦	கண்கள்கொண	௨௫௦	கம்பார்களியாளை	௨௯௬
கச்சையும்வீக்கி	௫௫௧	கண்குன்றிடப்பட்டு	௭௭௦	கம்மப்பல்கலவ	௨௭௫
கட்டழற்குதிய	௧௬௧	கண்டபினிள்ளை	௪௭௮	கயலபாய்ந்துகள	௭௮௮
கட்டியங்காரனம்	௫௮௬	கண்டபேய்நகரி	௩௩௦	கயலாலிவையெ	௪௧௬
கட்டியங்காரனெ	௬௩௩	கண்டவாகளகாமுற	௧௬௫	கயலினமுகளிப	௮௪௪
கட்டியங்காரனோ	௫௮௮	கண்டவன்கண	௪௩௦	கயற்கணுளை	௩௭௧
கட்டியினரிசி	௫௩௦	கண்டாணெழுது	௨௮௮	கரப்புநீரக்கங	௩௮௧
கட்டியலேறிய	௫௪௦	கண்டாலினியன	௧௪௭	கரியவன்கன்னற்	௧௦௬
கட்டியிலனந்தா	௩௦௫	கண்டாறொரு	௭௧௧	கரியவன்றிரு	௩௩௬
கட்டிடைக்	௪௧௮	கண்டூர்குமம்	௪௯௫	கரியவுள்வெறி	௪௦௬
கடநாகமதங்	௩௩௧	கண்ணக்கணணி	௫௬௪	கருங்கடலவளந்தா	௨௧
கடம்புழுதிய	௨௭௫	கண்ணகைகடலங	௫௦௭	கருங்கடற்பிறப்பி	௮௧௦
கடல்வினையிரா	௨௨௪	கண்ணயற்களிப்ப	௧௫௮	கருங்கடற்போயிறு	௧௪௬
கடல்மப்பவளம்	௨௫௬	கண்ணமுயன்ன	௬௩௫	கருங்கணினமுலை	௫௭௧
கடலரணமாகாது	௭௬௭	கண்ணிகொண	௭௩௦	கருங்குழலுஞ்செ	௫௩௭
கடலெனக்காற்	௨௭௦	கண்ணிவேய்ந்து	௩௬௭	கருங்கொடிப்புரு	௧௮௧
கடவுளரிடனுங்	௬௪௮	கண்ணிற்காணி	௩௩௮	கருஞ்சிலைமவா	௩௦௮
கடற்சுறவுயரி	௩௨௭	கண்ணின்மாந	௨௪௬	கருஞ்சிறைப்பறவை	௩௪௯
கடற்படைமன்	௭௧௧	கண்ணினாலின்று	௬௭௦	கருந்தடங்கண்ணி	௨௭௦
கடற்படையனுங்	௧௨௫	கண்ணினாறகுறற	௭௫௦	கருநெறிப்பயின்ற	௧௯௩
கடனித்திலம்வைத்த	௪௧௬	கண்ணினோட்பிற	௧௭௪	கரும்பணியவளவ	௩௯௬
கடாந்திறந்திட்டு	௨௨௪	கண்ணுதற்கட	௧௯௩	கரும்பலாற்கா	௮௦௪
கடி.கமழ்குழலினற்	௪௦௫	கண்ணும்வாளற்ற	௨௭௭	கருமபாராதோன	௬௫
கடி.கமழ்பூஞ்சிகை	௨௮௧	கண்ணுமிழகியினற்	௫௦௦	கருமின்மேற்றொ	௫௨௯
கடி.கைவாளார	௭௭௪	கண்ணுளராநுங்	௨௪	கரும்புகண்ணுடை	௨௧
கடிநலக்கருமபொடி	௨௬	கண்ணுறக்காளை	௪௦௩	கரும்புந்தேனு	௬௬௫
கடிப்பிணைகாது	௫௭௦	கண்ணெனக்குவளை	௮௮	கரும்பெறிகழிகை	௮௫௪
கடிப்புலவாருகுலி	௭௮௧	கண்ணெனும்வலை	௧௯௭	கரும்பேதேனே	௬௬௬
கடிமலாநிறந்து	௮௩௦	கண்ணோகயலோ	௮௨௦	கரும்பொனியல்	௩௨
கடிமலர்ப்பிண்டி	௭௫௫	கண்பயிலிளங்க	௪௪௨	கருமக்கடல்கடற்	௭௫௫
கடி.மலர்மங்கை	௬௫௮	கணவலைக்காழக	௨௬	கருமணியமுத்திய	௨௨௮
கடி.மாலையோடி	௪௩௧	கணவாளங்குங்	௧௦	கருமீகவல	௫௭௦
கடியரங்கணின்து	௧௮௫	கணவெற்போகவங்	௮௪௭	கருமுசிற்பொடித்	௪௭௧
கடியவைமுன்பு	௭௨௬	கணமலையரசன்	௭௨௬	கருவளிமுழக்குங்	௬௨௫
கடியனகச்சி	௪௦௬	கணிப்புனைந்துறா	௩௭௦	கருவித்தேன்கலை	௪௪௦
கடுகியவினையா	௩௦௧	கணைகழகண	௪௭௦	கருவித்தேனென	௪௨௮
கடுந்துடிசுர	௩௩௬	கத்திகைக்கணணி	௨௬௯	கருவிமாமழை	௭௫௮
கடுந்தொடைக்	௩௩௮	கத்திகைக்கழுநீர்	௫௩௨	கருவியின்றினிசை	௭௭௪
கடுமதக்களிப	௫௩௦	கதவகனல்யாளை	௭௦௬	கருவியுடுளங்	௬௦௬
		கதிா முடிமன்னா	௧௬௮	கருவிவானங்	௨௦௨
		கதிர்வீடுதிருமணி	௭௮௭	கருவிந்கட்டிய	௮௭௧

# செய்யுள்காரதி.

எ

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
கருணைக்கவளந்	௫௮௨	களளமுண்டென்ற	௪௮௩	காடியாட்டித்	௪௪௪
கருணைவாசமுங்	௩௮	களளமுப்பினந்	௫௫௬	காடியுண்டபூந்துகில்	௨௪
கனாகொன்றிரவகு	௨௧௫	களளலைத்தழிது	௧௨	காதணிந்ததோ	௮௪௨
கனாபொருகட	௨௧௬	களளவானரமுங்	௨௪௧	காதலங்கழிந்த	௮௧௫
கனாயுடைத்து	௬௪௩	களளவிழுகமழ்	௬௪௪	காதலஞ்சேற்று	௮௨௮
கல்சேர்ப்புண்கொள்	௧௧௧	களளநந்தேனும்	௬௪௫	காதலமல்லமே	௪௧௮
கல்லார்மணிப்	௫௬௧	களிசெய்கோசி	௪௫௮	காதலன்காதலினுந்	௬௫
கல்லார்மணிப்பூணவன்	௬	களிசோகேண	௪௪௧	காதலனல்லே	௪௨௬
கல்லொவென்றடி	௨௫௧	களித்தகணணி	௩௬௪	காதலாலெண	௩௧௧
கல்லோமரனுமிர	௮௨௧	களித்தலையங்கி	௧௪௩	காதலாள்கரிந்து	௪௬௩
கல்வியுங்கொடி	௪௬௦	களிமுகச்சுருமபு	௮௪	காதலாளுடலுள்	௪௪௬
கலங்கமுமரவமுங்	௨௩௦	களிறனுமைச்சர்	௫௪	காதலாற்கமிர்	௬௧௦
கலத்தறகாலங்கல	௨௪௬	களிறுமாயக்திர	௪௪௩	காதலான்காதல்	௪௫௬
கலந்ததுபெரும்	௨௧௪	கற்சிறையழித்து	௪௧௪	காதலாற்காமபூமி	௫௪
கலந்தெழுகினா	௨௬௮	கற்சுண்ணஞ்செய்த	௨௧	காதன்மாமன்	௪௩௫
கலம்புரியகலல்	௫௩	கற்பகங்கலங்கி	௧௦௧	காதனமிசுருழிக்	௪௪௪
கலவமயிலகால்	௮௩௦	கற்பாலுமிழந்தமணி	௪	காதன்மைகண்ணு	௪௦௬
கலவமாமயி	௪௨௪	கற்றவைமபதங்	௨௬௪	காதாருகுழடி	௪௪௧
கலவியாகியகாமத்	௮௬௪	கற்றாமாறுங்	௨௧௨	காதிக்கண்ணரிந்து	௪௪௪
கலிவளாகளிறுகை	௨௬௬	கற்றதபாலினுட்	௩௬௬	காதிப்போமன்னர்	௮௫௬
கலைக்கோட்ட	௬௦௮	கற்றவைகாண்	௩௧௨	காதிவேல்வல	௬௮
கலைத்தொகை	௪௦௮	கறைபன்னீராண	௮௬	காதிவேன்மன்னர்	௬௬
கலைபுறஞ்சூழ	௫௬௩	கன்மழைபொற	௫௧௮	காதுசேர்ந்த	௩௬௫
கலைமுத்தங்	௬௩௦	கன்றியவெருளி	௨௬௧	காந்தளங்கழி	௫௦௪
கலையார்துகிலே	௬௨	கன்னிநாகங்	௨௦௨	காந்தியமணி	௩௨௧
கலையின்பிணை	௩௩௦	கன்னிமாநகா	௨௫௦	காம்புபொன்செய்த	௧௫௪
கலையினதகலமுங்	௧௧௫	கன்னிமைகனிந்து	௩௪௧	காமக்கடுநோய்	௫௩௬
கலையினிற்கன்னி	௧௧௦	கன்னியாகரக	௩௬௦	காமம்பைப்பயக்	௪௬௦
கலையுணர்மக	௪௪௫	கன்னியாருலத்தின்	௧௧௫	காமமுடையார்	௪௬௬
கலையுலாயநிமிர்	௮௨௪	கன்னியராயிரா	௪௨௫	காமமேகன்றி	௪௦
கலைவளாகிளவி	௩௬௪	கன்னியருற்றநோ	௨௮௫	காமாகளிறும்பிடியுங்	௧௬௪
கல்வையங்கருவி	௪௪	கன்னியைககடி	௩௫௬	காமவல்லிகள்கலந்	௮௬௪
கல்வையுங்கடம்புன	௧௬	கனிகொள்காமங்	௪௧௩	காமனன்னதோரா	௪௫௬
கலிமதங்கடந்து	௬௨௪	கனிகொளவா	௩௮௬	காமனேசெல்லினுந்	௫௪௬
கலிம்மணிப்புடை	௫௮௬	கனிபடுமொழி	௪௦௦	காயகளிற்றினிடை	௮௩௬
கழலவாய்க்கிட	௫௦௮	கனிவளாகிளவி	௧௬௬	காயத்தினவெருளி	௩௨௩
கழலிற்செந்தா	௪௫௧	கனைகடலகவரச	௮௪௬	காய்த்தசெந்நெ	௪௮௬
கழலுநெஞ்சொடு	௪௧௩	கனைகடலமுதுந்	௫௬௫	காயதழல்கவரப்	௪௬௬
கழித்தகடிப்பி	௮௨௨	கனைகதிாககடவு	௫௩௧	காயந்தவவ்வளவி	௪௮௧
கழித்தவேலேறு	௧௧௪			காயந்தெறிக்கெங்	௮௦௬
கழித்தனாகனல	௬௦௪	கா.		காய்மாண்டதெங்கின்	௧௩
கழித்துவாணமா	௨௧௮			காயவறுவேட்கை	௪௬௬
கழுநீருந்தாமரை	௮௨௬	காசறுதுறவின்	௨௩௪	காயத்தின்குழம்பு	௨௧௬
கழுமணியாரமாரா	௮௦௪	காசின்மாமணி	௧௨௦	காயமீனெனக்	௧௧௮
கழைபொகிபப	௪௬௬	காசுதூலபரிந்து	௪௬௬	கார்கொள்குன்ற	௪௩௩
கள்வாய்ப்பெயப	௪௪௪	காஞ்சனக்கமுரு	௪௧௦	காதோன்றவே	௫௨௮
கள்வாழ்விரிந்தகரு	௧௩௪	காட்டினன்னிலை	௧௦௪	கார்வளாமின்னு	௬௧௩
களளத்தானம்	௫௮௮	காட்டகத்தொரு	௮௧௨	கார்விரிமின்னுந்	௧௨௩

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கார்வினைமேகமன்ன	கஉக	குஞ்சரங்குனிய	சுஉச	குழன்மலிந்த	டுநக
கார்வினையாடிய	உடுச	குஞ்சரந்தலை	சுக0	குழிமதுக்குவளை	டுந0
காரின்முழங்கு	டுகக	குஞ்சரமயாவயிர்	அகச	குழியப்பெரியகோன்	எசக
காலகம்புடைப்பமுந்	கஉக	குஞ்சிடேவனரிச்சம்	நக	குழைகொன்வா	சகச
காலத்தீங்கரை	நகச	குட்டநீர்க்குவளை	கக௭	குழைமுகமிடவயி	எநடு
காலந்றவயிரமாலை	உஉக	குடம்புரைசெரு	டுஎடு	குழையுடைமுகத்தி	உஉ௭
காலனெடுகுழந்த	டுகஉ	குடாத்தொடா	டுகச	குளநென்முன்றி	சுஅ0
காலனைச்சு	நக௭	குடர்வாங்குருது	சுக0	குளித்தெழுநைவரமு	அடு௭
காலுந்றகாம	டுடுஅ	குடவரையினைய	ச௭க	குளிரதுன்னிய	நஅ0
காலையொடுதாழ்	டுடுச	குடிப்பழியாமை	அ0ச	குளிரமதிக்கொண்ட	ச௭௭
காவலகுறிப்பன்	டுக	குடைகவித்தனை	ச00	குறங்கனிமயி	ச00
காவலரகலமென்	அ0அ	குடைநிழற்கொத்	டு௭	குறிஞ்சிப்பூந	சக0
காவலன்மக்க	சச0	குடையுடைநிழ	சு0ச	குறிஞ்சியெல்லை	சஉஅ
காவிகடந்தகண்ணீ	சுடு	குடையுடைவேந்	உகச	குறுத்தாட்குயிற்	க௭அ
காவிகழுநீர்குவ	சஅ௭	குடையொடுகுடை	நக	குறையணிகொண்	சுசக
காவியன்னகண்ணி	உக	குண்டலங்குமரன்	உ௭உ	குன்றமாப்பரிந்து	எக
காவில்வாழ்பவர்	உச௭	குண்டலங்குலவி	௭அக	குன்றமணுகாப்	நகடு
காவிற்கண்டத்தி	உசஉ	குண்டலமிலங்க	டுகஅ	குன்றிரண்டனைய	நடு௭
காவின்மேற்கடி	டுஉக	குண்டலமும்பொற்	அநஅ	குன்றின்வீழ்ருவி	அடு0
காழகச்சேற்றுட்	சஉஉ	குண்டலமொரு	உஅ0	குன்றுண்டோங்	நஉக
காழகமூட்ட	நசக	குணில்பொரங்	சு0ச	குன்றெனத்திரண்	உசடு
காளமாகிருளை	சுகக	குந்தமேயயில்வா	டுஅக	குன்றெனமருண்டு	அ0ச
காளைசேவகன்	உசடு	குமரிமாநகா	உ௭ச	குனிகொள்பாகவே	ககடு
காணையாப்பருவ	டுஉக	குரஞ்சூலாகப	உ0க		
காற்படையுங்	சு0௭	குரவநீடிய	நகந		
கான்முகம்புதை	சுடுக	குரவம்பாவைகொப	எகக		
கானத்தினேகுதின்	சஉக	குரவரைப்பேண	ச௭க	கூடையுங்கோட்	டுஉக
கானவாரியவில்	கஉச	குருசூலஞ்சேவக	அநச	கூட்டிணுண்மணி	உ௭க
கானிரைத்தன	அநக	குருதவாளொளி	சஉக	கூட்டுமறுகுதி	உகக
		குரோதனேமானன்	அடுடு	கூடநீர்நின்ற	ச௭க
		குலங்கெழுமகளிர	சு0ச	கூடார்புலியு	சுநடு
		குலத்தொடுமுடிந்த	கநக	கூடியமும்மை	௭அச
		குலநினையனம்பி	கநச	கூடியனாகணம்மலா	உஉ
		குலிகச்செப்பென	க௭டு	கூதிரவந்துலா	எநடு
		குலிகமார்ந்த	சடு௭	கூந்தலவிழ்புகை	அஉடு
		குலிகவஞ்சேற்று	அகச	கூந்தலின்புகை	எகச
		குலைவாழைப்பு	நக	கூந்தலேந்திய	சுடு௭
		குலையேயந்த	நச௭	கூந்தலையொரு	எந0
		குழலுடைச்சிகழி	ந0௭	கூருளிரமுகம்பொ	சு0௭
		குழலுநவியமு	ககஅ	கூரெயிறணிந்த	அ0௭
		குழலெடுத்தியா	நச௭	கூற்றம்மஞ்சம்	க0க
		குழவிக்கோட்டினம்	சஅ	கூற்றம்வந்து	டுகச
		குழவிப்பிடிஞ்ஞ	நக0	கூற்றமன்னகூா	சச
		குழவியஞ்செல்வ	டு0உ	கூற்றின்னிழக்கு	கஉ0
		குழவியாய்ப்பிற	சகக	கூற்றநாவலறு	௭அக
		குழவிலெண்டிங்கட்	டு௭டு	கூற்றுவன்கொடி	க0ச
		குழவிலெண்மகிக்	கச	கூற்றெனமுழங்கி	உ௭உ
		குழற்சிகைக்கோதை	எக	கூற்றெனவேழம்	சஉஉ

# செய்யுளகராதி.

௯

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
கூறப்பட்டவக்	உசஉ	கொங்குவிம்முருளிரா	எளடு	கொற்றலிமகனை	எகச
கூன்களுங்குற	உகக	கொட்டமேகமழு	எஸ	கொண்வளர்குவி	உஅ௦
கே.		கொட்டுப்பிடிபோலு	எகக	கொன்னுனைக்	சு௦ச
கெடலருங்குரை	டுஉச	கொட்டையம்பு	டு௦க	கோ.	
கெடுதலவ்வழியில்	எசு௦	கொடிககுழாங்குஞ்சி	அசச	கோக்கணங்கொதி	உசஉ
கெண்டையுஞ்சிலை	டுசச	கொடிநெடுந்தே	சடுக	கோங்குபூத்துதிர்	சுகந
கெலுழனோந்த	டுஉஎ	கொடிமுதிர்	நசக	கோட்சுரூவ்னத்	ந௦
கே.		கொடியணியலங்	அ௦க	கோட்டிளங்கலை	டுஎடு
கேட்டி துறகக.	ககஉ	கொடியாருளிரா	கஅஅ	கோட்டிளங்கலையு	சுகடு
கேட்டதுவிரும்பினு	டுசஎ	கொடியெழுந்த	சுடுஅ	கோட்டிளங்குழவி	சஎச
கேண்மின்கேண	சுடுச	கொடுஞ்சிலையா	உஅக	கோட்டிளந்தகர்	உச
கேமமாபுரமெனு	நக௭	கொடுஞ்சிலையுழ	சுகக	கோட்டிளந்திங்	ககக
கேவலமடந்தை	அசச	கொடுமரங்குழைய	சுகச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கேழ்க்களரெரிகட்	சுஉச	கொடுமரவெயின	ககக	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கை.		கொடுவெஞ்சிலை	சடுச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைகவிநறுநெய்	ககஉ	கொடுவெஞ்சிலையாய்	சுகச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைசெய்துகமழு	சுஎடு	கொடையுளுமொரு	கக௦	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைத்தலமந்தி	எ௦க	கொண்டபூணி	சுஅஅ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைந்நிறையெஃக	எடுஉ	கொண்டவாளொடு	கஉ௦	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைப்படையொன்	சுகடு	கொண்டான்பகழி	உஉச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைப்பழமிழந்த	எடுக	கொண்டுகோதை	சடுக	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைப்பொடியசாந்	எடுச	கொண்டிரீங்கல்	டுகச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைப்பொருள்	சுக௭	கொதிநுனைக்காம	எஅச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைபுனைசாந்தழும்	உச	கொந்தழல்பிறப்ப	சுகச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைம்மலாக்காந்	டுக	கொந்தழல்வேற்	சுக௦	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைம்மலர்த்	நக௭	கொம்பரின்குயில்	உகஅ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைம்மாண்கடற்	சுகஉ	கொம்பிடுனத்தொ	டுடுச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையகப்படுத்தலோ	உஎக	கொம்மையார்த்தன	சுகச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையகிசிலையினா	நகடு	கொம்மையெம	சடுஅ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையவனைமை	டுடுக	கொம்மைமெமமுலை	க௭	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையராவனைகள்	அஉ	கொய்தகைப்பொதி	நடு௦	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையாரிலங்கெஃக	சுகஉ	கொய்யுனைப்புரவி	சு௦ச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையாற்பொதித்	சஉடு	கொல்சினயானை	அஉஎ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையிறொழுதார்.	டுடு௦	கொல்லுலைப்	அஉச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையிறுத்தொலக்	உஎஎ	கொல்லையகடனை	நசக	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையுறையெழுதின	உக௦	கொல்வதேகன்றி	எசுடு	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கையொடுகண்டங்	நடுக	கொல்வாருங்குட	எசுடு	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைவலையன்றி	ககச	கொல்வேனெடுங்	அகக	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைவளர்கரும்பு	நசக	கொலைக்களங்	சுகடு	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கைவிசைமுறுக்கி	கஉடு	கொலைகொளவே	நஎஎ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கோ		கொலைச்சிறையுய்	எகஅ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
கொங்குவிம்மு	எகச	கொழித்திரை	சுக௭	கோட்டிளங்குழா	சுகச
		கொழுநனைக்குறிப	சுக௭	கோட்டிளங்குழா	சுகச
		கொழுமடற்குமரி	எசஎ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
		கொழுமடற்பெ	சுக௦	கோட்டிளங்குழா	சுகச
		கொழுமெனின்ன	நஎஉ	கோட்டிளங்குழா	சுகச
		கொழுவாய்விழுப்	சுகச	கோட்டிளங்குழா	சுகச
		கொற்றவன்குறிப்பு	உகஅ	கோட்டிளங்குழா	சுகச

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கோழாமணிமடற்	சுரு	சிந்திப்பவென்சிறு	சஅஅ	சுண்ணெம்பென்தொ	உசரு
கோள்வயிரநீள	கஎஎ	சிந்துரப்பொழி	உஅ	சுண்ணமேற்சொ	சுசுசு
கோளியங்குழுவை	கசுரு	சிந்தையிற்பரிதி	ருஉஅ	சுந்தரத்துகள்	சுருசு
கோற்றொழிப்புரி	ரு0க	சிரந்தலைமணி	சு0க	சுந்நதைதன்மகன்	சுஅஅ
கோன்றமர்மிகளா	எரு	சிலாயைந்தும்	ருருரு	சுமைத்தயிர்	எகஅ
கோனுடையின	ரு0ச	சில்லம்போதின்மேற்	ககசு	சுரந்துவானஞ்	கசுசு
		சில்லரிக்கிண்கிணி	ருசஅ	சுரிமுகவலம்புரி	கஉ
சு.		சில்லரிச்சிலம்	கஉஅ	சுரும்பிமிர்மலை	ருஅக
சங்குடைந்தனைய	கருரு	சில்லரிச்சிலம்பு	ருஅச	சுரும்புழுக்குவளை	ருருஎ
சங்குவிம்முரித்தி	சஉ	சிலம்பிரநகிப்	கரு	சுரும்புடையலங்க	ககஉ
சட்டகம்பொன்	சுஅசு	சிலம்பெனும்	ருஎரு	சுரும்புநின்றறு	எருரு
சண்பகந்தமனகந்	உஉசு	சிலம்பொடுமேகலை	உஅக	சுரும்பெழுந்திருந்து	கஅஉ
சண்பகந்நுமலர்	ருசுசு	சிலைகொணாணிற்	கஅசு	சுற்றணிகொடுஞ்	உகஎ
சண்பகப்பூங்குன்	சுசுரு	சிலைத்தொழிற	கஅ0	சுற்றாவல்லிற்	உசுரு
சண்பகமாலேவெய்	உசுசு	சிலையினுன்மாக்கள்	எசுசு	சுறுவுக்கொழி	அருக
சந்தமாலேத்தொகை	ருஉஉ	சிலையொடுசெல்வ	ருசஎ	சுறாநிற்ககொடுங்	கசுரு
சந்தனக்களியும்	சஎ0	சிலையொடுதிருண்ட	சஎசு	சுனைகள்கண்களா	ருசு0
சந்தனன்காவ	ருசஎ	சிவிறியின்மாறு	உசஅ	சுனையீலமுஞ்	சசசு
சந்தனச்சேற்றி	ச0சு	சிறகராற்பாரப்பு	ருஉச		
சந்தனஞ்சொரி	சுஉஅ	சிறுகனையானை	ருசசு	சு.	
சந்திரகாந்தமென்	கசுசு	சிறுவன்வாய்	எருஎ	சூட்டுஞ்சுண்ண	சுஅஅ
சலசலமுமதஞ்	உஎ	சிறுவெண்சவகு	ருசரு	சூடுகழலிற்றைகு	உசுசு
		சிறைப்புறங்	ருசஎ	சூரியற்காண்டலு	சு0ரு
சா.		சிறையன்ப	ரு0	சூழ்க்கிாமதியமன்	க0எ
சாணிடையெழிய	சுஎஎ	சின்மணிமழலை	அசு	சூழ்கழன்மள்ளா	ருசரு
சாதலும்பிறத்தறு	எரு	சின்னப்பூவணி	சுசுரு	சூழ்பொற்பாவையை	அசுசு
சாதிப்பைம்பொன்	க0ரு	சினந்தலைப்	சஎசு		
சாந்தகங்குழிய	சுசுஎ	சினவுநாக்கட	கரு0	சே	
சாந்தகநிறைந்த	உசுசு	சினைத்துணர்முழவ	உஉசு	செங்கச்சுளமுலை	அஉ0
சாந்தகங்குழியமுயங்	அஉசு	சீ.		செங்கட்குறுநரி	அரு
சாந்திடைக்குளி	ருஎசு	சீதனீதெளித்துசு	எகஅ	செங்கட்புன்மயிர	கஉ0
சாந்தின்மேற்றொடு	சுசுஅ	சீந்தாநின்ற	உசுஉ	செங்கணமாறெழி	உஉரு
சாந்தினுன்மெழுதி	சசுசு	சீரகொளச்செய்	ருச0	செங்கதிர்ச்சிலம்பு	கஅஎ
சாந்தும்கொதை	சசு0	சீராதவகுசெம்பொற	உசசு	செங்கயலிரட்டை	சுஎசு
சாமலனீற்சாத	சருஅ	சீராவச்சிலம்	உருச	செங்கயன்மழை	ருஎஉ
சாரணாபோய	அ0உ	சீவகன்றிருவின	அசசு	செங்காற்குழவி	சுருசு
சாரலந்திமிசிடட	ருஉ0	சீறறமிக்கமன்	எஅ	செட்டிதனபாலன்	சஅசு
சாரிகைதிரியும்	சுசுசு	சீறடியகின்	ருருசு	செத்தமரமொய்த்	ருருஉ
சி.		சு.		செந்தாமரைகஞ்சு	அஎசு
சிங்கத்துரிபோர்	ருசுஉ	சுகுமண்மிசை	சுஅசு	செந்தாரப்பசுங்	உஅஎ
சிங்கடப்பது	எகசு	சுண்ணந்தோற்	உசரு	செந்தீக்கருந்துளை	அசு
சித்திரமணிக்கு	உசுஅ	சுண்ணநல்லன	உசரு	செந்தீப்புதை	எஎ0
சிதறியொழுதி	எஎரு	சுண்ணம்முடைந்து	எ	செந்நெருப்புணுஞ்	எருஅ
சிதைப்பருஞ்சீற்ற	கசுஅ	சுண்ணமுஞ்சூட்டு	ருஎசு	செப்பியசீலமென்னு	எஅரு
				செம்புருகுவெங்	ருஉ
				செம்புறக்கனி	உசசு

# செய்யுள் காந்தி.

கக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இசும்பொற்கடம்	சடுசு	சேட்டி. னஞ்செழு	நகநக	தட்டமுலைமுதங்குள்	நகநக
இசும்பொற்கண்ணி	நகஅ	சேட்டாசெம்பொற்	அகநக	தழ். ததினெறநீர்	நகநக
செம்பொற்புளகத்	இடுக	சேதாநறுநெய்	ககசு	தண்கயக்குறும்	நகநக
இசும்பொன்பின்னிய	அடுடு	சேந்துநீண்ட	சுஎசு	தண்காஞ்சித்	கௌசு
செம்பொன்மலை	நக	சேந்தொத்தலாந்த	இ	தணமுலத்தகத்	கௌசு
செம்பொன்மாடங்	கசக	சேயிழைழகணவ	நகக	தண்வெலியாக	இசுக
செம்பொன்வரை	ந	சேலனையசில்உரிய	சஅ	தண்ணந்திமுழை	உடுந
செம்பொனாற்செறி	அடுக	சேலுன்கண்ணியா	சடுஉ	தண்ணுமைமுழுவ	உசஅ
செம்பொனீண்முடி	இடுகஉ	சேலுவென்றகண	உஅசு	தண்ணுமைமுழுவம்	நகநக
செம்பொளேலை	நகசு	சேவலன்ன	உஉ	தணமலர்மாயுந்	சடு
செம்பொளடிபுரோ	உடுசு	சேறமைசெறுவீனுட்	கௌ	தண்குறப்பறித்த	எகஅ
செம்மலைப்பயந்த	ககடு	சேனட்டாங்கு	அடு௪	தணிகுறத்தாமரை	நகநக
செய்கபொருள்	கசக			தத்தநிலனுமுயர்	எசுக
செய்தீர்மையார	அசஅ	கோ.		தத்துநீர்ப்பவளத்	உசஅ
செய்தவப்பாவ	உஉஅ			ததனையொலிவேண	உகசு
செய்தவனேவீன	அசடு	செரரிபனிமுருக	நஅசு	தப்பிலவாய்மொழி	கடுடு
செய்தவஞ்சையை	சகஅ	சொலலருஞ்சூற	கக	தம்பியுந்தோழன்	கஅந
செய்தானிருவீன	நகடு	சொல்லியநனமை	உசக	தம்பியைச்சீவக	உஉடு
செய்ப்பாவையன்	சுநஅ	சொல்லியவென்	சௌ	தம்முடைப்பண்	உகடு
செய்வீனபென்னு	அஎடு	சொற்றிறலன்றி	உகக	தம்மைநிழைக்க	எகக
செய்யதாமரை	கௌச	சொற்றிறற்குழ	நகக	தமிழ்தழியசாய	இடுக
செய்யதாமரைப	அகசு	சொன்மருந்து	உஅடு	தயங்குணர்க்கோ	நௌச
செய்யவாய்	சகக	சொன்னநன	சடுஉ	தரணிகாவலன்	சகக
செயிர்த்தவன்சிவ	இசஉ			தருக்கொடுமுரனா	சகஉ
செயிர்ப்பொடுகெந்து	சசச	கோ		தருமனறறநுப்	சௌச
செருக்கயனெடுங்	நகஅ			தருமன்நண்ணளி	சகசு
செருக்கிரிணந்தின்று	அகடு	சோபுயன்	உடு	தவம்புரிநடக்கி	ககசு
செருநாடுசெஞ்	எடுசு	சோருங்காரிகை	இசஅ	தவனைக்கிண்கிணி	சக
செருநிலத்தவ	நஉ௪	சோலேசூழவரை	உசடு	தவனைக்கிண்கிணி	அசஅ
செருவினைத்	இசுக	சோலைமருளை	உசௌ	தழங்குரன்முரகிற	கடுசு
செல்கதிமந்திரம்	நகஅ	சோலைநீனரும்பி	எஅந	தழுமலாததாம	அகடு
செல்வக்கிண்கிணி	அசுக	சோலையஞ்சரும்	உசக	தழுமாவலிமைந்	நகஅ
செல்வார்க்கேசிற	ககஉ	சோலைவேயமருள்	உ௪௪	தழுமுற்றும்வராத	இடுக
செல்வார்மனத்தி	நகடு			தழையுங்கண்ணி	நகசு
செல்வற்றுகின்னனம்	சௌ	ஞா		தள்ளாதகம்மை	க
செல்வனுற்ற	நகக			தனையவிழுகோதை	கௌசு
செல்வனையின்று	சௌ	ஞாயிலகுடிய	உகந	தற்புறந்தந்துவை	சகஉ
செல்வழியாழிணா	நஅ௪	ஞாலமலிற்பன	சஅடு	தறுகண்ணமைய	இடுக
செழுமப்பொன்வே	அகஅ			தன்கழறொழாத	அடு௪
செழுமலராவீ	அடுடு	த.		தன்படையுடை	எகக
செறுபச்சொன்ன	எ௪௪	தண்கமதியெழிலை	ககஉ	தன்பான்மனையா	கஉசு
சென்னுதுதடக்கை	சகக	தண்கவாடிய	சகௌ	தன்மதந்திவண்	சகடு
சென்னுதோசெல்	எ௪௪	தங்கிடையிலாத்	அசக	தன்றுணைவி	உஅ௪
சென்னுறவரைய	உஅஅ	தங்கொளிரித்திலத்	உக	தன்னமாதாதலர்	இசுக
சென்றுகாண	உடுஉ	தடங்கண்ணப்பணி	சகக	தன்னையாதான்	அசுக
சென்னிமேன்	அகஅ	தடங்கொடாமரைத்	கக	தன்னையாக்கியு	சக
சே.		தடம்பெருங்குவளைத்	சகக	தன்னையான்	சக
சேய்குளாருகிலை	சகக				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தன்னொப்பாரா	௩௪௬	திங்கனங்குழலி	௪௧௧	திலகமுக்குடைச்	௮௩௬
தன்னகியானுயிரு	௩௮௪	திங்கனஞ்செரிந்சொலி	௬௮	திறந்தமணிக	௪௦௦
தீரிகேயுயருழ	௪௧௪	திங்கனமுமறுவு	௩௬௮	திறைமன்னருய்	௧௧
தா.		திங்கனேத்தெளித்	௩௨௬	திற்பளிதமாலேத்	௮௦௬
		திங்கனோடுடன்	௬௨௮	தினைவினையேன்ற	௪௧௦
		திண்டேரரசர்	௧௦		
தாசியர்முலை	௩௪௪	திண்ணிலைக்கதவ	௪௪	தீ.	
தாணெடுங்குவளை	௪௪௨	தின்பொருளெய்	௪௮௨	திங்கரும்பனுக்	௩௩௧
தாதணிகொழுநிழ	௪௬௬	திணைநிலைப்பொரு	௨௧	திங்கரும்பெருத்திற்று	௧௧௪
தாதைதானுரை	௧௧௬	திருக்கிளர்மன்ன	௪௬௬	திங்குயின்மணந்து	௪௩௬
தாதையாருவப்ப	௪௮௩	திருக்குழன்மக	௩௬௪	திண்டிறுத்தமைத்	௪௦
தாமச்செப்பினை	௪௬	திருக்குறிப்பன்ன	௩௦௩	தித்தும்முலேலான்	௬௪௧
தாமணிநான்	௬௪௩	திருத்துயில்பெற்ற	௪௧௧	தித்தொடைநரம்பி	௨௦௧
தாமமார்பனுந்	௬௮௩	திருநியகீழ்த்தினை	௮௪௦	தித்தொடைமகர	௧௬௬
தாமமாலையார்	௩௩௬	திருநியல்வறச்	௮௩௬	திம்பயறியன்ற	௧௧௧
தாமரைச்செங்கட்	௩௬௧	திருந்துகோதை	௨௮௬	திம்பால்களிறுமந்	௮௨௩
தாமரைத்தட்டக்	௪௪௨	திருந்துசாமரை	௨௩௬	திம்பால்கமந்து	௪௪௬
தாமரைப்போதிந்	௩௮௩	திருந்துதகரச்	௬௮	திம்பாலடிசிலமிர்	௨௩௮
தாமரைமலர்தலை	௪௪௨	திருந்துபொற்றேரு	௨௪௦	திம்பாலமிர்நூட்டி	௨௮௮
தாய்தன்னையின்	௨௩௮	திருந்துமல்லிகை	௪௧௬	திம்பாற்கடலைத்	௧௩௪
தாய்முலைதழுவிய	௩௬	திருந்துவேற்சீவ	௨௮௪	திம்பாற்பசியினிருந்	௨௩௪
தாயிலாக்குழலி	௪௩௬	திருநிறக்காம	௬௮௮	திம்பாணுபோற்	௮௪௩
தாயுயர்மிக்கதன்னை	௧௩௨	திருமகளிவளைச்	௨௦௮	திமுகத்துமிடும்	௬௧௮
தார்ப்பொலிதரு	௪௨	திருமகந்பெற்றென	௬௬	திராவினேதீர்த்து	௩௪௩
தாரணிபரவைமமா	௬௨௧	திருமகனருளப்	௬௪௬	திவினுளியிந்து	௧௪௩
தாவிற்றுவடர்	௬௬௨	திருமணிகுயின்ற	௪௧௨	திவினைக்குழலி	௮௪௦
தாழ்தருமைப்பொ	௩௬௮	திருமல்கவந்த	௩௬௮	திவினையுடைய	௩௪௨
தாழ்ந்துலவிமென்	௮௧௧	திருமலர்க்கமலத்	௧௮௨		
தாழிருந்தடக்கை	௨௧௬	திருமறுமார்பினை	௪௦௦		
தாழியாய்மறைந்கு	௮௨௪	திருவடிதழுவி	௩௩௩		
தாளுடைத்தடங்	௪௧௨	திருவந்தீனகர்	௩௮		
தானகமாடமேறி	௪௩௦	திருவமன்னவ	௬௬௧	துகண்மனத்தின்றி	௨௧௨
தானமர்காதலிதன்	௬௩	திருவமாமணிக்	௬௪௬	துஞ்சாமணிப்பூட்	௧௦
தானுந்தன்னுணர்	௧௦௧	திருவமேகலை	௧௪௧	துடிக்குற்றூரல	௪௬௬
தானுழந்தற்ற	௪௮௨	திருவிலேசொரிந்து	௧௮௬	துடித்தலைக்கரு	௩௩
தானையுன்றி	௪௩௬	திருவிந்கமைந்தான்	௨௬௪	துணையிறுக்கை	௨௩௪
		திருவிந்குந்தப்பக	௪௦௪	துந்திபுகறங்க	௮௬௩
		திருவிந்போற்குலா	௪௪௨	துப்புறமுத்தொண்டை	௩௬
		திருவிந்நுன்மாரி	௩௬௩	துளங்குபொற்கு	௬௩௮
		திருவிந்சாய	௨௩௪	துளங்குபொண்ணக	௧௪௮
		திருவிந்சாயறன்	௪௮௬	துளங்குமாமணி	௬௬௧
		திருவிநல்லவர்	௬௩௩	துளங்குவெண்மதி	௬௪௪
		திருவினோடகன்ற	௮௪௮	துறக்கம்மிதுவே	௩௪௦
		திருவகடருஞ்சங்கு	௧௪௨	துறத்தமன்னவர்	௪௪௦
		திருவொபாருகளை	௧௩	துறத்தவந்நங்கை	௪௨௪
		திருவாயிடைக்	௪௬௬	துறவின்பாற்பட்டர்	௪௨௬
		திருவாவையிப்பி	௪௨௬	துறுமலர்ப்பினை	௩௩
		திலகநீண்டமுடி	௬௬	துன்பமுற்றவர்க்	௧௬௦
திங்கண்முகுத்த	௧௪௬				
திங்கண்முக்குடை	௪௧				
திங்கனலஞ்சூழ்	௩௩௩				
திங்கனொளன்பது	௪௮௨				
திங்கனன்கவை	௮௩௨				
திங்கனஞ்சூழ்த	௩௬௮				
திங்கனச்சேர்முடி	௩௦௦				
திங்கனவான்	௪௬௬				
திங்கனங்குதிர்	௨௪௬				



# செய்யுளகராதி.

கந.

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
துன்னிமற்றத்தைக்	எகௌ	தேங்காதமள்ளர்	அ	தொத்தணிபிண்டி	சுரு
துனிப்புறுகிளவி	உஅரு	தேங்கொள்ளும்	எசுசு	தொத்துடைம்மலா	எருௌ
துனிவாயின்துன்	ரு௭அ	தேசிகமுடியுன்	சுசுசு	தொல்லைநம்பி	எசுசு
தூ		தேதாவெனவனன்	உசுரு	தொல்லைநால்வகை	சுசுசு
தூசுருமின்காளை	ரு௦அ	தேந்தாமஞ்செம்	கஅஅ	தொழித்துவண்டி	ருசசு
தூங்குசிறைவா	கசசு	தேம்பெய்கற்பக	சுருஅ	தொழுததங்கை	ரு௧௭
தூங்குறிக்கிடந்	ருசுரு	தேமலரங்கட்	ருஅ௦	தொழுதிப்பன்மீன்	அருஅ
தூசுழுப்பரவை	ருரு	தேய்ந்துணன்	உகஉ		
தூசுலாநெடுந்	ருசசு	தேய்ப்பிறையுருவ	அருக	தோ	
தூசுலாம்பரவை	சுசுஅ	தேந்தொனகத	ரு௦ரு	தோக்கையந்தகிலி	சு௭சு
தூசுலாய்க்கிடந்	கருசு	தேரிவருந்ந்தனர்	ச௦உ	தோட்டுவண்டொலி	சுஉஉ
தூத்திரன்மணி	அருசு	தேவதுந்துபி	சுசுசு	தோடணிமகளிரா	உரு௭
தூம்புடைநெடுந்	சுசு	தேவர்பண்ணிய	ருசசு	தோடலாதெரியலா	கசுசு
தூம்புடையவெள்	அகசு	தேவரோதாமுமாக	எ௭ரு	தோடார்புனை	எகரு
தூமங்கமழ்பூந்	உசுசு	தேறினென்றெய்வ	ரு௦ரு	தோடேந்து	சுசுசு
தூமங்கமழுந்	உருசு	தேன்கறிக்கற்ற	ச௦௭	தோய்தகைமக	ருகஅ
தூமஞ்சால்சோ	அஉஅ	தேன்சென்றநெறி	ருஅஉ	தோய்ந்தவிசும்	அக
தூமஞ்சூடிய	உசஉ	தேன்சொரிமுல்லை	கருசு	தோமாமலா	சு௭சு
தூமத்தாற்கெழீஇ	உகசு	தேன்மலிந்தகோதை	ரு௦௭	தோலாப்போ	சு௦சு
தூமமாந்தணங்கு	எசுசு	தேன்முழங்குதாக்க	உருசு	தோலுந்நேவி	ருஉ௦
தூமமாந்தது	சுசுசு	தேன்வாயுமிழந்த	கஉ	தோளாமணிகுவி	அசுசு
தூமமாந்தன	சுரு௭	தேன்றருமாரி	கசு௦	தோளார்முத்து	ரு௦சு
தூமமேகமழுந்	ச௦	தேன்றலைத்துவலை	சுசு	தோளாற்றமுவி	உக௭
தூமலர்மலை	எஉசு	தேனடைந்திரு	ரு௭சு	தோளினால்வலி	எஉ
தூமாண்மேக	சு௭௦	தேனமர்கோதை	அசு	தோளினுலெல்க	சுசுஉ
தூவியஞ்சிறை	க௭	தேனவாங்கமழ	ருசசு	தோளினுன்மிடை	உ௦சு
தே.		தேனார்காமன்	சு௭௦	தோற்பொலிமுழுவும்	கஅசு
தெனமுனாநீத்த	அஉசு	தேனிராத்துயா	கரு	தோற்றனன்மடந்	கசுரு
தெண்ணீர்ப்பனி	ருரு௭	தேனிர்பாலென	சஅஉ	தோன்றியபுண்	உசு௦
தெண்மட்டுத்துவ	கஅ௭	தேனிருலனதீஞ்	எருசு		
தெய்வதம்வணங்கு	உக௭	தேனுக்குக்கின்ற	ருரு௦	ந.	
தெய்வமேகமழு	ச௭௦	தேனுடைந்தொழுரு	கசு௦	நகைமாமணிமா	ரு௭சு
தெருள்கலான்படை	சுசுஅ	தேனுயர்மகரவீணை	கஅஉ	நகைவெண்டிழந்	ருசுரு
தெருளேன்செய்	எருசு	தேனுலாமாலை	ருசு	நங்கைக்கின்றிறத்	ருருசு
தெருளிறப்பாருள்	எருசு	தேனுறுதிஞ்சொற	அ	நங்கைகதன்முகத்	ருருசு
தென்ளறல்யாறு	ருஅசு	தேனெய்தோய்	எரு௭	நங்கைகதன்னலத்	கருசு
தெளிகயம்மலர்	உ௭அ	தேனெய்ப்போன்றி	உசுசு	நங்கைகதின்முக	எருசு
தெளித்தவின்முறு	ருரு௦			நங்கைகநீநடக்கல	எரு
தெளிவறுத்தெழு	அருசு	தோ		நச்சுநாகத்திறா	சுசு
தென்வரைப்பொதி	ரு௧௭	தொழுககையாற	எஅ௦	நச்செயிற்றாவி	சுஅ௦
தென்வரைப்பொதியி	கசுரு	தொழுகடவழ்	சுசுசு	நஞ்சுணுணுப்ப	ருசுசு
தென்றிசைமுனை	ச௦௦	தொழித்தோண்	சுசுரு	நஞ்சினையமிர்த	ருஅசு
தே.		தொழித்தோள்	ருருசு	நஞ்சுமுடித்தாறு	சுசுசு
தேக்கணின்னடி	கரு௦	தொடுத்தாங்கவம்	சுருஉ	நஞ்சுபுகிகொண்ட	அ௦
தேங்கழித்தணி	ருசுசு	தொண்டைவாயிவ	சுசுசு	நஞ்சுமேய்ந்திளங்	சுருஉ
				நட்டவற்றிருந்	ருசுசு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நட்பிடைக்குய்யம்	எக	நறையுநானமு	நக	நான்மருப்பின்மத	எக௦
நட்புப்பகையுட்	ககந	நன்மணிச்சிலம்பி	நக	நான்றபொன்மணி	சகச
நஞ்சினகைமுத்து	எடுஉ	நன்மணியிழந்த	ந௦டு	நாணக்கிடங்காடை	ககஉ
நணிநினைணய்னை	அடு௦	நன்மயிற் பொறி	எஉஉ	நானரீற்கலந்து	உடுச
நந்தாவிளக்குப்	எ௦க	நன்மனவேந்தர்	உஉஉ	நானமண்ணிய	உகஎ
நம்பன்சிறிதே	டுகக	நன்முடிநின்மக	சகச	நான்முறாத்தாங்	டுடுக
நம்பனித்தலைநாக்	ககடு	நன்றப்பொருளே	டுஉஅ		
நம்பனைநகரி	கஅச	நன்னகர்நோக்கிநா	கடு௦	நீ.	
நம்பிநந்தட்டன்	சஎடு	நன்னிலத்திட்ட	எஎக		
நரம்புயிற்றத்தல்	எக௦	நன்னெறிநூனய	சஎ	நிணம்பிலிற்றும்	எசக
நரம்பெழந்திரங்கின	அகஉ	நனந்தலையுலகின்	க௦க	நிணம்பிறங்ககல	ச௦எ
நரம்பொலிபரந்த	அகக	நனைகலந்தியியும்	சகஉ	நித்திலக்குப்பை	சகஎ
நல்லகண்ணமிவை	உசக	நனைவளர்கோதை	டுசக	நித்திலப்பந்துடனீ	கஅ
நல்லவவேணக்க	கஅச			நித்திலமணிவண்	சஉ௦
நல்லவன்வனப்பு	டுகடு	நா.		நித்திலமுலையினர்	டுஉஉ
நல்லவைபுரியுமாந்	உஉச			நித்திலவடமும்	சஅ௦
நல்லறத்திறைவனாகி	க௦எ	நாகத்தால்விழுங்க	எகஎ	நிரந்துகன்னலு	சடுச
நல்லனவேயென	அச௦	நாகத்துப்படங்	உ௦ச	நிரம்பாதநீர்யாற்றி	எசஎ
நல்லுயிரீங்கலு	கக	நாகநெற்றி	சகச	நிராகதிரநித்திலங்	நக
நல்லொளிப்பவளச்	சகக	நாகநாண்மலர்	உகஅ	நிராத்ததிவினை	சகக
நல்வளத்தாமரை	ச௦ச	நாகம்மருப்பி	சகச	நிராலீழருவந்	நஎஅ
நல்வினைக்குழவி	அசக	நாட்கடன்கழித்	டுகக	நிலஞ்செகிடுகெடுக்கு	அ௦அ
நல்வினைசெய்திலா	க௦	நாட்டியமணி	நகஎ	நிலத்தலைத்திருவ	எக
நல்வினையுடைய	சக௦	நாடகநயந்து	அஉஅ	நிலத்தினீங்குகிதி	டுஉச
நல்வினையென்னு	எடுக	நாடுமின்னினி	சஅஉ	நிலந்தினக்கிடந்த	ச௦க
நல்வினையொன்று	உசக	நாண்சுமக்கலாத	சகஎ	நிலம்பொறுக்கலாத	ககந
நவங்கிளர்காண	சடுஅ	நாண்மெய்க்கொ	நக௦	நிலமநந்தனைக	கஅச
நவங்குவத்தனை	சஅஎ	நாணுள்ளிட்டு	எசக	நிலவியொளியுமி	அஎக
நலத்தகநாண	உக	நாநெடுமிடை	டுஎக	நிலவிலகியுயிரோ	அகக
நலத்தகையவட்கு	ககஎ	நாப்புடைபெயர்த்	எசக	நிலவெவணகதி	டுச௦
நலத்திருமடமக	அ௦க	நாமகணலத்தை	க௦ச	நிலவுறம்பூணி	நகச
நலத்தைமத்தாக	ககஎ	நாமவென்றி	ககச	நிலையிலாவுலகி	டுஎஎ
நலியில்குன்றொடு	டுஉடு	நாயுடம்பிட்டி	உசஉ	நிலந்தவெண்குடை	சஉக
நளிகிலம்பதனினு	அடுக	நாவாயிழந்து	கசடு	நிழன்மணிப்புரவ்	ச௦டு
நற்செய்கை	உசஉ	நாவிரோய்செய்	டுகஎ	நிழனியிர்நெடு	சஉடு
நற்பொறியுயிற்றி	எகஅ	நாவியகலமெழுதி	சகஉ	நிறத்தெறிந்து	உஎடு
நற்றவஞ்செய்த	எடுச	நாவீற்றிருந்த	கக	நிறைத்திங்கொளா	நகச
நற்றவஞ்செய்வார்க்	உடு	நாழியுனிழுதுநா	ககச	நிறையொன்று	டுகச
நற்றவம்பரவைஞால	அஉச	நாள்கண்கூடிய	அஎ௦	நிறையோதநீர்	சஅச
நற்றானஞ்சிலநடு	சஉக	நாளும்புள்ளுந	சஅடு	நின்மகளிவனை	கடுச
நற்றோளவன்	உகச	நாளுந்துநம்பிபிறந்	ச	நின்றவப்படை	சஉக
நறவாரந்த	சஉஉ	நானைவருநய	டுகஉ	நினைப்பருநீணி	ச௦ச
நறவிரிசோலை	நடுக	நாளொடுநடப்பது	க௦		
நறவிரியநாறு	டுடுஉ	நாற்கடம்பரப்பு	டு௦ச	நீ.	
நறவெங்கோதை	சசஎ	நாறியுஞ்சுவைத்	நஎஉ		
நறும்புடைகநாண	அக௦	நாறுசாந்தழித்து	சஅச	நீட்டியசடைய	நகந
நறுமலர்த்தாம	எசச	நாறுமும்மத்தி	உக௦	நீடகமிருந்த	எஅ
நறுமலர்மலை	அடுஎ	நான்குநூறுயிரங்	உஉக	நீடுநீர்மணிநீரு	சகச௦

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
நீண்டதோனெழு.	௪௭௦	நெஞ்சம்புணையா	௬	பகைநரம்பிசை	௫௮௫
நீணிதிவணிக	௧௬௬	நெஞ்சினேரிழை	௮௬௮	பகைபுறக்கொடு	௨௬௮
நீணிலம்வகுத்து	௪௨	நெஞ்சினோத்	௧௦௧	பகைவருள்ளும்	௪௬௭
நீணிலமன்னபோ	௭௪	நெட்டிடைநெறி	௩௩௭	பச்சிரும்பெஃகிட்	௬௨௭
நீதியாலறுத்	௫௨௫	நெடியவாட்கண்	௪௫௬	பச்சிலைப்பட்டு	௫௭௦
நீந்துநித்திலவூர்	௨௩௬	நெடுங்கொழிழன்	௨௮	பசுங்கதிர்க்கடவுள்	௧௭௦
நீர்செய்காந்த	௪௫௭	நெடுந்தகைகின்று	௩௫௭	பசும்பொன்செய்	௫௧
நீர் தங்குதிங்கண்	௫௩௫	நெடுமணியுபத்திட்	௭௬௬	பசும்பொன்னிலகிற்	௮௫௬
நீர் தூறும்புவயிற்	௭௩௪	நெடுவொயருவி	௭௪௭	பஞ்சிகொண்டெழு	௮௧௭
நீர்நிறைகுளத்து	௮௨௩	நெய்க்கிழிவைக்கப்	௨௨௭	பஞ்சிசூழல்குற்	௭௦௪
நீர்நின் நிளகிற்நி	௧௬௬	நெய்கணிநதிருண்ட	௩௮௮	பஞ்சிமெல்லமு	௬௩௨
நீர்முழங்குநில	௮௨௬	நெய்த்தலைக்கருங்	௩௦௬	பஞ்சியுடரணிச்ச	௬௬
நீரகம்பொதிந்த	௩௧௦	நெய்பருகிநீண்ட	௧௮௬	பஞ்சியுட்பவள	௬௨
நீரணிமாடவாவி	௭௨௬	நெய்பெய்நீளேரி	௨௭௪	பஞ்சியனையவேய்	௬௮
நீருடைக்குவளை	௭௭	நெய்ப்முகமணிந்து	௭௬	பஞ்சிறைக்கொண்ட	௪௨௬
நீரேந்திரெய்	௭௧௩	நெய்வளவகனிந்து	௭௫௩	பஞ்சுசூழ்பரவை	௨௩௩
நீலந்துகிலிற்	௨௫௮	நெய்வலைப்பசும்	௮௬௬	பட்டதெல்லாம்	௪௩௬
நீலநன்குதெளித்து	௨௪௬	நெருப்புயிர்க்காக்	௮௬௬	பட்டதெனங்கை	௨௫௬
நீனிற்சூழனேர்	௩௭௫	நெருப்புற்றபோல	௬௩௮	பட்டபழிவெள்ளி	௫௧௧
நீனிற்சூழனேர்	௮௧௪	நெல்லுயிராமாந்தர்க்	௮௦௫	பட்டவாதப்பலிற்	௩௦
நீனிற்சூழனேர்	௨௧௬	நெற்பொறிநிறை	௬௭௨	பட்டியன்நகண்டத்	௧௭௭
நீனிற்சூழனேர்	௬௦	நெற்றிமேற்கோல்	௬௧௨	பட்டிலாய்க்கிடந்	௫௫௬
		நெற்றிநீர்வனையு	௪௧௬	பட்டநாகந்தோ	௪௨௩
		நெற்றிமருப்பெருமை	௧௬	பட்டம்புனைந்தே	௩௬௫
		நெறியிற்றளர்	௩௩௬	பட்டம்விநிராகஞ்	௨௭௨
				படுகண்முழுவ்னி	௫௬௪
நுங்களைவீண	௨௨௨	நே.		படுகண்முழுவும்	௭௧௨
நுண்டுகில்வேத	௩௩௪	நேரார்நேருநீணி	௪௪௮	படுகிணைப்பவளவாய	௫௬
நுண்டுகிலகலல்	௧௮௦	நோ		படுகிணைப்பைப்பொ	௫௮௭
நுண்டுகினெகிழ்	௫௬௮			படுகிணைப்பைப்பொ	௩௩௦
நுண்ணியவரிடையா	௪௬௭			படைப்பருங்கற்பி	௧௫௫
நுண்மதிபோன்று	௭௨	நொச்சிமாமலா	௫௧௧	படைமலாநெடுங்	௨௭௬
நுண்முத்தமேற்றி	௬௭	நொந்தெடுக	௪௧௬	பண்கனிந்தினி	௩௮௪
நுணங்குநுண்	௬௭	நோ		பண்கனியப்பருகி	௬௫
நுகுகொண்டன	௩௩௦			பண்கெழுமெல்லவிர	௬௬
நுன்கீழ்நோவ	௪௧௫			பண்டவழுவிரலிற்	௬௭
		நோக்கவேதளிர்ந்து	௫௧௩	பண்டியாற்பண	௨௧௦
நூல்புடைத்தாற்	௨௮௬	நோக்கினுணிறை	௩௫௭	பண்ணடிவீழு	௨௬௬
நூல்பொரவரிய	௧௨௮	நோக்கினுணை	௩௪௮	பண்ணமைதேரி	௪௮௧
நூற்கிடங்கொடு	௮௦௮	நோக்கொழிந்தோ	௬௪௮	பண்ணாசளிநே	௭௭௦
நூற்படுபுவன்	௧௫௫	நோய்முதுகிராரு	௩௬௪	பண்ணாசளிவிப்	௨௬௫
நூற்றுவர்பாகர்	௫௮௭	நோய்நிலாமக	௩௦௮	பண்ணார்பனை	௮௨௨
நூனெறிவகையினோ	௧௦௫			பண்ணார்பனையனை	௨௦௮
		ப.		பண்ணார்பனையனை	௭௩௬
நெகிழ்ந்துசோர்	௨௭௬	பக்கத்தாற்	௩௦	பண்ணார்பனையனை	௪௦௫
நெஞ்சநிலங்கி	௫௬௬	பகல்வளாப்பவளச்	௮௪௭	பண்ணார்பனையனை	௨௦௫
				பண்ணார்பனையனை	௨௮௪

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பணிசெய்யாத்	௪௩௫	பறவைமாநாகம்	௩௫௫	பாலருவித்திங்க	௮௧
பணிவரும்பைப்பொற்	௨௦௧	பறையஞ்சங்கும்	௪௮௬	பாலவியும்பூவும்	௨௯௦
பரிணமுனிந்தாலு	௪௦௭	பன்மணிக்கடகஞ்	௩௫௫	பாலனையசிறதை	௮௫௬
பத்தியிருயிற்	௪௦௪	பன்மணிக்கதிர்	௮௬௮	பாலமராலிப்பை	௩௦௪
பத்திரக்கடிப்பு	௬௨௦	பன்மலர்ப்படலைக்	௩௫௬	பாலினாச்சேறடி	௭௨௪
பதுமுகமுறன்	௨௧௪	பன்மாண்குணங்கட்	௩	பாலுடையமிர்தம்	௬௬
பதுமையைப்பாம்பு	௩௫௨	பன்னலம்பஞ்சி	௬௧௬	பாவமிதுநோவ	௫௫௦
பந்தட்டவிரலி	௭௨௭	பனிமதிபொழி	௪௨௫	பாவனைமீஇப்	௮௭௦
பந்துமைந்து	௫௬௪	பனிமயிர்குளிர்	௪௭௪	பாவையீழலி	௨௮௨
பரத்தையர்த்தோ	௭௪௬	பனிமுகின்முனோ	௭௭௪	பாவையவளிருக்கு	௧௬௪
பரத்தொளியுமிழு	௧௭௨	பனிவனாமுனைத்த	௬௧௬	பாவையன்னவர்	௩௭
புரவையெண்டினா	௭௫௮	பனைக்கையானை	௫௬௬	பாழிநம்படை	௨௧௩
புரிதிப்பட்டது	௩௬௧			பாளைமென்குமுகின்	௩௬
புரிந்தமாலே	௩௭௧	பா.		பாளைவாய்க்கழு	௩௩௩
புரிந்தழுகின்ற	௪௭௩	பாக்வார்வாங்கிப்	௨௮௮	பாற்கடற்பணி	௭௫௭
புரியகஞ்சிலம்பு	௫௬௭	பாங்கின்மாதவர்	௩௬௨	பாற்கடன்முனை	௬௫௬
புரிவற்றற்பய	௪௪௫	பாசவலிழப்ப	௨௩	பாற்ககிர்த்திங்கட்	௭௮௦
பருகிப்பாயிருணிற்	௩௭௬	பாசிப்பாசத்து	௪௫௧	பாற்சுவையிற்த	௧௭
பருகினேற்கொளி	௭௩௬	பாசிலைசுருட்டி	௫௪௨	பாற்றுள்பவள	௮௧௩
பருகுவாரிப்புல்லி	௩௬௦	பாசிலைசுருட்டு	௪௦௫	பாறுடைப்பரிதி	௧௫௮
பருந்துமதனிழ	௨௦௩	பாசிலைசுருட்டு	௪௦௫	பாறைபடுதயிர்	௧௧௬
பருமணப்பட்டங்	௫௬௪	பாசிலைபுரவை	௧௧௧	பான்மிடையமாதம்	௮௬௫
பருமித்தகளிற்று	௧௪௫	பாட்டருங்கேவல	௮௪௬	பாறாட்பிறைறமரு	௮௨
பருமித்தகளிற்று	௭௪	பாட்டினைக்கேட்	௪௭௭	பாணிநக்கவரி	௫௦௭
பருமுத்துறையும்	௪௧௫	பாடகஞ்சுமந்த	௧௬௪	பாணிநப்பணிவனா	௧௫௬
பல்கதிராமணியு	௫௮௫	பாடல்வண்டி	௩௩௫	பாணுனாய்யன	௮௮௮
பல்கதிராரமும்	௫௭௬	பாடலோசை	௨௪௦	பாணுனாயினெய்	௬௭௬
பல்கிழியும்பயினும்	௬௭	பாடலோடியைந்	௩௪௮		
பல்லம்பொய்கைத்	௧௦௨	பாடன்மகளிரும்	௫௮௦	பி.	
பல்லினாச்சகிர்த்த	௧௨௨	பாடினருவி	௫௭௮	பிழக்கைபோலுந்	௬௬
பல்லினைப்பவளப்	௧௫௬	பாடினான்றேவ	௫௬௮	பிழக்கைவென்று	௭௪௧
பலகைசெம்பொ	௨௫௭	பாடினான்பாவை	௨௬௩	பிழமருணடை	௭௪௮
பலிகொண்டுபேரா	௧௭௬	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிழயொடுகின்ற	௩௧௫
பல்வத்தகடட்	௪௫௮	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பல்வத்துப்பிறந்	௪௭௫	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பவளங்கொள்	௩௫௬	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பவளவாய்ச்செறு	௧௦௭	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பவளவாய்பரவை	௫௫	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பழங்குழைத்தனை	௩௨௬	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பழங்கொடெங்கிலை	௧௫	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பழியொடுமிடை	௬௮௬	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பழுத்தீம்பலவின்	௮௫௧	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பள்ளிகொள்களிறு	௨௫௧	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பளிக்கறைப்பவள	௫௫	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பளிக்கொளிரணி	௧௮௦	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பற்றாமன்னகாப்	௮௮	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பற்றுவஞ்செற	௮௪௩	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பந்தியறருக்கி	௪௦௪	பாடினாணிமுக	௫௪௩	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩

# செய்யுளகராதி.

கள்

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பிறனலமார் நக்கேட்	கக0	புலாற்றலேத்தி	௩௩௨	பூமாலேகுமற்	௪௬௪
பிறையதுவளரத்	௭௧	புலிப்பொறிப்போ	௭௪	பூமியும்பொறை	௨௭௬
பிறையார் திருதுதனும்	௨௪	புலியாப்புறுத்திக்	௬௦0	பூமியையாடற்	௩௬௬
பிறையெயிற்றெறி	௩௬௬	புள்ளிநீர்விழந்தது	௮௧௨	பூமுற்றுந்தடங்க	௭௮௪
பின்னிவிட்ட பிடி	௪௩௪	புள்ளினாப்பன்ன	௨௧௪	பூமென்சேக்கை	௩௬௩
		புள்ளின்வாயுகா	௨௮௩	பூவணையமளி	௨௮௪
பீ.		புள்ளும்பாழுங்	௭0௮	பூவரம்பாயகோதை	௩0௮
பீலிநன்மாமயிலும்	௬௭	புள்ளுவர்கையினு	௮௧௨	பூவலர்ந்ததாரினுன்	௩0௬
பீலிமாமயிலெரு	௩௬௬	புள்ளொன்றேசொல்	௧௨௬	பூவார்புனலாட்டி	௨௬௬
பீழைசெய்துபெற்ற	௧௬0	புற்றிடைவெருளி	௩௩௩	பூயியல்கோயில்	௪௬௬
		புறநகர்மண	௪௪௩	பூவினுட்டாழ்குது	௩௪௩
		புறவணிபூவிரி	௧௧௧	பூவினுட்பிறந்த	௮௬
பு.		புன்காஞ்சித்தாது	௧௭௮	பூவினுள்ளவன்	௮௬௭
		புனமாமயிலே	௪௧௬	பூவுடைத்தெரி	௪௬௩
புக்கான்சுதஞ்சண	௮௪௩	புனலெரிதவழந்	௩௨௬	பூவுண்டகண்ணன்	௩௬௬
புகழ்ந்துமாமகிழ்	௭௨௩	புனைகதிர் ததிருமணி	௬௧	பூவைகிளிகோதை	௭௬௩
புகழ்வரைச்செ	௩௬௬	புனைகதிர்ப்பொன்	௬௩௩	பூவையுந்நீளியுந்	௬௮௩
புகையவாவிய	௩௬௬	புனைகதிர்மருப்புத	௬௨௬	பூவையுங்கிளியுமன்	௧0௮
புகையார்வண்ணப்	௭௪0	புனைதார்பொர	௩௭௬		
புடைத்தென்	௨௬௬	புனைமருப்பூந்த	௮0௩	பே.	
புடைதாழ்குழை	௬௬௬	புனைமலர்த்தாரி	௪0௬	பெண்ணிடர்விடுப்ப	௪௭௬
புடைநகர்த்தொழி	௨௭			பெண்ணுயிரவல	௨௭௬
புடைநயிருழையுமி	௧௧௨	பூ.		பெண்ணெண்ப	௪௬௮
புண்டோய்த்தெடு	௧௧	பூக்கனீர்வினை	௨௪0	பெண்பாலவர்கட்	௩௬௩
புண்ணவாம்பு	௪௧௮	பூங்கணவ்வயி	௩௬௬	பெண்பெற்றபொலி	௬௬௩
புண்ணிடங்கொ	௭௬	பூங்கழலானைப்	௪௪௬	பெண்மைநாண்வன	௧00
புண்ணுமிழ்குருதி	௪௭௪	பூங்கழற்குரிசிறந்த	௮௬	பெய்யார்புயலிற்	௬௬௬
புண்மல்குமத்த	௪௬௬	பூஞ்சுதவகைமா	௩௩௩	பெய்நன்மழைப்	௩௬௨
புண்முழுதிறை	௪௬௬	பூஞ்சுலாம்வன	௬0௮	பெரியவாட்டடங்	௭௭௮
புணர்ந்தவா பிரித	௧௬௬	பூணிறமுலையவன்	௨௮0	பெரியவிலன்பத்	௭௭௬
புணாமருப்பியா	௪௪௪	பூணினுனெருவக	௮௬௮	பெருந்தகைக்குரிசி	௬௩௬
புணர்விண்ணினிய	௩௭௬	பூனெடேந்திய	௨௭௮	பெரும்பெயர்ப்	௩௬
புணரிபோற்சிறு	௮௩௩	பூத்தகிறவழம்	௩௨௬	பெரும்பொருணீதி	௬௬௨
புகிதினிட்டபூந்	௬௬௩	பூத்தகோங்குபோற்	௪௭௭	பெருமகற்காக்கம்	௬௪
புதுக்கலம்போலும்	௩௭௭	பூத்தகோங்கும	௪௩௩	பெருமகன்காதற்	௩௬௩
புதுதையிருளிரியப்	௩௬௬	பூத்ததைகொம்பு	௭௭௬	பெருமனைகுதுக	௬௬௬
புரவியுங்குளிறு	௭௬௮	பூத்தலைவாரணப்	௩௬	பெருமுழங்கு	௬௬௮
புரிக்குழன்மடந்	௬௬௬	பூத்தின்றுபுகன்று	௧௧௨	பெருவலியதனை	௬௬௮
புரிமுத்தமாலை	௩௬௬	பூத்தொழியாப்	௪0௨	பெருவெண்டி	௪௩௩
புரிவணையலறி	௩௭௩	பூந்துகிலபுனைகல	௮௬௬	பெற்றகூழுணடு	௬௮௩
புருவச்சிலைதுத்	௮௭௬	பூந்துகில்பொருதினா	௪0௮	பெற்றவநிலித்	௩௬௬
புல்லாருயிர்செகுத்த	௮௨௬	பூந்துகிற்கொடுத்த	௩0௬	பெறுமன்பினளென்	௪௬௩
புல்லுந் புரவி	௮௨௩	பூந்துகின்மலை	௩௬௬		
புல்லும்போழ்கி	௩௬௬	பூந்நைசெய்த	௭௪௩	பே.	
புல்லுமல்லியும்	௩௬௬	பூப்பரிவாரபொன்	௮௨௬	பேதைமையென்னு	௩௮௨
புலந்தவன்கொழ.	௨௮௩	பூப்பெய்செம்பொற்	௬௬	பேரஞரிமெப்பை	௧0௬
புலம்பொடுதேவி	௧0௮	பூப்பாவைவந்து	௩௬௬		
புலவியுந் மகளிர்	௭௬௬				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பொரிடர் தன்க	௪௦௩	பொற்பூண்சுமந்து	௬௩௬	பொதுவாய்திறந்த	௩௬௬
பொரினும்பெண்டினர்	௨௮௨	பொறிஞலாய்க்	௪௬௬	பொதென்க்கிடந்த	௩௪௬
பை.		பொறிதவநெருங்க	௪௬௭	பொதொடுநாண	௪௩௪
பைங்கண்மணி	௩௩௮	பொறிமயிலியும்	௩௨௨	பொர்க்கோலர்க்கு	௬௪௨
பைங்கணுனையே	௬௪௭	பொறியறுபாவை	௬௩	பொர்த்தகல்	௬௦௦
பைங்கிரிமதிய	௩௩௩	பொறியின்மே	௬௦௬	பொர்த்தநெய்த்	௬௨௨
பைங்கழன்மன்னர்	௪௮௬	பொறைவிலங்கு	௩௩௦	பொர்ப்பண்ணமைத்	௬௨௪
பைத்தாவத்தினா	௪௮௮	பொன்செய்குடங்	௬௬௩	பொர்ப்பறைமழு	௨௬௨
பைந் துளின்மகளிர்	௪௬௭	பொன்செய்வேய்	௨௩௬	பொர்மயிர்க்கேட	௬௦௩
பைந்தொழிமகளிர்	௬௬௦	பொன்சொரிகதவு	௩௩௩	பொழ்ந்துகிர்நேமி	௮௦
பைந்நாகப்பள்ளி	௮	பொன்பணிப்புறம்	௪௬௭	பொழிமதிபோற்	௪௬௮
பைம்பொற்புளகப்	௨௨௩	பொன்மகரம்பவாய	௬௪௬	பென	
பைம்பொனியிர்	௬௪௭	பொன்வரைநிலாக்	௮௦௨	பெளவநீர்ப்	௨௪௨
பைம்பொனீளு	௨௪௩	பொன்வரைபொரு	௩௬௭	ம.	
பையரவீழங்கப்	௪௨௬	பொன்விளைத்த	௩௮௩		
பொ.		பொன்றியவுயி	௩௪௦		
பொங்கல்வெம்முலை	௪௪௩	பொன்றுஞ்சாகத்	௬௪௭		
பொங்கியாயிரத்	௬௬௬	பொன்றுஞ்சுமார்பன்	௪		
பொங்குமணிமுடி	௪௬௬	பொன்றுலாம்பொன்	௮௬௩	மகரவெல்கொடி	௨௩௩
பொய்கைபோர்	௬௩௦	பொன்னகரவீதி	௮௨௦	மங்கலப்பெருங்	௬௩௬
பொய்கையுட்	௩௮௬	பொன்னகருள்வே	௪௮௬	மங்கலமுடிந்த	௪௮௮
பொய்யொடுமிடை	௪௬௪	பொன்னங்காம்	௬௪௪	மங்கலவணியினர்	௬௬௬
பொரியனாளுழும்	௬௬௬	பொன்னங்குடிழற்	௩௮௪	மங்கலவெள்ளை	௪௦௪
பொருகயலுகளிப்	௩௦௩	பொன்னணிகா	௩௨௬	மங்குலாயுகிற் புனை	௮௩௨
பொருங்கனத்தா	௪௦௪	பொன்னணிதிகி	௩௩௪	மங்கைக்குரியான்	௩௩௬
பொருசரஞ்சலாகை	௪௩௮	பொன்னணிமணி	௩௬௮	மங்கைநல்லவர்	௨௪௭
பொருதிழிபருவி	௨௪௦	பொன்னரிமாலைதா	௩௦௦	மங்கைமனோலைய	௪௬௬
பொருந்தலாற்பல்லி	௩௬௮	பொன்னரிமாலைபூ	௬௬௩	மங்கையர்தம்மொடு	௪௬௦
பொருந்தியவுலகி	௬௨	பொன்னறைபுண	௩௩௩	மங்கையர்பண்	௩௪௬
பொருந்துபொற்	௬௪௨	பொன்னாவழி	௮௪௩	மஞ்சிவார்மணிவரை	௮௦௬
பொருமதயானை	௩௪௮	பொன்னையில்குரு	௨௮௩	மஞ்சிவார்மின்ன	௬௨௬
பொருவருங்குரை	௩௩௩	பொன்னையன்மணி	௩௬௦	மஞ்சுருழ்வனை	௮௩௩
பொருளுடைவாய்	௬௩௩	பொன்னலி லஞ்சென்	௩௬௬	மஞ்சுருழ்வரை	௩௪௭
பொலிவுடைத்தாரு	௮௦௪	பொன்னலித்தே	௪௦௦	மஞ்சுருழ்விகம்	௬௬௬
பொழிந்தருகாதல்	௪௦௬	பொன்னலித்தே	௬௪௬	மட்டகுடமல்லன்	௨௬௦
பொழிந்துருஞ்சு	௩௩௬	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்கச்சார்த்த	௨௬௬	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்குடந்திருமணி	௪௨௩	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்குன்றாயினும்	௨௮௬	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்கிறுதேர்	௨௮	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்பமைதாமக்	௩௬௩	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்புடையபூமலை	௮௨௩	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்புடையமளி	௬௬௬	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
பொற்பூண்சுமந்த	௬	பொன்னலித்தே	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
		பொ.			
		பொகமகளிர்வலப்	௩௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
		பொருமாமைழ	௬௩௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
		பொதலிழ்தெரிய	௩௩௩	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮
		பொதுலாஞ்சிலை	௬௬௬	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௮

# செய்யுள்கராதி.

ககீ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மடலணிபெண்	௧௬௦	மதியங்கெடுத்த	௧௦	மலங்குவித்தாவி	௭௭௪
மடற்பனைக்குமா	௬௮௬	மதியம்பொழி	௮௬௨	மலரணிமணிக்	௬௪௬
மடையலிழந்த	௮௨	மதியறியாக்குண	௮௬௦	மலரேந்துசேவடிய	௪௪௬
மண்கணைமுழுவம்	௧௭௨	மதியினுக்கிவந்த	௨௭௬	மலிந்தநன்மலை	௮௪௦
மண்கனிந்தபொன்	௮௭௨	மதியுஞ்சுடரும்	௭௮௮	மலைத்தொகை	௬௨௨
மண்காவிலைநிழாதி	௬௬௦	மதுக்களிநெங்	௨௮௬	மலைபகவிடிக்குஞ்	௧௧௦
மண்கேழ்மணி	௬௪௦	மதுக்குடம்லரி	௬௪௬	மலையச்சஞ்சாந்து	௧௬௮
மண்டலநிறந்த	௧௬௬	மதுக்குலாமலங்கன்	௬௬௮	மழுகளிற்றெருத்	௬௭௦
மண்டலிமற்றிதென்	௬௬௬	மதுகைகமலை	௬௬௮	மழைக்குரலுரு	௮௬௬
மண்ணகங்கா	௬௬௭	மதுமடைதி	௬௬௨	மழைவழிசோலை	௬௬௮
மண்ணகங்காவலின்	௧௬௬	மதுமுகத்தலாந்த	௬௬௭	மழைவடந்தைநாய்க	௬௬௮
மண்ணகமடந்தை	௧௬௬	மந்தாரமாமலை	௬௬௭	மழையிடைக்குளி	௬௬௮
மண்ணாமஞ்சளு	௭௬௬	மந்தாரமலை	௧௬௬	மழையொடுகுழந்த	௬௬௦
மண்ணிடமலிய	௧௭௮	மந்திரங்கேட்டு	௨௨௮	மற்பகம்மலர்ந்த	௬௬௨
மணமிசைக்கிட	௬௨௭	மந்திரத்தரசன்கா	௨௬௨	மற்றழகங்கண்ட	௧௬௦
மணமாலேமடந்தைய	௬௦௬	மந்திரத்தரசனவல்	௧௬௬	மற்றவடந்தைநாய்க	௬௬௬
மணிக்கண்மா	௬௮௮	மந்திரமருந்திவை	௮௬௬	மற்றவன்சொலக்கே	௬௮௬
மணிகுடமழுத்தி	௪௦௮	மந்திரமறந்து	௬௬௦	மற்றவனுலோகபா	௬௬௪
மணிகெய்கந்து	௨௭௬	மந்திரமன்னன்	௧௬௬	மற்றிமமாநகர்	௨௪௬
மணிகெய்வீணை	௬௭௭	மந்திரமூன்றுந	௪௮௦	மற்றுமாதர்தன்	௬௬௮
மணிததுணரணைய	௭௭௮	மந்திரவிநியின்	௬௭௬	மற்றக்கொள்வெங்கதி	௨௮௭
மணிநிறமாமை	௪௬௬	மயக்கப்போர்	௮௬௪	மற்ப்படைபசித்	௨௬௭
மணிபுனைசெம்பொற	௬௪	மயற்கையிம்மக	௬௮௬	மறுமுயந்திவந்த	௧௮௬
மணிபொதிதுகிலிற்	௪௭௭	மயிர்வாய்ச்சிறு	௧௮௬	மறுவறமணையின்கி	௧௬௪
மணிகமரம்வாய்	௪௬	மயிரெறிகத்திரி	௪௮	மறுவறவுணர்	௭௦௬
மணிகதக்களிறு	௨௬௬	மயிலினமிரியவாங்	௪௬௬	மறையாவேன்வி	௨௬௬
மணியறைந்தன்ன	௬௪	மயிலினாடலுமந்தி	௬௬௬	மறையொன்று	௭௬௬
மணியியல்சுப்பிடச்	௭௨௪	மயகத்தமணிப்பகம்	௨௨௬	மறையவல்லார்து	௧௮௬
மணியியல்யவன்ச	௬௬௮	மரவநாகமணங்	௬௨௬	மன்பெரியமாமனடி	௨௬௬
மணியியல்வள்ளத்	௬௬௮	மராமரமேழுமெய்த	௪௬௦	மன்மதன்மணிக	௧௬௬
மணியிற்பாலி	௬௬௬	மருங்குலுமொன்று	௧௮௭	மன்மதனென்னுங்	௬௬௬
மணியிருதலையுஞ்	௨௭௬	மருடகமலலிகை	௬௬௮	மன்றற்கிடளுமணி	௬௬௬
மணியின்மேற	௪௬௮	மருப்பினால்வேழம்	௨௨௪	மன்றன்மாமயி	௬௬௬
மணியினுக்கொளி	௮௬௬	மருபகன்வலந்தது	௬௬	மன்றன்மலஞ்சி	௨௬௬
மணியும்முத்தும்	௧௦௨	மலகுபூங்கற்பக	௮௬௬	மன்றனுறுமணி	௭௬௬
மணியுமிழ்திருக	௮௬௭	மல்லலயாணை	௬௬௬	மன்னாகள்வெகுண்	௨௨௬
மணியுயிர்பொன்	௮௬௪	மல்லலவகங்கை	௬௬௮	மன்னர்கோயி	௪௬௭
மணியுறைகழிப்பது	௮௪௦	மல்லலநதெங்கிள	௨௬	மன்னர்தம்வெகு	௬௬௦
மணியெழுநிலைய	௬௬௪	மல்லலைத்தெழுந்து	௭௬	மன்னவகேள்மதி	௮௬௭
மணியொலிவீணை	௬௭௮	மல்லறநெருவவளத்	௬௬௬	மன்னவவருளி	௬௬௬
மணியவண்டமுமா	௬௬௬	மல்லறன்மலையணைய	௭௬௬	மன்னவன்கிறு	௪௬௬
மணியவண்டொன்	௭௪௨	மல்லறன்மாக்கட	௮௬௪	மன்னவன்பகை	௬௮
மணியவையெறி	௮௬௬	மல்லறன்மாக்கடலி	௧௬௬	மன்னவன்றுறவெ	௮௬௭
மத்தம்புல்லிய	௧௬௮	மல்லறன்மணி	௨௭௬	மன்னவன்னினா	௧௬௬
மத்திமதேசமா	௪௬௬	மல்லறிகைமணங்	௪௦௦	மன்னவன்னினா	௬௬௭
மத்திரிப்புடைய	௨௬௦	மல்லறிகைமலிந்த	௬௦௬	மன்னன்செய்த	௬௬௮
மதிதரனென்னு	௬௬௬	மல்லறிகைமலை	௨௪௬	மன்னனாங்கோர்	௬௬௬
மதியுயிரிஞ்சு	௬௬௭	மல்லறையலங்கன்	௪௬௮	மன்னனாந்திர	௬௬௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மன்னாக்கவினைப்பட	௩௦	மாலைபுகரந்த	௩௩௩	மின்னேரிடையா	௨௬௭
மன்னினாபெயர்	௧௨௨	மாலைபுகரப்பொ	௨௮	மின்னெழுப்படைய	௨௩௩
மன்னுநீர்மொக்கு	௪௨௦	மாலைவாடின	௩௬௬	மின்னெழுப்பொ	௩௬௮
மனத்திடைச்செ	௨௬௨	மாலைவாணமுடி	௬௩௪	மின்னெழுஞ்சாய	௧௪௦
மனைப்பெருங்	௩௩௮	மாலேவாய்நெடு	௬௦௬		
		மாலேவெள்ளரு	௩௪௨	மீ.	
மா,		மாவடுமருட்டு	௩௬௬	மிண்டவரோருதலும்	௨௬௧
மாக்கடற்பெருங்	௬௦௮	மாழுவெய்துயிர்த்	௩௩௮	மின்கணினளவும்	௧௧௬
மாக்கவினவளர	௮௧௭	மாழ்குடிமயங்கி	௪௬௨	மின்சோகுழாமனை	௧௭௪
மாக்கனீள்விசும்பிடை	௧௩௬	மாற்றமொன்று	௨௩௦	மின்றயங்குதிங்கண்	௮௬௨
மாகம்முழக்கின்	௬௩௮	மாற்றமும்பசும்	௨௮	மின்னிதினழல்	௨௨௨
மாசுறுமணியு	௩௬௭	மாற்றவர்மலைப	௩௬௭	மின்னெறுயர்த்த	௩
மாசித்திங்கண்	௮௧௧	மாற்றவர்மறப்படை	௩௬		
மாசிவாள்பிறந்த	௩௬௮	மாற்றவன்சேனை	௬௧௮	மு.	
மாசொடுமிடைந்து	௪௮௭	மாற்றவனொன்று	௩௮௬	முக்கமெனியமுத்தி	௮௭௩
மாடமோங்கும்வள	௮௬	மானக்கவரிமணி	௩௮௦	முதிர்நிலைமதிய	௧௬௩
மாடியந்தானை	௧௩௬	மானயாநோக்கி	௪௬௮	முடிவட்டணைய	௮௧௭
மாதர்தன்வள	௬௮௩	மானிடம்பழுத்தன	௩௨௦	முடிக்கெழுமன்னன்	௪௬௧
மாதர்யாழ்த்தவர	௧௮௨	மானுமரனுயிரங்க	௧௪௭	முடிச்சடைமுனிவ	௬௨௨
மாதர்வாழ்வுமண்	௧௬௦			முடித்தலைமுத்த	௭௪௬
மாதரார்கள்கற்பி	௩௦௭	மீ.		முடிமனவரமுத்தரு	௬௦௬
மாதவப்பெருமை	௪௬௨	மிக்கநாளினால்	௧௧௬	முடியணியமாரு	௮௩௬
மாதவன்சரிதமுந்	௮௪௮	மிககார்தங்கேட்டின்	௩௪௦	முத்தகநிறைந்த	௬௭௮
மாதவனென்பபெயர்	௭௮௭	மிகவாயதொ	௩௮௦	முத்தணிந்தமுக்கு	௭௩௩
மாதியாழ்மழை	௩௬௩	மிகுகொடாமுத்தஞ்	௪௦௭	முத்தம்வாய்	௪௪
மாதுகுமயிலினல்லா	௧௨௬	மிடைந்தமாமணி	௨௬௩	முத்தமாலேழுப்பு	௪௨
மாந்தருமாவுஞ்	௬௬௩	மின்றவழ்மணிவரை	௪௬௩	முத்தார்புருப்பினி	௭௪௦
மாநகாசுதி	௩௬௬	மின்றெளித்தெழுதி	௧௦௪	முத்திலங்காகர்	௩௮௩
மாநீர்மணிமுதி	௩௭௩	மின்றேய்வரை	௩௮௦	முத்துடைவெண்	௨௭
மாமணிமுக்கி	௬௬௬	மின்னடுகனையிரு	௬௨	முத்துமிழ்தினா	௬௭௧
மாமனுமருகனும்	௧௬	மின்னணங்குறு	௨௭௬	முத்துமிழ்முந்நீர்	௪௦௩
மாய்தலும்பிறத்த	௮௧௨	மின்னார்க்கிலம்பிற	௭௬௬	முத்துலாய்நடந்	௬௬௩
மாரிமல்கிமணங்	௭௦௩	மின்னினாத்தபை	௪௬௩	முத்தொளிராதா	௮௩௩
மாரியிற்கெடுக்கனை	௭௭	மின்னிலங்கெடுக்கி	௩௬௧	முதிர்பெயன்மூரி	௧௩௨
மால்வனாடொடுத்து	௧௨௬	மின்னிலங்கெயி	௩௨௦	முதுமரப்பொந்து	௨௨௭
மால்வனாவயிறு	௬௬௨	மின்னினுன்மலையை	௩௦௬	முத்துருத்தமுந்த	௬௬௬
மாலேறனையா	௬௪௦	மின்னினீள்கடம்	௩௩௨	முத்துநாங்குறிய	௩௩
மாலைக்கணம்பல்	௬௨௨	மின்னுகுழையினர்	௩௭௬	முந்நீர்ப்பிசை	௭
மாலைக்கதிர்வேன்	௪௪௨	மின்னுகடற்றினா	௬௪௬	முந்நீர்ப்பிறந்த	௨௬௩
மாலைக்குடைமன்னர்	௭௭௧	மின்னுடைமணி	௩௬௪	முந்நீர்வலம்புரி	௮௭௪
மாலைச்செற்றான்	௬௬௬	மின்னும்புணும்	௪௬௬	முயங்கினுஞ்சொன்	௪௬௮
மாலைதுதிகொண்டு	௭௬	மின்னுமிழுவரை	௬௬௬	முரசமார்ந்தபின்	௬௩௩
மாலைபலதாழ்ந்து	௮௬௬	மின்னுமிளிர்நீர்	௬௬௬	முரணவியவென்று	௩௬௩
மாலைமகளிர்ரணிந்த	௭௪௨	மின்னுளேபிறந்த	௩௬௭	முரல்வாய்குந்	௬௬௬
மாலைமாமதிவெண்	௬௬௬	மின்னெனபிளிரும்	௪௭௬	முருக்கிதழ்குவிக	௩௬௬
மாலைபுகர்க்கண்ணி	௬௦௩				



செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
முருகுகொப்பளிங்	டுகௌ	முனைவற்றொழுது	சுசக	மையல்லாணையின்ப	சுசக
முருகுடைந்தபூங்	அௌ	மு.		மையல்லாணையின்மும்	கச
முருகுலாமுல்லை	உகச			மையலங்களிற்	உஅச
முருகுலார்குழலா	ககக			மையன்மதயாணை	கசஉ
முருகுவிண்ணிலா	உௌ	முகதேன்வாரியல்	சசஉ	மையார்நெடுங்கண்	உரு
முருகுவிம்மிய	கசரு	முகதேனிராவின	கரு	மையிலவாணெடுங்	கௌச
முருகுவிம்முகோதை	ககச	முரித்தேந்தாரி	சுக		
முருந்தணையதா	௭கக	முவாமுதலாவுலக	க	மோ.	
முல்லைகுழ்முல்லை	அசக	மழிவாய்முல்லை	உகக	மொய்ப்படுசரங்	சஉக
முல்லைப்பூம்பந்து	உ௦௭	மே.		மொய்யமாநூட்	௭௭அ
முல்லைமுகைசொரி	௭௨௭			மொய்யார்குழலார்	சுகக
முல்லையங்குது	ச௦				
முலைத்தட்டுசேதகந்	க௭	மெய்ப்படுசார்தும்	அகச	மோ.	
முலைமுகஞ்சுமந்த	௭ருக	மெய்ப்படுதானா	௭கஉ		
முலைமுதறுந்த	சுகஅ	மெய்ப்படுமுதுபுண்	௭க௭	மோட்டிளங்கு	சசஉ
முலையின்றபெண்	சுசக	மெய்ப்பெருவெழுத்து	ருஉ	மோட்டிம்முதுநீர்	கஉச
முலைவட்டப்பூணு	டுகௌ	மெய்யண்செம்பொற	கரு	மோட்டிமுதுநீராம	சஅஅ
முலைவதைத்தடத்	சகச	மெய்யுறாவின்னக்கு	௭கக	மோடுகொணணி	சுருக
முழங்கினவின்	சுருக	மெய்வகைகதெரி	ககரு	மோடுடைநகரி	அச
முழங்குகடனெற்றி	அருக	மெல்லென்சிலம்	உ௦ச	மோதுபடுபண்ட	கசஉ
முழங்குகிருமணி	அருஅ	மெல்விநன்மெலிய	க௦௦		
முழங்குகெழைமுடா	உ௭ச	மெலியவாபெற்ற	௭ருக		
முழவங்கனையி	உகஅ	மெழுதினாற்புனைந்த	கஅக	மேள.	
முழவணிமுதுநகர்	கச	மெழுகுசெய்படம்	சகக		
முழவின்னிசை	ககஉ	மௌளவேபுருவங்	௭ருஉ	மௌவலங்கு	உக௦
முழவுஞ்சங்க	சக	மென்றினைப்பிறங்	சக		
முழுவெனத்திரண்ட	க௦க	மே.		யா.	
முழாத்திரண்டமொ	அகரு			யாண்டுகிறைந்தே	சக௦
முழுதாரமின்னு	அ௭உ			யாண்டையாயை	சகக
முழுதுமுந்திரிசை	அரு௦	மேகமயின்றமின்	க௦உ	யாப்புடையாழ்	ருசக
முழுதுமெய்ந்நல	௭கக	மேகமேமிடைந்து	கசஅ	யாமகளீதுநீர்	உகக
முழுதுவசெழிலே	௭௭அ	மேகலைப்பரவை	ச௨௦	யாவராயினு	௭௦
முழுநீர்வளைமேய்த	௭அஅ	மேவிநம்பிக்கு	உ௭உ	யாவளையாயினு	உஅக
முழுப்பதகாதாடு	௭ச௭	மேறபடுகற்பகமலை	அசஉ	யாவளையானுமாக	கக௭
முழைமுகத்திழ	௭	மை.		யாழ்கொன்றகிளவி	ருசக
முளரிமுகநாக	௭க௭			யாழங்குழலும்	சௌச
முளரிமரக்காடு	உ௭ச	மைத்துனநீண்ட	சுக௭	யானவனவ்வை	ருஉச
முளைத்தெழுபரிதி	அசச	மைத்துனன்வன	உகக	யாணெஞங்கும்	அரு௦
முளைத்தெழுமதிய	உஅஉ	மைதிரண்டவார்	௭௨௦	யாணையுளரசன்	சுகரு
முறிந்தகோல	சுசக	மைதோய்வரை	ருஅச	யாணெவண்மருப்பி	ககச
முறுவன்முன்கிறிய	சுகக	மைந்தர்தம்வண்	அசச	யாணெவண்மருப்பு	சஉஅ
முன்னுபுகீழ்த்	௭௭ச	மைந்தரொடு	கச		
முன்னொருகா	சுகச	மைந்தனாப்பார்	ரு௨௦	வ.	
முனித்தலைக்கண்	சுகச	மைந்துற்றிணைய	சுகரு	வசையறநிறை	கக௭
முனிமைமுகடாய	சசக	மைபூத்தலந்த	ச௦௦	வஞ்சமின்மனத்தி	கருக
முனிவருமபோக	கருரு	மைபொதிருவனை	அசரு	வஞ்சுவாய்க்காமன்	சகக
முனிவருமயன்று	கசச	மையணிமதயா	சுகச		
முனைத்திறத்து	ககச				



செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
வார்ந்திலங்கெ	சு0க	வி.		வில்லின்மாக்கொன்	எடுஅ
வார்த்துதென் றுளி	சகஅ			வில்லக்கில்சாலை	உரு
வார்ப்பிணிமுரசு	சுசஎ	விசயனேவிசயன்	சுச0	விலங்கரம்பொருத	சுசக
வார்பொன்முடி	டு0க	விசம்பிவர்மேகம்	கசஎ	வில்லக்கலன்ன	சுசக
வார்ப்புத்துளி	டுசக	விசையென்று	சகசு	வில்லக்கில்லுமி	நுஉரு
வார்ப்தாடி	சுசச	விஞ்சைகன்வல்லே	கசஎ	விலைபகாந்தல்குல்	க0டு
வார்புமுயங்கு	டுசரு	யிஞ்சைபு வீர	நருக	விலைவரம்பறிதலில்	சகசு
வாரணிமணிந்தடி	அடக	விஞ்சையாவெம்	சுஉஉ	விழுக்கலஞ்சொரிய	நுரு
வாரம்பட்டுழி	உசசு	விட்டழலசிந்தி	சுஉசு	விழுக்கொடுவெ	சுசக
வாருதிததவெம்	ருசஎ	விட்டாககனிவண்டு	உருசு	விழுத்தகுமணி	சஎடு
வாருலாமுலை	சுசஉ	விடுகணைவசை	கசசு	விழுத்திணைப்பிற	சஉ0
வாருலர்க்கெறிந்த	கஅஉ	விடுகணைவிசை	கசசு	விழுமணிமாசு	ருசஎ
வாலரிசுழுவிய	உக0	விடுசரம்பிசும்	ச0அ	விள்ளாவியனெடும்	ருகரு
வாவிப்புண்ணடை	சஅக	விடுபொறியர	ரு0ரு	விளக்கமுதுறுத்த	சருசு
வாழ்க்கின்சுழலடி	உஅக	விடையுழைநின்	உகக	விளங்குளுருக	கருசு
வாழ்வதோருபா	நுஉஉ	விடையுடை	ருசு	விளங்குபாறகட	அருஉ
வாழியிறைவ	நக0	விண்டவருடவங்	ருஅஅ	விளங்குவெண	சருக
வாழைமல்கிய	சுருசு	விண்டாததே	சசஅ	விளங்கொளி	சஎசு
வாழ்கடைந்	க0	விண்டுயெயநர	எருஅ	விளங்கொள்கிசும்	அகசு
வாழ்களாலே	சுசஉ	விண்ணகத்தினை	ருகஉ	விளங்கொள்கிவி	நருக
வாழ்வாயுமின்றி	கஉஎ	விண்ணகத்தாளர்	ககசு	விளங்கொள்கிவசு	அசஎ
வாழ்வாதுடைத	கஉக	விண்ணகம்பள்ளங்க	கருக	விளக்கபொலிக	எக
வாழ்வார்மகிழு	ருகஅ	விண்ணவாய்ப்ப	உ0க	விழ்ப்படைவிலக்குவ	கருஅ
வாழ்வியம்பன	சசசு	விண்ணுறுசெல	ருஅக	விழ்ப்புத்துமிழந்த	கஉக
வாழ்விரண்டொறு	ருசரு	விண்ணியங்கரு	அருஎ	விழ்ப்பொறிகள	நக
வாழிமுக்குற்ற	நக0	விண்ணிற்றிங்கன்	உரு	விழ்நிறலவசய	ருகஅ
வாழிணைமிடை	சசக	விண்ணிண்டமன்	அசசு	விழ்நிறலான்	ச0க
வாழும்வெறு	நஎக	விண்ணிடுறடமிர்	சுக	விழ்நிறனம்பி	சருக
வாழும்பொய்	நச0	விண்ணுமணனு	நஉக	விழ்நெழிலும்	சக0
வாழுவதென்கங்	கஅ	விண்ணோமடமகன	அகக	விண்ணக்குஞ்செய்	நஅசு
வாழ்வின்மடி	எசக	விண்பாசுடா	எகந	விண்பெருந்	சகக
வாழொடுவயவரீ	உசசு	விண்புகுவியன்சுனை	உசு	விண்புதுவினைவன்	கசரு
வாழையினிநர்	உ0	விண்புதைப்பன	நசரு	விண்புதுவினைவு	ந0எ
வாழ்குவையயிராத	க0ரு	விண்புளகருவபொ	சுருரு	விண்புமாமாலை	உகஉ
வாழ்மலாதுரை	சசசு	விண்புததார	ருஅசு	விண்புயிராத்தவா	அகசு
வாழ்நருவளத்த	கசசு	விண்புதபுகையின	எகஉ		
வாழ்நகுகின்று	ரு0க	விண்புதவிழும்	அக	வி.	
வாழ்நத்தின்வழுகதி	க0க	விண்புதவிழங்கு	ருஎஉ	விக்கினுன்னபைங்	நஅஎ
வாழ்நமீனிநரும்பி	உ0உ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	சஎரு	விக்கினுன்றொறா	எகக
வாழ்நமுநீண்ட	கசஉ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	சருஅ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	ருகரு
வாழ்நமுசுள	நஉரு	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	கஉ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	அகஅ
வாழ்நவாமகளிரா	எசஎ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	சசசு	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	ச0உ
வாழ்நவார்மலா	அகசு	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	சஎசு	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	ருஎஅ
வாழ்நகமழ	ருசக	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	ககஎ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	நஉரு
வாழ்நடைபொரு	சு0உ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	எக0	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	எஅசு
வாழ்நின்வழங்கும்	நஅக	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	நஅரு	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	கரு
வாழ்நிறைவெள்ளி	ககக	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	சருக	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	எ0சு
வாழ்நிறைந்தமலர்	அருஅ	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	ருசசு	விண்புதவிழ்க்கிராரமினனி	

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வீடுமலியலகின	௬௭௮	வெந்தெரிசெம்பொ	௩௫௪	வேந்திரியக்கணை	௪௮௪
வீடுவேண்டி	௩௯௩	வெம்மைகொண்ட	௮௬௯	வேந்தாகாயினும்	௩௯௪
வீணையுவுகுது	௪௧௦	வெருகு வேட்பச்	௪௫௨	வேந்தொடுமாறு	௩௦௧
வீணைவித்தகன்	௬௩௭	வெருவிமாநகர்	௬௪௬	வேமென்னெஞ்சு	௪௫௫
வீணைவென்றவர்	௧௭௫	வெல்களிற்றச்சு	௪௮௦	வேய்ந்தவெணை	௭௯௦
வீரவேலுடம்	௨௨௦	வெலற்குங்குஞ்சரம்	௧௬௬	வேய்நிறக்கரும்	௫௯௦
வீழ்ந்தபந்தின்மேல்	௫௯௪	வெவ்வாயோரி	௮௭	வேயேநிரணமென்	௧௭௯
வீழ்ந்துமயில்	௪௯௫	வெவ்வினைசெய்யு	௭௬௧	வேரிநாறலக்கன்	௬௯௫
வீழ்ந்துவெண்	௪௨௮	வெவ்வனைவெருண்டு	௧௧௧	வேரியின்மெழுக்	௩௮௮
வீழ்பனிப்பாறை	௫௨௧	வெள்ளணிவணிந்த	௧௬௮	வேலின்மன்னனை	௭௧
வீழ்மணிவண்டு	௨௦௩	வெள்ளிப்போழ	௨௩௩	வேலுடைத்தடக்	௪௫௯
வீழியினசெய்	௭௬௬	வெள்ளியானைமென்	௪௩௩	வேலைவாய்மணி	௮௪௧
வீழின்மையின்	௬௬௬	வெள்ளிவெண்மலை	௪௬௪	வேழமும்மதத	௧௫௯
		வெள்ளிவேதண்ட	௧௫௩	வேழவெண்கோ	௨௨௩
வே.		வெள்ளிலேவேற்	௨௦௭	வேழவெணமுர	௫௦
		வெள்ளிலோதி	௭௭௭	வேள்வியினுணடி	௨௬௦
வெங்கதிர்க்கட	௪௪௦	வெள்ளுருவமலை	௬௭௬	வேள்வியாய்க்கணை	௭௬௮
வெஞ்சிலையின்வே	௪௬௧	வெள்ளையிற்றரவு	௮௦௨	வேற்றுவரிலலா	௪௨௪
வெஞ்சிலையின்வேடர்	௧௧௧	வெள்ளைமைகல	௬௬௦	வேற்றவைந்த	௫௨௬
வெஞ்சினங்குறை	௧௧௧	வெளிற்றுடற்குறுதி	௨௨௩	வேன்மிடைந்த	௭௮
வெஞ்சினவெருளி	௧௫௬	வெற்றிவேன்மணி	௧௫௮	வேனில்வாய்க்	௭௩௩
வெஞ்சினவேழ	௨௮௪	வெற்றிமலைகள்	௪௧௭	வேனில்வாய்ப்பட்டி	௬௫௨
வெண்டுகின்மலை	௭௫௩	வென்றவனகலம்	௧௭௩	வேனில்லாடும்விரு	௭௪௦
வெண்ணை	௫௪௬	வென்றநாகுகோடு	௧௨௨	வேனிறைவாரண	௫௦௪
வெண்ணிறத்து	௩௯௪	வென்றியாக்கலு	௫௨௬	வேனெடுககண்	௫௩௩
வெண்ணிறமழை	௧௭௧				
வெண்ணெய்போன்	௧௧௪	வே.		வை.	
வெண்ணெயாயது	௭௫௬	வேகயானைமீளி	௪௧	வைகிறநெட்டமலை	௬௭
வெண்மதிநெற்றி	௫௪௬	வேட்டைமை	௭௫௨	வைத்தபந்தை	௪௪
வெண்மதியிழந்த	௪௬௪	வேட்டைகையூர்தா	௪௪௭	வையகமுடைய	௧௦௮
வெண்குருதைச்	௧௨௩	வேட்டைபெருமை	௭௭௨	வையகமூன்றும்	௨௫௨
வெந்தடித்தின்ற	௭௬௨	வேணடியதெம்	௪௬௭	வையமூன்றாறு	௮௩௮
வெந்தனம்மனம்	௩௦௫	வேண்டுவனம்பி	௧௧௧		
வெந்திறலாளன்	௨௦௮	வேந்தனால்லிடுக்	௩௮௭		
வெந்துருக்குற்ற	௭௬௫				

செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

# பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ச	சு	பழைய	பழைய
,,	உஅ	நீக்குகிற்	நீக்ககிற்
சு	கஅ	அடிபட்டு	அடிப்பட்டு
சு	சு	மூலை	மூலை
உக	கஉ	கிணை	கிணை
,,	கஎ	,,	,,
உச	கஉ	பளித்த	புளித்த
உசு	சு		வேறு.
கஉ	சுசு	எப்புழை	எப்புழை
சுசு	உக	புடை	புடைய
சுசு	சுசு	மாலை	மாலைக்
சஉ	கக	தொடங்கி	தொடங்கி
சுசு	உரு	காமம்	காமம்
,,	சுஅ	மைபட்ட	மைப்பட்ட
சுசு	கக	உதைய	உதய
சுசு	சுசு	யெழுத	எழுத
சுசு	எ	ஐகை	ஐவகை
,,	சுசு	பின்னர்	“பின்னர்
,,	சுசு	படுங் கந்தருவமாமாதும் பெரும்	படும ; கந்தருவமாமாதும், பேரும்
சுசு	உஅ	மொத்தா	மொத்தா
,,	சுசு	யிடிதல்	யிடிதல்
,,	சுசு	அதரமான	அதரபான
சுசு	உஉ	மிக்கதே	மிக்கதே
சுசு	சுசு	னென்றா.	னென்றா.
சுசு	கசு	வெந்தே	வெந்தே
சுசு	உசு	தினாப்பின	தினாப்பின
சுசு	உசு	இன்னாலின்	இந்தாலின்
அசு	எ	கணைப்போல	கணைப்போல
அசு	சு	முன்று	மூன்று
அசு	சு	ரானின்	ரானின்
சுசு	சுசு	சுசு	சுசு
சுசு	கசு	ஓம்பி	ஓம்பி
,,	கஎ		வேறு
சுசு	உசு	துரைத்தே	துரைத்தே
சுசு	கஅ	தகரில்	தங்கரரில்
சுசு	சுசு	சுசு	சுசு
சுசு	கக	அடிபட்டு	அடிப்பட்டு
,,	சுசு	ஒஒபெரி	ஒபெரி
சுசு	எ	மாற்பி	மாற்பி
சுசு	சுசு	வாழ்த்தி	வாழ்த்தி
,,	சுசு	சுசு	சுசு
சுசு	சுசு	கேட்ட	கெட்ட
,,	கஅ	செய்யா	செய்ய
சுசு	சுசு	பருகி	பரிதி
சுசு	சுசு	லதிகா	லதிகா
சுசு	சுசு	சீழ்ப்பை	சீழ்க்கை
சுசு	சுசு	தனரணி	தனரணி
சுசு	சுசு	வேலாலெறிய	வேலெறிய
சுசு	சுசு	முன்றமை	முன்றன்மை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ககக	கக	ககஎ	... ககக
கசச	உ	நடுஇயா	... நடுயா
”	உஉ	துத்தன்	... துக்கடல் தன்
கடு௦	கடு	அந்நகர்	.. நன்னகர்
கடுஉ	கஎ	னீயெ	... னீயே
கடுடு	கஎ	இவையி	.. இவையி
கடுக	கக	கௌவி	.. கவவி
கடுஅ	கஉ	யாயிரர்	.. யாயிரர்
கசு௦	கடு	கனமணி	.. கனமணி
”	கக	முள்ளவவு	.. முள்ளவவவு
கசுக	உக	புடைக்கொள்	.. புடைக்கொள்
கசுச	உ௦	மன்ற	.. மனல்
கசுக	உச	முனங்க	.. முநங்க
கசுஎ	உ௦	ஞறும்	.. ஞன்கும்
”	உக	கசு	... கசு
கஎஉ	உ௦	திகல	.. திலக
கஎஅ	க௦	வேனில்	.. இளவேனில்
”	கக	சசுக	.. கசுக
கஅக	கடு	வேறு	.. வேறு
கஅஉ	கச	“எழுந்திருந்துண்ணு நறுந்தா தூதும், துமபி	“நறுந்தா தூதுமபி
”	கக	..	.. வேறு.
கஅஅ	உக	போல்வான்	.. போல்வான்
”	”	ஒத்துப்பாடு	.. பறறுப்பாடு
கஅக	க௦	பாரம்	.. பற்றம்
”	உக	சீவகனைக் காண	.. சீவகன் காண
ககஉ	உ	குடம்	.. குடமும்
ககச	உக	னுண்ணும்	.. னுண்ணும்
ககச	உ	மண்ப	.. மண்டப
ககக	க	நடுங்கி - மெ	.. நடுங்கிமெ
”	கஉ	கழிக்க	.. கழிக
”	கஎ	பணியினாற்	.. பணியினாற்
உ௦௦	கக	நிற்றல்வின்	.. நிற்றலின்
உ௦க	க	முலையின்	.. முலையின்
உ௦க	உஅ	சமைது	.. சமைத்து
உ௦டு	உக	மாம்	.. மாந்
உ௦அ	கக	வருட	... வரும
உகக	கக	நாகாண்	.. நாகாண்
உகஉ	எ	யுத்தை	... யுத்தை
உகச	கஎ	டுடைபொ	.. டுடைப்பொ
உகஅ	எ	வாண்மலை	.. வாண்மலை
”	கஉ	கோடிப்படை	.. கோடிப்படை
உகக	கஉ	லாலேமுறுக்கிவிட்ட. “திரித் துவிட்டபசுமட்குருஉத்தி ரன்”	.. லாலே. முறுக்கிவிட்ட - திரித் துவிட்ட, “பசுமட் குருஉத் திரன்”
உஉக	கக	தாறுகோல்	.. தாறுக்கோல்
உஉஎ	கஉ	யேன்ற	... பென்ற
”	கடு	னோய்தா	... நோய்தா
உகக	கஅ	திருவளர்	... “திருவளர்
உகடு	கஎ	க௦	... க

# பிழைதிருத்தம்.

௩

வரி

பிழை

திருத்தம்.

௩௦	காரண	காரண
௩௧	*	†
௩௨	†	*
௩௪	தேன்டி.	வேண்டி.
௬	வேய்த	வெய்த
௪	வானைக் கலை தோற்றுவிப்பதசா	வான் கலைதோற்றுவிப்ப இருத்
	இருத்தலின்,	தலின்,
௨௦	வென	வெனா
௧௩	அவர்	அவள்
௩௮	சுக	சுகி
௨௪	வேறு.	
௨௪	கென	கெனா
௨௪	பளிக்கு	பளிங்கு
௬	மொறு	மொரு
௧௩	லேபோகை.	லே
௨௪		லேறு.
௧௪	சுண்ணப்பட்டு	சுண்ணப்பட்டு
௩௩	தினகப	தினக
௧௩	இவருங்	இருவருங்
௨௩	மென	மெனா
௩	சினகக்கா	சினககா
௧௪	ரேலுரு	ரேலுரு
௧௩	வினைய	விநய
௩௩	யெனா	யெனா
௧௦	ஒப்பினையு	ஒப்பினையு
௧௧	வினையின	வினையினி
௨௨	புறங்கொ	புறங்கொ
௨௩	வாய	வாய
௩௧	இந்நகர்க்கு	இந்நன்னகர்க்கு
௪	யாராய்ந்து	யாராய்ந்து
௧௩	லேத்தர	லேதர
௨௩	தானென்று	தாமென்று
௮	யெனாடு	கையெனாடு
௨	மெந்நிலை	மெந்நிலை
௩௩	அவா	அவன்
௩௩	தாங்	தான
௮	போழ்தி	போழ்தி
௨௪	வாளாளாலே	வாளாளே
௨௪	பூத்த - தன்	பூத்த, தன்
௧௧	சசேறு	சசேறு
௬	வெறபிலே	... வெறபிலே
௩௦	றளாவாரு	றளர்வாரு
௩	வியர்க்கே	வியர்க்கே.”
௩௮	ககஅ	ககக
௧௮	அவனா	அவனா
௨௪	ஊனா	ஊனா
௧௧	தெர்த்தாள்	தொத்தாள்
௧௩	கனியுமென்றாள்.	கனிந்திற்றும்.
௧௮	வாழ்ககை	வாகை
௧௩	யில்!	யில
௧௩	யோசச	... யோச்ச

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
சுக0	கடு	ஒருமொழி	... ஒருமொழி
சுகக	கடு	கவு	... கதவு
சுஉஅ	உக	வாசவ	... பாசவ
சுகஉ	உக	யிழுது	... இழுது
சுகசு	கரு	யிறைஞ்சி	இறைஞ்சி
சுகிசு	கஅ	நபுலரும்விபுலரும்	நபுலனும்விபுலனும்
சுகுக	உஅ	திராக	திராக்
33	உக	பதுமுக	பதுமுக
கூ0க	கரு	அது ஆது	ஆது ஆது
கூ0உ	உஎ	களிறுமோ	களிறுமோ
கூ0க	உ0	என்மருமென	என்மரென
கூ0எ	கரு	கொத்த	கொற்ற
கூ0அ	உச	குமாரா	குமாரா
கூஉஅ	கரு	எஎ	எஅ
கூஉக	கரு	ஒம்ப	ஒம்ப
கூசுக	கரு	முல்குன்	முல்குல்
கூசுகஅ	கரு	வெண்ணத்	வெண்ணத்
கூசுக	கஎ	என்னவென்று	என்னுவென்று
கூஎஎ	கஅ	நன்கென	நன்கனம்
கூஅக	உ0	யிரும்	இரும்
கூஅக	எ	தாரா	தாரா
33	கரு	ஏழுகி	ஏழுகி
கூகூ0	சு	போரிலே	போரிலே
33	கசு	கலணை	கலணை
கூஉசு	கஅ	மகளி	மகளி
கூகூசு	கரு	மள்ள	மள்ள
கூசுக	உக	வெண்டா	... வேண்டா
கூசுகஎ	கஎ	பொருந்திய	பொருந்திய
கூகூசு	கசு	நாளுங்	நாளும்
கூகுக	சு	கருத்தன்றாம்.	கருத்தன்றாம்.
எஉ0	உ()	சென்	சென்
எஉசு	கஎ	ஒலும்	ஒலும்
எஉஅ	உக	தொழ்த்தக்க	தொழ்த்தக்க
எஉக	கரு	புடைத்து	புடைத்து
33	கசு	சசதங்	சசதங்
எகூக	உசு	பாய்	பாய்
எகூசு	உரு	புகை	புகை
எசுக	கூஉ	வலயமென்	வலயமென்
எசுக	உக	சச்சந்தன	சச்சந்தர
எசுக	உசு	தன்மையை	தன்மையை
எஎக	அ	சுதரரி	சுதரரி
எஎஅ	உ	*	*
33	கரு	*	*
எகூ0	உ	மல்க	பில்க
33	சு	மல்க	பில்க
எகூக	உக	ளய்க்குந்	ளய்க்குங்
எகூஅ	கரு	லாகு	லாகு
எகூக	கரு	ததனாற்	த்ததனாற்

கூ - ம பக்கத்து கூ0 - வது வரியிலுள்ள உவமப்பொருளென்பதை பொருவெனத் திருத்திக்கொள்க.



